Digitized by Google

Library
of the
University of Wisconsin

Digitized by Google

Digitized by Google

BUCOLICORUM GRAECORUM

THEOCRITI BIONIS MOSCHI

RELIQUIAE.

TOMUS SECUNDUS.

Digitized by Google

Digitized by Google

BUCOLICORUM GRAECORUM

THEOCRITI BIONIS MOSCHI

RELIQUIAE

ACCEDENTIBUS

INCERTORUM IDYLLIIS.

EDIDIT

HENRICUS LUDOLFUS AHRENS.

TOMUS SECUNDUS.

SCHOLIA CONTINENS.

LIPSIAE,

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLIX.

Digitized by Google

Digitized by Google

101585

X 32. Y
·T 3
2

PRAEFATIO.

§. 1. De scholiorum editionibus.

Primus *Calliergus* in altera operis sui parte scholia in lucem protraxit hac inscriptione: *Σχόλια τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὰ Θεοκρίτου εἰδύλλια, ἐκ διαφόρων ἀντιγράφων ἐπιμελῶς εἰς κοινὴν ὠφέλειαν συλλεχθέντα παρὰ Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ Κρητός.* Praeter scholia ad Theocr. I—XVIII. inest Joannis Pediasimi *ἐξήγησις* in Syringem. Plura de hac editione principe infra disputabimus.

Repetierunt illam editiones *Sal. Bas. II. Farr.* paucissimis mutatis et apertissimis adeo mendis relictis. Plura in *Brub. I.* (quae in hac parte secundum Bas. II. expressa est) correcta sunt et conjecturae quaedam in margine additae, partim egregiae. Neque vero editor aliquo codice usus est, ut Duebnero yisum*). Hanc editionem repetiit *Brub. II.* paucissimis mutatis, tum pluribus Brub. III. sive *Xyl.*, in qua scholia ad singulorum idylliorum calcem posita sunt; ad ea, quae scholiis carebant, Xylander de suo dedit *ἀποσημειώσεις* Graecas. Xylandream redactionem, scholiis tamen in unum corpus reformatis, Scultetus sequutus est in Scholiorum editione 1601 (Scult.), quae pro parte Commelinianae II. habetur, cf. P. I. p. LXIV., raro lectionem mutans (aliquoties secundum Calliergianam), sed scholia antea solis lemmatis distincta ad singulos versus revocans et ideo subinde ab ordine Calliergiano discedens. Scholia ad Id. XVIII. nescio quo casu omissa, contra praefationes ad Syringem, Securem et Alam, quas priores editiones praeeunte Calliergo

*) Duebnerus id suspicatus est propter notam marginalem corruptae lectioni ἀρεῶσθαι in scholio ad XIII, 72 adscriptam „vel potius ἐρωῆσαι πεζός", quod πεζός ex aliquo codice additum videretur. At πεζός potius est altera emendatio ad πεζά in lemmate scholii proximi pertinens.

Digitized by Google

ipsis illis carminibus praemissas habent, in Scholiorum corpus recepta.

Casaubonus in *Theocriticis Lectionibus* (in Vign. a. 1589, deinde auctius in Comm. I. 1596) ex codice Genevensi quaedam protraxit nec minus in aliis commentariis. Qui quum in praefatione illis praemissa profiteatur se duobus libris manuscriptis usum esse, altero Theocriti altero scholiastae, hunc esse librum Genevensem ipso auctore constat, illum Harlejanum esse docui T. I. p. XLII. Minime vero Casaubonus Vaticanum aliquem librum consuluit, ut Wartonus suspicatus est; nam codex Romanus, unde Casaubonus p. 279 lectionem profert, est editio Calliergi. Memorabile tamen est, quod ad Theocr. XVIII, 5 dicit se reperisse lectionem κατεκλάχετο ἀντὶ τοῦ ἐκληρώθη et ad vs. 8 ex eodem libro χερσὶ περιπλέκτοις, quum ex Gen. Adertus ad neutrum locum aliquid enotaverit. Vereor ne hic scholiola in codice scripta aliquo casu praeterviderit.

Editionem Sculteti ducem sequuta est *Heins.*, ubi scholia singulis carminibus apposita, Xylandreis omissis; multa modo felicius modo infelicius mutata sunt; de nonnullis locis Heinsius etiam in Lectionibus Theocriticis disputavit. Heinsianam lectionem fere repetierunt editiones Oxonienses a. 1676. et 1699 (*Ox. I. II.*) nisi quod spatio parcentes breves hypotheses a Calliergo scholiis ad singula idyllia praefixas fere omiserunt et lemmata in sigla truncata contraxerunt, ut I, 5 Al. pro αἴκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος. Qua in re saepe inconsultissime actum est, modo illis verbis deletis quo interpretatio pertinet, modo ipsius interpretationis parte sublata, si ea in prioribus editionibus perperam pro lemmate habita esset; scholia ad Syringem, Securem, Alam cum illis ipsis carminibus abjecta sunt. Editiones Londinenses a. 1729. 1743. 1759, quas ipse non vidi, teste Schweigero in Bibl. Class. I. p. 310 Oxoniensis posterioris vitiosae repetitiones sunt, neque Londinensis a. 1738, quam non magis cognitam habeo, aliter se habuerit.

Reiskiana editio a. 1765 scholia secundum Londinensem a. 1729 expressa habet, sed secundum Call. exacta (quanquam hoc rarius factum quam vellem) et subinde ex ingenio emendata, vid. Praef. Vol. I. p. XXXV.; codicis Lips.[a], quem

Digitized by Google

editor manibus versavit, ad scholia consulti, rarissima vestigia apparent; quo ex libro quum scholia interlinearia melioris notae se repetiturum dixisset p. XXXVIII., promisso non stetit. Londinensis illa haud dubie ex Oxoniensibus manavit, quare etiam Reiskiana Syringe, Securi, Ala cum scholiis et idylliorum brevibus illis argumentis caret atque lemmata mutila habet. Attamen in his voces certe integrae positae praeterquam ad majorem idyllii I. partem; aliquoties etiam genuina lemmata ex Call. revocata. Scholia ad Id. XVIII. inde a Scult. omissas Reiskius ex Call. reposuit, cf. p. XLII. et Vol. II. p. 261. Secundum adnotatorem Vimariensem glossas quasdam codicis Stopiani et incertae originis protulit Vol. II. p. 17. 18, vid. infra §. 3. — Utilia quaedam ad crisin scholiorum habent *Koehleri Notae in Theocritum* 1767.

Wartonus in editione Theocriti a. 1770 scholia a textu poëtae revulsa sine ulla correctione libris manuscriptis debita repetiit. Ipse Vol. I. p. 141 profitetur se scholiorum textum Heinsianum sequi, respectu tamen saepe habito ad editionem Calliergi. Attamen parum id vere dictum; quum enim ingens consensus cum Reisk. deprehendatur, etiam in lemmatum forma, nec nisi rarissime lectiones Reiskianis antiquiores reperiantur, potius ipsum opus Reiskianum typothetis traditum fuisse videtur. Aegre enim crediderim editionem Londinensem a. 1729 tantopere ab Oxoniensibus discessisse, ut ex illius vel editionis inde derivatae usu tantus cum Reisk. consensus manare potuerit; et extant in Wart. scholia ad Id. XVIII., quae Reiskium primum restituisse certum est. Egregiis copiis, quas Sanctamandus etiam ad Scholia congesserat, Wartonus ea qua eminet negligentia usus est. Primum enim e codicibus Vaticanis aliquot supplementa vel breviora vel longiora uncinis distincta interseruit, sed singulis libris, unde ducta essent, non indicatis, et lemmatis ex arbitrio truncatis nec raro lectione vitiata. Deinde paucas varias lectiones ex Vatt. 1—7 subjecit. Tum in Emendationibus Scholiorum p. 199 seqq. additamenta quaedam et paucas varias lectiones proposuit ex apographo Salviniano codicis Laurentiani (p.), quem ipse male existimavit esse codicem Politiani Laur. nr. 46 (t.). Excerpta ex glos-

Digitized by Google

sis codicis Laurentiani r. a Salvinio exscriptis exhibuit p. 223 seqq. et glossas selectas ex codicibus Vaticanis p. 230 seqq., ad Id. I—VI. ex 1—8, ad Id. VII—XV. XVIII. ex uno 6. Paucae quaedam aliae glossae e libris Florentinis et Vaticanis in Praefatione et inter varias lectiones ad poëtae verba enotatae sunt. Ipse Wartonus in *Emendationibus scholiorum editorum* Vol. I. p. 199 seqq. et in Adnotatione ad Glossas quaedam in crisin utilia attulit, quanquam non ubique satis apparet, quid quum aliis tum Sanctamandi et Salvinii schedis debeat; deinde in *Notitia Scholiorum Theocriti* I. p. 135 seqq. de scholiorum origine non contemnenda disputavit. Insigne vero decus operis Wartoniani sunt, quae Toupius ad crisin scholiorum pertinentia adjecit in *Animadversionibus in Scholia* Vol. I. p. 209 seqq. et in *Curis posterioribus* sive *Appendicula notarum atque emendationum in Theocritum* (in Appendice voluminis alterius), quarum major pars scholia tangit.

Post Wartonum et Toupium Scholia, praeter excerpta in editione *Strothii* 1782 (ed. II. 1789, et curante Fr. Jacobsio ed. III. 1808, ed. IV. 1821) et *Fr. Jacobsii* paucas animadversiones criticas in *Specimine Emendationum* a. 1786, plures in praefatione *Bionis et Moschi* 1795, neglecta jacebant usque ad Theocriti editionem *Kiesslingianam* a. 1819. In hac Scholia p. 819 seqq. ex editione Wartoniana descripta sunt ipso editore profitente p. X. Quo factum ut accentus, quos Wartonus spreverat, nulla priorum editionum ratione habita constituti sint. Videtur autem Kiesslingius typothetae scholia calamo descripta tradidisse, id quod colligitur ex aliquot sphalmatis ejus generis, quibus facilius a scribente quam a typotheta peccetur. Alia praeterea haud pauca consilio mutata sunt, editore haud raro tacente. Reposita est Pediasimi exegesis in Syringem, inde ab Ox. I. omissa. In adnotatione critica hic quum alia utilia attulit vel de suo vel aliis debita, tum Reinesii animadversiones et emendationes optimae notae, quae unde sumpta essent neque ille vel posteriorum editorum quisquam indicavit et ipse ignoravi, usquedum Ameisius vir doctissimus consultus me docuit, Reinesii illas notas primum a C. G. Muellero in programmate aliquo

Cizensi evulgatas esse, quo etiam Fr. Aug. Wolfii verba in Analectt. III. p. 260 not. pertinere.

Sequente anno 1820 Theocriti editio *Amstelodamensis* lucem vidit, quum textus et poëtae et scholiorum aliquanto ante typis descriptus esset. Incepit eam editionem curare *J. H. van Reenen*, successit *Hamakerus*, quorum utrique quid debeatur in textu scholiorum, accurate distingui nequit. Quae in prima scholiorum plagula ante pag. 17 ad primos idyllii I. versus leguntur, additamentis Wartonianis carent et fere conspirant cum Ox. II., etiam in lemmatum mutilatorum ratione, ut haec editio vel alia simillima typothetis tradita fuisse videatur. Postea mutato consilio Wartoniana interserta sunt et in lemmatis plena vocabula posita. Quaedam partim Toupio aliisve auctoribus partim ex ingenio editorum mutata; haud pauca operarum oscitantia peccata. Adnotatio ad Scholia usque ad pag. 248 (Id. II, 17) *Hamakero* debetur, reliqua *Geelio*, quorum uterque haud pauca bene disputavit et emendavit, quanquam paucis subsidiis criticis instructus.

Optime de Scholiis meruit *Gaisfordus*, qui ea edidit in *Poëtarum minorum Vol. IV. Oxonii* 1821 (in repetitione Lipsiensi Vol. V. 1823, quo exemplari usus sum) egregiis subsidiis instructus. Qui textum Kiesslingianum, ut apparet inquirenti, ita sequutus est ut haud pauca secundum ed. Call., pauciora ex codicibus vel conjecturis (idque haud raro tacite) mutaverit, supplementa Wartoniana e Vaticanis petita secundum schedas Sanctamandianas plerumque siglis suis instruxerit, correxerit et auxerit, denique multa nova e codicibus addiderit, Pediasimi autem exegesin in Syringem iterum abjecerit. Ceterum multas lectiones apud Kiesslingium vel consilio vel sphalmate novatas tacite repetiit, ut in supplementis prius a Wartono editis haud raro dubitari possit, an Gaisfordus correctiones Kiesslingianas ab ipso tacite iteratas in collationibus Sanctamandianis non invenerit. Subsidia manuscripta a Gaisfordo haec usurpata sunt:

1) Apographum codicis Laurentiani (p.) Salvinii manu exaratum Sanctamandi in gratiam; Gaisfordus siglo L. usus est.

2) Collationes codicum Vaticanorum 1—9 Sanctamando debitae. Tot certe enumerantur in Indice Manuscriptorum,

quanquam ex 9. una varia lectio ad Id. II, 88 affertur. Contra praeter illos codex 10 ad Id. x, 28 adhibitus est.

3) Collationes codicum Parisinorum *E. M. P.* (C. A. B. ap. Gaisf.) a Bastio confectae. Codicis M. collatione Sanctamandiana rarissime usus est. Ex cod. N. quaedam protulit secundum Ruhnkenii schedas.

4) Codex *Can.* ab ipso Gaisfordo delibatus potius, quam, ut ipse dicit, collatus.

5) Codex *Bar.*[a] ab eodem nonnullis locis obiter inspectus.

6) Variae lectiones ex codice Vulcanii (vid. §. 3), quibus ex apparatu Dorvilliano petitis Gaisfordus ita usus est, ut siglum suum *Vulc.* nusquam interpretatus sit.

Gaisfordus copiis Sanctamandianis multo diligentius usus est quam Wartonus, ita tamen ut ex hoc etiam in Scholiis quaedam addi vel corrigi possint. Glossis ille fere abstinuit. Parisinorum librorum collationes, quas usurpavit, utrum minus diligenter factae fuerint an negligentius sint adhibitae, parum liquet; certe Gailius et Duebnerus plurima inde vel rectius vel plenius tradiderunt. Praeter variam lectionem ex illis libris et ed. Call. subjectam Gaisfordus in adnotatione exhibuit priorum criticorum, praecipue Wartoni, Toupii, Jacobsii, Kiesslingii, animadversiones olim editas (editionem Amstelodamensem ignoravit), paucissimas de suo; summa vero laude ornandus ob protractas ex schedis manuscriptis Hemsterhusii adnotationes insigni illo critico dignas.

In editione Theocriti *Gailiana* a. 1828 scholia poëtae verbis subjecta redactionem Kiesslingianam sequuntur paucissimis mutatis, unde etiam factum ut supplementa Wartoniana siglis careant. Additamenta Gaïsfordiana ad Id. I. in Notis posita, postea in textum scholiorum recepta. Ex codicibus Parisinis haud pauca nova scholia addita et plurimae glossae; contra glossae olim ab Reiskio et Wartono editae neglectae sunt. Varia lectio Wartoniana et Gaisfordiana ex codicibus Parisinis aucta est, sed ut facile appareat Gailium in hac parte negligentius versatum esse. Idem suo judicio nihil fere praestitit.

Egregie deinde de scholiis meruit *Adertus*, professor Genevensis, hoc opere: „*Scholiorum Genevensium pars inedita,*

quam ad codicis Genevensis fidem edidit J. Adert. Turici 1843." Qui non solum ex codice Genevensi inedita protulit, sed etiam ex opere Gailiano, quod fere incognitum latebat, quaedam addidit apud Gaisfordum desiderata, utrorumque vero haud pauca in Notis correxit, partim felicissime, et ibidem ad scholia olim edita aliquot varias lectiones ex Gen. enotavit. — *Zieglerus* in editione Theocriti a. 1844 inter variam lectionem paucissimas quasdam codicum Italorum glossas attulit.

Novissima Scholiorum editio *Duebnero* meo debetur: „*Scholia in Theocritum. Auctiora reddidit et annotatione critica instruxit Fr. Dübner. Parisiis* 1849." (Idem volumen complectitur scholia in Nicandrum et Oppianum ed. Bussemaker.) Dübnerus textum Gailianum sequutus est, sed omissis levissimis codicum Parisinorum glossis, contra receptis additamentis Gaisfordianis, si qua Gailius neglexerat, et Adertianis ex codice Genevensi; scholia, quae sibi Byzantinis vetustiora viderentur, asteriscis notavit. Correctio rarius adhibita est nec pauca vitiosa relicta, quae jam Gaisfordus rectius ediderat. Multo laudabiliora praestitit in Adnotatione. Ad hanc enim potissimum pertinent, quae ipse Dübnerus Praef. p. IX. de opera sua praedicat: „quum incredibilia ex suis codicibus referret multa Gailius, omnes retractavi, ita quidem ut primum antiquorum scholiorum reliquias, ubicunque apparerent, accurate excuterem, byzantina praeterirem; deinde in his quoque et glossis quaecunque dubitationem movebant, quomodo scripta essent contemplarer. Sic praesertim ex codicibus L. M. P. haud contemnenda eruere contigit; in reliquis bonitatem magis quam meam industriam lectores desiderabunt." In Annotatione igitur, quae Gailius vel in textu vel in varia lectione ex Parisinis protulerat, retractatis codicibus saepe castigata et aucta reperiuntur. Praeterea glossae Vaticanae et Laurentianae, quas Gailius neglexerat, hic appositae. Denique Duebneri acumen et doctrina in tota scholiorum farragine multa illustrarunt et emendarunt, adjuvantibus Hamakeri Geeliique et Aderti observationibus et Piccolo Neograeco utilia quaedam subministrante. Valde dolendum, quod Duebnerus neque integra codicis Genevensis collatione, quam Adertus opere jam abso-

luto obtulit, uti potuit et editionem Calliergianam reliquasque Xylandrea antiquiores inspicere sprevit. Neque enim dubium est, quin horum subsidiorum ope, quae nobis plurimum profuerunt, jam ipse multa rectius judicaturus fuerit.

§. 2. De editionibus Prolegomenorum et Hypothesium.

Quum in Aldina priore et inde Juntina parva Prolegomenorum pars edita esset (vid. pag. 452), primus *Calliergus* et illa pleniora et hypotheses ad Theocr. I—XVII. in priore operis sui parte evulgavit, ubi primo et sequentibus idylliis praemissa leguntur.

Repetiit ex Calliergiana *Bas. I*, sed nonnullis lectionibus ex Ald.[a] ascitis et Prolegomenis atque hypothesi ad Id. I. mutilatis, ut ipsum idyllium primum (sicut apud Calliergum) ab initio quaternionis β inciperet. Itaque ex Calliergianis omissa sunt epigrammata II. et III., deinde VII. F. cum sequente ἄλλως, et ex hypothesi ad Id. I. et quae ei in Call. adhaerent nihil relictum praeter alterum brevius argumentum ἐν τούτῳ . . . . ὄνομα; deest etiam hypothesis prior ad Id. XI. Hanc mutilatam redactionem sequutae sunt editiones *Cam. Sal. Bas. II. Farr. Wech.* (in hac Prolegomena et Argumenta in unum corpus redacta ante Epigrammata leguntur), tum *Brub. I. II. Xyl. Steph. I.*

Novavit *Crispinus*, in Hypothesibus ex ingenii arbitrio multa mutans, omittens, addens; Prolegomena non exhibuit. Has hypotheses Crispinianas, item sine Prolegomenis, repetiit *Steph. II.*, nisi quod ex editionibus ante Crispinum receptae sunt hypothesis ad Id. XVI. a Crispino valde mutata et hypothesis ad Id. XVII. ab eodem omissa. Hanc Stephanianam Hypothesium redactionem cum Prolegomenis secundum Bas. I. mutilatis exhibent *Comm. Heins. Ox. I. II. Reisk. Wart.* Reiskius Prolegomena in alterius voluminis initium, Wartonus in Praefationem p. LXIV seqq. transjecit.

In omnibus illis post Call. editionibus ante Reiskium codicum usurpatorum ne levissimum quidem vestigium apparet una Commeliniana excepta, ubi dubitari non potest quin quaedam lectiones ex libris manuscriptis Palatinis manaverint. Reiskius et Wartonus copiis suis ad veriorem lectio-

nem restituendam non usi sunt; attamen ad Prolegomena ille ex Lips.[a] (praeterea ex Ald.[a] et Call.) varias lectiones protulit, Wartonus ex Vatt. 1—5; Hypotheses uterque prorsus neglexit.

Valckenarius in editione Bucolicorum a. 1779 Prolegomena et Argumenta, quae in unum corpus conjuncta praemisit, codicis Parisini (N), cujus collationem vel apographum Ruhnkenio debebat, et Calliergianae ope suppleta et mutata edidit, quanquam subinde Crispini manu servata. Hanc recensionem recentiores Theocriti editores fere sequuti sunt, plerumque Prolegomenorum et Hypothesium corpore ante ipsum Theocritum relicto. *Schaeferus* a. 1809 quaedam e conjectura correxit. *Gaisfordus* (Poëtt. Minn. Vol. II. Oxonii 1816, rep. Lipsiae 1823) e codicibus addidit hypotheses ad Id. XVIII., quae jam inter Scholia extabat, tum ad Id. XXII. XXIII. [XXVIII. XXIX.], quas Wartonus prior alieno loco ediderat; idem e libris suis variam lectionem subjecit, minus tamen diligenter (potissimum ad Hypotheses) quam postea in Scholiis, praeter Vatt. 1—6 codicibus Δ. B. haud dubie secundum collationes Dorvillianas usus, postremo codice y, cujus collatio et inter Sanctamandi copias extat et inter Dorvillii. *Kiesslingius* a. 1819, qui Prolegomena et Hypotheses universis scholiis praemisit, Gaisfordi editione non usus est nisi ad novas illas hypotheses inde repetendas; ipse ex collatione codicis v. Hypothesibus variam lectionem adjecit. In editione *Amstelodumensi* a. 1820 (ubi Prolegomena Scholiorum corpori praefixa, hypotheses scholiis ad singula idyllia) redactiones Stephaniana et Valckenariana temere mixtae sunt; ceterum de hac editione vid. §. 1. *Gailius* a. 1828 hypotheses in singula idyllia dispertitus in textu Kiesslingio adhaesit, nisi quod Prolegomena ex libris Parisinis auxit et indidem hypothesibus levia quaedam additamenta adjecit; melius meruit varia lectione ex parte codicum Parisinorum apponenda. *Meinekius* a. 1836 tacite quaedam mutavit Gailianis copiis non magis usus quam *Ziegleru*s a. 1844, qui in hac parte operis levius versatus nihil novi attulit praeter lectiones quasdam ex Vaticanis 3. 5. 12. ad Hypoth. Id. XII. *Duebnerus* a. 1849 Prolegomena et Hypotheses cum Scholiis eodem modo conjunxit atque in Amst. factum, in textu fere

Gailium sequutus; de varia lectione et reliqua adnotatione vid. §. 1. *Meinekius* in novissima editione a. 1856 neque augmenta Gailiana recepit et, quae ipse in proecdosi mea a. 1850 tironibus prospiciens omiseram, reponere neglexit; dedit autem quaedam ad crisin utilia. Reliquas editiones, in quibus nihil novi praestitum est, praetermittimus.

§. 3. Catalogus codicum ad Prolegomena Hypotheses Scholia Glossas adhibitorum *).

Mediolanenses.

a] Cum argumentis, scholiis et glossis sec. Zieglerum, cum scholiis marginalibus et interlinearibus copiosis teste Jos. Muellero, qui mihi paucissima quaedam exscripsit.

k] „Cum uberrimis scholiis" *Gaisf.*, „pleraque cum argumentis, scholiis et glossis" *Ziegl.* Quae in eo ad Theocr. IV. pertinent, Jos. Muellerus mea causa diligentissime secundum ed. Heins. excussit, multa adeo integra exscripsit. Praeterea paucissimae quaedam glossae a Zieglero enotatae et hypothesis ad Id. XXIII. (XXIX.) a Gaisfordo. Scholia et glossas rubro scripta asterisco apposito (k.*) notavimus.

Scholia et glossas auctore Muellero praeterea tenent codices Ambrosiani recentiores *d. e.* Teste Montefalconio Bibl. bibl. p. 519 in eadem bibliotheca extat *Lampridii* expositio in Theocritum.

Veneti.

m] Cum prolegomenis, argumentis, scholiis et glossis interlinearibus teste Morellio ap. Kiessl. p. 978, qui ad Prolegomena lectiones quasdam enotavit.

Codex *l.* secundum eundem Morellium argumenta habet et ad Id. I—VIII. scholia.

Florentini.

p] = *Laur.* 46. Wart. = *L.* Gaisf. = *Salv.* Gail. Duebn. — Codex teste Zieglero pleraque argumentis, glossis et scholiis instructa habet, auctore vero Bethmanno scholia tenet

---

*) Iisdem codicum siglis in hoc tomo usus sum quibus in primo, ubi p. XXV seqq. plura de his libris docentur. In enumerandis codicibus Prolegomena et Hypotheses tenentibus minus anxius fui.

ad sola idyllia I. III—XV. Minus accurate Bandinius, quum Id. XVI. codicis ultimum prorsus non commemorasset, duo ultima (h. e. Theocr. II. Inc. I.) scholiis carere dixit, scholio ad extrema idyllii XIV. tanquam ultimo codicis exscripto, de Id. XVII. et XX. [XXII.], quae in foliis praefixis leguntur, tacens. Ex Prolegomenis, si Bandinius accurate retulit, codex nihil habet nisi IV. et VIII.; nam V. alio loco, post Id. XIV., legitur. Ex hoc vero codice petitum est scholiorum libri alicujus Laurentiani apographum Salvinianum inter Sanctamandianas copias, quod Wartonus p. VI. dubitantius ad codicem Politiani Laur. 46 (*t.*) retulit, quia Politianus quaedam in margine allevisset, confidentius autem tanquam re explorata Vol. I. p. 199 seqq. At scholia codicis t. inter copias Sanctamandianas in aliis schedis exscripta extant, neque quae de iis referuntur, ullatenus in scholia apographi illius Salviniani quadrant, vid. infra de t. Praeterea versus *ὥσπερ σκύφος κτλ.* (Proleg. IV.), quae Apogr. Salv. teste Wartono in initio scholiorum ad Id. I. habet, in Laur. 46 auctore Bandinio potius extremum locum tenent post Syringem et Aram. Contra a Salvinio potius codicem p. exscriptum esse vel inde credibile est, quod hic Laurentianorum antiquissimus et optimus est, cujus scholia si Sanctamandus neglexisset, valde mirum foret. Deinde in Apogr. Salv. scholia extant ad Id. I. III—XV., desinit autem teste Wartono in Id. XIV.*); ad eadem carmina, nec plura, codex p. scholiis instructus est, idyllio XIV. post XV. collocato, quum codex t. idyllia I—XVIII. vulgari ordine teneat. Tum in p. epigramma illud Proleg. IV. teste Bandinio primo idyllio praemissum ut in Apogr. Salv. Adde quod hujus scholia saepius pertinent ad lectiones codici p. proprias et a t. alienas, ut IV, 19. *βαθύσχινον.* Adeo ad extrema idyllii XIV. idem scholium, quod Wartonus ex Apogr. Salv., Bandinius ex Laur. 37 = p. protulit. Itaque non dubitavi iis quae ex illo apographo petita sunt siglum *p.* apponere. Ceterum hoc apographum teste Wartono scholia breviora habet editis, mendose saepe exarata, saepe etiam plura et meliora editis, nec non argumenta ut Calliergus; in

*) Verba a Wartono addita „sed non habet totum" parum intelligo, quum ipse scholium ad ultima idyllii verba inde protulerit.

initio exhibentur variae lectiones praefatiuncularum. Ex scholiis Wartonus pauca protulit, vid. §. 1, multo plura Gaisfordus. — Praeterea inter copias Sanctamandianas extant glossae codicis p. a Salvinio exscriptae, pessimae notae judice Wartono, qui paucissimas inde tradidit p. v. et alibi; unam aliamve Zieglerus attulit.

q] Teste Bandinio partem Prolegomenorum habet (II. VI. usque ad ἐξηρτημένον p. 5, 7, VIII.), tum hypotheses et scholia marginalia uberrima. Pauca quaedam Bandinius exscripsit.

r] = *Laur*. Wart. Duebn. Recte enim Wartonus I. p. 223 conjecit ex hoc libro petitas esse glossas a Salvinio in Sanctamandi usum ex aliquo Laurentianorum descriptas, unde ipse excerptas evulgavit I. p. 223 seqq. Certissime enim codex r. agnoscitur, quod is solus inter Laurentianos ea omnia carmina tenet, quarum glossae hic exhibentur. Insuper conspirant lectiones et glossae codicis r. aliunde cognitae, ut ex varia lectione Gaisfordi et Ziegleri ad Inc. V. [Theocr. XXIII.]. — In Apographo Salvinii carmina miro ordine utuntur, quo non in ipso codice: Bion. I. Inc. IV. [Theocr. XIX.]. Mosch. II. I. [I. II.] Inc. I. [Mosch. III.] Theocr. XVIII—XI. inverso ordine. *Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν* [Theocr. XXX.]. *Σῦριγξ*. Inc. V. [Theocr. XXIII.]. Theocr. XX. [XXII.]. Inc. VIII. [Mosch. IV.]. Ad Theocr. I—X. in apographo nihil extare videtur, quanquam ipse codex etiam ad haec glossas habet. Glossarum ad Bion. I. Mosch. I. II. Inc. I. VIII. et Syringem Wartonus solas primas quasque et extremas exscripsit; ad reliqua carmina, vulgo Theocritea, plura excerpsit, ea potissimum quae in scholiis editis non extarent. Ceterum glossae partim marginales sunt partim interlineares, quas Wartonus non ubique accurate distinxit. Ex ejusdem codicis glossis (etiam ad priora idyllia) et hypothesibus quaedam tradita in Sylloge Salviniana Wart. II. p. 377 seqq. Ceterum Bandinio teste codex praeter hypotheses scholia nonnulla marginalia habet et glossas interlineares.

s] Testibus Bandinio Zieglero argumenta habet (praeterquam ad Id. XVII. sec. Band.) et glossas („multas interlineares“ Bethm.), quarum paucissimae quaedam inter va-

rias lectiones allatae. Ab initio secundum Band. et Bethm. quaedam de dialecto Dorica leguntur (Prolegg. IX. D.).

t.] Scholia quaedam tenet et glossas interlineares manu Politiani teste Montefalconio Bibl. bibl. p. 353 („fortasse manu Politiani“ Wart.), sec. Band. argumenta et scholia quaedam ad Id. I—VII., quorum utrisque reliqua carent; praemittuntur vita Theocriti et quaedam de dialecto Dorica. Hinc inter copias Sanctam. extant a) notae marginales („vel ex Suida vel ex Scholiis descriptae vel ipsius Politiani“ Wart.), b) glossae interlineares („forte manu A. Politiani. Pleraeque ex Suida et Scholiis. Desinunt cum idyllio septimo“), c) Argumentorum differentiae notatae a Politiano („non ultra septem prima idyllia progrediuntur argumenta. Quae, inquit Sanctamandus, non integra descripsi, quia ab A. Politiano conflata ex H. Stephano (s. Calliergo) apparent evidenter, non vero ex aliis manuscriptis expressa“). Nihil horum vel a Wartono vel a Gaisfordo evulgatum est.

v.] = *Schell.* Kiessl. Teste Kiesslingio tenet Argumenta praeterquam ad Id. I—III. et scholia maximam partem edita. Ad Hypotheses idem secundum collationem Rinckii haud pauca protulit. Ex scholiis et glossis pauca evulgata in Sylloge Salviniana Wart. II. p. 377. Glossarum apographum, quod teste Coxio Catal. Bodl. I p. 848 inter Sanctamandiana extat, ne commemoravit quidem Wartonus.

w.] Teste Bethmanno hic codex scholia habet ad Id. I—IX. (ad VIII. IX. pauca), nulla ad reliqua carmina, quanquam Id. II. medium est inter XIII. et XIV., unde apparet scholia ex aliquo libro sola idyllia I—IX. complectente descripta esse. Nihil ex his cognitum neque ex glossarum apographo, quod inter copias Sanctamandianas extat; paucas glossas Salvinius in Sylloge evulgavit.

Ex reliquis codicibus Laurentianis teste Bandinio hi habent quae huc pertineant: Pl. XXXI, nr. 5. Hypotheses ad Id. I—XII., scholia marginalia et interlinaria ad Id. I—VIII. — Pl. XXXI, nr. 25. Vita Theocriti et quaedam de dialecto, scholia quaedam ad Id. I, glossae interlineares ad Id. I—VII. — Pl. LVIII, nr. 19 sec. XV. Scholia (sine textu) ad Id. I—VIII. init. (ultima sunt *τῶν Ἰώνων . . . . εὐθείας* p. 287. 2), praemissa notitia de dial. Dor. Prolegg. IX. D. In fine

sunt quatuor folia vacua. — Pl. LXXXVI, nr. 25. Praemissa sunt Prolegg. I. A., VI. A., II., Hypoth. Id. I., Prolegg. III., tum scholia ad Id. I. II. et V. init. (primum est p. 31, 3, ultimum p. 191. 12.). — Pl. XCI, nr. 9. Prolegg. I. A., VII. F., VIII., tum scholia brevia marg. et interl. ad Id. I—VIII., quot codex habet.

Romani.

1.] In Scholiis et Glossis secundum collationem Sanctamandi (ut reliqui Romani) ad omnia adhibitus, quae tenet (Id. I. II, 49—VI), praeterea ad Prolegomena et Hypoth. Id. I. Prolegomena etiam G. Wolffius cum ed. Kiessl. contulit, cujus schedas Ameisii beneficio debeo. Scholia teste Wolffio eadem sunt quae apud Kiesslingium omissis citatis et additis observationibus grammaticis ad formas verborum pertinentibus.

2.] Adhibitus ad Prolegg. et scholia Id. I—IX., glossis ad Id. I—VI. allatis.

3.] Hujus usus factus ad Prolegg., Hyp. Id. XI. XII., Scholl. I. III—XIII., glossis ad Id. I. et paucissimis ad III. IV. V. allatis. Altera pars codicis, quae Id. II. XIV. XVI. complectitur, scholiis carere videtur. Hypothesin ad Id. XII. etiam Zieglerus contulit, quo teste in extremo libro legitur.

4.] Quum Sanctamandus hoc numero etiam partem codicis 23. comprehenderit, vid. T. I p. XXXII. not., in catalogo inscriptionum ap. Wart. p. LXIX. hinc petitas plerasque cruce numero apposita distinxit; in scholiis vero et glossis apud Wartonum et Gaisfordum siglum 4. promiscuum est. Nos, quantum fieri potuit, codices 4. et 23. distinximus. Quum enim in codicis 23. parte a Sanctamando tractata sola Id. I. III, 1—51. IV—VII. extent, ex his autem sola Id. I. V. scholiis instructa sint, codici 4. necessario reliquimus quae ad scholia in Id. II. III. IV. VI seqq. allata sunt et glossas ad Id. II. (nam ad extremum Id. III. et ad Id. VII seqq. nullae prolatae). Contra quum in 4. Prolegomena et Id. I. V, 15—79. 106—135. perierint, codici 23. adscribi oportebat quidquid ad illas partes pertinet. Aliquid dubitationis erat de scholiis et glossis ad Id. V, 1—14. 80—105. 136—fin. et de glossis ad Id. III. IV. VI. Attamen quum codices 4. et

23. et in scholiis et in glossis diversarum familiarum sint, etiam hic reliquorum librorum lectionibus comparatis plerumque inter utrumque codicem discerni poterat; sicubi nulla certa ratio alterum praeferri juberet, siglum 4. reliqui. Ceterum codex 4. referente Bethmanno *ubique* marginem scholiis plenam habet, sed iis difficillimis ad legendum. Attamen ad scholia non ultra Id. x. adhibitus est, glossae non ultra Id. vi. prolatae.

5.] Adhibitus ad Prolegg., Hyp. Id. i., Scholl. et Gloss. i—vi. Itaque liber post Id. vi. scholiis carere videtur, quanquam Zieglerus cum Id. i—xviii. cum scholiis tenere dicit; nam una v. l., quae ad xvii, 81. commemoratur, nescio an ex glossa petita sit. Ex hypothesi in Id. xii. Zieglerus pauca attulit, quo teste in fine libri addita est; quam mihi Freiburgerus integram exscripsit.

6.] Codex auctore Ziegléro praeter glossas et hypotheses scholia ad Id. i—vi. habet in fine addita, teste Freiburgero ad Id. i. ii. iii. v. vi. Hoc verius videtur, ut haec scholia ex aliquo codice petita sint conjunctissimo cum s., qui liber solus inter omnes hunc idylliorum primorum ordinem habet: i. ii. iii. v. vi. iv. Ad Id. iv. codex 6. nusquam commemoratur, nisi quod scholium p. 160, 10. inde affertur, quod ipsis poëtae verbis in margine appositum esse conjicio. Wartonus i p. 141. indicat siglum Vat. 6. cruce addita (cujus loco noster typotheta asteriscum posuit) designare scholia textui adjacentia (de quibus Zieglerus tacet), sine cruce ea quae sint seorsim ad calcem codicis. Attamen Wartonus illam non saepius apposuit quam in scholiis Id. i, 48. 56., Gaisfordus vero utraque scholia nusquam distinxit. Codex adhibitus est ad Prolegg., Hyp. Id. i., Scholl. i—vi., Gloss. i—xv. xviii.

7.] Ad Id. i, 106—viii., quae hic liber tenet, pauca ex scholiis prolata sunt (nihil ad Id. vii. viii.), praeterea paucissimae glossae ad Id. iv. v.

8.] Tenet Theocr. v, 26—viii. cum scholiis et glossis, unde duo scholia protracta ad v, 133. et vi, 1., tum paucissimae glossae ad Id. v.

9.] Referentibus Ziegléro et Freiburgero pleraque hujus libri scholiis instructa sunt, et Gaisfordus collationem Sancta-

mandi inter fontes suos recenset, sed nihil inde protulit praeter unam v. l. ad II, 88; aliam Bastius ad II, 17.

10.] Codex apud Gaisfordum ad unum Euphorionis fragmentum in scholio ad Id. X, 28. adhibitus.

11.] Glossas habet secundum Wartonum, unde paucissimae quaedam a Zieglero exscriptae.

12.] Ex hypothesi Id. XII. Zieglerus lectiones nonnullas commemoravit, quo teste in fine libri legitur.

23.] Auctore Bethmanno prima duo idyllia I. et V. plurima habent scholia marginalia et interlinearia, reliqua paucas glossas interlineares; insunt etiam Prolegomena et hypotheses. Ceterum vid. supra ad cod. 4. Glossam unam aliamve etiam meae collationes suppeditarunt.

Praeterea e libris Romanis *20.* scholia et glossas ad Id. I—XI. habet, *26.* multa scholia marginalia et interlinearia, *Palat. 142.* scholia ad Id. I—VIII. sine textu.

Alii Italici.

Δ.] Hoc ad Prolegg. et Hypoth. Id. I. XXIII. (XXIX.) Gaisfordus usus est, haud dubie secundum collationem Dorvillianam.

Borb.] Neapolitanus in bibl. Borbonica II. I. 9. a G. Wolffio inspectus, qui Prolegomena et hypoth. Id. IV. cum ed. Oxon. 1676 contulit et quaedam ex scholiis ad Id. IV. V. VII. enotavit. Post Prolegomena, ubi extremo loco notae de dialecto leguntur, sequitur epigraphe *Κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου.* Scholia supra et infra textum et ad marginem in duabus columnis, quarum exteriori eique minori saepius Maximi Planudis siglum additum; item ad initium idyllii X. adscriptum *διηγητοῦ Μαξίμου.* Contra scholium ad V, 15. Manuelis Moschopuli siglo in margine instructum est. Ceterum scholia teste Wolffio fere concinunt cum iis quae in ed. Salamandrina leguntur, h. e. cum Calliergianis.

Scholia etiam in Neapolitano *Γ.* extant, et largissima in Mutinensi *Est. nr. 34.* In eadem bibliotheca Estensi teste Bethmanno codex Graecus nr. 87. vel III. C. 8. secul. XIV. chart. 4. post Triclinii scholia in Sophoclem habet Anonymi scholia in Theocritum, Platonem, Pindarum. Perusinus *Φ.* Prolegomena et hypotheses tenet.

Parisini*).

B.] = *Colb.* Gaisf. Ad sola Prolegomena et Argumenta adhibitus, in quibus etiam Gaisfordus ejus collatione, Dorvilliana haud dubie, usus est.

C.] Multae hinc glossae prolatae; rarissime ad scholia commemoratur.

D.] Quum tantum ad Prolegomena et Hypotheses adhibitus esset, Duebnerus etiam glossas ad Id. XIV. mihi exscripsit.

E.] Insunt, ut collationes docent, Prolegomena et ad idyllia quae tenet, Id. I—VIII. XV., hypotheses, scholia, glossae. Gaisfordus collatione Bastii usus est.

F.] Adhibitus est in Prolegomena et Hypotheses; rarissime ejus siglum ad Scholia et inter glossas comparet.

G.] Hoc siglum tam raro conspicitur, ut de sphalmate suspicari possis.

H.] In scholiis et glossis ad Id. I—V. frequens hujus usus.

I.] Quantum ex prolatis cognoscitur, insunt scholia et glossae marginales ad Id. I—XI. Post haec una v. l. ad XIV, 48. inde commemoratur. Videntur autem etiam ad Id. IX—XI. non justa scholia inesse, sed glossae tantum marginales ex scholiis excerptae. Ante Id. II. legitur *τοῦ αὐτοῦ Μοσχοπούλου σχόλια.* Inter hypotheses tantum ad Id. IX. adhibitus.

K.] Hinc variae lectiones in Hypotheses prolatae et glossae; ad Scholia rarissime commemoratur.

L.] Hic liber, in quo Id. I—V, 54. perierunt, teste Duebnero scholia tantum ad Id. V. VI. VII. habet, auctore Weissgerbero Cur. Theocr. p. 31. usque ad VII, 139. Itaque notae marginales, quas Gailius etiam ad sequentia protulit, potius inter glossas habendae. Ceterum et hae post Id. XIII. rarissimae et glossae interlineares, quae ad priora idyllia frequentes. Scholiorum ordo teste Duebnero in hoc libro servatur, sed extremis idylliis per saturam adjiciuntur scholia suo loco omissa.

M.] Scholia habet marginalia, quorum multis *παλαιόν* vel *ἐκ τῶν παλαιῶν σχολίων* praefixum (cf. Duebn. ad VII,

*) Omnes a Gailio usurpati sunt, deinde a Duebnero retractati, qui ex nonnullis haud pauca nova protulit, maxime ex L. M. P. Q. Reliquas collationes nominatim commemorabo.

57), quam notam Gailius vel Duebnerus aliquoties transscripserunt, aliis Demetrii Triclinii nomen. Ante Id. I. scholia Manuelis Moschopuli et Demetrii Triclinii exhiberi dicuntur; *Μοσχοπούλου σχόλια* praeterea idylliis II. VI. VII. et VIII. praefixum. In omnia prope vocabula glossae cernuntur inter versus pictae, quarum duplex series est, alterae nude positae, alterae parva cruce insignitae, quae distinctio in editis neglecta. Prolegomenis et hypothesi ad Id. I. codex caret, cujus primum folium ablatum esse videtur. Insunt autem hypotheses ad II — XVIII. neque scholia, exceptis quibusdam Triclinianis et commentariis ad Syringem, ad alia carmina praeter Theocr. I — XVIII. conspiciuntur, quanquam XVII. et XVIII. media sunt inter alia idyllia; unde apparere videtur antiquiora scholia manasse e libro Id. I — XVIII. complectente. Glossis liber caret ad Inc. V. [Theocr. XXIII.] et, ut videtur, ad Inc. VI. [Bion. XV.]. — Scholia hujus codicis jam Sanctamandus contulerat, inter cujus copias teste Coxio extant „Glossae et Scholia ex cod. Reg. Paris. R. 3.“, quo siglo hic ipse liber designari videtur. Collatione Sanctamandi Gaisfordus rarissime usus est, vulgo Bastiana. Glossas aliquot in editionibus Gailiana et Duebneriana neglectas, maxime ad Bion. I. Inc. I. VIII., quae carmina ab illis absunt, a Duebnero exscriptas habeo.

N.] Tenet prolegomena, hypotheses plerasque, scholia (sed paucissima, ut videtur, post Id. XI. excepto fere Id. XV.) et multas glossas interlineares ad Id. I — XI. XV. Contulerat hunc librum jam Ruhnkenius (cf. T. I p. XX.), cujus schedis Valckenarius in recensendis Prolegomenis et Argumentis usus est, indidem quaedam afferens in libro de Adoniazusis. Pauca ex eodem fonte Gaisfordus hausit. Ceterum de codice Ruhnkeniano aliquid dubitationis inde nascitur, quod in eo hypothesis ad Id. XIV. deesse dicitur, quum ad eandem codicis N. variae lectiones a Gailio afferantur. Num forte Ruhnkenius potius codice F. usus est, qui illi simillimus et a Gailio parum diligenter excussus?

P.] In hoc libro teste Duebnero p. X. duplex series scholiorum excipit idyllia, ita ut v. c. ultimi versus carminis et in medio et in fine tractentur. Post Id. VII. nulla scholia inesse videntur, sed praeter glossas interlineares aliquot mar-

ginales, ut in L., cui in hac parte simillimus est. Praeterea ad Prolegomena (ad haec primum a Duebnero) et partem hypothesium adhibitus est.

Q.] Ad Prolegomena, Hypotheses et Scholia collatus; glossae interlineares paucissimae inde allatae. Duebnerus p. VIII. profitetur se aliquando hunc codicem a Gaisfordi Colbertino (qui potius est B.) non diversum existimasse; quare vereor ne aliquae lectiones in Prolegomenis a Duebnero tanquam ex Q. allatae (quem Gailius in his fere neglexit) potius siglum illud ex Colb. translatum habeant.

T.] Rarissime in ceteris adscitus paullo frequentius glossas suppeditavit.

V.] = *Coisl.* Gaisf. Hypotheses habet et scholia, sed haec, ut videtur, non ultra Id. VIII.; nam quae in sequentibus eo tracta sunt, potius glossarum marginalium speciem habent. Glossae interlineares paucae a Gailio enotatae. Ad Id. II. plures evulgavit Weissgerberus. Pleraque vero quae hic exscripsit, interlinearia esse videntur, quanquam hoc in parte tantum adnotavit. Semel interpretationem in margine legi indicavit. Gaisfordus hoc libro ad Hypotheses usus est, secundum Dorvillianam puta collationem.

Z.] Paucae variae lectiones ad Prolegg. et scholia Id. I—V. inde haustae, pauciores etiam glossae.

Hispanicus.

Tol.] Hinc Schottus quaedam ad Prolegomena protulit Observatt. II. c. 50.

Anglicani.

Bar.[a]] Scholiis marginalibus et interlinearibus teste Coxio perquam instructus; eundem Wartonus p. VIII. pauca editorum scholiorum tenere dicit. Pauca Gaisfordus delibavit, paucissima Wordsworthius. Ceterum in Varia Lectione siglo *Bar.* usi sumus.

Bull.] Haud paucas glossas Latinas Graecis litteris scriptas Wordsworthius inde protulit, quas repetere nolui, unam vere Graecam.

Can.] Insunt auctore Wordsworthio scholia brevia, unde Gaisfordus haud ita pauca enotavit.

Cant.] Scholia habet et glossas, unde Wordsworthius pauca quaedam excerpsit.

Harl.] Teste Wartono p. VIII. pauca excerpta scholiorum habet, unde Wordsworthius quaedam evulgavit.

Laud.] Scholia habet et glossas, unde paucissima apud Wordsworthium.

Phil.] Paucissimas glossas Wordsw. inde protulit.

Scholia etiam in *Bar.*[β.] extant.

Genevensis.

Gen.] sec. XV. teste Seneberio in *Catalogo Manuscrr. Genev.* p. 49, sec. XIV. (?) judice Aderto, nitidissime sed mendosissime scriptus. Continet (sine textu) Prolegomena et scholia cum hypothesibus ad Id. I—XVIII., idyllio quinto ante quartum collocato. Super initio a sec. m. inscriptum: *Πινδάρου σχόλια διάφορα*; Seneberio teste haec Pindari scholia ad Dionysium Thracem inscripta sunt („adressés à un Denys de Thrace"), de quo Adertus nihil enotavit. Idyllia I—XIII. binas interpretationes habent, quarum alteri cuique praefixum *ἑτέρα ἐξήγησις*. Ad eas distinguendas siglis *Gen.*[a.] et *Gen.*[b.] usi sumus; sed in Id. X. *Gen.*[a.] potius posteriorem interpretationem designat et *Gen.*[b.] priorem, hoc praeterea in Id. XIV—XVIII. unicam, cujus instituti causam infra exponemus*). — Codicem usurpavit Casaubonus, qui in Lectt. Theocr. quaedam inde provulgavit. Etiam Ruhnkenius Ep. Crit. II, 197. nescio quo fonte usus aliquid inde attulit. Ejusdem collationem Schweighaeuserus habuit, cujus post mortem auctionis jure ad Fr. Osannum pervenit, id quod ex hujus litteris ad me datis didici; lectionem inde

---

*) Inscriptionum utrisque scholiis ad singula idyllia praefixarum rationem ex his cognosces: Id. I. *Θεοκρίτου Θύρσις ᾠδή. ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τῆνα. Θεοκρίτου Θύρσις ᾠδή.* Gen.[a.] *ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τῆνα. ἑτέρα ἐξήγησις* Gen.[b.] — Id. XII. *Ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ. Εἰδύλλιον μ̄. ὑπόθεσις.* Gen.[a.] *Ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε. ἑτέρα ἐξήγησις. Εἰδύλλιον μ̄. Ἀΐτης.* Addo hic idylliorum titulos, quos inter Hypotheses et Scholia neglexi: Id. II. *Φαρμακεύτρια* Gen.[a b.], Id. V. *Βουκολιασταὶ Κομάτας καὶ Λάκων. εἰδ. δ̄. Ὁδοιπόροι* Gen.[a.], Id. VI. *Βουκολιασταὶ Δαμοίτας καὶ Δάφνις* Gen.[a.], Id. VIII. *Βουκολιασταὶ Δαμοίτας καὶ Μενάλκας* Gen.[a.], *Βουκολιασταὶ* Gen.[b.], Id. X. *Ἐργατίναι ἢ Θερισταί* Gen.[b.], Id. XII. *Ἀΐτης* Gen.[b.], Id. XIII. *Ὕλας* Gen.[a b.] — In initiis idylliorum nulla lectio memoratu digna comparet, nisi forte Id. III. *κατ' ὄρεος* Gen.[a.]

commemoravit in adnotatione ad Cornutum. Wuestemannus codicis specimine accepto eum sprevit tanquam nullius pretii. Veriore judicio usus Adertus excerpta ex hoc libro publici juris fecit a. 1843, vid. §. 1. Ipse viri humanissimi beneficio integra collatione usus sum secundum Kiesslingii collationem tam diligenter olim facta, ut plerumque pro apographo sit.

Germanici.

Lips.[a]] vel *Lips.* Tenet scholia marginalia ad Id. I. multa, in reliquis II—VIII. pauciora. Usque ad I, 42. lemmata rubro picta; in reliquis raro atro scripta, plerumque spatio relicto omissa. Glossae interlineares ad Id. I. nullae extant praeterquam ad vs. 1—28. manu recentiore scriptae, ad reliqua carmina multae. Prolegomena ab alia manu scripta in foliis praefixis leguntur, quorum parti Maximi Planudis siglum additum, vid. p. 8, 22. Hypotheses desunt praeter primam Prolegomenis mixtam et tertiam aeque ab alia manu additam. Ceterum liber satis nitide et emendate scriptus; in superiore parte foliorum partim litterae humiditate evanidae. Codicem olim a Reiskio delibatum ipse diligenter excussi, quum Naumanno viro humanissimo interprete a Senatu Lipsiensi liberaliter meis precibus concessus esset.

Lips.[β]] Scholia tenet teste Loesnero ad Hesiod. p. V., unde paucissima cognita, vid. ad Id. VI. init.

Incertorum locorum.

Im.] vid. T. I p. XLIV.

Samb.] Codex vetustus Sambuci, unde paucas glossas Reiskius attulit secundum adnotatorem Vimariensem.

Stop.] Quaedam ex scholiis et glossis hujus codicis Stopiani ab adnotatore Vimariensi enotata protulit Reiskius Vol. II p. 17.

Vim.] Ibidem Reiskius alias glossas Graecas ab Adn. Vim. sine siglo appositas exscripsit, quarum eas, quae sunt ad Id. I—XVII., ex aliquo antiquo codice manasse glossarum aliunde cognitarum comparatio evincit. Contra glossae ad reliqua pertinentes recentioris originis esse videntur non minus quam quae ibidem Fulvii Ursini siglum appositum habent, quare haec omisimus. Quaedam ex libro Vimariensi Reiskius potius in Adnotatione commemoravit.

Vulc.] Inter copias Dorvillianas in bibliotheca Bodlejana (vid. Codd. Dorvill. p. 69.) extant „Variae Lectiones in Scholiis in Theocritum ex Ms. bibliothecae Vulcanii manu d'Orvillii descriptae," unde apparet lectiones apud Gaisfordum siglo *Vulc.* instructas manasse. Pertinent autem ad Id. I—XVIII.

Codicum varias collationes, ubi opus videbatur, numeris appositis in hunc modum distinxi, ut 1. copias Wartonianas indicet, 2. Gaisfordianas, 3. Gailianas, 4. Duebnerianas in Adn. ad Scholia, 5. meas ipsius, 6. reliquas. Asteriscus codicum siglis *praefixus* in scholiis vel horum varia lectione indicat locum inter lineas legi; contra in glossis, locum tanquam in margine lectum proferri.

§. 4. De Scholiis vetustioribus.

Scholiorum in libris traditorum duo potissimum genera distinximus, *recentiora* grammaticis Byzantinis inde ab sec. XIII. debita, et *vetustiora*, quibus antiquior origo vindicanda est. Haec vetustiora alii libri sola habent, potissimum k. p. 3. 4. 5. L. Can. Gen.[b] Vulc., alii et ed. Call. recentioribus mixta, de qua re infra accuratius dicetur. Ut nunc in libris leguntur, ita fere invenit Eudocia Macrembolitissa (sec. XI.), quae quum quaedam Ioniae suae capita aperte ex scholiis Theocriteis hauserit, cum SchVet., ut tradita sunt, fere ad verbum conspirat; conferantur scholia de Pane p. 34, 17., de Milône p. 156, 2., de Carneis p. 199, 15., de ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλίδες p. 246, 2., de Pythagoreis p. 372, 3., de Jovis et Junonis nuptiis p. 394, 12. Item apud Eustathium (sec. XII.) narratio, quam ἐν ὑπομνήματι Θεοκρίτου legi tradit, a nobis p. 149, 10. posita, summopere cum traditis scholiis concinit. Eodem seculo Gregorius Corinthius de dial. Dor. si quas Theocriteorum interpretationes paullo longiores protulit, eae ab scholiis servatis fere non differunt, cf. p. 141, 4. cum adn., p. 154, 17., p. 207, 6. cum adn., p. 213, 11. Quod et hic et Eustathius quasdam interpretationes habent non ita in traditis scholiis lectas, plerasque singularum vocum glossas, raro paullo longiores ut Eustathius p. 311, 14. et Gregorius p. 399, 1., inde noli colligere eos amplioribus scholiis usos esse; eas enim credibile est

partim ex glossis librorum arreptas esse, partim ipsorum ingeniis deberi.

De antiquioribus Theocriti scholiastis, ex quorum commentariis scholiorum traditorum redactor hauserit, egerunt Wartonus in Notitia Scholiorum, Wuestemannus p. XV seqq., Fritzschius de bucol. p. 32 seqq. Illorum partim in ipsis SchVet., partim in aliis scriptis haec nomina comparent:

a) *Asclepiades Myrleanus*, seculo primo a. Chr. florens, de quo amplius disseruerunt Werferus in Act. phil. Monac. II p. 547 seqq. et K. Lehrsius post Herodian. scr. tr. p. 428 seqq. Asclepiades sexies in scholiis commemoratur, semel patria indicata ad I, 118., ubi ei lectio *Λύβριδος* tribuitur cum interpretatione *ἡ κατὰ γλῶσσαν θάλασσα*. Hinc probabile est etiam in reliquis quinque locis eundem Myrleanum intelligendum esse: I, 4. p. 36, 4. de producto *α* in *λαψῇ* (?), II, 88. de *θάψος* (ubi Wartonus potius Bithynum medicum intellexit), V, 21. de proverbio *οὐδὲν ἱερόν*, V, 99. de lectione *ὁμομαλίδες* (ex nostra emendatione), quo etiam ea pertinere videntur, quae Ammonius et Eustathius ex Asclepiade de temporali potestate vocis *ὁμοῦ* tradiderunt, vid. Adn. ad h. sch., postremo V, 102. de monte *Φάλαρος*. Quae comparanti recte statuisse videbuntur, Asclepiadem, hominem varia doctrina instructum, justum commentarium in Theocriti carmina conscripsisse, ut idem in Homerum et fortasse in alios poëtas commentatus est.

b) *Theo Artemidori* nusquam in scholiis traditis, sed tanquam commentator Theocriti bis in Etymologicis commemoratur, quos locos Scholiis addidimus, primum p. 50, 12. ad I. 39., ubi *Θέων ἐν τῇ ὑπομνήσει Θεοκρίτου* vel *Θέων ἐν ὑπομνήματι τῷ εἰς Θεόκριτον* auctor affertur, tum p. 173, 11. ad IV, 51., ubi *Θέων ὁ Ἀρτεμιδώρου*. Fulvius Ursinus in Virgil. coll. totam scholiorum collectionem, quam noverat, tanquam Theonis opus afferre solet, nulla tamen alia auctoritate usus, ut ipse profitetur p. 2. ed. Valck., quam quod in Etymologico inedito s. v. *γριπεὺς* testimonium illud prius invenerat, quod minime in eam partem trahi posse jam satis apparet. Attamen utriusque scholii Theonei in traditis scholiis vetustioribus excerpta extant, unde pro certo haberi po-

test, eum qui illa in hanc fere formam redegit, copiis Theoneis usum esse.

Vix dubitari posse videtur quin idem Theo hos in Theocritum commentarios scripserit qui reliqua illa ὑπομνήματα in alios poëtas, Alexandrinos potissimum, quae Theonis nomine inscripta commemorantur. In eorum numero primum est commentarius in *Homeri Odysseam:* EtM. 696, 10. de origine vocis πύελος (Od. T, 553.), additis ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Ὀδυσσείας. In EtG. 486, 41., ubi eadem fere alio ordine leguntur, pro ultimis scriptum οὕτως εὗρον ἐν ὑπ. Ὀδ. Eodem pertinent de accentu vocis ἄκμηνος EtM. 49, 44. Θέων δὲ ὀξύνεσθαι ἀξιοῖ ὡς ἀγαθός, quae quum Aristarchi sententiae opponantur (qui illud vocabulum in Odysseae loco ψ, 191. ὀξυτόνως, in reliquis, ubi ἄγευστος valet, προπαροξυτόνως scripsit cf. Lehrs. Aristarch. p. 377.), haud dubie intelligendum est Theonem ubique oxytonesin praetulisse; videtur autem de ea re ad Odysseae locum dixisse, ut ad eundem de Aristarchi judicio et in scholiis et ab Eustathio et in EtM. refertur. Nec minus ad eundem commentarium retuleris locum de origine vocis ἀρετὴ (ubi ὡς ἐν ὑπομνήσει εὗρον Θέωνος), quem ex EtParis. nr. 2630. protulerunt Koesius post EtOr. 185, 25. et Bekkerus Anecdd. p. 1449, ex nr. 2636. Cramerus Anecdd. Parr. IV, 61, 10.; alia originatio, quam Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι protulisse ibidem refertur, M. Schmidtio ex hujus commentario in Odysseam petita videtur Didym. p. 185. Postremo ad Od. o, 254. pertinere puto, quod Theo Ὑπερησίαν κακῶς Ὑπέρειαν καλεῖν dicitur a Stephano Byz. s. v. Quum enim scholia et Eustathius in illo loco oppidum Argolicum agnoscant ab Hyperesia Achaica Il. *B*, 573. diversum, Theo illud cum fonte Argolico Ὑπέρεια Il. *Z*, 457. composuisse videtur. Deinde commentarius in *Callimachi Αἴτια*: EtM. 207, 17. de mythica origine fontis Βουκεραΐδος additis οὕτω Θέων ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ α' αἰτίου Καλλιμάχου (leg. *Αἰτίων* cum Sylburgio); EtM. 160, 30. de hypocoristico ἄστυρον apud Callimachum (fr. 19.), ubi οὕτως Θέων ἐν ὑπομνήματι τῶν τοῦ β' αἰτίου (Sylb. iterum recte *Αἰτίων*). De commentario in *Lycophronem* bis testatur Stephanus Byz.: Κύτινα, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος (Alex. 1389.)

et s. v. *Αἴνεια*:...*Θέων δ' Αἰνειάδας ταύτην καλεῖ ὑπομνηματίζων τὸν Λυκόφρονα* (1263.), ipsis Theonis verbis sequentibus. Eodem pertinet alia apud eundem commemoratio: *Ἀργυρῖνοι, ἔθνος Ἠπειρωτικόν, ὡς Τίμαιος καὶ Θέων, καὶ Λυκόφρων* (1017.) *κτλ.* *Apollonium Rhodium* Theo interpretatus est secundum subscriptionem vel potius inscriptionem scholiorum in Apoll. *παράκειται τὰ σχόλια ἐκ τῶν Λουκίλλου Ταρραίου καὶ Σοφοκλέους καὶ Θέωνος* (cf. Merkel. Praef. p. LXVI.), unde olim scholia in Aristoph. Nub. 397. interpolata erant. Huc traho Steph. Byz. s. v. *Ἅλος*: *Θέων δέ φησιν, ὅτι Ἅλος θεράπαινα ἦν Ἀθάμαντος ἡ μηνύσασα τὴν Ἰνὼ φρύγειν τὰ σπέρματα, ἧς εἰς τιμὴν τὴν πόλιν ὠνόμασε*, quibuscum cf. SchApoll. II, 514. *Ἀθαμάντιον δὲ πεδίον οὕτω καλούμενον περὶ τὴν Ἅλον.* Meinekius in Indice illa ad Theonis commentarium in Lycophronem retulit. Tum Theonem constat in *Nicandrum* commentatum esse: Steph. Byz. s. v. *Κορόπη* post laudatum Nicandrum *ἐν Θηριακοῖς* vs. 613. (ubi *Κοροπαῖος*) *οἱ δὲ ὑπομνηματίσαντες αὐτὸν Θέων καὶ Πλούταρχος καὶ Δημήτριος κτλ.*, SchNic. Th. 137. (de *χλοάουσα*) *Θέων δὲ ἐν ὑπομνήματι χλοάζουσα, οἰδοῦσα.* Postremo de commentario in Pindarum colligi posse videtur ex scholio ad Ol. V, 42. de *Ἰδαῖον ἄντρον*, cui additum *οὕτω Θέων φησίν.* (Scholia Aratea vulgo Theoni cuidam adscripta consulto praetermisi.) In interpretandis poëtis versabantur etiam *Λέξεις κωμικαί*, quas Theonem congessisse Hesychii testimonio in Praef. constat. Cujus verba *οἱ δὲ τὰς κωμικὰς ἰδίᾳ (συντεθείκασι λέξεις) καὶ τὰς τραγικάς, ὡς Θέων καὶ Δίδυμος καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι*, quum dubium relinquant, utrum Theo utrasque *λέξεις* tractaverit an alteras, ex comico ejus lexico duo frustula nomine addito supersunt: Phrynich. Epit. p. 377. *σαπράν, οἱ πολλοὶ ἀντὶ τοῦ αἰσχράν. Θέων φησὶν ὁ γραμματικὸς εὑρεῖν παρὰ Φερεκράτει ληρῶν. ἅπαντα γὰρ ἃ φέρει μαρτύρια ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ σεσηπότος κείμενά ἐστιν*, tum Hesych. *Σκίταλοι — Θέων δέ φησι πεπλάσθαι τοὔνομα* (sic recte Schowius, *θεῶν* et *τοὐνόμου* cod., *δεόν* et *τὸν νόμον* vulg. ex Ald., quanquam Musurus *Θέων* voluerat, *Θέων* et *τὸ ὄνομα* Tan. Faber), qui locus pertinet ad Aristoph. Eqq. 634., ubi in schol. *πέπλασται ἡ λέξις.* Theonis lexicon tragicum ab Hesychio s. v. *ἀγνῶτες*

respici judicavit Ruhnkenius Vol. II p. X, Meursii emendationi Θέων pro θεῷ confisus, quam recte rejecit M. Schmidtius loco perturbato diversissimam medicinam adhibens. Itaque de Theonis lexico tragico valde dubitari potest.

Omnia haec Theonea, quae modo congessimus, ejusdem grammatici esse varia doctrina instructi, in verbis eorumque originibus illustrandis atque in rebus mythicis historicis geographicis aeque diligentis, ad poëtas potissimum interpretandos intenti, unius dico illa esse viri satis certum haberi potest, praesertim quum de aliis Theonibus philosophis, rhetoricis, mathematicis, medicis constet, sed de grammatico (si excipis Θέωνα τὸν γραμματικόν Plutarch. Morr. p. 626. F. 728. F., Plutarchi amicum, qui in compluribus ejus dialogis interlocutorem agit) nullo praeter eum, cujus Apionem successorem fuisse Suidas s. v. Ἀπίων tradit. Recte igitur plerique magis minusve confidenter hunc illorum operum auctorem fuisse posuerunt, praecipue Bussemakerus Praef. ad SchNicand. p. I. Temere scholia in Apollonium Aelio Theoni sophistae, Progymnasmatum auctori, tribuit Kusterus ad Suid., temere scholia in Nicandrum Theoni medico Wartonus, temere Baehrius in Paulyi Encycl. VI p. 1797. dubitat utrum Theonem mathematicum Hypatiae patrem (circa a. 360 p. Chr.) an Apionis antecessorem variorum illorum commentariorum auctorem habeat; quod Meinekius Comicc. Vol. I. Aelium Theonem tanquam lexici comici auctorem nominat, memoriae lapsu factum videtur. Quum Apio Claudii et Neronis aetate floruerit, ejus antecessor Theo extrema Augusti aetate floruisse existimandus est, Didymi Chalcenteri, cujus Apio θρεπτός fuit, aequalis; hunc vero a. 41 a. Chr. natum esse M. Schmidtius computavit, qui Theonem Didymi in condendis lexicis tragico comico consortem fuisse conjecit *de lex. com.* extr.

Quod Fritzschius p. 32. Theonem Theocriti et reliquorum illorum poëtarum interpretem lexicique comici auctorem a Theone Apionis antecessore probe distinguendum esse dicit, nulla alia causa motus dixit, quam quod Theocriti interpres in altero Etymologicorum loco ὁ Ἀρτεμιδώρου audit. Quum enim Artemidori discipulum intellexisset, Artemidorum autem, grammaticum illum, qui secundum epigramma Pro-

legg. II. carmina bucolica collegit, hunc ab Artemidoro Aristophaneo non diversum esse cum reliquis judicans ideoque Aristophane paullo juniorem existimans, non potuit quin Theonem ad seculum a. Chr. secundum referret et ab Apionis antecessore discerneret. Qua in re duos errores commisit. Primum enim ὁ Ἀρτεμιδώρου minime est Artemidori *discipulus* (cf. Lehrs. post Herodiani tr. scr. p. 428.), sed filius, ut liceat ignotum aliquem Artemidorum et ab arte grammatica alienum intelligere. Deinde etiamsi ponas, Theonis patrem Artemidorum Aristophaneum fuisse, hujus aetatem potius secundum filium Theonem quam Theonis secundum Artemidorum patrem definiendam esse infra docebimus de Artemidoro disputantes.

c) *Amarantus* ut Theocriti commentator bis in Etymologicis commemoratur, quos locos inter scholia posuimus: p. 175, 14. ad IV, 57. de ἀσπάλαθος ejusque vocis etymo (Ἀμ. εἰς τὸν Θεόκριτον) et p. 284, 20. ad VII, 154. de διεκρανώσατε item cum originatione (Ἀμ. ὑπομνηματίζων τὸ ἠδύλλιον Θεοκρίτου, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ Λυκίδας ἢ Θαλύσια). Quod priore loco Amarantus docuisse traditur, conspirat cum ipso vetustiore scholio in libris tradito; contra alterius adnotationis in nostris scholiis vix ullum vestigium. Hunc grammaticum Wartonus reliquis assentientibus probabiliter (neque enim de ullo alio Amaranto grammatico constat) suspicatus est eum ipsum esse, cujus libro περὶ σκηνῆς Athenaeus usus est VIII, 343.c. et X, 414.f. Ex priore loco apparet eum juniorem fuisse Juba rege, quem a. 703 u. c. natum esse constat. Itaque primo p. Chr. seculo vixerit.

d) *Nicanor Cous* ὑπομνηματίζων in SchVet. commemoratur p. 239, 28. et 240, 18. ad Id. VII, 6. de fonte Burinna, ut dubitari possit an in solum idyllium septimum commentatus sit propter res Coas in eo commemoratas. Wartono praeeunte intelligunt notissimum illum στιγματίαν, qui Hadriani aetate floruit, idque satis probabiliter, quanquam hic a Suida Ἀλεξανδρεύς dicitur; nam φύσει Cous, θέσει Alexandrinus esse poterat. Tum vero distinguendi sunt Nicanores et Cyrenaeus, qui Μετονομασίας scripsit, et Hieropolites ὁ νέος Ὅμηρος appellatus, quos quidam cum stigmatia confuderunt.

e) *Theaetetus* in SchVet. bis nominatur: p. 80, 11. de origine nominis *Θύβρις* I, 118. et p. 87, 14. ad I, 144. de *σχαδόνες*. Prior locus, a Wartono primo ex codicibus protractus commentatorem Theocriti sistere videtur, ut recte Wuestemannus judicavit accedentibus Fritzschio et Duebnero p. XII.[b] Fritzschius hunc grammaticum existimat non diversum esse a Theaeteto Scholastico aetatis Justinianeae (vid. Jacobs. Anth. Gr. XIII. p. 947.), cujus in Anthologia epigrammata aliquot extant neque ab eo Theaeteto, cujus in bibliotheca Laurentiana tractatus ineditus *περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων* teste Bandinio II p. 368., vel ab eo, cujus liber *περὶ παροιμίας* commemoratur a Photio et Suida s. v. *οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον*. Duebnerus dubitat, utrum ille intelligendus sit qui *περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων*, an alter qui *περὶ παροιμίας* scripserit. Fritzschii suspicionem de Theaeteto scholastico maxime commendat hujus epigramma AP. X, 16., quod est hominis in Theocriti idylliis versati, quo praeter bucolicum totius colorem potissimum pertinent vs. 3. *ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν — τέττιξ* (cf. Theocr. XVI, 94.), vs. 7. *ὑπνώει δὲ θάλασσα* (cf. Theocr. II, 33. [38.]), vs. 11. *Πριήπῳ*. Attamen num Fritzschius ad eundem recte librum *περὶ παροιμίας* retulerit, ideo dubito, quod Photius in lexico tam recentibus auctoribus non utitur.

f) *Munatus* sexies commemoratur, in hypothesibus ad Id. III. VII. XVII. et in SchVet. II, 100. VII, 106. 138. In primis quatuor locis propter errores commissos castigatur, merito, si quidem absurda illa ex Munati commentariis recte relata sunt; neque Haulerus p. 17. Munati errorem chronologicum Hyp. XVII. vel ejusdem ineptum acumen in Tityro idyllii tertii Theocritum quaerens defendere debebat. De Munato ne ullo quidem aliunde constat, neque ullo nomine probabile est veriorem nominis formam esse *Μουνάτιος*, quam p. 27, 15. codicis r. Gen.[b] praebent, et Trallensem illum *κριτικὸν* intelligendum, quo Herodes Atticus magistro usus est, vid. Philostr. Vitt. Soph. p. 538. 564.; in codicibus nomen aliquoties *Μόνατος* vel *Μένατος* scriptum. Quum vero in hypothesibus et scholiis saepius contra Munatum quam contra quemquam alium idque acerbius disputetur, suspicio nascitur eum, cui haec scholiorum vetustiorum redactio de-

betur, paullo post Munati commentarium editum sua opera evulgata aemulum extitisse. Et hunc commentatorem ut ex recentissimis inter vetustiores fuisse credamus omnia suadent; quem aetate Justiniani floruisse, in proximis probabile reddere studebimus.

g) *Eratosthenes* in codicibus 3. 4. 5. L. hypothesis ad Id. XII. auctor esse perhibetur. Wuestemannus, qui Wartono Vol. II p. 132. credidit Eratosthenis hypothesem in 5. edita multo ampliorem esse, dubitavit an clarus ille grammaticus Cyrenaeus intelligendus esset, ipso Theocrito paullulo junior. Optime vero Fritzschius intellexit potius de Eratosthene scholastico cogitandum esse aetatis Justinianeae (vid. Jacobs. ad Anthol. Gr. Vol. XIII p. 890.), cujus in Anthologia epigrammata aliquot extant. Unum enim ex his AP. VI, 78. totum bucolicum est et in imitationem Theocriti compositum, ut Fritzschius demonstravit. Epigramma hoc est:

Τὼς τρητὼς δόνακας, τὸ νάκος τόδε τάν τε κορύναν
ἄνθες Πανὶ φίλῳ Δάφνι γυναικοφίλα.
ὦ Πάν, δέχνυσο δῶρα τὰ Δάφνιδος· ἶσα γὰρ αὐτῷ
καὶ μολπὰν φιλέεις καὶ δύσερως τελέθεις.

In universum igitur simillimum est epigrammati Theocr. X. [II.], ubi item Daphnis Pani instrumenta sua dedicat; de singulis locutionibus ex Theocrito petitis Fritzschius potissimum contulit *τοὺς τρητοὺς δόνακας* in illo epigrammate, *νάκος* Id. V, 2. 9., *κορύνα* VII, 43. IX, 23., *γυναικοφίλας* item in pentametri exitu VIII, 60., *δύσερως* I, 85., ubi Daphnis ita a Priapo appellatur.

Eum qui hypothesin in Id. XII. scripsit probabile est etiam in plura Theocriti idyllia scripsisse, fortasse in omnia suo exemplari comprehensa, tum eundem non in solis hypothesibus versatum esse, sed etiam poëtae verbis commentandis operam dedisse. Quanquam Fritzschio ejus commentarii reliquias circumspicienti res male cessit. Cui primum EtM. 529, 39. (cf. EtG. 303, 31., Anecdd. Bekk. p. 255.) *κατὰ κόρρης — ὁ δὲ Ἐρατοσθένης ἅπασαν τὴν τῆς κεφαλῆς πληγήν* ad Theocr. XIV, 34. *ἐπὶ κόρρας* pertinere visa sunt; at Bernhardyus rectissime, ipso lemmate *κατὰ κόρρης* docente, haec ad Eratosthenis Cyrenaei commentarios *περὶ κωμῳδίας* retulerat p. 233, probantibus Meinekio Comm.

Gr. IV p. 623. et M. Schmidtio Didym. p. 59., qui illa ex Didymi lexico comico derivata esse docet. Deinde Photii verba σάμακα Ἐρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν φορμόν Fritzschius dijudicare non vult num spectent ad Inc. III, 13. [Theocr. XXI, 13.], ubi φορμός. Mirum sane judicium et summo jure a M. Schmidtio castigatum *Didym.* p. 56. Satis enim apparebat comici poëtae locum spectari, quum adeo apud Photium comici Lysippi (Meinck. II p. 748.) nomen additum sit, non locum illum bucolicum, ubi insuper non σάμαξ legitur, sed φορμός; deinde non Eratosthenem scholasticum intelligi posse, quum eadem interpretatio apud Hesychium recurrat σάμαξ — οἱ δὲ φορμόν, qui cum Photio ex Diogeniani copiis hausit. Recte etiam haec glossa a Bernhardyo p. 233. ad eosdem Cyrenaei commentarios relata est, unde per Didymi lexicon ad Diogenianum manavit.

Nobis alia via procedendum videtur. Primum ponimus Eratosthenem etiam in alia idyllia praeter Id. XII. hypotheses conscripsisse. Ut in illa sola ejus nomen haeserit, inde factum videtur, quod Id. XII. primum est post *decem* bucolica, quot Servius agnoscit in prooemio ad Virg. Bucol. (nam Id. II, quod non vere bucolicum est, in optimis libris post Id. XIV. legitur); licet enim suspicari illorum decem bucolicorum collectionem jam ante Eratosthenem argumentis instructam fuisse et haec eum, correcta fortasse et aucta, retinuisse, contra inde ab Id. XII. nova composuisse. Jam vero quum Munatus in hypothesibus ter ita castigetur, ut ejusdem aetatis obtrectator agnosci videatur, idem vero Eratosthene scholastico vix antiquior haberi possit, non temere mihi videor suspicari eos locos Munatum spectantes Eratosthenis esse, nec minus ejusdem Munati commemorationes quae sunt in scholiis. Adeo conjicere audeo, hanc scholiorum vetustiorum redactionem, qua utimur, Eratosthenis potissimum operae deberi, cf. infra nr. 6.

3) Aliquot alii inter commentatores Theocriti aut minus certo referri possunt aut nullo jure relati sunt.

a) *Amerias* bis in scholiis nominatur: p. 48, 3. ad I, 32. et p. 73, 23. ad I, 97. de λύγος; uterque locus primum a Wartono scholiis additus. Attamen jam Casaubonus Lectt. cap. II. Ameriam inter Theocriti interpretes enumeraverat,

priorem locum in Cap. I. secundum cod. Gen. commemorans. Ejus judicium reliqui sequuti sunt, qui de scholiorum origine disputarunt. At locus de *λύγος*, si recte judicavimus, ex Ameriae Glossis petitus est, vid. Adn. p. 475. De priore loco difficilius judicatur, quia Ameriae nomen scholio ita additum est, ut minus appareat, quid ad eum auctorem referatur; Casaubonus quidem (quem Wuestemannus p. XVII. sequutus est) Ameriam lectionis *γυνά, τι* auctorem dici opinatus, haud dubie erravit, quum ab iis ipsis libris, qui nomen *Ἀμερίας* praebuerunt, verba *γράφεται καὶ γυνά τι* absint. Potius, ut verba tradita sunt, Amerias totius scholii auctor dici videtur. Neque tamen ideo hunc grammaticum, de cujus commentariis in ullum scriptorem nihil compertum habemus, in Theocritum commentatum esse crediderim; fieri enim poterat ut in aliqua glossa (*δαίδαλμα* puto) hunc locum tractaret.

b) *Apollodorum*, clarissimum grammaticum Atheniensem, ut in Epicharmum et Sophronem ita in Theocritum commentatum esse Fritzschius propter scholium p. 57, 21. ad Id. I, 52. infelicius suspicatus est, vid. Adn.

c) *Apollonius* vulgo in Hyp. Id. III. commemoratus, quem Wartonus I p. 136. Dyscolum esse conjecit, Wuestemannus inter Theocriti interpretes recensuit. Poëtam Rhodium intelligendum esse et illam adnotationem potius ad Id. XIII. pertinere Duebnerus perspexit.

d) *Artemidorus grammaticus* secundum ipsius epigramma Prolegg. II, prout ab omnibus intellectum est, carmina bucolica antea dispersa in unum corpus coëgit. Consenserunt autem Artemidorum intelligendum esse *τὸν Ἀριστοφάνειον* (Athen. IV, 182. d. IX, 387. d. XIV, 662. d.) vel *Ψευδοαριστοφάνειον* (Athen. I, 5. b. et inde Suid. s. *Ἀρτεμίδωρος* et *Τιμαχίδας*), qui *Γλώσσας* vel *Λέξεις ὀψαρτυτικάς* scripsit (Athen. I, 5. b. IX, 387. d. XIV, 662. d. f. 663. c. d. et fortasse III, 111. c.) et libros *περὶ Δωρίδος* (IV, 182. d.). Ad neutrum opus referri possunt, quae extra Athenaeum supersunt ad Artemidorum grammaticum pertinentia. Quorum pleraque ex lexico vocum comicarum manasse comparanti facile apparet: Erotian. Lex. p. 244. *λάσιον: ὀθόνιον, ὡς Θεόπομπος ἐν Ὀδυσσεῖ* (fr. 4. Mein. II p. 806, ubi *λάσιον ἐνδεδυμένος*).

καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐν ταῖς Λέξεσί φησι λινοῦν ὕφος δασὺ εἶναι, cf. Hesych. *λάσιον, ὕφος τὸ δασύ*, uti cum G. Dindorfio in Thes. distinguendum est; Hesych. *Σκυρία δίκη· Ἀρτεμίδωρος ἰδίως φησὶ κτλ.*, quam locutionem proverbialem Pollux 8, 81. ad *κωμῳδοδιδασκάλους* refert; Id. *μίλαξ, ἡλικία. ἔνιοι δὲ μέλλα* (recte corrigunt *μέλλαξ*). *καὶ παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Θεοῖς* (fr. 10. Mein. II p. 310.), *ἀγνοήσας Ἀρτεμίδωρος· ἐκεῖ γὰρ μίλαξ ἐστίν*; Phot. *τευτάζειν: . . . . καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν*, compluribus comicorum locis appositis; SchArist. Vesp. 1144. *χόλιξ: . . . . τοῦτο δὲ Ἀρτεμίδωρος* (*Ἀρτεμιδώρου* V., *ὑπὸ τεμιδώρου* G.) *λέγει τὰς ἐπὶ τῆς κοιλίας λεγομένας χολάδας*; Ibid. 1169. *διασαλακώνισον: . . . . ἐν δὲ τῇ Ἀρτεμιδώρου συναγωγῇ διαλακώνισον*; Ibid. 1239. *Ἀδμήτου λόγον: . . . . Ἡρόδικος δὲ ἐν τοῖς κωμῳδουμένοις καὶ τὸν Ἄδμητον ἀναγέγραφε παραθεὶς τὰ τοῦ Κρατίνου ἐκ Χειρώνων* (fr. 10. Mein. II p. 154.)· *Κλειταγόρας ᾄδειν, ὅταν Ἀδμήτου μέλος αὐλῇ. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Χαίριδος, ὡς Ἀρτεμίδωρός* (*Ἀρτεμιδώρου* V.) *φησι, περὶ μὲν τῆς Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας, ὅτι ὡς ἀνδρώνυμον ἀναγέγραφε Κλειταγόραν, Ἀμμώνιος ἀπελέγχει αὐτόν, περὶ δὲ τοῦ Ἀδμήτου παρεῖχεν. αὐτὸς δέ φησι Φανόδημον λέγειν κτλ.*; SchVen. Arist. Pac. 344. *συβαρίζειν: . . . . Ἀρτεμίδωρος ἁπλῶς θορυβεῖν.* Tot Artemidori interpretationes ad varios poëtas comicos pertinentes, Cratinum (nam hunc potius in sch. Vesp. 1239. Artemidorea spectant quam Aristophanis locum illum, in quo Clitagora non nominatur), Aristophanem, Hermippum, Theopompum, alios Artemidoro lexicon comicum vindicarent, etiamsi Erotianus non diserte ejus *Λέξεις* laudaret, sch. Vesp. 1169. *Συναγωγήν.* Intellige eum librum *Λέξεις κωμικαί* inscriptum fuisse, qui recte etiam *συναγωγὴ λέξεων κωμικῶν* dici poterat, ut Dorothei Ascalonitae commemoratur *λέξεως συναγωγή* Athen. VII. 329. d. et Eugenii *συλλογὴ λέξεων* Steph. Byz. s. *Ἀνακτόριον*, atque lexicon rhetoricum Anecdd. Bekk. I p. 319. inscriptum est *συναγωγὴ λέξεων κτλ.* Paucissima alia supersunt, quae Artemidoro grammatico tribui oportet. Primum EtM. 142, 43. *ἀρισκύδης, ἡ ὀργίλη παρὰ τὸ ἄρι καὶ τὸ σκύζεσθαι, ἡ ἄγαν σκυζομένη. οὕτως Ἀρτεμίδωρος*, quae haud dubie pertinent ad Callimachi *Αἴτια* fr. 108, ubi Juno dicitur *ἀρισκύ-*

δης εὖνις Διός. Deinde Cyrill. Anecdd. Paris. IV, 193, 21. φιλήτης, ὁ κλέπτης. κακῶς δ' Ἀλεξίων καὶ Ἀρτεμίδωρος ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ῥαδίως ἀφίστασθαι (?), quae originatio ubi ab Artemidoro prolata sit, minus apparet; vox φιλήτης vel φηλήτης neque in comicorum neque in Callimachi reliquiis legitur.

Aetatem hujus Artemidori propter appellationem Ἀριστοφάνειος proxime ab Aristophane grammatico abesse et alii judicaverunt et Wuestemannus p. XXII, Fritzschius p. 29., Nauckius de Aristoph. Byz. p. 7., Haulerus p. 32., et hic quidem quanquam non ignorans Ἀριστοφάνειον etiam eum dici potuisse, qui diu post Aristophanem vixisset, ut v. g. Pamphilus a Suida Ἀριστάρχειος dicitur, quanquam duobus seculis post Aristarchum florens. Sunt autem quae Artemidori aetatem aliquanto recentiorem statui jubeant. Primum in scholio supra allato ad Arist. Vesp. 1239. Artemidorus de Ammonii sententia referens affertur. Ammonius vero haud dubie Aristarcheus intelligendus est, teste Suida Ἀλεξάνδρου γνώριμος, ὃς καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν Ἀριστάρχου πρὸ τοῦ μοναρχῆσαι τὸν Αὔγουστον, cf. SchHom. Il. K, 397. Ἀμμωνίῳ τῷ διαδεξαμένῳ τὴν σχολήν. Alexandrum Anonymus apud Gaisf. ad Suid. intellexit celeberrimum illum Polyhistorem, qui Sullae aetate et postmodo Romae vixit; utut vero est, Ammonius circa medium saeculum primum a. Chr. vixisse putandus est, praesertim quum ab eodem Suida Τρύφων Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός tradatur γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγούστου χρόνους καὶ πρότερον; satis enim probabile est hujus patrem Ammonium ab Aristarcheo illo non diversum esse. Cur vulgo Ammonius, spretis illis testimoniis, proximus Aristarchi successor fuisse credatur, parum percipio; minime enim traditur παρ' Ἀριστάρχου τὴν σχολὴν διαδέξασθαι, nec quidquam dicitur nisi Ammonium unum ex Aristarchi successoribus fuisse. Quum igitur ex illo scholio Aristophaneo colligi possit Artemidorum non ante Ammonium vel potius post hunc floruisse, egregie conspirat alterum aetatis documentum, quod a Theone peti potest. Nam Theonem Artemidori, de quo supra diximus, revera grammaticum Aristophaneum patrem habuisse fere pro certo haberi potest propter insignem studiorum et operum conjunctionem. Docuimus enim utrumque in bucolicis et in Callimachi *Al-*

τίοις operam posuisse, tum utrique *Λέξεις κωμικάς* tribui. Rectius autem credideris et has et hypomnemata in Callimachum aut conjuncta patris et filii opera edita esse aut a filio patris copiis uso, ut sub utriusque nomine promiscue laudari potuerint. Ne a grammaticorum tribu discedatur, confer quod ab Athenaeo XIV, 640.e. eadem verba Tryphoni tribuuntur quae in proximis 641,a. Dionysio Tryphonis. Audacius agi videtur, si quis e lectione *Ἀρτεμιδώρου*, quam in locis supra ex SchArist. allatis optimus codex (nam in Rav. illa desunt) pro nominativo praebet, colligere velit veram lectionem esse *ὁ Ἀρτεμιδώρου* i. e. Theo, et similem errorem etiam in aliis accidisse. Quum igitur Theo optimo jure Artemidori Aristophanei filius fuisse existimetur, patrem apparet ultimo semiseculo a. Chr. floruisse.

Tertio et gravissimo argumento Artemidori Aristophanei aetas pateret aliquanto recentior, quam vulgo existimant, si constaret, id quod Rankius de Hesych. p. 104. suspicatus est, illum ab Artemidoro geographo non diversum esse, de cujus aetate Marcianus in Epitome Artemidori p. 64. Huds. diserte tradit: *Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἐφέσιος γεωγράφος κατὰ τὴν ρξθ' Ὀλυμπιάδα γεγονὼς κτλ.* (circa a. 100 a. Chr.). Et potest ea aetatis descriptio cum computatione supra proposita ita conciliari, ut *γεγονώς* non de florente intelligatur, sed de nato (vide tamen de eo vocis usu Ritschel de bibl. Alex. p. 79.), Theo vero filius circa a. 50 natus esse existimetur et circa a. 20 p. Chr. septuagenarius Apioni cathedram cessisse. Attamen Rankius hoc uno argumento parum firmo usus est, quod Athenaeus III, 111.d. ex Artemidori Ephesii hypomnematis Ionicis glossam Ionicam profert, unde Rankius collegit hoc opus, eo uno loco commemoratum, similis indolis fuisse atque Aristophanei libros *περὶ Δωρίδος*, unde aeque una glossa tradita est. Contra tam debilem argumentationem multum valet quod Artemidori Ephesius vel geographus et Aristophaneus vel grammaticus his ipsis appellationibus additis consulto distingui videntur. Rectius igitur Fritzschius p. 29. suspicari videtur (argumentis tamen nullis additis) Artemidorum Aristophaneum non diversum esse ab illo, quem Strabo XIV p. 675. inter claros Tarsenses his verbis commemorat: *γραμματικοὶ δὲ ὧν καὶ συγγράμματα ἔστιν*,

Ἀρτεμίδωρός τε καὶ Διόδωρος. Mirum sane foret, si hujus Artemidori, cujus scripta extabant, hodie ne ullum quidem aliud vestigium superesset; Aristophaneum vero intelligendum esse etiam Diodorus simul nominatus persuadet. Diodori Tarsensis epigramma extat AP. VI, 235. et eidem Jacobsius duo alia VII, 700. 701. Διοδώρου γραμματικοῦ inscripta recte vindicavit; nam Diodorus Zonas ejusque filius Sardiani potius rhetores fuerunt Strab. XIII p. 627. Deinde Διόδωρος ὁ Ταρσεύς apud Hesychium s. Διαγόρας (Arist. Ran. 320.) auctor affertur lectionis δι' ἀγορᾶς; cujus loco quum in SchArist. Ἀπολλόδωρος ὁ Ταρσεύς nominetur, G. Dindorfius et M. Schmidtius Didym. p. 293. Hesychio Apollodorum restitui jusserunt; in Hesychii editione idem Schmidtius tacite Διόδωρος servavit. Nos, quanquam Apollodorus Tarsensis grammaticus etiam in SchEurip. Med. 171. comparet, et in SchArist. ex Hesychio Diodorum restituendum censemus et valde veremur ne in SchEurip. Apollodori nomen eidem permutationi debeatur. Eundem Diodorum agnosce in SchArist. Thesm. 389, quod nomen Duebnerus in Indice p. 705. sine causa in dubitationem vocavit. Ad eundem Tarsensem (nam de alio Diodoro grammatico non constat) Baehrius in Paulyi Encycl. II p. 1038 aliis praeeuntibus reliqua retulit, quae ad grammaticum aliquem Diodorum pertinentia traduntur. Itaque non diversus est Δ. ὁ Ἀριστοφάνειος Athen. V, 180. e., qui locus ad Homeri interpretationem pertinet (in SchHom. Diodorus interpres comparet ad Il. *Β*, 865.), et SchPind. Isthm. II, 54. (recte Boeckhius traditum Διόδοτος correxit), unde in Pindarum commentatus esse intelligitur; neque is qui Γλώσσας Ἰταλικάς scripsit Athen. XI, 479. a. (cf. quod Diodori grammatici epigramma AP. VII, 700. in Paulam Tarentinam scriptum est), ad quod opus Rankius de Hesych. p. 112. recte retulit Διοδώρου τοῦ γραμματικοῦ glossam Italicam Erotian. Lex. p. 216, inconsultius Diodorum historicum agnoscens; deinde is cujus liber πρὸς Λυκόφρονα affertur Athen. XI, 478. b. vel is cujus libro περὶ σταθμῶν usus est Diogenianus SchHom. Il. *Ε*, 576. Suid. s. τάλαντον, tum is qui cum Apione ita conjunctus memoratur, ut communis eorum opera agnoscenda esse videatur: Anecdd. Bekk. p. 784. Διόδωρος καὶ Ἀπίων ἐν τῷ περὶ τῶν στοιχείων, Athen. XI,

501.d. *Ἀπ. καὶ Διόδ.* de *φιάλαι βαλανειόμφαλοι* apud Cratinum, 642.e. *Ἀπ. καὶ Διόδ., ὥς φησι Πάμφιλος*, de *ἐπαίκλεια*, voce Dorica. Idem intelligendus videtur SchArat. 223. 254., ubi Arati commentator apparet, apud Cyrillum Anecdd. Paris. IV p. 182, 17. *ἐρωδιόν: . . . τὴν ἐτυμολογίαν αὐτοῦ εἰς τὸ τῆς γραμματικῆς Διοδώρου* (sic); postremo *Δ. ὁ γραμματικός* apud Steph. Byz. s. *Ἀγχιάλη* de Anchialae et *Tarsi* origine disputans, quem Meinekius in Indice ab antiquiore Diodoro (Periegete, vid. Preller de Polem. p. 171.), qui demorum Atticorum catalogum scripsit, distinguere neglexit. Nostra maxime interest, quod hic Diodorus Tarsensis recte idem ille existimari videtur, qui ab Athenaeo et in SchPind. Aristophaneus dicitur (et Aristophanis imitationem praestat glossarum conquirendarum studium pariter atque in Artemidoro), quia inde probabilius fit, etiam Artemidorum Aristophaneum non diversum esse a Tarsensi, qui apud Strabonem cum illo conjungitur; videtur enim Tarsi schola Aristophanea diu etiam post Aristarchum floruisse. Aetas Diodori inde definiri potest, quod et a Strabone commemoratur et cum Apione operam consociavit; hoc si eum paullo priorem fuisse ponimus, circa a. 30 a. Chr. natus fuerit, quocum optime concinit, quod a Strabone post Artemidorum nominatur. Adversaretur illi computationi, quod apud Steph. Byz. s. *Ἀγχιάλη* Athenodorus *περὶ τῆς αὐτοῦ πατρίδος γράφων* Diodoro grammatico auctore utitur, si recte, ut vulgo fit, Athenodorus Tarsensis, Cananites appellatus, philosophus Stoicus intelligeretur, qui circa a. 42 a. Chr. jam senior erat. Recte vero Meinekius judicare videtur, qui in Indice potius Anchialensem quendam aliunde non cognitum intelligit. Boeckhii suspicio Pind. II, 1 p. XIII, in inscriptione libri Chrysippei *πρὸς τοὺς κριτικοὺς πρὸς Διόδωρον* grammaticum Aristophaneum intelligendum esse, quae ejus aetatem Chrysippo non inferiorem agnoscit, nullo praesidio nititur.

Ceterum Artemidorus num carminibus bucolicis ab ipso collectis commentarium addiderit, Fritzschio p. 32. incertum visum est. Quod si fecisset, ejus rei memoria vix prorsus interiisset. De ejus collectione bucolicorum alio loco plura disputabimus.

e) *Callimachus* in sch. VII, 60. vocem *ἐφίληθεν* traditur

παροξύνειν (Doricam haud dubie normam sequutus), id quod olim Dial. Dor. p. 29. ad Dorica Cyrenaei carmina retuli. Aliter judicandum esse videtur reliquis locis, ubi Callimachus de tonosi auctor affertur, comparatis. Primum Scholl. AD. Hom. Il. *Γ*, 1. Epim. Hom. p. 2, 18. EtM. 172, 31. EtG. 94, 6. de *αὐτάρ*: . . . . *οἱ μὲν οὖν ὀξυτόνως ἀνέγνωσαν ὡς Καλλίμαχος* (*ἀνεγνώκασιν* Scholl.). Deinde Epim. Hom. p. 18, 11. EtM. 130, 27. EtG. 68, 20. *τὰ εἰς λων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ ᾖ περιεκτικά, Ἀσκάλων Ἀπόλλων* (*οἷον Ἀσκ.* sine *Ἀπ.* EtM.). *τὸ ἀμπελὼν καὶ μήλων* (*δὲ καὶ μηλών* EtM., *καὶ μυλών* Epim., leg. *καμηλών*) *περιεκτικά. σεσημείωται τὸ Βαβυλὼν καὶ τὸ Μιμαλλὼν θηλυκά, ὃ σημαίνει τὴν Μαινάδα* (*μονῳδίαν* EtM. EtG.). *οὕτω Καλλίμαχος* (*οὕ. Κ.* om. Epim.). Simillima sine Callimachi mentione habet Arcadius p. 13, 1. *τὰ εἰς λων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνονται, μὴ ὄντα περιεκτικά, Ἀπόλλων Κεφάλων, τὸ δὲ ἀμπελὼν καὶ μηλὼν* (leg. *καμηλὼν*) *ὡς περιεκτικὰ ὀξύνονται* (add. *σεσημείωται*) *τὸ Βαβυλὼν ἀρσενικῶς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις, ὁμοίως καὶ τὸ Μιμαλὼν* (leg. *—λλὼν*) *θηλυκόν· σημαίνει δὲ Μαινάδα.* Cum his conferendus Theognostus p. 36, 3. *τὰ εἰς λων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀρσενικὰ ὀξύτονά τε καὶ βαρύτονα φυλάττει τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷον Ἀπόλλωνος Ἀσκάλωνος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις, Κεφάλωνος Νασσάλωνος, ὄνομα πόλεως* (leg. *Καστάλωνος*, cf. Arcad. 17, 4., ubi pro *καὶ ἀσσάλων* legendum *Καστάλων*)· *Βαβυλῶνος ἀμπελῶνος καμηλῶνος. τὸ Μιμαλὼν Μιμαλῶνος* (leg. *—λλὼν* et *—λλόνος*), *θηλυκὸν ὂν καὶ ὀξύτονον, διὰ τοῦ ο κλινόμενον οὐ μάχεται· ἐφυλάξατο γὰρ αὐτὸ ὁ κανών. δηλοῖ δὲ τὰς Μαινάδας.* Hinc in superioribus maxime *καμηλών* restituendum (i. e. *camelorum stabulum* ut *ἱππών*; vox etiam in Thesauro deest), quum *μηλών* et *μυλών* aperte corrupta sint, quia disyllaba, id quod fugit L. Dindorfium Thesaur. v. p. 979. d. — Tertius locus est Arcad. 26, 13. *ἔτι* (sc. *βαρύνεται*) *τὰ διὰ τοῦ ωρης, Διώρης Λυκώρης, ὅπερ Καλλίμαχος ὀξύνει.* Ultimis lucem affert Theognost. 45, 30. *τὰ διὰ τοῦ ωρης διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφει τὴν παραλήγουσαν, οἷον κατώρης Διώρης, ὄνομα κύριον, αὐτώρης νεσσώρης* (*μεσσώρης* recte Lobeck. Prolegg. Path. p. 282.), *ὑλῃώρης, νεώρης. ἡ Λυκωρέος γενικὴ ἀπὸ τῆς Λυ-*

κωρεὺς (cod. *λυκορεὺς*) *ἐκφερομένη* (add. *παροξύτονος*) *οὖσα τετήρηται*. Facile apparet ab utroque grammatico Herodiani verba perverse excerpta esse. Nam apud Theognostum, cujus canon ad solam orthographiam pertinet, ultima de *Λυκωρέος* male addita sunt, quum potius accentum spectent; contra Arcadius male *Λυκώρης* a Callimacho *παροξύνεσθαι* dicit, quem potius genitivum *Λυκωρέος* tanquam a *Λυκωρεύς* ductum *προπαροξυτόνως* scripsisse ex Theognosto apparet. G. Dindorfius Thesaur. v p. 431. dubitanter suspicatus est, haec ad Callim. h. Apoll. *Λυκωρέος ἔντεα Φοίβου* referenda esse, Arcadium vero mire errasse. Tum ponendum esset Herodianum fere scripsisse: *Λυκώρης· ἡ Λυκωρέος γενικὴ παρὰ Καλλιμάχῳ ἀπὸ τῆς Λυκωρεύς* et reliqua ut apud Theognostum. Attamen quum de hoc *Λυκωρέος* dubitari non potuerit, contra in SchTheocr. VII, 4 p. 237, 12. de accentu genitivi *Λυκώπεος* mira disceptatio sit, mihi probabilius visum est (vid. Adn.), genuinam lectionem ibi *Λυκωρεος* esse, de cujus accentu dubitari posset, prout aut *Λυκώρης* aut *Λυκωρεύς* nominativus poneretur, Herodianum autem illum ipsum locum ita spectasse, ut ipse *Λυκώρεος* a *Λυκώρης* probans Callimachi tonosin *Λυκωρέος* (a *Λυκωρεύς*) commemoraverit. Minime vere credibile est tonosin *αὐτάρ* exemplo ex Callimachi carminibus petito firmatam esse; sed vix fieri potest quin in eo loco grammaticus de tonosi disputans agnoscatur, quem etiam reliquorum locorum simplicior interpretatio sistit; de scholio Id. VII, 60. vid. Adn. Callimachum vero Cyrenaeum de accentibus disputasse, adeo de Theocriteis, nemini probabile videri potest; neque, si fecisset, Herodianus in prosodia Homerica tam gravi auctore non saepissime usus esset. Itaque vix dubito quin recentior aliquis grammaticus agnoscendus sit, qui accentibus similem operam dederit atque Ptolemaeus Ascalonita et post utrumque Herodianus. Illum de accentibus Theocriteis non putaverim in hypomnematis egisse vel in peculiari libro de prosodia Theocritica, sed in aliquo libro de accentibus, Doricae quoque tonosis memorem.

f) *Epaphroditum* in Theocriti carmina commentatum esse Fritzschius p. 33. inde collegit, quod Etymologicorum loco de *ἀσπάλαθος*, quem scholiis addidimus p. 175, 15., post

Amaranti commemorationem additum est: *Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ σπαλιεύειν ἐτυμολογεῖ, ὅ ἐστι ξύειν, ἵν' ᾖ σπάλαθος καὶ ἀσπάλαθος.* Epaphroditum, qui in multos poëtas commentatus est (vid. Interprr. ad Suid. s. *Ἐπαφρ.*), etiam in Theocritum scholia scripsisse non absurde conjici poterat; attamen et ille locus et pleraeque ejus in Etymologicis commemorationes potius ad ejus *Λέξεις* pertinere videntur, de quibus constat ex SchArist. Eqq. 1150. Vesp. 332., cf. Adn. ad Scholl. Id. I, 117.

g) *Leptines* semel in Scholiis commemoratur Id. I, 112. 113., ubi ad eum refertur praeceptum de accentu conjunctivorum Dorico a vulgari usu non differente, quod repetitum legitur p. 56, 5. 134, 20. et in Prolegg. p. 9, 18. Idem grammaticus intelligendus videtur, qui nominatur in SchHom. Il. *X*, 397. *Ψ*, 731. et SchPind. Ol. XI, 55. (ubi codex *Λεπίνης*, quod Boeckhius mutavit). Boeckhius eum agnoscit, qui comparet in titulo libri Chrysippei *περὶ τῆς χρήσεως τοῦ λόγου πρὸς Λεπτίναν.* In tanta vero commemorationum paucitate nihil affirmari potest, neque apparet, utrum illa adnotatio in SchTheocr. ex commentario an ex aliquo libro *περὶ Δωρίδος* manaverit.

h) *Marianus*, Anastasii imperatoris aetate florens teste Suida et aliorum poëtarum Alexandrinorum metaphrases iambicas scripsit et Theocriti *ἐν ἰάμβοις γρν'.*

i) *Neoptolemus* in Scholiis semel affertur p. 58, 1. de *ἀνθέριξ.* Quem quum Casaubono et aliis praeeuntibus Wartonus inter antiquos Theocriti commentatores enumerasset, ipse eo loco Neoptolemum medicum intelligendum esse male suspicatus est. Rectius Meinekius Anall. Alex. p. 359. illa ad Neoptolemi Pariani *Γλώσσας* retulit, de hujus scriptis docte disputans.

k) *Nicander* in sch. Id. III, 52. de accentu vocis Theocriteae ita disputans affertur, ut commentator agnoscendus esse videatur. Quum neque Nicander Colophonius probabiliter intelligi possit neque Thyatirenus, qui *Ἀττικὰ ὀνόματα* collegit, Volkmannus Nicanoris nomen restitui jussit, fortasse recte, nisi hic in solum Id. VII. commentatus est; multo minus probabilia O. Schneiderus proposuit, vid. Adn. ad III, 52.

3) *Zenodotus* a Fritzschio dubitanter inter Theocriti scholiastas commemoratus est et propter interpretationem vocis *νάκος* in sch. Id. v, 2. allatam et propter Phot. 270, 24. *Ζηνόδοτος δὲ τὴν Ἴυγγα ὑπ' ἐνίων Μίνθαν λέγεσθαι, θυγατέρα μὲν οὖσαν Πειθοῦς, Ναΐδα δὲ νύμφην*, quae ad Id. II, 17. referri posse existimat; intelligit autem grammaticum Ephesio multo recentiorem. At rectius Duentzerus Zenod. p. 31., interpretationem vocis *νάκος* ex Glossis Homericis, M. Schmidtius Didym. p. 72. Photii locum ex Epitomis mythicis manasse judicaverunt.

4) Codices scholia vetustiora continentes in duas potissimum *familias* discedunt:

I. Familiae prioris sunt codices k. 4. 5. L. Z. Can. Gen.[b.] Vulc., deinde P. in ea parte, quae scholia vetustiora tenet (h. e., si quid video, in altera serie scholiorum, cf. §. 3. de hoc codice). Nec minus eodem pertinet codex p. in Id. XIV. XV., quae idyllia in eo libro etiam in poëtae verbis aliam familiam sequuntur atque Id. I. III—XIII. Codicem k., de quo ad solum Id. IV. constat, huic familiae adscripsi, quanquam a reliquis saepius et gravius discedit quam hi inter se. Attamen multo propius ab iis abest quam utrique a familia secunda, ut prioris optimus codex existimari possit.

II. Familiae *alterius* sunt p. 3. et, quatenus vetustiora habent, 23. M. Bar. et fere Gen.[a.] Ex codicibus p. et 3. sola idyllia I. III—XIII. huc pertinent, quum 3. non plura scholiis instructa habeat, p. vero in Id. XIV. XV. (quibus solis praeter illa scholia addita sunt) priorem familiam sequatur. Nec minus in M. scholia vetustiora ad Id. II. XIV—XVIII. (etiam hic liber Id. II. post Id. XIII. habet) potius prioris familiae sunt, quanquam haud pauca singularia habent.

E reliquis codicibus, in quibus scholia vetustiora et recentiora mixta sunt, in illis E. et Q. inter familias priorem et alteram incerti haerent, neque de reliquis, quae pauca quaedam vetustiora servarunt, satis apparet.

Familiarum illarum discrimen maxime cerni potest in longiore scholio p. 147, 24., cujus altera redactio extat in 4. 5. E. P. Q. Z. Can. Gen.[b.] Vulc., altera in p. 3. M. Bar. Gen.[a.], Calliergiana utramque miscente. Secundae vero fa-

miliae pleraque scholia vetusfiora debentur, quae absunt ab k. et Gen.[b], unicis codicibus familiae prioris accurate collatis. Exempla petam ex Id. VII., quum ad Id. IV. de familia secunda parum constet. Ibi ex p. 3. Calliergianis accesserunt scholia pag. 243, 8—248, 16.; ex solo p. pag. 244, 4. 13. 247, 16. 252, 2. 256, 1. 16. 260, 4. 19. 261, 20. 263, 6. 267, 12., ex solo 3. 254, 16. Deinde haec scholia Calliergiana, quae absunt a codicibus accurate collatis, etiam in reliquis, quantum ex varia lectione enotata apparet, praeter p. 3. non legi videntur: pag. 239, 9. 246, 3. 249, 6. 262, 2. et accedente codice E. pag. 238, 8., codice Gen.[a] pag. 251, 12. Ex solo p. varia lectio allata est ad scholia pag. 245, 2. 260, 13. 263, 8. 15. 272, 18., ex solo 3. ad pag. 237, 2. 269, 20. Partim haec scholia familiae secundae vindicata pertinent ad lectiones paucis libris proprias, ut schol. 239, 9. agnoscit lectiones *Βούρειαν*, quae extat in s. w. Q. Call. et (ubi *Βούρρειαν*) K. M., deinde *ἄνυσε*, quod est in p. 17.

Attamen ne ii quidem codices, quos certius alterutri familiae adscripsimus, suam quisque familiam puram servant, quo ex genere haec potissimum notanda ducimus. Primum in 3. haud dubie scholiis familiae secundae propriis saepe alia ex fam. I. petita addita sunt. Ita post longum scholion familiae secundae (p. 3. Call.) de *Βούρειαν* pag. 239, 9—240, 12. sequitur aliud scholium ad *Βούρινων* pertinens, quod praeter codices familiae prioris L. Can. Gen.[b] Vulc. etiam in 3. Call. extat. Item ad III, 54. post scholium familiae secundae (p. 3. Call.) extat aliud familiae prioris (3. Gen.[b] Call.), cui in 3. *ἄλλως* praefixum. Nec rara sunt alia ejus generis exempla. E contrario in Gen.[b] et aliis familiae prioris libris quaedam ex familia altera addita sunt, quo inter alia haec pertinent: p. 32, 27. duo extant scholia de Dorico *τῆνα*, quorum alterum in Gen.[b] suo loco legitur, alterum inferius alieno, quod quum etiam in 3. legatur, unde de priore non constat, ex fam. II. additum videtur. Deinde p. 40, 15. in Gen.[b] extat pars scholii familiae II. (Bar. et Vat., h. e. 3.), deinceps aliud scholium ejusdem familiae (3. Call.), quorum utrumque ab 5. (fam. II.) abest; cf. Var. Lect. ad p. 41, 3. Post scholium de *Βούρρινων* p. 240, 13,

in Gen.[b] sequuntur excerpta ex scholio familiae II. ad lectionem *Βούρειαν* pertinente p. 239, 9 seqq., quae etiam codici L. communia sunt. Ad Id. X, 41. 42. in Gen.[b] post scholium ex hoc solo cognitum, quod breviorem de Lityerse notitiam exhibet, sequitur aliud familiae II. commune (p. M. Gen.[a] Call.), in quo amplior de eodem narratio; neque aliter in 4., ut videtur. Nolo plura conquirere, neque haec quaestio absolvi potest nisi antiquioribus libris accuratius collatis.

5) Memoratu dignum, quod familia II. recentiorem priore originem eo prodit, quod sola Christianae fidei vestigia habet. Primum enim in scholio de *κνύζα* IV, 25. quum totus locus de Thesmophoriis illius familiae sit (p. Call., non in k. Gen.[b]), verba ad *νομίμους βίβλους καὶ ἱεράς* in solo p. addita *ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις* haud dubie Christiano homini debentur; deinde unicus locus e sacra scriptura affertur p. 229, 17. in scholio, quod extat in p. 3. Call., deest in Gen.[b] Ejus redactionis auctorem non ab omni doctrina alienum fuisse, et alia docent et quod ad IV, 25. Aphthonii locum affert et in scholio p. 40, 15., quod paullo ante huic familiae vindicavimus, Aelium Dionysium Atticistam laudat. Eidem familiae tribuerim scholium de Panis origine p. 271, 14. (Gen.[a. b.] Call.) ex Nonni Monachi sive Abbatis *συναγωγῇ ἱστοριῶν* ad Gregor. Naz. excerptum, quod in Gen.[b] ex fam. II. receptum videtur; integriorem Nonni narrationem, quae in solo codice L. legitur, ab hujus librario ex ipso Nonno petitam existimaverim. De Nonni aetate (vide de hoc Creuzeri Melett. p. 59., Bernhardy Hist. Litt. Gr. I p. 608.) non constat nisi eum post Gregorium Nazianzenum vixisse et ante Eudociam, quae inde haud pauca hausit; videtur autem sub Constantino Porphyrogeneta vixisse, cujus aetate Gregorii in illum modum illustrandi studium florebat, vid. Bernhardy l. l. Itaque familiae secundae originem circa sec. XI. posuerim. Neque tamen familiam priorem aetatis multo antiquioris esse vel ex epigrammate Prolegg. V. ejus codicibus proprio (nam p. idem habet in ea parte, quae ad fam. I. pertinet), colligi posse videtur, siquidem idem in legitur nec solis deterioribus ejus familiae libris commune est, id quod mihi credibilius videtur. Illud vero tam barbarum est, ut vix ante a. 1000. scribi potuisse videatur.

6) Ea redactio, quae utrique familiae pro fundamento est, quanquam Christianae fidei vestigiis destituta, tamen aetate Justinianea antiquior haberi nequit; neque enim Eratosthenis et Theaeteti, quos ei seculo vindicavimus, commemorationes ulla veri specie inter recentiora additamenta haberi possunt. Ut dicam quod sentio, ipsum Eratosthenem Scholasticum suspicor hoc corpus scholiorum coegisse, quum probabile sit, ut supra indicavi, eum non solum hypothesem ad Id. XII., de qua constat, scripsisse, sed etiam plures, nec minus in ipsis scholiis operam posuisse. Hic Theonis commentarium, nisi fallor, ita excerpsit, ut quaedam ex recentioribus commentariis, alia quaedam de suo adderet. Theonis enim pleraque esse, Asclepiadis antiquiore commentario usi, haec indicia adsunt: primum utriusque scholii Theonei ab Etymologo servati excerpta supersunt; deinde pleraque scholiorum vetustiorum, quae non in singulis familiis accessisse videntur, a Theonis ingenio non aliena sunt et auctores appositos habent illo antiquiores; denique quum certum sit scholiorum redactorem hypomnematis Theoneis usum esse, id ipsam, quod hic nusquam nominatur ut vel antiquior commentator Asclepiades vel juniores Nicanor Theaetetus Munatus, prodit Theonis opus redactioni scholiorum superstiti pro fundamento subesse, id quod Wartonus non male sensit. Theonei vero commentarii excerptis Eratosthenes et alia addidit et ea, ubi recentiores commentatores Nicanor Theaetetus Munatus vel alii auctores Theone recentiores adhibiti sunt, ut p. 79, 18. Epaphroditus (sub Nerone et Nerva), p. 184, 1. Oppianus (sub Marco Antonino).

§. 5. De Scholiis Recentioribus.

1) Scholia recentiora ea diximus, quae grammaticis Byzantinis infimae aetatis inde ab sec. XIII. originem debent. Eorum tria nomina ipsis scholiis apposita reperiuntur haec:

a) *Manuel Moschopulus* primum comparet in cod. M., ubi verba idyllio primo praemissa „*τοῦ σοφωτάτου Κυροῦ Μανουὴλ Μοσχοπούλου σχόλια καὶ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου*“ ad totum opus referenda esse videntur; ibidem *τοῦ αὐτοῦ Μοσχοπούλου σχόλια* ante Id. II. VI. VII. VIII. legi traditur

(ante Id. VI. et VII. codicis siglum in Gailiana omissum a Duebnero additum est), quae verba ante Id. II. etiam in codice I. extare referuntur. In Borb. post Prolegomena sequitur epigraphe *Κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου*; ibidem scholium ad Id. V, 15, p. 105, 13. ejusdem Manuelis siglum in margine adscriptum habet. Dubitari autem vix potest quin in Lips.[a] et libris cum hoc conspirantibus scholia Moschopulea ab aliorum additamentis integriora servata sint, quanquam in Lips.[a] ejus viri nomen vel siglum nusquam conspicitur; quod enim Naumannus in Catalogo codicis scholia Theocritea Moschopulo adscripsit, God. Hermanno auctore fecit, ut ex ipsius litteris compertum habeo. Recte vero Hermannum judicasse his argumentis apparet. Primum Lips.[a] cum codice I., quantum de hoc constat (parum quidem accurate) in scholiis ad Id. I—VIII. quae ille sola tenet, ita conspirat, ut I. pauca a Lips. diversa habere videatur; nec minus in iisdem plurima cum M. communia habet in eum modum ut ab hoc pauca eorum, quae in Lips.[a] sunt, abesse videantur, quum scholiis et glossis multo largius instructus etiam alia teneat ex aliis fontibus hausta. Deinde scholium diserte in Borb. Moschopulo tributum etiam in Lips.[a] Gen.[a] extat. Tum scholiorum Lipsiensium indoles insigni modo, partim iisdem verbis et phrasibus repetitis, conspirat cum Moschopuleis ad Hesiod. Op. et Hom. Il. I. II. nec minus cum SchRec. ad Pindari Olympia, quorum magnam partem eidem Moschopulo deberi constat; conferantur modo, quae ad SchRec. VI, 1. et VII, 47. 48. adnotavi. Videtur autem Moschopulus poëtarum Graecorum anthologiam quandam scholiis suo ingenio ornatam edidisse, cujus plenissimum exemplar codice Laud. continetur, qui complectitur Euripidis Hec. Or. Phoen., Sophoclis Aj. El. OR., Hesiodi O. et D. cum scholiis Moschopuleis, Theocr. I—VIII. cum scholiis, Pindari Olympia, Homeri Il. I. II, 1—493. Quum enim constet Moschopulum praeter Hesiodi Op. et D., Pindari Ol. et Theocr. I—VIII. etiam Homeri Il. I. II, 1—493. scholiis instruxisse, quae Scherpenzeelius edidit Trajecti ad Rh. 1719, et Sophoclis Aj. El. OR. secundum inscriptionem codicis Marciani CCCCLXX. vid. Fabric. Bibl. Gr. II p. 217. Harl. valde probabile est totum codicem Laudianum operae Moscho-

puleae esse, in quo omnia scholiis ornata esse credo, quanquam ex catalogo Coxiano de plerorumque scholiis nihil enotavi. Codex Lips.[a] partem ejus anthologiae complectitur, quum post Theocr. I—VIII. Hesiodi Op. cum scholiis Moschopuleis et Sophoclis Aj. El. OR. cum scholiis teneat; haec teste Loesnero ad Hesiod. p. V. ea sunt, quae primus Johnsonus edidit. Alium delectum habet Lips.[β], cui quum eodem Loesnero auctore Pindari Olympia cum scholiis, Theocr. I—VIII. cum scholiis, Hesiodi Op. cum commentario Moschopuleo insint, Boeckhius (qui ipse librum inspexerat) ad Pind. Vol. II p. VII. scholia etiam Theocritea Moschopuli esse videri judicavit. Itaque codicem Lips.[a] existimo scholia Moschopulea satis pura tenere, quibus simillima praeterea extant in codicibus 1. 2. 6. 7. 8. 23. E. H. I. M. N. P. Y. Borb. Gen.[a] Lips.[β] praeter alios quosdam, unde paucissima cognita. Ut pauca argumenta afferam, scholium certissime Moschopuleum ad VI, 1, p. 222, 3. (vid. Adn.) cognitum est extare in 1. 2. 6. 7. 8. E. H. M. N. Y. Borb. Gen.[a] Lips.[a.β] (codd. 23. et I. in hoc idyllio deficiunt); scholium p. 32, 1. in 1. 6. 23. E. P. Bar. Gen.[a] Lips. et Call., p. 34, 1. in 1. 2. 6. 23. E. I. M. P. Y. Gen.[a] Lips. et Call., p. 42, 4. in iisdem et N., p. 121, 12. in 1. 2. 6. 7. E. H. N. Y. Lips., p. 194, 4. in 1. 2. 6. 7. 23. E. I. M. Y. Gen.[a] Lips.

Major pars horum scholiorum metaphrasin continet brevibus interpretationibus et adnotationibus interspersam. Ea ad Id. I. fere integra extat; nam praeter ephymnia, quorum solum primum vs. 64. expressum, nihil deest nisi verba *τέρας* vs. 56. et *πρόφρων* vs. 60., quae librarius male lemmatum loco habita omisit rubro postea additurus. Attamen *πρόφρων* quidem recte in Gen.[a] extat, quum vulgo secundum Call. *τὸ δὲ π ρ ό φ ρ ω ν* tanquam lemma legatur. Omnia vero codicis Lips. scholia ad hoc idyllium marginalia sunt; nam glossas interlineares ad initium carminis manus recentior addidit. Reliqua idyllia et scholia marginalia et glossas interlineares habent in eum modum, ut magna metaphrasis pars vel singula ejus frustula super lineas legantur, raro metaphrasis in margine positae partes etiam inter lineas extent. Ut in Lips. ita in plerisque reliquorum codicum metaphrasis Moschopulea non continua extare videtur; in Gen.[a] vero

lacera ejus membra, quae in Lips. super lineas sunt, aliquoties in continuam orationem suppleta leguntur, ut ad Id. II, 112. 113., quum plerumque non habeat nisi quae Lips. in margine vel continua oratione usus super lineas, cf. p. 104, 4. 107, 6. 17. 113, 14. 124, 9. 129, 2. 130, 10. Multo saepius Calliergus continuam metaphrasem exhibuit, ubi Lips. nihil nisi frustula habet; neque tamen desunt indicia, metaphrasem ibi (sive ab ipso Calliergo sive ab aliquo librario, quem sequutus est) ex pannis interlinearibus consutam esse, ut de Arsenii paraphrasi Euripidea Augustus Matthiae suspicatus est. Quo potissimum pertinet, quod aliquoties verba quaedam poëtae neglecta sunt, quae in Lips. nihil superscriptum habent, ut Id. II, 90. *καὶ δέρμα*, 112. *ἐπὶ χθονός* (ubi H. Gen.ᵃ· bene *ἐπὶ τῆς γῆς*), 126. *δέ*, 140. *χρὼς ἐπὶ χρωτί* (ubi P. *σῶμα ἐπὶ σώματι*). Itaque vix crediderim metaphrasem Moschopuleam apud Calliergum integriorem servatam esse; potius ipse grammaticus post Id. I. plenam paraphrasem adscribere pertaesus esse videtur. Quanquam minime affirmaverim Moschopulei operis in Lips. nihil desiderari, quum quaedam ex aliis libris cognita Moschopuleam manum quam maxime redoleant. Rarissime Moschopulus ex vetustioribus scholiis quaedam assumpsit, ut p. 46, 2. cf. SchVet. l. 4—p. 163, 12. cf. SchVet. p. 162, 19—p. 270, 19. cf. SchVet. p. 271, 4—p. 280, 1. cf. SchVet. 279, 20. Quod in duobus locis posterioribus Munati sententiam in SchVet. commemoratam repetiit, inde non audeo colligere eum ipsius Munati commentarium manibus versasse. Quanquam scholiis vel glossis vetustioribus, nunc non superstitibus, eum usum esse, vel interpretatio *ἀναβρραττόμενα* p. 224, 20. ad VI, 12. prodere videtur, quae potius, ut Hemsterhusius intellexit, ad lectionem *παφλάζοντα* in uno 9. servatam (quam recepi) pertinet quam ad vulgatam *καχλάζοντα*. Admodum raro a Moschopulo (sc. in Lips.) alii scriptores laudantur, Homerus aliquoties, Hesiod. Op. p. 207, 13., Eurip. Hec. p. 269, 7., Apoll. Rh. p. 262, 19., Antipater et Agathias in Anth. Pal. p. 280, 4. 153, 3., Plat. Cratyl. p. 63, 1., Philostr. Imagg. p. 185, 18. Nullus eorum locorum ex SchVet. haustus est.

Quum duo fuerint Manueles Moschopuli, alter Cretensis,

alter hujus ἀνεψιός, Titzius ad Man. Moschopuli Opusce. p. 1 seqq. erroribus aliorum aetatem multo inferiorem agnoscentium refutatis bene demonstravit utrumque exeunte seculo tertiodecimo sub imperatoribus Michaele et Andronico II. Palaeologis floruisse. Cretensi diserte tribuuntur scholia ad Hesiod. Op. in codice Matritensi apud Iriart. Catal. p. 272. nr. 171. et scholia ad Pind. Ol. in codicibus Vrat. C. Mosc. B. ap. Boeckh. p. 3., ut in Hesiodi editione Heinsiana scholiorum Hesiodeorum ἀνεψιὸς Cretensis parum recte auctor dici videatur; hic potius in studia theologica incubuit, cf. Titz. p. 7. Itaque etiam scholiorum Theocriteorum auctorem agnoscimus Manuelem Moschopulum Cretensem.

b) *Maximi Planudis* siglum teste G. Wolffio in Borb. saepius scholiorum columnae exteriori eique minori adscriptum conspicitur; ibidem ad Id. x. init. διηγητοῦ Μαξίμου. Lips.[a] ad notas dialecticas prolegomenis additas p. 8, 22 seqq. in margine idem illud Maximi siglum habet; qui liber in Prolegomenis a recentiore manu additis summopere cum Borb. conspirat. Leguntur autem illa Planudea de dialecto, quantum cognitum est, in codicibus s. 1. E. F. H. N. Borb. Gen. Lips.[a] (adde t. et Laur. LVIII, 19. teste Bandinio), nec fere dubito quin etiam in 2. extent, qui liber in Prolegg. cum Borb. Lips. arctissime conjunctus est. Quum igitur suspicari liceat codices 1. 2. E. F. H. N. Gen.[a] etiam in scholiis Planudea habere, de Gen.[a] aliud argumentum accedit. Quum enim scholium p. 31, 3. ad Id. I, 1. in Lips. Prolegomenorum parti Planudeae adhaereat (nec minus in 1. inter Prolegomena post III. extat), unde intelligitur non Moschopuli esse, sed Planudis, idem in Gen.[a] primum est inter scholia ad Id. I., neque aliter teste Bandinio in Laur. LXXXVI, 25., ubi perinde atque in 1. epigramma illud Prolegg. III. proxime antecedit, sed ita ut hypothesem claudat. Apparet eos, qui Prolegomena cum hypothesi ad Id. I. in Lips. et eorum recentiorem partem in 1. addiderunt, scholium illud, quod in exemplaribus redactionis Planudeae, quibus usi sunt, deinceps sequeretur, incogitantes addidisse. Idem scholium in Call. extat, unde Calliergum etiam Planudeis scholiis usum esse intelligitur. Planudem autem, qui circa a. 1320—1350. floruit Moschopulo Cretensi aliquanto

junior, hujus scholiis ad Id. I — VIII. ita usum esse ut quaedam de suo adderet, alia fortasse mutaret, inde colligi potest, quod omnes libri, quos Planudea scholia tenere aut certum est aut conjici potest, simul Moschopulea tenent; nam etiam Laur. LVIII, 19. habet scholium p. 287, 1., Laur. LXXXVI, 25. scholium p. 191, 12., quae Moschopuli esse ex Lips. colligimus. Satis vero pauca scholia Moschopuleis a Planude addita videntur; neque enim ex scholiis Calliergi (si hunc Id. I — VIII. nullis recentioribus scholiis praeter Moschopulea nisi Planudeis usum esse ponimus) eo fere alia retulerim praeterquam haec a libris vetustiorum scholiorum, quantum constat, et a Lips. aliena: p. 39, 7. de λῆς (eadem brevius in Gen.ᵃ p. 40, 3.), p. 41, 23. de μεσημβρινόν, p. 46, 22. etiam in Gen.ᵃ de κεκονισμένος. de qua voce scholium Moschopuleum in I. M. Y. Lips. p. 47, 3. extat (illius initium Planudes ex Moschopuleis ad Hom. Il. hausit cf. Adn.), p. 70, 28. de ὡπόλος, p. 123, 23. de amoris natura, p. 130, 11. de Assyriis, p. 138, 11. de σμήχω et σμύχω, p. 147, 18. etiam in Gen.ᵃ, cujus scholii ultima ex Moschopuleis ad VIII, 65. transsumpta sunt (nisi forte totum scholium Moschopuli est, casu in Lips. omissum; attamen hic pro ὥς, nisi fallor, λίαν positurus erat cf. l. 18.); p. 175, 2. de ἀνήλιπος (etiam Gen.ᵃ Phav.), quibus similia in E. leguntur l. 5; p. 192, 2. de ἐπύγιζον euphemistice, p. 195, 1. de στασῶ, p. 195, 14. (nisi haec paraphrastica in Lips. casu desunt), p. 197, 5. (etiam in M. 23.), cujus loci interpretatio Moschopulea deinceps sequitur, et l. 8, p. 218, 4. et l. 10. (etiam in L. inter lineas), cujus loci aliae interpretationes in Lips. extant l. 13. 23; p. 218, 19., a quo scholio discedit gl. ἱκανόν in Lips.; p. 219, 3. inde ab τὸ δὲ φριμάσσεο post Moschopulea, p. 227, 1., p. 228, 5. et l. 24. (cf. gl. L.) post Moschopulea, p. 229, 2. et 6., p. 235, 10. etiam in E., p. 252, 6. inde ab τὸ ἔφα, post Mosch., p. 258, 11. de ἄνηθον et ἄνισον, p. 261, 2. de τρύξ, p. 291, 10., p. 298, 22. Pleraque horum scholiorum leviusculas observationes grammaticales continent, quocum comparandum, quod in l., quem librum scholia Planudea tenere supra probabile redditum est, teste Wolffio ad scholia Kiesslingiana accedunt notae grammaticales de formis verborum. Quaedam scholia para-

phrasin exhibent, alia quasi aesthetica sunt, ut hodie dici solet, p. 123, 23—227, 1—228, 24., quo cum loco egregie conspirat sch. p. 320, 3. item me judice Planudeum ad x, 19. 20. Haud pauca illorum scholiorum Moschopuleis adhaerent, ut ea a Planude aucta esse videantur, cui fortasse etiam illa eam orationis continuitatem aliquoties debent, qua in Call. utuntur. Ceterum pars illorum a nobis tum minus recte, ut nunc videtur, judicantibus inter SchVet. posita est; neque enim raro dubitari potest de scholiis Calliergianis a Gen.[b] et Lips. alienis, utrum ad secundam vetustiorum familiam referenda sint an ad Planudem. Aliquot ex illis scholiis, quae Planudi tribuere visum est, in his codicibus extare cognoscuntur: Gen.[a] p. 31, 3—39, 7—46, 22—147, 23—175, 2.; E. p. 175, 2—235, 10; 23. M. p. 197, 5.; postremo L. super lineas p. 218, 10. et partim 228, 24., in quo libro non dubito quin haec recentioris manus sint.

Planudem etiam in idyllia ultra octavum commentatum esse, a Moschopulo neglecta, ex ejus siglo in Borb. ad initium decimi apposito apparet, quod mihi ad ipsum primum scholium p. 312, 14. pertinere videtur. Consentaneum est eum ad haec multo plura de suo dedisse. Jam vero quum inter libros exceptis iis, qui Tricliniana scholia habent, nulli ad Id. x seqq. scholia recentioris speciei teneant praeterquam codices arctissime conjuncti E. N. (quibus adhaerent pauciora ex F. et r. prolata) et ad Id. x—xiii. editio Calliergi, suspicio nascitur horum librorum scholiis recentioribus inde ab Id. ix. Planudea subesse. Et Calliergum illa codicum familia usum esse inde colligi potest, quod ejus scholia recentiora ad Id. ix—xiii. in nullis aliis libris extare cognoscuntur praeterquam in N. p. 336, 11. et in r. pag. 365, 8. cf. lin. 29. Accedit quod paraphrasis Calliergiana aliquoties egregie conspirat cum illorum librorum lectionibus, ut xi, 49., ubi scholium cum codice F. καὶ κύματα commune habet, deinde xiii, 40., ubi θρύα cum k. h. r. v. 10. F. Vind., ex quibus h. r. v. F. inter se et cum E. N. arcte juncti sunt. De indole scholiorum illorum Calliergianorum ad Id. ix—xiii., quae Planudi vindicare audemus infra dicetur §. 6. Hoc autem satis certum habemus, Planudem multo saepius Moschopulo scholiis vetustioribus usum esse, ad

quae etiam scholium illud apertius Planudeum in Id. I, 1. respicit.

c) Scholia *Demetrii Triclinii*, qui Planudis aequalis fuit aut paullo junior, maxime in codice M. servata sunt, cujus inscriptionem „*τοῦ σοφωτάτου Κυροῦ Μανουὴλ Μοσχοπούλου σχόλια καὶ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου*“ supra commemoravimus. Habet autem hic liber primum scholia metrica Triclinii nomine inscripta ad omnia idyllia quae insunt, uno ut videtur Inc. VI. excepto, praeterea alia scholia Triclinio nominatim vindicata ad Theocr. I—VIII. nulla, ad Theocr. IX—XVII. haud ita pauca, ad reliqua carmina rarissima. E reliquis libris potissimum Gen.ª scholia Triclinii nomine in M. inscripta communia habet, et metrica ad Id. VI—XIII. et reliqua ad Id. IX—XIII. omnia, auctoris tamen nomine nusquam addito. Codex P. teste Duebnero scholium metricum ad Id. I. tenet. Codex Q. in Theocr. XI. quaedam scholia Tricliniana non metrica cum M. et Gen.ª communia habet, quae apparet non posse primae manus esse, quum hic liber a. 1298. scriptus sit. Codex M., qui etiam textus recensionem Triclinianam exhibet, a Triclinii autographo proxime abesse existimandus est; codices Q. et Gen.ª recentiorem Triclinianorum redactionem sequi videntur, cf. p. 331, 1., ubi quartum *φαρμάκων* genus, *τὸ βρωτόν*, quod in M. non commemoratur, haud dubie postea additum est. Patet autem ad Theocr. I—VIII. Triclinium in scholiis Moschopuli fere acquievisse (ejusdem vestigia in commentariis Pindaricis legit, vid. SchPind. p. 117. 188. Boeckh.), nihil fere addentem nisi scholia metrica et selecta quaedam ex SchVet., contra in carmina a Moschopulo neglecta plus operae impendisse et vetustiora scholia plura repetentem et benignius de suo addentem. Plura de Triclinii scholiis infra dicemus.

d) De *Pindaro*, cujus nomen scholiis Genevensibus inscriptum est, nihil constat; nomen celeberrimum a librario temere praefixum esse etiam credibilius est, si Seneberius de Dionysio Thrace in eadem inscriptione per vanam ostentationem commemorato recte tradidit. Nec magis quidquam compertum habemus de *Lampridio*, cujus expositio in Theocritum teste Montefalcono Bibl. bibl. p. 519. in bibliotheca Ambrosiana asservatur.

2) Fuisse autem praeter illos tresviros etiam alios recentiorum Byzantinorum qui in Theocritum commentarentur, libris qui scholia recentiora continent in familias suas distributis satis apparet:

I. Codices sola fere, ut videtur, Moschopulea scholia tenentes: 1. 8. Lips.[a], ad octo prima idyllia I. Y. et in ea parte, quae scholia recentiora habet, P. Cum Lips.[a], purissimo Moschopuleorum fonte, hic eos codices conjunximus, unde paucissima afferuntur ab illo aliena; quanquam propter collationes parum accuratas error proclivis est. Et codicem 1. etiam in scholiis Planudea habere, ut in prolegomenis, aliqua suspicio est, ut supra indicavimus; eodem retuleris, quod p. 198, 11—200, 1. inde lectiones ad SchVet. commemoratur, nisi permutatio siglorum subest. Ex 8. paucissima relata sunt. Codex I. ad Id. I—VIII. pauca quaedam peculiaria habet, ut p. 33, 8. 10—40, 6. (ad SchVet. p. 183, 9. Gailii errore commemorari videtur cf. lin. 11.), ad sequentia vero idyllia excerpta ex SchVet. Ad eadem in Y. glossae aliquot marginales extant.

II. Eadem Moschopulea paucis quibusdam accedentibus (partim ex SchVet.) sunt in 7. 23., quibuscum M. ita conspirat, ut praeterea multa alia habeat vid. fam. VI. Horum librorum conjunctio apparet ex scholiis p. 196, 4—207, 15. in 7. 23. M. et p. 187, 5. in 7. M. Codices 23. M. praeterea multas glossas communes habent (ex 7. paucissimae prolatae sunt), aliquoties accedente K., qui cum M. conjunctissimus est, saepe etiam codice P., rarius H. et E. N. Eidem glossarum familiae adhaeret Lips.[a] in glossis initio idyllii primi a recentiore manu superscriptis. Praeterea in Gen.[a] quaedam e glossis hujus familiae inter scholia receptae sunt, ut p. 54, 13. cf. p. 53, 24. et p. 58, 11. cf. lin. 22. Raro codex 6. in scholiis (iis puto quae in margine sunt) et glossis adhaeret, ut p. 197, 17. (6. 23. M. Gen.[a]), p. 203, 21. (ex 6. 23.), p. 90, 19. (6. K. M.). Aliquoties quae huic familiae peculiaria sunt, cum Moschopuleis conjuncta leguntur, modo his praemissa ut p. 39, 27—56, 27—69, 25—, 184, 23., modo postposita ut p. 52, 24—187, 3. Ceterum in hanc scholiorum familiam etiam quaedam ex vetustioribus recepta

erant, ut in 23. varia lectione docente scholia p. 31, 24. et p. 43, 2., quorum hoc etiam in M. extat.

III. Moschopulea novis quibusdam additis (glossis potissimum), partim ex SchVet. ut p. 195, 15., habet H. Aliquoties cum hoc Gen.[a] conspirat, ut p. 46, 10—90, 8—121. Longius scholium absurdissimum p. 202, 13. H. cum Q. commune habet, de quo infra dicemus fam. VII. In glossis codicem H. aliquoties familiae II. adhaerere supra indicavi.

IV. Quartae familiae primarius liber est 6. (intellige scholia in calce posita; nam ex margine pauca ducta videntur), qui cum Moschopuleis multa alia scholia recentiora tenet. Ad Id. II. III. peculiaria illa saepe codici 2. communia sunt, qui praeterea et ipse haud ita pauca propria habet. Alia quaedam scholia codici 6. cum Gen.[a] communia sunt, ut p. 114, 21—115, 15—150, 27—180, 6. et accedentibus E. N. p. 160, 10.; sed haec potius in margine codicis 6. legi suspicor, cujus rei de ultimo jam supra §. 2. argumentum protulimus. Itaque haec fortasse potius ad fam. II. pertinent aeque ac scholium p. 197, 17. ex 6. 23. M. Gen.[a] Ad Id. IX. (cujus in calce codicis 6. nulla scholia extant) ex cod. 2., qui Id. I—IX. complectitur, non constat de scholiis in ullo alio libro lectis, sed peculiaria illi soli afferuntur p. 305, 11. 18—306, 9. Uterque codex, 6. et 2., secundum varias lectiones prolatas quaedam ex SchVet. admixta habet, cf. de 6. pag. 54, 15—57, 13. 81, 14—101, 18—139, 16., tum de 2. pag. 36, 9—46, 18—105, 9—146, 22. Attamen de 2. non credo, quum siglorum permutationes aliive errores subesse videantur, vid. Var. Lect. De codice 6. veriora relata esse videntur; pertinent autem haec, nisi fallor, ad scholia marginalia, quum etiam glossae hujus codicis aliquoties cum libris vetustioris generis conspirent, ut I, 49. 61. 62. 98. (cf. lin. 17.) 102. IV, 58. V, 43. 48. Multae utriusque codicis glossae Moschopuleae sunt, multae alterutri, quantum constat, propriae. Aliquoties glossae codicis 2. cum scholiis codicis 6. conspirant ut II, 102. 137. 156., raro cum ejusdem glossis ut I, 9. III, 1. Ceterum scholia huic familiae propria non malae notae sunt, quanquam in testimoniis appositis non major doctrina spectatur quam apud Moschopulum. Ex p. 113, 5. apparere videtur auctorem illo-

rum scholiorum post Moschopulum scripsisse, quum ibi in 6. scholiolum Moschopuleum additamento non indocto auctum sit. Licet autem fortasse de Thoma Magistro suspicari, cujus scholia etiam ad Pindari Olympia in codicibus Vrat. C. Mosc. B. Matr. (vid. Boeckh. Vol. II p. 3.) et ad Sophoclis Aj. El. OR. in codice Marciano (vid. Fabric. ed. Harl. II p. 217.) cum Moschopuleis conjuncta leguntur; constat autem Thomam sub Andronico II. floruisse, Moschopulo Cretensi paullo juniorem. Quicunque vero haec scholia scripsit, in Theocr. I—IX. commentatus esse videtur, ut Moschopulus in I—VIII. Ceterum codicis 6., quem Dorvillius ad sec. XII., Zieglerus ad sec. XIII. retulit, scholia certe non ante extremum sec. XIII. scripta esse apparet.

V. Moschopuleis ad Id. I—VIII. haud pauca nova scholia addita sunt in E. N., partim ex utroque partim ex alterutro allata; accedunt multa breviora scholiorum Moschopuleorum augmenta. Nec pauca ex SchVet. admixta sunt, de quibus potissimum ex codice E. accuratius collato constat. Aliquoties eadem ex F. referuntur, qui codex cum E. N. conjunctissimus est. Raro scholia recentiora horum librorum non Moschopulea aliis codicibus communia sunt, ut E. M. p. 127, 8—131, 2., E. M. N. p. 281, 19., E. N. Gen.a. p. 131, 5., *E. *N. Gen.a. p. 261, 8., *N. Gen.a. p. 245, 20., 6. E. N. Gen.a. p. 160, 10., *M. *N. Gen.a. p. 257, 9., quae scholia partim ad fam. II. revocari posse videntur. In scholio p. 133, 17. ex E. Y. Gen.a. cognito dubito an Y. errore pro N. scriptum sit. Ad idyllia post octavum, quorum in E. solum Id. XV. extat, accedente inde ab Id. XIV. codice r., praeter quaedam ex SchVet. ducta in E. N. r. aeque haud pauca scholia leguntur his libris propria, aliis ex SchVet. haustis. Ceterum huic familiae Planudeam redactionem subesse videri supra indicavi.

VI. Familia sexta Triclinianam scholiorum redactionem habet, de qua supra dictum. Cum M., qui eam integriorem exhibet, codex Gen.a. in Id. I—V. praeter Moschopulea et pauca secundae familiae e recentioribus debita, vid. supra (quo refero etiam additamenta p. 211, 7. et p. 218, 15. cf. l. 25., et scholiolum p. 120, 14.) nihil commune habet nisi scholia mythologica ad extremum idyllium tertium a) ad

vs. 40—42. de Atalanta p. 147, 1., b) ad vs. 43—45. de Melampode p. 148, 1. et 149, 20., c) ad vs. 49—51. de Endymione et Iasione p. 152, 1. et 6. Quorum ex ipsis locis apparet cur excepta sint. Quum enim in M. Id. III. medium legatur inter Id. VII. et VIII., in cognato codice, quo librarius ejus libri, unde Gen.[a] manavit, inde ab Id. VI. usus est, scholium de Atalante cum scholio Moschopuleo de Melampode p. 150, 1. in margine usque ad extrema idyllii descendisse videtur. Itaque cetera scholia de Melampode inferius ad initium idyllii VIII. adscripta erant, unde factum ut in Gen.[a] post hujus hypothesem legantur; reliqua vero scholia ad extremum idyllium pertinentia ad initium carminis post Id. VII. et fortasse in alia loca, ubi spatium superesset, trajecta erant, unde factum ut in Gen.[a] scholia cum M. conspirantia de Endymione et Iasione scholiis ad Id. VII. adhaereant. Unum igitur scholium de Atalanta a librario illo, quum in exemplari suo Tricliniano post Id. VII. in Id. III. incidisset, ita arreptum est ut scholiis ad hoc jam scriptis ultimum adjiceretur. Inde ab Id. VI. Gen.[a] cum M. non solum scholia metrica Triclinii communia habet, sed etiam reliqua omnia illius nomine inscripta et plurima alia a ceteris familiis aliena, praeterea scholia vetustiora eadem recensione usa, multa quoque quae in M. super lineas scripta sunt. Inde ab Id. X. etiam Q. ad hanc familiam accedit. M. Q. Gen.[a] Triclinii nomine in M. addito haec scholia communia habent: p. 332, 25. 336, 18. 337, 18. 340, 16. (omnia ad Id. XI.), praeterea sine Triclinii nomine p. 321, 9. ad Id. X, p. 354, 3. 358, 13. 363, 21. ad Id. XIII., et * M. Q. Gen.[a] p. 335, 1., M. Q. p. 362, 29. Conjunctio horum codicum aliquoties etiam in lectionibus scholiorum vetustorum spectatur. In P., ubi scholium metricum ad Id. I. extare dicitur, praeterea nullum operae Triclinianae vestigium reperiri videtur. — Triclinium scholiis vetustioribus usum esse ex compluribus scholiorum ejus nomine inscriptorum patet, nec dubitari posse videtur quin ipsa scholia παλαιά, quae in M. et cum hoc in Gen.[a] vel Q. leguntur, haud raro illius manum emendatricem experta sint. Et in his quidem codicem familiae tertiae scholiorum vetustiorum sequutus est et eum, nisi fallor, simul scholiis recentioribus familiae secundae instructum;

nam hujus codex 23., quocum M. aliquoties, ut supra indicavimus, in scholiis nec raro in glossis conspirat, in poëtae verbis cum p. 3. arcte conjunctus est. Nec fere dubito quin Planudea quoque scholia asciverit, quanquam ejus rei vestigia minus aperta sunt. Multa autem scholia huic sextae familiae propria, quae Triclinii nomine carent, partim ipsi Triclinio deberi videntur levioribus nomen suum addere spernenti, partim (praesertim quae in M. super lineas leguntur) ei grammaticulo sectae Triclinianae, qui codicem M. exaravit. De qua re accuratius quaerere operae non pretium est. — De codice Gen. hoc loco dicendum duco, cur in Id. x. eam interpretationem, quae in libro prior est, Gen.[b] dixerim, posteriorem vero Gen.[a] Quum enim scholia Tricliniana et reliquus consensus cum M., quibus in ceteris prior interpretatio Gen.[a] insignis est, ad hoc idyllium potius in posteriore spectentur, illa vero idem genus scholiorum vetustiorum habeat, quod praeterea posterior, satis apparet librarium casu aliquo interpretationum ordinem ad hoc idyllium permutasse. Nec minus apparet ad Id. xiii seqq. unicam interpretationem, quae in codice extat, Triclinianis carentem ad Gen.[b] referendam esse. Ceterum Gen.[a], quem ex variarum familiarum libris consarcinatum vidimus, praeterea peculiaria habet haud pauca, quorum magna pars ex Suida exscripta est.

VII. Septimam familiam agnosco in Q., qui liber praeter scholiorum vetustiorum partem et quaedam cum recentiorum familiis tertia et sexta communia etiam aliquot scholia propria habet non malae notae, sed quae inter scholia vetustiora numerari posse non videantur, ut p. 76, 10. 86, 26. 180, 12. 188, 10. 193, 17. 195, 17. 205, 4. 209, 1. 222, 20. 223, 11. 228, 20. 268, 11. 283, 3. 287, 5. 296, 16. Moschopuleorum nihil inest.

De aliis libris minus constat quam ut ad certas familias referri possint. Ex quibus unum commemoro Bar., unde praeter SchVet. semel varia lectio ad scholium Moschopuleum affertur §. 32, 2., plura autem scholia recentiora nulli alii libro communia, ut p. 72, 1. (quod errore inter SchVet. positum est ex Stobaeo transsumptum) 133, 14. 150, 8.

§. 6. De Scholiorum Vetustiorum et Recentiorum discernendorum ratione et de editionis Calliergianae fontibus.

1) Ad Scholia Vetustiora primum omnia retuli scholia, quaecunque in codicibus k. p. 3. 4. 5. L. (in hoc ad Id. v—vii.) Can. Gen.[b.] Vulc. legi constat, neque de plerisque eorum dubitatio esse potest. Mirum tamen foret ni etiam in his libris quaedam inessent a recentibus librariis addita, quae aliquoties tanquam interpolata circumscripsimus. Rarissime tamen inveniuntur, quae cum libris sola SchRec. tenentibus conspirent nec puto nisi collatorum vel editorum errore. Ut codex 5. bis affertur ad scholium Moschopuleum p. 209, 21., ubi illud siglum pro 8. scriptum esse suspicor; deinde ad sch. Mosch. p. 44, 15., qui locus potius ad lin. 2. pertinet, ut ex Gen.[b.] apparet; ex 4. 5. ad τῆς μίξεως in sch. Mosch. p. 126, 21. affertur varia lectio τῆς συνουσίας, quae verba potius ex alio scholio vetustiore sumpta esse p. 128, 1. codices P. Gen.[b.] docuerunt. Item siglum 4. falsum esse videtur ad p. 104, 7. (ubi male pro eo 23. posui, quo libro Sanctamandus ad Id. ii. non usus est) et p. 118, 3. Ad sch. p. 138, 4., ubi idem bis comparet, eae lectiones fortasse ex codicis 23. glossa interlineari petita sunt; nam scholia marginalia ad hoc idyllium non habet.

2) Ad SchRec. retuli, quaecunque scholia in codicibus 1. 2. 6. 7. 8. 23. E. H. I. (in hoc ad Id. i—viii.) N. T. Y. Lips. extant neque gravibus aliorum librorum testimoniis ad SchVet. vindicantur. Hi enim libri aut nulla scholia vetustiora habent aut paucissima, vid. supra §. 5. Scholium p. 235, 7., quanquam solius E. est, ad SchVet. traxi, quia praecedentis varia lectio est.

3) Quum inter illos libros de solis k. Gen.[b.] Lips. accurate constet, quae scholia teneant, quae non, his potissimum in separandi opere insistendum erat; si quod scholium propter varias lectiones ex aliis codicibus prolatas inter SchVet. vel inter SchRec. retulimus, aliquoties dubitatio superfuit, quibus finibus circumscribendum esset. Major vero difficultas in eis scholiis est, quae in solis libris inter SchVet.

et SchRec. ambiguis leguntur, codices potissimum dico M. P. Q. Gen.ª et editionem Calliergianam. Ex his propter ipsorum indolem scholiis vetustioribus adscripsi, quaecunque ex solo P. tradita sunt ut p. 55, 4—116, 9., contra recentioribus, quae ex uno Q., excepto scholio p. 244, 14., quod praecedentium variam lectionem continet. Scholia solis libris M. Gen.ª et partim Q. communia ad SchRec. retuli ut Triclinio vel ejus scholae debita, praeterquam si qua cum scholiis vetustioribus aliunde cognitis ita conspirant, ut horum variam lectionem continere videantur Triclinio antiquiorem, ut p. 147, 1. cf. schol. praec. et p. 324, 17. cf. lin. 12. Eadem causa motus quaedam scholia ex solo M. vel Gen.ª cognita inter SchVet. posui, quo praeterea aliquot paraphrases codicis M. ad Id. XV seqq. traxi p. 403, 19—407, 10—428, 11., quia vetustiorum potius scholiorum specie utuntur quam Triclinianorum; reliqua ex altero horum librorum tradita recentiora visa sunt. Verum haud raro de scholiis illorum librorum in utramque partem judicari posse, nemini mirum videbitur.

4) Ut de iis scholiis recte judicetur, quae aut ex sola editione Calliergiana cognita sunt aut uno alterove ex illis codicibus ambiguis accedente, antea de Calliergi fontibus quaerendum est. Qui quum in operis inscriptione professus sit se scholia *ἐκ διαφόρων ἀντιγράφων* collegisse, duo codices primo obtutu distingui possunt. Ad initium enim idyllii primi Calliergus scholiis ex alio exemplari desumptis aliquoties praemisit *ἐν ἄλλῳ* sc. *ἀντιγράφῳ*, quum *ἄλλως*, quod in reliquis comparet, ambiguum relinquat, utrum scholium alterum in eodem libro an in alio inventum sit. Illud vero *ἐν ἄλλῳ*, quater positum p. 31, 3—36, 18—38, 5—44, 10., ubique scholio recentiori praefixum est post vetustius allato. Illorum primum Planudeum est, ut supra docui, reliqua Moschopulea, sed quae etiam a Planude recepta fuisse credibile est; et Planudis manum in eo agnosco, quod p. 37, 4. Moschopuleis quaedam ex SchVet. petita adjecta sunt, quae apud Calliergum bis leguntur. Neque omnino satis causae video, cur Calliergum pluribus scholiorum recentiorum libris usum esse existimem quam uno Planudeae recensionis, quod Id. I—XIII. complecteretur, vid. supra §. 5, 1. 6. Alter Cal-

liergi codex, de quo dubitari non potest, erat secundae familiae scholiorum vetustiorum, ut apparet ex multis scholiis et lectionibus cum hac familia communibus, cf. supra §. 4, 4. Videtur autem is liber codici 3. similis fuisse, aliquot scholia prioris familiae addita habens, cf. praeter exempla ibidem proposita p. 48, 15. 16—79, 7. 9—151, 13. 18—198, 19. 23—204, 3. 4. et l. 11. 15—213, 15. 18. Nec minus ad mixtum ejus generis librum retuleris lectionem in longiore scholio de Melampode p. 148. ex utraque familia confusam. Alia ex fam. II. derivata crediderim Planudeo illi exemplari deberi, quum aliquoties recentioribus scholiis adhaereant, ut p. 181, 14. cf. l. 7. et scholium alterius familiae l. 4—p. 230, 14. cf. 229, 22., quod scholium etiam in E. Moschopuleis adhaerere videtur. Nihilominus vix fieri potest quin Calliergus etiam codicem prioris familiae usurpasse existimetur, et eum quidem cum optimo k. conjunctiorem et ab reliquis ejus familiae libris remotiorem. Primum enim Calliergus scholia vetustiora etiam ad Id. II. XIV—XVIII. exhibuit, quae in genuina familia secunda non extant. Ea vero in his ipsis partibus lectionem a codicibus haud leviter discrepantem habent, sed in scholiis ab Eudocia receptis p. 372, 3. et 394, 12. notabilem in modum cum hujus lectione conspirantem, id quod maxime apparet p. 372, 9., ubi Call. cum Eudocia male ζητηταί, p. Can. Gen.[b] (in M. haec desunt) cum Photio et Suida recte ζηλωταί, tum p. 395, 3. Idem cum Eudocia consensus etiam magis patet in scholiis de Pane p. 34, 19. et de Carneis p. 199, 15 seqq., in quibus Call. cum illa et contra familiam alteram et contra prioris libros collatos conspirat. Ea vero omnia et alia in SchVet., quae ex fam. II. repeti nequeunt, manasse ex aliquo libro cum k. prope cognato, inde colligi potest, quod in scholiis ad Id. IV, ubi de k. constat, hic non raro cum Call. facit reliquis codicibus, de quibus constat, adversantibus, ut p. 158, 8—159, 3. 5. 19 seqq.—161, 6. 14—163, 18—165, 17—169, 18—172, 4—177, 1—178, 20; quanquam de codicis p. lectione in his omnibus locis non relatum est.

5) Quum igitur Calliergum ex scholiis recentioribus sola Moschopulea et Planudea habere existimem, primum quae scholia in Call. et Q. legi constat, quum hic ab illis alienus

sit, inter SchVet. posui ut p. 30, 17—186, 14—234, 14—251, 2. Deinde quum M. et Gen.ᵃ ad Id. VI seqq. cum Call. nulla scholia communia habere possint nisi vetustiora (nam a Triclinianis Call. prorsus abhorret), quaecunque ibi praeter Call. etiam in M. vel Gen.ᵃ leguntur, ea omnia ad SchVet. traxi, ut p. 313, 6. in Call. M. Gen.ᵃ, p. 315, 2. 7—322, 17. in Call. Gen.ᵃ, p. 335, 5—428, 7. in Call. M. Ad Id. I—V. scholia Call. Gen.ᵃ aut vetustiora haberi possunt aut Planudea, ut hic arbitrio quodam agi oportuerit. Dubitari potest etiam de scholiolo p. 191, 11. ex Call. M. et scholio p. 197, 5. ex Call. 23. M., quae inter SchRec. posui Planudem, unde Call. hausit, secundae familiae scholiorum recentiorum aliquo libro usum esse opinatus.

6) Gravissima quaestio est de multis illis scholiis ex sola Call., ut nunc res est, cognitis. Ex quibus eorum, quae ad Id. I—VIII. pertinent, pleraque inter SchVet. recensui, quia horum fere indolem prae se ferunt, partim cum scholiis vetustioribus aliunde cognitis ita conspirantia, ut aliam redactionem contineant, ut p. 31, 8. cf. lin. 20, p. 54, 21. cf. lin. 17. etc. Quorum pleraque haud dubie ex familia secunda scholiorum vetustiorum manarunt, cujus de scholiis non constat, praeterquam si quae variae lectiones ex ejus libris allatae sunt; unde factum ut ad Id. II., ubi familia illa deficit, in Call. paucissima scholia vetustiora extent, quin in aliquo codice legi compertum sit: p. 118, 6—123, 2—131, 11. Inter SchVet. etiam ea posui, quae ex Etymologico transsumpta sunt p. 32, 12—45, 3—53, 6. 8—55, 7. 9. 15—58, 19—193, 3., alicui codici vetustioris generis ea adscripta fuisse inde colligens, quod Vulc. alia quaedam habet ex eodem fonte hausta p. 58, 6—66, 21. Ceterum quaedam ex illis scholiis Calliergianis, minus vetusto colore imbuta, me nunc Planudeis accensere malle supra monui.

Ad. Id IX—XIII. in Call. multo etiam plura leguntur, de quibus ex aliis libris non constat, eaque maximam partem recentiorem originem redolentia. Eo primum pertinet metaphrasis Moschopuleae simillima, unde pleraque extant ad Id. XII., ubi soli ultimi versus 34—37. non expressi sunt, et ad Id. XIII., ubi soli versus 45. et 57. neglecti; pauciora ad Id. XI., pauca ad Id. IX. X. Ab interpretatio-

nibus paraphrasticis, quae etiam in SchVet. subinde reperiuntur, illae recentiores praeter singula poëtae verba religiosius expressa eo potissimum differunt, quod aeque ac Moschopuleae nunquam φησι interjectum habent, quod in SchVet. et in Triclinianis comparere solet; ex vocularum interpretativarum ἤτοι, ἤγουν, τουτέστι, καί, λέγω etc. vario usu certa indicia peti non possunt. Praeterea ad eundem fontem recentiorem haud paucae adnotationes grammaticae byzantinam doctrinam sapientes referendae esse videbantur. De origine horum scholiorum Planudi, ut mihi quidem videtur, vindicanda, supra dixi. Pauciora scholiorum ad Id. IX—XIII. ex sola Call. cognitorum ad SchVet. retuli. Quorum ea potissimum dubitationem movere possunt, quae ad Id. XIII. leguntur cum scholiis ad Apoll. Rh. insignem in modum conspirantia, ut p. 353, 23. cf. SchApoll. III, 26, p. 354, 15. cf. SchApoll. I, 1207, p. 365, 13. cf. SchApoll. I, 1207. 1236., ut suspicio nasci possit haec ab recentissimo aliquo homine ex scholiis Apollonianis addita esse. Attamen quum SchTheocr. in illis, quamvis corruptis, quaedam habeant. quae in SchApoll. interciderunt (vid. Adn. ad XIII, 3.), necessario ponendum est aut scholiastam Theocriteum scholiis ad Apollonium tum integrioribus usum esse, id quod valde recenti aetate factum esse parum credibile est, aut in utrisque scholiis olim fere eadem dicta fuisse. Illud in Adn. l. l. mihi probabilius visum est, nescio an non recte. Quum enim Theo in utrumque poëtam commentatus sit, fieri poterat ut adnotationibus suis in alterum poëtam factis etiam ad alterum illustrandum uteretur.

Ad Id. XIV—XVIII. omnia scholia Calliergi inter SchVet. habenda erant praeter unum scholiolum p. 373, 19., quod ex aliqua glossa manavit cf. l. 27.

6) Scholia vetustiora et recentiora apud Calliergum saepe variis modis inter se copulata sunt. Simplicissima id ratione factum est praefixis alteri scholio ἐν ἄλλῳ vel ἄλλως vel ἤ, haud raro etiam inserto δέ ut p. 35, 11—75, 2. Moschopuli metaphrasibus praeterea saepe praemissum est ὁ νοῦς ut p. 50, 21—53, 1—65, 20 etc. vel similia quaedam ut p. 38, 15. ὁ δὲ νοῦς οὕτως, p. 69, 17. τὸ πᾶν, alia ejus generis, quae ab codicibus accurate collatis aliena ipsi Calliergo deberi

satis certum videtur. Neque vero raro scholia vetustius et recentius in continuitatem juncta sunt non solum secundi lemmate reliquisque novi scholii indiciis omissis, sed etiam alterius vel utriusque partibus deletis, ut p. 32, 30 seqq., p. 34, 14 seqq., p. 45, 15 seqq. etc. Aliquoties etiam pauciora verba ex altero scholio in medium alterum recepta sunt, ut p. 37, 5—62, 16—210, 18—223, 22. Haec scholiorum vetustiorum et recentiorum confusio partim Planudeae redactioni deberi videtur, id quod maxime apparet p. 37, 5., ubi Calliergus verba jam supra p. 36, 12. suo loco in SchVet. posita vix repetiisset, nisi in exemplari scholiorum recentiorum inventa.

§. 7. De Prolegomenis, Hypothesibus et Glossis.

1) In Prolegomenis et Hypothesibus vetustiora et recentiora non distinxi, quia pauca insunt a recentissimis Byzantinis addita, quorum pleraque facile apparent. Eo in Prolegomenis pertinent Tzetzea p. 2, 6., ex solo F. enotata, et Planudea p. 8, 22. Epigrammata IV. et V., quamvis recentia, Moschopuleam tamen aetatem superant. Ibidem librorum hae potissimum familiae distingui possunt:

a) Libri vetustioris redactionis 3. 5. 23. B. D. P. Q. Z. Ald.[a] Adhaeret etiam 1. in ea parte, quam manus antiquior scripsit (I. et VII. F.) et aliquoties Gen., qui in Prolegomenis redactionem ex Gen.[a] et Gen.[b] mixtam habere videtur.

b) Recentiorem aliquam recensionem sequuntur 2. Borb. Lips., arctissime inter se juncti, quibus plerumque Gen. et Call. adhaerent et in partibus a recentiore manu scriptis 1.

c) E. F. N. modo cum prima familia conspirant modo cum secunda, aliquoties etiam propria habent.

Codices hic aliquoties aliam familiam sequuntur atque in scholiis, modo quod prolegomena ex eodem fonte manarunt unde textus, scholiis postea aliunde adjectis, ut in 23., modo quod illa recentius praefixa sunt ut in Lips. Moschopulus Prolegomena omisisse videtur neque minus Triclinius; neque enim probabile est in codice M. illa casu intercidisse, praesertim quum etiam a conjunctissimo codice K. abesse videantur. Redactio Planudea in secunda potissimum fami-

lia extare videtur, in tertia a recentiore aliquo ex vetustioribus libris vel ex ingenio subinde mutata.

2) *Hypotheses* plerorumque editorum exemplum secutus in unum corpus conjunctas edere malui quam scholiis ad singula idyllia praefixas, quia utrorumque apparatus criticus valde diversus est. Nam hypotheses in multis libris et manuscriptis et impressis extant, quae scholiis carent; alii codices, quum utraque teneant, ad altera non collati sunt aut collationes non evulgatae; denique vulgata scholiorum lectio ex Call. profecta est sine ulla codicum manuscriptorum ope, contra hypothesium a Valckenario praeter recensionem Crispinianam editione Calliergi et codice N. uso. Familias librorum in hypothesibus accurate distinguere longum est et difficile, quia multi eorum neque in omnibus unius familiae sunt nec raro in singulis recensionem mixtam habent. Neque ii codices, qui etiam scholia tenent, semper in utrisque ejusdem familiae sunt, quippe alteris haud raro ex alio fonte haustis. Moschopulus etiam hypotheses neglexisse videtur (in Lips.[a] quae solae extant ad Id. I. et III., recentioris manus sunt) neque Planudes vel Triclinius fere propriam operam impendisse. Ceterum Hypotheses ab Eratosthene Scholastico potissimum conscripta videri supra indicavimus.

3) *Glossae* minime certis finibus a scholiis discretae sunt. Quum enim glossae dici soleant breves interpretationes et adnotatiunculae plerumque inter lineas, rarius in margine additae, scholia vero ampliores explicationes vulgo in margine, rarius inter lineas, aliquoties etiam in separatis libris partibusve librorum scriptae, apparet haud pauca in utramque partem trahi posse; nec raro vel scholia in glossas excerpta sunt vel glossae in scholia receptae. Quum vero Gailii et Duebneri exemplis relictis glossas a scholiis separandas judicassem, ipse has discernendi normas secutus sum:

a) Inter scholia posui, quaecunque vel in editione Calliergiana vel in codice Genevensi leguntur, quo librorum illorum ordo facilius perspiceretur, quanquam illorum partem ex glossis manasse satis apparet; tum quae Wartonus et Gaisfordus ex codicibus tanquam scholia protulerunt; postremo, quae Lips., et pleraque eorum, quae teste Gailio Parisini in margine habent.

b) Ad glossas retuli, quaecunque a Wartono et aliis pro glossis prolata sunt et quae in Lips., Parisinis aliisve libris inter lineas leguntur. Addidi etiam notulas marginales, quae ex L. ad Id. VIII seqq. afferuntur, quum hic codex auctoribus Weissgerbero et Duebnero post Id. VII. scholia non habeat; nec minus quae ad Id. IX seqq. in margine codicum I. P. Y. legi traduntur et alia quaedam Parisinorum marginalia, quae glossarum speciem habent; quibus non plura ejus generis addidisse sero poenituit. In illis vero notis marginalibus inter glossas receptis codicum sigla asteriscis praefixis instruxi. Quaecunque secundum legem priorem jam scholiis attributa erant, inter glossas omisi; eorum vero librorum, quorum inter glossas habenda erant secundum alteram legem, sigla eodem asterisco notavi.

Glossarum variae familiae discerni possunt scholiorum familiis fere respondentes; sed quum accuratius inquirere vix operae pretium sit, pauca notabiliora delibare satis erit. Primum codices 4. 5. L., qui in SchVet. primae familiae sunt, etiam in glossis communem fontem habent, aliquoties accedente Q.; cum L. inde ab Id. VIII. P. plerumque conspirat. Deinde glossae Moschopuleae comparent in 1. 2. 6. 7. 8. 23. E. H. I. M. N. P. T. Y. Lips., sed parte horum librorum etiam alias glossas tenente. De glossis familiarum recentiorum II. III. IV. supra dictum. Arctissime etiam in glossis conjuncti sunt E. N. r. (SchRec. fam. V.) et cum r. in idylliis ultra Theocr. XVIII. Im. Glossarum vero in solis r. Im. traditarum auctorem recentissimum esse, vix ante extremum sec. XV. in Italia viventem, sed antiquioribus fontibus usum, facile apparet. Codex M., glossis abundans, plurimas proprias habet, potissimum ad Id. XIV seqq., quas Triclinianas existimare licet vel ejus scholae debitas.

§. 8. Varia de hujus Scholiorum editionis institutis.

1) De novis copiis, quae mihi praesto fuerunt, dixi §. 3. sub siglis a. k. 1. 5. Borb. Gen. Lips.[a] Im. Corpus vero scholiorum Duebnerianum non solum ex illis auxi, sed etiam aliquot glossis additis, quas olim a Reiskio ex libro Vimariensi, a Weissgerbero ex codice Y., a Wartono Gaisfordo Zieglero Wordsworthio inter variam lectionem, denique a

Valckenario et Boissonadio evulgatas Duebnerus neglexerat, simul illis scholiis et glossis in textum receptis, quae idem in Adnotatione posuerat. Contra scholia et glossas in Syringem et Calliergianas praefationes ad Syringem, Securem, Aram recipere nolui, quia plerorumque exemplum sequutus ipsas nugas illas a Theocrito alienissimas poëtarum bucolicorum reliquiis addere non dignatus sum; glossis in carmen Anacreonticum εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν locum concessi, quum hoc ipsum in Appendice voluminis primi repetere placuisset. Ex scholiis idylliorum vere Theocriteorum ea, quae in libris recentissimis Gen.[a] r. Z. ex Suida exscripta leguntur, omisi, sed ut ex Var. Lect. satis appareat, quid libri habeant. Nec minus glossarum delectum habui Duebneri exemplum secutus, sed alia norma usus. Omisi enim ex glossis Parisinis a Gailio prolatis non solum vilissimas, quae notissimas voces et formas interpretantur (relictis tamen iis, ubi interpretationes vocabula graecobarbara notatu digna habent), sed etiam aliquot absurdissimas, quales potissimum in C. K. P. comparent, deinde plerasque glossas Latinas Graecis litteris scriptas, cujus generis multas Wordsworthius ex Butl. protulit, aliquot ex r. Wartonus; postremo plerasque, praecipue ex r., quae potius varias lectiones quam interpretationes continent.

2) Ut nunc res est optimis libris parum accurate collatis, fieri non potuit quin editio Calliergiana pro fundamento recensionis retineretur. Itaque primum, diligenter cavens ne quid ex ea desideraretur, ea integra revocavi quae inde ab Ox. I. omissa vel truncata erant, praefatiunculas dico singulorum carminum scholiis praemissas et lemmata scholiorum, partim etiam ipsorum scholiorum verba quaedam, quae male lemmatum loco habita essent, vid. §. 1. de Ox. I. Deinde ordinem scholiorum Calliergianum vel servavi vel a Sculteto aliisve tacite mutatum restitui; si quando nostrae editionis rationes aliquam transpositionem flagitarent, de ea re in Varia Lectione accurate monui. Quaecunque Calliergianis ex codicibus accesserunt, semicirculis circumsepta sunt, exceptis plerumque singulis verbis, quibus Call. male caret; de his tum in Var. Lect. dictum est. In scholiis, quae a Call. absunt, interserendis locorum, ubi a Wartono

Gaisfordo Gailio posita sunt, nullam fere rationem habui, quippe quos in ea re arbitrium suum sequutos esse satis appareat. Ipse id egi ut ea scholia, quae in codicibus k. Gen. Lips. leguntur (de reliquorum ordine rarissime constat), suum locum, quantum quidem fieri posset, servarent et scholia vetustiora atque recentiora ne nimis inter se confusa essent. Quum autem scholia inde a Scult. singulis versibus, ut vulgo fieri solet, male attributa essent, quanquam haud pauca eorum simul ad complures versus pertinent, veriorem rationem restitui.

3) Ut appareat, quae scholia ex Calliergianis in codicibus k. Gen.[a. b.] Lips. extent, quae non, haec institui. Singula scholia distinui lineola in fine cujusque posita, nisi finis aliunde satis pateret. Scholia autem meis rationibus prospiciens hic etiam quaedam dico ex compluribus consuta et alia, quae potius scholiorum partes videri possunt. Ad illorum igitur scholiorum initium in Var. Lect. siglo // addito indicavi, qui ex illis codicibus quodque scholium teneant; si quod in aliis codicibus extare non solum ex singulis lectionibus prolatis cognitum est, sed toto scholio exscripto, etiam horum librorum sigla addidi; denique, ne quis error esset, etiam hoc notavi, quae scholia in nullo meorum illorum codicum leguntur. Quum autem scholiorum series, quae in codicibus est, cognita haud raro ad crisin utile sit, si qua scholia in codicibus meis non eodem ordine leguntur, quo hic edita sunt (perturbatissimus autem ordo in Gen.[a. b]), id diligenter indicavi, nec minus si quid de scholiorum serie ex aliis codicibus constat. In Lips. scholiorum Calliergianorum saepe sola frustula leguntur super lineas scripta; tum in Var. Lect. post siglum ***Lips.* vel *Lips. s. l.* illa frustula posui omnia.

4) *Variae Lectionis* non delectum exhibui ut ad bucolicorum textum, ubi codicum pejorum et male collatorum abundantia id postulabat, sed integram apposui primum eam quae a prioribus editoribus prolata erat, ad primos ubique fontes rediens, tum ex meis codicibus et editione Calliergiana. Nolui autem levissima et apertissima sphalmata, ut ea quae ex pronunciatione neograeca orta sunt (quibus cod. Gen. potissimum scatet, neque ita rara in Call., in antiquioribus jam

editionibus correcta), molesta religiositate omnia exscribere. Editiones post Call., quas ante Wart. ex codicibus nihil hausisse supra indicatum est, fere non commemoravi, nisi ut vulgatae lectionis vel ejus, secundum quam codices collati sunt, origo appareret. Siglum *vulg.*, nisi quae editiones exceptae sunt, omnes comprehendit a Call. usque ad Kiessl. incl., quibusdam subinde neglectis, quibus nullus collatorum usus est. In Hypothesibus vero *vulg.*, si nihil additum, significat lectionem inde a Valckenario vulgatam, quia ad priores editiones nullae fere collationes factae sunt; neque operae pretium visum de temeraria Crispini redactione, quae ante Valckenarium regnabat, accurate referre, praeterquam si qua a Valckenario inde arrepta essent. Editionum post Kiessl., secundum quas nullae collationes factae, lectiones raro indicare visum. Ceterum codicum si quam lectionem ex silentio collationum eruendam judicavi, eam uncinis semirotundis significavi.

5) *Lemmata* scholiorum Calliergianorum ea posui, quae in ipsa Call. leguntur, reliquarum editionum mutationibus vel mutilationibus neglectis; neque enim ex harum lectionibus quidquam de codicibus colligi potest, quum collationes (praeter eas quibus ipse usus sum) lemmata fere neglexerint; varias lectiones meorum codicum et si qua ex aliis accurate exscripta esset, religiose adnotavi. Ea vero lemmata, quae a meis codicibus absunt, ut a Calliergo addita esse videantur, tacite tanquam spuria circumscripsi. Quum tamen Lips. post Id. I, 42. lemmata fere non habeat, hujus post eum locum rationem non habui, nisi quod indicavi, si qua lemmata etiam in hoc leguntur. Praeter lemmata scholiis Calliergianis saepe alia quaedam praefixa sunt, quae ipsi Calliergo deberi videntur, ut τὸ πᾶν, ὁ νοῦς. Haec et ἄλλως vel ἤ, ubi a meis codicibus absunt, plerumque tacite circumscripsi; haud raro tamen ἄλλως vel ἤ intactum reliqui, sicubi per se pateret, id a libris sola vel vetustiora vel recentiora scholia tenentibus alienum esse. In scholiis non Calliergianis lemmata, quantum fieri poterat, ex meis codicibus posui. Quae Wartonus et Gailius posuerunt majusculis scripta, nullius fidei sunt, quare haec vulgo sprevi; si quando iis uti oportebat, ne obscurum esset, quo scholium pertineret, ma-

jusculas retinui. Gaisfordianis lemmatis in scholiis ab hoc primo prolatis plus tribuendum est, quare haec vel servavi vel commemoravi.

Glossae interlineares nunquam lemmata habent, marginales raro; quare posita ab editoribus omisi, praeterquam ubi dubitari posse videbatur, quo glossa pertineret. Tum vero poëtae verba, quo pertinent, (aliquoties ex ipso codicum textu verius scripta) circumscripsi; si qua pauca lemmata glossarum marginalium uncinis carent, ea in ipsis libris praefixa leguntur. In glossis praeterea haud raro tacite omisi particulam interpretativam ἤγουν et alia inania.

6) In Etymologicis et apud Eustathium atque Gregorium Corinthium quaedam leguntur ex scholiis Theocriteis petita, quae in scholiorum libris desiderantur. Ea recipienda duxi tanquam integriorum scholiorum reliquias. Quanquam aliquoties dubitari potest, num forte Eustathii et Gregorii interpretationes horum ipsorum ingeniis debeantur. Fortasse etiam Hesychii glossae aliquot et Photii atque Suidae paucissimae, quas aeque inter scholia posui, ad antiquiores glossographos scholiis Theocriteis nondum usos revocandae sunt, ut Ameriam cf. §. 4, 3. Quae ex scholiis etiamnunc superstitibus hausta apud eosdem et alios scriptores leguntur, in Varia Lectione vel in Adnotatione commemorata sunt. Plurima ejus generis *Phavorini Dictionarium* habet (a. 1523 Romae ap. Calliergum editum), cujus auctorem scholiorum et vetustiorum et recentiorum libris manuscriptis usum esse arguunt multi utrorumque loci et lectiones, de quibus praeterea e solis codicibus constat. Eundem Theocriti editionem ab eodem Calliergo septem annis ante emissam non ignorasse et per se probabile est et multis locis cum Calliergiana contra codices conspirantibus confirmari videtur; adeo aliquoties scholia vetustiora et recentiora apud Phavorinum eodem modo conjuncta sunt quo in Calliergiana, ut p. 134, 12—15. et p. 351, 14—352, 15. vid. Adn. Itaque Phavorinum, unde priores pauca quaedam delibaverant, diligenter perscrutatus (editio Basileensis a. 1538 ad manus fuit) ea potissimum inde commemoravi, quae a Call. ita discedunt, ut ex codicibus manuscriptis aut certissime manaverint aut videri possint ma-

nasse. Conspirantia cum Call. pleraque omisi, nec minus quae ex Gregorio Corinthio hausta sunt.

7) *Scholia vetustiora*, quae etiam post multorum criticorum curas pessimis corruptelis scatebant, primum librorum ope emendare studui. Quorum optimus haud dubie est Mediolanensis *k.* (ut idem in ipsis poëtae verbis), ex quo solo in hypothesi et scholiis ad Id. IV. quum alios locos tum hos corruptissimos in integrum restituere contigit: p. 14, 5 seqq. — 154, 20 — 158, 10 — 164, 17. 18 — 165, 8. 14., ubi solus lacunam explet — 178, 4. 12.; in aliis virorum sagacium conjecturas egregie confirmavit, ut p. 14, 7. Casauboni ϱκδ′, p. 165, 11. Jacobsii *λευκαίνεται*, p. 177, 8. Duebneri ὡς *κόρῃ*; cum bona Gregorii lectione conspirat p. 154, 17. 18. Valde autem dolendum, quod ad reliqua hoc egregio subsidio uti non licuit. Reliqui codices prioris familiae plurimas lectiones cum k. communes habent, nec paucas optimae notae; eaedem multis erroribus codici k. propriis vacui sunt, neque tamen latet, quanto inferiores sint. Ex codice p. ad Id. IV. paucissima relata sunt, ut familia secunda cum codice k. comparari nequeat; nam codex 3. inter hanc et priorem ambiguus est. In reliquis, ubi de k. non constat, ceteris familiae prioris libris multo plus tribui oportet, quia plerumque illum cum his non dissentire probabile est; attamen cavendum ne iis nimis credamus, idque ne consentientibus quidem inter se, quum ex Id. IV. satis constet, quot et quantas corruptelas communes habeant. Familia secunda suam laudem habet, praecipue antiquissimus ejus codex p. Exemplo sit, quod p. 273, 16. solus p. lacunam explet, qua vulgo turbae factae sunt et veriores lectiones servavit p. 36, 13 — 40, 11 — 43, 11. etc., idem cum 3. pag. 242, 6 — 325, 9. Valde dolendum, quod codex Bar. non diligentius excussus est, qui secundae familiae adhaerere videtur; solus enim aliquot egregia suppeditavit, ut p. 40, 15. scholii manci initium et p. 271, 4 seqq. optimas lectiones. Neque codices M. et Gen.[a] in vetustis quae tenent scholiis, quanquam Triclinii manum saepe experti, bonis lectionibus carent. — *Calliergianae* auctoritas, quanquam sexcenties codices veriora praebent, nihilominus non temere spernenda est. Ut enim ad Id. IV. aliquoties genuinas lectiones cum k. contra reli-

quorum fere codicum auctoritatem tuetur (ut p. 158, 8—159, 5. 19 seqq.—169, 18. etc.), ita in reliquis, ubi de k. non constat, subinde veriora habet codicibus utriusque familiae collatis, ut p. 35, 6. γινομένων — μεταβολῶν cum Eudocia (p. 3. 5. Bar. Can. Gen.[b.] Vulc. γινομένας μεταβολάς), p. 57, 20. ὅσον πηχυαῖος (3. 5. P. Gen.[a. b.] Vulc. fere ὥς φησι χυδαῖος), p. 77, 2. στολιζομένη et θεράπαινα (p. 3. 5. Gen.[b.] fere πολιζόμενον — θέραπαίνῃ) et alia ejus generis, quae credibile est ex fonte illo codici k. propinquo manasse, quanquam etiam codex secundae familiae Calliergo bona suppeditare poterat. Attamen in ea editione praeter vitia e codicibus propagata etiam plurima inesse Calliergi negligentiae debita vel infelici corrigendi studio illata haud facile quenquam latere potest. — *Phavorinus*, ubi scholiorum vetustiorum codice usus deprehenditur, plerumque cum familiae prioris lectione conspirat, ut p. 31, 22—54, 23 seqq.—112, 11—119, 24 seqq.—120, 9 seqq.—182, 8. etc. Semel p. 319, 1. consentit cum M. Gen.[a.], semel p. 120, 18. (quod scholium rectius ad SchVet. trahi videtur) cum E. N. Haud raro propria habet, sed pleraque ejus generis, ut ab ipso Phavorino tradita lectio mutata esse videatur, quaedam tamen bona, ut p. 57, 22—112, 20—182, 6. 8—366, 16., quae non ex optimo fonte manasse aegre credideris.

Ex *scholiis recentioribus*, quae multo integriora superesse quam vetustiora non mirum est, Moschopulea satis incorrupta extant in Lips., cujus lectio raro ex aliis libris corrigi potest. Calliergus in pejorem codicem inciderat, cujus vitia ipsius negligentia auxit.

Ceterum ubique tenendum est, codices exceptis meis ita collatos esse, ut ex silentio collationum rarissime quidquam de illorum lectionibus colligi possit. Inde fit ut codici Genevensi, quamvis corruptissimo, multo plus fidei tribui oporteat quam qua dignus videretur, si de aliis melioribus accuratius constaret.

Plurima autem restant in omnibus libris, quantum cognitum habemus, corrupta, ubi conjectura uti oportet, nec pauca virorum doctorum, praecipue Toupii et Duebneri sagaci judicio jam ante me sanata erant. Ex iis quae ipsi in hoc genere criticae exercendae praestitimus, haud ita pauca

eorum, quorum judicio plurimum tribuimus, assensum latura esse speramus; de aliis dubitationem fore non mirabimur. Ex variis autem corruptionis generibus, quibus scholia vetustiora scatent, maxime illud notabile est, quod lacunis librariorum negligentia natis continetur. Cujus exempla quum in his scholiis satis frequentia sint, modo meliorum codicum ope omissa supplere contigit, modo aliorum nostrisve divinationibus uti oportebat; saepe vero in lacuna significanda acquiescendum erat. Neque enim raro vetustorum scholiorum sola lacera membra et frustula supersunt.

8) *Numeros* versuum ubique posui vulgatos, non meos, quia scholiorum libri magis cum illis conspirant. De *siglis* librorum, quibus usi sumus, vide §. 1. et §. 3., adde de asteriscis aliquoties praefixis §. 7, 3. De lineis scholia separantibus supra dictum nr. 3. et ibidem de siglo // in Var. Lect. usurpato. Reliqua signa explicatione egentia haec sunt:

( ) indicant scholia et verba circumsepta a Call. abesse.

[ ] indicant verba circumscripta rectius abesse.

⟨ ⟩ significant verba sine libris addita.

*** indicium lacunae.

. . . . . in Var. Lect. vel in Adn. significat verba textus, quorum loco illa puncta posita sunt, in libro non aliter legi; contra signum — ibidem pro quibusdam textus verbis in scholiis interlinearibus codicis Lips. positum indicat ea verba abesse.

Hannoverae d. VIII. Decemb. a. MDCCCLVIII.

H. L. Ahrens.

PROLEGOMENA.

I.

Θεοκρίτου γένος.

A. *Θεόκριτος, ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητής, Συρακούσιος ἦν τὸ γένος πατρὸς Σιμίχου, ὥς αὐτός φησι·*

Σιμιχίδα, πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις;

ἔνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδης ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι — δοκεῖ γὰρ σιμὸς ἦν τὴν πρόσοψιν — πατέρα δ' ἐσχηκέναι Πραξαγόραν καὶ μητέρα Φιλίναν. ἀκουστὴς δὲ γέγονε Φιλητᾶ καὶ Ἀσκληπιάδου, ὧν μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα ⟨Φιλάδελφον τὸν⟩ Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Λάγου· περὶ δὲ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γενό-

---

1) De ordine horum Prolegomenorum dicetur infra in Adn. Crit. 3) *Θεοκρ. γένος*] a. h. Borb. Lips. Call. Valck. seqq., *γένος Θεοκρ.* b. e. 1.23. Ald.[α] Iunt. et vulg. ante Valck., om. Gen., *βουκολικοῦ* add. Borb. Lips., *ἀρίστου ποιητοῦ* add. D. 4) In 1., ubi A. post B. legitur, ille locus incipit *ἦν δὲ Συρακ.* 4) *Συρακ.* Call. 5) *υἱὸς* pro *πατρὸς* 5.[1] 5) *Σιμίχου*] *Σιμύχου* 1., *Σιμιχίδου* vulg., *Σιμμιχίδου* E. F. N. Borb. Lips. 6) *Id. VII*, 21. — *Σιμικίδα* Gen., *Σιμμιχίδα* F. N. Borb. Lips. — *ποῦ* 2. Borb. Gen. Lips. — *σὺ* 3. 23. B. D. E. Z. Ald.[α] Iunt. et ante Bas. II, *τὸ* 5. Lips. Call., *καὶ* Gen., om. F. N. — *μεσαμερινὸν* Gen., *μεσαμβρινὸν* E., *μεσαμεριζ* Ald.[α], *μέσα μέριον* Iunt., *μεμέριον* Call. (recte Bas. I). — *πόδα* 2. Borb. Lips. Call., om. Gen. Totum versum om. 1. 7) *τινὲς δὲ* 1. 7) *Σιμιχίδης*] 3. 5. E. P. Gen. Ald.[α] Iunt. et Meinek., *Σιμμιχίδης* F. N. Z., *σιμύχης* 1., *Σιμιχίδα* vulg. 7) *δοκεῖ δὲ* 2. Lips., *οὗτος δὲ δοκεῖ* 1. 8) *σιμὸς ἦν τ. πρ.*] *σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι* Call. vulg. et sine *εἶναι* Borb. Lips., *ην* sine *τις* 5. 23., *σιμὸς εἶναι τ. πρ.* 1. B. D. E. F. N. Z. Gen. Ald.[α] Iunt. 8) *δ'*] Lips. Ald.[α] Iunt., *δὲ* vulg. 8) *Πραξιγόραν* 2.[1] Borb. Lips. 9) *καὶ Φιλ. μητέρα* Gen. — *Φιλίναν*] Gen. Lips. Ald.[α] Call. vulg., *Φιλίνναν* b. Iunt. et Gaisf., *Φίλινναν* Duebn. *ἄλλοι δὲ αὐτὸν υἱὸν Πραξαγόρου καὶ Φιλίνας εἶναι* 2.[1] (?) 9) *Φιλητᾶ*] 3. 5. B. Valck. seqq., *Φιλήτα* 2., *Φιλιτᾶ* Gen., *Φιλάτα* Tol. Lips., *Φιλατᾶ* Call., *Φιλεύτας* superscr. *τα* Borb., *Φιλιτάδου* 23.[2], *Φιλιτιάδου* 23.[1] Z. Ald.[α], *Φιλητιάδου* Iunt., *Φιλτάδου* 1. 9) *Ἀσκληπιάδους* 2.[2] 5.[1] 10) *ὡς* pro *ὧν* Ald.[α] Iunt., *καὶ Ἀσκληπιάδας μν.* Borb. Lips., *ὡς Ἀσκληπιάδης μν.* Tol. 10) *Πτολεμαῖον .... Λάγου*] *Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Λαγωόν* 1. 2. B. D. P. T. Z. Borb. Gen. Lips. Antt. vulg. (sed *κληθέντα* 1., *λαγών* 1. 2. Borb. Lips.), *καιρὸν τοῦ Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Λαγωοῦ* Valck. seqq. *Λάγου* postulaverat G. Dindorfius Thesaur. V p. 21. 12) *παρὰ δὲ* Gen., *καὶ περὶ τὴν* 1. 2. 23. Ald.[α] Iunt., *εὐφυὴς δὲ γεν. περὶ τ. τ. β. π. τοὺς πάντας νικήσας σχεδόν* 5.[1] 12) *ἀφυὴς* Borb., *γέγονε καὶ* 2. Borb. Lips.

μενος πολλῆς δόξης [ἐκ τούτων] ἐπέτυχε. κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχος καλούμενος Θεόκριτος ὕστερον ὠνομάσθη.

B. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Θεόκριτος ἐγένετο ἰσόχρονος τοῦ τε Ἀράτου καὶ τοῦ Καλλιμάχου καὶ τοῦ Νικάνδρου· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.

C. (Ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤκμασαν ἑπτὰ ποιηταὶ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ Βερενίκης, οἳ παῖδες ἦσαν ἀμφότεροι Πτολεμαίου τοῦ Λάγου καὶ Βερενίκης τῆς Ἀντιγόνου θυγατρός. διὰ δὲ τὸ ἑπτὰ εἶναι τῆς Πλειάδος ἐλέγοντο. ὧν τὰ ὀνόματα· Θεόκριτος ὁ τὰ Βουκολικά· Ἄρατος ὁ τὰ Φαινόμενα καὶ ἕτερα γράψας· Νίκανδρος· Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ ἢ Αἰαντίδης· Φίλικος, Ὅμηρος ὁ νέος, τραγικός· Βυζάντιος ὁ Ἀνδρομάχου, ὃς δράματα ἐποίησε νζ· καὶ ὁ Λυκόφρων. F.)

II.

Ἀρτεμιδώρου [τοῦ] γραμματικοῦ
ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βουκολικῶν ποιημάτων.

Βουκολικαὶ Μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

III.

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,

---

1) *ἐκ τούτων* om. 1. 3. 5. B. D. E. F. N. Gen., *ἔτυχε* 5.[1.] 2) *Μόσχος οὖν καλ.* 5.[1.] 2) *ὕστερον*] add. 5.[1.] — *ὠνομάσθη*] 1. 5. B. D. E. F. N. T. Gen., *ἐπεκλήθη* vulg., *ἐπεκρήθη* T. γρ. Ald.[a.], *ἐπεπλήθη* Iunt. 3) Haec desunt in Borb. Lips. Incipiunt *ἐγένετο δὲ ἰσόχρ.* Ald.[a.] Iunt., *Θεόκριτος ὁ ποιητὴς ἐγένετο ἰσόχρ.* 1. 3) *τοῦ γε Ἀρ.* Gen. Sequens *καὶ* om. 1. Gen. 3) *καὶ Καλλ.* Z. Ald.[a.] Iunt., *Χαλλιμ.* Gen. 4) *καὶ Νικ.* Gen. 4) *δὲ* om. Ald.[a.] Iunt. 5) Post *Φιλαδ.* in Gen. additum *οὗτος δὲ Συρακούσιος.* 6) Tzetzeae ineptiae ex Prolegg. ad Lycophr., ubi pauca aliter. 12) Post *Αἰαντίδης* distinxit Duebn., *Νίκανδρος, Αἰαντ. ἢ Ἀπολλ.* Tzetzes. 16) Hoc epigramma extat etiam in Anth. Pal. IX, 205. — *τοῦ* om. Borb. Gen. Lips. Ald.[a.] Iunt. AP. 17) *ἐπὶ ... ποιημάτων* om. Ald.[a.] Iunt., *ποιημάτων* om. Z. Borb. Lips. 18) *βωκολικαὶ* b. P. Z. Ald.[a.] Iunt., *σποράδην* iidem et Tol., *Μοῦσαι* AP. — *πόκα* Lips. Tol. AP. et ante Schaef. 21) Hoc epigramma in Z. Ald.[a.] Iunt. praecedenti adhaeret sine inscriptione neque ullo spatio intermisso. Contra in aliis libris haec praefixa: *Θεοκρίτου εἰδύλλια βουκολικά* 1. Q. Borb. Gen. Lips., *ἔστι δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τουτὶ τοὐπίγραμμα* teste Wartono II p. 325 cod. Politiani, qui est *t.* (sed eum male pro *p.* nominaverit), *ὡς ἀπὸ Θεοκρίτου* 23. P., *Θεοκρίτου εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον* Call. vulg. Extat praeterea Calliergo auctore inter epigrammata Theocritea Ep. XIV (XXII), unde abest in codd. et Iunt., tum in Anth. Pal. IX, 434 c. inscr. *τοῦ αὐτοῦ* (i. e. Theocriti) *εἰς ἑαυτόν, ὅτι Θεόκριτος Συρακούσιος ἦν.* — *ὃς τάδ' ἔγραψα*] Toupio auctore Valck. seqq., *ὃς τάδε γράψα* Q. Iunt. Call. et vulg. *ὃς τάδε γράψας* 6. P. Borb. Gen. Lips. Ald.[a.], *ὁ τάδε γράψας* 2., *ὃς τόδ' ἔγραψα* AP.

εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης,
μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

IV.

(*Εἰς βουκολικήν.*
Ὥσπερ σκύφος γάλακτος ἢ καὶ κισσύβη
ἡ βουκολικὴ πᾶσιν ἔκκειται βίβλος·
τοίγαρ ῥοφῶμεν οἱ θέλοντες τὸν λόγον
στόμασι λάβροις, εἰ κελεύουσι φρένες.
p. P. Q. Tol. Ald.[a])

V.

(*Σιμιχίδα Θεόκριτε, σοφῶν οἴων ποιμάντορ*
καὶ τοκάδων ἀρνῶν αἰπόλε μηκάδων,
τὰς Ἑλικωνίτιδες βοτάναι θρέψαν καλλίστως·
οὐ περὶ μάνδραν ἔδυν τεήν, ἀλλὰ σποράδας
ἐξ ὀρέων συνέλεξα καὶ ἐς μίαν ἤγαγον μάνδραν .

---

1) *τῶν* om. Z. Borb. Gen. Lips. Ald.[a] — *Συρακοσίων*] Q. Z. Gen. Ald.[a] Iunt. et AP., *Συρακουσίων* Borb. Lips., *Συρακουσιον* tres Vatt., *Συρακούσιος* unus Vat., *Συρηκοσίων* Call. vulg., *Συρηκόσιος* Valck. seqq. inter Epigr. 2) *Πραξαγόρα* 5., *Πραξαγόρεο* 6. — *περικλυτῆς* 1. (duo Vatt. teste Wart.) P. Q. Gen. et Call. in Prolegg., *περικλυτοῦς* Lips., *περικλύτου* Borb. — *Φιλίνης*] P. Q. Borb. Lips. vulg., *Φιλίης* Gen., *Φιλίννης* Iunt. AP. et auctore Toupio inter Epigr. Valck. seqq., hoc loco Gaisf. seqq. 3) *ὀθνεῖαν* AP. — *οὔτιν'*] 1. 2. 3. 5. 6. 23. P. Q. Z. Borb. Gen. Lips. Ald.[a] Iunt., *οὔποτ'* Call. vulg. — *ἐφελκυσάμην*] Borb. Lips. vulg., *ἐφελκυσάμαν* AP., *ἐφειλκυσάμην* Valck. seqq. in Prolegg., *ἐπεκτησάμην* 3. 5) Hoc epigramma ex p. protulerunt Wartonus pag. VI, qui in initio scholiorum ad Id. I rubrica scriptum extare dicit, et Bandinius idyllio primo praemissum testatur. In Q., ubi desunt Vs. 1. 3., adhaeret scholiis ad inscr. Id. I. Tol. teste Schotto Observatt. II, 50 inter epigrammata extremo loco habebat c. inscr. *ἄδηλον εἰς βουκολικήν* (?). Extat etiam in 5. teste Wartono, et in t. post Syringem teste Bandinio; Duebnerus in duobus aliis Parisinis vidit, quorum alter is est, unde Cramerus epigrammata exscripsit (Reg. Suppl. nr. 352 sec. XIII). 6) *ἢ κισσοβη* p.[1] 7) *πᾶσα* Q. — *ἔκκειται*] P. Q., *ἔγκειται* rell., sed *ἄγκειται* p.[1] 8) *τοίγαρ*] Duebn., *τοὶ γὰρ* libri. 9) *λαύροις* p. ap. Band., *λευροῖς* Q. 12) Haec in p. teste Bandinio inter Id. XIV et Id. II leguntur, teste Wartono pag. V in fine codicis rubro scripta. In a. et 5. leguntur post Id. XVIII, in 9. sub Inc. IX Vs. 261 inferiori margini adscripta ab ipso antiquo librario, haud dubie in fine hujus idyllii ultimi addituro, si ibi spatium superfuisset, in Bodl. (vid. Vol. I p. XLIII) teste Coxio in Catalogo post Inc. I, quod solum ex bucolicis tenet. Extant praeterea in 9. post Id. XIV, quod ultimum hujus codicis est, teste Bandinio. Protulerunt Wartonus ex p. usque ad *περὶ μάνδραν*, Coxius e Bodl. omnia, sed omisso versu secundo. Mihi ex a. exscripsit Ios. Muellerus, ex 5. et 9. Freiburgerus. — *Σιμμιχίδα* Bodl. 13) *μυκάδων* a. 14) *ἀρίστως* 5. pr. 15) *περιμάνδροις* 9. 16) *μάνδροις* 9.

βωκολικὰς Μοίσας, αἳ γέννημα σέθεν.
οὐ πλειόνων δ' ἐπέτυχον, ἐπεί γε μόλις καὶ τῶνδε.
a. p. 5. 9. Bodl.)

VI.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῶν βουκολικῶν.

A. *Τὰ βουκολικά φασιν ἐν Λακεδαιμονίᾳ εὑρεθῆναι καὶ περισσῶς προκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ Περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ταρασσόντων ἐνέστη ἑορτὴ Ἀρτέμιδος Καρυάτιδος. τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν ἀγροῖκοί τινες εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερὸν ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν Ἄρτεμιν ὕμνησαν· τῆς δὲ τούτων ξένης μούσης ἀρεστῆς γενομένης παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη. ἄλλοι δὲ [τοῦτον τὸν τρόπον] ἐν Τυνδαρίδι τῆς Σικελίας πρῶτον ἀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά. Ὀρέστῃ γὰρ ἐκκομίζοντι τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ἐκ Ταύρων τῆς Σκυθίας χρησμὸς ἐξέπεσεν ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι· ὁ δὲ πορευθεὶς εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαφόροις ποταμοῖς. ἔπειτα εἰς Τυνδαρίδα τῆς Σικελίας ἦλθεν· οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὰν ἰδίοις ποιήμασι καθυμνήσαντες ἔθει τὴν πρώτην παρέδοσαν*

---

2) *ἔπα γε* Bodl. 5) *Περὶ τῆς εὑρ. τ. β.*] 23. (sed *εὑρήσεως*) et omisso *τῆς* Z. Ald.[a] Iunt., *εὕρεσις τ. β.* 1. 3. Borb. Lips. (sed *εὕρησις* 3.), *ποῦ εὑρέθησαν καὶ πῶς τὰ βουκολικὰ ποιήματα* E. F. N., *περὶ τοῦ ποῦ καὶ πῶς εὑρέθη τὰ βουκολικά* Call. vulg., sine inscr. Gen. 6) *τὰ μὲν βουκ. ποιήματά φασιν* F., *φησὶν* Gen. 6) *Λακεδαιμονίᾳ*] 1. 2. 3. 5. 23. E. P. Q. Gen. Lips., *Λακεδαίμονι* Antt. vulg. 8) *πᾶσαν φόβῳ* Lips., *τὴν* om. Borb. Gen. 8) *ἔνεστι* Lips., *ἐέστη* Gen., *ἀνέστη* 2. — *ἑορτὴ*] 5. Gen. Lips. Call. Valck. seqq., *καὶ ἑορτὴ* F. N. Z. (Borb.) Ald.[a] Iunt. vulg. 9) *Ἀλυάτιδος* E. F., *Ἀλυάτιδος* N. 9) *κεκρυμμένων* 5. Q. 10) *εἰς* om. Iunt. — *τὸν* E. 12) *ξένης*] 5. 23. (Gen.) Valck. seqq., om. Z. (Borb.) Lips. Antt. vulg. 12) *ἀρεστῆς*] conj. Reiskius et Hemsterhusius, *ἀρίστης* vulg. 12) *ἐφυλάσσετο* 1. 2. Borb. Gen. Lips. 13) *τοῦτον τὸν τρόπον* om. 2. F. N. Z. (quinque Pariss. teste Duebnero) Gen. Ald.[a] Iunt. 13) *φασὶν* (*φησὶν* 2.) *ἐν Σικελίᾳ γενέσθαι* pro *ἐν .... βουκολικά* 2. Borb. Lips., om. 1. — 14) *πρῶτον* om. vulg. ante Valck. 15) *κομίζοντι* Gen. 15) *τὸ* om. 3. 5. 23. E. F. N. Z. (quinque Pariss. Duebn.) Ald.[a] Iunt. 15) *τῇ Ἀρτέμιδι* Z. Ald.[a] Iunt. 15) *ξόανον* om. Q. 17) *Σικελίας* 3. 18) *ἄλγος* 5. 23. Q. 18) *διαφόροις*] 2. 5.[1], *διαχώροις* vulg., *διὰ χώρας* P. 19) *εἰς τὴν Τυνδ.* Ald.[a] Iunt. 19) *διῆλθεν* E. F. N. P. Borb. Lips. 19) *θεὰν*] 3. 5. 23. E. F. N. Z. (quinque Pariss. Duebn.) Ald.[a] Iunt., *θεὸν* vulg. 20) *ποιήμασι*] 3. 5. 23. E. F. N. P. Q., *ᾄσμασι(ν)* vulg. 20) *καθυμνήσαντες*] F. N. Z. (sex Pariss. Duebn.) Ald.[a] Iunt. vulg., *ἀνυμνήσαντες* 2. 23. E. Borb. (Gen.) Lips. Call. et Valck. seqq. 20) *παρέδοσαν*] 2.[2] 3. 5. 23. E. F. N. (sex Pariss. Duebn.) Gen., *παρέδωσαν* 2.[1] Call., *παρέδωκαν* vulg.

εὕρεσιν. [ἕτερον ἀληθέστερον.] ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος οὗτος. ἐν τοῖς Συρακουσίοις στάσεως ποτὲ γενομένης καὶ πολλῶν πολιτῶν φθαρέντων, εἰς ὁμόνοιαν τοῦ πλήθους λοιπὸν συνελθόντος ἔδοξεν Ἄρτεμις αἰτία γεγονέναι τῆς διαλλαγῆς. οἱ δὲ αγροῖκοι δῶρα ἐκόμισαν καὶ τὴν θεὰν γεγηθότες ἀνύμνησαν, ἔπειτα δὲ τοῖς ἀγροίκοις ᾠδαῖς τόπον ἔδωκαν καὶ συνήθειαν. B. *ᾄδειν δέ φασιν αὐτοὺς ἄρτον ἐξηρτημένους θηρίων ἐν ἑαυτῷ τύπους ἔχοντα καὶ πήραν πανσπερμίας ἀνάπλεων καὶ οἶνον ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ, σπονδὴν νέμοντας τοῖς ὑπαντῶσι, στέφανόν τε περικεῖσθαι καὶ κέρατα ἐλάφων προκεῖσθαι καὶ μετὰ χεῖρας ἔχειν λαγωβόλον· τὸν δὲ νικήσαντα λαμβάνειν τὸν τοῦ νενικημένου ἄρτον· κἀκεῖνον μὲν ἐπὶ τῆς τῶν Συρακουσίων μένειν πόλεως, τοὺς δὲ νενικημένους εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν ἀγείροντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς· ᾄδειν δὲ καὶ ἄλλα τινὰ παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα, καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν·*

---

1) *ἕτ. ἀλ.* om. Borb. (Gen.) Lips. Ald.[a] Iunt. et Valck. seqq., pro iis *ἄλλως* 23. — *ὁ δὲ . . . ἐφεξῆς* in E. a recentiore manu adjecta. 1) *οὗτος*] 2. 3. 5. 23. E. F. N. Z. (septem Pariss. Duebn.) Ald.[a] Iunt., *τοιοῦτος* Lips. Call. vulg. 2) *ἐν τοῖς Συρακουσίοις στ. π. γ.*] 2. („quo tamen in codice verba transponuntur, sed non ita in 3. 5. 23." Wart.) E. F. N. Z. (sex Pariss. Duebn.) Ald.[a] Iunt., *στ. π. γ. ἐν ταῖς Συρακούσαις* Gen. Lips. Call. vulg. (*Συρρ.* Call.), *στ. π. γ. ἐν Συρακούσαις* Valck. seqq. 3) *διαφθαρέντων* 2. 3) *πλείθους* Ald.[a] 3) *λοιπὸν* om. Z. Gen. Lips. Ald.[a] Iunt. Post eam vocem *ποτε* 23. Valck. seqq., quod deest Gen. Lips. Antt. vulg. 3) *συνελθόντος*] 23.[1] P., *συνελθόντες* 23.[2], *εἰσελθόντος* E. F. N. Q., *εἰσελθόντες* 3.[2] 5.[2], *ἐλθόντος* Z. corr. et vulg., *ἐλθόντες* Z. pr. Ald.[a] 4) Verba *οἱ δὲ . . . συνήθειαν* ita fere leguntur in Vatt. Q. Z. Gen. Lips. Antt. et vulgo ante Valck. Pro quibus Valck. seqq. haec ediderunt, haud dubie ex N. hausta, quae etiam in E. F. et fortasse P. legi videntur: *οἱ δὲ ἀγροῖκοι τούτου χάριν δῶρα κομίσαντες γεγηθότες ὕμνησαν τὴν θεὰν διὰ τῶν συνήθων αὐτοῖς ἀγροικικῶν ᾠδῶν· καὶ οὕτως ἔλαθεν ἔθος γενέσθαι κἀν τοῖς ἐφεξῆς*, ubi *ἔλαβεν* E. rectius, *γίνεσθαι* F. N. 5) *δῶρα*] 1. 2. 3. 23. Q. Z. Gen. Lips. Ald.[a] Iunt., *δῶρον* Call. vulg. 5) *θεὰν*] 3. 5. 23. pr., *θεὸν* 23. sup. vulg. 5) *καθύμνησαν* 1. 2. Lips. 6) *δὲ* om. Ald.[a] Iunt. 6) *φωναῖς* 5.[1] 6) *ἔδωκαν*] 3. 5. 23. Q. Z. Ald.[a] Iunt., *ἔδοσαν* Lips. Call. vulg. 6) *καὶ συνήθειαν*] 5. 23. Z. Ald.[a] Iunt., *τὴν συνήθειαν* 3., *συνήθειαν* (?) Q., *συνήθησαν* Gen., *συνήθη* Borb. Lips. Call. vulg. 7) *ᾄδειν* seqq. desunt in Ald.[a] Iunt., vulgo male adhaerent post VII. A. B., unde Duebnerus in hoc caput post *εὕρεσιν* transponi iussit. — *ἄδεν* sequente litura trium litterarum Lips. 7) *ἄρτους* 1. Borb. Lips. 7) *θηρ. ἐν ἑ. τ. ἔχ.* om. 1. Lips. 7) *αὐτῷ* Gen. 8) *τύπον* 5.[1] 8) *ἔχοντας* 5. 23. Gen. 8) *πανσπερμίον* Borb. Lips., *—ίαν* Gen. 8) *καὶ τόπους ἐρήμους περιέρχεσθαι καὶ οἶνον φέρειν ἐν αἰ. ἀ.* 23. 9) *σπονδὴν . . . . εὐφημοῦντας* om. Borb. Lips. 9) *νέμοντα* 5.[1] 9) *στεφ. δὲ* Gen. 10) *προκεῖσθαι*] 5. Q., *προσκεῖσθαι* vulg., om. 23. P. 13) *περιοικιδίας* Gen. 14) *ἀγείροντας*] 5. P. Q. (Gen.) et Kiessl. e conj. Schaeferi, *ἀγείραντας* vulg. 14) *ᾄδειν*] Schaeferus, *διδόναι* vulg. 14) *καὶ* om. Q. Gen. 15) *ἐπέλεγον δὲ καὶ ταῦτα* Borb. Lips.

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν,
δέξαι τὰν ὑγίειαν,
ἃ φέρομεν παρὰ τᾶς θεοῦ,
ᾇ 'κελήσατο τῆνα.

VII.

Περὶ τῆς τῶν βουκολικῶν ἐπιγραφῆς.

A. *Τὰ Βουκολικὰ ἔχει διαφορὰν τῆς τῶν ποιημάτων ἐπιγραφῆς· καὶ γὰρ αἰπολικά ἐστι καὶ ποιμενικὰ καὶ μικτά. τὴν μέντοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἰλήφασιν ἐπιγραφὴν ὡς κρατιστεύοντος τοῦ ζῴου·* B. [*διὸ καὶ βουκολικὰ εἴρηται πάντα. λέγεται δὲ βουκόλος παρὰ τὸ τὰς βόας ἐλαύνειν ἢ παρὰ τὸ τὰς βόας κολούειν ἀτιμαγελώσας ἢ τῶν βοῶν κορεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον.*] — C. (*Τὰ μέντοι τοῦ Θεοκρίτου ποιήματα Βουκολικὰ ἐπιγράφονται, οὐχ ὅτι βουκόλοι μόνοι εἰσὶν οἱ προσδιαλεγόμενοι· καὶ γὰρ καὶ αἰπόλοι εἰσὶ καὶ ποιμένες· ἀπὸ μέντοι τοῦ ἐπικρατεστέρου τῶν ζῴων, ἤγουν τοῦ ὀνόματος τῶν βοῶν, ἔτυχον τῆς ἐπωνυμίας.* E. F. N.)

D. *'Απορία. Πῶς Βουκολικὰ ἐπεγράφησαν, μὴ ὄντων ὅλων βουκολικῶν, ἀλλὰ καὶ ποιμενικῶν καὶ αἰπολικῶν; Λύσις. 'Εκ τοῦ κρείττονος μέρους ταῦτα τῶν τετραπόδων ἐπεγράφησαν.*

E. *Πῶς οὐκ ἐπιγράφονται ταῦτα τὰ ποιήματα Διάλογοι — διαλέγεται γὰρ ἔν τισι τούτων πρόσωπα — ὡς καὶ τὰ τοῦ*

---

1) *τὴν* Borb. Lips., *τὸν ἀγαθὸν* Gen. 2) *τὰν ὑγίειαν*] P. Q. (Gen.) Call. et ante Heins., *τὴν ὑγίειαν* Borb., *τὴν ὕγειαν* Lips., *δ' ὑγίειαν* vulg. 3) *ἃ*] *ἂν* vulg. —*τᾶς*] God. Hermannus, *τῆς* vulg. 4) *ᾇ 'κελήσατο*] *ἂν ἐκαλέσατο* Call., *ἂν ἐκαλέσσατο* Brub. vulg., *ἂν ἐκαλέσαντο* Gen. Versus deest in 1. 2. Borb. Lips. 6) Haec inscriptio in Call. et vulg. locis infra sub F. G. positis praefixa est, ubi deest in Borb. Gen. Lips. Hic in Call. et vulgo legitur perversa inscriptio *Περὶ διαφορᾶς τῶν βουκολικῶν*, quae abest ab Borb. Gen. Lips. Totum caput praeter K. deest in Ald.[a] Iunt. 7) *τὰ δὲ βουκ.* 2. 3. B. Q. Borb. Lips. 7) *τῆς — ἐπιγραφῆς*] 2. 3., *τῆς ὑπογραφῆς* 5., *τὴν ἐπιγραφὴν* vulg. 8) *τὰ μέντοι* Gen. 9) *εἰλήφασιν*] 3. 5. 23. P. Gen., *εἴληφεν* vulg. 9) *ὡς* om. 23. Gen. 9) *κρατιστεύοντος*] 2. sup. 5.[1] 23. P. Gen., *ἀριστεύοντος* vulg. 10) *διὸ καὶ* seqq. om. Borb. Lips. Recentius est additamentum. 11) *τοὺς βόας* Gen. 11) *κολούειν*] Mein., *κωλύειν* vulg. 12) *ἄτιμα γελώσας ἢ τὸ τῶν* Gen. 17) Loci D. E. desunt in Borb. Lips. et inde a Bas. I. vulgo usque ad Valck. — *ἀπορία* et *λύσις* om. 1. Gen. 18) *ἐπεγράφησαν*] Gen. ut conj. Schaeferus, *ὑπεγρ.* 1. vulg. 18) *οὗτοι μὴ ὄντων* 1. Gen. 18) *ὅλων* om. Gen. 19) *βουκολικῶν* pro *καὶ αἰπ.* Gen. 20) *ταῦτα* om. Gen. 20) *ἐπεγράφησαν*] *ὑπεγράφησαν* 1. Gen., *ὑπέγραψαν* vulg., *ἐπέγραψαν* Schaeferus. 21) *οὐκ ἐπιγράφονται*] B. D. Q., *οὐκ ὑπογρ.* 1., *οὐχ ὑπογρ.* P. Gen. Call. vulg. 22) *τούτων*] 1. 2. 5. B. D. Q. Gen., om. P. Call. vulg.

Λουκιανοῦ; Οὐκ ἤθελεν ὁ ποιητὴς θεῖναι ἀλλοίας καὶ ἀλλοίας ἐπιγραφάς, ἀλλὰ μίαν ἁρμόζουσαν πᾶσι τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ. εἶδος γὰρ λόγου ἐστὶ καὶ τὸ διηγηματικὸν καὶ τὸ δραματικὸν καὶ τὸ μικτόν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπεγράφησαν εἰδύλλια.

F. *Θεοκρίτου Εἰδύλλια βουκολικά. ἰστέον ὅτι εἰδύλλιον λέγεται τὸ μικρὸν ποίημα ἀπὸ τοῦ εἶδος ἡ θεωρία, οὐκ ἠδύλλιον παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω.* — G. *Ἄλλως. Εἰδύλλιον λέγεται, ὃ ποιὸν εἶδός ἐστι λόγου· ὑποκοριστικῶς δὲ εἴρηται εἰδύλλιον.* — H. (*Ἄλλως. Εἰδύλλια λέγονται ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ ὁμοιῶ· ἐοικότες γὰρ τοῖς προσώποις εἰσὶν οἱ λόγοι.* 1. 2. B. D. Gen.) — I. (*Εἰδύλλιόν λέγεται τὸ μικρὸν ποίημα, ἐπινίκιον δὲ λέγεται ἓν ἕκαστον τῶν τοῦ Πινδάρου.* Gen.)

K. (*Σημείωσαι. Ἐπὶ αἰγῶν αἰπόλια, ἐπὶ βοῶν βουκόλια, ἐπὶ προβάτων ποίμνια, ἐπὶ συῶν συβόσια.* 1. B. D. Q. Z. Gen. Lips. Borb. Ald.[a])

VIII.

Περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων.

A. *Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας, διηγηματικόν, δραματικὸν καὶ μικτόν. τὸ δὲ βουκολικὸν ποίημα μίγμα ἐστὶ παντὸς εἴδους καθάπερ συγκεκραμένον. διὸ καὶ χαριέστερόν ἐστι*

---

1) *θεῖναι* om B.[3] D.[3] 1) *καὶ ἀλλοίας* om. B. D. Q. 2) *ὑπογραφὰς* 1. 2. 23. Gen. 3) *αὐτῶν* B. 4) *ἐπεγράφησαν*] D., *ὑπεγρ.* 1. vulg. 4) *εἰδύλλιον* 1. 5) De inscriptione vulgo praefixa vide supra ad initium capitis. Verba usque ad *ἄλλως* desunt in Bas. I. et vulgo ante Valck. — *Θεοκρίτου Θύρσις ἢ ᾠδή* Gen. 5) *ἰστέον ὅτι* om. Gen., *λέγεται δὲ εἰδ.* Borb. Lips. 6) *οὐκ* seqq. om. Borb. Lips. — *οὐκ ἠδύλλιον*] Δ. B. Q.[4], *οὐχ ἠδύλιον* 1., *οὐκ εἰδύλλιον* vulg., *οὐκ* sine *εἰδ.* Gen. 7) *παρὰ τοῦ* 1., *ἀπὸ τοῦ* Gen. 7) *ἥδω*] 1. Δ. B. Gen., *ἥδομαι* D., *εἴδω* vulg. — *τὸ εὐφρ.* om. 1., *εὐφραίνομαι* Δ. B. Q.[4] 7) In Borb. Lips. pro *ἄλλως* praefixum *Θεοκρίτου θύρσου* (leg. *Θύρσις ἢ*) *ᾠδή.* 8) *ὃ ποιὸν εἶδός ἐστι*] *ὁποῖον εἶδός ἐστι* 1. Borb. Gen. Lips., *ὅτι εἶδός ἐστι* B. D., *ὅτι εἶδός ἐστιν, ὁποῖόν ἐστι* vulg. — *λόγου*] B. D. Borb. Lips., *λόγος* 1. vulg. 8) *δὲ εἴρηται*] B. Borb. Lips. Call. vulg., *δὲ λέγεται* 1. Gen., *λέγεται* Valck. seqq. 9) *Ἄλλως*] Gen., non affertur ex rell. — *λέγεται* Gen. 13) *σημείωσαι* om. 1. Borb. Gen. Lips. Ald.[a] 13) *αἰπόλια ἐπὶ αἰγῶν* et rell. inverso ordine 1. (ubi *βουκόλια* primum locum tenent) et Gen., *τῶν αἰγῶν αἰπόλα* Borb. 13) *βουκολικὰ* 1.[1] Gen., *ἐπὶ βοῶν β.* om. Borb. 13) Tertium *ἐπὶ* om. B. D. Q. Z. (?) 14) *συβώσια* B. D. Q. Z. Borb. Lips. 17) Inscriptio deest in Borb. Gen., ipsum caput in Ald.[a] Iunt. 18) *πᾶσα ἡ* B. 19) *μικτὸν*] Gen. vulg., *μικτικὸν* Kiessl. 19) *καὶ μίγμα* Borb. Gen. Lips. 20) *συγκεκραμμένον* Gen., *συγκεκρατημένον* 3., *συγκοαμένον* Borb. 20) *χαριέστερόν ἐστι*] B. D. Q.[4] et cod. Hemsterh., *χάριεν ἐστὶ* 1.[1] Lips., *χάριν ἐστι* cum corr. *έστερον* in marg. Borb., *χάριεν ἢ χαριέστερον* 1.[2] Gen. (*χαριὲν* 1.[2]), *χαριέστατον* Call. vulg.

τῇ ποικιλίᾳ [τῆς φράσεως, μᾶλλον δὲ] τῆς κράσεως, ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ, ἤγουν διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ, ὁτὲ δὲ ὡς ἂν τύχῃ. εἰς ὅσον δ' οἷόν τέ ἐστι, [αὕτη ἡ ποίησις] τὰ τῶν ἀγροίκων ἤθη ἐκμάσσεται, τερπνῶς πάνυ τοὺς τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωποὺς [τὸν βίον] χαρακτηρίζουσα. ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸ ἄγαν ἁδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.

IX.

⟨*Περὶ τῆς διαλέκτου τοῦ Θεοκρίτου.*⟩

A. *Δωρίδι καὶ Ἰάδι διαλέκτῳ κέχρηται ὁ Θεόκριτος, μάλιστα δὲ ἀνειμένῃ καὶ χθαμαλῇ Δωρίδι παρὰ τοῦ Ἐπιχάρμου καὶ Σώφρονος· οὐ μὴν δὲ ἀπολιμπάνεται καὶ Αἰολίδος.*

B. *Ἄλλως. Ἰστέον ὅτι ὁ Θεόκριτος Δωρίδι διαλέκτῳ κέχρηται τῇ νέᾳ. δύο γάρ εἰσι, παλαιὰ καὶ νέα· καὶ ἡ μὲν παλαιὰ τραχεῖά τις ἐστι καὶ ὑπέρογκος καὶ οὐκ εὐνόητος· ἡ δὲ νέα, ᾗ καὶ Θεόκριτος κέχρηται, μαλθακωτέρα καὶ εὐκολωτέρα.*

C. (*Κέχρηται δὲ Ἰάδι διαλέκτῳ καὶ Δωρίδι τῇ νέᾳ. δύο γάρ εἰσι, παλαιὰ καὶ νέα· καὶ ἡ μὲν παλαιὰ τραχεῖά τις ἐστι καὶ ὑπέρογκος καὶ οὐκ εὐνόητος· ἡ δὲ νέα, ᾗ καὶ Θεόκριτος χρῆται, μαλθακωτέρα παρὰ τοῦ Ἐπιχάρμου καὶ Σώφρονος· οὐ μὴν ἀπολιμπάνεται καὶ Αἰολίδος.* Z. Tol. Ald.[a] Iunt.)

D. (*Ἰστέον ὅτι οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὴν ου δίφθογγον ὁτὲ*

---

1) *τῆς ποικιλίας* 1.[1] Borb. Lips. *φύσεως* pro *φρ.* 1.[2] Borb. Gen. Lips., circumsepta om. 1.[1] B. D. P. Q.[1] cod. Hemsterh., et deleri jussit Duebnerus. 1) *τῇ κράσει* 1.[1] Borb. *γρ.* 1) *καὶ ποτὲ μὲν* Lips. 2) *συγκειμένην* B., *συγκειμένη* cod. Hemsterh. 2) *καὶ δραμ.* pro *ποτὲ δὲ ἐκ δραμ.* Borb. Gen. Lips. 3) *ἤγ. διηγ.* om. Borb. Gen. Lips. 3) *ὅτι δὲ* Borb. Lips. — *ἂν τύχοι* Gen., *τύχοι ἂν* Borb. Lips. 4) *δὲ δι' οἷόν* Gen. 4) *αὕτη ἡ π.* om. 1. 3. 5. B. P. Q.[4] Borb. Gen. Lips. et cod. Hemsterh. (vid. seqq.), *καὶ τὰ* B. P. Q.[4] cod. Hemsterh. 5) *εἴδη* 5. 6) *καὶ τὸν* Gen. Lips., *τὸν βίον* om. B. D. P. Q. cod. Hemsterh. 6) *αὕτη ἡ ποίησις ἐκπέφευγε τὸ* Borb. Lips. cod. Hemsterh. et B.[2] Q.[1] ex quibus non refertur de omissis *δὲ καί*. In Gen. haec ultima desunt hoc loco, sed post cap. VI adhaerere traduntur *αὕτη ἡ ποίησις* .... 6) *δὲ καὶ* 1. Borb. Gen. 10) *κέχρηται*] 1. B. D. Borb. Gen. Lips., *χρῆται* vulg. 11) *ἀνειμέναις* 1. Gen. — *καὶ* om. Lips. 11) *χθαμαλαῖς δωρίσι* 1. Borb. Gen. Lips. 12) *δὲ*] B. D. Borb. Gen. Lips., *δὴ* 1., om. vulg. 12) *ἀπολυλαμπ.* Gen. 13) Haec recensio deest in 1. Borb. Lips. 14) *δύο δὲ εἶσι* Gen. 15) *καὶ ὑπέρογκος*] add. 23. P. 15) *καὶ οὐκ εὐνόητος*] 3. P., *καὶ οὐκ ἀνόητος* Gen., *καὶ ἀνόητος* Δ. B. D. et Q. in litura, om. vulg. 16) *κέχρηται*] 23. P., *χρῆται* Gen., *χρᾶται* vulg. 19) *ὑπέροογγος* Ald.[a] 20) *μαλθ. τῆς παρὰ τῷ Ἐπιχάρμῳ καὶ Σώφρονι* Iunt. 21) *μὲν* Ald.[a] 22) Lips. ad sequentia in marg. habet *μαξ*, quod Maximi Planudis siglum est. Eadem in 1. leguntur, unde initium affertur, et in Borb. ex-

μὲν εἰς ω μέγα ὁτὲ δὲ εἰς οι, ὁτὲ δὲ εἰς ευ. καὶ εἰς μὲν τὸ ω ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ὅταν μὴ ἀπὸ συναιρέσεως ᾖ, ὡς μοῦσα μῶσα, βουκόλος βωκόλος, οὔρεα ὤρεα, τοὺς πλόους τὼς πλόως· εἰς δὲ τὴν οι ἐν ταῖς θηλυκαῖς μετοχαῖς τῶν βαρυτόνων ἐνεστώτων ὡς τύπτουσα τύπτοισα, γράφουσα γράφοισα, γελάουσα γελάοισα· εἰς δὲ τὴν ευ, ὅταν ἀπὸ συναιρέσεως ᾖ, ὡς Δημοσθένους Δημοσθένευς, ποιοῦσα ποιεῦσα, ἐμοῦ ἐμεῦ· ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς μέλλουσι τῶν ὁριστικῶν, ὡς κείσομαι κεισοῦμαι κεισεῦμαι, ᾄσομαι ᾀσοῦμαι ᾀσεῦμαι. — Τὸ τύπτομεν τύπτομες οἱ Δωριεῖς φασί, καὶ ποιοῦσι τοῦτο ἐπὶ μόνου τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων, οὐ μέντοι καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαρεμφάτων· οὐ γάρ φασι τυπτέμες ἀντὶ τοῦ τυπτέμεν, ἀλλὰ τυπτέμεν τὸ ν φυλάσσοντες. — Ἰστέον ὅτι καὶ τοὺς ἐνεργητικοὺς μέλλοντας ἐπὶ τῆς ὁριστικῆς ἐγκλίσεως καὶ πάσης συζυγίας τῶν βαρυτόνων καὶ περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι περισπῶσιν, ὡς τύψω τυψῶ, ποιήσω ποιησῶ, δώσω δωσῶ. ἐπὶ δὲ τῶν ὑποτακτικῶν βαρυτόνους τούτους φυλάσσουσιν, ὡς ἐὰν τύψω, ἐὰν ποιήσω, [ἐὰν δώσω,] ἐὰν στήσω. ὡσαύτως προσπερισπῶσι καὶ τοὺς παρ' ἡμῖν προπαροξυνομένους παθητικοὺς μέλλοντας, ποιοῦντες εἰς ου καὶ τρέποντες τὴν ου εἰς ευ κατὰ τὴν τῶν περισπωμένων ἀναλογίαν, ὡς κείσομαι κεισοῦμαι κεισεῦμαι ἀναλόγως τῷ ποιοῦμαι ποιεῦμαι. — Τὸ τύ, εἰ μὲν δηλοῖ τὸ σύ, ὀρθοτονεῖται· εἰ δὲ τὸ σέ, ἐγκλίνεται. E. F. H. N. Gen. Lips.) — (E. Αἱ ἐπενθέσεις τῶν Αἰολέων, ὡς τὸ κυσί κύνεσσι· αἱ ἐπεκτάσεις τῶν Ἀττικῶν ὡς τὸ οὗτος οὑτοσί· αἱ αφαιρέσεις τῶν Ἰώνων· αἱ

---

tare videntur, ubi post epigramma ἄλλος ὁ Χῖος notae quaedam de dialecto, quibus subjecta epigraphe κυροῦ μανουὴλ τοῦ μοσχοπούλου potius ad sequentia scholia pertinet. In s.[5] ante Id. I nihil legitur praeter brevem notitiam de dialecto Dorica ἰστέον κ. τ. λ. — ἰστέον ὡς H. Gen. Lips. 1) μέγα] add. 1. Gen. Lips. 1) τὴν οι δίφθογγον et τὴν ευ δίφθ. Lips. et sine τὴν Gen. 2) ἐπὶ pro ἐν Lips. 4) τὼς πλώς. εἰ δὲ εἰς Lips. 6) γελ. γελ. om. Gen. 7) ὅταν μὲν Gen. 8) ἐμοῦ ἐμεῦ om. Gen. 10) τὸ] add. Gen. Lips. 11) τύπτομαι τύπτομες Lips. 11) οἱ Δωριεῖς .... προσώπου et postea τῶν ἐν ῥημ. om. Gen. 15) καὶ om. Lips. 16) fort. κατὰ πάσας. — τῶν] add. Gen. Lips. 18) Exempla om. Gen. 20) ἐὰν δώσω om. Gen. Lips. 21) περισπῶσι Gen. 22) τὸ ου Gen. 24) τὸ pro τῷ Gen. Lips. 24) ποιοῦμαι ποιεῦμαι] ποιέομαι ποιοῦμαι ποιεῦμαι Lips., ποιήσομαι ποιοῦμαι ποιεῦμαι Gen., ποιήσομαι ποιησοῦμαι ποιησεῦμαι rell. 27) αἰρλέων 1. 28) οὗτως οὑτωσί Borb. Lips. Deinceps in Borb. Lips. inserta ἀτηροῖς ἔπεσιν (ἔπεσσι Borb.)

συγκοπαὶ τῶν Αἰολέων· αἱ ἀποκοπαὶ τῶν Ἀττικῶν, καὶ οἱ πλεονασμοὶ Ἰώνων. 1. Borb. Gen. Lips.)

ἀταρτηροῖς, χίμαρος τράγος, καὶ (om. Lips.) *χίμαιρα αἶξ.* Etiam in 1. hoc loco quaedam legi collatio significat.

1) *αἱ συγκοπαὶ* seqq. in 1. deesse videntur.

HYPOTHESES.

Idyll. I.

Αὕτη ἡ ὑπόθεσις εἰς Δάφνιν γέγραπται, ὃς διὰ μὲν τούτου τοῦ εἰδυλλίου τέθνηκε, διὰ δὲ τῶν ἑξῆς ὡς ζῶντος αὐτοῦ μνημονεύει. ὅμως τοῦτο προτέτακται διὰ τὸ χαριέστερον καὶ τεχνικώτερον τῶν ἄλλων μᾶλλον συντετάχθαι· Πίνδαρος γὰρ „ἀρχομένου δ' ἔργου" φησι „πρόσωπον χρὴ θέμεναι τηλαυγές." ἔστι δὲ ἀμοιβαῖον καὶ δραματικώτερον μὴ ὑποδεικνυμένου τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. τὰ μὲν πράγματα διάκεινται ἐν Σικελίᾳ· ποιμὴν δέ τις εἰσάγεται πρὸς αἰπόλον διαλεγόμενος, οὗ τὸ ὄνομα οὐκ ἔστι γνωστόν.

Ἄλλως. Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους Θύρσις ποιμὴν καὶ αἰπόλος, ἤτοι Μενάλκας ἢ καὶ Κομάτας· ἀγνοεῖται γὰρ τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα.

---

3) Haec hypothesis in libris cum Prolegomenis fere coaluit, vid. Adn. Crit. ad Prolegg. in., quibuscum in Lips. ab alia manu ac reliqua scholia in foliis praefixis scripta est, in M. vero deest. Prior hypothesis deest in Bas. I. et vulgo ante Valck. 3) *γέγραπται*] B. D. P., *γράφεται* vulg. 3) *μὲν* om. Lips. 4) *τῶν*] conj. Meinek., *τοῦ* vulg. — *ὡς ζῶντος διαμνημονεύει* Borb. Gen. Lips. 5) *προστέτακται διὰ τὸ περισσότερόν τε καὶ χαρ. καὶ τεχ.* omisso deinde *μᾶλλον* Borb. Gen. Lips. 6) *Πίνδαρος γὰρ*] B. D. P., *καὶ Π.* vulg. — *Pind. Ol. VI*, 3. 8) *δὲ καὶ* Borb. Lips., qui cum Gen. verba *ἔστι* .... *προσώπου* post *Σικελίᾳ* habent. 9) *ὑποδεικνυμένου*] 1. 5. 6. 23. *Δ*. B. D. P., *ὑποκειμένου* vulg. 9) *ποιητοῦ* Gen., *τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ* B. D. et quidam Vatt. 9) *δράματα* Lips. 10) *διὰ κεῖνον* Gen. 11) *οὗτος* pro *οὗ τὸ* Gen. 11) *οὐκ ἔστιν εἰπεῖν* sine *γν.* Borb. Gen. Lips. 12) *ἄλλως* om. Gen. 12) *διαλέγονται* (*διαλέγεται* Borb.) *αἰπόλος καὶ ποιμήν. πρὸς ἑαυτὸν Θύρσις ποιμὴν καὶ αἰπ.* Borb. Lips. 13) *ἤτοι καὶ Κομ.* Gen., *καὶ* om. Lips. 13) *Κομάτης* Borb., *Κοματίας* B. D. 14) *γὰρ*] B. D. Lips., *δὲ* Borb. Gen. vulg. 14) *τὸ* om. Gen., *τοῦ αἰπ. τὸ* Borb. Lips.

Idyll. II.

(Ἐπιγράφεται τὸ εἰδύλλιον Φαρμακεύτριαι. E. F. N.) ὑπόκειται Σιμαίθα Δέλφιδος Μυνδίου τινὸς ἐρῶσα, ὃν παιδικοῖς προσταλαιπωροῦντα ἐν παλαίστρᾳ ἡ Σιμαίθα φίλτροις τε καὶ φαρμάκοις διά τινος θεραπαίνης Θεστυλίδος ὑποδιακονουμένης ἐφ' ἑαυτὴν πειρᾶται μετάγειν, ἐπικαλουμένη τήν τε Σελήνην καὶ τὴν Ἑκάτην ὡς ἐπὶ τῷ ἔρωτι συμβαλλομένας νυκτερινὰς θεάς, τὴν δὲ Θεστυλίδα ὁ Θεόκριτος ἀπειροκάλως ἐκ τῶν Σώφρονος μετήνεγκε Μίμων.

Idyll. III.

(Κῶμος Δωρίδι. Ἀμαρυλλίς· ἢ Αἰπόλος· ἢ Κωμαστής. Gen.[a] Lips.) Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο Ἀμαρυλλὶς ἢ Αἰπόλος ἢ Κωμαστής. ἐπικωμάζει δέ τις τῇ Ἀμαρυλλίδι τοῦ ὀνόματος μὴ δηλουμένου. εἰκάσειε δ' ἄν τις τὸν ἐπικωμάζοντα Βάττον εἶναι· τοῦτον γὰρ αἰπόλον ὄντα δι' ἑτέρου ποιεῖ προσδιαλεγόμενον Κορύδωνι καὶ τὸν ἔρωτα, ὃν εἶχε πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα ἐμφαίνοντα. τὰ οὖν πράγματα εἴη ἂν ἐπὶ Ἰταλίας περὶ Κρότωνα, ὅθεν καὶ τὴν Ἀμαρυλλίδα

---

2) ἐπιγράφεται μὲν et ὑπόκειται δὲ F. N. 2) ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ ὑπόκειται M., ὑπόκ. Σιμ. Δέλφ. om. Gen.[b] 3) δελφῖνος F. 3) παιδικῶς F. Y. Call., παιδικῷ B. D. Gen.[a. b.] 4) προταλαιπορ. Gen.[a] 4) ἐν om. B. — παλαιστηρίῳ H. Gen.[a], παλαιστορίω Gen.[b] 5) Θεστύλιδος et infra Θεστύλιδα vulg., Θεστύλλ. F. N. 5) ὑποδιακονουμένης] M. (Gen.[a]) Valck. seqq., —νη E. F. N. P. Y. Gen.[b] Call. 6) ὑφ' Gen.[b] 6) τε] add. E. F. N. Gen.[b], τήν τε μενάλκην ἑκάτην καὶ τὴν σελήνην Gen.[a] 7) ἔρωτι νυκτερικὰς συμβ. θεάς Gen.[a] 8) ὁ om. F. N. Gen.[a] 9) τοῦ pro τῶν Gen.[a] 9) Μίμων] Gen.[a] et vulg. post Brub., μίδων H. M. P.[4] Y. Gen.[b], μήδων P.[3] μηδικῶν B. E. F. N. 11) Hypothesis haec extat etiam in Lips., deest in Gen.[b] — κῶσμος Gen.[a] 12) μὲν τὸ] F. M. N. P. Q. Gen.[a] Lips. ut vulgo post Comm., τὸ μὲν Call. et Valck. seqq. 12) Ἀμαρ. ἢ Αἰπ. ἢ Κωμ.] M., Ἀμ. ἢ Αἰπ. sine ἢ Κωμ. Gen.[a], Αἰπ. ἢ Ἀμ. ἢ Κωμ. F. N. P. Q. Call., Αἰπ. η Ἀμ. sine ἢ Κωμ. Lips., Αἰπόλος ἀπὸ τοῦ ἐρῶντος, ἢ Ἀμ. ἀπὸ τῆς κόρης τῆς ἐρωμένης, ἢ Κωμ. ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος auctore Crispino vulg. 13) δὲ] M. Gen.[a] Lips. Call., γὰρ vulg. post Crisp. 14) εἰκάσειεν ante Comm., εἰκασει Gen.[a], εἰκάσοι Lips. 16) ποιεῖ] F. M. N. P. Q. Y. Gen.[a] Lips. Call., ποιεῖ ὁ Θεόκριτος vulg. post Crisp. 16) Κορύδωνα M., Κορύδονα Gen.[a] 17) Post ἐμφαίνοντα in Lips. omnia fere evanida. — οὖν] Gen.[a] Call., μὲν οὖν Y.[3], μὲν Y.[4], δὲ Crisp. vulg. 18) ἂν om. Gen.[a] 18) περὶ τὴν Κρ. Gen.[a], om. P. Post Κρ. addunt Κροτὼν δὲ πόλις Ἰταλίας Gen.[a], τῆς Σικελίας Q. Call. et ante Comm. (om. Lips.)

ὑποτίθεται. τὸ δὲ τοῦ ποιητοῦ πρόσωπον οὐκ ἂν εἴη, ὡς ὁ Μούνατός φησιν ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ἐπικωμάζοντα

ἠρά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι;

πλανᾶται δὲ καὶ περὶ τοὺς χρόνους. φέρει δὲ ὁ ἐπικωμάζων δῶρα, ἤγουν μῆλα καὶ στεφάνους, τῇ Ἀμαρυλλίδι χάριν τοῦ προσδεχθῆναι· ἡ δὲ οὐδὲ λόγου αὐτὸν ἀξιοῖ, διὸ καὶ δυσθυμίᾳ τὸν βίον καταλῦσαι προῄρηται. τὸ δὲ εἶδος κωμαστικόν.

Idyll. IV.

(*Νομεῖς. Βάττος αἰπόλος. Κορύδων βουκόλος.* k. — *Ὑπόθεσις τῶν εἰς τὸν Κορύδωνα· ἢ Νομεῖς· ἢ Βάττος καὶ Κορύδων· ἢ Φιλαλήθης· ἢ Βάττος.* Q. — *Βουκολιασταὶ ἢ Νομεῖς. Βάττος, Κορύδων.* Gen.ᵃ Lips. *Ὑπόθεσις ἢ εἰς Κορύδωνα, ἢ Φιλαλήθης, ἢ Βάττος.* Gen.ᵃ — *Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο Βουκολιασταὶ ἢ Νομεῖς.* F. N.)

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ⟨αἰπολικὸν καὶ⟩ βουκολικόν, ἐπεὶ Βάττος μὲν αἰπόλος, Κορύδων δὲ βουκόλος, οἳ πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται ἀμοιβαίως. ὑποτίθεται δὲ [ὁ Θεόκριτος] τὸν Κορύδωνα βοῦς νέμοντα βουκόλου τινὸς Αἴγωνος, ὅν φησιν εἰς Ὀλυμπίαν ὑπὸ Μίλωνος τοῦ παλαιστοῦ ἀπαχθῆναι,

---

2) Post *φησιν* vulgo comma, quod sustulit Meinekius. 3) *καταφ.* om. Gen.ᵃ Lips. 4) *παρὰ* M. Gen.ᵃ et ante Valck. 5) *δῶρα ἤγουν*] B. D. Q. Call., om. Lips. (Gen.ᵃ) et Valck. seqq. 6) *προστιθέναι* Q. 6) *ἧδε οὐδ' ὅλως* Gen.ᵃ 7) *προείρηται* Gen.ᵃ Sequentia om. E. F. N. Y. 8) *δὲ* om. Gen.ᵃ — *κωμαστικόν*] B. D. Q., *ἐπικωμ.* M. Gen.ᵃ Lips. vulg. In hanc vocem desinunt M. Lips. Contra in H. Gen.ᵃ adhaerent *λέγει* (*δὲ* Gen.ᵃ) *ὁ Κορύδων*, in F. N. *Βάττος πρὸς Κορύδωνα μονοπρόσωπος*, quorum utrumque corruptum esse videtur ex *λέγει ὁ Βάττος μονοπρόσωπος*, Corydone ex Id. IV illato. Vulgo autem post *ἐπικωμαστικὸν* sequuntur verba *τὸν Τίτυρον . . . καλοῦντες*, quae inter scholia ad Vs. 1. 2. retuli, tum *ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίῳ*, quae ab Id. XIII huc aberrasse Duebnerus intellexit. 16) In k. v. H. duplex recensio extat, quarum prior in k., altera in v. mutila, triplex in Borb., quarum media repetit verba *τὰ δὲ πράγματα . . . . ἤκμαζεν*, tertia cum v.ᵝ conspirat. — Verba ante *Βάττος* om. v. F. N., *τὸ εἰδ.* om. k. P.⁴ Q.⁴, *εἰδ.* om. P.³ Q.³, *ἢ τὸ βουκόλιον* pro *βουκολικόν* M. 16) *ἐπεὶ*] *ἐστι* vulg. 17) *μὲν*] v. Borb. Gen.ᵇ *μὲν οὖν* vulg., *Βάττου μὲν αἰπόλος, Κορύδωνος δὲ βουκολικός* k., *Βάττου μὲν* (*μὲν καὶ* M.) *αἰπόλου, Κορύδωνος δὲ βουκόλου* M. P. Q. 17) *οἳ*] k. v. M. P. Q. Gen.ᵇ Call., om. Crisp. vulg. — *ὑπὲρ* pro *πρὸς* k. 18) *διαλ.* om. Gen.ᵇ, *ἀμοιβ.* om. F. N. Gen.ᵃ·ᵇ 18) *ὁ Θεόκρ.* om. k. v. F. M. N. Borb. Gen.ᵃ·ᵇ 19) *βοῦς νέμοντα* et *Αἴγωνος* om. Gen.ᵃ, *βουκόλου* om. k. pr. v. Gen.ᵇ 20) *Ὄλυμπον* Q. 20) *ἀπὸ* v. Borb. 20) *τοῦ*] add. k. v. 20) *παλαιστοῦ* om. F. N. Gen.ᵃ 20) *ἀπαχθῆναι*] k., *ὑπαχθῆναι* Gen.ᵇ, *ἀχθῆναι* vulg.

λίαν ἰσχυρὸν ὄντα, ὅπως ἀγωνίσηται· τὸν δὲ Βάττον ταῦτα τε πυνθανόμενον καὶ λέγοντα, ὅτι κακοῦ οἱ βόες ἔτυχον βουκόλου καί εἰσι λεπτοί. Τὰ μὲν πράγματα [διάκεινται] ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας. οὐ πάντως δὲ ὁ Θεόκριτος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γέγονε τῷ Μίλωνι, ἐπεὶ μέμνηται αὐτοῦ, ἀλλ' ἔστι πολὺ νεώτερος, εἴγε ὁ Μίλων τὴν ξ' πάλην νικᾷ παίδων, ὁ Θεόκριτος δὲ ὥσπερ ἐδείξαμεν, κατὰ τὴν ρκδ' Ὀλυμπιάδα ἤκμαζεν. (ἀρχαιότερος οὖν ὁ Μίλων· μέμνηται δὲ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. k.[β] v. B. D. Q. Borb.[α] Gen.[a])

(*Ἄλλως. Βάττος μὲν αἰπόλος καὶ Κορύδων βουκόλος πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται. τὰ δὲ πράγματα ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας. αἱ δὲ βόες Αἴγωνος.* k.[β] v.[β] Borb.[γ] *ὁ δὲ πεπόρευται Ὀλύμπια μετὰ Μίλωνος ἀγωνιούμενος* k.[β] v.[β] *οὐ πάντως δὲ* seqq. ut supra. k.[β])

---

1) *λίαν*] add. k. v. B. D. Gen.[b] — *ὅπως*] iidem et Borb., *ὡς* vulg., *ἀγωνισόμενον ὡς ἰσχ. ὄντα* M. 1) *δὲ* om. Gen.[a] 2) *τε*] add. k. v. Gen.[b] 2) *οἱ* et *λεπτοί*] k. v. Gen.[b], *αἱ* et *λεπταί* vulg. — *βουκολικοῦ* Gen.[b], om. v. 3) *τὰ δὲ πρ.* Gen.[a] Borb.[β] 3) *διάκειται* om. k.[β] et inserto *ὑπόκεινται* post *Ἰταλ.* k.[α] v. E. F. N. Gen.[b] Borb.[α] (in hoc ei voci superscriptum *συνίστανται*). 4) *τῆς Ἰταλίας*] H. Gen.[a] Borb.[β] et vulgo post Comm., *τῆς Σικελίας* M. P. Q. Call., *τῆς Ἰταλικῆς* k., *τῇ Ἰταλικῇ* v. F. N. Borb.[α] 4) Verba *οὐ πάντως .... ἤκμασεν* ex r. affert Salvinius ap. Wart. pag. 378. Pro verbis *οὐ πάντως .... νεώτερος*, quae Valck. primus sic edidit, in E. M. P. Borb.[β] Gen.[a] Call. leguntur *ἀρχαιότερος δὲ ὁ Μίλων Θεοκρίτου*, item in p. teste Salvinio l. l. — *πάντα* k.[α], *δὲ* om. r. — *ὁ* om. k.[β] 5) *χρόνους* om. Gen.[b] — *γέγονε*] k.[β], *γεγονὼς* vulg., *λέγει* k.[α] — *τῷ*] add. k.[α] B. D. H. 5) *ἐπεὶ*] add. k.[α β] v. B. D. H. Borb. Gen.[b] 5) *αὐτῷ* k[β] 6) *ἀλλ' ἔστι*] k.[β] Gen.[b], *ἀλλ' ἔτι* v. B. D. H. Q. Borb., *ἀλλὰ* r. (Gen.[a]) Valck. seqq., *ἄλλην* k.[α], ubi sequentia deficiunt. — *πολὺ νεώτερος*] k.[β] r. Valck. seqq., *νεώτερος πολὺ* v. B D. H. Q., *νεωτον πολὺ* Borb. 6) *εἴτε* Borb.[α β] — *ὁ*] add. k.[β] E. M. P. Borb.[β] Call. 6) *τὴν ξ'*] k.[β], *τὴν ἑβδόμην* v. H. M. Q. Borb.[α] Gen.[b], *τῇ ἑβδόμῃ* Borb.[β] Gen.[a] Call. et addito *Ὀλυμπιάδι* r. Valck. seqq. 6) *πάλην*] k.[β] H. Gen.[b] Valck. seqq., *πάλιν* v. M. Q. Borb.[α β] Gen.[a], *πάλη* Call. 7) *παίδων*] add. k.[β] 7) *ὁ Θ. δὲ*] k.[β], *ὁ δὲ Θ.* v. E. M. Borb.[α β] Gen.[a b] Call., *Θ. δὲ* Valck. seqq., *Θεοκρ.* sine *δὲ* r. 7) *κατὰ* om. Borb.[α] — *τὴν* om. Gen.[b] 7) *ρκδ'*] conj. Casaubonus, *ὀκδ'* k.[β] (sic collatio), *ρδ'* B. D. Q. Gen.[b], *κδ'* r. E. M. N.[6] Borb.[α] Valck. seqq., *ἑκατοστὴν* Borb.[β] Gen.[a] Call. 8) *ἤκμαζεν*] k.[β] B. D. Q. Borb.[β] (Gen.[a b]) Valck. seqq., *ἤκμασεν* r. M. Call., om. v. H. Borb.[α] 8) *καὶ* pro *οὖν ὁ* k.[β] 9) *τῶν* om. Gen.[b] — *Θεοκρίτου* post *Μίλων* B. D. Q. 10) Altera recensio etiam in H. extat, unde pauca cognita. — *Κορύδων αἰπόλος καὶ Βάτος βουκόλος* k[β] 11) *ἀλκεσίδαι* pro *πρὸς ἀλλήλους* k. 12) *Ἰταλίας*] *Ἰταλικῆς* k.[β], *Σικελίας* v.[β] H. Borb.[γ] 12) *αἱ βόες* (sine *δὲ*) usque ad *ἀγων.* in Gen.[a] tanquam scholium ad Vs. 1 leguntur. 12) *οὗτος δὲ* Gen.[a], *οὗτος* k.[β] 13) *Ὀλύμπια*] k., *εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα* v. Gen.[a] — *ἀγωνίσασθαι μετὰ Μίλ.* Gen.[a]

Idyll. V.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο Αἰπολικὸν καὶ Ποιμενικόν. προσδιαλέγονται δὲ ἀλλήλοις ἐπὶ Ἰταλίας δι᾽ ἀμοιβαίων ποιμὴν καὶ αἰπόλος. δραματικώτερον δέ ἐστι τοῦτο τὸ εἰδύλλιον τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ μὴ ἐμφαινομένου. ἔστι δὲ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα Κομάτας, ὃς καὶ Εὐμάρα τοῦ Συβαρίτου νέμει [τὰς] αἶγας· τοῦ δὲ ποιμένος Λάκων, ὃς Θουρίου Σιβύρτα νέμει [τὰ] θρέμματα. ἔχει δὲ ὁ μὲν Κομάτας κόρην ἐρωμένην Ἀλκίππην τοὔνομα, ὁ δὲ Λάκων ἐρώμενον Εὐμήδην.

ἀλλήλους οὖν προκαλοῦνται περὶ εὐμουσίας ἐρίζοντες, καὶ ἔπαθλον τῆς νίκης τίθενται, ὁ μὲν αἰπόλος τράγον, ὁ δὲ ποιμὴν ἀμνόν. Μόρσωνα δὲ τῶν ᾠδῶν κριτὴν αἱροῦνται. τελεσάντων δὲ τὴν ἅμιλλαν ὁ κριτὴς Μόρσων τῷ αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ γαῦρος γενόμενος [καὶ γεγηθὼς]

(ἐρίζουσι δὲ περὶ εὐμουσίας παρὰ Μόρσωνι κριτῇ, ὃς καὶ τῷ αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ χαίρει καὶ γέγηθεν. v. Gen.[b])

---

2) τὸ εἰδ. τοῦτο] Call., τοῦτο τὸ εἰδ. Valck. seqq., τοῦτο om. Y. Gen.[a.b.] 3) δὲ om. Gen.[a.] 3) Ἰταλίᾳ Gen.[b.], ubi ποιμὴν καὶ αἰπ. ante ἐπί. — δι᾽ ἀμ. om. E. P. Q. Y. Gen.[a.] Call. et ante Valck. 4) δραμ. δ. ἐ. τ. τ. εἰδ. om. v. Gen.[b.], sed vide ad initium scholiorum. 4) καὶ τοῦτο K. M. 5) ποιητικοῦ P., τοῦ ποιητικοῦ πρ. v. Gen.[b.], προσώπων ἐμφαινομένων Gen.[b.], συνεκφωνουμένου pro μὴ ἐμφ. v. 5) Verba ἔστι .... θρέμματα vulgo etiam in Scholl. ad Vs. 1 leguntur (ubi desunt in Gen.[a.b.] Lips.) hoc initio: ἰστέον δέ, ὅτι τοῦ μὲν αἰπόλου τὸ ὄνομά ἐστι Κομ. 6) ὃς καὶ om. v. Gen.[b.], in quibus deinde νέμοντος. καὶ om. F. N. 6) Εὐμάρου Scholl. 6) Συβαρίτα v. et ante Valck., Συβάρτα B. D., Συμβαρίτου Scholl. ante Brub. 7) τὰς et mox τὰ om. v. F. K. M. N. P. Q. Y. (octo Pariss. Duebn.) Gen.[a b.] et Scholl. 7) ὃς om. v. Gen.[b.], in quibus deinde νέμοντος. — Θουρίου] v. Gen.[b.] Scholl., Θουρίου τοῦ vulg., θηρίου (τοῦ) K. M. 8) Σιβύρτα] K. M., Σειβύρτα P., Συβήρτα E., Συρβίτα Q., Συβάρτα Y. Gen.[a.], Συβάρτου (Gen.[b.]) Valck. seqq., Συβαρίτα D. Call., Συβαρίτου v. B. Scholl. 9) ἀγαπωμένην v. Gen.[b.] et teste Duebnero quinque Pariss. 9) τοὔνομα] Gen.[a.b.] Call., τὸ ὄνομα K. M. P. Q. Y., om. Valck. seqq. — ποιμὴν pro Λάκων v. F. N., ἕτερος Gen.[b.] — ἐρωμένην Q. Y., ἀγαπωμένην B.[a] D.[a] 10) Εὐμήδους v., Εὐμήδαν B. D. Q. 11) ἀλλήλοις B. D. Gen.[a.], δὲ pro οὖν B. D. M. — προκαλοῦνται] H. Y., προσκ. vulg. Deinceps in N. ex altera recensione leguntur ἐρίζουσι .... ἀπονέμει, tum ἔπαθλα δὲ τῆς νίκης ἔθεντο, ὁ μὲν αἰπ. τρ., ὁ δὲ π. ἀμνόν, ὁ τοίνυν αἰπόλος κτλ. 11 b) ἀμουσίας Gen.[b.], περὶ Μορσ. v. 18) νέμει Y. 18) ὁ δὲ] Y. Gen.[a.] Call., ὁ δὲ αἰπόλος M., ὁ τοίνυν αἰπόλος N. Valck. seqq. — ἐπὶ τῇ νίκῃ] D. E. K. M. P. Q. Y. Gen.[a.] Call., μετὰ τὴν νίκην Valck. seqq. 19) καὶ γεγηθὼς om. K. M. P. Q. Y. (sex Pariss. Duebn.) Gen.[a.] Call., quae ex altera recensione illata.

προσδιαλέγεται ταῖς αἰξί, καὶ τὴν τοῦ τράγου ἐπὶ ταῖς αἶξιν ὄρεξιν πειρᾶται καταστέλλειν, ἐπινίκιον θυσίαν ταῖς Μούσαις εὐτρεπίζων.

Idyll. VI.

('Επιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Βουκολιασταί.) Δαμοίτας (δὲ) καὶ Δάφνις [(ὁ βουκόλος)] θέρους ὄντος μεσημβρίας εἰς ἓν τὰ θρέμματα συνελαύνουσι καὶ ἀμοιβαίως τὴν περὶ τοῦ Κύκλωπος ὑπόθεσιν ᾄδουσιν. ἄρχεται μὲν οὖν τῆς ᾠδῆς ὁ Δάφνις ὡς πρὸς τὸν Κύκλωπα τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος· ὁ δὲ Δαμοίτας ἀποκρίνεται ὡς ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ Πολυφήμου δῆθεν. τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ. προσδιαλέγεται δὲ ὁ ποιητὴς 'Αράτῳ, οὗ μέμνηται καὶ ἐν τοῖς Θαλυσίοις [καὶ ἀλλαχοῦ]·

Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι.

καὶ πάλιν

μηκέτι φρουρῶμες ἐπὶ προθύροισιν Ἄρατε.

δύναται δὲ οὗτος εἶναι ὁ τῶν Φαινομένων ποιητής.

---

2) *πρὸς τὴν αἰγῶν* P., *πρὸς τῶν αἰγῶν* B. D. Q. 4) *Μούσαις*] P. Gen.[a], *Νύμφαις* vulg. 6) Deest haec prior recensio in v. Gen.[b] In ejus vulgata post Valck. lectione, quae fere ex N. manavit, complura ex altera recensione adscita sunt. — *ἐπιγρ. μὲν τὸ εἰδ.* om. M. P. Q. Gen.[a] Call. — 7) *δὲ* om. Gen.[a] Call. 7) *ὁ βουκόλος* om. M. P. Q. Y. Gen.[a] Call. 8) *τὴν . . . ᾄδουσιν*] B. D. E. M. P. Q. Gen.[a] Call. (sed *τοῦ* solus P. habet, qui post *Κύκλ.* addit *καὶ Γαλατείας*), *τὸν Πολυφήμου τοῦ Κύκλωπος πρὸς Γαλάτειαν ἔρωτα ἀμφότεροι ᾄδουσι* Valck. seqq. 9) *ἄρχεται . . . . ποιούμενος*] B. D. E. M. P. Gen.[a] Call., sed *τὴν ᾠδὴν* Gen.[a] et additis *ἢ τὴν ἀπόδοσιν* E. (*Κύκλωπα τὴν* in lectione referenda Gailius lapsu omisisse videtur), *καὶ ὁ μὲν Δάφνις προσδιαλέγεται τῷ Κύκλωπι περὶ τῆς Γαλατείας* Valck. seqq. 11) *ἀποκρίνεται . . . . δῆθεν*] B. D. E. M. P. Gen.[a] Call., sed *ὡς* om. Call., prius *τοῦ* soli M. P. praebent, *ὑποκρίνων* (*ὑποκρίνεται* F. N. ut conj. Schaef.) *τὸν Κύκλωπα, ἀποκρινόμενος δῆθεν ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Πολυφήμου* Valck. seqq. 12) *τὰ* om. Gen.[a] 12) *ἐν*] K. M. P. Q. Gen.[a] Call., *δέ εἰσιν ἐν* Valck. seqq. 12) *προσδ. δὲ ὁ π. 'Αράτῳ*] Q. Call., *ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς τὸν Ἄρατον* Valck. seqq., *τοῦ δὲ 'Αράτου, ᾧ προσφωνεῖ, καὶ ἐν τ. Θ. καὶ ἀλλ. μνημονεύει* K. M. P. Gen.[a] Lips.[β] (de hoc vide ad Sch. Rec. Vs. 1.) 13) *καὶ ἐν τοῖς*] K. M. P. Gen.[a], *ἐν τοῖς* Call., *καὶ ἐν* Valck. seqq. — *Id. VII*, 98 et 122. 15) *Ἄρατος . . . . Ἄρατε*] Call., om. Gen.[a] et vulg. post Crisp. 18) In *ποιητής* desinunt E. H. Q. Call. Sequuntur in K. M. P. Gen.[a] haec: *καὶ γὰρ ἰσόχρονος ἦν ὁ ποιητὴς τῷ 'Αράτῳ, οὗ μέμνηται, ὡς εἴρηται, ἐν Θαλυσίοις οὕτω λέγων·*

⟨Ἄλλως.⟩ (Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ προσδιαλέγεται τῷ Ἀράτῳ,) οὗ μέμνηται καὶ ἐν τοῖς Θαλυσίοις·

Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ.

(καὶ

μηκέτι φρουρέομες περὶ προθύροισιν Ἄρατε.)

διάκεινται δὲ δύο ἄνδρες ᾄδοντες ἐπὶ τῆς Σικελίας, Δαμοίτας καὶ Δάφνις, (συνελάσαντες τὰ θρέμματα εἰς ἓν θέρους ὄντος μεσημβρίας.) ᾄδουσι δὲ τὸν Πολυφήμου τοῦ Κύκλωπος πρὸς Γαλάτειαν ἔρωτα ἀμφότεροι, (μερισάμενοι τὴν ὑπόθεσιν. καὶ ὁ μὲν Δάφνις [τὸν Κύκλωπα] μιμεῖταί τινα διαλεγόμενον πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς Γαλατείας·) ὁ δὲ Δαμοίτας τὸν Κύκλωπα ὑποκρίνεται ἀποκρινόμενος οἵους ἂν ὁ Πολύφημος λόγους ἔφη πρὸς τοὺς ὑπ' ἐκείνου εἰρημένους. v. L. Gen.[b] scholl. ad Vs. 2. (Δοῦρίς φησι διὰ τὴν τῶν θρεμμάτων πολυπλήθειαν καὶ τοῦ γάλακτος τὸν Πολύφημον ἱδρύσασθαι ἱερὸν παρὰ τῇ Αἴτνῃ Γαλατείας. Φιλόξενον δὲ τὸν Κυθήριον ἐπιδημήσαντα καὶ μὴ δυνάμενον ἐπινοῆσαι τὴν αἰτίαν ἀναπλάσαι, ὅτι Πολύφημος ἤρα Γαλατείας. v. L. F. N. Gen.[b] et vulg. post Valck., praeterea Scholl. ad Vs. 7.)

Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ. (ubi desinunt teste Duebnero additis ὡς ἀπὸ Θεοκρίτου M. et διηγηματικὸν Δωρίδι K. M., quae Gailius tanquam post Γαλατείας l. 18 posita affert. Valck. seqq. post ποιητὴς addiderunt Δοῦρις seqq., vid. infra l. 14.)

1) Haec recensio vulgo deest, nisi quod in Scholl. ad Vs. 2 et 7 leguntur ea quae cancellis non circumsepsimus (quo loco non extant in Gen.[a.b.] Lips.). — Ὑπόθεσις. προσδ. ὁ ποιητὴς Ἀράτῳ Gen.[b.] 3) δ' ὁ ταῦτα τὰ πάντα Gen.[b.], ὁ τοὺς πάντα φιλαίτητος v. — ἀνέρι τήνῳ v. L. Gen.[b.] 4) καὶ πάλιν Gen.[b.] 5) φρονέομεν et Ἄρατος v. 6) κεῖνται et ἀνέρες Scholl. 6) ἐν Σικελίᾳ Scholl. 7) συνελ. τὰ θρ. εἰς ἓν desunt etiam in v. 7) θέρους ὄντος om. Gen.[b.] 8) κατὰ μεσημβρίαν ᾄδοντες. ἄδουσι Gen.[b.] — ᾄδουσι δ' ἀμφότεροι τοῦ Πολ. Κ. τὸν ἔρωτα τὸν ἐπὶ Γαλατείᾳ Scholl. 8) περιφήμου v., τοῦ om. Gen.[b.] 10) τὸν Κ. deleri jussit Duebnerus. 10) διαλεγόμενος πρὸς αὐτοῦ v. 11) διὰ pro περὶ Gen.[b.] 11) δὲ om. Gen.[b.] 12) τὸν Κ. ὑποκρίνεται ἀποκρινόμενος] ὑποκρίνεται (τ. Κ. ἀποκρινόμενος) F. N., vid. supra ad p. 16. 11, τ. Κ. ὑποκρινόμενος v. L. Gen.[b.], om. Scholl. inserto mox ἀποκρινόμενος post Πολύφημος. 12) οἵους seqq. om. v. L. Gen.[b.] 13) τοῖς et εἰρημένοις Scholl. ante Heins. 14) Valck. seqq. haec priori Argumento post ποιητὴς adjecerunt; in v. Gen.[b.] potius hoc loco leguntur, nec minus puto in reliquis codicibus. — Δοῦρις] F., ut conjecerunt Hemsterh. et Valck., Θοῦρις Scholl., ὁ Θοῦρις Gen.[b.], .ούρης loco ad rubricandum vacuo L., Οὖρις N.[a.], Οὖρις v. 14) τὴν εὐβοσίαν τῶν θρ. καὶ τοῦ γάλακτος πολ. Scholl. 15) πολυπλήθειαν] Gen.[b.] Scholl., πολυπληθίαν Valck. seqq., παμπλήθειαν L.[4.] (?) 15) τὸν Πολ.] add. Scholl. 16) παρὰ τῇ] Gen.[b.] Scholl., περὶ τῇ L., ἐν Valck. sqq. 16) Γαλατείας] Scholl., Γαλατείᾳ L. Gen.[b.], τῇ Γαλατείᾳ Valck. seqq., (τῇ) γάλα v. 17) νοῆσαι Scholl., ubi tamen Vulc. ἐπινοῆσαι. 18) ὡς ὅτι Πολ. Gen.[b.] 18) γαλάτας Gen.[b.], τῆς Γαλ. Scholl.

Idyll. VII.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο Θαλύσια· τὰ δὲ πράγματα διάκεινται ἐν Κῷ. ἐπιδημήσας γὰρ τῇ νήσῳ ὁ Θεόκριτος, ὅτε εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς Πτολεμαῖον ἀπῄει, φίλος κατέστη Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει Λυκωπέως υἱοῖς. καὶ κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ Θαλύσια Δήμητρος ἄπεισι μετὰ Εὐκρίτου καὶ Ἀμύντου. [ὅθεν] καὶ διηγεῖται, ὡς καθ' ὁδὸν ἐντυγχάνει Λυκίδᾳ τῷ Κυδωνιάτῃ ἀπὸ Κρήτης καὶ ὅπως ἀλλήλοις ὁμιλοῦντες διεξέρχονται τοὺς ἑαυτῶν ἔρωτας. ἤρα δὲ ὁ μὲν Λυκίδας παιδὸς Ἀγεάνακτος Μιτυληναίου, ὁ δὲ Θεόκριτος ⟨κόρης⟩ Μυρτοῦς ὄνομα. λαμβάνει δὲ ὁ Θεόκριτος λαγωβόλον παρὰ Λυκίδα, καὶ οὕτω χωρίζονται ἀλλήλων.

Ἄλλως. Ἐπιδημήσας ὁ Θεόκριτος ἐν Κῷ ἐφιλιώθη Φρασιδάμῳ καὶ Ἀντιγένει τοῖς Λυκωπέως υἱοῖς. κληθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ Θαλύσια Δήμητρος ἄπεισι μετὰ Εὐκρίτου καὶ Ἀμύντου, οὐχ ὡς Μούνατός φησι, μετὰ Φρασιδάμου καὶ Ἀντιγένους τῶν καλεσάντων αὐτόν. (λέγει δέ· σὺν καὶ τρίτος ἡμῖν Ἀμύντας K. L. Gen.[b.])

---

2) μὲν τὸ] a. L. M. N. P. Y. Gen.[a.b.], τὸ μὲν vulg. 2) τὰ pro τοῦτο Gen.[a.], om. a., ubi Θαλ. ante ἐπιγρ., et Gen.[b.] 3) διάκεινται] a. v. L. M. P. Gen.[a.b.], ὑπόκεινται B. D. et Gaisf. ex codd., om. vulg. 3) γὰρ ἐν τῇ Y. 4) καθ' ὃν χρόνον pro ὅτε a. v. Gen.[b.] — πρὸς Πτ. πρὸς Ἀλ. Gen.[a.], πρὸς Ἀλ. ἐπορεύετο a. et sine πρὸς Πτ. Gen.[b.], πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπορεύετο πρὸς Πτ. v. 5) Θρασιδάμῳ ante Xyl. 5) Λυκωπέος Gail. et Duebn. tacite, τοῖς Λυκ. M. Gen.[a.] 6) θαλύσια ἑορτὴν Δήμ. E. 6) μετ' Gen.[a.] 7) Ἀκρίτου P. 7) ὅθεν om. v. N. Gen.[b.], καὶ om. Gen.[a.] 7) κατὰ τὴν ὁδὸν v. Gen.[a.] 8) ἐντυγχάνοι Λ. τῷ Κυδωνίτῃ v. 8) ἀπὸ] v. M. Gen.[a.b.], ἐκ vulg., ἐν Κρήτῃ E. 8) καὶ πῶς v. Gen.[b.], καὶ ἀλλήλοις ὡς B. D. 9) ὁμιλοῦσι καὶ Q. Y. Call. et ante Crisp. 9) διεξέρχονται] Q. Y. Gen.[b.] Call., διεξήρχοντο (Gen.[a.]) Valck. seqq. 10) μὲν om. Q. Y. Gen.[a.] Call. 10) Μιτυλήνης v., μιλυληνέου Gen.[b.] 10) Θεοκρ. δὲ N. 11) μυρτοῦ D., μυρθοῦς Gen.[a.] — ὄνομα] add. v. K. M. P. Q. Gen.[a.b.] Call. 12) παρὰ τοῦ Λυκ. N. — Λυκίδα] v. P. Call., Λυκίδου (Gen.[a.b.]) Valck. seqq. 12) ἀλλήλων] add. v. B. D. E K. M. N. P. Q. Y. (decem Pariss. Duebn.) Gen.[a.b.] Call. 13) Haec brevior hypothesis deest in E. M. N. P. Y. Gen.[a.] 14) Λυκώπας sine υἱοῖς Gen.[b.] 15) θυσία pro θαλύσια Gen.[b.] 16) οὐχ . . . Φρασ. om. B. D. H. — μένατος (γ supra) Q. Gen.[b.], μενά L. 18) ἡμῖν om. K. L.

Idyll. VIII.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας· ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. εἰσὶ δὲ ἐρίζοντες ἀλλήλοις Δάφνις βουκόλος καὶ Μενάλκας ποιμὴν εἰληφότες κριτὴν αἰπόλον· ἔπαθλον δὲ τεθείκασι τὰς σύριγγας.

Ἄλλως. (Βουκολιασταί. B. D. Q.) τὰ μὲν πράγματα ἐν Σικελίᾳ· ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. Μενάλκας καὶ Δάφνις εἰς ἔριν βουκολικῶν ᾀσμάτων καταστάντες εἵλοντο κριτήν τινα, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπηται· ἔπαθλον δὲ ἐτίθεσαν τὰς ἰδίας σύριγγας. προσέτι δὲ ⟨τὸν⟩ κριτὴν ὁ Δάφνις εὖ μάλα ᾄσας προσηγάγετο μαθητεῦσαι ἑαυτῷ. Σωσίθεος δὲ λέγει Δάφνιν * * * γενόμενον, ὑφ' οὗ νικηθῆναι Μενάλκαν ᾄδοντα Πανὸς καὶ Νυμφῶν κρινάντων, γαμηθῆναι δὲ αὐτῷ Θάλειαν. Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ Αἰτωλὸς ὑπὸ Δάφνιδος μαθεῖν Μαρσύαν τὴν μουσικήν. Δάφνις βουκόλος, Μενάλκας ποιμήν. μικτὸν διηγηματικόν.

Idyll. IX.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας. ἐκκαλοῦνται δὲ ὑπὸ συννομέως Δάφνις καὶ Μενάλκας, ὅπως ἀλλήλοις ἀντᾴσω-

---

2) Hypothesis prior deest in Gen.[b] 2) Σικελία P. 3) οἱ ἐρίζοντες N. — ὁ βουκ. Gen.[a] 6) Haec altera hypothesis deest in E. M. N. P. Gen.[a] et testo Duebnero in solis B. D. Q. legitur, praeterea in Gen.[b] 6) ἐν Σικ. εἰσὶν Gen.[b] 7) νοῦς pro λόγος B. D. Q. Gen.[b], ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ π. πρ. etiam ex P. afferuntur. 7) ποιητοῦ (τι superscr.) Gen.[b] 8) βουκολισμάτων καταστ. B. D. Q. 9) τοῦ pro οὗ Gen.[b] 10) τοὺς ἰδίους Gen.[b] 10) κριτὴν] Gen.[b], κριτὴς vulg. 11) ἑαυτῷ] ἑαυτὸν vulg. 11) Σωσίθεος .... λέγει etiam Vulc. ad Vs. 1 habet. 12) λέγει] Vulc., om. vulg. 12) Δάφνις γενόμενος Gen.[b] Lacunam post Δάφνιν indicavit Meinekius, quum Valck. voci γενόμενον corruptelae signum apposuisset. 12) τὸν Μεν. Q. 13) κρινάντων] Vulc., κρίναντος vulg. 13) δὲ] add. Gen.[b] Vulc. 14) ὁ om. Gen.[b] Vulc. 15) Μαρσίαν ante Xyl., Μυρσίαν B. D. 15) μουσικήν] Vulc., λυϊκὴν Q., λυρικὴν vulg. Sequentia desunt in B.[2] D. Q. Gen.[b] 18) Initium usque ad Μενάλκαν in v. Q. Call. bis legitur, in hac interposito ἄλλως. — ἐπὶ Σικελίας] B. D. I. M. P. Q.[α] Y. Gen.[a.b.] Call.[α.β.], ἐπὶ Σικελίᾳ a. v.[β.], ἐν Σικελίᾳ Q.[β.] Valck. seqq. — Σικ.] B. D. I. M. Q.[α.] (septem Pariss. Duebn.) Call.[α.], Σικ. κεῖνται a. v.[β.] Q.[β.] Gen.[b.] Call.[β.], Σικ. ὑφίσταται Gen.[a.], Σικ. ὑφίστανται Valck. seqq. 18) ἐκκαλοῦνται .... Μενάλκας] v.[β.] Q.[β.] Gen.[b.] Call.[β.] (sed παρακαλοῦνται v.[β.] Gen.[b.]), συνομέως Q.[β.] Gen.[b.], νομεὺς δέ ἐστιν ὃς δεῖται Δάφνιδος καὶ Μενάλκου vulg., sed τινος pro ἐστιν ὃς Gen.[a.], Μενάλκα v.[α.] B. D. I. M. Y. Gen.[a.] Call.[α.] 19) ἀντήσωσιν Gen.[b.]

σιν. οὐδὲν δὲ ἔχει πρὸς τὸν Μενάλκαν τοῦτον ὄντα Σικελὸν τὰ ὑπὲρ Μενάλκα Χαλκιδέως, ὅν φησιν Ἑρμησιάναξ ἐρασθῆναι τῆς Κυρηναίας Εὐίππης καὶ διὰ τὸ μὴ ἐπιτυγχάνειν αὐτῆς κατακρημνίσαι αὐτόν. (προλογίζει ὁ ποιμήν.)

(Τὸ δὲ εἰδύλλιον δραματικὸν καὶ διηγηματικόν· δραματικὸν ὡς ἔχον τὸ τοῦ Δάφνιδος πρόσωπον, διηγηματικὸν δὲ διὰ τὴν τοῦ νομέως διήγησιν. Gen.[a])

Idyll. X.

(Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Ἐργατίναι ἢ Θερισταί·) ἄδηλον (δὲ) ἐν ᾧ χωρίῳ διάκεινται τὰ πράγματα. Μίλων δέ ἐστι καὶ Βάττος, ἐν τῷ θερίζειν ἀλλήλοις διαλεγόμενοι. ἐρᾷ δὲ ὁ Βάττος Βομβύκας αὐλητρίδος, Πολυβώτου τινὸς εἴτε θυγατρὸς εἴτε θεραπαίνης, καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Μίλων ἐρεθίζων αὐτὸν ὡς βραδέως θερίζοντα σκώπτει. τοῦ δὲ Βάττου τὴν αὐτοῦ δυσθυμίαν εἰπόντος, ὅτι Βομβύκας ἐρῶ καὶ διὰ

1) δὲ om. Q.[β] Call.[β] 1) τὸν om. Gen.[b] 1) τοῦτον .... Χαλκ. om. K. M. Gen.[a] (in quibus contra post κατακρημν. additum: οὗτος (μὲν Gen.[a]) γάρ ἐστι Σικελικός, ἐκεῖνος δὲ Χαλκιδεύς), τοῦτον .... κατακρ. om. D., τοῦτον seqq. om. P. Y. 1) Σικελικὸν Q. Call. 2) τὰ] supplevit Schaeferus. — Μενάλκα] Call., Μενάλκου Valck. vulg. 2) οὗ φ. Ἑρμησιώναξ Gen.[b] 3) Κυριν. Gen.[a], Κυρηναίης Gen.[b] 3) τὸ ἐπιτυχεῖν Gen.[a] 4) κατακρημνίσαι] Q., —ίσθαι Gen.[b], —ισθῆναι Valck. vulg., κατακριμνησθῆναι Gen.[a] Call. 4) αὐτόν] αὐτόν Gen.[b], om. vulg. 4) Verba προλ. ὁ π. desunt in M. Gen.[a.b.] Call., nec minus quae deinde vulgo post Valck. sequuntur ἰστέον δὲ κτλ., vid. Scholl. Vs. 2. Contra in Call. adhaeret scholion βουκολιάσδεο δὲ ad Vs. 1. pertinens. 5) Haec in Gen.[a] post Χαλκιδεὺς l. 2 μα leguntur, vid. supra. 5) διηγητικόν cod., ex quo postea διηὸν enotatum. 9) Hypothesis in Gen.[b] deest, contra in Gen.[a] usque ad θεραπαίνης ex alia recensione repetitur. — Verba ante ἄδηλον om. D. Q. Y. (5 Pariss. Duebn.) Gen.[a.b.] Call., verba ante Μίλων om. P. 10) δῆλον Gen.[α β] — δὲ om. B. D. M. Q. Gen.[α.β.] Call. — εἰ ἐν pro ἐν ᾧ M. Gen.[α.β.] et B.[4] D.[4] Q.[4] (?), ᾧ om. B.[3] D.[3] Q.[3] 10) διάκειται τὸ ᾆσμα B. D. M. Q. Gen.[α] Call. 11) ἀλλήλοις διαλεγόμενοι] M. Q. Gen.[α] Call., προσδιαλεγόμενοι ἀλλήλοις (Gen.[β]) et Valck. seqq., προσδιαλέγονται ἀλλήλοις ἐν τῷ θ. Μ. καὶ Β. Crisp. et ante Valck. 12) Βουβύκης M. Y., Βαμβύκας N. 12) Πολυβότου L. Gen.[α.β.] Call. 13) εἴτε θυγ. εἴτε θεραπαίνης] Call. et omisso priore εἴτε Gen.[β], θεραπαίνης etiam Q. Y., εἴτε θεραπαινίδος εἴτε θυγ. Valck. seqq., θυγατρὸς reliquis omissis M. Gen.[α] 13) ἐφ' ᾧ ὁ Μίλων N. 13) ἐρεθίζων] B. D. M. N. Q. Gen.[a] Call., θερίζων Valck. seqq., om. P. 14) σκώπτει] B. D. M. Q. et, hoc loco omittens, infra post προσπαίζων αὐτῷ Call., ἔσκωπτε Gen.[a] et Valck. seqq. 15) τὴν αὐτοῦ δυσθ. om. Gen.[a], τὴν μὲν αὐτοῦ δυσφημίαν εἰπόντος ὡς Βουβ. Call. 15) Βαμβύκας N. 15) ἐρᾷ προσπ. αὐτῷ ὁ Μ. mediis omissis Gen.[a]

τοῦτο κάμνω τὴν ψυχήν, ὁ Μίλων προσπαίζων αὐτῷ τὴν φίλην αὐτοῦ μάντιν καλαμαίαν φησίν, ἐπεὶ καὶ μέλαινα καὶ λεπτὴ καὶ ἀνάκωλος·

τοιαῦται δὲ καὶ αἱ ἐν ταῖς χώραις ἀκρίδες. Βάττος δὲ „μὴ μεγαλορρημονῇς ἐπὶ τούτῳ·“ ἔφη αὐτῷ· „τυφλὸς γὰρ οὐ μόνον ὁ Πλοῦτος, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἔρως.“ ἐρεθισθεὶς δὲ ὑπὸ Μίλωνος ὁ Βάττος ἀπήγγειλεν ᾠδὴν εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ, ⟨διαπαίξαντος δὲ ταύτην τοῦ Μίλωνος ἑτέραν⟩ περιέχουσαν [καὶ] τὰ περὶ τὸν Λιτυέρσην τὸν Μίδου υἱόν, ὃν Ἡρακλῆς ἀνεῖλε πολλοὺς ἀναιροῦντα ἐν τῷ θερίζειν. παυσαμένου δὲ αὐτοῦ τῆς ᾠδῆς ἀναδέχεται ὁ Μίλων, ὡς πρέπουσαν ἐργάταις ᾠδὴν εἴρηκε, παραινεῖ δὲ λοιπὸν τὸν κατ' αὐτὸν ἔρωτα διηγεῖσθαι τῇ μητρὶ κατὰ τὸν ὄρθρον. v. B. D. M. Q. (5 Pariss. Duebn.) Gen.[b] Call.

(Βάττος δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ μεγαλορρημονεῖν ἔφη αὐτῷ· τυφλὸν γὰρ οὐ μόνον τὸν Πλοῦτον ἀλλὰ καὶ τὸν Ἔρωτα. ἔπειτα δὲ παρακληθεὶς ὑπὸ Μίλωνος εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ ᾖσεν ᾠδήν, ἣν ὁ Μίλων διαπαίξας ἑτέραν αὐτὸς ἀναβάλλεται, περιέχουσαν τὰ περὶ τοῦ Λιτυέρσου τοῦ θείου, ὃν Ἡρακλῆς ἀνεῖλε πολλοὺς ἀναιροῦντα ἐν τῷ θερίζειν. ἐπὶ τέλει δὲ παραινεῖ αὐτῷ τοιαῦτα δεῖν ᾄδειν τοὺς ἐργάτας, τὸν δ' αὐτοῦ ἔρωτα διηγεῖσθαι τῇ μητρὶ κατὰ τὸν ὄρθρον. προλογίζει Μίλων. vulg. post Valck.)

---

2) *καὶ λεπτή*] add. B. D. G. (num potius Q.?) M. (5 Pariss. Duebn.) Gen.[a] Call. 4) *καὶ αἱ*] Call., *καὶ* v., om. Gen.[a], *αἱ* rell. 5b) *μεγαλορρημονεῖν*] N., *—νῶν* Valck. seqq. cum Call. 6) *μεγαλορρημονῶν* Call. Ex v. cum Valck. collato in verbis *Βάττος .... ἀλλὰ καὶ* nulla varietas affertur. 6b) *γὰρ*] add. N. 7) *αὐτοῦ* Gen.[a] 8) (*ἀλλὰ καὶ*) *τῶν ἀκρίδων προιόνδων ὀστερηθεὶς* v. (in quibus latere videntur *τὸν ἄκριτον Ἔρωτα. προϊόντων δ' ὑπερεθισθείς.*) In eodem libro verba *ὑπὸ Μίλωνος εἰς τ. ἐρ. αὐτοῦ* ut in Valck. legi videntur, tum *ἀπήγγειλεν ᾠδήν*, post quae plura turbata dicuntur; inde ab *ἐν τῷ θερίζειν* lectio accuratius affertur. — Verba *ἐρεθισθεὶς .... παραινεῖ τε* etiam ex Vatt. proferuntur, quorum unus *ὑπερεθισθείς*. 10) *απήγγελλεν* Gen.[a] 14) *Λιτυέρσην*] *Λυτιέρσην* Vatt. B.[2] et 5 Pariss. Duebn., *Λυτιέρτην* B.[3] D.[3] M.[3] Q.[3] Gen.[a] Call. 15) *Μίδου*] Call., *Μίλου* Gen.[a], *Μήδου* rell. 17) *παυσαμένου δὲ αὐτοῦ*] v., *παυσάμενος δὲ* rell. 19) *ἐργάτῃ* Gen.[a] Call., *ἐργασίαν* v. 20) *ᾠδὴν εἴρηκε*] Call., *ᾠδῆς εἴρηκε* v., om. rell. 20) *δὲ*] v. Q. Call., *τε* rell. 21) *αὐτὸν* pro *λοιπὸν* M. Gen.[a], om. v. 21) *τὸν*] v. M. Q. Gen.[a] Call., *καὶ τὸν* rell. — *αὐτοῦ* v.

Idyll. XI.

Ὑπόκειται ὁ Κύκλωψ παρηγορῶν ἑαυτοῦ τὸν ἐπὶ Γαλατείᾳ ἔρωτα δι' ᾠδῆς. προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος ἰατρῷ Νικίᾳ, Μιλησίῳ τὸ γένος, ὃς συμφοιτητὴς γέγονεν Ἐρασιστράτου, ἰατροῦ ὄντος καὶ αὐτοῦ. μέμνηται δὲ τοῦ Νικίου καὶ ἀλλαχοῦ ὁ Θεόκριτος.

Ἄλλως. (Ὑπόθεσις τοῦ ᾄσματος.) ὑπόκειται (Πολύφημος) ὁ Κύκλωψ [ἐρῶν τῆς Γαλατείας καὶ] ποιμαίνων τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ ἔρωτα δι' ᾠδῆς. προσδιαλέγεται δὲ ὁ Θεόκριτος ἰατρῷ Νικίᾳ Μιλησίῳ τὸ γένος, οὗ καὶ ποιημάτιον φέρεται ἀντιγεγραμμένον πρὸς Θεοκρίτου Κύκλωπα, οὗ ἡ ἀρχή·

Ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο Θεόκριτε· οἱ γὰρ Ἔρωτες
ποιητὰς πολλοὺς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

([ἐπιγέγραπται δὲ Κύκλωψ ἢ Γαλάτεια.]) γέγονε δὲ κατ' ἐπίγραμμά τι συμφοιτητὴς Ἐρασιστράτου ἰατροῦ Μιλησίου, ὥς φησι Διονύσιος ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ Ἰατρῶν ἀναγραφῇ.

(Ἐκ παιγνίων λάμβανε διδασκαλίαν,
λόγον στορεστὴν τυγχάνειν παθημάτων.

a. I. L. M. P. Q. Gen.[a.b.])

---

2) Prior Hypothesis deest in Y. Gen.[b.] 2) αὐτοῦ et Γαλατείας M., αὐτὸν ἐπὶ τῇ Γ. Gen.[a.] 4) ὁ συμφ. Gen.[a.] 5) Verba μέμνηται seqq. etiam Cant. habet in scholio. 7) In Gen.[a.] hujus alterius argumenti prior pars usque ad γένος post Triclinii scholium metricum legitur (eadem deest in M.), reliqua priori Hypothesi adhaerent, nec minus in Cant. ultimis illius verbis, vid. supra. — ὑπόθ. τ. ᾄ. om. Y. Gen.[a.] Call., ἡ ὑποθ. Gen.[b.] — ᾄσματος] B. D. Q. Gen.[b.], πράγματος vulg. 7) ὑπόκειται om. Gen.[b.] 7) ὁ Πολ. Κυκλ. Y. Gen.[b.], Πολυφ. om. D. Call., ὁ om. Gen.[a.] 8) ποιμαίνων] conj. Meinekius, πονῶν Gen.[a.], ποιῶν rell. — τὸν om. Gen.[a.] 10) ἰατρῷ om. Call. 10) τὸ γένος om. Gen.[b.] Call. — οὗ καὶ om. Q. Gen.[b.] et cum omnibus sequentibus I. Y. — τὸ δὲ ποιημ. φ. N., ποιημ. δέ τι φ. M. Cant. Gen.[a.] 11) ἀναγεγρ. v. N. Cant. 11) πρὸς Θεοκρίτου Κύκλωπα] Meineck., ὑπὸ Θεοκρίτου πρὸς Κύκλωπα 3. B. D. K. M. Q. Gen.[a.b.] Call., ὑπὸ Θεοκρίτου Κύκλωψ Cant., ὑπὸ Θεοκρίτου Κύκλωπος vulg. post Valck., ὑπὲρ Κύκλωπος πρὸς Θεόκριτον Crisp. et ante Valck., τοῦ Θεοκρίτου Κύκλωπι conj. Schaeferus, quod recepit Duebn. 12) ἀρχὴ ἦν, ἀληθὲς Gen.[a.], ἦν γὰρ ἄρα 3. B. D. Q. Gen.[a.b.] — ἐρῶντες Call. 13) ποιητὰς πολλοὺς] M. Q. Gen.[a.b.], πολλοὺς ποιητὰς L. Cant. vulg., πολλάκι ποιητὰς Call. 14) Circumscripta absunt ab 3. B. D. Cant. Gen.[a.b.] Call., quae Meinekius fortasse post ἀναγραφῇ rejicienda dicit. 14) γέγραφε δὲ 3. B. D. L. Q. Gen.[b.] Call., φέρεται δὲ M. Cant. Gen.[a.] — κατ' ἐπίγραμμά τι] καὶ ἐπιγραμμάτιον 3. B. D. L. M. Q. Cant. (sed hic τι pro καὶ) Gen.[a.b.] Call., om. vulg. post Valck. 15) συμφ. omittunt iidem decem libri, primum a Valck. editum. 15) ἰατροῦ] add. iidem decem libri et v. 15) ὥς φησι seqq. om. M. Cant. Gen.[a.] 16) ἀνατροφῇ 3. B.[3.] D. L. Q. Gen.[b.], ἀναστροφῇ B.[2.] 17) Gen.[a.] haec in Scholl. Vs. 1. post Callimachi fragmentum habet, Gen.[b.] ad Vs. 4 post οὐ ῥᾴδιον. 18) στορετυγχάνειν παθηματικὸν Gen.[b.], στορετὴν τ. τῶν παθ. a.

Idyll. XII.

(*Ὑπόθεσις Ἐρατοσθένους.* 3. 5. 12. L.) *Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Ἀΐτας· γέγραπται δὲ Ἰάδι διαλέκτῳ· ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς ἐρώμενον, ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα Ἀΐτης, ἐπειδὴ τοὺς ἐρωμένους ἔνιοι ἀΐτας καλοῦσιν ὡς Θετταλοί. καὶ γὰρ Ἀλκμὰν* (fr. 123) *τὰς ἐπεράστους χορδὰς λέγει ἀΐτιας. οἱ δὲ ἀΐτας τοὺς ⟨ἴτας καὶ⟩ ἑταίρους· φασὶ δὲ γενέσθαι (μεταθέσει τοῦ ἀντιστοίχου). ⟨οἱ δὲ⟩ τοὺς ἀγαθούς, οἷον μὴ ἴτας ἀντὶ τοῦ μὴ ἰταμούς. ἢ ἀΐτης ὁ συνέτης καὶ συμπολίτης. εἰ δὲ ἐπὶ ἐρωμένου τάσσοιτο, λέγεται ἀπὸ τοῦ εἰσάειν καὶ εἰσπνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι. ἐκτίθεται δέ πως ὁ ἐρῶν — καὶ οὐ φείδεται ἐνθεασμοῦ — τοὺς τοῦ ἐρωμένου χαρακτῆρας, εὔχεται δὲ τῶν δύο ψυχῶν ἁρμογὴν αὐτοῖς γενέσθαι καὶ φιλίας ἀσφάλειαν μέχρι τέλους παραμένουσαν, ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μεθ'*

---

2) Teste Zieglero Praef. pag. V. VI in 3. 5. 12. *Ἐρατοσθένους ὑπόθεσις εἰς τὸν Ἀΐταν* extremum locum post idyllia tenet. 2) *ἐπιγράφ. μ. τ. εἰδ. ἀΐτας* et *δὲ* om. Y. 3) *αἴτας* 5. et sic porro. 4) *ποιητοῦ* Gen.[a] 4) *ὅθεν .... δέ πως* l. 12] ita fere leguntur in 3. 5. B. L. Q. Y. Gen.[b] Call., quo accedunt 12. D. I. minus accurate collati. Vulgo post Valck. haec edebantur conspirante fere Gen.[a]: *ἐπιγέγραπται δὲ οὕτως, ἐπεὶ καὶ τοὺς ἐρωμένους ἀΐτας ἔνιοι καλοῦσιν, ὡς Θεσσαλοί· καὶ* (*καὶ γὰρ* Gen.[a]) *Ἀλκμὰν τὰς ἐπεράστους κόρας ἀΐτας λέγει. οἱ δέ φασιν* (om. Gen.[a]) *ἀΐτας τοὺς φίλους* (*ἑταίρους* M. Gen.[a]) *μεταθέσει τοῦ ἀντιστοίχου* (*—στίχου* Gen.[a], seqq. usque ad *εὔχεται* om. M. Gen.[a]). *ἢ ἀΐτας οἱονεὶ μὴ ἰταμούς· ἢ ἀΐτας ὁ σύμπνους καὶ συναΐτης καὶ συμπολίτης. εἰ δὲ ἐπὶ ἐρωμένου τάττοιτο, ἀΐτης ἂν λέγοιτο ἀπὸ τοῦ ἄειν καὶ εἰσπνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι. ἐκτίθεται δέ, ὅπως.* 5) *τὸ δὲ ἐπίγρ.* Y., *καὶ* om. 5. 12. ap. Ziegl., *τὸ* om. 5.[5] Gen.[b] 5) *Ἀΐτης*] 3. B.[2] Gen.[b] Call., *ἄιτης* 5., *ἀΐτας* Y., si Gailio, et L. Q., si Duebnero fides est, qui quum etiam libris aliorum ope collatis *ἀΐτας* tribuerint, sphalma subesse videtur. 5) *ἐπειδὴ*] 5.[5] Gen.[b], *ἐπεὶ δὲ* 5. 12. ap. Ziegl., *ἐπειδὴ καὶ* rell. 6) *Θετταλοί*] 5. Gen.[b] Call., *Θεσσαλοί* (rell.?) 6) *γὰρ* om. (B.) — *ἀλκμανας τας* hac vocula deleta 5. 7) *χορδὰς*] Meinck. ex schol. ad inscr. et EtM. 43, 40. *κόρας* libri, etiam 5. L. hoc loco. 7) *ἀΐτιας*] *ἀϊτίας* EtM., *ἀΐτας* libri, *ἀΐτας λέγει* (B.) 7) *αἴτας* pro *ἀΐτας* Call., quae in reliquis diaeresem tuetur, *ἄιτας* 5. 8) *ἑταίρους .... ἰταμούς* etiam D., *φίλους* ut vulgo B.[3] Q.[3], sed *ἑταίρους* B.[2] Q.[1] 8) *φησὶ* 5., *δέ τινες λέγεσθαι* Call. 8) *μεταθ. τ. ἀντ.*] Gen.[a] et vulg. post Valck. (vid. supra), om. 3. 5. B. D. L. Q. Y. Gen.[b] Call. 9) *ἤγουν* pro *οἷον* B. D. Q. 9) *τοῦ ἰταμούς. ἢ ἀΐτυρος συμπολίτης.* Y. 10) *συνέτης*] *συναέτης* 5.[5], *συνναέτης* 5. ap. Ziegl., *συναΐτης* rell. — Ultima paullum contracta etiam I. habet. 10) *τάττοιτο* (3.) 11) *λέγεται* om. Y., *λέγοιτο ἂν* Call. — *ἀπὸ τοῦ εἰσάειν* etiam D. 12) *ἐκτίθεται* seqq. desunt in Y. — *πῶς* Gen.[b], *δέ πως* etiam D. 12) *ἐνθεασμοῦ*] *θεασάμενος* libri, *ἀσάμενος* N., om. L. 13) *εὔχονται τῶν* 5., *τῶν* om. 3.[2] B. L. Q. Gen.[b] Call. 15) *καὶ μέχρι* Gen.[b] 15) *παραμένουσαν .... τοιούσδε*] ita fere 3. 5. B. L. Q. Gen.[b] Call., *ἐμμένουσαν, ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μετ' αὐτοὺς φημίσωσιν αυ-*

ἡμᾶς φημίσωσι τὴν ἐν ἀμφοτέροις ὁμόνοιαν, λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους πεφυκέναι τοιούσδε οἵτινες ἀμοιβὴν φιλίας ἔπνευσαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ τοὺς Μεγαρεῖς ἐπαινεῖ ἐπὶ τῷ τετιμηκέναι Διοκλέα ὑπερασπίσαντα τοῦ ἰδίου ἐρωμένου καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκείνου ⟨σωτηρίας⟩ τελευτῇ ἐμπεσόντα [εἰς πόλεμον], ὅθεν τοὺς Μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν δημοσίᾳ καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα ἀγῶνά τε ποιεῖν ἐπ' αὐτῷ, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλήματος ἀγωνίζεσθαι, τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστα τοῦτον ὑπὸ τοῦ κριτοῦ στεφανοῦσθαι [λέγουσιν].

Idyll. XIII.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Ὕλας. Πάλιν δὲ τῷ Νικίᾳ προσδιαλέγεται ὡς καὶ ἐν τῷ Κύκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ περὶ τὸν Ὕλαν καὶ Ἡρακλέα· τοῦ μὲν Ὕλα τὴν ὑπὸ τῶν Νυμφῶν ἁρπαγήν, τοῦ δὲ Ἡρακλέους τὴν πλάνην καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Ὕλα βάσανον. ἡ ἱστορία παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ.

τῶν τὴν ὁμόνοιαν, λέγοντες ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους γεγενῆσθαι αὐτούς. vulg. post Valck. — *παραμένουσαν* etiam D. M. Gen.[a], *περιμένουσαν* Call.

2) *τοιούσδε*] *τούσδε* 3. 5. B.[2] L. Q. Gen.[b], *τοὺς δὲ* praecedente colo Call., *αὐτοὺς* B.[3] D.[3] ut vulgo (?). 2) *οἵτινες*] 5. vulg., *ἢ οἵτινες* 3. B. D. L. Q. Gen.[b], *εἴ τινες* Call. 3) *φιλίαν* Gen.[a] — *ἔμπνευσαν* v., *ἐνέπνευσαν* N. 3) Post *ἀλλήλους* additur *διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν* in 3. 5. L. Gen.[b] (*παρ'* bis pro *πρὸς* 5.), *ἤγουν φιλίαν* in Q., *φιλίαν* in B. 3) *καὶ τ. Μ. ἐπαινεῖ*] 3. 5. Q. Gen.[b] Call., *ἐπαινεῖ δὲ καὶ τ. Μ.* vulg. 4) *τοῦ* om. 5. Gen.[a.b.] 5) *καὶ*] v. 5. B. D. L. M. N. Q. Gen.[b], *ἢ* Call. vulg. 5) *τελευτῇ*] *τελευτῆς* vulg. 6) *ὅθεν* seqq. extant etiam in Scholl. ad Vs. 28. — *τοὺς*] Gen.[a] Call. Scholl., *καὶ τοὺς* vulg., *οἱ* 3. 5. B. L. Q. Gen.[b] 6) *ἔθαψαν . . . ἐτίμησαν . . . καὶ ἀγῶνα ἐποίουν ἐπ' αὐτῷ* B. L. Q. 7) *ποιεῖν ἐπ' αὐτῷ*] 3. 5. Gen.[b], *ποιεῖν ἐπ' αὐτόν* Call., *ἐπ' αὐτῷ ποιεῖν* vulg., *αὐτῷ ποιεῖν* Scholl. 7) *ἐν ᾧ φασὶ* B. D. L. Q. 8) *φιλήματος*] 3. 5. B. D. L. Q. Gen.[b] Call., *φιλημάτων* vulg. et Scholl. 8) *τὸν δὲ* seqq. desunt in 3. 5. 12. B.[2] L. Q.[1] Gen.[b] Contra in B. Q. et a man. rec. in L. adhaerent *ἐπαινέσειε δ' ἂν* ex Scholl. Vs. 8, quae in B.[3] Q.[3] male post *στεφανοῦσθαι* legi dicuntur. 9) *αὐτῶν*] Call. et Scholl., *τινα* vulg. 9) *ἥδιστα*] N. et Scholl., *ἥδιστον* vulg. 9) *ἀπὸ* Call. — *τοῦ κριτοῦ*] Gen.[a] Call., *κριτοῦ* M., *τῶν ἄλλων* vulg., *ὑπ' αὐτῶν* Scholl., ubi *ὑπ' αὐτοῦ* 3. Gen.[b] 9) *λέγουσιν*] add. sola Call. 12) Hypothesis iisdem fere verbis ante Scholl. repetita erat; deest in Gen.[b] — *ἐπιγρ. μὲν τὸ εἰδ. τοῦτο* N. 12) *ὕλας* Gen.[a] et Scholl. ante Brub., et ita porro per *λλ*. 13) *δὲ καὶ τὰ* Gen.[a] 14) *πρὸς* pro *περὶ* Scholl., sed ibi *περὶ* M. Gaisf. 14) *τὴν* om. Scholl. vulgo post Scult. — *ἀπὸ* N., *περὶ* pro *ὑπὸ* M. 15) *Ἡρακλέους*] codd. teste Gailio, (Gen.[a]) Kiessl. et in Scholl. Reisk. seqq., *Ἡρακλέως* in Scholl. vulgo post Xyl., *Ἡρακλέος* vulg. et in Scholl. ante Xyl. 15) Post *πλάνην* in Gen.[a], post *βάσανον* in K. M. additum *καὶ*

Idyll. XIV.

*Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διήγησίς ἐστι καταστάσεως ἐρωτικῆς [τοῦ τῆς Κυνίσκας ἔρωτος]. ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ Αἰσχίνου μᾶλλον προσέκειτο Λύκῳ τινί, καταφρονοῦσα τοῦ Αἰσχίνου. Θυωνίχου δέ τινος ἑταίρου προσιόντος αὐτῷ διὰ χρόνου *** δικαίως εἰσάγεται. [καὶ προλέγει]. τὰ δὲ πράγματα ἐν Σικελίᾳ.*

Idyll. XV.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον Συρακούσιαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι· ὑποτίθεται δέ τινας Συρακουσίας τὸ γένος ἐπιδημούσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ κατὰ σύνταξιν ἐπὶ θέαν ἐξιούσας τῆς πομπῆς τοῦ κοσμηθέντος Ἀδώνιδος ὑπὸ Ἀρσινόης τῆς Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου γυναικός. ἔθος γὰρ εἶχον οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐν τοῖς Ἀδωνίοις (καλουμένοις — ἑορτὴ δὲ

τὴν εἰς Κολχοὺς τοῦ Ἡρακλέους πεζοπορoῦντος ἄφιξιν. — καὶ τὸν Gen.[a] 16) *περὶ* pro *ὑπὲρ* Scholl. 16) Post *βάσανον* vulgo adhaeret scholium ad Vs. 9 pertinens *ἰστέον ὅτι ὁ Ὕλας παῖς κτλ.*, quod deest in v. K. M. N. Y. Gen[a] Scholl. Postremo vulgo sequitur scholium ad Vs. 1. 2 pertinens *ἀμφιβάλλουσι*, quod deest in iisdem et B. Q. Illorum loco auctore Duebnero addidi verba *ἡ ἱστ. π. Ἀπ.*, quae vulgo ad Hypoth. Id. III aberrarunt.

2) Hypoth. deest in N.[6] 2) *διήγησις*] B. D. M. P. Y. (8 Pariss. Duebn.) Gen.[b], *διήγημα* v. N., *ὑπόθεσις* vulg. In Y. *καταστ.* ante *διήγ.* legitur. 3) *τοῦ τῆς Κυνίσκας ἔρωτος*] Y. et praemisso *κοινῆς* M. N. Gen.[b], *κοινῆς καὶ ἔρωτος* B. D. L. Q. P., *καὶ κοινῆς τοῦ Κυνίσκας ἔρωτος* vulg. 4) *μᾶλλον* om. v. M. N. P. Y. (5 Pariss. Db.) Gen.[b] 5) *Θυωνύχου* vulg. ante Gaisf. 5) *αὐτοῦ* N. Lacunam indicavit Meinekius. 6) (*καὶ*) *προλογίζει* v., *προλέγει δὲ* Gen.[b], *προλέγει ὁ Αἰσχίνης* B. I. M. Q., *προλέγων Αἰσχίνου* Y., om. L. N. P. 6) *δὲ* om. L. P., *τὰ δὲ πρ. ἐν Σ.* om. B., ubi contra adhaeret schol. Vs. 1 *Χαίρειν φησὶ κτλ.* 9) *Συρρακ.* Y., et ita postea. 9) *Ἀδωνίζουσαι* E. K. M. N. Post eam vocem leguntur *τὰ δὲ πράγματά εἰσιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ* in E. N.[6] et vulg. post Valck., quibus carent L. M. P. Y. Gen.[b] Call. 10) *δέ τινας*] L. P. Call., *δέ τινας γυναῖκας* D. M. Gen.[b], *δὲ γυναῖκας* Y., *γάρ τινας* E. N. vulg. 10) *ἐπιδημούσας*] N.[3] P. Y. (6 Pariss. Db.), *ἐπιδημησάσας* E. N.[6], *παρεπιδημούσας* Call. vulg. 11) *τοῦ* pro *κατὰ* Y.[2] 11) *σύνταξιν*] D. K. M. Y. Gen.[b] Call., *τάξιν* E. N.[6] vulg. 11) *θέας* N.[6] 12) *τῆς προπομπῆς* E. N.[3], *τὴν προπομπὴν* N.[6] 12) *καὶ* pro *τοῦ* P. — *κομισθέντος* Call. 13) *Πτολ.* om. L. P. Y. Gen.[b] Call., *τοῦ* om. Call. 13) Verba *ἔθος .... κομίζειν* hoc loco leguntur in E. et vulg., contra in L. M. P. Y. Gen.[b] Call. illis priora sunt *παραγίνεται .... προσώπου* p. 14. 3—6, quatenus in iis libris extant. — *δὲ* pro *γὰρ* L. M. P. Y. Gen.[b] Call., *ἔχουσιν* L. M. P. Y. Gen.[b] 14) *ἐν τοῖς Ἀδ.* ante *μετὰ τῶν νομ.* leguntur in L. M. P. Y. Gen.[b], *ἐν* om. Call., *Ἀδωνείοις* Y.[3] 14) *καλουμένοις .... τελουμένη*] E. N.[6] Valck. vulg., om. L. M. P. Y. Gen.[b] Call.

ἣν ὑπὲρ τοῦ Ἀδώνιδος τελουμένη —) κοσμήσαντες εἴδωλον τοῦ Ἀδώνιδος μετὰ τῶν νομιζομένων ἐπὶ τὴν θάλατταν κομίζειν. ἔρχεται δὲ Γοργὼ πρὸς Πραξινόην, καὶ παραλαβοῦσα αὐτὴν ἐξέρχονται ἐπὶ τὴν θέαν. Παρέπλασε δὲ τὸ ποιημάτιον ἐκ τῶν παρὰ Σώφρονι Θαμένων τὰ Ἴσθμια. ἔστι δὲ κεχωρισμένον τοῦ ποιητικοῦ προσώπου· (καὶ γὰρ πρόσωπα εἰσάγονται ἥ τε Γοργὼ καὶ ἡ Πραξινόη καὶ ἡ τῆς Πραξινόης θεράπαινα. ἄρχεται δὲ Γοργώ. προϊόντος δὲ τοῦ εἰδυλλίου καὶ ἕτερα πρόσωπα παρεισάγονται, γραῦς τις, ἀνήρ, καὶ γυνὴ ἀοιδός.) αἱ δὲ Συρακούσιαι ἐξελθοῦσαι τῶν οἴκων θαυμάζουσι τὸν ὄχλον ὅσα τε παρ' ἓν [τῷ ὄχλῳ] διαγράφει ὁ Θεόκριτος ἐπιδημήσας εἰς Ἀλεξάνδρειαν χαριζόμενος τῇ βασιλίδι, τόν τε σκυλμὸν καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν καὶ ᾄδουσάν τινα καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς Ἀρσινόης δι' ᾠδῆς ἀπαγγέλλουσαν.

Idyll. XVI.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς Ἱέρωνα τὸν Ἱεροκλέους, τὸν ἔσχατον Σικελίας τύραννον· κατέσχε δὲ τὴν ἀρχὴν στρατηγὸς ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ φθείρας τὰς <τῶν

---

1) κοσμήσαντες] Y., διακοσμήσαντες K. L. M. P. Gen.[b], διακομίσαντας Call., κοσμεῖν et καὶ ante μετὰ E. N.[6] vulg. 1) εἴδωλον] L. M.[4] P.[4] Y., εἴδωλα E. K. M.[3] N.[6] P.[3] (Gen.[b]) vulg., τὰ εἴδωλα Call. 2) τῶν om. Y. — νομιζομένων] D. M. Y. Gen.[b] Call., ὀνομαζομένων L. P., ὑπερεχουσῶν E. N.[6] vulg. 2) θάλασσαν Gen. Call. 3) ἔρχεται δὲ] L. M.[4] P. Y. Gen.[b] Call., ἄρχεται ἡ D. M.[3], παραγίνεται οὖν ἡ E. N.[6], παραγίνεται vulg. 3) Πραξινόαν Call. 3) περιλαβοῦσα D. 4) ἐξέρχεται M. Y. Gen.[b] Call. — τὴν om. Y.[2] 4) παρέπλασε seqq. om. L. M. P. 4) τὸ om. Call., ποίημά τι Gen.[b] Call. 5) ἐκ τῶν π. Σ. om. Call., περὶ Σώφρὸ Y.[2] (παρὰ Σώφρονι Y.[3]) 5) Θαμένων .... προσώπου om. Y. — Θαμένων] Blomfieldius ad Sophr., θεμένων E. N.[6] Gen.[b] vulg., θεωμένων conj. Valck., Σωφρ. Ἴσθμια θεμένων Gen.[b] 5) καὶ pro ἔστι δὲ Gen.[b] Call. 6) ἐκ pro τοῦ Gen.[b] 6) τρόπου pro προσώπου Call. 6) καὶ γὰρ .... ἀοιδός desunt in Y. Gen.[b] Call. 9) εἰσι pro παρεισ. E.[3], εἰσὶ E.[4] 10) αἱ δὲ κτλ.] D. Y. Gen.[b] Call., om. E. N. vulg. 11) ὅσα τε παρ' ἓν] ὅσα τε γὰρ ἐν ὄχλῳ (D.[3]) Y.[2.3] Gen.[b], ὅσα δὲ γὰρ ἐν τῷ ὄχλῳ D.[4] Y.[4] (?), καὶ ὅσα ἐν τῷ ὄχλῳ Call. 11) διαγράφει] D. Y.[4] Gen.[b], διατρέφει Y.[2.3], διαγράφει δὲ Call. 12) ἐπιδημήσας] Y.[2.3] Gen.[b], ἐπιδημούσας D. Y.[4] (?) Call. 13) ᾄδωσαν Y.[3], ᾄδουσι Gen.[b] 14) πολιτείαν D. 16) τὸν Ἱεροκλ. om. M., Ἱεροκλέα Gen.[b], Ἡρακλέους B., Ἡρακλέα D., τὸν Ἱ. υἱὸν Y., alterum τὸν om. B.[2] 18) ἀποδειχθεὶς] B. D. et Schaefero auctore Kiessl., ὑποδ. Gen.[b] vulg., ἀναδ. Y. 18) ὑπὸ om. B. D. 18) τῶν πολεμίων vel τῶν Μαμερτίνων Geelius suppleri jussit.

πολεμίων〉 δυνάμεις, ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀναγορευθῆναι. [μετὰ δὲ τοῦτον ἦρξεν Ἱερώνυμος ὁ Γέλωνος.] μηδὲν οὖν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Ἱέρωνος ὁ Θεόκριτος διὰ τοῦτο Χάριτας τὸ εἰδύλλιον τοῦτο ἐπέγραψε, περὶ ὧν καὶ λέγει, τὰ Σιμωνίδου κιβώτια ἐμφαίνων. ἔλεγε γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν δύο κιβώτια, τὸ μὲν χαρίτων, τὸ δὲ δωρεῶν. ὅτε οὖν τις 〈ὧν〉 ἔγραψεν αὐτῷ χάριν κατεπαγγείλαιτο, μισθὸν αἰτῶν ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια (καὶ δεικνύναι ἀνεῳγμένα B. D. Y.). *εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν χαρίτων κενόν, τὸ δὲ ἕτερον πλῆρες. καὶ οὕτως 〈οὐκ〉 ἀνεκόπτετο τὴν δωρεὰν αἰτῶν.*

Idyll. XVII.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον 〈ἐγκώμιον〉 εἰς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον ἐπιγέγραπται· [Ἀρατείᾳ δὲ κέχρηται εἰσβολῇ.] ὁ δὲ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος Πτολεμαίου τοῦ Λάγου καὶ Βερενίκης ἦν παῖς. διὸ καὶ ἁμαρτάνει ὁ Μούνατος εἰς τοὺς χρόνους ἀναβιβάζων τοῦ Θεοκρίτου τὸν Φιλοπάτορα, οὐ συνιδὼν τοσούτου χρόνου διάστημα μαχόμενον.

---

1) *ἐπ' ὀλίγον* post *αὐτὸν* Y.[2] 1) *ἀναγορευθῆναι*] B. D. M. Y., ut conj. Schaeferus, *ἀγορευθῆναι* vulg. 2) *μετὰ τοῦτον δ'* Y.[2] — *Ἱερώνυμος*] Geelius, qui simul haec proscripsit, *Ἱέρων* vulg. 3) *ὁ Θ. παρὰ τοῦ Ἱέρ.* Y. 3) *διὰ τοῦτο*] add. B. D. M. Y. Gen.[b] 3) *Χάριτας τὸ εἰδ. τ. ἐπέγρ.*] Y., *τὸ εἰδ. τοῦτο πεποίηκε καὶ Χάριτας αὐτὸ ἐπέγραψεν* vulg., sed *αὐτὸν ὑπέγρ.* Gen.[b] 4) *περὶ .... ἐμφαίνων*] Y., nisi quod *ἐμφαίνειν* codex, *ἐν ᾧ καὶ* (*καὶ* om. Gen.[b]) *τὰ τοῦ Σιμ. ἐμφαίνει κιβ.* vulg., *ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτου τὰ τοῦ Σιμ. κιβ.* M. 5) *ἔλεγε*] *ἔλεγον* Y., *λέγουσι* vulg., *λέγεται* M. 5) *ἐκεῖνος*] *ἐκεῖνον* B. M. Y., *αὐτὸν* vulg. 5) *κιβ. δύο* Y. 6) *τῶν χαρ.* D. 6) *δωρεῶν*] M., *διδόντων* vulg., *τῶν διδ.* D., *πεπληρωμένον* addit M. 7) *ἔγραψεν αὐτῷ*] Y., *πρὸς αὐτὸν* B. D. M. Gen.[b], *παρ' αὐτὸν* vulg. 7) *χάριν κατεπαγγείλαιτο*] *χ. καὶ παρεγίνετο* Y.[2], *χ. καὶ παρεγένετο* Y.[3], *παρεγένετο χάριν* vulg. 7) *μισθὸν*] add. Y. — *αἰτῶν*] Y., *αἰτούμενος* vulg. 8) *τὰ κιβ. φέρειν* Y. 8) *δεικνύναι*] *δεικ. αὐτὰ* B. D., *δεικ. τῷ αἰτοῦντι* Y. — *ἀνεώξαντα* B. D. 9) *κενῶν* Gen.[b] 9) *ἕτερον*] M., *τῶν διδόντων* vulg. 10) *ἀνεκ. τ. δ. αἰτῶν*] Y., *ὁ τὴν δ. αἰτούμενος ἀνεκ.* vulg. 12) In M. Gen.[b] hypothesis scholio ad Vs. 1 addita est post *Ἀράτειος ἡ εἰσβολή*, interserto *δὲ* post *τοῦτο*. — *τὸ εἰδ.* om. M. 13) *ἐπιγέγραπται*] M. Gen.[b], *γέγραπται* vulg. et ante Scholl. — *Ἀρ. δὲ κ. εἰσβ.* om. M. Gen.[b] 13) *ὃς* pro *ὁ δὲ Φ. Πτ.* M. Gen.[b] Ex r. afferuntur verba *Πτολεμαῖος Φιλάδελφος .... παῖς.* 14) *Λαγωοῦ* M. Gen.[b] — *Βερονίκης* ante Bas. II. 15) *ἦν* om. r. Gen.[b], *παῖς ἦν* M. 15) *διὸ καὶ* seqq. om. M. — *Μουνάτιος* r. Gen.[b] 15) *εἰς .... Φιλοπ.*] Gen.[b], *τοὺς χρ. τοῦ Θ. ἀναβ. εἰς τ. Φιλ.* vulg. 16) *οὐ συνιδὼν*] add. Gen.[b] 17) *διάστημα μαχόμενον*] *διάστημα μαχόμενος* Gen.[b], *μαχόμενος διαστήματι* vulg.

Idyll. XVIII.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἑλένης ἐπιθαλάμιος, καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου Στησιχόρου Ἑλένης ἐπιθαλαμίου. τῶν δὲ ἐπιθαλαμίων τινὰ μὲν ᾄδεται ἑσπέρας, ἃ λέγεται κατακοιμητικά, ἅτινα ἕως μέσης νυκτὸς ᾄδουσι· τινὰ δὲ ὄρθρια, ἃ καὶ προσαγορεύεται διεγερτικά. Ἄιδουσι δὲ τὸν ἐπιθαλάμιον αἱ παρθένοι πρὸ τοῦ θαλάμου, ἵνα τῆς παρθένου βιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἡ φωνὴ μὴ ἐξακούηται, λανθάνῃ δὲ κρυπτομένη διὰ τῆς τῶν παρθένων φωνῆς. 4. 5. 6. M. Gen.[b] Scholl. et fere Cant.

Idyll. XXII. [XXVIII.]

(*Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον σύγκειται εἰς ἠλακάτην ἐλεφαντίνην, ἣν πλέων ἐπὶ Μίλητον ὁ Θεόκριτος πρὸς Νικίαν τὸν ἰατρὸν δῶρον ἐκόμιζε τῇ τούτου γυναικὶ Θευγενίδι. γέγραπται δὲ Αἰολίδι διαλέκτῳ παρὰ τὸ Σαπφικὸν ἑκκαιδεκασύλλαβον τὸ*

ῥοδοπαχέες ἁγναὶ Χάριτες δεῦτε Διὸς κόραι.

ὁ δὲ λόγος πρὸς τὴν ἠλακάτην. καὶ ἔστι τὸ ἑξῆς· γλαυκᾶς Ἀθάνας δῶρον ἠλακάτη φιλέριθε, τουτέστι φίλεργε, ταῖς γυναιξίν. c. 6.)

Idyll. XXIII. (XXIX.)

(*Ὑπόθεσις. Οἶνος ὦ φίλε παῖ. Παιδικὰ Αἰολικά.* 6.[1] *Γέγραπται τοῦτο εἰς παῖδα ἀποστρεφόμενον τὴν τοῦ φιλοῦν-*

---

2) Ante Gaisf. haec hypothesis scholiis praefixa legebatur; in M. praemittuntur *ἐκ τῶν παλαιῶν σχολίων.* — *ἐπιγρ. τὸ παρὸν εἰδ.* Scholl., *ἐπιγρ. μὲν τοῦτο τὸ εἰδ. Ἑλ. ἐπιθαλάμιον* M. 3) *τινὰ δὲ εἴλ. ἐκ τοῦ ἐπιθ. Στησιχώρου τοῦ εἰς τὴν Ἑλένην* M., *ἐν αὐτῷ τινὰ εἴλ. ἐκ τοῦ νπρώτου Στ. Ἑλένης τῶν ἐπιθαλαμίων* Cant., *ἐπιθαλαμίου* om. 4. 5. 6. (Gen.[b]) et Cant., ut videtur. 4) *δὲ* om. Gen. — *ἐπιθ. ὕμνων* M. 4) *ἑσπέρᾳ* Gen. 5) *ἅτινα . . . . ᾄδουσι* om. M. 6) *ᾄδ. δὲ ταῦτα πρὸ* M., *τὸν δὲ ἐπιθ. ᾄδουσιν αἱ* Scholl. 9) *λανθάνει* Gen.[b] 9) *κρυπτ. τῷ θορύβῳ τῶν ᾀδόντων* M. 14) Verba *γέγραπται . . . . κόραι* jam Adnotator Vimariensis adscripserat. 15) *παρὰ*] Vim., *περὶ* c. 6. 17) *ῥοδοπήχεες* Vim. 19) *ἠλακάτα* 6.[1] 23) *γέγραφε* 6.[1] 23) *τὴν ἑαυτοῦ φιλίαν* 6.[1]

τος φιλίαν· διὸ καὶ ἐλέγχειν αὐτὸν πειρᾶται ὡς μὴ σπουδαίως πρὸς τὴν φιλίαν αὐτοῦ διακείμενον. τὸ δὲ μέτρον τοῦτο Σαπφικὸν πεντάμετρον τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον. ἡ δὲ ὁμιλία, παρ' ὅσον εἰρῆσθαι γεγράφασιν οἶνος καὶ ἀλήθεια παρὰ τὴν παροιμίαν. k. c. 6. *Δ*. B.)

---

2) *τὴν αὐτοῦ φιλίαν* 6.[1] 3) *ἡ δ'* 6.[1] 4) *φασιν* pro *γεγράφασιν*

Ultima haec obscura et vix integra.

SCHOLIA ET GLOSSAE.

Idyll. I.

(*Θεοκρίτου Θύρσις* ⟨*ἢ*⟩ *Ὠιδή*. Gen.[b.] — *Τὸ παρὸν εἰδύλλιον δραματικὸν Δωρίδι*. K. M.) — (*Τοῦ σοφωτάτου Κυροῦ Μανουὴλ Μοσχοπούλου σχόλια καὶ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου*. M.)

(*Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Τὸ παρὸν εἰδύλλιον σύγκειται ἐκ στίχων δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ρνα΄, ὧν τελευταῖος· οὐ μὴ σκιρτασῆτε, μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῇ. συνίσταται οὖν ὁ δακτυλικός, ἤγουν ὁ ἡρωικὸς στίχος ἐκ δακτύλων καὶ σπονδείων, ἐν μόνῃ δὲ τῇ ἕκτῃ χώρᾳ δέχεται σπονδεῖον ἢ τροχαῖον*. M. P.)

Inscriptio.

Vet. Πῶς οὐκ ἐπεγράφη ἐν τῷ εἰδυλλίῳ τούτῳ τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα, ἀλλὰ τοῦ ποιμένος; Διὰ τὸ μέλλειν παρεισαχθῆναι τὸν ποιμένα κρειττόνως τῇ καλάμῃ φθεγγόμενον. — Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ παρόντος εἰδυλλίου. Θεοκρίτου Θύρσις ἢ Ὠιδή· τουτέστιν, ὁ βουλόμενος Θύρσιν ἐπιγραφέτω, ὁ θέλων Ὠιδήν. Θύρσις μὲν γάρ ἐστιν ὁ ποιμὴν ὁ αὐλῶν, ᾠδὴ δὲ τὸ μέλισμα τὸ φθεγγόμενον.

Vs. 1—3.

Vet. [*Ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα.*] *Ἀδύ τι: ψιλοῦται τὸ α. οἱ γὰρ Δωριεῖς τρέποντες τὸ η τὸ δασὺ εἰς α ψιλούμενον τρέπουσιν ὑπεξαιρουμένων*

---

11) *δακτύλου καὶ σπονδείου* codd. 14) //Gen., ubi hoc scholium hypothesi adhaeret, ut in Call. et Valck. seqq. — *οὐκ ἐπεγράφη*] B. D., *οὐχ ὑπεγράφη* Gen. vulg. 14) *τούτῳ* om. Gen. 17) //Om. Gen.[a.b.] Lips.; in Call. et Valck. seqq. hypothesi adhaeret. 18) *ἐπιγραφέτω*] conj. Schaeferus, *ὑπογραφέτω* Q. vulg. 19) *ὁ θέλων*] Q., *ἢ* vulg. 23) //Gen.[b.], ubi desunt lemma et *ψ. τὸ α.* — *ἀδύ τι* ante Xyl. 23) *οἱ Δ. τρέπουσι . . . . α ψιλὸν ὑπ᾽ ἀναιρουμένων τ. ἄ.* reliquis omissis Gen.[b.]

τῶν ἄρθρων. τὸ γὰρ ἡ τὸ ἄρθρον τραπὲν εἰς ἁ οὐ ψιλοῦσιν, ἀλλὰ δασύνουσιν.

Rec. [*Ἐν ἄλλῳ οὕτω.*] *Τὸ ἁδὺ τινὲς λέγουσιν ὅτι ψιλοῦται τοῦ η τρεπομένου εἰς α Δωρικῶς. καὶ εἰ μὲν οὗτοι ἀληθεύουσιν, ψεύδεται ὁ Θεόκριτος πάνθ' ἅλιος γράφων, καὶ οὐχ ἁμῖν τὸν Ἔρωτα, καὶ τί ποθ' ἁδύ, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἐναντιούμενα τῷ κανόνι.*

Vet. *Ψιθύρισμα: ψιθυρίζουσι γὰρ αἱ πίτυς πρὸς τὰς πνοὰς τῶν ἀνέμων σχιζομένας. ψιθύρισμα δὲ ἢ τὸ μέλισμα ἢ τὸ σύριγμα ἢ τὸ κροῦμα.* — (*Ψιθύρισμα: τὸ μέλος, ποιὰ φωνή.* 3.) — [*Ἄλλως.*] *Ψιθύρισμα: τὸ μινύρισμα. ὠνοματοπεποίηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὴν τοῦ ἤχου ἰδιότητα κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς. Ψιθύρισμα: μέλισμα, λάλημα· ψίθυρος γὰρ ὁ λάλος. ἡ δὲ φωνὴ τῶν κατὰ μίμησιν, καθάπερ καὶ τὸ κελαρύζειν. Ὅμηρος·*

κατειβόμενον κελαρύζει.

Γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ψίω τὸ λεπτύνω, ἐξ οὗ καὶ ψιὰς παρ' Ὁμήρῳ. κυρίως δὲ λέγεται ψιθυρίζειν τὸ ἐν τοῖς ὠσὶ τινὰ λεπτὸν ἦχον ἠχεῖν παρὰ τὸ ψίειν ἐν ταῖς θύραις, ἤγουν ταῖς ἀκοαῖς· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων. ψιθυρίζουσι δὲ αἱ πίτυς, ὅταν ῥιπισθῶσι, τῇ στενότητι τῶν φύλλων σχιζομένης τῆς πνοῆς, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις·

τῆμος χαίρων, ὁπόταν πλάτανος ψιθυρίζῃ.

ἡ δὲ διάνοια καὶ τὸ ἑξῆς ἔχει οὕτως· ἡδὺ μὲν τὸ τῆς πίτυος ψιθύρισμα ἐκείνης τῆς παρὰ ταῖς πηγαῖς λιγυρῶς ᾀδούσης· ἡδὺ δὲ καὶ σὺ ὦ αἰπόλε συρίζεις.

---

1) *ἡ* et *ἁ*] Duebn., *ἡ* et *α* Reisk. seqq., *η*—*α* vulg. 3) //Gen.[a] Lips. In hoc Prolegomenis adhaeret; in 1. inter eadem legitur, vid. Adn. ad Prolegg. — Post *ἄλλῳ* Wart. (ex Vat.?) et seqq. ante Gaisf. inseruerunt *σχολίῳ.* — *τὸ* om. Gen.[a] Lips., *δύτινες* Lips. 4) *ὡς οἱ* pro *καὶ εἰ*, tum *ἀληθέουσιν ψεύδεται δὲ ὁ* Gen.[a] 5) *Id. I*, 102. *XIII*, 1. *XI*, 62. 8) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 9) *σχιζόμεναι* vulg., cf. lin. 21. 11) //Gen.[b.] sine *τὸ*. 11) *ὀνομ.* Gen.[b.] et ante Heins. 13) *μήμισιν* Gen.[b.], ubi desunt sequentia *τῆς . . . . μίμησιν.* 13) Hinc Phav. *ψιθύρισμα τὸ μέλισμα, τὸ λάλημα, καὶ ψ. ὁ λάλος.* — *ψίθυρος γὰρ*] 3., *ὅθεν καὶ ψ.* vulg. 15) *τι* pro *καὶ τὸ* Gen.[b.] 16) *Hom. Il. Φ*, 261. — *κατειβόμενα* Gen.[b.] 17) Verba *γίνεται . . . . δένδρων* lin. 20 om. Gen.[b.] 20) Phav. hinc habet *ψιθυρίζει ἡ πίτυς, ὅταν ῥιπισθῇ τῇ στ. τ. φ. σχ. τ. φωνῆς.* 21) *δὲ*] Gen.[b.], *γὰρ* vulg. 21) *ῥιθῶσι* Gen.[b.] 22) *φωνῆς* 3. Gen.[b.] Phav. 23) *Arist. Nub.* 1008, ubi potius *ἦρος ἐν ὥρᾳ χ. ὅπ. πλ. πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.* 24) *ἔννοια* 23. 24) *ἔχει οὕτως* om. Gen.[b.] 24) *ἡδὺ μὲν* seqq. in Gen.[b.] deinceps post *ἑξῆς* leguntur, vulg. post sequens scholium: praemisso *Ἄλλως.* 25) *τῆς* om. Gen.[b.] 25) *ἀδήσεις* Gen.[b.] 26) *συρίζεις*] Duebn., *ψιθυρίζεις* Gen.[b.] vulg.

Rec. (*Ἁδύ τι:* ὦ Lips.) *αἰπόλε, καὶ ἡ πίτυς ἐκείνη, ἥτις ἐστὶ παρὰ ταῖς πηγαῖς, ἡδεῖάν τινα μελίζει, ἤγουν μετὰ μέλους καὶ ῥυθμοῦ τινος ἀφίησι, τὴν τῶν φύλλων λεπτὴν ἀπήχησιν — τοῦτο γὰρ νῦν τὸ ψιθύρισμα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων — ἡδὺ δὲ μέλος καὶ σὺ τῇ σύριγγι μέλπεις* |*αἰπόλε*|. — (⟨*Ψιθύρισμα:*⟩ *τὸ λεπτὸν τῶν φύλλων ἀπήχημα.* 23.) — (*Καὶ ἡ πρὸς ταῖς πηγαῖς πίτυς ἐκείνη ἡδύ τι μελουργεῖ κατὰ τὸ ψιθύρισμα, ἀντὶ τοῦ ψιθυρίζουσα ἡδέως μελίζει· ἀλλὰ σὺ ἡδέως συρίζεις, καὶ τοσοῦτον τοὺς ἄλλους νικᾷς, ὡς οὐδεὶς τὸ ἔπαθλον ἀνθαιρήσεται, εἰ μὴ ἄρα ὁ Πάν· οἷον θεοῦ μόνον ἡττᾷ.* Vat.)

Vet. |*Ἄλλως. Τὸ ψιθυρίζειν τινὲς ὀνοματοποιεῖσθαί φασιν, ὡς τὸ*

κρίκε ζυγὸν

καὶ τὸ

σίζε δὲ ὀφθαλμός.

κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνουσι. ψίθυρ ψίθυρος ὡς μάρτυρ μάρτυρος, καὶ ψίθυρος ψιθύρου ὡς μάρτυρος μαρτύρου. τὸ δὲ ψίθυρ παρὰ τὸ ψίθος, ὃ σημαίνει τὴν λοιδορίαν· ἢ παρὰ τὸ ψίω τὸ λεπτύνω καὶ τὸ θύρα· σημαίνει δὲ τὰ χείλη περιφραστικῶς. τὸ δὲ ψίθος ἀπὸ τοῦ ψεῦδος ἀποβολῇ τοῦ υ καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι καὶ τοῦ δ εἰς θ ψίθος.| — *Αἰπόλοι δέ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς αἴπεσι, τουτέστιν ὑψηλοῖς τόποις καὶ τραχέσι, τὰς αἶγας νέμοντες· οὕτω γὰρ φιλεῖ τὸ ζῷον.* — (*Καὶ ἁ πίτυς: λείπει τὸ πεφυκυῖα. ἥδιον δὲ τὸ τῆς πίτυος ψιθύρισμα, ὅταν ῥιπισθῇ στενότητι τῶν φύλλων σχιζομένης τῆς πνοῆς.* Gen.[b]) — *Τήνα: εὐθεῖα ἀντὶ τοῦ ἐκείνη. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ ἐκεῖνος τῆνος λέγουσι καὶ τὸ ἐκείνη τήνα ἀναλόγως, τὰ θηλυκά.* — |*Καὶ ἄλλως.*| *Τήνα: ἀντὶ τοῦ ἐκείνη Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς*

---

1) //Gen.[a] Lips. — *αἰπόλε καὶ* om. Gen.[a] 2) *παρὰ*] 1. 6. 23. P. Gen.[a] Lips., *περὶ* vulg. 2) *τινα ἠχὴν* Bar. 2) *ἤγουν . . . καί*, tum *μεταφ.* seqq. evan. in Lips. 3) *λεπτὴν φωνὴν ἀπηχ.* E. 5) *τῇ σύρ. σὺ* Gen.[a] 6) *αἰπόλε* om. Gen.[a] Lips. 8) *μελιουργει* Wart., quod Kiessl. correxit. Ante *κατὰ* et *ἡδέως* male diastolis distinctum erat. 12) //Schol. om. Gen.[a b] Lips., ex Etymol. descriptum, vid. EtM. 818, 52. EtG. 574, 12. 17. 14) *Hom. Il. II*, 470 et *Od. I*, 394. 16) *σύζε* ante Xyl. 17) *ἐστι* pro *ἐπὶ* Heins. et vulg. ante Reisk. 21) *τὸ θύρα*] Toup., *τοῦ θ.* vulg. ante Kiessl. 22) *τοῦ ο* ante Ox. I. 23) //Gen.[b] 27) *πνοῆς*] *φωνῆς* cod., cf. p. 31. 9 et 22. 27) //Gen.[b] 28) *λέγουσι τηνίκα τῆνα ἀναλ. τ. θ.* Gen.[b] Locus corruptus. 30) //3. Gen.[b], hic post *δοθήσεται χίμαρος* p. 36. 11. 30) *ἀ. τ. ἐκ. Δ.*] 3. Gen.[b], *Δωρικῶς οὕτω λέγεται ἀ. τ. ἐκ.* vulg. ex SchRec.

ποτὲ μὲν γράφουσι τὸ τ ἀντὶ τοῦ κ [ὡς ἐνταῦθα], ποτὲ δὲ τὸ κ ἀντὶ τοῦ τ. (νῦν δὲ τὸ τ ἀντὶ τοῦ κ. 3. Gen.[b]) ἐκείνη γὰρ ἦν, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε κείνη (καὶ κατὰ Δωριεῖς κείνα Gen.[b] καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς τ καὶ τοῦ ε εἰς η τήνα ἐκθλίψει τοῦ ι. 3. Gen.[b])

Rec. (Τῆνα: Δωρικῶς οὕτω λέγεται ἀπὸ τοῦ κείνη· Gen.[a] Lips. Phav.) ἐκβολῇ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η καὶ τοῦ κ εἰς τ καὶ τοῦ η εἰς α τήνα. — (Τῆνα: Δωρικῶς οὕτω λέγεται ἀπὸ τοῦ κείνη τροπῇ τοῦ ε εἰς η, μένοντος καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου, καὶ τοῦ κ εἰς τ. I. — Ποτὶ ταῖς παγαῖσι: πρὸς ταῖς πηγαῖς κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ καὶ προσθέσει τοῦ ι. I.)

Vet. Μελίσδεται: (διὰ τοῦ ζ ἡ γραφή. τὸ δὲ μελίσδω Gen.[b]) Αἰολικόν ἐστι. (μελίσδεται δὲ Gen.[b]) ἀντὶ τοῦ μελίζει, ὅ ἐστι λιγυρῶς ἠχεῖ καὶ ᾄδει. μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον, ὡς καὶ Πίνδαρος τὸν Πᾶνα φάσκων τὸ

σαυτῷ μέλος γλάζεις.

τουτέστιν ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. — (Ἤγουν μελίζεται καὶ ἠχεῖ καὶ ἀποτελεῖ μελῳδίαν. EtM. 412, 3.) — Συρίσδες: ἀντὶ τοῦ συρίζεις Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ῥημάτων τὰ εἰς εις λήγοντα εἰς ες ποιοῦσι, τὸ ι μόνον ἐκθλίβοντες. τὸ συρίζεις γὰρ συρίζες γράφουσι, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ συρίζειν συρίζεν. διαλύουσι δὲ τὸ ζ εἰς τὰ ἐξ ὧν ἦν συγκείμενον στοιχεῖα.

1) Τὸ τῶν φύλλων ἀπήχημα Lips. ποιὰ αὕτη φωνὴ ἡ ἀποτελουμένη ἀπὸ τῶν δένδρων. H. — [Πίτυς:] ἡ τοὺς στροβίλους ποιοῦσα. I.

2) Ἡ, οὖσα δηλαδή, πλησίον τῶν πηγῶν ἡδεῖάν τινα φωνὴν μετὰ μέλους ἠχεῖ. H. — [Μελίσδεται:] ἐμμελῶς ἠχεῖ. 6. E. M. N. Αἰολικόν. E.

3) [Συρίσδες:] Δωρικὸν καὶ Αἰολικόν. 3. E. αὐλεῖς. 3. τῇ σύριγγι μέλπεις. E. M. — Ἔφορος τῶν ποιμνίων ὁ θεός. 3. — Τὰ δευτερεῖα. E. — Ἔπαθλον. C. E. βραβεῖον. P. Lips.

---

1) ὡς ἐντ. om. Gen.[b], qui deinceps τὸ δὲ pro ποτὲ δέ. 3) καὶ om. Gen.[b] 4) ὑπεκθλίζει Gen.[b] 6) //Gen.[a] Lips. Phav. 8) τήνα om. Gen.[a] Lips. Phav. 8) Τήνα cod. 14) //Gen.[b] 16) φάσκω Gen.[b] — *Pind. fr.* 74 *Bgk.* — 16) τὸ σαυτῷ] τοσαύτα 5. Bar., τὸ σαυτοῦ vulg., τὰς αὐτοῦ Gen.[b] τὸ σαυτῶ conj. I. G. Schneider ad fragmm. Pind., τὺ σαυτῷ Bergk. 17) μέλους Gen.[b] 19) //Gen.[b] — συρίσδες] Gen.[b] Bas. II. vulg., τυρίσδες E. et alii Pariss. ut Call. 21) ῥημάτων εἰς ε λέγουσι, τὸ δὲ ι μ. ἐκθλίβουσι. Gen.[b] 22) συρίζες et συρίζεν] Gen.[b], συρίσδες et συρίσδεν vulg. — τὸ δὲ pro ὡς ... τὸ Gen.[b] 27) πλησίον δηλ. cod. 30) αἰπολικόν 3. In E. textus habet τύρισδες.

Rec. Ἄλλως. *Συρίζειν* τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν, ὥσπερ σαλπίζειν τὸ διὰ σάλπιγγος φωνεῖν, καὶ αὐλεῖν τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν, ὡς ἀπὸ τούτων δῆλον·

χὠ μὲν τῷ σύριγγ', ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν·
αὔλει Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βώτας.

Συρίζω καὶ τὸ κατὰ Σύρους λέγω ἢ φρονῶ. συρίττω δὲ ἐπὶ τοῦ συριγμοῦ τοῦ διὰ τοῦ στόματος ἀμεταβάτως· καὶ συρίττω ἐπὶ χλευασμοῦ μεταβατικῶς, οἷον 'συρίττω τινά' ἀντὶ τοῦ χλευάζω, καὶ 'τῶν συριττομένων ἐστίν' ἤγουν τῶν ἐμπαιζομένων. διαφέρει δὲ τὸ ᾄδειν τοῦ συρίζειν καὶ τοῦ αὐλεῖν καὶ τῶν τοιούτων τῷ τὰ μὲν μέλος ἔχειν μόνον, τὸ δὲ ᾄδειν ἐπὶ λόγου λέγεσθαι ἐμμελοῦς. — *Μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ*: ἤγουν ἀπολαβὼν οἴσεις, τουτέστιν ἐν τῇ μολπῇ τῇ διὰ τῆς σύριγγος τὰ δευτερεῖα τοῦ Πανὸς ἕξεις.

Vet. (*Μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον*: ἀντὶ τοῦ· πρῶτος ὁ Πάν, δεύτερος σύ· τὰ δεύτερα ἆθλα τοῦ Πανὸς ἀποίσει, (Gen.[b]) τῶν δὲ ἄλλων τὰ πρῶτα. τὸν Πᾶνα οἱ μὲν λέγουσιν υἱὸν Πηνελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστήρων, καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ Πᾶνα· Ἐπιμενίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ Διὸς καὶ Καλλιστοῦς

Πᾶνα καὶ Ἀρκάδιον διδύμους·

Ἀρίστιππος δὲ ἐν τῷ α' Ἀρκαδικῶν Διὸς καὶ Νύμφης Οἰνηΐδος. οἱ δὲ λέγουσι· διὰ τοῦτο Πάν, ὅτι τῆς φορᾶς ἐστὶ σημεῖον [τουτέστι] τοῦ παντός, ὅθεν κυρίως προσαγορεύεται Πάν. συνοικειοῦται γὰρ ἡ μορφὴ τοῦ θεοῦ τῷ περιέχοντι· καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων ἀπομίμημα ἡλίου καὶ σελήνης καὶ μη-

---

1) /Gen.[a] Lips., in hoc post μέλπεις p. 32. 5. 4) *Idyll. VI*, 43. — σύριγγα ante Xyl., σύριγγι Gen.[a] 5) συρίσδει Gen.[a] 6) ἐπὶ τοῦ] 1. I. M. P. Y., ἐπὶ vulg. 7) συριγμοῦ] 1. P. Gen.[a] Lips., συρισμοῦ M. vulg. 7) διὰ στ. 1. P. 7) ἀμεταβατικῶς Gen.[a] 10) δὲ] add. 1. 6. 23. M. Gen.[a] Lips. 11) ἔχει 2. 12) λέγεσθαι] 1. 6. 23. E. M. Lips., λέγεται vulg. 12) //Gen.[a] Lips. sine ἀποισῇ: ἤγουν. 17) //Gen.[b], inde a Πᾶνα Phav., inde ab Ἐπιμενίδης Eudoc. Viol. p. 323. — πρῶτα] Gen.[b], πρωτεῖα vulg. 17) τὸν Πᾶνα] Call., τὸ Π. Gen.[b], Πᾶνα: τὸν Π. Bas. II. vulg. 19) αὐτοῦ Kiessl., om. 3. Gen.[b], αὐτοῦ ποιήμασι Eudoc. Ante Kiessl. post eam vocem diastole erat. 21) Ἀρκάδιον] 5. Can. Gen.[b], Ἀρκάδα vulg. — διδ. φησί Eudoc. 22) δὲ om. Gen.[b] — α' Ἀρκαδικῶν] Toup., Ἀρκαδικῷ vulg., ἀρκαδιακῷ ante Xyl. 22) Οἰνοηΐδος Vulc., ἢ ναΐδος et paullo infra (?) νηΐδος p. 23) Post λέγουσι primus Heinsius distinxit. 23) ὅτι καὶ τῆς 5. 23) φορᾶς] ὥρας vulg., ἥρας 5. 24) τουτέστι om. Gen.[b], qui tum τοῦ δέ. 25) σύγκειται 5. 26) τὰ μὲν p. 5. Can. 26) ἀπομίμημα om. p. 3. 5. Can. Gen.[b] Vulc., ἡλ. κ. σελ. om. 3. 26) καὶ post σελ. om. p. 5. Can. Gen.[b] Vulc., ὃ καὶ 3. — μηνίσκος 5. Can., μήνιγκος Gen.[b], μήνιγγος 3., εὐμήνικος p.

νίσκους φασὶν εἶναι, τὸ δὲ παρδαλῆν ἐνῆφθαι τῆς [γῆς] φαντασίας εἵνεκα, τὰ δὲ κάτω ⟨τραγώδη καὶ⟩ λάσια τῶν τῆς γῆς στερρῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων· τὴν δὲ σύριγγα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πλανωμένων μίμησιν εἶναι· τὸ δὲ ἐπωπᾶν τὰς αἰφνιδίους ταραχὰς τῶν καταιγίδων καὶ τῶν ἀπὸ νεφῶν γινομένων περὶ τὸν ἀέρα μεταβολῶν. [καὶ τὰ κάτω, τουτέστι τοὺς μηροὺς δασεῖς, σημαίνοντας τοὺς ὑλώδεις τόπους· καὶ τὰ κάτω τράγεα σημαίνοντα τῶν ὀρῶν τὰ τραχέα. ἔχει δὲ καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον σημαῖνον τὴν ἐργασίαν, τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα σημαίνουσαν τοὺς ἀνέμους.]

Rec. Τὸ δὲ δεύτερον ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τάξεως λέγεται, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ ἀριθμήσεως, καθὰ καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης· ἐνταῦθα δὲ τὸ δεύτερον κατὰ τὸ πρότερον σημαινόμενον λέγεται.

Vet. Ἀποισῇ: κομίσῃ. (περισπαστέον Gen.[b.]) ὡς τὸ λαψῇ ἀντὶ τοῦ λήψῃ. τοὺς γὰρ μέλλοντας (τῶν ὁριστικῶν Gen.[b.]) περισπῶσιν οἱ Δωριεῖς· δεξῇ, λαψῇ, γραψῇ καὶ τὰ ὅμοια.

Vs. 4—6.

Vet. Αἶκα: τὸ αἶκα ἀντὶ τοῦ εἶχεν ἐστί. τὴν γὰρ ει δίφθογγον τρέπουσιν οἱ Δωριεῖς εἰς τὴν αι δίφθογγον, τὸ δὲ ε ψιλὸν εἰς α βραχύ, οἷον [εἶχεν αἶκα,] Ἄρτεμις Ἄρταμις.

---

1) φησιν p. 3. 5. Can. 1) παρδαλῆν] Valck. ad Herod. VII, 69, πάρδαλιν vulg. — ἐνῆφθαι] Valck., εἰλῆφθαι Gen.[b.] et vulg. ante Kiessl. 2) ἕνεκα Eudoc. 3) στερρῶν] μερῶν vulg., νεύρων 3. 5. Bar. Can. Gen.[b.] Vulc. 3) δὲ om. Eudoc. 4) τῷ ἐν τῷ Gen.[b.] 4) πλανωμένων] πνευμάτων vulg., πάντων ἀνέμων p. 3. 5. Can. Gen.[b.], παντοίων ἀνέμων Bar., πάντων πνευμάτων Vulc. 4) τὴν μίμ. p. 3. 5. Can. Gen.[b.] 4) ἐπωπᾶν] αἰγωπὸν vulg. 5) αἰφνιδίους] Call. Phav. Eud. et Kiessl., ἀφνιδίους Can. et vulg. post Scult., αἰφνιδίως Gen.[b.] Vulc. Verba τῶν κατ. vulgo ante τὰς αἰφν. leguntur, unde transposui. 5) καὶ ἀπὸ Gen.[b.] 6) γινομένων] Call. Phav. Eud., γενομένων vulg. post Scult., ἀπὸ τῶν νεφελῶν γινομένας εἰς ἀέρα μεταβολὰς p. 3. 5. Bar. Can. Gen.[b.] Vulc. (sed περὶ τὸν ἀέρα Bar., ἐν τῷ ἀέρι Can. Vulc.) 6) καὶ τὰ κάτω seqq. recentius additamentum esse Duebnerus intellexit. 8) Alterum καὶ τὰ κάτω om. 5. 8) τράγεα] τράχεα Bar., βραχέα vulg. — σημαίνονται Gen.[b.] 8) τὴν τραχύτητα Bar. 9) δὲ om. Phav. Eud. 11) //Gen.[a.] Lips. sine δέ. 12) ἐνίοτε δὲ] (Gen.[a.]) Lips. Reisk. seqq., ἐνίοτε vulg. 12) ἀπαριθμήσεως E. Lips. 13) δὲ om. Gen.[a.] Lips. 14) λέγ. σημ. Lips. 15) //Gen.[b.], ubi ἀποισῇ καὶ ληψῇ περισπαστέον, ἐπὶ (ἐπεὶ Duebn.) τοὺς μέλλ. Gen.[b.] 17) ἀεὶ pro οἱ p. — λεξῇ Gen.[b.] 20) //Gen.[b.] Phav., hic hoc initio: αἶκα ἀντὶ τοῦ ἐὰν ποιητικῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ εἶχεν, τὴν γάρ... — ἀλλὰ τὴν ει Gen.[b.] 21) οἱ Δ. om. Gen.[b.] Vulc. 21) τὴν om. Gen.[b.] 21) δίφθογγον] Vat. (Gen.[b.]), om. vulg. ante Wart. 22) τρέπουσιν εἰς Gen.[b.] 22) εἶχεν αἶκα om. Gen.[b.]

κακῶς οὖν ὁ Θεόκριτος ἐξέτεινε. — Τὸ α [νῦν] τοῦ δυνητικοῦ συνδέσμου (τοῦ κα Gen.[b]), *τῶν Δωριέων εἰς α βραχὺ τὸ ε τρεπόντων, οὗτος ἐξέτεινεν, ὃ καὶ παρακατιὼν συνέστειλε. — Λαψῆ: ἐκτατέον τὸ λα διὰ τὸ εἶναι Δωρικόν, ὥς φησιν Ἀσκληπιάδης, ἐπεί φησιν ὅτι καὶ βραχύ ἐστιν. — Αἴκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος: ἤγουν εἰ μὴ ἔχει τις τράγον διδόναι τῷ θεῷ καὶ δώσει αἶγα θήλειαν, σὺ λήψῃ χίμαρον, ἐπὶ θηλυκοῦ. χίμαρος γὰρ ἀρσενικῶς μὲν ὁ τράγος, θηλυκῶς δὲ ἡ ἐνιαυσιαία αἶξ, ἡ ἑνὸς χειμῶνος οὖσα. μᾶλλον δὲ ἀδύνατον μὴ ἔχειν τινὰ τράγον· ἀλλ' εἰ θελήσει ὁ θεὸς αἶγα λαβεῖν, σοὶ δοθήσεται χίμαρος. — Τὸ δὲ καταρρεῖ μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ κατενεχθήσεται. τὸ σύντονον τῆς δόσεως διὰ τοῦ καταρρεῖ δηλοῖ. — Ἔστε κ' ἀμέλξῃς: ἀντὶ τοῦ μέχρις ἂν ἀμέλξῃς. ἐκ δὲ τούτου τὴν μήπω τετοκυῖαν δηλοῖ. ὅτι δὲ τῆς μήπω τετοκυίας τὸ κρέας ἥδιόν ἐστι, φησὶ καὶ Ἡσίοδος·*

καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυίας.

[γράφεται καὶ ἔστ' ἂν ἀμέλξῃς.]

Rec. [*Ἐν ἄλλῳ.*] *Αἴκα τῆνος: ἐὰν ἐκεῖνος λάβῃ κε-*

4) *Ἐὰν ἐκεῖνος, ὁ Πάν, λάβῃ κερασφόρον τράγον.* C. E. H. M. P. — *Κερασφόρον, τέλεια κέρατα ἔχοντα.* 6.

5) *Ἐὰν ἐκεῖνος, ὁ Πὰν δηλαδή, λάβῃ αἶγα γέρας, εἰς σὲ καταρρεῖ, ἤγουν καταρρεύσει, ἐλεύσεται.* H. — *Καταρρεύσει, ἐλεύσεται ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος.* C. E. M.

6) *Ἡ νεογνὴ αἶξ.* M. P. Lips. *ἡ ἐνιαυσιαία αἶξ.* E. N. — *Τῇ χιμάρῳ.* M. *τῆς χιμάρου.* E. — *Ἕως ἂν τεκοῦσαν αὐτὴν ἀμέλξῃς.* 23. K. M. *τεκοῦσαν ἄρξῃ ἀμέλγειν.* P.

---

1) *ἐκτείνει* Gen.[b] 1) //Gen.[b] Scholium hic et vulgo praecedenti adhaeret ita ut *τὸ α νῦν* et in Gen.[b] praeterea *τοῦ δυν. συνδ.* ad superius *ἐξέτεινε* trahantur. — *νῦν* om. Gen.[b] — *τοῦ δυναμικοῦ συνδ.* Gen.[b], ubi ea verba hoc loco leguntur, quae vulgo ante *τρεπόντων*. 2) *κα*] *κε* cod. 2) *τῶν*] Gen.[b], *τῶν γὰρ* vulg. 3) *τὸ ε* om. Gen.[b] 3) *οὗτος συνέστειλε καὶ ἐξέτεινε* nec plura Gen.[b] 4) //Gen.[b] ante schol. *καταρρεῖ* l. 11. 4) *ἐκτατέον*] 5. Gen.[b], *ἐκτέταται* vulg. 5) *ἐστιν* om. 5. Gen.[b] 5) //Gen.[b], ubi *αἱ αἶγα*. 6) *διδῶναι* et *θήλυαν* Gen.[b] 7) *λάβῃ* 3., *λάβῃς* Gen.[b] 8) *χίμαρος θηλυκόν, ἡ ἐν. αἶξ ἢ ἑνὸς χ. οὖσα. ἀρσενικῶς δὲ ὁ τράγος.* Vulc. 8) *μὲν γὰρ* Gen.[b] 8) *ἀρσ.*] 3. Gen.[b] Vulc., *ἀῤῥ.* vulg. 8) *ἐνιαυσίᾳ* Gen.[b] 9) *ἰοῦσα* 2. (?) et ante Heins. 11) *δοθῇ* Gen.[b] 11) //Gen.[b] omisso *τὸ δέ*. 13) //Gen.[b] — *ἔς τε κ' ἀμελξῇς* p., *ἔς τε κἀμέλξῃς* Gen.[b], *ἔς τυ κ' ἀμελξεῖς* 3. 13) *μέχρις ἂν ἀμέλξῃς*] *μ. ἂν ἀμελξῇς* p., *ἀνάμελκτος* vulg., *ἀνήμελκτος* 3. 14) *ἐκ δὴ* Xyl. et vulg. ante Reisk. 14) *μήποτε τοκυῖαν* et bis *μήποτε τοκυίας* Gen.[b] 15) *ἐστι* om. et *φασὶ* Gen.[b] 16) *Hesiod. Op.* 589. — *ὑλοφάγου* Gen.[b] 17) *γράφ.* seqq. om. Gen.[b] 17) *ἀμελξῇς* 3. 18) //Gen.[a] Lips. — 25) *αὐτῆς τεκούσης* 23.

ρασφόρον τράγον — κεραὸς γὰρ καὶ κερασφόρος ταὐτόν, πλὴν ὅτι τὸ μὲν ποιητικόν ἐστι, τὸ δὲ κερασφόρος κοινόν — αἶγα σὺ λήψῃ· ἐὰν δὲ αἶγα λάβῃ ἐκεῖνος γέρας, εἰς σὲ καταρρεῖ, ἀντὶ τοῦ καταρρεύσει, ἤγουν ἐλεύσεται — ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος — ἡ χίμαρος. [τὸ σύντονον δὲ τῆς δόσεως διὰ τοῦ καταρρεῖ δηλοῖ.] — Χιμάρῳ δὲ καλὸν κρῆς: τῇ χιμάρῳ δὲ καλὸν κρέας ἐστίν, ἕως ἂν ἀμέλξῃς αὐτήν. Ἔριφοι μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ τεττάρων. χίμαροι ἐπὶ θηλυκοῦ ἕως ἐνιαυτοῦ, τουτέστιν ἕως ἂν τέκωσι καὶ ἀμελχθῶσιν· ἀφ' οὗ δὲ τέξεται ἡ χίμαρος, οὐκέτι χίμαρος λέγεται, ἀλλὰ αἲξ ἢ χίμαιρα· ταὐτὸν γὰρ αἲξ καὶ χίμαιρα. ἐπὶ δὲ τῶν ἀρρένων ἔριφος καὶ τράγος· οἱ δὲ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρρενος τὸν αἶγα λέγουσι, καὶ ἔστιν αὐτοῖς κοινὸν ὄνομα τὸ αἲξ ὡς ἔλαφος ἄνθρωπος ἵππος. ὃ δὲ ἐπὶ τούτων ἔριφοι ⟨καὶ χίμαροι⟩, τοῦτο ἐπὶ τῶν προβάτων ἄρνες καὶ ἀμνοί· καὶ ὃ αἶγες ἐνταῦθα, τοῦτο ἐπ' ἐκείνων ὄϊες. ὃ δὲ τράγος ἐπὶ τούτων, τοῦτο ἐπ' ἐκείνων κριός. νομεῖς δὲ οἱ μὲν τῶν προβάτων καλοῦνται ποιμένες, οἱ δὲ τῆς ἑτέρας μερίδος αἰπόλοι. θεοῖς δὲ ἐχρῶντο οἱ νομεῖς τῷ Πανὶ καὶ ταῖς Μούσαις καὶ ἔτι ταῖς Νύμφαις· καὶ ταῖς μὲν Νύμφαις καὶ τῷ Πανὶ ὡς ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβοντες, ἀγρόταις θεοῖς καὶ αὐτοῖς οὖσι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσι· τῷ δὲ Πανὶ καὶ ὡς χρωμένῳ σύριγγι καὶ ἐπιστήμονι καὶ ἐφόρῳ αὐτῆς ὄντι, ἧς καὶ αὐτοὶ ἐπιμελοῦνται· ταῖς δὲ Μούσαις διὰ τὸ μέλειν αὐτοῖς ᾠδῶν, ὧν αὗται ἔφοροι.

---

1) *ταὐτόν*] 1. 23. Gen.[a] Lips., *τὸ αὐτὸ* vulg. 2) *ἐστι ποιητ.* Lips. 4) *ἀντὶ τοῦ*] 6. E. Gen.[a] Lips., *καὶ* vulg. 4) *ἐλεύσεται*] Gen.[a] Lips. cf. Gl., *εἰσελεύσεται* vulg. 5) *ἡ χίμαρος* h. l. in Lips., ante *ἀπὸ* vulg. 5) Circumscripta desunt in Gen.[a] Lips., ex Vet. repetita, vid. p. 36. 12. 6) //Gen.[a] Lips. sine lemmate, et inde ab *ἔριφοι* usque ad *κριὸς* l. 17. Phav. 7) *ἀμέλξεις* Gen.[a] 7) *ἔριφοι*] 1. 2. 23. Gen.[a] Lips., *ἔριφος* vulg. 8) *μηνῶν ἢ καὶ τεττάρων*] 1.[2] 2.[2] Lips., *μηνῶν ἢ τετ.* 23.[2], *μ. καὶ τετ.* 1.[1] 2.[1] 23.[1], *καὶ τετ.* sine *μηνῶν* Gen.[a], *καὶ τετ. μηνῶν* vulg., *ἢ τεττ. μηνῶν* Phav. 9) *ἀμελγῶσιν* Phav. 10) *δὲ* om. Gen.[a] 10) *αἲξ ἢ χ.*] 6. 23. Gen.[a] Lips., *χ. ἢ αἲξ* vulg. (*αἶξ* hic et in seqq. Gen.[a] Lips.) 11) *ταὐτὸν*] 6. Gen.[a] Lips. Phav. et ante Heins., *ταὐτὸ* vulg. 12) *καὶ* om. Gen.[a] 15) *καὶ κριὸς ὃ αἶγες* Gen.[a], *ὃ χίμαροι* E. 16) *αἱ ὄϊς* 1. 6. Gen.[a] Lips. 17) *μὲν*] 6. 23. Gen.[a] Lips., om. vulg. 20) Post *Πανὶ* Wart. per errorem *καὶ* inseruit, cf. l. 22. 22) *Πανὶ καὶ*] 6. 23. E. Gen.[a] Lips., *καὶ* om. vulg. ante Kiessl., qui *καὶ* a Wart. supra insertum recte transposuit. 23) *αὐτοῖς* ante *ἐφόρῳ*, ut videtur, 2. 23) *οἷς* 1. 24) *ἐπιμελοῦντο* 2. 24) *ὅτι μέλει* E. 24) *αὐτοῖς*] E. I. M. Gen.[a] Lips. et vulg., *αὐταῖς* Reisk. seqq. 25) *αὗται*] 23. E. I. M. Call., *αὐται* Xyl., *αυται* Scult., *αὐται* Heins., *αὐταὶ* Lips. et vulg. post Ox. I, *καὶ αὐταὶ* Gen.[a]

Vs. 7. 8.

Vet. *Ἢ τὸ καταχές*: κατωφερές, ἢ ἠχοῦν. — *Ἢ τὸ καταχές*: τὸ καταχεόμενον, ἢ τὸ ὑπηχοῦν καὶ ὑπορροιζοῦν ἐν τῷ καταφέρεσθαι.

Rec. [Ἐν ἄλλῳ.] *Ἢ τὸ καταχές*: εἰ μὲν μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπῆγε τὸ τό, ταὐτὸν δυνάμενον τῷ ὅ, εἶχεν ἂν ὁ λόγος σαφέστερον οὕτω· ἡδύτερον ὦ ποιμὴν τὸ σὸν μέλος ἢ ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ, ὅπερ ὑψόθεν ἀπὸ τῆς πέτρας καταφέρεται μετὰ ἤχου. νῦν δὲ προτάττει αὐτὸ καὶ δυσδιανόητον ποιεῖ τὸν λόγον, τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ συνυπαγόμενον. σύνηθες δὲ τὸ τοιοῦτο καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ.

Vs. 9—11.

Vet. *Αἴκα ταὶ Μῶσαι*: παραβέβληται ὁ μὲν αἰπόλος τῷ Πανί, ὁ δὲ ποιμὴν ταῖς Μούσαις.

Rec. [Ὁ δὲ νοῦς οὕτως·] (*Αἴκα ταὶ Μῶσαι*: Gen.[a] Lips.) ἐὰν αἱ Μοῦσαι τὴν οἴιδα, ἤγουν τὴν ὄϊν, τὸ θῆλυ πρόβατον, δῶρον ἄγωνται, ἀντὶ τοῦ λάβωσιν, ἄρνα σὺ σακίταν λήψῃ γέρας — σηκῖται δὲ ἄρνες, οὓς ἔτι γάλακτος δεομέ-

7. 8) [Τό:] ὅπερ. E. M. P. Lips. — *Τὸ καταχεόμενον*, ἤγουν κατωφερές· ἢ τὸ ἠχοῦν, τὸ ἦχον ποιοῦν. 6. κάτω χεόμενον. E. N. κάτω ἦχον ἀποπέμπον. C. ἠχοῦν ἐν τῷ κάτω φέρεσθαι. M. P. Lips. — *Μετ' ἤχου καταφέρεται*. K. M.

9) *Τὸ θῆλυ πρόβατον*, τὴν ὄϊν. E. M. ὄϊδα κοινόν, ὄϊν Ἀττικόν. 2. 6. προβατίναν. P. Lips. ἀμνίδα. C.

10) *Νεογνὸν ἀρνίον* ἔτι ἐν τῇ μάνδρᾳ ὂν καὶ μήπω ἐξελθόν. 23. M. Lips. νεογνὸν ἀρνίον. P. λιπαρόν. 6. H. P. τὸν ἐν τῷ σηκῷ, ἤγουν ἐν τῇ μάνδρᾳ τεθραμμένον. 6.

11) [Ὄϊν:] ἀμνάδα. M. P. Lips. — *Λαβὼν οἴσεις*, μέλλεις λήψεσθαι. H.

---

2) //Scholiolum om. Gen.[a b.] Lips. 2) //Gen.[b.] — ἢ τὸ κ.] 3. Gen.[b.], ἢ κ. vulg., ubi haec praecedenti scholio adhaerent. 3) τὸ ὑπ.] 3. Gen.[b], τὸ om. vulg. 5) //Gen.[a.] Lips. cum veriore lemmate *Ἅδιον ὦ ποιμάν*. In Gen.[a]. verba εἰ μὲν — οὕτω sequentibus postposita sunt. 6) ταὐτὸν] 6. Gen.[a.] Lips., ταὐτὸ vulg. 6) τὸ ὅ Gen.[a.] Lips. 7) γλυκύτερον Gen.[a.] In Lips. verba οὕτω . . . ὅπερ, tum λόγον . . . . τοιοῦτον καὶ evanida. 9) αὐτῷ Gen.[a.] 9) δυσδιανόητον] 1. 6. M. Y. Lips., δυσνόητον vulg. 10) συνυπαγόμενον] 6., συνεπ. vulg. 10) σύνηθες δὴ Heins. et vulg. ante Reisk. 11) τοιοῦτο] 1. 6. 23, τοιοῦτον vulg. 13) //Gen.[b.] c. lemm. *Μοῦσαι*. 13) παραβέβληκεν 5. Gen.[b.] 14) ἐν τῷ Π. Gen.[b.] 15) //Gen.[a.] Lips., hic μοῦσαι etiam in lemm. 16) οἴιδα] P. Gen.[a.] Lips. et tacite Gaisf., ὄϊδα vulg. 18) σακίται Gen.[a.] In Lips. δῶρον ἄγωνται . . . ἄρνες evanida. 18) δευομένους Gen.[a.]

νους οἱ νομεῖς τῶν μητέρων χωρίζοντες ἰδίᾳ βόσκουσι καὶ ἐν ἰδίῳ σηκῷ ἐγκλείουσιν —· ἐὰν δὲ ἀρέσκῃ ἐκείναις ἄρνα λαβεῖν, σὺ δὲ τὴν ὄϊν ὕστερον ἀξεῖς, (ἀντὶ τοῦ ἄξεις, H. Lips.) λαβὼν οἴσεις, τουτέστιν ἐν τῇ ᾠδῇ τὰ δευτερεῖα τῶν Μουσῶν ἕξεις.

Vs. 12—14.

Vet. Λῇς ποτὶ τὰν Νυμφᾶν: ἀντὶ τοῦ βούλει καὶ θέλεις ἀπὸ θέματος τοῦ λῶ τὸ θέλω· ὅθεν καὶ λῷον τὸ ἐπωφελές, ὃ πάντες θέλομεν. ἢ Δωρικὸν τὸ λῇς κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς θε συλλαβῆς. ὁ Θύρσις δὲ τοῦτο λέγει. — Τῇδε: ἐνθάδε ἢ ἐκεῖσε. τὸ δὲ καθίξας Δωρικὸν τροπῇ τοῦ σ εἰς ξ. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸν μέλλοντα τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων τῆς ληγούσης εἰς ζ διὰ τοῦ ξ ἐκφέρουσιν.

Rec. Ἄλλως. Λῇς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν: θέλεις ὦ αἰπόλε πρὸς τῶν Νυμφῶν ὧδε ἐλθεῖν καὶ καθίσας εἰς τὸν ἀνεστηκότα τοῦτον τόπον καὶ κατάντη, ἤγουν ὀξύν, ὅπου αἱ μυρῖκαι, τῇ σύριγγι μέλπειν· τὰς δὲ αἶγας ἐγὼ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ βοσκήσω. — Τῷ κάταντες ἐναντίον τὸ ἄναντες, λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. ὁ γὰρ ἀνάντης τόπος ὁ αὐτὸς δήπου ἐστὶ καὶ κατάντης· (λέγεται μὲν οὖν ἀνάντης τόπος καὶ κατάντης, Lips.) καὶ ἀνωφερὴς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ κα-

13) *Κατωφερές.* C. P. Lips. τὸν κατωφερῆ τόπον. K. M. τὸ κάτω φερόμενον. H. — [Γεώλοφον:] τὸν ἀνεστηκότα τόπον καὶ ὀξύν. M. τὸ τῆς γῆς ἐπανάστημα. Lips. — Ὅπου αἱ λεγόμεναι μυρτίαι. Lips.

14) [Συρίσδεν:] Δωρικῶς καὶ Αἰολικῶς. 5. Αἰολικὸν καὶ Δωρικόν, τὸ μετὰ σύριγγος μέλπειν. M. — Ἐν ὅσῳ σὺ μέλλεις ᾄδειν. M. Lips. (ἢ M.) ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ E. M. N. P., ἢ ἀντὶ τοῦ μεταξύ. N.

---

2) ἐγκλείουσιν] 1. E. H. M. N. Y. Gen.[a] Lips., κλείουσιν vulg. 2) Ante ἐὰν δὲ in Gen.[a] est lemma αἰ δὲ κἀρέσκῃ. 3) τὰν ὄϊν H. 3) ἂν ἄξεις Gen.[a] 4) λαβὼν οἴσεις] Gen.[a] Lips. vulg. et additis μέλλεις λήψεσθαι H., om. Reisk. seqq. 5) ἄξεις pro ἕξεις Gen.[a] 7) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 7) βούλεις Heins. et vulg. ante Reisk. 8) θέλῃς ante Xyl. 8) θήματος Heins. et vulg. ante Kiessl. 10) //Gen.[b.], ubi τῇ δὲ καθίξας omissis postea τὸ δὲ καθ., deinde τροπῇ τοῦ σ εἰς ξ Δωρικῶς. 12) τῶν βαρυτόνων] 3. 5. (Gen.[b.]), om. vulg. ante Wart. 14) //Gen.[a.] Lips. — τὰν ante Xyl. 14) ὦ αἰπόλε] add. Lips. 15) καθίσας] Lips., καθίξας vulg. 17) κατὰ σύριγγος 23. 17) τούτῳ] 1. 6. cf. Gl., τῷδε vulg. In Lips. ἐγὼ... τόπῳ evan. 18) //Gen.[a.] Lips. — τῷ κάταντες ἐν. τὸ] Gen.[a.] Lips., τὸ κάταντες τὸ κατωφερές, ὅπερ ἐστὶν ἐν. τῷ vulg., quae interpretatio ex SchVet. transsumpta est. 21) καὶ ἀνωφερῶς καὶ κατωφερῶς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. E. — 26) Αἰολικῶς] Ἀττικῶς cod. Glossa male ad κάταντες relata erat, cf. Gl. Vs. 3.

τωφερής. λέγεται δὲ καὶ ἀνάντη ξύλα καὶ κατάντη, τὰ ἄνω φερόμενα καὶ κάτω, καὶ ἀνωφερῆ καὶ κατωφερῆ ἐπὶ τῶν αὐτῶν. — (*Λῆς ἀπὸ τοῦ λέειν, ὅθεν λῷον ἐπωφελές, τουτέστιν ὃ πάντες θέλουσιν· ἢ ἀποκοπῇ τῆς θε λῆς ἀντὶ τοῦ θέλης. Καθίξας τροπῇ τοῦ σ εἰς ξ ἔθει Ἀθηναίων.* Gen.[a]) — (*Λῶ τὸ θέλω, τὸ δεύτερον λεῖς καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, μένοντος καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου, λῇς.* I. —) (*Γεώλοφον: τὸ ὑψηλὸν καὶ ἐπανεστηκός, ὃ δὴ καὶ κάταντες τοῖς ἄνωθεν κάτω ἐρχομένοις καὶ ἄναντες τοῖς κάτωθεν ἄνω ἐρχομένοις.* 2.)

Vet. (*Κάταντες: παρὰ μὲν Ὁμήρῳ τὸ κατωφερὲς δηλοῖ, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐναντίον.* p. 3. 5. Bar. Gen.[b] — *Ἄλλως. Τὸν κατωφερῆ τόπον ἢ τὸν ὑψηλόν.* Gen.[b]) *Γεώλοφον δὲ ὁ ἐν τῷ ὁμαλῷ πεδίῳ ὑπερανεστηκὼς ὄχθος, ὃς καὶ κολωνὸς καλεῖται.* (*λέγει δὲ Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασεύς, ὅτι γεώλοφός ἐστιν ὁ ὑψηλὸς τόπος, κολωνὸς δὲ ὁ προέχων ἀπὸ τῆς γῆς μικρόν.* Bar. et partim Vat. Gen.[b]) — *Πῶς τῆς γαίας διφθογγογραφουμένης ψιλογραφεῖται τὸ γεώλοφος ὡς τὸ ἀνώγεων καὶ κατώγεων; ἡ γαῖα παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐψιλογραφεῖτο ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτῆς συγκείμενα· νῦν δὲ οἱ νέοι διφθογγογραφοῦντες οὐκ ἠθέλησαν τὴν τῶν παλαιῶν συνήθειαν τελείως ἀπολιπεῖν, ἀλλ' ἔθεσαν καί τινα ψιλογραφούμενα,* (*γράψαντες οὕτως πλὴν τοῦ ἀνώγεων κατώγεων γεώλοφος* <*καὶ ἄλλα τινά*>. Gen.[b]) — *Ἅτε μυρίκαι: ὅπου αἱ μυρσίναι.*

---

11) *καὶ πάντες* pro *κάταντες* p., *ἐς τὸ κάταντες τοῦτο γεόλοφον* Gen.[b] 11) *παρὰ μὲν Ὁμήρῳ*] *παρ' Ὁμήρῳ* p., *πῇ μὲν Ὅμηρος* 5. Gen.[b], *ποῖ μὲν ὁ Ὅμηρος* Bar., *μὲν Ὅμηρος* 3., *ὁ μὲν Ὅμηρος* Wart., quem ex 3. edidisse Gaisf. indicavit. 11) *τὸ* om. Gen.[b] 12) *ἔνθα δὲ* p., *ποῖ δὲ* Bar. 12) *τὸ ἐναντίον*] p., *τὸ ἀπεναντίον* Wart., *ἀπεναντίον* 3., *ἀπ' ἐναντίας* 5., *τὸ ἀπεναντίας* Gen.[b], *τὸ κατ' ἐναντίας ὡς καὶ ἐνταῦθα* Bar. 13) *τὸν*] Adert., *τὸ* cod. 13) *γεώλοφον .... ὑψηλὸς* desunt in Gen.[b], librario a *ὑψηλὸν* ad *ὑψηλὸς* aberrante — *γεώλοφος* Phav. 14) *πεδίῳ*] 5., *πέδῳ* vulg. 16) Ex Vat. (3. puto), quem similem lacunam atque Gen.[b] habuisse apparet, cf. ad l. 13., Wart. protulit scholion: *Τόπος κολωνὸς προέχων* seqq. Omisit Gaisf., *κολωνὸς τόπος* tacite edidit Duebn. 16) *κολωνὸς* om. Gen.[b], *δὲ ὁ* om. Vat. Gen.[b] 16) *περιέχων* Gen.[b] 17) *τῆς* om. Bar. 17) *ὀλίγον* pro *μικρὸν* Bar. 17) //Gen.[b] — *ἀπορία* praefixum in 3., non in Gen.[b] 18) *γεώλοφος*] 3., *γεόλοφος* Gen.[b], *γεώλοφον* vulg. 18) *τὸ ὡς* Heins. et vulg. ante Kiessl. 19) *ἡ γαῖα π. τ. π.*] Gen.[b] (sed sine *τοῖς*) et praemisso *Λύσις* 3., *καὶ φαμὲν ὅτι π. τ. π. ἡ γαῖα* vulg., *ὅτι π. τ. παλ. γραῖα* sine *καὶ φ.* Phav. 21) *διφθογγογραφοῦσι* reliquis omissis Phav. 21) *τὴν τῶν παλαιῶν*] 3. Gen.[b], *τὴν παλαιὰν* vulg. 22) *συνήθειαν* om. Gen.[b] 24) //Om. Gen.[a.b] Lips.

Vs. 15—18.

Vet. (*Δριμεῖα χολά*: ὀξύχολος δέ, περιδεικνὺς αὐτοῦ τὸ ὀξύχολον Gen.[b]) ἐφ' αἷς μεσημβρίζειν εἴωθε. — *Τὸ μεσημβρινόν*: ἐκ τοῦ μεσημερινοῦ ἐκβολῇ τοῦ ε καὶ προσθέσει τοῦ β.

Rec. *Οὐ θέμις ὦ ποιμάν*: οὐ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν ὦ ποιμὴν κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας τῇ σύριγγι χρῆσθαι. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμεν· ὄντως γὰρ πικρός ἐστιν, ἀντὶ τοῦ βαρὺς καὶ ὀργίλος, ἡνίκα ἀπὸ τῆς ἄγρας σχολάσας ἀναπαύεται κεκοπιακώς, ἐν αὐτῇ δηλονότι· καὶ ἀεὶ πρὸς τῇ ῥινὶ αὐτοῦ, ἤτοι ἐν τῇ ῥινί, δριμεῖα χολὰ κάθηται, τουτέστι καὶ ἀεὶ ὀργίλος ἐστίν. — (Ἐν τῇ μεσημβρίᾳ οὐ δίκαιον ἡμῖν ἐκ νόμου συρίζειν· τὸν γὰρ Πᾶνα δεδοίκαμεν. ἡνίκα γὰρ ἂν ᾖ κεκμηκὼς ἀπ' ἄγρας, ἀναπαύεται· καὶ ἄλλως πικρός ἐστι κατὰ φύσιν, τότε δὲ ἐπὶ πλέον ἀνάπτεται ἐξωργισμένος, μεθὸ ἔλθοι ἀγρεύσας. 2.)

Vs. 19. 20.

Vet. *Ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἄειδε*: ἤγουν τὰ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Δάφνιδός μοι λέγε. — [*Τὸ ἄλγε' ἄειδε* τριχῶς εὕρομεν γεγραμμένον ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀντιγράφοις, δηλονότι *ἄλγε' ἄειδες* — καὶ λέγει τὸ ἄειδες ἀντὶ τοῦ λέγοις ἂν Δωρικῶς, καὶ ὅτι τὸ γὰρ παρέλκει — καὶ *ἄλγε' ἄειδε* ἀντὶ τοῦ λέγε, καὶ *ἄλγεα εἶδες*, ὃ

15) *Οὐ πρέπον ἐστίν*, οὐ δίκαιον E. M. P. *νόμιμον ὑπάρχει.* 2. — *Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς μεσημβρίας.* 2. — [*Ἄμμιν*:] *Αἰολικὸν καὶ Δωρικόν.* E.

16) *Ἀπὸ κυνηγεσίου σχολάσας.* 23. E. M. N.

17) [*Τανίκα*:] *ἡνίκα* P. *ὁπηνίκα* N. *ὁπότε* C. *ἀρτίως κοπιάσας.* Lips. — [*Ἀμπαύεται*:] *Αἰολικόν.* C. E. N. P. — [*Ἐντί*:] *ἐστίν, Αἰολικόν.* C. E. M. N. Lips. — *Βαρύς, ὀργίλος* Lips.

18) [*Οἱ*:] *αὐτοῦ* P. — *Μεγάλη ὀργή.* M. Lips. *ἀντὶ τοῦ διὰ παντὸς ὀξύθυμός ἐστιν.* P.

---

3) *ἐφ' αἷς μεσ. εἴ.* hoc loco in Gen.[b] leguntur, post *καλεῖται* p. 40. 15. in 5., ubi media deesse videntur, scholio praecedenti post *μυρσίναι* adhaerent vulgo. Ceterum *εἴωθε*] 5., Gen.[b], *εἰώθασι* vulg. 3) //Om. Gen.[a b] Lips. — *ΜΕΣΑΜΒΡ.* *τὸ μεσημερινὸν* Reisk. seqq., quum jam in Ox. I *ΜΕ.* praefixum esset. 6) //Lips. et inde ab *καὶ ἀεὶ* Gen.[a] 6) *ἡμῖν*] H. Y. Lips., om. vulg. 18) //Gen.[b] c. lemm. *τὰ Δάφνιδος.* 19) *ἤγουν* om. Gen.[b] 19) *τὰ*] 3. 5. Gen.[b], *τὸ* vulg. 20) //Om. Gen.[a b] Lips. Haec Calliergo deberi Hemsterhusius indicavit.

καὶ βέλτιον.] — (*Ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο*: Gen.[b] *ὁ σκοπὸς τοιοῦτος· καὶ ἐν τῇ βουκολικῇ ᾠδῇ πολὺ προβέβηκας ὥστε νικᾶν.* 3. 5. Gen.[b])

Rec. *Ἄλλως. Ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ Θύρσι: τὸ σὺ καὶ τὸ γὰρ ἐπὶ τὸν δεύτερον ἀφορᾷ στίχον. ὀφείλει δὲ τὸ σὺ καὶ ἐπὶ τοῦ προτέρου λέγεσθαι ἀπὸ κοινοῦ. οὕτω γὰρ ἂν εἴη ὁ λόγος ἀκόλουθος ἔχων οὕτως· ἀλλὰ σὺ ὦ Θύρσι ᾆδε τὰ ἄλγη τοῦ Δάφνιδος· σὺ γὰρ ἀφίκου καὶ ἐπὶ τὸ πλέον τῆς βουκολικῆς μούσης. οὐκ ἀντιπίπτει δὲ ἑαυτῷ μὴ πρέπον εἰπὼν συρίζειν κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας διὰ τὸν Πᾶνα, εἶτα τὸν Θύρσιν προτρεπόμενος ᾄδειν. οὐ γὰρ ταὐτόν ἐστι τὸ συρίζειν τῷ ᾄδειν· ἀλλὰ συρίζειν μέν ἐστι τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν, ᾄδειν δὲ τὸ κοινῶς τραγῳδεῖν. τὸ τῇ σύριγγι δὴ χρῆσθαι φησὶ μὴ πρέπον εἶναι κατὰ τὸ μεσημβρινὸν διὰ τὸν Πᾶνα σύριγγι χρώμενον, ἐπὶ τὴν ᾠδὴν δὲ προτρέπεται ὡς ἄλλο τι οὖσαν καὶ οὐ μέλον ὂν αὐτῆς τῷ Πανί.*

19) [*Ἀλλά*:] *τοῦτο δὲ τῷ δεῦρο σύναπτε· τὰ δὲ ἑξῆς διὰ μέσου.* M. — *Τὴν ἐπὶ τοῦ Δάφνιδος συμφορὰν ᾄδεις.* 23. *τὴν ἐπὶ τῷ Δάφνιδι συμφοράν.* K. M. Lips. *τὰ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Δάφνιδος.* P. *τὰ πάθη τὰ συμβάντα τῷ Δάφνιδι.* H. — *Γράφεται ἀείδοις, λέγοις ἄν. Δωρικόν.* 3.

20) *Εἰς ἄκρον τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς ἦλθες ὡς κρεῖττον ᾄδειν τῶν ἄλλων.* 23. M. P. Lips. *καὶ γὰρ τὴν πλείω βουκολικὴν μοῦσαν ἐδιδάχθης.* 6. *ἐπὶ τὸ ἐξαίρετον ἀφίκου, ἦλθες.* P. — [*Τὸ πλέον*:] *πλεῖστον* C. *περισσότερον.* H. *ἄκρον.* 2. — *Λείπει ὥστε νικᾶν.* 5. — [*Ἵκεο*:] *κατέλαβες.* C.

---

1) *ὁ σκ. δὲ* Gen.[b] 2) *ὥστε σε νικᾶν* Gen.[b] 4) //Gen.[a] Lips. — *ἀλλὰ* om. Lips., *δὴ Θ.* om. Gen.[a] 4) *τὺ* pro priore *σὺ* Gen[a] 5) *δὲ*] 1. 6. 23. E. I. M. N. P. Y. Gen.[a] Lips. et ante Heins., *δὲ καὶ* 2., *καὶ* vulg. 5) *σὺ*] E.[2] Gen.[a] Lips. vulg., *τὺ* E.[3] I. M. N. P. Y. (?) Reisk. seqq. 8) *καὶ* om. Gen.[a] 9) *δὲ* om. M. — *αυτῷ* E. 9) *πρέπον*] Lips., *πρέπειν* vulg., *ἐπιπρέπειν* 23. M., *ἐπιτρέπειν* E. N. Gen.[a] 11) *ταὐτὸν*] Gen.[a] Lips. vulg., *ταὐτὸ* Kiessl. seqq. 11) *ἐστι* om. Lips.. *ἐστι τὸ* om. E. Gen.[a] 12) *ἐπὶ* pro *ἐστι* E. Gen.[a] — *τοῦ* pro *τὸ* E. 13) *δὴ*] E. Lips., *δὲ* vulg. 15) *σύριγγι*] M. P. Y. Gen.[a] Lips., *τῇ σύρ.* vulg. 15) *ἀποτρέπεται* Gen.[a] 16) *εἰ* pro *καὶ* E. 16) *μέλον ὂν*] 1. 2. 6. 23. Lips., *μέλλον ὂν* E. M. N. P. Y. Gen.[a] Call., *μέλον* Xyl. vulg. 16) *αὐτοῖς* 2. — 20) *τῷ Δάφνιδι*] *τοῦ Δ.* (sic) cod. ap. Gail. 22) *ἦλθες καὶ κρ. ᾄδεις* 23. 25) *ὥστε*] Duebn., *τον* cod., cf. Scholl.

Vs. 21—26.

Vet. *Τῷ τε Πριήπω*: τὸν Πρίαπον Νύμφης Ναΐδος [ἢ] Χιόνης καὶ Διονύσου φασὶν υἱόν, ὃν καὶ κτίσαι περὶ Λάμψακον ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν φασί. παρ' ἐνίοις δὲ ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ, καὶ διὰ τῆς ἐτυμολογίας γε φαίνεται. ἔστι δὲ οἷον ἢ βριήπυος διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις καὶ μέθαις ἐκβοήσεις, ἢ προΐηπος, ὁ προϊέμενος τὸ σπέρμα. — *Καὶ τᾶν κραναιᾶν*: ἀντὶ τοῦ κρηνῶν· εἰ μή που τὰς Νύμφας Κρηναίας εἶπε, ὡς καὶ τῶν Νυμφῶν συγκαθιδρυμένων τῷ Πριάπῳ. τινὲς δὲ τὰς κρανείας ἀπεδέξαντο, ἅ ἐστι δένδρα οὕτω καλούμενα. — ([*Κατ' ἐναντίον*:] τὸ *κραναιᾶν* ἀντὶ τοῦ [Πριήπου καὶ τῶν] κρηνῶν, ἐκτὸς εἰ μή που τὰς Νύμφας Κρηναίας εἶπε, ὡς τὰς Νύμφας ἱδρυμένας σὺν τῷ Πριήπῳ. 5. Gen.[b.]) — (*Ὡς πόκα τὸν Λιβύα-*

21) Ἐλθὲ πλησίον τῆς πτελέας. H. — [*Πριήπω*:] ἄγαλμα ἐκ δένδρου. 2.

22) Τῶν πηγῶν ἢ τῶν Νυμφῶν ἢ τῶν δένδρων. P. τῶν κρηνῶν. H. τῶν πηγῶν Lips.

24) Γράφεται *ὥς ποκα τὸν Λιβύαθεν ποτὶ Χρόμιν*. 6. — ὥσπερ ὅτε. Lips.

25) Δίδυμα τεκοῦσαν ἐρίφια. Lips. — Ὥστε μέχρι τρίτου ἀμέλξαι αὐτήν. E. H. K. M. — [*Ἐς τρίς*:] τῆς ἡμέρας. 6. ἐκ τρίτου. P.

26) Προσαμελχθήσεται. H. M. P. Lips. — Κισσύβια. M. κούτλους. C. ποιμενικὰ ἀγγεῖα. P.

---

2) //Gen.[b.], ubi *περὶ τοῦ Πριήπου* pro lemmate. 2) τὸν om. Gen.[b.] 2) Πρίαπον] M., Πρίαπος Gen.[b.], Πριήπον vulg. 3) ἢ om. Gen.[b.] 3) ὂν κτίσαι 5. Gen.[b.] Vulc. 4) αὐτοῦ 5. 4) πόλιν φ. om. 23. 5) ἐστι om. Gen.[b.] 5) καὶ διὰ τῆς] λατῆς Gen.[b.], καὶ λάτης 5. Vulc., in quo illud latere Duebn. vidit, ἐκ τῆς vulg. 5) γε] γὰρ vulg., ὁ αὐτός φησιν pro γε φαίνεται 5. Gen.[b.] Vulc. 6) δὲ] 5. 23. M. Gen.[b.], γὰρ vulg. 6) οἱονεὶ βρ. Reisk., οἱονεὶ βρ. Kiessl. seqq., ἢ om. Gen.[b.] 6) βρίηπος p., βρίηπυς Vulc., βριήτυο Gen.[b.] 7) προΐηπος] πρίηπος p. M.[3.] vulg., πρίητος Reisk. seqq., om. 5. Gen.[b.] Vulc. et M.[4.] 7) ὁ προϊέμενος] p. 3. 23. M. et ante Ox. II., προϊέμενος vulg., ἀπὸ τοῦ προΐεσθαι 5. Gen.[b.] Vulc. 8) //Gen.[b.] — *καὶ τᾶν κραναιᾶν*] καὶ τᾶν κρανίδαν 3., καὶ τῶν κρανίδων p. 5. Gen.[b.], τὸ δὲ *κρανιάδων* vulg. 8) τὰς om. 5. Gen.[b.], qui Νύμφας post εἶπε habent. 9) Κρηναίας] κρήνας 5. Gen.[b.], Κρηνίδας vulg. 9) εἶπε] 5. Gen.[b.], λέγει vulg. 9) καὶ] add. 5. Gen.[b.] 9) συγκαθιδρυμένων] p. 5. Gen.[b.], συγκαθεζομένων vulg. 10) Πριάπῳ] Gen.[b.], Πριήπῳ vulg. 10) δὲ om. Gen.[b.] 10) τὰς] p., τὸ κρανίδων 3. 5. Gen.[b.], τὸ κρανιάδων vulg. — κρανίας p. 10) αἵ εἰσι 5. Gen.[b.] 11) *τὸ κραναιᾶν ἀντὶ*] τὸ κατέναντι 5., κατέναντι Gen.[b.] 12) τῶν om. 5. 12) ἐκτὸς] Toup., ἐντὸς codd., quod ad praecedentia trahebatur. 13) που] τις codd. 13) τὰς om. Wart. — Νύμφας bis 5. 13) εἶπε] εἴπῃ codd. 14) σὺν] ἐν Gen.[b.], om. 5.

θεν: ἐὰν δὲ ᾄσῃς, ὡς ᾗσάς ποτε ἐρίζων πρὸς τὸν ἀπὸ Λιβύης Χρόμιν, αἶγά σοι δώσω. Gen.[b.] *φασὶ δὲ τὰς πολυτόκους καὶ πολυχύλους ἤγουν πολυγαλάκτους.* 5. Gen.[b.]) — *Διδυματόκον: δίδυμα τετοκυῖαν ὥστε τρὶς ἀμέλξαι. πολὺ γὰρ ἔχουσι γάλα αἱ διδυματόκοι, ὅθεν φησίν· ἡ αἶξ περιουσιάζεται τῷ γάλακτι, ὥστε καὶ μετὰ τὴν τῶν ἐρίφων τροφὴν καὶ δύο πέλλας πίμπλησι. τὰ δὲ ἀμόλγια πέλλας καλοῦσι παρὰ τὸ ⟨πεπελεκῆσθαι. καλοῦσι δὲ καὶ γαυλοὺς παρὰ τὸ⟩ πήσσειν ἐν αὐτοῖς ⟨τὸ γάλα ***⟩ ὅ ἐστι γαλακτοδόχον ἀγγεῖον.*

Rec. [*Ἐν ἄλλῳ.*] *Δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν: ἄγε ὑπὸ τὴν πτελέαν καθεζώμεθα, ἀντὶ τοῦ καθίσωμεν, ἀπ' ἐναντίας τοῦ ἀγάλματος τοῦ Πριάπου καὶ τῶν πηγῶν, ὅπου ἡ καθέδρα ἐκείνη ἡ ποιμενικὴ καὶ αἱ δρῦς. ἐὰν δὲ ᾄσῃς, ὥσπερ ᾗσάς ποτε ἐρίζων πρὸς τὸν Χρόμιν τὸν Λιβύαθεν, τουτέστι τὸν ἀπὸ τῆς Λιβύης, αἶγά τέ σοι δώσω δίδυμα τετοκυῖαν, ὥστε μέχρι τρίτου ἀμέλξαι αὐτήν, ἥτις δύο ἔχουσα ἐρίφους προσαμέλξεται, ἀντὶ τοῦ ἀμελχθήσεται, εἰς δύο πέλλας. ποιμενικὸν δὲ ἀγγεῖον ἡ πέλλα· λέγεται δὲ οὕτω καὶ ἡ μέλαινα.* — (*Τρὶς μὲν τῆς ἡμέρας ἀμέλξεις, πληρώσει δὲ ἓξ πέλλας, ὡς ⟨δύο⟩ ἐπὶ μιᾶς φορᾶς. πέλλα καὶ γαυλὸς καὶ τάλαρος γαλακτοδόχα ἀγγεῖα.* 6.)

Vs. 27.

Vet. *Καὶ βαθὺ κισσύβιον: κισσύβιον ποτήριον παρὰ τὸ χεῖσθαι ἐν αὐτῷ τὸ πίνειν, χυσσίπιόν τι ὄν. ἢ ξύλινον*

---

1) *ἐρίζων πρὸς*] *ἐρίσδων παρὰ* cod. 2) *αἶσα* cod. 2) *φασὶ δὲ* seqq. in 5. post *δώσω* l. 15. legi traduntur; sed cod. potius praecedentia cum Gen.[b.] communia habet. — *φησὶ* Gen.[b.] 2) *τὰς*] Adert., *τοὺς* codd. 3) *καὶ* om. Gen.[b.] 3) *πολυχύλους*] Boisson. in Thes. VI p. 1454 et Adert., *πολυχίλους* 5., *πολυχόλους* Gen.[b.] 3) *ἢ* pro *ἤγουν* 5. 3) //Gen.[b.], ubi *ὡς τὸ τρίς*. 5) *ὅθεν φα* 5. 6) *ὥστε τὴν μετὰ τῶν* 3. 7) *τὰ δὲ ἀμόλγια*] *τὰ δὲ ἀμόλγεα* 5. Gen.[b.], *τοὺς δὲ ἀμολγοὺς* vulg. (*ἀμελγοὺς* 3.) 8) *πήσσειν*] *πίνειν* vulg. De supplementis vid. Adnot. 10) //Gen.[a.] Lips. — *δεῦρο* Gen.[a.], *δεῦρ'* reliquis omissis Lips. 11) *τὰν* pro *τὴν* E. Y. 11) *καθεζώμεθα ἀντὶ τοῦ*] Gen.[a.] Lips., *ἑσδώμεθα ἀ. τ. καθ. ἢ* vulg. 11) *ἀπέναντι* E. Y. 13) *δρύες* Lips. 15) *τουτέστιν ἀπὸ* Gen.[a.] 15) *αἰγά γε τοι* 23. 16) *αὐτὴν* om. E. 17) *ἀντὶ τοῦ*] 1. 6. 23. E. Y. Gen.[a.] Lips., *καὶ* vulg. 18) *τοῦτο* pro *οὕτω* Lips. 19) *πληρώσεις* cod. 21) *ἀγγεῖα* om. Wart. 23) //Gen.[b.] sine lemmate. Verba *κισσύβιον . . . ὂν* praefixo *ἢ* vulg iterantur post *κισσυβίῳ* p. 45. 8. 23) *ποτήριον* om. Gen.[b.] 24) *κεῖσθαι* 3. et priore loco ante Heins. 24) *ἐν τῷ πίνειν* Vulc. 24) *χυσσίπιόν τι*] vulg. in iteratione, *χισσύβιον* vulg. hoc loco, *χυσσύβιον* Gen.[b.]

ἔκπωμα κεκοσμημένον γομφίσι πολλαῖς. — Ἄλλως. *Κισσύβιον*: καυκίον ξύλινον ποιμενικόν, [τὸ οἱονεὶ χυσσίβιον.] — [Ἄλλως. *Κισσύβιον*: ποτήριον ἀγροικικόν, ἴσως ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, ἐξ οὗ κατεσκευάζοντο τὰ ποτήρια. κοινοτέρως δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ὁ λόγος τίθεται παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον, οἷον χύω χύσω χυσίβιον καὶ κισσύβιον. Ἡσίοδος·

ὀλίγον δὲ εἴσεται κισσυβίῳ.]

Rec. (Καὶ βαθὺ κισσύβιον) κεκλυσμένον ἡδεῖ κηρῷ, ἤγουν λελυμένῳ κηρῷ κεχρισμένον, ὃ κεκονιαμένον οἱ κοινοί φασιν, ἀπὸ τοῦ κλύζω. λέγεται δὲ τὸ κλύζω ἐπὶ δύο, ἐπί τε τοῦ διὰ κλυστῆρος ἰατρεύειν καὶ ἐφ' ὑγρῶν, ὅταν τι ἐπέρχωνται καὶ ἐπικαλύπτωσι, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα.

Vs. 28.

Vet. *Ἀμφῶες*: τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὠτία τινά. διὰ δὲ τούτου τὸ μέγεθος παρίστησιν.

Rec. (Ἀμφῶες, ἤγουν δύο ὠτία ἔχον, 1. 6. 23. Lips.), νεοτευχές, νεωστὶ κατασκευασθέν, ἔτι [γλυφάνοιο ποτόσδον,

27) Ἔκφρασις τοῦ κισσυβίου πάνυ εὐφυῶς ἔχουσα. * M. — Ποτήριον ἐκ ξύλου κισσουίνου καλουμένου K. ποιμενικὸν ἀγγεῖον Lips. — Ἀληλιμμένον H. K. M. — Γλυκεῖ ἢ λελυμένῳ. E. H. N. P.

28) Δύο ὠτία ἔχον C. E. H. M. N. P. δίωτον. K. — Νεωστὶ κατασκευασθέν. N. Y. — Ἀπὸ τῆς γλυφῆς ὀσμὴν πέμπον. 2. γλυφῆς ὀσμὴν ἀποπέμπον. H. M. N. P. ὀσμὴν ἔχον ἀπὸ τῆς γλυφῆς. C. ἔτι ἐκ τῆς γλυφῆς ὄζον, μυρίζον. 6. μυρίζον. Lips. — Γράφεται *δρεπάνοιο*. 3.

---

1) γομφίσι] γόμφοισι vulg. 1) πολλαῖς] Gen.[b], πολλοῖς vulg. 1) //Om. Gen.[a.b.] Lips., habet 3. — Ἄλλως] 3., ἢ vulg. 1) κισσύβιον] κισσίβιον 3., om. vulg. 2) τὸ ποιμ. καύκιον (καυλιον Wart.) ξυλ. 3. 2) τ. οἱ. χ. om. 3. — χισσύβιον vulg. 3) //Om. Gen.[a.b.] Lips., ex Etymm. transsumptum, vid. EtM. 515, 33. EtG. 323, 14. 7) Potius *Callim. fr.* 109. 9) //Gen.[a.] Lips. — καὶ βαθὺ κισσύβιον] Gen.[a.] Lips., βαθὺ κισσίβιον 1. 6. 23., om. vulg. 9) ἡδεῖ] Gen.[a.] Lips., ἡδείῳ 1. 6. 23., ἀδέϊ Call. 9) κηρῷ] 1. 6. 23. Lips., καρῷ Gen.[a.] Call. Verba κεκλυσμένον ἀδέϊ καρῷ in Call. pro lemmate sunt, quod inde ab Ox. I in *KE.* vel *KEK.* mutilarunt. 10) λελυμένῳ] 1. 6. 23. E. M. Y. Lips. ut Koehlerus conjecerat, λελυμένον Gen.[a.] Call. et ante Heins., λελουμένον vulg. 10) κεκονιαμένον] 1.[1.] 6. Gen.[a.], κεκονισμένον vulg. post Ox. I, καὶ κεκονισμένον Call., καὶ κουνισμένον Lips. 12) ὅταν τινὶ M. 15) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 17) Gen.[a.] Lips. — ἔχον] Lips., ἔχοντα 1. 6. 23. (?) 18) κατασκευασθέν] 1. 6. 23. Gen.[a.] Lips., κατεσκευασμένον vulg. 18) ἔτι] Gen.[a.] Lips. et ante Ox. I, om. vulg. 18) γλυφ. ποτ.] ante Ox., *ΓΛΤ.* vulg. Circumscripta absunt ab Gen.[a.] Lips., μυρίζον ex Gl. illatum.

ἀντὶ τοῦ] προσόζον, ἤγουν ὀσμὴν πέμπον [καὶ μυρίζον] γλυφάνου, τουτέστι γλυφῆς. (ἀπὸ τοῦ γλύφω γλύφανος ποιητικῶς, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ στέφω στέφανος. Gen.[a] Lips.)

Vet. *Ὥσπερ δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ στέφω στέφανος καὶ ἀπὸ τοῦ λείβω λίβανος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γλύφω γλύφανος [ποιητικῶς].*

Vs. 29.

Rec. *Τοῦ περὶ μὲν χείλη: οὗ περὶ μὲν τὰ χείλη ὑψοῦ κισσὸς μηρύεται, ἀντὶ τοῦ πέπλεκται.* — (*Μηρύω ἐπὶ τῆς σχοίνου τῆς ἑλισσομένης.* 6.) — (*Ὑψόθι κισσός: ἐν τῷ τελευταίῳ μέρει τοῦ κισσυβίου, τουτέστιν ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ χείλους.* *H. Gen.[a])

Vet. (*Μαρύεται: ἤγουν μήρυμα ἀναλύεται καὶ ἀνέλκεται· μηρύω γὰρ τὸ κοινῶς κουβαριάζω.* 3. P. Gen.[b] *ἢ μαρύεται ἀντὶ τοῦ κλώθεται.* 3. P.) — (*Ὑψόθι κισσός: ἀπὸ τούτου κισσύβιον, ⟨ἢ⟩ οἱονεὶ χυσσίβιόν τι ὄν.* Gen.[b])

Vs. 30. 31.

Vet. *Κισσὸς ἑλιχρύσω: ὁ ἑλίχρυσος εἶδος φυτοῦ, οὗ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ καὶ οἷον χρυσοειδές. ἄλλοι δὲ τὸν ἑλίχρυσον βοτάνην λέγουσι κροκοειδῆ καὶ χρυσίζουσαν.* — (*ἙΛ. εἶδος φυτοῦ ἔχοντος τὸ ἄνθος χρυσοειδές.* 5. — *ΚΕΚ. συμπεπλεγμένος.* 3.)

Rec. *Κεκονισμένος: κονία ἡ ἄσβεστος, ἀφ' οὗ κονιάω κονιῶ τὸ ἀσβέστῳ χρίω, καὶ κεκονιαμένος τοῖχος ὁ*

29) *Περικυκλοῦται.* 3. *ἕλκεται.* 6. *συνάγεται.* C. *πεπλεγμένος ἀνέρχεται εἰς τὸ ὕψος.* 23. M. *πέπλεκται.* 23.

---

1) *ἤγουν*] Lips., *ὅ ἐστι* Gen.[a], om. vulg. 1) *γλυφάνου*] Gen.[a] Lips., *γλυφάνοιο δὲ* vulg. 3) *ὡς ἀπὸ* Gen.[a] 4) //Gen.[b] hac forma: *γλυφάνοιο: ὡς στ. στ. καὶ λείβω λίβανος, καὶ γλ. γλ.* 5) *λίβανος*] Gen.[b] Call., *λείβανος* Bas. II et vulg. 5) *ποιητ.* om. Gen.[b], ex Rec. adscitum. 8) //Gen.[a] Lips., hic sine lemmate. 8) *ου*] Gen.[a] Lips., *οὔτινος* vulg. 8) *ὑψοῦ*] Gen.[a] Lips., *ὑψόθι* vulg. 9) *μηρύεται*] Lips., *μαρ.* vulg. 10) Haec in Gen.[a] post *στροφὴν* p. 47. 9. inserta. 11) *αὐτοῦ* pro *τοῦ χείλους* *H. 13) *μηρύεται* Gen.[b] 13) *ἤγουν*] *ἢ* Gen.[b], om. 3. P. 14) *δὲ* pro *γὰρ* Gen.[b] 14) *τὸ κοινῶς* om. 3. Gen.[b] 18) //Gen.[b] sine *κισσός*. — *ἑλιχρ.* hic et in seqq. ante Brub. 18) *ἑλίχρυσον* sine *ὁ* Gen.[b] 18) *βοτάνης* pro *φυτοῦ* 2., qui potius simile scholion habere videtur atque 6., vid. p. 47. 7. 23) //Gen.[a] c. lemm. *κισσὸς ἑλιχρύσω κεκονισμένος*. 23) *κονία κονιάω τὸ* Gen.[a] 24) *κεκονισμένος* pro *κεκονιαμένος* Gen.[a]

ἀσβέστῳ κεχρισμένος. ἐνταῦθα δὲ τὸ κεκονιμένος ἴσως ἀντὶ τοῦ κεχρισμένος ἁπλῶς ἀπὸ τοῦ κεκονιαμένος κατὰ συγκοπήν. — (Κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονιμένος: Lips. κονίομαι τὸ κονιορτῷ φύρομαι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ εἰς μάχην ἑτοιμάζομαι ἀπὸ τοῦ προτέρου. ἐνταῦθα κεκονιμένος ἀντὶ τοῦ συμπεφυρμένος ἁπλῶς καὶ κεχρισμένος. I. M. Y. Lips.) — (⟨Ἑλίχρυσος⟩: εἶδος βοτάνης, οὗ τὸ ἄνθος χρυσοειδές. 6.) — Ἡ δὲ κατ' αὐτόν, τὸν κισσὸν δηλονότι, ἕλιξ, ἤγουν πλοκή, εἱλεῖται, τουτέστι στρέφεται τὴν ἑαυτῆς στροφήν, ἀγαλλομένη, ἀντὶ τοῦ θάλλουσα, καρπῷ κροκόεντι, ἤγουν κρόκου χροιὰν ἔχοντι. — (Ἡ δὲ τοῦ κισσοῦ ἕλιξ εἱλεῖται ἀγαλλομένη τῷ οἰκείῳ καρπῷ τῷ κροκόεντι. χαίρει μονονουχί, ὅτι τοιοῦτον προΐσχει καρπόν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐμψύχων εἰς ἄψυχον, ὡς καὶ Ὅμηρος·

γέλασε δὲ χθὼν παμμήτωρ.

ἢ ἀγαλλομένη καὶ ἀγάλλουσα καὶ τέρψιν παρέχουσα τοῖς ὁρῶσιν ἐπὶ τῷ καρπῷ τῷ βεβαμμένῳ ὡς ὑπὸ κρόκου. 6.)

Vs. 32.

Rec. Ἔντοσθεν δέ, ἀντὶ τοῦ ἔνδον, γυνή τις κατεσκεύασται θεῶν δαίδαλμα, τουτέστιν ἔργον οὕτω ποικίλον ὡς μὴ δοκεῖν ἄνθρωπον αὐτὸ κατασκευάσαι καὶ ποικῖλαι, ἀλλὰ θεούς.

30) Ἐπανάληψις τὸ σχῆμα. E. M. N. — Κνήκῳ. M. ἑλίχρυσος τὸ τοῦ κισσοῦ ἄνθος· ἄνθει ἑλιχρύσου ἐναλίγκιος. Z. ex Suida. ἄνθει τοῦ κισσοῦ πεπληρωμένος. K. — [Κεκονιμένος:] ἀληλιμμένος, ἤγουν κεκονιαμένος. M. συμπεφυρμένος. P.

31) Τῷ ἄνθει. K. M. ὑπὸ τοῦ καρποῦ. P. — Συστροφή. C., ἡ συστροφὴ ἡ οὖσα κατ' αὐτὸν τὸν κισσόν. H. — Περιπλέκεται, στρέφεται. P. ἑλικοειδῶς ἀνέρχεται. M. — Καλλωπιζομένη. M.

32) Ἄγαλμα ποικίλως κατεσκευασμένον. M.

---

1) κεκονιμένος] Duebn., κεκονισμένος vulg. 2) ἁπλῶς ἀ. τ. κ. om. Gen.ª 4) τῷ κονιορτῷ Lips. 7) Wart. seqq. male lemma ΚΙΣ. praefixerunt. Verum vidit Hamak. 7) ἄνθος] Hamak., εἶδος cod., cf. SchVet. 8) Gen.ª Lips. — ἡ δὲ κατ' αὐτόν] Gen.ª Lips., ἁ δὲ κατ' αὐτὸν ante Ox. I, nihil nisi ΑΤ. vulg. 10) ἀγαλλομένη] Lips., ἀγαλομένη Gen.ª, ἀγαλλομένα Call., ΑΓΑ. vulg. post Ox. I. 10) καρπῷ κρ.] Gen.ª Lips. et ante Ox., ΚΡ. vulg. — ἤγουν pro ἀντὶ τοῦ Gen.ª 13) ἡ μεταφορὰ Wart. 14) Hom. Il. Τ, 362, ubi potius γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθών. Scholiasta memoria lapsus videtur. 19) //Lips. — Ἔντοσθεν δὲ] Lips. et ante Ox. I, ΕΝ. vulg. 19) γυνή] γυν ʹ vulg. In Lips. vox evanida. 19) κατεσκευασμένη 2.², κατασσκευασμένη 2.¹ 21) αὐτὴν 2., οὕτω 23. 21) καὶ] 1. 2. 6. 23. Lips., ἢ M. vulg.

Vet. (*Ἔντοσθι δὲ γυνά τι*:) τινὲς τὴν Πανδώραν φασίν. ((⟨οὐ⟩ δύναται δὲ ἐν τῷ γυνῇ) εἶναι. |γράφεται καὶ γυνά, τι.| τὸ δέ τι πρὸς τὸ δαίδαλμα. (*Ἀμερίας*.)

Vs. 33—35.

Rec. *Ἀσκητὰ πέπλῳ τὲ καὶ ἄμπυκι*: ἀσκητή, ἤγουν κεκοσμημένη, πέπλῳ τε, τουτέστιν ἐνδύματι, καὶ περικεφαλαίᾳ· τοῦτο γὰρ τὸ *ἄμπυκι*. — (*AM.* κοινὸν περικεφαλαίᾳ. 23.)

Vet. Ἢ *ἄμπυκι*: τῷ συνδέοντι τὰς τρίχας ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν.

Rec. *Πὰρ δέ οἱ ἄνδρες καλὸν ἐθειράζοντες*: (παρὰ δὲ αὐτῇ ἄνδρες καλῶς ἐθειράζοντες, Lips.) ἤγουν κόμην τρέφοντες. κομᾶν γὰρ καὶ ἐθειράζειν ταὐτόν, πλὴν ὅτι τὸ μὲν κομᾶν ἐστὶ κοινόν, τὸ δὲ ἐθειράζειν ποιητικόν.

Vet. Ἄλλως. *Ἐθειράζοντες*: κομῶντες, εὔτριχοι· ἔθειραι γὰρ αἱ ἐξ ἔθους γινόμεναι τρίχες. — [Ἢ] *ἐθειράζοντες*: ⟨γενειῶντες⟩ καὶ καθεικότες τὰ γένεια. ἢ κομῶντες· ἔθειρα δὲ ἡ θρὶξ ἡ ἐξ ἔθους τημελουμένη. Ἄλλως. Κομῶντες τὰς τρίχας, οὐ γενειῶντες, ὥς τινες. ἔθειρα γὰρ ἡ τῆς κεφαλῆς θρίξ, ὅθεν Ἀρίσταρχος ἐν Ὁμήρῳ ἔγραψε·

κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον,

οὐκ ἐθειράδες. — (Ἄλλως. Ὑποχωρεῖν θεραπεύειν φησί. Gen.[b.])

33) Ἠσκημένη, κατεσκευασμένη, τετημελημένη. 5. κεκαλλωπισμένη. C. κεκοσμημένη ἐνδύματι. P. — Κεφαλοδέσμῳ τῷ ἄνω πυκάζοντι. 5.

34) Ἀμοιβαίως ἐκ διαδοχῆς. M.

35) Οὐ φροντίδα ποιεῖται, τί αὐτοὶ λέγουσιν. M.

---

1) //5. Gen.[b.], ex quibus additamenta accesserunt. 2) γρ. κ. γ. τι desunt in 5. Gen.[b.] — γυνά, τι] Call. vulg., γυνά τι Reisk. seqq. 3) τὸ δὲ τὸ ante Xyl. 5) //Lips. sine lemmate. 6) ἤγουν] 1. 2. 6. 23. I. K. Lips., καὶ ἡ E., ἡ vulg. 6) πέπλῳ τε] 2. 23. Lips., πέπλῳ vulg. 7) τῷ ἄμπυκι Lips. 9) //Gen.[b.] — συνέχοντι 5. 11) //Gen.[a.] et sine lemmate Lips., πὰρ δέ οἱ ἄ. om. Gen.[a.] 13) ταὐτόν] 1. Gen.[a.] Lips., ταὐτό vulg. 15) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 15) εὔτριχες p. 3. 16) //Gen.[b.] — ἐθειράζοντες] Gen.[b.], ἐθειράδες vulg. 17) καθεικότες] Gen.[b.], καθήκοντες vulg. 18) ἔθειρα .... κομῶντες om. Gen.[b.], ubi ab altero κομῶντες ad alterum aberratum. 20) Ἀρίσταρχος] Lehrsius de Arist. p. 121, Ἀριστοτέλης vulg. 21) *Hom. Od.* Π, 176. — κυάνεα Gen.[b.] et ante Xyl. 21) γένει' Gen.[b.] et ante Brub. 24) ἐπιμελημένη cod.

Rec. Ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος: ἄλλος ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους ἀμοιβαδὶς νεικείουσιν ἐπέεσσιν, ἤγουν λόγοις ἐρίζουσι πρὸς ἀλλήλους κατὰ ἀμοιβήν, περὶ αὐτῆς τὴν ἔριν ποιούμενοι δηλονότι. — Τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς: ταῦτα δὲ ἃ αὐτοὶ φιλονεικοῦσιν, ἤγουν αἱ φιλονεικίαι δὲ αὗται καὶ αἱ ἔριδες, ἃς αὐτοὶ φιλονεικοῦσι περὶ αὐτῆς, τῆς φρενὸς αὐτῆς οὐχ ἅπτονται.

Vs. 36. 37.

Vet. Ἄλλοκα μὲν τῆνον: τὸ μέν τι νοήσεως ἐστί, τὸ δὲ ὁράσεως. *** ἀδύνατον γὰρ ὁμολογουμένως ὡς ἐν γραφῇ κίνησιν εἶναι ζωτικήν· ἀλλὰ *** τῶν γλυπτῶν εἰκόνων κατάλληλοι ἦσαν τοῖς λελεγμένοις. — (Ἄλλως. Gen.[b]) Ταῦτα καθ' ὑπερβολὴν Ὅμηρος ἔλεγεν ἀληθέστερον·

χρύσειαι ζωῇσι νεηνίσιν εἰοικυῖαι.

Rec. Ἄλλως. Ἄλλοκα μὲν τῆνον: ἄλλοτε μὲν πρὸς ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα βλέπει γελῶσα· ἄλλοτε δὲ πρὸς τοῦτον ῥίπτει, ἤγουν τρέπει, τὸν νοῦν.

Vs. 38.

Vet. Κυλοιδιόωντες: οἰδοῦντες τὰ κύλα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνοῦσιν ὡς ἐπίπαν οἰδαίνειν τὰ κύλα· ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀναγκαίως δι' ἔρωτα πάσχουσι. (Ἄλλως. Οἱ τὰ κύλα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδοῦντες καὶ ἐξογκούμενοι. Gen.[b]) |γίνεται δὲ παρὰ τὸ τὰ

36) Πρὸς ἐκεῖνον βλέπει. E.

---

1) /Lips. sine lemmate. 1) ἄλλος] Lips., om. vulg. 2) ἀμοιβαδὸν P. 3) κατὰ διαδοχήν, ἀμοιβὴν περὶ αὐτὴν M. 4) ποι. δηλ.] Lips., δηλ. ποι. vulg. 4) //Gen.[a] Lips., in hoc pro lemmate spatium. — τὰ δ'] Gen.[a] Bas. II., τάδ' Call. — ἅπτεται αὐτᾶς om. Gen.[a] 5) ἤγουν om. Gen.[a] 6) καὶ αἱ] 1. 23. E. P. Gen.[a] Lips., καὶ vulg. 7) ἅπτονται] Gen.[a] Lips., libri Duebneri et vulg., ἅπτεται ante Heins. 9) /Gen.[b] — τι] τοι vulg. 10) Lacunam indicavit Duebnerus. 10) ὡς] add. 5. (Gen.[b]) 11) ζητητικὴν Gen.[b] 12) λεγομένοις 5. 14) *Hom. Il.* Σ, 418. — ζωοῖσι Gen.[b] — νεηνίσιν] Gen.[b], νεανίσιν vulg. — ἐοικυῖαι Gen.[b] et ante Heins. 15) /Lips. sine lemmate. 16) τὸν ἄνδρα βλέπει] Lips., βλ. τὸν ἄνδρα vulg., τὸν om. Reisk. seqq. 17) ἤγ. τρ. τ. νοῦν] Lips., τ. νοῦν ἤγ. τρ. vulg. 19) //Gen.[b], ubi κυλοιδιῶντες οἱ οἰδ. 19) κύλα] κοῖλα vulg. et ita in seqq. 19) τὰ ante ὑπὸ om. Gen.[b] 21) ἔρωτα] Gen.[b] vulg., ἔρωτος Kiessl. 23) γίνεται . . . οἰδαίνειν om. Gen.[b]

κύλα οἰδαίνειν·] κύλα δὲ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, τὰ ὑπώπια (μεταθέσει τοῦ στοιχείου p.). — *Ἐτώσια μοχθίζοντι*: ἀντὶ τοῦ μάτην κάμνουσι. τίς γὰρ ἂν ἄγαλμα πεῖσαι δυνήσηται;

* *Rec.* [*Ἄλλως. Ὁ νοῦς·*] οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος κατὰ πολὺ κυλοιδιόωντες, ἤγουν κυλοιδιῶντες, τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκούμενοι, ἐτώσια, ἀντὶ τοῦ ματαίως, μοχθίζοντι, ἤγουν μοχθοῦσι, κοπιῶσι. μοχθίζω ποιητικόν, μοχθῶ κοινόν.

Vs. 39—41.

Vet. *Γριπεύς τις γέρων*: γριπεὺς ὁ ἁλιεύς, καὶ γρῖπος τὸ δίκτυον παρὰ τὸ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύειν. —* (*Γριπεὺς ὁ ἁλιεύς.* παρὰ τὸ γρῖπος, τὸ δίκτυον, παρωνύμως γριπεύς· γρῖπος δὲ παρὰ τὸ ἀγρεῖν οἷον ἄγριπος ἐνδείᾳ τοῦ α· ἀγρεῖν δὲ τὸ λαμβάνειν. οὕτω Θέων ἐν τῇ ὑπομνήσει Θεοκρίτου. Etymm.) — *Λεπράς*: τραχεῖα· [ἢ λευκή·] ἢ ὑπὸ τῶν κυμάτων λεαινομένη· ἢ ὑψηλή, ἐπεὶ καὶ λέπας τοῦ ὄρους τὸ ἄκρον φασίν· ἢ λευκὴ καὶ λέπρᾳ ἐοικυῖα. — (*Λεπράς*: ἡ λευκή. 3.) — Τινὲς δὲ τὴν τραχεῖαν ἔφασαν, τὴν ἐκλεπρωθεῖσαν καὶ ἐκσπιλωθεῖσαν, οἷον ἐκβρωθεῖσαν.

Rec. [*Ἄλλως. Ὁ νοῦς·*] (ἐπὶ τούτοις κατεσκεύασται 1. 2. 6. 23. E. Lips.) γριπεύς τε γέρων, ἤγουν δικτυοθήρας, καὶ

38) *Διανεύοντες*, στρέφοντες τοὺς ὀφθαλμούς. E. N. — *Πάσχουσι*, μοχθῶσιν. M.

39) Ἐπὶ τούτοις δέ. E. M. N. P. ἐν τούτοις. C.

40) *Λελεπρασμένη.* 2. ὀστρέοις κεκαλυμμένη. 23. M. ὀστρεώδης E. N. — [*Σπεύδων*:] ὥστε ῥῖψαι αὐτὸ εἰς τὴν ἅλα. 2. ἀγωνιζόμενος. M. — [*Βόλον*:] τόπον ἁλιευτικόν. 3. εἰς βολὴν τῶν ἰχθύων. 5. πᾶν τὸ βαλλόμενον ἐπ' ἄγρᾳ βόλος καλεῖται. 6.

---

1) ὑπὸ κάτω 3. 5. Vulc. 1) τὰ ὑπώπια] 3. 5. Gen.[b] Vulc., om. p. vulg. 2) //Gen.[b] sine ἀντὶ τοῦ. 3) κάμνοντι Gen.[b] 5) //Lips. et inde a μοχθίζοντι Gen.[a] 5) ὑπὸ τοῦ] P. Lips., ὑπ' vulg. 6) κυλοιδιόοντες Lips. 7) ἀντὶ τοῦ] E. Lips., καὶ vulg. 7) ματαίως] Lips., μάταια vulg. 8) ἤγουν μοχθοῦσι, κοπ.] P. Lips., καὶ κοπιῶσι vulg., πάσχουσι, κοπιῶσι, μοχθῶσιν Gen.[a], cf. GlM. 8) ποιητικῶς Lips. 11) //Gen.[b] sine lemmate. 11) γρίπος ante Duebn. 12) Vid. Adn. 16) //Gen.[b] sine ἢ λευκή. — ἡ ὑπὸ ante Heins., ἡ πὸ Gen.[b] 17) λεαινομένη] Gen.[b], λειανομένη Vulc., λευκαινομένη vulg. 19) //Om. Gen.[a b] Lips. 20) ἐκσπηλ. ante Heins. 20) ἐκβρ.] καὶ βρ. vulg., καταβρ. ex conj. Jacobsii Duebn. 21) Lips. c. lemm. τοῖσδε μετά. — ὁ νοῦς affertur ex 1. 2. 6. 23. (?) — δὲ κατεσκευάσθη E. 22) τε] 1. 2. 6. 23. I. P. Y. Lips., τις vulg. — 26) κεκαλυμμένη] περικεκ. M., κεκαλλυμένη 23. — ὀστρώδης E.

πέτρα λεπράς, τουτέστι βρύα ἔχουσα, ἐφ' [ἃ καὶ ἐν] ᾗ [πέτρᾳ] σπεύδων ὁ πρέσβυς μέγα δίκτυον ἕλκει εἰς βόλον, ἤγουν εἰς ἄγραν, εἰς τὸ ῥῖψαι αὐτὸ ἐπὶ ἄγρᾳ ἰχθύων, ὡμοιωμένος ἀνδρὶ μοχθοῦντι κατὰ τὸ κρατερόν, ἤγουν κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἰσχύν.

Vet. Ἢ (*κάμνοντι τὸ καρτερικὸν ἀνδρί*: Gen.[b]) *τὸ ἰσχυρὸν τῆς δυνάμεως ἀνδρὶ ἀκμάζοντι ὅμοιον ἔχων.*

Vs. 42.

Vet. *Φαίης κεν γυίων νίν*: *εἴποις ἂν αὐτὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ σώματος ἁλιεύειν, ἢ ἐκ πάσης δυνάμεως ἧς ἔχει. — Ἐλλοπιεύειν δέ ἐστι τὸ ἔλλοπας, ἤγουν ἰχθῦς, ἀγρεύειν· ἔλλοπες γὰρ οἱ ἰχθύες παρὰ τὸ ἐν λεπίσιν εἶναι, ἢ παρὰ τὸ λεπιδωτὸν τῶν ἰχθύων, ἢ παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπὸς καὶ φωνῆς. — (Τὸ δὲ ἐλλοπιεύειν τοὺς ἰχθύας ζωγρεῖν, λαμβάνειν.* Gen.[b] *ἔλλοπες γὰρ οἱ ἰχθύες ἢ παρὰ τὴν λεπίδα, ἢ ὅτι ἐλλειπομένην ἔχουσι τὴν ὄπα.* 5. Gen.[b])

Rec. *Ἄλλως. Εἴποις ἂν ἐλλοπιεύειν αὐτόν, ἤγουν ἰχθυᾶσθαι, ἐπὶ τῇ τῶν ἰχθύων ἄγρᾳ μοχθεῖν, ὅσον σθένος, ἤγουν ὅση δύναμις, τῶν μελῶν. ὁ σχηματισμὸς οὗτος καὶ τοῖς κοινοῖς ἐστὶ συνήθης, οἷον „συλλαβοῦ ὅση σοι δύναμις· ἐκκλίνω τόδε ὅση μοι ἰσχύς.“ ἐλλιπῶς δὲ ταῦτα λέγεται. τὰ γὰρ ἐντελῆ· „συλλαβοῦ κατὰ τὴν δύναμιν ὅση σοί ἐστι“ καὶ „ἐκκλίνω τόδε κατὰ τὴν ἰσχὺν ὅση μοί ἐστιν.“ εἶχε δ' ἂν ταῦτα ὁμοίως τῷ*

τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσι,

καὶ σαφέστερα ἦν, εἰ οὕτως ἂν ἐλέγετο „συλλαβοῦ κατὰ

---

1) *λεπράς, τουτ. βρ. ἔχ.*] Lips. Call. et codd. Duebneri, *λέπρὰς, τ. βρ. ἔχ.*, Brub. II, *λέπρας, τ. βρ., ἔχ.* Xyl. vulg. 1) Inclusa om. Lips. 2) *εἰς βόλον*] Lips., *ἐς β.* vulg. — *ἤγουν ἄγραν* Lips. 3) *αὐτὸ*] M. P. Lips., om. E. vulg. — *ἄγρᾳ*] E. P. Lips., *ἄγραν* M. vulg. Verba *εἰς τὸ . . . ἄγρᾳ* om. I. — *ἰχθύων*] add. E. I. M. P. Lips. 3) *ὁμοιωμένος* ante Heins., *ὡμοιωμένως* P. 4) *κρατερὸν*] Y. Lips., *καρτερὸν* vulg. 4) *μετὰ* pro *κατὰ* Heins. et vulg. ante Reisk. — *πᾶσαν τὴν βρύα ἔχουσαν ἰσχύν* I. 6) //Gen.[b] 9) //Gen.[b], ubi *κε γύων* et *εἴπης*. 11) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 11) *ἰχθεῖς* ante Heins. 13) *λεπιδωτὸν*] Brub. mg. et vulg., *λεπιδωτοὺς* ante Heins. 13) *ὀπὸς*] p., *ὀπῆς* vulg. 17) //Lips. c. lemm. *φαίης κὲν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν*. In reliquo Id. I hic liber lemmata non habet, quanquam iis partim spatia relicta sunt. Gen.[a] haec habet: *ἐλλοπιεύειν ἰχθύας ἀγρεύειν, ἰχθυᾶσθαι . . . . μοχθεῖν* reliquis scholii omissis. 18) *τῇ — ἄγρᾳ*] I. M. Y. Gen.[a] Lips. et tac. Gaisf., *τὴν — ἄγραν* vulg. 19) *σχημ. μὲν οὗτος* M. 20) *σοι*] *σοί ἐστι* M., om. Lips. vulg. 21) *ἐλλιπῶς*] 6. Lips., *ἐλλειπῶς* vulg. 25) *Hom. Il. A*, 272. — *νῦν* om. Lips. 26) *σαφέστερον* 23.

τὴν ὅση σοι δύναμίς ἐστι“ καὶ „ἐκκλίνω τόδε κατὰ τὴν ὅση μοι ἰσχύς ἐστι.“ ταῦτα γὰρ ἀπὸ τοῦ τ ὴ ν ἀρξάμενα, εἶτα οὐκ ἀποδεδωκότα τὸν λόγον πρὸς αὐτό, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ μεταμελείας εἰς ἕτερον μεταπεσόντα σχηματισμόν, δῆλα γίνεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς οἷ ἔτεινεν, εἶτα ὅποι μετακλιθέντα ἀποδίδοται. νῦν δὲ ἐλλιπέστερον λέγεται τοῦ κ α τ ὰ τ ὴ ν ἀπόντος. κατὰ ταὐτά ἐστιν ἐλλιπὲς καὶ τὸ

ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιρρεῖ.

τὸ γὰρ ἐντελές· βαβαὶ τοῦ ὄχλου, ὅσος ἡμῖν ἐπιπίπτει.

Vs. 43. 44.

Vet. Ὠ δ ή κ α ν τ ι: Αἰολικῶς [ἢ Δωρικῶς] ἀντὶ τοῦ [ᾠδήκασιν, ἤγουν] τεταυρισμένῳ ἢ πεφυσιωμένῳ καὶ ἐξωγκωμένῳ ὄντι· οἰδῶ γὰρ [οἰδήσω] τὸ ἐξογκοῦμαι. (οἰδῶ, οἰδήσω ᾤδηκα ᾠδήκημι Αἰολικῶς. Gen.[b]) — Ἶ ν ε ς δὲ τὰ παρακολουθοῦντα νεῦρα ταῖς φλεψίν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτὰς καὶ ὁ υἱὸς ἶνις· ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν μερῶν τὸ σπέρμα συνάγεσθαι δοκεῖ. — Τ ὸ δ ὲ σ θ έ ν ο ς ἄ ξ ι ο ν ἥ β α ς: ἤγουν (τὸ σθένος αὐτοῦ 3. 5. P. Gen.[b]) ἄξιόν ἐστι νέῳ τινὶ εἶναι. — Ἄλλως. Ἡ δὲ δύναμις ἀξία τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. ἴσως γὰρ εὐῆλιξ ἐγγέγλυπτο τῷ κισσυβίῳ εὐμήκης τε τὴν σύνθεσιν τῶν μελῶν. ἢ ἀνάλογον τῆς ἀκμῆς τὸ σθένος αὐτοῦ.

43) Γ ρ ά φ ε τ α ι α ἵ δ έ ο ἵ. 3. — Ὀγκωμέναι εἰσί. E. ἐξογκοῦνται. C.

44) Ἀκμῆς. 23. ἤγουν νεανικῆς ἡλικίας. 23. M.

---

4) μετασχημ. E. 5) οἷ] Lips. Gaisf., οἵ E., οἵα vulg. 5) ὅποι] Lips., ὅπη vulg. 6) λέγεται] E. Lips. vulg., om. Kiessl. seqq. 6) τ ο ῦ κ α τ ὰ τ ὴ ν] κατὰ τοῦ την E., καὶ τοῦ τὴν Lips. vulg. 7) ταὐτὰ] Toupio auctore Kiessl. seqq., ταῦτα Lips. vulg. 8) *Id. XV*, 59. 9) ἐπιπίπτει] 2. 23. M. Lips., ἐμπίπτει vulg. 11) //G e n.[b] — Αἰολικῶς ἢ] Adert., Ἀττικῶς ἢ 5. Gen.[b], om. vulg. 11) ᾠδήκασιν ἤγουν om. Gen.[b] 12) τεταυρισμένῳ ἢ πεφυσιωμένῳ καὶ ἐξωγκωμένῳ ὄντι] γεγαυρισμένοι ἢ πεφυσιωμένοι καὶ ἐξογκωμένοι ὄντες 3., γεγαυρισμένος (τεταυρισμένος Gen.[b], ταυρισμένως 5.) ἢ πεφυσιωμένος (πεφυσσ. Gen.[b]) καὶ ἐξωγκωμένος ὢν (ὢν ante καὶ Gen.[b]) vulg. 13) οἰδήσω om. Gen.[b] 13) ὀγκοῦμαι Gen.[b] 13) οἰδῶ οἰδήσω in cod. ante ἀντὶ τοῦ leguntur, unde transposui. — ᾠδήκω cod. 14) //G e n.[b] P h a v. sine δέ. 15) φλέβαις Gen.[b] 15) αὐτὰς] Duebnerus, αὐτοῖς vulg., παρὰ Δωριεῦσι Phav. 16) μερῶν] Duebnerus, μελῶν vulg. 17) //G e n.[b] post ἢ ἄλλως p. 55. 1. cum lemm. ἄ ξ ι ο ν ἥ β η ς. 18) //G e n.[b] —Ἄλλως] 3. 5. P. Gen.[b], ἢ vulg. 19) ἐγγέγλυπτο] ἐγέγλυπτο vulg., ἐζωγραφήθη 3. 5. P. Gen.[b] 20) τε παρὰ τὴν Gen.[b] 20) σύνθεσιν] Gen.[b] vulg., σύνδεσιν Reisk. seqq.

Rec. [Ἄλλως. Ὁ νοῦς·] ᾠδέ οἱ ᾠδήκαντι: οὕτως εἰσὶν ᾠγκωμέναι κατὰ τὸν αὐχένα αὐτοῦ πάντοθεν αἱ ἶνες, ἤγουν τὰ νεῦρα, καίπερ ὄντι πολιῷ, τουτέστι λευκῷ τὰς τρίχας· ἡ δὲ ἰσχὺς ἀξία ἥβης, ἤγουν ἀκμῆς.

Vs. 45—47.

Vet. [Τυτθὸν δ' ὅσον: τυτθὸν κυρίως τὸ ἐπιτίτθιον βρέφος παρὰ τὸν τιτθόν, ὃ σημαίνει τὸν μαζόν, ὅθεν καὶ τυτθὴν λέγουσι τὴν ὀλίγην ἢ μικράν.] — [Κῶρος, ἢ κοῦρος, νέος ἀπὸ τῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρης, οἱονεὶ χόρη τις οὖσα ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ καὶ ἡ παρθένος, ἡ ὑγροφυὴς καὶ τρυφερὰ ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν, ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται· ἢ ἡ καθαρὰν καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν· κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν, ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος· ἢ παρὰ τὸ κείρειν ἡ κειρομένη ἔτι καὶ νηπιάζουσα. ἀφ' ἧς καὶ τὸ κῶρος καὶ κοῦρος, ὁ ἁπαλὸς καὶ τρυφερὸς παῖς.]

Rec. Ἄλλως. Τυτθὸν δ' ὅσον ἄποθεν: ἄπωθεν δὲ τοῦ γέροντος, (ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ γέροντος, E. Lips.) μετὰ τὸν γέροντα τὸν κατὰ τὴν θάλασσαν πονούμενον, τοσοῦτον διάστημα ὅσον ὀλίγον. τοῦτο γὰρ δύναται τὸ ὀλίγον ὅσον, προταττόμενον ἔχον τὸ ὀλίγον τοῦ ὅσον, καθὰ τὸ ὅστις ἔχει τὸ ὃς τοῦ τίς προταττόμενον, ἃ ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ λόγου ὕστερον ἐξ ἀνάγκης ἀποδίδοται, οἷον „τίς ὃς τάδε ἐποίησε“

45) Ὅσον ὀλίγον ἐκ παραλλήλου Ἀττικῶς. 23. M. — Τοῦ ἐν τῇ ἁλὶ τρυχομένου. πονουμένου. 23. M. τοῦ δαμαζομένου ἐν τῇ ἁλί. 2.

46) Πυρραῖς, πεπείροις E. N. — [Σταφυλαῖσι:] ἔκτασις Ἀττική. M. — Θάλλει. M. — Ἄμπελος. C. M. P. χωρίον, ἀμπελὼν E. N.

---

1) //Lips., ubi initium ante κατὰ evan. — ᾠδέ οἱ] ante Heins., ὡς δέ οἱ vulg. 2) ὀγκωμέναι ante Kiessl. (recte Phav. s. v. ᾠδήκαντι). 3) ἐόντι 1. 3) τουτέστι] 1. 6. 23., ἤγουν Lips. vulg. 6) //Om. Gen.[a.b.] Lips., ex Etymol. ductum, vid. EtM. 772, 12. 6) ἐπιτύτθιον ante Heins. 7) τιτθόν] Toupio auctore Kiessl. seqq., τυτθὸν vulg. 8) //Schol. om. Gen.[a.b.] Lips., ex Etymol. derivatum, vid. EtM. 529, 32. EtG. 338, 3. 9) χόρη] Etymm. et Suid. s. v. κόρη, χώρη vulg. 11) ἡ ante ὑγρ. om. Reisk. seqq. 15) καὶ ante τρυφ. om. Reisk. seqq. 17) //Lips., ubi pro lemm. lacuna. 17) ἄπωθεν Lips. vulg., ἄποθεν ante Heins. 18) ἀντὶ τοῦ om. E. — ἄπο E.[3] (ἀπὸ E.[2] Lips.) 18) ἤγουν μετὰ E. 20) γὰρ] 1. 6. 23. M. N. Y. Lips. et ante Ox. II, γὰρ καὶ E. (?), καὶ vulg. 21) ὅστις ἔχον E. 22) τις Kiessl. seqq. —24) ὅσον ὀλίγον om. M. 25) πονουμένου om. M. 26) πυραῖς codd. 26) σταφυλαῖσι in M. super primis duabus syllabis productionis signa habet.

καὶ „τοσοῦτον ἀπέχει τόδε τοῦδε ὅσον ὀλίγον,“ ἐν ᾧ τὸ ὅσον ἀπὸ ἴσου διαστήματος ἑτέρου ἐγνωσμένου ἀπαιτεῖ τὸν λόγον δείκνυσθαι· εἶτα, ὥσπερ μὴ προχείρου τούτου ὄντος, τὸ ὀλίγον ἀποδίδοται καθολικῶς, ὑφ' ᾧ τόδε τὸ διάστημα καὶ τόδε εἰσίν· ὥσπερ εἴ τις πρὸς τὸ „τίς ὅδε ἐστί;“ τὸ ἄνθρωπος ἀποδοίη, τοῦ τίς τὴν ὑπόστασιν αἰτοῦντος καὶ τὸ ἄτομον. ὥσπερ δὲ τὸ ὅσον ἐν τοῖς τοιούτοις ὑποτάττεται, κατὰ τὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ τὸ οἷον ἀκολουθίαν ἔχει ὑποτετάξεσθαι. — Τυτθὸν δ' ὅσον: τὸ πᾶν οὕτως· μετὰ τὸν γέροντα δὲ τὸν κατὰ τὴν θάλασσαν πονούμενον τοσοῦτον διάστημα ὅσον ὀλίγον ἀλωή, ἤγουν ἄμπελος, βαρεῖται καλῶς σταφυλαῖς πυρναίαις, ἤγουν πυρσαῖς, ἤδη πεπείροις δηλονότι, ἣν μικρός τις παῖς φυλάσσει ἐπὶ τοῖς φραγμοῖς καθήμενος. — (Ἁλιτρύτοιο: τοῦ ἐν τῇ ἁλὶ τρυχομένου, ἤγουν πονουμένου κατὰ τὴν θάλασσαν. Gen.[a]) — (⟨Πυρναίαις: ταῖς περκαζούσαις·⟩ παρὰ τῶν ἀκτίνων γὰρ πυρούμεναι πεπαίνονται. 6.)

Vet. Πυρναίαις: ὡρίμοις, περκαζούσαις. οἱ δὲ τὰς ἤδη ὥραν ἐχούσας τροφῆς. πύρνον γὰρ ἔνιοι τὴν τροφὴν λέγουσιν. ἢ πυρναίαις: ταῖς τρωξίμοις· ἐπάγει γοῦν ἑξῆς φοιτᾷ σινομένα τὰν τρώξιμον. ἢ ταῖς περκαζούσαις, παρ' ὅσον παρὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου πυροῦνται. — Ἄλλως. Πυρναίαις: ταῖς περκαζούσαις ἢ τροφίμοις· πύρνος γὰρ ὁ σῖτος καὶ ἡ τροφή. — Ἀλωὴ σημαίνει τέσσαρα. κυρίως μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἀμπελόφυτος τόπος ὡς κατὰ πολὺ λῷων τοῦ ἁπλῶς πεδίου. λέγεται ἀλωὴ καὶ ὁ δενδροφόρος τόπος, ἐπεὶ δευτέρως καὶ αὐτὸς λῷων τῆς ἁπλῶς γῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ λαχανηφόρος τόπος ὁμοίως καὶ αὐτὸς διὰ τὴν αὐτὴν

---

1) ὀλίγον om. E. N. 2) Recte Hamak. distinxit; vulg. post διαστ. comma est, in Kiessl. seqq. etiam post ἐγνωσμένου. 4) ἐφ' ᾧ E. 8) ὑποτετάξεσθαι] E. Lips., ὑποτάξεσθαι vulg., ὑποτάξασθαι M., ὑποτάσσεσθαι N. 9) //Lips. 11) ἀλωὴ] Lips., ἀλωὰ vulg., ἀλωὰ Reisk. seqq. 11) πυρνέαν ante Xyl., πυρνέαις 6. 12) πυρσαῖς, ἤδη πεπ.] Lips. Call., sine distinctione Brub., πυρσαῖς ἤδη, πεπ. Xyl. vulg. 16) Haec Wart. seqq. inseruerunt post περκαζούσαις l. 17. cf. l. 20. 17) //Gen.[b] 18) ὥρας Gen.[b] Vulc., ταῖς ὥρας 3. 18) τροφαῖς 3., τροφὰς Vulc. 19) ἐπ. γοῦν ἑξ.] ἐπ. οὖν ἑξ. vulg., ἑξῆς νῦν φησὶ Gen.[b], ἑξῆς νῦν Vulc. 20) φοιτᾷ] Gen.[b] et ante Heins., φοιτῇ vulg. 20) σινομένη Gen.[b] 20) ἢ om. Gen.[b] 21) πυροῦνται] Vulc., πυροῦται 5. Gen.[b], πυροῦσθαι vulg. 21) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 23) //Gen.[b] Phav. ἀλωὴ] Gen.[b] Phav. Ἀλωὰ vulg., ἀλωὰ Heins., ἀλωὰ Kiessl. 25) ἁπλῶς] Gen.[b] Phav., ἁπλοῦ vulg. — πέδου Gen.[b] 25) ἀλωὴ] Gen.[b] Phav., ἀλωὰ vulg. 26) τῆς] Gen.[b] Phav., ut conj. Hamak., τοῦ τῆς vulg. 27) αὐτὸ Gen.[b] 27) αὐτὴν om. Gen.[b]

αἰτίαν. ἀλωὴ δὲ καὶ ἡ ἅλως. — *Ἐφ' αἱμασιαῖσι:* (*ἐπὶ τοῖς φρακταῖς*, p.) *παρ' ὅσον πλήρεις αἵματος γίνονται οἱ εἰσερχόμενοι ἐπ' αὐταῖς διὰ τὸ ἀκανθώδεις αὐτὰς εἶναι.* — (⟨*Αἱμασιαῖσι:*⟩ *φραγμοῖς ἠκανθωμένοις, εἰς ἃς οἱ εἰσερχόμενοι αἱμάσσονται τοὺς ἰδίους πόδας.* P.)

Vs. 48—51.

Vet. [*Ἥμενος δὲ καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἕω, τὸ καθέζομαι, ἕημι καὶ τὸ παθητικὸν ἕεμαι ἧμαι, ἡ μετοχὴ ἑέμενος ἥμενος.*] — [*Ἀν' ὄρχως: ὄρχος ὀρχάτου διαφέρει. ὄρχος γάρ ἐστιν ὁ βόθρος, εἰς ὃν ἐντίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μοσχείαν, παρὰ τὸ ὀρύσσω ὄρυχόν τινα ὄντα· ὄρχατον δὲ τὴν ἐπίστιχον φυτείαν παρὰ τὸ ἔρχεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς, καὶ Ἡσίοδος ὄρχον λέγει τὴν ἐπίστιχον τῶν ἀμπέλων φυτείαν.*] — [*Φοιτᾷ: ὁρμᾷ. ὡς παρὰ τὸ πόρος πορῶ τὸ πορεύομαι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὁδὸς γίνεται ὁδῶ, τροπῇ τοῦ δ εἰς τ ὀτῶ, πλεονασμῷ τοῦ φ καὶ ι φοιτῶ τὸ πορεύομαι καὶ ὁρμῶ.*] — [*Ἠ*] *ἄν' ὄρχως: τοὺς διδύμους τῆς ἀμπέλου, ἤγουν τοὺς κλάδους.* — *Πάντα δόλον τεύχοισα:* [*κατασκευάζουσα.*] *γράφεται καὶ κεύθοισα, ἀντὶ τοῦ κρύπτουσα· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῷον.* — (*Τὸ παιδίον οὕτως,* ⟨*οὐχ*⟩ *ὡς τὸ παίγνιον, φέρνιον. Ἀττικῶς δὲ οὕτω παραπλήσιον τὸ κλειδίον λέγουσι.* 5. P. Gen.[a.b.]) — *Πρὶν ἢ ἀκράτιστον: πρὶν ἢ τοῦ ἀκρατισμοῦ ξηρὸν ποιήσει αὐτό.* — *Ἀκράτιστον δὲ νῦν, ὡς*

---

1) *ἀλωὴ*] Gen.[b.] Phav., *ἀλωὴ* vulg. — *καὶ* om. Gen.[b.] — *ἄλως* Phav. 1) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 2) *τοῖς*] *ταῖς* cod. 7) //Om. Gen.[a.b.] Lips., ex Etymol. petitum, vid. EtM. 429, 5. 7) *δὲ*] ante Ox. I, *τὸ* vulg. 9) //Om. Gen.[a.b.] Lips., ex Etymol. ductum, vid. EtM. 634, 35. 12) *ἐπὶ στίχον* ante Heins. 13) *μετόρχιον*] EtM. et auctore Jungermanno ad Poll. VII, 145. Gaisf., *μετόρχμιον* vulg. — *Aristoph. fr.* 168, *Hesiod. Sc.* 294. 296. 15) //Om. Gen.[a.b.] Lips., ex Etymol. ductum, vid. EtM. 797, 48. EtG. 556, 10. 15. 18) //Gen.[b.] — *ἢ*] Call., *ἡ μὲν* Brub., *ἁ μὲν* Xyl. vulg., om. Gen.[b.] 19) *λαχιδίους* pro *κλάδους* 3. 5., *λαχισίους* P., *χαλιδίους* Gen.[b.] Vulc. 19) //Gen.[a.b.]; in Gen.[a.] cum sequente post *τόπων* p. 57. 15. extat. — *δόλον* om. Gen.[b.] 19) *κατασκ.* om. Gen.[a.b.] Vox ex SchRec. assumpta. 20) *καὶ* om. Gen.[a.b.] — *κεύθουσα* ante Xyl. 20) *πανοῦργον γὰρ τὸ ζ.* ante *ἀντὶ* leguntur in Gen.[a.b.], *γὰρ* om. Gen.[a.] 21) //Gen.[a.b.] — *τὸ* prius om. 5. P. 21) *οὐχ* dubitanter proposuit Duebnerus. 22) *φέρνιον* in codd. post *κλείδιον* legitur, unde transposui. — *δὲ τούτῳ* susp. Duebn. 22) *κλειδίον*] *κλείδιον* codd., *κλαδιον* Wart. 23) //Gen.[b.] — *πρινῆ* bis Gen.[b.] et in interpr. ante Xyl. 23) *τοῦ*] add. Gen.[b.], ubi *κρατισμοῦ*. 24) *αὐτὸν* p., *αὐτὸν ποιήσει* Gen.[b.] 24) //Gen.[b.] post Schol. Vs. 56. — *ἀκράτιστον*] Gen.[b.], *ἀκρατισμὸν* vulg.

οἶμαι, φησὶ τὸν ἀπὸ τῶν βρωμάτων κόρον τε καὶ μέθην. Ἄλλως. Οἱ μέλλοντες πολεμεῖν πρωΐας ἔτι οὔσης ὀλίγον τινὰ ἤσθιον ἄρτον καὶ ἄκρατον οἶνον ἔπινον, ὡς θερμοὶ ὦσι καὶ μὴ δειλιῶσιν, ὃ καὶ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν. ἐνταῦθα δὲ ἀ κ ρ ά τ ι σ τ ο ν ἀντὶ τοῦ ἄγευστον. — Κ α θ ι ξ ε ῖ: γράφεται καὶ κ α θ ί ξ η βαρυτόνως λεκτέον· τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ὁμοίως οἱ Δωριεῖς ἡμῖν προφέρουσιν.

Rec. *Ἄλλως. Ἀ μ φ ὶ δ έ μ ι ν δ ύ ο ἀ λ ώ π ε κ ε ς ἁ μ ὲ ν ἀ ν' ὄ ρ χ ω ς φ ο ι τ ᾷ: σχῆμα ὡς Ὅμηρος·*

οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν [εἰς] οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει.

τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα οὐκ ἔχει κίνδυνον, οὐ γὰρ ἀφ' ἑτέρου προσώπου ἐφ' ἕτερον ἡ μετάβασις γίνεται, ἵνα δέηται πλαγιασμοῦ, ἀλλ' ἀπὸ ὅλου εἰς μέρη· ταὐτὸν δὲ τὸ ὅλον τοῖς μέρεσιν. ἔχει δὲ τὸ πᾶν οὕτως· δύο δὲ ἀλώπεκες περὶ αὐτόν, ἡ μὲν ἀνὰ τοὺς ὄρχους, ἤγουν τὰς συστοιχίας τῆς ἀμπέλου, στρέφεται βλάψουσα τὴν σταφυλὴν τὴν εἰς βρῶσιν ἐπιτηδείαν· ἡ δὲ ἐπὶ τῇ πήρᾳ, ἤγουν κατὰ τῆς πήρας τῆς τὸν ἄρτον τοῦ παιδὸς ἐχούσης, πάντα δόλον κατασκευάζουσα τὸ παιδίον οὐ πρότερον ἐάσειν φησί, πρὶν ἂν καθίσῃ αὐτὸ ἐπὶ τοῖς ξηροῖς, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς κενοῖς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν

48) *Τὴν συστοιχίαν.* 2. *τοὺς κλάδους τῆς συστοιχίας τῆς ἀμπέλου.* 23. M. *εἰς τὰς φυτείας, εἰς τὸν κλάδον.* Q.

49) *Στρέφεται.* M. P. — *Βλάπτουσα, ἐσθίουσα.* C. E. M. N. — *Τὴν ὥριμον σταφυλήν.* 5. 6. M. — [*Π ή ρ ᾳ*:] *σακούλιον.* 5. C.

50) *Πᾶσαν μηχάνην.* 23. M. P. — *Πανοῦργον γὰρ τὸ ζῷον.* 5. — *Ἐάσειν, ἀφήσειν.* P. *καταλείψειν* M.

51) [*Ἀ κ ρ ά τ ι σ τ ο ν*:] *ἄγευστον, οὐδενὸς ἐγκρατές.* 23. E. M. P. *ἄγευστον* Cant.

---

5) //Gen.[a.b.] — *Καθιξεῖ*] *καθίξει* Gen.[b.], *καθίξῃ* vulg. 5) *γράφεται καὶ καθίξῃ*] 3. P. Gen.[b.], *καθίξη* sine *γρ. καὶ* Gen.[a.], cf. SchRec. p. 57. 14. *τὸ καθ. γρ.* vulg. 6) *λεκτέον*] 3. Gen.[a.b.], *δεκτέον* P., om. vulg. 7) *προφέρονται* P.[1.] Gen.[a.], *προφέροντι* 3. P.[3.] 8) //Lips. 9) *σχῆμα ὡς Ὅμηρος*] 6.*, *ὅμοιον τῷ* vulg., *ὁμοίως τῷ* M. — *Hom. Od. M*, 73. 10) *οἱ δὲ*] 6.*, om. M. vulg. 10) *εἰς*] Lips. vulg., *εἷς* M. et ante Ox. I, om. Gaisf. tac. ut apud Homerum. 10) *ἱκάνει* om. Lips. 11) *δύναμιν* pro *κίνδυνον* E. sec. N., *σολοικισμοῦ* addunt E. N. 13) *ἀλλ' ἀπὸ ὅλου*] 1. 6. 23. M. Y. Lips., *ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὅλου* E., ut conj. Hamak., *ἀλλὰ τὸ ὅλον* vulg. 13) *ταὐτὸν*] Lips. vulg., *ταὐτὸ* Kiessl. seqq. 15) *ὄρχως* ante Scult. 15) *συστοιχίας*] 1. 6. 23. M. Lips., *συστιχίας* E. vulg. 16) *βλάπτουσα* E. 17) *τῇ*] Lips. et ante Ox. II, om. vulg. 17) *τουτέστι* pro *ἤγουν* Lips. 18) *τὸ παιδίον . . . τόπων* etiam in Cant. Phil. — 27) *ἀγκρατὲς* (sic) 23.

ἀνύδρων τόπων, ἀκράτιστον, ἤγουν οὐδενὸς ἐγκρατές. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ κρατῶ συνετέθη τὸ ἀκράτιστον, δῆλον μὲν (ἀπὸ τῆς ἐννοίας, δῆλον δὲ καὶ) ἀπὸ τοῦ βραχὺ ἔχειν τὸ κρα. τὸ δὲ *πρὶν* ἐνίοτε μὲν μετὰ ἀπαρεμφάτου λέγεται, οἷον „πρὶν γενέσθαι τόδε, ἐγένετο τόδε," ἐνίοτε δὲ μετὰ ὁριστικοῦ, οἷον „πρὶν ποιήσω τόδε, ἐποίησα τόδε." [δοκεῖ δὲ μετὰ ἀπαρεμφάτου μὲν λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ ποιουμένου πράγματος, μετὰ ὁριστικοῦ δὲ ἐπὶ τοῦ ποιοῦντος αὐτό.] — (Τρωκτὸν τὸ ἤδη τρυγηθὲν καὶ εἰς βρῶσιν παρατεθέν· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκροδρύων. τρώξιμος δὲ σταφυλὴ ἡ τὸ στύφος τοῦ ὀμφακοῦ μεταβαλοῦσα εἰς γλυκύτητα καὶ τὴν γεῦσιν ἡδύνουσα. ἡ δὲ ἀλώπηξ πάντα δόλον κινοῦσα, ὅπως τὰ ἐν τῇ πήρᾳ φαγοῦσα αὐτὸν ξηρὸν ἐάσῃ καθίσαι. 6. — Ὁ δὲ μὴ γενόμενος καὶ ξηραίνεται. 6. — Γράφεται *καθιξεῖ*, ἐπὶ κενοῖς καθίσει ἀπὸ μεταφορᾶς ἀνύδρων τόπων. Gen.[a])

Vs. 52—54.

Vet. *Αὐτὰρ ὄγ' ἀνθερίκεσσιν*: ἀνθέρικος ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπός. ⟨Ἄλλως. Ἀσφόδελος βοτάνη τίς ἐστιν,⟩ ἧς τὰ φύλλα ὡς πράσου ἀγρίου, μείζω δὲ καὶ πλατύτερα. ὁ δὲ καυλὸς ἀνθέρικος καλεῖται, ὅσον πηχυαῖος ὢν καὶ μείζων. τὸ αὐτὸ δέ φησι καὶ Θεόφραστος· Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Δωριεύς φησιν οὕτω λέγεσθαι τὸν τῆς ἀσφοδέλου καρπόν· ὁ δὲ

---

1) *ἀκράτιστον*] Lips., ἢ ἀκρ. vulg. tanquam alius scholii initium. 1) *ἤγουν . . . . κρα* etiam Harl. Phil. 1) *οὐδὲν* E. Harl. Phil. 1) *ἐγκρατές*, *ἄγευστον* E. 2) *ἀπὸ . . . . καὶ*] add. E.[4] M.[4] Y.[4] Lips. et praefixo *καὶ* E.[3] M.[3] Y.[3], omisso utroque *καὶ* 1. 6. 23. E.[2] 4) Verba *μετὰ ἀπαρεμφ.* seqq. etiam Phav. s. v. *πρὶν* omissis *λέγεται* et *ἐνίοτε . . . οἷον*, quorum loco *καί*. 6) *δοκεῖ δὲ* seqq. om. Lips. 10) *τρ. ἡ σταφ.* Wart. 10) *ὀμφακοῦ*] Kiessl., *ὀμφάκου* cod. 11) Verba *ἡ δὲ ἀλώπηξ* seqq. Wart. iterum posuerat post SchVet. *πρὶν ἢ ἀκρ.* 13) *καθίξαι* cod. 13) Haec a Wart. seqq. post *ἄγευστον* p. 56. 5. posita sunt. 17) //Gen.[a.b.] (in Gen.[a.] praemissis *καὶ ἄλλως*), Phav. s. v. *ἀνθέρικος*. — *αὐτὰρ ὄγ'* om. Gen.[b.] 17) *ἀντέρικος* Vulc., *ἀνθέριξ* Gen.[a.] 19) *ἧς . . . καλεῖται* om. Vulc., *ἧς . . . πλατύτερα* om. Gen.[a.b.] Phav.; sed in Gen.[a.] ea verba praemisso *ἀνθέρικος* in fine scholii addita, ubi *ἧς τὰ μὲν φύλλα ἔχει ὡς*. 19) *ὁ δὲ καὶ καυλὸς καὶ καρπὸς* Gen.[a.], *καὶ ὁ καυλὸς* Phav. 20) *ἀνθέρικος*] 5., *ἀνθερικὸς* Gen.[b.], *ἀνθέρινος* Gen.[a.], *ἀνθέριος* P., *ἀνθέριξ* vulg., *ἀνθ. καλ.* om. Phav. 20) *ὡς φησὶ* (*ὥς φησι* Vulc., *ὅς φησι* P., *ἧς φ.* Gen.[b.]) *χυδαῖος* pro *ὅσον πηχυαῖος* 3. 5. P. Gen.[a.b.] Vulc., *ὥς φησιν Ἰδαῖός τε καὶ Θεόφραστος* Phav. 20) *ὢν* om. Gen.[b.] 21) *τὸ δὲ αὐτὸ καὶ Θ.* Gen.[a.] — *Theophr. H. Pl. VII*, 13, 2. 21) *Ἀπελλ.* Gen.[b.] 21) *ὁ υἱὸς ὁ Δωριεὺς* Gen.[a.], *δωριέων* Gen.[b.] Vulc., *δωρίκων* P. 22) *φησὶν* om. Gen.[a.b.] et Vulc., qui pergit *οὐ λ. θέλει*. — *οὕτω*] Phav., ubi *τὸν καυλὸν μόνον οὕτω καλεῖσθαι βούλεται* reliquis deficientibus, *οὐ* vulg. 22) *καρπόν*] 3. 5. P. Gen.[a.b.] Vulc., *καυλὸν* vulg. et Phav.

Νεοπτόλεμος ἀνθέρικα γελοίως ᾠήθη τὸν ἀθέρα [*τοῦ στάχυος*]. — (*Μέλεται δέ οἱ: μέλει δὲ αὐτῷ οὔτε πήρας οὔτε* * * * * *λεπτότερον καὶ εὐτονώτερον.* P. Gen.[a.b.] *Πήρας: παρὰ τὸ φέρω φήρα καὶ πήρα.* ⟨*ἣ*⟩· *μεθ' ἧς πανταχοῦ περῶμεν. καλεῖται δὲ καὶ κίβισις καὶ οὐλάς.* 3. 5. P. Gen.[a.b.] Vulc. [*ἢ ἡ πρὸς τὸ τηρεῖν καὶ φυλάττειν τὰ παρ' αὐτῆς κατεχόμενα εἰργασμένη, τήρα τις οὖσα. ἤτοι σακκίον μικρόν.* Vulc.])

Rec. *Ἄλλως. Αὐτὰρ ὅγε: ὁ δὲ πλέκει καλὴν ἀκριδοθήραν δι' ἀνθερίκων, ἀντὶ τοῦ διὰ καλάμης, ἣν οἱ κοινοὶ καλαμαίαν φασί.* — (*Ἄλλως. Ἀνθέριξ ἡ τοῦ σίτου καλάμη ἀπὸ μέρους, ἣν οἱ κοινοὶ καλαμαίαν φασί.* Gen.[a.] — *Ἀνθέρικες τὰ προβαλλόμενα τῶν ἀσταχύων καὶ οἱ καυλοὶ τῶν ἀσφοδέλων· καὶ εἰσὶν ἄθραυστοι ἀλλήλοις ἐπιπλεκόμενοι.* 6.) — *Σχοίνῳ ἐφαρμόζων, ἀντὶ τοῦ συναρμόζων, συνδῶν· σχοῖνος δὲ τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς βρύλλον.* — (*Ἐφαρμόσδων δὲ τῷ σχοίνῳ, οἱονεὶ ἐπιτιθεμένους ἐκείνους συνδεῖ διὰ σχοίνου.* 6.)

Vet. [*Καλάν: ἐπίθετόν ἐστι παρὰ τὸ κάζω ῥῆμα, ὃ δηλοῖ τὸ κοσμῶ, ὁ μέλλων κάσω, ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα καλός, τὸ θηλυκὸν καλή. ἢ παρὰ τὸ καλῶ ῥῆμα ἐγένετο κα-*

52) *Τῇ τοῦ σίτου καλάμῃ ἀπὸ μέρους* 23. M., *ἣν οἱ κοινοὶ καλαμαίαν φασί.* 23. — *Κόφινον ἢ σπυρίδαν, ἐν ᾗ ἀποτίθενται αἱ ὀπῶραι.* M. *σπυρίδιον, καλάθιον.* 5. *καλαθίσκον.* 11.

53) [*Σχοίνῳ:*] *ἐν βρούλῳ.* 5. *βρύλλῃ.* P. — *Τοῦ σακουλίου.* M.

---

1) *ἀνθέρικα*] P.[4.] Gen.[b.], *ἀνθέρικω* 5. P.[2.] Vulc., *ἀνθέρικος* Gen.[a.], om. vulg. 1) *γελοιᾶ ἤθη* Gen.[a.] 1) *ἀθέρα*] Toup., *αἰθέρα* 5. P. Gen.[b.] Vulc., *ἄερα* Gen.[a.], *ἀνθέρα* vulg. 1) *τοῦ στ.* om. Gen.[a.b.] et fort. 5. P. Vulc. 2) Haec etiam in Gen.[a.] post schol. antec. leguntur. 3) Lacunam inesse indicavit Duebn. Praef. p. X. 3) *ἀτονώτερον* Gen.[a.] 3) *Πήρας*] Gen.[a.], *πήρα* rell. 4) *παρῶμεν* 5. P., *περώμεθα* Gen.[a.] 5) *καλεῖται ... οὐλὰς* in Vulc. infra post *οὖσα* leguntur. 5) *κίβυσσις* 3. Vulc., *κισσιβὶς* Gen.[a.] 6) *ἢ ἡ πρὸς* seqq. sunt ex EtM. 670, 52. 7) *εἰργασμένη*] EtM., —*να* cod. 7) *ἤτοι σακκίον*] EtM., *ἤ τι σάκκιον* cod. 9) //Lips. et sine lemmate Gen.[a.], in quo h. sch. post *οὐλὰς* l. 5. legitur. 11) Ante *ἄλλως* in Gen.[a.] leguntur ex *Suida* *ἀνθέρικες ... ἀσφοδέλων* praefixo lemmate *Αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι.* 14) *ἀσφοδέλων*] Adert., —*λῶν* cod. 15) //Gen.[a.] Lips. — *σχοίνῳ ἐφαρμόζων*] Lips., *σχ. ἐφαρμόσδων* ante Ox. I, 'ΕΦ. vulg., cum *ἀντὶ τοῦ* om. Gen.[a.] 15) *συνειδεὶς* pro *συνδῶν* Gen.[a.] 15) *σχοίνῳ τῷ παρὰ τοῖς καινοῖς βρούλλῳ* v. teste Creuzero Melet. I p. 85. 19) //Om. Gen.[a.b.] Lips. ex Etymol. haustum, vid. EtM. 485, 55. — 22) *καλαμαίαν*] *καλαμαν* cod. 23) *σπυρίδαν*] Duebn., *σπηρίδαν* cod. 24) *σπιρίδιον, καλάδιον* cod.

λὸς διὰ τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον, ὡς τὸ ἀγαθόν, ἐφ' ὃ ἄγαν θέομεν.]

Rec. Μέλεται δὲ αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ μέλει, ἤγουν φροντίς ἐστιν, οὔτέ τι πήρης, τουτέστιν οὐδὲν οὔτε τῆς πήρας, οὔτε τῶν φυτῶν, ἤγουν τῆς ἀμπέλου, κατὰ τοσοῦτον — τοῦτο γὰρ τὸ τοσσῆνον — καθ' ὅσον γηθεῖ, ἀντὶ τοῦ γήθεται, ἤγουν χαίρει, περὶ τῷ πλέγματι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ πλέγματι.

Vs. 55. 56.

Vet. Παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας: πανταχοῦ δὲ περὶ τὸ ποτήριον περιπέπταται καὶ περικέχυται ὑγρός τις ἄκανθος καὶ μαλακός, ὅπερ ἐστὶν εἶδος φυτοῦ ἀκανθῶδες χαμαίζηλον, εἰς μῆκος ἐξανθοῦν λίαν. (ὑγρὸς δὲ ὁ εὐκαμπὴς καὶ νεόφυτος. p. 3.) ἢ ὑγρὸς ἄκανθος ὁ εὔκαμπτος καὶ νεόγονος. — Αἰπολικόν τι θάημα: ἤγουν θαῦμα, οἷον αἰπόλος ἂν θαυμάσειε διὰ τὸ κάλλος. γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ π αἰολικόν, τὸ ἀπατητικόν· αἰολίζω γὰρ τὸ ἀπατῶ, καὶ Σοφοκλῆς

μηδ' αἰόλιζε ταῦτα.

τοῦτο δὲ ἔφη δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους. — (Ἄλλως. Αἰολίχον θάημα: αἰόλον τι καὶ ποικίλον θέαμα. Gen.[b]) ἢ Αἰολικὸν [τὸ Αἰτωλικόν]. Αἰολὶς γὰρ ἡ Αἰτωλίς· ἐξ Αἰτωλίας δέ φησι τὸ ποτήριον κεκομίσθαι. (γράφεται δὲ αἰπολικόν. 5. Gen.[b]) — [Ἢ] αἰολικὸν (θάημα Gen.[b]): ἀπα-

---

3) //Gen.[a] Lips. — μέλεται δὲ αὐτῷ] Gen.[a] Lips., μέλεται δέ οἱ ante Ox. I, *ΜΕΛ.* vulg. 3) ἤγουν] add. Lips. 4) ἐστιν] Gen.[a] Lips., ἐστιν αὐτῷ vulg. 4) οὔτέ τι] Lips., οὔτε τι P. (Gen.[a]) et Kiessl. auctore Toup., οὔτε ἐπὶ vulg. 4) οὔτε τῶν φυτῶν omissis verbis ἤγ. τ. ἀμπ. post τοσσῆνον leguntur in Gen.[a] Lips. 6) τοσῆνον ante Brub., σοσσῆνον Gen.[a] 6) γηθεῖ] Lips., γαθεῖ vulg. 6) ἀντὶ τοῦ γ. ἤγουν] Gen.[a]. Lips., ἤγουν γ. καὶ vulg. 9) //Gen.[b], qui παντᾶ δέ οἱ, ubi δέ οἱ ex antecedente lemmate μέλεται δέ οἱ irrepsit. 10) περιτέταται P.[2] 11) ἀκανθώδους 5. P. Gen.[b], ὁ ἄκανθος εἶδός ἐστι φυτοῦ χαμαιζήλου omissis seqq. εἰς μ. ἐ. λ. 3. 13) ἢ seqq. om. p. 3., ἢ om. Gen.[b] 13) εὔκαμπτος] Duebnerus, εὔκαρπος Gen.[b], εὔκοπος vulg., εὐκαμπὴς Hamak. ex praecedentibus. — νεόγονος] εὔτονος vulg. 14) //Om. Gen.[a.b.] Lips., nisi quod in Gen.[b] ἢ οἷον αἰπόλος θαυμάσειε post αἰολίζειν p. 60. 2. leguntur. 15) θαυμάσειε] Gen.[b] omisso ἄν, θαυμάσῃ vulg. 16) Σοφοκλῆς] Toup., Ἱεροκλῆς vulg., cf. *Soph. fr.* 854 *W.* 19) //Gen.[b] post διαβάλλονται p. 60. 3. — αἰολίχον] αἰπολικὸν cod. 20) αἰόλον] αἰολικὸν cod. 20) θέαμα] θήημα cod. 21) τὸ Αἰτ. om. Gen.[b] 21) Αἰολὶς γὰρ ἡ Αἰτωλίς] Gen.[b], Αἰολεῖς γὰρ οἱ Αἰτωλοὶ vulg. 22) πρότερον pro ποτήριον p. 22) γράφει δὲ αἰτωλικὸν Gen.[b] 23) //Gen.[b], ubi αἰπολικὸν pro αἰολ. 23) ἀπατητικὸν] Gen.[b], ἀπατηλὸν vulg.

τητικόν, ποικίλλον, [ἐκπληκτικὸν καὶ ὃ ἄν τις διὰ κάλλος θαυμάσῃ·] ταῦτα γὰρ δύναται τὸ αἰολίξειν. (ἢ Αἰολικῶς <ἀπατῶν> Gen.[b])· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἐπὶ ἀπάτῃ διαβάλλονται, (<ὡς ἐν τῷ> Λοκροὶ τὰς συνθήκας· ταυτοὶ δέ εἰσι Λοκροὶ τοῖς Αἰολεῦσι. Gen.[b]) — (Αἰολίχου θέαμα: ἀντὶ τοῦ Αἰολικὸν παρὰ Θεοκρίτῳ. ἡ γὰρ Καλυδὼν Αἰολὶς ἐκαλεῖτο. Hesych.)

Rec. Ἄλλως. Πάντῃ δὲ περὶ τὸ δέπας, ἤγουν τὸ ποτήριον, περιτέταται ἁπαλὴ ἄκανθος — εἶδος φυτοῦ φασὶν εἶναι τὴν ἄκανθον — αἰπολικόν τι θάημα, ἤγουν θαῦμα, ἀπὸ τοῦ θεέω, θεῶ, θεήσω, θέημα καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α Δωρικῶς θάημα.

Vet. Τέρας καί τυ θυμὸν ἀτύξαι: ἀντὶ τοῦ ἐκπλῆξαι δυνάμενον. καὶ Ὅμηρος·

πατρὸς ὄψιν ἀτυχθείς.

Ἢ τοῦτο τὸ θέαμα τεράστιον ὂν τὴν σὴν ἐκπλήξει διάνοιαν. ἢ ἀτύξαι: καταπλήξαι σου τὴν ψυχήν, καὶ δι' ὑπερβολὴν κάλλους τεράστιον ἂν νομισθείη.

Rec. Ἢ (<τέρας,> ἤγουν ὑπερφυὲς ἔργον Gen.[a] Lips.) ἀτύξαι ἄν, τουτέστι σείσαι, ἐκπλήξαι σε κατὰ τὴν ψυχήν. — (Τέρας καί τι: ὥστε διασεῖσαι τὸν θυμόν, τοῦ ὁρῶντος δηλονότι. 6*.)

55) Περιφύεται. M. — Χλωρός. 6. ἁπαλός, χλωρός. E. N. P. — [Ἄκανθος:] ὁ λεγόμενος ἄγκανος διὰ τὸ ἀεὶ θάλλειν. M.

56) [Αἰπολικόν:] αἰολικὸν ἢ ἀπατητικόν. 5. αὐτὸ κισσύβιον θαυμαστόν. 3. ἐστί, τὸ κισσύβιον δηλονότι. K. M. — [Τέρας:] ὑπερφυὲς ἔργον. E. I. M. N. P. Y. παράδοξον. C.

---

1) ποικίλλον] ποικίλον vulg. 4) Λοκροὶ seqq. in cod. male post lemma πορθμεῖ Καλυδωνίῳ p. 61. 12. leguntur. Verum locum Adertus indicavit. 4) ταυτοὶ] ταῦτοι cod. 5) αἰολίχου] αἰολικὸν vulg. — ἀντὶ τοῦ Καλυδωνικὸν Phav. 6) Θεοκρίτῳ Phav. et Musurus, Θεόκρητι cod. 8) //Gen.[a] Lips. 9) περιπέπταται 2., περιτ. δὲ Gen.[a] — ἁπαλὴ] E. I. M. Y., unde Gailius verba περιτέταται ... ἄκανθον male ad SchVet. p. 59. 10. attulit, ἀπαλὸς vulg., ἁπαλὸς Lips. 9) εἶναι τὴν ἄκανθον] E. I. Y., εἶναι τὸν ἄκανθον M., ὁ ἄκανθος sine εἶναι vulg. 10) αἰπολ. τι om. Gen.[a] 13) //Gen.[b] c. lemm. ἀτύξαι. 15) *Hom. Il.* Z, 468. πρὸς et ἀτυχθὴς ante Heins. 16) Post διάνοιαν in P. additum ὡς ὑπερφυὲς ἔργον ex SchRec. l. 19. 17) καταπλήξαι] Duebn., —ῆξαι vulg. — σοῦ Kiessl. seqq. 18) τεράστιον] conj. Fr. Jacobs, ἐραστὸν vulg., ἐραστὸς 5. Gen.[b] Vulc. 19) //Gen.[a] Lips., ille c. lemm. τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι. 20) σείσαι] Duebnerus, σεῖσαι vulg. 20) ἐκπλήξαι] P. Call., ἐκπλῆξαι Xyl. vulg. 20) τὴν om. Lips.

Vs. 57. 58.

Rec. Τοῦ μὲν ἐγώ: ἕνεκα μὲν τούτου ἐγὼ αἶγά τε ἔδωκα ὦνον τῷ πορθμεῖ τῷ ἀπὸ τῆς Καλυδῶνος καὶ τυρόεντα, ἀντὶ τοῦ τυρόν, μέγαν ἀπὸ γάλακτος λευκοῦ. ὤνια τὰ πωλούμενα, ὦνος δὲ ὃ δίδωσί τις, ἵνα λάβῃ τι τῶν πωλουμένων. — (Τοῦτο δὲ τὸ δέπας ὠνησάμην παρὰ τοῦ πορθμέως αἰγὸς καὶ τυροῦ λευκοῦ γάλακτος. καὶ ἔστιν ἡ σύνταξις Ἀττική. οὕτω φαμὲν πλὰξ μαρμάρου. τὸ δὲ λευκοῦ γάλακτος τὸ ἴδιον τίθησιν. οὕτω καὶ μέλαν σκότος. 6. — Ὤνιον τὸ πρᾶγμα, ὠνὴ ἡ ἐνέργεια, ὦνος τὸ διδόμενον τίμημα. ἐκ δὲ τοῦ διδομένου τιμήματος καὶ εὔωνος. 6.)

Vet. Πορθμεῖ Καλυδωνίῳ: ἢ ὄνομα κύριον, ἢ τῷ ἀπὸ Καλυδῶνος εἰς Πελοπόννησον αὐτὸ μετακομίσαντι· ἀντίκεινται γὰρ ἀλλήλων τὰ χωρία. Ἄλλως. Πορθμεῖ: ἴσως διαπορθμεύοντι ἐξ Αἰτωλίας εἰς Πελοπόννησον. γράφουσι δέ τινες καὶ Καλυδνίῳ, ἀγνοοῦντες ὡς Καλυδναὶ ἐγγὺς τῆς Κῶ εἰσιν. Ὅμηρος·

καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλυδνάς.

— Καὶ τυρόεντα: τυρός, τυρόεις παράγωγον, τυρόεντα. τὸ τυ μακρόν, ρόεντα μέ συνίζησις. τὰ εἰς ρος γὰρ δισύλλαβα ὀξύτονα τῷ υ παραληγόμενα ἐκτείνουσιν αὐτό, οἷον τυρός, πυρὸς ὁ σῖτος. τὸ πῦρ δέ, τοῦ πυρὸς βραχύ. — (⟨Τυρόεντα⟩ μέγαν: λείπει τὸ κύκλον. p. — Τυρόεντα: πλακοῦντα. Hesych.)

57) Ναυκλήρῳ M. — Ἦ ὄνομα κύριον τοῦ πορθμέως ἢ τῷ ἀπὸ Καλυδῶνος χώρας. 5. τῷ ἀπὸ Καλυδῶνος πόλεως. M. P.

58) [Τυρόεντα:] λείπει τὸ κύκλον. Ἰωνικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου τὸ παραγωγόν. 5. τυρόν. μετασχηματισμός ἐστι τοῦτο. M.

---

2) //Gen.[a] Lips. sine lemmate. 10) ἐνέργεια] Toupio auctore Kiessl. seqq., εὐέργεια Wart. 12) //Gen.[b], ubi post verba Λοκροὶ . . . Αἰολεῦσι (vid. supra ad p. 60. 4.) pergitur τὸ δὲ Καλιδώνιον ον. κύρ. 12) τὸ ἀπὸ 3. 5. 13) αὐτῷ 3. 5. Gen.[b] 14) δὲ pro γὰρ Gen.[b] 14) Ἄλλως] Gen.[b], ἢ vulg. 15) γράφουσι seqq. om. Gen.[b] 16) Καλυδναὶ] Καλυδνοὶ ante Heins., Καλύδναι vulg. 18) *Hom. Il. B*, 677. — πόλεως ante Brub. — Καλυδνάς] ante Heins., Καλύδνας vulg. 19) //Gen.[b] 22) δὲ om. Gen.[b] — 25) ἢ τοῦ cod.

Vs. 59—61.

Rec. Οὐδέ τί πω, ἤγουν οὔπω δὲ οὐδαμῶς, πρὸς τὸ ἐμὸν χεῖλος ἔψαυσεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται ἄχραντον, ἤγουν ἄψαυστον, ἀμόλυντον. — Τῷ καί τυ μάλα: [— γράφεται καὶ τῷ κέν τοι —] δι' οὗ καί σε μάλα ἀρεσαίμην, ἀντὶ τοῦ ἀρέσω, [εὐάρεστος δόξαιμι. τὸ δὲ] πρόφρων, ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ προθύμως, μετὰ προθυμίας, αὐτὸ διδοὺς δηλονότι. — (Πρόφρων: φρὴν φρενός, τὸ δὲ σύνθετον πρόφρων καὶ πρόθυμος τὸ αὐτό· πρόφρων δὲ ποιητικόν. πρόθυμος ὁ ⟨ὑπὸ θυμοῦ⟩ κινούμενος εἰς τὸ ἔμπροσθεν· ἡ γὰρ πρὸ τὸ ἔμπροσθεν δηλοῖ. καὶ πρόφρων ὑπὸ φρενὸς κινούμενος ⟨εἰς τὸ ἔμπροσθεν⟩. ὃ δὲ ποιεῖ, φρονήσει κινούμενος ποιεῖ, διὸ ἀεὶ δὴ ἐπὶ ἐσκεμμένου καὶ λελογισμένου ἐστί. τὸ δὲ πρόθυμον ἐπί τε τοῦ μανικόν τι καὶ ἀκρατὲς δρᾶσαι καὶ ἐπὶ ἐσκεμμένου· ἐπαμφοτερίζει γάρ. 6.) — Αἴκέν μοι τὺ φίλος: ἐὰν καὶ [σὺ ὦ φίλος ᾖ] σὺ ὦ φίλε ᾄσῃς τὸν ὕμνον, ἀντὶ τοῦ τὴν ᾠδὴν τὴν ἐπιθυμητὴν ἐμοί. — (Ἵμερος ἡ ἔφεσις, καὶ ἱμερόεις ὁ ἵμερον ἔχων, ἐφίμερος δὲ ὕμνος ὁ ἐπιπόθητος. 6.)

Vet. Τὸν ἐφίμερον: τὸν γλυκύν· λέγει δὲ τὴν ἐπὶ Δάφνιδι ᾠδήν.

Rec. [Τὸ ἀρέσκω οὕτως·] ἀρέσκω τινὶ ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸς αὐτῷ φαίνομαι· Ἀττικῶς δὲ μετὰ αἰτιατικῆς, ὡς παρὰ

59) Φυλάσσεται. P.

61) Τὸν ἐρωτικόν, τὸν ἐπιθυμητικόν. 5. ἐπιθυμητικόν. 6. ἀγαπητὸν καὶ γλυκύν. 3.

---

2) //Gen.[a] Lips. — οὐδέ τί πω] Gen.[a] et ante Ox. I, *OT*. vulg. In Lips. initium ante πρὸς evan. 2) ἤγουν om. Gen.[a] 2) πρὸς] E. Gen.[a] Lips., εἰς vulg. 4) //Gen.[a] sine τυ μάλα et Lips. 4) Circumscripta om. Gen.[a] Lips. 5) ἤγουν δι' οὗ σε M., ἤγουν καὶ 2. 5) σοι pro σε E. N., evan. in Lips. 5) ἀρεσαίμην] Lips., —μαν vulg. 6) λίαν ἀρέσω M., ἀρέσω διδοὺς P. 6) Circumscripta om. Gen.[a] Lips. 6) Pro πρόφρων in Lips. spatium lemmati relictum. 7) προθύμως] add. Y. Gen.[a] Lips. 12) φρονήσει] Duebnerus, φρονη . . . cod. 13) διὸ ἀεὶ δὴ] . . . ἀεὶ δὲ cod. 13) ἐπὶ ἐσκ.] Reen., ἐπισκ. Wart., ἐπ' ἐσκ. Kiessl. seqq. 13) ἐστί] . . . cod. 13) τὸ Kiessl. seqq., τυ Wart. 14) ἐπί τε] Reen., ἐπ . . . cod. 15) //Gen.[a] Lips. sine lemmate. 16) καὶ] E. Lips., δὲ καὶ Gen.[a], γε vulg. 16) ἢ σὺ ὦ φίλε om. Gen.[a] Lips. 20) //Gen.[b], ubi τ. ἐφ. τ. γλυκὺν hoc loco (sed τὸ ἐφ.). quae vulg. post ὕμνον l. 16., ubi desunt in Gen.[a] Lips. 20) δὲ] P. Gen.[b] et ante Heins., γὰρ vulg. 21) Δάφνιδι] Gen.[b], Δάφνιδος vulg. 22) //Gen.[a] Lips. sine circumscriptis.

Πλάτωνι· „ἀλλ' εἰ μὴ αὖ σε ταῦτ' ἀρέσκει.“ ἀρέσκομαι δέ τινι ἀντὶ τοῦ ἀποδέχομαι αὐτόν· καὶ ἀπαρέσκομαι τὸ οὐκ ἀποδέχομαι.

Vs. 62. 63.

Rec. Κοὔτι τοι φθονέω: καὶ οὐδαμῶς σοι φθονῶ. πρόσαγε σαυτὸν ὦ ἀγαθέ, ἤγουν πρόσελθε, ἦξον. [γράφεται καὶ κοὔτι τυ κερτομέω.] — Τὰν γὰρ ἀοιδάν: τὴν γὰρ ᾠδὴν οὐδαμῶς φυλάξεις εἰς τὸν Ἅιδην τὸν ἐκλελάθοντα, ἀντὶ τοῦ τὸν λήθης ποιητικὸν [καὶ αἴτιον].

Vet. (Τὸν ἐκλελαθόντα φυλαξεῖς: 3. Gen.[b]) ἐκλανθάνουσι γὰρ πάντων οἱ ἐν αὐτῷ, ἤγουν τὸ τῆς Λήθης ὕδωρ πίνοντες. (ἢ τὸν ἐκλελαθόντα: τὸν λήθης αἴτιον. 3.) — (Τὸν λήθοντα καὶ τὸν λήθην ποιοῦντα. Gregor. §. 6.)

Rec. Ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλαχον λελάχω ἐνεστώς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔλαθον λελάθω. — (Λελαθόντα τὸν λήθης ποιητικόν. ἔστι δὲ τὸ πάθος ἀναδίπλωσις, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὸ λελάχωσι καὶ τεταγών. 6.)

Vs. 64.

Vet. Ἄρχετε βωκολικᾶς: τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς ἄρξασθαί με ποιήσατε ὡς ποιήτριαι. ἐπικαλεῖται γὰρ αὐτὰς μέλλων ἀείδειν. τοῦτο δὲ λέγεται πρόασμα καὶ ἐπιμελῴδημα καὶ ἐπῳδός. τὸ δὲ ἄρχετε καὶ λήγετε ἐπῳδοῦ τάξιν ἔχει. Μνασίας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Πανὸς υἱόν φησι Βουκολίωνα, ἀφ' οὗ καὶ τὸ βουκολεῖν.

62) Γράφεται κοὔτοι φθονέω. 5. 6. — Οὐδαμῶς σοι ἕνεκα τῆς δόσεως φθονῶ. P. — Παροιμία ἐπὶ τῶν γινωσκόντων καὶ μὴ μεταδιδόντων. Vat.

63) Τὸν λήθην ἐμποιοῦντα. E. τὸν πάντων ἐπιλανθανόμενον. H.

---

1) *Plat.Cratyl.* 391. C. 5) //Gen.[a.] Lips. sine lemmate. *Phav.* habet πόταγ' ὦ 'γαθέ: ἀντὶ τοῦ πρόσαγε .... ἦξον. 6) πρόσαγε seqq. om. Gen.[a.] — πρόσαγε] Lips. Phav., προσάγαγε vulg., πρόσελθε ἢ πρόσαγε τὸ μέλος E. 6) ὦ 'γαθὲ Lips. Phav. 6) ἦξον] E. Phav. vulg., εἶξον Lips. et ante Heins. 6) Circumscripta om. Lips. 7) //Lips. 8) ἐκλελάθοντα] Lips. vulg., —όντα Kiessl. 9) καὶ αἴτιον om. Lips. ex SchVet. ducta. 10) //3. Gen.[b.] — φυλαξῆς 3. 11) πάντων] πάντες 3. vulg., cf. GIH. 11) ἤγουν] add. 3. Gen.[b.] 14) //Lips. 14) οὕτως pro οὕτω καὶ Lips. 19) //Gen.[b.], ubi ἄλλως. ἄρξασθέ μοι ποιήσασθε τῆς β. ᾠ. omissis ὡς π. post ἀείδειν leguntur. 21) τοῦτο ... ἔχει om. Gen.[b.] 22) ἐπῳδός] Duebnerus, ἐπῳδὴ vulg. 23) *Μνασίας*] 3. 5. P. Gen.[b.] Vulc. et ante Heins., *Μνασέας* vulg. — 28) τὸν πάντων] Duebn., τῶν π. cod.

Rec. Ἄλλως. Ἄρχετε βωκολικᾶς: ἄρχετε ὦ Μοῦσαι, ἤγουν προηγεῖσθε, τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς ἄρχετε.

Vs. 65.

Rec. Θύρσις ὅδ' ὢξ Αἴτνας: (Θύρσις ὅδε, Gen.[a] Lips.) δεικτικῶς ἤγουν ἐγώ, ὁ ἐξ Αἴτνης, (τουτέστιν ἀπὸ Σικελίας, 1. P. Gen.[a] Lips.) καὶ Θύρσιδος ἥδε ἡ φωνή.

Vet. (Θύρσις ὁδ' ὠξ Αἴτνας: Gen.[b]) ὁ ποιμὴν Θύρσις ἐπαινεῖ ἑαυτόν. ἡ δὲ Αἴτνη Σικελίας ὄρος ἐστὶν ἀπὸ Αἴτνης τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, ὥς φησιν Ἄλκιμος. Σιληνὸς δὲ ἐν τῷ περὶ Σικελίας Αἴτνην φησὶ κρῖναι Ἥφαιστον καὶ Δήμητραν περὶ τῆς χώρας ἐρίσαντας. Δημήτριος δὲ ὁ Καλλατιανὸς τοῦ Βριάρεω, ἑνὸς τῶν Κυκλώπων παῖδας γενέσθαι Σικανὸν καὶ Αἴτνην, ἀφ' ἧς τὸ ὄνομα (τῷ ὄρει Vulc.). Ἄλλως. ὡς Σικελιώτου αὐτοῦ ὄντος καὶ κατὰ τὴν Αἴτνην νέμοντος. μέλλει δὲ ᾄδειν, ὃν τρόπον ὁ Δάφνις, μὴ δυνάμενος φέρειν τὸν τῆς Ξενέας τοὔνομα Νύμφης ἔρωτα ἀπέλιπε τὸ ζῆν.

Vs. 66—69.

Vet. Πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθ' ὅκα Δάφνις ἐτάκετο: ὁ Δάφνις Σικελιώτης ὑπάρχων ἐν Σικελίᾳ ἦν, ὅτε τὰ λοίσθια ἔπνεεν. ὅτι γοῦν Νύμφης ἤρα ὁ Δάφνις, ἡ δὲ Νύμφη ἀπεστρέφετο αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς ἑτέρας γυναῖκας ὁμιλίαν, αἰνίσσεται ὅτι οὐδὲ αἱ λοιπαὶ ἐν Σικελίᾳ ἦσαν, ὅτε ὁ Δάφνις ἔθνησκεν. — Ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα: [Πηνειὸς ποταμὸς Σικελίας.] τέμπη [δὲ] γενικῶς μὲν τὰ ἄλση· νῦν δὲ

---

1) //Lips. 4) //Gen.[a] Lips. sine lemmate. 5) δειγματικῶς ἤγουν ὁ ἐγὼ Gen.[a] 6) ἡ om. Gen.[a] 7) //Gen.[b], ubi αἰνεῖρ' αὐτόν. 8) Post ὄρος Phav. s. v. Αἴτνη habet ἐν Κατάνῃ. — ἐστὶν ... Ἄλκιμος om. 3. 5. P. Gen.[b] 9) Σιληνὸς] Dorvillius Sicul. p. 246, Σιμωνίδης Gen.[b] vulg., ὁ Σιμ. 3. 5.[2] P. 10) δὲ om. 3. 5. P. Gen.[b] 10) φησὶν αἴτνη 3. 5.[2] Gen.[b], φησι Σιμωνίδης αἴτνη tanquam post Σιμ. δὲ 5.[1] 10) κρίναι 3. P. et ante Kiessl., κρίνη 5. 11) δὲ om. Gen.[b] 12) Καλλατ.] Wartonus, Καλατ. Toupio auctore Kiessl. seqq., Καλετ. Gen.[b] vulg. 13) Σικανὸν] 3. 5. P. et ante Ox. II, Σικανὰν Gen.[b], Δικανὸν vulg. ante Kiessl. 13) ἀφ' οὗ 5. P. Gen.[b] Vulc. 14) ὡς om. Gen.[b] 15) Ante μέλλει Gen.[b] habet lemma καὶ Θύρσιδος ἀδέα φωνή. 15) δὲ et ὃν ... τῆς om. Gen.[b] 16) Ξενίας p. 5. Gen.[b] 16) τοὔνομα Νύμφης om. 5. Gen.[b] 16) εὐρωταν 5. 16) ἐξέλιπε 5. Gen.[b] 19) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 24) //Gen.[b], ubi καλὰ ... Σικελίας et δὲ desunt. 25) Θετταλίας pro Σικ. auctore Palmerio Kiessl. 25) μὲν γεν. ἄλση Gen.[b] 25) νῦν καὶ τὸ Heins. et vulg. ante Reisk.

τὸ μεταξὺ τῆς Ὄσσης καὶ τοῦ Ὀλύμπου χωρίον, ὅ ἐστι περικαλλὲς καὶ ὥσπερ ὑπὸ θείας γνώμης πόρος τις ὄρυξι διῃρημένος, δι' οὗ ὁ Πηνειὸς πρὸς τὴν θάλασσαν ῥεῖ. λέγεται δὲ τοῦτο τὸ χωρίον τέμπεα Θετταλικά. — Ἢ κατὰ Πίνδω: Πίνδος [ὄρος τῆς Ἀρκαδίας ἢ ποταμός· κατὰ δέ τινας] ὄρος τῆς Περραιβίας ἐγγὺς θαλάσσης. τὸ δὲ εἴχετε ἀντὶ τοῦ κατῳκεῖτε. — Οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο: οὐ γὰρ τότε τὸ μέγα ῥεῦμα εἴχετε, ὅ ἐστιν οὐκ ἦτε ἐκεῖσε. ὁ δὲ Ἄναπος ποταμὸς ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας. Ἄναπος δὲ εἴρηται ὁ ἄνευ πόσεως ὢν καὶ βληχρὸν ἔχων ὕδωρ. ἢ (Ἄναπος: ποταμὸς περὶ τὴν Σικελίαν Gen.[b]) παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ μὴ διάβατος εἶναι. — Οὐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ: Ἆκις ποταμὸς Σικελίας. ὁ δὲ νοῦς· αἱ Νύμφαι τότε οὐκ ἦσαν περὶ Σικελίαν, ὅτε ὁ Δάφνις ἔπασχέ τι, ἴσως διὰ τὸ Νύμφης ἐρᾶν ὑπερηφανευούσης αὐτὸν αἰνισσόμενος ὡς οὐδὲ τῶν λοιπῶν αὐτόθι οὐσῶν. Ἆκις δὲ παρὰ τὸ ἀκίδι ἐοικέναι τὰ ῥεύματα. Νυμφόδωρος ἐν τῷ περὶ Σικελίας „θαυμάζομεν" φησὶν „εἰ ἐπὶ Δάφνιδος Ἆκις ποταμὸς Σικελίᾳ ἐνῆν."

Rec. [Ἄλλως. ὁ νοῦς· πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθα:] (ποῦ ποτε

66) Ποῦ ποτε ἄρα ἐκ παραλλήλου. M. P. — Διερρεῖτο. M. ἐδαμάζετο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. H. M. P.

67) Πηνειὸς ποταμὸς Θεσσαλίας. 5. — [τέμπεα:] κοιλώματα. 6. E. M. — [Πίνδω:] ποταμὸς καὶ οὗτος Θεσσαλίας. M.

68) [Ἀνάπω:] ὄρος Σικελίας. 6.

---

1) νήσου pro Ὄσσης Gen.[b] 2) πόρος] πρὸς vulg. — τις ὄρυξι] τὴν ὄρυξιν Gen.[b], τὴν ὄρεξιν Vulc., διορυξιν vulg. 2) διῃρημένος] Gen.[b] Vulc., —νον vulg. 3) δι' οὗ] p. 3. Gen.[b], δι' ἧς vulg. 3) εἰς θαλ. Gen.[b] 3) λέγεται seqq. om. Gen.[b] 4) //Gen.[b] sine lemmate. 5) Circumscripta om. Gen.[b] et, ut videtur, 5., unde verba ὄρος τ. Π. ἐ. θ. tanquam novum scholion allata sunt. 6) Περραιβίας] 5., Περαιβίας Gen.[b], Περεβοίας Call., Πεῤῥεβοίας Brub., Πεῤῥαιβοίας Xyl. vulg. 6) τὸ δὲ seqq. om. Gen.[b] 6) κατῳκεῖτε] κατοικεῖτε vulg. 7) //Gen.[b] sine δή. 8) οὐκ εἴχετε Gen.[b] 9) περὶ τὴν Σικελίαν Συῤῥακούσαις Gen.[b] 9) ὁ] Gen.[b], ὡς vulg. 10) αὐληκρὸν pro καὶ βλ. Gen.[b], καὶ βληχὸν ante Brub. 10) ὕδ. ἔχ. Gen.[b] 10) ἢ om. Gen.[b] — ποταμός] ποτε cod. 11) τὸ et μὴ om. Gen.[b] 12) //Gen.[b] sine οὐδ'. 12) Ἆκις] Duebnerus, Ἄκις vulg. Item infra. 13) ἀντὶ τοῦ pro ὁ δὲ νοῦς Gen.[b] 13) ἐπὶ Σικελίας p. 14) ὁ om. Gen.[b] 14) ἔπασχέ τι] ἐπάσχετο 5., ἀπώλετο vulg. 14) ἴσως δὲ διά 5. Gen.[b] 14) περιφανοῦς εἰς αὐ. 5. Gen.[b], i. e. indicante Duebnero ὑπερηφανούσης αὐτόν, quod fortasse verius. 15) μηδὲ 5. Gen.[b] 15) αὐτόθεν 5. Gen.[b] 16) Ἄλλως. Ἄκις παρὰ Gen.[b], δὲ ποταμὸς Σικελίας. λέγεται δὲ παρὰ Z. 16) ἄκιδι vulg. 17) ἐν τῷ om. Gen.[b] 17) εἰ ἐπὶ] ὅτι vulg., ὅτι ἐπὶ Casaub. 18) Σικελίᾳ] Casaub., Σικελλίας vulg. — ἐνῆ Gen.[b] 19) //Gen.[a] Lips. sine circumscriptis. 19) ποτ' et ἐτάκετο E. M. Y.

ἄρα ἦτε ὦ Νύμφαι, ὅτε ὁ Δάφνις ἐτήκετο, ἤγουν διεῤῥεῖτο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος; E. M. Y. Gen.[a] Lips.) πού ποτε ἄρα ἦτε; ἢ κατὰ τὰ καλὰ τέμπη τοῦ Πηνειοῦ ἦτε; — ποταμὸς οὗτος Θετταλίας — ἢ κατὰ τὰ καλὰ τέμπη τοῦ Πίνδου; — ποταμὸς καὶ οὗτος Θετταλίας — οὐ γὰρ δὴ εἴχετε, ἤγουν ᾠκεῖτε, τὸν μέγαν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀνάπου — τῆς Σικελίας οὗτος ποταμὸς — οὐδὲ τὴν σκοπιὰν τῆς Αἴτνης, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὴν ὑψηλὴν Αἴτνην, οὐδὲ τὸ ἱερὸν ὕδωρ τοῦ Ἄκιδος· ποταμὸς καὶ οὗτος Σικελίας. ἤγουν οὐ γὰρ τὴν Σικελίαν ᾠκεῖτε τότε. λέγει δὲ ἀπεῖναι τὰς Νύμφας, ἐπεὶ Νύμφης ἤρα ὁ Δάφνις, ἧς ἀπούσης μετὰ τῶν ἄλλων δηλονότι ἐτελεύτα. εἰ γὰρ παρῆν, οὐκ ἂν ἴσως ἀπέθανεν. — (Τήκεσθαι τὸ κατ' ὀλίγον ὑποῤῥεῖν τῷ πυρὶ δαπανώμενον, οἷον ἐπὶ κηροῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τηκτῶν, ὡς ἐπὶ τῶν βοτανῶν τὸ μαραίνεσθαι. 6.) — (Τέμπη τὸ μεταξὺ τῆς Ὄσσης καὶ τοῦ Ὀλύμπου χωρίον χάριτας ἔχον πολλάς, δι' οὗ καὶ ὁ Πηνειὸς ῥεῖ. 6. — Σκοπὸς ὁ σκεπτόμενος, σκοπιὰ δὲ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἱστάμενος σκέπτεται, ὃ δὴ καὶ σκόπελος ποιητικῶς γράφεται. 6.)

Vs. 71. 72.

Vet. ([Θῶες: λυκοπάνθηροι. ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω γίνεται θώς, ἢ ἀπὸ τοῦ θοός· ταχεῖς γάρ εἰσι καίπερ βραχυσκελεῖς ὄντες. ἔστι δὲ ὁ θὼς ζῷον ἄλκιμον καὶ εὐκίνητον. Vulc.]) — Τῆνον χ' ὠκ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα: [γράφεται καὶ χὠκ δρυμοῖο λέων ἂν ἔκλαυσε.] τινὲς αἰτιῶνται τὸν Θεόκριτον, ἐν Σικελίᾳ λέγοντες μὴ εἶναι λέοντας. ἀλλὰ προστιθεμένη ἡ ἂν συλλαβὴ λύει τὴν αἰτίαν [ἵνα ᾖ· τῆνον ἂν ἔκλαυσεν, εἰ ἐν Σικελίᾳ ἦν, καὶ ὁ λέων ἐκ

71) [Θῶες:] λυκοπάνθηρες. M. θῆρες ὁρμητικοί. P.
72) Καὶ ὁ ἐκ δρυμοῦ καὶ λόχμης λέων, εἴπερ ἦν ἐνταῦθα· οὐ γάρ ἐστιν ἐν Σικελίᾳ λέων, ὥς φασιν. M. — Δρυμὸς ὁ πυκνοῖς δένδρεσι συνηρεφής. 6.

---

2) ποτε] E. M. Y. Gen.[a] Lips. et ante Ox. II, ubi τοτε exaratum, τότε Reisk. seqq. 3) ἢ ἀγαθὰ τέμπη Gen.[a] 6) ἤγουν τοῦ Ἀν. Lips. 12) ἀπέθανεν] Gen.[a] Lips., —νε vulg. 12) τήκεσθαι] Duebn., τήκεται cod. 14) οἷον] Duebn., οἷος cod. 18) ὃ δὴ] ὃ δὴ Gaisf., ὁ δὲ Wart. rell. 21) Schol. manavit ex Etymol., vid. EtM. 459, 42. EtG. 268, 3. 24) //Gen.[b], ubi desunt lemma praeter δρυμοῖο et verba circumscripta. 27) λέοντα ante Heins. 28) Circumscripta om. Gen.[b]

τοῦ δρυμοῦ· ἢ καί,] εἰ ἐγένετο γὰρ ἐν Σικελίᾳ λέων, κἀκεῖνος τοῦτον ἐθρήνησεν.

Rec. Ἄλλως. Τῆνον μὰν θῶες: ἐκεῖνον οἱ θῶες, ἐκεῖνον οἱ λύκοι ὠρύσαντο, ἤγουν ὠρυόμενοι ἐθρήνησαν. ἢ ἐκεῖνον οἱ θῶες, ἐγηρύσαντο δηλονότι. οὐ γὰρ τὸ ὠρύσαντο δύναται καὶ ἐπὶ τῶν θώων λέγεσθαι ἀπὸ κοινοῦ· συνυπακούεται οὖν τὸ οἰκεῖον κατ' ἀναλογίαν τοῦ προρρηθέντος. ἐκεῖνον καὶ ὁ λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἀνέκλαυσε θανόντα. — (Λύκοι ὠδύραντο: ὀδύρω ἀχρ... πεποιημένη φωνή· ὀλοφύρω δὲ ἅμα τῷ κλαίειν καὶ τὰς τρίχας τίλλειν. γράφεται δὲ ⟨καὶ ὠρύσαντο.⟩ 6.)

Vs. 73.

Vet. Ἄρχετε βωκολικᾶς: ὅρα τὴν ἡδονήν. ἀντῳδὴ δὲ τὸ σχῆμα, ἥτις γίνεται οὕτως, ὅταν λαλῇ ᾠδὴν ἄλλην καὶ ἄλλην ἀποκρίνεται.

Vs. 74. 75.

Vet. Δαμάλαι μὲν αἱ ἤδη δαμασθῆναι δυνάμεναι· πόρτιες δὲ αἱ μικραί, αἱ μήπω εἰς ζυγὸν ἐλθοῦσαι.

Rec. Ἄλλως. Πολλαί οἱ πὰρ ποσσί: πολλαὶ δὲ βόες παρὰ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, πολλοὶ δὲ ταῦροι, πολλαὶ δὲ δαμάλαι, ἀντὶ τοῦ δαμάλεις, καὶ πόρτιες πολλαὶ — ἀπὸ κοινοῦ — ὠδύραντο, ἤγουν ἐθρήνησαν. βόες αἱ τέλειαι, δαμάλεις καὶ πόρτιες αἱ μήπω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθοῦσαι μηδὲ ὀχευθεῖσαι· αἱ πόρτιες δὲ καὶ ἔτι ἀτελέστεραι τῶν δαμάλεων. ἐπὶ δὲ τῶν ἀρρένων μόσχοι τὰ νεογνὰ καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς μητράσιν

74) Παρ' αὐτῷ. τοῦτο δὲ καθ' ὅλον καὶ μέρος εἴποις. M.

75) Δάμαλις καὶ δαμάλη ποιητικῶς ἡ ἐνιαυσιαία· πόρτις δὲ ἡ τριμηναία καὶ ἐπέκεινα. 6 — Δαμάλεις, ἤγουν ἀπειρόζυγοι βόες, αἱ μήπω ζυγῷ ὑποθεῖσαι αὐχένα καὶ πορείας ἁψάμεναι. M.

---

1) καὶ pro εἰ Gen.[b] 3) //Gen.[a] Lips. 4) ἢ om. Lips. 5) ἐγυρήσαντο ante Heins. 7) οὖν] Gen.[a] Lips., γοῦν vulg. 7) κατ'] Gen.[a] Lips., κατὰ vulg. 7) προσρηθέντος Lips. 13) //Om. Gen.[a b] Lips. 17) //Gen.[b], ubi δαμάλεις. 17) μὲν et 18) δὲ om. Gen.[b] 18) αἱ μήπω] Gen.[b] et ante Ox. I, καὶ μήπω vulg. 19) //Gen.[a] Lips. sine lemmate. 22) ἀντὶ τοῦ pro ἤγουν Gen.[a] 23) ὀχευθεῖσαι] Toupio auctore Kiessl. seqq., ὀχηθεῖσαι vulg., ὀχηθῆσαι Gen.[a] In Lips. vox evanida. 24) δὲ αἱ ἔτι Phav. s. v. βόες. — ἀτελέστεραι] Gen.[a] Lips. vulg., ἀτελέστεροι P., εὐτελέστεραι 23. et inde Kiessl.

ἔτι, ταῦροι δὲ οἱ τέλειοι. ἔστι δὲ ἡ δάμαλις τῆς δαμάλεως· οἱ ποιηταὶ δὲ καὶ δαμάλη τῆς δαμάλης λέγουσιν, ἀφ᾽ οὗ ἐνταῦθα αἱ δαμάλαι.

Vs. 77—85.

Vet. *Ἦνθ᾽ Ἑρμᾶς*: πρῶτος Ἑρμῆς ἦλθεν, (ἢ ὡς νόμιος, 5. Gen.[b]) ἢ ὡς φίλος Δάφνιδος, ἢ ὡς ἐραστής. — (*Ἦνθε Ἑρμᾶς*: Gen.[b]) τὸ λ εἰς ν τρέπουσιν οἱ Δωριεῖς οὐ πάντοτε, ἀλλ᾽ ὅταν αὐτῷ τὸ ϑ ἢ τὸ τ ἐπιφέρηται, οἷον βέλτιστος βέντιστος, φίλτατος φίντατος· οὕτως οὖν καὶ τὸ ἦλθε ἦνθε. — *Ἦνθ᾽ ὁ Πρίηπος*: οἰκείως· ἀγροῖκος γὰρ ἦν ὁ Πρίαπος ὡς καὶ ὁ Δάφνις. ἴσως <δὲ ἢ ὡς ἐρώμενος τοῦ Δάφνιδος> διὰ τὸ κάλλος <ἢ ὡς> υἱὸς Ἀφροδίτης. Ἄλλως. ἢ ὡς ἐρώμενος τοῦ Δάφνιδος ἢ ὡς υἱὸς Ἀφροδίτης. — *Κῆφα*: καὶ ἔφη· ἔστι δὲ τὸ πάθος ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις. — (*Κῆφα*: καὶ ἔφη, κατὰ συναίρεσιν καὶ συγκοπήν. 5. Gen.[b]) — *Ἁ δέ τοι κώρα*: τὸ ἑξῆς· ἡ δὲ κόρη ἀνὰ πᾶσαν τὴν κρήνην ζητοῦσά σε — διὰ μέσου γὰρ ὁ στίχος τὸ *ἄρχετε βωκολικᾶς* — μανιωδῶς φέρεται. — *Ποσσὶ φορεῖται*: καθόλου τὰ εἰς ται λήγοντα ῥήματα, ὅταν ἔχῃ τὸ ει παραλῆγον καὶ προπερισπώμενον, παροξύνουσιν οἱ Δωριεῖς· [ὅταν δὲ βαρυνόμενον, ὁμοίως ἡμῖν ἐκφέρουσιν.] — *Ἄρχετε βουκολικᾶς Μῶσαι* — γράφεται *Μοῖσαι* — *πάλιν*: τὸ *πάλιν* ἐξ ὑποστροφῆς ἀρχὴν ποιούμενός φησιν. αἱ παραγραφαὶ δὲ

---

1) ἐστι pro ἔτι Gen.[a] 1) ἔστι ἡ Gen.[a] 5) //Gen.[b], ubi praefixo ἄλλως post sequens legitur. 5) πρῶτος Ἑ. ἦ.] Gen.[b], ἦλθεν ὁ Ἑ. πρώτιστος vulg. 5) ἢ ὡς νόμιος a Wart. seqq. ex 5. post Δάφνιδος inserta erant. 7) //Gen.[b] — τὸ λ Gen.[b], τὸ δὲ λ vulg. 7) οἱ Δ. εἰς ν μετατρέπουσιν, ἀλλ᾽ οὐ διὰ παντὸς et in marg. ἦνϑε. οὐ διαπαντὸς τρέπεται τὸ λ εἰς ν. Gen.[b] 8) αὐτῷ] Bast. ad Greg. p. 198 et Hamak., αὐτὸ vulg. 9) βέλτιος βέντιος sine οἷον Gen.[b] 9) οὕτω καὶ Gen.[b] 10) ἦλθε ἦνθε] Gen.[b], ἦνθ᾽ Ἑρμᾶς vulg. 10) //Gen.[b], ubi ἦνθε ὁ. 10) Πρίηπος] Gen.[b], Πρίαπος vulg. 10) ἀγροικικὸς δὲ ὡς καὶ Δ. Gen.[b] post Ἀφροδίτης. 13) ἢ ὡς ἐρώμενος] 5. Gen.[b], ἢ ἐρωμένου vulg. 13) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 14) ἔστι] 3. et ante Heins., ἐστὶ Reisk. seqq., εἰ vulg. — δὲ] 3. et ante Heins., γὰρ vulg. — τὸ om. 3. 14) ἔκθλιψις] 3., ut voluit Heinsius Lectt. p. 303., ἔκλιψις ante Xyl., ἔκλειψις vulg. 15) ὡς ἔφη 5. 15) καὶ] καὶ κατὰ 5., κατὰ Gen.[b] 16) //Gen.[b] post πρὸς αὐτὸν pag. 69. 16. — ἁ δέ τοι κ.] Gen.[b] et praemisso γράφεται tanquam post lemma 3., ἁ δέ γε κ. Call. 16) αὐτὴ ἡ κόρη Gen.[b] 17) δὲ pro γὰρ Gen.[b] 17) βωκ. om. Gen.[b] 18) μαν. φέρ. vulg. post φορεῖται leguntur, unde transposui, om. Gen.[b] 18) //Gen.[b] 19) ει παραλῆγον] ν παραληγόμενον vulg. 21) //Gen.[b] — βουκ.] Gen.[b], βωκ. vulg. 22) γρ. Μοῖσαι — πάλιν] Xyl., γρ. Μοῖσαι πάλιν Call. et vulg. post Heins. 22) τὸ π. ἐξ ὑπ. om. Gen.[b] 23) παραγραφαὶ] 5., παριγρ. Gen.[b] Call., περιγρ. Bas. II. vulg.

συστέλλουσι τὰς ᾠδάς. τὸ δὲ ἄρχετε βουκολικᾶς λέγεται ἐπῳδοῦ τάξιν ἔχειν. — Ζατοῖσ᾽: Αἰολικὸν (τὸ ζατοῖσα, διὸ καὶ βαρύνεται. 3. 5. Gen.[b]). *συναπτέον δὲ τοῦτο τοῖς ἐπάνω· πάντῃ δὲ πλανᾶται ζητοῦσα αὐτόν. εἰρωνευόμενος δὲ λέγει πρὸς αὐτὸν τοῦτο· αὐτὸς γὰρ μᾶλλον ἐζήτει. διὰ τοῦτο καὶ δύσερως. τινὲς δέ φασιν, ὅτι οὐ διὰ τὴν Νύμφην, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα, δι᾽ ἣν ἐπηρώθη. — (Ζατοῖσ᾽ ἆ: γράφεται καὶ χωρὶς κουφίσματος ζατοῖσα ἀντὶ τοῦ ζητοῦσα Αἰολικῶς.* p. *Ζατοῖσα βαρέως, ἐπεὶ Αἰολικόν, διὸ σημαίνει τὸ ζητοῦσα.* Gen.[b] *εἰ δ᾽ ἦν Δωρικόν, εἴρητο ἂν ζατεῦσα.* p. Gen.[b]) — *Ἄλλως. Ζατεῦσα: εἰρωνεύεται δέ· ζητεῖ γὰρ αὐτὸς μᾶλλον, οὐ ζητεῖται ὑπὸ τῆς Νύμφης. ἢ καὶ παρηγορητικὸς ὁ λόγος. — Δύσερώς τις ἄγαν: δύσκολον ἔρωτα ἔχεις καὶ παντελῶς ἀπροσμήχανον. ζητοῦσα γάρ σε ἡ Νύμφη περιέρχεται. παρηγορῆσαι θέλων τοῦτό φησι πρὸς αὐτόν.*

Rec. [*Ἄλλως. τὸ πᾶν·*] *ἦλθεν ὁ Ἑρμῆς πρώτιστος ἀπὸ τοῦ ὄρους, εἶπε δέ· ὦ Δάφνι, τίς σε κατατρύχει, ἤγουν δαπανᾷ, φθείρει; τίνος ὦ ἀγαθὲ κατὰ τοσοῦτον ἔρασαι, ἀντὶ τοῦ ἐρᾷς; ἦλθον οἱ βουκόλοι, μετὰ τὸν Ἑρμῆν δηλονότι· ἦλθον οἱ ποιμένες, οἱ αἰπόλοι. πάντες ἀνηρώτων, τί κακὸν ἔπαθεν. ἦλθεν ὁ Πρίαπος καὶ ἔφη· ὦ Δάφνι τάλαν, ἤγουν ἄθλιε, τί σὺ τήκῃ, ἤγουν διαρρέῃ, φθείρῃ; ἡ δὲ κόρη ἀνὰ πᾶσαν πηγήν, ἀνὰ πάντα τὰ ἄλσῃ, φέρεται τοῖς ποσὶ ζη-*

78) [*Τίς:*] *τίς ἔρως.* P. — *Καταδαμάζει, ἤγουν δαπανᾷ, φθείρει.* E. H. M. P.

81) *Πρίαπος υἱὸς Ἀδώνιδος, θεὸς ἀγροικικός.* * Q.

85) *ζητοῦσά σε ὄντως.* M. — *Γράφεται καὶ ζατοῖσα δίχα κουφισμοῦ.* p.

---

1) *βουκ.*] Gen.[b], *βωκ.* vulg. 2) *ἐπῳδοῦ*] 5. Gen.[b], *ἐπῳδῆς* vulg. 2) *ἔχει* Gen.[b] 2) //Gen.[b] post schol. *ἁ δέ τοι κώρα.* — *ζατοῖσ᾽*] *ΖΑΤΟΙΣ᾽* 3. 5., *ζατοῖσα* Gen.[b], *ζατεῦσα* Call. 3) *δὲ* ante *τοῦτο* om. Gen.[b] 4) *αὐτόν*] 3. 5. Gen.[b], *σε* vulg. 5) *τοῦτο* om. Gen.[b] 6) *Νύμφην* om. Gen.[b] 7) *τὴν τοῦ*] 3. 5., *τοῦ* vulg. 7) *ἐπηρώθη*] Hemsterh. et Hamak., *ἐπηρώτα* vulg. 7) *ζατοῖσ᾽ ἆ*] *ΖΑΤΟΙΣ᾽ Α* Gaisf. 9) *ἐπεὶ*] *ἔστι* cod. 10) *εἰ δὲ Δ.* Gen.[b] 10) *Δωρικῶς εἴρηκεν ἄρα* p. 11) *ζητοῦσα* Gen.[b] 11) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 13) //Gen.[b], ubi *ἔχει.* 14) *σε*] Vat. (Gen.[b]), om. vulg. ante Wart 17) //Gen.[a.] Lips. sine circumscriptis et *ὁ*. 18) *ὦ Δάφνι*] 1. 6. E. Gen.[a], *τῷ Δάφνιδι* vulg., evan. in Lips. 19) *τίνος*] Gen.[a] Lips., *τίνος ἕνεκα* vulg. 19) *ὦ 'γαθὲ* Lips. 19) *τοσοῦτο* sola Ox. II, quare *τοσοῦτον* ex 1. 6. enotatum.

τοῦσα — σε δηλονότι. παραμυθούμενος δὲ αὐτὸν τοῦτο λέγει —· δύσερώς τις ἄγαν εἶ — ἤγουν οὐκ εἰδὼς ἐρᾶν, οὐ καλῶς διοικῆσαι τὸν σαυτοῦ ἔρωτα δυνάμενος — καὶ ἀμήχανος, ἤγουν καὶ ὑπ' οὐδεμιᾶς μηχανῆς μετριώτερος περὶ τὸν ἔρωτα γενέσθαι δυνάμενος. — (Τρύχει καὶ τρύχεται τὸ τραχέσι τισὶ καταπονεῖται. ἐρῶ σου καὶ ἐρῶμαι ὑπὸ σοῦ. ἔρασσαι δὲ παθητικὸν ὂν ἀντὶ τοῦ ἐρῶ λαμβάνεται, καὶ ἔστι ποιητικόν. καὶ Εὐριπίδης·

πρὸς θεῶν ἔραμαι κυσὶ θωῦξαι.

6.) — (*Πρίηπος θεὸς ἔφορος τῆς ἀκολασίας, ὅθεν καὶ πριαπισμὸς ἡ ἔκτασις τοῦ αἰδοίου.* 6.) — (*Δύσερως ὁ ἐπὶ κακῷ χρώμενος τῷ ἔρωτι. ὃς γὰρ ἀλοὺς ὑπ' αὐτοῦ οὐκ οἶδεν ἀντέχειν, ἀλλὰ χαυνοῦται, βλάπτεται καὶ κινδυνεύει, ὡς καὶ ὁ Δάφνις, δύσερως λέγεσθαι.* 6.) — (*Ἐξηγητικὸν τὸ ἀμήχανος τοῦ δύσερως. ὁ γὰρ χαυνωθεὶς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἀμηχανεῖ καὶ οὐ δύναται εὑρεῖν θεραπείαν ἐπὶ τῷ ἔρωτι.* 6.)

Vs. 86—91.

Vet. *Βούτας μὲν ἐλέγευ: βουκόλος ὤν, φησίν, οὐ κατὰ τοὺς βουκόλους ἐρᾷς, παρ' ὅσον οἱ μὲν βουκόλοι πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐγκρατεῖς, οἱ δὲ αἰπόλοι λάγνοι. ἐπάγει δὲ τὴν αἰτίαν, ὅτι κατωφερέστεραι οὖσαι αἱ αἶγες δελεάζουσι τοὺς αἰπόλους. — Ἄλλως.* (*Βούτας μὲν ἐλέγευ:* Gen.[b]) *παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν ἡσύχων μὲν πρῶτον καὶ ἡμέρων, ἔπειτα δὲ ἀγρίων. οἱ γὰρ βόες ἥμεροί εἰσιν. ἀπὸ γοῦν τῶν βοσκομένων καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς τοιοῦτοι λέγονται. αἱ δὲ αἶγες ἄγριαι, παρόσον καὶ εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν ὀρῶν καὶ εἰς κρημνώδεις τόπους νέμονται· ἀπὸ τούτων δὲ καὶ οἱ αἰπόλοι τοιοῦτοι λέγονται. — Ὡιπόλος: ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος.*

87) *Ὀχεύονται.* P. Y.

---

1) *ζητοῦσα σε*] Lips., *ζητοῦσά σε* vulg., *ζητοῦσά, σε* Amst., *ζητοῦσα, σὲ* Duebn. 2) *δυσέραστός τις* Gen.[a] 4) *καὶ ὑπ'*] Gen.[a] Lips., *ὑπ'* vulg. 6) *ἐρῶ σοῦ* vulg. 9) *Eurip. Hipp.* 219. — *θωῦξας* Wart. 12) *ἀλοὺς*] Piccolos, *ἄλλους* cod. 13) *κινδυνεὶ* et 14) *λέγεται* cod. 18) //Gen.[b] sine lemmate ante *ἦνθ' ὁ Πρίηπος* p. 18. 10. 18) *ὢν ὁ κατὰ βουκ.* Gen.[b] 20) *ἐπάγει δὲ τ. αἰτίαν*] Gen.[b], *ἡ δὲ αἰτία* vulg. 21) *κατ. οὖσαι* om. Gen.[b] 22) //Gen.[b] post *τὰ σκοτεινὰ* p. 74. 2. sine *ἄλλως*. 26) *ὑψηλὰ*] 5., *ὕψη* vulg. 27) *νέμονται*] 5. Gen.[b], *βόσκονται* vulg. 28) //Om. Gen.[a.b.] Lips.

γίνεται κατὰ συναίρεσιν τοῦ ο καὶ τοῦ α εἰς ω μέγα, μένοντος προσγεγραμμένου τοῦ ι, οἷον ὁ αἰπόλος ᾠπόλος, οἱ αἰπόλοι ᾠπόλοι.

Rec. [*Ἄλλως. Βούτας μέν: ὁ νοῦς·*] *βουκόλος μὲν ἐλέγου, νῦν δὲ ὡμοίωσαι ἀνδρὶ αἰπόλῳ. τοῦτο δὲ ταὐτόν ἐστιν, ὥσπερ εἰ ἔλεγεν· οὐκ ἀξίως τῆς σαυτοῦ τάξεως διετέθης. βουκόλος γὰρ ὢν ὤφειλες μεγαλοπρεπής τις εἶναι καὶ γενναίως τοὺς ἔρωτας καὶ τὰ συμπίπτοντα δύνασθαι διαφέρειν. νῦν δέ, ὡς ἔοικεν, ἐλέγου μόνον βουκόλος, τῇ ἀληθείᾳ δὲ οὐκ εἶ, μικροπρεπῶς διακείμενος καὶ τοιαῦτα πάσχων, οἷα ἂν αἰπόλος ἀνὴρ ἔπαθε. πρὸς ὃ ἐπάγει· ὁ αἰπόλος ὅτε ὁρᾷ τὰς μηκάδας, ἤγουν τὰς αἶγας, οἷα — ἀντὶ τοῦ ὅπως ἐπιρρηματικῶς — βατεῦνται, ἤγουν ὀχεύονται, τοῖς τράγοις μίγνυνται, τήκεται κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς, ἤγουν διαρρεῖται, φθείρεται, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἐγένετο· καὶ σὺ δέ, ἐπειδὰν ὁρᾷς (τὰς παρθένος, ἀντὶ τοῦ* Gen.[a] Lips.) *τὰς παρθένους, ὅπως γελῶσι, τήκῃ τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτι οὐ σὺν αὐταῖς χορεύεις. — (Βούτης ἢ βουκόλος ὁ τῶν βοῶν, ποιμὴν ὁ τῶν προβάτων, αἰπόλος ὁ τῶν αἰγῶν.* 6.)

Vs. 92. 93.

Vet. Τῶσδ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος: πρὸς τούτους δέ, οὕστινας ἄνωθεν εἴπομεν, ἤτοι τοὺς βούτας, τοὺς ποιμένας καὶ τοὺς αἰπόλους, τὸν Πρίαπον καὶ τοὺς λοιπούς, οὐδέν τι ἐφθέγξατο ὁ βουκόλος, ἤτοι ὁ Δάφνις. — Ἀλλὰ τὸν αὐτῶ: ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ ἔρωτα ἐπέραινε καὶ διήνυε μέχρι καὶ τῆς μοίρας. τοῦτο διχῶς. ἐὰν μὲν γὰρ ἐκτείνωμεν τὸ ας, σημαίνει γενικὴν πτῶσιν· ἐὰν δὲ συστέλλωμεν αὐτό, αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν Δωρικῶς. [*ἐκεῖνοι γὰρ τὰς παρ' ἡμῖν ἐκφερομένας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς αι δι-*

90. *Ὅπως γελῶσιν, μετὰ γέλωτος καὶ χαρᾶς χορεύουσιν.* M. P.
92) *Πρὸς τούτους, τοὺς νομεῖς καὶ τοὺς ἄλλους.* N.

---

4) //Gen.[a] Lips. sine circumscriptis. 6) *σαυτοῦ* Gen.[a] Lips. Call., *σεαυτοῦ* Bas. II. vulg. 7) *τις*] 1. 6. 23. E. M. N. Y. Gen.[a] Lips. Call., om. Bas. II. vulg. 8) *διαφέρειν*] 6. Lips., *φέρειν* vulg. 13) *ἐπιρρήματος* Gen.[a] 13) *ὀχεύονται*] Lips., *βατεύονται* vulg. 13) *μετὰ τῶν τράγων* H. 15) *ὅτι καὶ τρ. αὐ. οὐκ* Gen.[a] 15) *σὺ δέ*] Y. Gen.[a] Lips., *σὺ δ'* E., *σὺ* vulg. 18) *ἢ*] *ὁ* cod. 21) //Om. Gen.[a b] Lips. 24) *οὐδέν τι*] p. 3., *οὐδὲν* vulg. 24) *προσεφθέγξατο* 3. 24) //Om. Gen.[a b] Lips. 25) *αὐτοῦ* Reisk. seqq.

φθόγγου διὰ τοῦ ες ἐκφέρουσιν.] — ([Θεόφραστος ὁ τοῦ Ἀριστοτέλους μαθητὴς ἔφη· ἔρως ἐστιν ἀλογίστου τινὸς ἐπιθυμίας ὑπερβολὴ ἔχουσα μὲν ταχεῖαν τὴν πρόσοδον, βραδεῖαν δὲ τὴν ἀπόλυσιν. Bar.])

Rec. Ἄλλως. Τώσδ' οὐδὲν (ποτελέξατο Gen.[a] Lips.): πρὸς τούτους, ἤγουν τοὺς νομεῖς καὶ τὸν Πρίαπον, οὐδὲν ἐλέξατο, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἀπεκρίνατο, ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν ἑαυτοῦ ἐπλήρου ἀλγεινὸν ἔρωτα, καὶ εἰς τὸ τέλος ἤνυεν, ἤγουν ἔσπευδε, τὸ τῆς Μοίρας, ἤγουν ὃ ἡ Μοῖρα αὐτῷ ἀπεκλήρωσεν.

Vs. 95—98.

Vet. Ἦνθε γε μὰν ἁδεῖα: ἦλθε καὶ ἡ ἡδεῖα Κύπρις γελῶσα καὶ ἔφη· βοῦτα, ὑπ' ἀργαλέου ἐλυγίσθης ἔρωτος καὶ ἐκάμφθης. ταῦτα δὲ ἐπὶ μυκτηρισμῷ [κεληθυῖα] φησὶν ἡ Κύπρις. Εὔπολις·

⏑– οἷον λυγίζεται καὶ συστρέφει τὸν αὐχένα.

— (Ἐλυγίχθης: ἐκάμφθης, κατεδέθης. ἐπὶ μυκτηρισμῷ δὲ ταῦτά φησι. p.) — Ἄλλως. (Ἀδεῖα καὶ ἁ Κύπρις γελάοισα: Gen.[b]) τὸ ἀδεῖα καὶ ἡδεῖα ἀντὶ τοῦ ἡδέα ποιητικῶς [λέγεται]. ἐὰν δὲ γράφεται διὰ τοῦ ι ἁ δῖα, ἡ Διὸς θυγάτηρ, ἐναντίως βούλεται. θέλει γὰρ εἰπεῖν φανερῶς μὲν γελῶσαν, λανθάνειν δὲ βαρυνομένην ἐπὶ τῷ Δάφνιδι. [ταῦτα ἐπὶ μυκτηρισμῷ λέγει ἡ Ἀφροδίτη.]

96) [Ἔχοισα:] κρατοῦσα. H. βαστάζουσα. P.

97) [Θήν:] ἐπιπολύ. C. H. K. — Καταπαλαίσειν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιόντων. M. καταπαλαῖσαι. C.

98) Ἐκάμφθης. 6. ἐδεσμήθης· μεταφορικὴ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ λύγου. 5.

---

1) Ex Stob. Flor. LXIV, 27. 5) //Gen.[a] Lips. 6) ἐλέξατο] ἔλεξεν vulg., ποτ' ελέξατο 2. 7) βωκόλος Gen.[a] 8) ἐπλήρου] 1. E. P. Y. Gen.[a] Lips., ἀπεκρίνου vulg. 8) ἤνυεν] Lips., ἤνυε vulg., ἤνυσεν Gen.[a] — εἰς τὸ τέλος τῆς μοίρας ἔσπευδεν, ἤγουν τὸ τέλος ὃ M. 9) ἔσπευδε ... ὃ om. Gen.[a] 9) ἀπεκλήρωσατο M., ἐπεκλήρωσεν 2., ἐπεκύρωσεν omisso αὐτῷ E. N. 12) //Gen.[b], ubi μήν. 12) ἡ et Κύπρις γελῶσα om. Gen.[b] 13) βούτα vulg. 13) ἐλυγίσθης] ante Heins., ἐλυγίχθης vulg., ἐλυγίχθεις et ἐκάμφθεις Gen.[b] 16) *Eupol. fr. inc.* 54. — λογίζεται ante Xyl. 17) Haec a Gaisf. ad ἐλυγίχθης in SchRec. p. 73. 9. afferuntur. 18) //Gen.[b] 19) τὸ ... ἡδέα] τὸ ἀδεῖα καὶ ἁ δῖα vulg. (δία ante Heins.), ἀδεῖα ἀντὶ τοῦ ἡδεῖα Phav., τὴν δὲ ἡδεῖαν ἡδέαν Gen.[b] 20) λέγεται, δὲ et ἁ δῖα om. Gen.[b], ἁ δία ante Heins., ἀδία δὲ διὰ τοῦ ι ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ ἀντὶ τοῦ ἡ Δία. Phav. 21) βάλλεται Gen.[b] 22) γελῶσαν] Hamakerus, γελῶσα vulg. 22) λανθάνει Gen.[b] 22) Circumscripta om. Gen.[b] — 26) καταπονῆσαι cod.

Rec. (*Λάθρη*: τῷ μὲν φαινομένῳ ἐθυμοῦτο, κεκρυμμένου δὲ ἐγέλα. 6.) — [*Ἄλλως.* Ἦνθε γε μὰν ἀδεῖα:] ἦλθέ γε μὴν καὶ ἡ Κύπρις ἡ ἡδεῖα γελῶσα, λάθρα μὲν γελῶσα, βαρὺν δὲ θυμόν, ἤγουν βαρεῖαν ὀργήν, ἀνέχουσα, τουτέστιν ἀναδεδεγμένη — βαρεῖα δὲ ὀργή, ἣν οὐκ ἄν τις ῥᾳδίως ἐνέγκαι — καὶ εἶπε· σὺ δὴ ὦ Δάφνι κατεύχου, ἀντὶ τοῦ εὔχου, ἐκαυχῶ, λυγιξεῖν, ἤγουν λυγίσειν, καταπαλαίσειν τὸν Ἔρωτα (— μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιόντων — Gen.[a])· ἆρ' οὐκ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ Ἔρωτος τοῦ ἀλγεινοῦ ἐλυγίχθης; (ἀντὶ τοῦ ἐλυγίσθης, ἤγουν ἐνικήθης. E. I. P. Y. Gen.[a] Lips.) τῶν Δωριέων δὲ τοῦτό ἐστιν. ἐπεὶ γὰρ οὗτοι ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἐνεργητικοῦ λυγιξῶ λέγουσιν ὡς πλέξω, ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐλυγίχθης λέγουσιν ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου ὡς ἐπλέχθης. — (*ΛΥΓ.* ὡς ἁπαλὸν τίνα κλάδον συντρῖψαι. λυγίζω, ὁ μέλλων λυγίσω καὶ Δωρικῶς λυγιξῶ. ἔστι δὲ τὸ λυγίζω ἐπὶ ἁπαλοῦ τινος κλάδου καὶ ἐπὶ παλαίστρας. 6.)

Vet. Ἄλλως. *Λυγιξεῖν*: καταδήσειν, τουτέστι περιέσεσθαι τοῦ Ἔρωτος [ἐκαυχῶ]. ἴσως γὰρ ὁ Δάφνις μεγαλορρημονήσας εἰς τὴν θεόν, ταύτην ὑπέσχε τὴν ποινὴν καὶ τιμωρίαν. ἢ *λυγιξεῖν*: τὸ βεργίοις δήσειν, ἤτοι δήσειν λύγοις [παρὰ τὸ δεσμεύειν]. καὶ Ὅμηρος·

δίδη μόσχοισι λύγοισιν.

ἢ θλάσειν· ἁπαλὸς γὰρ ὁ λύγος. (Ἀμερίας δέ φησι „*λύγος* ῥάβδος, ἄγνος.“ ἴσως οὖν μαστιγώσειν. 3. 5. Gen.[b] Vulc.)

---

2) //Gen.[a] Lips. sine lemm. 3) ἦλθε] Gen.[a] Lips. vulg., ἦνθε Reisk. seqq. 4) ἔχουσα E. 6) ἐνέγκοι E. 6) σὺ δὲ Gaisf. tac. 6) ηὖχου E. 7) ἐκαυχῶ] (Gen.[a]) Lips. Xyl. et Reisk. seqq., ἐγκαυχω vulg. 7) λιγυξεῖν ἤγ. λιγύσειν ante Brub. (recte Phav. s. v. λυγιξεῖν, ubi pergitur νικήσειν, καταπ. καὶ κάμψειν). 10) ἤγουν] Gen.[a] Lips., om. rell. 11) ἐπεὶ οὕτω Gen.[a] 12) λυγίξω Lips. 12) ὡς . . . λέγουσιν exciderunt apud Gaisf. 17) //Gen.[b] c. lemm. τὺ θὴν τὸν ἔρωτα. 17) καταδήσειν] καταδῦσαι Gen.[b] et ante Heins., καταδῆσαι vulg. 18) ἐκαυχῶ] Xyl. et Reisk. seqq., ἐγκαυχῶ vulg., om. Gen.[b] 19) ὑπέσχε] Gen.[b], ὑπέσχετο vulg. 19) ποινὴν καὶ om. Gen.[b] 20) ἢ om. Gen.[b], ubi λυγιξῆν. Phav. s. v. λυγιξεῖν haec habet: κυρίως δέ ἐστι τὸ τοῖς λύγοις δεσμεῖν. σημαίνει καὶ τὸ θλᾶν· ἁπαλὸς γὰρ ὢν ὁ λύγος εὔθλαστός ἐστι. 20) τὸ] Duebnerus, τοῖς Gen.[b] vulg. 20) δήσειν bis] δῆσαι vulg. 22) *Hom. Il. Λ*, 105. 23) θλάσειν] Hemsterh., θλάσαιο Gen.[b], θλάσεο ante Heins. et Reisk. seqq., θλάσεω vulg., θλάσαι Heins. Lectt. p. 304. 23) παλὸς Gen.[b] Secundum Gaisfordii notam crederis verba ἁπ. γ. ὁ λ. deesse in 5. et fortasse in 3. Vulc. Sed Wart. verba Ἀμερίας seqq. post λύγος inseruit, ubi etiam in Gen.[b] leguntur. 23) ἀμερίοις Gen.[b] — δὲ] Duebnerus, γὰρ codd. 23) λύγος, ῥάβδος] 5. Gen.[b], λύγους, ῥόβδους Wart. Verba Ἀμερίας . . . σκοτεινὰ auctore Gaisfordio in 3. Vulc. *fere* ut in 5. 24) ἄγνος, ἴσως οὖν μαστιγώσειν]

δυνατὸν δὲ καὶ τὸ ἀμαυρώσειν λέγεσθαι· λυγαῖα γὰρ τὰ σκοτεινά. — Ἦ λυγιξεῖν: κάμψειν, δεσμεύσειν. ⟨λυγίζω⟩ λυγίσω καὶ Δωρικῶς λυγιξῶ ἀπὸ τοῦ λύγος τὸ βεργίον καὶ ὁ δεσμός. ἴσως γὰρ ὁ Δάφνις περιέσεσθαι τοῦ Ἔρωτος μεγαλορρημονήσας ταύτην ἔπαθε τὴν ποινήν.

Vs. 100—103.

Rec. Τάνδ' ἄρα χ' ὡ Δάφνις ποταμείβετο: πρὸς ταύτην καὶ ὁ Δάφνις ἠμείβετο, ἀντὶ τοῦ ἠμείψατο, ἤγουν ἀπεκρίνατο· ὦ Κύπρι βαρεῖα, ἤγουν ἐπαχθής — βαρὺ ἐπὶ ὄγκου, ᾧ ἐναντίον τὸ κοῦφον· ἀφ' οὗ βαρὺς ὁ δυσκίνητος καὶ ὁ ἐπαχθής — Κύπρι νεμεσητή, ἤγουν ἀξία μέμψεως, Κύπρι ἀπεχθής, ἤγουν μεμισημένη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἤδη γὰρ ὁ ἥλιος φράζει ἡμῖν πάντα, ἤγουν δείκνυσι, φανερὰ ποιεῖ — διὰ τὴν μετὰ τοῦ Ἄρεος αὐτῆς μίξιν λέγει, ἣν ἔδειξεν ὁ Ἥλιος — δεδύκει ὁ Δάφνις, ἤγουν ἐκλείπει, ἀποσβέννυται, καὶ ἐν τῷ Ἅιδῃ κακὸν ἄλγος ἔσται Ἔρωτος, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ ζωῇ δηλονότι. δοκεῖ γὰρ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ἔρωτα· διὸ καὶ ταύτην αὐτὸς αὐτῷ τὴν δίκην ἐπήνεγκεν. — (Ἤδη γὰρ ὁ Ἥλιος πάντα ἡμῖν ἔφρασε· δῆλον γὰρ ἐποίησεν, ὡς συνεγένετό σοι ὁ Ἄρης. καὶ ἀσυνδέτως τὰ ἑξῆς· δεδύκει, τουτέστι θνήσκει, ὁ Δάφνις, καὶ ἐν τῷ Ἅιδῃ κακὸν ἄλγος ἔσται ⟨Ἔρωτος⟩ — οὐχ ὃ ἐποίησεν, ἀλλ' ὃ ἔπαθεν. 6.)

102) Ἰδοὺ γὰρ λέγει, δείκνυσιν. P. δῆλον ποιεῖ. 5. 6. φανερὰ ποιεῖ καὶ δεικνύει. H. — Πάντα σου τὰ ἔργα. 5. — [Δεδύκει:] ἐκλείπει, λειποψυχεῖ. 2. σβέννυται, ἀποκρύπτεται. H.

103) Ὑπάρξει αὐτῷ ἡ λύπη ἡ ἀπὸ τοῦ ἔρωτος. H.

ἀγνοῶν ἴσως οὓς μαστιγώσει 5. Gen.[b] (hic ἴσων et μαστιγῶσι) Wart. et fere 3. Vulc., ἀγνοῶν ἴσως· οὐ γὰρ μαστιγώσειν conj. Duebnerus. 1) δυνατὸν — λέγεσθαι] 3.[1] 5. Gen.[b] et fort. Vulc., λέγουσι — δηλοῦν vulg. 1) λυγαῖα] Toup., λύγεα Gen.[b], λυγρὰ 5. vulg. 2) //Om. Gen.[a.b] Lips. 7) //Gen.[a] Lips. sine lemm. 9) Κύπρις ante Heins. 11) Κύπρι νεμεσητή] Gen.[a] Lips. Call., Κ. νεμεσσητή Xyl. seqq., quae verba quum inde a Call. tanquam lemma scripta essent, in Ox. 1 in ΚΤΠ., a Reisk. seqq. in ΚΤΠΡΙ mutilata sunt. 12) ἀνδρῶν H. 13) φράζει] Lips., φράσδει vulg. 14) Ἄρεος] Gen.[a] mg. Lips. et ante Xyl., ἀέρος Gen.[a] pr., Ἄρεως vulg. 14) λέγει om. Gen.[a] 15) εἶτα δεδύκει Y. 16) ὥσπερ καὶ] add. E. I. M. Y. Gen.[a] Lips. 18) ἐπήνεγκεν] Gen.[a] Lips., —κε vulg. 19) ἤδη γὰρ tanquam lemma scripta erant. 20) συνεγένετο οἱ Wart. 20) ἀσύνδετα cod. 20) δεδύκει] ΔΕΔ. Wart. Gaisf.; plenam vocem, sed tanquam lemma dederunt Amst. Duebn. 22) ἔσται] ἔσεται cod.

Vet. [Τὸ δὲ] ἄμμιν: ἡμῖν ἦν καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α Δωρικῶς καὶ προσθέσει τοῦ μ Αἰολικῶς καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου ἄμμιν.

Vs. 105—107.

Vet. Οὗ λέγεται τὰν Κύπριν: τὸ ου δασυντέον· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὅπου. λείπει δὲ τὸ καταισχῦναι, ἵν' ᾖ τὸ ὅλον· ὅπου ὁ βουκόλος [Ἀγχίσης] τὴν Κύπριν [καὶ τὴν Ἀφροδίτην] καταισχῦναι λέγεται, (ἄπελθε. δηλοῖ δὲ τὴν Ἴδην· Gen.[b.]) [Ἀγχίσης γὰρ ὁ Αἰνείου πατὴρ κατὰ τὴν Ἴδην ἐμίγη Ἀφροδίτῃ καὶ Αἰνείαν ἐγέννησεν·] ὡς ἑξῆς ἐπιφέρει· ἕρπε ποτ' Ἴδαν [ἕρπε ποτ' Ἀγχίσαν, ἀντὶ τοῦ ἄπελθε πρὸς τὸν βουκόλον Ἀγχίσην]. βουκόλον δὲ τὸν Ἀγχίσην φησί· καὶ Ὅμηρος·

ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι.

ἄλλοι δὲ οὐ προσυπακούουσι τὸ καταισχῦναι. — [Ἡ δὲ] Ἴδη: ὄρος Τροίας. δύναται δὲ καὶ πάντα τὰ ὄρη τῆς ἴδης τῇ προσηγορίᾳ καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ἴδη, ἡ βοτάνη, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν καὶ θεάσασθαι· ἀφ' ὑψηλοῦ γάρ τις ἱστάμενος δύναται πόρρω ἰδεῖν. καλεῖται δὲ Ἴδη καὶ ὄρος Κρήτης. — Τηνεὶ δρύες: (ἐκεῖ δρύες 3. 5. Gen.[b.]) ὥστε σκέπειν τὸν Ἀγχίσην συνερχόμενον αὐτῇ. (ὧδε κύπειρος: ἐνθάδε ταπεινὴ βοτάνη, ἀναπεπταμένος ὁ ἀήρ, καὶ οὐ δυνήσῃ λαθεῖν συνουσιάζουσα. Gen.[b.]) — Ἢ ⟨ἐκεῖ δρύες⟩ ὥστε σκέπειν σε συνερχομένην τῷ

105) Ἄιδεται. 2. M. — Τὴν Κύπριν ποιῆσαί τι, γνῶναι δηλονότι, αἰσχῦναι. M. γνῶναι δηλονότι, ἤγουν αἰσχῦναι. E. N. φάναι. K.
107) Ἠχοῦσι, τερετίζουσι. P. — Πρὸς τοῖς σίμβλοις, πρὸς τοῖς πλήθεσι. P. ἐν τοῖς σίμβλοις· ἐκ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον. M.

---

1) //Gen.[b.] post παροξύνουσι p. 77. 19. sine τὸ δέ. 1) η εἰς α] Gen.[b.] Brub. mg. et vulg., α εἰς η ante Ox. I. 2) Αἰολικῶς et ἄμμιν om. Gen.[b.] 5) //Gen.[b.] — ου] οὗ Gen.[b.], οὗ vulg. 5) δασυντέον] 3. Gen.[b.], δασύνεται vulg. 6) ἔστι γὰρ om. Gen.[b.] 7) Ἀγχ. et κ. τ. Ἀφρ. om. Gen.[b.] 7) τὴν Κ.] τὰν Κ. Gen.[b.] vulg. 8) ἀπῆλθε cod. 9) Ἀγχίσης . . . ἐγέννησεν om. Gen.[b.] 11) Ἴδην Gen.[b.], ubi desunt sequentia circumsepta. 13) καὶ Ὅμ. vulg. post δὲ leguntur, Ὅμηρος sine καὶ ante φησὶν Gen.[b.] 14) *Hom. Il.* E, 313. — ἡμῖν Gen.[b.] 14) Ἀγχίσην ante Heins. 14) βουκολέοντα Gen.[b.] et ante Heins. 15) //Gen.[b.] ante schol. αὖθις ὅπως στάσῃ p. 77. 21. sine ἡ δέ. 16) δύναται] Gen.[b.] et vulg. post Xyl., δύνανται ante Brub. II, ubi δύνα·ται sphalmate. 16) τῇ et καλεῖσθαι om. Gen.[b.] 18) ἱστάμενος] Gen.[b.], ἐφιστ. vulg. 19) //Gen.[b.] — ἐκεῖσε 5. 21) ἀναπεπταμένος] Piccolos, ἀπεπαυμένος cod. 23) //Om. Gen.[a.b.] Lips. — 25) Ante γνῶναι ex E. N. ἀπέρχου affertur, quod ad ἕρπε pertinet.

Ἀγχίσῃ· ἐνταῦθα δὲ κύπειρον, ταπεινὴ βοτάνη καὶ μὴ δυναμένη σκέπειν σε. κύπειρον δέ τινες λέγουσι τὸ παρ' ἡμῖν βούτομον. — (Κύπειρος: χαμαίζηλος πόα. 3.) — Ὧδε καλὸν βομβεῦντι: τουτέστι κατηγορούσας τῆς ἀκρασίας εὑρήσεις τὰς μελίσσας, εἰ πρὸς ἡμᾶς ἥκεις, διὰ τοῦ βόμβου τοὺς ὁδοιπόρους ἐπαγομένας. σμήνη δὲ τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα, ὡς καὶ Ἡσίοδος·

ὡς δ' ὅταν ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι.

Rec. (*Οὗ λέγεται: παρασιώπησις· ὅπου λέγεται εἰπεῖν πρὸς τὴν Κύπριν ὁ βουκόλος.* 6.) — (*Ἤγουν ἕρπε πρὸς τὴν Ἴδην, οὗ καὶ ὅπου ὁ Ἀλέξανδρος λέγεται καὶ ἐκλέγεται τὴν Κύπριν, ἤγουν τὴν Ἀφροδίτην.* Q.) — [*Ἄλλως. Ὁ νοῦς·*] (*Οὗ λέγεται τὰν Κύπριν* Gen.[a] Lips.) *ἕρπε ποτ' Ἴδαν: ἕρπε, ἀντὶ τοῦ ἀπέρχου, πρὸς τὴν Ἴδην, ὅπου λέγεται ὁ βουκόλος τὴν Κύπριν, γνῶναι δηλονότι,* [*αἰσχῦναι·*] *ἀπέρχου πρὸς τὸν Ἀγχίσην — οὗτος ἦν ὁ βουκόλος, ὃν λέγουσι συγγενέσθαι αὐτῇ ἐν τῇ Ἴδῃ —·* [*τηνεῖ δρύες:*] *ἐκεῖ δρύες, κρύπτειν σε δηλονότι δυνάμεναι· ὧδε, ἤγουν ἐνταῦθα, κύπειρος — βοτάνη τίς ἐστιν αὕτη μικρὰ καὶ εὐώδης —· ὧδε μέλισσαι βομβοῦσιν ἐμμελῶς ποτὶ σμήνεσσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς σίμβλοις, ἐπαγόμεναι δηλονότι τοὺς ὁδίτας.*

Vs. 109. 110.

Vet. *Ὡραῖος* [*χ' ὤδωνις*]: *ἀντὶ τοῦ τρυφερός, ὅθεν καὶ τὸ θρύπτεσθαι ὡραΐζεσθαί φησι Μένανδρος·*

ὡραΐζεθ' ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους.

ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκμάζων, ὡς καὶ Ἡσίοδος·

ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι.

Rec. [*Ἄλλως. Ὁ νοῦς·*] *ὡραῖος καὶ ὁ Ἄδωνις, ἤγουν*

109) *Εὔμορφος.* 2. *ἀκμάζων ὑπάρχει, ἤγουν νέος.* H.

---

3) //Gen.[b] c. lemm. *ποτὶ σμήνεσσι μέλισσαι.* 4) *τουτέστι*] Gen.[b], *ἀντὶ τοῦ* vulg. 4) *μελίσσας εὑρήσεις εἰς πρὸς* Gen.[b] 6) *τοῖς ὁδοιπόροις ἐπαγομένοις· σμήνη τὰ* Gen.[b] 7) *καὶ*] add. 3. 8) *Hesiod. Th.* 594. 13) //Gen.[a] Lips. — *ἕρπε π. Ἴ.* om. Gen.[a] 15) *αἰσχύσαι* Gen.[a], om. Lips., ubi ante *ἀπέρχου* spatium lemmati relictum. 17) *τηνεὶ δρύες* om. Gen.[a] Lips. 19) *τις καὶ αὕτη ἐστὶ* Gen.[a] 20) *σμήνεσσιν*] Gen.[a] Lips., *σμήνεσιν* vulg. 23) //Gen.[b] sine *χ' ὤδωνις.* 24) *Menand. fr.* 291. 26) *καὶ* om. Gen.[b] — *Hesiod. Op.* 693. 27) *ὡραῖος*] 3. 5. Gen.[b] Heins., *ὡραίαν* Call. vulg. 27) *τεὴν γυναῖκα ποτὶ* 3. 5. Gen.[b] 28) //Gen.[a] Lips. — *καὶ ὁ Ἄδωνις*] Gen.[a] Lips., *χ' ὤδωνις* vulg.

ἀκμάζων καὶ εὐειδής, ἐπεὶ καὶ μῆλα, ἤγουν πρόβατα, βόσκει καὶ [πτῶκας, ἤγουν] λαγωοὺς τοξεύει — τοῦτο γὰρ τὸ βάλλει — καὶ πάντα τὰ θηρία [— ἢ καὶ θηρία τἄλλα· γράφεται γὰρ καὶ οὕτω —] διώκει, τουτέστιν ἀγρεύει. σκώπτει δὲ αὐτὴν ὡς ἐρῶσαν τοῦ Ἀδώνιδος.

Vet. [*Τοῦ δὲ πτώκας τὸ ας μακρόν. οἱ γὰρ Δωριεῖς ⟨τὰς αἰτιατικὰς⟩ τῶν εἰς ες ληγόντων εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν ὁμοίως παροξύνουσι καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ α, θῶας Τρῶας, ὅτι τὰς παρ' ἡμῖν εἰς ες ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν ἐκεῖνοι διὰ τῆς αι προφέρουσιν.*] — *Ὡραῖος χ' ὤδωνις:* [*ἱστορία.*] *Κινύρου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Σμύρνης θυγατρός, ἥτις κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἠράσθη τοῦ πατρός, ὅτι λύσασα τὰς τρίχας οὐδὲ Ἀφροδίτην ἔφη ἔχειν τοιαύτας. ἐλάνθανε δὲ τὸν πατέρα στολιζομένη καὶ συναναμιγνυμένη ὡς θεράπαινα. ὕστερον δὲ ἐγκυμονοῦσα καὶ γεννῶσα τὸν Ἄδωνιν ἐφωράθη. ἐφ' οἷς* [*αἰσθομένη ἢ*] *αἰσχυνομένη ηὔξατο εἰς ὁμώνυμον φυτὸν μεταλλαγῆναι.* — (*Πτῶκας: τὰς αἰτιατικὰς οἱ Δωριεῖς τῶν εἰς ες ληγουσῶν εὐθειῶν ὁμοίως ταῖς εὐθείαις παροξύνουσι.* Gen.[b])

Vs. 112. 113.

Vet. Αὖθις ὅπως στάσῃ: τινὲς περισπῶσιν, ἀλλ' ἁμαρτάνουσι. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων, ὥς φησι Λεπτίνης, ὁμοίως ἡμῖν προφέρουσιν οἱ Δωριεῖς.

Rec. Ἄλλως. (*Αὖθις ὅπως στάσῃ:* Gen.[a] Lips.) *αὖθις ὅρα ὅπως ἰοῦσα στήσῃ πλησίον τοῦ Διομήδους, καὶ λέγε, ὅτι τὸν Δάφνιν νικῶ τὸν βουκόλον· ἀλλὰ σὺ μώραινε καὶ*

113) *Ἐνίκησα.* E. — *Ἀλλὰ εἰ θέλεις, σὺ ὦ Διομήδη μάχου μοι. ἢ ὁ Δάφνις πρὸς τὴν Ἀφροδίτην φησί.* 5. * Q. — [*Μαχεῦμαι:*] *γράφεται μάχευ μοι.* Vat. (6.?)

---

2) *πτ. ἤγ.* om. Gen.[a] Lips. 2) *τοξεύει* om. Gen.[a] 3) Circumsepta om. Gen.[a] Lips. 5) *δὲ* om. Lips. 6) //Om. Gen.[a b] Lips. — *πτώκας*] Amst., *πτῶκας* vulg. 7) *τὰς αἰτ.* addi jussit Hamakerus, hic tamen post *πληθυντικῶν*. 10) //Gen.[b] c. lemm. *χ' ὤδωνις.* 11) *ἱστορία* om. Gen.[b] 12) *θυγατρός*] 3. 5. Gen.[b], *θυγάτηρ Μοῖρα* vulg. (*Μύρρα* Scaliger). 13) *οὔτε Ἀφροδίτης* Gen.[b] 14) *πολιζόμενον* 3. 5. Gen.[b], *πωλιζόμενον* p. — *συναγαμ.* Gen.[b], *συναναμιγνύμενον* p. 15) *θεραπαίνη* p., *θεραπένη* Gen.[b], *θεραπαίνῃ* 3. 5. 15) *ἐγγυμιγνοῦσα* Gen.[b] 16) *ἐφωράσθη* Gen.[b] 16) *ἐφ' ἧς* 3. 16) *αἰσθ. ἢ* om. 3. 5. Gen.[b] 21) //Gen.[b] c. lemm. *ὅπως στασῇ.* 23) *ὁμ. ἡμ. προσφέρουσιν οἷον ὥς φ. Λεπτίνης* Gen.[b] 24) //Gen.[a] Lips. — 27) *συμμάχου μοι ὦ Δ.* Q.

μάχου μοι. — (*Τοῦτό φησιν, ὅτι ἔπληξεν ὁ Διομήδης τὴν Ἀφροδίτην κατὰ τὸ θέναρ, βουλομένην συμμαχῆσαι τῷ υἱῷ αὐτῆς τῷ Αἰνείᾳ, ὃν ἐγέννησε τῷ Ἀγχίσῃ.* 6.)

Vs. 115—117.

Vet. [*Ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀνὰ ὤρεα*] *φωλάδες ἄρκτοι: οὐ μάτην φησίν, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ Θεόφραστος καὶ Σώστρατος ἐν α' λέγει περὶ ἄρκτων, ὅτι πλεῖστον αἱ ἄρκτοι φωλεύουσι χρόνον.* — *Ἢ ὅτι μόναι τῶν ἄλλων θηρίων αἱ ἄρκτοι τίκτουσαι φωλεοῖς ἐπικάθηνται.* [*ἢ φωλάδες αἱ κατάστικτοι.*] — (*Φωλάδες: ἐμφωλεύουσαι.* Hesych.)

Rec. (〈*Φωλάδες: αἱ εἰς τὰ ὄρη φωλεύουσαι.* Vat. * M. — *Αἱ τοῖς φωλεοῖς προσκαθήμεναι καὶ ἀρκούμεναι τῇ λείξει τῶν οἰκείων ποδῶν· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἄρκτοι λέγονται.* Vat.) — (*Ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ κατὰ τὰ ὄρη φωλεύουσαι ἄρκτοι, χαίρετε.* Gen.[a] Lips.) [*χαίρεθ' ὁ βωκόλος ὔμμιν:*] *ὡς ἀποδημῶν τῆς ζωῆς τοῦτό φησι. τὸ γὰρ χαίρειν ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀποδημίᾳ λέγεται, ἐνίοτε δὲ προσαγόρευσιν ἁπλῶς σημαίνει. ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ ὁ Δάφνις οὐκέτι κατὰ τὴν ὕλην, ἀναστραφήσομαι δηλονότι, οὐκέτι κατὰ τοὺς δρυμούς, οὐ κατὰ τὰ ἄλση. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγεται ὕλη καὶ ἄλσος καὶ δρυμός, ὃς καὶ δρυμὼν λέγεται.* — (*Ὡς ποιμὴν ἀγρο-*

115) [*Θῶες:*] *παρδάλεις.* P., *λυκοπάνθηρες.* M. *συνίζησις.* C. — *Αἱ ἔχουσαι τοὺς φωλεοὺς κατὰ τὰ ὄρη.* 2. *ἐμφωλεύουσαι.* C. H. N.

117) *Πηγὴ ἐν Σικελίᾳ, ἐν ᾗ εἰσβάλλει ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς ἐξ Ἀρκαδίας, δυόμενος διὰ τῆς Ἀδριάδος θαλάσσης καὶ μὴ λυμαίνων τὸ γλυκὺ διὰ τοῦ ἁλμυροῦ.* P.

---

2) *βουλομένην*] Hamak., *βουλόμενος* cod. 5) //Gen.[b] c. lemm. *φωλ. ἄρκτοι.* Hoc schol. edidimus secundum codices 3. 5. Gen.[b] Vulc., quum vulgo pessime correctum vel corruptum legatur in hunc modum: *οὐ μάτην φωλάδας καλεῖ, ἀλλ' ὅτι, ὥς φησι Θεόφραστος καὶ Σώπατρος ἐν τῷ περὶ ἄρκτων, φωλεοῖς οἱ ἄρκτοι χρῶνται καὶ πολὺν φωλεύουσι χρόνον.* 6) *καὶ ὁ Σ.* Gen.[b] 7) *ἐν α' λέγει*] Duebnerus, *ἐνάγει* codd. 7) *πλεῖστον*] *πρῶτον* codd., *πολὺν* vulg. 8) *φωλεύουσι χρόνον*] vulg., *φωλεοῖς ἐχρῶντο ἢ φωλέεσσι* (*φωλέουσι* 5., *φωλεοῦσι* Gen.[b]) *χρόνον* codd., in quibus dittographiam inesse Duebnerus indicavit. 8) //Gen.[b] omisso initio *ἢ ὅτι μόναι* ante scholion *Οὐ λέγεται* p. 75. 5. 8) *αἱ*] (Gen.[b]) Kiessl. seqq., *οἱ* vulg. 9) *τίκτουσαι*] Hamakerus, *τίκτουσι καὶ* vulg. 9) Verba post *ἐπικ.* om. Gen.[b], quae ex glossa aliqua irrepserunt. 11) *καὶ εἰς* et *φωλεύουσι* Vat. 12) Hoc schol. praecedenti adhaerebat, solo commate distinctum. 12) *ἀρκευόμεναι* Wart. 14) *ὦ αἱ κατὰ* Gen.[a] 15) //Gen.[a] Lips. sine lemmate. 17) *ἀποδημίᾳ*] Gen.[a] Lips., *ἀποδημίας* vulg. 21) *καὶ δρυμός*] E. M. Gen.[a] Lips., *δρ. δὲ* vulg.

δίαιτος καὶ ταῖς ὕλαις ἐνδιατρίβων, μηδὲν εἰδὼς ἢ τὰ θηρία ἐπιβοᾶται καὶ ὡς λογικοῖς διαλέγεται· χαίρετε, ὅτι ὁ βουκόλος Δάφνις οὐκέτι ὑμῖν ἀνὰ τὴν ὕλην καὶ τοὺς δρυμοὺς ζῶν φανήσεται. 6.) — (Δρυμὸς τὸ πλῆθος τῶν δρυῶν πεπυκνωμένων ὄντων καὶ μὴ ἐπί τινι θεῷ ἀνειμένων. ἄλσος δὲ τὸ εἰς τιμὴν θεοῦ ἀποτετμημένον. 6.)

Vet. Χαῖρ' Ἀρέθοισα: πηγὴ ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας, εἰς ἣν εἰσρέει ὁ ἐξ Ἀρκαδίας Ἀλφειὸς ποταμός. — Ἄλλως. Ἀρέθοισα: κρήνη ἐν Συρακούσαις, ἣ ἐν Σικελίᾳ φυγοῦσα διὰ πελάγους Ἀλφειὸν ἧξεν, ὥς φησιν Ἴβυκος παριστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπίας φιάλης. — (Ἄλλως. Ἴβυκος ἱστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπίας φιάλης Σικελικὴν κρήνην τὴν Ἀρέθουσαν εἶναί φησι καὶ ὑπὸ Ἀλφειοῦ πληροῦσθαι. Urs.) — [Ἄλλως.] Ὅτι Ἀρέθουσα Σικελικὴ κρήνη πρόδηλον. δοκεῖ δ' ὑπ' Ἀλφειοῦ πληροῦσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ Ἀρέθουσα, καὶ ἄλλη ἐν Σάμῳ·

πὰρ κόρακος πέτρῃ καὶ ἐπὶ κρήνῃ Ἀρεθούσῃ·

χαριέντως τοῦ Ἐπαφροδίτου λέγοντος ἐν τῷ περὶ στοιχείων, ὡς ἀρεθούσας καλοῦσι τὰς κρήνας. (ἀγνοήσας δὲ Κράτης μεταγράφει ἐπὶ κρήνης μελανύδρου. 3. 5. Can. Gen.[b] Vulc.)

Rec. Ἄλλως. Χαῖρε Ἀρέθουσα — πηγὴ αὕτη ἐν Σικελίᾳ, ἧς ἔλεγον ἐρᾶν τὸν Ἀλφειὸν τὸν ποταμόν.

---

2) ὡς] Hamakerus, τοῖς cod. 3) ὑμῖν] Kiessl. seqq., ἡμῖν Wart. 4) δρυῶν et τιμὴν] Toupio auctore Kiessl. seqq., δρυμων et τομην Wart. 7) //Om. Gen.[a b] Lips. 9) //Gen.[b] — ἄλλως. Ἀρέθοισα] 3., ἡ Ἀρέθουσα ante Xyl., ἡ Ἀρέθουσα vulg., om. Gen.[b] 9) Συῤῥ. Gen.[b] 9) ἣ] ἣ vulg., ταῖς Ursinus Lyricc. p. 120 ex ingenio opinor. 10) φυγοῦσα] ἥ φασὶ vulg., φ' sine ἥ Gen.[b], ubi desunt διὰ π. Ἀ. 10) ἧξεν] ἧξειν 3. 5. Gen.[b] et ante Heins., ἥκειν vulg. 11) περιστορῶν Gen.[b] 11) φάλης 5.[1] 11) Haec F. Ursinus Lyricc. p. 120 post antecedens scholion protulit. 11) //Gen.[b], ubi Ἀρεθ. ὅτι sine ἄλλως. 15) Ἀρέθουσα om. Gen.[b] 17) *Hom. Od.* N, 408. — περὶ pro πὰρ 3. 5. Gen.[b] et ante Heins. 18) χαριεντος 3.[1] Sequentia cum Duebnero scripsimus secundum codices 3. 5. Can. Gen.[b] Vulc., quum vulg. in hunc modum mutilata legantur: χαριέντως δὲ καὶ Ἐπαφρόδιτός φησιν, ὅτι ἀ. κ. τ. κρ. Ceterum Ἀρεθούσας tanquam N. P. scriptum erat post Xyl. 19) κράτις 3.[1] 22) //Gen.[a] Lips., ex quibus χαῖρε et αὕτη accesserunt. 23) τὸν ποτ.] Lips. et ante Scult., τὸν om. vulg.

Vs. 118.

Rec. Καὶ ποταμοί, οἵτινες χεῖτε καλὸν ὕδωρ, ἤγουν καθαρὸν καὶ μετὰ κάλλους ῥέον, κατὰ τοῦ Θύμβριδος· ποταμὸν Σικελίας εἶναί φασι καὶ τοῦτον.

Vet. Ἄλλως. Θύμβρις κατά τινα γλῶσσαν ἡ θάλασσα· τινὲς δὲ Σικελίας ποταμὸν ἔφησαν Θύμβριδα. — [Ἡ] Θύβριδος ὕδωρ: ποταμὸς Σικελίας, ἐφ' ᾧ μυθεύεται Ἡρακλῆς, ⟨ὡς⟩ τὰς ἐκ τῆς Ἐρυθείας βοῦς ἐλαύνων ἐνταῦθα ἀφίκετο, γενομένου δὲ χειμῶνος ἀνυπερβλήτου ἔχωσε τὸν ποταμὸν καὶ ἐπίπεδον ἐποίησεν· ἐφ' ὃν οἱ Κεφαλοίδιοι δείκνυνται κατοικοῦντες. (ὁ Θεαίτητος δέ φησι Συρακουσίους ⟨ὀνομάσαι⟩ ἀπὸ τῆς ὕβρεως. 3. 5. Can. Gen.[b] Vulc.) Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς διὰ τοῦ δ γράφει καί φησι· „Δύβρις, ἡ κατὰ γλῶσσαν θάλασσα.“ γράφουσι δέ τινες ὑπὸ Τύμβριδος· ἔστι δὲ καὶ οὗτος ποταμὸς Σικελίας.

Vs. 120. 121.

Rec. Δάφνις ἐγὼν ὅδε: κατὰ ἐπανάληψιν τοῦτο λέγεται πρὸς τὸ ὁ βουκόλος ὔμμιν ἀποδιδόμενον. ἡ γὰρ συνέχεια τοῦ λόγου οὕτως ἔχει· ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ ὁ Δάφνις οὐκέτι ἀναστραφήσομαι κατὰ τὴν ὕλην καὶ τοὺς δρυμοὺς καὶ τὰ ἄλση, ὁ Δάφνις ἐγὼ οὗτος ἐκεῖνος ὁ τὰς βοῦς

118) Χείμαρροι. M. — [Θύμβριδος:] ὄνομα τόπου ἢ ποταμὸς Σικελίας. P. Δύβριδος: θαλάσσης. p.

---

2) //Gen.[a] Lips. — καὶ] Gen.[a] Lips. et ante Ox. I, om. vulg. 2) ἤγουν] 1. Y. Lips., ἢ vulg. 3) καὶ] 1. 6. 7. M. N. Y. Gen.[a] Lips., ἢ vulg. 3) κατὰ τοῦ] Gen.[a] Lips., κατὰ ante Ox. I, om. vulg. 5) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 6) //Gen.[b] — Θύβριδος ὕδωρ] Gen.[b], Θύμβρις vulg. 8) ἐκ τῆς (τ ex θ correctum) Gen.[b] 8) Ἐρεθυίας ante Kiessl., ἐρειθύας Gen.[b] 8) ἀφίκετο] 3. 5. Gen.[b] et ante Xyl., qui ἀφίκεσθαι, tum ἀφικέσθαι Heins. vulg. 9) ἀνυπερβλήτως 5. 9) ἔχωσε] 3. 5. Gen.[b] Vulc., χῶσαι vulg. 10) ἐποίησεν] Gen.[b], ἐποίησε 3. 5. Vulc., ποιῆσαι vulg. 10) Κεφαλοίδιοι δείκνυνται] Meinekius Vindd. Strab. p. 71. (praeeunte Duebnero, qui Κεφαλοίδιον) κέφαλοι διαδείκνυνται vulg. 11) ὁ om. Gen.[b] 11) Συρακουσίους] Συρρακουσίους Gen.[b], συρακούσιος 5., συῤῥακοσίως rell. 13) Μυρλ.] 5. Gen.[b] Vulc., Μερλ. vulg. 13) καί φησι] add. 3. 5. Gen.[b] Vulc. — Δύβρις] 5. Gen.[b], Δύμβρις vulg. 14) γρ. δέ τινες] 3. 5. Gen.[b] Vulc., ἄλλοι δὲ vulg. 17) //Gen.[a] Lips. sine ὅδε; lemma etiam in hoc, sed atro scriptum. 17) κατὰ] Lips. Call., κατ' Bas. II. vulg. 18) ὁ] E. Y. Gen.[a] Lips. et ante Xyl., om. vulg. 18) ἀποδιδόμενον] E. Y. Gen.[a] Lips. et ante Ox. II, ubi ἀποδεδόμενον, tum ἀποδεδομένον Kiessl.

ἐνταῦθα βόσκων, ὁ Δάφνις ὁ τοὺς ταύρους καὶ τὰς δαμάλεις ἐνταῦθα ποτίζων. τὸ δὲ χαῖρε Ἀρέθουσα καὶ τὸ ἑξῆς μέχρι τοῦ Δάφνις ἐγὼ διὰ μέσου.

Vs. 123—126.

Vet. *Ὦ Πὰν Πάν: ποιητικὴ ἐπανάληψις· εἰ μή τις πιθανεύοιτο λέγων, ὡς ὁ νοῦς ἐστὶ τοιοῦτος· ὦ τὸ πᾶν σὺ ὁ Πάν, ἵνα τὸ μὲν πρῶτον περισπασθῇ, τὸ δὲ δεύτερον ὀξυτονηθῇ. τὸν δὲ Πᾶνα οἱ μὲν Πηνελόπης καὶ [Ὀδυσσέως ἢ] Ἑρμοῦ, ἄλλοι δὲ Διὸς καὶ Καλλιστοῦς, ἕτεροι δὲ Αἰθέρος καὶ Οἰνηίδος [ἢ Νηρηίδος], ἔνιοι δὲ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. — (Εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ* Gen.[b]) *Λυκαίω: ⟨τὸ⟩ ὑπὸ τῷ Λυκαίῳ φησι χῶμα, ἠρίον καλούμενον Καλλιστοῦς, εἰς ὃ [ἐλθοῦσαν] τὴν Λυκάονος Καλλιστὼ θυγατέρα ἄρκτον οὖσαν ὑπὸ Ἑρμοῦ ταφῆναι· ἥν φησιν Ἄρατος ἐν οὐρανῷ ἠστερίσθαι. — (ΛΥΚΑΙΟΥ: ὄρος τῆς Ἀρκαδίας κληθὲν ἀπὸ Λυκάονος τοῦ Πελασγοῦ, ἐν ᾧ μαντεῖον Πανός.* 5.) — *Μέγα Μαίναλον: Μαίναλον ὄρος ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Λυκάονος [υἱοῦ Ἑρμοῦ· ἔνθα ἡ Ἀταλάντη τῷ Ἰάσονι παρέσχετο δόρυ ξένιον.*

δεξιτερῇ δ' ἕλεν ἔγχος ἑκηβόλον, ὅ ῥ' Ἀταλάντη
Μαινάλῳ ἔν ποτέ οἱ ξεινήιον ἐγγυάλιξεν].

— *Ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον: τοῦ ὄρους τὸ ἀκρωτήριον παρὰ τὸ ἐπιρρεῖσθαι τοῖς τῶν ὑετῶν ὄμβροις καὶ (τοῖς τῶν* Gen.[b])

125) [*Ἑλίκας*:] *τὰς συστροφάς. καὶ πηγὴ Ἄργους.* P. *πηγῆς Ἄργους.* M. — [*Ῥίον*:] *ἀκρωτήριον.* 2. 6. M. *ἀκρωτήριον Πελοποννήσου.* Cant. — *Τὸ ὑψηλόν.* M.

126) *Λυκαονίδαο: τοῦ Μαινάλου. τοῦ υἱοῦ τοῦ Λυκάονος.* *Cant. *τοῦ Μαινάλου.* M. — *Θαυμαστόν.* Harl.

---

1) *ὁ ταύρους* Lips. 5) //Gen.[b] 7) *μὲν* om. Gen.[b] 8) *Πην. δὲ καὶ* Gen.[b] 10) *Νηρηΐδος ἢ Δινηΐδος* Gen.[b], *νηρηΐδος καὶ δινηΐδος* 5. *Νηρηίδος* diversam lectionem pro *Οἰνηίδος* esse Jacobsius adnotavit. Vid. Adn. ad Vs. 3. 10) *καὶ ἔνιοι* 5. 11) //Gen.[b] — *Λυκαίω*] Gen.[b], *Λυκαίου* vulg. 12) *Λυκαίων* pro *Λυκαίῳ* Vulc. 12) *χῶμα, ἠρίον καλούμενον*] *χωρίῳ καλουμένῳ* vulg., *χωρίων καλουμένων* Vulc. 14) *ταφῆναι*] 6. Gen.[b] Vulc., *τραφῆναι* vulg. Codex 6. a Wart. et Gaisf. errore pro 5. nominari videtur. 14) *ἣ καί φ.* Gen.[b] 16) *Πελαγοῦ* Gaisf., sphalmate puto. 16) *μαντιον* Wart. 17) //Gen.[b] sine lemmate. 18) *υἱοῦ* seqq. desunt in Gen.[b] 20) *Apollon. Rh. I*, 769. 20) *ὅ ῥ'*] ante Heins., *ὅῤῥ'* vulg. 21) *ξηνήϊον* ante Brub. II, quae *ξενήιον*, tum *ξεινήϊον* Xyl. vulg. 22) //Gen.[b] sine *λίπε*. 22) *τοῦ ὄρους τ. ἀ.* om. Gen.[b] 23) *ὄμβρος* Gen.[b] — 27) *Λυκαονίδαο*] *Λυκαίου* cod.

πηγῶν ὕδασιν. — *Ἢ* ⟨*Ἑλίκας*:⟩ *ὄνομα πόλεως πρὸς τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαϊκῷ.* — *Τὸ Αἰπὺ τοῦ* ⟨*Αἰπυτίου*⟩ *τάφου κεφαλή. καὶ Ὅμηρος·*

Αἰπύτιον παρὰ τύμβον·

εἰς ὃν φασι τὰ εἰσερχόμενα ζῷα ἄγονα γίνεσθαι. — *Ἀγητόν: ἤγουν ἔκπληξιν ἔχον διὰ τὰ ἐν αὐτῷ γινόμενα (περὶ Λυκάονα καὶ Καλλιστὼ* ⟨*καὶ*⟩ *Ἀρκάδιον.* Gen.[b] Vulc.)

Rec. [*Ἄλλως. Ὁ νοῦς·*] *ὦ Πὰν Πάν, εἴτε εἶ κατὰ τὰ ὄρη τὰ μακρά, ἤγουν τὰ ἐπὶ πολὺ διήκοντα (ἢ τὰ ὑψηλὰ* Y. Gen.[a] Lips.), *τοῦ Λυκαίου — ὄρος δὲ Ἀρκαδίας τὸ Λύκαιον — εἴτε σύγε περιέρχῃ τὸ μέγα Μαίναλον — ὄρος καὶ τοῦτο ἐν Ἀρκαδίᾳ — ἐλθὲ ἐπὶ τὴν νῆσον τὴν Σικελήν, ἀντὶ τοῦ τὴν Σικελικήν, τῆς Ἑλίκης δὲ τὸ ῥίον κατάλιπε καὶ τὸ ὑψηλὸν μνῆμα ἐκεῖνο τοῦ υἱοῦ τοῦ Λυκάονος, ἤγουν τοῦ Μαινάλου, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος Μαίναλον, ὃ καὶ τοῖς θεοῖς ἐστι θαυμαζόμενον. τὸ δὲ Ῥίον ἀκρωτήριόν ἐστι τῆς Πελοποννήσου ἐναντίως τῷ καλουμένῳ Ἀντιρρίῳ τετραμμένον.* — (*Ἀμφιπονεῖν* ⟨*λέγομεν*⟩ *τὸν περί τι ἀναστρεφόμενον πόνον ἔχοντα, ἀμφιπολεῖν δὲ* ⟨*τὸν*⟩ *περί τι πολοῦντα, οὐ μέντοι καὶ κοπιῶντα.* 6.)

Vs. 127.

Vet. *Ἴτε λήγετε: ὥσπερ ἤρξασθε, οὕτω καὶ λήγειν ποιήσατε.*

Rec. (*Ἴτε λήγετε:* Gen.[a] Lips. Phav.) *παρακελευσματικὸν ἐπίρρημα τὸ ἴτε ἀντὶ τοῦ ἄγετε.*

127) [*Λήγετ'*:] ὀξύνετε. K.P.

---

1) *ποταμῶν* pro *πηγῶν* Gen.[b] Vulc. 1) //Om. Gen.[a b] Lips. 2) *Ῥίῳ*] Duker. ad Thucyd. II, 86, *ὁρίῳ* vulg. 2) //Om. Gen.[a.b] Lips. Vulgo antecedenti adhaeret. — *τὸ*] *ὃ* ante Heins., ubi *ἤ*, tum *ἢ* Ox. II vulg. — *Αἰπὺ τοῦ*] *Αἰπύτου* vulg. 4) *Hom. Il. B*, 604. 5) //Gen.[b] — *ἀγητὸν*] Gen.[b], *ἀγατὸν δὲ* Call., *ἀγαστὸν δὲ* Brub. seqq., *ΑΓΑ.* Ox. I. II, *ἀγαστὸν* Reisk. seqq. 6) *ἤγουν* om. Gen.[b] 8) //Gen.[a] Lips. — *εἶ*] Y. Gen.[a] Lips., *εἰς* vulg., om. I. 12) *ἐν Ἀρκαδίᾳ*] Gen.[a] Lips. Call., *Ἀρκάδίᾳ* Bas. II, *Ἀρκαδίας* Brub. vulg. 12) *Σικελίαν* pro *Σικελὴν* Gen.[a] 13) *ἀντὶ τοῦ Σικελίαν* post *Σικελικὴν* add. E. 15) *ὅπερ καὶ* M. 17) *ἀμφιπονεῖν* et *ἀμφιπολεῖν*] Hamak., *ἀμφιπονεῖ* et *ἀμφιπολεῖ* cod., *λέγομεν* add. Hamak. post *ἔχοντα.* 18) *τὸν*] Hamak., *τὸ* cod. 22) //Gen.[b] sine *ἴτε.* 24) //Gen.[a] Lips. Phav. — *παρακελευματικὸν* ante Ox. I (recte Phav.). 25) *ἔλθετε* pro *ἄγετε* 7.

Vs. 128—130.

Rec. Ἔνθ' ὦ Ἄναξ: ἐλθὲ ὦ ἄναξ καὶ τήνδε τὴν καλὴν σύριγγα τὴν γλυκύφωνον — τοῦτο γὰρ τὸ μελίπνουν — ἐκ κηροῦ εὐπήκτου οὖσαν, περὶ τὸ χεῖλος ἑλικτήν, ἤγουν περιειλημένην, φέρε, ἀντὶ τοῦ λάβε. ὄντως γὰρ ἐγὼ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἤδη ἕλκομαι εἰς τὸν Ἅιδην. εὔπηκτον δὲ λέγει τὸν κηρὸν ὡς εὐκόλως πηγνύμενον.

Vet. (Φέρ' εὐπακτοῖο: οἱ μὲν κατὰ συναλοιφὴν φέρ', εἶτα εὐπηκτοῖο, τοῦ καλῶς πεπηγότος· οἱ δὲ ἐκπληροῦσι φέρευ, ἀντὶ τοῦ λάμβανε, ⟨σοὶ⟩ δηλονότι, τὴν σύριγγα. Gen.[b]) μελίπνουν δὲ (ἢ τὴν ἡδύφωνον ἢ Gen.[b]) τὴν ὀδωδυῖαν διὰ τὸν κηρόν. Ἄλλως. Τὸ ἑξῆς· λάβε τὴν σύριγγα τὴν ἐκ κηροῦ εὐπήκτου, περὶ τὸ χεῖλος εἱλουμένην ἐν τῷ συρίζειν.

Vs. 132—136.

Vet. Φορέοιτε βάτοι: βάτος****— ⟨Νάρκισσος: καὶ⟩ θηλυκῶς λέγεται, ὡς ἐνταῦθα καλὴ νάρκισσος, καὶ ἀρσενικῶς παρ' Ἀριστοφάνει. — (Ἐπ' ἀρκεύθοισιν: ἄρκευθος δένδρον ἀκανθῶδες ἢ φυτόν. Gen.[b]) — Ὑπὸ ἀρκεύθοισι κομάσαι: ἄρκευθος εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. [τὸ δὲ κομᾶσαι ἀντὶ τοῦ ἀναθῆλαι· τὰ ἀπαρέμφατα ἀντὶ προστακτικῶν.]

128) [Φέρ':] πρὸς τὸ χεῖλος σύναπτε. M. — Τὴν φωνὴν ἐπιτελοῦσαν ἡδεῖαν. P.

129) [Σύριγγα:] τζαφάραν ἄριστον. P. — [Χεῖλος:] σύναπτε τὸ [χεῖλος] φέρε ἐνταῦθα, ἤγουν φέρε περὶ τὸ σὸν χεῖλος τὴν ἑλικτὴν ἐκ κηροῦ σύριγγα, ἤγουν τὴν ἀληλιμμένην ἐν κηρῷ. M. — Συνεστραμμένην. P.

130) [Ἤδη:] ἀπὸ τοῦ νῦν. 2.

---

2) //Gen.[a] Lips. 2) κακαλην 2.[1] 4) περιειλημμένην Gen.[a] Lips. et ante Brub. II. 5) οὗτος pro ὄντως Gen.[a] 8) φέρ'] Adert., φέρε cod. 10) φέρευ] φέρε δὴ cod. 11) //Gen.[b] — μελ. δὲ] Gen.[b], καὶ μελ. vulg. 11) ἢ τὴν] ἤδη cod. 11) τοι ὀδ. pro τὴν ὀδ. Gen.[b] 12) Pro ἄλλως . . . τὴν in Gen.[b] est lemma ἐκ κηρῷ. 13) εὐπηκτοῖο Gen.[b] 13) τὸ om. Gen.[b] 16) //Gen.[b] — βάτος] Gen.[b], ἡ βάτος vulg. Sequitur vulg. θηλυκῶς nullo lacunae indicio. 17) λέγ. θηλ. Gen.[b] — ὡς] Gen.[b], ὁμοίως vulg. 17) καλὴ] καὶ ἡ vulg., om. Gen.[b] 17) κ. ἀρσ. παρ' Ἀ.] Gen.[b], παρὰ δὲ τῷ Ἀ ἀρσ. λέγεται vulg. 19) //Om. Gen.[a b] Lips. 21) κομᾶσαι] κομάσαι vulg.

Rec. Νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε: νῦν δὲ ἴα μὲν αἱ βάτοι φορέοιτε, ἀντὶ τοῦ φέρετε, τουτέστι γεννᾶτε, ἐκτρέφετε, φέρετε δὲ οἱ ἄκανθοι (ἴα δηλονότι E.)· ἡ δὲ καλὴ νάρκισσος κομῆσαι, ἀντὶ τοῦ βλαστησάτω, ἐπὶ ταῖς ἀρκεύθοις· ἀκανθῶδες φυτὸν ἡ ἄρκευθος. τὸ δὲ κομῆσαι γίνεται ἀπὸ τοῦ κομάω κομῶ, ὃ λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ τριχῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φυτῶν. πάντα δὲ ἐνηλλαγμένα γενέσθω. [κατὰ τὸ

ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν αἱ πηγαί.]

καὶ ἡ πίτυς ὄχνας, ἤγουν ἄπια, ἐνείκαι, ἀντὶ τοῦ ἐνεγκάτω, (τουτέστι Gen.[a]) γεννησάτω, ἐκθρεψάτω, ἐπεὶ ὁ Δάφνις ἀποθνήσκει. — (Νῦν, ἐπεὶ θνήσκω, πάντα ἐνηλλαγμένα γένοιντο, καὶ ἡ βάτος φέροιτο καὶ βλαστῆσαι ἴα, ἡ δὲ ἄρκευθος ἐπὶ τῆς κόμης νάρκισσον, καὶ ἡ πίτυς ὄχνας. 6.)

Vet. Ὄχνας: καὶ ὄχνας καὶ ἀπίους φασὶ καὶ ἀχράδας [ἢ καὶ ἀχλάδας]· ἀχράδας μὲν παρὰ τὸ ἐν τῷ ἐσθίεσθαι ὄχλησιν [οἱονεὶ] ἐμποιεῖν [ὀχλάδας τινὰς οὔσας]· ὄχνας δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγχειν δοκεῖν· ἀπίους δέ, ὅτι πρῶτον ἐν Πελοποννήσῳ

132) [Ἴα:] καὶ ῥόδα. 2. 5. — [Ἄκανθοι:] ἀκανθηφόροι ῥάμνοι. P.

133) Ἐπὶ ὀξείαις ἀκάνθαις. M. P. — Ἀνθησάτω. M. P. ἀντὶ τοῦ βλαστησάτω, ἀνθησάτω. Phav. ἀναβλαστησάτω. E. ὁμοίως καὶ ἐνταῦθα κομάσαι ἀντὶ τοῦ κρύβηθι, τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ προστακτικοῦ. Q.

133) Ἐνηλλαγμένα καὶ ἀνατετραμμένα. M. — Ἡ πεύκη. E. M. P. — Ἄπια Κυδώνια. M.

134) [Θνάσκει:] καὶ κινδυνεύει. P. — Διώκοι. P.

136) Νυκτικόρακες. 2. κόρακες. P. κόκκυγες. M. — Ἐρίσαιντο. P. διὰ φωνῆς φιλονεικήσαιντο. H.

---

1) //Gen.[a] Lips. — νῦν ἴα in lemm. Gen.[a] 2) ἐκφέρετε, φέροιτε καὶ pro ἐκτρ. φέρ. δὲ Gen.[a] 3) οἱ ἄκανθοι] E. Gen.[a] Lips., αἱ ἄκανθαι vulg. 4) κομήσαι] κομῆσαι Gen.[a], κομάσαι vulg. 5) κομήσαι] Lips., κομῆσαι Gen.[a], κομάσαι vulg. 6) κομάω] (Gen.[a]) Lips. Kiessl., κομέω vulg. 7) Circumsepta om. Gen.[a] Lips. 8) *Eur. Med.* 414, ubi ποτ. ἱερῶν χωροῦσι παγαί. 9) καὶ ἡ πίτυς ὄχνας] Gen.[a] Lips. et ante Scult., qui καὶ ἁ π. ὄ., tum *ΟΧΝ*. reliquis omissis Ox. I. II, *ΟΧΝΑΣ* Reisk. seqq. 10) ἐκθρ. γενν. Lips. 14) //Gen.[b] sine lemmate, ex quo libro accesserunt καὶ ὄχνας καὶ et φασί. 15) ἢ καὶ ἀ. et in seqq. οἱονεὶ et ὀχ. τ. οὔσας om. Gen.[b] 15) ἀχράδας] Gen.[b], ut videtur, ἀχλάδας vulgo. In eodem verba ἀχ. δὲ (sic pro μὲν) .... ἐμποιεῖν post δοκεῖν leguntur. 15) παρὰ] Gen.[b], διὰ vulg. 15) ὄχλους pro ὄχλησιν Gen.[b] 17) ἄγχεσθαι Gen.[b] 17) ἄπιοι δὲ δοκοῦσι πρ. ἐν Πελ. Gen.[b] — 18) ῥάμναι cod. 21) Eadem in SchQ. legi videntur, ubi Duebnerus κομάσαι et κρύβηθι neque atque in Gl. extare dicit.

δοκοῦσι φυῆναι, ἣ ἐλέγετο Ἀπία. — (*Ἕλκοι: θηλάζοι.* p.) — *Κἀξ ὀρέων τοὶ σκῶπες: Ἀλέξανδρός φησι τοὺς σκῶπας οὐκ ἐπιτερπεῖς τῇ φωνῇ· διὸ καὶ παρ' Ὁμήρῳ φησὶν ὀρθῶς δοκεῖν γράφεσθαι·*

σκῶπές τ' ἴρηκές τε.

οὐ δεῖ γάρ, φησί, γράφεσθαι χωρὶς τοῦ σ· οἱ γὰρ σκῶπες ⟨σκαιὰν⟩ φωνὴν ἀφιᾶσι. Καλλίμαχος δέ φησι· „φθέγγεται ὥσπερ ἐπισκώπτων τῇ φωνῇ, [ὅθεν καὶ οὕτω καλεῖται·]“ (*ὅπερ κάλλιον.* p. 3. 5. Can. Gen.[b] Vulc.) *Τυραννίων δέ φησι σκῶπας τοὺς νυκτικόρακας, οἷον σκίοπας, τοὺς ἐν σκιᾷ ἔχοντας τὴν ὄπα, ἤγουν ἐν νυκτὶ ἔχοντας τὴν φωνήν.*

Rec. [*Ἄλλως.*] *Καὶ τοὺς κύνας ὤλαφος ἕλκοι, ἀντὶ τοῦ καὶ τοὺς μαστοὺς τῶν κυνῶν ὁ ἔλαφος ἑλκέτω· καὶ ἐκ τῶν ὀρέων οἱ σκῶπες ταῖς ἀηδόσι γαρύσαιντο, ἀντὶ τοῦ εἰς ἔριν φωνῆς ἐλθέτωσαν. σκῶπας δὲ λέγουσιν εἶναι τοὺς νυκτικόρακας.* — (*Λαμβάνεται τὰ εὐκτικὰ ἀντὶ προστακτικῶν, ὥσπερ καὶ τὰ προστακτικὰ ἀντὶ εὐκτικῶν.* 6. — *Καὶ οἱ βαρεῖς τὸ φθέγμα σκῶπες ἁμιλληθεῖεν ταῖς ἀηδόσι γλυκυτάταις τὸ φθέγμα οὔσαις.* 6.)

Vs. 138—141.

Vet. *Χ' ὠ μὲν τόσσ' εἰπὼν* [*ἀπεπαύσατο ἢ*] *ἀνεπαύσατο: εὐφήμως τὸ ἀποθανεῖν ἀναπαύσασθαι ἔφη. καὶ Ὅμηρος·*

139) *Ἀνεγεῖραι καὶ ἀναστῆσαι.* P. — *Τὰ τῶν Μοιρῶν ἐπικεκλωσμένα.* 5. — *Ἀπώλετο.* H. *ἠφανίσθησαν.* P.

140) *Ἦλθεν εἰς τὸν Ἀχέροντα, ἤγουν ἀπέθανε.* P. — *Ἤτοι περιεῖχεν αὐτὸν ἡ τοῦ Ἀχέροντος δίνη.* 5. *αὐτὸν ἐκάλυψε.* C.

141) *Ὑπὸ τῶν Νυμφῶν οὐ μισούμενον.* E.

---

1) *φυῆναι*] Gen.[b], *φῦναι* vulg. 1) *οἳ ἔλεγον* Gen.[b] 2) //Gen.[b] 2) *τὰς* Gen.[b]. 3) *παρ' Ὁμ. γράφει δοκεῖ φησὶ σκ.* Gen.[b]. 5) *Hom. Od.* E, 66. 6) *γράφεσθαι* om. Gen.[b] 7) *σκαιὰν* supplevit Hemsterh. ex EtM. 719, 50. 7) *ἀφιοῦσι* Gen.[b]. 7) *φθέγγεσθαι* Can. Vulc. 8) *ὅθεν κ. οὕ. καλ.* om. p. 3. 5. Can. Gen.[b] 9) *τυραννίδων* p. 3. 5. Can. Gen.[b] 10) *νυκτοκ.* Gen.[b] 10) *σκίοπας*] Gen.[b] Heins., *σκιόπας* ante Heins., *σκίωπας* Ox. II vulg. Sequens *τοὺς* om. Gen.[b] 11) *τὴν ὄπα ... ἔχοντας* om. Gen.[b] 12) //Gen.[a] Lips. — *τοὺς*] Gen.[a] Lips., *τὼς* vulg. — *ὤλαφος* Gen.[a], *ὦλαφος* Lips. 13) *θηλασάτω, ἑλκέτω* M. 14) *ὀρέων*] Gen.[a] Lips., *ὀρῶν* vulg. 14) *ταῖς*] Lips. et ante Ox. I, *τοῖς* vulg. 14) *συνάσαιεν εἰς ἔριν* M. Verba *εἰς ἔ. φ. ἐ.* etiam ex Cant. afferuntur. 21) //Gen.[b] cum lemmate *ἐπεὶ θνήσκει* ante schol. *κἀξ ὀρέων* l. 2.

ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

— (Ἤθελ' ἀνορθῶσαι. ἐκ δευτέρου ζῶντα παραστῆσαι. Gen.[b]) — Τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει: ἐπεπληρώκει τὸ χρεών. καὶ Ὅμηρος·

γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

λίνον δὲ οἱ ποιηταὶ ἀντὶ βίου, ὅτι συνάπτουσι τὸ λίνον ἑξῆς, ὡσαύτως δὲ αἱ Μοῖραι ἑξῆς ἐπικλώθουσι τὴν ζωὴν καὶ εἰσαῦτις ἀναλύουσιν. — Ἔβα ῥόον: τουτέστιν ἀπέθανε καὶ (διὰ τοῦτο 3.) τὸν Ἀχέροντα διῆλθε. — Τὸν Μοίσαις φίλον: καθὸ πρῶτος εὕρατο βουκολικήν. — Φίλον ἄνδρα: ἐπεὶ πάσαις οἰκείως διέτριβε.

Rec. [Ἄλλως. Ὁ νοῦς·] καὶ ὁ μὲν τοσαῦτα εἰπὼν ἀπεπαύσατο, ἤγουν ἀπέπνευσεν, ἐτελεύτησε τὸν βίον· τοῦτον δὲ ἡ Ἀφροδίτη ἤθελεν ἀνορθῶσαι, ἤγουν ἀνακαλέσασθαι, ἀναζωῶσαι· τά γε μὴν λίνα, τουτέστι τὰ νήματα τὰ ὑπὸ τῶν Μοιρῶν ἐπ' αὐτῷ κλωθόμενα, πάντα λελοίπει, ἤγουν ἐξέλιπον, ἐπαύσαντο. καὶ ὁ Δάφνις διέβη τὸν ῥοῦν, τοῦ Ἀχέροντος δηλονότι· ἔκλυσὲν, ἤγουν ἐκάλυψεν, ἡ δίνη, τουτέστιν ἡ συστροφὴ τῶν ῥευμάτων τοῦ Ἀχέροντος, τὸν ἄνδρα τὸν ὑπὸ τῶν Μουσῶν φιλούμενον, ὡς τῶν ᾠδῶν δηλονότι τῶν προσφιλῶν αὐταῖς ἐπιμελούμενον, τὸν οὐκ ἀπεχθῆ, ἤγουν μισούμενον, ταῖς Νύμφαις, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῶν δηλονότι φιλούμενον. — (Ἤγουν ἡ μὲν Ἀφροδίτη ἐβούλετο ἀναστῆσαι ὑγιαίνοντα· τῇ δὲ Μοίρᾳ ἄλλως βεβούλευτο. ὁ γὰρ ἄτρακτος αὐτῆς ἐξεκέκλωστο, καὶ ὁ ἐπ' αὐτῷ μίτος ἐπέλιπεν. 6.) — (Τῶν Μοιρῶν φησὶ τὰ κεκλωσμένα· οἷον τὰ κεκλωσμένα καὶ εἱμαρμένα ἐτελειοῦντο. Q.)

---

1) *Hom. Il. Λ*, 241. — αὖθις Gen.[b] et ante Brub. 2) ἐν δευτέρου cod., ἐν δευτέρῳ Adert. tac. 2) παραστῆσαι] Duebn., παραστῆναι cod. 3) //Gen.[b], ubi μὴν omisso λίνα. 3) ἐκπεπληρώκει Gen.[b] 5) *Hom. Il. T*, 128. — γεινομένῳ] Gen.[b] et vulg., γεινομένου ante Xyl. et Reisk. seqq. — ἐπένεισε ante Heins. — λίνῳ ὅ. μ. τ. μ. om. Gen.[b] 6) ἀντὶ βίου] Reinesius, ἀντ' ἐλίου Call., ἀντὶ ἐλίου Brub., ἀντὶ ἐρίου Xyl. vulg., ἀντ' ἐρίου Gen.[b] 6) ὅτι . . . καὶ] συνάπτουσιν, ὅτι τ. λ. ἐκ γῆς, καὶ αὗται δὲ αἱ Μ. ἐκ γῆς ἐπ. τοῖς ζώοις τὴν vulg. 7) εἰς αὖτις] εἰς αὐτῆς p., εἰς γῆν 5. (Gen.[b]) et Kiessl. auctore Reinesio, ἐκ γῆς vulg. 8) ἀναλύουσιν] ἀνάλυσιν vulg. 8) //Om. Gen.[a, b] Lips. 9) τὸν pro τοῦτο Wart. — τὸν om. 3. 9) //Gen.[b] — Μοίσαις] Gen.[b], Μοίσαισι Call. 10) καθὰ Gen.[b] 10) /Gen.[b] 11) ἐπὶ Gen.[b] et ante Xyl. 11) πάσαις] Toupio auctore Kiessl., πάσας Gen.[b] vulg. 12) //Gen.[a] Lips. — ἐπαύσατο E. H. M. 15) νοήματα ante Heins. 16) ἐξέλιπεν, ἐπαύσατο E. 19) στροφὴ Lips., στορφη 1.[1] 6.[1] 21) οὐκ ἀπ. ἤγ. μισ.] Gen.[a] Lips., τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπ. ἤγ. μὴ μισ. vulg. 24) βεβούλευτο] βεβούλευται Kiessl. Gaisf., βεβούλεται Wart.

Vs. 143—145.

Rec. Καὶ σὺ δίδου τὴν αἶγα καὶ τὸ σκύφος, ἤγουν τὸ ποτήριον, ὡς ἂν ἀμέλξας σπονδὴν ποιήσω ταῖς Μούσαις. εἶτα ἀποτείνει πρὸς τὰς Μούσας καί φησιν· ὦ Μοῦσαι χαίρετε πολλάκις, τουτέστιν ἀσπάζομαι ὑμᾶς πολλάκις· ἐγὼ δὲ χάριν ὑμῶν καὶ ἐς ὕστερον, ἤγουν εἰς τὸ ἐπιόν, (μετὰ ταῦτα H. M. P.) ᾄσω ἡδύτερον.

Vs. 146—148.

Rec. Πλῆρές τοι μέλιτος: ἀντωνυμία τὸ τοι. εἴθε γένοιτο τὸ καλόν σου στόμα ὦ Θύρσι μέλιτος πεπληρωμένον.

Vet. Πλῆρές τοι σχαδόνων: [γράφεται καὶ πλῆρες δέ. σχαδόνες δὲ] τὰ [ἐκ] τῶν κηφήνων κηρία, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Θεαίτητος δὲ τοὺς κηροὺς τοὺς ἔχοντας τῶν κηφήνων τοὺς γόνους, οἵτινες ἡδὺ ποιοῦσι βρῶμα. οἱ δὲ κοινότεροι ἐπὶ τῶν * * * * κηφήνων τῶν ἐσθιόντων τὸ μέλι, (ὥς φησιν Ἡσίοδος·

κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὁρμήν.

3. 5. Can. Gen.[b] Vulc.) — Καὶ ἀπ' Αἰγίλω ἰσχάδα: Αἴγιλα δῆμος τῆς Ἀττικῆς ἀπό τινος [φυλῆς] ἥρωος Αἰγίλου. ὅτι δὲ αἱ Ἀττικαὶ ἰσχάδες ἡδεῖαι καὶ Δείνων μαρτυρεῖ. ἔστι

143) Τὸ ποτήριον, τὸ κισσύβιον. M. — Ἵνα καὶ ἀνασύρας. P.
147) Κηρομέλιτος. E. N. P. γλυκυσμάτων. M. — Ἀπὸ τῆς Αἰγίλου· ἦν γὰρ δῆμος ἐν Ἀθήναις. 2. ἀκρωτήριον Λακωνικὸν πλησίον Κρήτης. 5. τοῦ ἀκρωτηρίου. P. νῆσος παρὰ Πελοποννήσου. 6.

---

2) //Gen.[a] Lips. — καὶ σὺ δ. τὴν αἶγα καὶ τὸ] Gen. Lips. Call. (sed haec τὺ et τὰν), om. Ox. vulg. 3) ἀμέλξαι H., ἀμέλξας αὐτὴν E. 4) νύμφαις pro μούσαις 2. 5) δὲ] Gen.[a] Lips. vulg., δὲ καὶ Wart. ex aliquo Vat. et seqq. 9) //Gen.[a] Lips. — τοι] Lips. vulg., τοὶ Kiessl. 12) //3. 5. Can. Gen.[b] Vulc. hoc initio σχαδόνων: τὰ τῶν κηφ. 13) φησι καὶ Ἀριστοφάνης omissis Θεαίτ. δὲ 3. 5. Can. Gen.[b] Vulc. 15) ἱπτάμενοι post οἵτινες 3. 5. Can. Gen.[b] Vulc. 16) κοινότεροι] 5. Can. Gen.[b] Vulc., κοινότερον 3. vulg. 16) κηφήνων . . . μέλι] 3. 5. Can. Gen.[b] Vulc., κηρίων ὧν τὸ μέλι ἐσθίεται vulg. 18) *Hesiod. Op.* 301, ubi εἴκελος ὀργὴν cum v. l. ὁρμήν. 19) //Gen.[b] sine lemmate. 20) Αἴγιλα] Gen.[b], Αἴγιλος vulg. 20) δῆμος Ἀττικὸς Gen.[b] 20) φυλῆς τινος Gen.[b] Vocem φυλῆς ejici jussit Toupius. 21) αἱ om. Gen.[b] 21) ἡδέαι ante Xyl., καὶ ἡδεῖαι καὶ Gen.[b] 21) Δείνων] Meursius de Pop. Att. p. 6, Δίων vulg., ὁ Δίων Gen.[b] 21) ἔτι pro ἔστι Gen.[b]

δὲ καὶ Λακωνικὸν χωρίον Αἴγιλον. τινὲς δὲ ὅτι ἐστὶ καὶ νῆσος μεταξὺ Κρήτης καὶ Λακωνικῆς οὕτω καλουμένη.

Rec. *Ἄλλως. Πλῆρές τοι σχαδόνων, ἤγουν μέλιτος, κηρίου — περισσὸν δὲ ἐνταῦθα τὸ τοι — καὶ ἀπ' Αἰγίλου εἴθε τρώγοις ἰσχάδα ἡδεῖαν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς — Αἴγιλος γὰρ δῆμος ἐν ταῖς Ἀθήναις — ἐπεὶ σύγε ᾄδεις φέρτερον, ἤγουν βέλτιον, τέττιγος.*

Vs. 149.

Rec. *Ἠνὶ δέ τοι, ἤγουν ἰδού, τὸ δέπας· θέασαι φίλος, ὅπως καλὴν ὀσμὴν πέμπει.*

Vs. 150.

Vet. *Ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς: ἐπὶ κρήναις ταῖς τῶν Ὡρῶν δόξεις αὐτὸ πεπλύσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐν ἔαρι, ἐπεὶ πάντα τότε ἀνθεῖ.*

Rec. *Ἄλλως. Δοκήσεις, ἤγουν δόξεις, νομίσεις, πεπλύσθαι αὐτὸ ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τῶν Ὡρῶν· οὕτως ἐστὶ δηλονότι ὡραῖον.*

Vs. 151. 152.

Rec. *Ὧδε ἴθι, ἤγουν δεῦρο ἐλθὲ ὦ Κισσαίθα. ὄνομα αἰγὸς ἡ Κισσαίθα.*

149) [*Ἡνίδε:*] *ἰδού· Δωρικὴ ἡ λέξις.* E. — *Τὸ κισσύβιον.* M. *τὸ ποτήριον, ὃ ὑπεσχόμην δώσειν.* P.

150) *Δόξεις πεπλύσθαι εἰς τὴν πηγὴν τῶν Ὡρῶν. ὥρα δὲ ἡ εὐμορφία· ἐς τοσοῦτον γὰρ κάλλος ἐξήσκηται.* 2.

152) [*Σκιρτάσητε:*] *πηδήσετε.* M. — *Ἐπαναβῇ.* P. *διεγερθῇ.* E.

---

1) *ἐστὶ* et *οὕτω καλ.* om. Gen.[b.] 3) //Gen.[a.] Lips. — *Πλῆρές τοι σχαδόνων*] Gen.[a.] Lips. Call., *ΠΛΗ.* Ox. I. II, *ΠΛΗΡΕΣ* Reisk. seqq. 4) *τὸ τοι*] Lips., *τὸ τοὶ* vulg., *τοι* Gen.[a.] 4) *αἰ* pro *καὶ* Gen.[a.] 5) *ἤγουν* pro *ἀ. τοῦ* Gen.[a.] 6) *ἐπεὶ σύγε ᾄδεις φέρτερον*] Gen.[a.] Lips. et ante Ox. I, ubi solum *ΦΕΡ.*, tum *ΦΕΡΤΕΡΟΝ* Reisk. seqq. 9) //Gen.[a.] Lips. — *ἠνὶ δέ τοι*] Gen.[a.] Lips. et ante Ox. I, ubi *ΑΡΕ.*, tum *ΗΝΙ.* Ox. II, *ΗΝΙΔΕ* Reisk. seqq. 10) *ἤγουν καλὴν ὀσμὴν ἀποπέμπει* (?) N. 12) //Gen.[b.] — *κράναισι δοκασεῖς*] Gen.[b.], *κράνεσιν* Call. 12) *κρήνης τῆς* Gen.[b.] 13) *αὐτὸ πεπλ.*] *ἀποπεπλ.* vulg. 13) *ἐν*] add. Gen.[b.] 13) *πάντα τ. ἀ.*] Gen.[b.], *ἀνθεῖ τ. πάντα* vulg. 15) //Gen.[a.] Lips. — *δοκήσεις*] Gen.[a.] Lips., *δοκασεῖς* vulg. 15) *πελλῦσθαι* Gen.[a.] 19) //Gen.[a.] Lips. — *ὧδε*] Gen.[a.], *ὧδ'* Lips., *ὧδ'* ante Ox. I, om. vulg. 19) *ὦ*] add. Gen.[a.] 19) *ὄν. αἰ. ἡ Κ.*] Gen.[a.] Lips. et ante Ox. I, om. vulg.

Vet. Ἢ <Κισσαίθα:> ἡ πρὸς τὸ γεννᾶν διάπυρος καὶ θερμή, ἀπὸ τοῦ κισσῶ τὸ γεννῶ καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω. εἰ δὲ Κιναίθα γράφεις, Κιναίθα ἐστὶν ἡ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διάπυρος, ἤγουν ταχεῖα, αἲξ ἀπὸ τοῦ κινῶ καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω. — Ἄλλως. Κισσαίθα: ὄνομα αἰγός· ἢ ἐκ τοῦ κισσῶ καὶ τοῦ αἴθω, ἢ ἡ κισσὸν λευκὸν κατανεμομένη. αἰθὸν γὰρ τὸ λαμπρόν· ἐκ δὲ τοῦ λαμπροῦ γίνεται μεταληπτικῶς τὸ λευκόν. — (Ἄλλως. ἡ ταχεῖα αἲξ ἀπὸ τοῦ ταχέως γεννᾶν· κισσῶ γὰρ τὸ γεννῶ, αἴθω δὲ τὸ καίω καὶ ἀνάπτω. Gen.[b])

Rec. Τὺ δέ: σὺ δὲ ἄμελγε αὐτήν· αἱ δὲ χίμαιραι, οὐ μὴ σκιρτήσητε, τῆς συννόμου δηλονότι στερούμεναι. — Μὴ ὁ τράγος: τὸ οὐ ἀπὸ κοινοῦ, ἤγουν οὐ μὴ ἐπιβῇ, αὐταῖς δηλονότι, ὁ τράγος ὑμῖν.

---

1) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 5) //Gen.[b.] sine ἄλλως. 5) ἢ ἐκ] καὶ ἐκ Gen.[b.], ἐκ vulg. 6) ἢ ἡ] η vulg., ἢ Hamak. 6) αἰθὸν] αἶθον vulg. 10) //Gen.[a.] Lips. sine lemmate. — αἱ δὲ χ. οὐ μὴ σκ.] Gen.[a.] Lips. et ante Ox. I, nihil nisi *AI.* vulg. — χίμεραι ante Xyl. 11) σκιρτήσητε] Gen.[a.] Lips., σκιρτήσετε Call., πηδήσετε M. 11) //Gen.[a.] Lips.; lemma etiam in hoc extat atro scriptum. 12) αὐταῖς] 23. M. et Wart. seqq., αὐτῇ E. Gen.[a.] Lips., om. vulg.

Idyll. II.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Φαρμακεύτρια. κέχρηται δὲ ὁ Θεόκριτος ἐν τούτῳ Δωρίδι διαλέκτῳ. προλογίζει δὲ Σιμαίθα. — (*Φαρμακεύτρια Δωρίδι.* Gen.[b] — *Φαρμακεύτριαι. κέχρηται δὲ ὧδε Δωρίδι διαλέκτῳ.* Y. — *Θεοκρίτου Σιμαίθα Δωρίδι, διηγηματικόν.* M. — *Ἡ Σιμαίθα. ἡ δὲ Θέστυλις ἦν θεράπαινα τῆς Σιμαίθας.* G. — *Ἡ Σιμαίθα ποιεῖται τὸν λόγον πρὸς τὴν δούλην.* H. Gen.[a])

(*Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου· Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ρξζ΄, ὧν τελευταῖος· ἀστέρες εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὀπαδοί.* M. — *Τοῦ αὐτοῦ Μοσχοπούλου Σχόλια.* I. M.)

Vs. 1.

Vet. [*Πᾶ μοι ταὶ δάφναι φέρε Θέστυλι πᾶ μοι τὰ φίλτρα.*] (*Συνετέλουν γὰρ αἱ δάφναι ταῖς γοητείαις.* ⟨*φίλτρα*⟩ *τὰ πρὸς φιλίαν ὀτρύνοντα φάρμακα.* *5. Gen.[b])

Rec. (*Ποῦ εἰσὶν αἱ δάφναι μου; φέρε Θέστυλι, ἀντὶ τοῦ ἔνεγκε αὐτάς. ποῦ δὲ τὰ φίλτρα, ἤγουν τὰ πρὸς φιλίαν κινοῦντα φάρμακα.* I. M. *Lips. — *Συντελοῦσιν αἱ δάφναι πρὸς γοητείαν* 6. K. M., *αἷς αἱ φαρμακεύτριαι χρῶνται.* K. M.)

Vs. 2.

Vet. *Στέψον τὰν κελέβαν: στεφάνωσον τὴν κελέβην. κελέβη δέ ἐστι ποτήριον ξύλινον κυλικῶδες. Εὐφορίων ἐν Ποτηριοκλέπτῃ·*

1) [*Δάφναι:*] *τὰ Δάφνιδος* (sic) *φύλλα.* M. *καὶ τὰ ἀειθαλῆ φυτά.* P. — [*Θέστυλι:*] *ὄνομα δούλης.* P. *τροφέ.* M. — *Τὰ πρὸς φιλίαν συμβαλλόμενα εἴδη, ἢ ὄργανα μαγικά.* E.

---

15) Haec in Gen.[b] Hypothesi adhaerent. 15) *γοητρίαις* Gen.[b] 16) *φίλτρα* supplevit Wartonus. 16) *πρὸς φίλον* *5. 17) *φέρε Θ.* et *ποῦ δὲ τὰ φ.* om. Lips. Eadem, quae in hoc, in H. M. P. inter lineas extare videntur, ut in M. bis legantur. — *εἰσὶν*] H. * M. P. * Lips, *φησιν* rell. 18) *ἔνεγκε*] H. * M., *ἔνεγκαι* rell. 18) *εἰς φιλίαν* H. * M. * Lips. 19) *πράγματα* pro *φάρμ.* * M. 19) Haec in K. M. Hypothesi post *Μίμων* adhaerent. 20) *ἐπὶ γοητ.* Wart. ex Vat. 23) //Gen.[b], ubi *κελεύαν.* 23) *κεφαλὴν* pro *κελέβην* Gen.[b] 24) *κελένη* P., *κελεύη* Gen.[b] 24) *ἐστι ποτήριον*] P. Gen.[b], *ἐστιν ὄνομα πόλεως· ἔστι δὲ καὶ ποτήριον* vulg. 24) *ἐν* om. 5. P. et fort. Vulc., qui in verbis *Εὐφορίων . . . κελεύην* fere cum 5. P. concinere dicitur. 25) *Euphor. fr.* 6. *Mein.* *Ποτηριοκλέ-*

ὅστις ἐμεῦ κελέβην Ἀλυβηΐδα μοῦνον ἀπηύρα. Ἀλύβη ἐστὶν ὄνομα πόλεως. — Οἰὸς ἀώτῳ: προβάτου ἄνθει, ἀντὶ τοῦ ἐρίῳ. ὡς συνεργοῦντος δὲ τούτου πρὸς τὰς φαρμακείας τερατεύεται.

Rec. Ἄλλως. (Στέψον τὰν κελέβαν: Gen.[a] Lips.) στεφάνωσον τὴν κελέβην τῷ λεπτοτάτῳ καὶ ἐξαιρέτῳ ἐρίῳ τοῦ προβάτου τῷ φοινικῷ, ἤγουν τῷ κοκκίνῳ. ξύλινον δέ τι ποτήριόν φασιν εἶναι τὴν κελέβην. (ἄλλοι δὲ τὴν κεφαλὴν εἶναί φασι. E. P. Gen.[a])

Vs. 3.

Rec. Ὡς τὸν ἐμὸν βαρυνεῦντα: ἵνα τὸν ἐμὸν φίλον ἄνδρα βαρύνοντά με καταθύσωμαι, ἤγουν καταγοητεύσω [ἢ καταγοητεύουσα] ἐν πυρὶ καίουσα τὰ ἐπὶ τοῦτο συντείνοντα φάρμακα. ὥσπερ τὸ λείβειν λέγεται μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ σπένδειν, λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ χεῖν ἁπλῶς, οὕτω καὶ τὸ θύειν λέγεται μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ τῶν παρόντων ἀπάρχεσθαι κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν χρῆσιν — οὔτοι γὰρ οὐκ ἐπὶ τοῦ σφάττειν τοῦτο ἐτίθουν ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι τῶν παρόντων· τὸ ἔρδειν δὲ καὶ τὸ ῥέζειν ἔλεγον ἐπὶ τῶν σφαγίων — λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καίειν ἁπλῶς καὶ ἐν πυρὶ

2) *Κόσμησον*. 2. C. H. — Ποτήριον, τὴν κεφαλήν. 5. — Ἀπανθίσματι μαλλοῦ. 2. ἀπανθίσματι, ἤτοι μαλλίοις προβάτου. C. M.

3) *Τὸν κατατρίβοντά με*. 5. θλίβοντά με. 6. λυποῦντά με. v. 2. βαροῦντά με. M. — [Καταθύσομαι:] μαγεύσω θυσίαις. 5. γοητεύσω. 2.

πτῃ Can. et auctore Toupio Kiessl., ποτηριοκλέπτῃ ἢ ὁ ποτηριογλύπτης 5. P. Gen.[b] et fort. Vulc., Ποτηριογλύπτῃ vulg.

1) ἐμεῦ] 5. P. Gen.[b] et fort. Vulc., ἐμὴν vulg. 1) κελεύην 5. P. Gen.[b] et fort. Vulc. 1) ἀ δα pro Ἀλ. Gen.[b] 2) Ἀλύβη ἐ. ὄ. π.] ἄλλως. Κελεύη ἐ. ὄ. π. P. Gen.[b], Ἀλύβη δὲ ἐ. ὄ. π. conj. Hemsterh., om. vulg., vid. supra ad p. 90, 24. 2) //Gen.[b] 3) τὰς om. Gen.[b] 4) τερατεύεται] conjj. Francius et Hemsterhusius, τηρατεύεται P., θεραπεύεται Gen.[b] vulg. 5) //Gen.[a] Lips. — κελέβαν] κελεύαν Gen.[a], κελεύβαν Lips. 6) κελεύην Gen.[a] Lips. 8) τι] E. M. Y., τὸ Lips., om. vulg. 8) κελεύην Gen.[a] 9) φασιν εἶναι (εἶναι φασὶ E.[2]) τὴν κελέβην E. P. — Post φασι in Gen.[a] sequitur glossa Suidae Κελέβη, in qua corruptelae κελεύη κόγκη — ῥίψασθαι — ἔχεε κελεύη — δ' ἂν — ἐφύσατ'. 11) //Gen.[a] Lips. sine lemmate, Phav. s. v. καταθύσομαι ἄνδρα inde ab ἤγουν. 12) καταθυσωμαι] Gen.[a], —σομαι vulg. 12) ἢ κατ. om. E. M.[4] Y. Gen.[a] Lips. Phav., ut Koehlerus voluerat; sed θυσίαις post καταγοητεύσω addit M.[3] 17) τὴν παλαιῶν Gen.[a], τὴν παλαιὰν E. 20) δὲ ἀντὶ Lips. — 23) κατατρίβοντα] Duebn., καὶ τρ. cod. 23) με ex v. non affertur.

τιθέναί τι, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα. ἵνα καταθύσομαι ὁριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ ὡς ἐν τῷ

ἵνα εἴδομεν ἄμφω.

— (*Διὰ τὸ μέτρον μικρὸν τὸ σο, ὡς τὸ ἵνα εἴδομεν.* M.) — *Βαρυνοῦντα ἀντὶ τοῦ βαρύνοντα, λυποῦντα· μέλλων ἀντὶ ἐνεστῶτος. οὗτος γὰρ συνεφώνει τῷ μέτρῳ βραχὺ ἔχων τὸ ρυ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ* ⟨*ινω καὶ*⟩ *υνω ῥήματα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἀεὶ βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχουσιν, οἷον κρίνω κρινῶ, εὐρύνω εὐρυνῶ, πλατύνω πλατυνῶ.* — (*Καταθύσομαι τὸν ἐμὸν φίλον ἄνδρα βαρύνοντα· βαρύνει γάρ με, ἐπεὶ αὐτὸν φιλοῦσαν ἀποστρέφεται. καταθύσομαι ἀντὶ τοῦ κατ' ἐκείνου θύματα ποιήσω.* 6. et fere 2. *ἀπὸ τούτου ῥήματος καὶ θύος ὡς παρ' Ὁμήρῳ·*

θύεσσι ἱλάσκεσθαι. 2.)

Vet. (*Καταθύσομαι: γράφεται καὶ* ⟨*καταδήσομαι, ἤγουν*⟩ *καταμαγεύσω. δεσμεύειν γάρ φασιν αἱ φαρμακίδες, ὅταν πρὸς κατοχήν τινα παρ' αὐταῖς καταμαγεύσωσιν.* 5. P. Gen.[b.])

Vs. 4.

Rec. (*ΠΟΘ. προσήκει, ἐπλησίασεν.* 6.)

Vs. 6.

Rec. Ἄρραξεν: ἔκρουσεν. ἀράσσω δι' ἑνὸς ρ· οἱ ποιηταὶ δὲ ὅτε ἔχουσι χρείαν ἐκτεῖναι τὸ α, καὶ ἕτερον ρ προστι-

4) *Ἐπὶ δώδεκα ἡμέραις.* 5. *δωδεκάτην ἡμέραν ἔχει.* H. P. Lips. *δωδεκάτης* (sic) *ἡμέρας ἔχει, ἐστίν.* M. *δώδεκα ἡμέρας διαβιβάσας.* E. N. — *Ἦλθεν ὧδε πρός με. τοῦτο γὰρ τὸ μοι.* M.

5) *Ἀντὶ τοῦ ζῶσαί ἐσμεν.* H. M. P. Lips.

---

1) *καταθήσομαι* ante Xyl. (recte Phav.) 3) *Hom. Il. Α*, 363. — *ἄμφω* om. Lips. 5) //Gen.[a.] Lips. — *βαρυνοῦντα*] Gen.[a.] Lips., *βαρυνεῦντα* vulg. Verba *ἀντὶ .... ἐνεστ.* etiam ex Harl. afferuntur. 5) *βαροῦντα* pro *βαρύνοντα* Gen.[a.] 5) *λυποῦντα*] 2. E. I. M. Y. Gen.[a.] Lips., om. Harl. vulg. 6) *οὗτος*] Lips., *οὕτω* vulg. 6) *ἔχειν* E. 7) *διὰ*] 2. 6. Y. Gen.[a.] Lips., *ἀπὸ* vulg. 9) *πλύνω πλυνῶ, βαρύνω βαρυνῶ* pro *πλατ. πλατ.* Gen.[a.] 10) *ἐπεὶ*] Kiessl. Gaisf., *ἐπὶ* Wart. 15) *καὶ* om. Gen.[b.] — *καταδήσομαι ἤγουν* supplevit Hamakerus, quum Toupius *καταδήσομαι* pro *καταμαγεύσω* scribi jussisset. 16) *φησι* Wart., quod correxit Kiessl. 22) //Gen.[a.] Lips. sine lemmate. — *ἔκρ.* om. Gen.[a.], s. l. habet Lips., qui reliqua in marg. 22) *ἄρασσον* E. Lips., *ἄρρασσον. ἀράσσω* Gen.[a.] 23) *δὲ ἔχοντες* E.

θέασιν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ, ἐκκλίνοντες τὸ κοινόν, ἄρρασσον λέγουσι τῇ προσθήκῃ τοῦ ρ τὴν ἄρχουσαν αὔξοντες.

Vs. 8.

Rec. Παλαίστραν: παλαίστρα ὁ τόπος, ἔνθα παλαίουσι, καὶ αὐτὴ ἡ πάλη. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τοῦ προτέρου λέγεται σημαινομένου.

Vs. 10.

Rec. (Ἐκ θυέων: τουτέστι διὰ τῶν ἐν τῷ πυρὶ καιομένων φαρμάκων καταθύσομαι καὶ καταγοητεύσω. E. M. P.)
Vet. Ἀλλὰ Σελάνα: Πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν Παρθενίων „ἤτοι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὔχονται εἶναι καὶ Ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες Σελήνην.“ — Ἄλλως. Ταῖς ἔρωτι κατεχομέναις τὴν Σελήνην ἀνακαλεῖσθαι σύνηθες, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶ τὴν Φαίδραν ἐν τῷ Καλυπτομένῳ Ἱππολύτῳ. παρῆν δὲ αἴτιον τοῦτο, [ἔπραττον], ἔνιοί φασιν, ὅτι [ἐπειδὴ] σιγηλή ἐστιν ἡ νύξ, δεῖ δὲ τοῖς κλεπτομένοις ἔρωσι σιγῆς καὶ νυκτός. Μένανδρος·

ὦ νύξ· σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης.

6) Ἔπληξεν. E. — Ὁ ἐχθρός, ὁ φονεύς. 2. ὁ ἀνάρμοστος, ὁ ἄφιλος. 2. H. P. Lips. ἄδικος ὑπάρχων. 6. ὡς ἐχθρός. E. — [Οἱ:] αὐτοῦ. E. H. Lips.

7) Ταχέως μεταβαλλομένας, ἀντὶ τοῦ ἀστάτους. 6. τὰς κούφας, τὰς ἀβεβαίους. 2. H. P. Lips. ἐλαφράς. M. ἀβεβαίους. M. ἁπαλάς. C.

8) [Τιμαγήτοιο:] ὄνομα τόπου. H.

---

2) ἄρασσον Lips. 2) ἄρχουσαν] 2. 6. M. Gen.[a], ἀρχὸν ante Brub., ἀρχὴν vulg., evan. in Lips. 2) αὔξουσαν Gen.[a] 5) //Gen.[a] Lips. sine lemmate. 6) δὲ om. Lips. 9) τῷ πυρὶ] vid. Gl., πυρὶ N., τῷ ποτηρίῳ E. M. P. (?) 11) //Gen.[b] post lemma sequens scholium habet, tum praefixo ἄλλως hoc. — *Pind. fr.* 80. *Bgk.* 12) Παρθενίων] 5. Gen.[b], παρθένων vulg. 12) ἤτοι] 5.[2] Gen.[b], τοι 5.[1], ὅτι vulg. 13) ἔχονται Gen.[b] — εἶναι καὶ] 5. Gen.[b], τὸν vulg. 14) ταῖς — κατεχομέναις] 5. P. Gen.[b], τὰς — κατεχομένας vulg. 15) ἀνακαλεῖσθαι] P. Gen.[b], μετακαλεῖσθαι vulg. 15) φησὶ τ. Φ.] 5. P. Gen.[b], ποιεῖ Φ. πράττουσαν vulg. 16) καλυπτομένῳ] Vat. P., κατακαλυπτομένῳ 5. Gen.[b], καλουμένῳ vulg. 16) ἱππολίτω 5., ἱππολύτῃ P. Gen.[b] 16) παρῆν δὲ αἴτιον] παρ' ἣν δὲ αἰτίαν 5. P. Gen.[b] (sed δὴ P., ἀντίαν Gen.[b]), κατὰ τί δὲ vulg. 17) ἔπρασσον οἱ μέν φ. 5. P. Gen.[b] 17) ἦν pro ἐστιν P. Gen.[b] 17) δεῖ δὴ τοῖς καλυπτομένοις P. 18) ἔρωτι P. Gen.[b] 19) *Menand. fr. inc.* 199. — σὺ] Toupius, σοὶ vulg. — δὴ] 5. P. Gen.[b], δεῖ vulg. — ἀφροδίτη P. Gen.[b], ἀφροδίτα 5. — 20) ὁ bis om. Lips. 24) ἀβεβαίους] Lips., ubi alterum τὰς deest, ἀβεβαίας rell.

ἢ ὅτι καὶ ἡ Σελήνη περὶ ἐρωτικά τινα ἐνενοσήκει, παρὸ καὶ ταῖς τῷ αὐτῷ πάθει κεχρημέναις συμπράσσει· (τὰ γὰρ περὶ Ἐνδυμίωνα πρόδηλα. 5. P. Gen.[b]) ἢ ὅτι διάπυρος ἡ θεός, καὶ τὸ πάθος δὲ τοιοῦτον, (εἰ καὶ ἠπεδανὴ ταῖς φλοξίν, ὥς φασιν. 5. P. Gen.[b])

Vs. 11. 12.

Vet. Τὶν γὰρ ποταείσομαι:. σοὶ γὰρ καλὸν ὕμνον προσυμνήσω ὦ Σελήνη (καὶ τῇ Ἑκάτῃ. χθονίαν δὲ τὴν Ἑκάτην φησί, παρόσον Περσεφόνης τροφός, ἢ παρόσον ⟨Σώφρων νερτέρων⟩ πρύτανιν αὐτὴν κέκληκεν. Gen.[b]) — Τᾷ χθονίᾳ θ᾽ Ἑκάτᾳ: τὴν Ἑκάτην χθονίαν φασὶ θεὸν καὶ νερτέρων πρύτανιν, καθὰ καὶ Σώφρων· Ἥραν μιχθεῖσαν Διὶ γεννῆσαι παρθένον, ὄνομα δὲ αὐτῇ θέσθαι Ἄγγελον. ταύτην δὲ μετὰ τὴν γέννησιν ταῖς Νύμφαις δοθῆναι παρὰ τοῦ Διὸς τρέφεσθαι. αὐξανθεῖσαν δὲ κλέψαι τὸ τῆς Ἥρας μύρον, ᾧ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἠθὰς ἦν χρίεσθαι, καὶ δοῦναι Εὐρώπῃ τῇ Φοίνικος θυγατρί. αἰσθομένην τὴν Ἥραν καὶ ἐφορμῆσαι βουλομένην αὐτὴν κολάσαι. τηνικαῦτα μὲν τὸ πρῶτον εἰς γυναικὸς τετοκυίας οἶκον καταφυγεῖν· ἐκεῖθεν δὲ πρὸς ἄνδρας νεκρὸν φέροντας. ὅθεν τὴν μὲν Ἥραν ἀπο-

10) Ἐκ τῶν θυσιῶν, μαγειῶν· θύος γὰρ τὸ θῦμα. 5. M. διὰ καταγοητευμάτων. 6. διὰ τῶν ἐν τῷ πυρὶ καιομένων φαρμάκων. 2. 6. Lips. — [Καταθύσομαι:] καταγοητεύσω. Lips.

11) Λάμπε καλόν, ὡς σημεῖον. 6. — Τὶν γὰρ ποταείσομαι: σοὶ γὰρ προσλαλήσω. Phav. ὑμνήσω, προσλαλήσω ἐπικαλουμένη. H. M. P. Lips. προσλαλήσω, ἐπικαλέσομαι. Vim. προσᾴσω ἐπικαλουμένη. N. προσείπω. E. — [Ἅσυχα:] ἡσύχως. E. H. M.

12) [Σκύλακες:] σκύλες (sic). M.

---

1) ἐρωτικά τ. ἐνενοσήκει] 5. P. Gen.[b], ἐρωτικήν τ. νενοσήκει vulg., ἔρωτα ἢ ἐρωτικὰ Brub. mg. 2) ταῖς τῶν αὐτῶν κεχ. πάθει συμπράττει Gen.[b] 3) Ἐνδυμίωνα] P.[2], ἐνδημίωνα P.[3], ἐνδειμίωνα 5, ἐνδῖ ηωνα Gen.[b] 3) ὁ θεὸς Gen.[b] 4) τὸ π. δὲ] Gen.[b], τόδε π. vulg. — πόθος Gen.[b] 4) τοιοῦτον] 5. P. Gen.[b], τοιοῦτο vulg. 4) ἢ καὶ P.[3] 4) ἠπεδανὴ] ἠπεδανοῖ 5. P.[2] Gen.[b], ἠπεδανοί P.[4], ἡ πεδινὴ P.[3] 7) //Gen.[b] 10) πρύτανιν] πρυτανείαν cod., πρύτανιν νερτέρων conj. Adertus. 10) //Gen.[b] sine θ᾽. 14) γένεσιν Can. Gen.[b] 14) ταῖς] Vulc. et cod. apud Hamak., ut conj. Jacobsius, ὑπὸ ταῖς Gen.[b] vulg., φασὶ pro ὑπὸ Brub. mg. 15) αὐξανθεῖσαν] Gen.[b] et tac. Gaisf., αὐξυνθεῖσαν vulg. 15) ὃ τὸ 5. 16) ἠθὰς] Duebnerus, ἡ θεὰς 5., ἔθος Gen.[b], ἔθον Can., αἶθον vulg. 16) χρίεσθαι] 5. Can. Gen.[b] Vulc., χριόμενον vulg. 17) τῇ om. Gen.[b] 18) αὐτὴν .... πρῶτον om. Gen.[b] — 25) ὑμνήσω om. Lips.

στῆναι, τὸν δὲ *Δία* τοὺς *Καβείρους* κελεῦσαι ἀναλαβόντας καθᾶραι αὐτήν. ἐκείνους δὲ ἐπὶ τὴν *Ἀχερουσίαν* λίμνην ἀπαγαγόντας ἁγνίσαι. ὅθεν τὴν θεὸν ἀποκεκληρῶσθαι τοῖς τεθνεῶσι καὶ καταχθονίοις φασίν. — Ἄλλως. (*Τᾷ χθονίᾳ δ' Ἑκάτᾳ*: Gen.[b]) τῇ *Δήμητρι* μιχθεὶς ὁ *Ζεὺς* τεκνοῖ *Ἑκάτην*, διαφέρουσαν ἰσχύϊ καὶ μεγέθει τῶν θεῶν. ἣν ὑπὸ γῆν πεμφθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς πρὸς *Περσεφόνης* ἀναζήτησιν. καὶ νῦν *Ἄρτεμις* καλεῖται καὶ *Φυλακὴ* καὶ *Δᾳδοῦχος* καὶ *Φωσφόρος* καὶ *Χθονία*. — *Τὰν καὶ σκύλακες*: διὰ τὸ σκύλακας ἐκφέρεσθαι δεῖπνα τῇ *Ἑκάτῃ*. *Ἀριστοφάνης* ἐν *Δαιταλεῦσι*·

τί δαί; κυνίδιον λεπρὸν ἐπρίω τῇ θεᾷ
εἰς τὰς τριόδους;

Rec. (*Ἑκάτη* καὶ *Χθονία* καὶ *Σελήνη* ἡ αὐτή ἐστι· *Χθονία* μὲν ὡς γινομένη ὑπὸ τὸ κάτω ἡμισφαίριον, *Σελήνη* δὲ ὡς τὸ ὑπεράνω λάμπουσα. ὅθεν καὶ οἱ παλαιοὶ τρίμορφον ἔγραφον, χρυσεοσάνδαλον καὶ λευχείμονα καὶ μήκωνας ταῖν χεροῖν ἔχουσαν καὶ λαμπάδας ἡμμένας. καὶ ἔστι τὸ λευκὸν καὶ τὸ χρυσοῦν σημεῖον τῆς τοῦ φωτὸς παραυξήσεως, καὶ αἱ ἡμμέναι λαμπάδες· ὁ δὲ κάλαθος, ὃν ἐπὶ τοῖς μετεώροις φέρει, τῆς τῶν καρπῶν κατεργασίας, οὓς ἀνατρέφει κατὰ τὴν τοῦ φωτὸς παραύξησιν. 2. 6.) — [Ἄλλως.] *Σκύλακες* τὰ μικρὰ τῶν κυνῶν· ὑποκοριστικὸν γὰρ ὁ σκύλαξ. ἐνταῦθα δὲ σκύλακες ἀντὶ τοῦ κύνες. τὴν *Ἑκάτην* φασὶ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ *Περσεφόνῃ*. τὴν *Ἑκάτην* δὲ καὶ τὴν *Σελήνην* ἐπικαλεῖται ὡς νυκτερινὰς θεὰς καὶ τὰ κατὰ τὴν νύκτα πραττόμενα ἐφορώσας. — (*ΣΚ.* ὅτι τῇ *Ἑκάτῃ* σκύλακας προσῆγον εἰς θυσίαν, ἣν ὡς φασματώδη δεδοίκασι. 6.)

---

1) *Καβάρους* Gen.[b] et ante Xyl., *Καβείρους* vel *Καβάρνους* Brub. mg. 2) *αὐτήν*] add. 4. 5. Can. Gen.[b] Vulc. 3) *ἁγνίσθαι* Gen.[b] 4) *καταχθονίοις*] 5. Can. Gen.[b] Vulc., *καταχθονίαν* vulg. 4) //Gen.[b] 5) *μιγεὶς* 5. 6) *τέκεν οἱ* Gen.[b], *τέκει οἱ* Can., *τέκει* Vulc. 6) *τῶν θεῶν*] add. 4. 5. Can. Gen.[b] Vulc. 7) *πεμφθ.* post *πατρὸς* Gen.[b] 8) *Φυλακὴ*] 5. Can. Gen.[b] Vulc., *φύλαξ* vulg. 9) //Gen.[b], ubi *τὰν δέ*. 11) *Aristoph. Dact. fr.* 23. — *δαί*] Toup., *δὲ* vulg. 11) *λεπρὸν*] Toup., *λεπρὸν λευκὸν* vulg. 13) *καὶ Χθονίᾳ*] *καταχθονία* Gaisf., *χθονία* Wart. 13. 14) *Σελήνη* bis et *Χθονίᾳ*] *σελήνη* et *χθονία* vulg. 13) *ἡ*] Toupio auctore Kiessl. et tac. Gaisf., om. Wart. 14) *κάτω* om. Wart. 16) *χρυσεοσάνδαλον*] Toupio auctore Kiessl. et tac. Gaisf., *χρυσεουσαν δαλὸν* Wart., *χρυσευσὰν δαλὸν* 2. 16) *λευχείμονα*] Toupio auctore Kiessl. et tacite Gaisf., *λευκειμωνα* Wart. 16) *ταῖν χερσιν* Wart. 18) *χρυσοῦν*] Duebnerus, *χρυσὸν* codd., *χρύσεον* Kiessl. 20) *τὴν* om. Wart. 21) //Gen.[a] Lips. 27) *εἰς*] Kiessl. Gaisf., *εἰ* Wart.

Vs. 13—16.

Vet. Ἀνά τ' ἠρία: ἠρία οἱ τάφοι κοινῶς παρὰ τὸ ἐνεῖρθαι τῇ γῇ· ἢ παρὰ τὴν ἐπιχεομένην τοῖς νεκροῖς ἔραν, ἤγουν γῆν, ἢ ⟨ἐπεί⟩ ἐστιν ἱερά. — Ἑκάτα δασπλῆτι: ἢ ᾗ οὐκ ἄν τις πελάσειεν, ἢ διὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν πολυπέλαστε· ἢ ἀντὶ τοῦ πολεμική, ἵνα ἔγκειται ἡ δαΐς, τουτέστιν ἡ μάχη· ἢ ἡ προσπελάζουσα τὴν δᾷδα, τουτέστι φωσφόρος, ἐπεὶ ἡ αὐτή ἐστι τῇ Σελήνῃ. — (Δασπλῆτις: . . . . ἡ μεγάλων κακῶν ἀναπιμπλαμένη· ἡ ἄπληστος τιμωρὸς καὶ ἀσπλής. EtM. 249, 13.)

Rec. (Ἠρία: τὰ ὑπὸ τὴν γῆν μνήματα. 6.) — Ἄλλως. Νεκύων ἀνά τ' ἠρία: ἤγουν διὰ τῶν μνημάτων καὶ τοῦ μέλανος αἵματος τῶν νεκρῶν. δασπλῆτι δὲ σφόδρα πλησιάζουσα. καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπήδει, ἤγουν μέχρι τέλους (ἐμοὶ Lips.) παράμενε, τὰς μαγείας ταύτας ποιοῦσα χείρους οὐδὲν οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς Κίρκης οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς Μηδείας οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς ξανθῆς Περιμήδης.

Vet. Μήτέ τι Κίρκης: ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ Σεληναίῳ ὄρει ὄλμους δεικνύουσι τῆς Μηδείας καὶ Κίρκης, ἐν οἷς

13) Διὰ τῶν μνημάτων καὶ τοῦ μέλανος αἵματος τῶν νεκρῶν. 6. εἰς τὰ μνημεῖα, ἤγουν διὰ τῶν μνημάτων καὶ τοῦ μέλανος αἵματος εἰς τὰς θυσίας. H. — Ἐκ τῶν νεκρῶν. C. E. H. N. — Μνημεῖα· ἐκεῖ γὰρ φαίνεται. M. — [Αἷμα:] τὸ ἐν τοῖς μνημείοις χεόμενον. E. N. ἤγουν εἰς τὰς θυσίας. E. N.

14) Φοβερά. H. Vim. σφοδρά. M. — Συνόδευε, παράμενε. M.

---

2) //Gen.[b.], ubi ἀνὰ τ' ἤρια. — κοινῶς] add. 4. 5. Can. (Gen.[b.]) Vulc. 2) ἐνεῖρθαι] ἐνηρίσαι 4. 5. Can. Gen.[b.] Vulc., ἐνηρίσθαι vulg. 3) ἔραν ἤγουν om. Gen.[b.] 4) ᾗ] ἢ vulg. 4) //Gen.[b.], ubi Ἑκάτη. 4) ᾗ ἣν Gen.[b.] 5) πελάσειεν] GlE., διαπελ. vulg. 5) διὰ] add. 4. 5. Can. Gen.[b.] Vulc. 6) ἵνα ἔγκειται] 4. 5. Gen.[b.] Vulc., ἵν' ἔγκηται ante Heins., ᾗ ἔγκειται vulg. 7) ἢ ἡ] ἡ ἢ Vulc., ἡ Gen.[b.], ἢ vulg., η σφόδρα πρ. H. M. N., quae lectio potius ad l. 13. pertinet. 7) τὴν δᾷδα] τὴν δάδα 4., τὰς δάδας 5. Can. Gen.[b.] Vulc., ταῖς δᾳσὶ vulg. 8) Antecedunt in EtM. Θεόκριτος δὲ Ἑκάτης αὐτὸ εἶναι ἐπίθετον λέγει. 12) //Lips. in marg. int. διὰ .... νεκρῶν, tum s. l. σφόδρα προσπελάζουσα (cf. ad l. 7). — μέχρι seqq. 16) Κίρκης οὐδὲν οὔτε ante Xyl., οὔτε τῶν et proximum τῆς om. Lips. 18) In Gen.[a.] extant glossae Suideae Ἠρία (cum lectt. ᾠκοδομουμένους ὠνομάζεσθαι) et Μήδεια.... Μήδειαν (ubi χόλκις ἡ αἰετοῦ — φαρμακεστάτη — πυριττόους). Haec usque ad ζεύξαντα etiam in Z. legitur, ubi ἢ et φαρμακιστάτη. 19) //Gen.[b.] 20) ὄρμους Gen.[b.], codd. teste Gaisf. et vulg. ante Reisk.

ἔκοπτον τὰ φάρμακα. — *Περιμήδας*: αὕτη ἐστὶν ἡ παρ' Ὁμήρῳ Ἀγαμήδη λεγομένη,

ἣ τόσα φάρμακα εἶδεν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.

Vs. 17.

Vet. *Ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμόν*: ἴυγξ ὄρνεον Ἀφροδίτης, ὃ αἱ φαρμακίδες συνεργὸν ἔχουσι πρὸς τὰς μαγείας. (εἰς γὰρ τροχὸν κήρινον ἐμβαλοῦσαι καὶ διὰ ἵμαντος ἑκατέρωθεν ἀνάψασαι τοῦτο, περιστρέφουσαι ῥομβοῦσι τὸν κυκλίσκον ὑπὲρ πυρίας ἐπᾴδουσαι ὃ βούλονται· ὅτε δὲ ἀναδινούμενος ἡσύχως τήκεται, ἐπιλέγουσιν αὐτῷ, εἰ τύχοι· ὡς οὗτος τήκεται ὁ ῥόμβος, οὕτω καὶ ὁ ἐμοῦ ἐρῶν τακείη. Ἄλλως. Gen.[b]) λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἔρωτα ἀπὸ τοῦ ἐνέντος ζῴου ἴυγγα, ὡς καὶ Πίνδαρός φησι· *** ⟨*Ἡ ἴυγξ* ὀρνέου εἶδος,⟩ καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων, μικρῷ μεῖζον σπίζης αὐτὸ λέγων. ἢ κίναιδος, ἣ παρὰ Ῥωμαίοις σεισοπυγὶς καλεῖται διὰ τὸ πανταχοῦ στρέφειν καὶ λυγίζειν [τὸν αὐχένα ἢ] τὴν πυγήν. ἢ τὴν Ἴυγγα, ὥς φησι Καλλίμαχος, Ἠχοῦς θυγατέρα, φαρμακεύειν δὲ τὸν Δία ⟨ἐπὶ Ἰοῖ⟩, ὅπως ἂν αὐτῇ μιχθῇ· ὅθεν ὑπὸ Ἥρας εἰς ὀρνιθάριον αὐτὴν μεταβαλεῖν καὶ συνεργεῖν ταῖς φαρμακείαις.

Rec. *Ἴυγξ ἕλκε*: ἴυγξ ἡ λεγομένη σεισοπυγίς, ἥν φασιν ἐν τῇ φύσει ἔχειν ἐρωτικήν τινα πειθώ. ἀφ' ἧς καὶ πάντα ἁπλῶς τὰ εἰς φιλίαν κινοῦντα φάρμακα ἴυγγας λέγουσι, καὶ τὰ ἐπαγωγὰ ἄλλως καὶ χαρίεντα κατὰ μεταφοράν.

17) Ἄκοντα κόμισον. M.

---

1) //Gen.[b] 2) ἀγαμήδη περιμήδη 4. 5. Gen.[b] — *Hom. Il. Λ*, 741. 3) τόσσα et ὅσσα 4.[1] 5.[1] Gen.[b] — φάρμακα om. Gen.[b] — ἴδεν ante Brub., om. Gen.[b] Vulc., ἤδη ap. Hom. 3) φέρει pro τρέφει Gen.[b] — χθὼν ποιήσασα Vulc. 5) /Gen.[b] sine lemm. 7) εἰς] Duebn., εἰ cod. 7) κήρινον et διὰ ἵμαντος] Adert., κηρὸν et δι' αἵματος cod. 9) ὅτε δὲ] ὁ δὲ cod. — ἀναδιν.] Adert., ἀναδυν. cod. 10) τύχη cod. 12) ἐνέντος] Hemsterh., ἐνόντος vulg. 13) ὡς καὶ Π. φ.] Gen.[b], ὥς φησι Π. vulg., φη ante Brub. 14) καθά φησιν] Can., κατὰ φησὶ καὶ Gen.[b], καθὰ Vulc., καὶ vulg. — *Aristot. H. A. II*, 12. 14) μικρῷ] Can. (Gen.[b]) ut auctore Reinesio ex ipso Aristotele Kiessl. reposuerat, μικρῶν 4. 5., μορίων vulg. 15) σπίζης] Heinsius et Reinesius ex Aristotele, σπίνης 5., πίντης Gen.[b] vulg. 15) κίναδος Can. Vulc., κιναδος Gen.[b] et ante Heins. 15) ἢ] ἡ vulg. 16) καλεῖται] 4. 5. Can. Gen.[b] Vulc., καλουμένη vulg. 18) ἤπους pro Ἠχοῦς 4.[1], ἤτους Gen.[b] 21) //Gen.[a] Lips. sine lemmate. 23) φιλίας Gen.[a]

ἐνταῦθα δὲ ἴσως τὴν σεισοπυγίδα λέγει, ἣν ἐν κατασκευῇ τινι ἡ Σιμαίθα ἔχουσα (ἐπὶ τοῦ πυρὸς στρέφει καὶ 2. 6. E. M. N. Y. Gen.[a] Lips.) ταῦτα ἐπᾴδει. — (⟨Ἴυγξ:⟩ στρουθάριον, ὃ συμβάλλεται πρὸς μαγγανείας καὶ θέλγει· ὅθεν καὶ τοὺς θέλγοντας λόγους ἴυγγάς φασι. μὴ βουλόμενον δέ, λέγει, ἕλκε τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον πρὸς τὸ ἐμὸν δῶμα. 2. 6.)

Vs. 18.

Vet. Ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται: ὡς τῶν μαγευουσῶν ἄλφιτα θυουσῶν· ταῦτα δὲ θυλήματα ἔλεγον. τάκεται δέ, τύφεται, θυμιᾶται, ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναλίσκεται. γράφεται ἔτι καὶ κάεται. — (Πάσσω τὸ τετριμμένα τινὰ ἐπιτίθημι. πάσσω καὶ τὸ κοσμῶ. Ὅμηρος·

πολλοὺς δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους.

ἀντὶ τοῦ μετὰ κόσμου ἐτίθη. 4. 5.)

Rec. Πυρὶ τάκεται: ἐπὶ κηροῦ καὶ χιόνος καὶ τῶν τοιούτων λέγεται (τὸ τήκεσθαι Gen.[a] Lips. Flor.) τῶν κατ' ὀλίγον ἀναλισκομένων. ἐνταῦθα δὲ τὸ τήκεται ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ ἀναλίσκεται, φθείρεται.

Vs. 19. 20.

Rec. Πᾶ τὰς φρένας: πῇ ἔχεις τὸν νοῦν ἐκτετοπισμένον. ὄντως βδελυρὰ καὶ σοὶ γέλως γεγένημαι. — (ΕΠΙΧ.

18) Σημείωσαι γοητείαν. *H. *M. *P. — [Ἄλφιτα:] ἄλευρα. H. M. P. Lips. — [Τοι:] περισσόν. H. M. Lips. σοῦ χάριν. E. — Ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναλίσκεται. Lips. καίεται. C.

---

2) φέρει pro στρέφει E. N. 3) In Gen.[a] sequitur *Suidae* glossa Ἴυγξ: τὸ ἐφέλκον . . . ἔρωτα, tum οἱ δὲ ὅτι . . . Πειθοῦς. 4) μαγγανείαν Wart. 5) δὴ pro δὲ Wart. 6) δῶμα ἤγουν οἴκημα P. 8) //Gen.[b] 9) δὲ καὶ θ. Gen.[b] — θηλήματα ante Heins. 10) θυμᾶται Gen.[b] 10) ὑπὸ τ. π. ἀναλ. om. Gen.[b] 11) γρ. δὲ καὶ Gen.[b] — Post κάεται vulgo leguntur verba ῥόμβος δὲ . . . . καλοῦσι, quae ad Vs. 30. pertinent, tum μέχρι . . . τῶν τριῶν, quae ad Vs. 43. 13) *Hom. Il.* Γ, 126. — ἐνέπασσεν] Duebn., ἐνέπασεν codd. 15) //Gen.[a] Lips. Ex uno e codd. Florentinis p. r. t. v. w. (r. puto) hoc scholium sine lemm. affertur a Salvinio ap. Wart. II. p. 377. — πυρὶ τάκεται] Lips., περιτάκεται Gen.[a], τὸ δὲ τάκεται vulg. 16) τῶν κατ' ὀ. ἀ. om. Gen.[a] Flor. 17) ἐνταῦθα δὲ om. Gen.[a], δὲ om. Flor. 17) τὸ τήκεται] add. Vat. Flor. (Gen.[a]) Lips. et Wart. seqq. — καταναλ. P. 18) φθείρεται] 6. M. Gen.[a] Lips., ἢ φθ. Flor., καὶ φθ. vulg. 20) //* Lips. Apud Phav. extant πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότησαι: ἤγουν πῆ ἔχεις τ. ν. ἐκτ. 20) πῇ] M. Lips. Phav., ποῖ vulg. 20) ἐκτετυπωμένον M. 21) βδελυκτὴ E. N.

ποιητικόν, ἐφ' ᾧ ἐπιχαίρει τις. τὸ δὲ ἐπιχαίρειν τὸ κατά τινος χαρὰν ἔχειν. 6.)

Vet. (*Ἡρά γέ τοι μυσαρά: ἆρά γε μυσαρά.* <*Δειλαία:*> *ὦ ἐπίπονε, ποῦ σοι τὸ τέρμα τῆς ἀμεριμνίας πάρεστιν; ἐξεπτοημένη γὰρ οὐ διακονεῖς μοι. τὸ δὲ καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι, καταγέλαστός εἰμι καὶ παρὰ σοί.* 4. 5. P. Gen.[b])

Vs. 23—26.

Rec. Δέλφις ἔμ' ἀνίασεν: ἤγουν ἐλύπησε, καὶ ἐγω κατὰ τοῦ Δέλφιδος δάφνην καίω. καὶ ὡς λακήσει μεγάλως πυρακτωθεῖσα καὶ ἐξαίφνης ἀναφθήσεται, καὶ οὐδὲ τέφραν εἰσόμεθα αὐτῆς, οὕτω καὶ ὁ Δέλφις ἐν τῇ φλογὶ τοῦ ἔρωτος τήκοιτο.

Vet. (*Αἴθω χ' ὡς αὔτη λακῇ:* Gen.[b] *ἡ δάφνη ψοφεῖ αἰθομένη καὶ ἔστιν ἡ δαοφώνη,* <*ἡ φωνοῦσα*> *ἐν τῷ δαίεσθαι.* P. Gen.[b]) — (*Οὕτω τοι καὶ ὁ Δελφίς:* Gen.[b] *ὥσπερ ἡ δάφνη ἡ πυρωθεῖσα καθάπαξ ἠφάνισται, οὕτω καὶ ὁ Δέλφις ἐν φλογὶ τοῦ ἔρωτος διαφθαρείη τὸ σῶμα.* P.

19) *Ἐξεπέτασας.* E. *ὅλον καὶ μέρος, ἐπέτασας.* M.

20) [*Τοι:*] *περισσόν.* Lips. *τὸ τοι περισσόν.* P. — [*Ἐπίχαρμα:*] *παίγνιον.* E. *ἤγουν ἐπιχαίρεις τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. γέλως.* M. *γέλως γέγονα* Vim.

24) [*Λακεῖ:*] *ἠχήσει.* H. M. — *Ἐκπυρωθεῖσα.* E. N.

25) *Ἥφθη.* E. *ἀναφθῇ.* P. — [*Εἴδομεν:*] *εἰσόμεθα.* M. P. *γνωσόμεθα.* H.

26) *Ἐν τῷ πυρὶ τοῦ ἔρωτος.* M. — *Χηρανθῇ, σποδὸς γένοιτο.* 4. *καυθείη, τήκοιτο.* H. M. P. *κατὰ κράτος ἀφανισθείη.* C. *λεπτύνοι.* E. N.

---

3) *ἆρά γε μ.*] Gen.[b], om. Wart. seqq., ubi ante *ἡρά γε* praefixum est *ΗΡΑ.*, quo Gen.[b] caret. 4) *ποῦ σοι — ἀμεριμνίας*] *καὶ σοὶ — εἱμαρμένης* codd. 5) *ἐπτοημένη* P. 5) *καὶ τὶν*] P., *τὶν* rell. 6) *καὶ παρὰ*] P. Gen.[b], *παρὰ* rell. 9) //* Lips. *ἤγουν ἐλύπησε — κατὰ τοῦ Δ. — καίω — καθὰ — λακήσει — πυρακτ. κ. ἐξ. ἀν. — τέφραν εἰσόμεθα — ἐν τῇ φλ. τ. ἔ. τήκοιτο.* 10) *Δάφνιδος* ante Xyl. — *δάφνιν* Brub. II, *Δάφνιν* Xyl. et vulg. ante Reisk. 12) *εἰσόμεθα*] Lips. et *M. *P., *εἴδομεν* vulg. 15) *δαοφώνη*] *δάφνη* codd. — *δαίεσθαι*] Duebnerus, *δέεσθαι* P., *καίεσθαι* Gen.[b] Conf. EtM. 250, 34. EtG. 135, 25. *δάφνη, τὸ φυτόν, δαοφώνη τις οὖσα, ἡ ἐν τῷ δαίεσθαι φωνοῦσα· ἠχεῖ γὰρ καιομένη. μαρτυρεῖ Θεόκριτος· χὡς αὐτὰ κ. τ. λ.* Duebn. suppleri jussit *καὶ ἔστιν ἡ δάφνη* <*ὡς δαοφώνη, ἡ φωνοῦσα*> *ἐν τ. δ.*

Gen.[b.]) — *Σάρκ' ἀμαθυνῇ*: ἄμαθον ποιήσας ἀφανίσει· ἄμαθος δὲ ἡ κόνις.

Vs. 28. 29.

Rec. *Ὡς τοῦτον τὸν καρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω*: καθὰ σὺν ἀγαθῇ τύχῃ ἐγὼ τοῦτον τὸν κηρὸν ἀναλίσκω, οὕτως εἴθε διαρρέοιτο εὐθὺς καὶ οὐκ εἰς ἀναβολὰς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ὁ Μύνδιος Δέλφις.

Vet. *Σὺν δαίμονι τάκω*: ἤγουν τῇ Σελήνῃ, ἢ τῷ Ἔρωτι, ἢ τῷ ἑαυτῆς δαίμονι, ὡς Μένανδρός φησι·

δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσταται
εὐθὺς γινομένῳ.

περιβόητον δὲ τὸ Σωκράτους δαιμόνιον. — (*Σὺν δαίμονι*: σὺν τῇ Σελήνῃ· πρὸς ταύτην γάρ φησι μαγεύειν. 4. 5. Can. Gen.[b.] Vulc.)

Rec. Τὸ δὲ *Μύνδιος* ἀπὸ τόπου.

Vet. (*Ὁ Μύνδιος*: ὁ ἐκ Μύνδου. 4. 5. P. Gen.[b.]) Μύνδος γὰρ Καρίας, ἔνθεν ἦν ὁ νεανίας. [οἱ δὲ Καρίας φασὶ τὴν Μύνδον.]

Vs. 30. 31.

Rec. *Χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος*: καὶ καθὰ στρέφεται οὗτος ὁ χάλκεος τροχὸς ὁ ἐξ Ἀφροδίτης, οὕτως ἐκεῖνος στρέ-

28) [*Σὺν δαίμονι*:] οὕτως οἱ παλαιοί· ἤγουν σὺν ἀγαθῇ τύχῃ. 2.
29) Ἀναλίσκοιτο. C. — [*Μύνδιος*:] ὁ ἐκ Μύνδης πόλεως. H. M. ἀπὸ τόπου. H. M. Lips.

---

1) //Gen.[b.], ubi *σάρκα*. — *ἀμαθυνῇ*] Gen.[b.], *ἀμαθύνοι* vulg. 1) *ποιήσας*] Gen.[b.] et ante Heins. *ποιήσαι* vulg. 1) *ἀφανίσει*] Gen.[b.], *ἀφανίσοι* E. N. vulg., *ἀφανίσαι* Reisk. seqq. 2) *δὲ*] Gen.[b.], *γὰρ* vulg. 4) //*Lips. *καθὰ σ. ἀ. τύχῃ — οὕτως ... ἀναβολάς*. 8) //Gen.[b.] — *τάκω*] Gen.[b.], *δὲ* vulg. — *ἤγουν*] P. Gen.[b.], *ἢ* E. N., om. vulg. 8) *ἢ τῷ Ἐρ.* om. E. N. 9) *ἑαυτῆς*] 4. 5. E. N. P. Gen.[b.], *ἑαυτοῦ* vulg. 10) *Menand. fr.* 18. — *συμπαρίσταται*] 4. 5. P., *παρίσταται* vulg. 12) Hoc schol., quod huc pertinere Duebnerus intellexit, in codd. exstat post *θεῶν* p. 103. 13. — *σὺν δαίμονι*] Duebnerus, *σύνδεσμον* codd. 13) *μαγεύειν*] Duebnerus, *μαγεύει* cod. 15) //*Lips. *ἀπὸ τόπου*. 16) //Gen.[b.] — *ἐκ*] Wart. cf. Gl., om. codd. — *Μύνδου*] Wart., *Μύνδης* codd. 17) *Μύνδος* om. 4. 5. P. Gen.[b.] — *γὰρ Καρίας*] Duebnerus, *γὰρ Ἀρκαδίας* vulg., *Ἀρκαδίας* P. Gen.[b.], om. 4. 5. (?) 17) *ἔνθεν*] Amst. et Gaisf., *ἔνθα* vulg., *ὅθεν* 4. 5. 18) *τὸν* P. Gen.[b.] et ante Xyl., forsitan recte. 20) //*Lips. *καὶ καθὰ στρ.* — *ὁ* super *ἐξ* — *οὕτως* — *στρέφοιτο πρὸς* — *ἀντὶ τοῦ παρὰ ταῖς ἑ. θ.* 21) *ὁ* ante *ἐξ*] add. Lips. — 24) *ὁ ἀπὸ* H. M.

φοιτο παρὰ ταῖς ἐμαῖς θύραις. — (*Χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας*: ὁ ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς Ἀφροδίτης κατεσκευασμένος. *r. *2. *E. *M. *N. Gen.[a] Lips. — *Ποθ' ἁμετέρῃσι θύρῃσι*: ἀντὶ τοῦ παρὰ ταῖς ἐμαῖς θύραις. Gen.[a])

Vet. (*Ῥόμβος ὁ χάλκεος*: Gen.[b] χαλκοῦν ἔφη ῥόμβον τὴν ἐκ τοῦ κηροῦ τοῦ ἑώλου καὶ τοῦ πτηνοῦ ἴυγγα διὰ τὴν στερρότητα καὶ δύναμιν τῶν φαρμάκων. 4. 5. P. Gen.[b]) τὸν δὲ ῥόμβον οἱ Ἀττικοὶ ῥύμβον καλοῦσι.

Vs. 33. 34.

Rec. *Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὺ δ' Ἄρτεμι*: θυσῶ, πυρὶ καύσω. — (*Θύω* τὸ ἱερουργῶ, ἐξ οὗ καὶ θύτης. θύω τὸ σφάζω, ἐξ οὗ καὶ θῦμα. θύω τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ θύος τὸ θυμίαμα. 2. — *Πίτυρα* τὰ λεπτίσματα τοῦ σίτου καὶ τῆς κριθῆς. γράφουσι δὲ τοῦτο οἱ Ἀττικοὶ πτισάνην θηλυκῶς. 2. 6.)

Vet. (*Κινήσαις ῥ' ἀδάμαντα*: οὐχ ὅτι ἐν τῷ Ἅιδῃ ὁ ἀδάμας ἐστίν, ἀλλὰ τὸν πάνυ σκληρόν φησιν. εἰ γὰρ ὁ ἐπὶ γῆς ἀδάμας οὕτω σκληρός, πολλῷ μᾶλλον ὁ ἐν Ἅιδῃ. 4. 5.) — *Κινήσαις ῥ' ἀδάμαντα*: ἀδάμαντα ἢ τὸν λίθον, ἢ τὸν ἀδάμαντα σίδηρον, ἢ καὶ τὸν Ἀδάμαντα, ἤγουν τὸν

30) *Συστρέφεται.* C. — [*Ῥόμβος*:] ὁ ἄτρακτος. H. M. ὁ στρογγυλοειδὴς λίθος, ὁ τροχός. P. — Ἐξ ἐνεργείας τῆς Ἀφροδίτης. H. P.
31) *Περικυκλοῖ.* C.
33) *Τὰ ἄλφιτα.* C.
34) [*Ἀδάμαντα*:] τὸν Πλούτωνα. H.

---

1) Schol. in Lips. legitur in marg. inter. 2) ἐκ δυνάμεως *2., ἐκ τῶν δυνάμεων Lips. 2) Post κατεσκ. in Gen.[a] sequuntur *Suidae* glossae *Ῥομβεῖν*, *Ῥόμβον*, *Ῥόμβος*. In prima pentameter sic mutilus: πλήξας ῥόμβῳ. In media hae lectiones: ἐπιγράμματι — θύννον ἐϋπλύστοιο — πελάγους; adhaerent post h. v. verba καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικόν. 6) ἐκ κηροῦ Gen.[b], καιροῦ P. 6) ἑώλου] αἰώλου P., αἰόλου vulg. 6) πτηνοῦ] P. Gen.[b], πήνου Wart., πήνους Kiessl. Gaisf. 8) Haec ultima vulgo post κάεται p. 98. 11. leguntur, recte in 4. 5. P. Gen.[b] 8) τὸν δὲ ῥόμβον] 4. 5. P. Gen.[b], ῥόμβος δὲ ὃν vulg. 8) ῥύμβον] 4.[1] 5., ut voluerat Piersonus apud Ruhnk. ad Tim. p. 164, κόρυμβον 4.[2] P. Gen.[b] vulg. Post καλοῦσι in 4. 5. P. Gen.[b] et vulg. sequuntur verba μέχρι ... τῶν τριῶν, quae ad Vs. 43 pertinent. 10) //*Lips. ἐν τῷ πυρὶ καύσω. Vulgo sequuntur verba ἦν δὲ ... θεαῖς, vid. p. 102. 7. 16) γὰρ δὲ ἐπὶ Wart., quod etiam Geelius correxit. 18) //4. 5. Gen.[b] sine lemmate, in quo ῥ' om. 6[2], καίτοι ἐν ᾅδῃ κινήσαις ἀδάμαντα 6.[1] 18) ἀδάμαντα ἢ] 4. 5. Gen.[b], τινὲς ἀδάμαντα vulg. 19) ἢ καὶ] 4. 5. Gen.[b], βέλτιον δὲ vulg. 19) Ἀδάμαντα] ῥαδάμαντα 4. 5. Gen.[b] vulg., ῥ' Ἀδάμαντα Valckenarius ad poëtae verba.

Πλούτωνα, καθὸ σκληρὸς καὶ ἀδάμαστος. (*Καὶ τὸν ἐν Ἅιδῃ: ἀμείλικτον·*

δμηθήτω· Ἀΐδης τοι ἀμείλικτος ἠδ' ἀδάμαστος.

ἢ ἐν Ἅιδου ἀδάμαντα ἀκουστέον τὸν [ἐν Ἅιδῃ] στερρότατον. 4. 5. Gen.[b.]) ταῦτα δὲ ἀναφέρει ἐπὶ τὸν Δέλφιδα, καί φησι· τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δόνησον, καὶ εἰ στερεμνιώτερον ἔχει τοῦ ἀδάμαντος. ἣν δὲ πρὸ τούτου Ἑκάτην ἔφη, ταύτην νῦν Ἄρτεμιν λέγει διὰ τὸ ὑπεῖναί τινα κοινωνίαν ταύταις ταῖς θεαῖς. — (Ἄλλως. Τινὲς ἀδάμαντα τὸν Πλούτωνα· βέλτιον δὲ κυρίως ἀδάμαντα διὰ τὴν στερρότητα τῶν πόνων. 4. 5. Gen.[b.])

Rec. Ἄλλως. *Καὶ εἴ τι περ ἀσφαλὲς ἄλλο*: καὶ εἴ τίς ἐστιν ἐν τῷ Ἅιδῃ ἀδάμας, σκληρότερος ὢν δηλονότι τοῦ παρ' ἡμῖν ἀδάμαντος καὶ κατὰ μηδεμίαν μηχανὴν μαλάττεσθαι δυνάμενος, καὶ τοῦτον κινήσαις ἄν, ἀντὶ τοῦ μαλάξαις, καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο, ἤγουν στερρὸν καὶ μὴ δυνάμενον μαλάττεσθαι. Ἄρτεμις δὲ ἡ αὐτὴ τῇ Σελήνῃ.

Vs. 35. 36.

Vet. *Θέστυλι ταὶ κύνες ἄμμιν*: πρὸς τὴν παιδίσκην φησὶ τεκμαιρομένη ἐκ τῶν ὠρυγῶν τῶν κυνῶν, ὡς τῆς θεοῦ κατὰ τὰς τριόδους πεφηνυίας. διὸ προστάσσει καθόσον τάχος τὸ χάλκωμα λαβοῦσαν ἠχεῖν, ὅτι οὐκ ἔλαθεν αὐτὴν φανεῖσα. — *Ἁ θεὸς ἐν τριόδοισιν*: ἱδρύοντο δὲ τὴν Ἑκάτην ἐν ταῖς τριόδοις, ὅτι ἐπὶ τῶν καθαρμάτων καὶ μιασμάτων ἡ

---

1) *Πλούτωνα*] 4. 5. Gen.[b], *Πλ. λέγειν* vulg. 1) Ante καὶ τὸν codd. habent δμηθήτω, quae correctio sphalmatis δμηθέντα in versu Homerico ex margine irrepsit. Etiam ex Vulc. post σκληρὸν καὶ ἀδ. afferuntur δμηθήτω καὶ τὸν ἐν Ἅδῃ ἀμείλικτον. — ἅδῃ Gen.[b.] 3) *Hom. Il. I*, 158, ubi ἀμείλιχος. — δμηθήτω] δμηθέντα hoc loco codd. 4) ἅδου et ἅδῃ Gen.[b.] 4) τὸ pro τὸν 5. 5) τοῦ Δέλφιδος· διὸ καί φ. 4. 5. Gen.[b.] 6) δόνησον] 4. 5. Gen.[b.], δόνα vulg., δόνει Reisk. seqq. 6) εἰ] εἴ τι 4. 5. Gen.[b.], εἴ τί περ vulg. — στερεμνιώτερον] 4. 5. Gen.[b.], στέρεμνον vulg. 7) ἀδάμαντος] σώματος 4. 5. Gen.[b.] vulg. 7) Verba ἣν δὲ... θεαῖς hoc loco in 4. 5. Gen.[b.] leguntur., vulg. post πυρὶ καύσω p. 101. 11. — καὶ pro ἣν Wart. 7) ἔφη] 4. 5. Gen.[b.], ἐκάλεσε vulg. 8) ὑπεῖναι] Jacobsius, ὑπομεῖναι vulg., ὑποτεῖναι Gaisf. tacite. 8) ταύταις] add. 4. 5. Gen.[b.] — ταῖς om. Gen.[b.] 12) //Gen.[a.] Lips. 16) στερρὸν] 6. 7. E. I. Y. Gen.[a.] Lips., σκληρὸν vulg. 17) Ἀρτ. ἡ αὐτὴ τῇ Σ. etiam E. N. 19) //Gen.[b.] 20) τῶν om. Gen.[b.] — τῶν κυνῶν] 4., κυνῶν Gen.[b.], om. vulg. 20) ὡς vulg. ante ἐκ, unde transposui. 21) τοὺς τρ. Gen.[b.] 21) πεφηκυίας 5.[1.] 21) ὡς τάχος 4. Gen.[b.] 22) λαβοῦσαν] 4. 5., λαβοῦσα Gen.[b.], om. vulg. 22) φανεῖσαν 5. 23) /Gen.[b.] sine lemmate. 24) τοῖς Gen.[b.] et ante Heins.

θεός. ἔνιοι δέ φασι Φεραίας τῆς Αἰόλου καὶ Διὸς παῖδα αὐτὴν γεγονέναι καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τρίοδον [αὐτὴν] ἐρρίφθαι. τῶν δὲ Φέρητος βουκόλων ἀνελομένων [καὶ ἀναλαμβανομένων] ἐκθρέψαι· διόπερ τὰς τριόδους ἱερὰς τῆς θεοῦ νομισθῆναι. ἱδρύοντο δὲ αὐτὴν καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὥς φησιν Αἰσχύλος·

δέσποιν' Ἑκάτη,
τῶν βασιλείων πρόδομος μελάθρων.

— Τὸ χαλκεῖον ὡς τάχος ἄχει: τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπῆγον ἐν ταῖς ἐκλείψεσι τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοιχομένοις, ἐπειδὴ ἐνομίζετο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μιασμάτων. διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἐχρῶντο, ὥς φησι καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν. — Τὸ ἄχει ἀντὶ τοῦ ψόφει, κροῦε. ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκεῖος τοῖς κατοιχομένοις, φησὶν Ἀπολλόδωρος Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης ἐπικρούειν τὸ καλούμενον ἠχεῖον· καὶ παρὰ Λάκωσι βασιλέως ἀποθανόντος εἰώθασι κρούειν λέβητα.

Vs. 38—41.

Rec. (Ἰδοὺ σιγᾷ μὲν ὁ πόντος, καὶ αἱ πνοαὶ ἐπαύθησαν· ἡ δὲ ἐντὸς τῶν στέρνων ἀνία ταράττουσα οὐ σιγᾷ, ἀλλ' ἤδη

35) Ὑλακτοῦσιν. 2. H. M. Lips. καταχρηστικῶς τοῦτο εἴρηται. H. M. βοῶσι. P. βαβίζουσιν. 3.

36) Ἡ Ἑκάτη. H. M. P. Lips. — Τὴν λεκάνην. H. τὸ ἐπιχυτάριον. M. χαλκοῦν ἀγγεῖον. Vim. — Καθόσον τάχος. H. M. Lips. λίαν ταχέως κροῦε. H.

---

2) ἐς τρ. ἔρρεφθαι Gen.b. 3) τῶν — βουκόλων] Can. Gen.b. Vulc. vulg., τὸν — βουκόλον Reisk. seqq. — ἀνελομένων] Gen.b. Vulc., ut Geelius conjecit, ἀνελκομένων Can. vulg., ἀνελκόμενον Reisk. seqq. 3) καὶ ἀναλαμβανόμενον Reisk. seqq., om. Can. Gen.b. Vulc. 7) *Aesch. fr.* 372. *W.* — σπένδον pro δέσποιν' Gen.b., σπεύδον Can., σπεύδων Vulc. 8) πρόδομος] Can., ut Geelius conjecit, πρόδρομος vulg. 9) //Gen.b., ubi lemmate omisso τὸν δέ. 9) ἐπῆγον] Reinesius, ἐπῆδον 4. 5. Can. Gen.b. Vulc., ἐπεῖδον vulg. 10) ἐκλείψεσι] 4. 5. Gen.b., ἐλλείψεσι vulg. 10) κατηχουμένοις 4. 5. (non Gen.b.) 11) ἀποπελαστικὸς 5. 12) αὐτὸ Gen.b. 13) ὥς φησι om. 4. Gen.b. 13) *Apollod. fr.* 36. — Post θεῶν in codd. legitur scholium supra positum p. 100. 12. 14) //Gen.b., ubi ὡς τάχος ἦχει pro τὸ ἄχει. 14) κρούων 5. 15) οἰκεῖον Gen.b. 15) κατηχουμένοις 5. Vulgo post h. v. punctum erat, antea post κροῦε comma, quod mutavi. 16) ἐπικρούσειν Gen.b., κρούειν conj. Duebn. 17) οἰκεῖον 5. Gen.b. 17) περὶ 5. Can. Vulc. 17) Λάκωνος 5.1. Vat.2. Can. Gen.b. 20) In Gen.a. leguntur ex *Suida*: Ἀήτης: ὁ ἄ. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἡγ. ἡγ. π. π. οὕτως ἀπὸ τοῦ ἄω ἀήσω ἀητής, et Ἄημα: ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου.

ὅλη δι' ἐκεῖνον καταίθομαι, ὅς με τὴν παρθενίαν ἀφείλετο καὶ πεποίηκεν εἶναί με ἀναιδῆ ἀντὶ κοσμίας γυναικός. 2. 6.) — (Ἡ λύπη ἡ ἐντὸς τῶν στέρνων, ἤγουν ἐν τῇ καρδίᾳ. M. P. *Lips.) — Ὅς με τάλαιναν: ὅς με τὴν ἀθλίαν ἀντὶ τοῦ κατάστασιν ἔχειν γυναικὸς ἐποίησεν εἶναι ἀγεννῆ καὶ ἄσεμνον. — (Κακάν τε ἀπάρθενον ἦμεν: Gen.[a]) [τὸ δὲ] ἦμεν ἀντὶ τοῦ εἶναι. [ἐκ τοῦ ἔμμεναι γίνεται ἐκβολῇ τοῦ πρώτου μ] ἔμεναι, καὶ ἀποκοπῇ τῆς αι διφθόγγου καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ἦμεν.

Vet. (Ἀντὶ γυναικός: ὅς με τὴν ἀθλίαν ἀντὶ κοσμίας γυναικὸς ἀναιδῆ καὶ οἷον μαινάδα ἐποίησεν ἀπολέσας τὴν αἰσχύνην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀπάρθενον. ⟨ἢ⟩ ὅστις με ἀντὶ γαμετῆς γυναικὸς ἀπαρθένευτον ἐποίησε καὶ ἄκοσμον. 4. 5. P. Gen.[b])

Vs. 43.

Vet. (Ἐς τρὶς ἀποσπένδω: Gen.[b]) παρόσον τέλειός ἐστιν ἀριθμὸς ὁ τρεῖς, ἀρχὴ ὢν καὶ μέσον καὶ τέλος, καὶ ἔστι φύσει τρίγωνος. — (Μέχρι τρίτου τοῦτο ἐποίει διὰ τὸ

38) *Οἱ ἄνεμοι.* C. E. H. M. N. P. Lips.
39) *Τοῦ στήθους ἢ ἐν τῇ καρδίᾳ ἔνδον.* M.
40) *Ἐπὶ ἐκείνῳ, ἤγουν χάριν ἐκείνου.* 2. 6. H. M. P. Lips. *χάριν ἐκείνου.* Vim. — *Κατακαίομαι, φλέγομαι.* H. M. P. *φλέγομαι.* Lips. Vim. *καίομαι ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.* C.
41) [*Γυναικός*:] *σώφρονος.* 2. *σεμνῆς, σώφρονος.* M. — *Ἄσεμνον, πόρνην.* M. *ἄτιμον.* H. *ἄγαμον.* N.
43) *Μέχρι τρίτου.* 2. H. M. Lips. *ἐκ τρίτου.* E. — *Σελήνη σεβασμία.* H. M. *σεβασμία.* Lips.

---

4) //Gen.[a] omissis ὅς με τὴν ἀθλίαν c. lemm. ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκεν. In Lips. τὴν ἀθλίαν s. l. leguntur, reliqua in marg. 5) ἀγεννῆ] Lips., ut maluit Geelius., ἀγενῆ vulg., με ἀγενῆ Gen.[a] 6) //M. Gen.[a] Lips. sine τὸ δέ. 7) ἦμες M., εἶμες 23. — ἀπὸ τοῦ M. Lips. 7) ἔμεναι] add. Gen.[a] Lips. et ante εἶναι M., qui codices circumsepta non habent In iisdem sequentia hoc ordine, καὶ τρ. τοῦ ε εἰς η καὶ ἀπ. τῆς αι διφθ. vulgo. 11) μαίνουσαν 4. 11) ἀπολέσας] P., ἀπολέσθαι Gen.[b], ἀποτελέσας 4. 5. 12) με] P., μιν rell. — ἀντὶ om. Wart. 16) //P. Gen.[b] hoc loco; vulgo ad Vs. 18 post verba ῥόμβος . . . καλοῦσι ad Vs. 30 pertinentia, vid. p. 101. 8. 17) τρὶς pro τρεῖς P. Gen.[b] — μέσον] Gen.[b], μέσα P., μέση vulg. 17) καὶ ante ἔστι om. P. Gen.[b] 18) Hoc scholium jam H. Stephanus in Thes. s. v. ῥόμβος ex vet. cod. protulit. Adhaeret autem in codd. scholio de ῥόμβος post καλοῦσι p. 101. 8. — μέχρι τρίτου] μέχρι τριῶν 4. 5., μέτρι τριῶν Gen.[b], ἐς τρὶς δὲ cod. Steph. — ταῦτα ἐποίουν cod. Steph. — 21) ἐκείνῳ om. 2. 6. — ἐκείνου χάριν H. M. P.

τέλειον καὶ δυνατὸν ἀριθμοῦ τοῦ τρεῖς. 4. 5. P. Gen.[b.] cod. Steph.)

Rec. (*Ἐπὶ τοῦ πυρὸς οἶνον ἤ τι τοιοῦτο χέουσα τοῦτό φησιν.* *I. *M. *N. *P. *Y. Lips.)

Vs. 45. 46.

Vet. *Ὅσσον πόκα Θησέα φαντὶ ἐν Δίᾳ: Θησεὺς γὰρ ἁρπάσας τὴν Ἀριάδνην τοῦ Μίνωος καὶ ἀπάρας εἰς Δίαν* (*νῆσον* P. Gen.[b.]) *τὴν νῦν καλουμένην Νάξον, κατὰ Διονύσου βούλησιν λήθῃ τινὶ χρησάμενος ἀπέλιπεν αὐτὴν καθεύδουσαν. — Ἐν Δίᾳ: οὗ εἰκὸς συμβῆναι τὰ περὶ τὴν Ἀριάδνην, μόνη ἡ μετονομασθεῖσα Νάξος. πολλαὶ δὲ καὶ ἕτεραί εἰσι νῆσοι Δῖαι καλούμεναι, ἥ τε πρὸ τῆς Κρήτης καὶ ἡ περὶ Μῆλον καὶ ἡ περὶ Ἀμοργὸν καὶ ἡ τῆς Κέω χερρόνησος καὶ ἡ τῆς Πελοποννήσου.*

Vs. 48. 49.

Vet. *Ἱππομανὲς φυτόν ἐστι: Ἁπλούστερον ὁ Θεόκριτός φησι φυτὸν ἱππομανές· οἱ γὰρ περιττοὶ καὶ πολυπράγμονες οὔ φασι φυτὸν εἶναι, ἀλλὰ τοὺς ἀποτικτομένους πώλους ἔχειν τι* [*σαρκίον*] *φυόμενον ἐπὶ τοῦ μετώπου γλοιῶδες, ἔλαττον ἰσχάδος, ὃ καλεῖται ἱππομανές. ἀποτρώγουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἀπολείχουσιν εὐθὺς αἱ ἵπποι. καὶ εἰ τοῦτο ποιή-*

46) *Ὄνομα νήσου ἡ Δία.* H. *νῆσος ἡ Δία* Lips. *τῇ νήσῳ δηλαδή.* C. — *Ἐπιλησθῆναι.* M. P. Lips. *ἐπιλαθέσθαι.* E. *λήθην ποιῆσαι.* C. — *Τῆς εὐπλοκάμου, ἤγουν τῆς ὡραίας Ἀριάδνης.* M.

---

1) *καὶ δυνατὸν*] Geel., *καὶ διὰ τὸν* 4. 5. P., *καὶ διὰ τῶν* Gen.[b.], om. cod. Steph. — *ἀριθμοῦ τοῦ τρεῖς*] *ἀριθμὸν τῶν τριῶν* 4.[2] 5.[2] P. Gen.[b.] (sed *ἀριθμῶν* in hoc). *ἀριθμὸν τοῦ τρίου* Wart., *τοῦ γ' ἀριθμοῦ* cod. Steph. 6) //Gen.[b.] sine *ὅσσον*. — *Θησέα*] Gen.[b.], *Θασέα* vulg. 7) *τὴν Ἀρ. τοῦ*] P. Gen.[b.], *Ἀρ. τὴν* vulg. 9) *νόσῳ* pro *λήθῃ* 2. (?) — *τινὶ* om. M. 10) //Gen.[b.] — *ἐν Δίᾳ*] *ἐν αἷς* P. Gen.[b.] Vulc., *ἐν ᾗ* vulg. 10) *οὗ*] *οὐκ* vulg. 11) *μόνη*] *μόνη* post *εἰκὸς* vulg., post *συμβῆναι* P. Gen.[b.] Vulc., unde transposui. 11) *καὶ ἡ μετ.* P. Gen.[b.] Vulc. 11) Verba *πολλαὶ ... Κρήτης* vulgo post *καθεύδουσαν* leguntur, unde trausposui. 12) *πρὸς* Gen.[b] 13) *ἄμοργον* P. et ante Xyl. 14) *τῆς Πελ.*] P. Gen.[b.] Vulc., *Πελ.* vulg. 16) //Gen.[b.] sine *ἔστι*. 16) *ἁπλούστερον ... οἱ γὰρ*] P. Gen.[b.] et fere Vulc., *ὁ μὲν Θ. φησι φυτὸν εἶναι τὸ ἱππομανές· οἱ δὲ* vulg. 18) *οὐ* om. Gen.[b.] 19) *σαρκίον* om. P. Gen.[b.] Vulc. 19) *πόλον* pro *μετώπου* P. Vulc. 19) *γλυῶδες* 5. P. Gen.[b.] Vulc. et ante Xyl. 21) *ποιήσωσι*] Duebn., *ποιήσουσι* vulg.

σωσι, φιλοστοργοῦσι τὰ ἔκγονα. εἰ δὲ μή, ἀπεχθαίρουσι καὶ οὐ προσίενται. διὰ τὸ φυσικῶς οὖν συμβάλλεσθαί τι πρὸς φιλοστοργίαν οἱ ἱπποφορβοὶ ἀφαιροῦσιν αὐτό. καὶ αἱ φαρμακίδες χρῶνται αὐτῷ πρὸς τὰ φίλτρα. φασὶ δὲ ὅτι, εἰ αἴσθοιντο τῆς ὀσμῆς αἱ ἵπποι, ἐκμαίνονται πρὸς τὸν ἔχοντα αὐτό. διὸ καὶ οὗτος μέμνηται τοῦ ἱππομανοῦς, [ὅπερ συντελεῖ πρὸς τὰ φίλτρα, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης καὶ Θεόφραστος]. — (Ἄλλως. Ἱππομανὲς φυτόν: οὔτε φυτόν ἐστιν οὔτε ἐν Ἀρκαδίᾳ γινόμενον, ἀλλὰ τὸ ἐπιφυόμενον τοῖς πώλοις κατὰ γένεσιν ἐπὶ τοῦ μετώπου, ὅπερ συνεργεῖ πρὸς φίλτρα, ὡς Ἀριστοτέλης. Gen.[b]) — *Ἄλλως. Κρατεύας φησὶ τὸ φυτὸν ἔχειν καρπὸν ὡς σικυοῦ ἀγρίου, μελάντερον δὲ τὸ φύλλον ὥσπερ μήκωνος ἀκανθῶδες. οὐ μέντοι προστίθησιν, εἰ πρὸς φίλτρα συμβάλλεται. ἴσως φυτὸν αὐτὸ ἔφη ὁ Θεόκριτος οἱονεὶ φῦμα ἀπὸ τοῦ φύεσθαι ἐν τοῖς πώλοις, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. λέγει γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος τὸ φῦμα φυτόν·*

ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φυτοῦ
ἴησιν.

ἀντὶ τοῦ φύματος.

Rec. [*Ὁ νοῦς·*] *φυτόν ἐστι παρὰ τοῖς Ἀρκάσιν ἱππομανές. ἐπὶ τούτῳ πᾶσαι αἱ πῶλοι μαίνονται κατὰ τὰ ὄρη καὶ αἱ ταχεῖαι ἵπποι. τοῦτο ὥσπερ ἐφερμηνευτικὸν ἐπάγει τοῦ ἱππομανές. οὐ δείκνυσι δέ, τίνα μανίαν λέγει μαίνεσθαι ἐπ' αὐτῷ τὰς ἵππους καὶ τὰς πώλους. ἴσως ἕλκει αὐτὸ ταύτας ἐφ' ἑαυτὸ καὶ ἐνθουσιᾶν ποιεῖ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ὀσφρώμενον.*

48) *Μαίνεσθαι ποιοῦν τοὺς ἵππους.* C.

50) [*Ἴδοιμι:*] *μαινόμενον δηλονότι.* Lips. — [*Περῆσαι:*] *ἐλθεῖν, τουτέστιν εἴθε ἔλθοι.* E.

---

2) *προσίονται* Gen.[b] 2) *τι*] add. 5. P. Cap. Gen.[b] Vulc. 5) *ἔχοντα αὐτὰς* Gen.[b] 6) *οὗτός φησιν ἱππομανὲς* Gen.[b], ubi desunt *ὅπερ* .... *Θεόφρ.* 9) *Ἀρκαδίᾳ*] Adert., *ἄρκαδι* cod. 11) // Gen.[b] 12) *σικυοῦ*] ante Heins., *σικύου* vulg., *συκοῦ* Vulc., *συκῆς* 5. Gen.[b] 14) *συμβάλλεται*] Duebnerus, *συμμάχεται* Gen.[b] Vulc., *συμβάλλεται ἢ συμμάχεται* vulg. 14) Ante *ἴσως* in Gen.[b] est lemma *καὶ πῶλοι μαίνονται.* 16) *Archil. fr.* 41. 18) *ἴησιν*] Bergkius, *ἴασιν* Steph. in Thes. IV, 1273 et Toupius, *εἴκασιν* vulg. 20) // Gen.[a] Lips. — *φυτόν ... Ἀρκάσιν* om. Gen.[a] 22) *τὸ ἱππ.* Lips. 24) *τοὺς ἵππους* Lips. 25) *ἐφ' αὐτὸ καὶ ἐνθυσιᾶν* Gen.[a] 25) *ζήτ. ὀσφρ.* om. Gen.[a]

Vs. 51. 52.

Vet. (Ὡς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι: ἀπὸ κοινοῦ τὸ μαινόμενον, ὡς καὶ ἵπποι μαίνονται ἔχοντός τινος τὸ ἱππομανές. Gen.[b.])

Rec. Ὡς καὶ Δέλφιν: οὕτω καὶ τὸν Δέλφιν ἴδοιμι, μαινόμενον δηλονότι, καὶ εἰς τόδε τὸ οἴκημα εἴθε ἔλθοι ἐκ τῆς λιπαρᾶς παλαίστρας (μαινομένῳ ὅμοιος. E. Y. Gen.[a.] Lips.) λιπαρὰν δὲ λέγει τὴν παλαίστραν, ἐπεὶ οἱ παλαίοντες ἐλαίῳ πρότερον ἠλείφοντο, εἶτα ἐπάλαιον. — (Ἴδοιμι γοῦν τὸν Δέλφιν ἐκ τῆς παλαίστρας ἐρχόμενον εἰς τὸ ἐμὸν δῶμα μαινομένῳ ἴκελον. ἐπαμφοτερίζον τὸ ἴκελος καὶ δίφθογγον γράφεται καὶ ι, ὡς ἔστιν εὑρεῖν ἐν τοῖς μέτροις. ἔστι δὲ ποιητικόν. 2. 6. — Λιπαράν φησι τὴν παλαίστραν διὰ τὸ ἔλαιον. ἠλείφοντο γὰρ οἱ εἰσιόντες ἐλαίῳ, γυμνοὶ παλαίοντες, διὰ τὸ γλίσχρον. 6.)

Vs. 53. 54.

Rec. Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον: τοῦτο τὸ μέρος τοῦ ἄκρου τῆς, ἑαυτοῦ δηλονότι, χλαίνης ἀπέβαλεν, ὃ ἐγὼ νῦν ξαίνουσα καταβάλλω ἐν τῷ πυρὶ τῷ ἀγρίῳ, ἤγουν τῷ δραστηρίῳ [ὅπερ καὶ ἄκοντα ἐλθεῖν ἀναγκάσει]. — Κράσπεδον τὸ ἄκρον τοῦ κάτω μέρους τοῦ ἐνδύματος· ἐνταῦθα δὲ κράσπεδον λέγει ἀντὶ τοῦ μέρος τοῦ κρασπέδου.

Vet. (Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας: τοῦτο, φησί, παραδιδοῦσα πυρὶ καὶ ἄκοντα διὰ τὰς μαγγανείας ἐλθεῖν ἀναγκά-

51) [Λιπαρᾶς:] διὰ τὸ ἐλαίῳ ἀλείφεσθαι τοὺς παλαίοντας. M.
53) Τὸ ἄκρον τοῦ χιτῶνος. C. τὸ μέρος τοῦ κρασπέδου. E. H.
54) [Ὡγώ:] ἀφ' οὗ ἢ ὃ ἐγώ. M. — Κόπτουσα, ξαίνουσα. M.

---

5) Gen.[a.] omissis verbis ante τὸ οἴκημα, Lips. s. l. οὕτως — εἴθε — μαιν. δηλ., sequentia in marg. 8) δὲ om. Gen.[a.] — τὴν] add. Lips. 11) ἴκελον et ἴκελος] Wart., ἴκελ. Gaisf. — ἐπαμφοτερίζεται codd. 11) καὶ δίφθογγον γράφεται καὶ ι] καὶ θίφθογγος γεράφεται ι Wart., καὶ δίφθογγος γράφεται ι Kiessl., καὶ γράφεται ι 2.[2], καὶ γράφεται διφον sequentibus omissis 6.[2] 17) //Gen.[a.] post sequens scholium omissis verbis ante ὃ ἐγώ; *Lips. τῆς ἑαυτοῦ — ἀπέβαλεν — οὑγὼ ὃ ἐγὼ — ξαίνουσα seqq. 18) ἀπέβαλεν] Lips., ἀπέβαλλεν vulg. 19) Ante ξαίνουσα in Gen.[a.] lemma κατ' ἀγρίω ἐν πυρὶ βάλλω insertum. 20) Circumsepta om. Gen.[a.] Lips., quae ex SchVet. manarunt. 21) //Gen.[a.] Lips. 22) μέρος] Lips., μέρους vulg. 24) ἀναγκάσω] Adert., ἀναγκάζω cod.

σω. Gen.[b.] — *Ὠ'γὼ νῦν τίλλοισα*: ἤγουν ἀφ' οὗ ἐγὼ ἢ ὃ ἐγὼ κατατίλλουσα. τὸ ο καὶ ε εἰς ω μέγα κιρνᾶται. Gen.[b.])

Vs. 55. 56.

Rec. *Αἲ αἴ. ἔρως ἀνιηρέ*: φεῦ φεῦ ὦ ἔρως ἀλγεινέ, διὰ τί μου τὸ μέλαν αἷμα πᾶν (ἐκ τοῦ σώματος I. Y. Gen.[a.] Lips.) ἐκπέπωκας ἐμφύς μοι, ἤγουν κατασχών με, ὡς βδέλλα λιμνῆτις; — (*Βδέλλα* ἀπὸ τοῦ βδέλλω καὶ βδάλλω Ἀττικῶς τὸ μυζῶ. Vat.)

Vet. (*Αἴ, αἴ ἔρως*: δακνομένη ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς αὐτόν. Gen.[b.] *ἀνιηρὲ* δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνιαροποιέ. P. Gen.[b.]) — (*Ὡς λιμνῆτις ἅπαν ἐκ βδέλλα*: ὡς λιμναία βδέλλα παρὰ τὸ βδάλλειν καὶ οἷον ἐξαμέλγειν τὸ αἷμα. τὸ γὰρ ἀμέλγειν Ἀττικοὶ βδάλλειν λέγουσι. — Ἄλλως. Ἐκ Gen.[b.]) *βδέλλα*: αἱ βδέλλαι καὶ ἐν λίμναις γίνονται καὶ ἐν ποταμοῖς, προσαγόμεναι δὲ τῇ σαρκὶ τὸ αἷμα ἐκθηλάζουσι. εἴρηται δὲ βδέλλα παρὰ τὸ βδάλλειν, ὅ ἐστιν ἀμέλγειν [τὸ αἷμα. τὸ γὰρ ἀμέλγειν Ἀττικοὶ βδάλλειν λέγουσι]. Νίκανδρος·

ἠὲ σύγε βδήλαιο νέον γλάγος.

56) Ἐμπλακεὶς ἐμοί. M. — Ἐν λίμνῃ γεγονυῖα. M. — *Βδέλλα* ἀπὸ τοῦ βδάλλω τὸ ἀμέλγω, ἐξ οὗ καὶ νεόβδαλτον γάλα τὸ νεωστὶ ἀμελχθέν. M.

---

1) ἢ] Duebnerus secundum GIM., ἤγουν cod. 2) ο καὶ ε] ὁ καὶ ε cod., ὃ καὶ τὸ ἕ tac. Adertus. 4) //Gen.[a.] sine lemm., Lips. sine αἴ αἴ. 4) φεῦ φεῦ] P. et ante Heins., φεῦ vulg., om. Gen.[a.] Lips. 5) ἐκ τοῦ σ. post ἐκπεπ. Gen.[a.] 6) μοι] Gen.[a.] Lips. et Reisk. seqq., με vulg. 6) ἤγουν κατασχὼν ἐμὲ Lips. s. l. (με mg.) 8) μυζῶ] μυζω Wart., μύζω Kiessl. Gaisfordus hoc scholium omisit. 10) ἀνιηρὲς Gen.[b.] — δὲ om. P. 12) τὸ βδάλλειν] τὸ βάλλειν cod. 13) Ἀττικοὶ βδάλλειν] ἀττικὸν βδέλλειν cod., cf. l. 16. 14) //Gen[b.] sine αἴ. 14) βδ. καὶ] 5. Gen.[b.], καὶ om. vulg. 14) γίνονται] Gen.[b.], γίγνονται vulg. 15) τῇ σαρκὶ] add. 5. P. Gen.[b.] 16) βδέλλειν 5. P. Gen.[b.] 16) ἀμέλγειν] Gen.[b.], ἀμελγεῖν 5. P., ἐξαμέλγειν vulg. 17) Circumsepta om. 5. P. Gen.[b] probante Gaisfordo. Quae ex altero scholio l. 13. petita sunt. 19) *Nicand. Al.* 262. — ἠὲ σύγε βδήλαιο νέον] Heinsius Lectt. p. 310 ex Nicandro, ἢ σύ γε βδέλλα ἑὸν 5. P. Gen.[b.] (sed hic ἑόν), καὶ συνέβδελμαι ἑὸν vulg.

Vs. 58.

Rec. *Σαῦράν τοι τρίψασα*: τὴν κοινῶς λεγομένην χλωροσαύραν.

Vet. (*Σαῦραν τοι τρίψασα*: Gen.[b.]) διαλγοῦσα [γὰρ] καὶ θυμουμένη τὸ διὰ τῆς σαύρας ποτὸν ὑπισχνεῖται αὐτῷ αὔριον δώσειν. ἔστι δὲ αὕτη δύσκερκος. ἀποκτανθεῖσα δὲ καὶ ξηρανθεῖσα καὶ τριβεῖσα σὺν ἀλφίτῳ ἐν ποτῷ δίδοται· μεμύθευται γάρ, ὡς καὶ τοῦτο τῶν φίλτρων ἐστὶν ἕν.

Vs. 59—62.

Vet. (*Νῦν δὲ λαβοῖσα*: καὶ νῦν λαβοῦσα ταῦτα τὰ φάρμακα ζημιώσοντα κρύψον ὑπὸ τὴν αὐτοῦ φλιάν, καὶ λέγε ἐπαναδιπλοῦσα ⟨τὰ⟩ περὶ τῶν Δέλφιδος ὀστέων. P. Gen.[b]) — *Τὰ θρόνα*: θρόνα Θεσσαλοὶ μὲν τὰ πεποικιλμένα ζῷα· Κύπριοι δὲ τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια· Αἰτωλοὶ δὲ τὰ φάρμακα, ὥς φησι Κλείταρχος· Ὅμηρος δὲ τὰ ῥόδα παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς. — (*Θρόνα* τὰ θραύοντα τὸν νοῦν ἢ τὰ θροῦν ποιοῦντα ἐν τῷ νοΐ. 5. P. Καθυπέρτερον τῆς

58) [*Τοι*:] περισσόν. E. M. — [*Κακόν*:] δηλητήριον. M. — Κομίσομαι ἐκείνῳ. H. M. P. φέρουσα δώσω αὐτῷ. H. M. N. P. Lips.

59) [*Θρόνα*:] τὰ φάρμακα. C. H. M. P. Lips. ἢ ζῷα ἢ ἀνθινὰ ἱμάτια ἢ ῥόδα ἢ φάρμακα. E. — Ὑπόχρισον. Lips. θάψον, ὑπόχρισον. H. M. P. χρῖσον. E. ἄλειψον. C.

60) Τῆς ἐκείνου φλιᾶς ἐν τῷ ἄνω μέρει. 1. 6. H. P. Lips. φλιᾶς ὕπερ. 6. — [*Καθυπέρτερον*:] ὑπεράνω. C. E. M. N.

61) Ἐκ θυμοῦ, ἐκ ψυχῆς. M.

62) Κρυφίως λέγουσα. M. ψιθυρίζουσα. C.

---

2) //*Lips. sine λεγομένην, item *1. *6. 3) χλωροσαύραν] Lips., —σαῦραν vulg. 4) /.Gen.[b.] — διαλέγουσα P. Gen.[b.] — γὰρ om. P. Gen.[b.] 5) θυμουμένη] Geel., ἐνθυμ. vulg. 5) παῦρας Gen.[b.] — αὐτῷ ποτον αὔριον ὑπισχνεῖται. ἔστι δὲ P. Gen.[b.] 6) δύσκερκος] δύσκερνος 5. P. Gen.[b.], δυσχερὲς ante Heins., δυσχερής vulg. 6) ἀποκτ. δὲ] 5. P., ὑποκτ. δὲ Gen.[b.], ἥτις ἀποκτ. vulg. 7) τριβεῖσα] 5. P. Gen.[b.], συντρ. vulg. — ἐν ποτῷ] add. 5. P. Gen.[b.] 8) γὰρ] 5. P. Gen.[b.], γοῦν vulg. 8) ὡς om. Gen.[b.] 11) ζημιώσοντα] ζήμωσον καὶ codd. 11) αὐτοῦ] Duebnerus, αὐτὴν codd. 11) εἰλοιὰν Gen.[b.] 12) ἐφαπλοῦσα et ἀχέων codd. 13) //Gen.[b] 14) ἀνθεινὰ 5. P. Gen.[b.] 14) τὰ φάρμ.] Gen.[b.], τὰ om. vulg. 15) καὶ Ὅμ. δὲ τὰ ῥόδια Gen.[b.] 16) ὁρᾶν pro θορεῖν P.[3.] 17) τὸν θροῦν P. 17) Ante καθυπ. in 5. P. leguntur καθὸ πρότερον. — 19) ἄξουσα pro φέρουσα N. 24) φλοιᾶς 1. et 6. in priore glossa. — τὰ ἄνω μέρη sine ἐν P.

παστάδος κρύψον τὰ φάρμακα. 5. P. Gen.[b]) — Τὸ φλιᾶς γράφεται καὶ φιλίας, τουτέστιν ἃ πρὸς φιλίαν (ἡμῖν καὶ ἄκοντα τὸν Δέλφιν ἑλκύσει. Ἄς ἔτι καὶ νῦν: ἕως ἔτι ἐνδέχεται καταδεθῆναι αὐτόν. 5. P. Gen.[b]) — (Ἐπιφθύζειν ἀντὶ τοῦ ἐπιπτύειν γοητευτικῶς. Eustath. 1392, 42.)

Rec. (Θρόνα: τὰ φάρμακα, τουτέστι τὰ φίλτρα. 2. 6. M.) — Ἄς ἔτι καὶ νῦν ἐκ θυμῶ δέδεμαι: ἐκδέδεμαι, ἤγουν ἐκκρεμὴς εἰμι τῷ θυμῷ, τουτέστι τῇ ψυχῇ· αὐτὸς δὲ οὐδεμίαν φροντίδα ποιεῖταί μου. — Ἐπιφθύζουσα: ἐπιψιθυρίζουσα, (ἤγουν Lips.) ἡσύχως ἐπᾴδουσα. — (Ἀντὶ τοῦ μετὰ ψιθυρισμοῦ ἐπιπτύουσα. 6.)

Vs. 64.

Rec. (Ἀπελθούσης τῆς Θεστύλιδος μεμόνωτο ἡ Σιμαίθα, καὶ διηγεῖται, ἐξ ἧς αἰτίας τῷ ἔρωτι τοῦ Δέλφιδος προσπεπτώκει. 6.)

Vs. 65.

Vet. (Τίς μοι κακὸν ἄραγε: ὡς πολλῶν ὄντων τῶν περὶ αὐτὴν κακῶν. Gen.[b])

Rec. Τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο: ἤγουν προυξένησεν.

Vs. 66—68.

Vet. Ἦνθ' ἁ τὠϋβούλοιο καναφόρος: ἄρχεται διηγεῖσθαι, ὅπως ἐνέπεσεν εἰς τὸν ἔρωτα, φησὶ δὲ οὕτως· ἦλθεν ἡ τοῦ Εὐβούλου θυγάτηρ Ἀναξὼ κανηφοροῦσα τῇ

64) Μεμονωμένη. H. — Ἐκ τίνος ἀρχῆς. 2. ἐκ ποίας ἀφορμῆς. E. — Δακρύσω, θρηνήσω. M. N. P. Lips.

65) Ἀπὸ ποίας αἰτίας. H. ἀφ' ἧς αἰτίας. C.

---

1) //5. P. Gen.[b] In 5. scholium fere ut in P. legi traditur. — τὸ φλιᾶς] ante Scult., φλιᾶς vulg., om. Gen.[b], ubi etiam καὶ deest. 2) τουτέστιν ἃ] 5. P. Gen.[b], τουτέστι vulg. 3) ἃς ἔτι καὶ νῦν om. P. et fort. 5. 4) καταδεχθῆναι 5. 7) //Lips., ubi verba post ψυχῇ s. l. 7) ἐκδέδεμαι, ἤγουν] Lips., ἤγ. ἐκδ. vulg. 8) τῷ θυμῷ] add. 1. Lips. 8) ὁ δὲ pro αὐτὸς δὲ Lips. 9) //*Lips. — φθύουσα ante ἐπιψ. 2., quod Geelius ex πτύουσα corruptum judicat. 14) διηγεῖτο Wart. 17) H. sch. potius ad ἐκ τίνος ἀρξ. pertinere indicavit Adertus. 19) //*Lips. προυξένησε. 22) //Gen.[b] c. lemm. ἦνθ' ἁστ' οὐβουλοιο. 23) ἐξέπεσεν 5. Gen.[b]

Ἀρτέμιδι καὶ πομπὴν ἐπαγομένη τῇ θεῷ, (αὐτὴ δὲ παρακληθεῖσα ὑπὸ φίλης ἐπὶ τὴν θέαν τῆς πομπῆς ἦλθεν, φησί, καὶ ἰδοῦσα τὸν Δέλφιν ἠράσθη αὐτοῦ. 5. Gen.[b.]) *εἰώθασι γὰρ τῇ Ἀρτέμιδι κανηφορεῖν αἱ μέλλουσαι γαμεῖσθαι ἐπὶ ἀφοσιώσει τῆς παρθενίας, ἵνα μὴ νεμεσηθῶσιν ὑπ' αὐτῆς. Ἄλλως. Ταῦτα τὰ μυστήρια Ἀθήνησι πολιτεύεται. ἐκανηφόρουν δὲ τῇ Ἀρτέμιδι αἱ ὥραν ἔχουσαι γάμου ὥσπερ ἀπολογούμεναι περὶ τῆς παρθενίας τῇ θεῷ, ἵνα μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς μελλούσαις τολοιπὸν φθείρεσθαι. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ αἱ κυΐσκουσαι ἐπικαλεῖσθαι τὴν Ἄρτεμιν ἀξιοῦσι συγγνωμονῆσαι, ὅτι διεκορήθησαν.* — (*Τῇ δὴ πόκα πολλὰ μὲν ἄλλα: ἐν τῇ πομπῇ, φησίν, ἄλλα τε θηρία ἐπόμπευσε καὶ λέαινα.* Gen.[b.]) *Rec.* [*Ἄλλως. Ὁ νοῦς·*] *Ἠνθ' ἁ τῶ ὑβούλοιο: ἦλθεν ἡ Ἀναξὼ ἡ τοῦ Εὐβούλου ἡμῖν, θυγάτηρ δηλονότι, ἡ κανηφόρος εἰς τὸ ἄλσος τῆς Ἀρτέμιδος, ἤγουν εἰς τὸ τέμενος τῆς Ἀρτέμιδος,* (*τουτέστιν* E.) *εἰς τὸν ἀνατεθειμένον αὐτῇ τόπον. ἄλσος δὲ λέγει αὐτὸν ὡς δενδρώδη ὄντα.* — *Τᾷ δὴ πόκα: ταύτῃ δή, τῇ Ἀναξοῖ δηλονότι, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα θηρία συνεπόμπευε περισταδόν, ἤγουν κατὰ κυκλικὴν στάσιν, κύκλωθεν — ἐξωγραφημένα δὲ ταῦτα, ὡς ἔοικεν, ἐπομπεύετο — ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ λέαινα ἐπόμπευε.* — (*Πομπεύεσκε: παρέπεμπεν, ὠψίκευε περιιστώμενα. οὕτω καὶ ἀποσταδὸν βλέπει ἀντὶ τοῦ ἀφιστάμενος.* 6.)

66) *Κανισκοφόρος.* M. *κανηκομίζουσα.* H.
67) [*Ἀρτέμιδος:*] *τὸ ἱερόν.* M. — [*Πόκα:*] *τότε.* 6.
68) *Ἠκολούθει.* M. — *Κυκλοτερῶς.* 1. *κύκλῳ αὐτῆς ὄντα.* M. *κύκλῳ* M. — [*Ἐν δέ:*] *σὺν τούτοις.* M. *σὺν αὐτοῖς καὶ λέαινα.* 2.

---

1) *ἐπαγομένη*] 5. Gen.[b.] Vulc., *ἀγομένη* vulg. 1) *αὐτὴ*] *αὕτη* codd. 3) *εἰώθεισαν δὲ καὶ τῇ* Gen.[b.], *καὶ* ante *τῇ* etiam Vat. 5) *ἵνα* om. Gen.[b.] 5) *Ἄλλως . . . πολιτεύεται*] 5. Can. Gen.[b.] Vulc. (sed *ἐν Ἀθ.* Gen.[b.]), *τὰ δὲ μυστ. ταῦτα Ἀθ. πολιτεύονται* vulg. 9) *λοιπὸν* pro *τολ.* Gen.[b.] 9) *Menand. fr.* 488. — *αἱ κυΐσκ.* seqq. vulgo inde a Call. tanquam ipsa poëtae verba edita sunt; verum vidit Meinekius. 10) *ἐπικαλεῖσθαι*] 5.[1.] Can. Gen.[b.] Vulc., *ἐπικαλεῖσθε* vulg. 10) *ἀξιοῦσι*] *ἀξιοῦσαι* Can. Gen.[b.] Vulc., *ἀξιοῦσθαι* vulg. 10) *συγγνωμονῆσαι*] *συγγνώμης* vulg. 11) *διεκορήθησαν*] Can. Vulc., *διεκορήθησε* Gen.[b.], *διεκορήθητε* vulg. 11) *Τᾷ* et *τόκα* Adertus tac. 13) // Gen.[a.] Lips. inde ab *ἦλθεν.* 14) *ἡμῶν* Y. Gen.[a.] Lips. 14) *ἡ* ante *καν.* om. Gen.[a.] Lips. 15) *τέλος* 2. 16) *ἀνατιθέμενον* Gen.[a.] 18) // Gen.[a.] Lips. — *τῇ* pro *τᾷ* Gen.[a.] 19) *περιστ. ἤγ.* om. P. 20) *κύκλωθεν*] P. Gen.[a.] Lips. et vulg., *κύκλοθεν* Kiessl. auctore Toupio. 20) *ταῦτα* om. Lips. 21) *ἐπομπεύετο* bis M. — Sequitur in Gen.[a.] *Suidae* glossa *Κανηφόροι* cum lect. *Φιλόχαρφός φησι.* — 27) *αὐτοῖς*] *αὐτῇ* cod.

Vs. 69.

Vet. (Φράξεο μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν: πρὸς τὴν Σελήνην καὶ τὴν Ἑκάτην φησί. ταύτας γὰρ συνεργοὺς εἰς τὴν περὶ ⟨τοῦ⟩ ἐρωμένου φαρμακείαν παραλαμβάνει. τὴν δὲ τῶν Φαρμακευτριῶν ὑπόθεσιν ἐκ τῶν Σώφρονος Μίμων μεταφέρει. Gen.[b.])

Vs. 70—73.

Rec. Καί μ' ἁ Θευχαρίλα: καί με ἡ τροφὸς τοῦ Θεοχαρίλου ἡ ἀπὸ τῆς Θρᾴκης ἡ μακαρῖτις — ἐτελεύτησε γὰρ τὸν βίον δηλονότι — ἀγχίθυρος — ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ πλησίον — [ναίοισα καὶ] οἰκοῦσα κατεύξατο, τουτέστιν ὅρκους μοι ἐπέθηκε, πρὸς θεῶν λέγουσα καὶ τοιαῦτά τινα, καὶ ἱκέτευσεν ὥστε ἀπελθεῖν με θεάσασθαι τὴν πομπήν.

Vet. (Ἡ μακαρῖτις: ὡς μεταλλαχυίας τὸν βίον ἤδη. Κατεύξατο: σημαίνει δὲ τὸ ὥρκωσε. φησὶ δὲ ὅτι προετράπην ὑπὸ τῆς τροφοῦ εἰς θέαν ἐλθεῖν τῆς πομπῆς, καὶ οὕτω συμβέβηκεν ἰδεῖν με τὸν Δέλφιν. Gen.[b.]) — Ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος: ἐγὼ δὲ αὐτῇ ἡ μεγάλως δυστυχὴς ἠκολούθουν. οἶτος γὰρ οὐ μόνον ὁ ὄλεθρος καὶ θάνατος, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ δεινόν, (ἐν ᾧ ⟨οἶ⟩ ᾄδεται. Gen.[b.] Vulc. μεγάλοιτος

69) Λέγε μοι, μάνθανέ μοι. E. M. μάνθανε. Lips. — Ἀπὸ τίνος αἰτίας. E. H. M. P. Lips. — Σεβασμία. H. M. P. Lips.

70) Ἡ Θεοχαρίλου τροφὸς ἡ ἀπὸ τῆς Θρᾴκης. Harl.

71) Πλησίον ἐμοῦ. M. — Ἱκέτευσε, παρεκάλεσε. H.

72) Ἡ καταπολὺ οἰκτρά. 1. 2. E. H. M. N. P. Lips. Phav.

73) Ἠκολούθουν. Lips. ὡμάρτευσα κατὰ ἀποκοπήν, ἤγουν ἠκολούθησα. E. N. — Κοκκίνου. M. — Ἕλκουσα. M. ἐπιφέρουσα. E. φοροῦσα. H.

---

4) περὶ] Duebn., παρὰ cod., κατὰ Piccolos. 5) Φαρμακευτριῶν] Duebnerus, φαρμάκων cod., φαρμακειῶν Adert. 5) Σώφρονος] Adert., Εὐφορίωνος cod. 8) //Gen.[a.] Lips. — Θευχαρίδα Gen.[a.] 11) ναίοισα] ante Xyl., ναίουσα vulg., ναίοισα καὶ om. Gen.[a.] Lips., in quibus οἰκοῦσα post ἀγχ. 12) θεὸν Gen.[a.] 13) με om. Gen.[a.] Lips. — Post h. sch. in Gen.[a.] *Suidae* glossa Βυσσὸν c. lect. βύσσον βαρυτόνως pro βαρ. δὲ σημαίνει et ὁ βυθός. 15) προετράπην] Adert., προετράπη cod. 17) //Gen.[b.] omissis ἐγὼ δέ οἱ — ἐγὼ δὲ αὐτῇ — ἠκολούθουν. Phav. scholium hoc ordine habet: ἁ μεγάλοιτος: ἡ μεγάλως ἀθλία καὶ δυστυχής. οἶτος γὰρ...δεινόν. 19) ὄλεθρος καὶ om. Gen.[b.] Phav. 20) πᾶν τὸ δεινὸν] Phav., τὸ δεινὸν Gen.[b.] Vulc., πᾶν δεινὸν vulg., ἐν om. Vulc. 20) οἶ] add. Duebnerus collato Oro EtM. 619, 27. — 21) ἐκ pro ἀπὸ E., ποίας pro τίνος E. H. P.

οὖν ἡ μεγάλως ἀθλία καὶ δυστυχής. Gen.[b]) τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι ἐπείσθην προελθεῖν ἐπὶ τὴν θέαν.

Vs. 74.

Rec. Ξυστίδα: ξυστὶς γυναικεῖόν τι ἔνδυμα πεποικιλμένον. (ἦν δὲ καὶ ἀνδρῶν. Ἀριστοφάνης·

ἅρμ' ἐλαύνεις ἐπὶ πόλιν ξυστίδ' ἔχων.

6.) — (Ξύστις Ἀττικῶς, ξυστὶς δὲ κοινῶς. Gen.[a])

Vet. (Καὶ ἀμφιστειλαμένη: περιστειλαμένη, ἀντὶ τοῦ ἀναλαβομένη, ὅ ἐστι ζωσαμένη. Gen.[b]) — [Ἄλλως.] (Ξυστίδα τινὲς Gen.[b]) περιβόλαιον λεπτόν, ᾧ χρῶνται καὶ οἱ ἁρματηλάται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν χνοῦν ξύεσθαι, ἢ ὡς ἕτεροι ἀπὸ τοῦ ξύειν τὸν χρῶτα.

Vs. 76—80.

Rec. Ἤδη δ' εὖσα, ἤγουν οὖσα — τὸ γὰρ εὖσα ἀπὸ τοῦ ἐοῦσα γίνεται — κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τῆς πλατείας ἐκεῖ ὅπου εἰσὶ τὰ οἰκήματα τοῦ Λύκωνος, εἶδον τὸν Δέλφιν καὶ τὸν Εὐδάμιππον ὁμοῦ πορευομένους. τούτοις δὲ ἦν γενειὰς

74) Περιστειλαμένη. 4. C. μεταστειλαμένη. 1. 2. P. Lips. στολισαμένη. E. H. N. ζωσαμένη. 5. E. H. N. περιβαλοῦσα. M. — Ὀξὺ ἱμάτιον. 4. τὸ λεπτὸν ἱμάτιον. M. εἶδος ἱματίου λεπτοῦ. H. — [Τὰν Κλεαρίστας:] τῆς Κλεαρίστας· ἐκ ταύτης γὰρ ἐδανεισάμην. M. τῆς. Lips. [Κλεαρίσταν:] τὴν ἔχουσαν κλέος ἄριστον. E.

1) τοῦτό φησιν Gen.[b] 2) ἐπείσθην] Gen.[b], ἐπείσθη vulg. 2) προσελθεῖν Gen.[b] et vulg. ante Reisk. — ἐπὶ om. Gen.[b] 4) //Lips., ubi γυν. τι ἐνδ. ἐστιν ἡ ξυστὶς πεπ. Ceterum scholia ad h. v. ante Scult. legebantur post primum scholium ad Vs. 76—80. 6) *Aristoph. Nub.* 69, unde haec minus accurate. — ἅρμ'] Amst. ex Aristoph., μ' cod. 7) Sequuntur in Gen.[a] excerpta ex Suidae glossis Ξυστίς: χιτὼν ποδήρης γυναικεῖος· οἱ δὲ καὶ τραγικὸν ἔνδυμα· οἱ δὲ κροκωτὸν ἱμάτιον, ὃ οἱ ἡνίοχοι φέρουσι. Tum ex Plin. H. N. XIX, 4 „Byssinum mulierum maximis deliciis circa seculum primum in Achaïa genitum quaternis denariis scripula ejus permutata quondam ut auxi.“ Postremo „53. Suydas. βύσσον τῆς πορφύρας φησίν, καὶ βύσσινον πόρφυρε λέγει. melius est quod sit linum subtilissimum.“ 9) ἀναλαβομένη] Adert., ἀναλαμβανομένη cod. 9) //Gen.[b] omissis ᾧ χρῶνται .... δέ. 11) χνοῦν] Duebnerus, χοῦν vulg. 14) //Lips. prima (omissis ἤδη ... οὖσα) usque ad πλατείας in marg. habet, tum s. l. ἐκεῖ ὅπου εἰσὶ — οἰκήματα — ὁμοῦ ... ἑλιχρύσου — λάμποντα — κατὰ — στῆθος, sed praeterea in marg. τούτου ... ἑλιχρύσου. In Gen.[a] sola prima ante κατὰ τὸ leguntur, sed omissis ἤγουν οὖσα. — ἤδη δ' εὖσα] Gen.[a] et ante Ox., ubi ΕΥ.., tum ΕΥΣΑ Reisk. seqq. 14) ἀπὸ τοῦ ἐοῦσα γίνεται τὸ εὖσα P. Gen.[a] Lips. sed ἰοῦσα et οὖσα P. 16) ὅπου τὰ οἰκ. ὑπῆρχον τοῦ Λ. E. 17) τούτου δὲ Lips. mg. — μὲν om. *Lips.

μὲν ξανθοτέρα ἑλιχρύσου, στήθη δὲ λάμποντα κατὰ πολὺ πλέον ἢ τὸ τῆς Σελήνης, στῆθος δηλονότι ἢ τὸ φῶς. — Ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο: καθὰ ἀπὸ τῆς παλαίστρας ἐξελθοῦσιν, αὐτίκα τότε καλὸν πόνον λιποῦσι, τουτέστι τοὺς γενναίους ἀγῶνας τῆς πάλης λιποῦσιν. — (Στίλβοντα: ὡς ἀπὸ τῆς λιπαρᾶς παλαίστρας ἔστιλβον. τὸ ἑξῆς „ἀπολιπόντων τὸν καλὸν πόνον τοῦ γυμνασίου." καλὸν πόνον, τὸν καλλύνοντα. ἰσχὺν γὰρ περιποιεῖ καὶ εὐεξίαν τὸ γυμνάσιον. τὸ δὲ τοῖς ἀντὶ τοῦ ὤν, ἵνα καὶ τὸ ἑξῆς ᾖ ἀκόλουθον τὸ λιπόντων. 6.)

Vet. (*Ἤδη δ' εὖσα: ἤδη δὲ οὖσα κατὰ μέσον τῆς ὁδοῦ, ᾗ καὶ ὅπου τὰ Λύκωνος — γράφεται εἰς τὰ Λύκωνος — προσληπτέον δὲ τὰ οἰκήματα.* 4. 5. P. Gen.[b]) — (*Ὡς ἀπὸ γυμνάσοιο καλόν: ὑγιεινὸν γάρ ἐστιν ἡ παλαίστρα. πόνον δὲ νῦν τὴν ἐν τῇ παλαίστρᾳ γυμνασίαν.* *P. Gen.[b])

Vs. 82—85.

Rec. (*Καὶ οὕτως ὡς εἶδον, ἤγουν αὐτίκα ὡς εἶδον.* *M. *P. *Y. Gen.[a] *Lips. *ἐπίτασιν ἔχει τὸ ὡς ἐν τούτοις.* *1. E. I. M. P. Y. Gen.[a] *Lips. *Περὶ θυμὸς ἰάφθη: περισσῶς πάνυ ἔπαθεν ἡ ψυχή μου τῆς ἀθλίας.* E. I. M. N. Y. Gen.[a] Lips.) — (*Ἰάφθη: ἀντὶ τοῦ ἐτρώθη ἀπὸ τοῦ ἰάπτω· τοῦτο δέ ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἰοῖς βάλλειν.* 6. Gen.[a]) — *Καὶ οὐκέτι πομπᾶς: καὶ οὐδαμῶς οὔτε τῆς πομπῆς*

76) *Κατὰ τὸ μέσον τῆς πλατείας ὁδοῦ, ὅπου εἰσὶ τὰ οἰκήματα.* 1. *κατὰ μέσην τὴν ὁδόν.* E. H. *διὰ μέσης τῆς ὁδοῦ τῆς χωρούσης ἅμαξαν, ἢ καὶ λεωφόρος.* C. — *Τετριμμένην ὁδόν.* 5.

78) [*Τοῖς*:] *τούτων.* C. E. — [*Ἑλιχρύσοιο*:] *κοκκίνου.* M.

79) [*Τὺ Σελάνα*:] *σὺ ὦ Σελήνη.* E.

80) *Καλοὺς ἀγῶνας.* E.

---

2) *τὸ στῆθος τῆς Σελ.* vulg. 2) //Gen.[a] Lips., ille c. lemm. *ὡς ἀπὸ γυμνάσοιο καλὸν πόνον.* 3) *ἐξιοῦσιν* E. 6) *τὸ ἑξῆς ἀπολ.*] *τοῖς ἦν λιπόντων* cod. (*τοῖς . . . γυμνασίου* om. Wart.) 11) Initium scholii ex solo Gen.[b] comparet. Ex 4.[1] 5.[1] *μέσον* seqq. afferuntur tanquam post *γίνεται* p. 113. 15. in SchRec. lecta, ex 4.[2] 5.[2] *τῆς ὁδοῦ* seqq. tanquam post *μέσον* ibidem; in P. idem scholium extare dicitur, quod in 4. 5. 12) *ἤγουν* pro *ᾗ* Gen.[b] 12) *γράφεται . . . Λύκ.* om. P. 12) *εἰς τὰ*] Gen.[b], om. 4. 5. 13) *δὲ* om. P. 15) *νῦν* in fine Gen.[b] — *τῇ* om. *P. 17) *καὶ* om. et *ἴδον* *M. *P. *Y. 18) *τούτοις*] 1. Gen.[a] Lips., *τοῖς τοιούτοις* rell. (?) 20) *τῆς ἀθλίας*] Gen.[a] Lips., om. rell. (?) 23) //Gen.[a] Lips., ille c. lemm. *οὔτε τι πομπᾶς.* — 26) *τετριμμένην*] Duebn., —*νον* cod.

ἐκείνης αἴσθησιν ἔσχον, οὐδὲ ὅπως εἰς τὸν οἶκόν μου ἐπανέστρεψα — τοῦτο γὰρ ὁμοῦ τὸ πάλιν ἀπῆλθον — ἔγνων. —

Rec. Ἀλλά με τὶς: ἀλλὰ πυρώδης τίς με νόσος, τουτέστι πυρετός τις, ἐδαπάνησεν.

Vet. Ἠ ἐξάλαξε: διέσυρεν, ἐκτὸς φροντίδος καὶ γνώμης ἐποίησε: γράφεται καὶ ἐξαλάπαξεν, ἵν' ᾖ ἐξήρησε. Ἄλλως. Λάπαθα παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὰ κενώματα, καὶ λάπαθος βοτάνη τις κενωτική.

Vs. 86.

Rec. Κείμην δ' ἐν κλιντῆρι: καὶ ἐκείμην ἐν τῇ κλίνῃ ἐπὶ δέκα ἡμέρας καὶ (ἐπὶ δέκα Vat. *Lips.) νύκτας.

Vs. 88—92.

Rec. Καὶ τὸ σῶμά μου ὅμοιον ἐγένετο καταπολὺ θάψῳ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ χρυσοξύλῳ. — (Θαψὸς τὸ χρυσόξυλον· ἔστι δὲ κίτρινον. καὶ τοσοῦτον ἐτάκην, ὡς καὶ αἱ τρίχες

82) *Λίαν ἐμάνην.* C. H. *οὕτως ἐμάνην.* E. — *Καταπολὺ ἡ ψυχὴ ἐβλήθη.* H. *ἐτρώθη.* C. *ἔπαθεν, ἤγουν ἐκαύθη.* M.

83) *Ἐμαραίνετο, διεφθείρετο, διερρεῖτο.* H. M. P. Lips.

84) *Ἠισθόμην, ἐνόησα.* M. *ἀπεσκόπησα, ἐνόησα.* H. *διενοούμην.* P.

85) *Ἰσχυρὰ καὶ διάπυρος, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος δηλονότι.* E. N. *πυρώδης, τουτέστι σφοδρά.* H. *θερμή.* C. — [Ἐξαλάπαξε:] *ἠφάνισε τὴν γνώμην μου, διέσυρεν.* H. *ἠφάνισεν.* E. *ἐξεκένωσε.* C. *κατέβαλεν.* M.

86) *Κραββάτῳ.* E. H.

---

1) μου] add. Gen.[a] Lips. 2) τοῦτο γὰρ τὸ οὐδ' ὡς πάλιν ἀπῆλθον ἔγνων οἴκαδε M., οἴκαδ' post πάλιν inserit Gen.[a] — ἀπῆλθον] M. Gen.[a] Lips., ἀπῆνθον vulg. 4) //* Lips. τὶς νόσος πυρώδης τουτ. seqq. 5) πυρετός τις] Lips., τις om. vulg. 6) //Gen.[b] — ἐξάλαξε] Gen.[b], ἐξαλάπαξε vulg. 6) διέσυρεν] P. Gen.[b], διέφθειρεν vulg. 7) γράφεται . . . ἐξήρησε om. Gen.[b] — ἐξαλάπαξεν] ἐξάλαξεν vulg. 7) ἐξήρησε] ἐξήλησε vulg. 8) λάπαθα] Geel., ἀλλάπαθα vulg., ἀλάπαθα Gen.[b] et tac. Gaisf. 8) παρὰ τοῖς] P. Gen.[b], παρ' vulg. 8) ἀλάπαθος P. 9) ἡ νεωτικὴ pro τις κεν. Gen.[b] 11) //* Lips. ἐν τῇ seqq. 14) //* Lips. τὸ σῶμα — ὅμοιον — ἀντὶ τοῦ ἐγένετο — καταπολὺ — τῷ κοινῶς χρυσοξύλῳ. 14) θαψῷ ante Heins. 16) κίτριον Gen.[a] — 19) ἐμαραίνετο om. Lips.

ἔπεσον ῥυεῖσαι τῆς κεφαλῆς, καὶ ἐλεπτύνθην, ὥστε τὰ ὀστέα μόνα ὑπολέλειπτο καὶ τὸ δέρμα. 6. Gen.[a])

Vet. Πολλάκι θαψῶ: χλωρὸς ἢ ξανθός. θάψος γάρ ἐστι ξύλον τι, ὃ καλεῖται καὶ σκυθάριον ἢ Σκυθικὸν ξύλον, ὥς φησι καὶ Σαπφώ· „τούτῳ δὲ τὰ ἔρια βάπτουσι καὶ ποιοῦσι μάλινα, καὶ τὰς τρίχας ξανθίζουσιν.“ ἔστι δὲ τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον χρυσόξυλον. Ἀσκληπιάδης δὲ φυτόν τι χλωρόν, ὅθεν καὶ τὴν θαψίαν πρὸς τὰ ὑπώπια· βάπτεσθαι δὲ ἐκ ταύτης τὰ κροκοειδῆ. — (Ἄτις ἐπῇδεν: ἤτοι ἐπῳδὰς ποιεῖν οἶδεν. ἐπῳδὴ λέγεται καὶ ἡ γοητεία, ὅτι τὸ αὐτὸ πολλάκις ἡ γοητεύουσα λέγει. P.) — (Ἀλλ' ἦς οὐδέν: ἀλλ' οὐκ ἦν οὐδὲ τοῦτο τοῦ ἔρωτος ἀπαλλάττον με· ὁ δὲ χρόνος, ἤγουν ὁ καιρὸς τοῦ ἔρωτος, παρήρχετο. P. Gen.[b])

Rec. Ὀστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα: μόνα ὀστᾶ ἀκμὴν ἦσαν ὑπόλοιπα ⟨καὶ δέρμα⟩. καὶ εἰς τίνος γραίας δόμον οὐκ ἐπῆλθον, ἥτις ἐπῳδαῖς (καὶ γοητείαις E.) ἠπίστατο χρῆσθαι, (ὡς ἐξ ἐκείνης παραμυθίαν εὑρεῖν προσδοκῶσα. E.) ἀλλ' οὐδεμία ἦν

88) Ἡ ὄψις. E. N. τὸ σῶμα. M. — Ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. H. M. — Καταπολύ. 1. M. — Τῷ κοινῶς χρυσοξύλῳ. 2.

89) Ἔρρεον ἀντὶ τοῦ ἔπιπτον. H. M. P. T. Lips. — Μόνα ὑπόλοιπα. H. M. P. Lips. — [Λοιπά:] τὰ μέρη τοῦ σώματος. 5.

90) [Ἔτ':] τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀκμήν. P. Lips. — [Τίνος:] δόμον ἀπὸ κοινοῦ. M. Lips οἰκίαν δηλονότι. E.

91) Ἐγοήτευεν, ἐπῳδαῖς ἠπίστατο χρῆσθαι. E. H. M. P.

92) Ἀλλ οὐκ ἦν ἐπ' ἐμοὶ οὐδεμία ἀνάπνευσις. P. οὐδαμῶς ἐκουφιζόμην τοῦ ἔρωτος. M. — [Ἐλαφρόν:] ἐμοί δηλονότι. E. παρ' ἐμοὶ ἀπὸ τῆς ἀρρωστίας. — Ἠνύετο, ἐξήρχετο M. ἐπληροῦτο. H. ἐτελειοῦτο. C. παρήρχετο. E. N. διήρχετο Stop. — Ῥέων, λανθάνων. οἱ γὰρ φεύγοντες λανθάνουσι M.

---

1) ῥυῆσαι 6. 1) ἐλεπτυνήθην Wart. 1) ὠστέα 6.[2] 2) ὑπολέλειπται 6.[2], ὑπόλειπται Wart. 2) καὶ τὸ δ. om. Gen.[a] 3) //Gen.[b] — ἢ] P. Gen.[b] vulg., om. Reisk. seqq. 4) καὶ] add. Gen.[b] — ἢ] ἤγουν vulg., σκυθάριον ἢ om. Gen.[b] 5) σαμφὼ 9., παμφὼ E. P. 5) τὰ om. P. 6) μάλινα] P., μάλλινα 4.[2] 5.[2] Gen.[b], μήλλινα 4.[1] 5.[1], μήλινα vulg. 7) χρυσίξυλον P. Seqq. om. Gen.[b] 9) ὑπώπια Salmas. de homon. hyl. iatr. c. 59 et Reines., ἐπώπια vulg. ante Kiessl. 12) τοῦτο] τι τὸ codd., οὐδὲν τὸ conj. Duebn. 13) χρόνος — καιρὸς] καιρὸς — χρόνος codd. 13) ὁ post ἤγ. om. Gen.[b]. 15) //* Lips. μόνα ὑπόλοιπα — ὀστᾶ — τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀκμὴν — δόμον ἀπὸ κοινοῦ — ἐπῆλθον — ἐπῳδαῖς ἠπ. χρ., ἀλλ' ἦν οὐδεμία ἀνάπαυσις — ἠνύετο, διήρχετο ῥέων. 15) μόνα] add. ex Lips. et Gl. H. M. P. 15) ἦσαν] εἰσὶν vulg. 16) ἐπῆλθον] Lips., ἀπῆλθον vulg. — 21) μόνα τὰ ὑπόλ. H. P. 23) ἐστὶ ante τὸ P.

ἀνάπνευσις, οὐδ' ἐκουφιζόμην τοῦ ἔρωτος, καὶ ὁ χρόνος διήρχετο ῥέων. — (Τὸ ἔτι ἐνταῦθά ἐστιν, ὃ παρὰ τοῖς κοινοῖς λέγεται ἀκμήν Μ. — *Ἄτις ἐπάδεν*: ἤγουν ἐπῳδαῖς ἠπίστατο χρῆσθαι· ἀλλ' οὐδὲ ἐκ τῶν ἐπῳδῶν εὗρόν τινα κουφισμόν, ὁ δὲ χρόνος παρέτρεχεν. Gen.[a])

Vs. 94—98.

Rec. *Χ' ὤτω τὰ δούλα*: καὶ τοῦτον τὸν τρόπον, τοῦ πράγματος ἔχοντος δηλονότι, ἔλεξα τὴν ἀλήθειαν τῇ ἐμῇ δούλῃ οὑτωσὶ εἰποῦσα· εἶα ἄγε ὦ Θέστυλί μοι ἐπινόησόν τινα μηχανὴν [ἔξευρε] ἕνεκα τῆς χαλεπῆς νόσου, ἤγουν βαρείας, [ὅτι με ὁ ἔρως τοῦ Μυνδίου πολλὰ βαρύνει.] — (*Πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος*: ἤγουν ἥττημαι διόλου τοῦ Μυνδίου, πάντα τὸν λογισμὸν εἰς αὐτὸν ἔχω τετραμμένον. E. I. M. Gen.[a] Lips.) — Ἀλλ' ἀπελθοῦσα πρὸς τὴν παλαίστραν τοῦ Τιμαγήτου σκόπησον· ἐκεῖ γὰρ ἀναστρέφεται, καὶ ἐκεῖ αὐτῷ ἡδὺ καθέζεσθαι.

Vs. 99.

Vet. *Φράζεό μευ*: συνεχῶς ἐπικαλεῖται τὴν Σελήνην ἢ ὡς συνεργὸν πρὸς τὰς μαγείας ἢ ὡς καὶ αὐτὴν ἐρασθεῖσαν Ἐνδυμίωνος.

Rec. (Σελήνη κοινόν, σελαναία ποιητικόν. Gen.[a])

94) *Καὶ οὕτω*, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον. v.
95) [*Εἶ' ἄγε*:] ἄγε φέρε. C. [*Εἶδ' ἄγε*:] θέασαι καὶ φέρε. P. — *Μηχάνημα*. 2. 5. C. M. *θεραπείαν*. C. M. *ἴαμα*. Lips. rec.
98) *Ἐκεῖσε*. E. M. N. — *Σχολάζει*, ἀναστρέφεται. 1. 2. 23. Lips. σχολάζει. E. H. M. — *Διάγειν*. M.

---

4) οὐδὲ] Duebn., οὐδὲν cod. 7) //Gen.[a] ante Schol. κἠπείκα pag. 118. 2; *Lips. χ' οὕτω καὶ τοῦτον...δηλονότι, tum in marg. οὕτως εἰποῦσα seqq. — χ' οὕτω in lemm. Gen.[a] — χ' οὕτω καὶ τοῦτον in interpr. Lips., καὶ οὕτω κατὰ τοῦτον P., καὶ οὕτω omissis verbis τοῦτον τ. τρ. H. 8) ἔλεξα . . . δούλῃ om. Gen.[a] 9) οὕτως εἰπ. Gen.[a] post ἄγε et Lips. — εἶ δ' ἄγε Gen.[a] 9) μοι om. Gen.[a] 10) ἢ ἔξευρε Reisk. seqq., om. Gen.[a] Lips., cf. Gl. 10) νόσου ἤγ. βαρ.] 1. 2. Gen.[a] Lips., μου καὶ βαρ. νόσου vulg. 11) ὅτι seqq. om. Gen.[a] Lips. 12) Lips. hoc schol. et in marg. habet et s. l. 14) //Gen.[a] Lips. — ἀλλ'] Gen.[a] Lips., ἀλλὰ vulg. 15) ἐκεῖ seqq. om. Gen.[a] et in marg. Lips., ubi s. l. ἐκεῖ — σχολάζει, ἀναστρέφεται — ἐκεῖ αὐτῷ. 18) //Om. Gen.[a-b] Lips.

Vs. 100. 101.

Rec. Κήπειχα νιν: καὶ ἐπειδὰν αὐτὸν μόνον ὄντα ἴδῃς, κεχωρισμένον δηλονότι τῶν ἄλλων, [ἥσυχα, ἤγουν] ἡσύχως νεῦσον, καὶ εἰπέ, ὅτι ἡ Σιμαίθα σε καλεῖ, καὶ ὁδήγει αὐτὸν ὧδε.

Vet. Τὸ ἥσυχα Μούνατος παρώξυνεν, ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. ἀγνοεῖ δέ, ὅτι τὰ εἰς α οὐδέτερα πληθυντικὰ ἀντὶ ἐπιρρημάτων πολλάκις λαμβάνεται, οἷον φίλα ἀντὶ τοῦ φίλως καὶ ὅσια ἀντὶ τοῦ ὁσίως. — (Τὸ ταδε, εἰ μὲν περισπᾶται, ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἡγεμόνευε τῇδε καὶ ταύτῃ τῇ ὁδῷ· εἰ δὲ ὀξύνεται, ἀντὶ τοῦ ἀφηγοῦ καὶ διηγοῦ τάδε καὶ ταῦτα. P. Gen.[b])

Vs. 102--107.

Rec. Ὡς ἔφαμαν: οὕτως ἔφην, αὐτῇ δηλονότι, τῇ δούλῃ. — Ἁ δ' ἦλθεν: αὕτη δ' ἀπῆλθε καὶ ἤγαγε, τὸν εὐτραφῆ, Δέλφιν δηλονότι, εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον. — (Τὸν ἔχοντα τὸν χρόα λιπαρόν, ἤγουν στίλβοντα καὶ πίονα. 6.) — Ἐγὼ δέ μιν ὡς ἐνόησα: ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τὴν φλιὰν τῆς θύρας ὑπεραμειβόμενον, ἤγουν ὑπερβαίνοντα, ποδὶ ἐλα-

101) Ὁδήγει, ὑφηγοῦ αὐτὸν ἐνταῦθα, ὁδήγει αὐτὸν ὧδε. M. P. T. προηγοῦ. N.

102) Τὸν λιπαρόσαρκον. E. N. τὸν εὐτραφῆ, τὸν ἔχοντα τὸν χρόα ⟨λιπαρόν⟩. 2.

103) Οὕτως ὡς εἶδον. C. H. M. P. Lips.

104) Ἤδη. E. H. N. — Ἔδαφος. M. τὸ κατώφλιον. P. — Ἐρχόμενον. M. διερχόμενον. C. ὑπερβαίνοντα. P. Lips.

107) Δαψιλὴς καὶ ἀδρὸς ἱδρὼς ἔρρεεν. C. καὶ δαψιλῶς ἔρρεεν. 5. ἔρρεεν. E. — Ὁμοίως. E. — Νοτεραῖς. E.

---

2) //Gen.[a] Lips. — κήπειχα νιν] Gen.[a], κήπεί κέ νιν vulg. 3) ἴδῃς] Gen.[a] Lips., εἴδῃς vulg., γνῷς 4.[l] 3) ἥσυχα ἤγουν om. Gen.[a] Lips. 4) καὶ εἰπὲ seqq. in Gen.[a] desunt, in Lips. s. l. εἰπέ — ἡ — σὲ — καὶ ὁδ. αὐτὸν ὧδε. 4) ὁδήγει] Lips. et Gl. M. P. T. nec minus Phav. s. v. τᾶδε, ὁδήγησον vulg. 6) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 9) Schol. in Gen.[b] legitur post ἐπ' αὐτὴν p. 120. 11. — τὰ pro τὸ Gen.[b] — ταδε] τάδε Gen.[b], τᾷδε P. — 10) ἔστω P.[3] 10) τῇ om. Gen.[b] 11) διῆγε Gen.[b] 14) //*Lips. οὕτως ἔφην. 15) //*Lips. ἀπῆλθε — τὸν εὐτραφῆ. 15) αὕτη] αὐτὴ vulg. 17) //Gen.[a] cum lemmate θύρας ὑπὲρ οὐδὸν et Lips. mg. sola habent ἤδη...ἐλαφρῷ, hic praeterea s. l. αὐτὸν οὕτως ὡς εἶδον et ὑπερβαίνοντα — ἐψυχράνθην. 17) τη χρ. cod. 23) λιπαρην (sic) suppl. Wart. 24) ἴδον C. H. M. P.

φρῶ, πλέον χιόνος ἅπασα ἐψυχράνθην. — (*ΑΜΕΙΒ.* ἀντὶ τοῦ ἀμείβοντα. ἀμείβω γὰρ τὸ διέρχομαι. καὶ Ὅμηρος

γήραος ὑπὲρ οὐδὸν ἀμείψας.

ἀμείβω καὶ τὸ ἀντικαταλλάττω· ἀμείβομαι δὲ τὸ διαδέχομαι ἢ λόγῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ πράγματι. 6. — Πᾶσα ἐψύχθην: ἀντὶ τοῦ ψυχροτέρα γέγονα καὶ χιόνος, ἱδρῶτι δὲ περιερρεόμην ὡς ἂν εἰ νοτίαις δρόσοις. 6.)

Vet. Ἱδρὼς δὲ κοχύεσκε: [κατέτρεχε,] κατεφέρετο καὶ δαψιλῶς ἔρρει (ὁ ἱδρώς Gen.[b]), ὁμοίως [καὶ κατ' ἴσον] ταῖς καθύγροις δρόσοις. κόχος γὰρ ὁ δαψιλὴς ῥοῦς. ὠνοματοπεποίηται δέ.

Vs. 108. 109.

Rec. Οὐδέ τι φωνᾶσαι: οὐδὲ φωνῆσαί τι ἐδυνάμην, οὐδ' ὅσον ἐν ὕπνῳ κνυζῶνται τὰ τέκνα φωνοῦντα πρὸς τὴν φίλην αὐτῶν μητέρα. τὸ κνυζᾶσθαι ἐπὶ τῶν κυνῶν λέγεται κυρίως, ὅτε προσερχόμενοί τινι φωνήν τινα ὑπὸ χαρᾶς ἀφιᾶσιν. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῶν βρεφῶν τοῦτο τίθησι μεταφορικῶς. — (Κνυζῶνται: κνυζάω κνυζῶ κυρίως ἐπὶ κυνῶν, ὅτε σαίνουσι τὸ οὐραῖον προσιόντες τοῖς δεσπόταις· καὶ κνυζηθμὸς ἡ φωνὴ ἐκείνη. Vat.)

Vet. ⟨Κνυζεῦνται: ἀντὶ τοῦ κνυζοῦνται·⟩ ὁμοίως τὸ φωνεῦντα ἀντὶ τοῦ φωνοῦντα. κυρίως [ἐπὶ τῶν ὀρνέων λέγεται, καταχρηστικῶς δὲ] ἐπὶ τῆς ἡσύχου καὶ ἀσήμου ὑλακῆς τῶν κυνῶν· (ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἄναρθρον φωνὴν προϊεν-

109) Κνυσμὸν καὶ ἦχον ἀποτελοῦσι. H. κνυζῶσι, ἤγουν βοῶσι. E. μινυρίζοντα. Vim. — Λαλοῦντα. M. [Φωνεῦνται:] φωνοῦσιν ὑπνούμενα. C.

---

1) ἐψυχράνθη ante Heins. 7) ὡς ἂν εἰ] ὅσῳ ἂν ἐν cod., ἐν tolli jubet Duebn. 8) //Gen.[b] omissis ἴδρως δὲ et κατέτρεχε. 9) καὶ κατ' ἴσον om. P. Gen.[b] — ἴσον δρόσοις ὑγραῖς M. 10) ὀνοματ. Gen.[b] et ante Heins. 13) //Gen.[a] Lips., ille c. lemm. οὐδέν τι φ. δυναίμαν. 13) βοῆσαι pro φωνῆσαι Gen.[a] In Lips. haec evanida. 14) ἐν τῷ ὕπνῳ Gen.[a] 16) ὑπὸ] 1. 2. 6. Lips., ἀπὸ vulg. 18) Gaisf. huic scholio notam codicis apponere neglexit; Wart. hinc ὅτε . . . φωνὴ inseruit post ἀφιᾶσιν lin. 17. 21) //Gen.[b] post στέφανον p. 123. 14., ubi incipit φωνεῦντα κυρίως prioribus omissis; Phav. post sch. seq. hoc initio: λέγεται δὲ κυρίως τὸ κνυζᾶσθαι ἐπὶ τῶν ὀρνέων καὶ ἐπὶ τῆς ἀσ. κ. ἡσ. ὑλ. 24) ἐνταῦθα δὲ] P., παρὰ Θεοκρίτῳ δὲ Phav., καὶ ἐνταῦθα οὖν rell. — ἀντὶ τῆς ἀνάρθρου φωνῆς, ἣν προΐεται τὰ ὀνειρώττοντα παιδία Phav., ὀνειρώττοντα P. In Gen.[b] adhaerent καλὸν χρόα ex sch. seq. p. 120. 11. — 25) κνυσμὸν] Duebn., κνησμὸν cod. 26) φωνοῦσιν ὑπνούμενα] Duebn., φωνοῦσι λυπούμενα cod.

ται ὀνειρώσσοντα. 4. 5. P. Gen.[b] Phav.) — (*Κυζεῦνται: ἐν τῷ κοιμᾶσθαι ἄσημον καὶ ἄναρθρον ἀποτελοῦντα φωνήν. ὑποψιθυρίζουσι γὰρ φανταζόμενα.* *4. *5. P. Phav.)

Vs. 110.

Vet. *Ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα: ἀντὶ τοῦ ἄφωνος γέγονα (ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν* P.) *ὁμοία δαγῦδι [ᾧ αἱ παρθένοι κοσμοῦνται]. δαγὺς δέ ἐστι κοροκόσμιόν τι. καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφην· οἱ δὲ πλαγγόνα, ὡς Ἀττικοί, ἀπὸ τοῦ πεπλάσθαι ἐκ κηροῦ. Ἄλλως. Δαγὺς κόσμος ἐγκάρδιός ἐστι γυναικῶν, καὶ στέφανος περισφίγγων τὴν κεφαλὴν καὶ πεπηγὼς ἐπ' αὐτήν.* — (*Δαγῦδι καλὸν χρόα: κρυστάλλῳ ὁμοία, ἢ στήλῃ. ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ·*

ἀλλ' ὥστε στήλη ἔμπεδον μένει.

4. 5. M. Gen.[a.b.] Phav. — *Δαγῦδι: ἤγουν Ἀφροδίτης ἀπεικόνισμα λίθινον.* *5. M. Gen.[a.b.])

Rec. (*Τῷ ἀπεικονίσματι τῆς Ἀφροδίτης, τῷ εἰδώλῳ.* E. N. Phav.)

Vs. 112. 113.

Rec. *Καί μ' ἐσιδὼν ὤστοργος: καὶ εἰσιδών με* (*ὁ ἄστοργος*, Gen.[a]) *ὁ σκληρὸς καὶ ἐπὶ φιλίᾳ ἀβέβαιος τὰς ἀκτῖ-*

110) *Κρυστάλλῳ.* 23. G. Stop. *ἢ κεφαλοδεσμίῳ ἢ εἰκονίσματι Ἀφροδίτης.* G. *κρύει ἢ ἀπεικονίσματι.* M. — *Ἐπίσης.* H. M. Lips. *καὶ ὁμοίως.* E.

111) *Μάνθανε.* 4.

2) *ἀποτελοῦσι* Phav. 3) *φαντασιαζόμενοι* P.[2], —*ναι* P.[4] 5) //Gen.[b] et Phav. s. v. *δαγύδι*, uterque sine *καλὸν χρόα*. 6) Teste Duebnero haec potius in *P. 7) *γὰρ* pro *δὲ* Phav. 8) *πλάγγονα* ante Heins., *πλαγόνα* Phav. 9) *οἱ δὲ κόσμον ἐγκάρσιον γυν. τὴν δαγύδα φασὶ καὶ στέφανον περισφίγγοντα τ. κ.* sine ultimis Phav., *ἐγκάρσιος* P. 11) Schol. in Gen.[b] legitur post *ὀνειρώσσοντα* lin. 1., ap. Phav. post sch. praec. — *δαγῦδι* est lemma in Gen.[a], *καλὸν χρόα* Gen.[b] et Wart. seqq., *ἢ δαγύδι ἀντὶ τοῦ κρ.* Phav. 12) *κρύσταλος ὁμοῖα* Gen.[b] 12) *καὶ* om. Phav., *καὶ Ὅμηρος* sine *ὡς* Gen.[a] 13) *Hom. Il.* P, 434. — *ἔμπεδος μένεν* Phav., *μένει ἔμπεδον* Hom. 14) *δαγῦδι*] *λαγῦδι* M., *δαγύδας* Gen.[a.b.] 14) *Ἀφρ. ἤγουν ων εικονισμα* sine *λίθινον* *5., *Ἀφροδίτας* omissis *ἤγουν* et *ἀπ. λίθ.* M. Gen.[a] 16) *λέγεται καὶ δαγὺς ἀπεικόνισμά τι Ἀφρ. ἢ εἴδωλον* Phav. 19) //Gen.[a] c. lemm. *ὤστοργος*, *Lips. *ἰδὼν — ὁ σκληρός, ὁ ἐπὶ φιλίαν . . . ἐρείσας — ἀντὶ τοῦ ἐκάθισεν ἐ. τ. στρ. — καθ. ἔφη λόγον.* 19) *ἰδών με* omisso *καὶ* post *ἀβέβαιος* Gen.[a] 20) *ὁ* pro *καὶ* Gen.[a] Lips.

νας τῶν ὀφθαλμῶν ἐρείσας (ἐπὶ τῆς γῆς H. Gen.[a]) ἐκάθισεν ἐπὶ τῇ στρωμνῇ καὶ καθεζόμενος ἔφη. — (Ὄμματα πήξας: καὶ Ὅμηρος·

ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ⟨ἀναΐξειεν⟩ Ὀδυσσεύς,
στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας. 6.)

Vs. 114—117.

Rec. Ἦ ῥά με Σιμαίθα: ὄντως ὦ Σιμαίθα τοσοῦτόν με προέλαβες εἰς τὸ σὸν τοῦτο οἴκημα καλέσασα, ὅπου με παρεῖναι — ἐκάλεσας δηλονότι ἀπὸ κοινοῦ — ὅσον ἐγὼ πρώην ποτὲ τρέχων προέλαβον τὸν Φιλῖνον τὸν χαρίεντα, (ἤγουν τὸν ἀστεῖον καὶ χάριτος μέτοχον. 1. 2. 6. 7. E. H. N. Y. Lips.) — (Τόσον ἔφθασας: τοῦτο φιλοτίμου νέου ἐρωτικόν· παραπλέκει γὰρ καὶ τὸ ἑαυτοῦ. τόσον φησί με προὔλαβες Σιμαίθα καλέσασα εἰς τὸ σὸν στέγος, ἢ ἐκέλευσας παρεῖναι, ὅσον πρώην προέφθασα τρέχων τὸν Φιλῖνον. ὑπερεθίζων πρὸς ἔρωτα τοῦτό φησι. 6.)

Vet. (Τόσον ἔφθασας: τοσοῦτον προέφθασας, φησί, μεταπεμψαμένη με πριν ἐμὲ ἐθελοντὴν ἐλθεῖν πρὸς σέ, ὅσον ἐγὼ προέλαβον Φιλῖνον τρέχων. 4. 5. Gen.[b])

Vs. 118. 119.

Rec. Ἦνθον γὰρ κἠγών: ἦλθον γὰρ ἂν ἐγώ, νὴ τὸν γλυκὺν Ἔρωτα, ἦλθον φίλος ὢν ἢ μετὰ δύο ἄλλους ἢ μετὰ

112) Ὁ ἄστοργος νῦν. E. ὁ σκληρός, ὁ ἄστοργος εἰς φιλίαν καὶ ἀβέβαιος. M. ὁ ἀφιλίωτος. C. — Στήσας. M. νεύσας πρὸς γῆν. M.

113) Κραββάτῳ. E.

114) [Ἔφθασας:] ἐνταῦθα σύναπτε τὸ καλέσασα. M. — [Θην:] δή. E. M. N.

115) Δρόμον ἀγωνιζόμενος. M.

116) [Ἦ με:] ὅπου με. E. H. M. P. ὅπου μ' ἐκέλευσας παρεῖναι. Vim. — Ἐκέλευσας δηλονότι. E. N. ἐκάλεσας δηλονότι. H. M.

---

2) καὶ καθ. ἔφη om. Gen.[a] 4) *Hom. Il.* Γ, 217. 7) //Gen.[a] Lips. 7) οὕτως Lips. (sed s. l. ὄντως). 8) με] add. 1. 2. 7. Y. Gen.[a] Lips. 8) ἔνθα pro ὅπου praemisso lemmate ἦ με παρῆμεν Gen.[a] 9) δηλονότι om. Gen.[a] 9) κινοῦ ante Brub. Sequentia in Gen.[a] deesse videntur, nisi quod ὅσον πρ. (?) ante lemma ἦ με παρῆμεν leguntur. 11) χάριτος μεστόν E. 15) παρέφθασα cod. 18) πρὶν ἢ Gen.[b] 18) ἐθελοντὴν om. Gen.[b] 18) πρός σε Gen.[b] 21) /Gen.[a] Lips. — κἠγὼ Gen.[a] 22) ἦλθον γὰρ φίλος Gen.[a]

τρεῖς αὐτίκα ἐπὶ τῆς νυκτός, ἤγουν κατὰ τὴν παροῦσαν νύκτα. — (*ΤΡΙΤ. ἀντὶ τοῦ κατὰ τρίτην φυλακὴν τῆς νυκτός.* Vat.)

Vet. (*Ἢ τρίτος ἢ τέταρτος: εἰ γὰρ μὴ ἀπεστάλη ⟨ἡ δούλη⟩ πρός με, ἦλθον ἂν ἐγὼ πρότερος νυκτός, νὴ τὸν Ἔρωτα, ἢ τρίτος ἢ τέταρτος ὑπάρχων σοι προσφιλής· τουτέστιν ἐπεκώμασα ἂν σοι μετὰ δυοῖν ἢ τριῶν.* Vat. P. Gen.[b])

Vs. 120.

Vet. *Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισιν: μῆλα ἔχων ἐν κόλποις τὰ ἐράσμια καὶ ἔρωτος ποιητικά. λέγοι δ' ἂν τοῦτο, καθὸ ⟨τὰ⟩ ὑπὸ Ἀφροδίτης διδόμενα τῷ Ἱππομένει μῆλα ἐκ τοῦ Διονύσου ἦν στεφάνου, καὶ ταῦτα δὲ εἰς ἔρωτα τὴν Ἀταλάντην ἐκίνησεν, ὥς φησι Φιλητᾶς·*

τά οἵ ποτε Κύπρις ἑλοῖσα
μῆλα Διωνύσου δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.

Rec. *Ἄλλως. Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισιν: ἐν τῷ κόλπῳ μὲν φυλάσσων μῆλα τοῦ Διονύσου, ἴσως ἀπὸ τόπου τινὸς ἀφιερωμένου τῷ Διονύσῳ.*

118) *Εἰ μὴ ἀπεστάλη ἡ δούλη πρός με δηλονότι.* E.

119) *Τοῦτο εἶπεν ὁ Δάφνις, ὅτι ἤρα ἡ Σιμαίθα καὶ ἄλλων τινῶν.* 4. — *Κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς νυκτός.* P.

120) *Ὀπώρας.* P. — [*Διωνύσοιο:*] *ἐκ λειμῶνος Διονύσου.* M. *ἀπὸ τόπου τινὸς τῷ Διονύσῳ ἀνατεθειμένου.* E.

---

2) Hoc sch. a Wartono prolatum Gaisf. omisit. 4) Hoc schol. ex Vat. protulit Wart. inde ab *ἦλθον*. Lemmati in P. praemissa *νυκτὸς νὴ τὸν ἔρωτα*. 4) *εἰ μὴ γὰρ ἀπεστάλης* P., *ἡ δούλη* ex GIE. suppletum. 5) *πρότερον* Vat. 5) *νὴ τ. Ἔ.* om. Vat. 7) *ἐπεκώμασα ἂν*] Kiessl., *ἀπεκώμασα ἂν* P. Gen.[b], *ἀπεκωμασαίην* Vat. 7) *δυοῖν ἢ τριῶν*] *τῶν τριῶν ἢ τετάρτων* Vat., *τριῶν ἢ τέταρτος* P., *τριῶν ἢ τεσσάρων* Gen.[b] 9) //Gen.[b], ubi recte *κόλποισι*. 9) *μὴ* pro *μῆλα* ante Brub. 10) *ἐράσματα* P.[2] (sed *ἐράσμια* P.[3]), *ἐρασμένα* Gen.[b] 10) *ἐρωτοποιητικὰ* 4. 5. P. Z. Gen.[b] Vulc. 10) *λέγει* Gen.[b] 11) *τοῦ*] add. Gen.[b] 12) *ἦν*] *οἷς* vulg. — *στεφάνου καὶ*] *στεφανοῦνται* Gen.[b] vulg., *στεφανοῦται* Wart. Kiessl. 13) *φιλιτᾶς* Gen.[b] — *Philet. fr.* 15. 14) *ἀλοισα* Vatt. teste Wartono. 15) *μᾶλα* 4. 5. P. Can. 15) *Διωνύσου*] Casaub., *διόνυσον* 4. 5. P. Can. Gen.[b], *διονύσοιο* ante Xyl., *διονύσου* vulg. 15) *κροτάφου* Gen.[b] 16) //Gen.[a] Lips. sine lemmate. 17) *τούτου* pro *τόπου* Gen.[a].

Vs. 121. 122.

Vet. *Κρατὶ δ' ἔχων Ἡρακλέος*: ⟨Ἐρατοσθένης ἐν πρώτῳ⟩ Ὀλυμπιονικῶν φησὶ τὸν Ἡρακλέα κατελθόντα εἰς Ἅιδου εὑρεῖν παρὰ τῷ Ἀχέροντι φυομένην τὴν λεύκην καὶ εἰς ἀνθρώπους κομίσαι, ἣν Ὅμηρος ἀχερωίδα καλεῖ ὡς ***.

Rec. Ἐν τῇ κεφαλῇ δὲ ἔχων [τὸν] στέφανον ἀπὸ τῆς λεύκης, τοῦ φυτοῦ (τοῦ ἱεροῦ E. Y. Lips.) τοῦ Ἡρακλέους, πανταχόθεν περιειλημμένον περιζώστραις πορφυραῖς.

Vet. (*Λεύκαν Ἡρακλῆος*: Gen.[b]) ἐστεφανωμένος δέ, φησί, λεύκῃ ἐληλύθει (διὰ τόδε ταύτῃ Gen.[b]), ὅτι ἀθλητικός ἐστιν ὁ Δέλφις ὡς καὶ Ἡρακλῆς, (ὃς τὸ φυτὸν ἀπὸ τοῦ ἐν Ἅιδου Ἀχέροντος εἰς ἀνθρώπους ἐκόμισε. Gen.[b]) — (*Πορφυρέοισι περιζωστῆρσι*: πορφυρέοις λημνίσκοις καὶ ταινίαις περιειλημμένον ἔχων τὸν τῆς λεύκης στέφανον. Gen.[b])

Rec. Οἱ ἀθλητικοὶ ἐστεφανοῦντο τούτῳ τῷ φυτῷ ὡς ἱερῷ τοῦ πολλοὺς ἄθλους διενεγκόντος Ἡρακλέους. ἱερὸν δὲ ἦν τοῦ Ἡρακλέους, ἐπεὶ αὐτὸν ἔλεγον αὐτὸ ἀπὸ τοῦ Ἀχέροντος εἰς τοὺς ἀνθρώπους κομίσαι. — (Κατελθὼν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς εἰς Ἅιδην διὰ τὸν Κέρβερον ἀνήγαγε καὶ τὸ φυτὸν ἀπὸ τοῦ Ἀχέροντος. οἱ δὲ ἀθλοῦντες εἰς γυμνάσια ἐστέφοντο ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ Ἡρακλέους. καλεῖται δὲ καὶ ἀχερωὶς ἡ λεύκη. ἦν μὲν ὁ στέφανος ἐκ λεύκης, ἐν παντὶ δὲ μέρει περιειλημμένος ζώναις πορφυραῖς. G.) — Ἀνδρός ἐστι τεχνικοῦ καὶ συνετοῦ τὰ ἐρωτικὰ ἐρασθεῖσαν γυναῖκα μὴ παντελῶς

121) Τῇ κεφαλῇ ἔχων στέφανον ἐκ λεύκης· ἀνέκειτο γὰρ ἡ λεύκη τῷ Ἡρακλεῖ. M. — Ἀνατεθειμένον τῷ Ἡρακλεῖ. P. — Κλάδον. E. M. P.

122) Ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν. P. — Κοκκίνοις. H. P. — Ταινίαις. E. N. αἰτανίοις. H. — Περιελικτήν. M.

---

2) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 3) Ὀλυμπιόνικος vulg., quo correcto locum supplevit Duebnerus. 5) Post ὡς quaedam excidisse Duebnerus intellexit. 6) Gen.[a] Lips. omisso τόν. 7) Ἡρακλέος vulg. 8) περιειλημμένον Gen.[a] et ante Ox. I, περιειλημμένην H. Lips. 8) περὶ ζώστραις Lips., ut idem in textu. 9) //Gen.[b.] 11) ὁ Δέλφις hoc loco Gen.[b.], post ἐληλύθει vulg. 11) ὡς τὸ cod. 13) λημνίσκοις] Wordsw. p. 408, λιμνίσκοις cod. 13) ταινίαις] Adert., ταννίαις cod. 14) περιειλημμένον cod. 15) //Y. Gen.[a.] Lips. In his scholium legitur ut editum est, vulgo: οἱ γὰρ ἀθλ. τούτῳ ἐστ. ὡς ἱερῷ· ἱερὸν δὲ ἦν τοῦτο Ἡρακλέος τοῦ πολλοὺς ἄ. διεν., ἐπεὶ αὐτὸν ἔλεγον ἀπὸ τ. Ἀ. τοῦτο εἰς ἀνθρ. κομ. 16) τοῦ Ἡρ. Gen.[a.] — Ἡρακλέους] bis Gen.[a.], Ἡρακλέος Y. Lips. 21) Ἡρακλέος Wart. — ἀχερωὶς] Geel., ἀχεροντὶς cod. 22) μὲν] Kiessl. Gaisf., ἂν Wart. 23) διειλημμένος cod. 23) //Om. Gen.[a.b.] Lips.

ἀποστρέφεσθαι. ἡ γὰρ ἀμφὶ τούτων ἄγνοια μῖσος ἀπεργάζεται. μεταδιδόναι δὲ καὶ λόγου μᾶλλον ἐνίοτε χρὴ καί πως ὑποφαίνειν αὐτὸν ἐρῶντα. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ παντελῶς ἀποστρέφεσθαι κατάλυσίς ἐστι τοῦ ἔρωτος, ἐκ δὲ τοῦ δοκεῖν πως ἀντιφιλεῖν καὶ παρέχειν ἐλπίδα μίξεως καὶ ἔρωτος αὔξησις μᾶλλον τοῦ πόθου. τοιοῦτον δή τινα καὶ τὸν Δέλφιν δείκνυσιν ὁ ποιητικὸς ἡμῖν λόγος.

Vs. 124—128.

Rec. Καί μ' εἰ μέν: καὶ ἐὰν μὲν ἐδέχεσθέ με, ἦν ἂν τοῦτο προσφιλές· καὶ γὰρ εὔστροφος καὶ εὐειδὴς παρὰ πᾶσι τοῖς νέοις καλοῦμαι. ἀνεπαυόμην ⟨δέ⟩, ἐὰν καὶ μόνον τὸ καλόν σου στόμα ἐφίλησα. εἰ δὲ ἀλλαχόσε ἀπωθεῖσθε καὶ ἡ θύρα ἠσφαλισμένη ἦν τῷ μοχλῷ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ κατωπηγίῳ, ἐκ παντὸς καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦλθον καθ' ὑμῶν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ οἴκου ὑμῶν. — (Ἠϊθέοισι: ἠΐθεος ὁ ἄπειρος γάμου νέος· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς νέος. παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ καίω αἴθεος, καὶ ἐν διαλύσει ἀΐθεος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η ἠίθεος· διάπυρος γὰρ ἡ νεότης. λέγεται δὲ ἠΐθεος ἀπὸ ἐτῶν ιδ' μέχρι ιη'. E. N.) —

124) Ἐὰν μὲν περιεδέχεσθέ με. M. — Ταῦτα ὑπῆρχον προσφιλέστατα. P. — Ἦσαν ἄν. E. — Ἐπιτήδειος. E.

125) Καὶ εὐειδὴς παρὰ πᾶσι τοῖς νέοις καλοῦμαι. H. M. P. — Ἐν τοῖς νέοις. E. τοῖς ἐνδόξοις. M.

126) Ἡσύχαζον, ἀνεπαυόμην. P. ἀνεπαυόμην καὶ ἐκοιμώμην. Phil. ἠγάπων. Cant.

127) Ἀπωθεῖσθε, ἀπεπέμπεσθε. H. M. Lips. ἐδιώκετε. E. — Ἐδεσμεῖτο. E.

128) [Ὑμέας:] συνίζησις. I. M. ὁ στίχος δολιχόουρος. *I.

---

3) αὐτὸν ante Reisk. 5) αὔξησιν ante Scult. 9) //Gen.[a] sola extrema habet, in duo scholia diremta: Εἴχετο μοχλῷ: τῷ κοινῶς κατωπηγίῳ, et Καὶ λαμπάδες ἦνθον ἔφ' ὑμέας: καθ' ὑμῶν seqq. *Lips. καὶ .... πρὸς φιλίαν (pro προσφιλές) — εὔστροφος — εὐειδὴς .... ἐὰν — σου — ἀλλαχύσε ἀπωθεῖσθε, ἀπεπέμπεσθε — ἠσφαλισμένη ἦν — τῷ κοινῶς κατ. — ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ οἴκου ὑμῶν. 9) μὲν] Lips. vulg., om. Kiessl., εἰ μὲν ἐδέχεσθε ἂν ἐμέ E. 13) κατωπηγίῳ] H. M. N. Gen.[a] Lips., κατοπ. vulg., καταπ. Kiessl. 14) καθ' ὑμῶν hoc loco H. M. Gen.[a] Lips., post πελέκεις vulg. 15) ἀντὶ τοῦ] H. M. Lips., ἤγουν Gen.[a] vulg. 15) τοῦ οἴκων M., τῶν οἴκων H. — 22) καλοῦμαι] καλούμενος codd. apud Gailium, qui postea καλοῦμαι ex M. P. affert.

(*Ὠθῶ τὸ ταῖς χερσὶν ἀποπέμπω· ὠθίζω δὲ τὸ ἀντωθῶ ὑπὸ πολλῶν ὠθούμενος.* 6.)

Vet. (*Καί μ' εἰ μέν κ' ἐδέχεσθε: καὶ εἰ μὲν ἐδέχεσθέ με, ἐκάθευδον ἂν ἀρκούμενος, καὶ εἰ μόνον τὸ στόμα ἐφίλησα — καὶ ταῦτα ἂν καλῶς εἶχεν ἡμῖν· ἄριστος γὰρ τῶν ἡλικιωτῶν εἰμί — εἰ δὲ ἀπώσασθε, τότε ἂν τὴν βίαν προσῆγον.* Gen.[b.])

Vs. 130. 131.

Rec. (*Χάριν οἶδα τῇ Κύπριδι καὶ μετ' ἐκείνην σοί· σὺ γάρ με ἐρρύσω τοῦ ἐρωτικοῦ πυρός.* 6.) — (*Ἐκ πύρος εἷλεν: ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἔρωτος ἐξείλου, ἐρρύσω, ἐξήγαγες.* *E. *H. *M. *N. *Y. Gen.[a.] *Lips.)

Vs. 133. 134.

Rec. *Ἔρως δ' ἄρα, καὶ Λιπαραίου: ὁ ἔρως γὰρ φλόγα ἀνάπτει καταπολὺ καυστικωτέραν τοῦ πυρὸς τοῦ Λιπαραίου, ἤγουν τοῦ ἐν τῇ Λιπάρᾳ τῇ νήσῳ.*

Vet. (*Καὶ Λιπαραίου Ἡφαίστου:* Gen.[b.] *Λιπάρα τόπος· ἤγουν τοῦ ἐν τῇ Λιπάρᾳ πυρός.* P. Gen.[b.] [*λιπαραῖον πῦρ τὸ εὔτρεφὲς καὶ μὴ λεπτόν, ἀλλ' ἐκ περιουσίας.* Vat. P. *ἢ καὶ ἄλλως· τὸ λιπαρᾶς ὕλης ἐπιδραξάμενον, οἷον δᾴδων ἢ ἑτέρων τοιούτων.* P.])

Vs. 136. 137.

Rec. *Καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο: καὶ παρθένον δὲ ἐκ τοῦ δωματίου ἐφόβησεν, ἀντὶ τοῦ φυγεῖν ἐποίησε, σὺν κακαῖς μανίαις, ἤγουν κακῶς μαινομένην, καὶ νύμφην, ἤγουν*

130) *Φημί.* H. N. *ὁμολογῶ.* H.

133) *Οὕτως ὥσπερ εἰμί.* H. M. — [*Ἡμίφλεκτον:*] *ὑπὸ τοῦ πρὸς σὲ ἔρωτος.* E. N. — *Τοῦ καυστικοῦ.* P. *δαψιλοῦς, ἢ τοῦ ἐν τῇ Λιπάρᾳ τῇ νήσῳ.* H. M.

---

5) *ἄριστος*] Adert., *ἄρεστος* cod. 11) *ἐξείλου* seqq. ex Y. non afferuntur. 11) *ἐρρύσω*] Lips., om. Gen.[a.], *ἐρύσω* rell. 14) //Gen.[a.] Lips. c. lemm. *ἔρως δ' ἄρα.* 15) *τοῦ* ante *Λιπ.* om. Gen.[a.] 17) *Λιπάρα*] *λίπαρος* P., *λιπαρός* Gen.[b.] 18) *τοῦ*] P.[3.], *τὸν* P.[2.], *τὰ* Gen.[b.] — *τῇ* om. Gen.[b.] 20) *ὕλης*] P.[3.], *ὕλας* P.[2.] 23) //Gen.[a.] Lips. — *δὲ*] Lips. et ante Bas. II, *δ'* vulg. 25) *μαινομένων* Gen.[a.]

γυναῖκα ἄνδρα ἔχουσαν, ἐκ τοῦ θαλάμου φυγεῖν ἐποίησεν, ἔτι θερμὴν λιποῦσαν τὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς κοίτην. — (Καὶ παρθένον πολλάκις ἐκμήνας, ἔτι ⟨τε⟩ νύμφην ⟨ἤγουν γυναῖκα ἄνδρα ἔχ⟩ουσαν ἐτάραξε καὶ ἐκίνησεν ὥστε καταλιπεῖν μὲν τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τὴν στρωμνήν, ἐπ' ἄλλους δὲ τραπῆναι. 6.)

Vs. 138—141.

Rec. Ὣς ὁ μέν: οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν· ἐγὼ δὲ ἡ ταχεῖα εἰς τὸ πείθεσθαι τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἁψαμένη — τὸ γὰρ οἱ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ λαμβάνεται — ἔκλινα αὐτὸν ἐπὶ τῆς μαλακῆς στρωμνῆς. καὶ ταχέως (σῶμα ἐπὶ σώματι *P.) ἐμαλακίζετο καὶ ἡσύχως διελεγόμεθα μετὰ ἡδονῆς.

Vet. (Χρὼς ἐπὶ χρωτί: καὶ ταχέως ἐμαλάχθημεν χρωτισθέντες ἀλλήλοις. Vat. P. Gen.[b]) — (Πεπαίνετο: ἤγουν ἐρωτικῶς ἐμαλθάσσετο. Eustath. 624, 63.) — (Καὶ τὰ πρόσωπα: τοῖς τε προσώποις ἐπυριάθημεν διὰ τὴν ἐνέργειαν. P. Gen.[b])

Vs. 142. 143.

Rec. Χ' ὡς κά τοι: καὶ ὡς ἂν σοι μὴ ἐπὶ πολὺ παρατεινομένους λόγους λέγουσα ἐνοχλοίην ὦ φίλη Σελήνη, ἐπράχθη τὰ μέγιστα, ἤγουν τὰ τῆς μίξεως, καὶ εἰς πόθον, ἀλλήλων δηλονότι, ἤλθομεν ἀμφότεροι.

136) Παρθενῶνος. M. τοῦ κοιτῶνος. P.

137) Γυναῖκα ἄνδρα ἔχουσαν. 2. — Σὺν φόβῳ ἐξήγαγεν. 4. 5. μετὰ φόβου ἐξήγειρε. M. εἰς φυγὴν ἔτρεψεν. 6. εἰς φυγὴν ἐνέβαλε. P. ἐτάραξε. 2. — Τὴν στρωμνήν. 2.

140) Σῶμα ἐπὶ σώματι ἐμαλακίζετο. P. — Ἐμαλθακίζετο. E. ἐκ τῆς τοῦ ἔρωτος δριμύτητος πρὸς μαλακότητα ἦλθεν, ἐμαλακίζετο. H. M.

141) Ἐρυθρότερα. M. — Ἡσύχως ἀλλήλοις ἐλαλοῦμεν. σχῆμα σεμνότητος. 4. ἡσύχως ἐλέγομεν ἀλλήλοις. E. ἡσύχως διελεγόμεθα ἀλλήλοις καὶ μετὰ ἡδονῆς. N. — Μετὰ ἡδονῆς. E. H. M.

142) Πολλά. M. — Λέγοιμι. M. λέγω. P.

---

4) οὖσαν Kiessl. seqq. Supplementum ex lin. 1. et Gl2. petitum. 8) //*Lips. οὕτως — ἡ ταχεῖα ... στρωμνῆς (omissis γὰρ et λαμβάνεται) — ταχέως — ἐμαλακίζετο — ἡσύχως etc. 14) ἐπ' ἀλλήλοις Vat. 16) τε om. P. 16) ἐπυριάσθημεν P. 19) //Gen.[a] c. lemm. Χ' ὡς καί τοι μὴ μακρά et Lips. c. lemm. Χ' ὡς κά τοι. 21) ἤγουν τ. τ. μ. om. Lips. 22) δηλονότι in fine Gen.[a]

Vet. (*Ἐπράχθη τὰ μέγιστα: τὰ τῆς συνουσίας. ἴσα δὲ ταῦτά φησιν, ὅτι ἐψιθυρίζομες ἁδύ.* Vat. P. Gen.[b])

Vs. 144—152.

Rec. (*Κοὔτε τι τῆνος ἐμίν*: Gen.[a]) *Καὶ οὐδὲν οὔτε ἐκεῖνος ἐμοὶ ἐπεμέμψατο, ἤγουν ἐνεκάλεσε, μέχρις ἐχθές — τὸ πλησίον δὲ διὰ τοῦ ἐχθὲς θέλει δηλοῦν — οὔτε ἐγὼ ἐκείνῳ ἐνεκάλεσα. ἀλλ' ἦλθεν εἰς ἐμὲ σήμερον ἥ τε τῆς Φιλίστας μήτηρ τῆς ἐμῆς γείτονος (δηλονότι καὶ αὐλητρίδος* E. M.), *καὶ ἡ τῆς Μελιξοῦς — ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος τὰ δύο ἄρθρα· καὶ ἐν ἄλλοις τοῦτο γίνεται πολλοῖς — [Σάμερον ἀνίκα πέρ τε: σήμερον,] ἡνίκα πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔτρεχον αἵ ἵπποι, τοῦ ἅρματος δηλονότι τοῦ Ἡλίου, φέρουσαι ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ τὴν Ἡμέραν τὴν ῥοδόπηχυν, ἤγουν τὴν λαμπράν, τὴν τερπνήν, τουτέστι κατὰ τὸν ὄρθρον, καὶ εἶπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὅτι ἄρα ὁ Δέλφις ἔραται, ἀντὶ τοῦ ἐρᾷ, ἤγουν ἐρωτί τινος κατέχεται. καὶ εἴτε γυναικὸς πόθος ἔχει αὐτόν, εἴτε καὶ ἀνδρός, οὐκ ἔφη ὥστε εἰδέναι ἐμὲ ἀτρεκές, ἀντὶ τοῦ ἀτρεκῶς, ἤγουν φανερῶς· τοσοῦτον δὲ ἔφη, ὅτι ἀεί, ἀντὶ τοῦ συνεχῶς, ἀκράτῳ ἔρωτος ἐπεχεῖτο, ἤγουν συνεχῶς ἔπινεν οἶνον ἔρωτος — οἶνος δὲ ἔρωτος, ὃν πίνει τις μεμνημένος [τῆς ἐρωμένης ἢ] τοῦ ἐρωμένου — καὶ ἐς τέλος — ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ τελευταῖον — ᾤχετο φεύγων, ἀντὶ*

144) *Μέχρι τότε.* N.
146) [*Ἐμᾶς*:] *γείτονος δηλονότι.* E. — *Τῆς αὐλητρίας.* 2.
147) *Τὸ περ περισσόν.* H. P.
148) *Τὴν ῥοδόχειρα, τὴν λευκήν, ἣν Ὅμηρος ῥοδοδάκτυλον λέγει.* M. *διὰ τὸ ῥόδα ἐκχεῖν κατὰ τὸν ἀέρα.* P.
152) *Ἤγουν συνεχῶς ἔπινεν οἶνον ἔρωτος, ὃν πίνει τις μεμνημένος τοῦ ἐρωμένου.* v. — *Ἐκίρνα.* P. — *Λιπὼν τὸ συμπόσιον.* 4.

---

1) Ex Vat. haec Wart. posuit post *μίξεως* p. 126. 21., omisit Gaisf., uterque ad *τῆς μίξεως* ex 4. 5. attulit v. l. *τῆς συνουσίας.* 2) *ἐψιθυρίζομεν* Gen.[b] 4) //Gen.[a] Lips. 5) *ἐπεμέμψατο*] Lips., *ἐμέμψατο* vulg. 5) *μέχρις*] Gen.[a] Lips., *μέχρι* vulg. 7) *ἦλθον* E. 10) Circumsepta om. Lips., *σάμερον* et *σήμερον* om. Gen.[a] 12) *οἵ ἵπποι* Gen.[a] Lips. et ante Reisk. 13) *ῥοδόπαχυν* Gen.[a] 14) *καὶ* post *λαμπρὰν* ex Vat. inseruit Wart., quod deest in Gen.[a] Lips. 16) *ἐρωτικῶς τινὸς* Gen.[a] 17) *αὐτὸν* om. Gen.[a] 19) *ἀκράτῳ ... συνεχῶς* om. Kiessl. (Gen.[a] ?) 21) *τῆς ἐρ. ἢ* om. *v. Gen.[a] Lips. 21) *καὶ ἐς τέλος*] Lips. et tanquam lemma ante Ox. I, ubi *ΕΣ.*, tum *ἐς τέλος* pro lemmate Reisk. seqq., neque aliter Gen.[a] Ceterum haec ultima in edd. post *κυάθων* p. 128. 17. leguntur, unde transposui. — 24) GlE. male ad *αὐλητρίδος* relata erat. 24) *αὐληστρίας* cod. 27) *ἐκχεῖν*] Adert., *ἔχειν* cod.

τοῦ τρέχων ἀπῆλθε. — (Ἔραται: ἐραστὴς γέγονεν ἄλλου. οὐκ ἐπ' ἀκριβείας δὲ εἶχεν εἰπεῖν, εἴτε γυνὴ εἴτε ἀνήρ ἐστιν ὁ ἐρώμενος. 6.) — (*Σύνηθες ἦν τοῖς πίνουσι σπονδὴν ὑπὲρ οὗ ἐρᾷ τις ποιεῖν.* 6.)

Vet. (*Κοὺκ ἔτι τῆνος:* Gen.[b.] *καὶ οὐδὲν ἀλλήλοις ἐνεκαλέσαμεν. ἀλλ' ἦλθέ μοι, φησί, περὶ τὸν ὄρθρον καὶ Μελιξοῦς καὶ Φιλίστας, τῆς ἐμῆς αὐλητρίδος, μήτηρ καὶ εἶπεν ὅτι Δέλφις ἐρᾷ.* P. Gen.[b.] — ⟨*Ἀτὰρ τόσον:*⟩ *εἰπέ μοι τοῦτο μόνον, ὅτι ὁ Δέλφις ἐν συμποσίῳ τοῦ ἐρωμένου χάριν σκύφον συνεχῶς ἀκράτου ἐπεχεῖτο καὶ τέλος καταλιπὼν τὸ συμπόσιον ᾤχετο λέγων στεφανώσειν αὐτοῦ τὸν οἶκον.* Gen.[b.]) *εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὲρ τῶν ἀγαπωμένων κυάθους πλείονας ἐπιχεῖσθαι.* (*τὸν γὰρ ἐρώμενον* ⟨*ὀνομάζων*⟩ *ὁ ἐρασθεὶς τοῖς ἐκ τοῦ δαιτυμόνος διδομένοις ἀγγείοις οἶνον ἔβαλεν.* Gen.[b.]) *Καλλίμαχος·*

Ἔγχει καὶ πάλιν εἰπὲ Διοκλέος, οὐδ' Ἀχελῷος
κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.

— (*Ἀτὰρ τόσον αἰὲν ἔρωτος: ἀκράτως ὑπὸ ἔρωτος κατείχετο καὶ ἔφυγέ σε.* Gen.[b.])

Vs. 153.

Rec. Καὶ ἔφη στεφάνοις κοσμεῖν αὐτῷ, τῷ ἐρωμένῳ δηλονότι, ἤγουν χάριν αὐτοῦ, ἐκεῖνα τὰ δώματα. — (Πυκάσδειν: πυκάζειν. δύο σημαίνει ἡ λέξις, τὸ καλλύνειν καὶ τὸ σκεπάζειν. 6.

---

6) *τὸ ὄρθρον* Gen.[b.] 7) *Φιλίστας*] Adert., *φιλήτας* codd. 8) Repetitur hoc scholium in Gen.[b.] post scholium infra extremo loco positum. — *εἶπε*] *κεἶπε* cod.[α.], *καὶ εἶπε* cod.[β.]; hoc certe loco *ἢ εἶπε* fuisse videtur, quum altera interpretatio addatur. Deinceps *φησί, ἀγγείλασα τοῦτο μόνον* sine *μοι* cod.[β.] 9) *ἐν συμποσίῳ . . . ἐπεχεῖτο* ex Harl. protulit Wordsw. — *κυάθους*] *κυάθου* Gen.[β.], *σκύφον* Gen.[α.], *σκύφος* Harl. 12) //Gen.[b.], ubi *χάριν τῶν ἐρωμένων κυάθους πλείονας.* 15) *Callim. Epigr.* 31. 16) *ἔχει* Gen.[b.] — *πάλιν*] 4. 5. (Gen.[b.] *πᾶσιν* ante Reisk., qui *πάλιν.* — *εἶπε* 4. 5. et ante Kiessl. — *Διοκλέους* Gen.[b.] — *ὁ δ'* 4. 5., *ὁ δὲ* Gen.[b.] 17) *κείνου*] Gaisf. ex AP. XII, 51, *ἐκείνου* 4. 5. Gen.[b.], om. vulg. — *ὢν* 4. — *αἰσθάνεσθαι* ante Heins. — *κυάθους* Gen.[b.] 18) Hoc scholium cum adhaerente superioris repetitione in cod. male ante Callimachi locum insertum est. 21) //Gen.[a.] Lips. 22) *πυκάσδειν: πυκάζειν*] *Π Τ Κ.* *πυκάζειν* Wart. seqq., *ΠΤΚΑΣΔΕΝ* Amst.

Vs. 154—156.

Rec. Ταῦτά μοι ἡ φίλη εἶπε· καὶ ἔστιν ἀληθὴς κατὰ ταῦτα. ὄντως γὰρ πρὸς ἐμὲ καὶ τρὶς καὶ τετράκις τῆς ἡμέρας ἤρχετο, καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου πολλάκις ἐτίθει τὴν Δωρίδα ὄλπαν, ἴσως τὴν λήκυθον, τὴν ἔχουσαν τὸ ἔλαιον, ᾧ ἐχρῶντο ἐν ταῖς παλαίστραις. — (〈Ὄλπαν:〉 τὸ ἀγγεῖον τὸ ἐλαιοδόχον. ὄλπις οἱονεὶ ἐλαιόπις καὶ κατὰ συγκοπὴν ὄλπις. 6.)

Vet. Ἄλλως. Ὄλπαν: ὄλπη κυρίως ἡ δερματίνη λήκυθος, δι' ἧς ἔστιν ὀπιπεύεσθαι τὸ ἔλαιον. νῦν δὲ ἴσως τὴν χαλκῆν φησὶ λήκυθον διὰ τὸ Δωρίδα φάναι ἀντὶ Κορινθίας. τὰ γὰρ Κορίνθια χαλκώματα διαβεβόηται.

Vs. 158.

Vet. Ἦ ῥ' οὐκ ἄλλο τι: ἠθικῶς ἐπαπορουσά φησι· ἆρα οὐκ ἔχει ἄλλο τι τερπνὸν καὶ ἡμῶν ἐπιλέλησται;

Vs. 159. 160.

Rec. Νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι: τοῖς φαρμάκοις τοῖς εἰς φιλίαν κινοῦσι καταγοητεύσω. ἐὰν δέ με ἔτι λυπῇ, νὴ τὰς Μοίρας τὴν τοῦ Ἅιδου κρούσει πύλην, τουτέστιν ἀποθανεῖται. — (Ναὶ μὰ τὰς Μοίρας ἀράξει τὰς πύλας τοῦ ᾅδου, τουτέστι τοῦ τάφου· ᾅδης γὰρ ὁ τάφος. 6.)

156) Ἐν ἐμοὶ P. Lips. — Διότι οἱ Δωριεῖς ἐφεῦρον αὐτήν. H. P. — Τὸ ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, ᾧπερ ἐχρῶντο ἐν ταῖς παλαίστραις. 2.

157) Δωδεκάτην ἔχει ἡμέραν. H. M. P. Lips.

158) Ἤγουν καλλίονα γυναῖκα. H. M. P. τέρψιν αὐτῷ ἐμποιοῦν. H. M. P. Lips.

159) Τοῖς πρὸς φιλίαν συμβαλλομένοις. E. — Καταγοητεύσω. E. — Ἐὰν δὲ κατά τι ἐμέ. N.

160) *Κρούσει, ἤγουν τεθνήξεται. E. κρούσει, πλήξει, εἰς Ἅιδου ἀφίξεται, ἀποθανεῖται. H. M. P. κρούσει, κόψει. Stop.

---

2) //Gen.[a] sola extrema habet in hunc modum: τὰν Δωρίδαν πολλάκις ὄλπαν: ἴσως seqq., *Lips. ἡ φίλη εἶπε — κατὰ ταῦτα — ὄντως — πρὸς ἐμὲ — τῆς ἡμέρας ἤρχετο — ἐν ἐμοί, tum ἴσως seqq. in marg. bis in duabus columnis. 5) ᾧ ἐχρίετο εἰς τὴν παλαίστραν E. 7) ὄλπις bis] Amst., ὀλπὶς Kiessl. seqq. 8) //Gen.[b] — ὄλπαν] Gen.[b] et Reisk. seqq., ΟΛΠ. Ox., om. antea. 9) ὀπιπεύεσθαι] Alberti ad Hesych. p. 747, ὀπτήσασθαι vulg. 10) φανῆναι ἐπὶ κορινθίαν Vulc., ἐπικορινθίαν Gen.[b] 13) //Gen.[b], ubi ἦρ'. 13) ἐπαπ. ἠθ. P. Gen.[b] 14) ἄλλο τι] P. Gen.[b], τι ἄλλο vulg. 16) //*Lips. φαρμάκοις . . . ἐὰν δὲ ἔτι ἐμὲ λυπῇ — νὴ τὰς et man. rec. ἀράξει, κρούσει, τουτ. ἀποθ., praeterea in marg. ἀραξεῖ: κρούσει τουτ. ἀποθ. 18) λυπῇ] Lips., λυπήσῃ vulg.

Vet. (*Αἰ δ' ἔτι κἠμέ*: ἐὰν δέ τί με λυπῇ, κρούσει τὴν Αιδου πύλην, τουτέστι καταχειριοῦμαι αὐτόν. Gen.[b.])

Vs. 161. 162.

Rec. *Τοῖά οἱ ἐν κίστα*: τοιαῦτα κακὰ φάρμακά φημι κατ' αὐτοῦ φυλάσσειν ἐν κίστῃ, ἤγουν ἐν κιβωτίῳ, ὦ δέσποινα — πρὸς τὴν Σελήνην τοῦτο λέγει — παρὰ τοῦ ἐμοῦ φίλου τοῦ Ἀσσυρίου ταῦτα μαθοῦσα.

Vet. (*Ἀσσυρίω δέσποινα*: Gen.[b.] παρὰ Ἀσσυρίου τινός φησι τὰ φάρμακα μεμαθηκέναι. δέσποιναν δὲ τὴν Σελήνην φησί. 5. P. Gen.[b.] [ἢ οὕτως· ὦ Σελήνη. τοῦ φίλου μου Ἀσσυρίου. P. Gen.[b.]]) — Ἀσσύριοι δὲ ἔθνος Περσικὸν ἀκριβὲς εἰς μαγείαν, μεταξὺ ὂν Τίγριδος καὶ Εὐφράτου. μέχρι δὲ τούτων τῶν περάτων Σαρδανάπαλος ἐξέτεινε τὰ ὅρια.

Vs. 163. 164.

Rec. *Ἀλλὰ τὺ μέν*: ἀλλὰ σὺ μὲν ὦ σεβασμία Σελήνη χαίρουσα πρὸς ὠκεανὸν τρέπε τὸ ἅρμα, ἤγουν πρὸς δύσιν — δοκεῖ γὰρ ἐπέχειν τὴν Σελήνην διὰ τὰς μαγείας — ἐγὼ δὲ ὑπομενῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ἀνεδεξάμην αὐτόν.

Vs. 165. 166.

Rec. Χαῖρε Σελήνη λαμπρά. — [*Χαίρετε ἄλλοι ἀστέρες εὐκήλοιο*: τὸ ἑξῆς·] χαίρετε δὲ ἄλλοι ἀστέρες ἀκόλουθοι τῆς Νυκτὸς τῆς εὐκήλου, ἤγουν τῆς ἡσύχου, κατὰ τὴν ἄντυγα, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἅρμα αὐτῆς. ἀπὸ τοῦ ἔκηλος

162) Ὦ Ἄρτεμι, πρὸς τὴν Σελήνην. M. — Μαθοῦσα τοιαῦτα φάρμακα ποιεῖν. M.

163) Ἵππους, ἤγουν τὸ ἅρμα. M. P.

164) Ὑπομενῶ, βαστάσω. H. M. P. — Ὥσπερ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ὑπέμεινα, ἀνεδεξάμην αὐτόν. M.

---

2) ἀΐδου cod. 4) //Gen.[a.] Lips., hic bis et in marg. et man. rec. inter lineas super Vs. 160. — *κίστῃ* Gen.[a.] 6) πρὸς...λέγει om. Gen.[a.] et utroque loco Lips. Hic tamen super δέσποινα habet πρὸς τὴν Σελήνην. 7) ταῦτα] E. I. M. Y. Gen.[a.] Lips., τοιαῦτα vulg. 9) ἔφη P. 10) ὦ] τῇ codd. Sunt glossae. 11) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 16) //*Lips. σὺ — πρὸς — ἤγουν τὸ ἅρμα — σεβασμία — βαστάσω, ὑπομενῶ — ἀναδεξάμην αὐτόν. 21) //*Lips. λαμπρά. 22) //Gen.[a.] Lips. inde ab χαίρετε δ' ἄλλοι (sic). 24) ἤγουν pro ἀντὶ τοῦ Gen.[a.], ante ἀντὶ Wart. ex Vat. 24) ἔκηλος Lips.

κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ εὔκηλος, ὃ χωρὶς μὲν τοῦ υ δασύνεται, ὅταν δὲ προσλάβῃ τὸ υ, ψιλοῦται. — (Σελήνη καὶ σεληναία τὸ αὐτό· πλὴν τὸ μέν ἐστι κοινόν, τὸ δὲ σεληναία ποιητικόν. E. M.) — (*Νυκτὸς ὀπαδοί: δοκοῦσι γὰρ οἱ ἀστέρες ἀκολουθεῖν τῇ νυκτί. ἀπελθούσης γὰρ τῆς νυκτὸς οὐκέτι φαίνονται.* E. N. Gen.[a])

Vet. (*Εὐκήλοιο κατ' ἄντιγα Νυκτός: ὦ ἀστέρες εὐκήλου Νυκτὸς κατ' ἄντυγα ὀπαδοί* Gen.[b], *τουτέστιν ἀκολουθοῦντες τῇ Νυκτὶ καὶ συμπαρεπόμενοι τῷ ἅρματι αὐτῆς. ἄντυγα δὲ ἀπὸ μέρους τὸ ἅρμα φησί.* 4. 5. Gen.[b] *λέγει δὲ τὴν Νύκτα ἐφ' ἅρματος ὀχεῖσθαι.* Gen.[b]) — *Νυκτὸς ὀπαδοί: ὅτι δὲ ἐπὶ ἅρματος ὀχεῖται ἡ Νύξ, Εὐριπίδης*

Ὦ Νὺξ ἱερά,
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
ἀστροειδέα νῶτα διφρεύουσα.

ἀστέρες δέ, ὅτι ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς φαίνονται οἱ ἀστέρες. ποιητικὸν δὲ τὸ τὴν νύκτα ἐπὶ ἅρματος ὀχεῖσθαι καὶ παράγειν ἡνιοχοῦσαν.

165) *Σελήνη κοινόν, σελαναία ποιητικὸν τὸ αὐτό.* 1. 2. 4. (?) Lips. — [*Λιπαρόχροε:*] *διὰ τὸ φῶς.* E.

166) *Τὴν περιφέρειαν τοῦ σφαιρώματος.* 5. *τὸ τοῦ οὐρανοῦ ἡμισφαίριον. ἢ τὸ Σελήνης τὸ ἅρμα.* M. — *Ἀκολουθοὶ τῆς Νυκτός, ὑπουργοί.* M. — *Τέλος εἰδυλλίου δευτέρου τῶν βουκολικῶν.* 5.

---

2) *ὅταν*] E. M. Gen.[a] Lips., *ὅτε* vulg. 2) *τὸ υ*] Gen.[a] Lips., *αὐτὸ* vulg. 4) *νυκτὸς δὲ ὀπαδοὺς τοὺς ἀστέρας φησίν, ἐπειδὴ δοκοῦσιν ἀκ.* E. N. 8) *ὀπαδοὶ*] Adert., *ὁπαδοὶ* cod., 11) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 13) *Eurip. Andromed. fr.* 1, ubi ex Aristophane rectius *ἀστεροειδέα ν. διφρεύουσ'*.

Idyll. III.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Ἀμαρυλλὶς ἢ Αἰπόλος ἢ Κωμαστής. Δωρίδι. — (Θεοκρίτου Ἀμαρυλλὶς ἢ Αἰπόλος ἢ Κωμαστής. Δωρίδι. ἠθοποιία ἐρωτική. M. — Κῶμος Δωρίδι. H. I. P. Y.)

(Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον σύγκειται ἐκ στίχων δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων νδ´, ὧν τελευταῖος· ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο. M.)

Vs. 1. 2.

Vet. Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα: τὸ πρόσωπον οὐκ ἔστι φανερὸν τὸ λέγον. οἱ μέν φασιν αὐτὸν Θεόκριτον εἶναι διὰ τὸ σιμὸν αὐτὸν καταφαίνεσθαι· οἱ δὲ Βάττον αἰπόλον τινά, ὃν ἐν τῷ Αἴγωνι εἰσάγει τῆς Ἀμαρυλλίδος ἐρῶντα. ἀπρεπὲς γὰρ τὸν Θεόκριτον τῆς ἀγρῴας ἐρᾶν (γυναικός Gen.[b]), ὥστε καὶ ἐν ἀγρῷ διάγειν. — Τὸν Τίτυρον οἱ μὲν κύριον, οἱ δὲ Σάτυρον εἶναί φασι. τινὲς δὲ διὰ τὸ σιμὸς τὸν Θεόκριτον οἴονται κωμάζειν, Σιμιχίδην καλοῦντες. — Καὶ ὁ Τίτυρος: τοὺς τράγους τιτύρους λέγουσι· νῦν δὲ ὄνομά ἐστιν αἰπόλου κατ' ἐμφέρειαν τοῦ χαρακτῆρος. — Ἄλλως. (Καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει: Gen.[b]) ὄνομα κύριον ὁ Τίτυρος, τινὲς [δὲ] φασίν, ὡς τὸ Σιληνὸς ὁ

1) Ἐρωτικῶς ἀπέρχομαι. E. M. N. μετὰ κώμου, ἤγουν ἐρωτικῶς παραγίνομαι, κῶμος γὰρ ἡ μέθη καὶ ὁ ὕπνος καὶ ᾠδὴ πορνική· καὶ τὸ κοιμᾶσθαι. 2. 6.

2) [Ἐλαύνει:] εἰς νομήν. 4.

---

7) τριμέτρων cod. 11) //Gen.[b] sine ποτὶ τὰν Ἀ. 12) οὐκ ἐνιφανερὸν Gen.[b] 12) λέγον] 4. 5. P. Gen.[b], λεγόμενον 3., προλογίζον vulg. — καὶ οἱ μὲν Gen.[b] 14) ὃς pro ὃν Gen.[b] 14) τῷ Αἴγωνι] τῷ Αἰγῶνι Gen.[b], τῇ Αἰγῶνι 3. 4. 5. P. Bar., ἑτέρῳ vulg. 15) Θεόκριτος pro τὸν Θ. Gen.[b] 15) ἀγρῴας] ἀγρωίας vulg., ἀγροικίας Bar. 16) //Haec transposui in hunc locum ex fine Hypothesis, ubi desunt in E. F. M. N. Y. Gen.[a] Lips. et cum reliqua hypothesi in Gen.[b] 17) τὸ σιμὸς] Meinekius, τοῦ σιμοῦ vulg., cf. SchVet. Vs. 8. 19) //Om. Gen.[a b] Lips. 19) τράγους] Scaliger et Reinesius, ἀργοὺς vulg. 21) //Gen.[b] sine ἄλλως. 22) ὁ Τίτυρος om. Gen.[b] 22) ὡς τὸ Σιληνὸς] ὅτι τις Σιληνὸς Gen.[b], ὅτι Σειληνός τις vulg. 22) ὁ] οὐ vulg. — 23) ἔρχομαι M. 25) κοιμᾶσθαι] Dueb. coll. EtM. 550, 52 et 551, 3, κωμᾶσθαι codd.

Σικελιώτης. ἄλλοι δὲ τοὺς τράγους· ἕτεροι τοὺς Σατύρους· ἔνιοι ὄνομα πόλεως Κρήτης· ἄλλοι δὲ τοὺς προσπόλους τῶν θεῶν· τινὲς δὲ καὶ κάλαμον. οὐκ ἔστι δὲ ἄλλο ἢ ὄνομα αἰπόλου τινός. — *Ἄλλως. Κωμάσδω: τὸ κωμάζειν λέγεται ἐπὶ τῶν κατὰ νύκτα εἰς τὰς ἐρωμένας ἀπερχομένων, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ·*

ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν.

— (⟨*Κωμάσδω:*⟩ *μετὰ ᾠδῆς καὶ μετὰ κώμου συνδιάγω, ἀπέρχομαι, φοιτῶ μετὰ ἀνέσεως.* 4.)

Rec. (*Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες βόσκονται κατ' ὄρεος:* Gen.[a]) *ἀπέρχομαι πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα ἀποπειρασόμενος αὐτῆς δι' ᾠδῶν καὶ λόγων τῶν ἐπὶ τοῦτο συντεινόντων. Τίτυρος δὲ ὁ πίθηκος ὁ μικρὰν ἔχων οὐράν· ἐνταῦθα δὲ ὄνομα κύριον.* — (*Κωμάζω τὸ ἐρωτικῶς ἔρχομαι καὶ φοιτῶ μετὰ ἀνέσεως. κῶμος γὰρ κυρίως ὁ ὕμνος, ὡς καὶ Πίνδαρος, ἡ Θηβαία λύρα, φησὶ πολλαχοῦ.* Bar.) — (*Τὸ Τίτυρος ἢ ὄνομα ποιμένος ἐστὶν ὡς Σάτυρος.* E. Y. Gen.[a] *ἢ τίτυρος ὁ πίθηκος, τουτέστιν ὁ τράγος ὁ μικρὰν ἔχων οὐράν. ἐνταῦθα δέ, ὡς δοκεῖ, ὄνομα ποιμένος ἐστίν.* E. Y.)

Vs. 3.

Vet. *Ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε: ἤγουν διὰ τὸ κάλλος ἐμοὶ πεφιλημένε. ἢ τὸ καλὸν ἀντὶ τοῦ καλῶς.* — *Ἢ* (*τὸ καλὸν πεφιλαμένε:* Gen.[b]) *διὰ τὸ καλόν, ἤγουν διὰ τὸ καλὸς εἶναι* [*ἢ διὰ τὸ καλόν σε εἶναι*] *πεφιλαμένε, ἤγουν ἀγαπώμενε, ὅ ἐστιν ἄξιε ἀγαπᾶσθαι. ἢ τὸ καλὸν ἀντὶ τοῦ λίαν.*

Rec. *Ἢ κατὰ τὴν ἀδιάβλητον φιλίαν.* — (*ΚΑΛ. ὀνοματικὸν ἐπίρρημα ὡς παρὰ τῷ Ὁμήρῳ τὸ ἐνύπνιον ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως.* 2. — *Βόσκει ὁ ποιμὴν τὰ θρέμματα, καὶ ὁ τόπος*

3) [*Τὸ καλόν:*] *κατά.* Lips.

---

1) *ἕτεροι δὲ* Gen.[b] 2) *καὶ ἄλλοι* Gen.[b] 3) *ἀλλ' ἢ* Gen.[b] 4) //Gen.[b], post *ῥηγνυμένων* pag. 134. 20. omissis *ἄλλως. κωμάσδω.* 5) *διὰ* pro *ἐπὶ* p. 5) *ἐπερχομένων καὶ Ἀρ.* Gen.[b] 6) *Aristoph. Plut.* 1040. 10) //Gen.[a] Lips. 12) *αὐτῆς* om. Gen.[a] 13) *τούτῳ* Gen.[a] 14) *μακρὰν* l. 17) *τὸ Τίτυρος* et *ἐστὶν* om. Gen.[a] 17) *ἢ Σατ.* Gen.[a] 21) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 23) //Gen.[b], ubi *διὰ τὸ εἶναι πεφιλαμένε* mediis omissis. 25) *ἤγουν*] *ἢ καλῶς* vulg. 26) *ὃ* pro *ἢ* Gen.[b] 28) //*Lips. Stop. 28) *ὀνοματικὸν*] EtM. 341, 48, *ὀνομαστικὸν* cod. 29) *ὡς*] *καὶ* cod. — *Hom. Il. B,* 46.

βόσκει, ἐπεὶ προτίθησι τὴν βοσκήν· τὰ θρέμματα δὲ βόσκονται ὑπὸ τοῦ νομέως καὶ τοῦ τόπου. 2.)

Vs. 4.

Vet. *Καὶ ποτὶ τὰν κράναν*: *οὐκ ἔλαττον τῆς τροφῆς ὀνίνησι τὰ θρέμματα τὸ πιεῖν. Ὅμηρος·*

πιόμεν᾽ ἐκ βοτάνης.

Rec. *Καὶ τὸν ἐνόρχαν*: *τὸν ὄρχεις μεγάλους ἔχοντα.*

Vet. (*Τὸν τὸν ἐνόρχαν*: *ἐνόρχαν λέγει* Gen.[b.]) *τὸν τέλειον, ἢ ἡμιτομίαν. καὶ Ὅμηρος·*

πεντήκοντα δ᾽ ἔνορχα παρ᾽ αὐτόθι.

Vs. 5.

Rec. *Κνάκωνα*: *τὸν κνήκου χροιὰν ἔχοντα ἔκφευγε, ἵνα μή σε κερατίσῃ.*

Vet. *Κνάκωνα*: *τὸν λευκὸν τράγον ἀπὸ τῆς κνήκου τοῦ σπέρματος λευκοῦ ὄντος· ἢ λάγνον.* — (*Κνάκωνα φυλάσσεο*: *λευκὸν ἢ πυρρὸν ἀπὸ τῆς κνήκου τοῦ σπέρματος.* Gen.[b.] Phav.) — *Μή τυ κορύψῃ*: *μή σε κερατίσῃ. τὸ γὰρ κερατίζειν κορύπτειν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ὡς συντρεχόντων ἀλλήλοις τῶν κριῶν καὶ ταῖς κορυφαῖς πληττόντων καὶ ῥηγνυμένων.* — *Τὸ δὲ κορύψῃ οὐ περισπᾶται. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ ὁμοίως ἡμῖν οἱ Δωριεῖς προφέρουσι.*

4) *Τὸν βαρβάτον τὸν μεγάλους ὄρχεις ἔχοντα.* M.

5) *Κνῆκος εἶδος φυτοῦ, οὗ ὁ καρπὸς πυρρακίζων.* 4. Q. — *Ὑπόπτευε, εὐλαβοῦ, φοβοῦ, ἔκφευγε.* 2.

---

4) //Gen.[b.] c. lemm. *ποτὶ τ. κρ. ἄγε.* 5) *ὀνήνισι* ante Xyl. 6) *Hom. Il. N*, 493. — *πιόμεν᾽*] Toup. ex Homero, *πίομεν* vulg., *πίωμεν* 4.[l.] 5.[l.] Gen.[b.] — *βοτάνης*] 4. 5. Bar. (Gen.[b.]), *βοτανῶν* vulg. ante Kiessl. 7) //*Lips. 8) //Gen.[b.] sine *τόν*. 9) *ὑμιντομίαν* omisso deinceps *καὶ* Gen.[b.] 10) *Hom. Il. Ψ*, 147. — *πεντοετῆ δ᾽* Call., *πενταετῆ δ᾽* Brub. seqq. ante Heins. — *ἔνορχα*] *ἐνόρχα* vulg., *ἐνόρχους* 3. 5. Gen.[b.] 12) //*Lips. 12) *ἔκφευγε*] Lips., *ἔκφυγε* vulg. 14) //Om. Gen.[a. b.] Lips. 14) *κνήκου*] Duebnerus, *κνήκης* vulg. 15) *φυλ.* om. Phav. 16) *ἤπυρον* Gen.[b.] — *τῆς κνήκου*] *κνήκου* Phav., *τοῦ κνήκους* Gen.[b.] 17) //Gen.[b.] post sequens schol. sine lemmate in hunc modum: *τὸ δὲ κορύψῃ ἀντὶ τοῦ κερατίσῃ. τὸ γὰρ* seqq., Phav. s. v. *κορύψῃ* hoc initio: *μήτι κορύψῃ: ἀντὶ τοῦ κερατίσῃ. τὸ γὰρ κορ. ἀντὶ τοῦ κερατ.* 18) *κερατίειν* post *κορ.* Gen.[b.] 18) *κορύπτειν*] Gen.[b.] Phav., *κορύττειν* vulg. 18) *οἱ δὲ Ἀτ.* Gen.[b.], *Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τοῦτό φασιν ὡς συνερχομένων* Vulc. 19) *ταῖς κορυφαῖς*] 3. 4. 5. (Gen.[b.]) Phav., *τὰς κορυφὰς* vulg. ante Kiessl. 19) *ῥηγνυμένων*] Gen.[b] Phav., *ῥηγνυομένων* vulg. 20) //Gen.[b.] sine *δέ*. 20) *τὸ* — *ὑποτακτικὸν* Gen.[b.] 21) *προσφέρουσι* Gen.[b.], *ἐκφέρουσι* Vulc.

Vs. 6.

Rec. (Χαρίεις ἐπὶ εἴδους, καὶ χαρίεσσα καὶ χαρίεν οὐδέτερον· χαρίεις καὶ ὁ πεπαιδευμένος, ὁ ἀστεῖά τινα λέγων μετὰ χάριτος. 2. 6.)

Vs. 7.

Vet. Τὸν ἐρωτύλον: [τὸν ἐραστήν,] τὸν ἐρωτικὸν ὑποκοριστικῶς, οὐχ ὥς τινες κύριον. παροξύνονται δὲ τὰ τοιαῦτα πλὴν τοῦ Ὄξυλος καὶ τοῦ

παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον

οἷον ἐρωτύλος, Αἰσχύλος, Ἑρμύλος, Σιμύλος.

Vs. 8—11.

Vet. Ἡρά γέ τοι σιμός: τινὲς διὰ τὸ σιμὸς τὸν Θεόκριτον ⟨κωμάζειν⟩ φασίν, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς Θαλυσίοις Σιμιχίδας ὠνόμασται. πλὴν οὐκ αἰπόλος ὁ Θεόκριτος, οὐδὲ Σιμιχίδας δύναται ἀπὸ τοῦ σιμὸς εἶναι, ἀλλ' ἀπὸ Σιμίχου πατρωνυμικῶς. — Ἠνί: ἀντὶ τοῦ ἰδού. δασύνεται δὲ καὶ

7) Ὑποκοριστικὸν ἀντὶ τοῦ ἐραστήν. Lips.

8) [Σιμός:] πατζός. M. P. — [Καταφαίνομαι:] περισσὴ ἡ κατά. H. P. Lips. — Ἐν τῷ συνεγγὺς εἶναι, ἢ ⟨εἰ⟩ εἶ συνεγγύς. P. πλησίον ὤν σου. M.

9) Ὁ πολλὰς καθειμένας τρίχας ἔχων τοῦ πώγωνος. 4. 5. μακρὸν ἔχων γένειον. M. P. — Ἀποπνιγῆναι. M. P. Lips. — [Ποιησεῖς:] κοινὴ συλλαβή ἐστι τὸ ποι, ὡς Ἡφαιστίων φησίν. οὐ δεῖ οὖν ποήσεις γράφειν. 1.

10) Ἐκεῖθεν. E. H. ἐκεῖθεν κατεβίβασα. 1. 2. M. P. Lips. ἐδρεψάμην αὐτά. M. P.

---

3) *αστεα τ. λεγειν* Wart. 6) //Gen.[b], ubi h. sch. et seqq. hoc ordine leguntur: 1) Ἐκέλευ, 2) Ἡ ῥά γε, 3) Ἐρωτύλλον, 4) Ἡνί, 5) Τηνῶθε. 6) ἐρωτύλλον sine τὸν Gen.[b] 6) τὸν ἐραστὴν om. Gen.[b] 7) κυρίως 5. Gen.[b] 8) Ὄξυλος] Schaef. ad Greg. p. 290 et Bast. Ep. Crit. p. 244, ὄξυλος Hemsterh. et Toup., ὄξυνος Gen.[b] vulg. 8) τοῦ] Gen.[b] et ante Heins., τοῦ Ἴτυλος vulg. 9) *Hom. Od. T*, 522. — ὀλοφυρομένη] (Gen.[b]) et auctore Toupio Kiessl., —νην vulg. — ἰτύλλον Gen.[b], ἴτυλλον ante Brub. 10) ἐρωτύλλος Gen.[b] 10) Δριμύλος pro Ἑρμύλος Gen.[b] 12) //Gen.[b], ubi ἢ ῥά γε. — τὸ σιμὸς] τοῦ σιμοῦ vulg. 13) θαλυσίας Gen.[b] — *Id. VII*, 21. 14) ὁ om. Gen.[b] 15) δύναται et εἶναι add. Gen.[b] 15) σιμὸς] Gen.[b], σιμοῦ vulg. et Phav. s. v. Σιμιχίδας. 16) πατρωνυμικῶς] Gen.[b], —κὸν vulg., —κοῦ Phav. 16) //Gen.[b], ubi καὶ δασ. τὸ ἡ μετὰ τοῦ ὀξυτόνου, καὶ π. Ἀ. τοῦτο προφερόμεθα. — 19) ἐν τῷ συν.] Duebn., συν. ἐν τῷ cod. 19) εἰ] add. Duebn.

ὀξύνεται τὸ ἡνί, καὶ παρ' Ἀττικοῖς οὕτω προφέρεται. — Τηνῶδε καθεῖλον: ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου. ἐκεῖνος γὰρ ἦν· οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ ἐκεῖνος τῆνός φασιν. — Ἐκέλευ: ἐκέλευσας ἦν, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν [Δωρικῶς] ἐκέλευ. ἢ κέλω λέγεται τὸ προστάττω, ὁ παρατατικὸς ἐκελόμην ἐκέλου καὶ Αἰολικῶς ἐκέλευ. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὴν ου εἰς ευ τρέπουσιν. *Rec.* Ἠ ῥά τοι: ἆρά σοι ὦ Νύμφη σιμὸς φαίνομαι εἶναι ἀπὸ τοῦ πλησίον; ἤγουν συνιζηκυῖαν ἔχων τὴν ῥῖνα, καὶ προγένειος, ἤγουν προμήκης τὴν γενειάδα. Νύμφην δὲ λέγει αὐτὴν ὡς περικαλλῆ καὶ Νύμφαις ἐοικυῖαν. Νύμφαι δέ εἰσι τὰ ἐν γυναικείῳ σχήματι ἐν τοῖς ὄρεσι φαινόμενα δαιμόνια. — Ὦ μ' ἐκέλευ: ἀφ' οὗ τόπου (ἐκέλου, τουτέστιν *1. *2. E. Gen.[a] Lips.) ἐκέλευες. κέλομαι γὰρ ποιητικῶς τὸ κελεύω καὶ προστάττω, ἀφ' οὗ τὸ ἐκέλου καὶ ἐκέλευ.

Vs. 12.

Vet. Θᾶσαι μὰν (θυμαλγές Gen.[b]): θέασαι δὴ τὴν λύπην, ἥτις τὴν ψυχήν μου ἀλγεῖν ποιεῖ. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὁρατῶν ἐπὶ τὰ νοούμενα· (ἐκ γὰρ τῶν ἐκτὸς δηλοῦνται καὶ τὰ ἐντός. καὶ Bar.) Ὅμηρος·

ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλόν.

(ἢ θᾶσαί μιν ἀντὶ ⟨τοῦ⟩ ἐμοῦ. Gen.[b])

Vs. 13.

Vet. Ἁ βομβεῦσα μέλισσα: εὔχεται γενέσθαι μέλισσα, ἢ ἵνα κεντήσας ἀντοδυνήσῃ, ἢ ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν εἰσελθών.

12) Θέασαι τὸ ἐμὸν ἄχος τὸ τὴν ψυχήν μου λυποῦν. H. M. P. Y. Lips. τὸ τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἀλγοῦν. E.

---

2) //Gen.[b], ubi τηνῶθε. 3) //Gen.[b] sine lemm. 4) Δωρικῶς om. Gen.[b] 4) κέλλω — ἐκελλόμην ἐκέλλου Gen.[b] 6) τὸ ου Gen.[b] 7) //Gen.[a] Lips., ille c. lemm. ἢ ῥά γέ τοι σιμός. — ἆρά σοι] E. M. Gen.[a] Lips. et ante Heins., ἢ ῥά σοι vulg. 7) σιμὸς ἤγουν E. 11) καὶ ante τὰ N. 12) //*1. *2. Gen.[a] Lips. — ἀφ' οὗ τόπου] ἐφ' οὗ τόπου vulg., ἀφ' οὗ E. Gen.[a] *1. *2. *Lips., qui sequentia in marg. habet. 12) ἐκέλευ Lips., ἐκελεύου *1. *2. 13) κέλημαι M. — γὰρ om. *1. *2. M. Gen.[a] Lips. — ποιητικὸν Gen.[a] 14) καὶ προστάττω om. *1. *2. Gen.[a] Lips. 14) ἐκέλου καὶ om. Gen.[a], καὶ ἐκέλευ om. *1. *2. Lips. 16) //Gen.[b], ubi δὲ τ. λύπην ἢ τὴν ψ. 17) ἡ μεταφορὰ δὲ Gen.[b] 20) *Hom. Od.* *A*, 115. 23) //Gen.[b] — 24) κεντρίσας 5. Gen.[b] 24) ἐντοδ. ante Xyl. 24) εἰσελθὼν] Reisk., εἰσέλθῃ Gen.[b] vulg., ἵν' εἰσέλθῃ Kiessl. auctore Toupio. — 25) θέασαι om. H. M. P. Y.

μέλισσα δέ, παρόσον ἐπὶ τῶν μήλων ἱζάνει· μῆλα δὲ πάντα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. Ὅμηρος·

αὐτῇσιν ῥίζῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.

— *Ἄλλως.* [*Ἱστορία.*] *Ῥοῖκός τις Κνίδιος τὸ γένος ἐν Νίνῳ τῇ Ἀσσυρίων ἰδὼν εὐφυές τι δένδρον κεκλιμένον καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου καταπίπτειν μέλλον,* (*τὸ φυτὸν* Gen.[b]) *κάμαξιν εὖ στηρίξας ἐπὶ πλέον μένειν ἐποίησεν. Ἡ δὲ Νύμφη θεασαμένη χάριν αὐτῷ ὡμολόγησεν· ἡλικιῶτις γὰρ ἔφη εἶναι τοῦ φυτοῦ. καὶ ἐκέλευσεν αὐτόν, εἴ τι ἂν ἐθέλῃ, αἰτεῖσθαι. ὁ δὲ τὴν συνουσίαν αὐτῆς ᾐτήσατο. ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ, ὅτι τὸν καιρὸν τῆς μίξεως ἀφικνουμένη σοι μέλισσα ἐρεῖ. μήποτε οὖν τῆς ἱστορίας ταύτης μέμνηται ὁ Θεόκριτος διὰ τὸ τὴν μέλισσαν διακονῆσαι πρὸς τοὺς ἔρωτας.*

Vs. 14.

Vet. (*Καὶ τὰν πτέρυν:* Gen.[b]) *πτέρις* [*δὲ*] *εἶδος βοτάνης ὁμοίας πτερῷ στρουθοκαμήλου, ἀφ' ἧς καὶ στιβάδες ἐπὶ κλίνης ἐγένοντο τῶν ἀγροίκων διὰ τὴν μαλακότητα καὶ διὰ τὸ ἀποδιώκειν τῇ ὀσμῇ τοὺς ὄφεις.* — (*Πτέρις εἶδος βοτάνης ὁμοίας πτερῷ στρουθίου, ἣ ἀποδιώκει τῇ ὀσμῇ τοὺς ὄφεις.* p. Q.) *καλεῖται δὲ καὶ βλῆχρον.*

Rec. (*Τὸ κοινῶς λεγόμενον βλάχνον.* E.)

Vs. 15. 16.

Vet. *Ἡ ῥα λεαίνας: οὐκ ἀφ' ἱστορίας, ἀλλὰ διὰ τὸ*

13) *Εἰς τὸ σὸν σπήλαιον δυνηθείην ἀφικέσθαι καὶ ἐλθεῖν.* I. M. P. Y. *εἰς τὸ σὸν ἄντρον δυνηθείην ἀφικέσθαι.* Lips.

14) *Ἀγροικικῆς γὰρ τῆς Ἀμαρυλλίδος οὔσης οἰκίας εἰκὸς καὶ κισσὸν ἔχειν ἐν ἑαυτῇ.* 4. 5. Q. — *Διελθών.* H. M. N. P. Lips. — [*Πτέριν:*] *εἶδος βοτάνης, ὃ παρὰ τοῖς κοινοῖς λέγεται βλάχνον.* 2. *τὴν πτέριν, τὸ λεγόμενον βλάχνον, ὑφ' ἧς σὺ περιλαμβάνῃ.* E. H. M. N. P. Lips.

---

1) *τὸ μῆλον* 5. 3) *Hom. Il. I*, 542. *αὐτοῖσιν* ante Xyl. — *καὶ αὐτοῖσι* Gen.[b] 4) //Gen.[b] sine *ἱστορία.* 4) *ῥικός τις* Gen.[b] 4) *τὸ γένος* om. Gen.[b] 5) *ἀφυές τι* Vulc. 5) *ἀπὸ δὲ* pro *καὶ ἀπὸ* Gen.[b] Vulc. 6) *εὖ στηρίξας*] Geel., *ἐνστ.* vulg. 8) *ἡλικιώτης* Gen.[b] Vulc. 11) *ἐρεῖ* om. Gen.[b] 12) *γοῦν* Gen.[b] 15) //Gen.[b] sine *δέ*, ubi *ὁμοῖα.* 17) *ἐπὶ τῶν ἀγρ.* Gen.[b] 18) *τὴν ὀσμὴν* Gen.[b] 18) *Πτέρις . . . πτερῷ* ex utroque codice non diserte afferuntur. 20) //Verba *καλ. δὲ καὶ βλ.* desunt in Gen.[a.b.] Lips. — *βλῆχρον*] Bastius, *βληχρὸν* vulg. 21) Haec in cod. post *βλῆχρον* addi tradit Gaisf. 23) //Gen.[b], ubi *λέαιναν.* 26) *ἀγροικης* 4. 5. 28) Gl?. male ad *κισσὸν* relata erat. 29) *τὸ κοινῶς βλύχιον* H.

ἄγριον. καὶ γὰρ Ἀχιλλεὺς Θέτιδος καὶ Πηλέως· ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριον φησὶν Ὅμηρος·

γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα.

Rec. Ἄλλως. (Ἦ ῥα λεαίνης: Gen.[a]) ὄντως λεαίνης μαζὸν ἐθήλαξε, καὶ ἐν τῷ δρυμῷ ἀνέτρεφεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, (ἡ Ἀφροδίτη 4.?) τὸ ἄγριον αὐτοῦ καὶ δραστήριον διὰ τούτων θέλει δηλοῦν. ἄγριος δὲ λέγεται ὁ Ἔρως καὶ ἀνήμερος, ἐπεὶ οὓς ἂν κατάσχῃ, ἀγρίους ποιεῖ καὶ ἀνημέρους, (ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς ἐπιθυμίας τυχεῖν τοῦ ποθουμένου ὀρεγομένους. E. N.)

Vs. 17.

Rec. Κατασμύχων: σμύχω τὸ καίω υ ψιλόν· σμήχω δὲ τὸ καθαίρω η, ἐξ οὗ καὶ σμῆγμα, τὸ σαπώνιον. — (Ἄχρι τοῦ σκοποῦ πέμπω τὸ βέλος, καὶ ἄχρι πρὸς τὸν σκοπόν. καὶ καίει με ἄχρις ὀστέων, καὶ καίει με ἄχρις ἐς ὀστέον. 6.)

Vs. 18.

Rec. Τὸ καλὸν ποθορεῦσα: ἤγουν ὢ ἡ τὸ καλὸν ὁρῶσα, τουτέστιν ὢ ἡ καλοὺς ἔχουσα ὀφθαλμούς. — (Τουτέστιν ἡ βλέμμα ἔχουσα ἵμερον καὶ ἱλαρόν. 6.)

Vet. Τὸ πᾶν λίθος: ἤγουν σκληρὰ καὶ ἄτεγκτος, ἢ μονονουχὶ τοὺς ὁρῶντας ἀπολιθοῦσα τῷ κάλλει, οἷον περὶ Γοργόνος λέγουσιν. ἢ λευκὴ ὅλη οἷον ἄγαλμα μαρμάρινον. —

15) Ἐπαχθής, δυσφόρητός ἐστιν. H. M. P. Lips.

16) Ὅς με βλάπτει, ὁ Ἔρως, καὶ μέχρι τοῦ ὀστοῦ καταφλέγων. P. Lips. — Κατατήκων, λεπτύνων, καίων. 5. — Περισσὸν τὸ ἄχρις. H. M. P. Y. — [Ἰάπτει:] ἐμβάλλει ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πορεύομαι. M. ἔρχεται. C.

17) Ὦ καλοβλέμματε. 4. 5. — [Ποθορῶσα:] βλέπουσα. M. περισσὴ ἡ πρός. H. M. — [Τὸ πᾶν λίθος:] ὅλη σκληρὰ καὶ ἀκαμπής. M. δι' ὅλου σκληρὰ ὑπάρχεις. E. ἀδαμάντινε. 4. 5. — Μελαίνας ὀφρῦς ἔχουσα. E. H. M. P. Y.

---

3) *Hom. Il. Π.* 34. — δ' ἐγείνατο θαλ. Gen.[b] — 4) //Gen.[a] Lips. 7) ἀνήμερον pro δραστήριον 4.? 7) τοῦτο M. 11)//Om. Gen.[a b] Lips. 12) υ om. ante Xyl. 13) καὶ ante σμῆγμα om. Reisk. seqq., καὶ τὸ σμ. T. 15) ἐς] Wart., τὸ Kiessl. Gaisf. 17) //*Lips. ὢ ἡ seqq. 19) ἵμερον] ἥμερον vulg. 20) //Om. Gen.[a b] Lips. — 20) ἄτεγκτος] Xyl. et Reisk. seqq., ἄτεκτος ante Xyl. et Scult., ἄθικτος Heins. vulg. — 23) ἐστιν om. Lips. 24) ὁ Ἔρως om. Lips.

(*Τὸ πᾶν λίθος*: Gen.[b]) *ἐὰν [δὲ] γράφηται τὸ πᾶν λίπος διὰ τοῦ π, ἔσται [οὕτως] εἰς ἣν ὀλισθαίνουσι πολλοὶ διὰ τὸν ἔρωτα — ὀλισθηρὰ γὰρ τὰ λιπαρὰ χωρία — ἢ ἡ βλέπουσα λιπαρόν τι καὶ λευκόν. καὶ Ὅμηρος·*

λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλοιφῇ.

Ἄλλως. (*Τὸ πᾶν λίθος: ἤγουν* Gen.[b]) *σκληρὰ καὶ ἀδαμάντινε διὰ τὸ ἀνηλεὲς καὶ ἀνένδοτον,* (*ἢ μονονουχὶ τοὺς προσορῶντας ἀπολιθοῦσα διὰ τὴν πρὸς τὸ κάλλος ὑπερβολήν,* Gen.[b] *οἷον τὸ περὶ τὰς Γοργόνας.* P. Gen.[b]) — (*Γράφεται καὶ τὸ πᾶν ἔπος.* p.)

Rec. Ἄλλως. Τὸ πᾶν: ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ διόλου. Λίθος: τουτέστι σκληρὰ σφόδρα καὶ ἀμείλικτος (*καὶ ἀδαμάντινος.* Gen.[a])

Vs. 21—23.

Vet. Τὸν στέφανον τῖλαί με: τὸ ἑξῆς· ἤτοι κατατῖλαι καὶ κατακόψαι με ποιήσεις εἰς λεπτὰ τὸν στέφανον. στεφάνοις ἐχρῶντο ἐν τοῖς συμποσίοις, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, εὐετηρίαν καὶ ἀφθονίαν αἰνιττόμενοι τροφῶν· στέψαι γὰρ τὸ πληρῶσαι; ὡς Ὅμηρος·

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.

19) *Πρόσδεξαι.* H. M. N. P. Lips. — *Ἵνα σε μόνον φιλήσω.* H. M. P. Lips.

20) *Ἁπλοῖς.* M. *ἔργου ἐστερημένοις.* 1. 2. M. Lips. — [*Ἀδέα τέρψις:*] *εὐφροσύνη ἡδονὴν ἔχουσα.* 1. 2. M. P. Lips. *συστέλλεται διὰ τὸ μέτρον τὸ ι.* M. P.

---

1) //Gen.[b], ubi *ἐὰν γράφεται* sine *δέ.* 1) *τὸ πᾶν*] add. Gen.[b], ubi *λίθος* omissis *διὰ τοῦ π.* 2) *οὕτως* om. Gen.[b] 2) *πολλὰ* Gen.[b] 3) *χωρία*] add. p. 3. 4. 5. Gen.[b] Post hanc vocem in p. leguntur, quae infra l. 9. posuimus, ut sequentia ab eo libro abesse videantur. 4) *καὶ Ὁμ.*] 3. 4. 5. Gen.[b], *ὡς Ὁμ.* vulg. 5) *Hom. Od. Γ*, 408, ubi *ἀλείφατος.* — *ἀποστίλβοντές τ'* Gen.[b] et ante Heins. 6) *ἄλλως*] Gen.[b], *ἢ* vulg. 6) *ἀδαμάντινε*] Gen.[b] et ante Xyl., qui *ἀδαμαντίνα*, tum *ἀδαμαντίνη* Scult. vulg. 9) *τοὺς Γοργ.* Gen.[b] 11) //Gen.[a] Lips., hic in marg., sed signo ad locum suum inter lineas revocante. Idem om. lemmata Vulgo *λίθος* post *τὸ πᾶν* legitur, unde transposui. 11) *διόλου σκληρὰ καὶ σφόδρα ἀμείλικτος* E. 15) //Gen.[b] 16) *καὶ κατακόψαι* om. Gen.[b] 16) *εἰς τὸ λεπτὸν ποιεῖ* P., *ἢ εἰς λεπτὰ ποιεῖς* Gen.[b] pro *ποι. εἰς λ.* 16) Post *στέφανον* Wart. seqq. ex 6. inseruerunt *ἤγουν διασπαράξαι*, cf. p. 140. 2. — *στεφάνῳ γὰρ ἐχρ. ἐν τῷ συμποσίῳ* P. Gen.[b] 19) *ὡς Ὅμηρος*] 4. 5. P. Gen.[b], *παρ' Ὁμήρῳ* vulg. 20) *Hom. Il. Α*, 470. — *κρατῆρας* ante Heins. — 21) *σε* om. Lips. 24) *ἡδονὴν εὐφροσύνην* M. P.

Rec. [*Ἄλλως. Ὁ νοῦς·*] *ποιήσεις με αὐτίκα τῖλαι εἰς λεπτά, ἤγουν διασπαράξαι καὶ τεμεῖν, τὸν στέφανον, ὃν χάριν σοῦ ὦ Ἀμαρυλλὶ φίλη φυλάσσω, ἐμπλέξας αὐτὸν κάλυξι κισσοῦ, ἀντὶ τοῦ κορύμβοις, καὶ εὐώδεσι σελίνοις.* — (*Κάλυξ ἄνθος ῥόδιόν ἐστιν. Σέλινον εἶδος φυτοῦ ἢ μᾶλλον εἰπεῖν λαχάνου.* Gen.[a] — *ΚΑΛ. κορύμβοις, τριακονταφύλλοις.* 6.)

Vs. 24.

Rec. Τί ὁ δύσσοος: ὁ δυσκόλως σῳζόμενος. — (⟨*Δύσσοος:*⟩ *ἀπὸ τοῦ δυς τὸ κακὸν καὶ τοῦ σεύω τὸ ὁρμῶ.* 6.)

Vet. *Ἢ* (*ὁ δύσσοος:* Gen.[b]) *ὁ δυσχερῶς διωκόμενος. λαοσσόος γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ἡ λαὸν διώκουσα ἢ σῴζουσα. δύσσοον δὲ οἱ μὲν τὸν κακοδαίμονα, οἱ δὲ τὸν δυσχερῶς σῳζόμενον παρὰ τὸ σόος. καὶ Ὅμηρος·*

ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.

— (*Δύσσοος: παρὰ τὸ σόος τὸ διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἵν' ᾖ ὁ κακῶς σωθησόμενος. ἢ παρὰ τὸ σοῶ, ὃ σημαίνει τὸ διώκω, καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ β γίνεται σοβῶ, ἵν' ᾖ ὁ κακῶς διωκόμενος. οὕτω δὲ καὶ τὸ δορυσσόος καὶ λαοσσόος τινὲς ἐτυμολογοῦσι.* EtM. 292, 38.)

Vs. 25. 26.

Vet. *Τὰν βαίταν: τὴν μηλωτὴν* (*ἣν φορῶ* E.) *ἢ τὴν διφθέραν, φησίν, ἀποῤῥίψας καὶ ἐκδυσάμενος εἰς τὴν θά-*

21) *Σύναπτε τὴν κατὰ εἰς τὸ τῖλαι.* H. M. P. *περισσὴ ἡ κατά. νῦν εὐθὺς καὶ οὐκ εἰς ἀναβολάς.* H. M. P. Lips. — [*Τίλλαι:*] *κατά.* 5. — [*Καταυτίκα:*] *ἀντὶ τοῦ αὐτίκα.* 2. *Ἀττικῶς.* 5. — *Εἰς λεπτὰ κόψαι, διασπαράξαι.* 2. [*λεπτά:*] *εἰς.* 5.

22) [*Κισσοῖο:*] *τοῦτο πρὸς τὸ καλύκεσσι σύναπτε.* M.

---

1) //Gen.[a] Lips., illo praefixo lemmate *τὸν στέφανον τίλλαι με.* 2) *καὶ* om. Gen.[a] Lips. 5) *σέλινον*] Adert., *σέλιον* cod. 6) Post *λαχάνου* in Gen.[a] sequuntur ex Suida: *Σελίνου στέφανος πένθιμος ἦν. τὸ γὰρ σ. π. προση****. 6) Ante *τριακ.* distinguendum esse vidit Geelius. 9) //*Lips. 10) *τὸ ὁρμῶ*] Duebnerus, *τοῦ ὁρμῶ* cod. 11) //Gen.[b] — *δύσσοος ὁ κακοδαίμων ἢ ὁ δυσχερῶς σωζόμενος παρὰ τὸ σόος. καὶ λαοσσόος Ἀθηνᾶ ἡ λ. δ. ἢ σώζ.* Phav. 12) *λαοσόος* ante Heins. 12) *δύσσοον δὲ*] Gen.[b], *δ. γὰρ* vulg. 15) *Hom. Il. A*, 344. — *ὅπως* Gen.[b] — *σῶοι* ante Heins. 22) //Gen.[b], ubi scholii prior pars usque ad *θάλασσαν* deest. — 24) In M. *περισσὴ ἡ κατὰ* prius scripta, deinde addita *σύναπτε* etc.

λασσαν (ἐκεῖθεν 3. P. Gen.[b.]) ἁλοῦμαι, [ὅ ἐστι πηδήσω ἢ ἐμαυτὸν ῥίψω,] ὅθεν Ὄλπις ὁ ἁλιεὺς σκοπιάζεται [ἤγουν ἀπὸ μετεώρου τόπου σκοπεύει] καὶ ἀγρεύει τοὺς θύννους τοὺς ἰχθύας. τὸ δὲ Ὄλπις ἀπὸ τοῦ λέπω λέπις καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ (ε ἔλπις καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς) ο Ὄλπις, ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθύας ἀγρεύων [ἢ τοὺς ἔλλοπας]. ἔστι δὲ πεποιημένον ὄνομα· ἢ κύριον τοῦ ἁλιέως. — Ἄλλως. Ὀλπις τὸ ὄνομα τοῦ ἁλιέως ἴσως παρὰ τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων. ἢ παρὰ τὴν τοῦ σώματος σχέσιν· ὄλπιν γάρ φασι τὴν λήκυθον, ὡς εἶναι παρὰ τὴν σμικρότητα τὸ ὄνομα. Ἄλλως. Ὄλπις ὁ τοὺς ἔλλοπας ἀγρεύων (ἵν' ᾖ ἐπίθετον τῶν ἁλιέων, ἢ P. Gen.[b.]) κατὰ διαφορὰν τῶν ἄλλων ἁλιέων. εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι, οἱ περὶ τὰ ὄστρεα ἀσχολούμενοι.

Rec. (Σκοπιὰ ὁ ὑψηλὸς καὶ ἐπανεστηκὼς τόπος. 6.)

Vs. 27.

Vet. Καἴκα μὴ ἀποθάνω: καὶ ἐὰν μὴ ἀποθάνω, φησίν, ὅμως εὐφρανθήσῃ, ὅτι ἔρριψα ἐμαυτὸν (εἰς θάλασσαν Q.). — (Τό γε μὰν τεόν: τό γε σόν, ἤγουν παρὰ σοί, ἡδὺ τὸ θανεῖν <με>. ἢ ὅμως ἠσθήσῃ γε, ὅτι ἐκινδύνευσα. ἢ ὅμως ἡδύ σοί ἐστι τὸ θανεῖν με. P. Gen.[b.])

23) Τοῖς τοῦ κισσοῦ κορύμβοις. 4. 5. κλάδοις. M.
24) Ὁ δυσκόλως σῳζόμενος. M. Lips. — Γρ. δύσσοος, ὁ δυσκόλως κινούμενος. M. — Οὐ προσδέχῃ τὴν αἴτησίν μου. Lips.
25) Διφθέραν. M. P. Lips. γοῦναν. P. — Πεσοῦμαι. E. H. P. Y. πεσοῦμαι, ῥίψω ἐμαυτόν. Lips.
26) Ὅπου. M. P. Lips. — Ἀπὸ μετεώρου ἀποσκοπεύει. H. M. P. Y. Lips.
27) Ηγουν ὅσον τὸ ἐπὶ σοί. M. [τεόν:] πάθος. C. τὸ σὸν <ἡδὺ> κατεσκευάσθη, ἐγένετο, ἤγουν ευφρανθήσῃ ἐπὶ τούτῳ. M.

---

1) Ante ἐκεῖθεν in P. Gen.[b.] legitur ἀπὸ τούτου; quibus in hoc (non in P.) praefixum lemma Ὄλπις ὁ γριπεύς. 1) Circumscripta om. Gen.[b.] 2) Ὄλπις] Gen.[b.], ὁ Ὄ. vulg. 2) σκοπιάζεται . . . ἰχθύας desunt in Gen.[b.] Circumscripta ex Rec. inserta sunt. 3) ἀποσκοπεύει 2.[b.], cf. Gl. 3) καὶ] ἢ vulg. 4) Ὄλπις δὲ Gen.[b.] 4) λέπις] Gen.[b.], λεπὶς Gregor. 104, λοπὶς vulg. 5) Supplementum accessit ex Gregorio, ubi ἔλπις cod. A., ἐλπὶς vulg. 6) ἀγρεύων. πεπ. ἢ κυρίως reliquis omissis Gen.[b.] 7) //Gen.[b.], ubi Ὄλπις δὲ omisso ἄλλως. 8) ἴσως] ἠώς Gen.[b.], om. vulg. 8) περὶ pro παρὰ Gen.[b.] 10) ἄλλως] Gen.[b.], ἢ vulg. 16) //Gen.[b.] — Καἴκα μὴ ἀπ.] Gen.[b.], κἤκα μὰ ποθάνω Call. 17) εὐφρανθήσομαι P. 18) τό γέ σοι Gen.[b.] 19) ἢ ὅμως ἠσθήσῃ γε] ἄτιμος ἦσθης γὰρ codd. 19) ὅμως] ὅτι codd. 20) σοὶ om. Gen.[b.]

Rec. Ἢ (καὶ ἐὰν μὴ ἀποθάνω,) τέως τὸ πρᾶγμα, ὅ σε τέρπει, γεγένηται.

Vs. 28. 29.

Rec. [Ἔγνων πρίν: ὁ νοῦς·] ⟨ἔγνων⟩ πρὸ ὀλίγου, ὅτε σημεῖον θέλοντός μου λαβεῖν, εἰ φιλεῖς με, ⟨οὐδὲ⟩ τὸ φύλλον, δι' οὗ ἡ φιλία δηλοῦται, ὑπὸ τῶν χειρῶν πληττόμενον [οὐκ] ἀφῆκε τὸν ψόφον.

Vet. Οὐ δὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα: [ἐν ἄλλοις γράφεται καὶ οὕτω· οὐ δὲ τὸ τηλέφιλον ποτιμαξάμενον πλατάγησεν.] τηλέφιλον δέ ἐστι τὸ φύλλον τῆς μήκωνος. ἄλλοι δὲ βοτάνην ἑτέραν λέγουσιν εἶναι αὐτό. εἴτε δὲ τοῦτο εἴτε ἐκεῖνό ἐστιν, ἀναλαμβάνεται παρὰ τῶν ἐρώντων τὸ τηλέφιλον, καὶ πληττόμενον εἰ ψόφον ἀπετέλει, ἐδίδου αὐτοῖς σημειοῦσθαι, ὅτι ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων· εἰ δ' οὐκ ἀπετέλει, ὅτι μισοῦνται. — (Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον: Gen.[b] τηλέφιλον τὸ φύλλον τῆς μήκωνος, ὅπερ τύπτοντες ἐσημειοῦντο τὸν ἔρωτα, εἰ ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων, οἱ ἐρῶντες. ἢ βοτάνιν ἐστὶν ἐν τῇ πλήξει φωνοῦν, σημαῖνον φιλεῖσθαί τινα ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου ἢ τῆς ἐρωμένης. P. Gen.[a.b.]) εἴρηται δὲ τηλέφιλον κατὰ κοινωνίαν τοῦ τ πρὸς τὸ δ, οἷον δηλέφιλόν τι ὄν, τὸ δηλοῦν τὴν φιλίαν. — Ἄλλως. Τὸ τηλέφιλον ῥιζίον τι θαμνῶδες, κάτωθεν δὲ ἀναβαῖνον τρίκλωνον. τοὺς δὲ κλῶνας ἔχει δοχμῆς μείζονας ⟨καὶ⟩ σπιθαμιαίους, τὰ δὲ φύλλα ἐοικότα τῷ σπειρομένῳ λωτῷ.

---

1) //*Lips. — Supplementum auctore Duebnero accessit ex *E. *M. *T. *Lips. 1) ἤγουν τὸ πρ. H. N. P.[3] — πρᾶγμά σου E. 1) ὅσον σε P.[3] 2) γενήσεται *E. *M. *P. *T. 4) //Lips. s. l., sed ultima ὑπὸ τῶν seqq. in marg. — πρώην ante πρὸ Lips. 5) φιλέεις Lips. — με] add. Lips. — οὐδὲ] addidi ex GlE. 6) γίνεται pro δηλοῦται M. 7) οὐκ om. Lips. 8) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 10) ἐπλατάγησεν ante Xyl. 11) βοτάνιν ante Brub. 15) Scholia ad τηλέφιλον in Gen.[a] leguntur post scholia ad Vs. 30. 31. 16) λέγεται post τηλ. Gen.[a] — τὸ om. P., τὸ φύλλον om. Gen.[b], φύλλον post μηκ. Gen.[a] 18) ἢ βοτάνιν ἐστὶν] ἢ βοτανόν ἐστιν Gen.[a], βοτάνην (βοτάνη P.) δέ ἐστιν P. Gen.[b] 18) φωνῶν ἐν τῷ τύπτεσθαι καὶ σημ. Gen.[a], φωνοῦν om. Gen.[b] 19) τινα om. Gen.[b] 19) ἢ] Gen.[a], καὶ rell. 20) //P. Gen.[b] — δὲ om. P., τηλεφ. om. P. Gen.[b] 20) τοῦ τ om. Gen.[b], τ πρὸς τὸ om. P. 21) οἷον] P. Gen.[b], οἱονεὶ vulg. — δηλέφυλλόν Gen.[b] 21) ὂν om. P. Gen.[b] 21) τὴν φιλίαν] Gen.[b], φιλίαν P., τὸν φίλον vulg. 21) //Gen.[a.b.] — ἄλλοι δὲ Gen.[a], 22) τηλέφιλλον sine τὸ Gen.[b] — ῥίζιόν τι ante Reisk., ῥιζιόν τι Gen.[b], ῥιζίον sine τι Gen.[a] 22) δὲ om. Gen.[a] 22) ἀναβαῖνον] Gen.[a], ἀναβαίνον Vulc., ἀναβαίνει vulg. 23) ἔχει om. Gen.[b] Vulc. 23) δοχμῆς] Geel., δραχμῆς vulg. 24) σπιθαμιαίους] Gen.[a], —αίας vulg. 24) ἐοικότα] Vulc., ἔοικε vulg.

λοβὸν δὲ ἀφίησιν ἑλικοειδῆ, ἐν ᾧ τὸ σπέρμα· ου ἐπιχριομένου ὁ χρὼς ἐξαιμάττεται καὶ τύπους τινὰς λαμβάνει. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας τὸ τηλέφιλον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν ὦμον τιθέντες, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ τὸν πῆχυν, ἀπεπειρῶντο τοῦ ψόφου. — Ἄλλως. Τηλέφιλον: φυτάριόν τι, ὃ τινὲς τῶν ἐρωτικῶν ἐπὶ τὸν ὦμον τιθέντες ἢ τὸν καρπὸν ἐπικρούουσι. καὶ ἐὰν μὲν ἐρυθρὸν γένηται, καλοῦντες αὐτὸ ῥόδιον νομίζουσιν ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἐρωμένων, τοῦ χρωτὸς δ' ἐμπρησθέντος ἢ ἑλκωθέντος μισεῖσθαι. — Τὸ πλατάγημα: τὸ πλαταγώνιον. (ἔστι δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον ὃ τιθέντες κατὰ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον τύπτουσι τῇ δεξιᾷ ὥστε πλατάσσειν. Gen.[b]) — *Ποτεμάξατο δέ, ἤγουν προσήκατο τὸν ἐξ αὐτοῦ γινόμενον ψόφον.*

Vs. 30.

Vet. *Ἀλλ' αὔτως ἁπαλῷ ποτὶ πήχεος: τοὺς δακτύλους καλεῖ μεταφορικῶς **** ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, καί φησι· πρὸς τὸν πῆχυν ἐξεμαράνθη ψόφον μὴ ποιῆσαν.*

Rec. [*Ἢ τὸ*] *αὔτως: οὕτως μηδὲν ἀνύσαν παρὰ τῷ ἁπαλῷ πήχει, ἀντὶ τοῦ τοῖς ἁπαλοῖς δακτύλοις, ἐμαράνθη.*

28) [*Ἔγνων:*] *ὅτι οὐ φιλεῖς με.* M.

29) *Τὸ τῆς τήλεως φύλλον.* M. *οὐδὲ τὸ φύλλον, ἤγουν δι' οὗ ἡ φιλία γίνεται.* E. — *Προσήκατο τὸν ἐξ αὐτοῦ γινόμενον ψόφον διὰ τὸ μὴ κτύπον ποιῆσαι πρὸς τὸν πῆχυν.* 5. — *Προσεδέξατο, προσέλαβε.* M. — *Τὸ κρότημα, τὸ ἦχημα τῆς χειρός.* M.

30) *Μάτην.* M. — *Τῇ χειρί.* M. — *Τελείως ἐμαράνθη.* M.

---

1) *λωβὸν* ante Xyl., *λαβὸν δ'* Gen.[b], *καυλὸν* Vulc. 2) *ἐξαμάττεται* Gen.[b] 3) *τηλέφιλλον* Gen.[b] 4) *ἀπεπειρῶντο*] Gen.[a], ut conj. Hemsterh., *ἐπεπ.* vulg. 4) *τοῦ φόνου* Gen.[a] 5) //Gen.[a.b.] — *τηλέφιλον φυτάριόν τι ὃ*] *τηλ. φίλτρον τι ὃ* Gen.[b], *ἄλλοι δέ φασι φυτάριον εἶναι ὃ* sine *ἄλλως* Gen.[a], om. vulg., ubi contra ante *ἐπὶ* legitur *τὸ τηλέφιλον.* 6) *τῶν ὤμων* Gen.[b] 6) *τιθέντες* ante *ἐπὶ* Gen.[a.b.] 7) *ἂν μὲν* Gen.[b] 7) *γένηται* om. Gen.[b] 7) *ῥόδον* Gen.[b] 8) *χρώματος* Gen.[b] et ante Reisk. 9) //Gen.[b] — *τὸ πλατ.*] Gen.[b], *πλατ. δὲ* vulg. 10) *ὃ τιθέντες* et *τὸν ἀντ.*] Piccolos, *ὅ; τιθέντες* et *τὴν ἀντ.* cod. 12) //Om. Gen.[a.b.] Lips., ex Gl. petitum. 13) *τὸν*] add. *5. 13) *γινόμενον*] *5., *τυπτόμενον* vulg. 15) //Gen.[b], ubi *ἀλλ' αὖτις ὠπαλῷ π. πάχεος.* 17) *πρὸς τ. π.* om. Gen.[b] 17) *ἐξεμαυλήθη* Gen.[b] 18) //Gen.[a] Lips., ille c. lemm. *ἀλλ' αὔτως ἁπαλῷ.* — *οὕτως μ. ἀν.* om. Gen.[a], quae in Lips. s. l. 19) *τοῦ τοῖς*] (Gen.[a]) Reisk. seqq., *τοῦ* Lips., *τοῖς* vulg. 19) *ἐμαράνθη*] add. M. — 21) *φύλλον*] *φίλον* cod., cf. SchRec. 22) *αὐτοῦ*] *αὐτῆς* cod., cf. Scholl.

Vs. 31.

Vet. Ἀγροιῶ τάλαθέα: τινὲς ὄνομα κύριον τὸ Ἀγροιώ· οὐδέπω γὰρ τὴν γραῖαν οὕτω φασίν. τινὲς δὲ [τὴν ἀγροικικήν,] τὴν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν [τρεφομένην].

Rec. (Εἶπε καὶ Ἀγροιώ: ἢ ὄνομα κύριον, ἢ ἡ ἀγροικική. *v. *1. *2. Gen.[a] *Lips.) — Ἡ κοσκινόμαντις, ἤγουν ἡ διὰ κοσκίνου μαντευομένη.

Vs. 32.

Rec. Ἁ πρὰν ποιολογεῦσα: ἡ πρώην σταχυολογοῦσα.

Vet. (Ποιολογεῦσα: Gen.[b.]) ἤγουν τοὺς στάχυας ἀναλεγομένη. ποίαν δὲ ἴσως τὸν πυρὸν κατ' ἐξοχήν, ἀφ' οὗ καὶ τὸν ἐνιαυτὸν ποίαν ἐκάλεσαν. ποία γὰρ κυρίως ὁ πυρός. ἢ ἀπὸ τοῦ ποία ἡ βοτάνη. — Ἢ ἡ πρὶν καλάμην συλλέγουσα καὶ σταχυολογοῦσα. — Παραιβάτις: ἢ ὄνομα κύριον, ἢ ἡ (παροδῖτις, ἢ ⟨ἡ⟩ παραπορευομένη [θεὸς ἢ] ἔριθος. Gen.[b.])

Rec. ⟨Παραιβάτις:⟩ Ἑπομένη καὶ παρακολουθοῦσα τοῖς θερισταῖς.

Vs. 33.

Rec. (Τῷ σῷ ἔρωτι διόλου ἐμμένω· σὺ δὲ οὐδεμίαν φροντίδα ἐμοῦ ποιῇ. H. I. M. P. Y. *Lips.)

31) [Ἀγροιώ:] ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκοῦσα. ἢ ὄνομα. γράφεται ἡ γραία. 6.
32) [Παραιβάτις:] παραπορευομένη. 5.

---

2) //Gen.[b.], ubi καὶ Ἀγροιὼ τάληθέα. 2) τινὲς ὄν. κ. τὸ Ἀ.] Gen.[b.], Ἀγρ. ὄν. κύριον vulg. 3) γραίαν ante Reisk. 3) τινὲς δὲ] Gen.[b.], ἢ vulg. 3) τὴν ἀγρ. om. Gen.[b.], glossam ex SchRec. assumptam. 4) τὴν et τρεφομένην om. Gen.[b.] 5) ὄνομα κύριον] κύριον Gen.[a.], ὄνομα rell. 5) ἡ] add. Lips. — ἀγρικὴ *1. *2. 6) //*Lips. ἡ διὰ κ. μ. — ἡ κοσκ.] ante Scult., κοσκ. vulg. 9) //*Lips. 10) //Gen.[b.], ubi ἀντὶ τοῦ ἀναλ. τ. στ. 11) ποίαν] Duebnerus, ποιὰν vulg. 11) γὰρ pro δὲ Gen.[b.] 11) ἴσως διὰ τὸ τὸν πυρὸν κατέχειν Gen.[b.] Vulc. 12) ποίαν] ante Brub. II, ποιὰν vulg. 12) ποία] Duebnerus, ποιὰ Schaef. ad SchApoll. II, 470, ποιὸς Gen.[b.] vulg. 13) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 14) //Gen.[b.], ubi παραιβάτης. 15) ἔριθος] Adert., ἔριθος cod. 16) //Lips.

Vs. 35.

Vet. (*Καὶ ἁ Μέρμνωνος* Gen.[b.]) *ἐριθακίς*: ἀπὸ τοῦ ἔριθος ἡ ἀκόλουθος ἢ μισθώτρια. ὑποκοριστικῶς δὲ ἢ ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ καὶ ⟨ἐρίθακος⟩ ὄρνεον, ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα.

Vs. 36.

Vet. *Ἐνδιαθρύπτῃ*: ἀπονοῇ καὶ ἐμβλακεύῃ, σπαταλᾷς, τρυφᾷς.

Rec. (Ἰδιωματεύει· ἀκκίζῃ, τὸ κοινῶς κανακίζῃ. M.)

Vs. 37. 38.

Vet. *Ἅλλεται ὀφθαλμός μευ*: δοκοῦσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὄψεσθαί τινα τῶν οἰκείων, ἂν ἅλλωνται.

Rec. Ὁ δεξιός μου ὀφθαλμὸς ἅλλεται καὶ πηδᾷ. ἆρά γε θεάσομαι αὐτήν; — *Ἀισεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν* (*ὧδ' ἀποκλινθείς* Gen.[a.]): ἐκνεύσας, τραπεὶς ὧδε πρὸς τὴν πίτυν [ᾀσεῦμαι, Δωρικῶς ἤγουν] ᾄσομαι, τὸ κοινῶς τραγῳδήσω.

Vs. 39.

Rec. *Καί μ' ἴσως ποτίδῃ*: καί με ἴσως ἂν προσίδῃ, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀδαμαντίνη, ἤγουν ἀπὸ λίθου ἀδάμαντος κατ-;

34) *Δύο ἔχουσαν ἐρίφους, δίδυμα τετοκυῖαν.* H. M. P.

35) [*Μέρμνωνος*:] *δούλη.* E. N. *θυγάτηρ.* Lips. *ἡ θυγάτηρ τοῦ Μέρμνωνος.* M. — [*Ἐριθακίς*:] *μισθώτρια, ἡ περὶ τὰ ἔρια θακοῦσα.* 4. 5. — *Ἡ μέλαιναν ἔχουσα χροιάν.* M. P. *ἡ σιτόχρους.* M. P. Lips.

36) *Διότι σὺ πρὸς ἐμέ.* P. Lips. *ἀκκίζῃ, τὸ κοινῶς κανακίζῃ.* E. P. Lips. *σπαταλᾷς, τρυφᾷς.* Harl.

37) *Πάλλεται, πηδᾷ.* M. P. Lips.

38) *Πεσών.* M. *ἐκκλίνας, τραπείς.* N.

39) *Παντελῶς ἀκαμπής.* M.

---

2) //Gen.[b.], ubi *ἐριθακής*. 2) *ἀπὸ τ. ἔ. ἡ ἀκ.* ante Brub. post *θερισταῖς* pag. 144 l. 17. legebantur, illa vero praeeunte ibidem sola *ἡ ἀκολ.*, verbis *ἀπὸ τοῦ ἔριθος* in hoc schol. post *μισθώτρια* translatis. Omnia quinque verba om. Gen.[b.], quae in suum locum reposui. 3) *ἢ μισθ.*] *ἤγουν μισθ.* Gen.[b.] vulg. 3) *ὑποκ. δὲ*] Gen.[b.], *δὲ* om. vulg. 4) *ἔστι δὲ* om. Gen.[b.] 6) //Gen.[b.], ubi deest *καί*. 10) //Gen.[b.] — *ὀφθαλμοὶ*] Duebnerus, *ὀφθαλμοί μου* vulg. Duebnero praeterea *οἱ ὀφθ.* ante *ἅλλωνται* transponenda videntur. 11) *ἅλλωνται ἄν.* Gen.[b.] 12) //*Lips. *πάλλεται, πηδᾷ — μου — θεάσομαι.* 13) Gen.[a.] *Lips. 14) *ἐκνεύσας* om. Lips., *τραπεὶς* om. Gen.[a.] 15) *ᾀσεῦμαι Δ. ἤγ.* om. Gen.[a.] Lips. 18) //Lips. et omissis verbis ante *ἐπεὶ* Gen.[a.], ubi lemma *ἐπεὶ οὐκ ἀδαμάντινος ἐντί.* — 21) Gl. *δούλη* ap. Gailium ad *ἐριθακὶς* relata erat, quod Duebn. mutavit. 22) *ἢ*] *η* Wart., *ἡ* Duebn. 24) *διότι* om. Lips. 24) *καναχίζῃ* E.

εσκευασμένη, ἀλλ' ἄνθρωπός ἐστι δηλονότι, συμπάθειαν δέξασθαι δυναμένη.

Vs. 40—42.

Vet. *Ἱππομένης ὄκα δή*: *ἱστορία· ὁ Ἄρεος Ἱππομένης τῆς Σχοινέως Ἀταλάντης τῆς δρομαίας ἐρασθεὶς Ἀφροδίτης συνεργούσης ἔδραμεν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. ἢ γὰρ ἔδει τὸν ἀγωνιζόμενον τῷ δρόμῳ ἡττηθέντα θνήσκειν ἢ περιγενόμενον δρόμῳ λαμβάνειν τὴν κόρην. ἔχων οὖν παρὰ τῆς θεᾶς μῆλα χρυσᾶ τοῦ τῶν Ἑσπερίδων κήπου ⟨προγενόμενος⟩ τῷ δρόμῳ ἔρριπτεν ἕκαστον αὐτῶν. οὕτω δὲ ἀσχολουμένης τῆς κόρης ἐπὶ τῇ τῶν μήλων συλλογῇ, ἐλείφθη. λαβὼν δὲ αὐτὴν γυναῖκα μετεμορφώθη εἰς λέοντα, ἐν ἱερῷ τόπῳ συνελθὼν αὐτῇ. Ἄλλως.* (*Ἐγκρατὴς ἐγένετο Ἱππομένης ὁ Ἄρεος τῆς Ἀταλάντης μῆλα χρυσᾶ λαβὼν παρ' Ἀφροδίτης ἐκ ⟨τοῦ⟩ τῶν Ἑσπερίδων κήπου.* Gen.[b.]) — *Ἁ δ' Ἀταλάντα*: *δύο Ἀταλάνται εἰσίν, ἡ μὲν ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἡ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ ἡ Σχοινέως θυγάτηρ. ἡ μὲν οὖν Ἀρκαδικὴ Ἀταλάντη τοξότις ἦν δεινή· ἡ δὲ Βοιωτική, δρομαία οὖσα, προέθετο τὸν γάμον αὐτῆς, εἴτις νικήσει αὐτὴν δρόμῳ καὶ πολλοὺς θελήσαντας λαβεῖν αὐτὴν νικήσασα ἀνεῖλεν. Ἱππομένης οὖν συνεργὸν ἔχων τὴν Ἀφροδίτην καὶ λαβὼν παρ' αὐτῆς μῆλα χρυσᾶ* [*καὶ*] *προγενόμενος τῷ δρόμῳ ἔρριπτεν ἕκαστον αὐτῶν εἰς τοὐπίσω. ἡ δὲ εὐθέως περὶ τὸν ἵμερον τῶν μήλων ἐγένετο καὶ ἐλείφθη· ὁ δὲ δι' αὐτῶν ἐνίκησε καὶ γυναῖκα αὐτὴν ἔλαβεν.*

40) *Ἐντεῦθεν ἄρχεται τῆς ᾠδῆς.* 23.
41) *Τὸν μετ' αὐτῆς ἠγωνίζετο δρόμον.* 1. 2. H. M. P. Y. Lips.
42) *Μέγαν ἐπ' αὐτοῖς.* M. — [*Ἔρωτα*:] *αὐτοῦ.* H.

---

1) *καὶ* pro *δηλονότι* E. 4) //Gen.[b.] 5) *τῆς* ante *Σχ.* om. Gen.[b.] 7) *τῷ δρόμῳ* et *θνήσκειν* om. Gen.[b.] 8) *περὶ* pro *παρὰ* Gen.[b.] 9) *χρυσᾶ . . . κήπου* om. Gen.[b.] 9) *τῷ δρόμῳ ἔφθασε τρέχειν. οὕτως ἀσχ.* Gen.[b.] 11) *τὴν — συλλογὴν* omisso *ἐλείφθη* Gen.[b] 11) *δ' αὐτὴν* sine *γυν.* Gen.[b.] 12) *μετεμορφώθη*] Gen.[b.] vulg., —*φάσθη* Reisk. seqq. 15) *κήπων* 4., unde *μῆλα* seqq. afferuntur tanquam post *τὴν κόρην* l. 9. lecta. 15) //Gen.[b.] 16) *ἡ μὲν Ἀρκαδίας, ἡ δὲ Βοιωτίας. ἡ Σχ. τοίνυν θυγ. Βοιωτικὴ οὖσα καὶ δρομαία* Gen.[b.], ubi in fine scholii *ἡ δὲ Ἀρκ. Ἀτ. τοξότης ἦν δεινή.* 18) *προσέθετο* Gen.[b.] et ante Reisk. 19) *αὐτῆς* (Gen.[b.]) Kiessl. 19) *λαβεῖν αὐτὴν* post *δρόμῳ* vulg., unde transposui, om. p. et sequens scholium. 20) *νικῆσαι* Gen.[b.] et ante Reisk., cf. pag. 147. 4. 20) *Ἱππ. οὖν λαβὼν χρυσᾶ μῆλα ἐξ Ἀφροδίτης* Gen.[b.] 22) *προγενόμενος*] *περιγενόμενος* Gen.[b.] et Reisk. seqq., *παραγ.* vulg. 22) *ἐκ τοῦ δρόμου* 3.[1.] 2.[1.] (hoc ordine ap. Wart.) et 2.[2.] 22) *αὐτῶν μήλων εἰς τοὐπίσσω* Gen.[b.] 24) *καὶ γυν. αὐ. ἔλ.* om. Gen.[b.] — 27) *αὐτοῦ*] *ἑαυτοῦ* cod.

— (*Ἀταλάντη ἡ Σχοινέως, ταχεῖα τοὺς πόδας οὖσα, προέθετο τὸν αὐτῆς γάμον ἔπαθλον τῷ νικήσαντι αὐτὴν πρὸς δρόμον, καὶ πολλοὺς θελήσαντας νικήσασα ἀνεῖλεν· τὸν γὰρ νικηθέντα λόγος ἦν ἀναιρεῖσθαι. Ἱππομένης δὲ ὁ Ἄρεος ἔρωτα ταύτης λαβὼν καὶ συνεργὸν τὴν Ἀφροδίτην κτησάμενος μῆλα χρυσᾶ τοῦ τῶν Ἑσπερίδων κήπου παρ' αὐτῆς ἔλαβε καὶ τὸν δρόμον ἀνύων εἰς μέσον αὐτὰ ἔρριπτε, καὶ τῆς Ἀταλάντης ἐπὶ τῇ συλλογῇ τῶν μήλων ἀσχολουμένης τὸν δρόμον ἀνύσας αὐτὸς ἐνίκησε καὶ εἰς γυναῖκα ταύτην ἠγάγετο.* M. Gen.[a]) — (*Ὡς εἶδεν ὡς ἐμάνη: ὅτε εἶδεν τὰ μῆλα, αὐτοῦ ἠράσθη.* Gen.[b]) — *Ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη: τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ εὐθέως, καὶ Ὅμηρος·*

ὡς ἴδεν, ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος.

οἱ δὲ οὕτως.

Rec. (*Ἱππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον: ἐντεῦθεν ἄρχεται τῆς ᾠδῆς. ⟨Ἱππομένης⟩ ὄνομα κύριόν ἐστι, σημαίνει δὲ τὸν μεγάλως μαινόμενον.* Gen.[a]) — *Οὕτως ὡς εἶδε τὰ μῆλα λίαν ἐμάνη — ἐπίτασιν γὰρ ἔχει τὸ ὡς — ἐπ' αὐτοῖς.* — (*Ὡς ἐς βαθὺν ἅλλετ' ἔρωτα:* Gen.[a]) *ὡς εἰς βαθὺν ἔρωτα, αὐτῶν δηλονότι, τῶν μήλων, ἅλλετο, [ἀντὶ τοῦ ἥλατο,] τουτέστιν ἐνέπεσε. βαθὺν δὲ λέγει τὸν ἔρωτα ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης, ἤτοι δασείας.*

Vs. 43—45.

Vet. *Τὰν ἀγέλαν χ' ὠ μάντις ἆγε Μελάμπους:*	(*Ἆδε Βίαντος ἐν ἀγκήνησι ἐκλίνθη:* Gen.[b] *Νηλεὺς*

43) [*Ὄθρυος:*] *πόλις Ἰφίκλου.* M.

44) [*Ἐς Πύλον:*] *πρὸς τὸν Νηλέα.* M. — *Ἔπεσεν, ἤγουν συνεζεύχθη τῷ Βίαντι.* M.

---

1) Gen.[a] hoc schol. ad finem idyllii habet. Ex M.[3] *ταχεῖα* seqq. afferuntur tanquam post *ἡ δὲ Βοιωτικὴ* pag. 146. 18. lecta. Duebnerus *ἡ Βοιωτικὴ ταχεῖα* seqq. inseruit post *ἀνεῖλεν* pag. 146. 20. 2) *αὐτὴν*] *ταύτην* codd. — *πρὸς . . . ἀνεῖλεν* om. Gen.[a] 3) *νικήσασα*] *νικῆσαι* M., cf. pag. 146. 21. 9) *ἀνηγάγετο* Gen.[a] 10) *ὅτε*] Adert, *ὅτι* cod. 11) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 13) *Hom. Il. T*, 16. 16) *Ἱππ.* supplevit Adertus. 17) //* Lips. *οὕτως . . . μῆλα — ἐπίτασιν τὸ ὡς — ἐπ' αὐτοῖς. — οὕτως*] H. M. P. Lips., *ὄντως* vulg. 19) //Gen.[a] 20) *δηλονότι* om. Gen.[a] 20) *ἀντὶ τ. ἥ.* om. Gen.[a] 24) //Hujus scholii in codd. duae recensiones habentur, altera in p. 3. M. Bar. Gen.[a], in quo ad Id. VIII inter Hypothesin et Triclinii scholium metricum legitur; altera in 4. 5. E. P. Q. Z. Can. Gen.[b] Vulc. Lectio vulgata auctore Calliergo plerumque priorem sequuta est, sed quaedam ex altera assumpsit. Itaque prior columna refert lectionem codicis Gen.[a], altera codicis Gen.[b], vulgatam vero lectionem quaecunque uncinis semirotundis carent. Reliquorum codicum lectiones diserte indicatae sunt, quaecunque innotuere. Col. I. 24) Lemma et *ἱστ.* om. Gen.[a]

ἱστορία. Νηλεὺς ὁ Τυροῦς καὶ Κρηθέως ἔχων θυγατέρα Πηρὼ οὐκ ἐδίδου αὐτήν τινι γυναῖκα, εἰ μὴ τῷ συντιθεμένῳ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς Ἰφίκλου βοῦς

Μελάμπους δὲ θέλων τῷ οἰκείῳ ἀδελφῷ Βίαντι τὴν κόρην δοῦναι τὸν κίνδυνον ὑπέστη. συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν βουκόλων τοῦ Ἰφίκλου [ἐδεσμεύθη ἤτοι] ἐν φυλακῇ ἐβλήθη. (*καὶ ἐκεῖ ὢν ἤκουσε λεγόντων τῶν σκωλήκων ἐλάχιστον εἶναι τὸ περιττεῦον τῆς δοκοῦ εἰς διάβρωσιν,* [*ὥστε τὴν οἰκίαν καταπεσεῖν·* Gen.[a]] *καὶ προμηνύσας τῷ Ἰφίκλῳ τὴν τοῦ δόμου πτῶσιν ἐθαυμάσθη ὑπ' αὐτοῦ.* p. Vat. Gen.[a] et fere M. Bar.) *καὶ ἤρετο αὐτὸν ὡς μάντιν, πῶς ἂν παῖδας ποιήσῃ. ἄτεκνος γὰρ ἦν ἐκ τοιαύτης αἰτίας.*

ὁ Τυροῦς καὶ Κρηθέως τὴν θυγατέρα Πηρὼ ἔφη δώσειν ἐκείνῳ γυναῖκα εἰς γάμον τῷ ἐξάγοντι τὰς βοῦς αὐτῷ ἀπὸ Ἰφίκλου. Z. Can. Gen.[b] et fere E. Vulc.) *ἐκ Φυλάκης. Βίας δὲ ὁ Μελάμποδος ἀδελφὸς ἤρα αὐτῆς σφόδρα.*

(*ὁ οὖν Μελάμπους ἐλθὼν εἰς τὴν Ἰφίκλου χώραν διὰ τὰς βοῦς ἐδεσμεύθη παρ' αὐτοῦ.* Q. Z. Gen.[b])

μέλλοντος δὲ τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ ἦν, πίπτειν μάντις ὢν προεμήνυσεν. ἐφ' ᾧ καταπληχθεὶς ὁ Ἴφικλος ἔλυσε (*καὶ ἔπεμψε σὺν ταῖς βουσί· καὶ ἔγημε Βίας τὴν Πηρώ.* Z. Gen.[b] Vulc.) —

(*Ἄλλως. Νηλεὺς ὁ Τυροῦς καὶ Κρηθέως* <*τὴν θυγατέρα Πηρὼ*> *ἐκείνῳ ἔφη δώσειν γυναῖκα τῷ ἐξάγοντι τὰς βοῦς ἀπὸ Ἰφίκλου.* Gen.[b])

ἐκτέμνοντί (*δέ* Gen.[b]) *ποτε τῷ πατρὶ Φυλάκῳ ζῷα* [*ἀφ' οὗ καὶ*

---

1) *Πηλεὺς* Gen.[a] 1) *καὶ Κρηθέως*] 3. M., *καὶ Κριθέως* Gen.[a], om. vulg. 2) *Πηρὼ*] p., *Πειρὼ* 3. M., *Πυρὼ* Gen.[a], om. vulg. 4) *τῷ συντιθεμένῳ ἀ. αὐ. τ. Ἰ. βόας ἐκδοῦναι πρὸς γάμον ὑπέσχετο* post *Πηρὼ* M. Gen.[a] 9) *οἰκείῳ* om. Gen.[a] 13) *ἐδεσμεύθη ἤτοι* om. M. Gen.[a] 14) *τίθεται* pro *ἐβλήθη* Gen.[a] 15) *ἐν ᾗ τῶν σκωλήκων ἤκουσε λεγόντων* Gen.[a] 20) *τὴν πτῶσιν τοῦ δώματος* Gen.[a] 24) *πῶς παῖδας ποιήσοι* Gen.[a] Col. II. 1) *Κρηθέως*] P. Q., *Κριθέως* Z. Can. Gen.[b] 2) *Πηρὼ*] *Πυρὼ* P., *Πειρὼ* Q. Z. Can. Gen.[b] 3) *εἰς γάμον* om. P. 3) *ἐξάγοντι*] P. Can. Gen.[b], *ἐξαγαγόντι* Z., *ἐξαξόντι* Q. 4) *τὰς Ἰφίκλου βόας* Q. — *αὐτοῦ* Gen.[b] 6) *ἐκ Φυλάκης*] Gen.[b], *ἐκ Φυλάκου* Q., *ἐκ φυλῆς* Z. Can., om. P. 11) *παρ' Ἰφίκλου* Z. Gen.[b] (*παρὰ* Z.) 15) *δώματος* Z. Gen.[b] 16) *ἦν ὁ Ἴφικλος* Vulc. 17) *ἐφ' ᾧ*] 4. 5. Z. Gen.[b] ut conj. Kiessl., *ἐν ᾧ* vulg. 17) *καταπληθεὶς* Gen.[b] 18) *ἔλκυσε* Gen.[b] — *καὶ ἔπεμψε*] Vulc., *καὶ ἀπέλυσε* Gen.[b], *συναπέλυσε* Z. 19) *ταῖς* om. Z. Vulc. 20) *Πειρὼ* Z. Gen.[b] 23) *Τειροῦς* cod. 28) *τῷ π. αὐτοῦ Φ:* *ποτὲ* M. Gen.[a], *πατρὶ* om. Gen.[b] 28) *ζῷα*] Jacobsius Spec. Emend. p. 41 ex Eustathio, vid. pag. 149. 11., *ξύλα* M. Gen.[a], *δένδρον* vulg., om. P. Gen.[b] 28) Circumscripta om. M. P. Gen.[a.b.]

ἡ χώρα Φυλάκη ἐκαλεῖτο] ὁ Ἴφικλος παῖς ὢν παρειστήκει, ὃν ἐκπλῆξαι θέλων ὁ πατήρ, ἣν εἶχε μάχαιραν, (ταύτην Gen.[b.]) εἰς τὸ πλησίον δένδρον ἐμπῆξαι ὁρμήσας, συνέβη ἐπενεγκεῖν αὐτοῦ τοῖς μορίοις. ἐπεὶ δὲ ἄγονος ἐκ τοιαύτης αἰτίας ἦν ὁ Ἴφικλος, ὁ Μελάμπους ἀνερευνήσας εὗρε τὴν μάχαιραν, καὶ ἐκέλευσε τὸν Ἴφικλον ἀποξέσαντα τὸν ἰὸν [αὐτῆς] πίνειν. καὶ οὕτως αὐτὸν πατέρα παίδων ποιήσας ἔλαβε τὰς βοῦς, καὶ τῷ Νηλεῖ ταύτας δοὺς διὰ τούτων τῷ ἀδελφῷ Βίαντι τὸν τῆς Πηροῦς γάμον περιεποιήσατο. (ἤρα γὰρ αὐτῆς σφόδρα. P. Gen.[b.]) — (Ἐν ὑπομνήματι Θεοκρίτου φέρεται καὶ ὅτι ἐκτέμνοντί ποτε τῷ Φυλάκῳ ζῷα παρειστήκει παῖς ὢν Ἴφικλος. ὃν ἐκπλῆξαι θέλων ὁ πατὴρ καὶ ἀνατείνας ἣν κατεῖχε μάχαιραν, εἶτα εἰς τὸ πλησίον δένδρον ἐμπῆξαι θελήσας, ἐπήνεγκεν αὐτοῦ τοῖς μορίοις οὕτω συμβάν. Μελάμπους δὲ αὐτὴν ἀνευρὼν ἐκέλευσε τὸν Ἴφικλον ξέσαντα τὸν ἰὸν πίνειν. καὶ αὐτὸς ποιήσας οὕτω γίνεται παίδων πατήρ. Eustath. 1685, 37.) (— Χὠ μάντις ἀπ᾽ Ὀθρυός: καὶ ὁ Μελάμπους ἦγε τὴν Ἰφίκλου ἀγέλην Νηλεῖ εἰς Πύλον, ἵνα ἄγηται τῷ ἀδελφῷ τὴν Πηρώ, ἥτις ἔτεκεν Ἀλφεσίβοιαν, μητέρα Μελάμποδος ἴσως ἑτέρου. Gen.[b.]) — Μελάμπους δὲ ἐκλήθη, ὅτι γεννηθεὶς ἐξετέθη παρὰ τῆς μητρὸς Ῥοδόπης ἐν ψιλῷ τόπῳ, παντὸς δὲ τοῦ σώματος σκεπομένου μόνους ἦν γυμνὸς τοὺς πόδας, καὶ ἐξεκαύθη ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καὶ διὰ τοῦτο Μελάμπους ἐκλήθη. — Ἀλφεσιβοίης: Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος Σαλμωνεύς, ἐξ οὗ Τυρώ, ἐξ ἧς καὶ Κρηθέως Νηλεύς, ἐξ οὗ Πηρώ, ἐξ ἧς Ἀλφεσίβοια.

---

1) ὢν ἔτι Gen.[a.] 1) παρειστήκει] M. P. Gen.[a. b.] et Reisk. seqq., περιειστήκει vulg. 2) ὁ π. ἐκπλ. θέλων ἀποστῆναι αὐτοῦ Gen.[a.], ὁ π. θέλων Gen.[b.] 3) ἐπήνεγκεν αὐτοῦ τοῖς μηροῖς καὶ ταύτην εἰς τὸ πλησίον δένδρον ἔπηξε Gen.[a.] 3) ἐκπλῆξαι pro ἐμπῆξαι P. Gen.[b.] 3) ὁρμήσας] P. Gen.[b.], ὥρμησε καὶ vulg. 4) αὐτοῦ τοῖς μορίοις] Eustath., αὐτὴν τοῖς μ. τοῦ παιδὸς vulg., τοῖς μορίοις P. Gen.[b.], qui ante ἐπεν. αὐτῷ habent, αὐτοῦ τοῖς μηροῖς M. Gen.[a.] 4) Pro ἐπεὶ ... μάχαιραν καὶ breviter ταύτην οὖν (Μελάμπους Gen.[b.]) ἀνευρὼν P. Gen.[b.] — Pro ἐπεὶ ... πίνειν Gen.[a.] sic: ἣν ἀνερευνήσας M. καὶ εὑρὼν ἔδωκεν Ἰφίκλῳ εἰπὼν τὸ ἰὸν ἀποξέσαντα πιεῖν. 6) αὐτῆς om. Gen.[a.b.] 8) τῷ ... δοὺς om. P. Gen.[b.] 8) δοὺς] 3., δίδωσι καὶ vulg., κομίσας Gen.[a.] 9) Πηροῦς] p., Πυροῦς Gen.[a.], Πειροῦς vulg. 19) Πειρὼ cod. 20) //Gen.[a.b.], deest in P. 21) περὶ pro παρὰ Gen.[b.] 22) ψιλῷ] ὑψηλῷ vulg. 22) οἱ πόδες αὐτοῦ (αὐτοὶ M.) μόνοι γυμνοὶ ἦσαν τὴν τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα δεχόμενοι pro μόνους ... ἡλίου M. Gen.[a.] 23) καὶ διὰ τοῦτο] 3. 4. 5. M. Gen.[a.b.], ὅθεν καὶ vulg 24) //Gen.[b.], ubi Περίφρονος Ἀλφεσιβοίας. 25) Κρηθέως] p. 3., Κριθέως Gen.[b.] et vulg. ante Kiessl. 26) Πηρὼ] Gaisf. tac., Πειρὼ vulg.

Rec. [*Ἄλλως. Ὁ νοῦς·*] *Τὰν ἀγέλαν χ' ὠ μάντις*: *καὶ ὁ μάντις ὁ Μελάμπους τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν τοῦ Ἰφίκλου ἦγεν, ἀντὶ τοῦ ἠγάγεν, ἀπὸ τοῦ Ὄθρυος εἰς τὴν Πύλον. ἔστι δὲ ὁ Ὄθρυς ὄρος Θεσσαλίας, ἐν ᾧ πόλις ἡ Φυλάκη, ἧς ἦρχεν ὁ Ἴφικλος, οὗ ἦσαν οἱ βόες. ἡ δὲ Πηρὼ ἡ χαρίτων πλήρης, ἡ μήτηρ τῆς περιττῆς τὴν φρόνησιν Ἀλφεσιβοίας ἐκλίνθη, ἤγουν ἀνεπαύσατο, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Βίαντος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μελάμποδος. — (Τὴν περὶ τοῦ Μελάμποδος ἱστορίαν Ὅμηρος διαλαμβάνει ἐν τῷ τῆς Ὀδυσσείας Ο. οὗτος γὰρ ἦν Πύλιος, ἤγουν ἐκ τῆς Πύλου. διὰ γοῦν τὴν τοῦ Νηλέως ἐπίθεσιν καὶ τυραννίδα — ἀπήτει γὰρ αὐτῷ χρήματα — ἀναγκασθεὶς ὑπεσχέθη κομίσαι τὰς τοῦ Ἰφίκλου βόας ἀπὸ Φυλάκης εἰς Πύλον, μόνον εἰ ἀπολύσει αὐτόν· κατεῖχε γὰρ αὐτὸν δεδεμένον. Ὁ οὖν Νηλεὺς ἀκούσας τοῦτο ὑπεσχέθη οὐ μόνον ἐλευθερῶσαι αὐτὸν ἢ ἀπολῦσαι, ἀλλ' ἔτι καὶ τὴν θυγατέρα δώσειν τῷ ἀδελφῷ Βίαντι εἰς γυναῖκα, ὃ δὴ καὶ πεποίηκεν ἐκείνου τὰς βοῦς, ὡς εἴρηται, ἐκ τῆς Φυλάκης εἰς Πύλον κομίσαντος. οὗτος δὲ ὕστερον ἀπῆλθεν εἰς Ἄργος γήμας τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Προίτου, τὴν λεγομένην Ἰφιάνασσαν, ἀφ' ἧς ἐγέννησε τὸν Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον· Ἀντιφάτης τὸν Οἰκλέα· οὗτος δὲ Ἀμφιάραον μάντιν.* Bar.)

Vs. 46—48.

Rec. *Τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν*: [*ὁ νοῦς·*] *τὴν δὲ περικαλλῆ Ἀφροδίτην ὁ Ἄδωνις πρόβατα βόσκων ἐν τοῖς ὄρεσιν οὐχ οὕτως ἐπὶ πολὺ ἤγαγε μανίας ἐρωτικῆς, ὥστε οὐδὲ ἀποθανόντα αὐτὸν χωρὶς τοῦ μαζοῦ αὐτῆς τίθησιν; — (Ὁ Ἄρης ἤρα τῆς Ἀφροδίτης, ἡ δὲ Ἀφροδίτη ἤρα τοῦ Ἀδώνιδος, διὸ τὸν μὲν Ἄρην ἀπεστρέφετο, τὸν δὲ Ἀδώνιδα ἐφίλει. ὃ γνοὺς ὁ Ἄρης καὶ λογισάμενος, εἰ ἀποκτείνειε τοῦτον, ἕξειν τὴν Ἀφροδίτην ἐρῶσαν αὐτοῦ, ἀπέκτεινεν ἐν κυνηγεσίῳ χοῖρος γενόμενος.* 6. Gen.[a])

Vet. *Ὥς τ' οὐ δὲ φθίμενόν μιν*: *ὥστε οὐδὲ τελευ-*

---

1) //Gen.[a] Lips. 3) *Ὄρθρυος* et *Ὄρθρυς* ante Brub. 3) *πόλιν* pro *Πύλον* 2. 4) *ὁ Ὄθρυς*] M. Y. Gen.[a] Lips. et ante Ox. II, *ὁ* om. vulg. 4) *φυλακὴ* Lips. 23) //Gen.[a] Lips. sine *ὁ νοῦς*, etiam hic c. lemm. 25) *ἐπὶ πολὺ*] ante Brub., *ἐπιπολὺ* Lips. vulg. 27) Schol. in Gen.[a] legitur post SchRec. ad Vs. 51. 29) *ἀποκτείνοι* 6. 30) *ἕξειν*] Geel., *ἕξει* codd. 30) *αὐτοῦ*] codd., *αὐτὸν* Kiessl. 32) //Gen.[b] 32) *ὥστε*] 3. 4. 5. Gen.[b] Call., *ὧς* Bas. II, *ὡς* Brub. vulg.

τήσαντα τὸν Ἄδωνιν τοῦ ἰδίου αὐτῆς μαστοῦ χωρίζει, ἀλλ' ἀεὶ αὐτῷ καὶ τελευτήσαντι συμπάρεστι. δοκεῖ δὲ ὁ Ἄδωνις μῆνας ἓξ παρὰ Περσεφόνῃ ποιεῖν, ὡς καὶ παρ' Ἀφροδίτῃ. ⟨Ἄτερ μαζοῖο:⟩ ἄνευ τοῦ συγκαθεύδειν καὶ προστερνίζεσθαι. — Λέγουσι δὲ περὶ τοῦ Ἀδώνιδος, ὅτι καὶ ἀποθανὼν ἓξ μῆνας ἐποίησεν ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς Ἀφροδίτης, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς Περσεφόνης. τοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν ἀληθῶς· ὅτι ὁ Ἄδωνις, ἤγουν ὁ σῖτος ὁ σπειρόμενος ἓξ μῆνας ἐν τῇ γῇ ποιεῖ ἀπὸ τῆς σπορᾶς, καὶ ἓξ μῆνας ἔχει αὐτὸν ἡ Ἀφροδίτη, τουτέστιν ἡ εὐκρασία τοῦ ἀέρος. καὶ ἔκτοτε λαμβάνουσιν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι.

Vs. 49—51.

Vet. *Ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων Ἐνδυμίων:* *ἄτρεπτον, ἀμετακίνητον, αἰώνιον καθεύδων ὕπνον. Ἱστορία. φασὶ γάρ, ὡς τοῦ Ἐνδυμίωνος ἠράσθη Σελήνη, καὶ κατὰ τὸ ὄρος τὸ Λάτμιον τῆς Καρίας κυνηγετοῦντι ἐμίγη. καὶ ἀλληγοροῦσιν, ὡς φιλοκύνηγος ὢν τῇ Σελήνῃ συνεθήρα νυκτός, ἡμέρας δὲ ὕπνωττεν. — Ἄλλως.* (*Ἐνδυμίων:* Gen.[b]) *Τοῦ Ἐνδυμίωνος ἠράσθη ἡ Σελήνη. ἦν δὲ οὗτος κατὰ τὸ Λάτμιον ὄρος τῆς Καρίας· φιλοκύνηγος δὲ ὢν ἡμέρας ὕπνωττε, κατὰ δὲ τὰς νύκτας λαμπούσης τῆς σελήνης ἐξῄει πρὸς θήρας [ἤγουν ἐθήρευε] διὰ τὸ τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐξιέναι. μακαρίζω, φησί, διὰ τὸ ἐκεῖνον μὲν φιλεῖσθαι ὑπὸ*

47) *Ὤδωνις:*] *ὁ ποιμήν.* P.

48) *Χωρὶς τοῦ μαζοῦ αὐτῆς, ἤγουν τῶν στέρνων· οὕτω γὰρ ἐν γραφῇ τινι ἦν ἐζωγραφημένη.* M. — [*Μασδοῖο:*] *γράφεται ἄτερ μαλοιο. ἄτερ τοῦ συγκαθεύδειν.* 4.

50) *Μακαριστός.* E. H. P. Lips. — *Ἀμετακίνητον, αἰώνιον.* 5. *ἀδιάκοπον.* 6. Q. *ἄπαυστον.* E. *ἀμετάβλητον.* Lips. — *Ἀνύων, ὑπνῶν.* H. P. *ἀνύων.* Lips. — *Ἐν τῷ ἄντρῳ τῆς Καρίας Λατμίῳ λεγομένῳ.* E.

---

1) *αὐτῆς*] Gen.[b] et ante Bas. II, ubi *τε αὐτῆς* (*τε* huc delapso ex *ὥστε*), tum *ἑαυτῆς* Xyl. vulg. 1) *χωρίζειν* Gen.[b] 3) *καὶ μῆνας* Gen.[b] 5) //Gen.[b] post schol. Vs. 53. — *λέγει* 3. 4. 5. Gen.[b]. 8) *ἀληθῶς* om. Gen.[b] 8) *ὅτι Ἄδ. ἤγ. σῖτος* Gen.[b]. 9) *ὑπὸ* ante Reisk. 11) *ἔκτοτε*] ante Heins., *ἐκ τότε* vulg. 13) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 13) *ἄτρεπτον*] *ἄτροπον* vulg., idque pro lemmate inde ab Ox., cf. Hesych. *ἄτροπον, ἄτρεπτον.* 16) *λάτμον* 3. 18) //Gen.[b] sine *ἄλλως*. 20) *φιλ. ὢν καὶ τὰς νύκτας* additis post *ἐξιέναι* verbis *τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκάθευδε* Gen.[b] 22) *ἤγ. ἐθήρευε* om. Gen.[b] 23) *μακαρίζων* Gen.[b] — 29) *ὑπνοῦν* P.

Σελήνης, ἐμὲ δὲ ὑπὸ σοῦ μισεῖσθαι. — *Ἄλλως. Ἐνδυμίων, φασί, παρὰ τοῖς θεοῖς διατρίβων ἠράσθη Ἥρας· ἐφ' ᾧ χαλεπήνας ὁ Ζεὺς ἐποίησε καθεύδειν διὰ παντὸς ἀθάνατον. τὸ δὲ ἄντρον, ἐν ᾧ ἐκάθευδεν, ἐν Λάτμῳ τῆς Καρίας ἦν. (οἱ δέ φασιν· φιλοκύνηγος ὢν ἡμέρας μὲν ὕπνωττε, νυκτὸς δὲ συνῆν τῇ Σελήνῃ ἐρασθείσῃ αὐτοῦ.* M. Gen.[a]) — *Ζαλῶ δὲ φίλα γύναι Ἰασίωνα: ἱστορία· Ἰασίων ὁ Κρής, Κρήτης βασιλεύς, υἱὸς ἦν Μίνωος καὶ Φρονίας Νύμφης. τούτῳ ἐν λειμῶνι κοιμωμένῳ ἡ Δημήτηρ συνῆλθε καὶ ἔτεκε τὸν Πλοῦτον.*

Rec. (*Ἄτροπον: τὸν ἀμετάτρεπτον, ἀμετακίνητον.* Gen.[a]) — *Βέβαλοι: οἱ ἀνάξιοι τῶν μυστηρίων, τοῦ ἔρωτος δηλονότι.*

Vet. (*Βέβαλοι: τουτέστιν* Gen.[b]) *ἀμύητοι, ἀμυστηρίαστοι, μυστήρια μὴ ἔχοντες. παρεμφαίνει δὲ μυστικὸν τὸν ἔρωτα Ἰασίωνος καὶ Δημήτερος.*

Vs. 52.

Vet. (*Ἀλγέω τὴν κεφαλήν:* Gen.[b] *Νίκανδρος κεφάλαν ὡς ἡμέραν· πολλὰ γὰρ ⟨Αἰολικὰ⟩ σῴζεται παρὰ Συρακουσίοις.* 3. 4. 5. Gen.[b])

Rec. *Τὶν δ' οὐ μέλει: σοὶ δὲ οὐ φροντίς ἐστι, τούτου δηλονότι. μέλει μοι τοῦδε καὶ μέλει μοι τόδε ποιητικῶς,*

52) *Οὐκ ἐπὶ πλέον ᾄσομαι.* 1. 2. 3. 5. H. M. P. Y. Lips.

53) [*Ἔδοντι:*] (*ἔδουσιν* Lips.) *ἀντὶ τοῦ ἔδονται, φάγονται.* H. M. Y. Lips.

---

1) *ὑπὸ σοῦ*] add. Gen.[b], quae Geelius desideraverat. 1) //Gen.[a.b.], ille ad finem Id. VII sine *ἄλλως*. 2) *ἐφ' ὧν* Gen.[b] 3) *καθεύδειν* (*καθεύσειν* Gen.[a]) *αὐτὸν ἐποίησεν* M. Gen.[a] — *διὰ παντὸς καθεύδειν* 4. 3) *διαπαντὸς* Gen.[b] et ante Brub. II, *διὰ π.* ante *καθ.* 4., om. M. Gen.[a] 3) *ἀθάνατον*] 4., *ἀθάνατα* M. Gen.[a.b.] vulg. ante Kiessl. — Deinceps *ἐν Λάτμῳ τῆς Καρίας ἄντρῳ* M. Gen.[a] 5) *ὕμνωττε, νύκτας* Gen.[a] 6) *αὐτῷ* Gen.[a] 6) //Gen.[b] c. lemm. *Ἰασίωνα*. Ultima scholii post *λειμῶνι* in Gen.[a] antecedenti scholio adhaerent. 7) *ὁ Κρὴς* om. M. 8) *Χρονίας* 3. M. 8) *τούτῳ* om. Gen.[b] 9) *κειμένῳ* Gen.[a] 9) *Πλοῦτον*] M. Gen.[a], ut voluerat Hemsterh., *Πλούτωνα* vulg. 10) H. sch. cum reliquis ad h. v. in Gen.[a] legitur post scholium *ὁ Ἄρης* ad Vs. 46, ubi vide. 11) //Gen.[a] *Lips. — *οἱ*] Gen.[a] Lips., *τουτέστιν* vulg., *βέβηλοι ἤγουν ἀμύητοι καὶ ἀν.* M. 12) *δηλονότι* om. Gen.[a] Lips. 13) //Gen.[b] et inde a *μυστήρια* Gen.[a], ubi *οἱ μὴ ἔχ. μυστ.* 14) *μυστικῶς* Gen.[a], *μυστηριακὸν* 3. Gen.[b] 15) *Ἰασ. Δημήτρας* Gen.[a], *Δ. καὶ Ἰασ.* Gen.[b] 17) *κεφάλαν*] Gaisf., *κεφαλὰν* (Gen.[b]) Kiessl. 18) *Αἰολικὰ* suppl. Geelius. 18) *Συρρακ.* codd. 20) //Gen.[a] Lips. — *σοὶ δ' οὐ* Lips. — 22) *οὐκ ετι* 1. 2. 3. 5. 23) *ἐδέσονται* H. M. Y.

ἐφ' οὗ σημαινομένου καὶ πρῶτον ἔχει πρόσωπον καὶ δεύτερον ὡς ἐν τούτοις·

οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω ὅσσον Ἔρωτι.

ἐπὶ δὲ τοῦ προτέρου σημαινομένου οὔτε πρῶτον ἔχει πρόσωπον οὔτε δεύτερον, (διὸ καὶ ἀπρόσωπον λέγεται, E. I. M. Y. Gen.[a] Lips.) *ὡς τὸ δεῖ τὸ σημαῖνον τὸ πρέπει. τὸ γὰρ σημαῖνον τὸ λείπεται ἔχει πρῶτον πρόσωπον τὸ δέω.*

Vs. 54.

Vet. *Ὡς μέλι τοι γλυκὺ κατὰ βρόχθοιο γένοιτο:* *βρόχθος λέγεται τὸ ἐπίλακκον μέρος, τὸ μετὰ τὸν τράχηλον, ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν.* — (*Ἄλλως.* 3. *Ὡς μέλι τοι γλυκύ:* Gen.[b]) *ἤγουν ὅπως τοῦτό σοι γλυκὺ ὡς κατὰ βρόχθου μέλι γένηται, τουτέστι τοῦ φάρυγγος.*

54) *Κατὰ τοῦ φάρυγγος.* Lips.

---

1) *ἐφ' οὗ*] E.I. M. Lips., *ἀφ' οὗ* vulg. 3) *Agath. AP.* VI, 80. — *τόσσον* Gen.[a] et ante Heins. — *μέλος* 2. — *ὅσον* 2. Gen.[a] Lips. et ante Brub. 5) *πρόσωπον* pro *ἀπρ.* Lips. 6) *πρέπειν* Gen.[a] 9) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 10) *ἐπίλακον* p. 3. 10) *μέλος* ante Heins. 12) //Gen.[b] — *ἤγουν* om. 3. Gen.[b].

Idyll. IV.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Βουκολιασταὶ ἢ Νομεῖς, Βάττος καὶ Κορύδων. ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐν τῷ προσήκοντι προετυπώθη τόπῳ. — (*Νομεῖς Βάττος καὶ Κορύδων.* Borb. — *Δωρίδι. δραματικόν.* K. M.)

(*Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Συνίσταται καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ξγ', ὧν τελευταῖος· ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.* M.)

Vs. 1—3.

Rec. Βάττος. Εἰπέ μοι ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες. ἢ ῥὰ Φιλώνδα; K. οὔκ· ἀλλ' Αἴγωνος. βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκε. B. ἦ πα ψὲ κρύβδαν τὰ ποθέσπερα: ἤ που, ὄντως που, αὐτὰς λάθρα κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν ἀμέλγεις;

Vet. (*Ἦ πᾶ ψέ:* k.) *τὸ* [*γὰρ*] *ψε οἱ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ σφε λέγουσιν·* (*ἤτοι ἦπού σφε, τουτέστιν ἦπου αὐτὰς ἐφ' ἑσπέρας πάσας ἀμέλγεις.* k. P. Gen.b.) *εἰώθασι γὰρ οἱ νομεῖς μετὰ τὸ τοῖς δεσπόταις ἀμέλξαι τὸ γάλα ὕστερον καὶ ἑαυτοῖς λάθρα ἀμέλγειν.*

1) *Ἆρα τοῦ Φιλώνδα εἰσίν.* 1. 2. 23. E. Lips. *ὄντως εἰσὶν αἱ βόες.* P. *καὶ ὄντως καὶ ἀληθῶς.* 5.

2) *Ἀλλὰ τοῦ Αἴγωνος, εἰσὶ δηλονότι.* E. *οὐκ ἄλλου, εἰσὶ δηλονότι, ἢ τοῦ Αἴγωνος.* P.

3) *Ὄντως αὐτὰς κρύπτως κατὰ τὴν ἑσπέραν.* 4. — *Ὄντως που.* M. P. — [*Ψε:*] *αὐτάς· Αἰολικόν.* 5. *σφέ, αὐτάς.* H. *αὐτάς.* k. — *Λάθρα, κρυφίως.* H. M. — *Κατὰ τὸν ἑσπερινὸν καιρόν.* E.

---

14) //*Lips. *ἤπου ὄντως — λάθρα — κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν.* — *που* alterum add. GlM. P. 16) //k. Gen.b., hic c. lemm. *ψε.* — *τὸ*] k. P. Gen.b. et ante Xyl., *τῷ* vulg. — *γὰρ* om. k. P. Gen.b. — *ψε* et *σφε*] P. Gen.b. et Reisk. seqq., *ψὲ* et *σφὲ* k. et ante Reisk. 17) *λέγουσιν*] P. Gen.b., *χρῶνται* vulg., om. k. 17) *ἤπου*] Duebnerus, *ποῦ* P. Gen.b, *που* k. — *σφὲ* k., *ψε* Gen.b. 17) *τουτέστιν... ἀμέλγεις* servavit etiam Gregorius Dor. 65. — *τουτέστιν ἤπου*] k. Greg., *τουτέστι ποῦ* P. Gen.b. 17) *αὐτοῦ αὖ* pro *αὐτὰς* P., *αὐτὰς τὰς βόας* Greg. — *ἐφ'*] k. Greg., *ἀφ'* P. Gen.b. 18) *πάσας*] k. Greg., om. P. Gen.b. Sed in hoc post *ἀμέλγεις* insertum *τὰ ποθέσπερα πάσας.* 18) *εἴθισαν* P. Gen.b. 19) *τοῖς δεσπόταις*] *τοὺς δεσπότας* vulg. 19) *ὕστ. κ. ἑ. λάθρα* om. Gen.b 20) *ἑαυτοῖς*] k., *αὐτοὶ* vulg.

Vs. 4.

Rec. Ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία: οὐδαμῶς δηλονότι, ὅτι ὁ γέρων ὑποβάλλει τὰ μοσχία. οὗτος δὲ τάχα ἂν εἴη ὁ πατὴρ τοῦ Αἴγωνος. — (Κἠμὲ φυλάσσει: παρατηρεῖ μὴ ἀμέλγειν τὰς βοῦς. οὐδαμῶς ἀμέλγω δηλαδή· ὁ γὰρ γέρων, ὁ πατὴρ τοῦ Αἴγωνος, ὑποκάτω ἵησι καὶ πέμπει τὰ μοσχία τὰ ἴδια καὶ παρατηρεῖ ἐμέ. καλλίστως τίθησιν ἐνταῦθα τὸ ὑφίησιν ἀντὶ τοῦ ὑποκάτω βάλλει. Gen.[a])

Vet. (Ὑφίητι τὰ μοσχία: k. Gen.[b]) πῶς, φησί, δύναμαι λάθρα ἀμέλγειν, ὅπου γε ὁ πατὴρ τοῦ Αἴγωνος ὑποβάλλει τὰ ἴδια;

Vs. 5.

Vet. Αὐτὸς δέ: ὁ δὲ βουκόλος, φησίν, Αἴγων εἰς τίνα χώραν ᾤχετο ἀφανὴς γενόμενος ἤδη;

Vs. 6.

Vet. Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφειόν: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν Ὀλυμπίαν· παραρρεῖ γὰρ αὐτὴν ὁ Ἀλφειός. οὐκ

4) Ὁ πατὴρ τοῦ Αἴγωνος. k. Lips. — Ὑποβάλλει, εἰσάγει περιττὴν τὴν μάνδραν, ἐπιτρέπει. 4. — Τὰ μοσχάρια. H. M. τοὺς ὑπομαζίους μόσχους φησί. 5. — Παρατηρεῖ μὴ κρυφίως ἀμέλξω. M. παρατηρεῖ τοῦ μὴ ἀμέλγειν τὰς βοῦς. H. M. παρατηρεῖ. Lips. πῶς οὖν ἀμέλξω λάθρα; k*.

5) [Ὠὑτός:] αὐτός. k. Lips. ὁ Αἴγων, ὁ σὸς διδάσκαλος. 4. — Ἀφανὴς γενόμενος. k.

6) Τὸν τόπον ἐν ᾧ ῥεῖ Ἀλφειός. 6. ποταμὸς Θετταλίας. M. ἤγουν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα· περὶ γὰρ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐτελεῖτο ὁ ἀγών, παρέρρει ὁ Ἀλφειός. E. — [Μίλων:] οὗτος παλαιστὴς ἦν ἄριστος. M.

---

2) //* Lips. ὁ πατὴρ τοῦ Αἴγωνος — ὑποβάλλει. 4) ὁ ante πατὴρ add. Lips. et Gll. 4) Scholii pars in Q. legitur. 6) μόσχια cod. 7) καλλίστως δὲ τίθεται τὸ ὑφίησιν Q. tanquam post ἴδια lin. 11. — 9) //k. Gen.[b] — ὑφίητι om. Gen.[b], μόσχια k. 10) ἀμ. λάθρα k. 10) ὅπου δὲ Gen.[b] 13) k. Gen.[b], ille c. lemm. αὐτός ἐστιν ἄφαντος, hic ωὑτῶς δέ. — δὲ et Αἴγων om. Gen.[b] 13) εἰς τίνα] Gen.[b], εἴς τινα k., εἰς ποίαν vulg. 16) //k. Gen.[b] — οὐκ ἄκ. om. Gen.[b], ἄγ. ν. ἐ. Ἀ. om. k. 16) ἀντὶ … Ἀλφ. om. k. Gen.[b], qui contra post Ὀλύμπια (Ὀλυμπιακὰ k.) addita habent: Ὀλύμπια· παρραρεῖ γὰρ αὐτὴν ὁ Ἀ. k., τὴν δὲ Ὀλυμπιάδα παραῤῥεῖ ὁ Ἀ. Gen.[b] — 17) Ὀλυμπιάδα P. 17) αὐτὴν] k., ἐκεῖσε vulg. — 18) περὶ τὴν conj. Duebn. 26) Fort. παρὰ γάρ. 27) παραρρεῖ Duebn.

ἀναγέγραπται δὲ ὁ Αἴγων νενικηκὼς Ὀλύμπια. — *Μίλων:* *τὸν Κροτωνιάτην Μίλωνά φησιν, ὃν [καὶ] Ἀριστοτέλης πολυφάγον φησί· λέγουσι δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ ἀνδρεῖον. κατεβρώθη δὲ οὗτος ὑπὸ θηρίων ἢ κυνῶν· ἐλθὼν γὰρ εἰς ὄρος καὶ εὑρὼν τινας δένδρον σχίζοντας, σφῆνα δὲ βαλόντας ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου, θέλων αὐτὸς ἐκβαλεῖν τὸν σφῆνα ἐκρατήθη ἐκεῖ, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε.*

Rec. (*Ἐπ' Ἀλφεόν: ἐπὶ τὴν Ὀλυμπίαν, δι' ἧς ῥεῖ ὁ Ἀλφειὸς ποταμός.* E. I. M. Y. Gen.[a] *Lips.)

Vs. 7.

Rec. *Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει: καὶ πότε ἐκεῖνος εἶδεν ἔλαιον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ; ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸν ἀγῶνα θέλει δηλοῦν.* (*τουτέστι καὶ πότε ἐκεῖνος εἰς ὄψιν ἀγῶνος ἦλθεν.* I. M. Y. Gen.[a] Lips.) — (*Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν „καὶ πότε ἐκεῖνος οἶδε παλαίειν" ἔφη „πότε εἶδεν ἔλαιον", ᾧ ἐχρίοντο δηλονότι οἱ παλαίοντες.* E.)

Vet. *Ἢ ἐλαιον, ᾧ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀλείφονται· ἢ ἐλαιὸν τὸ ἀγριέλαιον, ὅ ἐστι κότινον, ᾧ οἱ νικήσαντες στεφανοῦνται.* — *Ἄλλως.* (*Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον:* k. Gen.[a.b.]) *καὶ πότε ἐκεῖνος ἔλαιον εἶδεν, ὃ κατὰ τὰ γυμνάσια ἀλείφονται; ἥκιστα γὰρ οἱ ἀγροῖκοι ἐλαίῳ χρῶνται. οὐχ ὥς τινες*

7) [*Ὀπώπει:*] *ἀναύξητον* H. M. Lips. *εἶδε.* H. M. *ἐθεάσατο.* C. P.

---

1) *δὲ* om. k. Gen.[b.] 2) //Gen.[b.] Pleraque scholii tradidit etiam Eudocia p. 291 sic: *μέμνηται αὐτοῦ Θεόκριτος καὶ Ἀριστοτέλης, ὃν καὶ πολύφαγόν φησι καὶ ἀνδρεῖον. ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς ζωῆς εὐκλεῆ τοῦ ἀνδρός, τὰ δὲ περὶ θάνατον οἴκτιστα. ἐλθὼν γὰρ .... τὸν σφῆνα ἐν τῷ τῆς οἰκείας ῥώμης πειρᾶσθαι ἀπεσφηνώθη τῷ δένδρῳ τὰς χεῖρας, καὶ οὕτω σφιγκτῷ θανάτῳ τὸν βίον μετήλλαξεν.* 2) *καὶ* om. Gen.[b.] 3) *λέγουσι*] 5. P. Gen.[b.], *λέγει* vulg. 3) *ἐβρώθη* Gen.[b.] 4) *οὗτος* om. Gen.[b.] 4) *θηρίων ἢ* om. P. Gen.[b.] 4) *εἰς τὸ ὄρος* P. 5) *βάλλοντας* P. Eudoc. 5) *μέσον* pro *ἐν μέσῳ* P. Gen.[b.] 6) *αὐτὸς θέλων* Gen.[b.] 8) Schol. in Gen.[a.] legitur post scholia ad Vs. 7. 8) *Ὀλυμπιάδα* E. M. Gen.[a] 9) *ὁ ποταμὸς* Lips. 11) //Gen.[a.] Lips., illic praemisso *ἄλλως* pro lemmate post SchVet. l. 20. 12) *εἶδεν* hoc loco Gen.[a.] Lips., post *αὐτοῦ* vulg. 14) *ἦλθεν* ante *εἰς* I. M. Y. 18) //Om. k. Gen.[a.b.] Lips. 18) *ἐλαιὸν*] *ἔλαιον* vulg., cf. schol. seq. 20) /k. Gen.[b.] et usque ad *χρῶνται* Gen.[a.] — *ἔλαιον* om. k. 21) *ἔλαιον εἶδεν*] k., *ἐλαίῳ ἐχρήσατο* Gen.[a.b.] et Reisk. seqq., *ἐλαίῳ ἐχρίσατο* vulg. 21) *ὃ*] k. et ante Xyl., *ὡς* Gen.[a.b.], *ᾧ* vulg.

ἀναγινώσκουσιν *ἐλαιόν*, ὡς ἀραιόν, ἵν' ᾖ σημαῖνον τὸ ἀγριέλαιον, ἐξ οὗ ὁ Ὀλυμπιακὸς στέφανος σύγκειται. ἀγνοοῦσι δέ, ὅτι ὁ Ὀλυμπιακὸς στέφανος ἐκ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας λεγομένης δίδοται, ἥτις ἀπέχει σταδίων ὀκτώ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. — (Τινὲς *ἔλαιον* ὀξυτόνως, ἐκδεχόμενοι τὸν ἐξ ἀγριελαίας στέφανον· οὐ καλῶς. 3. 4. 5. P. Gen.[b.])

Vs. 8.

Rec. *Βίην καὶ κάρτος*: (φασὶν αὐτὸν *Lips.) κατὰ τὴν βίαν καὶ τὸ κράτος — ἐκ παραλλήλου — ἤγουν κατὰ τὴν ἰσχύν, ἐρίζειν, ἀντὶ τοῦ ἰσοῦσθαι.

Vet. Ἄλλως. *Βίην καὶ κάρτος*: γράφεται καὶ *κάλλος*, καὶ ἔστι κάλλιον, ἵνα μὴ διττολογήσῃ βίην καὶ κάρτος λέγων.

Vs. 9.

Rec. *Κῆμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ*: καὶ ἐμὲ ἔφη ἡ μήτηρ μου τοῦ Πολυδεύκους εἶναι ἀμείνονα, κατὰ τὴν ἰσχὺν (δηλονότι, ἤγουν ἰσχυρότερον. Gen.[a.] Lips. οὗτος ἦν πύκτης ἄριστος. *K. *M. Gen.[a.])

Vet. Ἄλλως. (*Ἔφαθ' ἁ μάτηρ*: k.) τοῦτο ἀμφίβολον, ἢ τὸν Αἴγωνα ἔφη κρείττονα (εἶναι k.) τοῦ Πολυδεύκους ἢ ἐμέ· τὸ γὰρ *κῆμ' ἔφαθ'* δύναται εἶναι καὶ ἐμοὶ ἔφη.

9) [*Ἀμείνω*:] κατὰ τὴν ἰσχὺν δηλονότι, ἤγουν ἰσχυρότερον. E.

---

1) ἔλαιον omissis ὡς ἀρ. Gen.[b.] 1) ἵν' ᾖ σημαῖνον] k., ἵνα σημαίνῃ vulg., ἵνα σημαίνει Gen.[b.] 2) ὁ Ὀλ.] k. Gen.[b.] Call., ὁ om. Bas. II. vulg. 3) ὁ Ὀλ. στ.] k., οὗτος vulg. 3) καλλιστεφάνου] k., καλλιστεφάνης Gen.[b.], καλλιστέως P., καλλιστοῦς ἢ καλλιστεφάνου vulg. 4) λεγομένης] λεγόμενος k., γενόμενος vulg. 4) ὅτι pro ἥτις P. Gen.[b.] 4) η̄ pro ὀκτώ Gen.[b.], ε' P. — *Aristot. Mirab. Ausc.* c. 51. 5) οὐ δεχόμενοι 3. 6) ἀγρίας ἐλαίας Gen.[b.], ἀγρίας 5., ἀγροίας P. 6) καλῶς] conj. Duebnerus dubitanter, καλοῦσι codd. 8) //Gen.[a.] Lips. 9) ἤγουν κατὰ] Gen.[a.] Lips., ἤγουν vulg. Verba ἤγουν ... ἰσχὺν hoc loco habet Gen.[a.], in fine Lips., post κράτος vulg. 10) ἐρίζειν] 1. 2. Lips., ἐριζεῖν Gen.[a.], ἐρίσδειν vulg., ἐρίσδεν Reisk. seqq. 10) ἀντὶ τοῦ] 1. 2. Gen.[a.] Lips., καὶ vulg. 10) ἐξισοῦσθαι 1. 2. 11) //k. Gen.[b.], illic rubro scriptum legitur post schol. Vs. 16 in fine paginae, sed numero ad suam sedem revocatum. 11) βίην .... καὶ κάλλος] Gen.[b.], ἐρίσδ. γὰρ κάλλος k, βίην καὶ κάλλος vulg. 12) καὶ ἔστι] k., καὶ Gen.[b.], ὃ καὶ vulg. 12) διττ.] k., δισσ. vulg. 12) κάρτος] k. Gen.[b.], κράτος vulg. 15) //Gen.[a.] *Lips., in illo omissis verbis ante τοῦ Πολ. 15) ἐμὴ pro μήτηρ μου Lips. 16) Πολυδεύκους] Gen.[a.] Lips., Πολυδεύκεος vulg. 16) δηλαδὴ Gen.[a.] 19) //k. 20) Πολυδεύκους] k., Πολυδεύκεος vulg. 21) τὸ γὰρ seqq. om. k. — 22) ἰσχυρότερος cod.

Vs. 10.

Vet. *Σκαπάναν τε*: σκαπάνη ἐστὶ δίκελλα, σκαφίον, [τὸ κοινῶς λεγόμενον τζαπίον,] ὃ οἱ Ἀττικοὶ ἄμην· χρῶνται δὲ αὐτῷ πάντες μὲν οἱ ἀθληταί, μάλιστα δὲ οἱ πύκται. — Ἄλλως. *Σκαπάναν*: ἤγουν δίκελλαν ἢ λισγάριον ἢ σκαφίον, ὃ οἱ Ἀττικοὶ ἄμην λέγουσιν. οἱ γὰρ γυμνασταὶ τούτοις ἐχρῶντο ὑπὲρ γυμνασίας, τῇ σκαπάνῃ σπάπτοντες καὶ τὰ ἄνω μέρη τοῦ σώματος ἀναρρωννύντες. — [*Καὶ εἴκοτι τουτόθι μᾶλα*: μῆλα τὰ πρόβατα, τὰ θρέμματα· ἐκ δὲ τούτου τὰ κρέατα τούτων φησίν, ἵνα ἔχῃ κρεοφαγεῖν.] — Ἢ· *Τουτόθι μᾶλα*: ἐντεῦθεν μῆλα. (αὐτὸν δέ k.) τὸν καρπὸν τῶν μήλων λέγει, καθὰ καὶ Μίλων ῥοιὰν ἔχων ἠγωνίζετο. — (*Εἴκοτι ταυτόθι* k.) *μῆλα*: θρέμματα. λέγει δὲ τούτων τὰ κρέατα (ἵνα ἔχῃ κρεοφαγεῖν k. Gen.[b.])· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι βοείοις ἐχρῶντο κρέασιν. ὅτι δὲ μῆλα οὐ μόνον τὰ πρόβατα, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ θρέμματα, λέγει Ὅμηρος·

ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει.

[τὸ δὲ *τουτόθε* ἀντὶ τοῦ ἐντεῦθεν.]

Vs. 11.

Rec. *Πεῖσαί τι Μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν*: διεγεῖραι ἂν ὁ Μίλων καὶ τοὺς λύκους τάχιστα μαίνεσθαι.

10) *Καὶ ἀπῆλθε φέρων σκαφίον*, ἤγουν τὸ κοινῶς τζάπιον. Lips. — Ἐντεῦθεν. k. ἐνθένδε. F. H. M. P. Lips. ἐκεῖσε. E. ἀπ' ἐκείνου τοῦ τόπου. C.

11) *Κατέπεισεγ αὐτῷ*. P. τοιοῦτός ἐστι δηλονότι ὁ Μίλων ὥστε. E.

---

2) //Om. k. Gen.[a.b.] Lips. 3) Ad circumscripta cf. GlLips. 5) //k. Gen.[b.] — ἤγουν om. k. 5) λιγγάριον Gen.[b.] Verba λισγάριον ... λέγουσιν praeter solum ἄμην om. k. 7) γυμνασίαν k. 7) τοῦ σώματος] add. k. 3. 4. 5. Gen.[b.] 8) ἀναρρωννύντες] k. Kiessl., ἀναρρωνῦντες ante Heins., ἀναρρωννῦντες vulg., ἀναδύοντες 3. 4. 5. Gen.[b.], ἀναρρίπτοντες cod. Hemsterhusii. — Addunt οἱ ἀθληταὶ k. Gen.[b.] 8) //Om. k. Gen.[a.b.] Lips. 10) //k. Gen.[b.], in illo post sch. seq. — Τουτόθι] add. k. 10) ἐντεῦθεν] k., ἐνταῦθα vulg. 11) μῆλα add. k. Gen.[b.] 12) καὶ et ῥοιὰν ἔχων om. Gen.[b.] 13) //k. Gen.[b.] — θρέμματα] k., τὰ θρ. Gen.[b.], δὲ τὰ θρ. vulg. 13) λέγει δὲ] k., λέγει καὶ Gen.[b.], λέγονται καὶ vulg. 13) τούτων τὰ] k. Gen.[b.], τὰ τούτων vulg. 13) κρέα Gen.[b.] 14) κρεοφαγεῖν] supra lin. 10., κρέα φαγεῖν Gen.[b.], κρέως αισχεῖν k. 16) λέγων Gen.[b.] 17) *Hom. Il. P*, 550. — ἀνέπαυσεν] k. Gen.[b.], (δὲ) ἀνέπ. 3. 4. 5., δὲ ἔπαυσεν vulg. 18) τὸ δὲ seqq. om. k. Gen.[b.] — *τουτόθε*] vulg. et teste Duebnero plerique Pariss. (?), τουτόθι ante Heins., τουτῶθε Reisk. seqq. 20) //* Lips. διεγεῖραι ἂν — τάχ. μαίν.

Vet. (*Λυσσᾶν*: Gen.[b.]) τὸ λυσσᾶν ἴδιον τῶν κυνῶν· ἀλλ' ἴσως λέγει, ὅτι πείσει καὶ τοὺς λύκους τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν ὑπομεῖναι. φησὶν οὖν, ὅτι καὶ τοὺς λύκους ἐκμήναι ἂν ὁ Μίλων, ὅπου γε καὶ τὸν Αἴγωνα τὸν ἀγροῖκον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδύσασθαι ἠνάγκασε.

Vs. 12.

Rec. Ταὶ δαμάλαι: αἱ δαμάλαι δὲ αὐτὸν ἐνταῦθα βοῶσαι ζητοῦσι.

Vet. Δαμάλαι (δ' αὐτόν Gen.[b.]): αἱ νέαι βόες αἱ εἰς τὸ δαμασθῆναι ἐπιτήδειαι.

Vs. 13.

Vet. (Ὡς κακὸν [ὡς σκαιὸν] εὗρον τὸν βουκόλον, τὸν Αἴγωνα [ἢ τὸν Κορύδωνα], διότι κατέλιπεν αὐτάς. k. *4. *5.)

Vs. 14.

Vet. Οὐκέτι λῶντι (νέμεσθαι k.): καὶ οὐκέτι θέλουσι βόσκεσθαι, δηλονότι ζητοῦσαι τὸν Αἴγωνα.

Vs. 15.

Vet. Τᾶς πόρτιος: πόρτιας τὰς ἀκμαζούσας βοῦς,

12) Ἐνταῦθα ποθοῦσι. 1. 2. — [Πονεῦντι:] γρ. ποθεῦντι, ἤγουν ζητοῦσιν ἀντὶ τοῦ ἀλγοῦσιν. E.

13) Λίαν κακοῦ ἔτυχον τοῦ βουκόλου. H. M. P. Lips.

15) Τήνας μὲν δή τοι: ἀκμαζούσης βοός. 5. τῆς δαμάλεως. M. Lips. — Μόνα. k. M. Lips. — Ἐναπέμεινεν. k.

---

1) //k. Gen.[b] — 2) πείσει] k., πείσει (ἂν) Gen.[b.], πείσειεν ἂν vulg. 3) φησὶν οὖν] k., φησὶ Gen.[b.], ἢ vulg. 3) ἐκμήναι ἂν] ἐκμήνῃ ἂν vulg., ἐκμῆναι ἂν ποιήσῃ 3. 4. 5. Gen.[b.] 4) γε] δὲ Gen.[b.], om. vulg., cf. SchVet. Vs. 4. 5) ἐπαποδ. κατην. 3. 4. 5. Gen.[b.] 7) //* Lips. αἱ— ἐνταῦθα ἐπιζητοῦσι. 9) //k. Gen.[b] — βοῦς k. 12) In k. ὡς κακὸν εὗρον pro lemmate sunt, omissis ὡς σκαιὸν et ἢ τὸν Κορ. 13) ὅτι *4. *5. 16) //k., ubi deest in lemm. οὐκέτι. 16) καὶ οὐκέτι] k., οὐδαμῶς vulg. 17) νέμεσθαι pro βόσκεσθαι k. 17) ζητῆσαι k. 19) //k. Gen.[b.] — τήνας μὲν δή τοι pro lemmate Gen.[b.] — 19) πόρτιος τῆς ἀκμαζούσης βοὸς 3. 4. et omisso πόρτιος Gen.[b.]

ἐφ' ἅς οἷόντε τοὺς ταύρους στύεσθαι καὶ πορεύεσθαι· ἢ τὰς ἐν τῷ πόρῳ, τουτέστιν ἐν τῇ ὁδῷ, ἰούσας.

Vs. 16.

Vet. *Μὴ πρώκας σιτίζεται: τὴν σταγόνα τῆς δρόσου πρῶκα λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πρωὶ πέμπεσθαι. καὶ Καλλίμαχος·*

ὥς κεν ἐκεῖναι
πρῶκες ἔραζε πέσωσι.

καί

πρώκιον ἐνδυκέως εἶδαρ ἔδων.

Rec. (*Πρὼξ ἡ πρωινὴ δρόσος διὰ τοῦ ω μεγάλου· πρὸξ δὲ ἡ ἔλαφος διὰ τοῦ ο μικροῦ.* 6. E. N. Gen.[a])

Vs. 17.

Rec. *Οὐ δᾶν: μὰ τὴν γῆν· ἄλλοτε μὲν αὐτὴν περὶ τὸν Αἴσαρον βόσκω.* (*ποταμὸς δέ ἐστιν ὁ Αἴσαρος.* H. M. *Lips.)

Vet. *Ἐπ' Αἰσάροιο: Αἴσαρος ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν.* — (*Ἐπ' Αἰσάροιο νομεύων:* Gen.[b] *Αἴσαρος ποταμὸς παραρρέων τὴν Κρότωνα.* k. Gen.[b]) *ἔστι δὲ καὶ ἄλλος, ποταμὸς Σικελίας.*

16) *Πρωινὴν δρόσον.* k*. *πάχνην, δρόσον.* C. *πρωινὰ ἄνθη.* P. *δρόσον.* Lips. — *Τροφὴν ποιεῖται.* H. M. T. Lips.

17) [*Αἰσάροιο:*] *τόπος Ὀλύμπου.* P. *ὄνομα ποταμοῦ ἐν Σικελίᾳ.* K.

---

1) *ἐφ' ἧς οἴονται* Gen.[b] 1) *στύεσθαι*] *στείχεσθαι* vulg., *στείλεσθαι* Gen.[b] 1) *καὶ*] *ὅ ἐστι* k., *ἤγουν* vulg., *ἤγ. πορ.* om. Gen.[b] 2) *τῆς — ἰούσης.* 3. 4. 5. Gen.[b] 2) *πόρῳ*] k. 3. Gen.[b], *πόῤῥω* 4. 5., *πόρσω* vulg. 4) //k. Gen.[b] — *πρῶκας* Gen.[b] et sine *μὴ* et *σιτ.* k. 4) *τὴν ... λέγουσιν* servavit etiam Gregor. 93. male addito *οἱ Δωριεῖς.* 4) *δρόσους* k. 5) *πρῶκα ... καὶ* om. k. Gen.[b]. 6) *Callim. h. Apoll.* 41 et *fr.* 31. — *ὥς κεν*] k. vulg., *ὡς κεν* Gen.[b], *ὥσκεν* Kiessl. 7) Verba post *πρῶκες* in k. deleta sunt. — *κέραζε* 3.[2], *ἐκεραζε* 3.[1] 5.[1] — *πέσωσι καὶ*] Toup., *πεσοῦσαι* vulg., *πεσοῦνται* 3.[2] 5.[2] Gen.[b], *πεσουν* 3.[1] 5.[1] 9) *πρώκιον*] *προίκιον* vulg. — *ἐνδυκέως*] ex conj. Casauboni Lectt. p. 249 Reisk. seqq., *ἐκδηκέως* ante Brub., *ἐκδυκέως* vulg., *ἐκδικερως* 5.[1], *ἐνδικέρως* 5.[2], *ἐνδίκης ἔρως* (α) Gen.[b], *δικέρως* 3., *δι. κέρως* 4. — *ὕδωρ* 5. — *ἔδων*] 5. vulg., *ἔων* Reisk. seqq., *ἐὼν* Gen.[b] 10) *κρωικὴ* Gen.[a] 11) *διὰ τοῦ ο μικροῦ*] E. N. Gen.[a] ut Toup. correxerat, *μικρὸν* 6. 13) //*Lips. *μὰ τὴν γῆν — ἄλλοτε — αὐτὴν — ἀντὶ τοῦ περὶ τὸν ἔσαρον.* 13) *ΕΠ' ΑΙΣΑΡΟΙΟ: ἀντὶ τοῦ παρὰ τ. Αἰ. ποταμὸς* seqq. H. M. 15) //Om. k. Gen.[a.b.] Lips. 18) *τὸν Κρ.* Gen.[b] 18) //k. Gen.[b] — *δὲ* om. k. — *Σικ.*] k. Gen.[b], *Σικ. Αἴσαρος* vulg. — 20) *τροπὴν* T.

Vs. 18.

Vet. Κώμυθα (δίδωμι Gen.[b]): κώμυς ἡ δέσμη, [ἤτοι τὸ κοινῶς δεμάτιον] *** ὡς Κρατῖνος·

ὁ δὲ μετ' εὐσήμου τρέχων
κώμυθος τὴν λοιπὴν ἔχων
τῶν πρῴων.

— Ἢ κώμυς δέσμη χόρτου ἱκανὴ εἰς τροφήν. — (Κώμυθα: δέσμην χόρτου. Phot. Suid.) — (Κώμυθα: δάφνην, ἣν ἱστῶσι πρὸ τῶν πυλῶν. δηλοῖ δὲ καὶ δέσμην χόρτου καὶ τὰ κατ' ὀλίγον τῶν δραγμάτων. Hesych.)

Rec. (Κώμυθα: δεσμὸν ἱκανὸν εἰς τροφήν. E. H. K. M. P. Gen.[a] *Lips.) κώμυς κώμυθος ὡς κόρυς κόρυθος.

Vs. 19.

Vet. Σκαίρει: σκαίρειν κυρίως τὸ σκιρτᾶν, ἀφ' οὗ καὶ σκάρις· νῦν δὲ τὸ νέμεσθαι. ἔνθεν καὶ σκαρθμὸς ὁ πους παρ' Ἀράτῳ. — (Σκαίρει: ἅλλεται, σκιρτᾷ, πηδᾷ, τρέχει, ὀρχεῖται. Hesych.) — (Λάτυμνον: τῆς Λευκανικῆς ὄρος περὶ Κρότωνα. k.) — Λάτυμνον: ὄρος Κρότωνος. βαθύσκιον δὲ τὸ ἄγαν σύνδενδρον. — (Βαθύσχινον δὲ τὸ ἄγαν σύνδενδρον. γράφεται δὲ καὶ βαθύσκιον. p.)

Rec. Ἄλλως. (Σκαίρει: Gen.[a] ἄλλοτε δὲ Gen.[a] * Lips.)

18) Ἁπαλοῦ, δροσεροῦ. 1. 2. H. M. P. Lips.

19) Νέμεται. k. πηδᾷ. P. — Γράφεται βαθύσκινον. 23. πολλὴν σκιὰν ἔχοντι. M. τὸ πολύδενδρον. τόπος χορτοφόρος. P. — [Λάτυμνον:] ὄρος Λακωνίας. k. ὄρος Λακωνικόν. 4. 5. E. παρὰ τὸν Κρότωνα. 4. 5. ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Λακωνικῇ. T. ὄρος Σικελίας. K. M.

---

2) //k. sine lemmate et Gen.[b] 2) κώμυθος pro κώμυς Gen.[b] 2) Circumscripta om. k. Gen.[b] 3) κοινῶς] add. N. — δεμάτιον] N. et ante Heins., δεσμάτιον vulg. 3) ὡς] add. k. 3. 4. 5. Gen.[b] 3) καρτῖνος Gen.[b] 4) *Cratin. fr. inc.* 157. — εὐσήμου] εὐδήμου vulg. 5) ἔχων] k. 4. 5. Gen.[b], ἔχει vulg., om. 3. 6) τῶν πρῴων] τῶν πρωώων 4. 5. et omisso τῶν 3., τῶν πρῶων (i. e. πατρῴων indicante Aderto) Gen.[b], τῶν στεφάνων k., τῷ στεφάνῳ vulg. 7) //Om. k. Gen.[a.b.] Lips. 8) δέσμη Phot. 9) πρὸ] Musur., om. cod. 11) ἀπόδεσμον K. M. 12) //Gen.[a] Lips. 14) //k. Gen.[b] — σκαίρει et κυρίως om. k. — σκαίρει ἀντὶ τοῦ σκιρτᾷ, ὅθεν καὶ σκ., νῦν δὲ (τὸ Gen.[b]) νέμεται 3. 4. 5. Gen.[b], tum κυρίως δὲ τὸ σκιρτᾷ Gen.[b] 15) σκάρις] k. 3. 4. 5. Gen.[b], σκάρος vulg. 15) ἔνθεν] Gaisf. tac., ἔνθα vulg., ὅθεν Gen.[b] 15) ὁ πους] add. k. Gen.[b], ὁ ποῦς 3. 5. 15) παρ'] k. Gen.[b] et ante Brub. II, παρὰ vulg. — *Arat.* 281. 17) Λακωνικῆς cod. 18) //Om. k. Gen.[a.b.] Lips. 21) //Gen.[a] Lips., in hoc usque ad δηλοῦν s. l. — δὲ om. Gen.[a]

σκαίρει, ἤγουν σκιρτᾷ, (πηδᾷ, P.) ἀναστρέφεται — ἀπὸ τῆς ἀναστροφῆς δὲ τὴν νομὴν θέλει δηλοῦν — περὶ τὸ Λάτυμνον τὸ ὑπὸ συνεχῶν δένδρων συσκιαζόμενον· τοῦτο γὰρ τὸ βαθύσκιον. Λάτυμνον δέ ἐστιν ὄρος ἐν τῇ Λακωνικῇ.

Vs. 20—22.

Rec. *Πύρριχος: ἀπὸ τοῦ πυρρὸς πύρριχος κατὰ παραγωγήν.*

Vet. *(Ὁ πύρριχος:* k. Gen.[b]) *τινὲς παροξυτόνως λέγουσι πυρρίχος· ἔστιν οὖν ὑποκοριστικὸν Αἰολικῶς· τὸ γὰρ καθ' ἡμᾶς πυρρὸς ὀσκάριος. τινὲς δὲ τὸν πύρριχον Ἠπειρωτικὸν ἤκουσαν ἀπὸ Πύρρου τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος. δοκοῦσι δὲ οἱ βόες ἐκεῖνοι λείψανον εἶναι τῶν Γηρυονείων. — Ἡ πύρριχος: κατά τινας ὁ εὐκίνητος ἀπὸ τοῦ πυρὸς εὐκινήτου ὄντος· τινὲς δὲ τὸν πυρρὸν κατὰ τὴν χροιάν. — Κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος: τῶν Λαμπριαδῶν δηλονότι [ἀπό τινος Λαμπρίου]. ὡς δυσμενῶς ἔχων ὁ Βάττος πρὸς τοὺς φυλέτας τοὺς Λαμπριάδας φησίν· εἴθε, ὅταν θύωσι τῇ Ἥρᾳ καὶ κρέα νέμωνται οἱ δημόται τοῦ Λαμπριάδου, τοιοῦτον λαχόντες θύσαιεν, ἵνα μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσ... ὑπὸ τῆς θεοῦ δηλονότι καὶ ζημιωθῶσι. (ὁ Λαμπριάδης* k. Gen.[b]) *ὁ δῆ-*

20) *Ὁ πυρρός.* k. *ὁ κόκκινος.* 2.
21) *Δημόται, ἤγουν οἱ ἀπόγονοι.* K. M.

---

1) *ἤγουν*] add. Gen.[a] Lips. 1) *ἀναφέρεται* Gen.[a] 4) *Λατ.* seqq.] Gen.[a] Lips., *τὸ δὲ Λ. τινὲς ὄρος τῆς Λακωνικῆς φασί.* vulg. 6) //* Lips. — *πυρρὸς*] Lips. et Reisk. seqq., *πυρὸς* vulg. 8) //k. Gen.[b] — *ὁ* om. k. 9) *αἰτολικὸν* pro *αἰολικῶς* k. 10) *πυρρὸς*] *πύρριχος* vulg. 10) *ὁ σκάριος* Gen.[b] 10) *τινὲς πύρριχος ἠπειρωτικῶς* Gen.[b] 12) *βοῦς* k. 12) *γορυονίων* k. Adhaerent in k. 3. 4. 5. Gen.[b] verba *τῶν λαμπριαδῶν δηλονότι*, vid. ad l. 15. In Gen.[b] et vulg. (non in k.) sequitur scholium ad Vs. 31 pertinens *ἦν δὲ καὶ Πύρρος κτλ.* 12) //Gen.[b], ubi *πύρριχος δέ.* 13) *ὁ*] add. Gen.[b] 14) *τινὲς δὲ*] Gen.[b], *ἢ* vulg. 14) *πυρρὸν* om. Gen.[b], ubi *χροίαν ὀνομάζουσι.* 14) //k. Gen.[b], in hoc ante schol. *Θαρσεῖν χρὴ* pag. 170. 9. — *Κακ. γ. ὁ δ.*] k., *δᾶμος* Gen.[b], *τοὶ τῶ Λαμπριάδα* Call. 15) *τῶν Λ. δηλ.*] k. 3. 4. 5. Gen.[b], sed scholio priori, quod in k. proxime antecedit, post *Γηρυονείων* l. 12 adhaerentia, *ὁ τῶν Λ. δῆμος* vulg., quae verba cum *ἀπό τινος Λ.* desunt in k. Gen.[b] 16) *πρὸς φυλ.* Gen.[b] 17) *τοὺς Λαμπριάδας*] k., *τοῦ Λαμπριάδου* vulg. 18) *κρέα νέμονται* Gen.[b], *κερανέμωνται* k. 18) *οἱ δημῶται τοῦ Λ.* post *Ἥρᾳ* k., om. Gen.[b] 18) *τοῦτον λοχοῦντες θύσουσιν* k., *λαλόντες* Gen.[b] 19) *ἐπὶ* pro *ὑπὸ* Gen.[b] 20) *δηλονότι* om. k. Gen.[b], post quam vocem hic inserta habet: *ἢ ἵνα μὴ προσδεχθῇ ὑπὸ τῶν ιλετῶν* (i. e. *φυλετῶν*) *τὸ θῦμα.* 20) *ζημιωθῶσι*] *ζημιωθῇ* vulg. adhaerentibus sine distinctione iis quae sequuntur, cf. SchRec. 20) *ὁ* ante *δῆμος* om. Gen.[b]

μος, ἢ [ὁ Λάμπριος] ἐξ οὗ ὠνομάσθη ὁ δῆμος. — Κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος — ἢ ὁ ταῦρος — ὁ τοῦ Λαμπριάδου δηλονότι. ὡς κακούργου λοιδορεῖ ὄντος τούτου τοῦ δήμου. — Ἄλλως. Κακοχράσμων γὰρ ὁ ταῦρος: — ἢ ὁ δῆμος — ἀντὶ τοῦ κακὸς εἰς χρῆσιν· ἦν γὰρ τάχα κερατιστής. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν λεπτόν [δηλονότι τὸν ταῦρον]. — (Κακοχράσμων: δύστροπος, δύσχρηστος, δυσάρεστος. p.)

Rec. *Ἢ· (Λεπτὸς μὲν χ᾽ ὦ ταῦρος:* Gen.[a]) *λειπόσαρκος καὶ ὁ ταῦρος ὁ πυρρός. εἴθε τοιόνδε λάχοιεν οἱ δημόται τοῦ Λαμπριάδου, ἤγουν οἱ ἀπὸ τοῦ Λαμπριάδου καταγόμενοι, ὅτε θύουσι τῇ Ἥρᾳ, ἵνα δηλονότι μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τῶν φυλετῶν καὶ ζημιωθῶσι. (κακοχράσμων γὰρ ὁ δῆμος, ἤγουν κακὸς εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτῷ τινά.* Gen.[a] Lips.)

Vs. 23.

Vet. *Εἰς στομάλιμνον: τὰς εἰς θάλασσαν ἐστομωμένας λίμνας οὕτω φασί, [τοῦτο δὲ ἦν στόμα λίμνης περὶ τὴν Κρότωνα.] καὶ τὴν ἐν Τροίᾳ δὲ στομαλίμνην πιθανὸν διὰ τοῦτο ὠνομάσθαι.*

Rec. *Ἔς τε τὰ Φύσκω: (καὶ εἰς τὰ τοῦ Φύσκου,* *Lips.) *μέρη δηλονότι. ὄνομα δὲ ὄρους ὁ Φύσκος.*

Vet. (*Ἔστε τὰ Φύσκου:* k.) *τοῦτο δὲ λέγει ὡς τοῦ Φύσκου ὄρους νομὰς ἐπιτηδείας τοῖς βουσὶν ἔχοντος.* — ([*Τᾷ*

22) *Πονηρός, δύστροπος.* k. *πονηρός.* 5. *κακοήθης.* 2. *πονηρός, κακοῖς χρώμενος.* M. *δύσκολος, δυσχερής.* P. *κακότροπος.* C.

---

1) Verba *ἢ … ὠνομ.* vulg. post *δήμου* l. 4 leguntur, unde transposui. — *ὁ Λ.* om. k. 1) //k. Gen.[b] sine verbis *Κακοχράσμων … δηλονότι.* 3) *κακούργου*] k., *κακοῦ* vulg. 3) *λοιδορεῖ*] *λοιδόρου* k., om. vulg. 4) //k. Gen.[b] — *ἢ* pro *γὰρ* k., *δὲ* Gen.[b] 5) *χρῆσιν*] k. Gen.[b], *τὸ χρῆσθαι αὐτὸν* (*αὐτῷ* Reisk. seqq.) *τινὰ* vulg. ex SchRec. 5) *κερατιστὴς*] conj. Jacobs., *κεραστὴς* k. P. Gen.[b], *κεράστης* vulg., cf. ad V, 147. 6) *τοῦτο δέ φησι*] k. P. Gen.[b], *ἢ* vulg. 6) *δηλ. τὸν τ.* om. k. Gen.[b] 9) //Gen[a] Lips. 11) *οἱ κατ. δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ Λ.* Gen.[a] 16) //k. Gen.[b] — *εἰς στομ.*] k., *ἐς τὸ Μάλιμνον* Call. et praefixo *καὶ μὰν* Gen.[b] 17) *λίμνας* om. Gen.[b] 17) *οὕτως* P. Gen.[b], om. 3. 4. et fort. 5., in quo verba usque ad *Τροίᾳ* fere ut in 3. 4. legi traduntur. — *φησὶ* 3. 4. P. Gen.[b] 17) Circumscripta om. k. 3. 4. P. Gen.[b] 18) *τὴν*] 3. 4. P. Gen.[b], *τὸ* vulg. 18) *δὲ στομαλίμνην*] Casaub. ad Strab. XIII p. 595, *δὲ στόμα λίμνης* Gen.[b] vulg., *στόμα δὲ λίμνης* P. — *πιθανὸν διὰ*] *πιθανῶς δὲ* vulg. 19) *ὠνομάσθαι*] *ὠνόμασθαι* k., *ὠνόμασται* vulg., *ὠνόμαστο* Gen.[b] 20) //*Lips. sine *δηλονότι.* 22) //k. sine *τοῦτο δὲ λέγει.* 22) *τοῦ ταφύσκου* k. 23) Schol. in Gen.[b] legitur ante schol. *Κακοχράσμων γὰρ ὁ ταῦρος* lin. 4. Ad hunc locum recte retulit Adertus.

Ἥρᾳ τοιόντε:] ἰστέον ὅτι νομὰς εἶχεν οὗτος ὁ τόπος βουσὶν ἐπιτηδειοτάτας. Gen.[b])

Vs. 24.

Vet. *Τὸν Νήαιθον:* Νήαιθος ποταμὸς Κρότωνος. ὠνόμασται δὲ παρ' ὅσον ἐν αὐτῷ νῆάς ποτε [συνέβη] κατακαῆναι Ἑλληνικάς φασι.

Rec. (Ποταμὸς ὁ *Νήαιθος*. ὠνομάσθη δὲ οὕτω, φασίν, ὅτι ἐν αὐτῷ νῆες ἐκάησαν Ἑλληνικαί. *Borb. Gen.[a] *Lips.) — (*Νήαιθος* ποταμὸς περὶ τὸν Κρότωνα, ὅπου αἱ Τρωικαὶ γυναῖκες ἔκαυσαν τὰς Ἑλληνικὰς ναῦς, ὥστ' ἂν μὴ ἔχοντες οἱ κύριοι αὐτῶν ἐκεῖ κατοικήσωσι καὶ αὐτὰς ἔχωσι γυναῖκας. Borb.)

Vs. 25.

Vet. *Αἰγίπυρος:* [ἔστιν] ἀκανθῶδες φυτόν, ἢ εἶδος βοτάνης· τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ ὥσπερ φακός. ἔστι δὲ γλαυκίζουσα, εἰς ἕλκη φλεγμαίνοντα ἀγαθή. — *Καὶ κνύζα:* κόνυζα· φυτὸν χορτῶδες, ὃ αἱ Θεσμοφοριάζουσαι διὰ τὴν ἁγνείαν στιβαδοποιοῦνται. δοκεῖ γὰρ ἡ βοτάνη ψυκτικὴ οὖσα ἐπέχειν τὰς πρὸς συνουσίαν ὀρέξεις. [νόμος γὰρ ἦν Ἀθηναίοις κατ' ἔτος τελεῖν τὰ Θεσμοφόρια. (εἰσὶ δὲ τὰ Θεσμοφόρια p.) τοιαῦτα· παρθένοι γενναῖαι καὶ τὸν βίον σεμναὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς τὰς νομίμους βίβλους καὶ ἱερὰς (ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις, p.) ὑπὲρ τῶν κορυφῶν αὐτῶν ἀνε-

23) Εἰς τὸ στόμα τῆς λίμνης. 5. — [*Στομάλιμνον:*] ἰδίως λίμνας. k. — [*Μάλιμνον:*] ὄρος. K. M. — Εἰς τὰ μέρη τοῦ Φύσκου. ὄνομα ὄρους ὁ Φύσκος. H. M. ὄνομα ὄρους. k.

24) [*Νήαιθον:*] ποταμὸς Σικελίας. K. M. ποταμὸς ὀξυκίνητος. P.

25) [*Αἰγίπυρος καὶ κνύζα:*] εἴδη βοτανῶν ἀκανθωδῶν. P.

---

2) ἐπιτηδειοτάτας] Adert. tac., -ότατος cod. 4) //k. Phav. sine lemm., Gen.[b] c. lemm. *καὶ τὸ ποτὶ τὴν Ν.* 5) συνέβη om. Gen.[b] Phav. et ante Heins. 6) Ἑλλ. om. k. — φασι] add. Phav. 7) *Νήαιτος* ποταμὸς Gen.[a] 8) αἱ νῆες et Ἑλληνικὰς Borb. 9) Ναίηθος cod. 10) Ἑλληνικὰς] Τρωικὰς cod. 14) //k. Gen.[b] — ἔστιν om. k. 15) ἔστι γλ. Gen.[b] 16) //k. Gen.[b] — *καὶ κνύζα*] Gen.[b], *καὶ κνίζα* ante Ox., ubi ΚΝΙ., *κνύζα* k. et Reisk. seqq. — 17) *κόνυζα*] k., κνίζα vulg., om. (Gen.[b]) et Reisk. seqq. 18) στιβαδοποιοῦσι P. Borb. Gen.[b] 18) ψυκτικὴ] k., φυκτὴ P., sic vel ψυκτὴ Gen.[b], ψυχρὰ vulg. 19) ἀπέχειν P. Gen.[b] 19) νόμος seqq. desunt in k. Gen.[b], τοῖς pro γὰρ ἦν p.[1] 21) τοιαῦτα] ταῦτα vulg. 21) γενναῖαι] γυναῖκες vulg. 22) κατὰ] p.[1], ut voluerat Heins. Lectt. p. 322, et Kiessl. seqq., καὶ κατὰ vulg. 23) ὑπεράνω p. — 24) ἰδίας cod. 26) ὄνομα] οἴομαι k.

τίθεσαν καὶ ὡσανεὶ λιτανεύουσαι ἀπήρχοντο εἰς Ἐλευσῖνα. ἡ δὲ Ἐλευσίς ἐστι λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.] — Μελίτεια: εἶδος καὶ αὕτη βοτάνης [τὸ κοινῶς λεγόμενον μελισσοβότανον]· τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ (ὡς φακός. k. 4.) — (Μελίτεια: βοτάνη γλυκίζουσα, σισυμβρίῳ ἐμφερής. p.)

Vs. 26—28.

Vet. Φεῦ φεῦ: προείρηται, ὅτι κωμικὴ ἡ διασκευή· οὐκοῦν ἀκολούθως εἴρηται καὶ κωμικοῖς ἁρμόζον καὶ τραγικοῖς. — Εὐρῶτι παλύνεται: εὐρὼς κυρίως ἡ πρασινώδης ὁμίχλη. — (Εὐρῶτι Gen.[b]) παλύνεται: (μολύνεται, k.) ὑπὸ εὐρῶτος λευκαίνεται. πάλην γὰρ ἔλεγον τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου, παρὸ καὶ φάλιον λέγεται τὸ λευκόν·

εἰδυῖαν φάλιον ταῦρον.

— (Ἄλλως. Λευκαίνεται καὶ ⟨μολύνεται⟩ τοῖς ὑπὸ τῶν εὐρώτων γινομένοις k.) ἀλεύροις ἐν τῷ ἐσθίεσθαι (τοὺς καλάμους. k.) — Ἄν ποτ' ἐπάξα: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πρώτου μέσου ἀορίστου οἱ Συρακούσιοι διὰ τοῦ α προφέρονται· ἐνοήσω ἐνοήσα, ἐγράψω ἐγράψα· οὕτω καὶ τὸ ἐπάξα ἀντὶ τοῦ ἐπήξω.

Rec. [Ὁ νοῦς·] φεῦ ὦ Αἴγων, πορεύσονται καὶ αἱ βόες εἰς ὄλεθρον, ἐπεὶ ἐπεθύμησας νίκης εἰς κακὸν ἀποβαινούσης·

27) Ὅτε ἀντὶ τοῦ ἐπεί. E. H. M. Lips.

28) Ὑπὸ σκώληκος εἰς λεπτότατα τέμνεται. 1. 2. E. H. M. N. Lips. — Κονιορτῷ καὶ βρωτίδι. K. M. σκώληξ, ὁμίχλη. C. — Λευκαίνεται. k*. πάττεται. M. ἀμαυροῦται. P. — Κατεσκευάσω. k.

---

1) ἐπήρχοντο vulg. ante Reisk. 2) Ἐλευσίν Reisk. seqq. 2) //k. Gen.[b], in quibus ἡ δὲ μελ. εἶδος βοτ. 3) Circumscripta om. k. Gen.[b] 4) ἔχων k. 4) φάκος k. 5) σισυμβρίῳ] L. Dindorf. in Thesaur., σισυμβρίᾳ cod. 7) //k. Gen.[b] 8) ἀκολούθως] k., ἀλυθῶς Gen.[b], ἀληθῶς vulg. 8) ἁρμόζον] k. P. Gen.[b], ἁρμόζουσα vulg. 9) //Om. k. Gen.[a.b.] Lips. 10) //k. Gen.[b] — παλύνεται] k. Gen.[b], παλ. δὲ vulg. 10) ὑπὸ εὐρ. λευκαίνεται] k., ὑ. εὐρ. λεπτύνεται Gen.[b], λεπτύνεται ὑ. εὐρ. vulg. — εὐρῶτι k. 11) πάλην] Hemsterh., πάλυν k. vulg., πεπάλιν P. 11) τὸ τοῦ ἀλ. λεπτὸν P. Gen.[b] 12) κεφάλαιον P. 13) *Callim. fr.* 176. — εἰδυῖαν φάλιον] Casaub. ex EtM. 463, 4, ἡδὺ ἂν φάλιον k. vulg., ἡδὺ ἀνάφαλον P. Gen.[b] — ταῦρον] add. k. P. Gen.[b] 15) //ἀλ. ἐν τῷ ἐσθ. hoc loco k., om. P. Gen.[b] 15) καλάμους] καλουμένους cod. 16) //k. Gen.[b] — ἂν ποτ' om. k., ἐπάξω Gen.[b] 17) πρώτου om. k. 17) προφέρουσι 3. 4. Gen.[b], προσφέρουσι 5. 18) οὕτω seqq. om. k. — ὁμοίως pro οὕτω 3. 5. Gen.[b] — καὶ τὸ ἐπήξω ἐπήξα Gen.[b] 20) //*Lips.: βήσονται, πορεύσονται — αἱ — ἄθλιε — ὅτε ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ — σὺ εἰς κακὸν ἀποβαινούσης ἐπεθύμησας — ὑπὸ σκώληκος εἰς λεπτότητα τέμνεται — ἐπήξω, κατεσκεύασας. — 23) λεπτότητα Lips., ἀποτέμνεται H.

καὶ ἡ σύριγξ, ἥν ποτε ἐπήξω καὶ κατεσκεύασας, καλάμοις δηλονότι, ὑπὸ εὐρῶτος παλύνεται, ἤγουν λεπτύνεται καὶ φθείρεται. — (Ἤγουν εἰς κακὸν ἀποβαίνουσαν ἐπεθύμησας νίκην νικῆσαι. M.)

Vs. 29. 30.

Vet. *Οὐ τήνα γ' οὔ, Νύμφας: οὐκ ἐφθάρη, φησίν, ἡ σύριγξ οὐδὲ μεμόλυνται, μὰ τὰς Νύμφας· ἐπεὶ ὁ Αἴγων ἀπιὼν εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα ἐμοὶ δῶρον αὐτὴν κατέλιπεν· ἐγὼ γὰρ δυνατός εἰμι μελῳδεῖν. — Ποτὶ Πῖσαν: ἡ νῦν Ὀλυμπία, ἢ ἀπὸ Πίσου τοῦ Ἀφαρέως, ἢ ἀπὸ Πίσης τῆς Ἐνδυμίωνος θυγατρός. — (Ἄλλως. Πῖσα τόπος ἐν Ὀλυμπίᾳ,* k.) *ἔνθα καὶ Πισαίου Διὸς ἱερόν ἐστιν.*

Rec. *Μελικτὰς δὲ ὁ μέλη εἰδὼς ἐργάζεσθαι, τραγῳδητής· μελίζω γὰρ τὸ τραγῳδῶ.*

Vs. 31—33.

Vet. *Κηὖ μὲν τὰ Γλαύκας: ἡ Γλαύκη Χία τὸ γένος, κρουματοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου· ἧς φησὶν ὁ Θεόφραστος ἐρασθῆναι κριόν. ὁ δὲ Πύρρος Ἐρυθραῖος ἢ Λέσβιος, μελῶν ποιητής. — (Τὰ Πύρρω:* Gen.[b.]) *οὗτος*

29) *Οὐκ ἐκείνη, ἡ σύριγξ, δηλονότι τοιοῦτόν τι ἔπαθεν.* E. H. M. P. Lips. — *Μὰ τὰς Μούσας.* k. — *Πρὸς τὴν Ὀλυμπίαν ἀπερχόμενος.* 1. 2. 23. H. M. Lips. — *Τόπος ἐν Ὀλυμπίᾳ, ⟨ἔνθα καὶ⟩ Πισαίου ἱερὸν Διός.* 4.

30) *Κατελίμπανεν ἀντὶ τοῦ κατέλιπεν.* H. Lips. *ἀφῆκε. κατέλιπε.* M. P. — [*Τις:*] *ἤγουν ἄριστος.* M. — *Τραγῳδός. μελιστής.* k. *μελῳδός.* 5. *μελιστὴς ἤγουν μελῳδός.* E. N. *μέλη εἰδὼς ἐργάζεσθαι.* 1. 2. Lips.

---

6) //k. Gen.[b.] — *οὐ* pro *οὖ* Gen.[b.], *τῆνα* lemma k. 6) *οὐκ ... σύριγξ*] k. Gen.[b.], *ἐκείνη φησὶν ἡ σ. οὐκ ἐφθ.* vulg. 7) *μεμόλυται* Gen.[b.], *μεμόλυνταί φησι* k. 8) *ἀπέλθων φησὶ τὴν Ὀλ.* Gen.[b.] 8) *καταλέλοιπε· δυν. γὰρ* k. 9) //k. Gen.[b.] — *Πῖσαν*] Duebn., *Πίσαν* k. Call., *Πίσσαν* Gen.[b.], qui postea *Πίσσου* et *Πίσσης*. 9) *ὁ* pro *ἡ* k. 9) *Ὀλυμπιὰς* k. Gen.[b.] et ante Heins. 11) *Πίσα* cod. 12) //k., cf. Gl. 12) *ἐστιν*] k., *ἦν* vulg. 13) //*Lips. *μέλη εἰδὼς ἐργάζεσθαι.* 16) //k. Gen.[b.] — *Γλαύκας* lemma in k., *τὰς Γλ.* in Gen.[b.] 16) *ἡ Γλαύκη*] *ἡ Γλαύκα* k. vulg., *Γλαύκη* 4. 5. Can. Gen.[b.] Vulc. 17) *κρουμ.* seqq. om. Gen.[b.], *γέγονε* seqq. om. 4. 5. Z. Can. Vulc. 18) *ἧς* et *κριόν*] Hemsterh. et Geel., *ἦν* et *κριοῦ* vulg. 18) *Θεόκριτος* p. Q. 19) //4. Z. Can. Gen.[b.] Vulc. Prior scholii pars vulgo ad vs. 20 ante schol. *ἢ πύρριχος* legitur, et ibidem iterum in Gen.[b.] (non in k.) Hoc loco in Gen.[b.] post alteram partem legitur neque aliter, ut videtur, in 4. Z. Can. Vulc., ubi haec deinceps post *κρουματοποιός* l. 17 legi traditur (item in 5.). Verum ordinem Geelius restituit. — *οὗτος ὁ Π. π. ἦν*] 4. Z. Can. Gen.[b.] Vulc., *ὁ δὲ Π. π. ἦν* Gen.[b.] priore loco, *ἦν δὲ καὶ Π. π.* vulg. — 20) *ἡ σύρ.* om. Lips., ubi *δηλονότι* in fine. — *τοιοῦτό τι* E. H. M. P. 21) *ἀπέρχεται* 1. 2. 23. 22) *Ὀλυμπῳ* cod. 23) *Πισαίου*] Wart., *πισσαιον* cod., cf. SchVet.

ὁ Πύρρος ποιητὴς ἦν Ἐρυθραῖος, ὥς φησι Λυγκεύς. (ἐγένετο δὲ κατόπιν Φιλοξένου τοῦ διθυραμβοποιοῦ. 4. 5. Z. Can. Gen.[b] Vulc.) — *Τάν τε Κρότωνα: Ἀλκίνοος καὶ Κρότων Φαίακος υἱοί· καὶ ὁ μὲν ἐβασίλευσε τῶν Κερκυραίων, ὁ δὲ τὴν ἐν Σικελίᾳ ἔκτισε Κρότωνα. — Καὶ τὸ ποταῶον: τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Κροτωνιάδος. τὸ δὲ Λακίνιον ἀκρώρειά τίς ἐστιν, ἔχουσα ἱερὸν Ἥρας. — Ἄλλως. (Ἀῶον: ἑῷον, τὸ ἀνατολικόν.* k.) — (*Καὶ τὸ ποτ' ἀῶον* Gen.[b]) *τὸ Λακίνιον: ἀκρωτήριόν ἐστι τοῦτο ἀπό τινος Λακίνου Κερκυραίου τοῦ ὑποδεξαμένου Κρότωνα φεύγοντα.*

Rec. [*Ἄλλως. Τὸ πᾶν·*] (*Κηῦ μὲν τὰ Γλαύκας:* Gen.[a]) *καὶ εὖ μὲν τὰ τῆς Γλαύκης μέλη ἀνακρούομαι, εὖ δὲ τὰ τοῦ Πύρρου. ἐπὶ τῶν κρουστῶν ὀργάνων λέγεται τὸ ἀνακρούεσθαι· ἐνταῦθα δὲ ἀνακρούομαι ἀντὶ τοῦ μέλπω ἁπλῶς. — Κρότων καὶ Ζάκυνθος ἡ αὐτή. τὸ* [*δὲ*] *ἑξῆς* [*οὕτως*]*· ἐπαινῶ τήν τε Κρότωνα καὶ τὸ ποταῶον τὸ Λακίνιον. τὸ δὲ καλὴ πόλις ἡ Ζάκυνθος διὰ μέσου λέγεται μετὰ ἐπικρίσεως. τὸ ποταῶον ποιητικῶς οὕτω λέγεται· δεῖ γὰρ ἢ τὸ πρὸς ἕω λέγεσθαι, ἵν' ᾖ τὸ πρὸς ἀνατολὰς τετραμμένον, ἢ τὸ ἑῷον χωρὶς τῆς προθέσεως. τὸ δὲ Λακίνιον ἀκρωτήριόν ἐστιν ἀπό τινος Λακίνου ὠνομασμένον.*

31) [*Τὰ Γλαύκας:*] *μέλη.* k. *τὰ τραγῳδήματα ἐκεῖνα.* 5. — *Ἀναβάλλομαι.* P. *ᾄδω.* M. P. — *Μέλη τοῦ Πύρρου.* C. M. P. *ᾄσματα τοῦ Πύρρου.* E. N. *ποιητὴς οὗτος ἦν.* k*. *διθυραμβοποιὸς οὗτος.* 1. 2.[2] 3[2]. *ἀναβάλλομαι ἀπὸ κοινοῦ.* k.

32) *Ἄιδω.* k. *ὑμνῶ καὶ τὴν Κρότωνα πόλιν.* 4. — [*Ζάκυνθος:*] *ἡ Κρότων.* P. *οὐκ ἐκτείνει ἐνταῦθα τὸ ζ. διὰ μέσου τοῦτο.* 4.

33) *Τὸ πρὸς ἀνατολάς.* M. — [*Λακίνιον:*] *ὄνομα ἀκρωτηρίου.* E. *ἀκρωτήριον.* k*. M. — *Ὁ πυγμὴν ἀγωνιζόμενος.* 1. 2. 23. H. M. P. Lips., *ὁ μουστουνοκόπος.* P. *εἰρωνικόν.* 5.

---

1) *ὡς φασὶ* 4. Can. Vulc. 1) *Λυγκεύς*] Toup., *Λυγγεύς* codd. et vulg. 3) //k. Gen.[b] — *Ἀλκίνοος* et *Φαίακος*] Dukerus ad Thucyd. III c. 70, *Ἄλκιμος* et *Αἰακοῦ* vulg., *αἰκοῦ* Gen.[b] 5) *τὴν*] add. k. 5) //Om. k. Gen.[a.b.] Lips. 7) *ἑῷον*] *ἀῶον* cod., qui in textu *ποτ' ἀῶον*. 8) //k. Gen.[b] — *Λακίνιον δὲ τὸ ἀκρ.* sine lemmate k., *ἤγουν ἀκρ.* Gen.[b] 9) *ἐστι τοῦτο* om. k. Gen.[b] 10) *ἀποδεχομένου* k. Gen.[b] 11) //Gen.[a] Lips. 12) *λαύκης* Lips. 12) *μέλη*] add. 1. 2. 7. 23. Gen.[a] Lips. 15) //Gen.[a] Lips. 15) *δὲ* et *οὕτως* om. Gen.[a] Lips. 16) *τὴν δὲ* Gen.[a] 18) *τὸ ποτ.*] Gen.[a] Lips. vulg., *τὸ δὲ ποτ.* Kiessl. seqq. 21) *ὠνομασμένου* Lips. — 24) *διθυραμβοποιὸς*] Wart., *θυραμβοποιὸς* cod. Haec gl. a Gaisf. ad Scholl. ex 1. 3. 2. (sic hoc ordine) affertur. 29) *ποιμὴν* pro *πυγμὴν* 1. 2. P. — *ἐργαζόμενος* 23., om. P.

Vet. Διέφερεν ἡ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλίας πόλεων εὐανδρίᾳ καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαιμονίᾳ· σαφὲς δὲ ἐκ τούτου καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν·

μάταια τἄλλα παρὰ Κρότωνα τἄστεα.

Vs. 34—37.

Vet. Ἅπερ ὁ πύκτας Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος: ταῦτα οὐκ ἐπὶ Αἴγωνι ἱστόρηται, ἀλλ' ἐπὶ Ἀστυάνακτι τῷ Μιλησίῳ. — (Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος: k. Gen.[b]) εἰς Αἴγωνα μετήνεγκε τὰ περὶ τοῦ Μιλησίου [αὐτοῦ] Ἀστυάνακτος ἱστορούμενα. φασὶ γὰρ τοῦτον Ἴσθμια νικήσαντα καὶ οἴκοι παραγενόμενον ἐκ τῆς ἰδίας ἀγέλης τοῦ μεγίστου λαβέσθαι βοὸς τῆς χηλῆς καὶ μὴ ἀνεῖναι, ἕως ὁ ταῦρος ἐλευθερῶν τὸ σῶμα ἀπέβη βίᾳ, κατέλιπε δὲ τὴν ὁπλὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁπλὴν δὲ λέγει τὴν χηλήν. καὶ Ἡσίοδος·

οὔθ' ὑπερβάλλει βοὸς ὁπλὴν οὔτ' ἀπολείπει.

— Τὸ δὲ κατεδαίσατο ἀντὶ τοῦ κατέφαγε. ὡς ἔοικε διὰ τὴν ἀδδηφαγίαν ὁ Μίλων τὸν Αἴγωνα ἐπὶ ἄθλησιν προτετρά-

34) Ἔφαγε. Lips. — Ἄρτους ξηρούς. M. φαμάσζας, ἀπαξιμάδια. P. ἐπὶ ἄθλοις. 5.

35) Ἀντὶ τοῦ ἤγαγεν, εἵλκυσε. M. Lips. ἔφερε δηλονότι κρατήσας. E. — Κρατήσας. k. Lips. ἑλκύσας. H. συνθλάσας. P.

36) Ἀπὸ τῆς χηλῆς, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ποδός. 1. 2. H. M. Y. Lips. Vim. ἀπὸ τοῦ ὄνυχος. P. — Καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ Ἀμαρυλλίδι. 1. 2. Lips.

---

1) //k. Gen.[b] — Ex hoc scholio in Paroemi(gr. II p. 759 post proverbium ips um affertur explicatio: ὅτι διέφερε ὁ Κρότων ... εὐδαιμονίᾳ. — διέφερεν] 3. 4. 5., διέρρεεν Gen.[b], διαφθείρει k., διέφερε δὲ vulg. 1) Ἰταλίας] k., Ἰταλίᾳ Gen.[b] vulg. — πόλεων om. Gen.[b] 1) εὐανδρίᾳ] Toup., ἐν ἀνδρίᾳ 3. 4. et ante Xyl., item Paroemiogr., ἐν ἀνδρείᾳ k. 5. Gen.[b], ἐπ' ἀνδρίᾳ vulg. 2) σαφὲς δὲ ἐκ τούτου] Gen.[b], σα.. ἐκ τούτου k., ὅθεν vulg. 4) τ' ἄλλα k, et ante Kiessl., τά τ' ἄλλα 5. — παρὰ] 4. 5. Paroemiogr., περὶ k. Gen.[b] vulg. — Κρότωνος 4. 5. Gen.[b] 6) //Om. k. Gen.[a.b.] Lips. 8) k. Gen.[b] — αἴγωνος δώκοντα sine μόνος k., Αἴγων om. Gen.[b] 8) εἰς ... ἱστορ.] k. Gen.[b], ὁ δὲ Θεόκριτος τὰ περὶ ... ἱστ. εἰς Αἴγ. μετήν. vulg. 9) μετενέγκεται Gen.[b] 9) τοῦ om. Gen.[b], Μιλισίου k., αὐτοῦ om. k. Gen.[b] 10) φησὶ k. 11) τοῦ] k. et Reisk. seqq., τῆς Gen.[b] vulg. 12) τῆς χηλῆς] τῆς θηλείας k., om. vulg. 12) ἐλεύθερον k. 13) ἀπέβη] τῇ k. vulg. 13) κατέλιπε δὲ] k., κατέλιπε vulg. 14) καὶ om. k. 15) *Hesiod. Op.* 487. — οὔθ' ὑπερβάλλει] 3. 4. Gen.[b] et ante Heins., οὔπερ θαλλ.. k. — οὔτ'] k., οὐδ' 3. 4. Gen.[b] et ante Heins. — ἀπολείπει] k. 3. 4. 5. Gen.[b] et ante Heins. Vulgo auctore Heinsio ex ipso Hesiodo legitur: μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων β. ὁ. μήτ' ἀπολείπων. 16) //k., ubi κατεδ. μάζας sine ἀντὶ τοῦ κατέφ. 17) προτετράφθαι] k., προτέτραπται vulg. — 20) ἤλκυσεν M. 22) τῆς χειλῆς sine ἀπὸ H. M. Y. — ἤγουν 1. 2., ἢ τοῦ π. Vim. 23) τῇ om. 1. 2.

φθαι. μάζα δὲ τὸ νεομάλακτον καὶ νεοφύρατον ψώμιον. — *Τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον*: ἐκεῖ, φησίν, ὁ Αἴγων ἐπὶ τοῦ Λακινίου καὶ τὸν ταῦρον ἔδωκε τῇ Ἀμαρυλλίδι, ἐνεγκὼν ἀπό τινος ὄρους καὶ περισπάσας τῆς ὁπλῆς· καὶ αἱ παροῦσαι γυναῖκες μεγάλως ἐβόησαν, καὶ ὁ βουκόλος ἐγέλασεν.

Vs. 38. 39.

Vet. *Ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί*: ἐπεὶ ὁ Κορύδων ἐμνήσθη τῆς Ἀμαρυλλίδος, ἀνεμνήσθη καὶ ὁ Βάττος αὐτῆς· ἦν γὰρ ἐρωμένη αὐτῷ πρὸ τοῦ θανεῖν. — (*Ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί*: ταῦτά φησιν ἀναμνησθεὶς τοῦ ἔρωτος τῆς Ἀμαρυλλίδος. k. Gen.[b.]) — *Μόνας σέθεν*: ἐλλειπτικῶς. ἔδει εἰπεῖν, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἀποθανούσῃ διετέλεσα ἂν ἐν λύπῃ εἶναι ἢ παντός μου τοῦ ποιμνίου ἀπολωλότος. — *Ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσον ἀπέσβας*: ἐνταῦθα σαφὴς αἰπόλος ὢν ὁ Βάττος, ὃν εἰκὸς ἦν ἐρᾶν τῆς Ἀμαρυλλίδος, καὶ οὐ Θεόκριτος. φησὶ δὲ ὑπεραιπολικῶς· ὅσον αἱ αἶγες φίλαι μοι, [τοσοῦτον ἡμᾶς ἐλύπησας ὦ Ἀμαρυλλὶ τελευτήσασα· ἢ] τοσοῦτον καὶ σὺ ἡμῖν οὖσα προσφιλὴς ἀπέσβης, ἤγουν ἀπέθανες. οὕτως ἂν νοηθείη καὶ ὁ κωμάζων πρὸς αὐτήν, ὅτι ⟨οὐ⟩ φησὶν ὁ Θεόκριτος·

κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα.

Rec. Ἄλλως. *Ὅσσον ἀπέσβας*: τὸ ὅσον ἀντὶ τοῦ τό-

37) *Ὑψηλόν*. H. K. M. P. Lips. *μέγα*. E. N. — *Ἀνεβόησαν θαυμάσασαι τοῦτον*. H. M. P. — *Πλατὺν ἐγέλασε γέλωτα*. 1. 2. H. M. Lips. *λίαν ἐνεκάγχασεν*. P.

39) *Ἐπιλησόμεθα ἀντὶ τοῦ ἐπιλήσομαι*. E. M. Lips. — *Προσφιλὴς οὖσα ἀπέθανες*. k*. — [*Ὅσσον*:] *τοσοῦτον*. Vim.

---

2) //k. Gen.[b.] — *Τηνεὶ καὶ ταῦρον* k. 4) περισπάσας] k., παρασπ. vulg. 4) καὶ αἱ seqq. om. k. Gen.[b.] 7) //Om. k. Gen.[a.b.] Lips. 11) //k. Gen.[b.] 11) δεῖ Gen.[b.], δὲ k. 12) ἢ] ἢ Gen.[b.], ἢ εἰ vulg. 13) //k. Gen.[b.] — *λασεύμεθ' ὅσον αἶγες* lemma in Gen.[b.], *ὅσον ἐμὶν φίλαι* in k. 14) σαφὴς] k. P. Gen.[b.], σαφῶς vulg. 14) ὢν] ἦν k. vulg. — ὁ] k. P. Gen.[b.] et ante Reisk., om. vulg. 15) ὃν εἰκὸς τῆς Ἀμ. ἐρᾶν k. 15) Θεόκριτος] k., Θεόκριτον vulg. 16) ὑπ. δὲ omisso φησὶ Gen.[b.] 16) ὑπεραιπολικῶς] ὑπερβολικῶς k. Gen.[b.] vulg. 16) αἱ om. k., μοι αἱ αἶ. φ. Gen.[b.] 16) τοσοῦτον .... ἢ om. k. 17) τελευτήσα Gen.[b.] 17) καὶ σὺ] add. k. Gen.[b.] 18) ἡμῖν om. k., οὖσα ἡμῖν Gen.[b.] 18) ἀπέσβης] k., ἀπέσβας vulg., ἀπ. ἤγουν om. Gen.[b.] 18) οὕτως] k. vulg., ὅπως 3.[f.] 4.[f.] 5.[f.] P. Gen.[b.] 19) φασιν k. 21) *Id. III*, 1. — κωμάσδω] k. vulg., κωμάζω ante Heins. 22) //Gen.[a.] Lips., hic c. lemm. *ὅσον αἶ. ἐ. φ. ὅσον ἀπέσβας*. 22) ὅσον] Gen.[a.] Lips., ὅσσον vulg. — τόσον] Lips., τόσσον vulg.

σον, ἤγουν τοσοῦτον. τὸ δὲ πᾶν οὕτως· ὅσον αἱ αἶγες ἐμοὶ προσφιλεῖς, τοσοῦτον σύ, φίλη οὖσα δηλονότι, ἀπέσβης, ἤγουν ἐξέλιπες, ἀπέθανες.

Vs. 40.

Rec. (*Αἲ αἲ τῶ σκληρῶ*: *ἕνεκα τῆς καταπολὺ κακωτικῆς μοίρας, ἥτις με ἔλαχεν, ἤγουν ἥτις μοι ἀπεκληρώθη.* 6. H. M. Y. Gen.[a] *Lips.)

Vs. 41.

Vet. *Θαρσεῖν χρή*: *τοῦτο ὁ Κορύδων φησὶ παραμυθούμενος τὸν Βάττον, ἵνα μὴ ἀθυμῇ ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς Ἀμαρυλλίδος.*

Vs. 42.

Rec. *Ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες*: *ἀνέλπιστον ὃ οὐκ ἐλπίζει τις λαβεῖν ἢ κατορθῶσαι ἢ τοιοῦτό τι. ἀνέλπιστον καὶ τὸ ἐλπίδων ἐστερημένον, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα τὸ ἀνέλπιστοι.*

Vs. 43.

Rec. *Χ᾿ ὠ Ζεὺς ἄλλοκα*: (*καὶ ὁ Ζεύς*· Lips.) *τὸν Δία λέγει τὸν αἴτιον τῶν ὑετῶν ἀντὶ τοῦ ἀέρος, ἐν ᾧ συνάγονται αἱ νεφέλαι.*

40) *Τοῦτό φησι διὰ τὸν θάνατον τῆς Ἀμαρυλλίδος.* k. 4. — *Ἕνεκα τῆς κατὰ πολὺ κακωτικῆς μοίρας* 1. 2. 7. 23., *ἥτις με ἔλαχεν, ἤγουν ἀπεκληρώθη.* 1. 2. 7. — *Ἐνήδρευσεν ἢ ἔλαχεν.* K. M.

41) *Θαρρεῖν, ἀγαθὰς ἔχειν ἐλπίδας* H. M. P. Lips., *εἰς ἑαυτόν.* P. — *Ἴσως εἰς τὸ ἐπιὸν ἔσται τὸ πρᾶγμα κρειττόνως.* 1. 2. H. M. Y. Lips.

43) *Ὁ οὐρανός.* k. *ὁ αἰθήρ.* P. — *Εὐδιεινός.* k. E. *ἀνέφελος.* H. M. Lips.

44) *Βάλλε κάτω, ἤγουν καταβίβασον.* H. M. Y. Lips. — *Τὰ μοσχάρια.* M.

---

2) *ἀπέσβης*] Gen.[a] Lips., *ἀπέσβας* vulg. 2) *τουτέστι* Gen.[a] 5) Schol. in Gen.[a] post schol. Vs. 42 legitur. 5) *τοῦ κ. κακωτικοῦ* Lips., *τῆς κακῆς μ.* Gen.[a], *τῆς καταπολὺ σκληροτάτης καὶ κακωτικῆς* H. M. Y. 6) *ἀπεκληρώσατο* Lips. 9) //k. Gen.[b] — *θαρσῆν* Gen.[b] 10) *τὸν Β.* om. Gen.[b] 10) *τῆς* om. k. 13) //Gen.[a] Lips., etiam hic c. lemm. 14) *ἢ* seqq. in Gen.[a] post schol. seq. leguntur. 15) *ἐλπίδων*] Gen.[a] Lips., *ἐλπίδος* vulg. 18) //Gen.[a] Lips. — *ἄλλοκα* om. Gen.[a] 19) *ἤγουν τὸν ἀέρα* N. 19) *συνάπτονται* E. N. — 21) *τοῦτό φ.* om. k. 22) *καθολικῆς* 23., *μοίρης* 1. 2. 7. 25) *κρεῖττον* 1. 2. 27) *εὐδιηνός* E.

Vs. 45.

Vet. *Τὸν θαλλὸν τρώγοντι*: θαλλὸς ἁπλῶς λέγεται πᾶν τὸ τεθηλός· κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός. — (Ἄλλως. *Τὸν θαλλὸν τρώγοντι*: θαλλὸν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι πᾶν τὸ τεθηλός. Ἀρχίλοχος [δέ]·

ἔχουσα θαλλὸν μυρρίνης ἐτέρπετο

καὶ Ὅμηρος·

θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι.

Ἀθηναῖοι δὲ κατ' ἐξοχὴν θαλλὸν τὴν ἐλαίαν φασί. k. 3. 4. 5. Can. Gen.[b.] Vulc.) — *Τὰ δύσσοα*: τὰ δυσδίωκτα ἀπὸ τοῦ δυσκόλως σεύεσθαι καὶ ὁρμᾶν [διὰ τὸ εἶναι πτωχά.] — (Ἡ *δύσοα* δι' ἑνὸς σ ἀντὶ τοῦ δυσώδη ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω. 3.) — *Σίτθ' ὁ λέπαργος*: τὸ σίττα ἐπίφθεγμα βουκολικόν, ὅπερ λέγουσιν [οἱ βουκόλοι·] ὁμοίως καὶ τὸ ψίττα. (εἰώθασι δὲ λέγειν αὐτὸ οἱ· βουκόλοι διώκοντες τὰς βοῦς. k. 4. 5. Gen.[b.]) — *Ὁ λέπαργος*: ὁ λευκός, ἢ ὁ λευκόποκος ἢ ὁ λευκόπλευρος. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπας ἔχειν [καὶ τοῦ] ἀργόν, ὅ ἐστι λευκὸν ἔχειν τὸ δέρμα· (ὡς Ὅμηρος τοὺς κύνας ἀργοὺς λέγει ἀντὶ τοῦ λευκάς, ἢ ταχεῖς κατὰ ἀντίφρασιν· Vulc.) ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ λευκὸς εἶναι κατὰ τὴν λαπάραν.

Rec. (*Θαλλὸς* λέγεται ἰδίως ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος, θύρσος δὲ ἁπλῶς ὁ ἁπαλὸς κλάδος. E. M. N. Gen.[a.] Lips.) — (ΔΥΣΣ. τὰ δυσκόλως σωζόμενα διὰ τὸ εἶναι πτωχά. E.) —

45) Τὸν κλάδον. E. M. — Δυσδίωκτα. k. τὰ δυσκίνητα. C. τὰ κακῶς σωζόμενα. H. M. P. Lips. — Ὁ λευκός. k. ὁ ἔχων λέπας καὶ δέρμα λευκόν, ηγουν λιπαρόν· ὁ λευκός. M.

---

2) //Om. k. Gen.[a.b.] Lips. 3) ἄλλως om. k. Gen.[b], lemma ex 3. 4. 5. Can. Vulc. non allatum, *θαλλὸς* lemma in k., θαλὸν quater Gen.[b.] 4) πᾶν τὸ τεθ. ante θαλλὸν k. 5) δὲ om. k. Gen.[b.] 6) *Archil. fr.* 28. — μυρρίνης] k., μυρίνης rell. 8) *Hom. Od. P,* 224. 9) θαλλόν] add. k. 10) //k. Gen.[b.], in illo post schol. *Ὁ λέπαργος* l. 20. 11) δυσκόλου Gen.[b.] 11) σέβεσθαι k., σώζεσθαι E.[2.] 11) Circumscripta om. k. 11) πτωχαὶ Gen.[b.] et ante Brub. 12) δίσοα cod. 13) //k. 4. 5. Gen.[b.] Phav. — *σίτθ'* lemma in k., *σίτθα* 4. 5., *σίττα* Gen.[b.] 13) τὸ σίττα] Gen.[b.], om. k. 4. 5. vulg. 14) οἱ βουκόλοι om. k. 4. 5. Gen.[b.] 14) ὁμοίως καὶ τὸ om. 4. 5. Gen.[b.] — ψίττα ὁ λέπαργος Phav. sequente lemmate adhaerente. 15) βουκόλοι om. k. 15) ἀπωδιώκοντες 4. 5. Gen.[b.], ἀποδιώκοντος τὰς βοῦς post βουκολικόν 3.[1.] 16) //k. Gen.[b.] — *ὁ λέπ.*] Gen.[b.], ὁ om. k., λέπ. δὲ vulg. 16) ἤγουν ὁ λευκὸς ἢ λευκ. Gen.[b.] — ἢ om. k. 16) λευκόποκος] λευκοποίκιλος k. vulg. 16) ἢ ὁ λευκόπλευρος om. k. 17) καὶ τὸ Gen.[b.], om. k. 18) τὸ λευκὸν ἔχειν δέρμα Gen.[b.] 20) λευκὸς] k. Gen.[b.], λευκὸν vulg. 21) λέγεται ἰδίως] Gen.[a.] Lips., ἰδ. λέγ. vulg.

Ἢ *λέπαργος*: ὁ λευκὸς παρὰ τὸ ἔχειν λέπας ἀργόν, ἤγουν δέρμα λευκόν, ἢ ⟨εἶναι⟩ λευκὸν κατὰ τὴν λαπάραν.

Vs. 46.

Vet. *Κυμαίθα*: ὄνομα βοὸς ἢ αἰγὸς παρὰ τὴν κώμυθα· ἢ [παρὰ τὸ αἰθὴ καὶ τὸ κόμη] ἡ τὰς κόμας αἰθὰς ἔχουσα, τουτέστι ξανθάς· [ἢ ἡ ἐγκύμων.]

Vs. 48.

Vet. *Ἴδ' αὖ πάλιν*: ἰδοὺ πάλιν πρόσεισι τοῖς φυτοῖς. — (*Ἄδε ποθέρπει*: περισπαστέον· δεικτικῶς γάρ ποτε καὶ βαρύνεται κατὰ τὸ διάφορον. Gen.[b.])

Vs. 49.

Vet. *Εἴθ' ἦν μοι ῥοικόν*: ἀντὶ τοῦ καμπύλου. καὶ Ἀρχίλοχος·

ἀλλά μοι ῥοικός τις εἴη κατὰ κνήμην ἰδεῖν·

([ἤγουν εἴη βάτιος περὶ κνήμην. Gen.[b.]]) *λαγωβόλον* δὲ ξύλον, ᾧ διαφεύγοντες οἱ λαγωοὶ βάλλονται. ἢ ὅτι ῥάβδον οὖσαν ὀρθὴν ἐπεύχεται γενέσθαι καμπύλην, ἵνα μὴ ἔγκυον οὖσαν βλάψῃ τὴν βοῦν.

Rec. (*Ῥοικόν*: τὸ καμπύλον. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ῥοιᾶς, δένδρου τινός, ὅτι οἱ ἀπὸ τούτου κλάδοι καμπύλοι εἰσὶ καὶ ὄζους ἔχοντες πλείστους. E. N.)

46) [*Σίττ'*:] ἄπιθι. P. — [*Κυμαίθα*:] πυρρά. k. — Ἄπελθε δηλονότι. M.

47) *Αὐτόθεν*. k. H. M. Lips. ἐντεῦθεν. E. F. — Ἐπίρρημα δεικτικὸν τὸ ἴδε. H. M. P. Y. Lips.

49) *Καμπύλον*. k. 4. ἢ τὸ ἀπὸ ῥοιᾶς ῥόπαλον. 4. τὸ ἐπικαμπές. E. N. — Τὸ ῥάβδιον. k. τὸ τοὺς λάγους βάλλον κορύνιον. M. εἶδος φυτοῦ. P. τὸ λαγωβόλον τὸ καμπύλον. Lips.

---

1) //Gen.[a.] omisso ὁ. 1) ἀργὸν om. Gen.[a.], qui ἤτοι. 4) //k. Gen.[b.] Phav. — ἢ αἰγὸς] 3. Gen.[b.] Vulc., καὶ αἰγὸς k. Phav. vulg. 4) παρὰ κόμυθα Gen.[b.], παρὰ τὸ Phav. 5) Circumscripta om. k. — αἴθη et αἴθας vulg., τοῦ κόμη Gen.[b.] 6) ἢ ἡ ἐγκ.] 4. 5., ἢ ἐγκ. Gen.[b.] vulg., om. k. 8) / k. — τοῖς φύλλοις ἢ τοῖς φυτοῖς k. 12) //Gen.[b.] — ἀντὶ τοῦ] 3. P. Gen.[b.], ῥοικὸν τὸ vulg. 12) καὶ] 3. P. Gen.[b.], ὡς καὶ E., om. vulg. 14) *Archil. fr.* 60. — κατὰ κν. ἰδ. om. E. 15) ἢ εἴη βάττος περὶ λίμνη cod. 15) Verba λαγωβόλον ... βάλλονται etiam in Gen.[a.] extant. — τὸ λαγ. Gen.[b.], δὲ om. Gen.[a.] 16) λαγ. ᾧ οἱ διαφ. λαγ. ξύλῳ (ξύλα Gen.[b.]) βάλλονται P. Gen.[b.] 17) καμπύλον Gen.[b.] 18) βλάβῃ τὸν νοῦν P. — 22) πυρὰ cod.

Vs. 50. 51.

Vet. *Θᾶσαι μ' ὦ Κορύδων*: παρεπιγραφὴ τὸ σχῆμα. κατὰ γὰρ τὸ σιωπώμενον ἀπερχόμενος ὁ Βάττος ἀπελάσαι τὴν δάμαλιν ὑπὸ ἀκάνθης ἐτύπη, καὶ δεῖται τοῦ Κορύδωνος ἐξελεῖν αὐτήν. διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπέστρεψε τὸν λόγον καί φησι· θέασαί με πρὸς τοῦ Διός· ἄρτι γάρ με ἄκανθα ἐπάταξε παρὰ τὸ σφυρόν. — (Ἰστέον ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀπῆλθεν ὁ Βάττος διῶξαι τὰς βόας, καὶ ἀπερχόμενος ἐπάτησεν ἄκανθαν. P. Gen.[b.]) — *Ἀρμοῖ*: εἰ μὲν ψιλοῦται, τὸ ἀρτίως καὶ νεωστὶ σημαίνει· εἰ δὲ δασύνεται, τὸ ἡρμοσμένως. τὸ δὲ *βαθεῖαι* ἀντὶ τοῦ ὑπερμεγέθεις καὶ μετέωροι. — (*Ἁρμῷ*: — παρὰ τοῖς Συρακουσίοις διὰ τοῦ οι γράφεται. ἐκεῖνοι γὰρ ἁρμοῖ λέγουσι κατὰ συστολὴν τοῦ ω εἰς τὸ ο, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ·

ἁρμοῖ γὰρ Δαναῶν γῆ ὡς ἀπὸ βουγεέως.

σημαίνει τὸ ἀρτίως ἢ ἁρμοδίως·

ἁρμοῖ που κἀκείνῳ ἐπέτρεχε λεπτὸς ἴουλος.

οὕτω Θέων ὁ Ἀρτεμιδώρου. προστίθησι δέ, ὅτι τὸ ἀρμοῖ ψιλούμενον μὲν σημαίνει τὸ ἀρτίως, δασυνόμενον δὲ τὸ ἁρμοδίως. EtM. 144, 50.)

Vs. 52.

Vet. *Ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντί*: ἀτρακτυλὶς εἶδος [βοτάνης ἢ] ἀκάνθης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς ἀγροικικὰς γυναῖ-

50) *Παρεπιγραφή.* M.

51) *Νεωστί, καὶ Αἰσχύλος· ἀρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.* 4. *νεωστί.* k. *ἐπίρρημα. νεωστί, ἅμα.* M. P. *ἅμα.* Lips. — *Ὑπὸ τὸν ἀστράγαλον.* M. Lips. *ἢ εἰς τὸ πέλμα τοῦ ποδός.* M. — *Ὑπερμεγέθεις.* k. *λίαν δασεῖαι.* K. P. Lips. *μακραί.* E.

52) *Εἶδος ἀκάνθης.* k. *ἄκανθα οὕτως ὀνομαζομένη.* M.

---

2) //k. — *παρεπιγραφὴ*] conj. Duebnerus ex GlM., *ἀποστροφὴ* k. vulg. 3) *κατὰ γὰρ ... αὐτήν* om. k., ubi pergitur: *ἀπέστρεψε γὰρ τὸν λόγον πρὸς τὸν Κορύδωνα καί.* 9) //k. Gen.[b.] — *ἀρμοῖ*] k., *ἀρμοῖ δ' ὦδ' ἔπαξε* Gen.[b.], *ἀρμοῖ μ' ὦδ' ἐπάταξεν* Call. 9) *ἀρτίως καὶ* om. k., *καὶ νεωστὶ* om. Gen.[b.] 10) *ἢ* pro *εἰ* Gen.[b.] 10) *ἡρμοσμένον* k. 10) *τὸ δὲ* seqq. om. k. — *τὸ ὡς τὸ βαθῆναι* Gen.[b.] 11) *μετ. καὶ ὑπ.* Gen.[b.] 12) *διὰ τοῦ ι* vulg. 14) *Callim. fr.* 230. — *βουγενέως* D., *βουτενιως* M. De vera lectione cf. Schneidew. post Eustath. Prooem. Pind. p. 39. 16) *Callim. fr.* 44. — *ἐπέτρεχον* D. P., *ἐπέπρεπε* V.[b.] 17) *οὕτως* V.[b.], *οὗτος* M. — *Θέων ὁ Ἀρτεμιδώρου*] V.[b.] et Par. ap. Bast. ad Gregor. p. 368, *Θέων ὁ τοῦ Ἀρτεμιδώρου* Leid. ibid., *θεῶν ὅτε Ἀρτεμιδώρου* M., *θε) ὁ τοῦ ἀρτεμιδώρου* D., *θέλει ὁ Ἀρτεμίδωρος* vulg. 21) //k. sine lemm. et Gen.[b.], in quo desunt *ἐντὶ* et *ἀτρακτυλίς.* 21) *βοτ. ἢ* om. k., *ἢ ἀκ.* om. Gen.[b.] 22) *τοῦ* om. Gen.[b.], *τὰς* om. k. 22) *ἀγροικικὰς*] P. Gen.[b.], *ἀγροίκας* k., *ἀγροίκων* vulg. — 24) Gl. 4. etiam a Gaisf. inter Scholl. allata est. *Aesch. Prom.* 616. *ἄρμοι πέπανσται* 4.[1.]

κας ἀτράκτους ποιεῖν ἐξ αὐτῶν. ἔνιοι δὲ ἀτρακτυλίδας ⟨*εἰς*⟩ *τὰ ἀγριολάχανα συγκαταλέγουσι.*

Vs. 53.

Rec. (*Χασμώμενος*: *ἀποβλέπων, τὸν νοῦν ἔχων.* 1. 2. H. M. *Lips.)

Vs. 54.

Rec. *Ἔχω τέ μιν· ἅδε καὶ αὐτά*: *κρατῶ αὐτήν, τὴν ἄκανθαν δηλονότι. τὸ δὲ ἥδε ταὐτὸ δύναται τῷ ἴδε ἐπιρρήματι.*

Vet. (*Ἅδε καὶ αὐτά*: Gen.[b]) *ὁ καὶ περισσός, ὥσπερ καὶ παρ' Ὁμήρῳ·*

τῶν ἀμόθεν γε θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.

— *Ἄλλως. Ἐκβαλὼν τὴν ἄκανθαν δείκνυσι τῷ Βάττῳ καί φησιν· ἥδε καὶ αὐτή.*

Vs. 55.

Rec. *Ὀσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἁλίκον ἄνδρα*: *βαβαί, ὅσον ἐστὶ τὸ τὴν πληγὴν ποιοῦν. δεικτικῶς ἐμφαίνει τό τε μέγεθος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν σμικρότητα τῆς ἀκάνθης.*

Vet. (*Καὶ ἁλίκον ἄνδρα*: Gen.[b]) *τὸ ἡλίκον πρὸς τὸν ἄνδρα, ἵν' ᾖ· μικρὸν ὂν τὸ τύμμα ἡλίκον ἄνδρα, τουτέστι μέγαν ἢ ἀνδρεῖον, δαμάζει. ἢ τὸ ἡλίκον ἐπιρρηματικῶς, ἵν' ᾖ·* (*ὅσον τὸ τύμμα, καὶ* Gen.[b]) *ὁποίως δαμάζει τὸν ἄνδρα.* — (*Ὀσσίχον*: *ὅσον, ἡλίκον.* Hesych.)

53) *Βλέπων.* 5. *εἰς αὐτὴν τὸν νοῦν ἔχων.* M. — *Ἆρα βλέπεις αὐτήν.* P. Lips.

54) *Κρατῶ αὐτήν.* Lips. — [*Ἅδε*:] *γράφεται καὶ ἴδε.* 23. — *Περισσὸν τὸ καί.* k.

55) [*Ὀσσίχον*:] *μικρόν.* k. C. E. — *Τὸ πλῆγμα.* k. *ἡ πλῆξις.* C. *ἡ ἄκανθα ἡ πλήξασα.* E. N. — *Κατέβαλεν.* M. *συντρίβει.* P.

---

2) *συγκαταλέγουσι*] k., *φασὶ* vulg. 4) *ἤγουν ἀποβλέπων κεχηνώς* M. 7) //Lips. s. l. *κρατῶ αὐτήν*, in marg. *τὸ δὲ* seqq. 8) *ἥδε*] M. Y. Lips., *ἅδε* vulg. Ceterum illi *ταὐτὸν δύν. τὸ ἥδε.* 8) *τῷ*] M. Y. Lips. Reisk. seqq., *τὸ* vulg. 8) *ἐπιρρήματι*] add. M. Y. Lips. 10) //Gen.[b] — *περισσὸν ὃ καὶ* Gen.[b] 12) *Hom. Od. A*, 10. — *ἀμόθεν*] ante Heins., *ἀμόθεν* vulg. 13) //Gen.[b] — *ἄλλως. ἐκβ.*] Gen.[b], *ἐκβ. γὰρ* vulg. 13) *καὶ δεικνύων αὐτὴν τ. Β. φησίν* Gen.[b] 14) *ἥδε*] *ἅδε* vulg. 14) *αὕτη* ante Xyl. 16) //Lips. s. l. *βαβαί ... ποιοῦν*, rell. in marg. 19) //Gen.[b] 21) *μέγα* ante Heins., *ἄνδρα* pro *μέγαν* Gen.[b] 21) *ἢ ἄλλως· τὸ ἡλικὸν ἐπίρρημα* Gen[b] 21) *ἵν' ᾖ*] Gen.[b], *ἀντὶ τοῦ* vulg. 22) *ὅσον*] *ὀσσίχον* cod. 22) *τ. ἄ. δαμ.* Gen.[b] — 28) *πικρὸν* k.

Vs. 56.

Rec. Μὴ ἀνάλιπος: ἀνήλιπος ὁ ἀνυπόδητος. ἧλιψ γὰρ τὸ ὑπόδημα παρὰ τὸ ἑλίσσειν τὸν πόδα, ἐξ οὗ καὶ πέδιλον τὸ ὑπόδημα· ἀνήλιπος δὲ οἱονεὶ ὁ μὴ ἑλίσσων τὸν πόδα. — (Ἀνάλιπος: ὁ ἀνυπόδητος ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ καὶ τοῦ ἧλιψ, ὅ ἐστιν εἶδος ὑποδήματος. E.)

Vs. 57.

Vet. Ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι [κομόωντι]: (— γράφεται καὶ κάκτοι — k. 3. 4. 5. P. Gen.[b]) κομόωντι ἀντὶ τοῦ κομῶσιν, ἤτοι ἀκάνθας ἔχουσι· κόμαι γὰρ ῥάμνου καὶ ἀσπαλάθου αἱ ἄκανθαι. ἀσπάλαθοι δὲ εἶδος ἀκάνθης, ᾗ πληγέντες οἱ ἔλαφοι ἀποθνήσκουσιν. ἀσπάλαθος δὲ εἴρηται διὰ τὸ μὴ ῥαδίως ἀπὸ τῶν πληγέντων ἀποσπᾶσθαι, ἤτοι ἀφαιρεῖσθαι. — (Ἀσπάλαθος: εἶδος ἀκάνθης. εἴρηται παρὰ τὸ σπῶ σπάλαθος καὶ ἀσπάλαθος. οὕτως Ἀμάραντος εἰς τὸν Θεόκριτον. Etymm.)

Vs. 58. 59.

Rec. Εἶπ' ἄγε μοι Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦ ῥ'

56) Ἀνυπόδητος. k. Lips.

57) [Ῥάμνοι:] τὰ κοινῶς ῥοπάκια. M. — [Ἀσπάλαθοι:] βοτάναι ἀκανθώδεις. M. τζυκνίδαι. P. — Κομῶσιν ἀντὶ τοῦ τρέφονται, αὔξονται. Lips.

---

2) //Gen.[a] et Phav. sine lemmate. 2) ἀνήλιπος ὁ] Gen.[a] et Phav., ἤγουν vulg. 2) ἀνυπόδετος Gen.[a], ὃς καὶ ἀνάλιπος Δωρικῶς addit Phav. 2) ἧλιψ ... πόδα vulgo post πέδιλον τὸ ὑπόδημα leguntur, unde in hunc locum transposui, om. Gen.[a] 4) ὑπόδυμα Gen.[a] Sequentia om. Phav. 8) //k. Gen.[b] — ῥάμνοι τε καὶ ἀσπ. lemma in P., ῥάμνοι καὶ ἀσπ. in k., θάμνοι καὶ ἀσπ. in 3. 4. 5., ῥάμνοι καὶ ἀσπ. θάμνοι καὶ ἀσπ. in Gen.[b], ῥάμνοι τε om. Call., κομόωντι om. k. 3. 4. 5. P. Gen.[b] 9) γὰρ pro γράφεται k. 9) κάκτοι] Wartonus, κάκτιοι 5. P., κάττιοι k., κάτιοι 4., κάτριοι 3., μάκτιοι Gen.[b] 9) κομοῶντι δὲ k., τὸ δὲ κομόωντι 3. 4. 5. P. Gen.[b] In k. verba ῥάμνοι ... κομοῶντι δὲ casu post αἱ ἄκανθαι l. 11 leguntur. 10) ἤτοι] add. Gen.[b] 10) θάμνου καὶ ἀσπάλαθα P., θάμνον καὶ ἀσπάλαθαι 5., θάμνοι καὶ ἀσπάλαθοι Gen.[b] 11) καὶ pro αἱ 5. 11) ἀσπάλαθοι] k. Gen.[b], -θος vulg. — δὲ om. k. 12) ᾧ pro ᾗ P. Gen.[b] 12) αἱ ἔλ. k. et ante Scult. 12) ἀσπάλαθοι k. 12) δὲ] add., εἴρηται om. k. Gen.[b] 13) ἀπὸ] k. P. Gen.[b], ὑπὸ vulg. 13) ἀποσπ. ἤτοι om. P. Gen.[b] In k. ex ultimis vocibus haec supersunt: πλ.. ..ᾶσθαι.. 14) EtG. 84, 24, ubi ἀσπάλαθρος bis et σπάλαθρος, EtM. 158, 30 sine εἴρηται δέ. 15) οὕτως seqq.] EtG. et Par. Sorb. (τὸ Θεόκριτος Par.), om. EtM. vulg. 18) //Lips. s. l. ἄγε εἰπέ μοι — τὸν ... Αἴγωνος — ἄρα ἀκμὴν περαίνει κείνην τὴν μελ. ὁ. ἔχουσαν — ἴσως τὴν ἐρωτικήν, et in marg. ἧς ἕνεκα seqq.

ἔτι μύλλει: *ἄγε εἰπέ μοι ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον — τὸν πατέρα λέγει τοῦ Αἴγωνος — ἆρα ἔτι ἐλαύνει, ἤγουν φιλεῖ, ἐκείνην τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ τὴν μελαίνας ὀφρῦς ἔχουσαν, ἧς ἕνεκά ποτε ἐρωτικὸν πάθος ἐδέξατο.* — (*Ἐρωτίδα*: *ἤγουν τὴν ἐρωτικήν, ἧς ἕνεκά ποτε ἐρωτικὸν ἔσχε πάθος.* Gen.[a]) — (*Ἐρωτίδα*: *ἢ τὴν ἐρωμένην, ἢ καὶ ὡς ὄνομα κύριον.* E.)

Vet. (⟨*Γερόντιον*: *τὸν πατέρα λέγει τοῦ Αἴγωνος·*⟩ *οὐχ Ἑλληνικὸν δέ, ἀλλὰ ὑποκοριστικόν.* 3. 4. 5. Can. Gen.[b] Vulc.) — (*Μύλλει*: *ἀντὶ τοῦ φιλεῖ.* k. *μυλλὸν γὰρ τὸ διεστραμμένον, οἱ δὲ ἐρῶντες διεστραμμένοις τοῖς ὄμμασι βλέπουσι.* k. 3. 4. 5. Can. Gen.[b] Vulc. — *Ἄλλως. Γράφεται μύλλει, ἤγουν ἐπι..... αἰσχρῶς.* k.) — *Μύλλει*: *κάμπτει· ἀλλὰ καὶ ἐλαύνει καὶ περαίνει ἀπὸ τῶν ἀλούντων καὶ τῇ κώπῃ τοὺς μύλους ὠθούντων.* — (*Μύλλει*: *πλησιάζει.* Hesych.)

Vs. 60. 61.

Vet. *Ἀκμὰν ὦ δειλαῖε*: *οὐχ ὡς λοιδορῶν, ἀλλ' ὑποκοριζόμενος καὶ ὑποκρινόμενος τοῦτο λέγει.*

Rec. *Πρὸ ὀλίγου γὰρ αὐτὸν ἐπελθὼν καὶ πρὸς τὴν μάνδραν* [*ἢ μάκτραν ἢ βάκτραν — τριχῶς γὰρ φέρεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις* —] *κατελάμβανον, ὁπηνίκα ἐνήργει, τὴν μετ' αὐτῆς δηλονότι μίξιν.*

58) *Ὑποκοριστικόν.* k. — *Ἀκμήν.* 1. 2. E. M. Lips. — *Φιλεῖ, συνουσίαν ζητεῖ.* k. *συνουσιάζει.* 4. 5. 6. *περαίνει.* 1. 2. Lips. *ἀλήθει, ἤγουν συνουσιάζει, περαίνει.* E. F. M. N.

59) *Ἴσως τὴν ἐρωτικήν.* H. I. Y. Lips. — *Ἠράσθη.* k. E. F. M. *ἐρωτικῶς ἔσχεν.* P.

60) *Τουτέστι μέχρι τοῦ νῦν χρῆται τοῖς ἀφροδισίοις.* E. — *Πρώην, πρὸ ὀλίγου.* H. M. N. Lips.

3) *μέλανας* ante Heins. 7) In Vulc. haec et reliqua ad h. v. fere legi dicuntur ut in 3. 4. 5. Can., cf. infra ad lin. 12. 9) *μυλλὸν γὰρ*] *μύλλον δὲ* k., *καὶ μύλλον* (Gen.[b]), *καὶ μῦλλον* rell. Accentum corrigi jussit Duebnerus. 10) *οἱ δὲ ἐρῶντες*] *οἱ γὰρ γέροντες* codd. 10) *φιλοῦσι* pro *βλέπουσι* k. 12) Lacuna in k. humiditate nata. 12) //k. 3. 4. 5. Can. Gen.[b] Vulc., in quibus libris (excepto k.) ante *οὐχ Ἑλληνικὸν* lin. 7. legitur. — *ἢ ῥ' ἔτι μύλλει* Gen.[b] 12) *κάμπτει· ἀλλὰ καὶ*] k. 3. 4. 5. Can. Gen.[b] Vulc., *δὲ* vulg. 13) *καὶ περαίνει*] k., *ὠθεῖ, περαίνει* vulg., om. Gen.[b] 13) *ἀλούντων* ante Heins., cujus loco *ὠθούντων* Gen.[b] 13) *κόπῃ* ante Xyl., *κώμῃ καὶ* Gen.[b] 14) *μυέλους* k., *μύλλους* Gen.[b] 16) //k. sine *ἀκμάν.* 16) *λοιδορούμενος* 4. 5. 17) *ὑποκρινόμενος*] k. vulg., *ἀποκρ.* Reisk. seqq. — *τοῦτο λέγει* om. k. 18) //Lips. s. l. *πρώην ἤγουν πρὸ ὀλίγου — ἐπελθὼν — πρὸς — ὁπηνίκα*, et in marg. *τὴν . . . μίξιν*, quae signo ad suum locum s. l. referuntur. 18) *αὐτὸς* Kiessl. 20) *ἐνάργει* ante Xyl., *ἐνήργει τὴν μίξιν αὐτῆς* P. 21) *δηλοῖ* pro *δηλονότι* N.

Vet. Καὶ ποτὶ τὰν μάνδραν: τὴν τῶν προβάτων ὀρκάνην. γράφεται καὶ ποτὶ τὰν μάκτραν, ὅ ἐστι σκεῦος ξύλινον ἀβακοειδές, οὗ φυρᾶν εἰώθασιν. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ μάττειν [καὶ φυρᾶν] ἐν αὐτῇ τὰς μάζας.

Vs. 62. 63.

Vet. Φιλοῖφα τό τοι γένος: [ἤγουν ὁ] φιλῶν τὸ συνουσιάζειν, [φιλοσυνουσιαστά]· οἴφειν γὰρ τὸ συνουσιάζειν. οὕτω καὶ παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι κόρυφος λέγεται ὁ ὡς κόρη οἰφώμενος. — Φιλοῖφα: οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν ἀπὸ τοῦ ὀπυίειν· ἔνθεν καὶ

οἰφόλις γυνή·

εἶτα

ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ,

παροιμία, ἥν φασι διαδοθῆναι, ἐπεὶ οἱ χωλοὶ ἐν οἴκῳ καθεζόμενοι συνεχῶς ἀφροδισιάζουσιν. Οἱ δέ φασι τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν [ῥυῆναι ἤτοι] διαδοθῆναι. αἱ Ἀμαζόνες ἐπὰν ἄρρεν γεννήσωσι, χωλὸν αὐτὸ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ ἀνδρειότερον

61) Ἡνίκα συνεκοιμάζετο. k.
62) Εὖ σοι γένοιτο. M. Lips. — Ὦ γερόντιον φιλοσυνουσιαστά. P. φιλοσυνουσιαστά. k. Lips. φίλε συνουσίας. K. πόρνε ἀπὸ τοῦ οἰφῶ τὸ συνουσιάζω. E.

---

1) //k. Gen.[b.] — μάνδρα lemma in k., μάνδραν in 3. 4. 5. 1) τὴν τ. πρ. ὀρκ. om. 3. 4. 5. Gen.[b.] 2) γράφεται καὶ ποτὶ] add. k. 3. 4. 5. Gen.[b.] 2) τὰν μάκτραν] τὰν βάκτραν k. 3., τὰ βάκτρα 4. 5. Gen.[b.], ἢ μάκτραν ἢ βάκτραν vulg. 2) ὅ ἐστι] k. Gen.[b.], ἥ ἐστι vulg. 3) ἀβ. οὗ φ. om. Gen.[b.] 3) ὠν. δὲ hoc loco om. k. Gen.[b.], contra in fine ὠνόμασται k., ὠνόμασθαι Gen.[b.] 4) μαλάττειν k., μάτην Gen.[b.] — καὶ φυρᾶν om. k. Gen.[b.] 4) αὐτῇ] k., αὐτῷ Gen.[b.], αὐταῖς vulg. 4) μαμάζας Gen.[b.] 6) //k. Gen.[b]. Phav. s. v. οἰφεῖν. — τό τοι γ. om. k. 6) ἤγουν ὁ om. k. Verba ante οἰφεῖν et γὰρ om. Phav., qui in fine addit καὶ ἀπὸ τοῦ οἰφεῖν φιλοίφης, ἤγ. ὁ φιλ. τ. συν. 7) φιλοσυν. om. k. Gen.[b.] Phav. 8) οὕτω ... συνουσιάζειν om. Gen.[b.] 8) κόρυφος] k., κόροιφος vulg., κόρσοιφος 3. 5. 8) ὁ ὡς κόρη] Duebnerus, ὡς κόρη k., ὁ κόρην vulg., τὸν ὡς κόρην οἰφώμενον EtM. 8) ἀφώμενος k. 9) //k. Gen.[b]. Phav. post Sch. praec. — φιλοῖφα] k., ἢ vulg. 9) ὀπυίειν] Duebnerus, ὀπιπεύειν k. vulg., ὀπιπτεύειν 4. 5. Can. Gen.[b.] Vulc. 10) ἔνθεν] Gaisf., ἔνθα k. vulg., ὅθεν 4. 5. Can. Gen.[b.] Vulc. 11) οἰφόλις] Stephanus in Thes., οἰφωλὴς vulg., οἰφηλὴς Gen.[b.], ἠφ. λ.. k., ubi γυνὴ non apparet. 12) εἶτα] εἴπερ k., ὅθεν καὶ vulg. 13) *Paroemiogr. I p.* 196. *II p.* 147. 308. — ἄριστος Gen.[b.] 14) παροιμία hoc loco k., ante ἄριστα vulg. 14) φησι k. 14) οἱ γὰρ χωλοὶ Gen.[b.] 14) καθήμενοι Gen.[b.] 15) ἀφροδιάζουσιν k. Gen.[b.] 15) ὅ φασιν Gen.[b.] Pro οἱ δέ φασι seqq. Phav. habet ἄλλοι δὲ ἄλλως λέγουσι. 15) ἐντ. τὴν παρ. k. Gen.[b.] 16) ῥυῆναι ἤτοι om. k. Gen.[b.] 16) αἱ γὰρ Gen.[b.] 17) αὐτὸν Gen.[b.] 17) ἵνα ... γένηται om. k. — 18) ἡ νίκη cod.

αὐτῶν γένηται, καὶ τούτοις ἀνδρωθεῖσι συνίασι. Σκυθῶν οὖν λεγόντων κάλλιον ἔχειν συνεῖναι αὐτὰς αὐτοῖς, ἐκεῖνά φασιν· ἄριστα χωλοὶ οἰφοῦσι. — [Ἢ Σατυρίσκοις:] τοὺς Πᾶνας πλείους φησὶν ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Σατύρους, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδᾳ. οἱ Σάτυροι καὶ οἱ Πᾶνες εὐεπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας. ὅτι δὲ οἱ Σάτυροι τοιοῦτοι, δῆλον ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· ἀπὸ γὰρ τῆς σάθης πεποίηται ὁ Σάτυρος· σάθη δὲ ἡ εἰς ἐπιθυμίαν ἐκπύρωσις. — Ἄλλως. Ἢ Σατυρίσκοις: ἀκρατεῖς οἱ Σάτυροι ἐρώτων. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σάθη [— σάθη δὲ τὸ μόριον τοῦ ἀνδρός, ὅπερ καὶ πέος λέγεται —] (<σάθηρος> καὶ Σάτυρος. τοὺς Πᾶνας πλείους φησὶν ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ τοὺς Σατύρους, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδᾳ. ὅτι δὲ οἱ Σάτυροι καὶ οἱ Πᾶνες εὐεπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας κατάγυνοι ὄντες, καὶ Καλλίμαχός φησι· k. 4. 5. Gen.[b.] *„εἴ τι φημι ἐρημώθη ἄμηρος δύναται ἐμπεῖραι.“ περὶ γὰρ Σατύρων πρόδηλον.* 4. 5. *καὶ γὰρ τοὔνομα ἀπὸ τῆς σάθης λέγεται.* 4.) — *Κακοκνάμοισιν ἐρίσδει: ἐπειδὴ <ὡς> αἱ αἶγες ἔχουσι λασίους πόδας· ἢ ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν κνημῶν κακοδέρμοις.*

Rec. (*Τὸ γένος σοι ἢ Σατυρίσκοις ἐρίζει, ἤγουν ἁμιλλᾶ-*

63) *τράγοις.* M. — *Κακὰ σκέλη ἔχουσιν.* E. *τὰς κνήμας ἔχουσι λεπράς.* M. *τοῖς κακοεράστοις.* P. — *Ἁμιλλᾶται καὶ ἐξισοῦται.* P. *ἁμιλλᾶται εἴδει.* M.

---

1) *αὐτὸς* pro *αὐτῶν* Gen.[b.] 1) *ταύταις ἀνδρωθὲν συνουσιάζοι* 3., *ἵνα τ. ἀ. σ.* p. (quibus significari videtur eadem codicis 3. lectio, *τούτων ἀνδρωθέντων συνουσιάζειν* Vulc., *ἀνδρειωθεῖσι συνιᾶσι* k. 2) *κάλλιον*] *καλὸν* vulg. 2) *ἔχειν*] add. k. 2) *αὐτὰς αὐτοῖς*] *αὐτὰς ἑαυτοῖς* vulg., *αὐτὰς αὐτοὺς* Gen.[b.], *αὐτοῖς αὐτὰς* k., cf. Eustath. 403, 8. *Σκυθῶν δὲ προκαλουμένων αὐτὰς αὐτοῖς συνοικεῖν.* 2) *ἐκεῖνά φασιν*] k. Gen.[b.], *ἐκεῖναι ἔφασαν* vulg. 3) *χωλὸς* Gen.[b.] 3) //Om. k. Gen.[a.b.] Lips. 3) *Πᾶνας πλείους φησὶν — Σατύρους*] *Σατύρους οἱ πλείονές φασιν — Πᾶνας* vulg. 9) //k. Gen.[b.] sine *ἄλλως. ἢ.* 10) Circumscripta desunt in k. 11) *λέγεται καὶ πέον* sine *ὅπερ* Gen.[b.] 11) *καὶ Σάτυρος*] *καὶ σατυρίσκους* 4. 5. Gen.[b.], *σατυρίσκους* k. 12) *πλείους*] k. pr., *οἱ πλ.* k. sup. 4. 5. Gen.[b.] 12) *φησίν*] *φασίν* codd. 12) *σειλινοὺς* 4. 5. Gen.[b.] 13) *αἰσχύλου* 4. 5. 14) *Ἀνδρομέδῃ* Gen.[b.] 14) *ὅτι οἱ* k. 14) *καὶ ἐπίφοροι* Gen.[b.] 15) *κατάγυνοι ὄντες*] L. Dindorf. in Thesaur. VII p. 100. D., *κάταγνοι ὄντες* 4. 5., *καταγνοίοντες* Gen.[b.], *καὶ ἄναγνοι ὄντες* k. 15) *καὶ Κ. φ.* om. k. 16) *ἐρημώθη … ἐμπεῖραι*] 5., *ἄμωρος ἐρημώθη δύνατο ἐν πείρᾳ* 4. 18) *ἀπὸ*] Geel., *ὑπὸ* cod. 19) //k. Gen.[b.] — *ἐρίσδει* om. k. 19) *ὡς*] add. Duebnerus. 19) *ἤγουν* pro *ἢ* k. Gen.[b.] 20) *ὀρῶν* ante Brub., *ὅρων* k. 20) *κνημῶν*] k. 3. 4. 5. Gen.[b.], *κρημνῶν* vulg. 20) *κακοδ.* om. 3. 4. 5. Gen.[b.] 21) *τὸ γένος σοι ἢ* om. Gen.[a.]

ται, ἀπὸ τοῦ πλησίον ἢ Πασὶ κακοκνήμοις. E. I. M. Y. Gen.[a] Lips. [*Σάτυροι*] *οὗτοι γὰρ ἐπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας.* Gen.[a])

Idyll. V.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ παρὸν εἰδύλλιον Αἰπολικὸν καὶ Ποιμενικόν· οἱ δὲ διαλεγόμενοι ἀλλήλοις εἰσὶ Κομάτας καὶ Λάκων. Δωρίδι. — (*Αἰπολικὸν καὶ Ποιμενικόν. δραματικόν.* C. D. F. K. M. N. Q. — *Θεοκρίτου Βουκολιασταὶ Κομάτας καὶ Λάκων.* M. — *Ὁ Κομάτας ὁ Λάκων, αἰπόλος ποιμήν.* Lips. — *Δραματικώτερον δέ ἐστι τὸ εἰδύλλιον. Ὁδοιπόρος ἐν Δωρίδι. Κομάτας καὶ Λάκων.* Gen.[b] *προλογίζει δὲ ὁ Κομάτας.* v. I. Gen.[b] — *Ἰστέον ὅτι καὶ ἐν τῷ παρόντι εἰδυλλίῳ Δωρίδι κέχρηται Θεόκριτος διαλέκτῳ.* K. M. P.)

(*Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Τὸ παρὸν εἰδύλλιον σύγκειται καὶ αὐτὸ ἐκ στίχων δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ρν', ὧν τελευταῖος· αἴ μή τυ φλάσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.* M.)

Vs. 1.

Vel. [*Αἶγες ἐμὲ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν συβαρίταν.*] (*Συβαρίταν: τὸν ἀπὸ Συβάρεως πόλεως. Σύβαρις δὲ καὶ Θουρία ἡ αὐτή. μετὰ γὰρ τὸ καθαιρεθῆναι ταύτην ὑπὸ Κροτωνιατῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἐλθόντες ᾤκησάν τε ταύτην καὶ Θουρίαν προσηγόρευσαν ἀπό τινος κρήνης Θουρίας. Θεόκριτος δὲ διιστᾷ, καὶ ἄλλην τὴν Θουρίαν λέγει καὶ ἄλλην τὴν Σύβαριν. λέγει γὰρ παρακατιών·*

ἇδε τοι ἁ ποίμνα τῶ Θουρίω ἐστὶ Συβάρτα,
Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς φίλε τῶ Συβαρίτα.

3.) — *Τὸν Συβαρίταν: Σύβαρις πόλις Ἰταλίας ἢ ἀπὸ οἰκιστοῦ τινὸς ἢ ἀπὸ Συβάρεως ποταμοῦ. νῦν δὲ* ⟨*Συβαρίτην*⟩

---

1) *πάνεσι* Lips. 11) Haec in I. post eam hypothesis partem leguntur, quae ibi in scholia ad Vs. 1. aberravit. — *δὲ ὁ* om. v. 19) Post hunc versum vulgo legitur pars hypothesis, vid. ad p. 15. 5, om. Gen.[a. b.] Lips. 26) Vs. 72. — *ἇδε τοι*] *ἅδε τοι* Wart., *ἁ δέ τοι* Kiessl. seqq. — *Θουριᾳ* Wart. (corr. Kiessl.) 28) //Gen.[b] hoc initio: *τὸν Συβ. ἢ ὄνομα πόλεως ἀπὸ οἰκ. τ. ἢ ἀ. Σ. ποταμοῦ. ἔστι δὲ αὐτὴ πόλις τῆς Ἰταλίας ἄποικος* (*τῶν Ἀθηναίων* add. Adertus) *νῦν καλουμένη Θούριον. τινὲς τὸ αὐτὸ Θούριον καὶ Συβαρίτην* (leg. *Σύβαριν* cum Aderto) *καλοῦσιν. λέγεται δὲ ὅτι ὑπὸ τῶν Κρ.* Gen.[b]

καλεῖ τὸν Θούριον, ταὐτὸν ὂν Θούριον καὶ Σύβαρις. λέγουσι γάρ, ὅτι ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν καθῃρέθη ἡ Σύβαρις· ἐλθόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτὴν ᾤκησαν καὶ τῇ πόλει μετήμειψαν τὸ ὄνομα, καλέσαντες αὐτὴν Θούριον ἀπὸ Θουρίου ποταμοῦ ἐκεῖσε ῥέοντος.

Rec. (*Αἰπολικὸν τὸ ἦθος. διαλέγεται ταῖς αἰξὶν ὡς λόγῳ χρωμέναις καὶ δυναμέναις συνιέναι ὅτι καὶ λέγει· αἶγες ἐμαί, τῆνον τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν φεύγετε τὸν Λάκωνα.* 6. Gen.[a]) — (*Τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν: τὸν ἀπὸ τῆς Συβάρεως. ἔστι δὲ ἡ Σύβαρις πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, ἣ καὶ Θούριον λέγεται.* Gen.[a] Lips.) *Θούριος δὲ ὄνομα κύριον καὶ ὁ ὁρμητικός.* — (*Ἰστέον ὅτι αὕτη ἡ Σύβαρις καὶ Θούριον καλεῖται ἀπό τινος Νηρηΐδος Θουρίας.* Q.)

Vs. 2.

Vet. *Τὸν Λάκωνα: Λάκων ὄνομα κύριον· ἐκτείνει δὲ τὸ α διὰ τὸ μέτρον. εἰώθασι δὲ οἱ παλαιοὶ τοῖς δούλοις ὀνόματα τιθέναι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν· Σύρον, Λυδόν, Καρίωνα. οὕτω καὶ τὸν Λάκωνα· Δωριεὺς γὰρ ἦν.*

Rec. *Τό μευ νάκος: ὅς μου τὸ νάκος* (*ἔκλεψε. νάκος δὲ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα.* Gen.[a] *Lips.) — (*Νάκος: ἡ τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν δορά. λέγεται δὲ καὶ περὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου, ὥσπερ βλάβος καὶ βλάβη.* Gen.[a])

Vet. (*Νάκος χθές:* Gen.[b]) *Ζηνόδοτος τὸ κώδιον, τὸ μαρσύπιον. καὶ νάκος αἰγὸς δορὰν καὶ Ὅμηρος·*

νάκος ἕλετ' αἰγὸς ὀριτρόφου.

1) *Τὸν ὄντα ἐκ πόλεως Συβάρεως.* P.

2) [*Τό:*] *ὅστις* M. — *Αἰγείαν γοῦναν· νάκος γὰρ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα.* M.

---

1) *καλεῖ τὸν*] *καλεῖται* vulg. 1) *ταὐτὸ* Kiessl. 3) *ᾤκησαν*] Gen.[b] vulg., *ᾤκισαν* Reisk. seqq. 6) Schol. ex 6. cum lemmate *ΦΕΤ.* ad Vs. 2. affertur, in Gen.[a] Hypothesi adhaeret. 7) *καὶ χρωμέναις καὶ* Wart., *χρῆσθαι δυναμέναις καὶ* Gen.[a] 7) Verba Theocriti ex 6. non allata. 11) //*Θούριος δὲ* seqq. Gen.[a] Lips., qui sic pro vulg. *καὶ Θ.* 15) //Gen.[b] 16) *διὰ τ. μ.* om. Gen.[b] 16) *οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐτίθεσαν τῶν δούλων τὰ ὀνόματα* P. Gen.[b] 17) *Λυδὸν*] *δοῦλον* Gen.[b], om. vulg. — *Καρύων* Gen.[b], ubi seqq. desunt. 19) //Gen.[a] *Lips. 19) *ἔκλ. νάκος δὲ* om. Lips. 20) Schol. in Gen.[a] legitur post *Λάκωνα* lin. 9. 23) //Gen.[b] 24) *κωδ. μαρσ.* Gen.[b] 24) *αἰγὸς δορὰν*] P. Gen.[b], *τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα* vulg. ex SchRec. 25) *καὶ*] add. Gen.[b] — *Hom. Od.* Ξ, 530, ubi *νάκην ἕ. αἰ. ἐϋτρεφέος.*

καὶ Θεόκριτος ἐν τοῖς ἑξῆς αἰγός φησιν. (*Νάκος: κώδιον, ὃ μηλωτὴν καλοῦμεν.* p. 3.)

Vs. 3.

Vet. *Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ' ἀμνίδες: σίττα, ψίττα ποιμενικά, αἰπολικὰ καὶ βουκολικὰ ἐπιφθέγματα· εἰσὶ δὲ ἐπιρρήματα. ἔλεγον δὲ ταῦτα διώκοντες.* — (*Σίττ' ἀμνίδες: παρακέλευσις, τουτέστιν ἀπόστητε. τὸ σίττα καὶ ψίττα βουκολικὸν ἐπίφθεγμα· εἰσὶ δὲ ἐπιρρήματα. τὸ δὲ ἀμνίδες προβάτια, μάλιστα δὲ τὰ μικρά. οὐκ ἐσορῆτε ἀντὶ τοῦ εἰσορᾶτε.* P. Gen.[b])

Rec. (*Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίτ' ἀμνίδες:* Gen.[a]) *ἀποστήσεσθε ὤφειλεν εἰπεῖν ἢ φεύξεσθε ἤ τι τοιοῦτον· ὁ δὲ ταῦτα ἀφεὶς τῇ συνήθει φωνῇ τοῖς ἀμνοῖς, τῷ σίττα, χρῆται.*

Vet. *Ἔστι δὲ τοῦτο παρακέλευσις. ἀμνίδες τὰ μικρὰ προβάτια, οἱονεὶ ἀμενηνά.*

Vs. 4.

Rec. *Τόν μευ τὰν σύριγγα: τὸν τὴν σύριγγά μου πρὸ ὀλίγου κλέψαντα Κομάταν.*

Vs. 5.

Vet. *Δῶλε Συβάρτα: Δωρικῶς κατὰ τὴν γενικὴν ἀντὶ τοῦ Συβάρτου. δῶλε δὲ ἀντὶ τοῦ δοῦλε. δοῦλος δὲ καὶ οἰκέτης διαφέρει, ὥς φησι Χρύσιππος. οἰκέτης μὲν ὁ ἔτι ὑπὸ κτῆσιν ὤν, δοῦλος δὲ* <*καὶ*> *ὁ ἀπελεύθερος. Συβάρτα δὲ*

3) *Ἀποστρέψεσθε ὤφειλεν ἢ φεύξεσθε ἤ τι τοιοῦτον.* 1. *οὐκ ἀπέλθετε* M., *ἀπόστητε.* 2. — *Ἐπιφώνημα αἰπολικόν.* E. M.

5) [*Ποίαν:*] *τὴν ἐξαίρετον.* P.

---

4) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 4) *περδίκα ἀγρίππα σίττα* p. 3. Phav. s. v. *Περδίκκα* (sic) et ante Heins., cf. ad Vs. 5. 5) *βουλικὰ* ante Brub. (recte Phav.) 7) *παρακ. τ. ἀπ.* in codd. post *εἰσορᾶτε* l. 10 leguntur, unde transposui. 7) *σίτθα* et *ψίτα* P. 12) //Gen.[a] Lips. — *ὤφειλεν*] *1. Gen.[a] Lips. vulg., *ὦφελεν* Kiessl. 12) *εἰπεῖν* om. *1. Gen.[a] Lips. 12) *ἀποφεύξεσθε* E. 13) *τῷ σίττα* om. Gen.[a] Lips. 14) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 17) //*Lips. 20) //Gen.[b] 21) *δῶλε δὲ ἀ. τ. δ.* om. Gen.[b] 22) *ἐστιν* pro *ἔτι* Gen.[b] 23) *κτίσιν* ante Heins. 23) *Συβάρτα δὲ ὡς Περδίκκα Ἀγρίππα*] Heinsius Lectt. p. 323, *Συβάρτας δὲ ὡς Περδίκκας Ἀγρίππας* vulg., *Συβάρτας ὁ Ἀγρίππας Περδίκας* Gen.[b], *Περδίκας* etiam ante Heins. cf. ad Vs. 3. — 24) *ἀποστρέφεσθε* et *εἴ τι* cod.

ὡς Περδίκκα, Ἀγρίππα. ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὸ ἀνάλογον Συβαρίτης, κατὰ δὲ Δωριεῖς Συβάρτης.

Vs. 6. 7.

Vet. Τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλόν: ὁ Κορύδων βουκόλος, οὗ πρόσθεν μέμνηται. ὁ δὲ νοῦς· τί δ' οὐκ ἀρκεῖ σοι, φησί, σὺν τῷ Κορύδωνι (ποππύζειν, ἤγουν Phav.) ἐν τῷ καλάμῳ φυσᾶν [καὶ συναυλεῖν αὐτῷ], (καὶ [διὰ τὸ ἀρκεῖν] αὐλεῖν ὡς οἱ παῖδες. P. Gen.[b.] Phav.) τοῦτο δὲ χλευαστικόν, ὅτι οὐδὲ αὐλεῖν οἶδεν, εἰ μὴ ποππύζειν καὶ μόνον. καλάμη δέ ἐστι τὸ [καταλειπόμενον ἢ] περιλειπόμενον ἐκ τοῦ θεριζομένου σίτου καλαμῶδες καὶ τῆς κριθῆς. ταύτην δὲ νεαρὰν οὖσαν ὑποτεμνόμενοι φυσῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ αὐλίζουσι. — Ποππύζειν δὲ τὸ λεπτοτάτως φωνεῖν τινα φυσῶντα τὸν ἐκ τῆς καλάμης αὐλόν.

Rec. Ἄλλως. (Τί δ' οὐκ ἔτι σὺν Κορύδωνι: Gen.[a.]) τί δέ; οὐδαμῶς ἀρκεῖ σοι, ἤγουν ἱκανόν ἐστί σοι, αὐλὸν ἔχοντι ἀπὸ καλάμης, ἤτοι ἀπὸ καλαμαίας, ἐμπνεῖν αὐτῷ — τοῦτο γὰρ τὸ ποππύζειν — σὺν τῷ Κορύδωνι, τουτέστιν ὁμοίως τῷ Κορύδωνι.

Vs. 8.

Rec. Τάν μοι ἔδωκε Λύκων: πρὸς τὸ ποίαν ἀποτείνει ἡ ἀπάντησις. τὸ δὲ ὦ 'λεύθερε κατ' εἰρωνείαν εἴρηται.

6) [Κορύδωνι:] οὗτος ἦν ἄμουσος ποιμὴν καὶ δοῦλος. 23. M.
7) Μετὰ τοῦ αὐλοῦ. P. — [Ποππύσδεν:] δι' οὗ δηλοῖ τὸ κακῶς αὐλεῖν. 4. 5. συρίζειν. M.

---

2) καὶ pro κατὰ Gen.[b.] 4) //Gen.[b.] c. lemm. ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλόν et omisso, ut in P., initio ante ἀρκεῖ σοι, Phav. s. v. ποπίζειν inde ab τί δ' οὐκ ἀρκεῖ. 6) τί δ'] add. Phav. — μοι pro σοι P., τοι Gen.[b.] 6) τῷ Κορ.] P. Gen.[b.], Κορ. vulg. 7) ποπίζειν et καλάμην pro ἐν τῷ καλ. Phav. — φυσᾶν] Phav. et Gaisf., φυσσᾶν P. Gen.[b.] vulg. 7) καὶ συν. αὐ. om. P. Gen.[b.] Phav. 8) διὰ τὸ ἀρκεῖν om. Phav. 9) οὐκ οἶδεν αὐλεῖν, εἰ μὴ μόνον ποπ. Phav., οἶδεν .... καλαμῶδες om. P. 10) ποππύζειν] ποππύσδειν vulg., ποππίσδειν Gen.[b.], ποπίζειν Phav. 10) κάλαμον Gen.[b.] Pro καλάμη seqq. Phav. haec habet: τὴν δὲ καλάμην οἱ παῖδες νεαρὰν ἀποτεμνόμενοι φυσῶσι δι' αὐτῆς, ὃ δὴ νῦν ποπίζειν καλεῖ. 10) τὸ παραλειπόμεναν τοῦ σίτου Gen.[b] 12) ἀποτεμνόμενοι Gen.[b.] 13) φυσσῶσιν Gen.[b.] 13) Om. Gen.[a.b.] Lips. 15) //Gen.[a.] Lips. 16) ἤγουν ... ἤτοι in Gen.[a.] ad marg. suppleta. 17) ἤγουν superscr. τοι Lips. 18) σὺν τῷ] Gen.[a.] Lips., σὺν vulg. 21) //*Lips. πρὸς ... ἀπάντησις et κατ' εἰρωνείαν. — 23) Glossa ex 23. male ad δῶλε Vs. 5. affertur.

Vs. 10.

Vet. Οὐ δὲ γὰρ εὐμάρα τῷ δεσπότῃ: πρὸς ὑπερβολὴν τοῦτο ἔφη. λέγει δὲ μηδὲ αὐτὸν τὸν δεσπότην εὐμάρᾳ ἐπικεκοιμῆσθαι, ἤγουν δέρματι. — (Ἡ Εὐμάρᾳ: ἀντὶ τοῦ Εὐμάρει τοῦτο, 3. Gen.[b.], ἵν' ᾖ ὄνομα κύριον. 3.) — (Ἄλλως. Οὐδὲ ὁ δεσπότης ἔχει δέρμα τι πρὸς τὸ κοιμηθῆναι. Gen.[b.]) — Ἄλλως. Τὸ εὐμάρα δέρμα τι φασὶν εἶναι καὶ οὐ κύριον ὄνομα, ὥς τινες, ἵν' ᾖ· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τῷ δεσπότῃ τῷ σῷ εὐμάρα καὶ δέρμα τι ἦν ὥστε ἐνεύδειν. — (Οὐκ ἦν, φησίν, οὐδὲ τῷ δεσπότῃ σου ἐγκοιμᾶσθαι. Gregor. 72.)

Rec. (Ἦν τοι ἐνεύδειν: ἦν νάκος ὥστε εὕδειν, ἤγουν ἀναπαύεσθαι ἐν αὐτῷ. *E. *N. *Y. Gen.[a.] Lips.)

Vs. 13.

Vet. Βασκαίνων: ἀντὶ τοῦ φθονῶν, λυπούμενος (διότι τὸ δέρμα μοι ἐχαρίσατο Gen.[b.]). κυρίως δὲ βάσκανος ὁ ⟨τοῖς φάεσι, ἤγουν⟩ τοῖς ὀφθαλμοῖς καίνων καὶ φθείρων τὸ ὁραθὲν [ὑπ' αὐτοῦ ἢ] ὑπ' αὐτῶν.

Rec. (Λοίσθια: ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ τελευταῖον. *E. *I. *M. *P. *Y. Gen.[a.] *Lips.)

Vs. 14.

Vet. Οὔ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον: ἀντὶ τοῦ

9) Ἀπῆλθε M. Lips. ἀπῆλθε μετὰ τοῦ δέρματος. P.

11) Εὔμορφον. P.

12) Ταῖς Νηρηίσιν, ἢ ταῖς Μούσαις. E. N. — Κακότροπε. M. P. Lips. — Ἐδαμάζου. M. P. διερρέου. M. P. Lips. ἐφθείρου ὑπὸ φθόνου. Vim.

13) Ἐστερημένου τούτου. E. M. ἐγύμνωσας. 4. — Ἐποίησας. Lips.

---

2) //Gen.[b.] 3) ἔφησε sine τοῦτο Gen.[b.] 3) εὐμάρᾳ] Heins., εὐμάρα ante Xyl., qui Εὐμάρα, tum Εὐμάρᾳ Scult. et Ox. II, ΕΥΜΑΡΑ Reisk. seqq., om. Gen.[b.] „Εὐμάρα lineolam habet superscriptam, ut solent propria nomina, in cod. Vat. 11. (?)" Wart. 4) ᾖ om. 3. 5) Εὐμάρει τοῦτο] Εὐμαρίτου codd. 7) //Gen.[b.] hoc initio: ἄλλως. εὐμάρα τινές φασιν ὅτι δέρμα τί ἐστιν καὶ οὐκ ὄνομα. — εὐμάρα] ante Xyl. et Kiessl., εὐμάρᾳ vulg. — δέρμα τι] Brub. et ante Heins, δέρμά τι Call., δέρματι Bas. II. et vulg. post Heins. 8) γὰρ τῷ Gen.[b.] 9) καὶ δέρμα τι om. Gen.[b.], Εὐμάρᾳ κ. δ. τι ἦν ὥ. ἐνεύδειν, ἤγουν ἀναπαύεσθαι ἐν αὐτῷ I., εὕδειν ἐν ἐκείνῳ, ἤγουν ἀναπαύσασθαι M. P. 11) ὥστε ἐν αὐτῷ κοιμᾶσθαι ἢ ἀναπαύεσθαι E., ὥστε ἀναπαύεσθαι ἐπ' αὐτῷ N. Y. 14) //Gen.[b.] — Verba ex Gen.[b.] addita in cod. post δέρματι lin. 4. leguntur. 15) τὸ] τι cod. 15) Supplevit Duebnerus ex EtM. 190, 27. EtG. 105, 30. 16) σαίνων Gen.[b.] 17) ἢ ὑπ' αὐτῶν om. Gen.[b.] 18) ἐπιγραμματικῶς Gen.[a.] 21) //Gen.[b.]

τὸν κυνηγόν· ἐπακτῆρες γὰρ οἱ κυνηγοί, ὥς φησιν Ὀππιανός. ἤ, ὥς φησι Φιλοστέφανος, ὅτι Πανὸς ἱερὸν πλησίον Κράθιδος ποταμοῦ. τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ ἁλιέων φασὶν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρυμένον· φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντίζειν. — Ἢ τὸν περὶ τοὺς πετρώδεις αἰγιαλοὺς διάγοντα· ἢ τὸν κυνηγόν· ἢ Ἄκτιον κατά τινας τὸν Ἀττικόν. — (Ἄκτιον δὲ τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρυμένον. 3. Q. ὁ γὰρ ναὸς τούτου ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἵδρυται. p. 3. Q.) — (Τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον: οὗ ὁ ναὸς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἵδρυται. Vat.) — (Ἄκτιον τὸν Πᾶνα Θεόκριτος εἴρηκεν. ἄκτιος ἢ ὁ θηρατήρ· καὶ γὰρ ἐπακτῆρες οἱ θηραταί. ἢ ὁ ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς ὑπὸ τῶν ἁλιέων ἱδρυμένος· ἀγρευτὴς γὰρ ὁ θεός. ⟨ἢ ὁ Ἀττικός,⟩ ὁ ἐν Ἀθήναις τιμώμενος. EtM. 54, 27.) — (Οὐ μάτην δὲ τὸν Πᾶνα ὄμνυσιν. Gen.[b.]) εἰώθασι γὰρ οἱ ἐκ πτοίας τινὸς ἢ μανίας κατακρημνίζειν ἑαυτοὺς (μέλλοντες **** πάντα δέ εἰσι ταῦτα Πανὸς δείματα. 3. 5. Gen.[b.])

Vs. 15. 16.

Vet. Τὰν βαίταν: τὴν διφθέραν, τὴν σισύραν. — (Τὰν βαίταν ἐπέδυσα: ἤτοι τὴν διφθέραν. Gen.[b.]) Ἀττικῶς δὲ ταύτην καὶ σισύραν φασί· καὶ Ἀριστοφάνης·

ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος,

[βαίτας γὰρ λέγουσι] τὰ ἐκ κῳδίων συνερραμμένα περιβόλαια·

— 14) [Οὔ μ':] μά. Lips. — Τὸν ἐν ἀκταῖς διάγοντα. 23. M. τὸν Ἀττικόν. 23. M. Lips. τὸν ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς πορευόμενον. C. οὗ τὸ ἱερὸν ἐν ἀκταῖς ἵδρυται. E. N. τὸν ἔχοντα ἱερὸν ἐν ταῖς ἀκταῖς. Vim.

15) Διφθέραν. Lips. γοῦναν. K. — Ἀφείλετο. M. ἔκλεψε. P. — [Καλαίθιδος:] υἱός. Lips. — [Ἢ:] εἰ τοῦτο ἐποίησα. Lips.

---

1) ὁ Ὀππ. Gen.[b.] 2) ὅτι] ἔστι vulg. 3) ὑπὸ ἁλιέων φασὶν] Ἀπόλλωνά φασι τὸν vulg. 5) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 5) ἢ τὸν κυν.] ἤγουν τ. κ. vulg. 8) Haec Wart. inseruit post ποταμοῦ l. 3, om. Gaisf. 12) ὁ ἐν] D., ἐν vulg. 13) //Gen.[b.] Hoc schol. in codd. et vulg. legitur ante Κρᾶθις pag. 185. 7. — μάτην] Casaub., μὰ τὴν cod. 14) οἱ] add. Gen.[b.] 14) τινὸς] τινὲς vulg., om. Gen.[b.] 14) καὶ pro ἢ Gen.[b.] 15) μέλλοντες ex 3. 5. non affertur; sed in 3. similis lacuna esse dicitur. Hanc indicavit Casaubonus. 18) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 19) //Gen.[b.] — Ἀττικῶς] Gen.[b.], Ἀττικοὶ vulg. 19) δὲ et καὶ om. Gen.[b.] 20) συσίραν ante Brub. (recte Phav. s. v. βαίταν). 21) *Arist. Nub.* 10. — ἐν om. et ἐγκεκορσ. Gen.[b.] 22) Verba βαίτας ... περιβόλαια vulgo leguntur post τὴν σισύραν lin. 18, in Gen.[b.], ubi desunt βαίτας γ. λ., post ἐπέδυσα, unde transposui. — βαίταν ante Reisk. — 24) ἀκτικὸν 23. M.

ἡμεῖς δ' αὐτὰ σισύρνιά φαμεν. — Τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαίθιδος: οἰκέτης δηλονότι ἢ υἱός. πότερον γὰρ οἰκέτης ἢ υἱὸς οὐ λέγει· διὸ οἱ μὲν δοῦλον, οἱ δὲ υἱόν φασιν. — Ἦ κατὰ τήνας: ἢ [εἰ τοῦτο ἐποίησα, ἢ] εἰ ἐπιορκοίην, ἄνωθεν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης ὦ ἄνθρωπε εἰς μανίαν ἐμπεσὼν εἰς Κρᾶθιν τὸν ποταμὸν πηδήσαιμι [ἢ φθαροίμην· γράφεται γὰρ ἁλοίμην καὶ ὀλοίμην]. Κρᾶθις δὲ ποταμὸς περὶ Σύβαριν τῆς Σικελίας. Νυμφόδωρος δὲ καὶ Θεόφραστός φασι τοῦ Κράθιδος τὸ ὕδωρ ξανθίζειν. (ἢ ποταμὸς Κρότωνος οὗτος τῆς Ἰταλίας. Gen.[b]) ἡ δὲ κατὰ ἀντὶ τῆς ἀπό. — (Εἰς Κρᾶθιν ἁλοίμην: γράφουσιν αὐτό τινες καὶ ο, ἵν' ᾖ· οὐκ ἔλαβον αὐτήν· ἤ, εἰ ἀφεῖλον, φθαροίμην. Gen.[b])

Rec. [Ἄλλως· τὸ] Ἦ κατὰ τήνας: τὴν κατὰ τῷ ἁλοίμην δεῖ συνάπτειν. ποιητικῶς γὰρ διαιρεῖται τοῦ ῥήματος ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ, ὡς παρ' Ὁμήρῳ·

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων [χωόμενος κῆρ].

παρὰ δὲ τῷ πεζῷ λόγῳ συνημμένη ἐστὶν ἀεὶ ἐν τοῖς τοιούτοις τῷ ῥήματι, ὡς παρὰ Φιλοστράτῳ· „ὁ δ' ὑπεκδὺς τῶν σπαργάνων ἤδη βαδίζει καὶ τοῦ Ὀλύμπου κάτεισιν.“ (ἔχει δὲ τὸ πᾶν οὕτως· ἤ, εἰ τοῦτο ἐποίησα, κατακρημνισθείην ἐκείνης τῆς πέτρας, ὦ ἄνθρωπε, εἰς τὸν Κρᾶθιν μανείς. ποταμὸς δέ ἐστιν ὁ Κρᾶθις περὶ τὴν Σύβαριν. Gen.[a]; Lips.)

16) Ἐκτραπεὶς τοῦ νοός. E. N. — Ποταμὸς Ἰταλίας. 4. 5. — Κατακρημνισθείην. E.

---

1) σισύρνια] L. Dindorf. in Thes., σισυρίνια vulg. 1) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 3) //Gen.[b.], ubi hujus et sequentis scholii sedes et lemmata inter se permutata sunt. 4) ἢ εἰ ... ἢ om. Gen.[b.], cf. SchRec. lin. 20. 4) ἐπιορκεία Gen.[b.] 5) ἐκείνης ῥιφθείην εἰς τὸν Κρᾶτιν ποταμὸν reliquis ante Κρᾶθις omissis Gen.[b.] 7) γὰρ] ante Xyl., καὶ vulg. 7) Κρᾶτις δὲ καὶ Σύβαρις ποταμοὶ περὶ Σύβαριν. ὁ Νυμφ. καὶ Gen.[b.] — Ἰταλίας Toupio auctore Kiessl. seqq. 9) οὗτος δὲ Ἰτ. cod. 10) ἡ δὲ κατὰ ἀ. τ. ἀ. hoc loco Gen.[b.], vulgo post Σικελίας l. 8. 11) καὶ ο] καὶ ῆ cod., καὶ διὰ τοῦ ο Bergkius ZfAW. 1846 p. 470, qui vidit scholium ad v. l. ὀλοίμαν pertinere. 12) αὐτὴν ἢ εἰ] Adert. tac., αὐτὴ ἢ εἰς cod. 13) //Gen.[a.] Lips. Idem scholium usque ad κάτεισιν in Borb. legitur adjecto in marg. μ͵ν (α), i. e. Μανουὴλ Μοσχοπούλου. — τὸ om. Kiessl. — Lemma etiam Lips., ἢ om. Gen.[a.] 13) ἁλοίμην] Gen.[a.] Lips., ἁλοίμαν vulg. 14) διῄρηται Gen.[a.] 16) *Hom. Il. A*, 44. — χ. κῆρ om. Gen.[a.] Lips. 18) *Philostr. Imagg. I*, 26. 20) κατακρημνισθείην] Adert., -ησθείην codd. 21) κρατην Gen.[a.]

Vs. 17—19.

Rec. *Οὐ μὰν οὔτ' αὐτὰς τὰς λιμνάδας*: *οὐδαμῶς μὰ τὰς λιμνάδας αὐτὰς Νύμφας, ἤγουν τὰς ἀναστρεφομένας ἐν ταῖς λίμναις, αἵτινες ἐμοὶ προσηνεῖς εἶεν, οὐκ ἔκλεψεν ὁ Κομάτας τὴν σύριγγά σου λαθών.*

Vs. 21. 22.

Vet. *Ἐντὶ μὲν οὐδὲν ἱερόν*: *παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. φησὶ δὲ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ [τῶν] Παροιμιῶν, ὅτι Ἡρακλῆς ἰδὼν ἱδρυμένον τὸν Ἄδωνιν ἔφη· „οὐδὲν ἱερόν.“ οὐ γὰρ αὐτὸν ἄξιον τιμῆς καὶ ἱδρύσεως ἐδοκίμασεν.* — (*Ἄλλως. Ἔστι μὲν οὐδὲν μέγα, ὡς Ἀσκληπιάδης φησί.* 5. P. Can. Gen.[b.]) *Διονυσόδωρος δὲ μεταφορὰν εἶναί φησιν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τῶν τιμωμένων, μηδὲν δὲ ἐχόντων ἱερὸν καὶ σεβασμοῦ ἄξιον.* — *Ἢ οὐδὲν ἱερόν*: (*ἤγουν* Q.) *οὐκ ἔστιν ἄξιος ἱδρύσεως καὶ τιμῆς ὁ τοιοῦτος*, (*ἤτοι οὐδὲν μέγα.* Q.) — *Ἄλλως. Ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς Δῖον πόλιν τῆς Μακεδονίας εἶδεν ἔκ τινος ἱεροῦ πολλοὺς ἐξιόντας. θέλων δὲ καὶ αὐτὸς εἰσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι ἀνέκρινεν*, [*ἤγουν ἠρώτησε*,] *τίνος εἴη τὸ ἱερόν. μαθὼν δὲ Ἀδώνιδος εἶναι ἔφη „οὐδὲν ἱερὸν“ ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιον· οὐδεὶς γὰρ θεῶν ὑπάρχει.*

17) [*Οὔ μ' ἄν*:] *περισσὸν τὸ ἄν.* E. — [*Οὔτ'*:] *οὔτι ἤγουν οὐδαμῶς.* 1. 2. Lips. — *Ἤγουν τὰς Νηρηΐδας.* 2. *τὰς θαλασσίους Νηρηΐδας.* E. N.

18) *Εἶεν, ὑπάρχοιεν.* 23. M. P.

19) [*Κομάτας*:] *ἤγουν ἐγώ.* M.

20) *Πάθη ἀναλάβοιμι.* M. P. Lips. *βαστάσαιμι.* E.

21. 22) *Εὐτελές μέν ἐστι.* E. — *Διακριθήσομαι καὶ τραγῳδήσω.* 5. *ᾄδων ἐρίσω, κοινόν.* 23. — *Ἕως οὗ ὁμολογήσεις.* 5.

---

2) //*Lips. *οὔτι ἤγουν οὐδαμῶς μὰ — ἐμοὶ προσηνεῖς — εἶεν — οὐκ* seqq. Ante Scult. hoc scholium legebatur post *ὑπάρχει* lin. 20. 7) //Gen.[b.], ubi *ἀντὶ* et om. *ἐστίν.* 8) *Κλέαρχος*] Zenob. V, 47 et Arsen. p. 395, *Κλέανδρος* vulg. et Apostol. XIII, 34., qui ex his scholiis hausit verba: *λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μηδ. ἀξ., ὥς φησι Κλ. ἐν δευτ. Παρ.* 8) *τῶν* om. Gen.[b.] Apost. 10) *καὶ* om. 5. P. Can. Gen.[b.] 10) *ἐδοκίμασεν*] 5. P. Can. Gen.[b.], *ἔκρινεν* vulg. 12) //Gen.[b.] — *Διονυσίδωρος* ante Brub. II. et vulg. post Scult. ante Reisk., *διονυσίδεως* P., *διονυσίδριον* Gen.[b.] 13) *ἱερέων* P. 13) *μηδὲν δὲ*] P., *μηδὲν* vulg., *ὃ μηδὲν* Gen.[b.] 13) *ἱερὸν*] Gen.[b.], ut conj. Hemsterh. et Geel., *ἱεροῦ* vulg. — *σεβασμῶν ἀξίων* P. 14) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 16) //Gen.[b.] 16) *Διὸς* P. Z., *Διοσπόλις* Gen.[b.] 17) *καὶ θέλων προσκυνῆσαι* mediis omissis P. Gen.[b.] 18) *ἤγ. ἠρώτησε* et *τὸ ἱερὸν* om. P. Gen.[b.] 19) *Ἀδώνιδος* ante Brub. 20) *οἷον οὐδεὶς θεῶν* P. Z. Gen.[b.] — *ὑπάρχων* Z. — 21) Glossa ex 1. 2. male ad *οὐ μὰν* affertur.

Rec. *Ἀλλ' οὖν αἴκα λῇς ἔριφον θέμεν*: ἀντὶ τοῦ θεῖναι, ἤγουν κατάθου. τὸ αἴκα Δωρικῶς ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἐὰν κέχρηται, διὸ καὶ ὑποτάσσει. — (⟨*Οὐδὲν ἱερόν*:⟩ παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. M. Lips. παρείληπται δὲ ἀπὸ τοῦ τοιοῦδε τρόπου. M. Ἡρακλῆς ἐρχόμενος εἶδέ τινας φέροντας τὸ τοῦ Ἀδώνιδος ἄγαλμα ἐπὶ λιτανείᾳ καὶ ἔφη „*οὐδὲν ἱερόν*,“ ἀντὶ τοῦ „εὐτελοῦς δεῖσθε θεοῦ.“ 7. M.) — *Ἀλλά γέ τοι διαείσομαι*: ἀλλά σοι ᾄδων ἐρίσω (ἢ περὶ ᾠδῆς ἔριν στήσομαι E. N.), διακριθῶ, ἕως ἂν ἀπαγορεύσας τὴν ἧτταν ὁμολογήσῃς.

Vs. 23. 24.

Vet. *Ὗς ποκ' Ἀθαναίαν ἔριν εἴρισεν*· (ὗς ὢν πρὸς Ἀθηνᾶν ἐρίζεις. Q. Gen.[b]) παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσιν ἀντιφεριζόντων. (τὸ δὲ ὗς ἐπὶ θηλυκοῦ. ⟨*Κεῖται*:⟩ εἰς πρόστιμον. Q.) — *Τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ἔρειδε*: τὸν εὐτραφῆ· βόσις γὰρ ἡ τροφή, ὅθεν καὶ τὸ αἰγίβοτον καὶ ἱππόβοτον.

Rec. (*Ὗς ποκ' Ἀθηναίαν*: παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσι φιλονεικούντων. E. P. Y. Gen.[a] *Lips.) — *Ἔρειδε*: ἤγουν φέρων κατάθου. ἐρίζω ἐπὶ λόγων, ἐρείδω δὲ ἐπὶ πράγματος.

Vs. 25.

Rec. *Καὶ πῶς ὦ κίναδ' εὖ*: καὶ πῶς ὦ πανοῦργε καλῶς ταῦτα ἔσται ἐξ ἴσου μέτρου ἡμῖν; — (*Κίναδος* ὁ πανοῦργος. ἔστι δὲ ζῷον ἰδίως, ἡ ἀλώπηξ. Gen.[a])

24) *Εὐτραφῆ*. Lips. τὸν πιότατον. M.

25) *Πόρνε*, ἀναίσχυντε. M. κλέπτα. E. κίναδος ἀλώπηξ. Vim. — [*Ἐξ ἴσου*:] τοῦ μέτρου. P.

---

1) //*Lips. θεῖναι ἀντὶ τοῦ κατάθου. 4) ἐστὶν om. Lips., ubi haec in inter. marg. 7) //Gen.[a] sola ultima habet inde ab ἕως c. lemm. *ἔστε κἀπείπῃς*; *Lips. σοι ᾄδων ἐρίσω, ἓς ἂν ἀπαγ. seqq. 8) ἐρίσω] E. N. Lips. et Reisk. seqq., ἐρείσω vulg. 9) διακριθῶ] E. N. et ante Heins. nec non Reisk. seqq., διακρινῶ vulg. — ἓς pro ἕως Lips. 9) ἀπαγορεύσας] E. M. N., ἀπαγορεύσῃς vulg. 12) //Gen.[b] sine lemmate. 12) ὢν om. et ἐρίζειν Gen.[b] 13) δὲ pro ἐστὶν Gen.[b] 14) πρὸς κρείττονας post ἀντ. M. — ἀντιφεριζόντων] M., ἀντεριζόντων Q. vulg., φιλονεικούντων p. et Apostol. XVII, 73., cf. lin. 19. 15) εἰς πρ. glossam vocis κεῖται esse Duebnerus indicavit. 15) //Gen.[b], ubi desunt *ἔρειδε* et postea καί. 18) Schol. in Gen.[a] ante schol. Vs. 26. legitur. 19) //*Lips. φέρων κατάθου. 20) ἐρίζω seqq. vulgo post ἀντεριζόντων lin. 14. leguntur (om. Q. Gen.[b]), unde Reiskius transposuit. 23) //*Lips. πανοῦργε — ἔσται seqq.

Vet. (Ὦ κιναδεῦ: Gen.[b.]) οἱ Σικελιῶται [γὰρ] τὴν ἀλώπεκα κίναδον προσαγορεύουσιν· (ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πανοῦργε· P. Gen.[b.]) τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῶον [πανοῦργον]. κίναιδος δὲ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν αἰδοῖ [ἢ ἀναιδῶς, ἢ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν δόλῳ].

Vs. 26. 27.

Rec. Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο: ἀντὶ τοῦ ἔκειρε, πόκους ἐποιήσατο· τίς γάρ ποτε ἔκειρε ἀντὶ ἐρίων τρίχας; τρίχες γὰρ αἱ παχεῖαι καὶ τεταμέναι ὡς αἱ τῆς αἰγός, ἔρια δὲ τὰ λεπτὰ καὶ οὖλα ὡς τὰ τῶν προβάτων. — (Παροιμία ἐστίν· τίς ἀντὶ τοῦ ἀρνοῦ ἔριφον ἔλαβεν; Q.)

Vet. (Ἐποκίξατο: ἀντὶ τοῦ ἔκειρε τρίχας ἀντὶ ἐρίων. Gen.[b.]) — Ἢ τοῦτό φησιν, ὅτι αὐτὸς μὲν ἄρνα κατατίθεται, ἐκεῖνος δὲ ἔριφον, ὅστις οὐ ποκίζεται. — [Τίς δὲ παρεύσας αἰγὸς πρωτοτόκοιο κακὰν κύνα βούλετ' ἀμέλγειν: ἢ δήλετ' ἀμέλγειν — γράφεται γὰρ καὶ οὕτω — Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ βούλεται κατά τινας.] — (Κακὰν κύνα: λιμηράν. Gen.[b.] κύνα δὲ τὸ πρόβατον εἶπεν, ἴσως ἐκφαυλίζων αὐτό. Q. Gen.[b.] τὸ δὲ δήλεται ἀντὶ τοῦ βούλεται· οὕτω γὰρ οἱ Δωριεῖς φασί. Gen.[b.])

Vs. 28—30.

Rec. Ὅς τις νικασεῖ τὸν πλατίον (ὡς τὺ πεποίθεις Gen.[a.]): ἤγουν ἐκεῖνος ταῦτα ποιεῖ, ὅστις πέποιθε νικήσειν τὸν πλησίον, καθὰ σὺ πέποιθας. ἀπὸ τοῦ πέποιθα πεποίθω ἐνεστώς, ὡς ἀπὸ τοῦ δέδοικα δεδοίκω.

26) Ποκάρια ἐποίησε. 5. πόκους ἐποίησε. Lips. ἔκειρε, πόκον ἐλογίσατο. E. — [Ἐπήξατο:] γράφεται ἐποκίξατο, ἤγουν πόκους ἐποίησεν. 1.

27) Ἤτοι νέας, πολυγάλακτος. 5. ἤγουν ἣν ἡ μήτηρ αὐτῆς πρώτην ἔτεκεν. M. P. Y. Lips. — [Κύνα:] γεγηρακυῖαν. 5. — [Δήλετ':] βούλεται. 5. Lips. βούλεται, θέλει· Δωρικόν. E. N.

---

1) Gen.[b.] et sine lemmate Gen.[a.] — οἱ Σικ. τὴν ἀλ. οὕτως φασὶν P. Gen.[b.] et c. lemm. Κιναδεῦ Cant., Σικελιῶται δὲ κινάδιον καλλοῦσι τὴν ἀλ. παρὰ mediis omissis Gen.[a.] 3) πανοῦργον om. P. Gen.[b.] 3) κίναιδος] P. Gen.[b.], κίναδος vulg. 4) γὰρ pro δὲ P., κιν. δὲ ἡ ἀλώπηξ εἴρηται παρὰ Gen.[b.] 7) //Gen.[a.] Lips. Desunt in utroque verba ἀντὶ ... τρίχας, nisi quod hic s. l. πόκους ἐποίησε. 12) ἀντὶ τοῦ ἐρίων cod. 13) //Gen.[b.] 14) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 18) λιμηρὰν] Adert., λυμιρὰν cod. 18) δὲ om. Q. 22) //Gen.[a.] Lips. — νικάσειν Gen.[a.] 23) ἤγουν om. Gen.[a.] Lips. 25) καὶ pro ὡς Lips.

Vet. Ἄλλως. (Ὅστις νικάσειν τὸν πλάτιον: Gen.[b.]) ὅστις νικήσειν τὸν πλησίον διαφερόντως ἐπαγγέλλεται, καὶ θελήσει ποιεῖν [ἢ εἰπεῖν] τοῦτο, ὡς ἀντ' αἰγὸς κύνα ἀμέλγειν, οἷον καὶ σὺ νῦν νικήσειν φῂς τὸν τοσοῦτον ἐν ἡδυφωνίᾳ σου διαφέροντα, ὅσον τέττιγες σφηκῶν. — Σφὰξ βομβέων: ὁ σφήξ, φησί, σὺ ἐμοῦ κατ' ἐναντίον, τοῦ τέττιγος, τολμᾷς βομβεῖν.

Rec. (ΣΦΑΞ: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλαττόνων ἐριζόντων πρὸς κρείττονας. M.) — Ἀλλὰ γὰρ οὗτοι ὤριφος ἰσοπαλής: ἀλλὰ οὐδαμῶς ὅὕριφος, ὁ ἔριφος οὗτος, ἐν ἴσῃ μοίρᾳ, οὐκ ἰσαξιοῦται τῷ ἀμνῷ· ἀλλὰ ἰδοὺ τίθημι τράγον. τὸ γὰρ ἰσοπαλὴς ἴσος ἐν κλήρῳ· πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. ἢ ἐκ τοῦ πάλη.

Vs. 31.

Vet. Μὴ σπεῦδ'· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι: (μὴ ἐπείγου ὥσπερ ὑπὸ φλογὸς καιόμενος. Gen.[b.]) παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν διά τι σπευδομένων· μὴ σπούδαζε, οὐ γὰρ ἐπὶ πυρὸς βέβηκας. (τὸ δὲ ⟨οὐ⟩ πυρὶ θάλπεαι ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ πυρὶ βέβλησαι. Gen.[b.])

Rec. (Μὴ σπεῦδε· οὐ γάρ τοι: Gen.[a.]) σπεύδω ἐγὼ ἀμεταβάτως, ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον. — Ἅδιον ἀσῇ: ἤγουν ἡδέως μᾶλλον ᾄσῃ.

Vs. 32.

Rec. Τᾶδ' ὑπὸ τὰν κότινον: ὧδε ἐλθὼν καὶ καθίσας ὑπὸ τὴν ἀγριελαίαν καὶ τὰ δένδρα ταῦτα. [τὸ τᾶδε ἐν ἄλ-

29) Ἀμούσως ἠχῶν. M.
30) Ἴσος, δοκεῖ δηλονότι. E. — [Οὗτος:] κεῖται. M. ὦ φίλε. E.
31) [Σπεῦδ':] ἀμεταβάτως ἐνταῦθα· ἔστι γὰρ καὶ σπεύδω ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἐπισπεύδω. E. — Ὑπὸ πυρὸς φλέγῃ. M. Lips. Vim.

---

1) //Gen.[b.] 2) καὶ] ἢ Gen.[b.], ἢ ὅστις vulg. 3) ἢ εἰπεῖν om. Gen.[b.] 3) ὡς — ἀμέλγειν] ὃς — ἀμέλγει vulg. — ἀντ'] ante Heins., ἀντὶ vulg. 4) νῦν] add. Gen.[b.] 4) φησὶ Gen.[b.] 5) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 9) //*Lips. οὐδαμῶς οὕριφος ὁ ἔριφος — ἐν ἴσῃ μοίρᾳ — ἰδού. 10) ὅὕριφος] ante Xyl., οὕριφος Lips., ὤριφος vulg. 11) ἰσαξιοῦται] Toup., ἀξιοῦται vulg. 15) //Gen.[b.] c. lemm. μὴ σπεῦδε· οὐ γάρ τι. 16) ἐστιν .... σπευδομένων om. Gen.[b.] 17) σπεῦδε pro σπούδαζε Gen.[b.] 18) οὐκ ἐπὶ] οὐ ἔτι cod., οὐκ ἐν conj. Duebn. 20) //Gen.[a.] Lips. 21) //*Lips. ἡδύτερον ᾄσῃ ἀντὶ τοῦ ἡδέως μᾶλλον. 22) ᾄσῃ] Lips., ἀσῇ vulg. 24) //Gen.[a.] *Lips. — τῇδ' Gen.[a.] 25) Circumscripta om. Gen.[a.] Lips.

λοις ἀντιγράφοις γράφεται τεῖνδε, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα Δωρικῶς.]

Vs. 33. 34.

Rec. *Ψυχρὸν ὕδωρ τηνεί: ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ καταρρεῖ ψυχρὸν ὕδωρ· ἐνταῦθα ἐκπεφυκυῖά ἐστι βοτάνη καὶ ἥδε ἡ στιβάς, ἥ ἐστιν εἶδος βοτάνης.* [*τὸ τηνεὶ ἐν ἄλλοις γράφεται* ⟨*τουτί,*⟩ *ἐπιῤῥηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα.*] — *Καὶ ἀκρίδες: καὶ ἀκρίδες ἐνταῦθα λαλοῦσιν.*

Vet. (*Χ᾽ ἁ στιβάς: στιβάδα λέγει νῦν τὴν βοτάνην· κυρίως δὲ στιβὰς ἡ στρωμνή. τὸ δὲ ἇδε* [*λαλεῦντι*] *τροπῇ Δωρικῇ τοῦ ω εἰς α.* Gen.[b]) — (*Ποία ἡ βοτάνη, στιβὰς δὲ ἡ ἐπὶ τῆς γῆς στρωμνή· τὸ δὲ ἇδε ἀντὶ τοῦ ὧδε Δωρικῶς τροπῇ τοῦ ω εἰς α. Ἀκρίδες λέγονται τὰ πωλία τὰ καθήμενα εἰς τὰ ἄκρα τῶν δένδρων καταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ αὐτὰ τὰ ἄκρα τῶν δένδρων.* p. 3.)

Vs. 35—37.

Rec. *Ἀλλ᾽ οὔτι σπεύδω: οὐδαμῶς σπουδάζω, μεγάλως δὲ ἀλγῶ, εἰ σύ με τολμᾷς ἀτρέπτοις τοῖς ὄμμασι προσβλέπειν, ὅντινά ποτε ἐδίδασκον ἐγώ, ᾄδειν δηλονότι, ἔτι παῖδα ὄντα.*

Vet. *Ὃν ποκ᾽ ἐόντα παῖδ᾽ ἔτι: ταῦτά φησιν ἐπὶ τῷ τὴν χάριν εἰς ἀμέλειαν αὐτῷ ἀπεληλυθέναι,* ⟨*ἣν ὤφειλε*⟩ *παρ᾽ αὐτοῦ διδαχθείς, ὡς καὶ προκαλεῖσθαι αὐτὸν εἰς ἅμιλλαν.*

Rec. *Ἴδ᾽ ἁ χάρις εἰς τί ποθέρπει: θέασαι, εἰς τί προσέρπει, ἀντὶ τοῦ τελευτᾷ, ἡ χάρις, ἡ ὀφειλομένη μοι δηλονότι.*

33) [*Τουτί:*] *ἐνταῦθα ἢ τοῦτο.* 5.
37) [*Ἔτ᾽:*] *ἀκμήν.* M. — [*Ποθέρπει:*] *ἔρχεται.* E. M.

---

4) //*Lips. *ἀντὶ ... καταρρεῖ — ἐνταῦθα ... βοτάνη — εἶδος βοτάνης ἡ στιβάς.* 8) //*Lips. *ἐντ. λαλ.* 12) *δὲ ἐπὶ* p. 12) *ἐστρωμένη* 3. 12) *ἇδε*] Duebn., *ᾆδε* codd. 14) *κυρίως δὲ* 3. 17) //Gen.[a] sola ultima tenet *ὅντινα* seqq., quibus lemma praefixum *ὅν ποκ᾽ ἐόντα*; *Lips. *οὐδαμῶς — μεγάλως — ἀλγῶ — σὺ — τολμᾷς — τοῖς ὀρθοῖς ἤγουν ἀτρέπτοις προσβλέπειν*, tum in marg. *ὅντινα* seqq. 21) //Gen.[b] c. lemm. *ποκ᾽ ἐόντα.* 21) *τῷ* om. Gen.[b] 22) *ἀμέλειαν* et *ἀπεληλ.*] *ἅμιλλαν* et *συνεληλ.* vulg. 23) *διδαχθεὶς*] 3. 5. P. Gen.[b], *διδαχθέντα* vulg., *διδαχθέντι* Reisk. seqq. 23) *προκαλεῖσθαι*] (Gen.[b]) et Reisk. seqq., *προσκαλεῖσθαι* 3. 5. et ante Heins., *προσκαλεῖται* vulg. 24) //Gen.[a] Lips., uterque c. lemm. *ἴδ᾽ ἁ χάρις.* 25) *ἀντὶ τοῦ*] E. Gen.[a] Lips., *καὶ* vulg.

Vs. 38.

Vet. **Θρέψαι καὶ λυκαδεῖς**: ἐκθρέψειεν ἄν τις καὶ λύκων ἐκγόνους καὶ κύνας ἐπὶ τῇ λύμῃ τῇ αὐτοῦ, ὡς κἀγὼ τοῦτον ἐδίδαξα ἐπὶ ἀχαριστίᾳ. ἔστι δὲ τὸ τοῦ Ἰσοκράτους· „κακοὺς ποιῶν εὖ.“ — **Θρέψαι κύνας**: (παροιμία [δέ ἐστιν] ἀπὸ [τοῦ] Ἀκταίωνος τοῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν ἀναιρεθέντος· τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀχαριστούντων τοῖς εὐεργέταις. p. 3. 5. P. Gen.[b.] Vulc. οὗτος γάρ, ὥς φασιν, τὴν Ἄρτεμιν ἰδὼν γυμνήν, ἐκείνη αἰδεσθεῖσα λύσσαν τοῖς κυσὶν ἐμβάλλει, κἀκεῖνον κατέφαγον. 3. 5. P. Q. Gen.[b.])

Rec. (**Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς** Gen.[a.]): παροιμία ἐπὶ τῶν κατ' αὐτῶν ποιούντων τι. — ⟨**Θρέψαι κύνας**:⟩ παροιμία ἀπὸ Ἀκταίωνος τοῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν βρωθέντος. τάσσεται δὲ ἐπὶ [τῶν ἀχαρίστων τοῖς εὐεργέταις, ἤτοι] τῶν μὴ ὁμολογούντων χάριν τοῖς εὐεργέταις.

Vs. 40.

Vet. **Ἀνδρίον**: ἀνδράριον ὑποκοριστικῶς. ἀνθρωπάριον. [ἢ] δυσγενὲς καὶ ἀνελεύθερον.

Rec. (*ΑΠΡΕΠΕΣ*: ἐξουδενωμένον καὶ εὐτελές. *1. *2. M. P. *Lips.) — **Αὔτως** δὲ οὕτως, ἤγουν ἐν οὐδεμιᾷ χρείᾳ, μάτην.

38) Ἔκγονα λύκων. Lips. λύκου παῖδας. K.
40) Ἀγενές. M. ἀναιδές. E. — Ἀνθρώπιον. M. — Καὶ οὕτως, ὡς δυσχυρίζῃ δηλονότι διδάξαι με. E.

---

2) //Gen.[b.] c. lemm. θρέψαι λυκιδεῖς. 3) ἐγγόνα P. 3) ἐπὶ λύμῃ Gen.[b.] 4) ἀριστείᾳ pro ἀχαριστίᾳ P. Gen.[b.] 4) τὸ τοῦ] τοῦτο vulg., τοῦ P. — Ἰσοκράτους] Duebnerus, Σωκράτους vulg., σώματος P. 5) Verba θρέψαι κύνας vulg. antecedenti scholio adhaerebant; Reisk. seqq. pro lemmate eorum posuerunt, quae vulgo sequuntur lin. 11. — Verba παροιμία .... εὐεργέταις in Q. partim extant. 5) δέ ἐστιν et τοῦ om. Gen.[b.] 6) βροθέντος Gen.[b.] 7) τοῖς εὐεργ. deest in P. Vulc. 9) εἶδε et ἐκείνης δ' αἰδεσθείσης Q. 10) βάλλει Gen.[b.] — Post κατέφαγον in Q.[a.] sequuntur τάσσεται κτλ. 11) //Om. Gen.[a.] praeter lemma et Gen.[b.] Lips. In M. verba καὶ ἐπὶ τῶν ... τι in fine sequentis scholii posita. — ἐπὶ] M. et Reisk. seqq., ἀπὸ vulg. 12) κατ' αὐτῶν] M. vulg., καθ' αὐτῶν Reisk. seqq. 12) //Gen.[a.] Lips., ex quibus accessit παροιμία. 13) Ἀκτέωνος Lips. 13) τῶν ἰδίων] M. Gen.[a.] Lips., ἰδίων vulg. 14) Circumscripta om. Gen.[a.] Lips., ex SchVet. addita. 17) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 19) καὶ om. *1. *2., unde haec glossa male ad φθονερὸν relata. 20) //*Lips. οὕτως ἐν οὐδ. χρ. Ex M. P. scholium praecedenti adhaerens affertur, ut desint αὔτως δέ, in P. etiam οὕτως. 20) ἤγουν] M. Lips., om. P. vulg. — οὐδεμιᾷ] P. Lips. et ante Xyl., οὐδεμίᾳ M. vulg. — χρήσει P. 21) μάτην om. M. P. Lips.

Vs. 41. 42.

Rec. Ἐπύγιζον: πυγμαῖς ἔτυπτον, ἔκρουον. ἄτοπον δὲ τοῦτο φανερῶς εἰπεῖν. — Ἢ ἐπέραινον, ἐβάτευον· (ἢ ἀντὶ τοῦ πυγμὴν ἐδίδουν, ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν πυγὴν ἠσέλγαινον. E.) σὺ δὲ ἤλγεις· αἱ δὲ αἶγες ἐβληχῶντο, ἀντὶ τοῦ ἐμηκῶντο βιαζόμεναι ὑπὸ τῶν τράγων — τὸ βληχᾶσθαι γὰρ ἐπὶ τῶν προβάτων λέγεται — καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ὤχευεν.

Vet. (Τὺ δ' ἄλγες: Gen.[b.] ἀντὶ τοῦ ἐδόκεις μὲν ἀλγεῖν, μᾶλλον δὲ ἡδύνου· καὶ γὰρ ἴδιον τοῦτο τῶν συνουσιαζομένων ἐστίν. Q. Gen.[b.])

Vs. 43.

Vet. Μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος: μὴ βαθυτέρου τύχῃς τάφου τοῦ πυγίσματος, οὗ φῄς με εἰργάσθαι, σὺ δὲ ταφείης, ὡς ἐγὼ πεπύγισμαι. (Ἄλλως. Ἤτοι οὐκ ἔδωκάς μοι πυγίσματα, μηδὲ ταφείης ὦ κυρτέ. P. Gen.[b.]) — Ἄλλως. (Πυγίσματος: Gen.[b.]) μὴ ταφείης, ἀντὶ τοῦ γαμηθείης, βαθύτερον σὺ τοῦ πρὸς ἐμὲ ἐκ σοῦ πυγίσματος, ὡς σὺ λέγεις. ἀρνεῖται δὲ διὰ τούτου. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βατράχοις φησὶ περὶ τοῦ Κλέωνος, πρὸς τὸ κρυπτόμενον καὶ ἔνδον νοούμενον,

ἐν ταῖς ταφαῖς τίλλεσθαι.

ἤγουν ἐν καιρῷ συνουσιασμοῦ τὰς τρίχας ἐκτίλλειν τῆς πυγῆς.

Rec. Ἄλλως. Εἴθε μὴ ἐν βαθυτέρῳ τάφῳ ταφείης ἐκείνου τοῦ πυγίσματος ὑβέ, ἤγουν συγκεκαμμένε τὸν τράχηλον,

42) Ἐπέβαινεν, ὤχευεν. M.
43) [Ὑβέ:] κυρτέ. 5. 6. [Οἰφέ:] ἤγουν πόρνε· οἰφὸς γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον. 23. K. M.

---

2) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 3) //Gen.[a.] sola habet κατεβληχῶντο: ἀντὶ τοῦ ἐμηκῶντο ... λέγεται; Lips. s. l. ἐπέραινον — ἤλγεις — αἱ δὲ αἶγες, tum in marg. ἀντὶ τοῦ ... λέγεται, postremo s. l. ὤχευεν. 5) ἀντὶ τοῦ] Gen.[a.] Lips., ἤγουν vulg. 6) βιαζ. ὑ. τ. τρ. om. Gen.[a.] Lips. 6) ἐπὶ τῶν] Gen.[a.] Lips., ἐπὶ vulg. 7) τράγων pro προβάτων. P. 8) Schol. in Gen.[b.] legitur post schol. Vs. 54 Στασῶ. 8) με pro μὲν Gen.[b.] 9) γὰρ om. Q. 12) //Gen.[b.] 13) εἴργεσθαι Gen.[b.] et vulg. ante Reisk., εἴργεσθε P., — σὺ δὲ] Geel., τὸ δὲ vulg. 16) //Gen.[b.] post schol. Vs. 41 Τὺ δ' ἄλγες, ubi vide. — μὴ] add. P. Gen.[b.], ut voluit Geel. 17) πυγ. ἐκ σοῦ Gen.[b.] 18) *Aristoph. Ran.* 423. — ἐν] P. Gen.[b.] et ante Ox. II, om. vulg. 19) πρὸς τὸ] Gen.[b.] Reisk. seqq, περὶ το vulg. 19) καὶ τὸ ἔνδον P.[1.] (τοὔνδον P.[2.]), καὶ τοὶ ἔ. Gen.[b.] 22) ἢ pro ἤγουν Gen.[b.] 23) //Gen.[a.] Lips. — 26) Ex 23. lemma ὑβέ positum. ἠφε pro οἰφὸς et γὰρ τὸ 23.

κυρτέ. — (*Γράφεται οἰφέ. οἰφὸς τὸ αἰδοῖον, ὅθεν ὁ φιλοίφας ἄνω εἴρηται.* T.)

Vet. [*Τὸ δὲ ὑβὸς ἀπὸ τοῦ κυφός. ἀποβολῇ τοῦ κ καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β. ὕβωσις καὶ λόρδωσις πάθη. λόρδωσις γάρ ἐστι τὸ ἔμπροσθεν, ὕβωσις τὸ κατὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος. κύρτωσις δὲ τὸ μέσον τῆς ῥάχεως.*]

Vs. 44.

Rec. *Καὶ ὕστατα βωκολιαξεῖς:* *καὶ τελευταῖον τῇ βουκολικῇ ᾠδῇ χρήσῃ ἐρίζων.*

Vs. 45—49.

Rec. *Οὐχ ἕρψομαι τηνεί:* *οὐκ ἐλεύσομαι εἰς αὐτὸ τὸ μέρος.* *Τουτεὶ δρύες:* *ἐνταῦθα δρύες, ἐνταῦθα κύπειρος, ἐνταῦθα καλῶς βομβοῦσιν ἐν τοῖς σίμβλοις μέλισσαι. ἐνθάδε εἰσὶ δύο πηγαὶ ὕδωρ ψυχρὸν βλύζουσαι, αἱ δὲ ὄρνιθες ἐπὶ τῷ δένδρῳ λιγυρὸν ᾄδουσι· καὶ ἡ σκιὰ οὐδαμῶς ὁμοία* (*τῇ σκιᾷ* Lips.) *τῇ ὑπαρχούσῃ παρὰ σοί· καὶ ἡ πίτυς δὲ ἀπὸ τοῦ ὕψους στροβίλους ἀφίησιν.* — (*ΤΟΥΤΙ: τουτάκις ἐπὶ χρόνου, τουτὶ ἐπὶ τόπου.* Q.) — (*ΔΕΝΔΡΩι: δένδρον καὶ δένδρεον ποιητικῶς. Ὅμηρος·*

δενδρέῳ ἐφεζόμενοι.

καὶ δένδρος, ἡ δοτικὴ δένδρει. 6.)

Vet. (*Τηνεί: ἐκεῖσε ἢ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἢ οἶκον.* 3.

44) *Τραγῳδήσεις βουκολικῶς.* E.

45) [*Τουτῶ:*] *ἐνταῦθα.* v. [*Τουτί:*] *ἐνταῦθα, ἤγουν εἰς τὸν ἡμέτερον τόπον.* E. *εἰς τοῦτο τὸ μέρος.* M. — *Ἡ κοινῶς κύπερις.* M.

46) *Ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς σίμβλοις, ἐκ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον.* M.

47) *Αἱ δὲ καθήμεναι ἐπὶ τῶν δένδρων.* E.

48) [*Ὄρνιχες:*] *ὄρνιθες Αἰολικόν.* E. — *Λιγυρὸν ᾄδουσι.* 5. 6.

49) *Ῥίπτει ἢ κρούει.* E. — *Στροβίλους.* M. Lips. *τὰ κοινῶς κωκωνάρια.* Vat. M. *κῶνος ὁ τῆς πίτυος καρπός.* K.

---

1) *κυρτέ* om. Gen.[a] Lips. 3) //Om. Gen.[a.b.] Lips., ex EtM. 774, 8 sumptum. 5) *κατὰ*] EtM., unde reponi jussit Bast. ad Greg. p. 285, *μετὰ* vulg. ut in EtM. codex D. 8) //*Lips. 11) //*Lips. *οὐκ ἐλ.* — *ἀντὶ τοῦ εἰς αὐτὸ τὸ μ.* — *ἐνταῦθα* ter — *ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς σίμβλοις* — *ἐνθάδε* ... *ᾄδουσι* — *οὐδαμῶς* — *τῇ σκιᾷ* ... *σοὶ* — *στροβίλους.* 12) *ἐνταῦθα κύπ., ἐνταῦθα*] Lips., *ὧδε* bis vulg. 15) *τοῖς δένδροις* 2.[1.2.], *τῶν δένδρων* 2.[2.] (?) 20) *Hom. Il.* Γ, 152. 21) *δένδρος — δένδρει*] *δένδρεος — δένδρεϊ* cod. 22) *Τηνεὶ τουτῶ δρύες: ἐκεῖσε ἐνταῦθα ἢ κτλ.* Gen.[b.] (ex 3. lemma non affertur), unde sequens scholium finxi. Manarunt ex glossis. 22) *καὶ οἶκον* Gen.[b.] — 29) *κωνάρια* Vat., qui 23. esse videtur.

Gen.[b.] — *Τουτῶ δρύες*: ἐνταῦθα. Gen.[b.]) — (*Κώνοις*: στροβίλοις κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ τοῖς καρποῖς. 3. 5. Gen.[b.])

Vs. 51.

Rec. *Ὕπνω μαλακώτερα*: μαλακὸν τὸ χαῦνον καὶ ὑπεῖκον, ᾧ ἐναντίον τὸ σκληρὸν καὶ ἀνένδοτον. λέγεται δὲ μαλακὰ ἔρια καὶ κηρὸς καὶ τὰ τοιαῦτα· ὁ δὲ ὕπνος οὐ κατὰ ταὐτὰ λέγεται μαλακός, ἀλλ' ὡς μαλακοποιός. — (Ὅμηρος·

μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ,

ὅθεν εἴληφεν *ὕπνω μαλακώτερα*. 6.)

Vet. (*Ὕμνω μαλακώτερα*: τὸ μαλακώτερα τοῦ ὕπνου ἐν καιρῷ· τοιοῦτον γὰρ τὸ χρῆμα ὁ ὕπνος. Gen.[b.])

Vs. 53. 54.

Vet. (*Λευκοῖο γάλακτος*: οὐχ ὡς μέλαν ὄν τὶ γάλα, τοῦτό φησι λευκόν, ἵν' ᾖ κατὰ διαφορὰν ἐκείνου· ἀλλ' ὡς φύσει παντὸς λευκοῦ γάλακτος· ἐπίθετον γὰρ τοῦτο αὐτοῦ ἐστιν, ὥσπερ καὶ τὸ **** [Αἰθίοπας φύσει ὄντας ἀμαυροὺς καὶ ὀνομαστὶ μὲν ἄλλως καλούμενον ἕνα ἕκαστον αὐτῶν αἰθίοπας φαμέν.] 3. 5. L. P. Gen.[b.]) — *Στασῶ δὲ καί*: πάρισον. ἔλαιον ἐκτίθησι ταῖς Νύμφαις· αὗται γὰρ ἐκθρέψασαι τὸν Ἀρισταῖον ἐδίδαξαν τὴν τοῦ ἐλαίου ἐργασίαν καὶ μέλιτος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης.

50) *Δορὰς ἀρνῶν*. 2. Lips. Vim. *ἀρνῶν δοράς*. M. P. — *Μαλλούς*. E. *μαλλία*. P. *ἐκ περιουσίας*. 5. E. — *Ἐνταῦθα*. M. Lips.
51) *Ὥστε ὑπνῶσαι*. E. N. *ἅτινα κατεργάζονται ὕπνου περισσότερον*. P. — *Αἱ τῶν τράγων δοραί*. M. *αἱ δὲ δοραὶ τῶν τράγων*. Lips. *τὰ δέρματα τῶν τράγων*. E.
53) *Γεμίσω, θήσω*. E. N. — *Κισσύβιον*. 23. M. — [*Γάλακτος*:] *πεπληρωμένον*. Lips.
54) *Στήσω δὲ καὶ ἄλλον κρατῆρα ἡδέος ἐλαίου πλήρη*. M. P. Y. Lips.

---

4) //Gen.[a.] Lips. sine lemmate. 5) *καὶ ἀνένδοτον*] add. 1. 2. 6. 7. 23. E. I. M. Y. Gen.[a.] Lips. 8) *Hom. Il.* *K*, 2. 10) Schol. cum sequente in Gen.[b.] legitur post Schol. Vs. 43 lin. 16, ubi vide. 10) *τὸ μ. τοῦ ὕ. ἐν κ.*] *τὰ μ. ἐν κ. τοῦ ὕ.* cod. 13) *τὶ*] Duebn., om. P. Gen.[b.], *τὸ* rell. 14) *τοῦτο*] *οὕτω* codd. 15) *φύσει*] L. P. Gen.[b.], *φησὶ* 3. 5. 16) *καὶ τὸ*] 5. L. P. Gen.[b.], *καὶ τοὺς* 3. 18) //Gen.[b] — *στασῶ δὲ καί*] *στασῶ δὲ κρητῆρα* Gen.[b.] Call. 19) *πάρισον*] *παρόσον* vulg. 19) *ἐκθρέψασθαι* Gen.[b.] 20) *Ἀριστέα* Vulc., *Ἀριστῆα* 3. 5. P. Vulc., *ἀριστῆρα* Gen.[b.] — 23) *ἐκ περ.* ex 5. male ad *ἀρνακ.* afferuntur.

Rec. Ἵστημι, ὁ μέλλων στήσω καὶ Δωρικῶς στασῶ· οἱ γὰρ Δωριεῖς τοὺς μέλλοντας περισπῶσιν. — (Στασῶ δὲ κρητῆρα: Gen.[a]) ἱστᾶν [δὲ] τὸ ζυγοστατεῖν καὶ τὸ ὀρθὸν τιθέναι τι· ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὸ δεύτερον (σημαινόμενον E. Gen.[a]).

Vs. 56.

Rec. Καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν: βλήχων εἶδος βοτάνης, τὸ κοινῶς βλησκούνιον.

Vs. 58.

Vet. Γαυλὸς τῷ Πανί: γαυλοὶ ἀγγεῖα χυτροειδῆ γαλακτοδόχα, ἐν οἷς πήσσουσι τὸ γάλα, παρὸ καὶ εἴρηται πλεονασμῷ τοῦ υ, ἅτινα καὶ ἀμολγέας καλοῦσιν. — (Ἄλλως. Γαῦλος εἶδος πλοίου· γαυλὸς ἀγγεῖον. L. Gen.[b])

Rec. Στήσω τῷ Πανὶ ὀκτὼ μὲν γαυλοὺς γάλακτος, πεπληρωμένους δηλονότι. — (Γαυλοὶ λέγονται τὰ ξύλινα ἀγγεῖα, ἐν οἷς τὸ γάλα ἀμέλγουσι. *1. *2. *7. *8. E. M. N. Y. Gen.[a] Lips. Vim. — Γαυλὸς ἀπὸ τοῦ γλάπτω τὸ κοιλαίνω. Q.)

Vs. 59.

Vet. Ὀκτὼ δὲ σκαφίδας [πλέα κηρία]: σκαφίδες ἀγγεῖα, εἰς ἃ κατετίθεσαν τὰς μελικηρίδας. τὸ δὲ ⟨μέλι-

55) Ἐὰν δὲ καὶ σὺ ἔλθῃς. E. M. P. Lips. — Βοτάνη οὕτω καλουμένη ἐοικυῖα πτέρῳ. M.

56) Τὴν κοινῶς λεγομένην βλισκούνιν. 23. γλάχων τὸ βλισκούνιν. 5. L. — Ὑποκείσεται. M. P. Lips. ἀντὶ τοῦ ὑποστρώματα εἶεν τῶν χιμαιρῶν, ἤτοι τῶν αἰγῶν, τὰ δέρματα. L. ὑποστρωθήσεται ὑποκάτω σου. E. N.

57) Τῶν ἀρνείων δερμάτων τῶν παρὰ σοὶ καταπολὺ μαλακώτερα. M. P. Y. Lips. — [Τετράκις:] καταπολύ. N.

58) Ἀγγεῖα ποιμενικά. 5. γούτλους. M. κούτλους. C. E. L.

59) Κηρία ἐχούσας μέλιτος πεπληρωμένα. M. P. Lips. ἤγουν κηρόμελι. M. P.

---

1) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 3) //Gen.[a.] Lips. sine δέ. 3) ὀρθῶς E. 4) τιθέναι τι] 1. 2. 23. E. I. M. Lips., τι τιθέσθαι Gen.[a.], τιθέναι vulg. 4) δὲ] add. E. I. M. Gen.[a.] 4) κατὰ] add. 1. 2. 23. E. I. M. Gen.[a.] Lips. 7) //*Lips. τὸ κοινῶς βλ. 8) βλησκούνιον] cod. Par. teste Bastio ad Greg. p. 40 (i. e. E.), βληχώνιον Lips. vulg., cf. Gl. 10) //Gen.[b] c. lemm. ὀκτὼ μὲν γαυλὼς omisso γαυλοί. 11) πέσσουσι P. 14) Om. Gen.[a. b.] Lips. 15) γαυλοὶ λ. τὰ om. Vim. 19) //Gen.[b.] sine πλέα κηρία, unde additamenta accesserunt. — 23) βλισκούνην 23., γλάχος et βλισκούνιον 5.

τος⟩ πλέα (κηρί' ἐχοίσας) ἀντὶ τοῦ (κηρία μέλιτος) πλήρη (ὄντα), ἐν ᾧ εἰσι μελικηρίδες.

Vs. 60.

Rec. (*Ἐξ αὐτοῦ μοι ἔριζε καὶ ἐξ αὐτοῦ βουκολιάζου. βουκολιάζω δέ ἐστι τὸ κατὰ βουκόλους ᾄδω.* M.)

Vs. 61.

Vet. *Τὰν σαυτοῦ πατέων: γῆν δηλονότι ἢ χώραν. τοῦτο ἐκ τῆς παροιμίας· Σπάρταν ἔλαχες, Σπάρταν κόσμει.*

Vs. 64.

Rec. *Βοστρύσομες: ἀντὶ τοῦ καλέσομεν.*

Vs. 65.

Vet. *Ξυλοχίσδεται: ξυλεύεται, ξύλα τέμνων συνάγει. ἔστι δὲ καὶ παροιμία·*

δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.

Rec. (*Ξυλοχίζω τὸ τὸν ξύλοχον τέμνω. ξύλοχος δέ ἐστι τὸ σύστημα τὸ ἐκ δρυῶν.* G.)

60) *Ἀπ' αὐτοῦ τοῦ μέρους.* L. *ἀπαυτόθι.* E. — *Τῇ βουκολικῇ ᾠδῇ χρῶ.* M. P. Lips. *τραγῳδει βουκολικῶς.* E.

61) *Παροιμία· ἐπὶ τῆς οἰκείας χώρας βεβηκώς.* L. *ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῆς οἰκείας χώρας ἑστώς.* E. N.

62) *Περισσὸν τὸ ποτέ.* M. Lips.

63) *Οὐδαμῶς.* M. Lips. — *Προσδέομαι. χρείαν ἔχω.* C. M. P. Lips. *ἐν χρείᾳ εἰμὶ ἐκείνου.* E. *χρῄζω.* L.

64) *Τὸν τὰς δρῦς κόπτοντα.* M. P. *τὸν ὑλοτόμον.* M. P. Lips. — [*Βωστρήσομες:*] *φωνήσομεν.* L. *βοῶντες καλέσωμεν.* L. *βοήσωμεν, καλέσωμεν. διὰ τὸ μέτρον μικρὸν ἐγράφη τὸ σο.* M. *καλέσομεν.* Lips.

65) *Τέμνει.* L. *τέμνων συνάγει.* Lips. *ξύλα σχίζει.* K.

---

4) *βουκολιάζου* seqq. etiam *7. *23. 7) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 8) *τοῦτο δὲ* Kiessl. 11) //*Lips. *καλέσομεν.* 13) //Gen.[b.] Phav. — *ξύλευται* et *τέμνει* Gen.[b.] 15) *Paroemiogr. I p.* 394. *II p.* 158. 372. — *πεσούσης*] L. P. (Gen.[b.]) Paroem. et Kiessl. auctore Wartono, *παρούσης* vulg. — 23) *δέομαι* Lips. 29) GlK. pertinet ad sphalma *ξυλοσχίδεται*, quod est in M.

Vs. 66.

Rec. Βοστρέομεν: ὁριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ, καὶ γράφεται διὰ τοῦ ο μικροῦ, τοῦτο δὲ διὰ τὸ μέτρον.

Vs. 67—69.

Rec. Ἄμμες γὰρ ἐρίσδομεν: ἤγουν ἡμῖν δὲ ἔρις γέγονεν, ὁπότερος ἦν κρείττων κατὰ τὴν ᾠδὴν τὴν βουκολικήν. — Ἢ ἐρίζοντες πειρώμεθα γνῶναι, ὅστις ἐστὶ κρείττων βουκολικῶν μελῶν ἐργάτης. — Τὺ δ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ Μόρσων: σὺ δὲ ὦ φίλε Μόρσων μήτε πρὸς χάριν ἐμὲ κρίνῃς [ὁμιλήσας καὶ παρὰ τὸ δίκαιον τὴν νίκην χαρίσῃ]· μήτ' οὖν σύγε τούτῳ βοηθήσῃς κατὰ χάριν.

Vet. Ἢ· (Σὺ δ' ὦ φίλε: Gen.[b.] σὺ δὲ ὦ φίλε Μόρσων μή μοι πρὸς χάριν ὁμιλήσῃς καὶ παρὰ τὸ δίκαιον τὴν νίκην χαρίσῃ· L. P. Gen.[b.]) μήτε μὴν περιίδῃς ἀδικούμενον.

Vs. 72. 73.

Rec. Ἁδέ τοι ἁ ποίμνα: περισσὸς ὁ τοι. — (Συβάρτα: τοῦ ἀπὸ τῆς Συβάρεως. *H. *P. Gen.[a.] πρῶτον Σύβαρις· ὕστερον δὲ ἡ αὐτὴ ἀνακτισθεῖσα Θούριον ὠνομάσθη ἀπό τινος Θουρίου ἀνοικιστοῦ. 6. 23. M. Gen.[a.])

66) [Βωστρέομες:] φωνῶμεν. E. διὰ τὸ μέτρον συστέλλεται τὸ ο. M. διὰ τὸ μέτρον σμικρύνεται. Q. — Φίλε. M. — Μικρὸν ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. P. Y. Lips.

68) Βουκολικῶν μελῶν ἐργάτης. I. τραγῳδός. E. L.

69) Κατὰ χάριν. P. Lips. ἕνεκα χάριτος, ἀντὶ τοῦ ποιήσεις χάριν. P. — [Χαρίξῃ:] ἐν χάριτι κρίνῃς. E.

70) [Κομάτα:] ἤγουν ἐμοί. H. L. M. P. Lips.

71) [Τὸ πλέον:] τῆς κρίσεως δηλονότι. L. — Δώσῃς. K. M. νέμῃς. H. P. νείμῃς. Lips. νέμῃς, ἐνδώσῃς. Stop. — [Τῷδε:] τῷ Λάκωνι. H. M. — Χαρίσῃ ἀντὶ τοῦ χάριν ποιήσεις. H. M. P. Lips.

72) Σοί, ἢ περισσὸν τὸ τοι. M. — Περισσὴ ἡ ἁ. P. — Τοῦ ἀπὸ Θουρίου ὄντος πόλεως. M.

73) [Συβαρίτα:] τοῦ ἀπὸ τῆς Συβάρεως. Lips.

---

2) //*Lips. ὁριστ. ἀ. ὑποτ. 5) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 6) κατὰ] add. 23. — τὴν βουκ.] M. et ante Xyl., τὴν om. vulg. 7) //*Lips. sine ὅστις ἐστί. 8) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 12) ὦ Μόρσων Gen.[b.] 14) //Gen.[b.] — περιίδῃς] Toup., παρίδῃς Gen.[b.] vulg. 16) //*Lips. — τοι] Lips., τοὶ vulg. 17) ἀπὸ τοῦ sine priore τοῦ Gen.[a.] 19) ἀνακτιστοῦ 23. — 26) ἤγ. ἐμοὶ ex L. ad τῷδε Vs. 71 afferuntur. 29) ποιήσῃ H. M. P.

Vet. (Ὁρῇς φίλε τῷ Συβαρίτα: τὴν Θουρίαν ταυτήν φασιν εἶναι τῇ Συβάρει· ἄλλοι ἑτέραν καὶ ἑτέραν. L. P. Gen.[b.])

Vs. 74.

Vet. Μή τυ τὶς ἠρώτα ποττῶ Διός: τοῦτο ὁ Λάκων φησὶν ἀγανακτῶν ἐπὶ τῷ προπετεῖ καὶ περιέργῳ τῆς γλώττης.

Vs. 77.

Rec. Φιλοκέρτομος: λοιδοριῶν φίλος.

Vs. 78. 79.

Vet. Εἶα λέγ' εἴ τι λέγεις: ἔτι καὶ νῦν τοῖς δι' ὄχλου τινὶ γινομένοις εἰώθαμεν τοῦτο λέγειν· ἄνες ποτε τὸν ἄνθρωπον. λέγει δὲ τοῦτον τὸν ξένον τὸν παρακληθέντα κρῖναι.

Rec. Ἄλλως. Ἄγε λέγε, εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἄφες ζῶντα αὖθις, ἀπελθεῖν δηλονότι, ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐπαναστρέψαι, εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. — (⟨Εἰρωνικῶς·⟩ τὸ γὰρ εἰς πόλιν ἄφες τὸν ξένον ζῶντα ταὐτόν ἐστιν ὡσεὶ ἔλεγεν· ἀπολέσεται σὲ ἀκούων. 6.) — Ὦ Παιάν: ἐπὶ ἀγανακτήσεως ἐνταῦθα ἡ ἐπίκλησις.

Vet. Καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις ζῶντα ἄφες: τουτέστιν ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ μέλους, ὥσπερ ὑπὸ τῶν Σειρήνων κρατηθεὶς ἀπόληται. τοῦτο δὲ εἰρωνικῶς φησιν. — Ἄλλως. (Ζῶντ' ἄφες: Gen.[b.]) Τοῦτό φησι, θέλων σκῶψαι αὐτὸν

75) Κακοτροπώτατε. H. M. P. Lips.
76) Κατ' εἰρωνείαν· μωρέ, λάλε. H. — [Οὗτος:] σύ. H. M. πρὸς τὸν κριτήν. E.
77) Οὐδαμῶς. M. P. Lips. — Φιλόψογος, φιλολοίδορος. N.
78) Λέξεις. H. P. — [Πόλιν:] τὴν ἰδίαν. M.

---

1) Schol. in Gen.[b.] post sequens legitur. 1) θεωρίαν L.[3.] 1) ταυτὴν] ταύτην codd. 2) τῷ Συβάρτᾳ L.[3.] 5) //Gen.[b.] cum falso lemmate τῷ Θουρίῳ. et τὴν τοῦ pro τοῦτο. 6) ἐπὶ] add. 3. 5. L. P. Gen.[b.] 6) παρέργῳ L. P. Gen.[b.] et vulg. ante Reisk. 8) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 10) //Gen.[b.] 11) τινὶ] Hemsterh., τινὸς vulg., γενομ. Gaisf. 13) //Gen.[a.] Lips. — εἶα λέγ' pro ἄγε λέγε Gen.[a.] 14) αὖθις om. Lips., ἀπ. δηλ. αὖθις ἤγουν ἐπαν. E. 14) ὁμοῦ vulgo male ad praecedentia trahitur. 15) Haec a Wart. seqq. in SchVet. post εἰρωνικῶς φησὶν l. 21 inserta erant. 16) ἔλεγεν· ἀπολέσεται] ἔλεγε· γελάσεται cod. 17) //*Lips. 19) Om. Gen.[a.b.] Lips. 21) ἀπόληται] p., ἀπόλληται l. (?), ἀπόλλυται vulg. 21) //Gen.[b.] post schol. Vs. 98.

τὸν αἰπόλον, ὡς ἀηδές τι μέλλει λέξαι, καὶ ἴσως ἂν ἐκ τῆς ἀηδίας καὶ ὁ Μόρσων ἡμιθνὴς γενήσεται, ἢ καὶ τέλος θάνῃ. ἢ ζῶντ' ἄφες *ἀντὶ τοῦ ταχύν, ἀπὸ τοῦ ζέω. τοὺς γὰρ ταχεῖς ζέοντας καὶ θερμοὺς λέγουσι. ταῦτα δέ φησιν ὁ Λάκων ὡς διαλεγομένου τοῦ αἰπόλου τῷ Μόρσωνι.*

Vs. 80—82.

Vet. Ταὶ Μῶσαί με φιλεῦντι: *ἄρχεται τῆς ᾠδῆς ὁ Κομάτας, καί φησιν αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν Δάφνιν ὑπὸ τῶν Μουσῶν φιλεῖσθαι.* — (Καὶ γὰρ αἶμ' Ἀπόλλων: Gen.[b.]) *εἶτα ὁ Λάκων λέγει· καὶ γὰρ ἐμὲ ὁ Ἀπόλλων φιλεῖ.*

Rec. Μέγα: *ἀντὶ τοῦ μεγάλως καὶ κατὰ πολύ.*

Vs. 83.

Rec. Τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει: *ἐπέρχεται, παραγίνεται.*

Vet. Κάρνεα *δὲ ἑορτὴ Ἀπόλλωνος Καρνείου ἀπό τινος Κάρνου. οὗτος δὲ ὁ Κάρνος μάντις ὢν εἶπε τοῖς Ἡρακλείδαις, ἄσημα τούτοις μαντευόμενος· ὅντινα ἐκτραπεὶς τὸν*

79) *Μὴ ὑπὸ τῆς σῆς εὐμουσίας νεκρωθῇ ὡς ὑπὸ Σειρήνων· τοῦτο δὲ κατ' εἰρωνείαν.* M. *ἀντὶ τοῦ ἀνενόχλητον.* E. — [Ὦ Παιάν:] *ἐκπληκτικόν.* H. L. M. — *Λάλος.* M. *φλυαρός.* C. — *Ὑπάρχεις, εἶ.* M. *ἀντὶ τοῦ εἶ.* Lips.

80) *Τὸν ᾠδικώτατον.* E. M. *τὸν κοινῶς τραγῳδητήν.* 2. E. M. Lips. *τὸν κοινῶς τραγῳδόν.* 1. P.

81) *Αἶγας μήπω τετοκυίας.* H. M. P. Y. Lips. — *Πρώην ἢ πρὸ ὀλίγου.* H. M. P. Lips. — Τὸ ποκ' *περισσόν.* H. M. Lips.

82) [Γάρ:] *δή.* M. P. Lips. — *Μέγαν, εὐτραφῆ.* H. M. Y. Lips.

---

1) *μέλλει λέξαι*] 5., *μέλλων λέξαι* Gen.[b.], *μέλη εἰλέξαι* 3., *μέλος ἔλεξεν* vulg. 2) *ἡμιθανὴς* Gen.[b.] 7) //Gen.[b.] sine με φιλ. 7) *ἀρχὴ τ. ᾠ. Κομάτας, φησὶ δὲ αὐτὸν ὑ. τ. Μ. φιλ. ἢ τὸν Δάφνην* Gen.[b.] 10) //Gen.[b.], unde *λέγει* accessit. 10) *γὰρ* om. Gen.[b.] 11) //*Lips. *μεγάλως ἀντὶ τοῦ καταπολύ.* — *μέγα* vulg. cum praecedentibus jungitur. 13) //*Lips. *ἀντὶ τοῦ ἐπέρχεται, ἤγουν παραγίνεται.* 15) //Gen.[a.], ubi scholia de Carneis extant hoc ordine: 1) tertium, 2) secundum, 3) primum, 4) quartum. Primum etiam in L. P. post secundum legitur. Eadem scholia Eudocia Viol. p. 251 servavit vulgari ordine sub titulo *περὶ Καρνέων ἑορτῆς τοῦ Ἀπόλλωνος.* 16) *ἢ μᾶλλον οὗτος ὁ Κ.* omissis prioribus L. P. Gen.[a.], verba ante *Κάρνος* om. Eudoc. 16) *Κάρνις* L. P. — *μάντις τις ὢν* Eudoc. 16) *εἶπε*] E. F. L. N. P. Gen.[a.] Vulc. Eudoc., *εἵπετο* vulg. 17) *εὔσημα* p. H. 17) *ἐκτραπεὶς τὸν*] *ἐκτραπεὶς* vulg., *ἔκτραπον* 4. H., om. P. Cau. Gen.[a.] — 25) *ποτε* pro *ποκ'* Lips. 26) *μέγα* Lips.

*οἰωνὸν εἷς τις τῶν Ἡρακλειδῶν, Ἱππότης ὄνομα, λόγχῃ βαλὼν ἀπέκτεινε. δι᾽ ὃν λοιμὸς ἐπεκράτησε *** τὴν Πελοπόννησον. ἀπελθόντες δὲ ἔλαβον χρησμὸν ἐξ Ἀπόλλωνος Κάρνειον τιμῆσαι Ἀπόλλωνα· καὶ τοῦτο ποιήσαντες ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ. ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν (Κάρνεα καλουμένην* Eudoc. *μέχρι τοῦ παρόντος* L. P. Can. Gen.[a] Vulc.) *καὶ οὗτοι καὶ οἱ μετοικήσαντες ἐκ Πελοποννήσου εἰς ἑτέρας πόλεις ἀεὶ τὸ λοιπὸν ἐπετέλουν. — Ἄλλως. Κάρνεα, ἑορτὴ Δωρικὴ τελουμένη Καρνείῳ Ἀπόλλωνι κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἀπὸ Κάρνου μάντεως, ὃς ἔχρησε τοῖς Ἡρακλείδαις. ἀπ᾽ αὐτοῦ δὲ Κάρνειον Ἀπόλλωνα προσαγορεύουσιν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Θεοπόμπῳ· ὅτι τὸν αὐτὸν ὡς Δία καὶ Ἡγήτορα καλοῦσιν Ἀργεῖοι διὰ τὸ [Κάρνειον] ἡγήσασθαι τοῦ στρατοῦ. τὸν οὖν Κάρνον οἱ Ἡρακλεῖδαι ἀπέκτειναν ἀπερχόμενοι εἰς Πελοπόννησον ὑπολαβόντες κατάσκοπον εἶναι τοῦ στρατεύματος, ὃν ὕστερον ἐτίμησαν ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι. — Ἄλλως.* (*Τὰ δὲ Κάρνεα*: Gen.[a]) *Πράξιλλα μὲν ἀπὸ Καρνείου φησὶν ὠνομάσθαι τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι· Ἀλκμὰν δὲ ἀπὸ Καρνέου τινος Τρωικοῦ.* ([*ἄλλοι*

83) *Ἤγουν ἑορτὴ τῶν Καρνέων, ἥτις ἐτελεῖτο παρὰ τοῖς Σικ⟨ελιώταις⟩.* 5. *ἑορτὴ τοῦ Διός.* C. *ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος.* Lips. — *Ἐγγίζει.* 5. *ἐπέρχεται, τουτέστι παραγίνεται.* M. Y.

---

1) *οἰωνὸν*] *υἱῶνι* 4., *υἱῶν* H., om. vulg. 1) *εἷς τις*] L. P. Can. Gen.[a], *εἷς* vulg., *τις* 4., om. H. 1) *Ἱππότα* P. — *ὄνομα*] 1. 4. 5. H. L. Gen.[a], *τοὔνομα* vulg. 2) *ἐπεκράτησε τὴν Π.*] 5. L. P. Can. Gen.[a] Vulc., *ἀπεκράτησε τὴν Π.* 4., *ἐγίνετο* (*ἐγένετο* Eudoc.) *ἐν τῇ Πελοποννήσῳ* vulg. 3) *ἀπελθόντες δὲ*] L. P. Gen.[a], *καὶ ἀπ.* vulg. 3) *κρανεῖον* L. P. Gen.[a] 5) *δὲ* pro *οὖν* 4. 6) *οὗτοι* om. Eudoc. 7) *καὶ οἱ*] L. P., *οἱ* Gen.[a] vulg. 8) *ἀεὶ τὸ λοιπὸν*] *διὰ τὸν λοιμὸν* vulg., *διὰ λοιμὸν* Gen.[a], *εἰς τὸ λοιπὸν* Geelius. 8) *ἐπιτελοῦσι* L. P. Gen.[a] Vulc. 8) //Gen.[a] — *Δωρικῶς* L. P. Gen.[a] 9) *τῷ κρανίῳ* L. P. Gen.[a] 10) *Κράνου* et *ἔφησε* L. P. Can. Gen.[a] 10) *ἀπὸ δ᾽ αὐτοῦ* P. Gen.[a], *ἐξ αὐτοῦ* Vulc. 11) *Κράνειον* L. Gen.[a], *Κράνιον* P. 12) *θεοπέμπτῳ* 5. — *Theopomp. fr.* 171. 12) *ὡς*] *καὶ* vulg. 13) *οἱ Ἀργεῖοι* Gen.[a] 13) *Κάρνειον*] *Κρανεῖον* 5. L. P. Can. Gen.[a], *Κάρνον* vulg., *τὸν Κάρνον* Eudoc. 13) *τὸν οὖν Κάρνον*] 3. 4. 5. L. P. Can. Gen.[a] (sed hi tres *Κράνον*), *ὃν* vulg. 14) *ἀπερχόμενοι*] Duebnerus, *ἀπερχόμενον* vulg. 16) *λιμοῦ* 4. 5. P. 16) *φθειρόμενον* 5. P. 17) //Gen.[a] — *Πράξιλλα*] conj. Wart. et Hemsterh., *Πραξίλλας* 3. 4. L. N.[2], *Πραξίλας* E. Gen.[a] vulg., *ὁ δὲ Πραξίλας* sine *ἄλλως* Eudoc., *Πραξιλᾶς* Reisk. seqq., *Πραξήλος* P.[3], *Παξήλος* P.[2.4], *ὡς ὁ μὲν Π. φησὶ* E. 17) *Καρνίου* E. L. Gen.[a], *Καρίνου* N.[2] 18) *ὀνομάσθαι* Eudoc. et ante Xyl. 19) *Ἀλκάμαν* 5.[1] 6.[2] (?), *ὁ δὲ Ἀλκμὰν* E.[2] N.[2] 19) *Καρνέου*] 3. 4. Eudoc. et fere codd., *Καρνίου* P. Ox. II., *Καρανέου* Gen.[a] 19) *τοῦ υἱοῦ Δήμητρας* pro *Τρωικοῦ* E.[3] F.[3] N.[3] (*τοῦ* om. N.[2], *Δήμητρος* E.[2] N.[2]) — 22) *παραγίνεται*] *παράκειται* codd.

δέ φασιν ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀπόλλω Κάρνιον ὠνομάσθαι ὡς μαντικόν. Κάρνος γάρ τις μαντικώτατος ἦν. E. F. N.[1]]) *Δημήτριος δὲ ἀπὸ τοῦ κρᾶναι, ὅ ἐστι τελέσαι. φησὶ γὰρ ὡς ὁ Μενέλαος στρατεύσας εἰς Ἴλιον ηὔξατο τιμῆσαι αὐτόν, ἐὰν κράνῃ. — Ἄλλως. Κάρνεα: ἑορτή ἐστι Διὸς Καρνεῖα ὀνομαζομένη. παρ' Ἕλλησι δὲ τελεῖται διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον ἐκ κρανείου εἶναι ξύλου.*

Vs. 84. 85.

Rec. Καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα: καί με ἡ παῖς ὁρῶσα. τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ Ἀλκίππην λέγει. τὸ δὲ ὁρεῦσα Αἰολικόν. — Πλὰν δύο, τὰς λοιπὰς διδυματόκος: τὰ ἀπὸ τοῦ τίκτειν συγκείμενα (ὀνόματα E.), *εἰ μὲν προπαροξύνεται, πάθος δηλοῖ, εἰ δὲ παροξύνεται ἐνέργειαν, ὡς καὶ τὰ παρὰ τὸ κτείνειν καὶ τρέφειν. οἷον πρωτότοκος ὁ πρῶτος τεχθείς, (ξιφόκτονος ὁ ξίφει κτανθείς, παιδότροφος ὁ ὑπὸ παίδων τρεφόμενος,* E. I.) *διδυματόκος αἴξ ἡ δίδυμα τετοκυῖα. δοκεῖ δὲ τὸ διδυματόκος ἀπὸ τοῦ διδυμοτόκος γίνεσθαι τροπῇ τοῦ ο εἰς η, εἶτα τοῦ η εἰς α, διὸ καὶ μακρὸν ἔχει τὸ α. — (Διδυματόκος: Αἰολικῆς διαλέκτου. διδυματόκους καὶ ἐκβολῇ τοῦ υ διδυματόκος, ὡς Πίνδαρος·*

ἀκέρδεια λέλογχε θαμινὰ κακηγόρος. 6.)

Vet. (Ποθορεῦσα: Αἰολικόν· ὤφειλε γὰρ ωσα διὰ τὸ εἶναι τῆς δευτέρας συζυγίας. Gen.[b])

84) [*Πλὰν δύο:*] *ἄνευ δύο.* L. *διδυματόκων δηλονότι αἰγῶν τὰς ὑπολοίπους πάσας.* M. P. Lips. — [*Διδυματόκος:*] *ἐκβάλλεται τὸ υ διὰ τὸ μέτρον.* M.

85) *Ἡ Ἀλκίππη· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἐρωμένη τοῦ Κομάτα.* 5. L. — *Ὤικτειρε γὰρ ἰδοῦσα.* L.

---

1) *ἀπὸ Κάρνου τινός, ὃς μαντικώτατος ἦν, τὸν Ἀπ. Κάρνιον ὠνομάσθαι ὡς μαντικὸν* pro *ἀπὸ τοῦ* seqq. N.[2] 3) *κρᾶναι*] Gen.[a] Eudoc., *κράναι* 3. 4. L. P., *κραῖναι* ante Xyl., *κραίναι* vulg., *κραῖναι* Kiessl. 3) *τελειῶσαι* 4. 4) *τιμᾶσαι* Gen.[a] 5) *κράνῃ*] *κραίνῃ* vulg. et Eudoc., *κραῖνῃ* ante Xyl., *κραήνῃ* P., *κρηήνῃ* 4. 5. L. Gen.[a], *κρήνῃ* Can. 5) //Gen.[a], ubi *τὰ δὲ Κ. ἐστιν ἑορτή. — ἄλλοι δέ φασιν ὅτι Κάρνεα ἑορτὴ* Eudoc. 5) *Καρνία* Gen.[a], *κράνειον* 3. 5. 6) *θούριον* L. Gen.[a] 7) *κρανείου*] L. Gen.[a], *καρνείου* vulg., *καρνείου δένδρου* Q. 9) //Lips. litteris fere evanidis; scriptum fuisse videtur *τὴν Ἀλκίππην λέγει τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ.* 11) //Gen.[a] c. lemm. *διδυμ.* et Lips. 14) *κτείνειν καὶ*] E. I. Gen.[a] Lips., *τίκτειν καὶ* vulg., om. Reisk. seqq. 21) *Pind. Ol.* 1, 53. 22) *γὰρ ὤφησα διὰ τὸ η τῆς* cod. — 24) *πλὴν* ante *διδυμ.* M. P. 27) *ἡ* om. 5.

Vs. 86. 87.

Vet. *Φεῦ. φεῦ. Λάκων τοι*: τὸ φεῦ ἐπὶ θαύματος (κεῖται. Gen.[b])

Rec. *Τὸ δὲ τοι περισσόν.*

Vet. *Ταλάρως*: τοὺς καλαθίσκους, ἐν οἷς τυροῦσι τὸ γάλα. — *Ἐν ἄνθεσιν*: ἐν τῷ ἄνθει τῆς ἡλικίας χαίρει. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ὄντος αὐτοῦ παιδεραστοῦ. — Ἄλλως. Τὸ μὲν ἔξω· τοῖς ἄνθεσι τοῦ τυροῦ τὸν παῖδα τοῖς χείλεσι παραχρίει. τὸ δὲ ἔσω· ἐν τοῖς ἀνθώδεσι τόποις τὸν ἄνηβον (παῖδα μολύνει ἀντὶ τοῦ βινεῖ. Gen.[b])

Rec. (*Καὶ τὸν ἄναβον*: Gen.[a]) καὶ τὸν μικρὸν ἔτι καὶ ἀτελῆ παῖδα, τὸν Κρατίδαν δηλονότι, ἐν βοτάναις μολύνει, [βινεῖ]. — (*Μολύνει*: ἐπὶ συνουσίας νοητέον. 6.) — (*ΤΟΝ ΑΝΑΒΟΝ*: τοῦτο δισσῶς. κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον ἔστιν ἡ σύνταξις οὕτω· καὶ τὸν ἄναβον παῖδα, ἤγουν τὸν Κρατίδαν, μολύνει καὶ χρίει, κατὰ τὰ χείλη δηλονότι, ἐν τοῖς ἄνθεσι τοῦ τυροῦ, τουτέστι παρέχει αὐτῷ τυρόν, ἤγουν τρώγειν. κατὰ δὲ τὸ νοούμενον οὕτω· καὶ τὸν ἄναβον παῖδα ἐν τοῖς ἄνθεσι καὶ ἐν τοῖς γενείοις μολύνει, ἀντὶ τοῦ συνουσιάζει. ἢ καὶ οὕτως· καὶ τὸν ἄναβον παῖδα μολύνει ἐν τοῖς ἄνθεσι καὶ ἐν τοῖς ἀνθώδεσι τόποις. H. Q.)

Vs. 88.

Vet. *Βάλλει καὶ μάλοισι*: πειρᾶταί με εἰς ἔρωτα ὑπαγαγέσθαι. τὸ γὰρ μήλοις βάλλειν ἐπὶ τούτου ἔτασσον.

Rec. *Ἁ Κλεαρίστα*: ἡ τοῦ Κλεαρίστου θυγάτηρ Ἀλκίππη, ἡ ἐρωμένη αὐτῷ.

86) Ὡς σμικρύνων τὸν τοῦ Κομάτα λόγον λέγει τοῦτο. E. — [*Λάκων*:] ἤγουν ἐγώ. E. M. — *Καλαθίσκους*. Lips. *τυροβόλια*. C. — *Ἄντικρυς*. M.

87) *Ἀνήλικον*. K. M. — *Αἰσχρῶς μίγνυται τούτῳ*. K. M. *μιαίνει ἀσελγῶς*. E. N.

88) *Τὸ ἑξῆς· βάλλει καὶ τὸν αἰπόλον μήλοις ἡ τοῦ Κλεαρίστου θυγάτηρ, ἤγουν ἡ Ἀλκίππη*. Y. Lips. — *Ἤγουν ἐμέ*. M.

2) //Gen.[b], ubi ἐπὶ θαύματι omissis *Λάκων* ... *φεῦ*. 4) //*Lips. sine δέ. — τοι] Lips., τοὶ vulg. 5) //Gen.[b], ubi ταλάρους δέ. 5) τυροῦται Gen.[b] 6) //Gen.[b] sine τῷ. 7) παιδαράστης Gen.[b] 7) //Gen.[b] 9) ἔσωθεν Gen.[b] 11) //Gen.[a] *Lips., ex quibus prius καὶ accessit. 11) ἔτι om. Gen.[a] 12) Κρατίδα Gen.[a] 12) ἐν βοτάναις] add. E. M. Y. Gen.[a] Lips. 12) βινεῖ om. Gen.[a] Lips., quod ex SchVet. adscitum. 14) διssῶς μὲν κατὰ Q. 23) //Gen.[b] — με] Gen.[b] vulg., τε Reisk. seqq. 23) ἐπαγαγέσθαι Gen.[b] 24) τὸ μῆλον βάλλει Gen.[b] 24) τούτου] τούτοις vulg. 25) //*Lips. ἡ τοῦ Κλ. θ. ἤγουν ἡ Ἀλκίππη.

Vs. 89.

Rec. Τὰς αἶγας παρελῶντα: ⟨παρὰ μὲν Ὁμήρῳ⟩ παρήλασεν ἀντὶ τοῦ παρέδραμεν, ἤγουν ἐνίκησεν [ἐμὲ ἡ Ἀλκίππη]· ἐνταῦθα δὲ τὸ παρελῶντα ἐπὶ τοῦ παρακολουθεῖν καὶ ἐλαύνειν λέγεται. — Καὶ ἀδύ τι ποππυλιάσδει: καὶ ἡδύν τινα συριγμὸν συρίττει.

Vs. 90. 91.

Rec. Κἠμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν ἐκμαίνει: καὶ ἐμὲ δὴ ὁ Κρατίδας τὸν πρόβατα νέμοντα ἀγένειος ὑπαντῶν εἰς μανίαν ἔρωτος ἐμβάλλει. — (Οὕτω τὸ ἐντελές· λεῖος τὸ γένειον. καὶ λειοπώγων ὁ ἀγένειος. 6.)

Vet. (ΕΚΜΑΙΝΕΙ: ἐρᾷ· τὸ πολὺ δὲ τοῦ ἔρωτος δηλοῖ διὰ τοῦ ἐκμαίνει. 4. 5.)

Vs. 92:

Rec. Ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα: ἤγουν συγκρίνεσθαι δυνάμενά εἰσιν.

Vet. Ἡ συγκρίσεως ἄξια. λέγει δὲ τὴν διαφορὰν τῆς θηλείας ἀπὸ τοῦ ἄρρενος. — Κυνόσβατος: φυτάριόν ἐστιν ὅμοιον ῥοιδίῳ ἔχον τὸν καρπόν. ἔστι δὲ μεταξὺ θάμνου καὶ δέν-

89) Γλυκὺ συρίζει· ⟨ποππύζειν γὰρ⟩ τὸ πεπιεσμένοις τοῖς χείλεσιν ἦχον ἀποτελεῖν. ἡδύν τινα συρισμὸν συρίττει. 6. 23.

90) Ὁ ἐρώμενός μου ὁ Εὐμήδης. K. — Ὁμαλός, ὡραῖος, ἢ ἀγένειος. K. M. — Συναντῶν. M.

91) Τουτέστιν ἀνάπτεσθαι ποιεῖ με ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. L. ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ὡς μαινόμενον ποιεῖ. K. — Στίλβουσα, τρυφερά, δασεῖα. H. M. τρυφερά. Lips. — Παρὰ τὸν τραχηλὸν αὐτοῦ. H. M. Lips. — Κινεῖται τρίχα. 4. τὰς τρίχας. C. κόμη. H. M. Lips.

---

2) //Gen.[a] Lips. — παρελθόντα Gen.[a] 2) παρήλασεν ἀντὶ τοῦ] Lips. et sine παρήλ. Gen.[a], ἤγουν παρήλασε καὶ vulg. 3) ἢ pro ἤγουν Lips. 3) ἐμὲ ἡ Ἀ. om. Gen.[a] Lips. 4) ἐντ. δὲ τὸ παρ.] Gen.[a] Lips., τὸ δὲ παρ. ἐντ. vulg. 5) //*Lips. 5) ἡδὺ ante Heins. 6) συριγμὸν] 1. Lips., συρισμὸν vulg. 6) συρίττει] Lips., συρίττοι 1., συρίζει vulg. 8) //*Lips. ἀγένειος — εἰς μανίαν ἔρ. ἐμβ. 9) δὲ pro δὴ Reisk. seqq. 14) διὰ τὸ codd. 16) //*Lips. συγκρ. δυν. 18) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 19) //Gen.[b.] Phav. — κυνόσβατος: φυτάριόν ἐστιν] Phav., κυν. φύτρον Gen.[b.], φυτάριον δὲ ὁ κυν. ἐστιν vulg. — *Theophr. H.*Pl. III*, 18, 4. 20) ῥοιδίῳ] ῥόδῳ vulg., τῷ τῆς ῥόας Theophr., τῇ ῥοιᾷ Athen. II, 70. D. ex Theophr. 20) ἔτι δὲ Gen.[b.] — 21) πεπιεσμένοις] Duebn., -νον codd. 22) συρίττειν codd.

δρων, παρόμοιον ταῖς ῥοιαῖς [ἢ ταῖς ῥοδέαις], ⟨τὸ δὲ φύλλον⟩ ἀκανθῶδες, ὥς φησι Θεόφραστος. ἔστι δὲ ὁ κυνάκανθος. — *Οὐδ' ἀνεμώνα*: ἀνεμώνη ἄνθος ἄοδμον, ὅ φασιν ἀναδοθῆναι ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Ἀδώνιδος. — Ἄλλως. (*Οὐδ' ἀναιμόνα*: Gen.[b]) τὴν ἀνεμώνην Νίκανδρός φησιν ἐκ τοῦ Ἀδώνιδος αἵματος φυῆναι. Κρατεύας δὲ [ἢ Κρατίδης κατά τινας] δύο φησὶν εἶναι τὰς ἀνεμώνας, τὴν μὲν ἄνθος ἔχουσαν μέλαν, τὴν δὲ φοινίκεον. Σωσίβιος δὲ τὰς ἀνεμώνας παρὰ Λάκωσι φαινίδας καλεῖσθαί φησι. — (*Πρὸς ῥόδα*: Gen.[b]) ῥόδον [δὲ] παρὰ τὸ θᾶττον ἀπορρεῖν· ῥοῶδες γάρ ἐστιν, ἤτοι συντόμως φθειρόμενον. — *Τῶν ἄνδηρα παρ' αἱμασιαῖσι*: ὧντινων, δηλονότι τοῦ κυνοσβάτου καὶ τῆς ἀνεμώνης, ἄνδηρα, ἤγουν ἄνθη, ἐν ταῖς αἱμασιαῖς εἰσίν. ἢ κυρίως ἄνδηρα τὸν ἔνυγρον τόπον καὶ τὰ τῶν ποταμῶν ἀναχώματα γίνωσκε. — *Ἄνδηρα* νῦν [τὰ ἄνθη ἢ] τὰ ἄκρα· τῶν γὰρ ῥόδων τὰ ἄκρα καὶ πρωτεύοντα φύονται ταῖς αἱμασιαῖς. κυρίως δὲ ἄνδηρα τὰ ἐπάνω τῶν ὀχετῶν τῶν ὑγρῶν, ἤτοι

92) Ἡνωμένα, ὅμοια. K. M. συμπαραβαλλόμενα. L. — [*Κυνόσβατος*:] ἄγριον ῥόδον, ἡ κυνάκανθος καλουμένη. 5. ἡ λεγομένη κυνάκανθα. M. εἶδος βοτάνης, ἣ τοὺς κύνας παρορμᾷ. K. — [*Ἀνεμώνα*:] ἡ λαγωνίς. L. ὁ πετεινὸς καλούμενος, ὅς ἐστι βοτάνη, ἤγουν κουτζουνάδα. 5. ἡ κοινῶς λεγομένη κουτζουνάδα. K. M.

93) [*Ῥόδα*:] τὰ κοινῶς λεγόμενα τριαντάφυλλα. K. — Ὧν, τῶν κυνοσβάτων δηλονότι καὶ τῶν ἀνεμωνῶν. Lips. τὰ ἄνθη τῶν εἰρημένων βοτανῶν. K. M. ἀντὶ τοῦ τὰ ἄνθη. Lips. κλάδοι. C. — Τοῖς φραγμοῖς. E. M. Lips. — Ἀνθεῖ, βλαστάνει. M. Y. ἀνθεῖ. Lips.

---

1) ἢ ταῖς ῥοδέαις om. Gen.[b] Vulc. — τὸ δὲ φύλλον suppleta ex Theophr. et Athen. — ὥς φησι seqq. om. Phav. 3) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 3) ἀνεμώνα ante Scult. 3) ἄνοδμον p. 5) //Gen.[b.] 6) ῥυῆναι Gen.[b.] 6) Κρατέας Phav. s. v. ἀνεμώνη. — Κρατίδας δὲ δύο φησίν, τὴν μὲν Gen.[b.] 9) φανίδας Phav. 10) //Gen.[b.] sine δέ. 11) συντόμως φθ. 4., φθ. συντόμως Gen.[b.], συντ. om. vulg. 11) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 12) τοῦ ... ἀνεμώνης] p., τῶν κυνοσβάτων καὶ τῶν ἀνεμώνων vulg. (ἀνεμωνῶν primus Gailius). 13) ἢ κυρίως seqq. vulgo et apud Phav. s. v. ἄνδηρα post sequens scholium leguntur, unde transposui. — ἢ τὸν ἔνυδρον Phav. 14) ἀναχώματα] Koehlerus, ἀναχωρήματα vulg. 15) γίνωσκε om. Phav. 15) //Gen.[b.], ubi τὸ ἄνδειρα νῦν ἀντὶ τοῦ ἄκρα. 15) τῶν γὰρ ... αἱμασιαῖς vulg. scholii extrema sunt, unde auctore Geelio transposui. Phav. sic: ἄνδηρα τὰ ἐν ταῖς αἱμασιαῖς ἄνθη. τῶν γὰρ ῥόδων .... αἱμασιαῖς. παρὰ δὲ Θεοκρίτῳ τὰ ἄνθη ἢ τὰ ἄκρα. κυρίως δὲ ἄνδηρα γίνωσκε ... διερὰ εἶναι. 16) φαίνονται Vulc., φύονται ἢ φαίνονται Gen.[b.] 17) ἄνδειρα Gen.[b.] — 25) ἀντὶ τ. τ. ἄ. in Lips. super πρὸς ῥόδα scripta, quum potius ad ἄνδηρα pertineant.

τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ, παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερῶν (τουτέστι τῶν διύγρων. Gen.[b])

Rec. (Κυνόσβατος εἶδος βοτάνης, ἧς τὸ ἄνθος ῥόδῳ ἔοικεν. M.) — (Ἢ ῥόδον ἀπὸ τοῦ ἀπορρεῖν ἢ ῥέειν θᾶττον τὴν ὀδμὴν αὐτοῦ. Q.) — (Ἄνδηρα λέγεται τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ· ἐνταῦθα δὲ αἱ κάλυκες, ἤγουν τὰ ἄνθη. Gen.[a])

Vs. 94. 95.

Vet. Οὐ δὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις: ταῖς τοῦ πρίνου βαλάνοις· ἄκυλος γὰρ ὁ τοῦ πρίνου καρπός. αἱ μὲν γὰρ ἄκυλοι λεπτόσαρκοι, φησί, καὶ σκληραὶ [ἢ ξηραί]· αἱ δέ, ὀριμαλίδες δηλονότι, ἡδεῖαι. φησὶν οὖν, ὅτι ὁ μὲν Κρατίδας μελιχρός, ἡ δὲ Κλεαρίστη ἀηδής. — Ὀρομαλίδες δὲ τὰ ἄγρια μῆλα, [ἢ τὰ ἐν ὄρει μῆλα]. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁμομαλίδες γράφει. ἔστι δὲ τὰ συνακμάζοντα <τοῖς μήλοις σῦκα, ὥσπερ ἀμάσυκα τὰ συνακμάζοντα> τοῖς σύκοις μῆλα. — Αἱ δὲ μελιχραί: τινὲς οὕτως ἑρμηνεύουσιν· αἱ μὲν ἔχουσι λεπτὸν λέπυρον· αἱ δὲ μελιχραί, ἤγουν χροιὰν ἔχουσαι μέλιτος, κιτρινοειδεῖς. ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πρίνου κοκκοειδής ἐστι. ποιεῖ

94) Τοῖς πρινοκόκκοις συγκρινόμενα. 5. τὰ πρινοκόκκια. L. ταῖς βαλάνοις τοῦ πρίνου. E. H. M. ἢ ὁ καρπὸς αὐτοῦ. H. — Ὀρομηλίδες, ἀγριόμηλα, σύμβλητ' ἐστὶ δηλονότι. L. τὰ ἐν ὄρεσι μῆλα, συγκρίνεσθαι δηλονότι εἰσὶν ἄξια. E. — [Αἱ μέν:] ἤγουν αἱ ἄκυλοι. H. M. Y. Lips.

95) Φλοιόν. 5. H. M. Lips. πῶμα, σκέπασμα, οἱονεὶ λέπιον. K. — Ἤγουν αἱ ὀριμαλίδες. Lips. — Ἀσθενεῖς. 4. κιρραὶ ἢ ἡδεῖαι. 5.

---

1) εἶναι τῶν διερῶν] Gen.[b], διερῶν εἶναι ante Heins., διερὸν εἶναι vulg., διερὰ εἶναι Phav. 4) Haec Gailius attulit tanquam pro ῥόδον δὲ seqq. p. 204. 10. in Q. lecta. 8) //Gen.[b] sine οὐ δὲ γάρ. 8) τοῖς Gen.[b] et ante Heins. 9) οἱ μὲν Gen.[b] 10) φασι καὶ ξηραὶ Gen.[b] 10) ὀριμ. δηλ. om. Gen.[b] 11) φησὶ μὲν οὖν Gen.[b] 11) μελιχρός] μελίχρους vulg. 12) ἀηδής] Gen.[b], ἀειδής vulg. 12) //Gen.[b] Phav. — ὀρομαλίδες] ante Xyl., ὀρομαλίδας Phav., ὀριμαλίδες vulg., ὀρυμαλίδες Gen.[b] — δὲ om. Gen.[b] Phav. 12) ἄγρια] Gen.[b], ὄρια ante Xyl. et Phav., ὄρεια vulg. et Gregor. 76. 13) ἢ τὰ ἐν ὄ. μ. om. Gen.[b], cf. SchRec. 13) ὁμομαλίδες] ὠμομηλίδες Gen.[b], διὰ τοῦ ω μεγάλου vulg. 14) λέγει pro γράφει Gen.[b] 15) //Gen.[b] post schol. Vs. 99 τὰν πέλλαν. 17) λέπτυρον Gen.[b] 17) ἔχουσαι] P. Gen.[b], ἔχουσι vulg. 17) κιτρινοειδής Gen.[b] 18) κρίνου P. Gen.[b] 18) κοκκοειδής] κροκοειδής vulg. — 20) βοτάναις H. (?) — τῶν πρίνων E. 21) συμβλητέον δηλ. cod., quae verba male ad ἔχοντι relata erant. Ceterum cf. Phav. ὀρομηλίς: τὸ ἀγριόμηλον. 22) ἤγ. αἱ ἄκ. ex H. M. Y. male ante ἁρμόδιαι p. 206. 4. afferuntur.

οὖν ὁ *Λάκων τὴν μὲν Κλεαρίσταν κιτρινοειδῆ καὶ οἱονεὶ ἄμορφον, τὸν δὲ Κρατίδαν κοκκοειδῆ καὶ οἱονεὶ εὔμορφον.*

Rec. (*Οὐδὲ γὰρ* Vat. *ταῖς βαλάνοις τοῦ πρίνου* <*ὀριμηλίδες, ἤγουν*> *τὰ ἐν ὄρει μῆλα*, *Lips. *ἁρμόδιαί εἰσι δηλονότι συγκρίνεσθαι.* 6. *H. *M. *Y. *Lips.) — (*Ἄκυλος τὸ πρινοβάλανον· ὀριμαλὶς δὲ τὸ ἄγριον μῆλον.* 6.)

Vs. 96.

Rec. *Κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν: καὶ ἐγώ, φησί, δώσω τῇ παρθένῳ* (*ἤγουν τῇ* Lips.) *Ἀλκίππῃ αὐτίκα φάσσαν. τὴν ταχυτῆτα θέλει δηλοῦν τὸ αὐτίκα. ἐπεὶ ἄλλως πῶς αὐτίκα δώσει, ἣν οὔπω ἀπὸ τῆς ἀρκεύθου καθεῖλεν;*

Vet. *Φάσσα δὲ ὄνομα ὀρνέου. Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ Μύνδιος, ὅτι ἡ μὲν φάσσα ὑποκυάνεον ἔχει τὴν κεφαλὴν καὶ μᾶλλόν γε ἐμπόρφυρον, τῶν τε ὀφθαλμῶν λευκῶν ὄντων τὸ ἐν αὐτοῖς μέλαν στρογγύλον ἔχει.*

Vs. 97.

Vet. *Ἐκ τᾶς ἀρκεύθω: ἄρκευθος ὄνομα δένδρου ἀκάρπου. φησὶ γὰρ ὁ Θεόφραστος, ὅτι τῶν ἀγρίων ἐστὶν ἐλάτη, πεύκη, ἄρκευθος, μίλος, θυία καὶ ἣν Ἀρκάδες καλοῦσι φελλόδρυν.* (*ταῦτα ὀνόματα δένδρων.* Gen.[b.]) — (*Ἄρκευθος εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους.* 3.)

Rec. (*Ἄρκευθός ἐστιν ἡ λεγομένη ὀξυάκανθα.* Gen.[a.])

96) *Τῇ Κλεαρίστῃ.* Vat. L. *τῇ Καλλιόπῃ δηλονότι.* E.

97) *Καταβιβάσας.* H. M. P. Lips. — *Ἐπικάθηται τοῖς ὠοῖς.* E. H. M. Lips.

---

1) *Κλεαρίσταν*] P. Gen.[b.], *-ην* vulg. 2) *κοκκοειδῆ καὶ οἱονεὶ*] P. Gen.[b.], *κροκοειδῆ καὶ οἷον* vulg. 3) *οὐδὲ γὰρ*] *οὐδ' ἄρ'* Wart. post lemma *ΟΥΔ.* tanquam ante *ἁρμόδια*, om. Gaisf. 3) *τοῖς* cod., cf. Gl. 4) *ἁρμόδια* 6. 6) *ὀρμαλὶς* Wart., quod correxit Kiessl. 8) //Gen.[a.] sola ultima habet *τὴν ταχ.* seqq. c. lemm. *αὐτίκα φάσσαν*. Lips. s. l. *καὶ ἐγὼ δώσω — ἤγουν τῇ Ἀ.*, tum in marg. *τὴν ταχ.* seqq. 11) *οὕτω* Gen.[a.] 13) //Gen.[b.] sine priore *δέ*. 14) *μύνδυος* ante Brub., *Μύνδης* Gen.[b.], *μάνδαν* Vulc. 14) *ὅτι οἱ μὲν* Gen.[b.] 18) //Gen.[b.], ubi *ἀρκεύθου* omissis *ἄρκευθος ὄν. δ. ἀκ.* 19) *Theophr. H. Pl. I*, 9, 3. 19) *ἀρίστων* pro *ἀγρίων* 3. 20) *μίλος*] *μίλος* Theophr., *μειλία* 3. 5. Gen.[b.] Vulc., *μελία* vulg., *σμίλαξ* Kiessl. auctore Reinesio. 20) *θυία*] ex Theophr. auctore Reinesio Kiessl., *οἶα* Gen.[b.] vulg. 20) *ἣν Ἀρκάδες*] ex Theophr. auctore Reinesio Kiessl., *ἡ ναρύκα* Vulc., *ἡ ναρύκα ἣν* Gen.[b.], *ἀναρύκα ἣν* vulg. 20) *φελλόδρυν*] Kiessl., *φέλλοδρυν* vulg., *μέλλοδρυν* 4., *μέλοδρυν* 3., *κελλοδρυν* Gen.[b.], *κελλόδραν* Vulc. 23) *ὀξυάκανθα*] Adert., *ὀξυακανθέα* cod. — 24) *Κλεαρίστᾳ* Vat.

Vs. 98. 99.

Vet. (*Ὁππόκα πλεξῶ*: ἐνταῦθα ⟨μὲν τὸ πείκειν ἐπὶ τοῦ κείρειν⟩ καὶ ποκάζειν· ἐτίθεσαν ⟨δὲ καὶ⟩ ἐπὶ τοῦ ξαίνειν. P. Gen.[b]) — *Τὰν ὄϊν τὰν πέλλαν*: τὴν μέλαιναν. τὴν γὰρ τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ὅτε ὑφ' αἵματος μελανθῇ, πελίδνωμα καλοῦμεν. — *Ἤ τὰν πέλλαν*: σκοτεινήν, μέλαιναν, πορφυρᾶν· τὴν γοῦν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ἡνίκ' ἂν δι' ὑποδρομὴν αἵματος μελαίνηται, πελίωμα [ἢ πελίδνωμα] καλοῦσιν, ὃ τῇ Ἀφροδίτῃ συμβεβηκέναι φησὶν Ὅμηρος·

μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.

Rec. *Ὁππόταν πέξω*: πείκειν κυρίως τὸ ξαίνειν· ἐνταῦθα δὲ τὸ κείρειν, ὡς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ·

ἠμὲν ὄϊς πείκειν ἠδ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.

— Τὸ δὲ *ἐς χλαῖναν* ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐργάζεσθαι χλαῖναν. — (Πέκω τὸ τὰς ὄϊς κείρω. ὅθεν καὶ πόκος τὸ κεκαρμένον σύστημα τῶν τριχῶν. πόκον πέξω εἰς χλαῖναν, ἀντὶ τοῦ κερῶ ἔρια, ἵνα ποιήσω χλαῖναν. 7. 23. M.)

Vs. 100. 101.

Vet. *Σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω*: τοῦτο μεταξὺ τῆς ᾠδῆς ἐπεφώνησε πρὸς τὰς αἶγας· ἀναχωρεῖτε τῆς ἀγριελαίας.

98) *Ποκάριον.* K. M. — *Ἐπειδὰν κείρω.* H. M. P. Lips. *κουρεύσω.* C.

99) *Τὴν προβατίναν.* K. L. — *Τὴν μέλαιναν.* L. pr. Lips. *τὴν λευκήν.* L. rec. *τὴν μαύρην.* C. — *Τῷ Εὐμήδῃ τῷ υἱῷ τοῦ Κρατίδου.* K.

100) *Ἐπιφώνημα αἰπολικόν.* M. — *Αἱ αἶγες ἀπέλθετε.* H. M.

101) *Κατωφερές.* M. — *Ἐπανάστημα τῆς γῆς.* M. — *Εἶδος φυτοῦ, ἡ κοινῶς μεριχέα.* M.

---

2) *ἐνταῦθα*] *ἐντεῦθεν* codd. 3) *καὶ ποκάζειν*] *καὶ πόκα* P., *ὁππόκα* Gen.[b] — *ἐπὶ τοῦ*] Duebn., *ἐπὶ τὸ* P., *ἀντὶ τοῦ* Gen.[b] — *ξαίνειν*] Adert., *ξέειν* codd. 4) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 6) //Gen.[b] — *τὰν πέλλαν*] Gen.[b] vulg., *τὴν π.* Kiessl. 7) *ἡνίκ' ἂν*] 4. P. Gen.[b] et Gregorii cod. c., *ἡνίκα ἂν* Gregor. 105., *ἡνίκα* vulg. 8) *ἐπιδρομὴν* Vulc., *ὑπερβολὴν* 3. 8) *πελίωμα*] sine *ἢ πελίδνωμα* 4. 5. P. Can. Gen.[b] Vulc. Greg., *πέλλαμα* vulg., *πέλλωμα* Reisk. 9) *συμβέβηκε καὶ Ὅμ.* 3. 4. 5. P. Gen.[b]

10) *Hom. Il.* E, 354. — *μελαίνεται* 5. P. Gen.[b] 11) //Gen.[a], ubi *ὁππόκα*, et Lips. 13) *Hes. Op.* 773. — *ἠμὲν — ἠδ'*] ante Heins., qui *ἢ μὲν — ἠδ'*, tum *Ἠ μὲν — ἠδ'* Ox. II. seqq., *ἡ μὲν — ἡ δ'* (Gen.[a] ?) Kiessl., *ἢ μὲν — ἠδ'* Lips. — *ἄφρονα* H. 14) //*Lips. *εἰς τὸ ἐργάσασθαι χλ. — ἐπιτήδειον δηλονότι εἰς τὸ ἐργάσασθαι* E. N. 15) *κειρόμενον* M. 16) *πόκον οὖν πεξῶ* M. 19) //Gen.[b] c. lemm. *ὧδε νέμεσθε.* 20) *τῆς*] Gen.[b] et ante Heins., *ἀπὸ τῆς* vulg.

Rec. (Σῖττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω: Gen.[a] ἀπόστητε ἀπὸ τῆς ἀγριελαίας· τὸ σίττα ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ ἀπόστητε. E. H. M. N. P. Y. Gen.[a] Lips.) — Ὧδε νέμεσθε: ἐνταῦθα ἐλθοῦσαι βόσκεσθε, εἰς τὸν ἀνεστηκότα τοῦτον τόπον καὶ κατάντη, ἤγουν ὀξύν, [ἅτε καὶ] ὅπου αἱ μυρῖκαι.

Vs. 102. 103.

Vet. Οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυός: ἀπόστητε, φησίν, ἀπὸ τῆς δρυός, καὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος βόσκεσθε τῆς Ἰταλίας, ἔνθα τὸ ὄρος ὁ Φάλαρος πρὸς ἀνατολὰς κείμενον. Ἀσκληπιάδης δέ φησι χωρίον τὸ νῦν καλούμενον Φάλερον. ἔστι δὲ ὄνομα ὄρους εἰς ἀνατολὰς κειμένου. — Φάλαρος: λέγει τὸν λευκὸν κριόν. φαλὸν γὰρ τὸ λευκόν, καὶ Ὅμηρος κύματα φαληριόωντα λέγει τὰ λευκαινόμενα. — (Φάλαρος: ὁ φολιδωτὸς κριός, ἢ τὸ ὄρος τῆς Ἰταλίας. L.)

Rec. Τὸ δὲ τουτεὶ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα.

Vet. Ὁ Κώναρος: Κώναρος διὰ τὸ κέρατα περιφερῆ καὶ τραχέα ἔχειν ὡς κώνους, ἤγουν στροβίλους. — (Ὁ Κώναρος: ἤγουν ὁ κριός, παρὰ τὸ κέρατα ἔχειν κωνοειδῆ. 3. Gen.[a]) — Κιναίθα: ἡ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διάπυρος, ἤγουν ταχεῖα, ὡς παρὰ τὸ κινῶ καὶ τὸ αἴθω τὸ καίω. — Ἄλλως. Κιναίθα: τοῦτο τῆς αἰγός ἐστιν ὄνομα. τινὲς δὲ τὴν εὐκίνητον ἀκούουσιν. [αἰθὸν γὰρ τὸ πυρῶδες.] αἴθει γὰρ ἐν κινήσει ⟨ὡς⟩ τὸ πῦρ. ὅθεν Ὅμηρος τοὺς λέοντας αἴθωνάς φησιν.

102) Ὄνομα κριοῦ. C. H. M. P. Y. Lips. — Ἀποστάντες δηλονότι. H. M. P. Lips. ἀποστήσεσθε. N.

103) Πρὸς τὰς ἀνατολὰς τετραμμένοι. E. K. M. Y. Lips. — [Ὡς:] ὅπου. L. ὥσπερ. K. — Λευκὸς ἢ ὁ φολιδωτός. 4. — Ἤγουν ὁ κριὸς ὁ λευκός. Lips.

---

3) //Gen.[a] inde ab εἰς τὸν c. lemm. τοῦτο γεώλοφον, *Lips. ἐλθοῦσαι seqq. 4) τόπον] 2. 23. Gen.[a] Lips., λόφον vulg. 5) ἅτε καὶ om. 2. 23. Gen.[a] Lips. 5) μυρῖκαι] 2. 23. Gen.[a] Lips., μυρσίναι vulg. 7) //Gen.[b], ubi in lemm. τῆς. 9) Ἀσκλ. δέ φ. χ.] 4. 5. Gen.[b], καὶ Ἀσκλ. χ. τοῦτό φησι vulg. 10) Φάλερον] 4. 5. Gen.[b], Φάλαρον vulg. 11) κειμένου] 5. Gen.[b], κείμενον vulg. ante Kiessl. 11) //Gen.[a] post scholia ὁ Κώναρος et Κιναίθα, vid. ad l. 17. — Φάλαρος: λέγει] Gen.[a], ἄλλοι δὲ φάλαρον λέγουσι vulg. 12) *Hom. Il. N*, 799. 15) //*Lips. ἐπιρρ. ἀ. τ. ἐ., ubi textus τουτί. 16) //Gen.[b], ubi διὰ τοῦ sine altero Κώναρος. 17) στροβίλους] Gen.[b] Amstel. Gaisf., στροβύλους vulg. 17) Hoc et sequens scholium in Gen.[a] extant post schol. σκίλλα Vs. 121. Ibi ἤγουν om., ἀπὸ τοῦ — κανοειδῆ. 19) Gen.[a] 19) ἤγ. ἡ ταχεῖα Gen.[a] 20) τὸ καίω om. Gen.[a] 20) //Gen.[b], ubi Κυναίθα. 22) αἶθον Call. (corr. Bas. II.) 22) αἴθει] Geel., δαίει vulg.

Rec. (Ἔχει οὕτως ἡ σύνταξις· ὦ οὗτος καὶ σὺ ὁ Κώναρος καὶ ἡ Κιναίθα, οὐκ ἀπὸ τῆς δρυὸς γενήσεσθε; τουτεὶ καὶ ἐνταῦθα βόσκεσθε πρὸς τὰς ἀνατολάς, ὡς καὶ ὅπου ἐστὶν ὁ Φάλαρος. Q.)

Vs. 105.

Vet. Ἔργον Πραξιτέλευς: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θαυμάσιον λέγει τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου ὡς ἐξάκουστον. δύο δέ φασι Πραξιτέλεις, τὸν μὲν ἀρχαιότερον ἀνδριαντοποιόν, τὸν δὲ νεώτερον ἀγαλματοποιόν. οὗτος δὲ ἦν ἐπὶ Δημητρίου τοῦ βασιλέως· περὶ οὗ φησὶν ὁ Θεόκριτος. — (Τᾷ παιδὶ δέ, τῇ Ἀλκίππῃ. p.)

Rec. (Τοιοῦτον οἷον ἂν ὁ Πραξιτέλης εἰργάσατο. 1. 6. 23. E. M. N. P. Gen.[a] *Lips. — Πραξιτέλες: συνεστάλη τὸ υ διὰ τὸ μέτρον. M.)

Vs. 106. 107.

Vet. (Ὃν λύκος ἄγχει: κυρίως ἐπὶ τοῦ ζῴου ἀκουστέον, ἢ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος τοῦ περιδεδεμένου τοῖς τραχήλοις τῶν κυνῶν. 3. 5. Gen.[b])— (Λύκος ἄγχει: πνίγει καὶ ῥέγχειν ποιεῖ ἐν τῇ φροντίδι τοῦ φυλάσσειν τὰ θρέμματα. δοκεῖ δὲ ⟨Φιλοποίμνιος⟩ ὄνομα εἶναι κυνός. Gen.[b])

Rec. Κύων φιλοποίμνιος: ἐν τῇ ποίμνῃ φιλῶν ἀνα-

104) Τὸ γαλακτοδόχον ἀγγεῖον. κοῦτλος. M. — Ἀπὸ κυπαρίσσου κατεσκευασμένος. E. M. P. Lips. — [Κρητήρ:] κισσύβιον. M.

105) [Ἔργον Πραξιτέλευς:] οὗτος ἑρμογλύφος ἦν ἄριστος. M. ἤγουν θαυμαστόν. L. — Τῇ Καλλιόπῃ. E.

107) Κρατίδᾳ. 5. τῷ ἐρωμένῳ μου Κρατίδᾳ. M. — Κυνηγετεῖν. M.

---

4) Ad Vs. 104 in N. legitur scholium Suidae debitum: γαυλὸς ὀξυτόνως ἀγγεῖον ποιμ. ὃ δ. τ. γ., γαῦλος δὲ προπερισπώμενον ὁ εὐαπάτητος ... ἄκατος. 6) //Gen.[b], ubi verba ἀντὶ δὲ τοῦ ... τεχνίτου scholii extrema sunt, omissa autem ὡς ἐξ. δύο δέ φ. Πρ. Scholii initium ante δύο etiam in Gen.[a] extat post schol. Vs. 103. Φάλαρος, ubi vide. 6) θαυμαστὸν Gen.[b] 8) ἀρχαῖον ἀνδρὶ ἀνδριαντ. Gen.[b]. 9) Δημ. βασ. et φησὶ Θ. Gen.[b] 10) Haec a Gaisf. male ad τῷ παιδὶ Vs. 107 relata. 12) Haec in Gen.[a] post ἐξάκουστον lin. 7. leguntur. — ἤγουν τοιοῦτον E. M. N. P. Gen.[a] — 16) Ὃν λύκος ἄγχει] κύων φιλοποίμνιος codd. Scholium ad lectionem ὃν λύκος pertinere Duebnerus intellexit. 17) τῷ ἵμαντι τοῦ περιδέσμου codd. (παραδέσμου Gen.[b]) 18) λύκως cod. 18) πνίγει] νικᾷ cod. — ῥεγχεὶν cod. 20) Φιλοποίμνιος supplevit Adertus. 21) //Gen.[a] sola ultima habet τὸ διώκειν λέγεται seqq. c. lemm. τὰ θηρία πάντα διώκειν post sch. seq., *Lips. ἐν τῇ π. φ. α. — πνίγει — ὥστε seqq.

στρέφεσθαι, ὃς λύκον πνίγει, ὃν δίδωμι τῷ παιδὶ ὥστε ἀπελαύνειν πάντα τὰ θηρία. λέγεται τὸ διώκειν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγρεύειν καὶ αἱρεῖν. — (*Ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι: ἰστέον ὅτι δίδωμι λέγει ἀντὶ τοῦ δώσω· ἐπὶ γὰρ τῶν ἀναμφιβόλων ὑποσχέσεων ἐνεστῶτες καὶ παρεληλυθότες ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τίθενται.* Gen.[a])

Vs. 109.

Rec. [*Ἐντὶ γὰρ ἆβαι: τετραχῶς καὶ τοῦτο γράφεται ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀντιγράφοις· οἷον*] *ἆβαι ἀντὶ τοῦ ἡβῶσαι καὶ ἀκμάζουσαι.*

Vet. [*Καὶ*] *αὖαι, ἤγουν ξηραί·* (*γράφεται*) *καὶ ἆξαι. ἐν τοῖς ἀγγείοις γὰρ ἐπειδάν τι καταλειφθῇ ξηρανθέν,* [*ἐξάλλεται· ἢ τὸ καταλειφθὲν ἐν τοῖς ἀγγείοις*] *ἆζα λέγεται.* [*γράφεται καὶ ἐντὶ γὰρ αὖται· καὶ λέγει ἀντὶ τοῦ μόναι.*]

Vs. 110. 111.

Vet. *Τοὶ τέττιγες ὁρῆτε τὸν αἰπόλον: οὕτω φησίν· ὡς ὁρᾶτε τὸν αἰπόλον παρερεθίζοντά με εἰς ἅμιλλαν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ἐρεθίζετε* [*ἤγουν διεγείρετε τοὺς καλαμευτάς, ἀντὶ τοῦ*] *τοὺς θεριστὰς εἰς ἐργασίαν* [*ᾄδοντες δηλονότι*].

Rec. (*Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ᾄδοντες δηλονότι, διεγείρετε τοὺς*

108) *Τὸν ἡμέτερον ἀντὶ τοῦ τὸν ἐμόν.* C. E. M. P. Lips.

109) *Βλάψητε.* M. P. Lips. — [*Ἀμπέλος:*] *διὰ τὸ μέτρον ἐξεβλήθη τὸ ν.* M. — [*Αὖαι:*] *πέπειροι, τουτέστιν ὥριμοι καὶ ὅσον εἰκὸς θερμανθεῖσαι τῷ ἡλίῳ.* 5. *πέπειροι, ὥριμοι, ἕτοιμοι πρὸς τὴν τρυγήν.* L. — [*Ἄβαι:*] *ἡλικίαι.* P.

110) *Τὸν Κομάταν.* M. — *Διεγείρω πρὸς ᾠδήν.* M. *διεγείρω.* Lips.

111) *Δήν.* K. — [*Καλαμευτάς:*] *τοὺς θεριστάς, τοὺς τὴν τοῦ σίτου καλάμην κόπτοντας.* M. *ζωΰφιά τινα, ἅτινα φθείρουσι τὸν καρπὸν τοῦ σίτου καὶ τῆς ἐλαίας καὶ ἄλλους τινὰς καρπούς.* K.

---

1) *ἀπελαύνειν*] 5. (?) P. Lips., *ἐλαύνειν* vulg. 2) *καὶ ἐπὶ*] 2. 5. (?) 6. 7. 23. Gen.[a] Lips., *ἐπὶ* vulg. 6) *τίθενται*] Adert., *τίθεται* cod. 8) //* Lips. *ἀντὶ τ. ἡβ. καὶ ἀκμ.* Circumscripta sunt Calliergi, qui ex SchVet. et SchRec. unum scholium consarcinavit. 11) //Gen.[b] c. lemm. *ἐντὶ γὰρ αὖαι,* omissis *καὶ* et *ἤγουν.* 11) *γράφεται*] add. Gen.[b], ubi *ἆξαι.* 12) *ἐξάλεται* reliquis omissis Gen.[b] Et *ἐξάλλεται* ex *ἆζα λέγεται* corruptum esse verbisque *ἢ τὸ* seqq. priorum correctionem contineri Geelius intellexerat. 14) *αὖται* ante Heins. 16) // Gen.[b] sine *τοὶ τέττ.* 17) *παρεθίζοντα* Gen.[b] et ante Heins. 18) Circumscripta om. Gen.[b], quae ex SchRec. assumpta sunt.

θεριστάς. *1. *2. Lips.) — *Τὸ δὲ θὴν ἀντὶ τοῦ ἐπιπολύ, ἢ ἀντὶ τοῦ δή.*

Vs. 112.

Rec. *Μισέω τὰς δασικέρκος ἀλώπεκας: τὰς ἐχούσας δασείας τὰς οὐράς, αἵτινες* (*εἰς τὰς τοῦ Μίκωνος ἀμπέλους* *Y. Gen.[a] Lips.) *παραγενόμεναι κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν ῥαγολογοῦσιν αὐτὰς* (*ἤγουν τὰς ῥᾶγας τῶν βοτρύων ἐσθίουσι.* M. Gen.[a])

Vet. (*Τὰς δασυκέρκους:* Gen.[b]) *τὰς ἐχούσας οὐρὰς πολυτρίχους, πλήρεις τριχῶν· κέρκος γὰρ ἡ οὐρά.* — *Ῥαγίζοντι: ἀντὶ τοῦ τὰς ῥᾶγας ἀναλέγουσι.* (*ἢ οὕτως ῥᾶγας Ἀττικῶς διὰ τοῦ α, ἢ ⟨ῥῶγας.⟩* Gen.[b]). *δι᾽ ἀλληγορίας ὁ Κομάτας φησίν, ὅτι ὁ Λάκων ἐν τοῖς Μίκωνος [ἀμπέλοις δηλονότι, ἀεὶ παραγενόμενος κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν ἢ καὶ] κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν [ῥαγολογεῖ αὐτάς, ἀντὶ τοῦ] πορευόμενος περαίνεται.* — (*Ῥαγίζοντι: τὰς ῥᾶγας ἀποτρώγουσι.* Gen.[b]) — *Ἄλλως.* (*Μισέω τὰς δασυκέρκος:* Gen.[b]) *τινὲς οὕτω κατὰ τὸ ἔσω νοούμενον λέγουσι· μισῶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐνήλικας καὶ δασυπύγους, οἳ φοιτῶντες διὰ τῆς νυκτὸς τὰ τοῦ Μίκωνος ῥαγίζοντι, ἤγουν [ῥαγολογοῦσιν,] ἐσθίουσι, δηλονότι ὑπ᾽ αὐτοῦ βινούμενοι. ἀλώπηξι δὲ εἴκασε τοὺς τοιούτους ὡς*

112) [*Δασυκέρκος:*] *διὰ τὸ μέτρον ἐξεβλήθη τὸ υ.* M. — [*Τὰ Μίκωνος:*] *ἀμπελόφυτον τόπον, τὰς ἀμπέλους.* 5. *τὰ ἀμπελόφυτα τοῦ Μίκωνος.* L. *τὰ κτήματα, ἤγουν τὰς ἀμπέλους.* M. *εἰς τὰς τοῦ Μίκωνος ἀμπέλους.* Y.

---

1) //*Lips. *δή.* 4) //Gen.[a] hujus scholii duas partes habet novis lemmatis instructas: 1) *αἳ τὰ Μίκωνος: εἰς τὰς τ. Μ. ἀμπέλους καὶ κτήματα,* 2) *ῥαγίζοντι: ῥωγολογοῦσιν* seqq. *Lips. *τὰς ἐχούσας οὐρὰς δασείας — εἰς τὰ τοῦ Μήκωνος — παραγενόμεναι ... αὐτάς.* Calliergus his quaedam ex SchVet. petita interseruit, quae separavimus, vid. infra. 5) *εἰς τὰ τοῦ Μήκ.* sine *ἀμπέλους* Lips., *καὶ κτήματα* addit Gen.[a] 6) *τὰ κατὰ πρὸς* Lips. 7) *ῥάγας* M., *ῥόγας* Gen.[a] 7) *σιτῶν* pro *τῶν* Gen.[a] 9) //Gen.[b] Hoc schol. vulgo post *οὐράς* l. 5. insertum; *τὰς πολ. τὰς ἐχ. οὐρὰς* Gen.[b] 10) //Gen.[b] — *ῥαγίζοντι .... ἀναλ.* vulg. post *ἑσπέραν* l. 6. leguntur, *ῥαγίζοντι ἀντὶ τοῦ* om. Gen.[b], in quo *τὰς ῥάγας* tanquam lemma scriptum. 11) *ῥάγας* Gen.[b] vulg., et item in seqq. 11) *ἀναλέγοντι* Gen.[b] 11) *ἢ οὕτως*] *οὕτως ἢ* cod. 12) *Ἀττικῶς*] Adert., *αὐτῶς* cod. 12) *ἀλληγορικῶς* Gen.[b] 13) *φησὶν ὅτι ὁ Λ.* om. Gen.[b] 13) *τοῖς*] p., *ταῖ* Gen.[b], *ταῖς* vulg. 13) Circumscripta desunt in p. Gen.[b], ex SchRec. petita. 14) *ἢ καὶ κ. π. ἑ.* om. Kiessl. seqq., *παρὰ* pro *κατὰ* p. 15) *πορευόμενος περαίνεται*] p., *πορευόμεναι* Gen.[b], *πορνεύει ἢ πορνεύεται* vulg. 16) *ῥαγίζοντες* cod. 17) //Gen.[b] post scholia ad Vs. 117. 20) *ῥαγολ.* om. P. Gen.[b] 21) *ὑπ᾽ αὐτῶν* Gen.[b] 21) *δὲ* om. Gen.[b] 21) *τοὺς τοιούτους*] L. P. Gen.[b], *τούτους* vulg.

πανούργους καὶ δολερούς. — (*Γράφεται δὲ Μίκων τὸ μι ἰῶτα.* Gen.[b])

Rec. (*Μισέω τὰς δασυκέρκος: κατὰ τὸ νοούμενον· μισῶ τοὺς πολυτρίχους ἄνδρας, οἵτινες ἐσθίουσι τὰ ⟨τοῦ Μίκωνος, δηλονότι⟩ ὑπ' αὐτοῦ βινούμενοι.* Gen.[a]) — (*Μίκων ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ι· μήκων δὲ εἶδος φυτοῦ καὶ ὄνομα νήσου διὰ τοῦ η.* E. N.)

Vs. 114. 115.

Vet. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισῶ τοὺς κανθάρως: καὶ ὁ ἕτερος ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας [ἀλληγορεῖ] ἐμφαίνων τοὺς περαίνοντας [καὶ πορνεύοντας] τὸν Κομάταν αὐτὸν κατὰ τὴν συκάδα φησίν.

Vs. 116. 117.

Rec. (*Σεσαρώς: χάσκων, γελῶν, εὐφραινόμενος. τοῦτο τοῖς συνουσιαζομένοις ⟨ἴδιον⟩· πλέον γὰρ ἡδύνονται ἢ λυποῦνται πάσχοντες.* Gen.[a]) — *Οὐ μέμνασ', ὅτ' ἐγὼ κατήλασα: οὐ μέμνησαι, ὅτε ἐγώ σε ἐπέραινον, καὶ σὺ γελῶν ἐκινοῦ προσερχόμενος καὶ οὐκ ἀποφεύγων — τοῦτο γὰρ δύναται ἡ πρὸς — σὺ δὲ ἐλαμβάνου καὶ ἥπτου ἐκείνης τῆς δρυός.* — (*ΠΟΤΕΚΙΓΚΛΙΖΕΥ: ἤγουν ἐλυγίζου καὶ τὴν ὀσφῦν ἔστρεφες πρὸς ἐμέ.* E. N.)

113) *Τρώγουσι ῥάγας.* C. *τὰ ὄσπρια ἢ τὰς ἀμπέλους φθείρουσι.* K.
114) [*Γάρ:*] *δή.* M. *δέ.* Lips. — [*Κανθάρος:*] *ὅμοιον γέγονε κἀνταῦθα εἰς τὸ υ.* M.
115) *Ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.* L. *ὑπαέριοι.* 5. *ἐναέριοι.* C. M. Lips. *ἀέριοι.* Vim. — [*Φορέονται:*] *γράφεται καὶ ποτέονται. φέρονται.* *I.
116) *Πρὸς τὸν Λάκωνα.* L. — *Ἐπέρανα, ἤλαυνον, ἤγουν συνουσιαζόμην σοι.* M. *ἀσέλγειαν σημαίνει ἡ λέξις.* E.

---

1) Haec in cod. post *βινούμενοι* p. 211. 21. inserta leguntur. 3) Schol. in cod. legitur post scholia ad Vs. 107. 4) *βινούμενοι ἐσθίουσι τὰ ὑπ' αὐτῶν* cod., *ἐσθ. βιν. ὑπ' αὐτοῦ* Adert. 6) *διὰ τοῦ* bis om. E. teste Bastio ad Gregor. p. 34. 9) //Gen.[b] sine lemmate. 10) *ἐννοίας ἐμφ. τ. παρένοντας αὐτὸν* Gen.[b] 11) *συκάδα*] 5. L. Gen.[b], *συκώδη* vulg. 12) *φησίν* Gen.[b], *φύσιν* vulg. — In Z. legitur glossa Suidae debita: *κάνθαρός ἐστι ζῶον, οὗ θῆλυς οὐχ εὑρίσκεται.* 15) *λυπ. πάσχ.*] cod. secundum numeros in apographo superpositos; *πάσχ. λυπ.*, ut ibi scriptum fuerat, edidit Adertus. 16) //Gen.[a] primis omissis *εὖ ποτὲ κιγκλίζου, ἐκίνου* seqq., *Lips. *σε ἐπέραινον — γελῶν .... δύναται τὸ — ἐλαμβάνου.* 18) *ἐντὸς εἰσήρχου* post *ἐκινοῦ* P. 18) *προσερχόμενος*] Gen.[a] Lips. *M. vulg., *προσδεχόμενος* P., *προσεχόμενος* Kiessl. auctore Toupio.

Vet. Ἄλλως. (Ὅτ' ἐγώ τοι κατήλασα: Gen.[b.]) τὰς προειρημένας ἐμφάσεις διὰ τούτου βεβαιοῖ λέγων· ἦ οὐ μέμνησαι, ὅτε σε ἐπέραινον κατ' ἐκείνην τὴν δρῦν, σὺ δὲ σεσηρὼς καὶ γελῶν ἀντεκινοῦ καὶ ἐσαλεύου; [γράφεται τὸ σεσαρὼς ἔν τισι καὶ σιγηρῶς.] — Εὖ ποτε κιγχλίζευ: κιγκλίζειν λέγεται τὸ σαλεύεσθαι καὶ κινεῖσθαι. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς ἐν τῇ θύρᾳ κιγκλίδος. ἔστι δὲ κόραξ σιδηροῦς ἐμπίπτων εἰς τὸ μέσον καὶ ὑποκροτῶν τὴν θύραν. — Ἄλλως. Ποτε κικλίζευ: προσεδονοῦ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κίγκλου, οὕτω καλουμένου ὀρνέου, ὃν ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσιν, ἀφ' οὗ ἡ λέξις μετήνεκται. κιγκλίζειν δὲ τὸ τὴν ὀσφῦν κινεῖν φασιν. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ γνῶ γίγνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κλῶ κίγκλω καὶ κίγκλος.

Vs. 118. 119.

Vet. Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ', ὅκκα μὰν τῆδέ τυ: [— γράφεται καὶ τεῖν δέ τυ —] τοῦτο μὲν οὐ μέμνημαι· ὅτε δὲ Εὐμάρας, ὁ σὸς δεσπότης, δεσμεύσας σε ἐμαστίγωσεν, ἀκριβῶς ἐπίσταμαι. — Ἤ· (Εὐμάρας ἐκάθηρε: Gen.[b.]) περὶ οὗ μοι εἶπας, οὐ μέμνημαι· τοῦτο δὲ γινώσκω, ὅτι ὁ

117) *Κιγκλίδος δίκην ἐλυγίζου προσερχόμενος.* M. *ἐκινοῦ αἰσχρῶς.* Vim.

119) *Ἐπαίδευσεν, ἐμαστίγωσεν.* 3. *ἔτυψε.* L. *ἀντὶ τοῦ ἐμόλυνε.* M. Lips. *κατ' ἀντίφρασιν.* K. *καὶ ἐνταῦθα ἡ λέξις ἀσέλγειαν ἐμφαίνει.* E.

---

1) //Gen.[b.] 2) *δι' αὐτοῦ* Gen.[b.] 2) *ἦ οὐ*] Gen.[b.], *οὐ* vulg. 3) *κατ' ἐκείνην* seqq. desunt in Gen.[b.] 3) *σεσηρὼς*] L., *σεσαρὼς* vulg. 4) *καὶ γελῶν* om. L. 4) *ἀντεκινοῦ*] *κατεκινοῦ* vulg., *κατεκίνου* vulg., *μετεκινοῦ* p., *ἐλογίζου* L. (i. e. *ἐλυγίζου* indicante Duebnero). Sequentia om. L. 5) //Gen.[b.] hoc initio: *κιγκλίζευ: τοῦτο μὲν μεταφ. εἴρ. τῆς ἐν*, prioribus omissis. 6) *κιχλίζειν* Call., *κιγχλίζειν* Bas. II. et ante Xyl. 8) *ὑποκροτῶν*] Salvinius (praeeunte Brodaeo ad Anth. II, c. 13, qui *κροτῶν*), *ὑποκρατῶν* vulg., *ἀποκρατῶν* Gen.[b.], ubi desunt *τὴν θύραν*, *ἀποκαρατομῶν* L., *ἐπικροτῶν* Geelius. 9) //Gen.[b.], ubi *ἄλλως. κιγκλίζευ.* — *προσεδονοῦ*] L. Gen.[b.], *προσεδόνου* p. 3. 5., *προσεδινοῦ* ante Heins., *προσεδίνου* Can. Vulc., *προσεκινοῦ* vulg. 9) *μεταφορᾶς* om. Gen.[b.] 10) *ὀρνέου ὃν*] add. 3. 5., *ὀρνέου ὃ νῦν* sine *ἔνιοι* 3. 5. altero loco. 9. (hic teste Bastio Ep. Crit. p. 36) L. P.[2.] Can. Gen.[b.] Vulc. 10) *σεισοπύγιν* P.[2.] Can., *σεισοπύγην* L. Vulc., *σεισοπυγὴν* Gen.[b.], *σεισιπύγην* 9. In P. Duebnerus haec non vidit. 11) Gregor. 96. *τὸ κιγκλίζειν* (codd. *κιχλ.*, *κιγχλ.*, *κικλ.*) *ἐπὶ τοῦ κινεῖν τὴν ὀσφύν. ὥσπερ γὰρ κτλ.* 12) *ὀσφὺν* Kiessl. 12) *φασιν* om. Gen.[b.] 13) *κίγκλω*] Gen.[b.] Greg., *κίγλω* L. Can., *κίκλω* vulg. et Gregorii cod. Aug. (hic *κιχλῶ* ap. Tittm.) — *καὶ κ.* om. Greg. 15) //Om. L. P. Gen.[a. b.] Lips. 17) *δεσμήσας* 3. — *σε*] add. 3. ut conj. Toupius. 18) //L. P. Gen.[b.] 19) *με* pro *μοι* Gen.[b.]

δεσπότης σου δήσας σε ἐπύγιξεν, ἐμόλυνεν, ὅπερ δηλοῖ τὸ ἐκάθηρε. ἢ ἐκάθηρε ἀντὶ τοῦ ἔτυπτε καὶ ἐξέδερε· καὶ Ἀριστοφάνης·

σποδῶν
τὰς πλευρὰς ἐκάθηρεν.

Vs. 120.

Rec. Οὐχὶ παρῄσθεν: οὐκ ἐνόησας; οὐ κατά τι (καὶ σὺ 1. Lips.) ᾐσθάνθης; — Ἤδη τις Μόρσων πικραίνεται: ὦ Μόρσων, ἀπὸ τοῦ νῦν τις δάκνεται, λυπεῖται, πικρίαν ἔχει, νικώμενος ὑφ' ἡμῶν.

Vs. 121.

Vet. Σκίλλας ἰὼν γραίας: σκίλλα εἶδος βοτάνης πάντη ἀχρήστου. γραίας δὲ τὰς γεγηρακυίας καὶ ξηράς. ὁ λόγος πάλιν πρὸς τὸν Λάκωνα. ἄξιος εἶ, φησί, μᾶλλον ἀπελθεῖν εἰς τὰ μνημεῖα καὶ τὰς γεγραιωμένας καὶ παλαιὰς καὶ ξηρὰς σκίλλας τίλλειν ἤπερ ἐμοὶ ἐρίζειν. αὗται γὰρ παντελῶς ἄχρηστοί εἰσι· καλοῦνται δὲ σκιλλοκρόμμυα. — Ἢ τοῦτό φησι κατὰ τὸ ἔσω νοούμενον· ἀπελθὼν τίλλε, φησί, τὰς παλαιὰς τρίχας τοῦ τάφου σου, ἤγουν τῆς πυγῆς σου. τὸ τίλλοις γράφεται καὶ τίλλειν ἀντὶ τοῦ τίλλε καὶ κόπτε.

Rec. (Εἶτα στραφεὶς πρὸς τὸν Λάκωνά φησιν· ἰὼν καὶ E. ἀπελθὼν τάχιστα σκίλλας παλαιὰς ἀπὸ μνήματος ἀνάσπα. ἔστι δὲ σκίλλα τὸ κοινῶς σκιλλοκρόμμυον. 1. 2. 6. E. Lips.)

120) Οὐχὶ αἰσθάνῃ καὶ σύ; 5.

121) Παροιμία. *Y. Lips. φυτὸν λυσσῶδες. 5. — Ὄρους ἢ μνήματος. M. — [Τίλλειν:] τίλλε. 5. [Τίλλοις:] γράφε τίλλειν. 2. γράφεται καὶ τίλλειν. Lips. κόπτοις ἄν, ἵνα ταύταις τὴν πικρίαν θεραπεύσῃς. K. M.

---

1) ἐμόλυνεν om. Gen.[b] 2) ἐκάθηρε] Gen.[b] -εν vulg. 2) ἢ ἐκάθηρε] Gen.[b], ἢ ἐκάθηρεν L P., om. vulg. 2) ἐξέδερε] L., ἐξέδαιρε vulg., ἐξέδαρε Gen.[b], ἐξέδειρε Reisk. seqq. 4) σποδῶν] πέδει vulg., ἐσπόδει Jacobs. 5) ἐκάθηρεν] 5. P., καὶ ἐκ. vulg. 7) //*Lips. οὐ κατὰ ... ᾐσθ. 8) ἠστάνθης 1., ᾐσθανάθης 2. 8) //*Lips. ἀπὸ τοῦ νῦν et δάκνεται. 12) //Gen.[b] omissis σκίλλα ... ξηράς. 15) γεγραμμένας P. et, ut videtur, L. 16) ἢ παρ' ἐμοὶ P. 17) σκυλοκρόμυα Gen.[b], σκυλοκρόμυδα P. 17) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 21) Schol. ex E. tantum usque ad ἀπελθὼν affertur. In Gen.[a] post schol. Vs. 112, quod supra legitur pag. 212. 3., extant ultima σκίλλα τὸ κ. σκ. 23) σκιλλοκρόμιον Lips.

Vs. 122.

Rec. (Κνίζειν κυρίως τὸ ἐρωτικῶς λυπεῖν· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς λυπεῖν λαμβάνεται. E. N.)

Vs. 123.

Vet. Ἐλθὼν τὰν κυκλάμινον: ἡ κυκλάμινος βοτάνιόν ἐστι ποιῶδες, λεπτόρριζον, ὅπερ χλιανθὲν ποιεῖ πρὸς χίμετλα. — (Καὶ ἡ κυκλάμινος βοτάνη ἐστὶ παντελῶς ἄχρηστος. 3.)

Rec. Εἰς τὸν Ἀλέντα: ποταμὸς οὗτος ἐν Ἰταλίᾳ. ἐλέγετο οὕτω καὶ τόπος τις ἐν Κῷ. — (Κυκλάμινον: ἄχρηστον βότανον. Gen.[a])

Vs. 124.

Rec. Ἱμέρα ἀνθ' ὕδατος: Ἱμέρα πόλις ἐν Σικελίᾳ καὶ πηγή, ἀφ' ἧς ῥεῖ ποταμὸς ὁμωνύμως τῇ πηγῇ καλούμενος. ἐνταῦθα δὲ τὸν ποταμὸν λέγει. — Καὶ Κρᾶθι: ποταμὸς καὶ οὗτος περὶ τὴν Σύβαριν.

Vet. (Ἱμέρα: πηγὴ Ἰταλίας. 3.)

Vs. 125.

Rec. Οἴνῳ πορφύροις: [βλύζοις·] ὑπὸ οἴνου εἴθε πορφυροῦς εἴης, τουτέστιν εἰς οἶνον εἴθε μεταβληθείης. —

Vet. Τὰ δέ τοι σία: βοτάνη τίς ἐστιν (ἄκαρπος. καὶ Ὅμηρος·

ἀμφὶ δὲ λειμῶνος μαλακοῦ σία.

122) Τιτρώσκω, λυπῶ, καθάπτομαι. 5. λυπῶ. Lips.

123) Τὴν κοινῶς λεγομένην καλαμίθραν. P. βοτάνη λεπτόρριζος. L. — Ανόρυττε, νάγε. M. ἀνόρυττε. Lips. ἀνώρυττεν (?). P. — Ὄνομα ποταμοῦ. ἵνα καὶ σὺ τὴν λύπην θεραπεύσῃς. M.

---

5) //Gen.[b] omissis ἐλθὼν τὰν — ἡ κυκλ. — ἐστι ποιῶδες. 5) βότανόν ante Heins., βοτάνη Gen.[b] 6) χλιανθὲν] 3. Gen.[b], χλιασθὲν vulg., χλισθὲν L. 9) //Gen.[a] Lips., ille cum falso lemmate Κράτις. 9) Σικελίᾳ 2.[1] 23. Lips. In 2.[1] sequuntur λέγεται ποταμὸς καὶ οὗτος περὶ τὴν Σύβαριν, quae ad Vs. 124 pertinent. 13) //Gen.[a] *Lips. 15) δὲ om. Lips. 15) //Lips. in marg., sed signo ad locum s. l. revocatum. 16) παρὰ M. 16) τὴν] add. M. Lips. et 2.[2] (vid. supra.) 19) //Gen.[a] *Lips. 19) βλύζοις om. Gen.[a] Lips. Recte ibidem et ante Reisk., qui primus post οἴνου puncto distinxit, junguntur ὑπὸ οἴνου εἴθε κτλ. 19) εἴθε] Gen.[a] Lips. vulg. et ante ὑπὸ Y., εἴτε Kiessl. 20) εἴθε μετ.] Y. Gen.[a] Lips., εἴθε om. vulg. 21) //Om. Gen.[a.b.] Lips. — σία: βοτ. τ. ἐ. p. 3. 23) *Hom. Od.* E, 72, ubi λειμῶνες μαλακοὶ ἴου.

τὸ γὰρ ἴον ἐν τοῖς λειμῶσιν οὐ πέφυκε γίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ σίον. p. 3.) ἢ ἀνθύλλια ὅμοια σελίνῳ, ἐν τοῖς ποταμοῖς τρεφόμενα· κατὰ δέ τινας τὰ πρὸς τοῖς ποταμοῖς φυόμενα βροῦλα. — (Τάδ' ἔτ' οἰσία: ἀνθύλλια εἰσὶ παντελῶς ἄκαρπα, πρὸς τοῖς ποταμοῖς φυόμενα, L. Gen.[b] Vulc. τὰ καλούμενα κοινῶς βροῦλα. Vulc.)

Vs. 126.

Rec. Χ'ἁ Συβαρῖτις ἐμίν: πηγὴ ἐν Σικελίᾳ. τὸ δὲ ἐμὶν ἀντὶ τοῦ χάριν ἐμοῦ. — Καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον: καὶ κατὰ τὸ πρὸς ὄρθρον. μετὰ τῆς πρὸς [προθέσεως] λέγεται διὰ τὴν τοῦ χρόνου κίνησιν.

Vs. 127.

Rec. Τὰν κάλπιδα κηρία βάψαι: [— γράφεται καὶ τᾷ κάλπιδι —] ἤγουν τὴν ὑδρίαν εἰς κηρόμελι καταδῦσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ τὴν ξύλινον ὑδρίαν ἐν τοῖς κηρίοις βάψαι.

Vet. (Κάλπιδι: κάλπις ἡ ξύλινος ὑδρία. p.) καὶ ἡ ἐμή, φησίν, ἐρωμένη τῇ ὑδρίᾳ τὸ ῥέον ἀπὸ τῆς κρήνης μέλι ἀντλήσοι.

Vs. 128. 129.

Vet. Κύτισόν τε: κύτισος, αἴγιλος καὶ σχῖνος θάμνοι εἰσίν, οὓς ἐπινέμονται αἱ αἶγες.

Rec. Ἐν κομάροισι κέονται: κόμαρος εἶδος δένδρου.

125) Ἐρυθραίνοιο. K. M. κεκραμένος εἴης. L. — Περισσὸς ὁ τοι. M. Y. Lips. — [Σία:] βοτάνη ἄκαρπος. M. πόαι. P. [Οἴσια:] ὁ θάμνος. L.

126) [Συβαρίτας:] ποταμὸς Ἰταλίας περὶ τὸ Θούριον. L. [Συβαρῖτις:] κρήνη τοῦ Συβαρίτου. K.

127) Ἡ δούλη. 1. 2. 7. K. M. P. Lips. ἡ Καλλιόπη. E. — Ἀγγεῖον ὑδροφόρον. 5. E. — Εἰς κηρόμελι. P. ἐν κηρίῳ. N. — Βάψασα πληρώσαι. M. ἐμβαλεῖν. P.

129) Ἀντὶ τοῦ κλάδους σχίνου. E. M. P. Y. Lips. — Κλάδοις κομάρου. E. M. P. Lips.

---

4) τὰ δ' οἴσια L. Vulc. 4) ἀνθύλλια om. Vulc. 4) πρὸς τ. π. φ. ex Vulc. non afferuntur. 8) //*Lips. πηγὴ ἐν Σ. et χάριν ἐμοῦ. 9) //Gen.[a] *Lips. — καὶ om. Gen.[a] Lips. 10) προθ. om. Gen.[a] Lips. 11) διὰ τὴν] I. M. Gen.[a] Lips. vulg., τὴν διὰ Reisk. seqq. 13) //*Lips. τὴν ὑδρ. εἰς κ. κατ. 16) καλπὶς et ξυλινὸς cod. — //Om. Gen.[a.b.] Lips. 20) //Gen.[b], ubi lemmate omisso κύτιλος αἰγ. σχίνος. 22) //*Lips. κεῖνται. — 23) ἐρυθραίνοις K. 30) πληρῶσαι cod. 31) κλάδους κομαρέας. P.

κέονται δὲ ἀντὶ τοῦ κεῖνται, καθέζονται. — (*Καὶ σχῖνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι*: εἴδη δένδρων ὁ σχῖνος καὶ ἡ κόμαρος. Y. Gen.[a] Lips.)

Vs. 130.

Vet. *Μελίτεια*: εἶδος βοτάνης γλυκαζούσης. — (*Μελίτεια*: εἶδος βοτάνης οὕτως ὀνομαζομένης, ὅτι γλυκώδης. Gen.[b])

Vs. 131.

Vet. *Καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ*: κισθός ἐστιν εἶδος βοτάνης ἀνθώδους ἐοικυίας ῥόδοις. (Ἀττικοὶ βαρύνουσιν, ἡμεῖς ὁμοτόνως τῷ κισσῷ. Gen.[a]) ἐν ἑτέροις δὲ *ῥοδάκισσος* γράφεται, ἓν μέρος λόγου. ἔστι δὲ καὶ αὕτη τῶν θάμνων, γλυκῶδες ἄνθος προϊεμένη· περὶ τὰ γόνατα δὲ τῶν τράγων καὶ τὸν πώγωνα πήσσεται.

Vs. 133.

Rec. (*Λαβοῦσά με* ἀπὸ τῶν ὤτων καὶ πρὸς ἑαυτὴν κλίνασα. *1. *2. *6. *8. M. N. *Lips. Stop.)

Vs. 134.

Rec. *Ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς*: ἀντὶ τοῦ Εὐμήδους. ἕτερος οὗτος, ὡς ἔοικεν, ἐρώμενος αὐτοῦ.

Vs. 135.

Rec. *Ὤρεξα*: (ἔδωκα. Lips.) ὀρέγω τὸ ἐκτείνω. ἐπεὶ δέ,

130) Προβατίναις. P. — Βοτάνη τις μενιτεινὴ λεγομένη. K. ἥν φασι μελίταν. E.
131) Ἐξανθεῖ. M. P. Lips.
132) Πρώην, πρὸ ὀλίγου. K. M. Lips.

5) //Om. Gen.[a.b.] Lips. — γλυκαζούσης] γλυκυζ. ante Xyl., γλυκιζ. vulg. 6) ὅτι] ἔστι δὲ cod., ὅτι γλ. ἐστὶ Adert. 9) //Hujus scholii in Gen.[b.] nihil extat praeter lemma πολλός τε καὶ ὡς ῥοδὸν κίσσος τὸ ῥόδον ἐπανθεῖ et ultima παρὰ τὸν πώγ. τῶν τρ. καὶ τὰ γόν. πησσούμενα. In Gen.[a.] sine lemmate leguntur prima ante ἐν ἑτέροις. 9) κισθὸς] κισσὸς Gen.[a.] vulg. 10) ἀνθώδους] Salmasius Hyl. Iatr. c. 7. p. 8, ἀκανθώδους vulg., ἀνθηφόνου Gen.[a.] (ἀνθηφόρου Adertus tac.) 10) ἐοικὼς τοῖς ῥ. Gen.[a.] 16) Haec Wartonus ex Vatt. (1. 8. teste Gaisf.) inter scholia posuit, idem ex 1. 2. 6. 8. inter glossas. — λαμβάνουσα et ἐπικλίνουσα Stop., σε pro ἑαυτὴν Wart. in Scholl. 19) //* Lips. 20) αὐτῷ Kiessl., om. Lips. 22) //Gen.[a] Lips.

ὃ δίδωσί τις, ὀρέγων τὴν χεῖρα δίδωσιν, ὤρεξα λέγει ἀντὶ τοῦ ἔδωκα.

Vs. 136. 137.

Rec. Ἐσσὶ φιλεχθής: εἰς ἔχθος καὶ μῖσος τοὺς φίλους ἄγων ἢ φιλόνεικος.

Vet. Κίσσας ἐρίζειν: κίσσα εἶδος ὀρνέου ἀμούσου, ἐπιθυμητικοῦ, ποικίλου. ὅθεν ἐπὶ τῶν γυναικῶν τὸ κισσᾶν τὸ συλλαμβάνειν, παρόσον ἐγκυμονοῦσαι ἀηδίζονται πρὸς τὰ ποιά.

Rec. Ὁ νοῦς· ὥσπερ οὐ πρέπον ὑπάρχει πρὸς ἀηδόνα κίσσας φιλονεικεῖν οὐδ' ἔποπας πρὸς κύκνους, οὕτως οὐδὲ σὲ πρὸς ἐμέ. σὺ δὲ ταλαίπωρε ἔοικας φιλόνεικός τις καὶ δύσερις εἶναι. — (Ὥσπερ οὐ δίκαιον τὰ ἀμουσότατα πρὸς τὰ ἔμμουσα ἐρίζειν, οὕτως οὐδὲ σὲ πρὸς τοῦτον· ἄμουσος γὰρ εἶ. 6.) — (Οὐδ' ἔποπας κύκνοισι: οὐδὲ τοὺς ἔποπας, [ἤγουν τοὺς κουροπετείνους,] πρέπον ἐστὶν ἐρίζειν τοῖς κύκνοις. *P. *Y. Gen.[a] *Lips.)

Vs. 138—140.

Rec. Τὶν δὲ Κομάτα δωρεῖται Μόρσων: σοὶ δὲ Κομάτα τῷ νικήσαντι δίδωμι τὸ ἔπαθλον· καὶ σὺ δὲ θύσας, αὐτὴν δηλονότι τὴν ἀμνίδα, ταῖς Νύμφαις, καλὸν κρέας ἐμοὶ τῷ Μόρσωνι εὐθὺς πέμψον.

136) *Πρέπον.* 1. 2. 6. Lips. *δίκαιον.* M. P. — *Ἔριν ὑπὲρ νίκης ἢ ἰσότητος ποιεῖσθαι.* M. N. P. Y. Lips.

137) *Τοὺς κούκους.* L. *τοὺς λεγομένους κουροπετεινούς.* M. *τὰ κοινῶς κωλοπετηνάρια.* K. — *Δυσχερής.* Vim.

139) *Σφάξας καὶ καύσας αὐτήν.* P.

140) *Ταῖς Μούσαις.* P. — *Ἱκανόν.* M. P. Lips.

---

4) //*Lips. φιλόνεικος. 6) //Gen.[b] post schol. Vs. 147 οὗτος ὁ λευκίτας; lemma deest. 7) ποικίλου] μικλοῦ Gen.[b], μιμηλοῦ vulg. 7) τῶν] add. Gen.[b] 8) τὸ συλλαμβάνειν] προσλαμβάνειν 3., παραλαμβάνει 4. 5. Can. Gen.[b] et ante Ox. II, παραλαμβάνου vulg., παραλαμβάνεται Kiessl. seqq. 8) ἐγκυμονοῦσαι] αἱ γεννῶσαι L., μὴ γεννῶσαι vulg. 9) τὰ ποιὰ] τὸ ποιεῖν Gen.[b] vulg., τὸ οὕτω ποιεῖν Kiessl. seqq. 10) //Om. Gen.[a.b.] Lips., extat autem in L. s. l. sine ὁ νοῦς. 10) οὐ πρ. ὑπ.] L., ἀπρεπές ἐστι vulg. 10) πρὸς ἀηδόνα κίσσας] L., κίσσαν ἀηδόνος ante Heins., κίσσαν πρὸς ἀηδόνας vulg. 11) οὐδ'] L. et ante Heins., καὶ vulg. 11) οὕτως] L., οὕτω vulg. 11) οὐδὲ] L. et ante Brub. II, ubi δέ, tum καὶ Heins. vulg. 12) ἔοικε δὲ pro σὺ δὲ ταλ. ἔοικας L. 12) δυσέριστος L. 15) τὰς ἔπ. Lips. 15) ἤγ. τ. κουρ. om. P. Y. Lips. 16) ἐστὶ πρέπον P. Y. Lips. 16) κύκνοισι Lips. 19) //Om. Gen.[a.b.] Lips.

Vs. 141—143.

Rec. Φριμάσεο: τουτέστι μεθ' ἡδονῆς σκίρτα φυσῶσα τοῖς μυκτῆρσι καὶ ἐπαίρου, πᾶσα ἀγέλη τῶν τράγων. τὸ δὲ φριμάσσεο ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν αἰγῶν ὠνοματοπεποίηται· λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων. καλεῖται δὲ ὁ τρόπος ὀνοματοποιία.

Vet. Ἢ· φριμάσσεο: φριμαγμὸν ἀποδίδου μεθ' ἡδονῆς, τουτέστι βρενθύου καὶ ἐναβρύνου ὦ πᾶσα ἀγέλη. πεποιημένη δὲ ἡ λέξις. τοιοῦτος γὰρ δοκεῖ εἶναι ὁ ἦχος τοῦ πταρμοῦ τῶν αἰγῶν. — (Ἄλλως· L. Gen.[b]) οὐ κυρίως [δὲ] τῇ λέξει κέχρηται. φριμαγμὸς μὲν γάρ ἐστι [κυρίως ἡ] τῶν ἵππων, βληχὴ δὲ [ἡ] τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων. (τῷ αὐτῷ ἁμαρτήματι περιπέπτωκε καὶ Εὔπολις ἐν Αἰξίν. 4. L.) — Κἠγὼ μὲν ἴδ' ὡς μέγα καχαξῶ: ἀντὶ τοῦ ἐγὼ σὺν ὑμῖν καταγελάσω τοῦ Λάκωνος.

Rec. (⟨Ὡς μέγα:⟩ ὡς μεγάλως καγχάσω. Lips.) τὸ δὲ καχαξῶ ἐκβολῇ τοῦ γ εἴρηται διὰ τὸ μέτρον.

Vs. 144. 145.

Rec. Ἀνυσάμαν: τελέσας τὴν νίκην ἔλαβον.

Vet. Ἐς οὐρανὸν ὔμμιν ἀλεῦμαι: ἐκ περιχαρίας, φησίν, ὦ αἶγες κερουχίδες, ἤγουν κερασφόροι, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι. — Κερουχίδες· αἱ κέρατα ἔχουσαι ἢ κε-

141) Σκίρτα, ἵστασο ἐν ἡσυχίᾳ. 5. ἐπὶ τῶν ἵππων τὸ φριμᾶσθαι· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ σκίρτα ἢ ἵστασο ἐν ἡσυχίᾳ. L. — Ἀντὶ τοῦ τῶν τράγων. *Y. Lips.
*142) Καγχάσω. K. M. P. Y. νῦν γελάσω τοῦ Λάκωνος. L.
143) [Πόκ' :] μόλις. K. M. P. Lips.
144) Σὺν ὑμῖν. M. P. Lips.

---

2) //*Lips. σκίρτα φ. τ. μυκτ. et ἀντὶ τοῦ τῶν τράγων. 4) φριμάσεο ante Xyl. 4) ὀνομ. ante Heins. 7) //Gen.[b] cum sch. seq. post schol. Vs. 145 κερουχίδες. — φριγμαδὸν ante Xyl., qui φριμαγδόν, quod correxit Heins., φριμαδμὸν 3. 7) μεθ'] Gen.[b], μετὰ vulg. 8) ἐναμβρύνου ante Heins., ἐναμβρίνου Gen.[b] 10) //L. Gen.[b] Scholium ante Reisk. post duo sequentia legebatur. — δὲ om. L. Gen.[b]. 11) μὲν om. Gen.[b] 11) κυρίως ἡ om. L. Gen.[b] 12) ἡ om. Gen.[b], ubi βοῶν pro τῶν αἰγῶν. 12) Haec in 4. Hypothesi Id. VI praeposita sunt (recto L.); quippe etiam in L Gen.[b] scholia de φριμάσσεο extremo loco leguntur. 13) //Om. Gen.[a. b.] Lips. 16) //*Lips. omissis τὸ δὲ et εἴρηται. 19) //*Lips. — τελέσας] add. M. P. Y. et post νίκην Lips. In P. Y. ἤνυσα praemissum. 20) //Om. Gen.[a. b.] Lips. 22) //Om. Gen.[a. b.] Lips.

κρατημέναι τοῖς κέρασιν. — (*Κερουχίδες: τρισσῶς γράφεται· κερουχίδες αἱ κεροφόροι,*) [*ἢ*] *κερουλίδες αἱ οὖλα κέρατα ἔχουσαι, κερουλκίδες* [*δὲ*] *αἱ ἀπὸ τῶν κεράτων ἑλκόμεναι.*

Vs. 147—150.

Vet. *Ὁ λευκίτας: ὁ λευκός. πεποίηται τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς λευκότητος τοῦ τράγου. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ μέσος μεσίτης καὶ ὁδὸς ὁδίτης, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λευκὸς λευκίτης.* — *Ὁ κορυπτίλος: ὁ τοῖς κέρασι πλήττων ἀπὸ τοῦ κορύπτω τὸ κερατίζω. πρὸς τὸν τράγον δὲ τοῦτό φησιν ἐπιτρέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντα.* — (*Οὗτος ὁ λευκίτας: ἡ ἀπότασις τοῦ λόγου πρὸς τὸν τράγον ἐπιτρέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντα, μάχιμον. λευκίτας δὲ ὁ λευκὸς παραγωγῶς ὡς ἀπὸ τοῦ ὁδὸς ὁδίτης. κορυπτίλος δὲ ὁ κερατιστής, ἢ ὁ τοῖς κέρασι πλήττων.* L. Gen.[b.])

Rec. (*Κορυπτίλος: ὁ κερατιστὴς ἀπὸ τοῦ κορύπτω τὸ κερατίζω.* *P. Gen.[a.] *Lips.) — *Τὸ ἑξῆς· εἴ τινα ἀπὸ τῶν αἰγῶν ὀχεύσεις πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι ταῖς Νύμφαις τὸν ἀμνόν,* [*ὃν ἐνίκησα τῷ Λάκωνι,*] *θλάσω σε* [*ἀντὶ τοῦ θλάσω σου τὰ αἰδοῖα*]. — *Ὁ δ' αὖ πάλιν: ἐπιχειρεῖ ὀχεύειν δηλονότι.*

Vet. (*Θλασῶ: ἐὰν τολμήσῃς ὀχεῦσαι πρὶν ἢ θῦσαί με*

145) *Χαίρετε.* M. P. Lips. — *Κερασφόροι.* Lips.

147) [*Κορυπτίλος:*] *ὁ μεγαλόκερως.* L. — *Βατεύσεις.* E. *ἐπιβῇς.* M.

148) [*Φλασῶ:*] *Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ θλάσω.* L. *θλάσω.* Lips. *συντρίψω.* M. P. — *Θῦσαι.* E. M. Lips. *θυσιάσαι.* K. P.

---

1) //4. 5. L. P. Gen.[b.] et, ubi scholium similiter legi dicitur, Can. Vulc. In Gen.[b.] extat post schol. Vs. 147 *ὁ λευκίτης.* Supplementum ex illis codicibus accessit. — *κερούχιδες* bis Gen.[b.] 2) *κερωφόροι* L. Gen.[b.], *κερδωφόροι* P. 2) *ἄλλως* pro *ἢ* 3.[1.] 4.[1.] 5.[1.], om. 4.[2.] 5[2.] rell. — *κερουλίδες*] 4. 5. L. P., ut Valckenarius ad Phoen. 1157 voluerat, *κερουλιδες* 3.[1.], *κερούχιδες* Gen.[b.], *κερουχίδες* vulg. 3) *κερούχιδες* pro *κερουλκίδες* Gen.[b.] — *δὲ* om. codd. 3) *ἀπὸ* codd. et ante Heins., *ὑπὸ* vulg. 6) //Gen.[b.] post *Μελάνθιον* pag. 221. 5., ubi *λευκίτης* lemma sine *ὁ λευκός.* 8) *καὶ* prius om. Gen.[b] 9) Om. Gen.[a. b.] Lips. 11) *πλήιτοντα* 3. 13) *ταῖς γυναιξὶ* Gen.[b.] 14) Verba *ὡς ἀπὸ τοῦ ὁδ. ὁδ.* in codd. ante *ἢ ὁ* leguntur; transposuit Adertus. 14) *κορυττίλλος* Gen.[b.] 15) *κερατιστὴς*] *κεραστὴς* Gen.[b.], *κεράστης* L. 16) *κεράστης* Gen.[a.] Lips. 16) *κορύττω* P., *κηρύπτω* Gen.[a.] 17) //Gen.[a.] Lips. — *τὸ ἑξῆς*] Gen.[a.] Lips., *φησὶν οὖν* vulg. 19) Circumscripta desunt in Gen.[a.] Lips., ex SchVet. assumpta. 20) //*Lips. — *ἐπιβαίνειν* pro *ὀχ.* M. 21) *θλάσω* Gen.[b.]

ταῖς Νύμφαις, ὃν ἐνίκησα ἀμνὸν τὸν Λάκωνα, θλάσω σου τὰ αἰδοῖα. L. Gen.[b.]) — *Ἀλλὰ γενοίμαν: ἀλλ' ἐὰν μή σε θλάσω, γενοίμην ἀντὶ Κομάτα Μελάνθιος, καὶ κολασθείην ὥσπερ ἐκεῖνος ὑπὸ Εὐμαίου καὶ Φιλοιτίου ἐγὼ ἐν τοῖς Ὀδυσσέως οἴκοις.* (*τὸν παρ' Ὁμήρῳ φησὶ Μελάνθιον.* p. 3. 4. L. Gen.[b.] *ἦν γὰρ δοῦλος τῶν μνηστήρων Πηνελόπης.* 3. 4. L.)

Rec. (*Ὁ Μελάνθιος ἦν ἑνὸς τῶν μνηστήρων ἢ μᾶλλον τῆς Πηνελόπης δοῦλος, κολασθεὶς ὑπὸ Ὀδυσσέως.* Gen.[a.])

Idyll. VI.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Δαμοίτας. — (*Βουκολιασταὶ Δαμοίτας καὶ Δάφνις.* Lips. *Βουκολιασταὶ Δωρίδι Κομάτας καὶ Δάφνις.* v. *Ὡς ἀπὸ τοῦ Θεοκρίτου.* M. *Διηγηματικόν.* K. M. *Δωρίδι.* F. K. M. N.)

(*Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου.* M. *Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον συνίσταται ἐκ στίχων δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων μς', ὧν τελευταῖος· νίκα μὰν οὐδ' ἄλλος, ἀνάσσατοι δ' ἐγένοντο.* M. Gen.[a.] — *Τοῦ αὐτοῦ Μοσχοπούλου σχόλια.* M.)

Vs. 1—3.

Vet. Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἕνα χῶρον τὰν ἀγέλαν πόκ' Ἄρατε: πρὸς τὸν Ἄρατον τὸν ποιητὴν τὸν τὰ Φαινόμενα γράψαντα φίλον ὄντα διαλέγεται ὁ Θεόκριτος· ἰσόχρονος γὰρ ἦν αὐτῷ. οὗ καὶ ἀλλαχόθεν μνημονεύει, ἔνθα πρὸς Ἀγεάνακτα τὸν Μιτυληναῖον ὡμίλει. (*ἄλλοι δέ φασι· πρός τινα οὕτω καλούμενον.* 3. 4. 5. L. P. Gen.[b.])

149) [*Πάλιν:*] *λείπει τὸ ὀχεύει.* L. *ἐπιχειρεῖ περαίνειν.* K.
150) *Εἰ μή σε θλάσω, συντρίψω.* L. M. P. Lips. — [*Μελάνθιος:*] *οὗτος δοῦλος ἦν Πηνελόπης μωρός.* K. M. — *Ἐπαρᾶται ἑαυτῷ.* 4.
1) *Πρότασις τὸ σχῆμα.* L.

---

1) *σου* om. Gen.[b.] 2) //L. Gen.[b.] sine lemmate deinceps post *αἰδοῖα.* 3) *γενοίμαν ἀ. Κομάτας* Gen.[b.] 4) *Φιλοίτιος* 4. 5. Gen.[b.] et ante Heins. 4) *ἐγὼ*] Gen.[b.] vulg., om. Reisk. seqq. 20) //Gen.[b.] c. lemm. *Ἄρατε,* ubi *ἰσόχρονος γὰρ ἦν Θεοκρίτῳ* pro *φίλον .... ὡμίλει* Gen.[b.] — 26) *συντρίψω* om. Lips.

— Ἄλλως. *Εἰκὸς τὸν ἀστρονόμον Ἄρατον εἶναι, ᾧ συγκεχρονίκει ὁ Θεόκριτος.*

Rec. (*Δαμοίτας καὶ Δάφνις: ἐναντίως ἔχει τοῦτο τῷ λεγομένῳ Ἀλκμανικῷ σχήματι, ὃ καὶ προεπίζευξις λέγεται. ἐνταῦθα γὰρ ἑνικὸν ἐπάγεται ἐπὶ τοῖς δυσίν· ἐκεῖ δὲ πληθυντικὸν λέγεται μετὰ τὸ ἕν· οἷον*

εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων.

λύεται δὲ ἐκεῖνο μὲν ὑπερβάτῳ, οἷον· εἰ δέ κ' Ἄρης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων ἄρχωσι [*μάχης*], *τοῦτο δὲ ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνον τὸ ὁ βουκόλος.* 1. 2. 6. 7. 8. M. N. Y. Gen.[a.] Lips.[α.β.]) — (⟨*Τὰν ἀγέλαν:*⟩ *ἑκάτερος δηλονότι τὴν ἑαυτοῦ ἀγέλην ἀγαγόντες ἥνωσαν.* Lips.[β.])

Vet. *Ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν πυρρός: ἦν δὲ τῶν ᾀδόντων ὁ μὲν ἄρτι χνοάζων τὸ γένειον, ὁ δὲ πληρώσας αὐτὸ ταῖς θριξίν.* — *Ἢ πυρρὸς ὁ ἀρτίχνους, ὁ ἤδη πωγωνίτης, ὡς Εὐριπίδης·*

πυρρὸς γενύεσσιν (*ἐξανδρουμένου.*

ὁ δ' ἡμιγένειος *** *Παρμενίσκος.* 4.) — (*Τέλειον ἔχων τὸ γένειον ταῖς θριξί.* L.) —

Rec. (*Καὶ μέλας ὤφειλεν εἰπεῖν· φασὶ δέ, ὅτι τὸ πυρρὸς*

2) *Ἑκάτερος δηλονότι τὴν ἑαυτοῦ.* 1. Y. Lips. — *Ἀγαγόντες ἥνωσαν.* Y. Lips.

3) [*Πυρρός*:] *τὸ γένειον δηλονότι, ἤγουν πυρρογένειος.* M. P. Y. Lips. *κατὰ τὰς τρίχας, ἤγουν ἀρτιγένειος.* — [*Ἡμιγένειος*:] *τέλειον ἔχων τὸ γένειον ταῖς θριξί.* L. *ἀτελὴς τὴν γενειάδα.* C. *ὀλίγον εἶχε γένειον.* K.

---

1) //Om. Gen.[a.b.] Lips., nec minus quae vulgo sequuntur *οὗ μέμνηται κτλ.*, ex Hypothesi petita. 3) Ex Lips.[β.] hoc scholium protulit Henr. Scholzius in Johanneis ex Theocrit. Idylliis collectis p. 16 et inde Koehlerus. Antecedunt ibi Hypothesis verba *τοῦ δὲ Ἀράτου ᾧ πρ. ἐν τοῖς Θαλ. καὶ ἀλλ. μνημονεύει.* 4) *δραματικῷ σχ. ὃ μετὰ προεπιζεύξεως λέγον* Lips.[β.], *ὃ καὶ πρ. λέγ.* om. (Gen.[a.]) Wart. 5) *πληθυντικῶς* E. 6) *τὸ ἓν*] Gen.[a.], *τοῦ ἓν* Wart., *τοῦ ἑνὸς* Lips.[a.], *τὰ ἑνικὰ* Lips.[β.], *τοῦ ἑνικοῦ* Toupio auctore Kiessl. seqq. De Gaisfordi et Gailii libris non apparet. 7) *Hom. Il. Τ*, 138. — *μάχεσθαι* Lips.[β.] 8) *ὑπερβατῶς* Lips.[β.] 9) *μάχης* om. (Gen.[a.]) Lips.[α.β.] Wart. Kiessl. 9) *λαμβάνον*] M. N. Y. Lips.[α.β.], *λαμβάνει* E., *λαμβανόμενον* Gen.[a.], *λαμβάνομεν* rell. 10) *τὸ* om. E. 11) *ἕκαστος* cod. (vid. Gl.), ubi haec praecedenti scholio adhaerent. 13) //Gen.[b.] sine *πυρρός*. 14) *χλοάζων* L. 14) *τὸ γένειον* pro *αὐτὸ* Gen.[b.] 15) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 17) *Eurip. Phoen.* 32, ubi *πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος.* — *γεννύεσσιν* 4. 18) Ita SchL. ap. Gail., om. Duebn., cf. GlL., ubi eadem repetuntur. — 21) *συναγαγόντες* Lips. 23) *πυρρὸς τὸ γ.* Lips. — *πυρογεν.* M. P. Y. 24) Verba *ἤγουν ἀρτ.* male ad *ἡμιγένειος* relata erant.

ἀντὶ τοῦ ἄρτι γενειῶν λαμβάνεται. ὁ γὰρ προσφάτως ἔχων τὸν ἴουλον ἐπανθοῦντα καὶ οἷόν πως πυρρὸς δοκεῖ εἶναι. Q.) — *Ἡμιγένειος δὲ ὁ οὔπω πᾶσαν τὴν γένυν πεπληρωμένην ἔχων γενείων.*

Vs. 4.

Vet. (*Θέρεος μέσῳ ἤματι: ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ μέσον τοῦ θέρους, ὅτε τὰ κυνοκαύματα. ἢ ἄλλως· κατὰ τὸ μεσημβρινόν, ὃ τῆς ἡμέρας ὅλης καυματωδέστερόν ἐστιν.* L. P. Gen.[b]) — *Ἐσδόμενοι θέρεος μέσῳ ἤματι: μεσούσης ἡμέρας ἢ ἐν μεσαιτάτῳ τοῦ θέρους.*

Rec. *Ἠ ἐν μέσῳ ἡμέρας τοῦ θέρους.* — (*Διπλῶς συντάσσεται· ἢ θέρεος, ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θέρους, ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ· ἢ θέρεος μέσῳ ἄματι, ἤγουν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ θέρους, τουτέστιν εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ θέρους, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.* Q.)

Vs. 6.

Vet. *Βάλλει τοι Πολύφαμε: ὡς πρὸς παρόντα τὸν Κύκλωπα διαλέγεται.* — (*Ἁ Γαλάτεια:* ⟨*Γαλατείᾳ*⟩ *ἱερὸν ὁ Κύκλωψ ἱδρύσατο ἐκ τοῦ ἔχειν αὐτὸν πολλὰ πρόβατα καὶ ἀπ' αὐτῶν κεκτῆσθαι τὸ γάλα πολύ.* L. P. Gen.[b])

Vs. 7.

Vet. *Μήλοισι: μηλοβολεῖ εἰς ἔρωτα ὑπάγεσθαι βουλομένη. δυσέρωτα δὲ εἶπεν αὐτόν,* [*ἤγουν μὴ εἰδότα ἐρᾶν,*] *παρόσον οὐκ ἐπέτυχεν αὐτῆς.* — *Τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα: τὸν ἄνδρα τὸν ποιμένα. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ποι-*

4) *Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους.* L. *κατὰ τὴν μεσημβρίαν.* E. — *Τὸ κοινῶς ἐτραγῳδουν.* M. P. Lips.

5) *Ἐπεὶ καὶ πρῶτος προεκαλέσατο εἰς τὴν ἔριν.* M. P. Lips.

6) *Ὁ ποιητὴς ἐκ προσώπου τοῦ Δάφνιδος.* 4. 5. L. — *Νηρηίς, δαιμονὶς ἐν τοῖς υδασι.* L. *ὄνομα Νηρηΐδος.* E. N.

---

3) //* Lips. *οὔπω* seqq. — *τὴν*] add. Lips. 6) *ἀντὶ τοῦ μέσου* Gen.[b] 7) *τὰ* om. Gen.[b], *καύματα* P. 7) *μεσημερινὸν* L. 8) *γάρ ἐστιν* P. 9) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 11) //* Lips. 16) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 19) *ἐπ' αὐτῶν* Gen.[b] 21) //Om. Gen.[a.b.] Lips. una cum parte Hypothesis, quae vulgo adhaeret. — *μήλοισι: μηλοβολεῖ*] *μήλοισι μηλ.* ante Heins., *μήλοισι βάλλει, μηλοβολεῖ* vulg. 22) Circumscripta ex SchRec. sunt, cf. Gl. 23) //Gen.[b] sine *ἄνδρα καλεῦσα.* — 27) *προσεκ.* M. 28) *ἐκ* om. 4. 5. 29) *δαιμονὶς*] *δαιμονία* cod.

μένα καταχρηστικῶς εἶπεν αἰπόλον, ἐπεὶ καὶ ὁ Κύκλωψ ποιμὴν ἦν, ἢ ἐπεὶ καὶ αἶγας ἔνεμεν ὁ Κύκλωψ. καὶ Ὅμηρος·

μῆλ' ὄϊές τε καὶ αἶγες.

τέως γοῦν τὸ αἰπόλον ἀντὶ τοῦ ποιμένα εἴρηται.

Vs. 8.

Rec. **Καὶ τύ νιν οὐ ποθορῆσθα**: *καὶ σὺ αὐτὴν οὐ προσβλέπεις.*

Vs. 9—12.

Rec. **Πάλιν ἄδ' ἰδὲ τὰν κύνα βάλλει**: *καὶ πάλιν αὕτη τὴν κύνα βάλλει τοῖς μήλοις. τὸ γὰρ ἰδὲ ἀντὶ τοῦ καί.*

Vet. [*Γράφεται καὶ ἀδὶ δέ, καὶ λέγει τὸ σχόλιον οὕτω·*] *τινὲς χωρὶς τοῦ δὲ γράφουσιν, ἐκτείνουσι δὲ τὸ ι, ἵνα ἀντωνυμία τυγχάνῃ δεικτική. τὸ δὲ ἑξῆς· τὴν κύνα βάλλει, ἥ σοι τῶν οἴων ἕπεται σκοπός, ἤγουν φύλαξ.*

Rec. **Ἁ δὲ βαύσδει**: *αὕτη δέ, ἡ κυών, ὑλακτεῖ εἰς τὴν θάλασσαν βλέπουσα. τὸ βαΰζειν ἐπὶ τῶν σκυλακίων λέγεται κυρίως· ἐπὶ δὲ τῶν τελείων κυνῶν τὸ ὑλακτεῖν λέγουσιν, ὥστε τὸ* **βαΰζει** *ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ὑλακτεῖ λέγεται.* — **Τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει ἥσυχα καχλάζοντα**: *τὰ δὲ καλὰ κύματα ἡσύχως ἀναβραττόμενα δεικνύει αὐτήν, τὴν Γαλάτειαν, ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τρέχουσαν.* — (**Καχλάζοντα**: *ἀναβραττόμενα.* Gen.[a])

Vet. *Ἢ αὐτὴν τὴν Γαλάτειαν φησὶν ἐπιτρέχουσαν ἡσύχως κινουμένου τοῦ αἰγιαλοῦ* [*εἰς*] *τὴν θάλασσαν ἐμφανίζειν. ἢ*

7) *Κακῶς χρώμενον τῷ ἔρωτι.* C. E. *μὴ εἰδότα ἐρᾶν.* Lips. — [**Αἰπόλον**:] *σέ.* M. Lips.

8) *Οὐ θεωρεῖς.* M. *οὐδόλως ποτὲ ὁρᾷς.* C.

9) *Ἡδέως τῇ σύριγγι μέλπων.* M. Y. Lips. — *Ἔχουσι γὰρ κύνας οἱ ποιμένες πρὸς ἀποτροπὴν τῶν λύκων.* L.

10) *Ἀκολουθεῖ. σύναπτε δὲ πρὸς τὸ σοί.* M. — *Ἐπιτηρητής.* 5. *φύλαξ.* Lips.

---

3) *Hom. Od. I*, 184. 4) *ποιμένος* Gen.[b] 6) //* Lips. *σὺ κτλ.* 9) //* Lips. *καὶ* super *ἰδὲ* et *τοῖς μήλοις* super *βάλλει.* 11) //Om. Gen.[a.b.] Lips. — *δὲ* om. Reisk. seqq. 12) *ἐκτίνουσι* ante Brub. II. 14) *φυλάκισσα* 3. 15) // Gen.[a.] inde ab *τὸ βαΰζειν*; Lips. s. l. *ἡ κύων* et *εἰς τ. θ. βλ.*, seqq. in marg. — *αὕτη*] *αὐτὴ* vulg. 16) *βαύζειν* et *σκυλάκων* Gen.[a.] 18) *βαΰζει*] Lips., *βαύσδει* ante Brub., *βαῦσδει* vulg. 18) *ἀντὶ τοῦ ὑλακτεῖν* Gen.[a.] 19) //* Lips. *τὰ δὲ κ. κ. δεικνύει αὐτὴν τ. Γ. ἡσύχως ἀναβραττόμενα.* 23) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 24) *ἢ* et *δεικνύει*] *καὶ* et *δεικνύειν* vulg.

ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ δεικνύει αὐτῆς τὴν μορφὴν ἡ θάλασσα. τὸ καχλάζοντα ἀντὶ τοῦ ἠχοῦντα· ὁ τρόπος ὀνοματοποιία. ἢ καχλάζειν τὸ ψοφεῖν τὸ κῦμα φερόμενον ἐπὶ τοὺς κάχληκας. (κάχληκες δέ εἰσιν αἱ χερμάδες λίθοι. 4.) — (Τὰ δέ νιν: ἴσως ἡ σκιὰ αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἐτυποῦτο, ἢ ἤχου τινὸς γινομένου ἐκ τοῦ δρόμου αὐτῆς εὐαίσθητος τῇ ἀκοῇ ἐγένετο τῶν κυμάτων ἡσυχαζόντων. 4. 5. L. P. Q. Gen.[b]) — Τὸ δὲ ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν μετωνυμικῶς ἀπὸ τῆς γαλήνης τῆς θαλάσσης πρὸς τὴν Γαλάτειαν τρέπεται καὶ λέγει ὅτι ἐπάνω καὶ αὐτὴ τῶν κυμάτων βαίνει. (τὸ καχλάζειν ἐπὶ ὕδατος, τὸ δὲ παφλάζειν ἐπὶ πυρός. L. Gen.[b])

Vs. 13. 14.

Rec. Φράζεο μὴ τᾶς παιδός: σκόπει ἵνα μὴ ἐπὶ ταῖς κνήμαις τῆς παιδός, ἤγουν τῆς Γαλατείας, ὁρμήσῃ, ἐπιπηδήσῃ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐρχομένης, καταμύξῃ δὲ τὸ εὐειδὲς αὐτῆς σῶμα, ἤγουν καταξάνῃ, κατασπαράξῃ.

Vet. (Φώνησόν σου τὴν κύνα, μή πως τὴν Γαλάτειαν κατεδέσηται. p.)

Vs. 15. 16.

Rec. Ἃ δὲ καὶ αὐτόθι τοι: οἴκοθεν, ἀπὸ τῆς οἰκείας φύσεως (διαθρύπτεται, ἤγουν Gen.[a]) διαρρεῖται ὑπὸ τρυφε-

12) [Καχλάζοντα:] ὑπογελῶντα. K. κινούμενα. E. κυκούμενα. C. διὰ τὴν τῆς θαλάσσης γαλήνην. L. — Πορευομένην ἐπὶ τοῖς κύμασι καὶ μὴ φαινομένην. M.

13) Ἢ βουλεύου περὶ τούτου, ἢ ἐπίταττε τῇ κυνί. 4. L.

14) Τὰς εὐμόρφους σάρκας. L. τὸ ὡραῖον. M. — Καταξάνει, σπαράξει. P.

---

1) ἡ θάλασσα] ante Heins., τὴν θάλασσαν vulg. 4) κάχλακες et οἱ cod. 4) χερμάδες] Geel., κιρμάδες cod. 5) ἴσως om. Wart. 5) ηχω — γενομένου Wart. 7) Post ἡσυχαζόντων in Q. adhaerent διὰ τὴν τῆς θαλάσσης γαλήνην, cf. Gl. 8) //Gen.[b] sine τὸ δέ. 8) τῆς θαλ. γαλήνης Gen.[b] 9) τὴν] add. Gen.[b] 9) ὅτι ἐπ. καὶ αὐτὴ τ. κ. βαίνει] Gen.[b] (sed ἐπαινῶ), ἐπ. αὐτὴν τ. κ. βαίνειν vulg. 10) τὸ δὲ καχλάζων et παφλάζω Gen.[b] 13) //Gen.[a] *Lips. — σκόπει om. Gen.[a] 13) τῆς κνήμης Gen.[a] 14) ἤγ. τ. Γαλ. et ἐπιπηδήσῃ om. Gen.[a] Lips. 15) κατ. δὲ] Gen.[a] Lips., καὶ κατ. vulg. 16) αὐτῆς om. Gen.[a] Lips. 17) φωνησόν σου] Gail., φώνησον σοῦ cod. 18) καταιδήσεται cod. 20) //Gen.[a], ubi h. sch. cum reliquis ad hos versus post SchRec. ad Vs. 18 legitur; *Lips. οἴκοθεν seqq. — ἃ δὲ om. Gen.[a] — 25) τῷ κυνὶ 4.

ρότητος (ὡς αἱ καπυραὶ χαῖται, τουτέστιν αἱ ὑπὸ τοῦ ἡλίου πεπυρακτωμέναι κόμαι. M. N. P. Gen.[a])

Vet. (Ἃ δὲ καὶ αὐτόθι διαθρύπτεται: Gen.[b] ἤγουν αὐτόθεν ἐστὶ τρυφερὰ φυσικῶς καὶ κόπτεται, ὥστε διαθρύπτονται αἱ σάρκες αὐτῆς. 3. Gen.[b]) — Ὡς ἀπ' ἀκάνθας ταὶ καπυραὶ χαῖται: (τοῦτο θέλει εἰπεῖν ὅτι ἐπικλᾶται καὶ διαθρύπτεται. 3. Gen.[a]) ὡς οἱ πάπποι κινάρας. χαῖται γὰρ οἱ πάπποι τῆς κινάρας. λέγονται δὲ οἶμαι χαῖται διὰ τὸ κόμαις ἐοικέναι. — (⟨Χαῖται:⟩ τὰς ⟨τῆς⟩ κινάρας φησί. χαῖται γὰρ οἱ πάπποι τῆς κινάρας. θέλει οὖν εἰπεῖν ὅτι ἐπικλᾶται καὶ διαθρύπτεται ὡς πάππος κινάρας. Gen.[b]) — Καπυραὶ δὲ αἱ κεκαυμέναι ὑπὸ τοῦ ἡλίου *** διὰ τὴν [θερμότητα ἢ] λευκότητα [ὡς ἐν ἄλλῳ].

Rec. (Ἤγουν ὥσπερ καὶ ἐν ἀκάνθαις ὂν τὸ ῥόδον θάλλει, οὕτω καὶ αὕτη διαθρύπτεταί σοι καὶ ἐν ὕδασιν οὖσα. οὐδὲ γὰρ ἀλλοιωθήσεται αὐτῆς ἡ χροιὰ διατριβούσης ἐν ὕδασιν. *M. Gen.[a])

Vs. 17.

Rec. (Τουτέστιν ὅταν δεικνύῃς, ὅτι ἐρᾷς ἐκείνης, προσποιουμένη μὴ ἀντερᾶν σου φεύγει· ὅταν δὲ προσποιῇ σὺ μὴ ἐρᾶν ἐκείνης, ἐκείνη διώκει σε, ἤγουν καταλαμβάνει. E.) — Καὶ φεύγει φιλέοντα: καὶ φεύγει, σε δηλονότι, φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει, ἤγουν ζητεῖ. —

15) Ἡ κατασκευὴ αὕτη πρὸς τὸ οὐ φιλέοντα διώκει ἔχει τὴν δύναμιν. M. — Ἀφ' ἑαυτῆς. L. ἀπὸ τῆς θαλάσσης. K. ἐν τῇ θαλάσσῃ. M. — Καλλωπίζεται. K. ἰδιωματεύεται. M. — Κινάρας ἀγρίας. L.

16) Αἱ ἐρυθραί. M. αἱ ξηραί. C. αἱ ὑπὸ τοῦ ἡλίου πεπυρακτωμέναι κόμαι. 1. 2. Lips. — [Χαῖται:] τὸ ῥόδον. M. διακόπτονται δηλονότι. L. — Τὸ λαμπρόν. M. Lips. — [Φρύγῃ:] λάμπῃ. E. [Φρύγει:] ξηραίνει φλέγον. M. N. Lips.

---

4) αὐτόθε ἐστὶ 3. 4) τρυφεραὶ Gen.[b] 6) //Gen.[a] c. lemm. διαθρύπτεται. In 3. haec sine lemm. praefixo ἄλλως deinceps post αὐτῆς l. 5 leguntur. 7) οἱ πάπποι κιν.] 3. Gen.[a] (hic κιναίραις), ἀπὸ τῆς κιν. οἱ π. vulg. 7) χαῖται γὰρ οἱ π. τ. κ. om. Gen.[a] 8) λέγονται δὲ οὕτως οἶμαι διὰ M. Gen.[a] 9) H. sch. in cod. adhaeret scholio Vs. 24, p. 230. 13. 11) //Gen.[a.b.], hic post σάρκες αὐτῆς l. 5. — ὡς pro αἱ M. Gen.[a] 12. 13) Circumscripta om. M. Gen.[a.b.] 15) αὐτὴ Gen.[a] 16) οὐ γὰρ Gen.[a] 22) //*Lips. σὲ δηλονότι et ζητεῖ. — σὲ Lips. et ante Reisk. — 24) ἡ κατασκ. seqq. afferuntur tanquam deinceps post ἐν ὕδασιν lin. 15 scripta.

Vet. *Ἐνταῦθα τὸ ἐρεθιστικὸν αὐτῆς καὶ πανοῦργον σημαίνει. τὸ γὰρ φιλοῦντα φεύγειν, οὐ φιλοῦντα δὲ διώκειν κακοήθους. ὁ νοῦς· καὶ ἐπειδὰν αἴσθηταί σε ὦ Πολύφημε φιλοῦντα, φεύγει καὶ οὐ προσδέχεται, μισοῦντα δὲ διώκει, ἤγουν εἰς πόθον ἄγειν πειρᾶται.* — (*Εἰ μὲν πρὸς τὴν Γαλάτειαν ἀποτείνεις τὸν λόγον, ὀφείλεις νοεῖν, ὅτι τοῦ ἐρωμένου οὐκ ἐρᾷ, τοῦ δὲ μὴ ἐρωμένου ἐρᾷ· εἰ δὲ πρὸς τὴν κύνα, τὸν φιλέοντα φεύγει καὶ τὸν μὴ φιλέοντα διώκει.* L. Gen.[b.])

Vs. 18. 19.

Rec. *Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον: παροιμία· καὶ πάντα τρόπον ποιεῖ [ἢ κινεῖ] τυχεῖν σου·* (*ἤγουν πάντα λίθον κινεῖ, ἵνα τύχῃ σου.* Gen.[a.])

Vet. (*Λίθον: τὸν ὡσπερεὶ λίθον στερεὸν ὄντα τὴν ψυχὴν ὡς ἀπὸ γραμμῆς καὶ τέχνης τινὸς κινεῖ. Ἄλλως. Τὸν ἀπὸ σφενδόνης λίθον κινεῖ, θέλουσα ποιῆσαί σε ἐρᾶν αὐτῆς.* Gen.[b.]) — (*Ἡ· μέσην γὰρ τιθέασιν οἱ παίζοντες ψῆφον, ἧς οὐχ ἅπτονται, εἰ μὴ τέλεον ἡττώμενοι αὐτῆς ἅψοιντο. λίθον οὖν τὴν ψῆφον· οἷον τὸν ἔρωτα εἰς ἔσχατον παριστᾷ κίνδυνον.* Gen.[b.] Vulc.) — (*Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον: ἤγουν καὶ τὰς ἀψύχους στήλας κινεῖ εἰς ἔρωτα.* *4. E. Gen.[b.]) — *Ἄλλως. Καὶ ὅταν προσποιῇ σὺ μὴ φιλεῖν αὐτήν, πάντα κάλων κινεῖ καθελκύσαι σε πρὸς τὸν ἑαυτῆς*

17) *Φεύγει σε. ἤγουν ἡνίκα σὺ ταύτην ἐφίλεις, ἔφευγε· νῦν δὲ μὴ φιλοῦντα ζητεῖ αὐτή.* M. — [*Φιλέοντα:*] *τὸ πρίν.* P. — *Ἤγουν νῦν μὴ φιλοῦντα αὐτὴν ζητεῖ αὐτὸν ἡ Γαλάτεια.* K.

18) *Πρὸς τὸ διαθρύπτεται καὶ τὰ ἑξῆς, εἰ καὶ κεῖται ἐνταῦθα διὰ μέσου.* M. — *Ἤγουν καὶ τὰ ἄψυχα ἀγάλματα.* M. *γραμμὴν τὴν τοῦ δακτυλίου ἐμφέρειαν λέγει.* 4. L. *καὶ τὸν πρὸς σὲ ἔρωτα.* 4. *ἤγουν τοῦ δακτυλίου.* E. H. — *Ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.* M. P. Lips.

---

1) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 5) Schol. in Gen.[b.] legitur post *κινάρας* pag. 226. 11. 7) *οὐκ ἐρῶ* Gen.[b.] 8) *φέσει* Gen.[b.] mg. 10) //Gen.[a.] Lips., cf. Phav. s. v. *κινέω.* — *λίθον* om. Gen.[a.] 11) *ἢ κινεῖ* om. Gen.[a.] Lips. Phav. 11) *ὥστε τυχ.* Gen.[a.] 12) Sequitur in Gen.[a.] glossa Suidea *γραμμή ἐστιν ... ἔχον.* 13) Schol. hoc cum sequente in Gen.[b.] legitur post *Ὀδυσσέως* pag. 230. 4. — *ὡσπερεὶ*] *ὕστερον* cod. 13) *τῆς ψυχῆς* cod. 15) *θέλουσα*] Adert., *θέλων* cod. 16) *μέσον* sine *ἣ* Vulc. 17) *ἡπτόμενοι* Gen.[b.] 19) Schol. in Gen.[b] una cum sequente legitur post Schol. Vs. 17, in E. sine lemmate post *καταλαμβάνει* p. 226. 21. 20) *κινεῖ στ.* 4. — *εἰς*] 4., *πρὸς τὸν* Gen.[b.], *πρὸς τὸν σὸν* E. 21) //Gen.[b.], ubi *ἢ ἄλλως.* 21) *αὐτὴν* om. Gen.[b.] 22) *λίθον* pro *κάλων* E. 22) *σε* om. E. Gen.[b.] 22) *αὐτῆς* Gen.[b.], *τὸν ἑαυτῆς* om. E. — 26) *πρὸς τὸ*] *τοῦτο* cod. 27) *γραμμὴν* om. 4. 28) *δακτυλίου*] Duebn., *δακτύλου* codd.

ἔρωτα. ἡ δὲ λέξις μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν παιζόντων τὸ κοινολέκτως λεγόμενον ζατρίκιον. Ἐκεῖ γὰρ ὅταν πολλὰ ποιήσαντες οὐ δύναται ὁ ἕτερος νικῆσαι τὸν ὁμοπαίκτορα, κινεῖ καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον, ἤγουν τὸν οὕτω βασιλέα καλούμενον. — Ἄλλως. Γράψαι τὸ ξέσαι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. ἀπὸ γοῦν τοῦ γράφειν τοῦ δηλοῦντος τὸ ξέειν γίνεται γραμμὴ ἡ λάξευσις. λίθον οὖν ἀπὸ γραμμῆς ἐνταῦθα λέγει τὸ λίθινον ἄγαλμα. ὁ δὲ νοῦς· δύναται ἡ Γαλάτεια καὶ τὸ λίθινον ἄγαλμα εἰς τὸν αὐτῆς ἔρωτα ἐπισπάσασθαι δι' ὑπερβολὴν κάλλους. — (Καὶ τὸν ἐπιγραμμῆς: ἀπ' ἀρχῆς. μεταφορικῶς δὲ εἴρηται· κυρίως δέ ἐστι γραμμὴ ἡ τῶν δρομέων. Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον: καὶ λίθινον, φησίν, ἄγαλμα, εἰς ἔρωτα δύναται αὐτῆς ἐπισπᾶσθαι· τὴν δὲ τοῦ κάλλους ὑπερβολὴν θαυμάζει. Ἄλλως. Εἰρωνευόμενός φησιν· ὦ Πολύφημε, ἐρᾷ ⟨σου⟩ ἡ Γαλάτεια, εἰς τὸ συμπεῖσαί σε μονονουχὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον κινοῦσα, ὡς ἡ παροιμία *** καὶ μὴ θαυμάσῃς, εἰ οὕτως ἀμόρφου ὄντος ἐρᾷ σου· ἐν τῷ ἔρωτι *** καὶ τὸν ἐπὶ γραμμῆς λίθον ἑαυτῆς ἔρωτα μεταφέρεσθαι ποιεῖ. 4.)

Rec. (Ἤγουν καὶ τὰ λίθου ἐξεσμένου ὄντα ἀγάλματα κινεῖ ἡ Γαλάτεια τῇ εὐμορφίᾳ αὐτῆς. Q.) — Ἦ γὰρ ἔρωτι πολλάκις ὦ Πολύφαμε: ὄντως πολλάκις ὦ Πολύφημε ὑπ' ἔρωτος τὰ μὴ εὔμορφα εὔμορφα φαίνονται.

Vet. Διὸ μὴ θαύμαζε, εἰ ἐρᾷ σου ἡ Γαλάτεια ἀμόρφου ὄντος. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἔρως· ἀποβιάζει τὴν διάνοιαν τῶν ἐρώντων.

19) Ἤγουν σὺ ⟨μὴ⟩ καλὸς ὢν καλὸς φαίνῃ, ἢ ἀμόρφου σου ὄντος ἐρᾷ ἡ Γαλάτεια. L.

---

1) αἱ δὲ λέξεις Gen.[b.] 2) ἐκεῖ] Gen.[b.], ἐκεῖνοι vulg. 2) ὅταν βουλόμενος ὁ ἕτερος περιγενέσθαι τοῦ ἑτέρου, κινεῖ E. 3) δύναται ὁ ἕτερος] Gen.[b.], δύνανται ἑτέρως vulg., δύνωνται Gaisf. tac. 3) ὁμοπαίκτορα] Scaliger et Toup., ὅμοιον παίκτορα vulg., ὁμ. πράκτορα L. 3) κινεῖ] E. Gen.[b.], κινοῦσι vulg. — καὶ om. Gen.[b.] 4) ἤγουν] add. E. L. Gen.[b.] 4) τὸ pro τὸν Gen.[b.], τὸν εἶδος φέροντα βασιλέως E. L. 5) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 10) ἀπ' ἀρχῆς] σπάρτῃ cod., ubi verba σπάρτῃ μ. δὲ εἴρηται post δρομέων l. 11 leguntur. 11) ἐστὶ γραμμὴ] Duebnerus, ἐπιγραμμὴ cod. 11) δρομέων] Duebnerus, δρωμένων cod. 12) φησίν] Duebn., φασὶν cod., item paullo infra. 16) μονονουχὶ] Piccolos, μόνον καὶ cod. 17) Lacunam hic Gaisf. indicavit tanquam in ipso libro apparentem, paullo post Duebnerus. 20) ἤγουν ἢ τῷ λίθῳ ἐξεσμένῳ ὄντι ἀγάλματι κ. ἡ Γ. ἢ τῇ cod. 21) //*Lips. ὄντως — ὑπὸ τοῦ ἔρωτος — φαίνονται. 24) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 25) ἔρως· ἀποβ.] ante Xyl., ἔρως, ἀποβ. vulg., ἔρως ἀποβ. Kiessl. — 27) κακὸς φαίνῃ cod.

Vs. 20—24.

Vet. *Τῶ δ' ἐπὶ Δαμοίτας*: ἐπὶ τῷ Δάφνιδι δέ, ἤγουν μετὰ τὸν Δάφνιν, ὁ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο, ἀντὶ τοῦ [ἤρξατο,] ἐπροοιμιάζετο. ὁ γὰρ Δαμοίτας ᾄδει ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Πολυφήμου τὴν ἀπόκρισιν τοῦ λόγου ποιούμενος. — *Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα*: καὶ γὰρ εἶδον, ὡς λέγεις, τὴν Γαλάτειαν, νὴ τὸν Πᾶνα, ἡνίκα τὸ ποίμνιον ἐμηλοβόλει, καὶ οὐκ ἔλαθε μὰ τὸν ἐμὸν ἕνα καὶ γλυκὺν ὀφθαλμόν.

Rec. (*Ὧι ποθορῶμαι*: Gen.[a]) δι' οὗ νῦν βλέπω καὶ βλέψω (δηλονότι Gen.[a] Lips.) δι' ὅλης μου τῆς ζωῆς· τοῦτο γὰρ τὸ *ἐς τέλος*.

Vet. (*Ἀναβάλλω* τρία σημαίνει· ἄνω βάλλω, ἀπορραθυμῶ καὶ ἀποστρέφομαι, καὶ ἀνακρούω ὡς ἐνταῦθα. L.) — Τὸ δὲ *ἀναβάλλω* σημαίνει τέσσαρα· τὸ προοιμιάζω, ὡς τὸ

ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·

τὸ ἀνακρούω καὶ ἀναμέλπω, ὡς τὸ „καὶ οἱ μὲν τέττιγες μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σύντονον“· τὸ ἐνδύομαι, ὡς τὸ „ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον“· καὶ τὸ ἀπαρνοῦμαι, ὡς τὸ „ἀναβολὴν ποιοῦμαι τοῦδε τοῦ πράγματος.“ — *Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος*: οὗτός ἐστιν ὁ παρ' Ὁμήρῳ·

Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο,

ὃς ἐμαντεύσατο αὐτῷ ὑπὸ τῶν χειρῶν Ὀδυσσέως ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς. ὁ νοῦς· ὁ δὲ μάντις ὁ Τήλεμος ὁ τὰ ἀπευκτά μοι μαντευόμενος ἀπευκταίαν συμφορὰν ἀντ' ἄλλου κλήρου τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καταλείποι. — (*Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τή-*

20) Ἐπὶ τούτῳ. N. Lips. — Ἀρχὴν ἐποιήσατο. L. ἤρχετο. E. ἀντὶ τοῦ ἤρξατο. Lips. ἤρξατο, ἀνεκρούσατο. M. ἤρξατο τῆς ᾠδῆς. N. — Γράφεται *καὶ τότ' ἄειδεν*. 4. — Ἤιδεν. M. ἔλεγεν. P.

21) Ὡς ἀπὸ προσώπου τοῦ Κύκλωπος. L. P.

---

2) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 6) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 9) //Gen.[a.] Lips., ubi deest νῦν ut in *1. *2. 12) ἄνω βάλλω ἀπορρ.] ἀναβάλλω τὸ ῥαθυμῶ cod. 14) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 15) *Hom. Od. A*, 155. 16) ἀναμέλπω] Hemsterh., ἀναπέμπω vulg. — *Aphth. Progymn. init.* 17) *Psalm.* 103, 2. 19) ἀναβολὴν ποιοῦμαι] p., ἀναβολὴν 3.[1.], ἀναβάλλομαι vulg. 19) //Om. Gen.[a.b.] Lips., habet Phav. s. v. Τήλεμος. 20) ὁ παρ' Ὁ. Τήλεμος] L., ὁ Τ. ὁ παρ' Ὁ. vulg., ὁ παρ' Ὁ. Phav., Τήλ. παρ' Ὁμ. p.[1.] 21) *Hom. Od. I*, 509. — Εὐρυμίδης] Εὐρυμέδης ἢ Εὐρύμαχος καλούμενος vulg., sed Εὐρυμίδης ante Heins. et Phav., Εὐρύμαχος· Εὐρύμαχος p.[1.], Εὐρυμάχου L. Complures viderunt ἢ Εὐρύμαχος ejicienda esse, vid. Burm. Observv. Misc. III p. 372. — ὃς μαντ. ἐκ. ὃς om. L. 22) ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς] L., τυφλωθῆναι vulg., ὅτι ὑ. τ. χ. Ὀδ. τυφλωθήσεται p., τυφλωθήσεσθαι conj. Geel.

λεμος: ὁ μάντις, ὅς μοι εἴρηκε τυφλωθῆναι, αὐτὸς τυφλωθείη παρὰ τῶν παίδων αὐτοῦ. τοῦτο δὲ εἴρηκεν, ἐπειδὴ τοιοῦτος μάντις εἰρήκει αὐτῷ τυφλωθήσεσθαι ὑπὸ Ὀδυσσέως. L. Gen.[b]) — (*Ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον*: τοῦτό ἐστιν ὅπερ λέγει, ὅτι τὰ ῥηθέντα μοι παρὰ μαντέως κακὰ ἀντιστραφῶσιν αὐτῷ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ. L. Gen.[b])

Rec. Ἄλλως. (*Αὐτὰρ ὁ μάντις*: Gen.[a]) ὁ μάντις δὲ ὁ Τήλεμος ἐχθρὰ ἀγορεύων, ἤγουν μαντευόμενος, ἐχθρὰ εἴθε φέροι, ἀντὶ τοῦ ἐνέγκαι, πρὸς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ὅπως τοῖς ἑαυτοῦ ἐκγόνοις φυλάξῃ αὐτά· (τουτέστιν ἐχθρὰ εἴθε ἀκολουθήσειεν αὐτῷ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅπως τοῖς ἐκγόνοις αὐτοῦ ταῦτα φυλαχθῇ. E. M. Y. Gen.[a] Lips.)

Vet. (*Ἐχθρὰ φέρει ποτὶ οἶκον*: ἐχθρὰ *** φυλάξει τοῖς τέκνοις αὐτοῦ. Gen.[b]) ἐμαντεύσατο γὰρ αὐτῷ, τῷ Πολυφήμῳ δηλονότι Κύκλωπι,

χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς,

(ἔτι οὖν βλέπων ἐπαρᾶται αὐτῷ. E.)

Rec. Ὥσπερ τὸ φίλος ἐνίοτε μὲν λέγεται ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ φιλουμένου, οὕτω καὶ τὸ ἐχθρός, τὸ ἐναντίον αὐτῷ, ἐνίοτε μὲν λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐχθραίνοντος, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπηχθημένου, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα τὸ *ἐχθρά*.

Vs. 25—27.

Rec. *Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων*: ἀλλὰ καὶ ἐγὼ εἰς

22. 23) [*Τόν*:] μά. Lips. — [*Ἐμόν*:] ὀφθαλμόν. Lips. — *Δι' οὗ βλέπω καὶ βλέψω*. 1. 2. ἀναβλέπω, δι' ὅλης μου βλέπω τῆς ζωῆς. P. — *Εἴθε διὰ παντὸς βλέποιμι*. L. ἐντελέστατα. M. — *Κακὰ προμαντεύων*. C.

24) *Εἴθε φέροι ἀντὶ τοῦ ἐνέγκοι*. E. — [*Φυλάξῃ*:] ταῦτα ὡς κλῆρον. 4. ἀντὶ τοῦ φυλαχθῇ. E.

---

2) περὶ pro παρὰ Gen.[b] 5) περὶ Gen.[b] 7) //Gen.[a] Lips. 9) φέροι] Gen.[a] Lips., φέροιτο vulg. 9) πρὸν pro πρὸς τὸν Gen.[a] 10) ἐγγόνοις hic et infra Gen.[a] 10) ἀκολουθήσαιεν Gen.[a] 13) //Gen.[b] inter scholia pag. 229. 25. et 230. 4., sed ab utroque scholiis ad Vs. 17. 18. diremptum. 14) αὐτῷ et δηλονότι om. Gen.[b] 16) *Hom. Od.* 1, 512. — χειρῶν ἐξ Ὀδ.] Gen.[b], ἐκ τῶν Ὀδ. χειρῶν vulg. — Ὀδυσῆος] Ὀδυσσέως vulg. — ἁμαρτήσεσθαι] L. Gen.[b], -σασθαι vulg. 17) ἔτι] ὅτι cod. 18) //Gen.[a] Lips. 19) ὑπὸ τοῦ φιλουμένου M. 20) ἐχθραίνοντος] Gen.[a] Lips., ἐχθαίροντος vulg. 21) καθὰ Gen.[a] 21) τὰ ἐχθρά Lips. 24) //* Lips. εἰς .... ἐξεπίτηδες — ἀκούουσα ζηλ. με — ἐπὶ θαύματος ... ἐπίκλ. — διαρρεῖται.

ἔρωτα διεγείρων αὐτὴν οὐ προσβλέπω ἐξεπίτηδες, καὶ ἄλλην τινά φημι γυναῖκα ἔχειν. ἡ δὲ ἀκούουσα ζηλοτυπεῖ με ὦ Παιὰν καὶ διαρρεῖται. ἐπὶ θαύματος καὶ χαρᾶς ἐνταῦθα ἡ ἐπίκλησις.

Vs. 28.

Vet. *Οἴστρει παπταίνουσα*: τὸν οἶστρον τοῦ μύωπος Σώστρατος διαστέλλει. οἶστροι δέ εἰσι πολέμιοι τοῖς βουσίν· ὅταν γὰρ δάκνωσιν αὐτούς, οἰστρεῖν ποιοῦσι καὶ τρέχειν πολλὴν ὁδὸν μετὰ βοῆς ἐν τοῖς πεδίοις καταλιπόντας τὸν νομόν. μεταφορικῶς οὖν φησὶν ὁ Θεόκριτος τὴν Γαλάτειαν οἰστρεῖν καὶ δρομαίαν ἔρχεσθαι πρὸς τὰ ἄντρα καὶ τὰς ποίμνας τοῦ Κύκλωπος. — (*Οἰστρεῖν παπταίνοισα*: ἤγουν ἔρωτι ὡς ὑπὸ οἴστρου πεπληγμένη. *L. Gen.[b.]) — (*Οἰστρῇ παπταίνουσα*: ἤγουν ἀκολασταίνει. τὸ δὲ παπταίνουσα ἀντὶ τοῦ περιβλέπουσα. p.)

Rec. (Μετὰ οἴστρου ἐξερχομένη ἀποβλέπει πρὸς τὸ ἄντρον τὸ ἐμόν. *1. *2. N. Y. *Lips.)

Vs. 29.

Vet. *Σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾶ κυνί*: λείπει τὸ ἐπέταξα· ἤγουν ἐπέταξα τῇ κυνὶ σιγᾶν καὶ μὴ ὑλακτεῖν.

25) Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ οὐδόλως προσβλέπω αὐτὴν ἀντιλυπῶν. 4. L. — Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ αὐτὸς κνίζω αὐτήν. 23. — Λυπῶν αὐτήν. E. N. — Οὐ προσβλέπω αὐτήν, ἀλλὰ στρέφω τὴν κεφαλὴν ἐξεπίτηδες. M. οὐ πρὸς αὐτὴν ὁρῶ. E.

27) [*Ὦ Παιάν*:] φεῦ. E. P. ἐπιφώνημα θαυμαστικόν. M. — Δαμάζεται, διαρρεῖται. M.

28) Μετὰ οἴστρου ἔρχεται. E. μετὰ οἴστρου ἐρχομένη ἀποβλέπει. M. διερχομένη ἀποβλέπει. P. — Ζητοῦσα. M. ἐπιτηροῦσα. E. μετὰ μανίας βλέπουσα. C.

---

2) ἀκούουσα] Lips., ἀκούσασα vulg. 2) ζηλωτυποῖ ante Brub. II, quae ζηλωτυπεῖ, recte Xyl. 6) //Gen.[b.] ubi *οἰστρῇ παπταινοῦσα*, et Phav. 7) Σώστρατος om. L. Gen.[b.] Phav., διαστ. τ. οἶ. ἀπὸ τ. μ. Gen.[b.] Phav. 7) οἶστροι δέ εἰσι πολέμιοι] Gen.[b.] Phav., οἶστρος δέ ἐστι πολέμιος vulg. 9) ἐν τοῖς ... νομὸν om. Gen.[b.] Phav., qui pro sequentibus habent καὶ τὴν Γαλ. οὖν οἰστρεῖν φησὶν ὁ Θ. κατὰ μεταφοράν. (ὑπὸ γὰρ τοῦ οἴστρου πεπληγμένη παπταίνει καὶ στοχάζεται Phav.) 12) ἤγουν om. L. 13) ἔρωτι ὡς] ἔρωτι καὶ L., om. Gen.[b.] 16) οἴστρῳ 1. 2. — περιβλέπει N. Y. 19) //Om. Gen.[a.b.] Lips. — 21) ἀδόλως 4. — προσβλέπων L. — ἀντιλυπῶ L., om. 4., sed *κνίζων*, ἀντιλυπῶν ex hoc tanquam separata glossa post sequentem profertur, omnibus tribus uno siglo Vat. 4. apposito. Attamen mediam codici 23. vindicare ausus sum.

Vs. 30.

Rec. Ἐκνυζᾶτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχουσα: ἡ κύων δηλονότι.

Vet. Ἐκνυζᾶτο: ἔσαινε καὶ κατεθώπευε· κνυζηθμὸς δὲ λέγεται ἡ τῶν κυνῶν ἄσημος ὑλακή. — (Ἰσχία ποτὶ ῥύγχον: Gen.[b]) τὸ στόμα ἔχουσα ἀναμέσον τῶν ἰσχίων αὐτῆς. (οὕτω γὰρ κοιμῶνται οἱ κύνες. L. Gen.[b] ἰσχίον ἐστὶ τὸ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ὀστοῦν, ὃ καὶ γλουτὸς καλεῖται καὶ κοτύλη παρὰ τὴν κοιλότητα. Gen.[b]) — Ἰσχία δὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ὀστᾶ, ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ἔχουσι δὲ τὰ τοιαῦτα ὀστᾶ τὰ λεγόμενα ἰσχία, κοιλότητάς τινας, εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἁρμόζονται. αἱ δὲ κοιλότητες αὗται καὶ γλουτὰ λέγονται, καὶ κοτύλαι παρὰ τὴν κοιλότητα. τὸ δὲ ῥύγχος καταχρηστικῶς ἐπὶ τῆς κυνὸς νῦν λέγεται· κυρίως γὰρ ἐπὶ ὀρνέων. — (Τὸ δὲ ῥύγχος τῶν ὀρνέων, καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τῆς κυνός. λέγεται δὲ νῦν τὸ ῥύγχος τὸ ἄκρον τῆς ῥινὸς τοῦ κυνός. L.)

Rec. Ἄλλως. Ῥὶς λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπων, ῥύγχος ἐπὶ κυνῶν, ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέων.

Vs. 31. 32.

Rec. Πεμψεῖ ἄγγελον: μηνύειν ἐστὶ τὸ κλέπτοντά τινα δεικνύειν ἢ φεύγοντα ἢ τοιοῦτό τι ποιοῦντα· καὶ μηνυτὴς ἐπὶ τούτων. μηνύειν καὶ τὸ σημαίνειν ἁπλῶς καὶ δηλοῦν, οἷον „ὁ τῆς κορώνης κρωγμὸς χειμῶνα μηνύει.“ ἀγγέλλει δέ

29) Ἠρέμα. M. Lips. σιωπηλὸς ἔσο. C. ἠρέμα καὶ μετὰ σιγῆς βαΰζειν ἐπιτάττω. P. ἠρέμα ἐπέταξα. Bar. Laud. — [Κυνί:] ἐπιτάττω. Lips.

30) Ἐκανακίζετο κοιμωμένη ἡ κύων. 4. E. L. ἡσύχως ὑλάκτει ἡ κύων. M. ἐκοιμᾶτο. P. — Μέσον τῶν σκελῶν αὐτῆς τὴν ῥῖνα ἔχουσα. E. πρὸς τὰ ἰσχία τῆς Γαλατείας. P. Lips. ῥογχαλίζουσα. P. ῥύγχος τῶν ἰχθύων, ῥάμφος τῶν ὀρνέων. L.

---

2) //* Lips. ἡ κύων. 4) //Gen.[b] omissis verbis ante κνυζηθμός. Haec ante Reisk., qui primus ἐκνυζᾶτο lemma esse vidit, praecedenti scholio adhaerebant, etiam apud Phav. s. v. ἐκνυζᾶτο, ubi deest δηλονότι. 4) κνυζηθμὸς ... ὑλακὴ vulgo post ἰσχίων αὐτῆς leguntur, in Gen.[b] post ἁρμόζονται lin. 12, unde transposui. — δὲ] Gen.[b], γὰρ Phav., om. vulg. 6) //Gen.[b], ubi ἀνὰ μέσον ἰσχ. ἔχ. sine αὐτῆς. 9) τὸ κοιλ. cod. 9) //Om. Gen.[a.b.] Lips., nisi quod verba εἰς ἃς αἱ κεφ. τ. μ. ἁρμόζονται in Gen.[b] praecedenti scholio adhaerent. 18) //Gen.[a] Lips. sine λέγεται. 19) ἐπὶ τῶν ὀρνέων Gen.[a] 21) //Gen.[a] Lips. — πεμψεῖ om. Gen.[a] 24) κραγμὸς Gen.[a] — 28) κοιμ. om. 4. 30) τὰ ἰσχία om. P.

τις λόγους τινὸς πρός τινα, ἤγουν διακομίζει, καὶ ἀγγέλλειν τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινα λέγειν περί τινος· καὶ ἄγγελος ἐπὶ τούτων. λέγει δέ· ἴσως δὲ αὐτὴ ὁρῶσά με ταῦτα ποιοῦντα, πέμψει ἄγγελον τὸν ἀπαγγελοῦντά μοι πρέπον τι περὶ αὐτῆς. — *Αὐτὰρ ἐγὼ κλᾳσῶ θύρας*: (κλείσω. Gen.[a]) κλείω, ἀφ' οὗ μέλλων κλείσω, παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει. οἱ ποιηταὶ δὲ κληίσω λέγουσι διαλύσει τῆς διφθόγγου καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, εἶτα τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ προσγραφομένου τοῦ ἰῶτα κλᾴσω καὶ κλᾳσῶ Δωρικῶς. δοκεῖ δὲ καὶ κληΐζω εἶναι παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου, ἀφ' οὗ μέλλων Δωρικῶς κληΐξω, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ προσγραφομένου τοῦ ἰῶτα κλᾴξω καὶ κλᾳξῶ, ἀφ' οὗ καὶ κλᾲξ ἡ κλείς.

Vs. 33.

Vet. (*Αὐτούς μοι στορέσειν*: Gen.[b] ἢ διακονήσειν ἐμοί, ἢ γνησία μοι γυνὴ εἶναι. p. Vat. *E. L. Gen.[b])

Rec. *Τᾶσδ' ἐπὶ νάσω*: τῆς Σικελίας δηλονότι.

Vs. 34—36.

Rec. Καὶ γὰρ οὐκ ἔχω, ὡς λέγουσιν, εἶδος αἰσχρόν, ἤγουν ἄσχημον· ὄντως γὰρ πρὸ ὀλίγου γαλήνης οὔσης εἰς τὴν θά-

32) Ἕως ἂν πίστιν δῶ. N. P. Lips. ἕως ἂν εἰς πίστιν. M. — [*Ὀμόσσῃ*:] διὰ τὸ μέτρον. M.

33) Στρώσειν, καλλωπίσειν. M. στρώσειν. Lips. — Τὴν καλὴν στρωμνήν. M. P. Lips. — Ἐπὶ ταύτης τῆς νήσου, ἤγουν τῆς Σικελίας. M. N. Lips.

34) Δή. M. Lips. — Θεωρίαν. L. M. — Αἰσχρόν, τὸ κοινῶς ἄσχημον. M. Y. Lips. — Λέγουσιν οἱ ἄλλοι Κύκλωπες. E. N.

35) Καὶ γὰρ πρώην κατωπτρισάμην εἰς τὴν θάλασσαν. L.

36) [*Ἐμίν*:] ἐμοῦ. L. M. Lips.

---

1) τίνας πρός τινας Gen.[a] 2) τι λέγειν M. 2) καὶ ἄγγ. καὶ ἐπὶ Gen.[a] 3) λέγει δὲ seqq. om. Gen.[a] Lips. 5) //Gen.[a] Lips. Phav. c. lemm. κλασῶ. 5) ἀφ' οὗ] 1. 2. Lips. Phav., ἀφ' οὗ ὁ Gen.[a], ὁ vulg. 7) κληΐζω Gen.[a], κληΐσκω Phav., ubi desunt οἱ et δέ. 7) καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α προσγρ. mediis omissis Gen.[a] Alterum τροπῇ et κλᾴσω καὶ om. Phav., ubi bis προσγεγραμμένου. 10) Δωρ. κληΐζω Phav. 12) κλᾴξω καὶ] Lips., κλάξω Phav., om. vulg. 12) κλᾲξ] Gen.[a], κλᾷξ Lips., κλὰξ vulg. 14) διακ. (sine ἢ) ἤγουν γν. μοι γυνὴ γένηται E. 16) //* Lips. ἤγουν τῆς Σ. 18) //* Lips. αἰσχρὸν τὸ κοινῶς ἄσχημον — ὄντως — πρώην, πρὸ ὀλίγου — εἰς θάλασσαν — ἤγουν εὔμορφα — ἐμοῦ ἀπὸ κοινοῦ — ἐμοῦ — ἀντὶ τοῦ ὁ εἰς ὀφθαλμός. 18) αἴσχιον ante Heins. — 22) τὴν om. M. P. 27) πρώην] Duebn., πρῶτον cod.

λασσαν ἔβλεπον, καὶ εὔμορφα μὲν ἐμοῦ τα γένεια — ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμοῦ — εὔμορφος δὲ ἐμοῦ ὁ εἷς ὀφθαλμός.

Vs. 37. 38.

Vet. *Ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται:* *οἱ γὰρ μονόφθαλμοι κατὰ φύσιν τοῖς οὐ μονοφθάλμοις ἄμορφοι δοκοῦσιν· οὐχ ὁμοίως γὰρ κρίνουσιν ἑκάτεροι τοὺς ἀνομοίους τὴν φύσιν.* — *Τῶν δέ τ' ὀδόντων:* *τῶν δὲ ὀδόντων ἡ λευκότης λευκοτέρα ἐδείκνυτο Παρίας λίθου. Παρία γάρ ἐστι λίθος λευκή.*

Vs. 39.

Vet. *Ὡς μὴ βασκανθῶ δέ:* *ἵνα δὲ μὴ βασκανθῶ, τρὶς εἰς τὸν ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον. ποιοῦσι γὰρ καὶ μέχρι τοῦ νῦν μάλιστα τοῦτο αἱ γυναῖκες τὸ νεμεσητὸν ἐκτρεπόμεναι. Καλλίμαχος·*

δαίμων, τῇ κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυναῖκες.

Vs. 40.

Rec. *Ταῦτα γὰρ ἁ γραΐα με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν:* *ἤγουν τὸ πτύειν ἐπὶ κόλπον ἐδίδαξε ποιεῖν με ἐπὶ τῷ μὴ βασκαίνεσθαι.*

Vet. *Κοτυταρὶς* *δὲ ὄνομα κύριον, ἢ παρὰ τὸν κότον ἴσως πεποιημένον — καὶ γὰρ οἱ γέροντες ὀξύθυμοί εἰσιν. (καὶ Ἀριστοφάνης·*

δύσκολον γερόντιον —

ἢ Κοτυτώ ἐστι θεός, παρ' ἧς ὠνόμασται. Q.) — *Ἢ (Ἁ γραΐα Κοττυταρίς:* Gen.[b]) *ἀπὸ τῆς παρὰ Δωριεῦσι τιμωμένης*

37) *Κατ' ἐμὴν κρίσιν.* E. L. *ὡς ἐγὼ κρίνω.* C.
38) [*Παρίας:*] *οὕτω καλουμένης. Πάριος λίθος ἤγουν λευκός, καὶ Πάρος νῆσος.* L. — *Ἐδείκνυεν, ὁ πόντος δηλονότι, ἡ θάλασσα.* M.
39) *Ἵνα ἀπὸ ὥρας λάβω.* P. *ἤγουν πάθω τι ὑπὸ βασκανίας.* E. N.

---

1) ἐμοῦ bis] Lips., ἐμοὶ vulg. 1) ἀπὸ κοινοῦ τὸ] ante Brub. II. (ubi ἀπὸ κοινυῦ τὸ) et Reisk. seqq., ἀπῳκειοῦτο Xyl. vulg. 2) δὲ ἐμοῦ] Lips., δὲ vulg. 4) //Gen.[b] cum falso lemmate ὡς με λέγοντι. — καὶ γὰρ οἱ Gen.[b] 5) οὐ om. Gen.[b] 6) ἑκάτεροι] L. P. Gen.[b], ἀμφότεροι vulg. 6) ἀνομοία Gen.[b] 7) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 10) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 11) μέχρι τοῦ νῦν om. 3. 14) *Callim. fr.* 235. — τῇ] Boisson, τὶ ante Heins., τοὶ vulg. 16) //*Lips. ποιεῖν δηλονότι ἐπὶ τῷ μὴ β. 19) //Om. Gen.[a.b.] Lips. — Κοτυταρὶς] ante Heins., Κοτυττ. vulg. 20) ἴσως τοῦτο Q. 20) πεποιημένον] Q., πεποίηται vulg. 20) ὀξ. γὰρ οἱ γέρ. εἰσιν Q. λ 22) *Arist. Eqq.* 42. 23) κοτύ cod. 23) //Gen.[b] ante schol. Vs. 33.

Κοτυτοῦς (ὠνόμασται Κοτυταρίς. Gen.[b.]) ἦσαν δὲ Τιμανδρέως θυγατέρες Κοτυτὼ καὶ Εὐρύθεμις, ἃς ἐτίμησαν Ἡρακλεῖδαι διὰ τὸ συναγωνίσασθαι αὐτοῖς κατὰ τὴν εἰς Πελοπόννησον ἄφιξιν, ὡς οἱ περὶ Ἱππόστρατον ἀποφαίνουσιν. — (Ἡ δὲ Κοτυταρὶς ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ κότου· ἕτοιμοι γὰρ εἰς κότον οἱ γέροντες. L. Gen.[b.] — Ἔστι δὲ Κοττυτὼ Δωρικὴ θεός, παρ' ἧς ὠνόμασται. L. *N. Gen.[b.] — Ἦν θεὰ Κοττυτὼ λεγομένη, καὶ ἀπὸ ταύτης ὠνόμασται ἡ Κοτυτταρίς. E.)

Vs. 41.

Rec. Παρ' Ἱπποκίωνι: ὄνομα κύριον, ἢ ὄνομα τόπου, (ἐν ᾧ ἦσαν οἱ θερισταί. E.)

Vs. 46.

Rec. Νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος: ἐνίκα μὲν οὐδ' ἕτερος, ἔξω δὲ ἥττης ἀμφότεροι ἐγένοντο.

Vet. (Νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος: ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ πρός τινος ἡττήθησαν. ἀνάσσατοι δέ, ἤγουν ἀήττητοι, ἀνίκητοι· τουτέστιν οὐδεὶς αὐτοὺς ἐνίκησεν. L. Gen.[b.])

41) Πρώην, πρὸ ὀλίγου. M. Lips. — Θερισταῖς, ἤγουν χάριν τῶν θεριζόντων. M. χάριν τῶν θεριζόντων. Lips. — [Ἱπποκόωνι:] τόπῳ. M. — Ηὔλει. M. Lips. συνῆδεν. M. συνεστρέφετο. C.

43) [Χὠ μέν:] ὁ Δαμοίτας. M. Lips. ὁ Δάφνις. E. N. — [Τῷ:] τῷ Δαμοίτᾳ. E. N. — [Ὁ δέ:] ὁ Δάφνις. M. Lips. ὁ Δαμοίτας. E. N. — [Τῷ:] τῷ Δάφνιδι. E. N. — Καλῶς κατεσκευασμένον. M. Y. Lips.

45) [Αὐτίκα:] ἅμα. M. N. P. Lips.

46) Ἐνίκησε μὲν οὐδείς. C. L. οὐχ ἕτερος τὸν ἕτερον ἐνίκησεν. E. οὐδέτερος ἐνίκησεν. N. — Ἰσοπαλεῖς. L. ἀνίκητοι δέ, ἔξω τοῦ ἥττονος ἀμφότεροι ἐγένοντο. P.

---

1) Κοττοῦς et infra Κοττὼ vulg. 1) κυτταρὶς cod. 1) Τιμάνδρεως ante Heins., Τιμάνδρως Gen.[b.] 3) αὐτοῖς om. L. Gen.[b.] 4) ὡς οἱ κτλ. om. Gen.[b.] 5) Κοττυταρὶς et κότα Gen.[b.] 6) Δωρία (L.) N. 10) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 13) //*Lips. ἐνίκα — οὐδέτερος κτλ. 16) ἀνίκητοι om. Gen.[b.]

Idyll. VII.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Θαλύσια ἢ ἐαρινὴ ὁδοιπορία. — (Τῶν εἰς Κομάταν (Θαλύσια ἢ Gen.[b]) ἐαρινῶν (Δωρίδι Gen.[b]) ἢ ἐαρινὴ ὁδοιπορία. L. Gen.[b] — Λυκίδας καὶ Θεόκριτος. B. C. D. K. Σικελιώτης ἦν ὁ Θεόκριτος. B. D. — Προλογίζει δὲ ὁ Θεόκριτος. M. P. Gen.[a] — Διηγηματικὸν τὸ εἰδύλλιον. B. D. K. M. — Δωρίδι. K. L. M.)

(Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. M. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ρνζ', ὧν τελευταῖος· δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα. M. Gen.[a] — Τοῦ αὐτοῦ Μοσχοπούλου σχόλια. M.)

Vs. 1. 2.

Rec. Ἧς χρόνος ἀνίκ' ἐγὼ καὶ Εὔκριτος ἐς τὸν Ἀλέντα εἵρπομες ἐκ πόλιος· σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας: χρόνος τὸ συμπαρεκτεινόμενον τῇ συστάσει τοῦ κόσμου διάστημα. λέγεται δὲ ἐνίοτε μὲν καθόλου, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ μέρους, ὡς ἐνταῦθα. καιρὸς δέ ἐστι χρόνος δέων. λέγονται καιροὶ καὶ αἱ τοῦ ἐνιαυτοῦ ὧραι. ἦν χρόνος, ὁπότε ἐγὼ καὶ ὁ Εὔκριτος καὶ τρίτος σὺν ἡμῖν ὁ Ἀμύντας εἵρπομεν, ἀντὶ τοῦ ἀπηρχόμεθα, (εἰς τὸν Ἀλέντα ἐκ τῆς πόλεως. 2. Lips.) — (ἉΛΕΝΤΑ: τόπος ἐν Κῷ, ἐν ᾧ ἐτελεῖτο τὰ Θαλύσια. ὠνομάσθη δὲ οὕτως ἀπὸ Ἀλέντου βασιλέως. E. N.)

Vet. (Ἥρπομεν: Gen.[b]) τὸ ἕρπειν κυρίως ἐπὶ ὄφεων καὶ σκωλήκων καὶ ἑτέρων ἀπόδων ζῴων λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νωθέστερον καὶ ἀσπουδεὶ πορευομέ-

2) Ἐβαδίζομεν καὶ ἐξερχόμεθα. C. P. — Τῆς Συρακούσης ἢ τῆς Κῶ δηλονότι. K. M.

---

3) Κομάτα Gen.[b] 9) σύγκειται om. M. 9) ἀκατ. om. Gen.[a] 10) ρνξ' Gen.[a] 10) ἀμφοτέροισιν M. 11) ἔχοισα] ἔχοισαι M., ἐχοῖσα Gen.[a] 13) //Gen.[a] sine lemmate et Lips. 18) ἧς pro ἦν ante Brub. 19) ὁ Εὔκρ.] Lips., ὁ om. vulg. 19) ὁ Ἀμ.] Gen.[a] Lips., ὁ om. vulg. Sequentia desunt in Gen.[a] 19) εἵρπομεν] Lips., εἵρπομες vulg. 20) ἀπηρχόμεθα Lips. Kiessl., ἀπεῤχ. Y. vulg. 20) Ἅλεντα 2. 21) ἐν Κῷ om. N. 21) ἐτελοῦντο N. 22) Ἀλέντου] E.[4], Ἀλύντου E.[3], Ἁλόντου N., quae lectio ad p. 237. 4 relata. In Borb. ad V, 123 man. rec. scholium legitur: Ἧς χρόνος: τόπος ἐν Κῷ ἀπὸ Ἀλεντίνου βασιλέως. 23) //Gen.[b] Phav. s. v. εἵρπομεν. — ὄφεων] Gen.[b], τῶν ὄφεων Phav., ὄφεως vulg. 24) καταχρ. .... πορ. om. Phav., qui tum ἐνίοτε δὲ καί.

νων, (καὶ Ὅμηρός φησι L.). νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ βαδίζειν λέγεται. — Ἐς τὸν Ἀλέντα: Ἀλεὺς ἢ δῆμος τῆς Κῶ οὕτω καλούμενος ἀπό τινος Ἀλέντος, ἢ τόπος ἐν Κῷ οὕτως ὀνομαζόμενος ἀπὸ Ἀλεντίου τινὸς βασιλέως. ἔστι δὲ Ἀλεὺς καὶ ποταμὸς Σικελίας.

Vs. 3—9.

Rec. Θαλύσια ἡ ἑορτή, ἣν ἐτέλουν (αὐτῇ Lips.) τῇ Δήμητρι μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. Ὅμηρος·

Θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς.

Vet. Καὶ Φρασίδαμος: οὗτος ὁ καὶ περισσός. τὸ δὲ ἑξῆς· τῇ Δηοῖ γὰρ ἔτευχε Θαλύσια ὁ Φρασίδαμος κἈντιγένης. — Δύο τέκνα Λυκώπεος: γράφεται καὶ Λυκώπεως διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὅπερ Αἰολικῶς προπαροξύνεται. ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς Ἀχίλλευς καὶ Πήλευς καὶ βασίλευς βαρυτόνως λέγουσιν — ὁμοίως καὶ τὸ Λυκώπευς — διὰ τοῦτο ἡ τῶν εἰς ευς γενικὴ παρ' αὐτοῖς προπαροξύνεται. — Εἴτι περ ἐσθλὸν χαῶν τῶν ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τὲ καὶ αὐτῶ Χάλκωνος: χαὸν λέγεται τὸ ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίοις. χαὸν δὲ καὶ τὸ εὐγενὲς ἢ τὸ ἀρχαῖον. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· εἴ τί ἐστιν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν ἔτι ὄντων ἀρχαίων ἀγαθῶν τῶν ἀπὸ τῆς Κλυτίας τε καὶ αὐτοῦ τοῦ Χάλκωνος, οὗτοί εἰσι τὸ

3) Τῇ Δήμητρι. Lips. τῇ Γῇ. L. — Ἐτέλει. Lips. — [Θαλύσια:] ἡ τῶν καρπῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς συγκομιδή. L.
4) Ἡ εὐθεῖα ὁ Λυκωπεύς. Y. Lips. — [Εἴ τι περ ἐσθλόν:] ὑπάρχει αὐτοῖς. L. ὑπάρχοντες δηλονότι. E. ὄντες. M. ἀγαθὸν ὄν. P.

---

1) παρειλήφαμεν pro λέγεται 3. Gen.[b.] 2) //Om. Gen.[a.b.] Lips., habet Phav. s. v. Ἀλεύς. 2) Ἀλεὺς — Ἀλέντος — Ἀλεντίου] ante Heins. et Phav., Ἁλ. vulg. 3) ὀνομαζόμενος pro καλούμενος 3. 4) Ἀλεὺς] Scult. et Phav., ubi δὲ καὶ Ἀλεὺς ποτ., Ἄλευς antea, Ἁλεὺς Heins. vulg. 7) //Lips., unde accessit ἡ. 8) κατὰ pro μετὰ P. 8) Ὅμ. seqq. desunt in Lips. 9) *Hom. Il. I*, 534. — γοῦν ἀλωῆσι ante Xyl. 10) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 11) τῇ Δηοῖ κτλ. Scultetus male ad sequens lemma traxit, unde factum, ut in Ox. I. II. desint. Contra praeeunte Xylandro Reisk. seqq. lemma δύο τ. Λ. praecedenti scholio addiderunt. Nos editiones ante Xyl. sequuti sumus. 12) //Gen.[b.] post scholia ad Vs. 7, ubi τὸ Λυκώπεως Αἰολικῶς κτλ. lemmate et reliquis omissis; Phav. hoc initio Λυκώπεος Αἰολικῶς παροξύνεται. ἐπεὶ γὰρ οἱ. 13) Vulgo inde a Brub. ante ἐπειδὴ comma ponebatur, ante διὰ τοῦτο punctum (antea duo cola), quod mutavi. 14) καὶ βασ. om. Gen.[b.] Phav. 15) ἤει pro ἡ Gen.[b.] — ευς] Call. Phav., έσ Bas. II, εσ Brub. II, ως Xyl. vulg. 16) αὐτῶν Gen.[b.], παροξύνεται Phav. 16) //Gen.[b.] c. lemm. χαῶν. 18) χαὰ γὰρ τὰ ἀγαθὰ παρὰ Λ. χαὸν δὲ τὸ εὐγ. ἢ τὸ ἀ. λέγεται Gen.[b.], ubi sequentia desunt.

ἀγαθὸν ἐκεῖνο, ἤγουν ὁ Φρασίδαμος καὶ ὁ Ἀντιγένης. — (*Ἀπὸ Κλυτίας: Κλυτία ὄνομα κύριον, Εὐρυπύλου τοῦ βασιλέως τῶν Κῴων γυνή, θυγάτηρ δὲ Μέροπος. φησὶν οὖν ὅτι συγγενεῖς οἱ νεανίαι Χάλκωνος.* E. L. Gen.[b] *Εὐρύπυλος ὁ Ποσειδῶνος υἱὸς Κῴων βασιλεύων γήμας Κλυτίαν τὴν Μέροπος Χάλκωνα καὶ Ἀνταγόραν ἔτεκεν, ἀφ' ὧν οἱ ἐν Κῷ εὐγενεῖς.* p. L. Borb. Gen.[b] *ὁ Χάλκων οὗτος ἵσταται ἐν Κῷ ἀνδριάς, καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐκρέει πηγή.* p. L.) — *Καὶ σαφέστερον φάναι τοῦτο βούλεται εἰπεῖν ὁ Θεόκριτος, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου ἀγαθοῦ γένους τῆς Κλυτίας, τῆς βασιλίσσης τῶν Κῴων, καὶ τοῦ παιδὸς αὐτῆς, τοῦ Χάλκωνος, κατάγονται ὁ Φρασίδαμος καὶ ὁ Ἀντιγένης. οὗτοι μόνοι ἀπὸ πάντων τῶν καταγομένων ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἀγαθοί, καθάπερ καὶ οἱ πρόγονοι αὐτῶν. ἦν δὲ ἡ Κλυτία θυγάτηρ Μέροπος· γαμηθεῖσα δὲ Εὐρυπύλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Κῴων ἐγέννησε τὸν Χάλκωνα τὸν τὴν βασιλείαν τῶν Κῴων διαδεξάμενον.* (*ὁ δὲ Εὐρύπυλος υἱὸς ἦν Ποσειδῶνος. οὗτος Κλυτίαν γήμας ἐγκύμονα τὸν Χάλκωνα καὶ Ἀνταγόραν ἐγέννησεν. ἀπὸ δὲ τοῦ Χάλκωνος κατήγοντο οὗτοι, ἤγουν ὁ Φρασίδαμος καὶ ὁ Ἀντιγένης.* E.) — *Περὶ Εὐρυπύλου δὲ καὶ Κλυτίας ἱστορεῖται, ὅτι οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς Ἡρακλέους πολιορκίας τὴν Κῶ κατοικήσαντες καὶ ὑποδεδεγμένοι τὴν Δήμητραν, καθ' ὃν καιρὸν περιήει ζητοῦσα τὴν Κόρην. ᾗ νήσῳ ἐπιδημήσας ὁ Θεόκριτος ἐφιλιώθη Φρασιδάμῳ.* —

Rec. Ἄλλως. Εἴ τι περ ἐσθλόν: εἴ τι ἀγαθὸν ὄντες ἀπὸ ἀγαθῶν, ἤτοι εὐγενῶν, τῶν ἀρχαιοτέρων — τοῦτο γὰρ δύναται τὸ τῶν ἔτ' ἄνωθεν — καταγόμενοι· ἀπό τε τῆς Κλυτίας λέγω καὶ αὐτοῦ τοῦ Χάλκωνος, ὃς τὴν πηγὴν τὴν

5) [*Χαῶν:*] *εὐγενῶν, πλουσίων παρὰ Λακεδαιμονίοις.* L. *τῶν ἀπὸ ἄνωθεν εὐγενῶν.* K. *τῶν παλαιῶν.* M. — *Οἰκισταὶ τῆς Κῶ ἦσαν οὗτοι.* C.

---

3) *γυνή, ἥντινά φασι θυγατέρα Μέροπος εἶναι* E. 4) *Εὐρύπυλος* seqq. in p. L. post *Ἀντιγένης* lin. 1. legi traduntur. 5) *Ποσ. Κλυτίαν γήμας ἐν Κῷ Λάκωνα* mediis omissis Gen.[b], *Κῷ* pro *Κῴων* et *Μερόπης* Borb. 6) *Ἀνταγόραν*] L. Gen.[b] et infra E., *Ἀρισταγόραν* p. Borb. 6) *ἐγέννησεν* Gen.[b] 6) *οἱ εὐμνεῖς ἐν Κῷ* Gen.[b] 8) // Om. Gen.[a.b.] Lips. 13) *καθάπερ*] add. p. 3. 14) *ἐγαμήθη δὲ Εὐρ. τ. β. τ. Κῴων* E. sequentibus *ὁ δὲ Εὐρ. κτλ.* 17) *Κλυτίαν ... ἐγένν.*] E.[1], *ἐγέννησε Κλ. γήμας τ. Χ. καὶ Ἀ.* sine *ἐγκύμονα* E.[3] 20) //Gen.[b], ubi *οὗτοι δέ εἰσιν* omissis prioribus. 21) *βασιλείας* pro *πολ.* L. Gen.[b] 25) //Gen.[a] Lips. 26) *ἀρχαιοτέρων*] 2., *-τάτων* vulg. 28) *λέγει* Gen.[a]

Βούρριναν [ἢ *Βούρειαν* — *γράφεται γὰρ καὶ οὕτως* —], *ἥτις, φασίν, οὕτως ὠνομάσθη διὰ τὸ παραπλήσιον εἶναι τὸν τόπον, ὅθεν ῥεῖ, μυκτῆρι βοός, ἐκ ποδὸς ἤνυεν, ἀντὶ τοῦ ἀναδίδοσθαι ἐποίει, καλῶς ἐρεισάμενος τῇ πέτρᾳ τὸ γόνυ. αὐτὸς γάρ, φασίν, ἐπιδημήσας τῷ τόπῳ τὴν ἔκρηξιν τῆς πηγῆς ταύτης εἰργάσατο· εἶτα χαλκοῦν ἀνδριάντα εἰς τύπον ἑαυτοῦ κατασκευάσας, ἤρεισεν αὐτὸν τῇ πέτρᾳ, ὅθεν ἡ πηγὴ ῥεῖ, καὶ ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτὴν ἀναδίδοσθαι.*

Vel. *Βούρειαν ὃς ἐκποδὸς ἄνυε κράναν εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ: ὅτε ὁ Χάλκων ἐβασίλευσε τῶν Κῴων, εὑρέθη ἔν τινι τόπῳ τῆς Κῶ ἡ πηγὴ μὴ πρότερον οὖσα, ἧς νῦν ὁ Θεόκριτος μέμνηται. εὑρέθη δὲ οὕτως. ἀνηγγέλθη τῷ βασιλεῖ παρά τινος τῶν περὶ ταῦτα δεινῶν, ὅτι ὕδατος ὁ τόπος ἐκεῖνος ἐνδομυχεῖ. καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτεπιστατήσας τῷ τόπῳ ηὐτούργησεν, ὅσα συνέτεινε πρὸς τὴν τοῦ ὕδατος ἔκρηξιν. τοῦτο γοῦν δηλοῖ τὸ ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν, ὅτι ὁ Χάλκων διὰ τῶν οἰκείων ποδῶν καὶ δι' αὐτεπιστασίας ἤνυσεν, ἤγουν κατειργάσατο καὶ κατώρθωσε, τὴν κρήνην. τὸ δὲ εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ τουτό ἐστιν, ὅτι αὐτὸς ὁ Χάλκων, οὐχὶ ὀρθοστάδην ἱστάμενος, ἀλλὰ οὕτω δεῆσαν κάμψας τὸ γόνυ καὶ καλῶς ἑδράσας καὶ στηρίξας τοῦτο τῇ πέτρᾳ τῇ πρὸς τῇ κρήνῃ αὐτοχειρεὶ κατεπράξατο τὴν τοῦ ὕδατος ἔκρηξιν. Βούρειαν δέ, ὅτι ἀπὸ κεφαλῆς βοὸς ἐκ λίθου πεποιημένης ἐδόκει τὸ ὕδωρ ἐκρεῖν, οὕτω τοῦ Χάλκωνος μηχανησαμένου τε καὶ κατασκευάσαντος. ἢ Βούρεια ἡ πολύρρους ἀπὸ τοῦ βου ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ ῥέω. βούπαις γὰρ [καὶ βουγάϊος] ὁ μέγας παῖς· Ὅμηρος Ἰλιάδος Νῦ βουγάϊε. Νικάνωρ δὲ ὁ Κῷος ὑπομνηματίζων Βούρριναν τὴν κρήνην καλεῖ. συμβῆναι γάρ φησιν ἐξ αὐτομάτου καὶ αὐτοφυῶς βοὸς ῥινὶ παραπλήσιον εἶναι τὸν τόπον,*

6) [*Βούρρειαν*:] *βουρρεῖναν, μέγα ἔχουσαν ῥεῦμα*. K. M. *μᾶλλον ῥέουσαν*. C. — *Ἐκ τῆς ἰδίας ἐπιστασίας*. E. — *Ἀνήγειρε*. L. *ἀνεδίδου, ἐπλήρου*. K.

---

1) *Βούριναν* Gen.[a] 1) Circumscripta om. Gen.[a] Lips. 2) *τόπον*] 2. M. Gen.[a] Lips., *πόρον* vulg. 3) *ἤνυεν*] Gen.[a] Lips., *ἄνυεν* vulg. 5) *φησὶν* Gen.[a] 6) *τύπον*] 2. Lips. et ante Heins., *τύπου* Gen.[a], *τόπον* vulg. 9) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 14) *ἀντεπ.* vulg. ante Reisk. 16) *γοῦν*] 3., *οὖν* vulg. 22) *αὐτοχειρὶ* Gaisf. tac. 28) *Ἰλιάδος Νῦ*] *δὴ νῦν* vulg. — *Il. N*, 824. 29) *Βούρριναν*] *Βούρριν* p. vulg., *Βύρριν* Reisk. seqq.

ἐξ οὗ τὴν κρήνην ἐκραγῆναι ὁ Χάλκων ἐποίησεν. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ὁ Χάλκων ἀνδριάντα ἔστησεν εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ εὑρέθη, καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος τὸ ὕδωρ ἐξήρχετο· καὶ νοοῦσι τὸ ὃς ἐκ ποδὸς [ἄνυεν ἢ] ἄνυσε κράναν εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ, ὅτι ὁ Χάλκων ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος ἤνυσε τὴν κρήνην Βούρειαν εὖ καὶ καλῶς καὶ ἐπιστημόνως ἐνερεισάμενος τὸ γόνυ τοῦ ἀνδριάντος ἐν τῇ πέτρᾳ τῇ πρὸς τῇ κρήνῃ. εἰ δὲ τοῦτο οὕτω νοήσεις, νοῆσαι ὀφείλεις καὶ Βούρειαν κρήνην τὴν πολύρρουν καὶ πολυχεύμονα. εἰσὶ δὲ οἵτινες τὸ ἐκ ποδὸς ἐνόησαν τὸ ἔξω τῆς πεπατημένης ὁδοῦ, λέγοντες ὅτι ἡ πηγή, περὶ ἧς ὁ λόγος, οὐκ ἦν κατὰ τὴν δημοσίαν ὁδόν, ἀλλ' ἐκτός. — Βούῤῥιναν: [γράφεται γὰρ καὶ οὕτως.] κρήνη ἡ Βούρρινα τῆς Κῶ, καὶ Φιλητᾶς

νάσσατο δ' ἐν προχοῇσι μελαμπέτροιο ⏑ – ⏓
Βουρρίνης.

Νικάνωρ δὲ ὁ Κῷος ὑπομνηματίζων φησί· Βούρρινα πηγὴ ἐν τῇ νήσῳ ἐστιν, ἢ τὸ ἀφ' ὕψους καὶ τῆλε βοὸς ῥινὶ παραπλήσιος. ⟨Γράφεται καὶ Βούρειαν,⟩ ἢ ὅτι ῥέουσα ἐκ πέτρας διὰ βοὸς κεφαλῆς, (ἢ τὴν μεγάλην διὰ τοῦ βου ἐπιτατικοῦ. βούπαις γὰρ [καὶ βουγάϊος] ὁ μέγας παῖς, καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος Νῦ βουγάϊε. L. Gen.[b]) — Ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε: ἤτοι ταχέως, ἢ ἔξω τῆς πεπατημένης ὁδοῦ. οἱ δέ φασιν ἐκεῖσε ἐφεστάναι ἀνδριάντα καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκχεῖσθαι τὸ ὕδωρ, διὸ καὶ ἔφη· εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ. ἢ σπουδαίως κατήρτισε τὴν κρήνην. καὶ ἡμεῖς φαμὲν ἐκ ποδὸς οἷον εὐθέως· εἰ μὴ μεταφορικῶς ἔταξε τὸ ἐκ ποδός, ἤγουν ἐξ ἐδάφους καὶ τῆς πρώτης ὑποστάσεως. καὶ γὰρ Ὅμηρος τὰ κατώτατα τῶν ὀρῶν μέρη νείατόν φησι πόδα. τὸ δὲ εὖ γ' ἐνερεισάμενος ⟨πέτρᾳ γόνυ⟩ συνεκδοχικόν· παντὶ τῷ

4) ἄνυεν ἢ om. p. 10) οἵτινες] p. 3., τινες οἳ vulg. 13) //Gen.[b] sine circumscriptis. 13) Βούρρινα] L. Gen.[b] et vulgo, Βύρρινα Reisk. seqq. 14) Φιλιτᾶς Gen.[b] et ante Brub. 15) *Philet. fr.* 19. — δάσαντο 3. L. Can. Gen.[b] Vulc. Call., δάσατο Xyl. (νάσσατο Heins.) — σελαμπέτροιο 3. L. Can. Gen.[b] Vulc., σε λαμπέτροιο ante Heins. 16) Βουρρίνης] 3. L. Can. Gen.[b] Vulc., et ante Heins., Βορίνης vulg., Βυρίνης Kiessl. 17) ἀπουν. Gen.[b] 18) ἡ τῷ ἀφ' Gen.[b] 19) ἢ ὅτι] ἢ ἐστι vulg. ἡ L., ἥ ἐστι Duebnerus. 20) Haec in L. legi traduntur post πολύρρους pag. 239. 26. 21) βούταις Gen.[b] 21) παῖς om. Gen.[b] 22) Ἰλιάδος Νυ] δὴ νῦν Gen.[b], δὴ ναῦ L. 22) //Gen.[b] — ἄνυε] Gen.[b], ἄνυεν vulg. 24) ἐφεστάναι] Gen.[b] ut conj. Duebnerus, ἐφιστάναι vulg. 25) ἐρεισάμενος Gen.[b] 26) κατήρτησε L. Gen.[b] et vulg. ante Reisk. 27) οἷον pro ἤγουν Gen.[b] 28) *Hom. Il. B*, 824. 29) τὸ δ' εὖ ἐρεισάμενος Gen.[b] 30) γόνυ Geelius supplevit.

σώματι τῇ πέτρᾳ ἐνερειδόμενος, ὅθεν χεῖται. — Ἄλλως. Ἐκ ποδὸς ἄνυεν: ἤγουν ἐκ βάθους ὡς ἀφ' ὑδρηλοῦ. πόδες γὰρ τὰ πλησιάζοντα τῇ γῇ τῶν ὀρῶν. — Ἠ ⟨εὖ γ' ἐνερεισάμενος:⟩ ὡς γενναίως προσκαθίσας τῇ πέτρᾳ. τινὲς δέ φασιν, ὅτι οἱ στενωποὺς ὀρύσσοντες τὸ μὲν γόνυ ἐρείδουσι τῇ γῇ, τῷ δὲ ἑτέρῳ ποδὶ τὸ σκαπτόμενον ὑπολαμβάνουσι χῶμα καὶ ὀπίσω αὐτῶν διωθοῦνται. οὕτως οὖν καὶ οὗτος ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ τῇ συνεργείᾳ τοῦ ἑτέρου ποδὸς τὴν κρήνην ἐποίησε.

Rec. Ταὶ δὲ παρ' αὐτὰν αἴγειροι πτελέαι τε: αἱ δὲ παρ' αὐτήν, τὴν πηγήν, αἴγειροι καὶ πτελέαι εὔσκιον ἄλσος ἐποίουν κομῶσαι, ἤγουν θάλλουσαι, χλωροῖς φύλλοις κατηρεφεῖς, ἤγουν δασεῖαι, οὖσαι δηλονότι. κλήθρη ἀεὶ ἐπὶ θηλυκοῦ· αἴγειρος δὲ ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ λαμβάνεται. ἡ δὲ παρά ἐνταῦθα πλησιότητα δηλοῖ. κατηρεφέες δὲ σκιώδεις. —

Vs. 10—12.

Rec. Κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες: καὶ οὔπω

7) Ἑδραίως στήσας. K. M. ἐπιστηριξάμενος. P. — Τὸν πόδα, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. K. M. — Αἱ οὖσαι εἰς αὐτὴν τὴν κρήνην. P. — Πλησίον τῆς πηγῆς. πλησιότητα δηλοῖ ἡ παρά. E. M.

8) [Αἴγειροι:] ἐξ ὧν ἀποστάζει ὁ ἤλεκτρος. M. — [Ἔφαινον:] προέτεινον, ἐποίουν. 6. M. Y. Lips.

9) Σκιώδεσι φύλλοις κατάστεγοι. L. ἐσκεπασμέναι δίκην ὀρόφου, ἤγουν δασεῖαι. M. P. πυκναί. E.

---

1) ἐπεριδόμενος Gen.[b] 1) //Gen.[b] 2) ὡς ἀφ' ὑδρηλοῦ] ἢ ἀφ' ὑψηλοῦ vulg. 4) //Gen.[b], unde ὡς accessit. 3) προκαθίσας Gen.[b] 6) κασπτόμενον L. 6) ὑπολαμβάνουσι] L. Gen.[b] et ante Heins., ἐκλ. vulg. 7) αὐτῶν Gen.[b] et ante Ox. II. 10) //*Lips. s. l. πλησιότητα δηλοῖ ἡ παρά — αὐτὴν τὴν πηγήν — κλήθρη .... ἐνίοτε δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ — προέτεινον, ἐποίουν — κομῶσαι ... οὖσαι δηλ. δασεῖαι. In Gen.[a] duo scholia extant: αἴγειροι πτελέαι τε: κλῆθροι ... ἐνίοτε δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ, et κομόωσαι: ... οὖσαι δηλ. κατηρεφεῖς, hoc etiam in M. 12) κομῶσαι om. Gen.[a] — ἤγουν] M. Lips., καὶ vulg., om. Gen.[a] 12) χλωροῖς] Lips., τουτέστιν ἐν χλωροῖς M. Gen.[a], om. vulg. 13) ἤγουν δασεῖαι οὖσαι sine κατ. et δηλ. vulg., οὖσαι δηλ. δασεῖαι sine κατ. ἤγ. Lips., οὖσαι δηλ. (δηλαδὴ Gen.[a]) κατηρεφεῖς sine ἤγ. δασεῖαι M. Gen.[a], unde κατηρεφεῖς et δηλονότι addidi. 13) κλήθρη] Lips., ut Stephanus in Thes. et Toupius correxerunt, κλείθρη vulg., κλῆθροι Gen.[a] 14) μὲν om. Lips. 15) λαμβάνεται om. Gen.[a] Lips. 18) //Gen.[a] c. lemm. Κοὔπω et *Lips. — 23) ἐποιον προσετειvον 6.

τὴν μέσην ὁδὸν ἠνύομεν, ἀντὶ τοῦ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ. μέσος [γὰρ] κοινόν, μέσατος παρὰ ποιηταῖς.

Vet. *Οὐ δὲ τὸ σᾶμα ἁμῖν τὸ Βρασίλα κατεφαίνετο: οἱ γράφοντες διὰ τοῦ δ ἁμαρτάνουσιν. ἐγένετο γὰρ Βρασίδας Λάκων τὸ γένος, ὁ δὲ Βρασίλας Κῷος. ὁ Λακεδαιμόνιος δὲ Βρασίδας οὐ τέθαπται ἐν Κῷ, ἀλλ' ἐν Ἀμφιπόλει.*

Rec. *Καί τιν' ὁδίταν ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικόν: καί τινα συνοδίτην εὕρομεν, ἀντὶ τοῦ ἔσχομεν, ἄνδρα μουσικὸν ἀγαθὸν Κυδωνικόν, τουτέστι Κρητικόν. Κύδων γὰρ πόλις τῆς Κρήτης.*

Vet. *(⟨Ἐσθλὸν⟩ σὺν Μοίσαισι Κυδωνικόν: ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸν καὶ μεμουσωμένον. Κυδωνικὸν δὲ ἀντὶ τοῦ Κρητικὸν ἀπὸ τόπου. ἔστι δὲ πόλις Κύδων* Gen.[b] *) ἀπὸ Κύδωνος Ἑρμοῦ καὶ Ἀκακαλλίδος. καὶ Ὅμηρος·*

ἐν δὲ Κρῆτες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες.

(*ὄνομα ἔθνους.* Gen.[b])

Vs. 13. 14.

Rec. *Ἧς δ' αἰπόλος οὐ δέ κέ τις: ἦν δέ, τὸ ἐπιτήδευμα δηλονότι, αἰπόλος· οὐκ ἂν δέ τις αὐτὸν ἠγνόησεν ἰδών, ἐπεὶ ἐξόχως καὶ ὑπερβαλλόντως αἰπόλῳ ὡμοιωμένος ἦν.*

Vs. 15.

Rec. *Ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο: ἀντὶ τοῦ τετριχωμένου ἐν-*

10) [*Κοῦπω:*] *τὸ κοινῶς ἀκμήν.* C. M. — *Τὸ ἥμισυ τῆς ὁδοῦ ἠνύσαμεν.* L. *τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ διήλθομεν.* P. — *Σῆμα, τάφον ἀπὸ τοῦ τὸν τόπον σημειοῦσθαι. μνῆμα.* M. Lips. *μνημεῖον.* E.

12) *Ἀγαθὸν καὶ μεμουσωμένον.* L. — *Ἐκ τῶν Μουσῶν.* M. — *Ἔσχομεν.* E. P.

15) *Ἐφόρει, περιέκειτο.* E. M. P. Lips.

---

1) *ὁδὸν*] add. Lips. 1) *μέσος — μέσατος*] *μέση — μεσάτη* vulg. 2) *γὰρ* om. Lips. 3) //Gen[b] sine *οὐδὲ τὸ σᾶμα.* 4) *ἐγένετο δὲ Βρασίλας* Gen.[b] 5) *ὁ δὲ Βρ. Κ.* om. Gen.[b], qui tum *ὁ γὰρ Λακ.* 6) *τέθαπται*] p. 3., *θάπτεται* Gen.[b] vulg. 8) //Gen.[a] sine lemmate et *Lips. 9) *εὕρομεν*] Lips. et ante Ox. I, *εὕρομες* vulg. 10) *Κύδων*] Gen.[a] vulg., *Κυδὼν* Lips., *Κυδωνία* Kiessl. 14) *Κρητηκὸν* cod. 15) //Gen.[b]. — *τοῦ Ἑρμοῦ* Gen.[b] — *Ἀκακαλλίδος*] Brub. mg., *Ἀκαλλίδος* vulg., *Ἀκαλλίδας* Gen.[b] 15) *καὶ Ὅμ.* seqq. in Gen.[b] post *τόπου* leguntur. 16) *Hom. Od. T*, 176, ubi *ἐν δ' Ἐτεόκρητες.* 19) //*Lips. *ἦν — τὸ ἐπιτ. — οὐκ ἂν … ἰδών — ἐξόχως, ὑπερβ. — ὡμ. ἦν.* 20) *ἠγνοίησεν* Y. 23) //Gen.[a] Lips. — *λασίοιο* lemma Gen.[a], *ἐκ μὲν γὰρ λασίοις* Lips.

ταῦθα, οὐκ ἀντὶ τοῦ δασέος. καὶ ἀεὶ ἴσως ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου ὀφείλει τὸ λάσιον λαμβάνεσθαι.

Vs. 16.

Vet. Κνακὸν δέρμ' ὤμοισι: κνηκόν, ἤγουν ξανθὸν ἢ λευκόν· λευκὸν μὲν ἀπὸ τοῦ καρποῦ, ξανθὸν δὲ ἀπὸ τοῦ ἄνθους. — Ἄλλως. Ἢ ὅτι ὁ μὲν κύκλος αὐτοῦ μέλας, [τὸ δὲ σπέρμα λευκὸν τῆς κνήκης] τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ τοῦ κνήκου ἄνθος· ἢ ψαρόν· ἢ πυρρόν. — (Κνακόν: κνηκοειδές, λευκὸν ἀπὸ τῆς κνήκης τοῦ σπέρματος λευκοῦ ὄντος. p. 3.) — Νέας ταμίσοιο ποτόσδον: ἀντὶ τοῦ προσφάτου πιτύας πνέον. εἰώθασι γὰρ οἱ τυροποιοῦντες ἀπορίᾳ χειρομάκτρων ἀποψᾶσθαι [τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν] οἷς ἐνεῖνται δέρμασι. — Τάμισος δὲ ἡ πιτύα εἴρηται παρὰ τὸ θαμίζειν, ὅ ἐστι πυκνοῦν, τὸ γάλα περὶ αὐτὴν τρεφόμενον, ἢ παρὰ τὸ ταμείων ἀξιοῦσθαι διὰ τὴν χρῆσιν.

Vs. 17.

Rec. Ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι: περιεσφίγγετο δὲ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ παλαιὸς πέπλος.

Vet. Γέρων (ἐσφίγγετο πέπλος Gen.[b]): ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἡλικίαν γεραιῶν· τριβακὸν ἱμάτιον, ὅ ἐστι παλαιόν.

16) *Κνήκου χροιὰν ἔχον.* E. M. Y. Lips. *λευκὸν ἢ κροκοειδές.* E. N. — *Προσφάτου πιτύας ὄζον, ἤγουν ὀσμὴν πέμπον.* M. Y. Lips. *ὀσμὴν ἀποπέμπον.* E.

---

1) ἴσως] M. Y. Lips. vulg., om. Reisk. seqq. 4) //Gen.[b] Phav. — κνηκὸν] κνακὸν vulg., om. Phav. 6) //Gen.[b] — ὁ μὲν κύκλος αὐ. μ. etiam L. 7) κνήκης] auctore Toupio Kiessl., κνίδης Gen.[b] vulg. 7) κνίκου ante Brub., κνίδου Gen.[b] 8) πυρρὸν] 3.[1] et Reisk. seqq. ut proposuerat Stephanus in Thes., πυρὸν Gen.[b] et vulg. 8) λόφιον pro λευκὸν p. 10) //Gen.[a.b.] post sch. seq. — ἄλλως. νέας ταμίσοιο: προσφ. Gen.[b] In Gen.[a] desunt lemma et rell. ante εἰώθ. 10) πιτθύας Gen.[b], πυτίας Kiessl. 11) πνέον] L. Call., πνέων Gen.[b] et Bas. II. vulg. 11) οἱ ποιμένες πυροποιούμενοι Gen.[a], ubi ἀπορίᾳ χειρ. in fine scholii. 12) ἀποψᾶσθαι] Q., ἀποσπογγίζειν vulg. Circumscripta om. Q. 12) αὐτῶν] Gen.[a.b.] vulg., αὑτῶν Kiessl. 12) ἐνεῖνται δέρμασι] Q., ἐκεῖντο δέρμασιν Gen.[a], δέρμασιν εἵμασιν περιβέβληνται L., δερματίνοις εἵμασι περιβέβληνται vulg. 13) //Gen.[a.b.] — δὲ om. Gen.[a], νέας ταμίσοιο ποτόσδων: εἴρηται Gen.[b] — πιτύα] Gen.[a] vulg., πυτία Kiessl. 13) ταμίζειν ἤτοι πυκ. Gen.[a] 14) περὶ αὐ. τρ. om. Gen.[a] 14) αὐτὴν] αὐτὸν 3., αὐτὸ vulg. 14) τρεφόμενον] στρεφ. vulg. 14) ἢ παρὰ seqq. om. L. Gen.[b] 14) ταμίων 3. 15) ἠξιῶσθαι sine διὰ τ. χρ. 3. Gen.[a] 17) //*Lips. 19) //Gen.[b] 20) ἡλικίαν γεραιῶν] ἡλικιῶν γέρων· ante Brub., ἡλικιῶν. γέρων vulg. 20) τριβακὸν] L. Gen.[b], ut correxerant Stephanus in Thes. et alii, τριβαλὸν vulg.

Vs. 18—20.

Vet. Ζωστῆρι πλακερῷ: πλατεῖ· πλακὸν γὰρ τὸ πλατύ. γράφεται δὲ καὶ πλοκερῷ, ἀντὶ τοῦ πεπλεγμένῳ παρὰ τὴν πλοκὴν καὶ τὴν ὑφήν. — (Πλακερῷ: ἄλλοι πλοκερῷ γράφουσιν. εἴτε δὲ πλακερῷ γράφεται εἴτε πλοκερῷ, ἀντὶ τοῦ πεπλεγμένῳ ἐστίν. p.)

Rec. Ῥοικὰν δ' ἔχεν: καμπύλην δὲ εἶχεν ἀπὸ ἀγριελαίου ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ῥάβδον ἢ ῥόπαλον. κορύνη δὲ καὶ ῥόπαλον τὸ αὐτό.

Vet. Καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς: καὶ ἡσύχως μοι εἶπε γελῶν. — Ἢ σεσαρώς: ἀντὶ τοῦ ἠρέμα ἐγέλα διεστηκὼς τὰ χείλη καὶ μειδιῶν. οὐκ εὖ δὲ κέχρηται τῇ λέξει. — (Σεσαρώς: διεσταλκὼς τὰ χείλη καὶ μειδιῶν. καταχρᾶται δὲ τῇ λέξει. p. — Διεστηκὼς τὰ χείλη καὶ ὑποκεχηνώς. καταχρᾶται δὲ τῇ λέξει. ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι καὶ ὑποκεχηνέναι. Q.)

Rec. Γέλως δέ οἱ: γέλως δὲ ἥπτετο τοῦ χείλους αὐτοῦ.

Vs. 21.

Vet. Σιμιχίδα πᾷ δὴ τύ: οἱ μὲν αὐτόν φασι Θεόκριτον, καθὸ Σιμίχου ἦν υἱός, ἢ καθὸ σιμὸς ἦν. οἱ δὲ ἕτερόν τινα τῶν σὺν αὐτῷ καὶ οὐ Θεόκριτον διὰ τὸ

Σιμιχίδᾳ μὲν Ἔρωτες ἐπέπταρον.

φασὶ δὲ τὸν τοιοῦτον ἀπὸ πατρωοῦ κληθῆναι, (ἀπὸ L. Gen.b.)

18) Διαζωστικῶς πεπλεγμένῳ. E. πλεκτῷ. L. πλατεῖ. Lips. — Καμπτὴν αἰγανέαν, ἐπικαμπῆ. L. κυρτήν, καμπύλην. M. στραβήν. C.
19) Ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ εἶχε κορύνην, δηλονότι ῥάβδον. M. — Ἠρέμα. Lips. — Χαίρων, γελῶν, ὑποχάσκων. E. M. N. γελῶν. Lips.
20) Τὸ γὰρ τῶν γελώντων ὄμμα ὀγκοῦται. M. — Ἐν χαροπῷ προσώπῳ. P. χαροπῷ. Lips. ἱλαρῷ. E. N.

2) //Gen.b. 3) πλοκρῷ omissis ἀ. τ. πεπλ. Gen.b. 6) πεπλεγμένου cod. 7) //Lips. s. l. καμπύλην — ἀπὸ — ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ δηλονότι, et in mg. κορ. καὶ ῥόπ. τὸ αὐτό. 10) //Om. Gen.a.b. Lips. 11) //Gen.b., ubi falsum lemma γέλως δέ οἱ εἴχετο. 11) ἠρέμα et μηδειῶν ante Xyl. 12) οὐκ εὖ] Wartonus, οὐκέτι vulg. 14) Ita ex Q. allata a Duebnero, καὶ ὑποκ. κτλ. Gailius profert tanquam post χείλη l. 12. lecta. — ὑποκεχηνὼς et ὑποκεχηνέναι] ὑποκινῶν et ὑποκινεῖν cod. 17) //* Lips. 19) //Gen.b. c. lemm. Σιμιχίδα παῖ. 20) καθὸ Σιμίχου] Σιμίχου γὰρ Gen.b., καθὸ Σιμιχίδου vulg., cf. Adn. ad Prolegg. pag. 1. 5. 20) ἕτεροι δὲ Gen.b. 21) Θεόκριτος διὰ δὲ τὸ Gen.b. 22) *Vs.* 96. — Σιμίχου μὲν ἐρῶντες Gen.b. — ἐπίπταρον ante Xyl. 23) ὑπὸ Gen.b. 23) πατρωοῦ] Hauler pag. 6, πατρωιοῦ L., πατραλοίου Gen.b., πατρίου vulg.

Σιμιχίδου τοῦ Περικλέους τῶν Ὀρχομενίων, οἵτινες πολιτείας παρὰ Κῴοις τετυχήκασιν. — *Σιμιχίδα: εἰσὶ δὲ καὶ πατρωνυμικὰ οὕτως ἀπαραλλάκτως λεγόμενα καὶ ἐπὶ τῶν υἱῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πατέρων. ὥσπερ ὁ Θεόκριτος Σιμιχίδα υἱὸς ὢν Σιμιχίδαν ἑαυτὸν ὀνομάζει πατρωνυμικῶς (οὐ Σιμιχίδα* p.)· *καὶ Ἀσκληπιάδην τὸν Σάμιον ποιητὴν Σικελίδαν καὶ αὐτὸν καλεῖ, παῖδά τινος Σικελίδα λεγομένου τυγχάνοντα. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ εἰδυλλίῳ τῷ οὕτως λεγομένῳ Αἰπολικῷ καὶ Ποιμενικῷ καὶ τὸν Εὐμήδη υἱὸν ὄντα τοῦ Κρατίδα Κρατίδαν καλεῖ καὶ αὐτόν. οἱ δὲ λέγοντες Σιμιχίδαν λέγεσθαι τὸν Θεόκριτον διὰ τὸ εἶναι σιμὸν κακῶς λέγουσι.*

Rec. Μεσαμέριον πόδα ἕλκεις: κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἕλκεις τοὺς πόδας ἀντὶ τοῦ πορεύῃ. οἱ γὰρ βαδίζοντες ἕλκοντες τοὺς πόδας βαδίζουσιν. — (*Ἕλκεις: σύρεις. τοῦτο δὲ διὰ τὸ ταχέως αὐτὸν πορεύεσθαι εἴρηκεν.* *M. Gen.[a])

Vs. 22.

Rec. Ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσι: ὁπότε καὶ ὁ σαῦρος, ἡ κοινῶς λεγομένη χλωροσαύρα, ἐπὶ τοῖς φραγμοῖς ἠρεμεῖ. — (*Ὁ σαῦρος εἰς ἔχιν μεταβάλλεται, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν.* *N. Gen.[a])

Vet. (*Καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσιν:* Gen.[b]) *ἀρσενικῶς ὁ σαῦρος. λέγεται καὶ θηλυκῶς ἡ σαῦρα. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζῴου τούτου, ὅτι ξηραινόμενον εἰς ἔχιν μεταβάλλεται.*

21) *Ὁ γὰρ Θεόκριτος υἱὸς ἦν τοῦ Σιμίχου. ἢ διότι ἦν σιμός.* P. *υἱὲ τοῦ Σιμμίχου Θεόκριτε.* K. — *Πόδας ἄγεις.* P. *πορεύῃ.* E. N.
22) *Ἠρεμεῖ, ἀναπαύεται.* M.

---

1) *πολυτείας* ante Brub., *πολίται* L. Gen.[b] 2) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 8) *αἰπόλος ποιμενικῷ* p. 9) *Εὐμήδη*] p., *Εὐμήδην* vulg. 12) //Gen.[a.]* inde a *πορεύῃ* c. lemm. *πόδας ἕλκεις.* Lips. s. l. *κατὰ τ. μ. τ. ἡμ.*, rell. in marg. 13) *πορεύῃ*] Gen.[a.] Lips. et ante Xyl., item Kiessl., *πορεύει* Xyl. seqq., *πορεύου* Ox. vulg. 14) *ἕλκεις δὲ τοῦτο διὰ* Gen.[a.] 18) //Gen.[a.] ex his nihil habet praeter *ἡ κοινῶς χλ.* post sequens scholium; *Lips. *ὁπότε — ἡ κοινῶς χλ. κτλ.* 19) *χλωροσαύρα*] Lips., *-σαῦρα* Gen.[a.] vulg. 22) //Gen.[b.] omissis *ὁ σαῦρος λ. κ. θηλ.* 24) *ὁ Ἀρ.* L. — *τούτου* om. Gen.[b.]

Vs. 23.

Vet. Οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλίδες: αἱ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὸν τύμβον φέρουσαι τοῦ πατρὸς αὐτῶν. — Κορυδαλίδες ἐνταῦθα εἶδος ἑρπετοῦ· λέγονται δὲ ἐπιτυμβίδιοι, ὅτι τάφοις ὡς ἐπιπολὺ ἐνδιατρίβουσιν. εἰ δὲ κορυδαλίδας τὰ στρουθία νοήσεις, κορυδαλίδες μὲν λέγονται διὰ τὸ κόρυσιν ἐοικέναι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀνάστημα, ἐπιτυμβίδιοι δέ, ὅτι ὡσεὶ τύμβον τὸ τοιοῦτον ἀνάστημα ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσι. φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτων ἱστορία τοιαύτη· ὅτι πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν γῆν γεγόνασιν αὗται· συνέβη δέ ποτε αὐτῶν τὸν πρόγονον ἀποθανεῖν, καὶ γῆς μὴ οὔσης ἐτάφη ὑπὲρ τῆς κορυφῆς τοῦ ἰδίου γόνου, διὸ καὶ ἐπιτυμβίδιοι ἐπεκλήθησαν. — Ἄλλως. Ἐπιτυμβίδιοι: ἢ ὅτι τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβουσιν, ἢ ὅτι τὸν τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν· [ἢ παρὰ τὸ τύφω· φλογοειδεῖς γάρ εἰσι.] (κορυδαλίδες: διὰ τὸ κόρυσιν ἐοικέναι τὰς κεφαλάς. τὸ δὲ Gen.[b]) ἠλαίνονται: ῥέμβονται, πλανῶνται (ἀπὸ τῆς ἄλης 3. L. Gen.[b] Phav.). ὅμως καὶ αὗται ἠρεμοῦσιν.

Rec. (Κόρυδοι ὄρτυξιν ὅμοιοι ὄρνιθες, οὓς ἔνιοι κορυδαλοὺς καλοῦσι, καὶ Ἀθηνᾷ ἱεροί. Gen.[a])

Vs. 24—26.

Rec. Ἢ μετὰ δαῖτα κλητός: ἢ ἐπὶ εὐωχίαν κεκλημένος σπεύδεις, ἢ ἐπὶ ληνόν τινος ἀπὸ τῶν πολιτῶν (θρώσκεις

23) *Αἱ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὸν τύμβον φέρουσαι.* Lips. — *Οἱ κοινῶς πίπυλοι.* M. — *Πλανῶνται.* C. L. *πλανώμεναι στρέφονται.* Lips. *ἀλλὰ καὶ αὗται ἡσυχάζουσιν.* E.

---

2) //Om. Gen.[a.b.] Lips. Extat scholium apud Eudociam p. 262 et Phav. s. v. κόρυδος sic: καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ τὸ ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλίδες, ἤγουν αἱ ἐπὶ ταῖς ἑαυτῶν κεφαλαῖς τὸν τύμβον τοῦ πατρὸς φέρουσαι. 3) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 4) ἑρπετοῦ] p., ὀρνέου vulg. 5) διατρίβουσιν vulgo ante Reisk., cf. lin. 13. 10) γοῦν pro δὲ p. 11) πρόγονον] p. 3., πατέρα vulg. — ἀποθανεῖν] p., θανεῖν vulg. 13) //Gen.[b], ubi οὐδ' ἐπιτ. 14) ὅτι τὸν τύμβον] Gen.[b], ὡσεὶ τύμβον vulg. 15) Circumscripta om. Gen.[b], τύμβος δὲ παρὰ τὸ τύφω τὸ καίω L. 15) κοριδαλίδεσι cod. 17) ἐπὶ τοῦ ῥέμβ. Gen.[b], ἀντὶ τοῦ ἐρέμβ. Phav. s. v. ἠλαίνονται. 17) πλανῶνται] 3. L. Gen.[b] Phav., πλανώμεναι στρέφονται vulg., cf. Gl. 17) Verba ἀπὸ τῆς ἄλης in libris ante πλαν. leguntur, ὑπὸ 3. L., ἐπὶ τῆς αὐλῆς Phav., ubi desunt ὅμως seqq. 18) ἠρεμοῦσιν Gen.[b] et ante Xyl. 19) κόρυδοι] Adertus, κόδυδοι cod. 22) //Gen.[a] sola ἐπὶ ληνὸν κτλ. post sequens scholium habet; Lips. s. l. ἐπὶ εὐωχίαν κ. σπ., et in marg. ἐπὶ ληνὸν seqq. 23) ἀπὸ om. Gen.[a] — 24) κεφαλῇ] φυλακῇ cod. 25) πίπυλοι] ποίπυλοι M.[3], πύπυλοι M.[4]

αντὶ τοῦ Gen.[a] Lips.) ἀπέρχῃ. — (*Λ α ν ὸ ν ἐ π ι θ ρ ώ σ κ ε ι ς*: ἐπὶ ληνόν, κατὰ ἀντιστροφὴν τῆς προθέσεως *M. Gen.[a])

Vet. (*Μ ε τ ὰ δ α ί τ᾽ ἄ κ λ η τ ο ς*: ⟨οὐ γὰρ ὁ ἄκλητος ὡς ὁ κλητὸς καὶ⟩

ἣν ὑστερήσῃ, μοῖραν εὑρίσκει κρεῶν.

ἢ *μ ε τ ὰ δ α ῖ τ α κ λ η τ ό ς*· L. Gen.[b]) οἱ γὰρ κεκλημένοι σπεύδουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν βραδυνόντων παροιμία·

ὅστις ἐπὶ δεῖπνον ὀψὲ κληθεὶς ἔρχεται,
ἢ χωλός ἐστιν, ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς.

Rec. *Ὥ ς τ ε υ π ο σ ὶ ν ν ε ι σ ο μ έ ν ο ι ο*: ὄντως πορευομένου σου τοῖς ποσὶ πᾶσα λίθος προσπταίουσα, ἤγουν προσκρούουσα, ταῖς ἀρβυλίσιν ἐμμελῶς ἠχεῖ.

Vet. (*Π ᾶ σ α λ ί θ ο ς π τ α ί ο ι σ α*: ἴσως διὰ τὴν εὐμουσίαν τοῦ Θεοκρίτου τοῦτο εἶπεν, ᾧ καὶ τοὺς λίθους φησὶν ἐμμελῶς ἀποδιδόναι ἦχον προσπταίοντας τοῖς ποσίν. p. L. Gen.[b] — *Ἀ ε ί δ ε ι*: ᾠδὴν εὔρυθμον πέμπει. p.) — *Ἀ ρ β ύ λ η* δὲ εἶδος ὑποδήματος ἀπὸ τοῦ ἁρμόζεσθαι. θηλυκῶς ἡ λίθος, ὡς καὶ Ὅμηρος·

λίθοι πωτῶντο θαμειαί.

καί·

δόμον — ξεστῇς αἰθούσῃσι τετυγμένον,

λίθοις δηλονότι [ξεστοῖς].

Vs. 27—34.

Rec. *Τ ό ν δ᾽ ἐ γ ὼ ἀ μ ε ί φ θ η ν*: πρὸς τοῦτον ἐγὼ ἀπεκρίθην· Λυκίδα φίλε, πάντες λέγουσί σε εἶναι συρικτὴν κατὰ πολὺ ὑπερέχοντα καὶ ἐν τοῖς νομεῦσι καὶ ἐν τοῖς θερισταῖς.

25) [*Ἐ π ι θ ρ ώ σ κ ε ι ς*:] πηδᾷς. P. πορεύῃ. M. ἐπιτεταμένον. σύντομον. L. — [*Ὥ ς τ ε υ*:] ὥστε σου. E.

27) *Ἀπεκρινάμην*. M. Y. ἐξ ἀμοιβῆς διεδεξάμην λέγων. E.

---

3) *δ α ῖ τ α κ λ η τ ὸ ς* codd. 2) ἐπὶ ληνὸν om. Gen.[a] 5) ἣν ὑστερήσῃ] εἰ ὑστερήσει L., εἰ ὑπερήσει Gen.[b] — εὑρήσκει Gen.[b] — τῶν κρεῶν codd. 6) *κ λ η τ ὸ ς*] Adert, ἄκλητος codd. 6) //G e n.[b] et eodem loco L. 8) ὀψὲ κληθεὶς] L. Gen.[b], κλ. ὀψὲ vulg. 9) συμβουλὰς Gen.[b] et ante Brub. 10) //G e n.[a] L i p s. — νεισομένοιο ... ποσὶ om. Gen.[a] 12) ἀρβυλῆσιν 2. 13) ἴσως om. p. 14) Θεόκριτος φησὶ καὶ τοὺς λίθους L. Gen.[b] 14) ᾧ] ὡς p. 15) εἶχον τοὺς προσπταίσαντας sine τοῖς ποσὶν Gen.[b] 16) εὔρρυθμον cod. 16) //G e n.[b] 17) ἡ λίθος ὡς om. Gen.[b] 19) *Hom. Il. M*, 287 et Z, 243. — ποτοῦνται ante Heins., πωτῶντο Gen.[b] 20) καὶ δόμον seqq. om. Gen.[b] 24) //L i p s. πρὸς τοῦτον ἀπεκρινάμην — φασί σε — εἶναι — καταπολὺ ὑπερέχοντα θερισταῖς.

— *Συρικτάν*: συρίζειν τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν, καὶ συρικτὴς ἐπὶ τούτου. ἐνταῦθα δὲ συρικτὴν λέγει τὸν κοινῶς τραγῳδητήν. — *Τό, δὴ μάλα θυμὶν ἰαίνει*: ὅπερ δή, ἤγουν τὸ ᾄδειν, λίαν εὐφραίνει τὸν ἡμέτερον θυμόν, ἀντὶ τοῦ τὴν ἐμὴν ψυχήν.

Vet. (*Τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει*: Gen.[b]) ἤτοι τὸ εἶναι τινὰ συριστήν. ἐκ τοῦ ποιητοῦ δὲ ὁ λόγος ἀντὶ τοῦ· ἐφ' ᾧ δὴ μάλιστα καὶ αὐτὸς τέρπομαι. — *Καί τοι κατ' ἐμὸν νόον*: κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν ἐλπίζω, φησίν, ὅτι οὐ παρευδοκιμήσεις ἡμᾶς. καὶ Ὅμηρος·

οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον.

Rec. (*Κατ' ἐμὸν νόον*: κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν, ἤγουν ὡς ἐγὼ λογίζομαι. ⟨*Ἰσοφαρίσδεν*:⟩ ἰσοῦσθαί σοι κατὰ τὴν ᾠδήν. *M. Gen.[a]) — *Ἁ δ' ὁδὸς ἅδε Θαλυσιάς*: ἐπὶ Θαλύσια ἀνυομένη.

Vet. Ἡ ἐπὶ Θαλύσια ἄγουσα ἡμᾶς. — (*** ἔνθα σῖτον ἐκτρίβουσι. τὸ δὲ *ὄλβου ἀπαρχόμενοι* ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπικαρπίας ἀπάργματα ⟨διδόντες⟩. p. 3.)

Rec. *Ἡ γὰρ ἑταῖροι*: ὄντως γὰρ φίλοι ἄνδρες τῇ Δήμητρι τῇ εὐπέπλῳ, (τῇ ἐχούσῃ καλὸν πέπλον Gen.[a]) εὐωχίαν τελοῦσι τῶν καρπῶν ἀπαρχὴν διδόντες. — (Εὔπεπλον εἶπε

28) Μετὰ σύριγγος ᾄδοντα. M. εἰδότα σύριγγι χρῆσθαι. P. — Κατὰ πολὺ ὑπερέχοντα, ἔξοχον. M.

29) Καὶ ὅπερ, τοῦτο τὸ εἶναι συρικτὴν τοιόνδε, τὴν ψυχὴν λίαν εὐφραίνει. P.

30) Κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν. Lips. — Συναμιλλᾶσθαι. L. ἰσοῦσθαι. Lips. ἐξισοῦσθαι κατὰ σύγκρισιν. E.

31) Ἐλπίζω. Lips. νομίζω. C. — Αὕτη ἡ ἐπάγουσα εἰς τὰ Θαλύσια εἰς τὴν ἑορτήν. P. ἑορτὴ Δήμητρος. M. — Φρασίδαμος καὶ Ἀντιγένης. L.

---

1) //Gen.[a] Lips. 2) συριστὴν 3., quae lectio potius ad l. 7. pertinet. 3) //Gen.[a] c. lemm. τὸ δή, Lips. s. l. ὃ ἤγ. τὸ ᾄδειν, rell. in marg. 3) ὃ pro ὅπερ δὴ Gen.[a] Lips. — ἤγουν add. Gen.[a] Lips. 6) //Gen.[b] — ἤτοι] 3., ἢ Gen.[b] vulg. Verba ante ἐκ τοῦ hoc loco Gen.[b], quae vulgo inter SchRec. post ᾄδειν l. 4. leguntur. 7) συριστὴν] Gen.[b] et 3. (vid. supra), συρικτὴν vulg. 8) ἐφ' ὧν et καὶ αὐτὰς Gen.[b] 8) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 11) *Hom. Il.* I,108. 13) ἐγὼ om. M. 14) //*Lips. 16) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 16) Schol. hoc loco a Wart. seqq. positum. 17) ἐκτρίβουσι] Geel., ἐντρ. codd. 17) ὄλβου] Duebnerus, ὄλβον codd. 19) //In Gen.[a] tria scholia: εὐπέπλῳ Δαμάτερι: τ. Δ. . . . . πέπλον. δαῖτα τελεῦντι: εὐ. τελ. ὄλβῳ ἀπαρχόμενοι: τῶν κ. ἀπ. δ. *Lips. ὄντως — φίλοι seqq. — ἄνδρες] Lips., ἀνέρες vulg. 19) Δημήτερι Gen.[a] 20) εὐωχίας Gen.[a] τ 21) τελευοῦσι Lips.

την γῆν διὰ τὴν τῶν ἀνθῶν λαμπρότητα, ὑφ' ὧν κοσμεῖται ἡ γῆ καὶ ὡραιοτάτη φαίνεται. E. N.) — *Μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ*: εὔκαρπον γὰρ ἐποίησεν ἡ δαίμων τὴν ἀλωὴν αὐτῶν, ἤγουν εὖ ἔχουσαν ἕνεκα τῆς πληθύος τῶν καρπῶν μέτρῳ καταπολὺ πλουσίῳ.

Vel. *Εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν*: ἀπὸ μέρους, τῆς κριθῆς, τὴν εὔκαρπον παρεδήλωσεν. εὔκριθον δὲ καὶ οὐχὶ εὔσιτον ἅλωνα προσηγόρευσε διὰ τὸ δοκεῖν πρῶτον εὑρεθῆναι τὸν τῆς κριθῆς καρπόν. κριθὴ δὲ ὠνομάσθη, ὅτι μετὰ τὸν σῖτον προεκρίθη τῶν ἄλλων καρπῶν, ἢ παρὰ τὸ τοὺς στάχυας τῆς κριθῆς κεκριμένους καὶ διακεχωρισμένους ἔχειν τοὺς κόκκους. — *Ἀλωὰν* δὲ τὴν ἅλωνα παρὰ τὸ ἅλως. ἅλως δὲ ἀπὸ τοῦ ἁλίζω τὸ συναθροίζω· ἐκεῖ γὰρ ἀθροίζουσι τοὺς στάχυας. καὶ Καλλίμαχος·

ἐς τὸ πρὸ τείχους ἱερὸν ἁλέες δεῦτε.

καὶ ἅλς, ἡ θάλασσα, ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀλεὶς ἀντὶ τοῦ συστραφείς.

Vs. 36.

Rec. *Βουκολιασδώμεθα*: βουκολικὴν ᾠδὴν ᾄδωμεν. ἴσως ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον (ὀνήσει, ἤγουν Lips.) ὠφελήσει.

32) Τῇ πέπλον ἐχούσῃ καλόν· κοσμεῖται γὰρ ἡ γῆ ἄνθεσι. M. — Ἑορτήν. E. M.

33) Ἀπαρχὴν διδόντες τοῦ ὄλβου, ἤτοι τοῦ πλούτου. L. ὄλβου, τῶν πάντων αὐτῶν ἀπαρχὰς αὐτῇ κομίζοντες. M. ἀπὸ ὄλβου, ἤγουν ἐπικαρπίας ἀπαρχὰς νέμοντες. E. — Πλήθει πολλῷ. L. δασεῖ, πλουσίῳ. M.

34) Ἡ Δημήτηρ. M. — [*Εὔκριθον*:] παραδηλοῖ δὲ τοῦτο ⟨τὴν εὔκαρπον⟩ ἀπὸ τοῦ κρείττονος τῶν σπερμάτων. L. καλὰ πάντα τὰ σπέρματα ἔχουσαν, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. M. εὖ ἔχουσαν ἕνεκα τῆς πληθύος τῶν καρπῶν, εὔκαρπον. N. — Τὸ ἀλώνιον. M.

35) [*Ἀλλ' ἄγε*:] τοῦτο πρὸς τὸ βουκολιασδώμεθα σύναπτε. M. — Ἡ ἡμέρα. M. P. Lips.

36) Τὰ τῶν βουκόλων ᾄσωμεν μέλη. L. βουκολικῇ ᾠδῇ χρησόμεθα. P.

---

2) // Gen.[a] sine lemmate et Lips. 3) ἀλωὴν Lips. 4) ἔχουσαν] E. *N. P. Y. Lips. vulg., ἔχουσιν Reisk. seqq. 5) πλησίῳ Gen.[a] 6) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 8) ἅλωνα] p. 3., ἀλωὰν vulg. 9) σύκης pro κριθῆς 3. 12) // Gen.[b.] — Ἀλωὰν] Gen.[b.] et ante Ox. II, ἀλωὰν vulg. — δὲ ... τὸ ἅλως om. Gen.[b.] 13) ἅλως δὲ et ἁλίζω ante Ox. I, δὲ om. Gen.[b.] 14) στάχυς Gen.[b.] 15) *Callim. fr.* 86. 16) ἅλαν pro ἅλς Gen.[b.] 19) //*Lips.

Vet. Τάχ' ὥτερος: Δωρικὴ ἡ συναλοιφή· (ὁ ἅτερος ὥτερος.) τὸ γὰρ ὁ ἕτερος διὰ τοῦ ου οὕτερος, ὡς καὶ παρ' Ἡροδότῳ. (Τάχ' ὥτερος:) ἐξημαρτημένως ἐξενήνοχε τὸ ὥτερος ⟨ἄλλον⟩· ἕτερος γὰρ ⟨ἐκ δυοῖν⟩, ἄλλος ἐκ πλειόνων. (οὕτερος, ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον διὰ τῆς μουσικῆς ὠφελήσει.)

Vs. 37.

Vet. (Τὸ καπυρὸν δὲ στόμα Gen.[b], ἤγουν τὸ ἡδὺ μεταφορικῶς. τὰ γὰρ ἔξοπτα τῶν ἐδεσμάτων ἡδέα τὴν γεῦσιν. p. 3. Gen.[b] Stop.)

Vs. 38.

Rec. (Οὐκ εἰμὶ εὐκόλως πειθόμενος τοῖς περὶ ἐμοῦ ταῦτα λέγουσιν. E.)

Vs. 39.

Vet. Οὐ δᾶν. οὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον: μὰ τὴν γῆν. ὤμνυον γὰρ κατὰ τῶν στοιχείων, ὡς Ὅμηρος·

χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν.

(τὸ δὲ κατ' ἐμὸν νόον κατὰ τὴν ἡμετέραν δόξαν. καὶ Ὅμηρος·

οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. 3. L. Gen.[b])

Rec. Τὸ δὲ κατ' ἐμὸν νόον ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν, ὡς ἄνωθεν.

37) Γλυκύ. L. λαμπρόν. N. Lips.

38) Μελῳδόν. M. τραγῳδητήν. M. Lips. Οὐ ταχέως ἐκείνοις πειθόμενός εἰμι. L. M. εἰμὶ οὐ ταχέως πειθόμενος. Lips.

39) Μὰ τὴν γῆν. Lips. Δημήτερα. T. — Ἀκμήν. L. οὔπω γάρ, ἤγουν οὐδαμῶς γὰρ κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν. ὡς ἐγὼ λογίζομαι. M. Lips.

---

1) //3. L. Gen.[b] — τάχ'] 3. (L.) Gen.[b] et Kiessl., τοῦ χ' vulg. 1) Δωρ. συναλιφὴ 3., om. Gen.[b] Supplementa hujus scholii accesserunt ex 3. L. Gen.[b] 2) ὥτερος] ἕτερος codd. 2) διὰ τοῦ ου οὕτερος] 3. L. Gen.[b], οὕτερος διὰ τοῦ υ vulg. 2) ὡς om. 3. L. Gen.[b] 3) ἐξημαρτημένως] 3. L. Gen.[b], ἡμαρτημένως δὲ vulg. 3) ἐξενήνεγκεν L. Gen.[b], ἐξήνεγκεν 3. Verba τὸ ὥτερος ... πλειόνων om. 3. L. Gen.[b] 4) ἐκ δυοῖν suppl. Casaub. 5) τὸν ἕτερον om. Gen.[b] 8) λαμπρὸν pro ἤγουν τὸ Stop. 9) ἡδέα] ἥδεα p., ἡδύνει rell. — τὴν γεῦσιν om. p. 15) //Gen.[b] omissis νόον: μὰ τὴν γῆν et γάρ. 16) καὶ pro ὡς Gen.[b] 17) *Hom. Il.* Ξ, 272. — ἑτέρῃ] Gen.[b], ἑτέρᾳ vulg. — μὲν om. ante Heins. — πολυβ. Gen.[b] 18) τὸ δὲ κ. ἐ. νόον ex 3. L. non affertur. 20) *Hom. Il.* I, 108. — καθ' om. 3. — τε Gen.[b] 21) //Lips. κατὰ τ. ἐ. κρ. — 27) γὰρ post οὐδαμῶς om. M.

Vs. 40.

Vet. Σικελίδαν: Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν ἐπιγραμματογράφον. ὥσπερ γὰρ Σιμιχίδαν ἑαυτὸν καλεῖ ὁ Θεόκριτος πατρωνυμικῶς ὡς υἱὸν Σιμιχίδα, καὶ τὸν Εὐμήδην Κρατίδαν, υἱὸν ὄντα Κρατίδα, οὕτω καὶ νῦν Σικελίδαν ὀνομάζει τὸν Ἀσκληπιάδην τὸν Σάμιον ὡς υἱὸν Σικελίδα· οὗ δοκεῖ ἀκουστὴς γεγονέναι. — (Σικελίδαν νίκημι: Ἀσκληπιάδην φησὶ λεγόμενον τὸν ἐπιγραμματοφόρον. οὗτος Σάμιος ἦν τὸ γένος. Gen.[b] Ἄλλως. Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν Σάμιον τὸν ἐπιγράμματα γράψαντα, οὗ δοκεῖ ἀκουστὴς γεγονέναι ὁ Θεόκριτος. 3. L. Gen.[b] Σικελίδας δὲ ἐκαλεῖτο πατρωνυμικῶς· ἦν γὰρ Σικέλου οὕτω καλουμένου υἱός. 3. L. Q. Gen.[b]) — Ὁ δὲ Φιλητᾶς Κῷος τὸ γένος ἤ, ὡς ἔνιοι, Ῥόδιος, υἱὸς Τηλέφου. ποιητὴς δὲ ἦν καὶ οὗτος.

Rec. (Σικελίδαν: τὸν Σικέλου μὲν υἱόν, Ἀσκληπιάδην δ' ὠνομασμένον. φασὶ δὲ αὐτὸν εἶναι ἐπιγραμματογράφον, τὸ γένος Σάμιον, οὗτινος ἠκροάσατο ὁ Θεόκριτος. Gen.[a])

Vs. 41.

Vet. Βάτραχος δέ ποτ' ἀκρίδας: ἤγουν πρὸς τοὺς εἰρημένους σοφοὺς οὐδαμινός εἰμι, καὶ ὥσπερ βάτραχος ἐρίζει πρὸς τὰς ἀκρίδας, οὕτω κἀγὼ πρὸς αὐτούς. ἤγουν τοιαύτην δὲ ἔχω σύγκρισιν πρὸς αὐτούς, οἵαν ἔχει βάτραχος πρὸς ἀκρίδας. ὁ γὰρ βάτραχος τραχύφωνός ἐστιν, ὅθεν καὶ ὠνόμασται βοάτραχός τις ὤν, ὁ τῇ βοῇ τραχύς· τῶν δὲ ἀκρίδων εἰσί τινες, αἳ συρίζουσιν ἐναρμόνιον.

40) *Πατρωνυμικόν.* M. P. Lips.
41) *Τὸ κοινῶς τραγῳδῶν.* P. — [*Βάτραχος*:] *εἰμὶ δὲ πρὸς αὐτοὺς δηλονότι.* E. — [*Ἐρίσδων*:] *συνᾴδων ἐκείνοις.* M.

---

2) //Om. Gen.[a. b.] Lips. 2) ἐπιγραμματοποιόν Q. 8) γραμματοφόρον cod. 9) ἄλλως seqq. in L. Gen.[b.] leguntur post Σικελίδας ... υἱός. — φησὶ om. L. — τὸν Σάμιον om. Gen.[b.] 10) ὁ Θεόκρ. om. Gen.[b], ὁ Θ. Σικελίδας δὲ Wart. tanquam conjuncta, ὁ Θ. δὲ Σικ. Duebn. tacite, haec etiam in Q. legi affirmans. 12) Σικέλου γὰρ υἱὸς ἦν οὕτω καλ. Gen.[b.] 13) //3. Gen.[a.], hic c. lemm. Φιλητάν. — Φιλητὴς et ἐστιν pro τὸ γένος 3. 13) Ῥόδιος ποιητὴς p.[1.] 3. — Τηλεφίλου 3., ubi desunt ultima. 15) Σικελικοῦ cod. 19) //Gen.[b.] et verba ὥσπερ .... βάτρ. πρ. ἀκρίδας Gen.[a.] praemissis ἐρίσδων: ἐρίζων. 20) ἐρίζω δὲ πρὸς αὐτούς, ὥς τις βάτραχος ἐρίζει. P., σύριζει πρὸς τ. ἀ. οὐδέν, οὕτω Gen.[b.] 21) ἤγουν ... ἀκρίδας om. Gen.[b.]

Vs. 42.

Vet. (*Ἐπιταδές*: ἐπιτετευγμένως ἢ ἐξεπίτηδες. p.)

Vs. 43. 44.

Rec. *Τάν τοι ἔφα κορύναν δωρήσομαι*: ταύτην σοι, ἔφη, τὴν ῥάβδον χαρίσομαι, διότι εἶ φυτὸν ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐπ' ἀληθείᾳ ὅλον εἰργασμένον. τὸ ἔφα μόνον Θεοκρίτου, ὁ δὲ λοιπὸς στίχος τοῦ Λυκίδα.

Vet. *Πᾶν ἐπ' ἀληθεία* (*πεπλασμένον* Gen.[b]): ὅτι φιλαλήθης πέφυκας. τὸ δὲ *ἐκ Διός*, ὅτι ἀψευδής ἐστιν ὁ Ζεύς, ὡς καὶ Ὅμηρος·

οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλόν,
— — — — — — — ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

— (*ΕΡΝΟΣ*: ἐν θεοῖς γεγενημένον, ἐπεὶ φιλαλήθης πέφυκας. L.)

Vs. 45. 46.

Rec. *Ὥς μοι καὶ τέκτων μέγα*: πλεῖστον ἐμοὶ μισεῖται καὶ ὁ τέκτων ἐκεῖνος, ὅστις ἐρευνᾷ, ἀντὶ τοῦ ζητεῖ, ἐργάσασθαι οἶκον ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ Ὡρομέδοντος. ἐν τῇ Κῷ φασιν εἶναι τοῦτο τὸ ὄρος.

Vet. Ἄλλως. *Ὥς μοι καὶ τέκτων*: οἷον ὁ τέκτων ὁ καυχώμενος καὶ ἐπαγγελλόμενος οἶκον ποιεῖν Ὡρομέδοντος ὑψηλότερον ὄρους κεφαλῆς, παντελῶς ἀδυνάτου τῆς πράξεως

42) *Κατὰ προσποίησιν.* L. *κατ' ἐπιτηδειότητα, τὸ κοινῶς ἐξ ἔργου.* M. *ἐπιτηδείως, ἤγουν ἐξ ἔργου καὶ μετὰ σπουδῆς.* E. *ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, τὸ κοινῶς ἐξέργου.* P. *ἐξ ἔργου.* Stop. *ἐσκεμμένως.* C.

43) *Ῥόπαλον.* P.

44) *Δεδημιουργημένον.* Vim. — *Ὅλον φυτὸν ἐκ τοῦ Διὸς κατεσκευασμένον εἰς ἀλήθειαν.* P. *κλάδος. τὸ δὲ ἐκ Διός, ὅτι φιλαλήθης.* L.

45) [*Ὥς*:] *λίαν, οὕτως.* C. L. *ἐπεί.* E. N. *ὡς μέγα ἀντὶ τοῦ πλεῖστον.* Lips. — *Ζητεῖ, λέγει.* M. *καυχᾶται.* C.

---

2) *ἐπιτεταμένως* cod. 4) //Gen.[a] sola habet *φυτὸν .... εἰργασμένον* post partem scholii sequentis, quae ibi legitur. *Lips. *ταύτην σοι — χαρίσομαι .... εἰργ.* 5) *ὅτι ὑπάρχεις* E. M. N. Y. — *ὑπὸ τοῦ Διὸς*] omnes hoc loco, E. M. N. Y. Lips., *ὑπὸ Διὸς* Gen.[a], *ἐκ Διὸς* post *ὅλον* vulg. 6) *ὂν* pro *ὅλον* Gen.[a] 8) //Gen.[b] 9) Gen.[a] hinc habet scholium: *ἐκ Διὸς ἔρνος: ὅτι ὁ Ζ. ἀψ. ἐστιν.* 11) *Hom. Il. A*, 526. — *οὐδ' ἀπ.* seqq. om. Gen.[b] 16) //Gen.[a] Lips., ille c. lemm. *καὶ τέκτων.* 18) *ἴσον*] ante Scult., *ἶσον* vulg. 19) *ἐστὶ* pro *εἶναι* Lips. 20) //Gen.[b] sine *ὁ τέκτων ὁ.*

ὑπαρχούσης. ἢ Ὠρομέδοντα τὸν Πᾶνα συνθέτως, ὅ ἐστι βασιλέα τῶν ὀρῶν ἢ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ νοῦς· μισῶ καὶ τέκτονα, ὃς ἐρευνᾷ οἶκον τελέσαι μέγεθος ἔχοντα τῆς τοῦ ὄρους κορυφῆς. ἢ ὄρος ἐν Κῷ ἀπὸ Ὠρομέδοντος τοῦ τῆς Νάξου νήσου βασιλεύσαντος. καὶ ὁ Διονύσιος τὸν Πᾶνά φησι παρὰ τὸ μέδειν τῶν ὀρῶν, ἄλλοι δὲ τοῦ οὐρανοῦ. ἄλλοι τὸν ἥλιον, ἄλλοι μοιχὸν Ἥρας εἶναι τοῦτον. ἢ ὠρομέδοντος: τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοτάτου, τοῦ τῶν ὀρῶν μέδοντος τῷ ὕψει. ἢ Ὠρομέδοντα φησὶ τὸν Πᾶνα· ἀγροικικὸς γὰρ ὁ θεός. ὄρος δὲ αὐτοῦ, οὗ κατοικεῖ, τὸ τῆς Θετταλίας, ὡς προϊὼν οὗτος λέξει. — Ἄλλως. Ὠρομέδοντα οἱ μὲν τὸν Πᾶνά φασιν ὡς τῶν ὀρέων μέδοντα κατ' ἔκτασιν τοῦ ο· οἱ δὲ τὸν ἥλιον ὡς βασιλεύοντα τῶν τεσσάρων ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὸ δὲ ἀληθές· Ὠρομέδων ἐστὶν ὄρος ἐν Κῷ ὑψηλότερον τῶν ἐν τῇ Κῷ ἑτέρων ὀρέων, κατ' ἔκτασιν καὶ τοῦτο τοῦ ο. ὁ δὲ νοῦς· μισῶ τέκτονας τοὺς καυχωμένους καὶ ποιεῖν ἐπαγγελλομένους οἶκον ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ Ὠρομέδοντος. τοῦτο γὰρ ἀδύνατον.

Vs. 47. 48.

Rec. *Καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες: Μουσῶν ὄρνιθες λέγονται πάντα τὰ εὔφωνα τῶν ὀρνέων. ἐνταῦθα δὲ τοὺς ποιητὰς λέγει Μουσῶν ὄρνιθας μεταφορικῶς διὰ τὰ μέτρα καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἐμμέλειαν. — Καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες: τὰ ἀνωτέρω συνυπακούεται ἀπὸ κοινοῦ κατ' ἀναλογίαν τοῦ προρρηθέντος, ἤγουν ἀπέχθονται πλεῖστον ἐμοὶ καὶ οἱ ὄρνιθες τῶν Μουσῶν πάντες, τουτέστιν οἱ ποιηταί, ὅσοι πρὸς τὸν*

46) [*Ὠρομέδοντος:*] *μεγάλου.* M.

47) [*Ὄρνιχες:*] *ὄρνιθες Αἰολικῶς.* L. *ἀπὸ κοινοῦ· πλεῖστον ἀπέχθονταί μοι καὶ οἱ ποιηταί.* E. N.

1) *ἢ* om. Gen.[b] — *Ὠρομέδοντος* L. Gen.[b] 1) *συντέτως* Gen.[b] 3) *δόμον* pro *οἶκον* Gen.[b] 4) *ἀπὸ* ... *βασιλ.* etiam in Gen.[a] extant, praecedenti scholio adhaerentia. 4) *Νάξου νήσου*] 3.[1] 4.[1] L. Gen.[a.b.], *Νάξου* 3.[2] 4.[2], *νήσου* vulg. 5) *βασιλεύοντος* Gen.[a] 5) *ὁ*] add. L. Gen.[b] 6) *δὲ*] add. Gen.[b] — *τὸν οὐρανὸν* vulg. 6) *οἶνον* pro *ἥλιον* L. 7) *τοῦτον*] L. Gen.[b], *τοιοῦτον* vulg. 7) *ἢ* potius post *ὠρομ.* Gen.[b] — *Ὠρομ.* vulgo post Scult. 8) *τῷ*] add. Gen.[b] 9) *ὠρομέδοντα* ante Bas. II. — *φησὶ*] add. L. Gen.[b] 10) *ᾧ* pro *οὗ* Gen.[b] et ante Heins. 10) *κατοιχεῖ τῆς* Gen.[b] 10) *λέγει* Gen.[b] 11) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 17) *ἴσον* vulg. 20) //Gen.[a] sine lemmate et Lips. 23) *τὴν αὐτῶν* E. 23) //Gen.[a] ante SchRec. ad Vs. 40. et Lips., etiam hic c. lemm. 24) *προρρηθέντος*] E., ut conj. Geelius, *προσρ.* vulg. 25) *ἀπέχθηνται* 2.

ποιητὴν τὸν Χῖον, ἤτοι τὸν Ὅμηρον, ἀπεναντίας ᾄδοντες, ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐρίζοντες, μάταια μοχθοῦσι, τουτέστι ματαιοπονοῦσιν.

Vs. 50. 51.

Rec. Σιμιχίδα, κἠγὼ μέν: *ἄλλως ἀρξάμενος ἄλλως ἀποδίδωσιν ὥσπερ ἀπὸ μεταμελείας. εἰ γὰρ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀρχῆς ἀπεδίδου, εἶχεν ἂν ὁ λόγος οὕτως· ὦ Σιμιχίδα, καὶ ἐγὼ μὲν ᾄσω τὸ μελύδριον, ὃ πρὸ ὀλίγου ἐν τῷ ὄρει πονήσας εἰργασάμην· σὺ δὲ ὅρα, εἴ σοι τοῦτο ἀρέσκει.*

Vs. 52—56.

Vet. Ἔσσεται Ἀγεάνακτι: *ἑαυτὸν παρεισάγει Λυκίδας Μιτυληναίου τινὸς ἐρῶντα καὶ τοῦτο εὐχόμενον*[. *ᾄδει οὖν ταῦτα εἰς τὸν Ἀγεάνακτα, εὐχόμενος*] *αὐτὸν ὑγιᾶ ἀπελθεῖν εἰς Μιτυλήνην, καὶ ὅταν δύνωσιν οἱ ἔριφοι καὶ καταφέρηται ὁ Ὠρίων εἰς ὠκεανὸν καὶ ὁ νότος πνέων ἐλαύνῃ τὰ κύματα, ἐὰν ἐμὲ τὸν Λυκίδαν τοῦ ἐρᾶν παύσῃ. — (Τὸν Λυκίδαν ὁ Θεόκριτος εἰσάγει ἐρῶντα Μιτυληναίου παιδὸς Ἀγεάνακτος, ὅθεν καὶ εὔχεται ἵνα εὐπλοῇ, κἂν χειμῶνι νότος τὴν θάλατταν διαταράσσῃ καὶ τῶν ἐρίφων δυνόντων σφοδροὶ χειμῶνες γίνωνται.* 3.)

Rec. Χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος: *καὶ ὅταν ὁ νότος τὰ ὑγρὰ ἐλαύνῃ κύματα ἐπὶ τοῖς ἐρίφοις δύνουσι· τοῦτο γὰρ δύναται τὸ ἑσπερίοις, τουτέστι κατὰ τὸν*

48) *Ἠχοῦντες, τουτέστιν ὁμοίως ἐκείνῳ βουλόμενοι γράφειν.* M. *ἐναντία, ἀντιπρόσωπον ᾄδοντες ὁμοῦ.* P. — *Κακοπαθοῦσι.* L. *πάσχουσι, μοχθοῦσι.* M. *πονοῦσι.* N.

51) *Ὑποκοριστικῶς τὸ μέλος.* E. N. *μέλος, ᾠδάριον.* M. *τὸ ἡδὺ μέλος.* P. — *Ἐποίησα.* M.

52) *Ἀντὶ τοῦ εἴη.* M. P. Lips. — *Τῷ αὐτοῦ ἐρωμένῳ λέγει.* M. P. *οὗ ἦρα ὁ αἰπόλος.* E. — *Ἐπιτήδειος, ἀκίνδυνος.* M. P. Lips. *εὔδιος.* E. — *Ἐς Μιτυλήνην, ἀπερχομένῳ δηλονότι ἐντεῦθεν ἀπὸ τῆς Κύδωνος ἡμετέρας πόλεως.* M.

---

1) *ἀπ' ἐναντίας* N., *ἀπεναντίως* E., *ἐξ ἐναντίας* C. 2) *μάταια πον.* (Gen.[a] 5) //Gen.[a] Lips. — *κἠγὼ μὲν* om. Gen.[a] 7) *οὗτος* (Gen.[a] ?) Kiessl. 8) *προλέγον* pro *πρὸ ὀλίγου* Gen.[a] 11) //Gen.[b] 12) *τοῦτο*] L. Gen.[b] vulg., *τούτῳ* Reisk. seqq. 13) *ταῦ* ante Brub. 15) *εἰς τὸν ὠκ.* (Gen.[b] 15) *ἐλαύνει* Gen.[b] 17) *τοῦ Μιτ.* Wart. 18) *εὔπλο...καν* Wart. 20) *γίνωνται*] Gail., *γίνονται* cod. 21) // Gen.[a] sine lemmate et Lips. 22) *ἐλαύνει* ante Brub. 23) *ἑσπερίας* Lips.

καιρὸν ὅτε οἱ ἔριφοι ἑσπέριοι γίνονται, ἤγουν κατὰ τὸν δυτικὸν ὁρίζοντα, τουτέστι δύνουσι, τὴν ἑῴαν δηλονότι δύσιν· καὶ ὅτε ὁ Ὠρίων (ἐπὶ τῷ ὠκεανῷ τοὺς πόδας ἔχει, ἤγουν καὶ ὅτε ὁ Ὠρίων 2. P. Gen.[a] Lips.) δύνει, τὴν ἑῴαν δηλονότι δύσιν. δύνει δὲ οὗτος τὴν ἑῴαν δύσιν μετὰ τὰς Πλειάδας εὐθύς. — (Ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι ἀνίσχοντος τοῦ ἡλίου οὗτος τὴν ἑῴαν δύσιν δύνει. *M. Gen.[a] — *Θερμὸς γὰρ ἔρως*: ἀντὶ τοῦ θερμαντικός, καυστικὸς ἔρως αὐτοῦ, ἤγουν ὃν ἐγὼ ἐρῶ αὐτοῦ. E. M. N. P. Gen.[a] *Lips.)

Vet. Ἄλλως. *Ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις*: δυνόντων γὰρ τῶν δύο ἐρίφων ἑσπέρας, τὸ πέλαγος νότος ταράσσει, [ἢ σφοδροὶ κατὰ τὴν θάλασσαν γίνονται χειμῶνες·] καὶ ὅταν ὁ Ὠρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν καταφέρηται, (χειμῶνες γίνονται. L. Gen.[b]) — *Καλὸς πλόος ἐς Μιτυλήνην*: ἐπειδὴ Μιτυληναῖος ὢν ὁ Ἀγεάναξ μέλλει χωρίζεσθαι εἰς τὴν πατρίδα, φησὶν ὅτι αὐτῷ καλὸς πλοῦς ἔσται, κἂν χειμῶνος πλέῃ, ὥστε τοὺς μὲν ἐρίφους ἑσπέρας δύνειν καὶ τὸν Ὠρίωνα καταφέρεσθαι, τὸν δὲ νότον ταράσσειν τὸ πέλαγος. κατασταθήσεται δέ, φησίν, ὁ χειμών, καὶ εὐπλοήσει ὁ Ἀγεάναξ, ἂν αὐτὸν τοῦ ἐρᾶν παύσῃ χαρισάμενος τῆς ὥρας. — (Ἡνίκα τὸ ἄστρον οἱ ἔριφοι <δύνει ἑσπέρας,> σφοδροὶ γίνονται χειμῶνες κατὰ θάλατταν, καὶ ὅτε Ὠρίων δύνει. Gen.[b]) — Ἔριφοι δέ εἰσιν ἀστέρες· ὅταν δὲ ἀνατέλλωσιν οὗτοι, ἀγριαίνεται ἡ θάλασσα.

53) Ἐν χειμῶνι, ὅτε οἱ ἔριφοι τὴν ἑῴαν δύσιν δύνουσι. K. M. — [*Ἑσπερίοις*:] δύνουσι. E. L. — [*Διώκει*:] ἐγείρει. M.

54) [*Χ' ὡρίων*:] τὸ κοινῶς ἀλετροπόδιον λεγόμενον. M.

55) Ὅπως, ἵνα, ἐάν. E. M. ἀντὶ τοῦ ἵνα. Lips. — *Καιόμενον*, φλογιζόμενον. C. M. καιόμενον, φλεγόμενον. Vim. φλεγόμενον. K. P. Lips. — Ἐξ ἐνεργείας τῆς Ἀφροδίτης. K. M. P. Y. Lips. ἐκ τοῦ ἔρωτος. E.

56) *Λυτρώσηται*, ἀπαλλάξῃ, τῆς ὀπτήσεως δηλονότι. K. M. P. Y. Lips. ἀπαλλάξῃ με τῆς ὀπτήσεως. Stop. — *Καταφλέγει*. M. P. Lips.

---

1) *γίνονται*] Lips. vulg., *γίγνονται* Reisk. seqq. 1) *ἤγ. κ. τ. δ. ὁρ.*] hoc loco M. N. P. Y. Lips. et ante Heins., post proximum *δύσιν* vulg. 2) *τουτέστι* om. N. 2) *δηλονότι*] add. M. N. P. Y. Lips., *δηλαδὴ* Gen.[a] 4) ὁ om. 2. (Gen.[a]) 4) *δηλονότι*] add. Lips. 6) Schol. in Gen.[a] legitur post SchRec. ad Vs. 57. — τῷ et τοῦ om. Gen.[a] 7) *καὶ τὴν* Gen.[a] 8) *καυστικὸς* om. Gen.[a] 10) //Gen.[b] post *θάλασσα* lin. 23. sine *ἄλλως*. 11) *τὸ πέλαγος*] add. 3. 4. L. Gen.[b] 11) *ἢ .... χειμῶνες* om. L. Gen.[b] 13) *χειμῶνος* L. 14) //Gen.[b], ubi *Μιτυλήναν*. 15) ὁ *Ἀγ.* om. Gen.[b] 16) *καὶ χειμ. πλέοι* Gen.[b] 19) *εὐπλοήσοι* ante Brub., *εὐπλοή σοι* Gen.[b] 19) *ὁ Ἀγ. τ' ἂν αὐτὸν τοῦ ἐραστοῦ πᾶσι* Gen.[b] 22) *θάττατταν* cod. 22) //Gen.[b] sine *δέ*. 23) *ἀνατέλλουσιν* Gen.[b]

— (*Αἴκεν*: τὸ αἴκεν ἀντὶ τοῦ ἵνα· ἵνα, φησί, τὸν Λυκίδαν ὀπτώμενον ὑπὸ τοῦ ἔρωτος καὶ καιόμενον ῥύσηται. p.)

Vs. 57.

Vet. *Χ' ἁλκυόνες*: Ἀλκυὼν θυγάτηρ μὲν Αἰόλου καὶ Κανώβης, γυνὴ δὲ Κήϋκος. Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ Μύνδιος, ὅτι αὕτη θεῶν λέλογχε [Νηρηΐδων] ⟨φιλίαν· λέγει δὲ⟩ Λευκοθέαν, Παλαίμονα, Ἀφροδίτην. ἁλκυόνες οὖν ἐκλήθησαν παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. Ἀντίγονος δέ φησιν· ὅταν γηράσωσιν αἱ ἁλκυόνες, κήρυλοι καλοῦνται. Ἀριστοτέλης δὲ διῄρησεν ἁλκυόνα καὶ κήρυλον καὶ κορώνην. οἱ δέ φασιν ὅτι τὰ ἄρρενα τούτων κήρυλοι καλοῦνται· ὅπερ ἀληθές ἐστι. θρηνητικὸν δὲ τὸ ζῷον καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς νεοττεῦον· καὶ τὸ κῦμα ἀφαιρεῖται τοὺς νεοσσοὺς αὐτοῦ. δεκατέσσαρας δὲ ἡμέρας φασίν, ὅταν γεννᾷ, περὶ τὰς χειμερινὰς τροπὰς εὐδιάζειν, ἃς καλοῦσιν ἁλκυονίδας, ἑπτὰ πρὸ τῆς γεννήσεως καὶ ἑπτὰ μετὰ τὴν γέννησιν. — (Ἀντίγονος δέ φησιν, ὅτι γηράσκουσαι αἱ ἁλκυόνες κήρυλοι γίνονται. τὸ δὲ ζῷον βιοτεύει περὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ τὸ κῦμα ἀφαιρεῖται αὐτοῦ τοὺς νεοσσούς. ιδʹ δὲ ἡμέρας φασὶ περὶ τὰς χειμερινὰς τροπὰς εὐδιάζειν, ἃς καλοῦσιν ἁλκυονίδας. εἴρηται δὲ ἁλκυὼν παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. p.) — *Στορεσεῦντι τὰ κύματα*: καταστορέσουσι τὰ κύματα, γαληναῖα ποιήσουσιν, ἐάν με τοῦ ἔρωτος ἐξέληται, τὸν Λυκίδαν. — *Ἁλκυόνες* δὲ ὄρνιθες θαλάσσιοι, ὧν τικτουσῶν στορέννυται ἡ θάλασσα.

57) *Καὶ αἱ ἁλκυόνες*. M. Lips. — Ἡμερώσουσι. L. κατασιγάσουσι. E. N. καταπραΰνοιεν. K. P.

---

2) ὀπτεύμενον cod. 4) //Gen.[b.], ubi *Χ' ἁλκύονες*. — Ἀλκυὼν L. Gen.[b.] — μὲν Αἰόλου] Reisk. seqq., μαινόλου 3. 4. L. Vulc., μαινολοῦ Gen.[b.], μαιόλου ante Brub., Αἰόλου vulg. 5) Κανόβης Vulc., μανώρης 3. 5) Κύηκος Gen.[b] et ante Heins. 5) Μύνδου 3. 4. L. Gen.[b.] 6) ἄτη Gen.[b.] 7) Λευκοθέαν] 4. L. Gen.[b.], -ων 3., -ην vulg. 7) παλαίμεναν L. Gen.[b.], παλαίμναν 3. 7) Ἀφροδίτη Gen.[b.] 7) ἁλκ— hic et in seqq. ante Brub. II. 8) ἀπὸ τοῦ ἐν 3. 8) καὶ Ἀντ. φησι Gen.[b.] — *Antig. Car. c.* 27. 8) γηράσωσιν] Gen.[b.], γηράσκωσιν 3. 4. L., γηράσουσιν ante Brub., γηράσκουσιν vulg. 9) *Aristot. H. An.* 8, 3. 12) αἰγιαλοῖσι Gen.[b.] 13) καὶ τὸ] Gen.[b.], τὸ vulg. 13) δεκατέσσαρες Kiessl., ιδʹ δέ φασι παρὰ τὰς χειμ. ἡμέρας εὐδιάζει Gen.[b.] 16) Verba Ἀντ. δέ φ. ex cod. non diserte afferuntur. 21) //Gen.[b.], ubi *στορεῦντι*. 21) καταστορέουσι ante Reisk. 23) //Gen.[a.b] et praemisso παλαιόν M., qui libri scholium hoc loco habent, quum vulgo post SchRec Vs. 59 legatur. — ἁλκυόνες] M. Gen.[a.b.], εἰσὶ vulg. — δὲ om. M. Gen.[a] 24) θαλάσσιοι Gen.[b.] — τίκτουσι Gen.[a.] — 25) ἁλκυόνες M.

Rec. (*Ἁλκυόνες στορεσεῦντι*: Phav. ἀντὶ τοῦ στορέσαιεν, ἤγουν κατακοιμίσαιεν. *M. *P. Gen.[a] *Lips. Phav.)

Vs. 58.

Vet. *Ἔσχατα φυκία κινεῖ*: τὸ φυκίον εἶδος βοτάνης. — Ἡ *φῦκός* ἐστι τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. οἱ δὲ φυκίον φασὶ βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ γινομένην παρὰ τὸ φύεσθαι· ἕτεροι δὲ φυκία φασὶ τὰ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βρύα κικιννοειδῆ.

Rec. (*Ἔσχατα φυκία*: τὰ κατώτατα, ἤγουν τὰ ἐν τῷ βάθει τῆς θαλάσσης κείμενα βρύα σαλεύει. *M. *N. Gen.[a])

Vs. 59.

Rec. *Ἀλκιόνες γλαυκαῖς*: ἐπανάληψις τοῦτο.

Vet. *Γλαυκαῖς Νηρηΐσι*: γλαυκὰς τὰς Νηρηίδας φησὶ διὰ τὸ ἐν θαλάσσῃ διάγειν· οὐ γάρ εἰσι γλαυκαὶ τὸν χρῶτα. **** λέγει δὲ Λευκοθέαν, Παλαίμονα καὶ Ἀφροδίτην.

Vs. 60.

Vet. *Ἐφίλαθεν*: ἐφιλήθησαν ἢ φιλοῦνται. ἔστι δὲ Αἰολικόν, ὡς καὶ τὸ ἐκόσμηθεν. Καλλίμαχος δὲ [τοῦτο] παροξύνει.

Vs. 61. 62.

Rec. *Ὤρια πάντα γένοιτο*: ὡραῖα, ἔγκαιρα, ἐπιτήδεια.

58) Τὰ κατώτατα. Lips. τὰ κατώτατα τοῦ βυθοῦ. P. τὰ εἰς βάθη. E.

59) Ἐπαναφορά. E. L. ἐπανάληψις τὸ σχῆμα. M. — Διὰ τὸ εὐειδεῖς εἶναι. K. M. ταῖς καταπληκτικαῖς ἢ ταῖς καλαῖς. E. ἢ ταῖς λευκαῖς. N.

60) Πασῶν ὀρνίθων ἐφιλήθησαν. Lips. — Ἐστὶν ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ ἄγρα. M. P. Lips., ἤγουν ἡ τροφή. M. P.

---

1) στορέσαιεν, κατακομίσαιεν Gen.[a] reliquis omissis, κατακοιμήσαιεν Phav., ubi haec s. v. στορεσεῦντι. 4) //Om. Gen.[a. b.] Lips. 5) //Gen.[b] post Schol. Vs. 64. 6) γινομένην] ante Heins., γενομένην vulg. 8) κικιννοειδῆ] conj. Duebn., κοκκινοειδῆ vulg., κοκκυνοειδῆ Gen.[b] 10) σαλεύει om. Gen.[a] 12) //*Lips. ἐπανάληψις. 13) //Gen.[b], ubi γαυκαῖς. 14) ἐν τῇ θαλ. Gen.[b] 17) //Gen.[b], ubi ἐφίλαθεν: τὸ ἐφίλαθεν δωρικός ἐστιν ὡς τὸ ἐκ. — Δωρικόν 4. L. 18) δὲ om. Gen.[b], τοῦτο om. 3. 4. L. Gen.[b] 21) //*Lips. ἔγκ. ἐπιτ. — ὡραῖα] ὥρια vulg. — 25) καλαῖς] Duebn., κακαῖς cod.

Vet. Ἢ ὥ ρ ι α: τῷ Ἀγεάνακτι ἀποπλέοντι εἰς Μιτυλήνην γένοιτο πάντα τὰ ὥρια, ἤγουν τὰ διὰ φροντίδος αὐτῷ. ἢ ὥ ρ ι α π ά ν τ α γ έ ν ο ι τ ο: ἀντὶ τοῦ φυλακτικὰ ἀπὸ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάσσω.

Vs. 63.

Rec. (Κ ἠ γ ὼ τ ῆ ν ο: καὶ ἐγὼ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἤγουν ὅταν εἰς τὴν Μιτυλήνην ἀπέρχηται. *M. Gen.[a])

Vet. Κ ἠ γ ὼ τ ῆ ν ο κ α τ' ἆ μ α ρ ἀ ν ή τ ι ν ο ν: εἶδος ἄνθους [τὸ ἀνήτινον]· ἀνητίνοις δὲ ἐχρῶντο στεφάνοις, ὡς Ἀλκαῖος καὶ Σαπφώ. φασὶ δέ τινες καὶ πᾶν ἄνθος ἀνήτινον παρὰ τὸ ἄνω τείνεσθαι, ἤγουν ἵεσθαι. — Ἄνηθον τὸ μάλαθρον η, ἄνισον δὲ τὸ γλυκάνισον ι.

Vs. 64.

Vet. (Π α ρ ὰ κ ρ α τ ὶ φ υ λ ά σ σ ω ν: ἀντὶ τοῦ ἔχων·

ἐνθάδε μοι τόδε δῶμα ⟨φυλάσσοις·⟩

⟨ἀντὶ τοῦ⟩ ἔχοις. ⟨ἢ⟩ μὴ ἀποτίλλων τὰ ἐξ αὐτοῦ ἄνθη, ὃ δηλοῖ πεφυλαγμένῳ αὐτῷ χρώμενος. L. Gen.[b])

Rec. (Φ υ λ ά σ σ ω: ἤγουν ἔχων, φορῶν περικείμενον. ἢ φυλάσσων ἐκείνῳ. *M. Gen.[a] — Παρὰ τῇ κεφαλῇ μου τιθεὶς καὶ πεφυλαγμένον αὐτὸν ἔχων. *M. Gen.[a] *Lips.)

62) *Καιριότατα.* C. *ἁρμόδια.* K. *εὔδιεινά, φυλακτικά.* E. N. — *Μετὰ εὐπλοίας εἰς τὸν λιμένα ἀφίκοιτο.* M. P. Y. Lips. *μετ' εὐπλοίας.* 6. *εἴθε εὐπλοήσοι.* E.

63) *Ἀπὸ ῥόδων πεποιημένον.* M. Lips.

64) *Λευκῶν ἴων.* M. — *Περὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τοῦ Ἀγεάνακτος.* E.

---

1) //Gen.[b], ubi ὦ ρ ι α ut ante Heins. 2) τα ὥρια] add. Gen.[b] (ubi ὦ.), quo recepto prius ὥρια pro lemmate scripsi. 3) ὦρια et ὠρῶ Gen.[b] 3) γ έ ν ο ι τ ο om. Gen.[b] 6) ἐκείνηην et postea τὴν om. M. 7) ἀπέχεται Gen.[a] 8) //G e n.[b] c. lemm. ἀ ν ή τ ι ν ο ν, et ita in lemm. etiam L. Can. et ante Heins., ἀ ν ή θ ι ν ο ν vulg. 9) τὸ ἀνήτινον] Q. Can. et ante Heins., item Reisk. seqq., τὸ ἄνηθον vulg., om. L. Gen.[b] 9) ἀνητίνοις] L. Q. Can. et ante Heins., ἀνηθίνοις Gen.[b] vulg. 10) ἀνήτινον] 3.[l] et ante Heins., item Reisk. seqq., ἀνήθινον Gen.[b], ἄνηθον vulg. 11) τείνεσθαι] 3. Gen.[b] et Kiessl., τίνεσθαι vulg. 11) ἤγ. ἵεσθαι om. Gen.[b], ἵεσθαι Phav. s. v. ἀ ν ή τ ι ν ο ν. 11) //Om. Gen.[a.b.] Lips. — Phav., ubi praecedenti adhaeret, habet ἄν. δὲ τὸ μάραθρον, ἢ ἄνισον τὸ γλ. 15) *Hom. Od.* E, 208, ubi ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δ. φ. — ἐνθάδε] ἃ δὲ L. Gen.[b] — δῶμαι L. 16) ἔχοις] ἔχεις L., ἔχει Gen.[b] 16) αὐτῶν L. 17) πεφυλαγμένῳ αὐτῷ] fortasse L., ut conj. Adert., πεφυλαγμένον αὐτοῦ Gen.[b] 18) ἤγουν om. Gen.[a] — φορῶν om. M. 18) ὁ περικ. Gen.[a] 18) καὶ φυλάσσων ἐκεῖνον M. 19) παρὰ τ. κ. μου et καὶ om. Gen.[a] Lips. 20) αὐτὸς Gen.[a]

Vs. 65.

Vet. Τὸν Πτελεατικὸν οἶνον: Πτελέα τόπος ἐν Κῷ ἢ ἐν Ἀρκαδίᾳ· ἢ τὸν Θεσσαλικὸν οἶνον· ἢ τὸν ὑγείας καὶ ῥώμης παρασκευαστικόν· ἢ τὸν ἐν ἀναδενδράσι, παρόσον ταῖς παρακειμέναις πτελέαις ἐμπλέκονται· ἢ Ἐφέσιον· Πτελέα γὰρ ἡ Ἔφεσος ἐκαλεῖτο· ἢ τόπος ἐν αὐτῇ, ἢ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Ὅμηρος·

Πτελεὸν καὶ Ἕλος.

ἢ τὸν ἐξ ἀναδενδράδων, αἳ ταῖς πτελέαις ἐποχοῦνται. ἢ ἀπὸ τόπου· ἔστι δὲ τόπος μέσον Ἐφέσου καὶ Μιλήτου.

Vs. 66.

Vet. Κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ: οὐ μάτην τοῦτό φησιν. ὁ γὰρ κύαμος διψοποιός. πόσεως δὲ χάριν τοῦτό φησιν.

Vs. 67. 68.

Vet. Χ' ἁ στιβὰς ἐσσεῖται: ὑποστρώσομεν καὶ στιβάδα πήχεως.

Rec. Ἠ· καὶ ἡ στρωμνὴ ἔσται ἐστιβασμένη ἔς τ' ἐπὶ (πᾶχυν, ἀντὶ τοῦ εἰς) πῆχυν, τουτέστι μέχρι πήχεως (— περισσὴ γὰρ ἡ ἐπί —) διὰ κνύζης καὶ ἀσφοδέλου καὶ σελίνου πολυγνάμπτου, ἤγουν πολυελίκτου, πολυκαμποῦς. —

65) Ἀπὸ Πτελέας τόπου. Lips. — Πίθου καταχρηστικῶς. M. — Ἀφύξω, ἤγουν ἀρύσομαι. M. Y. Lips. ἀντλήσω. P. ἀπαντλήσω. C. E.

66) Πυρὶ παρακαθήμενος. M. Lips. κείμενος. C. L. — Κυάμους. P. Lips. ὄσπρια. P. — [Τις:] ἄλλος. L. ἤγουν ἐγώ. E. — Καύσει. M. P. ξηρανεῖ. M. P. Lips. Stop.

67) Κεκαλλωπισμένη, κεκοσμημένη. M. ὑπεστρωμένη. E.

---

2) //Gen.[b.], ubi πτελιακόν. — Πτ. τόπος om. Gen.[b.] 3) τὸν Θ.] L. Gen.[b.], τὸν om. vulg. 4) τὸν ἐν ἀναδ.] Amstel., τὴν ἐν ἀναδ. δρόσον vulg. 4) παρόσον ταῖς] ante Scult. et Reisk. seqq., om. vulg. 5) ἐμπλέκεται Vulc. 7) Ὅμηρος om. Gen.[b.] 8) *Hom. Il.* B, 594. — Πτελεὸν καὶ Ἕλος] Kiessl. auctore Wartono, πτελέον ἔλαιον vulg., Πτελέον ἔναιον Brub. Xyl., πτελεὴν ἔλεος 3.[2.] Can. Vulc., πτελεην ἔλαιος 3.[1.], πτελέην ἔχεος L., om. Gen.[b.] 9) ἢ τῶν ἐξ et ἐπολοῦνται Gen.[b.] 10) ὁ τόπος Gen.[b.] 10) μεταξὺ Can. 12) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 16) //Gen.[b.] 17) πήχεως] Gen.[b.] et vulg., μέχρι πήχεως Reisk. seqq. 18) //Gen.[a.] inde ab ἔς τ' et *Lips. 18) ὡς pro ἔς τ' Gen.[a.], ἔτ' ante Heins., ἔς τ' ἐπὶ πᾶχυν om. Lips. 19) Additamenta accesserunt ex E. M. N. Y. Gen.[a.] Lips. 20) Ante διὰ κν. in Gen.[a.] est lemma κνύζᾳ τε. — 27) καλλωπισμένη M.

(*Ἔς τ' ἐπὶ πᾶχυν*: ἡ ἐς καὶ ἡ ἐπὶ ἐκ παραλλήλου. *M. Gen.[a])

Vet. *Στιβὰς* δέ ἐστι στρωμνὴ ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ φύλλων (πῆχυν ἔχουσα τὸ ὕψος. Gen.[b]) — (Πῆχυν ἕνα ἐστοιβασμένη. p.) — *Κνύζα τ' ἀσφοδέλω*: τὴν κόνυζαν κνύζαν εἶπεν. ἔστι δὲ φυτὸν ψυκτικώτατον, ἔνθεν καὶ ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ὑποστρωννύουσι τὸ φυτὸν τὴν θερμότητα τὴν κατὰ τὰ ἀφροδίσια ἐκκόπτοντες. ἀσφόδελος δὲ βοτάνη πλατύφυλλος, ἧς ὁ καυλὸς καλεῖται ἀνθέρικος. καὶ Ἡσίοδος·

οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

καὶ ἀσφοδελὸς ὁ τόπος ὁ ἔχων ἀσφοδέλους, καὶ Ὅμηρος·

βῆ κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

— *Πολυγνάμπτω τὲ σελίνω*: πολύγναμπτον λέγεται, ὅτι οὖλόν ἐστιν, ὡς καὶ καμπάς τινας ἔχειν.

Rec. (Ἀσφόδελος βοτάνη παύουσα τὰ ἀφροδίσια. N.)

Vs. 69. 70.

Rec. *Καὶ πίομαι μαλακῶς*: ἤγουν ἡδέως, ἐν ἀναπαύσει.

Vet. (*Αὐταῖσιν κυλίκεσσι*: οὐ διαιρῶν εἰς μικρά, ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀπνευστὶ πίνων. p.) — (*Αὐταῖσι κυλίκεσσιν*: ἀντὶ τοῦ) ἀθρόως (πίνων καὶ ἀπνευστὶ ἐν αὐταῖς,) οὐ διαιρῶν εἰς τὰ σμικρότερα τῶν ἐκπωμάτων. — (*Τρύγα* δὲ τὸν νέον οἶνον·

τρύγα δ' εἶχεν ἐδωδήν. L. Gen.[b])

68) Οὔλῳ, πολυκαμπεῖ. τοιοῦτον γὰρ τὸ σέλινον. M. πολυελίκτου. N.
69) [*Μαλακῶς*:] ἐν ἀναπαύσει, ἀναπεπαυμένος. P. ῥαδίως. L.
70) [*Ἐς τρύγα*:] μέχρις οὗ ἅπαν ἐκροφήσῃ τὸ πόμα. M. — Ἐπιστηρίζων. M.

---

1) Schol. in Gen.[a] ante praecedens legitur sine priore ἡ. 3) //Gen.[b] 5) //Gen.[b] sine τ'. 5) κόνιζαν κνίζαν 4. 6) τὸ ψυκτ. Gen.[b] 6) δεσμοφ. Gen.[b] 7) τὸ φυτὸν om. Gen.[b] 8) ἀσφοδέλῳ sine δὲ Gen.[b] 10) *Hesiod. Op.* 41. — μαλάκῃ Gen.[b], ubi desunt μέγ' ὄν. 11) ἀσφ. δὲ τόπος Gen.[b] 12) *Hom. Od.* Λ,539, ubi φοίτα μακρὰ βιβῶσα κατ' ἀ. λ. — βῆ] ante Brub., βῆ δὲ Gen.[b] et vulg. — ἀσφοδελῶν ante Heins. 13) //Om. Gen.[a.b.] Lips. — πολυγνάπτῳ et πολύγναπτον p. 17) //*Lips. ἐν ἀναπαύσει. 20) //3. 4. L. Gen.[b], quibus e libris additamenta accesserunt. — αὐταῖσιν κυλίκεσι Gen.[b] 21) ἀθρόως] καὶ ἀθρόως vulg., ἡδέως 3. 4. L. Gen.[b] 21) καὶ ἀπνευστὶ] L. ut Kiessl. divinaverat, καὶ ἀναπνευστὶ 3.[2] 4.[2], καὶ ἀνπνευστὶ 3.[1] 4.[1], καταπνευστὶ Gen.[b] 21) ἐν αὐταῖς] 3.[1] 4.[1.2], om. rell. 22) σμικρότερα] L., μικρότατα 3. 4. vulg. — 25) ὅλῳ cod., cf. l. 14.

Rec. Καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων: ἤγουν μέχρι τρυγὸς ἀντὶ τοῦ τοῦ ἐν τῷ πυθμένι τῆς κύλικος οἴνου. τρὺξ δὲ κυρίως ὁ νέος οἶνος λέγεται, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ παλαιός· νῦν δὲ τὸν τρυγίαν λέγει.

Vs. 71.

Rec. Αὐλησεῦντι δέ: ἀντὶ τοῦ αὐλήσουσι. αὐλεῖν τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν· ἐνταῦθα δὲ τὸ αὐλήσουσιν ἀντὶ τοῦ ᾄσουσιν. — (Ἀχαρνεύς: Ἀττικὸς ἀπὸ δήμου, ἢ ὄνομα κύριον. *E. *N. Gen.[a]) —

Vet. Εἷς μὲν Ἀχαρνεύς: Ἀττικός· Ἀχάρναι γὰρ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, (ὃς οὕτως ὠνόμασται ἀπό τινος Ἀχαρνέως ἄρχοντος. M. Gen.[a])

Vs. 72.

Vet. Εἷς δὲ Λυκωπίτας: ἤγουν Αἰτωλός. Λυκωπίτας γὰρ ὁ ἀπὸ Λυκώπης, ἡ δὲ Λυκώπη πόλις Αἰτωλίας. ἢ ἀπὸ δήμου· Λύκωπος γὰρ δῆμος Αἰτωλῶν. ἢ Λυκωπίτας: ⟨ὁ ἀπὸ Λυκώπης, πόλεως Αἰτωλίας⟩ ἐκ Λυκωπέως ἐχούσης τὴν κλῆσιν. — Ὁ δὲ Τίτυρος: ὄνομα κύριον αἰπόλου. τινὲς δὲ παρὰ Δωριεῦσι τοὺς Σατύρους ἀποδεδώκασι λέγεσθαι. — (Ὄνομα κύριον, ἢ ὁ Σάτυρος. p.)

Vs. 73.

Vet. Ὡς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσατο: ὄνομα κύριον.

71) Ἀττικός. Lips.

72) Αἰτωλὸς ἀπὸ Λυκώπης πόλεως Αἰτωλίας. M. Lips. — [Τίτυρος:] ὄνομα ποιμένος. E. ὄνομα κύριον. Lips. — [Ἔγγυθεν:] ἱστάμενος. E. — Ἀπὸ τοῦ πλησίον ᾄσει (διὰ στόματος. M.) M. Lips.

---

1) //*Lips. et *P. μέχρι ... οἴνου. 1) καὶ νέου οἴνου post μέχρι inserit *P. 2) ἀντὶ τοῦ τοῦ] ἀντὶ τοῦ *P. Lips., τῆς vulg. 2) οἴνου] P., τοῦ οἴνου Lips. vulg. 6) //Gen.[a] Lips. inde ab αὐλεῖν. 7) αὐλήσουσιν] Lips., αὐλησεῦντι vulg., αὐλησέντι ante Heins. 8) ἢ pro Ἀττικὸς E. N. 8) ἤγουν pro ἢ Gen.[a] 10) //Gen.[b] sine εἷς μέν. 10) Ἀχάρνα Gen.[b] 11) τῆς om. Gen.[b] — δῆμος τ. Ἀ. (δ. Ἀττικὸς Gen.[a]) etiam M. Gen.[a] cum seqq. — ὃς οὕτως om. Gen.[a] 14) //Gen.[b], ubi ἧς Λυκ. 14) αἰπόλος· Λυκώπη γὰρ πόλις mediis omissis L. Gen.[b] 15) Λυκῶπις pro Λυκώπη Vulc. 16) Αἰτωλῶν] Geel., ἀποίκων vulg. 16) Λυκωπίτας om. L. Gen.[b] — ἐν Gen.[b] 17) ἐχούσης] L. Gen.[b], ἔχων vulg. 18) //Gen.[b] omisso κύριον. 22) //Gen.[b] c. lemm. ὡς πόκα τ. Ξ. — 24) Αἰτωλίας om. M.

⟨ἢ⟩ ὡς τὸ κενεᾶς. ἀπέδοσαν δὲ τῆς ἐκ Κρήτης ξένης. ἢ γράφεται τᾶς Ξάνθας [ὡς ἔν τισιν]. — Ἄλλως. Μία τῶν Νυμφῶν ἡ Ξενέα· ἢ ὄνομα κύριον. — (Μοῦσα ἦν ἡ Ξενέα. L.)

Vs. 74—77.

Rec. [Χ' ὡ ς ὄ ρ ο ς: τὸ πᾶν·] καὶ ὅπως περιήρχετο τὸ ὄρος ζητῶν αὐτήν, καὶ ὅπως αἱ δρύες αὐτὸν ἐθρήνουν, αἵτινες ἐκπεφυκυῖαί εἰσι παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἱμέρα, ὁπηνίκα ὡς χιὼν διερρεῖτο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ὑπὸ τὸν Αἶμον τὸν ἐπιπολὺ διήκοντα, ἢ ὑπὸ τὸν Ἄθων ἢ ὑπὸ τὴν Ῥοδόπην, ἢ ὑπὸ τὸν Καύκασον τὸν περὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς ὄντα.

Vet. Ἱ μ έ ρ α α ἶ τ ε φ ύ ο ν τ ι: Ἱμέρα γενικὴ πτῶσις. ἔστι δὲ πόλις Σικελίας καὶ πηγὴ καὶ ποταμὸς ἀπὸ ταύτης ἔχων τὴν ἀρχήν. ἢ ποταμὸς Σικελίας καὶ πόλις ὁμώνυμος. — Ὑφ' Α ἶ μ ο ν ἢ Ἄ θ ω ἢ Ῥ ο δ ό π α ν: Αἶμος ὄρος Θρᾴκης ἀπὸ Αἵμου τοῦ Βορέου καὶ Ὠρειθυίας. καὶ ἡ Ῥοδόπη ὁμοίως ὄρος τῆς Θρᾴκης.

Rec. (Ὁ Αἶμος καὶ ἡ Ῥοδόπη ὄρη τῆς Θρᾴκης, Gen.[a.] Lips.) καὶ ἔτι ὁ Ἄθως, ὡς παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ·

Ἄθω ἀνέτελλε κολώνη
Θρηικίη.

73) [Ξ ε ν έ α ς:] γυναικός τινος. M. — Ἠράσθη, ἔρωτα ἔσχεν. M. Lips. ἐπεθύμησε. P.

74) [Ἀ μ φ ε π ο ν ε ῖ τ ο:] ἀνεστρέφετο. γράφεται ἀ μ φ ε π ο λ ε ῖ τ ο. 6. ἡ Ξενέα ψηλαφοῦσα τὸν Δάφνιν. L.

76) Καλῶς τὸ τήκειν· σημαίνει γὰρ τὸ τὸ κατὰ μικρὸν ὑπορρεῖν. L. — Τὸν μέγαν. P. τὸν εἰς μῆκος ἐκτεταμένον, ὑψηλόν. ὄρος Θρᾴκης ἀπὸ Αἵμωνός τινος ἄρξαντος ἐν τούτῳ. M.

---

1) κενεᾶς] Duebnerus, qui praeterea primus post κύριον puncto distinguendum esse vidit, καινέας L. Gen.[b.], Κενέας vulg., Κινέας Reisk. seqq. 1) ἀπέδωσαν ante Xyl., ἀπέδομαν L. 1) δὲ] L. Gen.[b.], δέ τινες vulg. 1) καὶ pro ἢ Gen.[b.] 2) τᾶς] L. Gen.[b.], τῆς vulg. 2) Ξάνθας] ξανθᾶς vulg. 2) ὡς ἔν τ. om. B. Gen.[b.] 2) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 3) ἡ ξενία ἢ νύμφη 3., ξενία p. 5) //Gen.[a.] sola habet αἵτινες ... Ἱμέρα cum lemm. α ἶ τ ε φ ύ ο ν τ ι. *Lips. καὶ ὅπως .... ὅπως αἱ — αἵτινες ... ὁπηνίκα — διερρεῖτο ... διήκοντα — ὑπὸ τὸν — ὑπὸ τὴν — ὑπὸ — τὸν περὶ κτλ. 11) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 14) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 15) Ὠρειθυίας] Toup., Ὠριθείας vulg., Ὠρειθείας Kiessl. 18) //Gen.[a.] Lips. 18) παρ'] Gen.[a.] Lips., παρὰ vulg. 19) *Apoll. Rh.* I, 601. — Ἄθω] M. E. Gen.[a.] Lips. vulg., Ἄθως Reisk. seqq. 20) θρηικίω 2., θρηικία Gen.[a.] — Sequuntur in Gen.[a.] glossae Suideae: Ἄ θ ω ς κ α λ ύ π τ ε ι (ubi ἐπειδὴ καὶ τὴν βοῦν) et Ῥ ο δ ό π η. ὄ. κ. καὶ ὄρος Θρ., ὅ. τὰ ῥ. ἔχει Ἕβρος ποτ. Θρ.

Vet. (*Ἦ Ἄθω ἢ Ῥοδόπαν*: Gen.[b.]) [*καὶ*] *Σοφοκλῆς*· *Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας ἁλός.* *ὠνόμασται δὲ ἀπό τινος γίγαντος Ἄθου, ὃς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ῥοδόπης τῆς Στρυμόνος. ἀπὸ τῆς μητρὸς οὖν τῆς Θρᾴκης τὸ ὄρος, ἀπὸ δὲ τοῦ υἱοῦ τὸ πέλας ἐπωνόμασται.* (*Ἄθως δὲ καὶ Ῥοδόπη ὀνόματα ὀρῶν Θρᾴκης.* Gen.[b.]) — (*Αἷμος καὶ Ῥοδόπη ὄρη Θρᾴκης.* ⟨*Ἄθως*⟩ *ὄρος Θετταλίας, ὃ διέκοψεν ὁ Ξέρξης. Καύκασος ὄρος Σκυθίας.* p.[1.]) — *Ἢ Καύκασον ἐσχατόεντα*: *τὸν ἐν ἐσχάτοις μέρεσι τῆς γῆς ὄντα.* — *Ἄλλως.* (*Ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα*: Gen.[b.]) *Ἀετόν φασιν εἶναι ποταμόν, περὶ* [*δὲ*] *τοὺς τόπους τοῦ Καυκάσου ὄρους λάβρως φερόμενον, τὴν χώραν Προμηθέως λυμαινόμενον, ὃν ἀπέστρεψεν Ἡρακλῆς, ἐξ οὗ φασιν ὁ μῦθος.*

Vs. 78. 79.

Vet. *Ἀσεῖ δ' ὡς ποκ' ἔδεκτο εὐρέα λάρναξ*: *τὶς αἰπόλος καλούμενος Κομάτας — ταὐτὸν δέ ἐστιν εἰπεῖν Μενάλκας — τοῦ οἰκείου δεσπότου θρέμματα νέμων ἐν Σικελίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῆς Θουρίας ἔθυε συχνάκις ταῖς Μούσαις. ὁ δὲ δεσπότης αὐτοῦ δυσχεράνας κατέκλεισεν αὐτὸν εἰς λάρνακα ξυλίνην πειράζων εἰ σώσειαν αὐτὸν αἱ Μοῦσαι. δύο δὲ μηνῶν διελθόντων παραγενόμενος καὶ ἀνοίξας ζῶντα μὲν αὐτὸν εὗρε, πλήρη δὲ καὶ τὴν λάρνακα κηρίων.* — *Ἄλλως. Εὐρέα λάρναξ*: *Λύκος φησὶ τῆς Θουρίας ὄρος Θάλαμον, ὑφ' ᾧ ἄντρον τῶν Νυμφῶν· καλοῦσι δὲ αὐτὰς Λουσιάδας οἱ ἐπι-*

77) [*Καύκασον*:] *ὄρος Σκυθίας.* M. P. — *Τὸν εἰς τὰ ἔσχατα τῆς γῆς διήκοντα.* K.

78) *Ἐδέδεκτο.* M. Lips. *ἐδέξατο τὸν Κομάταν.* M. — *Πλατεῖα.* M. Lips. *σκοτεινή.* E.

---

1) //Gen.[b.] sine *καί*, et Phav. s. v. *Ἄθως* inde ab *Ἄθως σκιάζει.* 2) *Soph. fr.* 362. W. — *Ἄθω* Gen.[b.] 3) *Ἄνθου* 3., *ἄρχου* Gen.[b.], *ἀρχαίου* 4., *ἄρχοντος* L. 4) *ἀπὸ μητρὸς* Gen.[b.] 4) *γοῦν* 4. L. Gen.[b.] 5) *δὲ υἱοῦ* Gen.[b.] 5) *πέλας*] *πέλαγος* vulg. 7) Wartonus inter *Θρᾴκης* et *ὄρος* lacunam significavit; *καὶ ἔτι ὁ Ἄθως* supplevit Kiessl. 7) *ὃ διέκοψεν*] Kiessl., *ὅδε ἔκοψεν* cod. 8) *αυκασος* cod. 8) //Om. Gen.[a.b.] Lips., habet p.[1.] sine *ἢ Καύκ.* deinceps post sch. praec. 9) *τὸν* et *τῆς γῆς* om. p. 9) //Gen.[b.] 11) *δὲ* om. L. Gen.[b.] 15) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 20) *σώζονδα* p. 21) *ἐλθόντων* vulg. ante Reisk. 22) *δὲ τὴν* p., *δὲ καὶ λάρν.* Reisk. seqq. 23) //Gen.[b.] — *Λύκος*] Kiessl. auctore Toupio, *Λύκιος* Gen.[b.] vulg. 23) *Θάλαμον*] L. Bar. Can. Gen.[b.] vulg., *θαλαμὼν* Reisk. seqq., *θαλ. καλούμενον· ἐκεῖ δὲ ὑπάρχει ἄντρον* Bar. 23) *ὑφ' ᾧ*] Gen.[b.], *ὑφ' ὃ* vulg. 24) *αὐτὰς Λουσιάδας*] Duebnerus viam monstrante Valckenario ad Id. I, 22., *αὐτὸ Ἀλουσίας* vulg., *αὐτὸν Ἀλουσίαν* Can.

χώριοι ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος Λουσίου ποταμοῦ. ἐν τουτῳ ποιμὴν ἐπιχώριος δεσπότου θρέμματα βόσκων ἔθυεν ἐπὶ συχνὰ ταῖς Μούσαις. οὗ χάριν δυσχεράνας ὁ δεσπότης εἰς λάρνακα κατακλείσας αὐτὸν ἀπέθετο[. ἐν τούτῳ ἐδίσταξεν ὁ δεσπότης βουλευόμενος], εἰ σώσειαν αὐτὸν αἱ θεαί. παραδραμόντος δὲ διμηναίου χρόνου παραγενόμενος καὶ τὰ ζύγαστρα τῆς λάρνακος διανοίξας ζῶντα κατείληφε. καὶ τὴν λάρνακα πεπληρωμένην κηρίων εὗρεν. ἄνακτα δέ φησι τὸν δεσπότην.

Rec. (*Τὸν αἰπόλον*: *οὗτος φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ δεσπότου διὰ τὸ συχνὰ θύειν ταῖς Μούσαις ἐναπεκλείσθη ξυλίνῃ λάρνακι.* Gen.[a]) — *Κακῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ἄνακτος*: *διὰ τὰς κακοτρόπους δυσσεβείας τοῦ δεσπότου αὐτοῦ.*

Vet. (*Ἀτασθαλίῃσιν ἄνακτος*: Gen.[b]) *φασὶν ὅτι ὁ Θεόκριτος τὰ τοῦ Δάφνιδος εἰς τὸν Κομάταν τοῦτον μετέθηκε. τοῦτον γὰρ ἡ μήτηρ ἐξέθηκε τὸν πατέρα ἄνακτα εὐλαβουμένη, εἰδυῖα ὅτι οὐ πείσει ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ διακορηθῆναι λέγουσα.*

Vs. 80. 81.

Rec. *Ὥς τέ νιν αἱ σιμαί*: *ὅπως τε αὐτὸν αἱ σιμαὶ μέλισσαι ἔτρεφον ἀπὸ τοῦ λειμῶνος δι᾽ ἀνθέων ἁπαλῶν ἐρχόμεναι εἰς τὴν κέδρον, ἤγουν τὴν λάρνακα, ἥτις ἦν ἀπὸ κέδρου κατεσκευασμένη, τὴν ἡδεῖαν, διὰ τὴν ἐπισκοπὴν δηλονότι τῶν θεῶν.*

Vet. (*Ὥστε νιν αἱ σιμαί*: Gen.[b]) *σιμὰς καλεῖν ἔθος τὰς μελίσσας· τὸ γοῦν πρὸς ὑποδοχὴν τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἄγγος σίμβλον καλοῦμεν, ὅπου τὸν κάματον τῶν σιμῶν βάλλουσι, σιμοβόλον τι ὄν.* —

79) *Μωρίαις.* C. E. — *Τοῦ κυρίου αὐτοῦ.* 6.

81) *Τὴν λάρνακα τὴν ἀπὸ κέδρου κατεσκευασμένην, ἥτις εἶχεν ἐκεῖνον.* M. — *Ἁπαλοῖς, νεαροῖς.* M.

---

1) *Λουσίου*] Duebnerus, *Ἀλουσίου* vulg. 2) *ἔθυεν ἐπὶ συχνὰ*] Gen.[b], *ἐθ. ἐπισυχνὰ* 4. Can., *ἐθ. ἐπὶ συχὰρ* L., *ἐπέθυε συχνὰ* Vulc., *ἔθυε συχνῶς* vulg. 4) *ἐδίσταξεν* L. 5) *θεαὶ*] 3. 4. L. Gen.[b] Vulc., *Μοῦσαι* vulg. 6) *διμηναίου*] Gen.[b] vulg., *μηναίου* L., *διμηνιαίου* Reisk. seqq. 8) *δεσποτὰν* Gen.[b] 11) //* Lips. 13) //Gen.[b] 14) *μετέθηκε*] Toup., *ἐξέθηκε* vulg., *μετέθ. τ. γὰρ* om. L. Gen.[b] 16) *πείσῃ* L. 16) *Ἑρμοῦ*] Lennepius *de Daphn.* p. 161, *χρυσοῦ* vulg. 16) *διακορισθῆναι* Gen.[b] 19) // Gen.[a] c. lemm. *κέδρον ὡς τε νῦν αἱ σ.*, Lips. c. lemm. *ὥς τέ νιν.* 21) *ἤγουν*] Gen.[a] Lips. et ex Vat. Wart. seqq., om. vulg. 24) //Gen.[b], ubi *οὕτω* pro *σιμάς*. 26) *βάλλουσι*] 3. 4. L. Gen.[b], *βάλουσι* Vulc., *βάλλομεν* vulg. 27) *σιμοβόλον τι*] ante Heins, *σιμόβολόν τι* vulg. 27) *ὢν* ante Brub.

Vs. 82.

Rec. Οὕνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ: ἤγουν διότι ἔχεε κατὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἡ Μοῦσα γλυκὺ νέκταρ· ἤγουν διότι ἦν ἄριστος μουσικός.

Vet. (Κατὰ στόματος χέε νέκταρ: Gen.[b.]) αἱ Μοῦσαι γὰρ αὐτὸν ᾄδειν ἐποίησαν· ἢ αἱ Μοῦσαι αὐτὸν γλυκύτατον τραγῳδὸν ἐποίησαν. δηλοῖ δὲ διὰ τοῦ νέκταρος ὑπερβολικήν τινα μελιχρότητα, ἤτοι τὴν γλυκυφωνίαν. συνεκδοχικῶς δὲ ἀπὸ μιᾶς τὰς πάσας δηλοῖ, (διὰ δὲ τοῦ νέκταρος τὸ γλυκύφωνον. Gen.[b.])

Rec. Ἐπὶ ἀορίστου τὸ ἔχεε· τὸ πρῶτον πρόσωπον αὐτοῦ ἔχεα. — Νέκταρ τὸ τῶν θεῶν πόμα, ἀμβροσία δὲ ἡ τούτων τροφή.

Vs. 83—86.

Rec. Ὦ μακαριστὲ Κομάτα: [τὸ πᾶν·] ὦ μακαρισμοῦ ἄξιε Κομάτα, σὺ δὴ ταῦτα ἔπαθες, καὶ σὺ κατεκλείσθης εἰς λάρνακα, καὶ σὺ μελισσῶν κηρόμελι σιτούμενος χρόνον μιᾶς ὥρας τοῦ χρόνου, ἤγουν τοῦ ἔαρος, ὅτε τὸ μέλι ἐργάζονται αἱ μέλισσαι, ἐξεπόνασας [— ἢ ἐξετέλεσσας· γράφεται γὰρ καὶ οὕτως —] ἤγουν μετὰ πόνου διήνυσας. εἴθε ἀποκείμενον ἦν εἶναί σε ἐναρίθμιον τοῖς ζῶσιν ἐπ᾽ ἐμοί, ἤγουν ἐπὶ τῇ ζωῇ τῇ ἐμῇ. — (Ἔτος ὥριον: χρόνον ἕνα, ἢ μίαν ὥραν τοῦ χρόνου, ἤγουν τὸ ἔαρ, ὅτε τὸ μέλι ἐργάζονται αἱ μέλισσαι. E. — Ὤφελες: ἀποκείμενος ὑπῆρχες. E.)

Vet. (Ὦ μακαριστὲ Κομάτα: Gen.[b.]) πέπλασται τὰ περὶ τοῦ Κομάτα ὑπὸ τοῦ Θεοκρίτου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὐ

82) Ὅτι ἦδε γλυκύ, δηλονότι μουσικὸς ἄριστος. L. — Πόμα ἡδύ, ὃ οἱ θεοὶ πίνουσιν, ἤγουν τὴν ᾠδήν. M.

83) Τὸ τρέφεσθαι ὑπὸ μελισσῶν ἔπαθες. M.

---

2) //*Lips. praeter prius ἤγουν et τοῦ. 5) //Gen.[b.] omissis αἱ Μοῦσαι ... ἤ. 6) τὸν αὐτὸν Gen.[b.] 8) τὴν pro τινα Gen.[b.] et vulg. ante Reisk. — ἤτοι] ἢ vulg. 9) τὰς om. Gen.[b.] 11) //*Lips. — ἐπὶ ἀ. τὸ ἔχεε] Lips., τὸ δὲ χέε νέκταρ ἐπὶ ἀ. vulg. 11) αὐτοῦ] Lips. et ante Heins., om. vulg. 12) //Gen.[a.] Lips. 15) //Gen.[a.] inde ab σιτούμενος pro duobus scholiis habet αἴθ᾽ ἐπ᾽ ἐμοί: εἴθε ἀποκ. κτλ. (haec etiam M.) et ἔτος ὥριον: χρόνον ... μέλισσαι. Lips. s. l. ὦ μακ. ἄξιε — σὺ δὴ — ἔπαθες — κατεκλείσθης — σὺ — κηρόμελι σιτ., tum in marg. χρόνον ... μέλισσαι, postremo s. l. μετὰ τοῦ πόνου κτλ. 18) ἐργάζονται αἱ μέλισσαι] Gen.[a.] Lips., ἐργάζεται vulg., cf. lin. 23. 19) ἐξετέλεσας Call., ἐξετέλασας Bas. II. et ante Scult. 21) ζωοῖς (M.) Gen.[a.] 22) ἢ] τουτέστι cod. 25) //Gen.[b.] 26) παρὰ τοῦ Κομήτου Gen.[b.] 26) παρὰ om. Gen.[b.]

παραλαμβανόμενα. *ὑπὸ μελισσῶν τρεφόμενον* ⟨*ἐποίησε*⟩ *τὸν Κομάταν, καθάπερ ὁ Δάφνις ἱστορεῖται·*

οὐχὶ κεράσταν, ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ.

— *Κατεκλάσθης*: *ἡ κλεὶς παρὰ Δωριεῦσι κλὰξ λέγεται, ἀφ' οὗ τὸ κατεκλάσθης.* — *Ἔτος ὥριον* [*ἐξετέλεσσας* — *γράφεται καὶ*] *ἐξεπόνασας*: *τινὲς τὸν ὅλον ἐνιαυτόν. δύναται δὲ ἔτος οὐ πάντως τὸ δωδεκάμηνον λέγειν, ἀλλὰ τὴν τῶν ὡρῶν μεταβολήν. διαιρεῖται δὲ εἰς δ'. τὸ γοῦν ἔαρ ὁ Θεόκριτος ὥριον εἶπε, τουτέστι τὸν τριμηνιαῖον καιρόν. διὰ γὰρ* [*τοῦ*] *τριμηνιαίου καιροῦ πληροῦνται αἱ τέσσαρες ὧραι τοῦ χρόνου.* — *Ἤ εἰς ὥρας περιεγένου, ἢ εἰς δύο μῆνας τοῦ ἔαρος.* — *Αἴθ' ἐπ' ἐμοί*: *Δωρικὸν τὸ αἴθε, Ἰωνικὸν τὸ εἴθε· ἔστι δὲ ἐπίρρημα εὐκτικόν. τὸ δὲ ἦμεν ἀντὶ τοῦ εἶναι Δωρικῶς.*

Vs. 87—92.

Rec. *Ὥς τοι ἐγὼ ἐνόμευον*: [*τὸ πᾶν·*] *ἵνα ἐγὼ τὰς καλάς σου αἶγας κατὰ τὰ ὄρη ἔβοσκον τῆς σῆς φωνῆς ἀκούων,* (— *Ἀριστείδης· ἵν' ἀμφοτέροις ἐκέρδαινον.* M. —) *σὺ δὲ ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις ἡδέως μελίζων, ἤγουν ᾄδων, κατέκεισο θεῖε Κομάτα. καὶ οὗτος μὲν τόσα εἰπὼν ἐπαύσατο, μεθ' ὅν αὖθις καὶ ἐγὼ τοιαῦτα ἔφην, ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔφην.*

Vet. *Λυκίδα φίλε· πολλὰ μὲν ἄλλα Νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν*: *ἐν εἰρωνείᾳ ὡς πρὸς αἰπόλον· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν*

85) *Κηρόμελι σιτούμενος, τρεφόμενος.* M. — *Καιρὸν ἐαρινόν.* M. *ὁλόκληρον χρόνον. ἢ τὸ ἔαρ.* E. — *Μετὰ πόνου διήνυσας, ἐξετέλεσας.* E. N. *ἐπλήρωσας.* M. —

86) *Ἐν τῇ ζωῇ ἐμοῦ.* L. *ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐμοῦ.* E. N. *νῦν ὅτε εἰμὶ ἐγώ.* M.

90) [*Ἀπεπαύσατο*:] *περισσὴ ἡ ἀπό.* E. — *Μεθ' ὅν αὖθις, μετὰ τόνδε κατὰ ἀντιστροφήν.* M. *μετὰ τοῦτον δὲ αυθις.* E.

92) *Κατὰ τὰ ὄρη βοῦς νέμοντα.* M. Lips.

---

3) *Pseudo-Theocr. Syring. Vs.* 3. *ἐφάψατο* pro *θρέψατο* 4. Gen.[b], *ποτ' ἐφάψατο* L. 4) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 5) //Gen.[b.] — *ἐξετέλεσσας γρ. καὶ* om. L. Gen.[b.] 6) *τὸν* om. Gen.[b.] 7) *δὲ*] add. L. 7) *ἔτος*] *οὗτος* 3. L. Gen.[b.] et ante Heins., *οὕτως* vulg. 8) *διαρεῖται οὖν* Gen.[b.] 10) *τοῦ* om. Gen.[b.] 11) //Gen.[b.] — *παρεγένου* vulg. 12) //Gen.[b.], ubi *εἴθε· Δ. δὲ τὸ αἴθε. Ἰακὸν δὲ τὸ εἴθε· εὐκτ. ἐπίρρημα* Gen.[b.] 13) *ἦμεν*] Gen.[b.], *ἦμες* vulg. 16) //* Lips. *ἵνα .... ἀκούων — σὺ — ἤγουν ἡδέως ... κατέκεισο — καὶ ὁ — ἀντὶ τοῦ ἐπαύσατο κτλ.* 17) *αἶγάς σου* Lips. 18) *Ἀριστείδης*] Duebn. tac., *-δας* M.[3.] 19) *ἡδέως*] Lips., *ἡδέα* vulg. 21) *ἔφην* prius] Lips., *ἔφαν* vulg., *ἐφάμαν* Reisk. seqq. 22) //Gen.[b.] c. lemm. *κἠμὲ ἐδίδαξεν.*

αἱ Μοῦσαι. εἰ μή τις παρέργως τὰς Νύμφας ἀκούει Μούσας· οὕτω γὰρ αὐτὰς οἱ Λυδοὶ καλοῦσιν.

Vs. 93.

Vet. Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα: ἐπὶ τὴν τοῦ Διὸς βασιλείαν· λέγει δὲ τὸν οὐρανόν.

Vs. 94. 95.

Rec. Ἀλλὰ τόγ᾽ ἐκ πάντων: ἀλλὰ ἐκ πάντων τοῦτό ἐστι καταπολὺ ὑπερέχον, ὅπερ ᾄδειν ἄρξομαι· ἀλλ᾽ ἐπάκουσον.

Vet. [Ὅ,ττι κ᾽ ἀείδειν: τὸ ὅττι κ᾽ ἀείδειν γράφεται καὶ] ὧ τυ γεραίρεν [ἔν τισιν ἀντιγράφοις· καὶ λέγει·] ᾧτινί σε τιμήσω, ἢ δι᾽ οὗ, ἵν᾽ ᾖ γενική. τὸ δὲ ἐκ πάντων ἀντὶ τοῦ· ὃ μέλλω λέγειν παρὰ τὰ ἄλλα διενήνοχε. — (Γράφεται καὶ ὧ τὺ γεραίρευ ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε σύ. p.)

Rec. Ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοίσαις: ἐπεὶ φιλῇ ὑπὸ τῶν Μουσῶν, τουτέστιν ἐπεὶ μουσικὸς εἶ. ἄρχεται τῆς ᾠδῆς ὁ Θεόκριτος.

Vs. 96. 97.

Vet. Σιμιχίδᾳ μὲν Ἔρωτες ἐπέπταρον: καθὸ τῶν πταρμῶν οἱ μὲν ὠφελοῦσιν, οἱ δέ εἰσι βλαβεροί. [καὶ γάρ, φησίν, αὐτὸς σφόδρα Μυρτοῦς ἐρᾷ.] ὁ δὲ Ὅμηρος ἐπ᾽ ἀγαθῷ τὸν πταρμόν φησιν·

93) [Που:] ἴσως, ἢ περισσόν. M. περισσόν. Lips. — Παροιμία. L. — Τουτέστιν ἐξάκουστα ἐγένοντο. E. N.

94) [Γερέρευν:] ψάλλειν. w.

95) Ὑπάρχεις. M. N. P. Lips.

96) Ἤγουν ἐμοί. E. M. P. — Ἐπῆλθον, ἐπὶ κακῷ ἔπεσον καὶ ἐγένοντο, ἢ ἐπὶ καλῷ. L. ἐπέπνευσαν. M. P. Lips. ἐπῆλθον ἱπτάμενοι. M. P. ἐμνήσθησαν, βαρέως ἐπέπνευσαν. C. συνέβησαν. E.

---

1) ἀκούει. Μούσας γὰρ L. Gen.[b] cod. 4) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 7) //Gen.[a.] *Lips. 8) περιέχον Gen.[a.] 8) ἄρχομαι M. 8) ἀλλ᾽ ἐπ. om. Gen.[a.] Lips. 9) //L. Gen.[b.] sine circumscriptis. 10) ᾧτινι pro ὧ τυ Gen.[b.] 12) περὶ pro παρὰ vulg. ante Reisk. 12) Ex p. ab Gaisf. afferuntur ὧ τυ seqq. tanquam post γράφεται καὶ l. 10. posita, unde haec praemisi. 13) τυ γεραίρεν cod. 14) //Lips. 15) εἶ] Lips, εἷς vulg. Seqq. om. Lips. 18) //Gen.[a.b.] c. lemm. ἐπέπταρον, illo post SchRec. Vs. 100 μέγ᾽ ἄριστος. 19) ὠφελοῦσιν, οἱ δέ εἰσι] Gen.[a.b.], εἰσιν ὠφέλιμοι, οἱ δὲ vulg. 19) καὶ γὰρ ... ἐρᾷ om. Gen.[a.], φησὶν om. Gen.[b.] Ante Reisk. post αὐτὸς distinctum erat, ut ea vox cum φησὶν jungeretur. 20) Ὅμ. δὲ Gen.[a.] 20) ἐπ᾽ ἀγαθῶν φησὶν Gen.[b.]

οὐχ ὁράᾳς, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρεν.

(*ὡς καὶ ἐνταῦθα.* Gen.[a]) — *Ἦ γάρ: περὶ ἑαυτοῦ ὁ ποιητής φησι· τῷ Σιμιχίδῃ οἱ Ἔρωτες ἐπέπταρον. τῆς γὰρ Μυρτοῦς τοσοῦτον ἐρᾷ, ὅσον αἱ αἶγες ἔαρος. τὸν δὲ πταρμὸν ἐπὶ τῇ χείρονι μοίρᾳ.*

Vs. 98—102.

Rec. *Ὡ῏ρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος κείνω τἀνδρί:* *ὁ Ἄρατος δὲ ὁ κατὰ τὰ πάντα φίλτατος ἐκείνῳ τῷ ἀνδρί, ἤγουν τῷ Σιμιχίδῃ, ἔχει πόθον παιδὸς ἐντὸς τῶν σπλάγχνων, τουτέστιν ἐν τῇ καρδίᾳ. ἡ ὑπὸ τὸ ἐντὸς δηλοῖ ἐνταῦθα.* — (*ΑΝΕΡΙ: ἤγουν ἐμοὶ τῷ Σιμιχίδῃ. ὑπαλλαγὴν γὰρ ποιεῖται τοῦ προσώπου.* Q.)

Vet. (*Ἄρατος δ' ὁ πάντα:* Gen.[b]) *ὁ δὲ τοῦ Σιμιχίδα ἑταῖρος Ἄρατος ἐρᾷ παιδός· ἐπίσταται δὲ αὐτοῦ τὸν ἔρωτα Ἄριστις ὁ κιθαρῳδός, ὄνομα δὲ τοῦ παιδὸς Φιλῖνος.* — *Οἶδεν Ἄριστις: τὰ περὶ Ἀρίστιδος διὰ μέσου κεῖται. τὸ δὲ ἑξῆς· οἶδεν ὁ Ἄριστις, ὡς ἐκ παιδὸς Ἄρατος καὶ τὰ λοιπά.* (*ὁ νοῦς· οἶδεν ὁ ἀγαθὸς Ἄριστις, οὗτος δὲ κιθαρῳδός.* L. Gen.[b]) *τοῦτον δέ, φησί, τὸν Ἄριστιν οὐδὲ ὁ Ἀπόλλων ἐν Πυθῶνι παρὰ τοῖς ἰδίοις τρίποσι κιθαρῳδοῦντα βλέπων ἀποστρέφεται οὐδὲ φθονεῖ αὐτῷ ᾄδειν ἐκεῖ.* —

97) [*Ἐρᾷ:*] *ἐρῶ.* L. P.

98) [*Ὡ῏ρατος:*] *φίλος ἦν οὗτος τοῦ Σιμιχίδα.* E. — *Τήνῳ: τῷ Σιμιχίδᾳ, ἤγουν ἐμοί.* 6.

99) *Νεανίσκου τινὸς Φιλίνου.* M. — *Ἠπίστατο ὁ Ἄριστις τὸν ἔρωτα τοῦ Ἀράτου.* E.

---

1) *Hom. Od. P*, 545. Verba Homeri om. Gen.[a] — *ὁρᾷς* Gen.[b] — *ἔπταρεν* Gen.[b] et ante Heins., *ἔπταρε* L. 2) //Gen.[b] — *Ἦ γάρ: περὶ*] *ἣ γὰρ περὶ* vulg. 2) *περὶ αὐτοῦ ἄδ. ὁ π. φ.* Gen.[b] in Aderti collatione, ubi nescio quid *ἄδ.* velit, fort. *ἄδων.* 3) *ὅρα τὸν Σιμιχίδα* pro *τῷ Σ.* Gen.[b] 7) //Lips. s. l. *ὁ Ἀρ.* — *κατὰ* — *φίλτατος ... Σιμ.* — *ἐντὸς ... καρδίᾳ,* tum in marg. verba *ἡ ὑπὸ κτλ.* post proximum SchRec. ut vulgo, unde transposui. 13) //Gen.[b] — *ὁ δὲ ... ἐπίσταται δὲ*] Gen.[b], *ὁ Ἀρ. δὲ τοῦ Σ. φίλος ὢν ηρα παιδός· ᾔδει δὲ καὶ ἠπίστατο* vulg., *ἐρᾷ* etiam L. 15) *ὁ κιθ.* om. Gen.[b] 15) *τοῦ παιδὸς*] 4. L. Gen.[b], *τῷ ἐρωμένῳ παιδὶ* vulg., *παιδὶ* om. p. 15) //Gen.[b] c. lemm. *οἶδα Α.*, omissis *τὰ περὶ ... κεῖται* et *δέ.* 17) *ὑπ' ὀστέον ἐθέλγετ' ἔρωτι* pro *καὶ τὰ λοιπὰ* L. Gen.[b] (leg. *αἴθετ'*). 18) *ὁ νοῦς*] *ὁμολας* L., *ὁ μόλας* Gen.[b] 19) Ex Vat. Wartonus verba *τοῦτον δέ φασι τὸν Ἀρίστιδα* tanquam novum scholium post *ἐπιτάσεως* pag. 269. 7. inseruit, omisit Gaisf. 20) *βλέπων*] L. Gen.[b], *ἰδὼν* vulg. 20) *ἀποστρέφεται οὐδὲ φθονεῖ*] 3. 4. L. Gen.[b], *ἀποστραφήσεται οὐδὲ φθονήσει* vulg. 21) *αὐτὸν* Gen.[b] — 23) Gl6. male ad Vs. 96 relata erat hoc modo *Σιμιχίδᾳ: τήνῳ τῷ* etc., quod Duebn. correxit.

Rec. *Οἶδεν Ἄριστις*: οἶδεν ὁ Ἄριστις ὁ κιθαρῳδός, ὁ ἀγαθὸς ἀνήρ, ὁ μέγα ἄριστος, ὃν ᾄδειν σὺν φόρμιγγι οὐδὲ αὐτὸς ἂν ὁ Φοῖβος παρὰ τῷ τρίποδι μεγαίροι, ἀντὶ τοῦ μέμψαιτο, ὅπως ἕνεκα παιδὸς ὁ Ἄρατος καίεται ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ὑπ' ὀστέον, ἤγουν μέχρι μυελῶν. — *Μέγ' ἄριστος*: ἀντὶ τοῦ καταπολὺ ἄριστος. ποιητῶν δὲ καὶ αὕτη ἐστὶν ἐξουσία, τὸ ὑπερθετικοῖς χρῆσθαι μετὰ ἐπιτάσεως. — *Μεγαίροι*: τὸ μεγαίρειν τὸ φθονεῖν δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ τὸ μεγαίροι ἀντὶ τοῦ μέμφοιτο λέγεται. σύνηθες δὲ τοῦτο τοῖς ποιηταῖς τῷ φθονεῖν ἀντὶ τοῦ μέμφεσθαι χρῆσθαι, καὶ τῷ φθόνῳ ἀντὶ τῆς μέμψεως, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ·

ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
γυναῖκας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε.

Vs. 103—105.

Vet. *Τόν μοι Πὰν ὁ μόλας*: ἐπικαλεῖται τὸν Πᾶνα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τοιοῦτός ἐστιν. (καὶ Καλλίμαχος·

Πὰν ὁ Μαλειήτης τρύπανον αἰπολικόν.

3. 4. L. Gen.[b.]) — *Ὁμόλας* δὲ Θετταλίας ὄρος ὡς Ἔφορος καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ὁμολωίων, καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν. — Ἄλλως. Ὅμολος ὄρος Θετταλίας, ἔνθα τιμᾶται ὁ Πάν. εὔχεται δὲ αὐτῷ ὡς παιδεραστῇ.

Rec. (*Τόν μοι Πάν*: Gen.[a.]) [ὁ νοῦς·] ὅν, παῖδα δηλον-

100) Ὃν ᾄδειν σὺν φόρμιγγι ἐπῄνει. P.

101) Κωλύει ἀποτρεπόμενος. L.

102) Οὕτως. C. E. M. — Ἐκ παιδικῆς ἡλικίας, ἢ ἕνεκα παιδός τινος. E. L. — Ἤγουν μέχρι μυελοῦ τοῦ ὑπὸ τὸ ὀστοῦν. M.

103) Ἐπιθυμητὸν διὰ τὸ εὐπρεπὲς εἶναι. M. ἀγαπητόν. E. — Ἐκληρώσω οἰκεῖν. M.

---

1) //Gen.[a.] Lips., etiam hic c. lemm. 1) ὁ κιθ. om. Gen.[a.] 2) ὁ μέγα om. Gen.[a.], μέγα om. Vatt. E. Lips. 4) ὅπερ ἔννεκα Gen.[a.] 4) τοῦ] add. E. P. Gen.[a.] 5) ὀστέον] E. Lips., ὀστέων vulg. 5) //Gen.[a.] Lips., etiam hic c. lemm. — ἀντὶ τ. κ. ἄρ. om. Gen.[a.], ubi τῶν ποιητῶν καί. 7) //Gen.[a.] Lips. sine lemm. 8) μεγαίρει Lips., μεγαίρειν iterum Gen.[a.] 9) τὸ φθονεῖν Gen.[a.] 12) *Eur. Hec.* 288. 15) //Gen.[b.] 17) *Callim. fr.* 412. — ὁ Μαλειήτης] Toup., ὁμαλιήτης 4., ὁμαλιητὴς L., ὁ ὁμαλιήτης Gen.[b.], ὁμαλιήτην 3. 18) //Gen.[b.] — Ὁμόλας] 3. L. Gen.[b.], Ὁμόλος ante Scult., Ὅμολος vulg. 18) Εὔφορος 3. L. Gen.[b.] 20) Ὁμολωίων] Meursius in Graec. fer., Ὁμόλων vulg., ὁμήρων 3.[2.] 4. Gen.[b.], ὁμηρῶν L., μηρων 3.[1.] 20) //Om. Gen.[a.b.] Lips. — ἄλλως] 3.[1.], ἢ vulg. 23) //Gen.[a.] omissis ὁ νοῦς et παῖδα δηλ., *Lips. ὃν δι' ἐμὴν χάριν — ὃς ... Ὅμολος — μὴ κεκλ. αὐθ. — ἄγων .... ἔμβαλον — ὁ τρυφερός.

ότι, δι' ἐμὴν χάριν ὦ Πάν, ὃς ἔλαχες τὸ ἐπέραστον χωρίον τοῦ Ὁμόλου — ὄρος ἐπὶ Θετταλίας ὁ Ὅμολος — ἄκλητον, ἤγουν μὴ κεκλημένον, αὐθόρμητον, εἰς τὰς ἐκείνου, τοῦ Ἀράτου, χεῖρας ἄγων ἐμβάλοις, ἀντὶ τοῦ ἄγων ἔμβαλον. λέγω, εἴτέ ποτε Φιλῖνός ἐστιν ὁ τρυφερός, εἴτέ τις ἄλλος. — (*Φιλῖνος ὄνομα κύριον· ἢ φιλῖνος ὁ φίλιος, ὁ τὰ περὶ τῆς φιλίας ἐπισκοπῶν.* Gen.[a])

Vet. (*Ἄκλητον κείνοιο: ἤγουν καὶ πρὸ τοῦ καλεσθῆναι αὐτὸν παρ' ἐμοῦ ἐμβιβάσαις μου ταῖς χερσὶν αὐτόν, τὸν Φιλῖνον.* L. Gen.[b]) — (*Εἴτ' ἐστ' ἄρα* Gen.[b]) *Φιλῖνος ὁ μαλθακός: μαλθακὸς ὁ τρυφερός,* (*ἁπαλός* 4. Gen.[b]) *ἐκ τῆς μάλθης. αὕτη δέ ἐστι κηρὸς ἀμόργῃ συνηψημένος· χρίουσι δὲ αὐτῇ τὰς τῶν σανίδων γομφώσεις, ἀφ' οὗ διὰ τὴν ἔκλυσιν καὶ τὸ* [*τρυφερὸν καὶ*] *ἐν τῷ βίῳ λοιδόρημα λέγεται.*

Vs. 106—108.

Rec. Κὴν μὲν ταῦθ' ἔρδοις: καὶ ἐὰν τοῦτο ποιήσαις ὦ Πὰν φίλε, εἴθε μηδαμῶς σε οἱ παῖδες οἱ Ἀρκαδικοὶ μαστίζοιεν ὑπὸ τὰς πλευρὰς καὶ τοὺς ὤμους τηνικαῦτα, ὅτε ὀλίγα κρέα παρείη. — (*Σκίλλαισι:* Gen.[a]) *ἑορτή, φασίν, ἐτελεῖτο ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ, ἐν ᾗ οἱ παῖδες τὸν Πᾶνα σκίλλαις ἔτυπτον, ὅτε οἱ χορηγοὶ λεπτὸν ἱερεῖον ἔθυον καὶ μὴ ἱκανὸν τοῖς ἐσθίουσιν.* — (*Σκίλλα εἶδος βοτάνης πικρὰ καὶ θανατηφόρος τοῖς ἐσθίουσι.* Gen.[a])

104) *Ἐπιθήσαις, ἤγουν ἀγαγὼν ἔμβαλε.* M.
105) *Ὁ τρυφερὸς νέος.* P.
106) [*Ἀρκαδικοί:*] *Ἐνταῦθα τὸ μαστίσδοιεν σύναπτε.* M. — *Βοτάνη δηλητήριος ἀκανθώδης.* M.

---

1) *χωρίον*] Gen.[a] Lips., *πεδίον* vulg. 2) *τῆς Ὁμ.* ante Heins., *τὸ Ὁμ.* Gen.[a] 2) *ὄρους* Gen.[a] — *ἐπὶ*] Gen.[a] Lips., *γὰρ* vulg. 2) *ὃν ὁ Ὅμ.* Gen.[a], ubi sequentia sic: *ἐρείσαις: ἐμβάλῃς ἀντὶ τοῦ ἔμβαλε εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνου Ἀράτου μὴ κεκλ. αὐθ. τὸν παῖδα.* 4) *ἔμβαλον*] Lips. et ante Heins., *ἔμβαλε* Gen.[a] vulg. Seqq. om. Gen.[a] 6) *ἢ*] *καὶ* cod. 10) //Gen.[b] omissis *μαλθ. ὁ.* 12) *αὕτη γὰρ* L. Gen.[b] 12) *ἀμόργῃ*] p. et auctore Toupio Kiessl., *ἀμόλγῃ* L. Gen.[b] vulg. 12) *συνηψημένος*] 3., *συνεψ.* vulg., *συμμεμιγμένος* 4. L. Can. Gen.[b] Vulc. 13) Verba *χρίουσι* seqq. in 3. Can. bis posita sunt. — *χρ. γὰρ δὲ* Gen.[b] 13) *αὐτῷ* 4. Gen.[b] Vulc., *τῇ μάλθῃ* 3.[β] Can.[β] 13) *ἥλων* pro *σανίδων* p. 3.[β] Can.[β] 14) *ἐκκλησίαν* p. 3.[β] L. Can.[β] Gen.[b] — *καὶ τὸ τρ. καὶ* om. 3.[α] Can.[α], *τὸ τρ. καὶ* om. 3.[β] Can.[β], *τρ. καὶ* om. L. Gen.[b] 14) *γίνεται* 3.[α] Can.[α] 16) //Lips. 16) *ποιήσῃς* E. 19) //Gen.[a] Lips. — *τοῦ Ἀπόλλωνος ἑορτὴ* E. 22) Schol. in Gen.[a] legitur post *τραγόπους* pag. 271. 19.

Vet. Ἄλλως. *Παῖδες Ἀρκαδικοὶ* (*σκίλλαισιν* Gen.[b.]): οἱ Ἀρκάδες ἐπὶ θήραν ἐξιόντες, ἂν μὲν εὐτυχήσωσι, τιμῶσι τὸν Πᾶνα· εἰ δὲ τοὐναντίον, σκίλλαις [εἰς αὐτὸν] ἐμπαροινοῦσι, παρόσον ὄρειος ὢν τῆς θήρας ἐπιστατεῖ. — Μούνατος δέ φησιν ἑορτὴν Ἀρκαδικὴν εἶναι, ἐν ᾗ οἱ παῖδες τὸν Πᾶνα σκίλλαις βάλλουσι· γίνεται δὲ τοῦτο, ὅταν οἱ χορηγοὶ λεπτὸν ἱερεῖον θύσωσι καὶ μὴ ἱκανὸν ᾖ τοῖς ἐσθίουσι. διό φησι· *κρέα τυτθὰ παρείη*. — Τῶν ἐφήβων ἐν Σικελίᾳ γίνεται ἀγὼν ἐν σκίλλαις· καὶ οἱ νικήσαντες ταῦρον τὸν ὑπὸ τῶν γυμνασιαρχῶν τιθέμενον λαμβάνουσιν ἔπαθλον.

Vs. 109. 110.

Vet. *Εἰ δ' ἄλλως νεύσαις*: εἰ δ' ἄλλως ὦ Πὰν τὰ κατὰ τὸν Φιλῖνον τελέσειας καὶ μὴ βούλει συνελθεῖν αὐτὸν τῷ Ἀράτῳ, ἐπὶ κνιδῶν κοιμηθείης. — Τὸν [δὲ] Πᾶνά φασι γεννηθῆναι ἐκ τῆς Πηνελόπης συλλαβούσης ἐκ τῶν μνηστήρων, διὸ καὶ Πὰν καλεῖται, ὅτι ἐκ πάντων ἐσπάρη. ἕτεροι δὲ λέγουσι τὸν Ἑρμῆν εἰς τράγον μεταβληθέντα, καὶ τούτου ἐρασθεῖσα ἡ Πηνελόπη καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀχευθεῖσα ἔτεκε τὸν Πᾶνα. ἔστι δὲ ὁ Πὰν ⟨ὁ⟩ τραγόπους. — (Πηνελόπη γυνὴ γέγονεν Ὀδυσσέως. τούτου πλανωμένου τὴν πλάνην, ἣν ἐπλανήθη μετὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον, πολλοί τινες ἦλθον μνηστευόμενοι τὴν Πηνελόπην. ἣ δὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἀνε-

107) Ὅτε τὸ ἱερεῖον οὐχ ἱκανὸν εἴη. M. — Ὀλίγα. M.

108) *Εἰ μὴ οὕτω ποιήσεις ὡς λέγω, ἀλλὰ ἄλλως*. M. — *Ποιεῖν προθυμηθείης*. M. P. Lips. — *Σιδηροῖς ὄνυξι*. M.

---

1) //Gen.[b.] 2) *θήρας* Gen.[b.] 2) *ἂν ... τιμῶσι*] L. Gen.[b.] Vulc., *εἰ μὲν εὐθηρίας ἔτυχον, ἐτίμων* vulg. 3) *σκίλλαισιν* Gen.[b.], *σκύλλαισι* L. — *εἰς αὐτὸν* om. Gen.[b.] — *ἐμπαροινοῦσι*] *ἐμπαρσινοῦσι* Gen.[b.], *παροίνουν* ante Heins., *παρῴνουν* vulg. 4) *ὄρειος ὢν*] Bar. ut conj. Toup., *ὡρίων* vulg., *ὡρίαν* L. — *θύρας* ante Brub. 4) *ἐστι σταει* pro *ἐπιστατεῖ* Gen.[b.] 4) //Gen.[a.b.], qui *Μόνατος*. 5) *παῖδες*] Bar. Can. Gen.[a.b.] Vulc. mg. ut conj. Jacobs., *Παίονες* vulg. 6) *σκίλλαισι* L. Gen.[a.b.] 6) *γίνεται δὲ τοῦτο*] Bar., *Χῖοι δὲ* vulg. 8) //Gen.[b.] 9) *ἐπὶ σκ.* Gen.[b.] 9) *τὸν*] add. L. 10) *γυμνασίων ἀρχῶνται θέμενον* Gen.[b.] 12) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 14) //Gen.[a.b.] sine *δέ*. 14) *φησὶ* Gen.[a.b.] 15) *συλλαβοῦσαν* vulg. ante Reisk., *συλλαμβάνων* Gen.[a.b.] 17) *καὶ τούτου*] Gen.[a.b.], *καὶ* om. vulg. 18) *ὀλευθεῖσα* Gen.[b.] 19) Leguntur haec etiam in Nonni Monachi *συναγωγῇ ἱστοριῶν* ad Greg. Naz. (ed. Montagu Etonae 1610) I nr. 40, et apud Eudociam, quae saepius ex Nonno hausit, Viol. p. 323. — *Πηνελόπην τὴν τοῦ Ὀδυσσέως γυναῖκα*, *τούτου* omisso postea *τὴν Πηνελόπην* Eudoc., *τούτου δὲ πλανωμένου μετὰ* Nonn. 22) *μνηστευόμενοι*] Eudoc., *μνηστευσόμενοι* Nonn., *μεμνηστευόμενοι* L. 22) *ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*] Nonn. Eud., *ἡμέρας καὶ ἡμέρας* L.

βάλλετο μηδενὶ θέλουσα γαμηθῆναι διὰ τὸ περιμένειν τὸν Ὀδυσσέα τὸν ἄνδρα αὐτῆς. πάντες οὖν συμφραξάμενοι συγγεγόνασιν αὐτῇ, καὶ ἐγκυμονήσασα ἔτεκε τὸν Πᾶνα. διὸ καὶ Πὰν καλεῖται, ὅτι ἐκ πάντων ἐσπάρη. ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι πάνυ εὔμορφος καὶ σώφρων ἦν ἡ Πηνελόπη καὶ διὰ τοῦτο ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἑρμῆς, καὶ μετεβλήθη εἰς τράγον καὶ ἐκνοήσας αὐτὴν μαγείᾳ ἠράσθη τοῦ τράγου καὶ ὠχεύθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ συνέλαβεν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἔτεκε τὸν Πᾶνα. οὗτος δέ ἐστιν ὁ Πὰν ὁ τραγόπους. L.) — *Καὶ ἐν κνιίδαισι καθεύδοις: κνίδη ὑφ' ἡμῶν, ἀκαλήφη δὲ ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. ἔστι δὲ ἀγρία κνίδη, ἧς τὸν καρπὸν συλλέγουσιν, ὅταν τὸν πυρὸν ἀλοῶσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄγριον λάχανον.*

Vs. 111.

Vet. Εἴης δ' Ἠδωνῶν ἐν οὔρεσιν: ἔθνος Θρᾴκης. οὕτω δὲ ψυχροτάτη ἐστὶν ἡ Θρᾴκη, ὡς τρόπον τινὰ ἐργαστήριον ἀνέμων κληθῆναι. καὶ Ὅμηρος·

Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώτε Θρῄκηθεν ἄητον.

— *Ἄλλως. Οἱ Ἠδωνοὶ ἔθνος Θρᾳκικόν, ἔνθα ψῦχος πολὺ γίνεται· δυσχείμερον γάρ ἐστι. παρὸ καὶ τοὺς ἀνέμους ἐν αὐτῷ κατοικεῖν ἐμυθεύοντο.*

110) *Κεντούμενος.* M. *ξαινόμενος.* E. — *Λυπηθήσῃ.* M. *κατακνάσαιο.* M. Lips. *κατατμηθείης.* E. N. *κατακοπείης.* P. — *Ταῖς λεγομέναις τζουκνίδαις.* M. *ἐπὶ κνιδῶν* (*ὑπνώττοις*, M.) *κατακλίνοιο.* M. Lips.

111) *Μακεδόνων.* 6. M. P. *Ἠδωνοὶ ἔθνος ἐν Μακεδονίᾳ.* E. N. — *Ἐν ὄρεσι βόσκειν τὸ αἰπόλιον.* M.

---

1) *περιμένειν αὐτὴν τὸν* Nonn. Eud. 2) *συμφραξάμενοι*] *συμφρασάμενοι* Nonn., *φραξάμενοι* L., *δραξάμενοι* Eud. 3) *ἡ δὲ ἐγκυμ.* Nonn. 4) Post *ἐσπάρη* apud Eudociam quaedam de Pane Aegyptio interserta sunt, quae apud Nonnum alio loco II nr. 27 leguntur. 5) *εὔμορφος*] Nonn., *εὐμορφοτάτη* L. Eud. — *σώφρων ἦν ἡ Π. καὶ*] Nonn. Eud., *σωφρονοῦσα ἡ Π.* L. 7) *ἐκνοσήσασα αὕτη μανίαν* Eud. — *εἰς ἔρωτα αὐτοῦ ἐκίνησεν καὶ ὠχεύθη ὑπὸ τοῦ τράγου* pro *ἠράσθη τ. τρ. κ. ὠχ. ὑπ' αὐτοῦ* Nonn., *ὀχευθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ συνέλαβεν* Eud. 8) Post *Πᾶνα* addunt *τοῦτον δὲ ἐθεοποίησεν* Nonn. et *καὶ ἐθεοποίησεν αὐτὸν* sequentibus omissis Eud. 9) *ἐστιν ὁ Πὰν*] Nonn., *ἐστι .. ει* (?) L. 9) //Gen.[b.], ante schol. *τὸν Πᾶνα* pag. 271. 14., ubi *κνηῖδεσσι.* 10) *ἀκαλύφη* ante Heins., *ἀκαλύφθη* Gen.[b.] 10) *ἀπὸ* Gen.[b.]. 11) *δὲ καὶ* Gen.[b.]. — *αγριελαία* prō *ἀγρία* Can. Gen.[b.] Vulc., sed in Can. *λαι* ex corr. 12) *ἀλῶσιν* L. Gen.[b.] et ante Heins., *ἀλοῶσιν* Reisk. seqq. 14) //Gen.[b.], ubi recte *μὲν ἐν.* 15) *ψυχρότιτη* Gen.[b.] 15) *τόπον* Gen.[b.] 16) *καὶ*] add. Gen.[b.] 17) *Hom. Il. I*, 5. — *τύτε* et *ἄηττον* Gen.[b.] 18) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 20) *ἐμυθεύοντο*] p., *ἐμυθεύσαντο* vulg.

Vs. 112.

Vet. *Εὖρον πὰρ ποταμόν*: Ἀλκαῖός φησιν, ὅτι Ἕβρος κάλλιστος ποταμῶν. Διοκλῆς δὲ καταφέρεσθαι αὐτὸν ἀπὸ Ῥοδόπης καὶ ἐξερεύγεσθαι κατὰ πόλιν Αἶνον.

Rec. (Παρὰ τὸν Ἕβρον τὸν ποταμὸν τετραμμένος, ἤγουν νενευκώς, ⟨ἐγγύθεν,⟩ λέγω ἐγγὺς τῆς ἄρκτου, ἤγουν τοῦ βορείου μέρους. M. Y. *Lips.)

Vs. 114.

Rec. *Πέτρα ὑπὸ Βλεμύων*: λέγω ὑπὸ τῇ πέτρᾳ, ἤγουν τῷ ὄρει τῶν Βλεμύων, ἀφ' οὗ ὁ Νεῖλος οὐδαμῶς ἐστιν ὁρατός, ἤγουν βλέπεσθαι δυνάμενος. ἔθνος Αἰθιοπικὸν οἱ Βλέμυες, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς Αἰθιοπίας ᾠκισμένον.

Vet. Ἄλλως. (*Ὑπὸ Βλεμμύων*: Gen.[b]) Βλέμυες ἔθνος Αἰθιοπικὸν μελανόχρουν· οἱ αὐτοὶ δὲ τοῖς Τρωγλοδύταις. — *Οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός*: οὐ πάνυ δὲ ἐπαληθεύει τὸν Νεῖλον ἀθέατον εἰπών. — Ἤ· (*Ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός*: ὑπὲρ γὰρ p.) τοὺς Βλέμυας οὐκέτι γινώσκεται ὁ Νεῖλος πόθεν ἔχει τὰς πηγάς. — Νεῖλος δὲ ἀπὸ Νείλεω, ὃς μετὰ μάχην ἔκτισε Ναύκρατιν· ἢ ἀπὸ τοῦ νάειν λείως, ὅ ἐστι ⟨μὴ⟩

112) [*Εὖρον*:] τὸν ποταμόν. 6.

113) Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θέρους παρὰ τοῖς Αἰθίοψι τοῖς περὶ τὰ ἔσχατα τῆς Αἰθιοπίας ᾠκισμένοις. M. Y. Lips.

114) Ὄρους Αἰγύπτου ἀπὸ Βλεμύων τῶν ἐν αὐτῷ κατοικούντων. M.

---

2) //Gen.[b] — φησὶν ὅτι] L., φησιν Vat. (Gen.[b]), om. vulg. ante Wart. 2) *Alc. fr.* 102 *Bgk.* — Ἕβρος] 4., Εὖρος L. vulg. 3) ποταμός L. 4) ἐξερεύσεσθαι Gen.[b] 5) εὖρον Lips. pr., ἕβρον corr. — τετρ. ἤγ. νεν. om. Lips. 9) //Gen.[a] Lips. 10) *Βλεμμ.* E. L. P. in toto scholio (sed L. potius in seqq.). 10) ὁρατός] Gen.[a] Lips. vulg., ὁρατικός Kiessl. 12) ἐν τῇ ἐσχάτῃ τῇ Αἰθιοπίᾳ Gen.[a] 13) //Gen.[b], qui *Βλέμμ.* hic et infra ut L., de quo supra dictum. 14) μελανόχαιτον p., ubi sequuntur ὅθεν ... πηγάς l. 16. 14) τρωγλωδ. Gen.[b] et ante Heins. 15) //Gen.[b] — Lemma om. (Gen.[b]) Reisk. seqq. 16) //p. Gen.[b] — ἢ] L. Gen.[b] vulg., εἰς Reisk. seqq., om. p. Verba ἢ (vel εἰς) τοὺς *Βλ.* vulgo antecedenti scholio adhaerent, puncto post *Βλ.* posito, quod cum p. delevi. — ὅθεν ... ὁρατός] ὅθεν ο. ο. *Ν.* ο. cod. ap. Gaisf. 17) ὁ *Νεῖλος* om. p. 18) //Gen.[b] Phav. — *Νείλεω*] *Νειλέως* vulg., *Νείλου* 3. L. Can. Gen.[b] Vulc. 18) κατὰ μάχην 3. 19) ἔκτισε *Ναύκρατιν*] Reisk. seqq. (sed *Ναυκράτιν* ante Gaisf.), ἔκτισεν *Εὐκράτιν* vulg. (*εὔκρατιν* ante Xyl.), ἔκτισεν *Εὔκραντιν* L. Can. Gen.[b] 19) λείως] 3. 4. L. Can. Gen.[b] Vulc., λαίως vulg., ναίως Phav.

κατὰ συστροφήν· ἢ παρόσον νέαν ἰλὺν φέρει, ἢ [ὅτι] κατ' ἔτος πλημμυρῶν ὡρισμένον χρόνον νεάζειν δοκεῖ.

Vs. 115—119.

Vet. *Ὕμμες δ' Ὑετίδος καὶ Βιβλίδος*: *ποιησάμενος τὸν λόγον πρὸς τὸν Πᾶνα, πρὸς τοὺς Ἔρωτας [τὸν λόγον] ἀπέστρεψεν ἐπικαλούμενος αὐτούς, καί φησιν· ὦ μήλοις ἐρευθομένοισιν ὅμοιοι Ἔρωτες, τουτέστιν ἐρυθροῖς, Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος νᾶμα λιπόντες καὶ τὰ ἑξῆς, ἐρασθῆναι ποιήσατε τὸν Φιλῖνον. Ὑετὶς δὲ καὶ Βυβλὶς ὄρη Μιλήτου καὶ κρῆναι. (ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης.* p.) *Μιλήτου γάρ, φασί, ⟨τοῦ Ἀπόλλωνος⟩ καὶ Ἀρείας ἐγένοντο παῖδες Καῦνος καὶ Βυβλίς, ἧς ἐρασθεὶς ὁ Καῦνος ἀπέλιπε Μίλητον. ἐκείνη δὲ μὴ φέρουσα ἀπήγξατο. ταύτης ἡ κρήνη ὁμώνυμος.*

Rec. (*Οἰκεῦντα*: *ἀντὶ τοῦ οἰκούμενον, ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ καὶ τὸ ἀρσενικὸν ἀντὶ οὐδετέρου· ἀπέδωκε γὰρ αὐτὸ πρὸς τὸ σημαινόμενον τοῦ ἕδους, ἤγουν τὸν χῶρον.* E.) — *Καὶ οἰκεῦντες ξανθᾶς ἕδος*: *καὶ οἰκοῦντες τὸν ὑψηλὸν χῶρον τῆς ξανθῆς Διώνης, ἤγουν τὸν ἀφιερωμένον*

115) *Πηγαὶ αὗται ἐν τῇ Μιλήτῳ.* Lips. *πηγαὶ Μιλήτου.* E. — [*Ὑετίδος*:] *πηγῆς Μιλήτου.* P. — [*Βυβλίδος*:] *πηγὴ ὁμοίως καὶ αὕτη.* P. — *Βύβλος πόλις. τὸ βυ ψιλόν.* M.

116) *Ὕδωρ.* P. — *Ἔδαφος ὑψηλόν.* M. — [*Διώνας*:] *τῆς Ἥρας ἡ μήτηρ.* L.

117) *Κοκκίνῳ βάμματι κεχρωματισμένοις.* 6. M. P. Y. Lips. *βεβαμμένοις* (?), *κοκκίνοις.* L.

---

1) *ἰλὺν* Call., *ἰλὴν* Brub. et ante Scult. 1) *ὅτι* om. Gen.[b] Phav. et ante Heins. 2) *ὡρ. χρ.* distinctione praeposita, ad *νεάζειν* trahebatur, quae potius cum *πλημμυρῶν* jungenda esse Geelius vidit. 4) //Gen.[b] sine *ὕμμες δ'*. 5) alterum *τὸν λόγον* om. Gen.[b], ubi *ἀπέστρεψε* supra post *Πᾶνα* legitur, et desunt verba *καί φησιν ... λιπόντες καί.* 6) *ἐρευθ.*] add. L. Vat. 7) *ἐρυθροὶ* vulg., cf. Gl. 8) Post *ἐπικαλ. αὐτοὺς* in Gen.[b] pergitur *Ὑετὶς ... ὁμώνυμος*, tum *τὸ ἑξῆς ἐρασθῆναι ... Δαῦνος καὶ Βυβλίς.* Etiam in L. pars scholii bis legitur. 9) *δὲ* om. Gen.[β] — *Βιβλὶς* Gen.[α] 9) *Μιλήτου* post *κρῆναι* Gen.[β], om. L.[α] Gen.[α] 10) *φησὶ* L.[α], om. L.[β] Gen.[β] 11) *καὶ Ἀρείας* om. L.[α] Gen.[α] Vulc., *Ἀρείου* sine *καὶ* Gen.[β] 11) *παῖδες* om. Gen.[α] 11) *Καῦνος*] Nic. Heinsius ad Ovid. Metam. IX. 451 et auctoribus Koehlero Toupioque Kiessl., *Δαῦνος* L. Gen.[β] vulg., *Δάφνος* Gen.[α] 12) *ἐραστὴς* Can. — *ὁ* om. L. Gen.[b] 12) *Καῦνος*] L. Can. Gen.[b] Brub. mg. et Kiessl. iisdem auctoribus, *Δαῦνος* vulg. 12) *περὶ Μίλητον* Vulc. 17) //*Lips. *τὸν ὑψηλὸν* seqq. Gen.[a] sola ultima habet *ἤγουν τὸν ἀφ. κτλ.* c. lemm. *ἕδος αἰπὺ Διώνας.* — 20) *Μιλήτου*] *σεμνύτητος* cod. „ortum ex *Μιλήτου* male lecto.“ Duebn. 21) *βυ*] *βλυ* vel *βλι* cod. 22) fort. *ἢ μητρὸς ⟨τῆς Ἀφροδίτης⟩.* 24) *βαμμ. κοκκ.* M. P. Y. — *καὶ χρώματι* pro *κεχρ.* 6.

τῇ ξανθῇ Διώνῃ, τῇ μητρὶ τῆς Ἀφροδίτης. (<Ἄλλως. Διώνας:> ἤγουν τῆς Ἥρας. E. N.) — Βάλλετέ μοι τόξοισι: βάλλετε τοῖς ὑμετέροις τόξοις, ἤγουν τοξεύετε δι' ἐμὴν χάριν τὸν ἐπέραστον Φιλῖνον, ἐπεὶ τὸν ἐμὸν φίλον οὐκ ἐλεεῖ ὁ δύσμορος, ἤγουν ὁ κακῶς ἀποθανούμενος, ὁ κακῶς ἀπολούμενος.

Vs. 120.

Rec. Ἀπίοιο πεπαίτερος: ἀπίου χαυνότερος, ἀσθενέστερος, γένοιτο δηλονότι ὁ Φιλῖνος.

Vet. (ΠΕΠΑΙΤΕΡΟΣ: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ πλέον τῆς προσηκούσης πεπάνσεως πεπανθέντων ὀπωρῶν καὶ διὰ τοῦτο σαπέντων καὶ χαυνωθέντων. E. L. N. Q.)

Vs. 121.

Rec. Τό τοι καλὸν ἄνθος: τὸ καλὸν ἄνθος σου, ἤγουν ἡ ἀνθηρὰ καὶ εὔμορφος ὄψις σου διαρρεῖται, φθείρεται.

Vs. 122—124.

Rec. Μηκέτι τοι φρουρῶμες: [ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Ἄρατον καί φησι·] μηδαμῶς εἰς τὸ ἑξῆς Ἄρατε ἐπὶ τοῖς προθύροις τῶν ἐρωμένων καθήμενοι σκοπῶμεν. [Μὴ δὲ πόδας τρίβωμες:] μηδὲ τοὺς πόδας ἡμῶν κατατρίβωμεν, ἤγουν καταπονῶμεν, ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῶν δηλονότι κινοῦντες αὐτούς.

Vet. Ἄλλως. (Μήκ' ἔτι φρουρεῦμες: Gen.[b.]) ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν Ἄρατον καί φησι· μηκέτι αὐτὸν φυλάσσωμεν ἐπὶ τῶν προθύρων τοὺς πόδας κατατρίβοντες.

119) Τὸν φίλον μου Ἄρατον. M. — Ὁ δυσμόρους ἄλλους ποιῶν. L.
120) Ὡριμώτερος. 6. C. χαυνότερος, ἀσθενέστερος, γένοιτο δηλονότι. 6. εἴθε ἀπέλθοις διαλελυμένος. ὠχρότερος γένοιτο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. E. N.
121) Λέγοιεν. M. Lips., εἴθε λέγοιεν. E.
122) Ἀποστροφὴ πρὸς τὸν Ἄρατον. E. N. — [Τοι:] περισσόν. M. — [Προθύροισιν:] τοῦ Φιλίνου (δηλονότι. 6.) 6. E.

1) τῇ μητρὶ τῆς Ἥρας L. (?) 2) //Gen.[a.] sine lemm. et *Lips. 3) ἤγουν] 2. M. Gen.[a.] Lips., ἢ vulg. 8) //*Lips. 14) //*Lips. 17) //Gen.[a.] sine lemm. et *Lips. — Circumscripta om. Gen.[a.] Lips., quae potius ex Sch Vet. manarunt. 19) καθήμενοι] add. E. M. P. Gen.[a.] Lips. 20) Lemm. om. Gen.[a.] Lips. 23) //Gen.[b.] 25) φυλάσσομεν L. Gen.[b.] — 27) ὡριμεύτερος 6., -ότερος C. 31) περισσὸν a Gailio male ad μηκέτι relatum.

— *Ἄλλον ἀλέκτωρ κοκκύσδων*: ὡς ἅμα ⟨τῷ⟩ τοὺς ἀλεκτρυόνας ᾄδειν παραγενόμενον καὶ φρουροῦντα τὸν Φιλῖνον. — (Ὁ νοῦς τοιοῦτος· ἡμεῖς μὲν μέχρι καὶ τοιᾶσδε τῆς νυκτὸς φυλακῆς τοῖς αὐτοῦ προθύροις ἐπεμείναμεν· κατὰ δὲ τὸν ὄρθριον ἀλέκτορα καὶ ἄλλος ἐραστὴς τοῖσδε τοῖς προθύροις ἐπιμείνῃ. L.)

Rec. Ἤ· ὁ δὲ ἀλέκτωρ κοκκύζων ὄρθριος, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ὄρθρον, ἄλλον διδότω ἀπραξίαις ἀλγειναῖς. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ μετὰ τὰς φωνὰς τῶν ἀλεκτόρων διεγειρομένων ἤδη τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ ἔργα ἐν ἀπραξίᾳ γίνονται οἱ τὰς κρυφίους ζητοῦντες ὁμιλίας.

Vs. 125.

Vet. *Εἷς δ' ὑπὸ τᾶς δε φέριστε Μόλων*: ἀλλὰ εἷς ἐξ ἡμῶν, ὁ Μόλων — ἢ *μολών* — ἐπὶ ταύτης τῆς παλαίστρας τῇ φυλακῇ κακοπαθείτω. πάλην δὲ εἶπε τὴν κακοπάθειαν, ἤτοι τὴν πρὸς τὸν ἔρωτα πάλην. — Ἄλλως. (*Εἷς δ' ὑπὸ τᾶσδε*: Gen.[b]) ἡμῶν, φησίν, εἷς καὶ μόνος ὁ Μόλων ἐπὶ ταύτης τῆς παλαίστρας ἀπαγχέσθω.

Rec. (Ἄλλος δὲ ὑπὸ τῆσδε τῆς παλαίστρας τῆς ἐρωτικῆς ἀγχέσθω, *M. P. *Y. *Lips.) μεταδιώκων αὐτὴν δηλονότι.

Vet. Λέγει δὲ ἢ τὴν παλαίστραν κυρίως, ἐν ᾗ ἐγυμνάζετο Φιλῖνος, προσλιπαρούντων αὐτῷ· ἢ μεταφορικῶς, ὡς καὶ ἡμεῖς φαμεν ὀρθίαν τὴν παλαίστραν. Μόλων καὶ Σίμων

123) Ὁ πρωινός. M. — [*Ἄλλον*:] τινα τῶν ἐρώντων. M. [*ἄλλως*:] μάτην τοῦ ὄρθρου. 6.

124) Κοκκύζων, ἤγουν πρῶτον καὶ δεύτερον. E. ἠχῶν. M. — Ἀπραξίαις, ἀργίαις. ναρκᾷ ὁ ἀργὸς καθήμενος. M. — Διδότω τοὺς τὰ τοιαῦτα ζητοῦντας. E.

---

1) //L. Gen.[b] — *ἄλλον ἀλ. κοκκ.* ὡς] L. Gen.[b], καὶ ὁ ἀλέκτωρ λυπεῖ ἡμᾶς vulg. Ex Vat. Wartonus post ἀλέκτωρ inseruit κοκκύσδων. 1) τοὺς ἀλ. ᾄδειν] L. Gen.[b], τῇ ᾠδῇ τῶν ἀλεκτρυόνων vulg. 2) παραγενόμενον] παραγενομένων L. Gen.[b], ἐγειρομένων vulg. 2) φρουροῦντα] φρουρούντων L. Gen.[b] vulg. 4) ἐμείνομεν cod. 5) ἄλλος] Gail. tac., ἂν L.[4] 7) //Gen.[a] Lips. — ὁ δὲ ἀλέκτωρ ... ἀλγειναῖς in Gen.[a] post ὁμιλίας leguntur. 7) ὁ κοκκ. Gen.[a] 8) ἄλλῳ Gen.[a] 8) ἀλγειναῖς] E. P. Gen.[a] Lips. Phav. s. v. *κοκκύσδων*, ἀλεγειναῖς vulg. 9) ἐπεὶ om. Gen.[a] 13) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 15. 16) πάλιν bis ante Brub. 15) κακοπάθειαν] p., προσκαρτέρησιν vulg. 16) τὴν et τὸν om. p. 17) //Gen.[b], ubi ὑμῶν. 17) ὁ om. L. Gen.[b] 18) ταύτην τὴν παλαίστραν ἀπαρχέσθω Gen.[b] 20) //*Lips. et *M. P. *Y. deinceps post praecedentia. — αὐτὸν P. 21) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 22) αὐτῷ] L., αὐτὸν vulg. 23) ὀρθείαν L. 23) ἢ pro καὶ L. — 27) ναρκᾷ ὁ] ναρκοῖς cod., ναρκᾷ γὰρ ὁ conj. Duebn.

Ἀράτου ἀντερασταί. παλαίστραν δὲ λέγει τὸν ἔρωτα τοῦ παιδὸς καὶ τὴν κακοπάθειαν. — Ὁ Μόλων ὀνομαστικῶς εἴρηται· (τὴν δὲ προσκαρτέρησιν παλαίστραν εἶπε. Gen.[b]) *δύναται δὲ καὶ μ ο λ ὼ ν μετοχὴ εἶναι ἀντὶ τοῦ μετερχόμενος. — (Ἔξωθεν τοῦτο ἐπιφωνοῦσιν· εἷς δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς παλαίστρας ἀπαγχέσθω.* L.)

Vs. 126. 127.

Rec. *Ἄ μ μ ι ν δ' ἀ σ υ χ ί α: ἡμῖν δὲ ἡσυχία μελέτω καὶ γραῖα παρέστω, ἥτις ἐπᾳδουσα τὰ μὴ δεξιῶς ἡμῖν προχωροῦντα χωρὶς ἡμῶν ἀποπέμπουσα κατέχοι. — (Τ ὰ μ ὴ κ α λ ὰ ν ό σ φ ι ν ἐ ρ ύ κ ο ι: ἀποδιοπομποῖτο ἀφ' ἡμῶν, ἀποπέμπουσα κατέχοι.* Gen.[a])

Vet. (*Γ ρ α ῖ α τ ε π α ρ ε ί η:* Gen.[b] *παρὰ Δωριεῦσι ἡ μὲν πρώτη συλλαβὴ ὀξύνεται, ἡ δὲ δευτέρα μηκύνεται.* 4. L. Gen.[b]) — *Ἄ τ ι ς ἐ π ι φ θ ύ σ δ ο ι σ α: ἥτις δι' ἐπαοιδῶν τὰ καθ' ἡμῶν ἀποδιοπομπήσαιτο. φθύζειν δὲ τὸ πτύειν* (*Δωρικῶς* L. Gen.[b]). *εἰώθασι δὲ αἱ γραῖαι, ὅταν ἐπᾳδωσιν, ἐπιπτύειν. τινὲς δέ· ὀλίγῳ χρόνῳ συμπαροῦσα. (φθύδιον γὰρ τὸ ὀλιγοχρόνιον κατὰ γλῶσσαν.* L. Gen.[b])

Vs. 128. 129.

Rec. *Τ ό σ σ' ἐ φ ά μ α ν: τόσα ἔφην.*

Vet. *Ὁ δ έ μ ο ι τ ὸ λ α γ ω β ό λ ο ν ἁ δ ὺ γ ε λ ά ξ α ς ὡ ς π ά ρ ο ς: αὐτὸς δέ, φησίν, ἡδὺ γελάσας, ὡς πρότερον ἐπηγγείλατο, διὰ τὴν μουσικὴν ᾠδήν, ἣν ᾖσα, δῶρόν μοι ἔδωκε τὸ λαγωβόλον εἶναι, ὅπερ ἄνωθεν κορύνην εἶπε· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς λαγωούς.*

125) *Ἄλλος δέ τις.* E. — *Τῆς σπουδῆς.* E.

126) *Μάντις γοητεύουσα.* M. — *Παρέστω.* E. M. Lips.

127) *Ἐπιπτύουσα.* E. *ἐπᾳδουσα, ἢ πτύουσα ἐν τῷ γοητεύειν.* M. *ἐπᾳδουσα τὰ μὴ δεξιῶς ἡμῖν προχωροῦντα εἴργοι.* P. — *Ἀποδιώξοι.* L. *ἀποδιοπομποῖτο.* N.

---

2) //Gen.[b], ubi *ὁ δὲ M.* 2) *ὀνομαστῶς* L. Gen.[b] 3) *παλαίστρας* cod. 4) *καὶ*] add. Gen.[b] 8) //*Lips. *ἡμῖν — μελέτω — παρέστω — ἐπᾳδουσα κτλ.* 9) *γραία* vulg. — *παρέστω*] add. Lips. 12) *κατέχοι*] Adert., *κατέχει* cod. 13) *ἡ μὲν α συλλ.* 4., *ἡ μετὰ συλλ.* Gen.[b] 15) //Gen.[b] c. lemm. *ἐ π ι φ θ ύ ζ ο υ σ α.* 15) *ἥτις ἐπαοιδαῖς* L., *ἥτις ἐπ' ἀοιδαῖς* Gen.[b] 17) *πτύειν* Gen.[b] 18) *φθύδιον*] *ἀμφίβιον* codd. — *δὲ γὰρ* Gen.[b] 21) //*Lips. *ἔφην.* 22) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 23) *ἐπιγγείλατο* ante Brub. — 30) *εἴργουσα* cod.

Rec. Ἁδὺ γελάξας ὡς πάρος: ἡδέως γελάσας, καθάπερ πρότερον ἐγέλασεν, ἕνεκα τῶν μουσῶν, τουτέστι τῆς ἐμῆς ᾠδῆς, δῶρον φιλικὸν ἔδωκεν εἶναι, τὸ λαγωβόλον δηλονότι.

Vs. 130. 131.

Vet. Τὰν ἐπὶ Πύξας: Πύξα δῆμος τῆς Κῶ, ἢ τόπος οὕτως ὀνομαζόμενος παρὰ τὴν φύξιν τοῦ Ἡρακλέους τὴν ὑπὸ τῶν Κῴων γενομένην. — Ἄλλως. (Τὰν ἐπὶ Πύξας: Gen.[b]) οἱ μὲν τὸν ἐν Κῷ δῆμον· οἱ δὲ τόπον, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ἀφ᾽ οὗ Φύξιος λέγεται. Ἄλλως. τὴν ἐπὶ Πύξαν φέρουσαν ὁδὸν ἐβάδιζεν. [ἢ] Πύξα ὄνομα πόλεως, ἀφ᾽ οὗ καὶ Φύξιος Ἀπόλλων καὶ Πάν. ἢ <δῆμος ἐν Κῷ,> φύξα τις ὤν· ἐκεῖθεν γὰρ ἔφυγεν Ἡρακλῆς, αἴφνης ἐπιθεμένων αὐτῷ τῶν Κῴων.

Rec. (Τὰν ἐπὶ Πύξας: τὴν ἄγουσαν ἐπὶ Πύξας. δῆμος ἢ ἱερὸν Ἀπόλλωνος. Gen.[a] Πύξας: πόλις τῆς Κῶ, ἐν ᾗ καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος· ἐξ οὗ Φύξιος Ἀπόλλων. M. Gen.[a])

Vs. 132. 133.

Vet. Ἀδείας σχοίνοιο: ἔξωθεν δεῖ προσλαμβάνειν τὸ

129) [Ὡς πάρος:] λείπει ἐπηγγείλατο. L. ὑπεσχέθη. E. N. — Ἐκ τῶν ᾀσμάτων. E. τῆς ἐμῆς ᾠδῆς. δῶρον φιλικόν. Vim. — Ἐπεὶ διὰ τὴν μουσικήν. δωρεάν. L.

130) Τραπόμενος. M. P. Lips. ἀποχωρήσας. E. N. — [Ἀριστερά:] μέρη δηλονότι. M. P. Lips. — Τὴν ἄγουσαν ἐπὶ τὴν Πύξαν πόλιν. P. ἄγουσαν. Lips.

131) Ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο. M. Lips. — [Τε:] περισσὸς ὁ τε. M. P. περισσός. Lips. — Εἰς τὰ τοῦ Φρασιδάμου οἰκήματα. M. P. Y. Lips. οἰκήματα. Stop. εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φρασιδάμου. E. N.

132) Στραφέντες, ἀντὶ τοῦ πορευθέντες. M. P. Lips. — Ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ Ἀμύντας. M. N. P. Lips. — Εἰς βάθος ἐστιβασμέναις. M. Lips. βαθέως ἐστρωμέναις. P. παχείαις. E.

133) Ἀπὸ ἡδείας σχίνου κατεσκευασμέναις χαμεύναις, στρωμναῖς ἐνεπέσομεν, ἀνεκλίθημεν. M. P. Lips.

---

1) //*Lips. ἡδέως — καθὰ πρότερον· ... ἔδωκεν εἶναι. 5) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 7) //Gen.[b] 8) τὸν pro τόπον Can. Gen.[b] — κῶ pro ᾧ Can. 9) Φύξιος] ante Xyl., Πύξιος vulg. 9) ἄλλως] κῶς Can. Gen.[b], ἤγουν vulg. 10) ἢ om. Gen.[b] 10) ἐξ οὗ Gen.[b] 11) Φύξιος] Gen.[b], Πύξιος vulg. 11) ἢ] Gen.[b], ἤγουν vulg. 12) γὰρ om. Gen.[b] 15) Πύξα M.[3] 16) Φύξιος] Πύξιος M., Πύξις Gen.[a] 18) //Gen.[b] c. lemm. σχίνοιο. 18) προσλαμβ.] 4. Gen.[b], περιλ. vulg., παραλ. Reisk. seqq. — 29) ὁ Ἀμ. pro ἀντὶ τοῦ Ἀμ. Lips. 31) χαμ. στρ. ex P. non afferuntur; ἐνεπέσομεν om. Lips.

παραγενόμενοι. ἐπὶ στιβάδος κατεκλίθημεν σχοίνοιο, ἤγουν ἀπὸ σχοίνου γεγενημένης καὶ ἀπὸ φύλλων ἀμπέλου.

Vs. 134.

Vet. *Οἰναρέοισιν:* *κυρίως τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. Φανίας δέ φησιν οἰναρίζειν τὸ περιαιρεῖν τῶν οἰνάρων· „καὶ τρυγᾶν· δεῖ γὰρ καὶ οἰναρίζειν τὰς ἀμπέλους, ἐπειδὰν πεπαίνωσιν οἱ βότρυες."*

Rec. (*Ἀπὸ τοῦ οἶνος γίνεται οἰναρὸν ὡς ἀπὸ τοῦ νέος νεαρόν· ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, τοῖς οἰναροῖς καὶ Ἰωνικῶς οἰναρέοισι.* E.)

Vs. 135. 136.

Rec. *Πολλαὶ δ' ἄμμιν:* *πολλαὶ δὲ αἴγειροι καὶ πτελέαι ἐπάνω κατὰ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν ἐδονοῦντο, ἤγουν ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐκλονοῦντο, ἐκινοῦντο. — ΤΟ Δ' ΕΓΓΥΘΕΝ: τὸ δέ μετὰ τάσεως· ὡς ἐπὶ διαιρέσεως γὰρ σχηματίζει τὸν λόγον.* 2. *M. *P. *Y. Lips.)

Vs. 138. 139.

Vet. ⟨*Σκιεραῖς*⟩ *ὀροδαμνίσι:* *σκιὰν ποιούσαις, πολυφύλλοις. ὀροδαμνίδας δὲ παντὸς δένδρου τοὺς κλάδους λέγει. Μούνατος δὲ ἐτυμολογεῖ, οἷον ἐν ὄρεσι θάμνοι.*

134) *Ἔν τε νεοτμήτοις οἰναρέαις, ἤγουν φύλλοις ἀμπέλου νεωστὶ τμηθεῖσι.* P. Lips. — *Ἀρτὶ τμηθεῖσι.* M. *νεοκλαδεύτοις.* E. — *Κλάδοις ἀμπέλου.* M. *ταῖς ἀπὸ τῶν ἀμπελοφύλλων.* E.

135) *Ἐκινοῦντο ὑπὸ τοῦ ἀέρος.* M. *ἐσείοντο.* N.

137) *Κατερχόμενον καὶ καταρρέον.* M. P. Lips. *ῥεόμενον.* E. N.

---

1) *παραγενόμενον* Gen.[b], *περιγενόμενοι* 4. 1) *ἐπὶ στιβάδος*] 4., *ἐπὶ στιβάδας* Gen.[b], om. vulg. — *κατεκλίθησαν* Gen.[b] Vulgo post *κατεκλ.* distinctum, non post *παραγενόμενοι.* 1. 2) *σχοίνοιο* et *σχοίνου*] ante Heins., *σχιν.* vulg., *σχίνοιο ἤγ.* om. Gen.[b] 2) *γεγενημένης*] Gen.[b] vulg., *γενομένης* Kiessl. 4) //Gen[b] c. lemm. *οἰνάρεοι.* 5) *φιλανίας* Can. Gen.[b], *φύλλανος* Vulc. 5) *οἰναξαρίζειν τὸ ὑπεραίρειν* Gen.[b] 5) *οἰναρέων* vulg. Post hanc vocem primus Duebnerus distingui jussit; sequentia ipse suis signis Phaniae vindicavi. 12) //*Lips., ubi *πολλαὶ ἔγειροι.* Gen.[a] sola ultima habet hoc modo: *ἐκλονοῦντο: ὑπὸ τῶν ἀνέμων καὶ πνεύματος ἐκινοῦντο.* 14) *ἐκιν. ἐκλ.* Lips. 15) *ὡς* om. 2. 18) //Gen.[b], ubi *ὀροδαμνίσιν* et postea *ὀροδαμνίδας.* Lemma *σκιεραῖς* posuit Reisk. 19) *παντὸς ... Μουν. δὲ* om. Gen.[b], *παντὸς δένδρου κλάδοι ὀροδαμνίδες λέγονται* p. 20) *οἱ* pro *οἷον* 4. — 21) *ἐν νεοτμ. οἰνάραις* P. 23) *ταῖς*] *τοῖς* cod. Suppl. *στρωμναῖς.* 25) *καὶ* om. Lips.

Rec. Ὀροδάμνους λέγουσι κυρίως καὶ ὀροδαμνίδας τοὺς ἐν ὄρει θάμνους. ἀπὸ τούτου δὲ λέγονται ἁπλῶς οὕτω καὶ οἱ κλάδοι τῶν δένδρων, ὡς ἐν τούτοις·

πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
κέκλασμαι.

Vet. Αἰθαλίωνες: οἱ τέττιγες παρὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ καύματος. ὅταν γάρ ἐστι νότος καὶ καῦμα, μᾶλλον φθέγγονται. ἢ αἰθαλίωνες οἱ αἰθαλώδεις διὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Rec. Οἱ δὲ τέττιγες οἱ αἰθαλίωνες, ἤγουν οἱ τῇ θέρμῃ τοῦ ἡλίου χαίροντες, πόνον εἶχον, ἤγουν ἐπόνουν, ᾄδοντες ἐπὶ τοῖς κλάδοις τοῖς σκιεροῖς, δασέσι, τοῖς σκιὰν ἐμποιοῦσι τῇ συνεχείᾳ τῶν φύλλων. — Ἁ δ' ὀλολυγών: ἡ ἀηδὼν ἡ τὸν Ἴτυν ὀλοφυρομένη.

Vet. Ἡ ὀλολυγών: εἶδος ὀρνέου. οἱ δὲ ζῷόν τι ἐν βορβορώδεσι τόποις μάλιστα διάγον, ἢ ἀηδών. — Ὀλολυγὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ὀλολύζειν. ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης φησὶ πάνυ ὀλολύζειν τὸ ζῷον ἐν τοῖς ἑλώδεσι τόποις [καὶ] κατὰ τὴν νύκτα. [ἔχον πόνον.] πολλὰ τῶν ζῴων ἀπὸ φωνῆς ἔχει τὴν κλῆσιν· ὀλολύζω ὀλολυγών, [στάζω σταγών,] ἀείδω ἀηδών, τρύζω τρυγών, [πλάσσω πλαγγών,] κοκκύζω κόκκυξ.

138) *Παντοίων δένδρων κλάδοις.* M. τοῖς ὀρεινοῖς κλάδοις τοῖς δασέσι. E. N. — *Οἱ ὑπὸ τοῦ ἡλίου αἰθόμενοι, ὅθεν καὶ ᾠδικώτεροι γίνονται.* M.

139) *Ἠχοῦντες.* M. *ᾄδοντες.* N. — [Ἔχον πόνον:] *διὰ τὸ ᾄδειν.* M. — *Ἡ ἀηδών.* L.

140) *Μακρόθεν.* M. N. Lips. — *Πυκναῖς.* M. P. Lips. — *Ἔτρυζε, τουτέστιν ὠλόλυζεν.* M. Lips. *τουτέστιν ὠλόλυζεν ἐν ταῖς ἀκάνθαις.* N. P. *ἐφώνει.* E. *ποιὰ φωνή.* L. — *Ἐν ὀξυακάνθαις.* M. *καθημένη δηλονότι.* E.

---

1) //Lips., post proximum SchRec., et Gen.[a.] 4) *Anth. Pal. IX*, 3. — πάντα et εὐθαλὶς Gen.[a.] 6) //Gen.[b.] hoc ordine: αἰθαλίωνες δὲ οἱ αἰθαλώδεις ... ἡλίου τέττιγες ... φθέγγονται. 7) νότος ἐστὶ sine καὶ καῦμα Gen.[b.] 10) //Gen.[a.] sola ἐπόνουν seqq. habet c. lemm. ἔχον πόνον. Lips. s. l. οἱ δὲ ... ᾄδοντες, quibus reliqua in marg. adhaerent. 12) ἐπὶ γὰρ τοῖς κλάδοις Lips., ἐν τοῖς σκ. κλ., ἤγουν τὴν σκιὰν ἐμπ. τῶν φίλων τῇ συνεχείᾳ Gen.[a.] 13) //*Lips. 13) ἀηδὼν] M. N. Y. Lips., χελιδὼν vulg., cf. lin. 16. 15) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 16) Post τόποις in Vulc. κατὰ τὴν νύκτα, vid. infra. 16) //Gen.[b.], ubi ὀλολυγὴν ἀπό. 17) γὰρ] Gen.[b.], δὲ vulg. 18) καὶ om. Gen.[b.], καὶ ... πόνον om. Vulc. 18) ἔχον πόνον] Gen.[b.], ἔχειν πόνον vulg., quae ex lemmate irrepsisse Adertus vidit. 19) χρῆσιν 3. 4. Gen.[b.] 20) ἀηδῶ pro ἀείδω ante Heins. 21) πλήσσω Gen.[b.] Vulc. 21) πλαγγὼν] Gen.[b.] Vulc., πλαγὼν vulg. 21) κοκύζω κόκυξ vulg. ante Reisk. — 28) ὀλολ. M.

Vs. 141.

Vet. (Τὸ δὲ ἀκανθίδες κατὰ τὸν αὐτὸν ὄρνεα νεμόμενα ἐπ' ἀκανθῶν. τούτων τὸ αἷμα καὶ τὸ τῶν αἰγιθάλλων μὴ μίγνυσθαί φασιν, ἀλλὰ ⟨καὶ⟩ ταῦτα διαφωνεῖν. Gen.[b] Vulc.) — Καὶ ἀκανθίδες: ἀκανθὶς δὲ ὄρνεόν ἐστι ποικίλον καὶ λιγυρόν· καλεῖται δὲ καὶ ποικιλὶς διὰ τὴν χροιάν. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Ἀλέξανδρός φασι διατρίβειν ἐπ' ἀκανθῶν. (ἀφ' οὗ τὴν ὀνομασίαν εἴληφε. Vulc.) τοῦτο νῦν Θεόκριτος ἀκανθίδα εἶπεν. — Ἢ ἀκανθίδες ὄρνεα νεμόμενα ἐπ' ἀκανθῶν. λέγονται δὲ καὶ ἀκανθυλλίδες. εἰσὶ ποικίλοι τὴν χροιάν, ὅθεν καὶ ποικιλίδες λέγονται. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης τὸ αἷμα αἰγίθου καὶ ἀκανθίδος μὴ μίγνυσθαι.

Vs. 142.

Rec. (Ἡ περὶ καὶ ἡ ἀμφὶ ἐνταῦθα ἐκ παραλλήλου λαμβάνονται. E. M. N.)

Vs. 143.

Vet. Μάλα πίονος: κατὰ πολὺ πλουσίου, ἤγουν εὐκάρπου. — Ἢ ⟨μάλα⟩ πίονος: μεγάλως λιπαροῦ, [λαμπροῦ]. ⟨Ὦσδεν:⟩ μεταφορικὸν τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῶν εἰς αἴσθησιν πιπτόντων ὀσφραντικῶν. ἢ πίονα εἶπε τὸν καιρὸν τοῦ θέρους διὰ τὸ ἐν αὐτῷ συλλέγεσθαι τοὺς καρπούς.

141) *Οἱ κορυδαλοί.* C. *οἱ πίπυλοι λεγόμενοι.* M. — [*Ἀκανθίδες:*] *τὰ λεγόμενα σκανθία.* M. — *Ἤχει μετὰ στεναγμοῦ.* M.

142) *Περιεπέτοντο ξουθαὶ μέλισσαι περὶ τὰς πηγάς.* M. P. Lips. — [*Ξουθαί:*] *αἱ ξέουσαι τὰ ἄνθη, αἱ μέλισσαι.* L. *αἱ μέλισσαι αἱ ἐξιοῦσαι ἐπὶ τὰ ἄνθη.* E. N.

143) *Ὀσμὴν ἔπεμπε.* Lips. *ὀσμὴν καὶ εὐωδίαν ἔπεμπε.* E. — *Καρπῶν.* Lips. *τῶν καρπῶν κατὰ ἄθροισιν καὶ μερισμόν, ὃν καὶ ἐπάγει.* M.

---

2) Schol. hoc loco post κόκκυξ etiam in Vulc. — κατὰ τὸν αὐτὸν] καὶ τὰ τοιαῦτα codd. 3) τὸ αἷμα] τὰ μὲν codd. 3) Pro τὸ τῶν ... μίγν. lacuna in Vulc. — αἰγιθάλλων μὴ μίσγεσθαι] αἰγιθάλων μηγάγεσθαι Gen.[b] 4) φησὶν codd. 4) διαφωνεῖν] ἄφωνα codd. 5) //Gen.[b] sine lemmate et δέ. 5) ποικ. ἐστὶ Gen.[b] 6) δὲ ποικιλὶς Gen.[b] 7) διατριβεῖ Gen.[b] 8) τοῦτο γοῦν 4. Gen.[b] 9) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 10) ἀκανθυλλίδες] p. E., ἀκανθιλίδες vulg. 10) εἰσὶ δὲ Gaisf. tac. 17) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 18) //Gen.[b] 18) μεγάλως] μεγάλου hoc loco Gen.[b], post λιπ. Wart. ex Vat., om. vulg. — ἢ λαμπροῦ Gen.[b], om. Amst. 19) μεταφορικὸν τὸ ῥῆμα] Gen.[b], μεταφορικῶς vulg. distinctione non antecedente. — 24) ξανθαὶ M. P.

Rec. (Τουτέστι πάντα ὀσμὴν ἔπεμπεν εὐκαρπίας θερινῆς. E. M. P. *Lips.)

Vs. 144—146.

Rec. Ὄχναι πὰρ ποσί: ἄπια μὲν παρὰ τοῖς ποσὶν ἡμῶν (πλουσίως ἐκυλίετο· παρὰ δὲ ταῖς πλευραῖς ἡμῶν μῆλα Lips.) πλουσίως ἐκυλίετο· οἱ δὲ κλάδοι ἐκλίνοντο εἰς τὴν γῆν βραβύλοις καταβαρούμενοι.

Vet. Βράβυλα τὰ κοινῶς κοκκύμηλα, ἤγουν Δαμασκηνά. — (Παρὰ πλευρῆσι δὲ μῆλα: Gen.[b.]) καλῶς [δὲ] ἔφη τὰ μῆλα ταῖς πλευραῖς περικρεμάννυσθαι. τὸ γὰρ μῆλον τῆς Ἀφροδίτης, καὶ τὸ ἐπιθυμητικὸν περὶ τὰ σπλάγχνα εἶναι ⟨δοκεῖ⟩, τὰ δὲ σπλάγχνα παρὰ ταῖς πλευραῖς. — (⟨Βραβύλοισι⟩ καταβρύθοντες: κοκκυμήλοις, ἤγουν δαμασκηνοῖς. Gen.[b.])

Vs. 147. 148.

Vet. (Ὁ δὲ πίθων: οἱ Ἀττικοὶ ⟨τὸ⟩ ἔτος ἔνος λέγουσιν. ἄλειφαρ δὲ τὴν ἀλοιφήν. Gen.[b.]) — Νύμφαι Κασταλίδες: θαυμάσας τὴν πόσιν τοῦ οἴνου ἔστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὰς Νύμφας, καὶ πυνθάνεται αὐτῶν, ἐπεὶ αὗται τὴν κρᾶσιν τοῦ οἴνου ἔχουσι. Κασταλίδας δὲ εἶπεν αὐτὰς ἀπὸ Κασταλίας τῆς ἐν Δελφοῖς κρήνης, ἔνθα καὶ διατρίβουσι. — Τετράενες δέ: ἤγουν τετραετές. Ἀττικῶς [ἢ] τὸ ἔτος ἔνος κατά τινας.

144) Κυδώνια ἢ ἄπια. L. M.

145) Ἐχεῖτο. M. — [Ἐκέχυντο:] ἔκλινον ἔρασδε· τοῦτο γὰρ ἐκεῖ συνάψεις. M. ἐξηπλοῦντο, ἢ ἐκλίνοντο, ἐβαροῦντο. E.

146) Ἁπαλοὶ κλάδοι. C. — Τοῖς λεγομένοις ἀβραβύλοις, ἤγουν δαμασκηνοῖς. M. εἶδος ὀπώρας. E. — Καταβαρούμενοι τοῖς καρποῖς. E.

147) Τεττάρων χρόνων. M. τετραετές. M. Lips. ἤγουν παλαιόν. E. — Ἀπὸ τῶν πίθων ἐχεῖτο κατὰ τῆς κεφαλῆς ἔλαιον. M. P. Lips. — [Ἀπελύετο:] ἀπεχύετο, ἠνοικτο. L. ἐχεῖτο, ἀπεχύετο. Stop. ἐκέχυτο, ἀπηντλεῖτο. E. [ἀπεχύετο:] ἀπεχεῖτο. 6. — Ἤγουν οἶνος, ἢ ἔλαιον. C. E. ἔλαιον. Stop.

---

1) ἔπεμπον E. M. P., εὐκρασίας Lips. 4) //* Lips. s. l. ἄπια ... μῆλα, rell. in marg. 8) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 9) //Gen.[b.], ubi καλῶς ἔφη. 10) -κρεμμάννυσθαι Call., -κρεμάννυσθαι Brub. et vulg. ante Reisk. 11) εἶναι] Gen.[b] vulg., ἐστι Reisk. seqq. 12) παρὰ] Gen.[b]., περὶ vulg. 13) κοκκυμήλοις] Adert., -μίλοις cod. 17) //Gen.[b.], ubi ὦ νύμφαι K. 19) αὐταὶ Gen.[b.] 20) τοῦ om. Gen.[b.] 21) ὑπὸ Gen.[b.] 22) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 22) Ἀττικῶς vulg. ad praecedentia trahebatur, τετραένες περὶ Ἀττικοῖς p. 22) τὸ ἔτος ἔνος] Valcken., τὸ ἓν ἔτος p. vulg. — 30) αὐτῶν pro κατὰ P.

Rec. (*Ἄλειφαρ*: ἤγουν πόμα ἢ οἶνος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν πίθων ἐχεῖτο· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὰ ἑξῆς θαυμαστικῶς ἐπάγει. *M. Gen.[a]) — (*ΑΛΕΙΦΑΡ*: οἶνον· πολλάκις δὲ λαμβάνεται καὶ τὸ ἔλαιον. Q.) — *Ἔχοισαι*: αἵ (ἔχουσαι, ἤγουν Lips.) οἰκοῦσαι τὸ ὕψος τοῦ Παρνασοῦ. ὄρος ἐν τοῖς Δελφοῖς ὁ Παρνασός, ἐν ᾧ ἦν τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Vs. 149—153.

Rec. *Ἆρα γέ πα τοιόνδε Φόλω κατὰ λάϊνον*: κατὰ τὸ λίθινον σπήλαιον τοῦ Φόλου. ἱπποκένταυροι ἦσαν ὁ Χείρων καὶ ὁ Φόλος. ἀδολεσχίαν δὲ ἔχει τὸ λίθινον σπήλαιον. *Vet.* Ἄλλως. Φόλος ὄνομα κενταύρου, ᾧ ἐπιξενωθεὶς ὁ Ἡρακλῆς οἶνον ἔπιε καλὸν ἐκ Διονύσου δοθέντα. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Χείρων. — Ἄλλως. (*Φόλῳ κατὰ λάϊνον ἄντρον*: Gen.[b]) οἱ μὲν τὸ Πήλιον, οἱ δὲ τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ Φολόην (λέγουσι Vulc.). ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ᾤκησε Χείρων καὶ Φόλος, ὑφ' ὧν ξενισθέντα τὸν Ἡρακλέα φασὶ πολλά. ὁ μέντοι οἶνος ἐκεῖνος ὁ δοθεὶς ὑπὸ Διονύσου χαριστήριον, ἀνθ' ὧν αὐτῷ Νάξον προσένειμεν ὁ Φόλος, κρινομένῳ παρ' αὐτῷ πρὸς τὸν Ἥφαιστον. *Φόλω* δὲ ἀντὶ τοῦ Φόλου· οἱ γὰρ Δω-

148) Αἳ ἐν τῇ Κασταλίᾳ τῇ ἐν Δελφοῖς πηγῇ διατρίβουσαι P. Lips. — Ὕψος. M. κοίλωμα. E.

149) [Πα:] περισσὸν τὸ πα. M. P. περισσόν. Lips.

150) Ἔστησεν, ἤγουν παρέθηκεν. M. Lips. ἐκέρασεν. E. — Ἤγουν ὁ ἱπποκένταυρος. E. M.

151) [Πα:] περισσὸν τὸ πα. E. M. P. περισσόν. Lips. — Τὸν παρὰ τῷ Ἀνάπῳ. Lips. τὸν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀνάπου. E. ποταμὸς οὗτος ἐν Συρακούσαις. Lips. ποταμὸς καὶ ὄρος. L.

---

1) ἢ pro ἤγουν Gen.[a] 2) καὶ τὰ ἑξῆς om. M. 4) //Gen.[a] Lips. — Ante h. sch. in Gen.[a] ex Suida leguntur ὁ δὲ Παρνασσὸς ... Διονύσου, post idem ex eodem *Κασταλία* usque ad πνοῆς (παραδρέμειν pro παρεδρεύειν). Omnia tria extant post SchRec. Vs. 148. 8) //Gen.[a] inde ab ἱπποκ. et Lips. sine τό. 10) δὲ om. N. 10) τὸ λάϊνον σπ. N., σπ. τὸ λίθ. Lips. 11) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 12) ὁ] add. L. 12) εἰς pro ἐκ L. 13) //Gen.[b.] 14) σπήλιον Gen.[b.], σπήλαιον Vulc. 14) τὴν ἀρκαδίαν Vulc., τὴν ἀρχαδίαν Gen.[b.] 14) Φολώην Gen.[b.] Vulc. et ante Brub. 15) ᾤκησεν ὁ Χ. Gen.[b.] 16) φόλως ante Brub., ὁ Φ. Gen.[b.] 16) ὧν] 4. Gen.[b.], οὗ vulg. 16) πολλὰ] 3. et ante Heins., πολλοὶ Gen.[b.] vulg., πολλὸν 4. 16) μὲν pro μέντοι Gen.[b] 17) ἐκεῖνος] add. 3. 4. Can. Gen.[b.] 18) αὐτῷ] add. 3. 4. Can. Gen.[b.] Vulc. 18) χόλος Gen.[b.] 18) κρινομένῳ] Duebnerus, κρινόμενος Gen.[b.] vulg., κρινομένου Kiessl. 18) αὐτὸν Gen.[b.] vulg. ante Kiessl. 19) πρὸς] 3. 4. Can. Gen.[b.], εἰς vulg. — 20) Ἀτταλίᾳ P.

ρικεῖς τὴν ου δίφθογγον εἰς ω μέγα τρέπουσι. ποιεῖ δὲ τὸν Χείρωνα συνυποδεχόμενον τῷ Φόλῳ τὸν Ἡρακλέα — Νέκταρ δὲ διὰ τὴν ἡδονὴν τὸν οἶνον εἶπε τοῦ Ὀδυσσέως. τὸ δὲ χορεῦσαι τὸν Κύκλωπα ἐξ Εὐριπίδου μετήνεγκε. — Τὸν ποιμένα τόν ποκ' Ἀνάπῳ: Ἄναπος ποταμὸς ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας, οἱονεὶ ἄνευ πόσεως ὢν καὶ ἀβληχρὸν ἔχων ὕδωρ. ποιμένα δὲ τὸν Πολύφημον τὸν Κύκλωπα λέγει, ὃς ἀντὶ λίθων ὄρη ἔβαλλεν. — Ἢ (Ὄρεσι λᾶας ἔβαλλε: Gen.[b]) *τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι λίθους, ὡς Δημήτριός φησι*

τοὺς πεπτωκότας
οὐκ οἶδ' ὅπῃ, φιλότης.

— (*Ἀντιπτωτικῶς· τοὺς λᾶας τῶν ὀρῶν ἔβαλλε λιθάζων τὸν Ὀδυσσέα.* L.)

Vs. 154.

Vet. Διεκρανώσατε Νύμφαι: κατὰ περίφρασιν ἀντὶ τοῦ ἐκεράσατε. μᾶλλον ἐμεθήσατε καὶ ἀνακαλυφθῆναι ἐποιήσατε. [*ἢ ἐπηγάσατε*]

ὤιξαν δὲ θύρας, ἀπὸ δὲ κρήδεμνον ἔλυσαν

καθ' Ὅμηρον. — (Διεκρανάσατε: διεπληρώσατε, διετελειώσατε. ἢ ἐκεράσατε. p.) — (*Διεκρανώσατε: σημαίνει τὸ ἀνεῴξατε. παρὰ τὸ κάρα καρανῶ καὶ διακαρανῶ, διεκαρανώσατε. δοκεῖ γὰρ τῶν πίθων ἡ ἀλοιφὴ κάρα εἶναι. οὕτως*

152) *Τὸν ἰσχυρὸν λέγω.* M. Lips. — *Ὃς λίθους ἔπεμπε σὺν τοῖς ὄρεσιν.* P. Y. Lips. *ὅστις ἔρριπτε λίθους ἐοικότας ὄρεσιν.* *Q. *ὁμοίους ὄρεσι λίθους ἔπεμπεν.* M. *ἴσους ὄρεσι λίθους.* E. *ἴσους, ἢ σὺν τοῖς ὄρεσι.* N.

153) *Τοιοῦτον πόμα ἰσοδύναμον τῷ νέκταρι.* *N. Lips. — *Διήγειρε.* E. M. Lips. — *Πρὸς τὸν αὐλόν.* M. *κατὰ τὴν αὐλήν.* M. *N. Lips. *εἰς τὰς σκηνώσεις.* E. *N. — *Ὥστε σκιρτῆσαι.* E.

154) [*Διεκρανώσατε:*] *διεκεράσατε ἡμῖν.* E. M. N. *ἐπηγάσατε.* E. M. N. Lips. *συνεκεράσατε.* C. *ἐπληρώσατε.* L. *ἐβλύσατε.* P. [*Διεκρανάσατε:*] *ἐγεμίσατε, ἢ ἐτελειώσατε, ἐκαρανώσατε.* 6.

---

1) *πρέπουσι* Gen.[b] 2) //Gen.[b] post *φιλότης* l. 10., ubi *τοῖον νέκταρ: διά.* 3) *τὸ δὲ χ. ἐξ Εὐρ. μετ. τὸ χορεῦσαι τὸν Κ.* Gen.[b] — *Eurip. Cycl.* 4) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 8) //Gen.[b] 9) *ὡς* om. Gen.[b] 15) //Gen.[b] Phav. 15) *περίφρασιν*] 3., *ἀντίφρασιν* vulg. 16) *ἐκεράσατε*] Gen.[b] Phav., *διεκεράσατε* vulg. 16) *ἐμεθύσατε* vulg. — *ἢ ἀποκαλ.* Gen.[b] Phav. 17) *ἢ ἐπηγ.* om. Gen.[b] et cum sequentibus Phav. 18) *Hom. Od.* Γ, 392, ubi *ὤιξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρ. ἔλυσεν.* — *ὤϊξαν*] *ὦξαν* 4. Gen.[b], *ὦξον* 3. et ante Heins., *ὤϊξεν* vulg. — *δὲ θύρας*] ante Heins., *καὶ θύρας* 3. 4. Gen.[b], *ταμίη* vulg. — *ἔλυσαν*] 4. et ante Heins., *ἔδυσαν* Gen.[b], *ἔλυσεν* vulg. 21) *διεκαρ.* vulg. ante *καρανῶ*, unde transposui, *διικρανώσατε* et *διακρανῶ* V. 22) *καλυφὴ* cum v. l. *ἀλοιφὴ* V. — 28) *καὶ* pro *εἰς* E. 29) *ἐπηγάσετε* E. M. N. 31) *ἐκαράσατε* cod.

Ἀμάραντος ὑπομνηματίζων τὸ ἠδύλλιον Θεοκρίτου, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ Λυκίδας ἢ Θαλύσια. EtM. 273, 39.)

Rec. (*Πῶμα διὰ τὸ μέτρον ἐνταῦθα γράφεται διὰ τοῦ ω Δωρικῶς. ἀπὸ γὰρ τοῦ κοινοῦ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ γίνεται ποῦμα Ἰωνικῶς, εἶτα τροπῇ τῆς ου εἰς ω Δωρικῶς πῶμα, ὥσπερ καὶ Διόνυσος Διώνυσος καὶ ἄλλα πλεῖστα.* E.)

Vs. 155. 156.

Vet. *Περὶ Δάματρος ἁλωάδος: ἡ Δημήτηρ παρὰ τὴν ἁλωὰν ἁλωὶς καὶ ἁλῳὰς λέγεται.* — (*Τῆς τὰς ἁλωὰς ποιούσης. λέγεται δὲ καὶ ἁλωίς.* L.) — *Ἆς ἐπὶ σορῷ: ὅταν δὲ λικμῶντες σωρεύωσι τὸν πυρόν, κατὰ μέσον πηγνύουσι τὸ πτύον καὶ τὴν θρινάκην κατέθεντο. τὴν δὲ αἰτίαν εἶπον ἐκ Τριπτολέμου.* — *Ἆς ἐπὶ σορῷ πάξαιμι: εἰώθασι γὰρ ἐκτρίψαντες τοὺς καρποὺς καὶ σωροὺς ποιήσαντες τὸ πτύον πήσσειν.*

Rec. (*Παρὰ τῷ ναῷ τῆς Δήμητρος τῆς ἐφόρου τῶν ἁλώνων.* *E. *M. *Lips.) *αὐτῆς δὲ λέγει τὸν σωρόν, ὅτι αὐτὴ δίδωσιν αὐτόν.* — *Ἁ δὲ γελάσαι: ἱλαρὰ γένοιτο,* [*γελάσειεν,*] *εὐφορίαν δηλονότι καρπῶν διδοῦσα.*

Vs. 157.

Vet. *Δράγματα καὶ μάκωνας: δράγματα τὰ πλεκώματά φησι·* (*μύκωνας*) *τοὺς σωροὺς ἢ τοὺς θημῶνας.* — (*Δράγματα καὶ μάκωνας:* Gen.[b]) *τὴν Δήμητράν φησι μὴ μόνον ἀστάχυς, ἀλλὰ καὶ μήκωνας ἔχειν. διὰ τοῦ ἀμφοτέραις δὲ τὸ δαψιλὲς ἐμφαίνει. λείπει τὸ χερσί· μὴ γὰρ τῇ μιᾷ χειρί.*

156) [*Αὖτις:*] *εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος.* M. N. P. Lips. — *Εὐφρανθείη.* M.

157) *Μήκωνας. καὶ ἐκ τούτου γὰρ ἄρτον οἱ παλαιοὶ κατεσκεύαζον.* M. *φυτά, κουδαίας.* P. *τὰς κοινῶς κωδίας.* E. — *Ἐν ἀμφοτέραις, ταῖς χερσὶ δηλονότι.* Lips.

---

8) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 9) *ἁλῳὰς*] *ἁλωὰς* vulg. 10) //Gen.[b.], ubi *σωρῷ*. 11) *λικμῶντες*] *λικμῶνται καὶ* vulg. 12) *πύον* ante Heins. 12) *θρηνάκην* Gen.[b.] et ante Heins. 12) *εἶπον*] *εἶπεν* vulg. 13) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 16) *ναῷ, παρὰ τῷ βωμῷ* E. M. 17) //*E. *Lips. sine *δέ*. 18) //*Lips. sine *γελάσειεν* et *δηλονότι*. 21) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 22) *μύκωνας*] *μήκωνας* p., om. vulg. — *τοὺς σωροὺς φησί, τοὺς θ.* p. 23) //Gen.[b.] 24) *διὰ τὸ ἐν ἀμφοτέροις χερσὶ τὸ δαψιλὲς ἐμφαίνειν* Gen.[b.], ubi seqq. desunt.

Idyll. VIII.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλκας. μικτὸν διηγηματικόν. — (Διηγηματικὸν καὶ δραματικὸν Δωρίδι. M.)

(Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. M. Σύγκειται τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων ϟγ', ὧν οἱ λβ' δακτυλικοὶ ἑξάμετροι ἀκατάληκτοι, οἱ κη' ἡρωελεγεῖοι, ἤγουν ὁ εἷς ἡρωικός, ὁ δ' ἄλλος ἐλεγεῖος· οἱ δὲ πάλιν ἡρωικοί, ὧν τελευταῖος· καὶ Νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι Ναΐδα γᾶμεν. συνίσταται δὲ τὸ ἐλεγεῖον ἐκ ποδῶν δύο καὶ συλλαβῆς ποτὲ μὲν μακρᾶς, ποτὲ δὲ βραχείας. πλὴν οἱ μὲν πρῶτοι ποτὲ μὲν ἢ δύο σπονδεῖοί εἰσιν ἢ δύο δάκτυλοι, ποτὲ δὲ σπονδεῖος καὶ δάκτυλος ἢ τὸ ἀνάπαλιν· οἱ δὲ ὕστεροι ἀεὶ δάκτυλοι. M. Gen.ᵃ) — (Τοῦ αὐτοῦ Μοσχοπούλου σχόλια. Ὁ Δάφνις βουκόλος, ὁ Μενάλκας ποιμήν, ὁ δὲ κριτὴς αὐτῶν αἰπόλος. M.)

Vs. 1—4.

Rec. Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι μᾶλα νέμων ὡς φαντὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Μενάλκας. ἄμφω τώ γ' ἤτην πυροτρίχω, ἄμφω ἀνάβω: ὁ Μενάλκας, ὥς φασι, πρόβατα βόσκων κατὰ τὰ ὄρη τὰ ἐπιμήκη συνήντησε τῷ Δάφνιδι τῷ χαρίεντι βοῦς νέμοντι. — Ἄμφω τώ γ' ἤτην πυροτρίχω: ἀμφότεροι οὗτοι ἦσαν πυρρότριχες, ἀμφότεροι [δὲ] ἄνηβοι, ἤγουν ἀτελεῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν.

Vet. Ἔνηβοι μὲν οἱ πεντεκαιδεκαετεῖς καὶ πορρωτέρω· ἄνηβοι δὲ οἱ δωδεκαετεῖς καὶ κατωτέρω.

1) Τῷ χαρίτων πλήρει. 6. M. N. P. Lips. εὐειδεστάτῳ. 6. τῷ εὐμόρφῳ. E. — Συνήντησεν ἀπὸ τοῦ συνάντω θέματος, ὡς καὶ Ὀππιανός φησιν. E.
2) Τὰ μεγάλα. M. ὑψηλά. C. N.
3) Ξανθότριχες. M. ξανθόμαλλοι. M.

---

5) καὶ τὸ παρὸν Gen.ᵃ 8) οἱ δὲ π. ἡρ. om. M. 20) //*Lips. τῷ χαρίτων πλήρει συνήντησε βοῦς νέμοντι πρόβατα βόσκων — φασὶ — κατὰ τὰ ὄρη τὰ ἐπ. 22) //Gen.ᵃ c. lemm. ἄμφω et *Lips. 23) πυρότριχες Lips. et ante Brub. 23) δὲ om. Gen.ᵃ Lips. 23) ἔτι om. Gen.ᵃ 25) //Gen.ᵇ — μὲν] Gen.ᵇ, γὰρ vulg. 26) οἱ κατ. δωδ. Gen.ᵇ — 28) συναντῶ cod.

Rec. (*Πυρροτρίχω*: ἡ εὐθεῖα ὁ πυρρότριχος ὡς ὁ μάρτυρος, ὁ φύλακος. τῶν Ἰώνων δὲ τοῦτό ἐστι τὸ τὰς γενικὰς ποιεῖν εὐθείας. 2. 4. Gen.[a] Lips. Stop. Phav.) Ἀμφότεροι [δὲ] διὰ σύριγγος μέλπειν δεδιδαγμένοι, (ἀμφότεροι ᾄδειν δεδιδαγμένοι. Lips.) ᾄδειν δέ ἐστι τὸ κοινῶς τραγῳδεῖν. — (Ἥβη λέγεται, ὅταν ἄρχηται τριχοῦσθαι τὰ ἐκ τῶν νέων ἄτριχα, ἤγουν τὰ αἰδοῖα. ἄνηβος οὖν ὁ μὴ ἔχων ἐπὶ τούτοις τρίχας κατὰ τὸ παλαιόν. ἐφ' ἡμῖν δὲ λέγεται ἔφηβος ὁ τεσσαρεσκαίδεκα χρόνων παῖς. Q.)

Vs. 6. 7.

Vet. *Μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν*: ἀντὶ τοῦ μυκητῶν. *ἐπίουρε* δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπίσκοπε, φύλαξ. καὶ Ὅμηρος·

ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος·

καὶ

ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον.

γίνεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάσσω. — (Θέλεις μοι συγκριθῆναι δι' ᾠδῆς. p.)

Rec. *Λῆς μοι ἀεῖσαι*: θέλεις ἐρίσαι πρὸς ἐμὲ ᾄδων. διατείνομαι σε νικήσειν ἐγὼ ᾄδων κατὰ τοσοῦτον, καθ' ὅσον ἐθέλω.

Vs. 8—10.

Rec. *Τόνδ' ἄρα χ' ὡ Δάφνις*: πρὸς τοῦτον καὶ ὁ Δάφνις ἠμείψατο, ἀπεκρίνατο διὰ τοιούτου λόγου· ὦ Μενάλκα συρικτά, ἤγουν σύριγγι μέλπειν εἰδώς, ἢ μεγάλως συρίζειν δυνάμενος, ποιμὴν προβάτων, ἐξ ὧν τὰ ἔρια τὰ εἰς πόκους

4) *Δεδαημένω*: Δυικόν, ἀντὶ τοῦ ἐπιστήμονες τραγῳδισταί. *L. — Ἄιδειν μετὰ στόματος, ἤγουν τραγῳδεῖν. M.

6) Ἀκόλουθε, φύλαξ. E. M. P. ἐπιστάτα, ἔφορε. E. M. P. Lips. — Σὺν ἐμοί. L.

7) Ἀξιωματικὸς ὁ λόγος. L. — Λέγων διατείνομαι. E. M. N. διαβεβαιοῦμαι. E. N.

---

1) Lemma etiam Lips. Ex 4. hoc sch. vix recte allatum. — ὁ om. Stop. 3) //Lips. sine δέ. 11) //Gen.[b] omissis ἀντὶ ... ἀντὶ τοῦ. 12) ὡς καὶ Gen.[b] 13) *Hom. Od. N*, 405. et *Il. N*, 450. — ὅς τ' οἴων 3. 4. Gen.[b] et ante Heins. 15) Κρήτῃ ἐπ. om. ante Heins. 17) ᾠδαῖς cod. 18) //*Lips. θέλεις ... διατείνομαι — νικήσειν — κατὰ τοσ. καθ' ὅσον — ᾄδων. — θέλεις πρὸς ἐμὲ ᾆσαι P. 22) //*Lips. πρὸς τοῦτον — ἀντὶ τοῦ ἠμ. ἤγουν ἀπεκρίνατο .... εἰδὼς — ποιμὴν ... ἐπιτήδεια — νικήσεις seqq. 23) τοιούτου] Lips., τούτου τοῦ vulg. 25) προβάτων ... ἐπιτ. etiam *P., ubi πόκα.

ἐπιτήδεια· οὐδέποτέ με σὺ νικήσεις, οὐδ' ὅπως (ἂν) διατεθείης (σὺ ᾄδων).

Vet. Ἢ οὐδ' εἰ διαῤῥαγείης ᾄδων· ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ οὐδὲ ἐὰν ἀποθάνῃς, ἢ ⟨οὐδὲ⟩ ἐὰν ἀπάγξῃ.

Vs. 11.

Vet. Χρήσδεις δ' ὦν: θέλεις οὖν ἰδεῖν καὶ γνῶναι καὶ ἔργοις μαθεῖν, ὅτι σου κάλλιον ᾄδω δηλονότι;· θέλεις καταθεῖναι ἆθλον;

Rec. Ἆθλον (κυρίως E.) τὸ διδόμενον τῷ νικήσαντι τὸν ἀγῶνα· ἐνταῦθα δὲ ἄθλον (ἁπλῶς E.) τὸ κοινῶς λεγόμενον στοίχημα, ὃ λήψεται ὁ νικήσων κατὰ τὴν ᾠδήν.

Vs. 14.

Vet. (Ἰσομάτορα: ἴσον τῇ μητρί, τουτέστι μέγαν. p. *6. L.)

Vs. 18.

Vet. (Ἐννεάφωνον: τὴν ἀπὸ ἐννέα καλάμων συγκειμένην. p. L. ἢ ταῖς ἐννέα φωναῖς ἁρμόζουσαν· ἐννέα γὰρ πᾶσαι αἱ φωναί. L.)

10) Τὸ λεγόμενον ⟨ἐν⟩ τῇ συνηθείᾳ οὐδ' ἐὰν σχισθῇς, οὐδὲ εἰ διαῤῥαγείης ᾄδων. L.

11) Ἰδεῖν, ἀντὶ τοῦ γνῶναι, τοῦτο. E. M. Lips.

12) Θέλω τοῦτο γνῶναι. E. M. Lips.

13) Καταθήσομεν. E. M. Lips. θήσομεν. C. — Ἱκανόν. E. M. N. Lips.

14) Κατάθες ἀμνὸν ἴσον τῇ μητρὶ αὐτοῦ. E. M. P. Lips. ἴσον τῇ μητέρι αὐτοῦ. Stop. ἤγουν ἐνιαύσιον, ἴσον καθ' ἡλικίαν. E. M. P. τουτέστι μέγαν. L.

15) Βαρύς, ὀργίλος. E. M. N. P. Lips.

16) Καὶ ἡ μήτηρ μου, χαλεπὴ δηλονότι. E. M. Y. Lips. χαλεπὴ καὶ αὐτὴ δηλονότι. P. — Κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν. E. M. N. Y. Lips. κατὰ τὴν ἑσπέραν. P.

17) Τί δὲ ἔσται, ὅπερ ἕξει ὁ νικῶν πλέον. M. P. Y. Lips.

---

1) Additamenta sunt ex Lips., cf. οὐδὲ ὅπως ἂν διατεθείης ᾄδων *E. *M. *N. *P. 3) //Om. Gen.a.b. Lips. 6) //Om. Gen.a.b. Lips. 7) σου] ante Brub. II, σοῦ vulg. 7) κάλλιον ᾄδω] Geel., καλλίων εἰμὶ vulg., fort. κρείσσων εἰμί. 9) //Gen.a. Lips. ἆθλον] Gen.a. Lips. vulg., ἄεθλον Reisk. seqq. 10) λεγόμενον om. Gen.a. Lips. 11) νικήσων] E. M. Gen.a. Lips., νικήσας vulg. 16) ἐννεάφθογγον p. 16) συνημμένην L. — 19) ἐν] add. Duebn. 29) μου om. E. M. Y. 30) τὸ E. N., om. Lips.

Vs. 19.

Rec. (*Σημείωσαι τὸ ἴσον καὶ παρὰ τοῖς τῷ ἡρῴῳ μέτρῳ χρωμένοις βραχυνόμενον.* E. N.)

Vs. 23.

Vet. (*Συνέπαξα: συνέπηξα, συνήρμοσα.* p.)

Vs. 26. 27.

Vet. *Τῆνον πῶς ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον: ἀντὶ τοῦ· ἄγε δή πως ἐκεῖνον ἐφ' ἡμᾶς καλέσωμεν.*

Rec. *Ἢ· (Τῆνον πῶς:* Gen.[a]) *ἐκεῖνον τὸν αἰπόλον, οὗ παρὰ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ λευκὸς ὑλακτεῖ, (ἐάν πως ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ δεῦρο, καλέσωμεν, κρινεῖ δηλονότι ἡμᾶς· τουτέστιν εἰ ἦν τρόπος, ὅπως ἂν δεῦρο ἐκαλέσαμεν ἐκεῖνον τὸν αἰπόλον, οὗ παρὰ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ λευκὸς ὑλακτεῖ,* I. M. Y. Gen.[a] Lips.) *ἔκρινεν ἂν ἡμᾶς.*

Vet. *Ἄλλως. Τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον: λείπει τὸ σκόπει, ἵν' ᾖ· σκόπει ἐὰν καλέσωμέν πως, ἤγουν τινὶ τρόπῳ, τὸν αἰπόλον ἐκεῖνον. (ἢ ἄλλως. ἐλλειπτικῶς· τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον, νοητέον ἔξωθεν κράξωμεν.*

18) *Ἐννέα ὀπὰς ἔχουσαν* E. M. Lips., *ἐξ ὧν ἐξέρχονται αἱ φωναί, ἔμπροσθεν μὲν ὀκτώ, ⟨ὄπισθεν δὲ μίαν.⟩* M. *δι' ὧν ἡ ποιότης τῶν φθόγγων διακρίνεται.* E.

20) *Ἀντὶ τοῦ καταθήσω.* M. Lips. *προθήσαιμι, προβάλλοιμι.* P.

21) *Τό τοι περισσόν.* M. — *Ἐννέα ὀπὰς ἔχουσαν.* E. M. N. Lips. *ἐννέα φωνὰς ἔχουσαν.* P.

22) *Ἀντὶ τοῦ ἄνω, ἤγουν κατὰ τὸ ἄνω μέρος.* M. Y. Lips.

23) *Πρὸ ὀλίγου.* M. Lips. — *Συνήρμοσα.* L. *κατεσκεύασα, ἤγουν ἥρμοσα.* M. *ἤγουν ἥρμοσα, κατεσκεύασα.* Lips.

24) *Ἔτεμεν αὐτόν.* E. M. N. Lips. *ἔκοψεν αὐτόν.* P.

25) *Ἀκροατής.* E. M. Lips. — *Ἔσται κοινόν, ἔσσεται ποιητικόν.* E.

26) [*Πως:*] *ἴσως.* M. — [*Ἦν:*] *βούλει.* L. — *Καὶ ἐθελήσομεν καλέσαι κρίνειν.* L.

---

5) *συνήρμοσα*] Duebn., *συναρμ.* cod. 7) //Om. Gen.[a b] Lips. 9) //Gen.[a] Lips. 10) *ὁ λευκὸς ὑλ.*] Gen.[a] Lips., *ὑλ. ὁ λ.* vulg. Sequens additamentum hoc loco habent I. M. Gen.[a] Lips. et, ut videtur, Y. 11) *ἀντὶ τοῦ δεῦρο* om. Gen.[a] 11) *κρινεῖ δηλ. ἡμ.* etiam *E. 12) *τόπος* M. 12) *καλέσωμεν* Gen.[a] 14) *ἔκρινεν*] I. M. Gen.[a] Lips. vulg., *ὃς ἔκρ.* Kiessl. auctore Toupio. 15) //Gen.[b] post sch. seq., ubi *τῆνον πῶς.* 18) *τῆνον πῶς* iterum cod., ut videtur. — 20) Additamentum Aderto debetur.

Gen.[b]) — *Ὁ κύων ὁ φάλαρος*: φαλιός, λευκός. καὶ Ὅμηρος *κύματα φαληριόωντα* λέγει τὰ λευκαινόμενα. τὸ φαλιὸν δὲ καὶ βαλιὸν λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐχόντων τι λευκὸν ἐν τῷ μετώπῳ.

Vs. 30.

Rec. *Πρᾶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἰυκτὰ Μενάλκας*: πρῶτος δ' οὖν ᾖδεν ὁ Μενάλκας ἰυκτά, ἤγουν λιγύφθογγα, λαχών, τουτέστι κληρωθείς· ἀφ' οὗ λαχμὸς ὁ κλῆρος ποιητικῶς.

Vet. ⟨*Ἰυκτά*:⟩ ὁ συρικτὴς ὁ λιγύφθογγος· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἰυκτής. Καλλίμαχος:

ἰύζων δ' ἀν' ὄρος.

— Ἰυκτὴς δὲ παρὰ τὸ ἰύζω ἰύξω, (ἤγουν συρικτὴς Vat.) Δωρικὴ δέ ἐστιν ἡ κλίσις, ἤγουν ἰυκτὰ ἀντὶ τοῦ ἰυκτὴς ὡς τὸ *νεφεληγερέτα Ζεύς*. ἰύζειν δὲ τὸ λιγυφωνεῖν· κυρίως δὲ ἐπὶ γυναικῶν.

Vs. 31. 32.

Rec. *Εἶτα δ' ἀμοιβαίην*: εἶτα δὲ ἀμοιβαίαν ᾠδὴν βουκόλοις ἁρμόζουσαν ὁ Δάφνις διαδεχόμενος ᾖδεν.

27) Λευκός, ἐξ οὗ καὶ φαλακρὸς ὁ ἔχων φαλιὸν κάραν. *L.

28) Ἐφώνησαν, ἐκάλεσαν ἐκεῖνον. M. Lips. — Ἦλθεν ἐπήκοος γενόμενος. E. M. Lips.

30) Ἀποκληρωσάμενος. L. κληρωσάμενος τοῦτο. C. M. — [*Ἰυκτά*:] λιγύφθογγα μέλη. E. F. N.

31) Ἐκ διαδοχῆς. N. — Διεδέχετο. λαμπρὰ λέξις. L.

32) Τέλος τῶν ἡρωικῶν. *M.

---

1) //Gen.[b] et Phav. s. v. *φάλαρος*. — *ὁ κύων* ... *λευκός*] Gen.[b], φάλαρος δὲ ὁ λευκός vulg. et sine δὲ Phav. 2) *Hom. Il. N*, 799. — κύματα δ' αὖ φαλληριόεντα λέγει, ἤγουν λευκαίνοντα Phav., λευκὰ pro λέγει Gen.[b] 3) φαλιὸν et βαλιὸν] Gen.[b] ut videtur (ubi antea φαλιός), φαλίον et βαλίον ante Heins., φάλιον et βάλιον vulg. — καὶ τὸ ἐν τῷ μετώπῳ δὲ ὁμοίως φαλληρὸν καλοῦσι pro τὸ φαλιὸν seqq. Phav., δὲ om. Gen.[b] 3) καὶ τὸν ἐν τῷ μετ. ἔχοντα λευκὸν pro ἐπὶ τῶν seqq. Gen.[b] — τι] τὸ vulg. 6) //Y. Gen.[a] Lips. sine lemm. Verba ᾖδεν ... κληρωθεὶς etiam *P. 7) εἶδεν Lips. 7) Vulgo post Μενάλκας legitur sequens scholium, quod deest in *P. Y. Gen.[a] Lips. 7) ἰυκτὰ ἤγουν] Y. Lips., ἐνήδονα *P., om. Gen.[a] vulg. — λιγύφθογγα] add. *P. Y. Gen.[a] Lips. 8) τουτέστι] *P. Y. Lips., καὶ vulg., λαχ. τουτ. om. Gen.[a] 10) //Om. Gen.[a.b] Lips., vid. ad lin. 7. 12) *Callim. fr.* 43. 13) //Om. Gen.[a.b] Lips. — ἰυκτὰς 3. 18) //Gen.[a] Lips. sine lemm.

Vs. 33—35.

Vet. Ἄρχεται τῆς ᾠδῆς. τὸ δὲ μέτρον ἡρωικὸν καὶ ἐλεγεῖον. — Ἄγγεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος: ὡς πρὸς ἔμψυχον ὁ λόγος· ποιητικὸν δέ ἐστι τὸ ἔθος. — Ἄλλως. (Ἄγκεα καὶ ποταμοί: Gen.[b]) γλυκύτης τὸ σχῆμα, ὅτι (ἐνταῦθα Gen.[b]) τοῖς ἀψύχοις ὡς ἐμψύχοις προσδιαλέγονται. ἄγκη δὲ τὰ κοῖλα τῶν ὀρῶν· οἱ δὲ τὰ μετέωρα διὰ τὸ ἄνω κεῖσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ, τὰ συγκεκλασμένα οἷον. θεῖον δὲ γένος τὸ τῶν ποταμῶν λέγει, καθὸ ἐκ Τηθύος καὶ Ὠκεανοῦ ἢ ἐκ Διός, ὡς Ὅμηρος. — Πρὸς τὰ ἄγκεα καὶ τοὺς ποταμοὺς λέγει ὡς σωματοειδεῖς θεούς, ὅπως τὰ θρέμματα αὐτοῦ μείνωσιν ὅλα. ἢ θεῖον, ὅτι ἀεικίνητοι τυγχάνουσι, παρὰ τὸ θέω θεῖον. — (Ἐκ ψυχᾶς: ἢ ᾖσε μέλος ἐκ ψυχῆς, ἢ βόσκοιτ' ἐκ ψυχῆς, Gen.[b] [ἐκ ψυχᾶς:] ἤγουν ζέοντι πόθῳ καὶ μετὰ ἐπιθυμίας καὶ μὴ ἀνειμένως. 3. 4. L. Gen.[b])

Rec. (Ἡ ᾠδὴ αὕτη ἡ παρ' ἀμφοτέρων ᾀδομένη μέχρι τοῦ ταῦτα μὲν ὢν δι' ἡρωελεγείων ἐστὶ στίχων, ἤγουν ἑνὸς ἡρωικοῦ καὶ ἑτέρου ἐλεγείου. ἔστι δὲ τὸ ἐλεγεῖον μέτρον κατὰ διποδίαν μετρούμενον καὶ συλλαβήν. οἱ δὲ πόδες δάκτυλοί εἰσι καὶ σπονδεῖοι μόνοι. N.) — Αἴ τι Μενάλκας πῆ πόχ' ὁ συρικτάς: εἴ τι που μέλος προσφιλὲς ὑμῖν ᾖσέ ποτε ὁ Μενάλκας ὁ διὰ σύριγγος μέλπειν ἐπιστάμενος, βόσκετε ἐκ ψυχῆς, ἤγουν ἐξ ὅλης τῆς προθυμίας, τὰς ἀμνάδας. ἐκ ψυχῆς ποιεῖ τις τόδε, ἤγουν ἑκὼν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ κινούμενος· οὐκ ἐκ ψυχῆς δὲ ποιεῖ, ἤγουν ἄκων καὶ σὺν βίᾳ τινὶ καὶ οὐκ

33) Τὰ κοῖλα τῶν ὀρῶν. Lips. — Ἐκ θεῶν καταγόμενοι. E. M. N. P. Lips.

35) Ζέοντι πόθῳ. L. προθύμως. M.

---

2) //Gen.[b] post ὡς Ὅμηρος lin. 10., ubi τὸ δὲ μ. ἡρ. καὶ ἐλ. τῆς ᾠδῆς sine ἄρχεται. — ἐλεγεῖον] Gen.[b], ἡρωελεγεῖον vulg. 3) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 4) //Gen.[b] 6) προσδιαλέγονται] Gen.[b], -λέγεται vulg. 7) ἄγγη ante Heins., ἄγχη Gen.[b] 7) οἱ δὲ τὰ ... οἷον om. Gen.[b] 10) //Om. Gen.[a.b.] Lips. — ἄγγεα ante Heins. 14) βόσκοιτ'] Adert., βόσκοντ' cod., in quo sequens lemma deest. 15) ἐπιμελείας καὶ μὴ αἰσιμένως Gen.[b] 21) //Gen.[a] sine πῆ πόχ' ὁ σ. et Lips. 23) ἐπιστ., βόσκετε ἐκ ψ.] Lips. et ante Brub., ubi post ἐπιστ. punctum positum. Scult. ibidem novi scholii initium indicavit, tum Heins. verba βόσκετε ἐκ ψυχῆς in lemma βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς mutavit, quae Ox. in ΨΤΧ. mutilavit, Reisk. seqq. in ἐκ ψυχᾶς. In Gen.[a], si Aderto fides, Heinsii lectio extat. 24) τὰς ἀμνάδας] Gen.[a] Lips., τὰς ἀμνίδας vulg., om. Reisk. seqq. 26) συμβία Lips.

ἀφ' ἑαυτοῦ κινούμενος. ἐπὶ τῶν ποταμῶν δὲ λέγει καὶ τῶν ὀρῶν τὸ ἐκ ψυχῆς νῦν κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων ἐπὶ τὰ ἄψυχα. — (Περισσὸν τὸ πη, διὸ ὀξύνεται· οὐ γὰρ ἴδιον ἔχει τὸν τόνον. Vat. E. I. M. Y. *Lips.)

Vs. 36.

Rec. Μηδὲν ἔλασσον: ἐμοῦ δηλονότι. ἔχοι: ἀντὶ τοῦ ἐχέτω.

Vs. 37.

Rec. Γλυκερὸν φυτὸν αἴπερ ὁμοῖον: γλυκύτητος μετέχον. γλυκερὸν φυτὸν λέγει τὰς βοτάνας διὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν τρέφεσθαι τὰ νεμόμενα ζῷα. τὸ δὲ αἴπερ ὁμοῖον ἀντὶ τοῦ εἴπερ ὁμοίως.

Vs. 39. 40.

Rec. Κῆν τι Μενάλκας: καὶ ἐὰν ὁ Μενάλκας ἀγάγῃ τι ὧδε, χαίρων βοσκέτω πάντα ἀφθόνως. (τι ἑνικῶς εἰπών, εἰς ⟨αὐτὸ⟩ E.) πληθυντικὸν ἀποδίδωσι (τὸ πάντα E.), ἐπεὶ τὸ τι ἀορίστως λεγόμενον πληθυντικοῦ δύναμιν ἔχει.

Vs. 41—48.

Rec. Πάντᾳ ἔαρ· πάντα δὲ νομοί: πανταχοῦ ἐστιν ἔαρ, ἔνθα ἡ καλὴ παῖς ἐνδιατρίβει. τὸ ἔνθα τόπον ἕνα τινὰ δηλοῖ· ἀορίστως δὲ λεγόμενον πληθυντικοῦ δύναμιν ἔχει. διὸ πρὸς τὸ πανταχοῦ νῦν ἀποδίδοται καὶ ποιεῖ τὸν λόγον ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ· κῆν τι Μενάλκας τῆδ' ἀγάγοι, χαίρων

36) Δαμάλεων ἐπιστατῶν. M. Lips. νέμων. C.
38) [Μουσίσδοι:] ᾄδει. Lips. — Ὡς καὶ αἱ ἀηδόνες. L.
39) [Τοῦτο:] δεικτικόν. L. — Τρέφετε λιπαρῶς. E. M. εὐτραφὲς ποιεῖτε. E. M. Lips. [Ποιμαίνετε:] εὐτραφὲς ποιεῖτε. γράφεται καὶ πιαίνετε. 6.
40) Ὧδε. Lips. ἐνταῦθα. P. — Κομίσοι. M. — Πλουσίως. M.
41) Πανταχοῦ. 6.

---

3) πη] Vat., πῆ rell., τὸ πῆ περ. E. I. M. Y. 3) διὸ καὶ E. I. Y. 4) τόπον Vat. 6) //*Lips. ἐμοῦ — ἐχέτω. 9) //*Lips. γλυκύτητος .... ζῶα — εἴπερ ὁμοίως. 10) λέγει δὲ οὕτως E. 10) ὑπ' αὐτῶν τρέφεσθαι τὰ] Lips., τρέφειν τὰ ὑπ' αὐτῶν E., τρέφειν τὰ ὑπ' αὐτοῦ vulg. 12) ὅμοιον pro ὁμοίως M. 14) //*Lips. 14) ἀγάγοι Lips. 17) ἀρίστως ante Brub. 19) //Lips. 20) καλὴ διατρίβει P. 20) τινὰ δηλοῖ] Lips., δηλοῖ τινὰ vulg. 23) τῆδ'] Lips., τῆδε Call., τῇδε Brub. II, τῇδ' Heins. vulg.

ἄφθονα πάντα νέμοι. ὃ γὰρ δύναται ἐκεῖ τὸ τι, τοῦτο ἐνταῦθα τὸ ἔνθα· καὶ ὃ ἐκεῖ τὸ πάντα, τοῦτο ἐνταῦθα τὸ πανταχοῦ. πανταχοῦ δέ εἰσι νομαί. — Νομὸς ποιητικόν, νομὴ κοινόν. λέγεται δὲ οὕτως ἡ ἐνέργεια, ἤγουν αὐτὸ τὸ βόσκεσθαι, καὶ ὁ χόρτος ὁ εἰς νομὴν ἐπιτήδειος, καὶ ὁ τόπος ὁ τὸν χόρτον ἔχων. ἐνταῦθα δὲ τὸ νομοὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου λέγεται σημαινομένου.

Vet. Πάντα ἔαρ πάντα δὲ νομαί: ὅπου, φησίν, ἡ ἐρωμένη αὐτοῦ περιπατεῖ, ἐκεῖ πάντη ἔαρ καὶ πάντη νομαί εἰσι, καὶ τὰ θρέμματα ἐκφέρεται· ὅταν δὲ ἀπέλθῃ, ἀποξηραίνεται καὶ ὁ ποιμὴν καὶ αἱ βοτάναι. τὸ δὲ πάντη Δωρικῶς παντᾷ περισπωμένως. τὸ δὲ οὔθατα πηδῶσιν [ἢ πλήθουσιν], ὅτι πλήθει διὰ τῶν θηλῶν τὸ γάλα. — Τρέφεται: ἢ τὰς ἀμνάδας καὶ τοὺς ἀμνοὺς ὑπὸ τῶν οὐθάτων τρέφεσθαι <λέγει>, ἢ τὰ νέα καὶ τὰ μικρὰ τῶν ποιμνίων τρέφονται καὶ αὔξονται· (ἢ τὰ ἀρτίφυτα τῶν βοτανῶν αὔξονται. Gen.[b])

Rec. Παντᾶ δὲ γάλακτος οὔθατα: πανταχοῦ δὲ οἱ μαζοὶ γάλακτός εἰσι πεπληρωμένοι, καὶ τὰ νεογνὰ τρέφεται ὑπ' αὐτοῦ. — (Αἰ δ' ἀναφέρπῃ: Gen.[a] ἐὰν δὲ ἀποδημῇ, ἐκεῖ, ὅθεν ἀποδημεῖ, καὶ ὁ ποιμὴν ξηρός ἐστιν, ἤγουν τοῦ θαλεροῦ

42) Τὰ νεογνὰ τῶν βοῶν, τῶν αἰγῶν καὶ τῶν λοιπῶν. M.

43) Ὅπου ἡ εὔμορφος παῖς ἐνδιατρίβει. P. Lips. — Ἐὰν δὲ ἐκεῖθεν πόρρω γενήσεται. L.

45) Ἐκεῖ ὄϊς διδυματόκοι ἀπὸ κοινοῦ, ἤγουν δίδυμα τίκτουσαι. M. Y. Lips.

46) Ἀντὶ τοῦ σίμβλα. M. Lips. — [Πληροῦσι:] κηρίου δηλονότι. E. M. Lips. — Καὶ αἱ δρύες ἐκεῖ εἰσὶν ὑψηλότεραι. M. P. Lips.

47) [Μίλων:] ὁ ἐρώμενος αὐτοῦ. M. ὁ βοσκός. P. — Ἐὰν δὲ ἀποδημῇ. P. Lips.

---

2) πάντα ante Brub. 3) παντ. δὲ εἰσὶ ν. Lips. s. l. 3) //Gen.[a] Lips. 5) χόρτος εἰς M. 6) δὲ om. Lips. — τὸν νομὸν ἐπὶ δευτ. σημ. Gen.[a] 8) //Gen.[b] c. lemm. παντᾶ ἔαρ. 9) πάντη bis] πάντα ante Heins., παντᾷ vulg. 10) ἐκφέρεται] p., ἐκτρέφεται vulg. 11) πάντη et παντᾶ ante Heins., ΠΑΝΤΗ Reisk. seqq. 12) πηδῶσιν] 3. 4. Gen.[b] et ante Heins., quae πλήθωσιν, tum πλήθωσι Ox. vulg., πηδῶσι Reisk. seqq. — ἢ πλήθουσιν om. 3. 4. Gen.[b] 13) //Gen.[b] ante sch. praec. — τρέφεται] Gen.[b], τρ. δὲ vulg. 14) ἀμνάδας] Gen.[b], ἀμνίδας vulg. 14) οὐθάτων] 3., ἀθατῶν Gen.[b], μαζῶν vulg. 15) λέγει] supplevit Amstel. 15) ἤγουν pro καὶ τὰ Gen.[b] 18) //*Lips. 19) τὰ] add. Lips. 20) Verba ἐὰν δὲ ἀποδημῇ accesserunt ex Gen.[a] Lips. et praeterea *P., unde afferuntur ἐὰν δὲ ἀποδημῇ, ἐκεῖ ὅθεν. — ἐκεῖ δὲ M., in quo haec ad Vs. 47 leguntur, ubi textus de bubulco. 21) ἀποδημεῖ om. Gen.[a] 21) ἀνθηροῦ pro θαλεροῦ M. — 24) πορρογεν. cod.

καὶ εὐτραφοῦς ἐστερημένος, καὶ αἱ βοτάναι τοιαῦται. *E. M. *Y. Gen.[a] *Lips.) — *Χ' ὠ ποιμήν: καὶ ὁ τὰς βοῦς βόσκων αὐότερος — ἀπὸ κοινοῦ — ἀντὶ τοῦ αὗος, ἤγουν ξηρός, (τοῦ ἀνθηροῦ καὶ εὐτραφοῦς ἐστερημένος,* P. Y. Lips.) *καὶ αἱ βόες αὗαι.*

Vet. *Ἔνθ' ὄϊς ἔνθ' αἶγες: ὁ Δάφνις πάλιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἀντιπαραβάλλων λέγει, ὅτι, ὅπου ἂν ὁ ἐρώμενός μοι Μίλων βαίνῃ, πάντα αὔξει, καὶ σμήνη καὶ δένδρα καὶ θρέμματα· ὅταν δὲ χωρισθῇ, καὶ ὁ βουκόλος ξηρὸς γίνεται καὶ αἱ βόες.*

Vs. 49—52.

Vet. *Ὦ τράγε τᾶν λευκᾶν ἄνερ αἰγᾶν: καταχρηστικῶς ἄνδρα τῶν αἰγῶν τὸν τράγον φησίν.* — *Ὦ βάθος ὕλας: ὅπου ἐστὶν ὑψηλὴ δασύτης — Ὅμηρος· ὡς δ' ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν — ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐστὶν ὁ Μίλων.* — *Ἴθ' ὦ κόλε καὶ λέγε Μίλω: ὦ κολοβὲ τράγε, ἄπελθε ἐκεῖ, ὅπου ἐστὶν ὁ Μίλων, καὶ λέγε αὐτῷ, ὅτι καὶ ὁ Πρωτεὺς θεὸς ὢν φώκας ἔνεμεν, οἷον μετὰ δυσωδῶν ζῴων ἀνεστρέφετο. καὶ σὺ οὖν μὴ ὑπερηφάνει διὰ τὴν τῶν τράγων ὀσμὴν ἐλθεῖν [πρὸς ἡμᾶς, ἤτοι] πρὸς ἐμὲ [τὸν Μενάλκαν].* (*κόλος δὲ λέγεται ὁ τράγος ὁ μὴ ἔχων κέρατα.* Gen.[b] Phav.) *Μίλω δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ*

49) [*Ἄνερ:*] *ἐλατήρ.* L. *ἀντὶ τοῦ ὀχευτά.* M. Lips. — [*Ὦ:*] *οὗ, ὅπου.* v.

51) [*Μίλω:*] *κατὰ ἀποκοπὴν τῆς νι.* E. M. *ἀποκοπὴ Δωρική.* Vim.

2) //Lips. — Schol. sic cum perverso lemmate nec satis apto loco (suo loco in Lips.) ante Scult. legebatur, qui prioribus relictis verba *αὐότερος* seqq. ad Vs. 48 transtulit; eodem Reisk. seqq. totum scholium traxerunt cum lemm. *χ ὠ.* 6) //Gen.[b] sine *ἔνθ' αἶγες.* 7) *παραβαλῶν* Gen.[b] 8) *βαίνῃ*] 4.[1] (Gen.[b]) et Kiessl. seqq., *βαίνει* vulg. 8) *καὶ δένδρα*] add. 3. 4. (Gen.[b]) 9) *χωρισθῇ ... γίνεται*] Gen.[b], *ἀπέλθῃ, ἀποξηραίνεται καὶ ὁ βουκόλος* vulg. 10) *οἱ βόες* Gen.[b] 12) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 13) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 14) *Hom. Il. B*, 147. 15) Male ante *ἐν ἐκείνῳ* Reisk. seqq. inseruerunt lemma *ἐν τήνῳ*, quum vulgo puncto distinctum esset, quam interpunctionem emendavi. 16) //Gen.[b] sine *Μίλω* et *τράγε.* 17) *ἄπελθε νῦν* pro *ἄπελθε ... Μίλων* Gen.[b] 18) *ὅτι ὁ* Gen.[b] 18) *οἷον οἷον* Gen.[b] 19) *δυσωδῶν*] Gen.[b], *δυσόδμων* p., *δυσόσμων* vulg. 19) *ἀνετρέφετο* Gen.[b] 19) *ὑπερηφάνει*] Adert., *ὑπεριφάνει* Gen.[b], *ὑπερηφανεῖ* p., *ὑπηρεφάνη* Call., *ὑπερηφάνη* Brub., *ὑπερηφάνη* Xyl., *ὑπερηφάνης* Heins. vulg., *ὑπερηφάνηθι* Reisk. seqq. 20) *ὀδμὴν* Gen.[b] 20) *πρὸς ἡμᾶς ἤτοι* et *τὸν M.* om. Gen.[b], ubi *πρός με.* 21) *κόνος* Gen.[b] 22) *Μίλω*] ante Heins. et Reisk. seqq., *Μίλῳ* vulg.

Μίλωνι· καὶ γὰρ τὴν εὐθεῖαν οὐχ ὁ Μῖλος ἔφη, ἀλλ' ὁ Μίλων.

Rec. *Ἄλλως.* *Ὦ βάθος ὕλας: τὸ δεῦρο συνυπακούειν δεῖ ἀπὸ κοινοῦ κατ' ἀναλογίαν τοῦ προρρηθέντος, ἵν' ᾖ τὸ πᾶν οὕτως· ὦ τράγε τῶν λευκῶν αἰγῶν ὀχευτά, δεῦρο ὧδε, ὅπου ἐστὶν ἡ πλείστη δασύτης τῶν δένδρων, ὅπου εἰσὶν αἱ σιμαὶ μέλισσαι. δεῦτε ἔριφοι ἐπὶ τὸ ὕδωρ. ἐν ἐκείνῳ γάρ, τῷ ὕδατι δηλονότι, ἐστὶν ἐκεῖνος, ἤγουν ὁ Μίλων. — Ἴθ' ὦ κόλε: ἄπιθι ὦ κολοβέ — πρὸς τράγον τινὰ ἄκερων ἢ μικρὸν τοῦτο [λέγει]· [κόλος γὰρ λέγεται ὁ μὴ ἔχων κέρατα, καὶ Ὅμηρος κόλον δόρυ λέγει] — καὶ λέγε τῷ Μίλῳ, ἀντὶ τοῦ τῷ Μίλωνι, ὅτι ὁ Πρωτεὺς φώκας ἔβοσκε καίπερ ὢν θεός.*

Vs. 53—56.

Rec. *Μή μοι γᾶν Πέλοπος: μή μοι εἴη ἔχειν οὔτε τὴν Πελοπόννησον μήτε χρυσοῦ τάλαντα, ἤγουν πλούτη· μηδὲ εἴη ἐμοὶ ἐν δρόμῳ τοὺς ἀνέμους παρατρέχειν. — Ἀλλὰ εἴη μοι τὸ ὑπὲρ τὴν πέτραν ταύτην τραγῳδεῖν ἔχων σε, τὸν Μίλωνα, εἰς τὰς ἀγκάλας μου, ὁρῶν τὰ ὁμοῦ βοσκόμενα πρόβατα καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαγος, ἀντὶ τοῦ τὴν Σικελίαν. — Τάλαντον [δὲ] ὁ ζυγός·*

χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα.

τάλαντα καὶ τὰ τῷ ζυγῷ σταθμιζόμενα· ἐνταῦθα δὲ τὸ δεύτερον.

52) *Ζῷα δυσώδη.* M.

53) [*Μή μοι*:] *ἐνταῦθα τὸ εἴη ἔχειν.* M. — *Χρυσᾶ νομίσματα.* M.

55) *Ἤγουν τῇ Σικελικῇ.* L. — *Τὸ κοινῶς τραγῳδήσω.* Lips. — *Ἀνὰ τὰς ἀγκάλας.* M. Lips. *ἔχων σε, τὸν Μίλωνα λέγει.* Lips. *σέ, τὸν Μίλωνα δηλονότι.* E. N.

---

1. 2) *Μῖλος — Μίλων*] *Μίλος — Μίλων* 3. 4. (Gen.[b]) et ante Heins., item Kiessl., *Μίλων — Μίλος* vulg. 3) //Gen.[a] Lips. — *ὦ βάθος ὕλας* Lips., *ὦ β. ἥλης* Gen.[a] — *τὸ*] Gen.[a] Lips. et ante Heins., *τὸ δὲ* vulg. 4) *ἀπὸ κοινοῦ* om. Gen.[a] 4) *προρρηθέντος*] Duebn., *προσρ.* vulg., *πρὸς ῥηθ.* Gen.[a] 6) *ὅπου ὧδε* Gen.[a] 6) *σχούτης* pro *δασύτης* Gen.[a] 9) //Gen.[a] Lips. sine lemmate. 9) *ἐράτην* pro *τράγον* Lips. 9) *ἄκερων*] Lips. vulg., *ἀκέρων* Kiessl. 10) *λέγει* om. Gen.[a] Lips. 10) Circumscripta om. Gen.[a] Lips., vid. supra SchVet. 11) *Hom. Il. Π*, 117. 11) *Μίλω*] Lips. et ante Heins., *Μίλῳ* vulg., *τῷ Μίλω ἀντὶ τοῦ* om. Gen.[a] 14) //*Lips. *εἴη ἔχειν — τὴν Πελ. — χρυσᾶ — μηδὲ ... παρατρέχειν.* 15) *πλούτη*] ante Heins., *πλοῦτον* vulg. 16) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 17) *σὲ* ante Gail. 20) //Gen.[a] Lips. sine *δέ*. 21) *Hom. Il. Θ*, 69. — *χρύσια* Gen.[a] 22) *τάλαντα* om. Gen.[a] 22) *σταθμαζόμενα* Gen.[a] 22) *δὲ* om. Gen.[a] Lips.

Vet. *Ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρα τᾷδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ*: αὐτάρκης ὁ Δάφνις, ὅθεν καὶ λέγει· ἀλλὰ εὐφραίνομαί σε ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχων ἐπὶ τῇδε τῇ πέτρᾳ ἀφορῶν τὴν Σικελίαν. — Οὐκ ἀνιστορήτως τοῦτο ὁ Θεόκριτός φησι· καὶ ὁ Ἑρμησιάναξ γὰρ λέγει τὸν Δάφνιν ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ Μενάλκα. ἀλλ' ὁ μὲν ἐπ' Εὐβοίας τὰ περὶ αὐτοῦ διατίθεται, οὗτος δὲ ἐπὶ Σικελίας.

Vs. 57—60.

Rec. *Δένδρεσι μὲν χειμών*: πρὸς τὰ δένδρα μέν ἐστι κακὸν φόβον ἔχον ὁ χειμών, πρὸς τὰ ὕδατα δὲ ἡ ἀνομβρία, ὅτι ἀποξηραίνει καὶ ἀφανίζει αὐτά, πρὸς δὲ τοὺς ὄρνιθας *ὕσπλαξ*, ὅ ἐστιν εἶδος παγίδος. — (*ΥΣΠΛΑΓΞ*: ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν σχοῖνος, ἡ λεγομένη ἰδιωτικῶς βροχίς. Q.)

Vet. (*Ὕσπαξ*: παγίδων γένος· Gen.[b]) κυρίως δὲ ὕσπληξ ἡ τῶν δρομέων ἀφετηρία, ὃ κάγκελλον ἡμεῖς φαμεν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ φοβερὸν κακόν. — (Τοῖς δὲ ἀγριμίοις τὰ δίκτυα. p.)

Rec. *Ἀγροτέροις δὲ λίνα*: τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τοῖς ἀγροῖς διατρίβουσι τὰ δίκτυα, αἵ ἄρκυς — ἀπὸ κοινοῦ φοβερὸν κακόν —· τῷ ἀνθρώπῳ δὲ κακὸν φοβερὸν παρθένου τρυφερᾶς πόθος. — *Ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ*: οὐ μόνος ἐγὼ ἔρωτα ἔσχον, ἀλλὰ καὶ σὺ γυναικῶν ἐραστής.

Vs. 61. 62.

Rec. *Ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων*: ταῦτα μὲν οὖν

56) *Ἀλλήλοις συννεμόμενα.* M. ὁμοῦ νεμόμενα. Lips. νεμόμενα δηλονότι περὶ τὴν ἅλα τὴν Σικελικήν. E.

57) *Ξηρότης*, ἀνομβρία. M.

59) *Τῷ ἀνδρὶ δὲ κακὸν παρθένου τρυφερᾶς*, ἤγουν νέας, πόθος. M.

60) *Γυναικῶν ἐραστὴς* ὑπάρχεις. τέλος τῶν ἡρωελεγείων. M.

61) *Ἡρωικοί.* ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. M.

---

2) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 4) //Gen.[b] cum pravo lemmate *ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ἀγκὰς ἔχων.* 5) *Δαμοίταν* pro *Δάφνιν* Can. Gen.[b], *Δαμοίτα* Vulc. 5) *πρὸς τὸν Μενάλκαν* 3. 7) *Σικελίαν* Gen.[b] 9) //*Lips. *πρὸς τὰ δένδρα ... ἀνομβρία*, tum *εἶδος παγίδος.* 12) *ὕσπλαξ*] ante Heins., *ὕσπλαγξ* vulg. 13) *βρόχια* cod. 14) //Gen.[b] — *ὕσπληξ*] ante Heins., *ὕσπληγξ* vulg., om. Gen.[b] 15) *κάγκελλον*] p. 3., *κάγκελον* vulg. 18) //*Lips. omissis *ἀπὸ κοινοῦ φ. κ.* 20) *φοβερὸν* ante *παρθ.* om. *M. Lips. 21) *τρυφεροῦ* Lips. 21) //*Lips. *ἔρωτα ἔσχον — σὺ γυν. ἐρ.* 24) //*Lips. *ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀμοιβὴν — ἦσαν τὸ κοινῶς ἑτρ. — τὴν ἐσχάτην — προηγ. ἤδεν.*

κατὰ ἀμοιβὴν — ἐπιρρηματικῶς γὰρ εἴρηται τὸ δι' *ἀμοιβαίων* — οἱ παῖδες (ἦσαν, τὸ κοινῶς Lips.) ἐτραγῳδησαν. τὴν ἐσχάτην δὲ ᾠδὴν προηγούμενος ᾖδεν ὁ Μενάλκας.

Vs. 63.

Rec. *Φείδευ τῶν ἐρίφων*: ἐγκρατῶς ἔχε, ἄπεχε λύκε τῶν ἐρίφων μου, ἄπεχε τῶν τοκάδων, ἤγουν (τῶν αἰγῶν, M.) τῶν μητέρων αὐτῶν.

Vs. 65.

Vet. *Ὦ Λάμπουρε κύων*: ὄνομα κυνὸς ἀπὸ τοῦ λαμπρὰν ἔχειν τὴν οὐράν, ἤγουν πυρράν. ἢ ὁ ἐπιμελῶς φυλάσσων ἀπὸ τοῦ λάμπειν καὶ τοῦ ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάσσειν. ἢ παρὰ τὸ λάμπουρις ἴσως εἶναι, ἐπειδὴ κύνες εἰσὶν ἀλώπηξιν ὅμοιοι· λάμπουρις γὰρ ἡ ἀλώπηξ.

Rec. *Οὕτω βαθὺς ὕπνος*: τοῦτο ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης, ἤτοι δασείας.

Vs. 66.

Rec. *Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως*: σὲ δηλονότι.

Vet. (*Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαρέως*: Gen.[b]) τοῦτο ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου ὁ Θεόκριτος ἔσχε. φησὶ γὰρ ἐν τῷ β' τῆς Ἰλιάδος·

οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα.

— *Σὺν παισὶ νέμοντα*: οἱ γὰρ παῖδες εἰώθασι μὴ προσήκουσαν τῶν ποιμνίων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀμελεῖν, ἢ ῥαθυμοῦντες ἢ παιγνίοις ἀσχολούμενοι. [οἱ δὲ ἔνηβοι κρείττονα τὴν ἐπιμέλειαν ποιοῦσιν,] ὥστε καὶ τοῖς κυσὶ κοιμωμένοις οὐ φροντὶς αὐτοῦ.

64) [*Πολλαῖσιν*:] αἰξὶ δηλονότι. M. Lips. — Ἀκολουθῶ. M. Lips.

65) *Λευκὲ τὴν οὐράν.* M. Lips.

66) *Ἤγουν ἐμοὶ παιδὶ ὄντι.* E. N.

---

3) προηγούμενος] Lips., προηγουμένως vulg. 5) //* Lips. 7) αὐτοῦ Lips. 9) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 10) ἤγουν] ἢ vulg. 12) λάμπουρις bis] Duebn., λαμπουρὶς vulg. 13) ὁμοῖοι vulg. 14) //Lips. c. lemm. *βαθὺς ὕπνος* sine τοῦτο. 15) ἤγουν τῆς pro ἤτοι Lips. 17) //* Lips. 18) //Gen.[b.] 19) ἔχε Heins. et vulg. ante Reisk. 19) τῷ α' ante Brub., τῷ πρώτῳ Gen.[b.] 20) *Hom. Il. B*, 24. — βουλ. ἄνδρα om. Gen.[b.] 21) //Gen.[b.] c. lemm. *σὺν παιδὶ* post reliqua ad hoc idyllium. 21) προσήκουσαν post ποιεῖσθαι Gen.[b.] 23) Verba οἱ δὲ … ποιοῦσιν interpolata esse vidit Geelius. — ἔνηβοι] 3.[1.] 4.[1.] Reisk. seqq., ἔννηβοι vulg., ἄνηβοι Gen.[b.] 25) αὐτοῦ] Gen.[b.], αὐτοῖς vulg.

Vs. 67. 68.

Rec. *Ἁπαλᾶς κορέσασθαι*: τρυφερᾶς, θαλερᾶς χορτασθῆναι βοτάνης. οὐδαμῶς κοπιάσετε, ἐνεργοῦσαι δηλονότι τὴν ἔκφυσιν αὐτῆς, ὅταν αὕτη πάλιν μόνη φύηται, ἤγουν βλαστάνῃ.

Vet. Ἤ· οὐ μὴ κακοπονηθῆτε νεμόμεναι, ὅταν νέα βοτάνη πάλιν φυῇ.

Vs. 69.

Rec. (Ἀντὶ τοῦ ἄγετε βόσκεσθε, τοὺς μαζοὺς πληρώσατε, γάλακτος δηλονότι. E. I. M. P. *Lips.)

Vs. 72. 73.

Rec. *Κἄμ' ἐκ τῶ ἄντρω σύνοφρυς κόρα*: καὶ ἐμὲ ἐκ τοῦ σπηλαίου κόρη εἰς ταὐτὸ συναπτούσας ἔχουσα τὰς ὀφρῦς.

Vet. Ἤ· (*σύνοφρυς*: Gen.[b]) δασείας (ἔχουσα τὰς ὀφρῦς Gen.[b]) καὶ συγκεκολλημένας, τουτέστιν εὐόμματος ἢ συνετὴ — λέγει δὲ τὴν ἐρασθεῖσαν αὐτῷ Νύμφην.

Rec. Ἐχθὲς ἰδοῦσα τὰς δαμάλας (παρακολουθοῦντα Lips.) ἐλαύνοντα εὔμορφον εἶναι ἔλεγεν. οὐ περισσῶς δοκεῖ χρήσασθαι μετὰ τοῦ συνδέσμου τῷ λόγῳ. θέλει γὰρ δηλοῦν διὰ τούτου, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπέραστός τις ἐστιν, ὥσπερ καὶ ἕτεροι δηλονότι, καὶ οὐ μόνον ἄλλους γυναῖκες ὁρῶσαι ἐπαινοῦσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν κόρη τις ἰδοῦσα ἐπῄνεσεν. — *Καλὸν* δὲ τὸν εὐειδῆ λέγει, κάλλος γάρ ἐστι συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ' εὐχροίας.

67) Ἀμελεῖτε. M. P. Lips.

68) Λιμώξετε. M. — [*Ὄκκα*:] ὅτε καὶ ἐπεί. M.

70) Ἵνα τὸ μὲν τοῦ γάλακτος οἱ ἄρνες ἔχωσιν εἰς οἰκείαν τροφήν. E. M. N. Lips. — Καλαθίσκους. M. Lips. τὰ κοινῶς τυροβόλια. M.

71) Καλῶς. L. ὀξυφώνως. M. P. Lips. — Ἐπροοιμιάζετο. L. ἤρχετο. E. M. P. Lips.

73) Παρελῶντα, παρακολουθοῦντα. E. M. N. P.

---

2) //*Lips. τρυφερᾶς, θαλερᾶς — βοτάνης, reliqua in marg. 4) αὐτὴ vulg. 6) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 12) //*Lips. καὶ ἐμὲ — εἰς ταὐτὸ ... ὀφρῦς. 14) //Gen.[b.] post schol. Vs. 93. 15) συγκεκολημένας ante Brub., συγκολλημένας Gen.[b.] 15) εὐόμματος] 4., εὐόματος Gen.[b.], εὐόφθαλμος vulg. — καὶ συνετὴ p. 16) αὐτῷ] ante Heins., αὐτῶν Gen.[b.], αὐτοῦ vulg. 17) //Lips. s. l. παρακ. ἐλ. — ἤγουν εὔμ. εἶναι ἔλεγεν, reliqua in marg. 20) τις] add. 2. E. Lips. 21) καὶ οὐ] 2. E. Lips., οὐ vulg. 22) //Om. Gen.[a.b.] Lips., κάλλος ἐστὶ σώματος συμμ. μερῶν τε καὶ μελ. μετὰ εὐχρ. Phav. — 27) εἰς οἰκ. τρ. om. Lips.

Vs. 74.

Rec. Οὐ μὰν οὐ δὲ λόγων ἐκρίθην ἄπο: [— γράφεται καὶ λόγον —] οὐ μὴν ἀπεκρίθην αὐτῇ, ἀντὶ τοῦ ἀπεκρινάμην — τὸ ἀπεκρίθην γὰρ τὸ ἐχωρίσθην δηλοῖ — οὐ μόνον λόγον ἡδύν, ἀλλ' οὐδὲ λόγων τὸν πικρόν, ἤγουν τὸν ἐπαχθῆ, τὸν ἀλγεινόν.

Vet. Ἄλλως. Οὐδὲ λόγον αὐτῇ ἀπεκρίθην, οἷον οὐδὲ τὸ τυχόν, [ἢ οὐδὲ λόγον ἀπεκρίθην ἄτοπον, πικρὸν αὐτῇ, τουτέστιν οὐδὲ σκαιὸν λόγον ἀπεκρινάμην αὐτῇ.] οὔτε τῶν πρὸς τὸ λυπηρόν, οὔτε τῶν πρὸς ἡδονήν. (ΤΟ ΠΙΚΡ. ὅπερ, τὸ μὴ ἀποκριθῆναί με, πικρὸν ἦν αὐτῇ. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τὸν πικρὸν ἔχουσιν, ἵνα ᾖ· οὐ μὴν οὐδὲ ἀπεκρίθην αὐτῇ οὐδὲν πικρὸν ὢν λέγεται· εἰς ταύτην γὰρ καλῶς εἰποῦσαν οὐδὲν ἔδει πικρὸν ῥηθῆναι. κρεῖττον ἂν εἴη, εἰ τὸν πικρὸν γράφοιτο· ἀπαιτεῖ γὰρ καὶ τὸ μέτρον. p. 3.)

Vs. 75.

Rec. (Τὴν ἐμὴν ὁδὸν ἐπορευόμην, ἐβάδιζον. I. M. *Lips.)

Vs. 78.

Rec. (Ἡδὺ δέ ἐστιν ἐπὶ τῷ καιρῷ τοῦ θέρους ἐν ἀσκέπῳ τόπῳ καθεύδειν πλησίον ὕδατος ῥέοντος. *6. E. I. M. N. P. Y. *Lips.)

76) Τῆς δαμάλεως. E. M. P. Lips. — Ἡ πνοὴ αὐτῆς. E. M. P. Lips.

77) Ἡδέως δὲ καὶ ὁ μόσχος μυκᾶται. Lips. μυκᾶται, βοᾷ. M. — Ἡδέως δὲ καὶ ἡ βοῦς, μυκᾶται δηλονότι. M. Lips.

78) Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. L.

79) Τῇ (μικρᾷ M.) μηλέᾳ τὰ μῆλα κόσμος. M. Lips.

---

2) //Gen.[a] c. lemm. ἐκρίθην et Lips., uterque sine γρ. καὶ λόγον. 3) ἀπεκρινάμην· οὐ μὴν ἀπεκρ. αὐτῇ. τὸ γὰρ ἀπεκρ. Gen.[a] — μὴν] Gen.[a] Lips. et ante Heins., μὲν vulg. 4) ἐχωριάσθην 2. 5) λέγει pro λόγον Gen.[a] — οὐ μόνον ... ἀπεχθῆ etiam *6. 5) λόγων] Gen.[a] Lips. et ante Ox. II, λόγον vulg., λειον *6. 6) ἐπαχθῆ] E. Lips. et sine τὸν Gen.[a], ἀπ' ἀχθῆ 2., ἀπεχθῆ *6. vulg. 7) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 8) Haec non suo loco interjecta esse, quum verba οὔτε τῶν seqq. cum τὸ τυχὸν jungenda sint, Duebnerus intellexit. 10) λυπηρὸν] Piccolos, λιπαρὸν vulg. 10) ΤΟ om. Wart. 12) τὸ πικρὸν Wart. 13) ὢν] ὡς vulg. 14) εἰ] Kiessl. Gaisf., om. Wart. 17) ἐβάδιζον om. Lips. — 25) ἡδ. καὶ ἡ βοῦς M. 25) δηλονότι om. Lips.

Vs. 81.

Rec. (Ὃν αὐτοὶ κριτὴν αὐτῶν ἐπέστησαν, οὕτως ἠγόρευεν. E. I. M. N. P. Y. *Lips.)

Vs. 84.

Vet. Λάσδεο τὰς σύριγγας: ἆθλον δὲ αὐτοῖς ἡ σύριγξ ἔκειτο, ἣν ἐπιδίδωσιν ὁ κριτὴς τῷ Δάφνιδι ὡς νικήσαντι.

Vs. 85. 86.

Rec. Αἰ δέ τι λῇς με: εἰ δὲ θέλεις καὶ ἐμὲ αὐτὸν διδάξαι τι ἅμα σοὶ τὰς αἶγας βόσκοντα, δώσω σοι τὰ δίδακτρα, ἤγουν τὸν μισθὸν τὸν ἕνεκα τῆς διδασκαλίας, ἐκείνην τὴν αἶγα τὴν μιτύλαν.

Vet. Μιτύλαν αἶγά φησι τὴν ἄκερων.

Vs. 87.

Rec. Ὑπὲρ κεφαλᾶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπέκεινα τῶν χειλέων.

Vet. Ἢ ἕως τῆς κεφαλῆς πληροῖ τὸν ἀμολγέα. ἀμολγεὺς δὲ ἀγγεῖον δεκτικὸν γάλακτος. — (Ἀεί: ἤγουν ὑπὲρ τὰ χείλη τοῦ ἀμολγέως πλήρη τὸν ἀμολγέα ποιεῖ. Gen.[b])

82) [Τοι:] σου. a. 6. 8. σοι (ου above). Lips. — Ἐπιθυμητή, ἐπέραστος ἡ φωνή σου. E. M. P. Lips.

84) Λάζου, ἤγουν λάμβανε. E. F. M. Lips.

86) [Μιτύλαν:] τὴν μὴ ἔχουσαν κέρατα, τὴν νεαράν. L. τὴν ἐκ Μιτυλήνης. M. ὄνομα αἰγός. E. — Διδάγματα. L. μισθοὺς τῆς διδασκαλίας. M.

87) Τὸ κισσύβιον, εἰς ὃ ἀμέλγουσι. τὸ σκάφος. P. — Πλῆρες ποιεῖ. P. γεμίζει. M.

---

2) ἑαυτοῖς E. N. 5) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 5) καὶ pro δὲ Reisk. seqq. 6) ἔκειτο] ἐπέκειτο vulg., ἀπέκειτο Reisk. seqq. 9) //*Lips. 10) σοὶ] Lips., σοι vulg. 10) δίδρακτα Lips. 13) //Gen.[b] Phav. — λέγουσιν αἶγα Phav., τὴν μὴ ἔχουσαν κέρατα pro ἄκερων Gen.[b] Phav. 15) //*Lips. ἤγουν ἐπεκ. τ. χειλ. 17) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 17) ἀμολγὲς ante Heins. 19) πλήρη] Duebn., πληροῖ cod. — 20) ἐπιθ. om. Lips.

Vs. 88. 89.

Vet. *῞Ως μὲν ὁ παῖς*: οὕτως ὁ παῖς, ὁ *Δάφνις*, ἡσθεὶς ἐπὶ τῇ νίκῃ ἥλατο, ἤγουν ἐπήδησεν.

Vs. 90. 91.

Vet. *῞Ως δὲ κατεσμύχθη*: (οἷον Gen.[b]) κατεσβέσθη καὶ ἐν αὐτῷ κατεκάη καὶ ἐλυπήθη. (*Καὶ ἀνετράπετο φρένα*: οἷον ἐξελύθη ὑπὸ τῆς λύπης. p. Gen.[b])

Rec. (*᾿Ανετράπετο*: παρετράπη, κατέπεσεν,) ἐταπεινώθη (κατὰ) τὸν λογισμὸν (ὑπὸ τῆς λύπης), ὥσπερ ἂν γυνὴ παρθένος ἄρτι πρῶτον εἰς γάμον ἐλθοῦσα λυποῖτο.

Vet. *Καὶ νύμφα γαμηθεῖσ᾿ ἀκάχοιτο*: οὕτως ἐλυπεῖτο ὁ Μενάλκας, καθὰ καὶ νύμφη ἡ ἄρτι πρῶτον γαμηθεῖσα ἀκάχοιτο. λυποῦνται γὰρ αἱ τοιαῦται διὰ τὸ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον πόνῳ τιτρώσκεσθαι.

Vs. 93.

Rec. (*ΚΑΙ ΝΥΜΦΑΝ ΑΚΡΗΒΟΣ*: καὶ Νύμφην, ἤγουν τὴν Ξενέαν *ἄκρηβος*, ἐν ἀρχῇ τῆς ἥβης, τῆς ἀκμῆς ὤν, ἤδη τῆς ἄκρας ἥβης ἁπτόμενος, ἀρχὴν ἔχων ἡλικίας, ἤτοι νέος, *Ναΐδα*, τὴν ἐν ταῖς λίμναις Νηρηΐδα, *γᾶμεν*, ἔγημεν, εἰς γυναῖκα ἔλαβεν. E. I. L. M. N. P. Y.)

88) *Τάττεται δὲ ἐναλλάξ, πρότερον τὸ ὡς νεβρὸς ἅλλεται ἐπὶ τὴν μητέρα, ⟨εἶτα τὸ⟩ οὕτω καὶ ὁ παῖς ἐχάρη.* *L. — [*῞Ως*:] *οὕτως*. Lips. — *῾Ο Δάφνις*. Lips. — *᾿Ανεπήδησε*. E. M. Lips. — *῞Ηχησεν, ἐκρότησε τὰς χεῖρας*. M. *ἐκρότησε*. Lips. *τὸ διὰ τῶν χειρῶν κτυπῆσαι*. L.

89) [*Οὕτως*:] *ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ἄν*. M. N. P. Lips. — *Νεογνὸν ἐλάφου*. E. M. N. P. Lips.

90) [*῞Ως*:] *ὥσπερ*. M. [*῞Ως*:] *οὕτως*. P. Lips. — *Κατεκάη*. Lips. — *Κατεκλονεῖτο*. P.

92) *᾿Εκ ταύτης τῆς αἰτίας*. E. I. P. Lips.

---

2) //Om. Gen.[a.b.] Lips. 5) //Gen.[b.] sine ὡς δέ. 6) αὐτῷ Gen.[b.] et vulg. ante Reisk. 6) ἐκάη Gen.[b.] 6) τὸ δὲ ἀνετρ. ἀντὶ τοῦ pro lemmate p. 7) ἀπὸ Gen.[b.] 8) //*E. *M. Gen.[a.] *Lips., ex quibus supplementa manaverunt. — παρετράπη om. *Lips. 9) ὑπὸ om. Gen.[a.], τῆς om. Lips. 9) ὥσπερ seqq. om. *E. *M. Gen.[a.] 10) παρθένος om. Lips. 11) //Gen.[b.] sine οὕτως... ἀκάχ. — καὶ νύμφα γαμηθεῖσ᾿ ἀκάχοιτο] Gen.[b.], καὶ νύμφαν ἄκρηβος Call. 14) πόνῳ add. 4. (Gen.[b.]), om. ante Wart. 16) Vix recte haec codici L. tribuuntur. Voces ἄκρηβος, Ναΐδα, γᾶμεν apud Gailium majusculis utuntur tanquam lemmata. Lips. eorum nihil habet nisi s. l. ἐν ἀρχῇ τῆς ἀκμῆς ὢν et εἰς γυναῖκα ἔλαβεν.

Vet. (Νύμφην τὴν Ξενέαν λέγει. ἄκρηβος δὲ ὁ ἀρχὴν ἔχων τῆς ἡλικίας. 3.) — Ναΐδα γᾶμαι: ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὸν ἀγαπηθῆναι ὑπό τινος Νύμφης, ἣν Σωσίθεος Θάλειαν καλεῖ. παρακελευσαμένης δὲ αὐτῆς ἄλλῃ γυναικὶ μὴ ὁμιλεῖν μὴ τηρῆσαι τὴν παραίνεσιν [αὐτῆς]. ὅθεν ὁ μὲν Θεόκριτός φησι τὴν Νύμφην ἀποστῆναι αὐτοῦ, αὐτὸν δὲ ἀντιμεταβαλόντα τὸν ἐκείνης ἔρωτα ὑπὸ λύπης μεταλλάξαι τὸν βίον. ἐκτὸς εἰ μὴ αὐτὸν μέν φησιν ἀπείπασθαι αὐτήν, ἄλλης δὲ ἐρασθῆναι·

ὥς ποκα τὰς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνις.

οἱ δὲ λοιποί φασιν αὐτὸν τυφλωθέντα καὶ ἀλώμενον κατακρημνισθῆναι.

Idyll. IX.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλκας. προλογίζει νομεύς τις ὁ καὶ κριτής. — (Θεοκρίτου Βουκολιασταί, Δάφνις καὶ Μενάλκας. Δωρίδι. δραματικόν. M.)

(Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. M. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων συνίσταται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων λς', ὧν τελευταῖος· γαθεῦσιν, τῶς δ' οὔ τι ποτῷ δαλήσατο Κίρκα. M. Gen.[a])

Vs. 1—3.

Rec. Βουκολιάσδεο Δάφνι, τὺ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφαψάσθω δὲ Μενάλκας μόσχως βωσὶν ὑφέντες, ἐπὶ στείραισι δὲ ταύρως: τὸ σχῆμα ἐπαναφορά. γίνεται δὲ ἡ ἐπαναφορὰ ἢ κατὰ

93) Ἐν ἀρχῇ τῆς ἀκμῆς. 6.

---

1) Ξενέαν] Wart., ξενίαν Gaisf. 2) τὴν ἡλικίαν cod. 2) //Gen.[b.] c. lemm. ἄκρηβος ἐών. 3) ἢ pro ἣν Gen.[b.] 4) αὐτῆς] Can., αὐτοῦ Gen.[b], αὐτῷ vulg., ταύτης δὲ παρ. ἀ. γ. ὁμιλῆσαι μὴ ποιῆσαι τὴν παραίνεσιν p. 5) αὐτῆς om. p. ut videtur, αὐτοῦ Gen.[b.] 6) ἀντιμεταβάλλοντα Gen.[b.] et vulg. ante Reisk. 8) ἀπείσασθαι αὐτὸν Gen.[b.], ἀποσπᾶσθαι αὐτῆς p. 10) *Idyll. VII*, 73. — ὥς πόκα vulg. — ξένας Gen.[b.], ξενίης p. 11) τυφλωθέντα] p. 4. Gen.[b.], τυφλωθῆναι vulg. 11) κατακρημνησθῆναι ante Heins. 15) προλογίζει seqq. etiam I. L. P. 20) δαλ. Κίρκα om. Gen.[a.] 23) //Om. Gen.[a.b.]

κῶλον ἢ κατὰ λέξιν. καὶ κατὰ κῶλον μὲν ἐνταῦθα, ὡς καὶ Ὅμηρος·

τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.

λέγει δέ· ὦ Δάφνι, βουκολικῶς ᾆδε. σὺ γὰρ πρῶτος ἀρχὴν ποίει, ὁ δὲ Μενάλκας ἐπακολουθησάτω.

Vet. Βουκολιάζεο: τουτέστι βουκολικὴν φωνὴν λέγε. τὸ δὲ ἑξῆς· βουκολιάζεο Δάφνι, συναψάσθω δὲ [ἢ ἐφεψάσθω] Μενάλκας. ἰστέον ὅτι ἢ τὸν αὐτὸν ὃν προεῖπε Μενάλκαν πάλιν φησί — τότε γὰρ ἴσως ἔνεμε μῆλα, νῦν δὲ βόας — ἢ ἕτερον Μενάλκαν βουκόλον. — (Βουσὶν θηλυκῶς. 4. M.) — Ὑπὸ στείραισιν: ἡ ὑπὸ ἀντὶ τῆς ἐπί, ἵν' ᾖ· ἐπὶ στείραισι τοὺς ταύρους ἀφέντες, ἵνα τέκωσιν, ὥς τινες. στείρας δὲ εἶπε τὰς οὔπω τετοκυίας. — Στεῖραι καλοῦνται αἱ εἰς ἅπαν ἄτοκοι (τῶν βοῶν M. Gen.[a]), ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι τὸ σῶμα (αὐτῶν M. Gen.[a]) ὡσανεὶ ὑπὸ τόκων μὴ ἐκλυόμενον, ἢ παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι γόνου.

2) Ὁ δὲ Μενάλκας ἀποκρινέσθω ἐξ ἀμοιβῆς. I. L. N. P. ἐπὶ σοὶ ἀψάσθω τῆς ᾠδῆς. M. ἀκολουθείτω. C.

3) Σύλληψις τὸ σχῆμα. N. — Ὑποβαλόντες. C. ὑποβάλλοντες. P. — [Ὑπό:] ἐπί. 9. — Ταῖς μήπω γεννησάσαις βουσί. M. — [Ταύρως:] τὰ ἐνιαυσιαῖα μοσχάρια. M.

4) [Χοἰ μέν:] οἱ μόσχοι καὶ οἱ ταῦροι. P. — Ὁμοῦ. C. — Τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. L. P. — Πλανηθήτωσαν. C. πλανάσθωσαν, ἀναστρεφέσθωσαν. N.

---

3) *Hom. Il. Τ*, 371. 5) γὰρ] ante Brub., μὲν vulg. 7) //Gen.[b] — Scholion vulgo omissum in Call. hypothesi adhaeret. Altera pars ἰστέον seqq. etiam vulgo in extrema hypothesi legitur (om. M. teste Gailio), in Gen.[a] post Triclinii scholium metricum, ibidem ut videtur in M., unde varia lectio affertur. — βουκολιάζεο] Gen.[b], βουκολιάσδεο δὲ Call. — ᾠδὴν conj. Adertus. 8) τὸ δὲ seqq. in Gen.[b] ante praecedentia leguntur in hunc modum disjecta: βουκ. Δ. συν. δὲ Μ. τὸ δέ, omisso ἑξῆς. 8) βουκολιάζεο] Gen.[b], βουκολιάσδεο Call. 8) συναψάσθω] συναρξάσθω Gen.[b] Call. — ἢ ἐφ. om. Gen.[b] 9) ἰστέον] Gen.[a.b.] Call., ἰστέον δὲ vulg. in Hypoth. post Valck. 9) προείπομεν Gen.[a] 10) πάλιν om. M. Gen.[a], καὶ πάλιν v. N. in Hypoth. 11) Μενάλκα Gen.[a] 12) //Gen.[b] c. lemm. ὑπὸ στ. ὑφέντες. 12) ἵν' ᾖ· ἐπί, tum ἵνα τέκ. ὥς τινες et δὲ εἶπε om. Gen.[b] 14) Gen.[a.b.] — στεῖραι ... ἄτοκοι] M. Gen.[a], αἱ γὰρ εἰς ἅ. ἄ. στ. καλοῦνται vulg., ubi haec praecedenti scholio adhaerent. 15) ἢ] M. Gen.[a], εἶτα Gen.[b], om. vulg. 15) στερεὸν] 3. (Gen.[a.b.]) et Reisk. seqq., στερρὸν 4., στεραιὸν vulg. 16) ὡς μὴ ὑπὸ τῶν τόκων δηλονότι ἐκλ. M. Gen.[a] 16) ἐκλυόμενον] 3. M. (Gen.[a.b.]) Kiessl., ut conj. Toupius, ἐκλυομένων vulg. 17) ἐστερεῖσθαι vulg. ante Reisk.

Rec. (*Βῶσι ὑφέντες*: ὑπ' ἐκείνας ἀπολύσαντες ὥστε ἀμέλξαι αὐτάς. *M. Gen.[a])

Vs. 5. 6.

Vet. *Μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες*: [ἄτιμα καὶ ἄτακτα ποιοῦντες. ἢ] μηδαμῶς καταλιπόντες τὴν ἀγέλην. τοὺς γὰρ καταλιπόντας τὸ κοινὸν τῆς ἀγέλης [καὶ] καθ' ἑαυτοὺς νεμομένους οὕτω καλοῦσιν. — (⟨*Ἔμποθεν*:⟩ ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ ποθὲν ἐξελάβοντο τὴν λέξιν ταύτην, ἢ ἓν πρὸς ἓν ᾠδάριον, τουτέστιν ἀμοιβαδίς. Gregor. 77.)

Rec. Ἔστι δὲ Δωρικῆς διαλέκτου· ἀτιμαγελέοντες γὰρ ἦν, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ο Δωρικῶς εἰς τὴν ευ δίφθογγον ἀτιμαγελεῦντες. — (*Ἀγελεῦντες* ἀντὶ τοῦ ἀγελευόμενοι Ἀττικῶς, ἵν' ᾖ τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ. N.)

Vs. 7. 8.

Rec. *Ἁδὺ μὲν χ' ὠ μόσχος*: ἡδὺ καὶ ὁ μόσχος καὶ ἡ βοῦς καὶ ἡ σύριγξ καὶ ὁ βουκόλος βοῶσι· καὶ ἐγὼ ἡδύ, μελουργῶ δηλονότι.

Vs. 9—11.

Rec. *Ἐντὶ δέ μοι παρ' ὕδωρ*: ἔστι δέ μοι πλησίον τοῦ ψυχροῦ ὕδατος — ἡ γὰρ παρὰ ἐνταῦθα πλησιότητα σημαίνει — κοίτη ἐστιβασμένη ἀπὸ βοτανῶν. ἐν αὐτῇ δέ, τῇ κοίτῃ δηλονότι, νένασται, ἤγουν ὑπέστρωται, σεσώρευται, δέρματα καλὰ δαμαλῶν λευκῶν — ἀπὸ τοῦ νάζω ἢ νῶ τὸ σωρεύω — ἅστινας, τὰς δαμάλας δηλονότι, τρωγούσας κόμαρον ὁ Λὶψ

5) *Ἀτιμαγελεῦντες*: καταφρονοῦντες τῆς ἀγέλης αὐτῶν. *I. *L. *P. ἄτιμα πράττοντες, ἀτακτοῦντες. C. [*ἄτιμα γελεῦντες*:] μυκώμενοι, χαίροντες. M.

6) [*Ἔμποθεν*:] ἔμπροσθεν. M. [*ἓν ποθ' ἕν*:] ἔμπροσθεν. ἢ ἓν πρὸς ἕν. P. — [*Ἄλλωθεν*:] αὖθις, ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. L. P. ἀπὸ ἄλλου μέρους. M. — [*Ποτικρίνοιτο*:] προσαποκρίνοιτο. M. συνερίζοιτο. L.

9) *Σεσώρευται.* νῶ νήσω τὸ συνάγω, ὅθεν καὶ νηδὺς ἡ γαστήρ. C.

---

1) ἐκείναις et ἀμέλξαις Gen.[a] 4) //Gen.[b] c. lemm. *μηδὲν ἄτιμα*, ubi desunt ἄτιμα ... ἤ. Phav. sic: *ἀτιμαγελεῦντες*: μὴ ἄτιμα ποιοῦντες τῆς ἀγέλης, μὴ καταλείποντες seqq. 5) καταλείπ. bis Phav. 6) καὶ om. Gen.[b] 10) //Om. Gen.[a b] 15) //Om. Gen.[a b] 19) //Om. Gen.[a b] 23) δαμάλων vulg. ante Kiessl., fort. δαμάλεων. 23) νάζω] Phav. in priore glossa *νένασται*, νάχω vulg., νάω Reisk. seqq. — ἢ τοῦ νῶ Phav. — 26) πράττωσαν cod. 32) νηδὺς] Adert., νησὶς cod.

ἄνεμος ἀπέρριψεν ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου. Σκοπιὰ γὰρ ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἐφ' οὗ ἔστι τινὰ ἱστάμενον τὰ κύκλῳ περισκέπτεσθαι.

Vet. (Νένασται: σεσώρευται ἀπὸ τοῦ νάω νῶ τὸ σωρεύω. Gen.[a] Phav. τινάς φησι τῶν βοῶν αὐτοῦ κατακρημνισθῆναι ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ὑπὸ τοῦ ἀνέμου Λιβός, ὧν τὰ δέρματα ὥσπερ στρωμνὴν εἶχεν. M. Gen.[a]) — (Τῶν βοῶν φησιν αὐτοῦ τινὰς κατακρημνισθῆναι ὑπὸ τοῦ Λιβός. ἡ δὲ σύνταξις· ἀπὸ ἄκρας σκοπιᾶς. 3.)

Vs. 12.

Rec. (Φρυγανίζω τὸ τὰ φρύγανα συνάγω. 2.) — (Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. M. ἐπειδὴ τὰς δαμάλεις ἐν χειμῶνι ἀπώλεσεν, διὰ τοῦτο τοῦ θέρους φροντίζειν λέγει ὡς μὴ λυμαινομένου αὐτάς. M. Gen.[a])

Vs. 13.

Rec. Καὶ ματρὸς ἀκούειν: λείπει τὸ παῖδες.

Vs. 14.

Rec. (Ὁ ποιμὴν ἢ ὁ Θεόκριτος. μᾶλλον δὲ ὁ ποιμήν· οὐδὲ γὰρ φανερὸν τὸ πρόσωπον τοῦ ποιητοῦ ἐνταῦθα. 2.)

Vs. 15—17.

Vet. Αἴτνα μᾶτερ (ἐμά Gen.[b]): τὴν Αἴτνην φησὶ μητέρα ὁ Μενάλκας, καθόσον ἐν αὐτῇ διέτριβεν, ὡς καὶ Ὅμηρος τὴν Ἴδην μητέρα θηρῶν (φησί Gen.[b]).

Rec. Ἡ ὦ Αἴτνη ἡ θρέψασά με — τοῦτο γὰρ <θέλει τὸ

11) Κατέβαλεν. M. ἔρριψε. C. ἀπέρριψε. P.

12) Φλέγοντος. L. N. καίοντος, θερμαίνοντος. C. M. N. — Φροντίζω. L. M. φροντίδα ἔχω, τοῦ καύσωνος δηλονότι. N.

14) [Οὕτω:] ὡς ἔφην. M. — [Οὕτω δέ:] ὡς μέλλω λέξειν. M. — Ἀπόθεσις τὸ σχῆμα. N. προκατάστασις. P.

15) Ἐν Σικελίᾳ γὰρ τὰ πράγματα. L. P. — Ἤγουν ἐξ ἧς ἐγεννήθην. M.

---

5) τινὲς φασὶ Gen.[a] 8) ὑπὸ] Gaisfordius, ἀπὸ cod. 11) συνάγω] Kiessl., τυγχάνω cod. 12) δαμάλας M. 13) φροντίζει M. 16) //Om. Gen.[a.b.] 18) Male Wart. seqq. praefixerunt lemma *MEN*. 21) //Gen.[b.] sine μητέρα. — Αἴτναν vulg. 22) καὶ om. Gen.[b.] — *Hom. Il.* Θ, 47. 24) //Om. Gen.[a.b.] 24) τοῦτο] ταύτην vulg.

μᾶτερ ἐμά, ὡς καὶ Σοφοκλῆς τὸν Κιθαιρῶνα Οἰδίπου⟩ *καὶ τροφὸν καὶ μητέρα* καλεῖ — καὶ ἐγὼ λαμπρὰν οἰκίαν κατοικῶ — ἔστι γὰρ αὕτη σπήλαιον — ἐν κοίλαις πέτραις.

Vet. *Ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ*: ἀπὸ τῆς παροιμίας· *** — *Ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ φέρειν*: ὡσεὶ ἔλεγε περιουσίαν ἄφθονον· τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρωκτικαὶ φαντασίαι. καὶ παρ' Ὁμήρῳ·

οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδονται ὄνειροι.

Rec. Ἤ· ἔχω τόσα, ὅσα οἱ ὄνειροι πλάττουσι. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ πολύ. τῶν γὰρ ὀνείρων ἡ φαντασία δαψιλής. — (Εὐδαιμονοῦσι γὰρ οἱ ἄνθρωποι ὡς ἐπὶ πολὺ τοῖς ὀνείροις φανταζόμενοι πλούτου βάθος καὶ δόξης μέγεθος δοκοῦντες ἔχειν. 2.)

Vs. 19—21.

Vet. *Ἐν πυρὶ δρυίνῳ χωρία ξεῖ*: δρύϊνον πῦρ τὸ ἀπὸ δρυὸς γινόμενον. χόρια δὲ τὰ κυττάρια, ἐν οἷς εἰσὶ τὰ ἔμβρυα. ἐκ τούτου δὲ παριστᾷ τὰ πρὸς τροφὴν ἄφθονα. — Ἄλλως. (*Ἐν πυρὶ δὲ δρυΐνῳ χόρια*: Gen.[b.]) ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἀπὸ δρυός. χόρια δὲ τὰ τῶν ἐμβρύων ἀγγεῖα. εἰώθασι γὰρ ἐν ⟨τούτοις⟩ γάλα πήσσοντες καὶ ξηραίνοντες ὀπτᾶν, εἶτα ἐσθίουσι ταῦτα, ἃ καὶ χόρια προσαγορεύουσι. Κρατῖνος·

στέφει γένυς
χόριά τ' ἐμβρύων τε πλήθη.

16) *Ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ*: ἤγουν εὐτυχής εἰμι· εὐδαιμονοῦσι γὰρ ἐπὶ πολὺ τοῖς ὀνείροις οἱ ἄνθρωποι. *L. *N. *P. ἤγουν πολλά. M.

18) Δέρματα. L. M.

19) Ἐκ δρυΐνων ξύλων γεγονότι. M. — Ἔντερα βράζει. M.

---

1) *Soph. Oed. r.* 1092. 3) Vulgo junguntur σπήλαιον ἐν κ. π., quod mutavi. 4) //Om. M. Gen.[a.b.] 5) //Gen.[a.b.] sine *φέρειν*, quod ex *φαίνονται* corruptum. — ὡσανεὶ M. Gen.[a.] 6) ὀνειρωκτικαὶ] Lud. Dindorfius in Thesauro, ὀνειρωτικαὶ vulg., ἐν ὀνείροις M. Gen.[a.] 7) παρ' Ὁμήρῳ] M. Gen.[a.b.], Ὅμηρος vulg. 8) *Hom. Il. I*, 385, ubi potius ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε. — τόσσα et ὅσσα ante Brub. 9) //Om. Gen.[a.b.] 15) //Om. Gen.[a.b.] 16) κυττάρια] vulg., κυτάρια ante Heins. et Reisk. seqq. 18) //Gen.[b.] omissis ἀντὶ ... ἀγγεῖα. 20) ἐν ⟨τούτοις⟩ γάλα πήσσοντες] ἐν γῇ καταπλάσσοντες 4. Gen.[b.], ἔγκατα πλήσσοντες vulg., ἔγκατα πλήσαντες Reisk. seqq. 21) ἐσθίουσι] 3. 4. Gen.[b.], ἐσθίειν vulg. 22) *Cratin. fr.* 158. — Κρατῖνος· στέφει] κρατὶ νεοτρόφοιο vulg., (κρατὶ) νεοστέφει 3., (κρατὶ) νεοστέφοι 4., κρατίνεοστέροι Gen.[b.], Κρατῖνος ἀρνὸς εὐτρόφου Toupius, Κρατῖνος Τροφωνίῳ Hemsterhusius et Geelius. — γένυς] γέννας 3. 4. Gen.[b.] Call., γένας Bas. II. vulg., κρέας Toup.

ἔμβρυον γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν βορὰν ἔχειν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐμβρύειν καὶ αὔξεσθαι. χόρια δὲ καλοῦσι τοὺς ὑμένας, οὓς πληροῦσι τοῦ ἀμελχθέντος γάλακτος, ἐσθίουσι δὲ θέντες ὑπὸ τὸ πῦρ. — Ἡ χόρια αἱ ἀπὸ τῶν ἐντέρων πλεκόμεναι χορδαί. — Αὖαι φαγοί: φηγοὶ [οἱ βάλανοι] (εἶδος δρυός. 3. 4. Gen.[b]) εἴρηται δέ, ὅτι πρὸ τῶν Δημητριακῶν καρπῶν τοὺς βαλάνους ἤσθιον, ἢ πηγούς τινας παρὰ τὸ εὐπαγεῖς αὐτοὺς εἶναι. εἰσὶ δὲ δρυὸς γένη πέντε· φηγός, ἡμερίς, ἐτυμόδρυς, ἁλίφλοιος, καὶ αἰγίλωψ.

Rec. (Τρικλινίου. M. τὰ τῶν προβάτων καὶ ἀρνῶν ἔντερα νῦν χόρια λέγει, ἃ πλέκοντες ἄνθρωποι καὶ ἐν χύτροις ἕψοντες ἐσθίουσι. M. Gen.[a] — Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. M. Ἐν πυρὶ δ' αὖαι: πεφρυγμέναι ἐπιτήδειοι ἐσθίεσθαι. φρύσσοντες γὰρ τὰς βαλάνους καὶ ἀλήθοντες ἄρτους κατεσκεύαζον πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τὸν σῖτον. καὶ Λιβάνιος· νῦν οὖν ἐπειδὴ τῆς δρυὸς ἀφέμενος ἔχῃ τῶν πυρῶν, οὕτω γὰρ καὶ αὐτὸς ἀπεικάζεις, ἕψομαι. M. Gen.[a]) — Ἡ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος: νωδὸς ὁ ἐστερημένος ὀδόντων. λέγεται δέ· καὶ τὸ βρέφος ἐστερημένον ὀδόντων· οὐ μὴν δὲ καὶ νωδόν φαμεν αὐτό, ἀλλ' ἐκεῖνόν φαμεν νωδὸν τὸν ὀδόντας κτησάμενον, εἶτα ἀσθενείᾳ τινὶ ἢ γήρᾳ ἀποβεβληκότα. ⟨κακῶς·⟩ τὸ γὰρ βρέφος μὴ κτησάμενον ὀδόντας πῶς ἐστέρηται.

Vet. Ἄμυλον δὲ λέγεται τὸ κοινῶς λεγόμενον κατάστατόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ γαλακτῶδες τοῦ σίτου βεβρεγμένου καὶ σεσησμένου καὶ ἀποπεπιεσμένου, εἶτα τῷ ἡλίῳ ξηραινόμενον. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· τουτέστι, τοσοῦτον φροντίζω

20) Χειμάζοντος. M. χειμῶνος ἱσταμένου. N. — [Οὐδ' ὅσον:] τοσοῦτον. M. οὐδόλως. C. οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν φροντίδα. N.

---

1) αὐτῷ Gen.[b] 2) αὐξάνεσθαι 4. Gen.[b] 2) ὑμέας Gen.[b] 3) ὑπὲρ 3. 4) τὸ om. Gen.[b] 4) //Om. Gen.[a.b] 5) //Gen.[b] sine lemmate. 5) οἱ βάλανοι om. Gen.[b] 7) ἢ] Gen.[b], ἤγουν vulg. 8) Phav. post gl. δρυπεπής sic: δρυὸς γένη εἰσὶ πέντε, φ. κιμερὶς ἐτ. ἄμυλος ἄλυφλος. 8) ἡμερὶς] Kiesslingius, κιμερὶς vulg., κιμέριος Gen.[b] Vulc. 9) ἁλίφλοιος] Koehlerus, ἄλυφλος vulg., ἄλιφλος Gen.[b] Vulc., ἄλιφος 3. 9) αἰγίλωψ] ἄμυλος vulg. 10) χόρια τὰ M.[2] 11) χορία M.[3] Gen.[a] — λέγεται M.[2] 11) χύτραις Gen.[a] 13) ἐν πυρὶ δ', tum ἐπιτ. ἐσθ. om. Gen.[a] 14) τοὺς βαλ. Gen.[a] 17) //Om. Gen.[a.b], habet Phav. usque ad ἀποβεβληκότα. 19) Distinctio post λέγ. δὲ vulg. deest. 20) οὐ μὲν δὴ Wartono auctore Kiessl. — καὶ om. Reisk. seqq. 24) //Om. Gen.[a.b], habet usque ad ξηραιν. Phav. post partem scholii de δρυὸς generibus lin. 8. 26) σεσησμένου] Amstel., σεσημένου vulg. 26) ἀποπιεσμένου vulg. ante Kiessl. 27) τοσοῦτο Kiessl.

τοῦ χειμῶνος, ὅσον ὁ ἐστερημένος ὀδόντων φροντίζει καρύων μαλακῆς τροφῆς παρούσης. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ *ἀμύλοιο*. — Ἄλλως. *Ἄμυλος* εἶδός τι ἄρτου ἐκ τῶν σιτανίων λεγομένων πυρῶν. Ἄλλως. ἄμυλος ὁ ἄρτος ὁ ἄνευ μύλου γενόμενος· ἀποβρέχοντες γὰρ τὸν πυρὸν ἀποθλίβουσι. — (Οὐκ ἔχω δὲ ⟨οὐδὲ⟩ μικρὰν φροντίδα χειμῶνος, ὥσπερ οὐδὲ νωδὸς ἀνὴρ καρύων καὶ καρυδίων, παρόντος αὐτῷ ἀμύλοιο, ἤτοι πλακοῦντος. ἐν γὰρ τῷ πλακοῦντί εἰσι καὶ κάρυα. 3. Gen.[b])

Rec. (Ἤγουν οὐ μᾶλλον ἐγὼ φροντίζω χειμῶνος, ἐν ἀφθονίᾳ ξύλων ὤν, ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλου παρόντος. N.)

Vs. 22.

Rec. *Τοῖς μὲν ἐπεπλάγησα*: ἤγουν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις τὰς χεῖρας συνεκρότησα.

Vs. 23. 24.

Vet. *Κορύναν*: ῥάβδον ἐπὶ τὸ ἄκρον βάρος ἔχουσαν, ῥόπαλον — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κάρα, ἤγουν τὸ ἄκρον, βαρὺ ἔχειν· βαρύτερον γάρ ἐστι περὶ τὸ ἄκρον. ῥόπαλον δέ ἐστιν ἀμυντήριον καὶ ἑτερορρεπές, ἐξ ἑνὸς μέρους ῥοπὴν ἔχον καὶ βάρος, — ἥντινα ὁ ἀγρὸς τοῦ πατρός μου ἀνέθρεψεν, αὐτόρριζον, ἥντινα ἴσως οὐδὲ τέκτων μέμψαιτο.

21) [*Ἧι*:] καθά. M. — [*Ἀμύλοιο*:] σεμιδάλεως, τροφῆς ἁπαλῆς. 6. πλακοῦντος, ἁπαλῆς τροφῆς, ἤγουν κουρκούτης. ἢ τοῦ λεγομένου ἀποθέρμου· χωρὶς μύλου γὰρ γίνεται. L. P. ἀμύλου, ἀθάρης, τοῦ καταστατοῦ λεγομένου, ὃν ἐκ σίτου βεβρεγμένου κατασκευάζουσι. M.

22) Ἐπὶ τούτοις — κατὰ ἀντιστροφὴν τῆς ἐπὶ — ἐκρότησα τὰς χεῖρας. M.

23) Ἀνέφυσεν. M.

24) Ἐκ φύσεως οὖσαν ῥάβδον, καὶ οὐκ ἐκ τέχνης τινός. M. ἐκ φύσεως. Stop. — Ἐμέμψατο. M. ψέξαιτο. M. — Ξυλουργός. M.

---

3) //Gen.[b], ubi ἄμυλος δέ. 3) ἐν τῶν Gen.[b] — σιτανίων] Kochlerus?, σατνίων 3. 4. Gen.[b] vulg., σητανίων Hemsterh. et Kiessl. 3) λεγομένων πυρῶν] Duebnerus, λεγόμενον πυρῶν Vulc., γενόμενος (γιν. Gen.[b]) λεγομένων πυρῶν (πῦρ 3., πυρὸν 4.) 3. 4. Gen.[b], πυρῶν γενόμενος vulg. 4) ἄλλως] ἀλοὺς 3. 4. Vulc., ἀλοὺς Gen.[b], in quibus vox praecedentibus adhaeret, om. vulg. — αἴμυλος Ox. seqq. ante Kiessl. 4) ὁ ἄρτος] Gen.[b], δὲ ἄρτος vulg. 6) Schol. in Gen.[b] legitur post SchVet. ad Vs. 5. 6) οὐδὲ] add. Casaubonus tacite Lectt. c. X. 6) μικρὴν Gen.[b] 6) οὐδὲν Gen.[b] 8) ἤγουν Gen.[b] 13) //Om. Gen.[a.b.] 16) //Gen.[a] haec excerpta praebet: κορύνη ἐστὶ ῥόπαλον ἑτερορρεπές .... βάρος· εἴρηται παρὰ τὸ κάρα. 20) ὁ om. Reisk. seqq. 20) αὐτόριζον ante Heins., αὐτοκατάσκευον I.

Vs. 25—27.

Vet. Κείνῳ δὲ στρόμβῳ: στρόμβος κογχύλιον ἀπὸ τοῦ συνεστράφθαι. (τούτου, φησί, τὸ κρέας αὐτὸς ἐπασάμην μετὰ πέντε μερισάμενος. 3. 4. M. Gen.[a.b.]) — Ἐκείνῳ δέ, φησίν, ἤγουν τῷ Μενάλκᾳ, ἐχαρισάμην ὄστρακον στρόμβου, οὗτινος τὸ κρέας ἐγὼ ἔφαγον ἀγρεύσας μετὰ σκέψεως ἐν ταῖς πέτραις τοῦ Ἰκαρίου πελάγους. μέγας δὲ ἦν ὁ στρόμβος τοσοῦτον, ὅτι τὸ κρέας αὐτοῦ διέκοψα εἰς πέντε μερίδας, ἃς ἔλαβον ἄνθρωποι πέντε ὄντες· ὁ δὲ Μενάλκας τὸν κόχλον λαβὼν ἐπὶ τούτῳ ἡδέως ἐγέλασεν. — (Ἐν Ἰκαρίαισι: ταῖς πρὸς τῇ Ἰκαρίᾳ νήσῳ. p. *6. — Ἐκαναχήσατο: ἐγέλασε χαρίεν ἐπὶ τῷ τοῦ κόχλου ὀστράκῳ. L. P. Gen.[b.])

Vs. 28—30.

Vet. Βουκολικαὶ Μοῖσαι: ὁ λόγος ἐκ τοῦ συννομέως ἢ ἐκ τοῦ Θεοκρίτου. ὦ Μοῦσαι, τὸ μέρος τῆς ᾠδῆς τῆς παρ᾽ ἡμῖν ἐκφήνατε, μήπως μου ἐπὶ γλῶσσαν φλύκταινα φύηται. ἐκείνοις γὰρ εἴωθε γίνεσθαι τοῖς μηδὲν πρᾶγμα εὐλόγως κρίνουσι. — Μηκέτ᾽ ἐπὶ γλώσσης ἄκρης: ὁ λόγος

25) Τῷ Μενάλκᾳ. P. — Κογχύλῃ. ἀπὸ τοῦ εἶναι συνεστραμμένον. L. P. κοχλίᾳ θαλασσίῳ. C. κοχλίου. M. — [Ὄστρακον:] δέρμα. C.

26) Ἔφαγον. M. ἐτράφην. P. — [Ἐν Ἰκαρίαισι:] ἐν τῇ Ἰκαρίᾳ νήσῳ. 5. 9. M. [Ὑκκαρίεσι:] Ὕκκαρα πόλις Σικελίας. *C. — Ἐπιτυχών, εὑρών. L. M. N. ἐπιτηρήσας. C.

27) [Πέντε ταμών:] τμήματα κόψας ταύτην. M. μερίδας. N. — [Ἐγκαναχήσατο:] ἤχησε χαίρων. M. Stop. Phav. ἐγέλασεν, ἐκρότησεν, ἐχάρη ἐπὶ τοῦ κόχλου. C. ἐκάγχασεν. N.

28. 29) Ἐπιστροφὴ τὸ σχῆμα. πρὸς τὰς Μούσας. L. — Δείκνυτε. M. γράφεται καὶ οὕτως· φαίνετε δ᾽ ᾠδὰς τάς ποκ᾽ ἐγὼ τήνοισι. *I. *Q. φαίνετε: περιφανεῖς ποιεῖτε. *I.

---

2) //Gen.[a.b.] sine lemmate, in hoc post schol. Κίρκη Vs. 36. 2) κογχύλιόν τι M. Gen.[a.] 3) τοῦτο Gen.[b.] 3) φησὶ om. Gen.[a.] 3) τὸ om. Gen.[b.] 3) ἐπασάμην] Toup., ἐσπασάμην 3. 4. Gen.[b.], ἐτράφην M. Gen.[a.], ἐτρ. αὐτὸς Gen.[a.] 4) μετὰ πέντε τινῶν ἑταίρων (ἑτέρως Gen.[a.]) M. Gen.[a.] 4) //Om. Gen.[a.b.] 10) ἐκαναχήσατο ἤγουν ἐγέλασε Vulc. 11) καρκίᾳ p. 11) Schol. in Gen.[b.] legitur post SchVet. ὀλοφυγδὼν Vs. 30, quod ipsum non suo loco extat. 12) τὸ τοῦ κόκλου Gen.[b.] 14) //Gen.[b.] — βουκολικαὶ] Gen.[b.], βωκ. vulg. 14) συνομένως Gen.[b.] 15) μέρος] 4. Gen.[b.], μέλος vulg. 16) ἐκφήνατε] Amstel., ἐκφάνατε vulg., ἐκφάνετε Gen.[b.] 17) ἐν ἐκείνοις Gen.[b.], ἐκείνη Geelius. 17) εὐλόγως] Geel., εὔλογον vulg. 18) //Om. Gen.[a.b.] — 19) τῷ μὲν ἀλκακογχύλῳ P., quae legenda esse τῷ Μενάλκᾳ (ad τήνῳ). κογχ. Duebnerus indicavit. Verba ἀπὸ τοῦ seqq. a Gailio male ad ὄστρακον relata sunt. 24) μερίσας cod., cf. Scholl. 28) ἐγὼ τήνοισι om. I.

πρὸς τὴν Μοῦσαν. ἰδίως δὲ τὸν λόγον ποιησάμενος πρὸς πάσας εἰς μίαν κατέκλινεν. ἢ ὁ λόγος πρὸς τὸν Δάφνιν, ὃ καὶ κρεῖττον. — Ἄλλως. Μηκέτ' ἐπὶ γλώσσης: εἴθε ἡ σὴ γλῶττα μηκέτι ἐμποδισθείη· (ἀντὶ τοῦ μὴ φειδωλῶς ᾄδοις. I.) ἐμπόδιον δὲ τῆς γλώττης αἱ ὀλοφυγδόνες. τουτέστιν, ὑπὸ φυμάτων μηκέτι ἐμποδισθείη ἡ σὴ γλῶττα. — Ὀλοφυγδὼν δέ ἐστιν ἡ φλυκτώδης φύσκα. λέγουσι δὲ αὐτὴν οἱ Ἀττικοὶ ὀλοφυκτίδα, ὅταν δὲ αὕτη γένηται ἐπὶ τῇ γλώττῃ, εἰώθασι λέγειν αἱ γυναῖκες, ὡς ἀποτεθεῖσάν σοι μερίδα [οὐκ] ἀποδεδώκασιν. — Ἢ κατά τινας ὀλοφυγδόνες εἰσὶ φύματα, ἤγουν ἀναβλαστήματα, ἐπὶ τῆς ῥινὸς γινόμενα. — (Ὀλοφυγγόνα: φλυκτὶς ἐπὶ τῆς γλώττης. Hesych.)

Rec. (Μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας: ἤγουν μὴ σιωπῇ κρύψῃς τὴν ᾠδήν· πρὸς ἑαυτὸν λέγει τοῦτο. *M. Gen.[a]) — (Τοῦ Τρικλινίου. M. ὡς ἀπὸ τοῦ νομέως ὁ λόγος πρὸς τὰς Μούσας, ἢ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ· ὦ Μοῦσαι, τὸ μέρος τῆς ᾠδῆς τῆς παρ' ἡμῖν ἐκφήνατε, μὴ δὲ ἐπὶ τῆς γλώττης φλύκταιναν φύσῃς ὦ Μοῦσα. πρὸς πάσας δὲ τὸν λόγον ποιησάμενος νῦν εἰς μίαν ἀπέκλινεν. M. Gen.[a])

Vs. 33—36.

Vet. Τᾶς μοι πᾶς εἴη δόμος: ἧστινος ᾠδῆς ὁ οἶκος ὅλος γένοιτο πλήρης. οὔτε γὰρ ὕπνος ἡμῖν γλυκερώτερος, οὔτε τὸ ἔαρ ἐξαίφνης ἐλθὸν (τοσοῦτον p.) γλυκύ, ὅσον ἡ μουσουργία. — (Πλεῖος δόμος: ⟨πλήρης μοι γένοιτο ὁ οἶκος,⟩ φησί, τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ᾠδῆς· οὔτε ⟨γὰρ⟩ ὁ ὕπνος

30) Πρὸς τὸν Μενάλκαν. L. P. — Ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης. M. τὴν ἐπὶ γλώσσης. L. P. — Φλυκτίδα. M. φλύκταιναν. L. P.

32) Γράφεται καὶ ἐμὶν δέ τε μῶσα καὶ ᾠδά. *I. *Q.

33) Πεπληρωμένος. M. μεστός. N.

---

3) //Om. Gen.[a.b.] 4) ἄδεις cod. 6) //Gen.[b.] post schol. de στρόμβος Vs. 25. — ὀλοφ. ἡ φλ. ἐστι φύσκα et αὐτὴν post Ἀττ. Gen.[b.] 8) ὀλοφλυκτίδα 3.[2.] Vulc., ὁλοφλυκτίδα 3.[1.] 8) δὲ om. et γλώσσῃ Gen.[b.] 10) //Om. Gen.[a.b.] 11) ὀλοφυγγόνα] cod. ut apud Theocr. cod. k., ὀλοφυγδόνα vulg. ex conj. Heinsii. 13) σιωπῶν et τοῦτο δὲ πρὸς αὐτὸν λέγει M. 16) μέρος] μέλος Gen.[a.], μέγα M., cf. supra p. 309. 15. 17) ἐμφήνατε M. 17) γλώσσης M. 19) ἀπέκλινεν] ἀπέκτεινεν Gen.[a.], ἀπέτεινεν M., cf. lin. 2. 21) //Om. Gen.[a.b.] 22) πλήρης om. ante Heins. 24) Schol. in cod. extat post schol. ἐκαναχήσατο Vs. 27, quod ipsum extra ordinem. Prima πλ. δ. φασὶ τ. μουσικῆς etiam *P. habet. — πλεῖος δόμος] πλείων δόσις codd. 25) γὰρ supplevit Adertus. — 28) καὶ et καὶ ᾠδὰ om. Q.

ἡμῖν γλυκύτερος οὔτε τὸ ἔαρ, ὅσον μουσική. Gen.[b]) — (Οὓς μὲν ὁρῆτε: τουτέστιν οἷς μέν ἐστε φίλαι ὦ Μοῦσαι, χαίρουσιν ἐκεῖνοι. τὼς δ' οὔτι: ἤγουν τοὺς σοφοὺς οὐδέν τι παρατρέπει τοῦ δέοντος *** Gen.[b]) — (Δαλήσατο δὲ ἀντὶ τοῦ ἔθελξε: δαλεῖς γάρ εἰσιν ἀμαθεῖς. p. Vat.) — Ὣς μὲν ὁρῆτε: [— γράφεται καὶ οὓς γὰρ ὁρῶσαι καὶ οὓς μὲν ὁρεῦντι —] τουτέστιν, οἷς μέν ἐστε φίλαι ὦ Μοῦσαι, χαίρουσιν· ἐκεῖνοι δέ, οὕστινας οὐ, προσβλέπετε δηλονότι, διὰ τοῦ ποτοῦ ἔβλαψεν ἡ Κίρκη. — (Κίρκη: Gen.[b]) διὰ τὸν Ὀδυσσέα φησίν, ὅντινα οὐ κατέθελξε τὰ τῆς Κίρκης φάρμακα· τοὺς δὲ ἑταίρους, ἀγνώμονας ὄντας καὶ ἀπερισκέπτους, ἀπεθηρίωσεν ὁ κυκεών. συώδεις γὰρ ἦσαν καὶ ἀμαθεῖς καὶ ὑπὸ τῆς Κίρκης δυνάμενοι τῷ ποτῷ μεταμορφωθῆναι εἰς ἄλογα ζῶα. — (Οὓς οὐ προσορῶσιν αἱ Μοῦσαι, τούτους ποτῷ δηλήσατο Κίρκη, τουτέστι τούτους ἡ θηριώδης ἀλογία ἔβλαψεν. Eustath. 10, 19.)

Rec. (Τὼς δ' οὔτι: τὴν περὶ τοῦ Ὀδυσσέως ἱστορίαν αἰνίττεται. τὸν μὲν γὰρ Ὀδυσσέα, σοφὸν ὄντα καὶ ταῖς Μούσαις φιλούμενον, οὐκ ἐδηλήσατο τῷ ποτῷ ἡ Κίρκη· τοὺς μέντοι τούτῳ συνόντας ἠδυνήθη μεταβαλεῖν εἰς χοίρων μορφάς, ἀφελεῖς εὑροῦσα καὶ μουσῶν τὸ παράπαν ἐστερημένους. M. Gen.[a]) — (Οὓς δὲ οὐδαμῶς, ὁρῶσι δηλονότι καὶ ἐπισκέπτονται, αἱ Μοῦσαι, τούτους ἐδηλήσατο καὶ ἔβλαψεν ἡ Κίρκη ποτῷ, τουτέστι διὰ τοῦ κυκεῶνος τοῦ φαρμακώδους. ἀναφέρει δὲ τὸν λόγον πρὸς Ὀδυσσέα· οὗτος γὰρ Ἑρμεῖ τῷ ἐφόρῳ τοῦ λόγου φίλος γενόμενος καὶ τὸ μῶλυ παρ' ἐκείνου λαβὼν ἀνωτέρω τῶν μαγγανειῶν Κίρκης ἐγένετο, τοὺς δ' ἑταίρους

35) Πρὸς τὰς Μούσας. C. P. γράφεται καὶ ὣς μὲν ὁρῆτε Δωρικῶς. *I.

36) Οὐδαμῶς προσορᾶτε. L. P. οὐχ ὁρᾶτε. M. — Ἡ Κίρκη. αὕτη φαρμακοποιὸς ἦν γυνή, ἣ καὶ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους εἰς χοίρους μετέβαλεν. M. ἤγουν ἡ συώδης ἀμαθία. L. P.

---

1) Schol. in cod. legitur ante schol. Αἴτνα Vs. 15. Ultima perierunt cum initio sequentis scholii, cujus extrema adhaerent. 5) ἔθελξε] ἐδίδαξε codd. 5) εἰσιν om. Vat. In Gen.[b] sola extant δέ εἰσι οἱ ἀμαθεῖς, praecedenti scholio adhaerentia. 5) //Om. Gen.[a.b] 8) προσβλέπετε et ἔβλαψεν] Geelius, βλέπετε et προσέβλαψεν vulg. 9) //Gen.[b] post schol. Vs. 28 βουκολικαί. — διὰ om. Gen.[b] 12) κύων pro κυκεὼν Gen.[b] 13) ἄλογα] Schaeferus, ἄλλα vulg., cf. p. 312. 1. 20) αὐτῷ Gen.[a] 20) εἰς χοίρους Gen.[a] — 30) προσορῆτε codd. 32) ἀμάθεια P.

αὐτοῦ, ἀσόφους ὄντας, ἐξ ἀνθρώπων εἰς ζῴων φύσιν ἀλόγων ἡ Κίρκη μετήμειψεν. N.)

Idyll. X.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Ἐργατίναι ἢ Θερισταί, Βάττος καὶ Μίλων. προλογίζει δὲ ὁ Μίλων. — (*Θεοκρίτου Ἐργατίναι ἢ Θερισταὶ Μίλων καὶ Βάττος. Δωρίδι δραματικόν.* M.)

Rec. (*Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου.* M. *καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον συνίσταται ἐκ στίχων δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων νη', ὧν τελευταῖος· μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσᾳ.* M. Gen.[a])

Vs. 1—4.

Rec. Ἐργατίνα βουκαῖε: τί νυν ὀϊζυρὲ πεπόνθεις. Ἐργατίνα: ἡ εὐθεῖα ὁ ἐργατίνης, καὶ κλίνεται τοῦ ἐργατίνου, ὡς ὁ Χρύσης ὦ Χρύση καὶ ὦ Χρύσα. —

Vet. Βουκαῖον οἱ μὲν τὸν θεριστὴν ἤκουσαν ἀπὸ τοῦ βου ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ καίνω τὸ κόπτω καὶ θερίζω, ὁ μεγάλως καίνων· ἢ σὺν βοῇ καὶ ᾠδῇ καίνων. (*τινὲς δὲ τὸν βουκόλον.* p. 3. 4. M. Q. Gen.[a b] Vulc. Phav.) *βέλτιον δὲ τὸν ἀροτῆρα ἀκούειν, τὸν σὺν τοῖς βουσὶ καίνοντα τὴν γῆν καὶ τέμνοντα. ὑποκοριστικῶς δὲ ⟨βοῦκος⟩ εἴρηται. Δίφιλος δὲ ἐν πρώτῳ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν κύριον ὄνομα τὸν*

1) *Ἐργάτη.* M. *ἐργάτα.* N. — *Διὰ τῶν βοῶν ἐργαζόμενε.* L. P. *ἐπίπονε ὡς βοῦς, ἢ ὁ κάμνων ἐν τοῖς βουσί.* N. *βουκόλε.* C. — *Μοχθηρὲ ἢ ἄθλιε.* M.

2) *Τὴν ἰδίαν αὔλακα, τὸν ὄρδινον.* *N. *ἡ ἐπίστιχος φυτεία ἀπὸ τοῦ οἴγειν καὶ ἀνοίγειν.* *L. *P.

---

5) *προλογίζει Μίλων* etiam in v. Hypothesi adhaerent. 10) *κατ' εὐ. ὀ.* om. Gen.[a] 14) //Om. Gen.[a b] 16) //Gen.[a b] et Phav. s. v. *βουκαῖος.* — *εἰ μὲν* Gen.[a] 16) *ἤκουσαν* om. Gen.[b] Phav. 17) *μορίου* om. Gen.[b] Phav. 18) *ὁ μεγ. καίνων* om. Gen.[a] Phav., *ἢ σὺν .... καίνων* om. Phav. 18) *βοΐ* M.[3] Q.[3] Praemissum in M. *ἐκ τῶν παλαιῶν σχολίων*, initio puto scholii. 18) *καίνων*] add. M. Q. Gen.[a] 18) *οἱ δὲ* M. Q. Gen.[a] 19) *τὸν* om. Phav. 20) *σὺν* om. Gen.[b] et EtM. 207, 32, *τοῖς* om. Phav. 21) *καὶ τέμνοντα .... εἴρηται* om. Gen.[b] et Phav., *ὑποκ.* seqq. om. Gen.[a] — *βοῦκος* suppl. Duebnerus, cf. SchVet. Vs. 38. 21) *φόλος δὲ ἐν ἀνικάνδρου* Gen.[b], *ἐν Νικάνδρου θηριακοῖς* Phav. — 27) *οἴγειν*] Duebn., *οἴσειν* codd.

Βουκαῖον λέγει. — *Οἰζυρὸς* δὲ ὁ ταλαίπωρος· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ὀϊζὺς ἡ κακοπάθεια. — Τὸ δὲ ἑξῆς· ὦ ἐπίπονε καὶ ταλαίπωρε θεριστά, τί δὴ πέπονθας; οὔτε τὴν εὐθεῖαν τάξιν ὡς πρότερον διατηρεῖς, οὔθ' ἅμα τῷ πλησίον λήιον θερίζεις, ἀλλὰ καθυστερεῖς. ἢ οὔτε ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις θερίζεις, θερισταῖς δηλονότι, ἀλλ' ὕστερος ἔρχῃ. — *Οὔθ' ἐὸν ὄγμον*: ὄγμος κυρίως ἡ τοῦ ἀρότρου τομή, ἤγουν ἡ αὖλαξ, ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος. νῦν δὲ κεῖται ὁ λόγος ἐπὶ τῆς κατ' εὐθὺ τάξεως τοῦ θερισμοῦ. (καὶ Ὅμηρος·

ὄγμον ἐλαύνοντος ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν.

Gen.[a]) — Ἄλλως. *Ὄγμον*: τὴν αὔλακα παρὰ τὸ διοιχθῆναι τὴν γῆν. οἱ δὲ τάξιν, οἱ δὲ τὸν ὄρχον, [οἱ δὲ τὸν χόρτον]. κυρίως δὲ ἡ ἐπ' εὐθὺ τοῦ ἀρότρου τομή. καὶ ἔστιν ὄγμος οἷον ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος. νῦν δὲ κεῖται ἡ λέξις ἐπὶ τῆς κατ' εὐθὺ τάξεως τοῦ θερισμοῦ, ὡς καὶ Ὅμηρος·

ὄγμον ἐλαύνοντες ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν.

Rec. *Λαιοτομεῖς*: ἀντὶ τοῦ θερίζεις, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ λήιου, τὸ χωράφιον, τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ συναιρέσει τοῦ ι λαῖον καὶ τοῦ τέμνω. καὶ γίνεται λαιοτομῶ, δηλονότι τὸ λήιον τέμνω. — *Κάκτος* δὲ εἶδος ἀκάνθης.

Vs. 5. 6.

Vet. *Ποῖος τὶς δείλαν τὲ καὶ ἐν μέσῳ*: δείλη ἑῴα,

3) Καὶ τὸ λήιον τέμνεις καὶ θερίζεις. λαῖον γὰρ τὸ θέριστρον, ἤγουν τὸ δρέπανον. *I. — Ἐμοὶ τῷ πλησίον. M. πλησίον σοῦ θερίζοντι. N. τῷ ὄντι πλησίον. C. πλησίον. Vim.

4) Βοτάνη ἀκανθώδης. L. N. P. εἶδος ἀκάνθης. 6. ἄκανθα. M. Vim.

---

1) //Om. Gen.[a.b.] 2) //Gen.[b.] sine καὶ ταλ., δὴ et εὐθεῖαν. 4) τὸ pro τῷ ante Heins. 5) ἢ οὔτε seqq. om. Gen.[b.] 6) //Gen.[a.] sine lemmate. 7) ἡ τοῦ] M. Gen.[a.], ἡ ἀπὸ τοῦ vulg. 8) ἀρότρου M. Gen.[a.] 9) εὐθεῖαν M. Gen.[a.] — καὶ θερισμὸν Gen.[a.] 10) *Hom. Il. Λ*, 68, ubi ἐλαύνωσιν. 11) //Gen.[b.], ubi ἄγειν pro ὄγμον. 12) ὅρον sine τὸν Gen.[b.], ὄρδινον 3.[2.], ὀρδίνιον 3.[1.] Sequentia proscripsit Duebnerus, ubi τὴν Gen.[b.] 15) κατ'] p., εἰς vulg., om. Gen.[b.] 17) *Hom. Il. Λ*, 68. — ἐλαύνοντες] p. 4., ἐλαύνοντος Gen.[b.] vulg. et ita supra Gen.[a.], ἐλαύνοντο Kiessl., ἐλαύνωσιν Hom. 18) //Om. Gen.[a.b.], habet Phav. hoc initio: λαιοτομεῖς παρὰ Θ. τὸ λήϊον θερίζεις καὶ τέμνεις, cf. Gl. 21) //Om. Gen.[a.b.], cf. Gl. 23) //Gen.[b.] hoc initio: τοῖος τις δείλαν τε: κατὰ μεσ. καὶ δείλην ἔστι ποταμός pro verbis ante ὅς νῦν. — 24) λαῖον et θέριστρον] Adert., λαιὸν et θεριστὸν cod.

ὅτε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος· δείλη δὲ ὀψία, ὅτε πρὸς δυσμὰς κατέρχεται. ποταπὸς ἔσῃ κατὰ μεσημβρίαν καὶ δείλην, ὃς νῦν ἀρξάμενος οὐ μειοῖς καὶ ἐλαττοῖς τὸν στίχον τοῦ θέρους; τὸ γὰρ *ἀποτρώγεις* τοῦτο δηλοῖ. — (Ποταπὸς ἔσῃ προϊούσης ἡμέρας, ὅτε νῦν ῥαθυμεῖς τῆς ἐργασίας ἀρχόμενος καὶ **** εἴπέρ σε καὶ τὸ καῦμα ἐκλύσει περὶ τὴν δείλην; 3.) — Ἄλλως. Πῶς, φησίν, οὐκ ἀργότερος ἔσῃ προϊούσης τῆς ἡμέρας, ὅτε νῦν ῥαθυμεῖς τῆς ἐργασίας ἀρχόμενος καὶ οὐκ ἀποτέμνεις τῆς αὔλακος οὐδέν; *αὔλακα* δὲ τὸν ὄγμον φησί, τὸ κοινῶς λεγόμενον ὀρδίνιον. — (*Δεῖλαν*: ποῖός τις ἔσῃ καὶ κατὰ τὴν δείλην, ἑῴαν δηλαδή, καὶ κατὰ τὴν μεσημβρίαν, ἐπεὶ νῦν ἀρξάμενος τοῦ ἔργου οὐκ ἐλαττοῖς τὸν στίχον τοῦ θέρους; τοῦτο γὰρ τὸ *ἀποτρώγεις*. Ἢ· εἰ νῦν ῥαθυμεῖς τῆς ἐργασίας ἀρχόμενος, ποῖος ἔσῃ, ὅτε σε τὸ καῦμα ἐκλύσει περὶ τὴν δείλην; Gen.[a])

Vs. 7.

Vet. *Μίλων ὀψαμάτα*: τουτέστι μέχρις ὀψίας θερίζων καὶ κακοπαθῶν καὶ μὴ ἐνδιδούς. (τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ οὗτος ἐν ἀρχῇ τοῦτον εἶπεν ἐκλελύσθαι. Gen.[b]) — Ἢ ὁ ἀργός, ὁ ὀψὲ καὶ μόλις θερίζων. ἢ ὁ καρτερικός, ὁ μέχρις ὀψίας δείλης τὸ θέρος ὑπομένων. ἢ τοῦτο λέγει· ἐπεὶ ὁ Μίλων ἐν ἀρχῇ τὸν Βάττον ἔφη ἐκλελύσθαι, ὀψαμάτην τὸν Μίλωνα ὁ Βάττος καλεῖ, τουτέστι μέχρις ὀψίας θερίζοντα καὶ μὴ ἀποκάμνοντα. — *Πέτρας ἀπόκομ' ἀτεράμνω*: οἷον πέτρινε,

5) [*Δείλαν*:] καὶ κατὰ τὴν δείλην ἑῴαν. M. κατὰ τὸ δειλινόν. 6. — [*Ἐκ μέσω*:] ἤγουν ἀπὸ μέσης τῆς ἡμέρας καὶ εἰς τὸ ἑξῆς. M. [*Ἐν μέσῳ*:] ἐν μεσημβρίᾳ, κατὰ τὸ μεσημβρινόν. N.

6) Τελείως αὐτὴν ἀποτέμνεις. M. οὐκ ἀποτέμνεις καὶ μειοῖς καὶ ἐλαττοῖς τὸ πλέον. L. P. οὐκ ἀποτέμνεις, εἰς τέλος ἄγεις. N.

7) Ὁ [μὴ] βραδέως ἀμῶν, ἢ ὄψιμε γηραιὲ καὶ μέχρι τῆς ὀψίας ἀμῶν. L. P. νωθρέ, ὀψὲ καὶ βραδέως ἀμῶν. N. ἤγουν βραδέως ἀμῶν καὶ θερίζων, τουτέστιν ἀργοθεριστά. 6. ἀργοθεριστά. C. ἀπὸ τοῦ ὀψὲ καὶ ἀμάω. P. βραδέως θερίζων, ἢ μέχρι τῆς ἑσπέρας ἀμῶν καὶ θερίζων. *Y. — Ἀπόρρωξ. C. ἰσχυρότατε, ἀδαμάντινε. M.

---

2) ἔσῃ] 3. 4., γενήσῃ vulg. 2) ἧς pro ὃς Gen.[b] et ante Heins. 5) ὅτι cod., cf. lin. 8. 6) ἐκλύει cod., cf. lin. 14. 6) //Om. Gen.[a.b.] 13) ἢ] ἤγουν cod. 13) ῥαθυμεῖς] Adert. ex lin. 5 et 8., ἀριθμεῖς cod. 17) //Gen.[b.] 19) //Om. Gen.[a.b.] 24) //Gen.[b.], ubi ἀτεράμνου, deinceps ἀντὶ τοῦ λίθινε, verbis οἷον πέτρινε in fine scholii positis. — 28) ἀποτέμνεις] ἀποτρώγεις M.

λίθινε, σκληρότατε. ἀτεράμνους γὰρ τοὺς σκληρούς φασι, τοὺς μὴ τέρενας (καὶ ἁπαλούς. Gen.$^{b.}$) — (*Ἀτεράμνους τὰς σκληρὰς πέτρας φασίν,* Gen.$^{a.}$) *ἐπεὶ τέρεν τὸ ἁπαλόν.* [*καὶ τὰς πέτρας τὰς μὴ τειρομένας, καὶ ἀτέραμνα ὄσπρια τὰ ἀνέψητα.*]

Vs. 11.

Vet. *Χαλεπὸν χορίῳ κύνα γεῦσαι: παροιμία τοῦτό ἐστιν ἐπὶ τῶν γευσαμένων ἐφετοῦ τινος, δυσαποσπάστως δὲ ἐχόντων τῆς συνηθείας λεγομένη. ἥτις καὶ ἑτέρως λέγεται· χαλεπόν, φασί, μαθοῦσα κύων σκυτοτραγεῖν.* — (*Χαλεπὸν χορίῳ:* Gen.$^{b.}$) *ὥσπερ, φησίν, ὁ γευσάμενος χορίου κύων δυσαποδίωκτός ἐστιν, οὕτω καὶ ὁ ἀγροῖκος ἐρωτικοῦ πάθους γευσάμενος.*

Vs. 12.

Vet. *Ἀλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων: σὺ μέν, φησίν, ἀπείρατος ἔρωτος τυγχάνεις· ἐγὼ δὲ ἐρῶ ἕνδεκα ἡμέρας ἤδη.*

Vs. 13.

Vet. *Ἐκ πίθω ἀντλεῖς: τουτέστιν οὕτω ἐν περιουσίᾳ ζῇς, ὥστε σε καὶ ἐρᾶν.* — *Ἢ·* (*Ἐκ πίθου ἀντλεῖς: τοῦτο* Gen.$^{b.}$) *εἰρωνευόμενός φησιν· ἐκ περιουσίας ἀπὸ πλήρους*

8) *Οὐδαμῶς.* 6. *οὐδόλως.* C. *οὐδέποτέ σοι συνέβη ἐρᾶν ἀπόντος.* L. P. — *Ἐσυνέβη, ἐγένετο.* C.

9) *Τῶν πόρρω.* C. *τῶν ἀπόντων καὶ μακρὰν ὄντων.* N.

11) *Δεινόν.* M. *παροιμία ἐπὶ τῶν ἁψαμένων ἔργου τινὸς καὶ δυσαποσπάστως ἐχόντων.* T. *εἰ γὰρ αἴσθηται, καὶ τοῖς θρέμμασιν αὐτοῖς ἐπιχειρεῖ. ἔστι δὲ παροιμιῶδες· χαλεπὸν ἐργάτην ἄνδρα ἔρωτος πειραθῆναι.* *L. *Q.

12) [*Σχεδόν:*] *ἄντικρυς.* M.

13) *Ἤγουν δῆλον ὅτι εὐδαιμονεῖς, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐρᾷς· ἐγὼ δὲ πένομαι.* M. *παροιμία ἐπὶ τῶν ἄφθονα ἐχόντων τὰ πράγματα.* T. *ἤγουν πολλὴν περιουσίαν ἔχεις.* L. P.

---

2) *ἀτεράμνος* cod. 3) //Gen.$^{a.}$ sine *καὶ τὰς* seqq. 7) //Gen.$^{a.}$ sine lemmate, post sch. seq., omissis *τῆς συνηθείας* seqq. — *παροιμία δέ ἐστιν* Gen.$^{a.}$ 8) *καὶ δυσ. ἐχόντων* Gen.$^{a.}$ 10) *σκυτοτρογεῖν* Reisk., *-τρωγεῖν* Kiessl. 11) //Gen.$^{a.b.}$ 12) *καὶ ἀγρ.* Gen.$^{a.}$ 13) Ultimum *γευσ.* om. Gen.$^{b.}$ 15) //Om. Gen.$^{a.b.}$ 18) //Om. Gen.$^{a.b.}$ 19) //Gen.$^{b.}$ — *τοῦτο* etiam 4. 20) *ἐκ περ. καὶ πλήθους ἀντλεῖς* Gen.$^{b.}$ — 27) Siglum Q. apud Gailium sphalmate pro P. positum videtur. — *πειραθῆναι*] L.$^{4.}$ P., *πειρασθῆναι* L.$^{3.}$ Q.

πίθου ἀντλεῖς (ὥστε σε ἐρᾶν, Gen.[b]) *καὶ οὐκ ἐκ λαγήνων· ἐγὼ δὲ ἔχω οὐδ' ἅλις ὄξους. — Ἄλλως. Ἐκ πίθω ἀντλῆς: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν περιουσίᾳ ζώντων. ἀφθόνων, φησί, καὶ πλουσίων ἀπολαύεις τῶν πραγμάτων. ὁ γὰρ οἴνου κορεννύμενος πρὸς ἀφροδίσια ἐκκαίεται ἅτε ἀργίᾳ συζῶν· ὁ δὲ μηδ' ὄξους ἔχων πιεῖν καὶ τῷ πόνῳ μαχόμενος οὐκ ἐρᾷ.*

Vs. 14.

Vet. (*Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν: τοιγαροῦν διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἐκλύεσθαί με ἀπὸ τοῦ σπόρου, ἤγουν ἀφ' οὗ ἔσπειρα, ἀτημέλητά εἰσι πάντα τὰ χωράφιά μου καὶ ἀσκάλιστα, οὐ μόνον τὰ πόρρω, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν.* 3. 4. Q. Gen.[b] *σκαλὶς δέ ἐστι γεωργικὸν ἐργαλεῖον.* 4. Gen.[b]) — *Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι: πάλαι, φησίν, ἀπὸ τοῦ σπόρου πάντα μοι ἦν καλά* [*οὐ μόνον τὰ ἔνδον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπὸ θυρῶν*]*· νῦν δὲ διὰ τὸν ἔρωτα οὐ μόνον τὰ πόρρω, ἀλλὰ οὐδὲ τὰ πρὸ θυρῶν μου εἰσὶν ἐσκαλμένα* [*ἀλλὰ ἄσπορα μένουσι διὰ τὸν ἔρωτα*]. — (*Ἀντὶ τοῦ· νῦν οὐ μόνον τὰ πόρρω, ἀλλὰ καὶ τὰ πλησία τῶν θυρῶν μου ἀτημέλητα μένει διὰ τὸν ἔρωτα.* Gen.[b]) — *Ἄλλως. Ἄσκαλα: τουτέστιν· ἅπερ ἔσπειρα, μετὰ τὸν σπόρον ἠμελημένα ἐστὶν ἐς τοσοῦτον, ὅτι καὶ ἀσκάλευτά εἰσιν. σκαλεύω δὲ τὸ χωράφιον, ὅτε σκαλίσι καθαίρω αὐτό. σκαλὶς δὲ σκαλίδος ἐργαλεῖον γεωργικόν, τὸ κοινῶς λεγόμενον σκαλιστήριον.* — (*Ἄσκαλα: τουτέστιν ἀναροτρίαστα καὶ τὰ προαύλια. πρώην γάρ φησιν εἶχον ἄφθονα· νῦν*

14) *Διὰ τοῦτο τὸ ἐρᾶν.* C. *διὰ τὸ ἐρᾶν ἐμέ.* N. *διὰ τοῦτο.* M. — *Καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν μου χωράφια, ἤγουν τὰ κοινῶς ἐσωθύρια.* M. — *Ἀσκάλευτα.* C. *ἀσκάλιστα.* 6. C. — *Ἤγουν ἐρῶντός μου καὶ τὰ σύνεγγυς πάντα ἀκατέργαστά εἰσι καὶ ἀκόσμητα.* *L. *P.

---

1) *λαγίνων* Gen.[b] et ante Scult. 2) *ἔχω οὐδ' ἅλις ὄξους*] 4. Gen.[b] (hic *δ' οὐδ'*), *ὄξος ἔχω* vulg., *οὐδ' ὄξος ἔχω* Toup. 2) //Om. Gen.[a.b.] 4) *κορεννύμενος*] Toup., *κεραννύμενος* vulg. 8) Lemma sic 4., *τοιγάρτοι προθυρῶν: πρὸ θυρῶν μοι τοιγαροῦν* Gen.[b], *ἄλλως. τοιγαροῦν* 3. 9) *ἐκλύεσθαι*] conj. Gaisf., *ἑλκύεσθαι* codd. 9) *ἀπὸ σπόρου* 3. — *ἀπὸ τοῦ σπόρου ἀτημελητά μοι πάντα οὐ μόνον* mediis omissis 4. Q. Gen.[b] 11) *καὶ πρὸ* 4. Q. Gen.[b] — *τῶν* om. 3. Q. 13) //Gen.[b] sine lemmate. 15) *πρὸ τῶν θυρῶν* 3. Gen.[b] Pro sequentibus in Gen.[b] sola leguntur *νῦν δὲ οὐδὲν διὰ τὸν ἔρωτα*, quae verba teste Duebnero in Q. sequuntur post *θυρῶν* l. 11. 16) *ἐσκαλμένα*] *ἐσπαρμένα* vulg. 18) *ἀτεμέλητα* cod. 19) //Om. Gen.[a.b.] 23) //Post SchVet. Vs. 19. 23) *ἀναροτρίαστα*] Duebn., *ἀροτριαστὰ* cod. — 26) *μοι* cod. 27) *ἀσκάλευτα*] Duebn., *ἀσάλευτα* cod.

δὲ καὶ τὰ πρὸ θυρῶν μοι ἀσκάλευτα πάντα διὰ τὴν ἐπὶ ἐρωμένῃ λύπην. Gen.[b.])

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. M. ἀφ' οὗ, φησί, τὸν σπόρον ἐν ταῖς πρὸ τῶν θυρῶν κατεβαλόμην ἀρούραις, ἅ φασι κοινῶς ἐσωθύρια, οὐδαμῶς ἐπιμελείας ἠξίωσα. τοῦτο γὰρ τὸ ἄσκαλα θέλει δηλοῦν. M. Gen.[a.])

Vs. 15. 16.

Vet. Τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται: ταῦτα ὁ Μίλων ἐρωτᾷ, εἶτα ὁ Βάττος ἐπάγει· ἁ Πολυβώτα. (δύναται δὲ καὶ αὐτὸς λέγειν ὅλον τὸν στίχον, ἵν' ᾖ· Gen.[b.] τίς ἄρα σε ὦ πολυβῶτα, ὦ πλούσιε, συνεκδοχικόν. πολυβώτην δὲ εἶπεν αὐτὸν διὰ τὸ πλεοναχῶς βωτεῖν. Ὦ πολυβῶτα: πολλοὺς ἔχων βόας. Vat. Gen.[b.] οἱ δὲ ζητοῦσι τὸ Πολυβώτου πότερον θυγάτηρ ἢ θεράπαινα. καὶ μὴν ἔνιοι δὲ πολυβώτην προσηγορεῦσθαι τὴν πλουσίαν. Gen.[b.]) — Ἄδηλον δέ, πότερον θυγατέρα ἢ θεράπαιναν τοῦ Πολυβώτου λέγει. ἡ τοῦ Πολυβώτου οὖν φησὶ λυμαίνεταί με, ἥτις πρώην θεριζόντων ἡμῶν παρ' Ἱπποκόωντι ἢ παρ' Ἱπποκίωνι — διχῶς γὰρ γράφεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις — προσηύλει. καὶ τὸ μὲν παρ' Ἱπποκόωντι γράφων λέγει τῷ ποταμῷ, τὸ δὲ παρ' Ἱπποκίωνι λέγει οὕτω καλουμένῳ. — (Ἄδηλον εἰ θυγάτηρ τοῦ Πολυβώτου ἢ θεράπαινα ἡ αὐτὸν λυμαινομένη τῷ ἔρωτι. Gen.[a.])

Vs. 17.

Vet. Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν: παροιμίαι εἰσὶ τὸ εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν [καὶ τὸ εὗρε θεὸς τὸν αἴτιον] καὶ τὸ ἔχεις ἅπερ ἐπεθύμεις. τὸ δὲ εὗρε θεὸς τὸν ἀλι–

15) Δαμάζει τῷ ἔρωτι. M. — [Ἁ Πολυβώτα:] θυγάτηρ. L. P.
16) Θερίζουσιν ἡμῖν. M. τοῖς θερισταῖς. P. — Παρὰ τῷ ληίῳ Ἱπποκόωντος. 6. ποταμῷ. C. N. τόπος τις. M. — Συνῇδε. M. δι' αὐλοῦ ἔμελπε. N.

---

1) καὶ τὰ] Adert., κατὰ cod. 1) ἐπὶ ἐρωμένῃ] ἐπιερωμένην cod., ἐπ' ἐρωμένῃ Adert. 8) //Gen.[b.] c. lemm. τῶν παίδων. 10) τι ἄρα Gen.[b.] 12) βωτεῖν] πολυβωτεῖν codd. Verba sequentia ὦ πολ. primus lemma esse indicavi. 14) μὴν ἔνιοι] πηνελόπη cod. 15) προσηγορεῦσθαι] -ηγόρευσθαι cod., -αγορεύεσθαι Adert. tac. 15) //Om. Gen.[a.b.] 21) δῆλον cod. 25) //Gen.[a.] sine lemmate inde ab λέγεται. — τοῦτο παροιμία ἐστίν 3.[1.]

τρὸν λέγεται ἐπὶ τῶν διδόντων δίκην τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ νοῦς· ἁμαρτωλῷ σοι ὄντι δικαίως περιῆλθε τὸ θεῖον, ὅθεν καὶ περιπέπτωκας οἷς ἐπεθύμεις κακοῖς. — Ἄλλως. Παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν καυχωμένων, ὅτε ἐμπέσωσιν εἰς ἃ ἐκφεύγουσι.

Vs. 18.

Vet. *Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐξεται ἁ καλαμαία*: *γράφεται καὶ χροϊξεῖται ἀντὶ τοῦ συγχρωτισθήσεται καὶ συγκοιμηθήσεται.* — (*Τὰν νύκτα μάντις* Gen.[b]) *ἁ καλαμαία* [*δὲ*] *ἀντὶ τοῦ ἡ ἀρουραία. ἔστι δὲ ἀκρὶς ἐν τῇ καλάμῃ γινομένη, καὶ καλεῖται μάντις. ἴσως οὖν ὁ Θεόκριτος τὴν ἰσχνὴν εἰπεῖν θέλων καὶ διεφθινηκυῖαν τοῦτό φησιν, ἢ τὴν ἐπιβλαβὲς καὶ χαλεπὸν ὁρῶσαν. Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχύλου τὴν ἀκρίδα φησὶ ταύτην, εἴ προβλέψῃ τι τῶν ζῴων, ἐκείνῳ κακόν τι γίνεσθαι. ἔστι δὲ χλωρὰ καὶ περιμήκεις τοὺς ἔμπροσθε πόδας ἔχουσα καὶ λεπτούς, καὶ συνεχῶς αὐτοὺς κινοῦσα·* (*οὐ γὰρ ὡς ἡ κοσκινόμαντις.* Gen.[b]) *λέγει δέ· ἡ μάντις ἡ καλαμαία κατὰ τὴν νύκτα χροϊξεῖται καὶ πλησιάσει τῷ χροΐ τοι καί σου· ἀντὶ τοῦ ἡ ἐοικυῖα τῇ καλαμαίᾳ μάντει συνευνασθήσεταί σοι. τινές φασιν εἰκάσαι τὴν Βομβύκην τῇ ἀκρίδι ταύτῃ διὰ τὸ καὶ τὴν ἀκρίδα μέλαιναν εἶναι αὐτὴν καὶ τὴν κόρην ⟨ὡς⟩ Σύραν.* — (*Μάντις ἡ καλαμαία διὰ τὸ μὴ λευκὴν εἶναι ὡς οἱ Σύροι καὶ*

18) [*Χροΐξεται:*] *χρίμπτεται, πλησιάζει, συγκαθεύδει.* 6. *ἡ τοὺς στάχεις τέμνουσα πλησιάζει.* M.

---

1) *παροιμία* pro *λέγεται* et *τὴν δίκην* Gen.[a] 2) *δικαίως τὴν δίκην τὸ* (*τὸν* Gen.[a]) *θεῖον ἐπήγαγε· περιπέπτωκας γὰρ οἷς* M. Gen.[a] 3) //Om. Gen.[a.b.] 7) //Om. Gen.[a.b.] 10) //Gen.[b] omissis *ἁ*, *δὲ* et *ἡ*; Phav. hoc initio: *Χροΐζεταί σε ἡ καλαμαία, ἡ μάντις, ἤγουν πλησιάζει τῷ χρωτί σου ἡ μάντις. ἐστί.* 10) *ἔστι γὰρ ἀκρὶς λεγομένη μάντις ἐν τῇ καλ. γιν.* Gen.[b] Phav. Sequentia *ἴσως .... γίνεσθαι* om. Phav. 12) *ἰσχὴν* sine *τὴν* Gen.[b] 13) *ἢ τὴν .... ὁρῶσαν* om. Gen.[b] 13) *Ἀρίστ. ἐν ὑπομνήσει* Gen.[b] 14) *Αἰσχύλου* om. p. 3. 15) *προβλέψῃ*] *προβλέψει* Gen.[b], *προσβλέψει* vulg., *προσβλέπῃ* p., *προβλέπεις* 3.[2], *προσβλέπεις* 3.[1] — *τι*] Gen.[b] ut conj. Gaisf., *τινὶ* vulg. 15) *τούτῳ* pro *ἐκείνῳ* et *γίνεται* Gen.[b] — *κακόν τι*] 3., *κακὸν* vulg., cf. Zenob. II, 94. *εἴ τινι ἐμβλέψειε ζώῳ, κακόν τι ἐκείνῳ γίνεται.* 16) *περιμήκης* p. Can. Gen.[b] Vulc. Phav. 16) *τοὺς ἐμπροσθίους πόδας μακροὺς ἔχουσα* Can. Gen.[b] Vulc. Phav. — *καὶ συνεχῶς* seqq. om. Phav. 18) *τὴν νύκτα* pro *λέγει δὲ* Gen.[b] 19) *χροΐξηται* Gen.[b], *χροΐξεται* Reisk. seqq. 19) *χρωτὶ τὺ* Gen.[b] — *σου*] Gen.[b], *σοῦ* vulg. 20) *μάντει*] Duebn., *μάντις* vulg. 20) *συνευνασσῆται* Gen.[b] 21) *εἰσάσαι* Gen.[b] 21) *τὸ καὶ*] (Gen.[b]) Reisk. seqq., *καὶ τὸ* vulg. 22) *καὶ κούρην* Gen.[b] 23) Scholia hoc et sequens in Gen.[b] leguntur ante SchVet. Vs. 28, omisso *ἡ*.

Αἰγύπτιοι. 3. 4. Gen.[b.]) — (*Μάντις τοι: σκώπτει τὴν ἐρωμένην τοῦ Βάττου.* M. Gen.[a.b.]) *ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν οὖν „ἰσχνή τις καὶ λεπτὴ καὶ μέλαινα συγκοιμηθήσεταί σοι κατὰ τὴν νύκτα", ἡ μάντις φησὶν ἡ καλαμαία. τὴν ἀκρίδα οὖν φησὶ καλαμαίαν, ὅτι ἐν καιρῷ θέρους τὴν καλάμην ἐσθίουσα τὸν ἄσταχυν φθείρει· τὴν αὐτὴν δὲ καὶ μάντιν, ἢ ὅτι προμαντεύεται λιμὸν φαινομένη, ἢ ὅτι κακόχρους καὶ πρασίζουσα καὶ οἷς ἂν ἐντρανίσῃ ζῴοις κακὸν προμηνύει. — Ἢ ἡ σὴ ἐρωμένη ἡ ἐοικυῖα τῇ ἀκρίδι τῇ καλαμαίᾳ ὀνομαζομένῃ, τῇ πρὸς μαντείας ἐπιτηδείᾳ, περιβαλεῖται τὸν χρῶτά σου κατὰ τὴν νύκτα· τουτέστιν ἡ ἰσχνὴ καὶ λεπτὴ καὶ μακρόσκελος συγκοιμηθήσεταί σοι.* —

Rec. (*Ἁ καλαμαῖα: ηγουν ἡ ἀκρίς, ᾗ παρεικάζει τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην διὰ τὸ καὶ ταύτην λεπτήν τε εἶναι καὶ μέλαιναν.* *M. Gen.[a.])

Vs. 19. 20.

Vet. *Τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος, ἀλλὰ καὶ ὡφρόντιστος Ἔρως: τυφλὸν τὸν Πλοῦτόν φησιν, ἐπεὶ οἱ πλουτοῦντες πηροῦνται τὴν διάνοιαν. Δήμητρος δέ φασιν αὐτὸν [εἶναι υἱὸν] καὶ Ἰασίωνος ἐπεὶ τῇ τῶν καρπῶν [περιουσίᾳ ἢ] εὐφορίᾳ ἡμῶν ἰᾶται τὴν ἔνδειαν.* (*Τυφλὸς δὲ οὐκ αὐτός: ὁ Δήμητρος καὶ Ἰασίωνος υἱός.* Gen.[b.]) *ὑπὸ Διὸς δ' ἐπηρώθη*, (*ὥς φησιν Ἀριστοφάνης*, p. 4. Gen.[b.]) *ἵνα μὴ βλέ-*

19) [*Μωμᾶσθαι:*] *καταγελᾶν, μέμφεσθαι.* C. M.

---

1) //Gen.[a.b.] Phav., hic post schol. praec. hoc initio: *τοῦτο λέγει ὅτι ἰσχνή τις.* — *σκόπτει* Gen.[a.], *σκόπει* Gen.[b.] 2) *τῷ Βάττῳ* Gen.[b.] 2) *οὖν .... καλαμαία*] M. Gen.[a.], et omissis *οὖν* atque *κατὰ .... καλαμαία* Phav., *ὅτι ἀκρὶς συγκ. σοι, ἣ ἐστιν ἰσχνὴ καὶ λ. καὶ μ., λέγει ὅτι μάντις καλαμαία* vulg. 4) *καλ. τὴν ἀκρ. φησὶν* Phav. 5) *ὅτι*] Phav., *ἢ ὅτι* vulg., *ἢ ἔτι* Gen.[a.] 5) *θέρους .... φθείρει*] M. Gen.[a.], *καλάμης ἐσθίει τὸν στάχυν* Gen.[b.] (sed hic *καλάμη*) Phav. et vulg. 6) *μάντιν δὲ αὐτήν φησιν* Phav. — *γὰρ καὶ* M. Gen.[a.], *λέγει* post *μάντιν* Gen.[a.] — *ἢ* prius om. M. Gen.[a.] Phav. — *προμηνύει* M. Gen.[a.] — *λοιμὸν* Phav., ubi post *φαιν.* desunt reliqua. 7) *κάχρους* Gen.[b.] 7) *καὶ* ante *οἷς*] M. Gen.[a.], *οὖσα* vulg., quod ejecit Toup. 8) //Om. Gen.[a.b.] 13) *ἢ* et *ᾗ* om. Gen.[a.] 14) *αὑ* pro *αὐτοῦ* Gen.[a.] 14) *καὶ ταύτην* et *τε* om. Gen.[a.] In eodem adhaeret vox *ἀφρόντιστος* ex perdito scholio ad Vs. 19 reliqua. 17) //Gen.[a.b.], ille c. lemm. *οὐκ αὐτὸς ὁ πλοῦτος*, hic sine lemm. 18) *ἐπειδὴ τοὺς πλουτοῦντας ὁρῶμεν πηροῦσθαι* Gen.[b.], *πηρῶνται* vulg. ante Reisk. 20) *εἶναι υἱὸν* om. Gen.[a.b.] 20) *Ἰάσωνος* Gen.[a.b.], *βάσανος* ante Brub., *καὶ Ἰασ.* in Gen.[b.] post *δὲ* posita. 21) *περιουσίᾳ ἢ* om. Gen.[a.b.] — *ἀφορία* Gen.[a.] — *ἡμῶν* post *ἔνδειαν* Gen.[a.] 22) *Ἰασίωνος*] Adert., *Ἰάσωνος* Gen.[b.] 22) *ὑπὸ Διὸς .... ἔρχηται* om. Gen.[a.] 23) *δ' ἐπηρώθη*] 4. Gen.[b.], *δὲ αὐτὸν πηρωθῆναι φασίν* vulg. — *Aristoph. Plut.* 90. 23) *καὶ* pro *φησὶν* p.

πων ἐπὶ τοὺς δικαίους μόνους ἔρχηται. οἱ δὲ τυφλὸν αὐτόν φασι διὰ τὸ ἄκριτον.

Rec. Ἄλλως. Ὁ ἀφρόντιστος, ὡς πολυμέριμνος. τὸ γὰρ ὠφρόντιστος ἀντὶ τοῦ ὁ ἀφρόντιστος. τὸ α ἐνταῦθα ἐπίτασιν σημαίνει. τοιοῦτόν ἐστι τὸ πάθος τῶν ἐρώντων· οἱ γὰρ ἐρῶντες ἐκτήκονται ταῖς φροντίσι. σημείωσαι ὅτι δύο οἱ παλαιοὶ τυφλά φασι, τὸν Ἔρωτα καὶ τὸν Πλοῦτον. ὁ γὰρ ἐρῶν ἔστιν ὅτε ἐρᾷ γυναικὸς δυσειδοῦς, ἥτις δοκεῖ αὐτῷ καλλίστη εἶναι· ὅπερ ἐστὶ τυφλότης, ὥστε ὁ Ἔρως τυφλός, ἤγουν τυφλοποιός· ποιεῖ γὰρ τοὺς ἐρῶντας τὰ μὴ καλὰ καλὰ ἡγεῖσθαι. ὡσαύτως καὶ ὁ Πλοῦτος τυφλός· παρέρχεται γὰρ τοὺς καλοὺς καὶ κοσμίους, καὶ δίδωσιν ἑαυτὸν τοῖς κακίστοις καὶ βδελυροῖς. — Μηδὲν μέγα μηθεῦ: ὅρα ἵνα μηδὲν ἀλαζονικὸν εἴποις.

Vs. 21—23.

Rec. Οὐ μέγα μυθεῦμαι: οὐκ ἀλαζονεύομαι· σὺ δὲ μόνον θέριζε τὸ λήιον καὶ ἕνεκα τῆς κόρης μελῴδει, τραγῴδει. οὕτω γὰρ ποιῶν ἥδιον ἐργάσῃ, ὅτι μουσικός ποτε ὑπῆρχες. —

Vet. (Καί τι φιλικὸν μέλος εἰς τὴν κόρην ἀνάκρουσον. p.)

Vs. 24. 25.

Rec. Μῶσαι Πιερίδες: ὦ Μοῦσαι Πιερίδες, ἤγουν αἱ ἐν τῇ Πιερίᾳ οὖσαι, συνυμνήσατε σὺν ἐμοὶ τὴν λεπτὴν παῖδα: ὧντινων γὰρ πραγμάτων ἅψεσθε θεαί, πάντα καλὰ ποιεῖτε. — (Ἐτιμῶντο γὰρ ἐν τῇ Πιερίᾳ αἱ Μοῦσαι· αὐτόθι δὲ καὶ

20) Ὁ ἀσκόπως ἐπιπίπτων τοῖς ἀνθρώποις. M. πολυφρόντιστος. C. ὁ πολλῶν φροντίδων πρόξενος. N. — Ὥστε μὴ μεγαλορρημόνει, ἵνα μὴ τὰ ὅμοια πείσῃ. M.

21) Οὐ μεγαλορρημονῶ. M. — Κάτω τίθει θερίζων. M. τὸ λήιον τέμνων, ἐκθερίζων. L. τὸ λήιον τέμνε. P. εἰς τέλος ἄγαγε. N.

22) Ἀναβαλοῦ, ᾆσον. 6. C. M. ἀρξάμενος ἀνάκρουσον ὥσπερ ἐπὶ μουσικῆς. N.

24) Συνεπαινέσατε, σὺν ἐμοὶ ᾠδὴν [λεπτὴν] ποιήσατε. 6. συνεπαινέσατε μετ᾽ ᾠδῆς. T. — Τὴν διάλεπτον καὶ ὡραίαν. N.

---

2) φασι om. Gen.[b], ubi τὸν ἄκρ. //Om. Gen.[a.b.] 22) //Om. Gen.[a.b.] 3) //Om. Gen.[a.b.] 13) //Om. Gen.[a.b.] — 31) ᾆδε 6. 33) λεπτὴν est gl. 13) ἀλαζωνικὸν ante Kiessl. 16) ad ῥαδινάν.

γεγεννῆσθαι αὐτὰς ἔλεγον. N.) — (*Τὰν ῥαδινάν μοι*: τὴν τρυφεράν, τὴν λεπτήν· αὕτη γάρ μοι ἔσται ἀφορμὴ τῆς ᾠδῆς. *M. Gen.[a])

Vs. 26. 27.

Rec. *Σύραν καλέοντί τυ πάντες*: Συριάναν σε ὀνομάζουσι πάντες, λεπτὴν καὶ μέλαιναν ὑπὸ τοῦ ἡλίου. *Ἁλιόκαυστον* τὸ ὑπὸ ἡλίου κεκαυμένον. *μελίχρουν* δέ, ἤγουν ἐοικυῖαν κατὰ τὸ χρῶμα μέλιτι, τουτέστι σιτόχρουν· τοιοῦτον γάρ ἐστι καὶ τὸ χρῶμα τοῦ σίτου ὡς καὶ τοῦ μέλιτος. — (Ἐπεὶ οἱ Σύροι ὑπὸ ἡλίου διηνεκῶς φλεγόμενοι κεκαυμένοι τὸ δέρμα εἰσὶ καὶ μέλανες, διὰ τοῦτο καὶ ταύτην Σύραν καὶ ἡλιόκαυστον ὀνομάζει ὡς μέλαιναν. M. Q. Gen.[a])

Vet. Ἢ οἱ μὲν ἄλλοι Σύραν σε καλοῦσιν, ἐγὼ δὲ *μελίχλωρον*, οἷον μελανοχρῶτα ἠρέμα, καὶ οὐ λίαν μέλαιναν. — (Σύραν καλέουσι πάντες διὰ τὸ ἥκιστα λευκὴν αὐτὴν εἶναι. οἱ γὰρ Σύροι μέλανες. p. 3.)

Vs. 28.

Vet. *Καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος*: τὴν ὑάκινθόν φασιν ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Αἴαντος ἀναδοθῆναι τοῦ ἐν Τροίᾳ μανέντος· διά τοι τοῦτο ἔχειν ἐγγεγραμμένον αἰαῖ, τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Αἴαντος. διὰ τοῦτο οὖν καὶ γραπτὴν νῦν αὐτὴν εἶπεν. ἢ γραπτὴ ὑάκινθος ἡ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένα γράμματα, θρηνώδη δηλονότι, τὸ αἰαῖ. — (⟨*Γραπτὰ*⟩ *ὑάκινθος*: διὰ τὸ ἐπιγεγράφθαι τὸ αἰαῖ, Gen.[b]) εἶναι δὲ σύμβολον τῶν ἐπὶ τῷ Αἴαντι μυθολογουμένων. φῦναι γὰρ ἐκ

25) Ἤγουν ἅπερ ἂν μεταχειρίσητε, ῥᾴδια καὶ εὐπετῆ τὰ πάντα περαίνεσθαι ποιεῖτε. N.

26) Ἀπὸ Συρίας. M. διὰ τὸ μὴ λευκὴν εἶναι ὡς οἱ Σύροι. N.

27) Λεπτήν. M. κάτισχνον. N. — [*Ἁλιόκαυστον*:] ἤγουν μέλαιναν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Σύροι. M. — Αὐτὸς μόνος καλῶ σε σιτόχρουν. 6. σιτόχρουν. N. μελάγχρουν. L. P. ⟨οὐ⟩ λίαν μέλαιναν. P. ἡδεῖαν καὶ θάλλουσαν, ἢ μελανόχρουν. M.

---

1) τὴν τρ. om. M. 5) //Om. Gen.[a.b.] 9) //Gen.[a] post SchRec. Vs. 28. 13) //Om. Gen.[a.b.] 14) μέλαινα ante Heins. 18) //Gen.[b] post ξίφει in sch. seq. hoc initio: τοῦτο τὸ φυτὸν ἀπὸ τ. αἱ. φησί. 20) αἰαῖ] αἶ αἶ Gen.[b], αἲ αἴ vulg. 21) τοῦ ὀν. om. Gen.[b] 21) διὰ τοῦτο seqq. om. Gen.[b] 23) αἲ αἲ vulg. 24) αἶ αἶ cod. 24) //Gen.[b] 25) ἐπὶ τῷ αἵματι Gen.[b] — 27) περαίνεσθε cod. 30) σιτοχροαν 6. 31) μελάχρουν P.

τοῦ αἵματος αὐτοῦ φασὶ τὴν ὑάκινθον, ὅτε ἐμάνη ἐπὶ Τροίας περιπεσὼν τῷ ξίφει, ὅθεν καὶ τὸ πάθος τοῦ Αἴαντος ὑποφαίνει. εἰς ὃ Εὐφορίων ἀπιδὼν εἶπε·

πορφυρέη ὑάκινθε, σὲ μὲν μία φῆμις ἀοιδῶν
Ῥοιτείῃς ἀμάθοισι δεδουπότος Αἰακίδαο
εἴαρος ἀντέλλειν γεγραμμένα κωκύουσαν.

Rec. (<*Τρικλινίου.*> *Ὑάκινθος*: *Αἴας ἐμάνη ἐν Τροίᾳ καὶ τῷ ξίφει περιπεσὼν ἀνῃρέθη· τότε τοῦτο τὸ φυτὸν ἀνεδόθη, φασίν, ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, ἐγγεγραμμένον ἔχον αἲ αἴ, τὴν ἀρχὴν τοῦ Αἴαντος ὀνόματος.* Gen.[a])

Vs. 29.

Vet. *Τὰ πρῶτα λέγονται*: *ἤγουν κατὰ τὴν πρώτην τάξιν ἀριθμοῦνται, καταλέγονται.* — (*Λέγονται*: *τὰ πρῶτα ὅμως λέγουσιν, οἷον πρωτολογοῦσιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς ὑποκριταῖς πρωτολόγων.* Gen.[b])

Vs. 30.

Vet. *Ἁ αἶξ τὸν κύτισσον*: *ὁ κύτισος φυτόν, ὃ νεμό-*

28) *Ἡ γεγραμμένη, ἡ ἐζωγραφισμένη.* 6. *γραπτὴν λέγουσι τὴν ὑάκινθον, διότι ἐν τῷ καιρῷ, καθ᾽ ὃν ἐφονεύθη ὁ Αἴας, ἀνεδόθη βοτάνη καὶ εἶχε γραπτὸν τὸ αἲ αἴ.* L. P. *ἔχει γὰρ ἐν τοῖς φύλλοις γεγραμμένον αἲ αἴ. ἣν μυθεύονται ἐν τῷ Αἴαντος τάφῳ ἀναδοθῆναι, τὴν ἐκείνου σφαγὴν διὰ τῶν γραμμάτων θρηνοῦσαν.* M. *γέγραπται γὰρ ἐν αὐτῇ τὸ αἲ αἴ.* N.

29) [*Τά*:] *ταῦτα.* M. — *Ἤγουν ἐν τοῖς πρώτοις συναριθμοῦνται.* N. — [*Λέγοντι*:] *συλλέγουσιν ἄνθρωποι.* M.

---

1) *φησὶ* Gen.[b] 1) *Τροίαν* ante Reisk., *τῇ Τροίᾳ* Gen.[b] 2) *ὅθεν . . . ὑποφαίνει* om. Gen.[b] 3) Locus de Euphorione etiam in M. Gen.[a] extat, sequenti scholio Tricliniano adhaerens. — *εἰς ὃ Εὐφορίων ἀπιδὼν εἶπε*] Toup., *εἰς τὸν Εὐφορίωνα Φείδων εἶπεν, ἢ εἰς τὸν Εὐφορίωνα ἀπιδὼν εἶπε — διττῶς γὰρ ἐν τοῖς παρ᾽ ἡμῖν γράφεται* vulg., *ἢ εἰς . . . γράφεται* om. 3. 4., *εἰς τὸν Εὐφορίωνα εἶπε* Gen.[b], *ὡς καὶ Φείδων ἐν Εὐφορίωνι εἶπεν* M. Gen.[a] 4) *Euphor. fr.* 36. — *σοὶ μὲν* 3. 4. Gen.[b], *σὺ μὲν* 10. M. Gen.[a] — *φῆμις*] Hemsterh. ad Lucian. I p. 240 et Schaeferus ap. Kiessl., *φάτις* vulg. 5) *ῥοιτείῃν* 3. 4. 10. M. Gen.[a] et ante Brub., *ῥοιτείοις* Gen.[b] — *Αἰακίδα* 3. 4. Gen.[b] 6) Tertius versus deest in Gen.[a] — *ἀντέλλειν*] 10. M., *ἀνατέλλειν* 3. 4. Gen.[b], *ἀντελλομένου* vulg. — *γεγραμμένω* 3. Gen.[b] — *κωκυούσας* Gen.[b] 7) H. sch. in M. Triclinii nomine praescriptum esse, ex Gailii et Duebneri adnotationibus apparet, quanquam non exscripserunt. 12) //Om. Gen.[a.b.] 14) *πρωτολογοῦσιν*] *καταλογοῦσιν* cod. 15) *πρωτολόγων*] Piccolos, *προλόγων* cod. 17) //Gen.[a] hoc initio: *κύτισον*: *βοτάνη ἢ φυτόν ἐστι.* — *κύτισσος* ante Heins. — 23) *τὸ ῡ ᾱῑ* cod.

μεναι αἱ αἶγες γάλακτος πλήθουσιν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διώκει, ἤγουν ζητεῖ.

Vs. 31.

Rec. Ἁ γέρανος τὤροτρον: ἀρχομένου γὰρ σπόρου αἱ γέρανοι φαίνονται. ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ μανίαν ἔχω.

Vs. 32. 33.

Rec. Αἴθε μοι ἦσαν: εἴθε ἐκεκτήμην τὰ Κροίσου· ἀμφότεροι ἂν ⟨ανατεθειμένοι⟩ ἦμεν ὥσπερ χρυσοῖ τῇ Ἀφροδίτῃ. τὸ δὲ πεπᾶσθαι ἀντὶ τοῦ κεκτῆσθαι.

Vs. 34. 35.

Vet. Σχοῖμι δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπαμφοτέροις ἀμύκλας: Ἀμύκλαι πόλις Λακωνική, ὅθεν καὶ Ἀμυκλαῖον παιδίον τὸ ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν, καὶ ἀμύκλαι εἶδος ὑποδήματος, ὡς ἐνταῦθα, ἀπὸ Ἀμυκλαίου τοῦ πρώτου ὑποδήματα εὑρόντος. — [Γράφεται καὶ] σχῆμα δ' ἐγώ: [καὶ ἔστιν ὁ νοῦς τοιοῦτος·] ὀρχούμενον δὲ ἐγὼ ἐν τῇ εἰκόνι ἐποίουν ἐμαυτὸν ἔχοντα Λακωνικὰ ὑποδήματα. ⟨ἢ⟩ ἡ ἐμὴ στήλη ἐφαίνετο ἂν ἔχουσα σχῆμα ὀρχηστοῦ καὶ ἐν τοῖς ποσὶ φοροῦσα ὑποδήματα ⟨Λακωνικά⟩.

Rec. (Ἀμύκλαι εἶδος ὑποδήματος Ἀμυκλαίων, ὥσπερ αἱ καρπατίναι Καρῶν καὶ αἱ σκυθικαὶ Σκυθῶν. N.) — (Τρικλινίου. M. Ἡ σὴ μέν, φησί, στήλη εἶχεν ἂν αὐλοὺς ἐν ταῖς χερσὶν ἢ ῥόδον ἢ μῆλον· ἡ δὲ ἐμὴ ἐφαίνετο ἂν ἔχουσα

31) Μαίνομαι. M. ἐρωτικῶς διάκειμαι. C.

32) Γράφεται καὶ οὕτως· αἴθε μοι ἧς ὅσα χροῖσον ἔχειν πόκα φαντὶ πεπάσθαι. 3. — [Ἧς:] ἐνταῦθα τὸ πεπᾶσθαι. M. — Κεκτῆσθαι, ἀφ' οὗ καὶ πῶ καὶ πῶ τὸ κτῶμαι. C.

33) Ἤτοι στήλας ἡμῶν ἀμφοτέρων χρυσᾶς ἐποιήσαμεν καὶ ἀνεθέμεθα τῇ Ἀφροδίτῃ. *L. *P. ἤγουν στῆλαι χρυσαῖ ἡμῶν ἀνέκειντο τῇ Ἀφροδίτῃ. M. — Ἀνατεθειμένοι ἦμεν. N. ἀφιερώμεθα. C.

35) [Σχῆμα:] ἔχων. v. ἔχων ὀρχηστοῦ ἔχοντος ἐν τοῖς ποσὶν ὑποδήματα. M. στολήν. 6.

1) ἀπὸ κοινοῦ seqq. om. Gen.[a] 4) //Om. Gen.[a.b.] 7) //Om. Gen.[a.b.] 8) ἀνατεθ. supplevi ex GlN. 11) //Om. Gen.[a.b.] 15) //Gen.[b.] sine circumscriptis. 16) ὀρχούμενον] Duebn., ὀρχούμενος vulg. 18) σχῆμα ... φοροῦσα om. Gen.[b.] 18) τοῖς ποσὶ φοροῦσα] p. 3. 4. et Triclin. p. 324. 1., ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ante Scult., ἀμφοτέροις ποσὶν vulg. 19) Λακ. supplevi ex Tricl. p. 324. 1. et supra l. 17. 20) Ἀμυκλῶν cod. — 25) Gl. eadem manu superscripta. 28) ἀμφοτέρας L.

σχῆμα ὀρχηστοῦ καὶ ἐν τοῖς ποσὶ φοροῦσα ὑποδήματα Λακωνικά. εἰ δὲ σχοῖμι γράψεις, οὕτως ἐρεῖ· ἐγὼ δὲ σχοῖμι καὶ ἔξω καὶ ταῦτα ἅπερ σύ, καὶ ἐν τοῖς ποσὶν ἀμύκλας. M. Gen.[a])

Vs. 36.

Vet. Οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ: οἱ μὲν πόδες σου ἀστράγαλοί εἰσιν, οἷον εὔρυθμοι καὶ ὀρθοί. ἢ λευκοὶ ὡς οἱ ἀστράγαλοι (τῶν κυβευόντων. 4. Gen.[b]).

Vs. 37.

Vet. Ἁ φωνὰ δὲ τρύχνα: ἢ τρύχνος. τοῦτο ἐπὶ τρυφερότητος τάσσεται. ἤγουν ἡ φωνή σου δὲ μαλακή, ἐοικυῖα τρύχνῳ. τρύχνος δὲ καὶ τρύχνη εἶδος λαχάνου, ἡ κοινῶς λεγομένη ἀγριομελιντζάνα, ἱκανῶς μαλακόν. καὶ λέγεται στρύχνος· ὁ δὲ Θεόκριτος ἐξέβαλε τὸ σ διὰ τὸ μέτρον, τρύχνον εἰπών. — (Τρύχνα: εἶδος βοτάνης. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τρυφερότητος. τρύχνος γὰρ λάχανον ἱκανῶς μαλακόν. Gen.[b]) — (*Τρύχνα: βοτάνη τις ἱκανῶς μαλακὴ καὶ λεπτή. ἔστι δὲ ἣν οἱ κοινοὶ ἀγρίαν μαζιζάναν φασίν. ἐξεβλήθη δὲ τὸ σ διὰ τὸ μέτρον.* M. Gen.[a]) — *Τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀγνοῶ, εἰ μὴ ἄρα ἀμείλικτον αὐτὸν ἔχεις, ὡς μηδὲ εἰπεῖν τινὰ ἀξίως.*

Vs. 38.

Vet. Ἡ καλὰς ἄμμι ποῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοι–

36) *Ἤγουν λευκότατοι, ἐπιτήδειοι, σχῆμα ἔχοντες ἀστραγάλων, ἤγουν ῥηκταρίων.* *L. *P.

37) *Ἁπαλὴ ὥσπερ στρύχνος.* N. *λεπτή.* 6. *τρυφερά, λεπτή. τρύχνος λάχανον ἱκανῶς μαλακόν, ἢ εἶδος βοτάνης.* Paris. — *Ἦθος.* N. *τίνος χάριν ἡ σὴ φωνὴ λεπτή.* M. Stop.

---

2) *ἐρεῖς* codd. 3) *καὶ ἔξω καὶ* om. M. 6) //Gen.[b] c. lemm. *ἀστράγαλοι τευ.* 7) *εὔρυθμοι ἀντὶ τοῦ λευκοί* Gen.[b] 8) *τῶν* om. 4. 10) //Om. Gen.[a.b.] 13) *μαλακόν*] ante Heins., *μαλακοῦ* vulg. 16) *τρύχον* cod. 18) *μαζιζώνην* et 19) *οὐ* pro *σ* Gen.[a] 19) //Gen.[b] c. lemm. *εἰπεῖν.* 20) *ἀμείλικτον*] Duebn., *ἀμίλητον* ante Heins., *ἀμίμητον* vulg. 21) *ἔχῃς* Gen.[b] 23) //Gen.[b] c. lemm. *ἄμμιν.* — 25) *ῥακτηρίων* conj. Adert. 26) *τρυφ. λεπτή*] Duebn., *τρυφ. χαλεπή* cod.

δάς: τοῦτο ὁ Μίλων εἰρωνευόμενος ἐν ἤθει φησί. συγκέκοφε δὲ τὸ ὄνομα, τὸν βουκαῖον βοῦκον [καὶ βῶκον] εἰπὼν ὑποκοριστικῶς.

Rec. (Καταγελῶν αὐτοῦ καλὰς ᾠδὰς λέγει ποιεῖν, ἐπεὶ ἐρωτικὸν ᾄδει ἐργάτης ὤν. διὸ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ συγκέκοφε βοῦκον ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ βουκαῖον εἰπών. M. Gen.[a])

Vs. 39.

Vet. Ὡς εὖ τὰν ἰδέαν: καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν· ὡς εὖ τὸ τῆς ἁρμονίας εἶδος ἐρρύθμισεν ὁ βουκαῖος.

Vs. 40.

Vet. Ὤ μοι τῶ πώγονος: πώγωνα τὰ γένειά φησιν. ὁ δὲ λόγος ὑβριστικός· τί τὰ γένειά σοι μωραίνοντι; ἠλιθίως γὰρ αὐτὰ ἀνέφυσας.

Vs. 41. 42.

Vet. Θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω Λυτιέρσα: τὸ τῆς εἰρωνείας ἐξέφηνεν ὁ Μίλων καταγελῶν αὐτοῦ, ὅτι ἐργάτης ὢν ἐρωτικὸν ᾄδει. δυνατὸν δὲ ταῦτα λέγειν καὶ τὸν βουκαῖον. — Θέασαι δέ φησι καὶ ταύτην τὴν τραγῳδίαν τοῦ Λυτιέρσου, ἣν μέλλω ᾆσαι. ἱστορία. οὗτος δὲ ὁ Λυτιέρσης

39) Ἱκανῶς τὴν τραγῳδίαν ἐποίησε καὶ ἀρίστως αὐτὴν ἥρμοσεν· ἢ ἄριστα τοῦ κάλλους ἐστοχάσατο τῆς ἐρωμένης. *L. *P. λίαν ἐπιστημόνως. C. — Τὸ εἶδος. C. — Εὐρύθμως ἡρμόσατο τὴν ᾠδήν. M. μεμετρημένως ἐποίησεν. C. τὴν μορφὴν καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ μέλους ἥρμοσεν. N.

40) Μάτην. F. μωρῶς. C. P. [ἀλαθίως:] ἀλαθήτως, ἤγουν ⟨οὐ⟩ λανθανόντως. M. [ἀληθείως:] ἀλαθίστι. *k. sec.

41) Ταύτην τὴν ᾠδήν, ἣν ἐποίησα τῷ θείῳ μου Λυτιέρσῃ. M. — Θεριστὴς ἦν, ὃν ἀπέκτεινεν Ἡρακλῆς. C.

---

1) εἴθει ante Brub. 1) τοῦ δὲ βουκαῖος ὑποκοριστικῶς ὁ βοῦκος συγκέκοφε τὸ ὄνομα Gen.[b], ubi adhaerent τοῦ πώγωνος ex lemmate perditi scholii ad Vs. 40. 4) γελῶν Gen.[a] 6) ἀντὶ καίου Gen.[a] 8) //Om. Gen.[a.b.] 9) ἐρρύθμισεν] p. ut conj. Hemsterh., ἐρύθμισεν 3., ἐρύθμησεν vulg. 11) //Om. Gen.[a.b.] 12) ὅτι τὰ γ. σου μωραίνουσιν vulg. 15) //Gen.[b]. sine lemm. 16) ἐπειδὴ pro ὅτι Gen.[b] 17) δυνατὸν seqq. om. Gen.[b] 18) //Gen.[b] post sch. seq. et inde ab οὗτος Gen.[a] — ἄλλως. θέασαι φησὶ καὶ τ. μου τ. τρ. ἣν περὶ τοῦ Λυτιέρσα μ. ᾆ. 4. Gen.[b], ubi φησὶ Wart. et (Gen.[b]), φασι 4.[2], Λυτιέργου Gen.[b] 18) In p. teste Wartono p. VI adscripta leguntur: τραγῳδίαν: τουτέστιν ᾠδὴν ἐν τῇ συνηθείᾳ νέων Ἑλλήνων. 19) ἱστορία om. Gen.[a.b.], δὲ ὁ om. Gen.[a] — 25) μωρὸς C. — ἀλαθίτως cod.

ᾤκει Κελαινὰς τῆς Φρυγίας, υἱὸς τυγχάνων νόθος τοῦ Μίδου. γεωργὸς δὲ ὤν, τοὺς παριόντας τῶν ξένων εὐωχῶν ἠνάγκαζε θερίζειν μετ' αὐτοῦ. εἶτα ἑσπέρας ἀποτέμνων αὐτῶν τὰς κεφαλὰς τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς δράγμασι συνειλῶν ᾖδεν. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον τοῦτον ἀποκτείνας ἔρριψεν εἰς τὸν Μαίανδρον ποταμόν, ὅθεν καὶ νῦν οἱ θερισταὶ κατὰ Φρυγίαν ᾄδουσιν αὐτὸν ἐγκωμιάζοντες ὡς ἄριστον θεριστήν. τοῦτον δέ φησιν Ἀπολλόδωρος ᾠδὴν εἶναι θεριστῶν λέγων οὕτω· „καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἴουλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ᾠδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ᾠδὴ Λυτιέρσας.“ εἶτα ἑξῆς ᾄδων ὁ Βάττος τὴν τοῦ Λυτιέρσου ᾠδήν, φησὶ Δάματερ πολύκαρπε. αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ Λυτιέρσου ᾠδή. — (Θᾶσαι: ὁ λόγος ἐκ τοῦ βουκαίου· δυνατὸν δὲ καὶ τὸν ἕτερον ταῦτα λέγειν. ὁ δὲ Λυτιέρσας ἦν Μίδου νόθος παῖς. γεωργὸς δὲ ὢν τοὺς παριόντας θερίζειν ἠνάγκαζε, καὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν συναπέτεμε τοῖς δράγμασιν αὐτῶν τὰς κεφαλάς. ὃν ὁ Ἡρακλῆς ὕστερον ἔκτεινε. Gen.[b])

Rec. (*Θᾶσαι: θέασαι καὶ ἄκουσον. ἔστι τὸ σχῆμα αἴσθησις ἀντὶ αἰσθήσεως.* Gen.[a])

Vs. 44.

Vet. *Σφίγγετ' ἀμαλοδέται: ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἑπομένους καὶ τὰ θεριζόμενα συνδεσμοῦντας. δρά-*

42) *Πολλῶν καρπῶν καὶ πυρῶν χορηγέ.* N.
43) *Καλὴν ἔχον ἐργασίαν.* M. *εὐκόλως ἐργαζόμενον.* T.
44) *Ὦ θερισταί.* L. P. *οἱ τὰ δεμάτια δεσμοῦντες.* M. *οἱ δεσμοῦντες τοὺς στάχυας.* C. — *Διερχόμενος τὴν ὁδόν.* M.

---

1) *οἰκῶν* Gen.[b], ubi desunt *υἱὸς .... ὤν.* 1) *Μύδου* Gen.[a] 2) *ὢν* om. Gen.[a] 2) *περιόντας* Gen.[b] 3) *ἀποκόπτων* Gen.[b] 4) *συνελῶν* Gen.[b] 5) *Ἡρ. δὲ ἀναιρήσας αὐτὸν κατὰ τὸν Μ. π. ἔρριψεν* Gen.[b] 6) *κατὰ Φρίανος* Gen.[b] 8) *τοῦτον δὲ .... Λυτιέρσας* in Gen.[b] sequenti scholio adhaerent. — *ὁ Πολύδωρος* Gen.[a] — *Apollod. fr.* 37. 10) *ᾠδὰς οὕτω καλ.* M. Gen.[a] 11) *ᾠδὴν* Gen.[b] — *Λυτιέρσης* Gen.[a], ubi seqq. desunt. 12) *Δάμαρτε* Gen.[b], in quo ut in Call. *φησι Δ. π.* recte junguntur, quum inde ab Sal. vulgo post *φησι* distinctum sit, ut *Δαμ. πολ.* sequentium lemma sint, quae a Gen.[b] absunt. 13) //Post SchVet. Vs. 46. 47. 15) *ἦν Μίδου*] Adert., *κώμιδος* cod. 15) *παριόντας*] Duebn., *παρόντας* cod. 19) //Post schol. ad Vs. 54. 55. 22) //Gen.[b] sine lemmate. — *ἀπέστρεψε*] Gen.[b] vulg., *ἀπέστρεφε* Reisk. seqq. 23) *συνδεσμοῦντας ... πληρ.* om. Gen.[b]

γματα δὲ τὰ πληροῦντα τῶν σταχύων τὴν ἀριστερὰν παρὰ τὸ δράττειν. ὅθεν καὶ δραχμή, ἡ πληροῦσα τὴν χεῖρα τῷ κέρματι. ἀμάλη δὲ συνέστηκεν ἐκ δραγμάτων ἑκατὸν ἢ καὶ διακοσίων.

Vs. 45.

Vet. *Σύκινοι ἄνδρες*: ἤγουν ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖοι, ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον εὔθραυστον, ἀσθενὲς καὶ ἀδύνατον. ὅθεν καὶ παροιμία *συκίνη ἐπικουρία*, ἡ μηδὲν ὠφελοῦσα ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς συκῆς. — (*Σύκινοι ἄνδρες*: ἀσθενεῖς, ἀχρεῖοι ὡς καὶ τὸ τῆς συκῆς ξύλον. Gen.[b.])

Vs. 46. 47.

Vet. *Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν*: παρατετηρημένως λέγει τοὺς τὰς ἀμάλας θημονοθετοῦντας οὕτω τιθέναι ὥστε τοὺς στάχυας ἐμπνεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ζεφύρου ἢ βορέου. τὸν γὰρ κόκκον ἐνδοτέρω ὄντα οὕτω συμβαίνει πιαίνεσθαι ἐμπνεόμενον. *κόρθυος* δὲ τοῦ ἐκ τῶν ἀμαλῶν συγκειμένου θημῶνος. — Ἄλλως. *Κόρθυν* τὸν σωρὸν (τοῦ σίτου Gen.[b.]) λέγει. ὅταν δὲ τὰ δράγματα δεθῇ, τοὺς στάχυας σωρεύουσι πρὸς ἀλλήλους νενευκότας ἔσωθεν· τὰ δὲ κῶλα αὐτῶν, ἅ τινες αὐλοὺς καλοῦσιν, ἔξω τετραμμένα ἐῶσιν, ὅπως διὰ τῶν αὐλῶν ὁ σῖτος ῥιπιζόμενος πιαίνηται καὶ ἄβροχος καὶ ἄσηπτος διαμείνῃ. ἡ κόρθυς δὲ κλίνεται τῆς κόρθυος, ὡς ἡ πίτυς τῆς πίτυος.

45) [*Σύκινοι*:] ἀσθενεῖς· τοιοῦτον γὰρ τὸ φυτόν [ἀσθενές]. M. παροιμία ἐπὶ ἀσθενοῦς βοηθείας. P. — Ὁ μισθὸς ὁ δοθησόμενος ὑμῖν. L. P. ὁ εἰς αὐτοὺς καταβληθείς. M. ὃν δηλονότι λήψονται οἱ θερισταί. N. ἤγουν δι' ὃν νῦν ἐργάζονται. *I.

46) Τοῦ δεματίου. C. L. M. Stop. τῆς καλάμης. N. τῆς κορυφῆς. P. ὁ σωρὸς τοῦ σίτου. P.

---

1) ἀσταχύων Gen.[b.] 1) παρὰ τὸ δρ. om. Gen.[b.] 2) ἔνθεν καὶ ἡ δρ. πλ. τ. χέρα Gen.[b.], δραγμὴ p. 3) ἀμάλη seqq. om. Gen.[b.] 6) //Om. Gen.[a.b.], habet Phav. 7) εὔθραστον ante Heins. (recte Phav.) 12) //Gen.[b.] c. lemm. *ἡ τομά.* 13) παρατετηρημένως] p. Gen.[b.] et infra p. 328. 1. M., -μένον vulg. 13) θημοθ. Gen.[b.] 15) ὄντα, συμβαίνει et κόρθυος seqq. om. Gen.[b.] 17) //Gen.[b.] hoc initio: *τᾶς κόρθυος*: τῆς σωροῦ omisso λέγει. 18) γὰρ pro δὲ Gen.[b.] 20) αὐτοῦ Gen.[b.] 20) τετραμμένα] τετραμμένους Gen.[b.] Vulc., ἐστραμμένα vulg. 21) συμπίπτηται pro πιαίν. Gen.[b.] et, nisi fallor, Vulc., vid. ad pag. 328. 15. 22) ἄσηπος Gen.[b.], ubi desunt ἡ κόρθυς seqq. — 25) ἡμῖν codd. 27) δι' ὃ cod. 28) δεσματίου sine τοῦ Stop.

Rec. (*Παρατετηρημένως λέγει πρὸς τοὺς τὰς ἀμάλας καὶ τὰ δράγματα θημονοθετοῦντας, οὕτω τιθέναι ὥστε τοὺς μὲν στάχυας ἐντὸς εἶναι, τὴν δὲ τομὴν ἐκτὸς πρὸς ζέφυρον ἢ βορρᾶν ὁρῶσαν, οὕτω γὰρ συμβαίνει* 〈*τὸν σῖτον*〉 *καὶ πιαίνεσθαι ἐμπνεόμενον καὶ ἄβροχον καὶ ἄσηπτον διαμένειν. κόρθυς δέ ἐστι τὸ κοινῶς δεμάτιον, ὃ καὶ κλίνεται κόρθυος ὡς βότρυος.* M. Gen.[a.])

Vs. 48—51.

Vet. *Σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸν μεσαμβρινὸν ὕπνον: ἑτέρα παραίνεσις· δεῖ τοὺς ἀλοῶντας μεσημβρίας ἀλοᾶν.* — (*Τὸ μεσημβρινόν: ἀντὶ τοῦ μὴ ἐν μεσημβρίᾳ καθεύδειν ἀλλ' ἐνεργεῖν.* Gen.[b.]) *ἐπιτηδειότατος γάρ ἐστιν ὁ μεσημβρινὸς καιρὸς πρὸς τὸ ἀλοᾶν. φλέγοντος γὰρ τοῦ ἡλίου τηνικαῦτα τὴν καλάμην* (*τοῦ σίτου* Gen.[a.]) *τὸ ἄχυρον συμβαίνει λεπτότερον γίνεσθαι.*

Rec. (*Ἐκφεύγειν οὖν χρὴ τὸν μεσημβρινόν φησιν ὕπνον ἀλοῶντας· ἀμῶντας δὲ ὑπνοῦν μὲν ἐν αὐτῷ — πίπτει γὰρ ὁ στάχυς ὑπὸ τοῦ ἡλίου φλεγόμενος — ἄρχεσθαι δὲ ἀμᾶν ἀρχομένης ἡμέρας, ὅτε ὁ κορυδαλὸς ἐγείρεται, ὁ κοινῶς λεγόμενος πίπυλος, καὶ λήγειν τοῦ ἔργου, ὅτε πάλιν οὗτος ὑποστρέφει πρὸς κοίτην.* M. Gen.[a.])

Vet. *Καλάμη δὲ τὸ κατωτέρω τοῦ στάχυος, ὅσον τε σὺν τῷ στάχυϊ τέμνεται καὶ ὅσον ἐν τῇ γῇ ἄτμητον ἀπολιμπάνεται.* — *Ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένῳ κορυ-*

47) *Φυλάττεται, οὐ σήπεται.* L. *πίων μένει καὶ ἄσηπτος.* N. *τρέφεται.* M.

48) *Οἱ ἐν ἅλωνι συντρίβοντες τὸν σῖτον φεύγουσι τὸν ὕπνον κατὰ τὴν μεσημβρίαν.* 4. 5. *L. *N. *P. — *Χρή.* 3. *ἁλωνίζοντας.* D.

49) [*Τῆμος δέ*:] *τότε γάρ.* M. — *Γίνεται.* M. N. Stop.

50) *Δεῖ ἄρχεσθαι.* L. P. *θέλετε.* M. — *Κορυδαλοῦ τοῦ λεγομένου πιπύλου.* M. *κατὰ τὴν πρωίαν.* L.

---

1) Verba ante *οὕτω* om. Gen.[a.] 2) *ὡς τοὺς* Gen.[a.] 3) *αὐτὸς* pro *ἐκτὸς* Gen.[a.] 4) *βορᾶν* Gen.[a.] 4) Primum *καὶ* om. Gen.[a.] 9) //Om. Gen.[a.b.] 10) *ἀλοιῶντας* ante Xyl. 12) //Gen.[a.b.] — *ἐπιτήδειος* Gen.[b.], *φησὶν* pro *γάρ ἐστιν* Gen.[a.] 13) *μεσημβρ.* om. Gen.[b.], *ὁ καιρὸς ὁ μεσ.* Gen.[a.] 13) *φρύγοντος* Q. Gen.[b.] 14) *τηνικαῦτα* om. Gen.[b.] 15) *συμπίπτηται* pro *συμβαίνει* Vulc., quae lectio potius supra ad pag. 327. 21. pertinere videtur. 16) //Etiam in M. post sch. praec. 16) *ὕμνον* et *ὑμνοῦν* Gen.[a.], ubi *δὲ* deest. 19) *ὁ κορ.* post *πίπυλος* M. 19) *λεγόμενος* om. Gen.[a.] 22) //Om. Gen.[a.b.] 23) *ἀπολιμπ.*] p., *ὑπολ.* vulg. 24) //Gen.[b.] c. lemm. *κορυδαλῷ.* — 27) *κατὰ τ. μ.* om. 4. 5.

δαλῶ: (ὁ γὰρ κορυδαλὸς κατὰ τὸ ἀμφίλυκον ἵπταται ἐπὶ νομῇ. Gen.[b.]) δεῖ (οὖν Gen.[b.]) φησὶ τοὺς ἀλοῶντας μεσημβρίας ἀλοᾶν (διὰ τὸ ἐπιτήδειον εἶναι τὸν καιρόν· Gen.[b.])· τοὺς δὲ ἀμῶντας ἄρτι λευκαινομένης τῆς ἠοῦς ἄρχεσθαι τοῦ ἀμητοῦ· λήγειν δὲ ἐπισκιαζομένης ἤδη τῆς γῆς. *Ἐλινύσαι δὲ τὸ καῦμα*: ἤτοι τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἠρεμεῖν. [βραδῦναι· τὸ θέμα ἐλινύω τὸ βραδύνω.] οὐκ ἀσκόπως δὲ τοῦτο λέγει· ὁ γὰρ κορυδαλὸς τῶν ὀρνέων καὶ πρῶτος περὶ τὸ λυκόφως ἐπὶ τὰς νομὰς ἀφικνεῖται καὶ τελευταῖος ὑποστρέφει (εἰς τὴν κοίτην Gen.[b.]).

Vs. 52. 53.

Vet. *Εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω παῖδες βίος*: μακάριος. ἐπισκώπτει δὲ τὸν ἐργοδότην ὡς μὴ αὔταρκες ποτὸν παρεχόμενον.

Rec. *Εὐκτὸς* δὲ ὁ εὐχῆς ἄξιος καὶ εὐκταῖος· ἀπευκτὸς δὲ καὶ ἀπευκταῖος ὁ μισητός. — (Ἐπισκώπτει τὸν ποτὸν αὐτοῖς παρεχόμενον ὡς βραδέως διδόντα. M.)

Vs. 54. 55.

Vet. *Κάλλιον ὦ 'πιμελητά*: ὁ λόγος πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν θεριστῶν ὀλίγην τροφὴν αὐτοῖς παρεχόμενον. — Ἄλλως. Τὸ ⟨ὦ⟩ *ἐπιμελητὰ* ἀντὶ τοῦ ὦ ἐργοδότα, ὃν δὴ

51) Ὑπνοῦντος ἐκείνου. M. τοῦ θέρους, εὕδοντος κορυδαλοῦ, ἀναπαύσασθαι. L. P. — Ἀναπαυθῆναι κατὰ τὸ μεσημέριον. M.

52) Ὁ λόγος πρὸς τὸν ἐργοδότην. *εὐκτός*, παρόσον ὁ βάτραχος οὐ λείπει ὕδατος. *I. — Οὐ διὰ φροντίδος ἔχει. M. οὐ φροντίζει. C. οὐ ζητεῖ. T.

53) Τὸ ποτόν. N. — Διδόντα. L. P. δώσοντα. M. παρέχοντα. N.

54) Ὦ ἐπιστάτα τῆς ἐργασίας ἡμῶν. N. — *Φακὸς* ὁ ἀνέψητος, φακῆ δὲ ἡ ἐψημένη. M. Phav.

---

1) ἐπὶ νομῇ] Duebn., ἐν διανομῇ cod., ἐν νομῇ Adert. 2) ἀλοῶντας Gen.[b.], ἀλοῦντας ante Heins., ἀλῶντας vulg. ante Reisk. — ἐν μεσημβρίᾳ ἀλοᾶν Gen.[b.] 3) καρὸν cod. 5) ἤδη om. Gen.[b.] 5) κλίνοντας pro ἐλινύσαι δὲ Gen.[b.] 6) τουτέστι pro ἤτοι et ἠρεμεῖν Gen.[b.] 6) βραδῦναι ... λέγει om. Gen.[b.] 7) ἐλινύω] ante Heins., ἐλιννύω vulg. 8) δὲ pro γὰρ Gen.[b.] — κορυδαλὸς] Gen.[b.] et ante Heins., κορυδαλλὸς vulg. 8) καὶ] add. Gen.[b.] 8) περὶ τὸ λυκ. om. Gen.[b.] 9) τὰς νομὰς καθίπτατai sine ἐπὶ Gen.[b.] 9) εἰσέρχεται pro ὑποστρέφει Gen.[b.] 12) // Gen.[b.] hoc initio: ὁ τῶ βατράχω: μακάριος βίος. 13) παρεχ. αὐτάρκη πόσιν Gen.[b.] 15) //Om. Gen.[a.b.] 19) //Gen.[b.] c. lemm. ὦπιμελητά. 20) αὐτοῖς] αὐτοῦ Gen.[b.], αὐτῷ vulg. 21) //Om. Gen.[a.b.] — 28) φακός ἐστιν Phav. 29) φακὴ M.

ἐργοδότην φιλάργυρόν φησι. — *Κύμινον*: τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸ κρέας. ἢ κάλλιον ὦ ἐπιστάτα ἕψειν σε τὸν φακὸν ὁλόκληρον· καὶ ὅρα ἵνα μὴ ἐπιτάμῃς, ἤγουν σχίσῃς, τὴν χεῖρα καταπρίων, αὐτὸν δηλονότι, ὡς οἱ τὸ κύμινον, καθὰ εἰώθαμεν τοὺς ἄγαν φειδωλοὺς κυμινοπρίστας καλεῖν. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὁ λόγος ὡς φειδωλόν.

Rec. (Ἐπιμελητήν φησι τὸν παριστάμενον καὶ πρὸς τὸ ἔργον αὐτοὺς προτρεπόμενον· παρ' ὑπόνοιαν δὲ *τὸν φακὸν* λέγει καὶ *τὸ κύμινον* ἀντὶ τοῦ τὸ κρέας. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς φειδωλόν· καὶ γὰρ εἰώθαμεν τοὺς ἄγαν φειδωλοὺς κυμινοπρίστας καλεῖν. M. Gen.[a.]) — (Σκώπτει τοῦτον ὡς φιλάργυρον καὶ γλίσχρως διδόντα τοῖς θερισταῖς τὴν τροφὴν καὶ τὸ μίσθωμα. N.)

Vs. 56—58.

Vet. *Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀεῖδεν*: τινὲς ἐκ τοῦ Μίλωνος λέγουσιν εἶναι τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ *ἦ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοιδὰς* μέχρι τέλους τοῦ εἰδυλλίου. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκ τοῦ Μίλωνός ἐστιν ὁ λόγος τὸ *ἦ καλὰς ἄμμε ποῶν* μέχρις *ὤμοι τοῦ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα*· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ἤγουν τὸ *θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω Λυτιέρσα* λέγουσι τὸν Βάττον λέγειν μέχρι τοῦ *μὴ ἐπιτάμῃς τὴν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον*· τὸ δὲ ἑξῆς ὡς ἀπὸ τοῦ Μίλωνος, ἤτοι τὸ *ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας* καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα δύο στίχους.

Rec. Ἄλλως. *Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας*: ταῦτα, τὰ μέλη τὰ προειρημένα δηλονότι, χρὴ τοὺς θερίζοντας ᾄδειν, καὶ οὐχὶ ἐρωτικὰ ὥσπερ σὺ ποιεῖς βουκαῖε δηλονότι.

Vet. Ἢ (*μοχθεῦντας*: ἤγουν Gen.[b.]) ἐνδέχεται τοὺς

55) Σκόπει. N. — Κόπτων. M. ἠκριβωμένως σχίζων. N.
56) Οὐ μὴν ἔρωτας. M.
57) [*Λυμηρόν*:] τόν σε λυμαινόμενον. M. βλαπτικόν. C. [*λιμηρόν*:] σφοδρόν, μέγαν. 6. T. ἀναλωτικὸν ὥσπερ ὁ λιμός, δαμαστικόν. N.

---

1) ἐργοδότα ante Brub. 1) //Gen.[b.] — *κύμινον: τοῦτο*] Gen.[b.], τὸ δὲ τὸν φάκον ἕψειν vulg. 6) σκώπτει seqq. om. Gen.[b.] 10) εἰώθαμεν] εἰώθασι μὲν Gen.[a.], εἰώθασι M., cf. l. 5. 15) //Om. Gen.[a.b.] 20) ἀνέφυσα] 3., ἀνέφυσας vulg. 21) τῶ om. ante Reisk. 26) //Om. Gen.[a.b.] 29) //Gen.[b.]

θερίζοντας τοῦ θερισμοῦ φροντίζειν καὶ μὴ τοῦ ἔρωτος. ὁ λόγος ἐκ τοῦ Μίλωνος· οἱ δὲ καὶ τοῖς ἐπάνω ταῦτα συνάπτουσι. — Τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα: περὶ δὲ τοῦ ἔρωτός σου ὦ Βάττε τοῦ πτωχοῦ προσῆκόν ἐστι τῇ μητρί σου λέγειν ἐν τῇ κοίτῃ κατὰ τὸν ὄρθρον κειμένῃ, ἢ ἀνισταμένῃ ὄρθρου, καὶ μὴ νῦν ἐμοί. τὸ δὲ λιμηρὸν ἀντὶ τοῦ πτωχόν.

Rec. Ἢ χρὴ δέ σε τὸν σαυτοῦ ἔρωτα πρὸς τὴν μητέρα λέγειν, ὅτε γρηγορεῖ ἐν τῇ κοίτῃ. — (Κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσᾳ: εἰς τὴν σὴν εὐνὴν πρωῒ ἐρχομένῃ· ἔθος γὰρ ταῖς μητράσιν ἐπισκέπτεσθαι τοὺς παῖδας πρὸς τὴν εὐνὴν ἐρχομένας. *M. Gen.[a])

Idyll. XI.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Κύκλωψ καὶ Γαλάτεια. προλογίζει δὲ ὁ Θεόκριτος πρὸς τὸν Νικίαν. — (Πρὸς Νικίαν ἰατρὸν ὁ Θεόκριτος διαλέγεται. I. Q.) — Δωρίδι διηγηματικόν. M. — Διηγηματικὸν τὸ εἰδύλλιον. Gen.[a])

(Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. M. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων πα', ὧν τελευταῖος· μουσίσδων· ῥᾷον δὲ διᾶγ', ἢ χρυσὸν ἔδωκεν. M. Gen.[a])

Vs. 1—18.

Vet. Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο Νικία, οὔ τε ἔγχριστον ἐμοὶ δοκεῖ, οὔ τ' ἐπίπαστον: [ὁ νοῦς·] οὐδὲν ἐρωτός μοι δοκεῖ φάρμακον πεφυκέναι ὦ Νικία εἰ μὴ ἡ παιδεία καὶ αἱ Μοῦσαι. ταύταις γὰρ ὁ Κύκλωψ πρὸς διαγωγὴν τοῦ ἔρωτος τῆς Γαλατείας ἐχρῆτο. καὶ Φιλόξενος τὸν Κύκλωπα ποιεῖ παραμυθούμενον ἑαυτὸν

58) *Κατ' ὄρθρον ἱσταμένῃ.* L. P. *εἰς εὐνὴν γρηγορούσῃ.* C.

---

2) τὰ pro τοῖς Gen.[b] 3) //Om. Gen.[a.b.] 8) //Om. Gen.[a.b.] 10) σὴν om. Gen.[a.] 10) τῷ πρωῒ M. 12) ἐρχομένους Gen.[a.] 17) Haec in Gen.[a.] adhaerent hypothesis alterius parti priori. 20) καὶ τὰ λοιπὰ pro διᾶγ' seqq. Gen.[a.] 23) //Gen.[a.b.], ubi hypothesi adhaeret ut in B. D. L. Q., eique priori post Μιλησίου in Gen.[a.], post ἀναγραφῇ in reliquis. Hi libri omnes om. lemma et ὁ νοῦς, tum ὦ Νικία, Gen.[a.] praeterea maximam scholii partem ταύταις γὰρ .... ἐπαοιδάν.

ἐπὶ τῷ τῆς Γαλατείας ἔρωτι καὶ ἐντελλόμενον τοῖς δελφῖσιν, ὅπως ἀγγείλωσιν αὐτόν, ὅτι ταῖς Μούσαις τὸν ἔρωτα ἀκεῖται. καὶ Καλλίμαχος·

ὡς ἀγαθὸς Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἀοιδάν,
αἱ Μοῦσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι.

Rec. Ἄλλως. Ὦ Νικία, οὐδεμία θεραπεία ἄλλη ἐστὶ πρὸς τὸν ἔρωτα παρὸ αἱ Μοῦσαι· αὗται γὰρ θεραπεύουσι τὸν ἔρωτα. τὸ δὲ τοιοῦτο φάρμακον κοῦφον καὶ χάριεν γίνεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δύσκολον δὲ κατὰ τὴν εὕρεσιν. γινώσκεις δὲ καὶ σὺ τοῦτο ἐπιστημόνως, ὡς ἰατρὸς καὶ φίλος ταῖς Μούσαις, καὶ τούτου παράδειγμα ὁ Κύκλωψ. εὐκολώτατα γὰρ ἐκεῖνος ἐθεράπευε τὸν Ἔρωτα μελουργῶν καὶ ταῖς Μούσαις προσέχων, ὅτε ἠράσθη τῆς Γαλατείας νέος ὢν καὶ ἄρτι τὴν ἔκφυσιν τῶν γενείων ἐν τῷ πώγωνι δεικνύων. ἐκινήθη δ' εἰς ἔρωτα οὐχ ὑπὸ μήλων ἢ ῥόδων ἢ ὑπὸ φαύλων τινῶν, λέγω κ ι κ ί ν ω ν, τουτέστι τριχῶν, ἀλλ' ὑπ' ὁλοῶν μανιῶν, ὥστε καὶ τὰ προσόντα αὐτῷ ἡγεῖσθαι πάρεργα. καὶ γὰρ αἱ ὄϊες, αὐτοῦ ᾄδοντος ἐπὶ τῆς ἠιόνος, ἐκ τῆς νομῆς μόναι ἐπανῆλθον εἰς τὸ αὔλιον, τουτέστιν εἰς τὴν μάνδραν· αὐτὸς δὲ καθήμενος ᾖδεν ἔχων ἐκ τῆς Ἀφροδίτης ἐγκάρδιον ἕλκος, ὅπερ ἐνέπηξε τῷ ἥπατι αὐτοῦ.

Vs. 1—4.

Rec. Ἰστέον ὅτι τῶν φαρμάκων τὰ μέν εἰσι χριστά, ἤγουν ἅπερ χριόμεθα εἰς θεραπείαν· τὰ δὲ ποτά, ἤγουν ἅπερ πίνομεν· τὰ δὲ ἐπίπαστα, ἤγουν ἅπερ ἐπιπάττομεν. — (Τρικλινίου. Τὴν σοφίαν μόνην φησὶ δύνασθαι τοὺς ἔρωτας καταστέλλειν, τἄλλα δὲ τῶν φαρμάκων ἀδυνάτως ἔχειν. εἴδη δὲ

1) *Πέφυκε.* L. N. P. *ὑπάρχει.* M. *ἐστί, πέφυκε. χρόνος ἀντὶ χρόνου κατὰ ἀνθυπαλλαγήν.* r. — *Θεραπείαν φέρον.* M.

2) *Χριόμενον.* M. N. — *Ἢ τὸ πινόμενον ἢ τὸ ἐπιπασσόμενον.* L. P. *πασσόμενον.* M. *ἐπιπασσόμενον ἢ δι' ᾠδῆς γινόμενον.* *N.

---

1) *δελφοῖσιν* Gen.^{b} 2) *αὐτὸν*] p. B. D. L. Q., *αὐτῷ* Can. Gen.^{b} vulg., *αὐτῇ* Reisk. seqq. — *ὅτι*] p. B. D. L. Q. Can. Gen.^{b}, *ὅπως* vulg. 2) *ἀνακεῖται* p., *ἀσκεῖται* Can. Vulc., *κεῖται* Gen.^{b} 4) *Callim. Epigr.* 48 ex AP. XII, 150, ubi rectius *ἀγαθὰν* et *ἐπαοιδάν.* 5) *κατισχναίνοντι*] AP., *κατίχανον* p. Q.^{4} Gen.^{b} et ante Brub., *κατίσχανον* B.^{3} D.^{3} L.^{3} Q.^{3} et vulg., *ἐτίχανον* Can. 6) //Om. Gen.$^{a.b}$ 18) *κιόνος* ante Heins. 23) //Om. Gen.$^{a.b}$ 24) *χριώμεθα* ante Heins. 25) *Τρικλινίου* om. Gen.^{a} 27) *ἔχει* M. — 30) L. in textu habet *ἐπίπιστον* (*α* suprascr.).

φαρμάκων τέτταρα· βρωτόν, πιστόν, χριστὸν καὶ παστόν. βρωτὸν μὲν οὖν ἐστι τὸ τρωγόμενον, πιστὸν τὸ πινόμενον, χριστὸν τὸ χριόμενον, παστὸν δὲ τὸ παττόμενον. ἀλλὰ καὶ τούτου οὕτως ἔχοντος οὐ ῥάδιόν φησιν εὑρεῖν· ὀλίγοις γὰρ σοφίας καὶ μουσικῆς μέλει, καὶ ὀλίγοι τούτων ἐφικνοῦνται. M. Q. Gen.[a])

Vet. (Τὸ διὰ μούσης καὶ ᾠδῶν ἄγειν τὸν ἔρωτα κοῦφόν τέ ἐστι καὶ ἡδύ· τὸ δὲ περιγενέσθαι σοφίας οὐ ῥάδιον. a. I. L. Gen.[b]) — Κοῦφον δέ τι τοῦτο: τὸ κατὰ τὴν φιλοσοφίαν ⟨φάρμακον⟩ τῷ ἐρῶντι κουφότατον παρέχει τὸ πάθος. ἤγουν συντόμως ⟨περι⟩γίνεται ἡ σοφία καὶ [σύντομον] τὸ μουσικὸν εἶναί τινα. — Εὑρεῖν δ' οὐ ῥάδιον: τὴν σοφίαν λέγει [ἢ τὴν παιδείαν], ὅτι οὐκ ἔστιν εὐχερὲς περιγενέσθαι σοφίας [ἢ παιδείας].

Vs. 7.

Vet. Οὕτω γοῦν ῥᾷστα: τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον ῥάδιον διῆγε καὶ ὁ παρ' ἡμῖν Κύκλωψ διὰ τῶν ᾠδῶν. τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῆς Σικελίας φέρει, καθὸ καὶ Συρακούσιός ἐστι. δοκεῖ δέ τισιν, ὅτι καὶ ἡ πλάνη τοῦ Ὀδυσσέως περὶ Σικελίαν που γέγονε.

Vs. 10.

Vet. Ἤρατο δ' οὐ μάλοις: εἰς ἔρωτα ἐκινήθη, ἠράσθη

3) Παρὸ αἱ μοῦσαι, αἱ ᾠδαί. M. μοῦσαι· λέγει δὲ τὰς ᾠδάς. N. — Ἐλαφρόν. C. M. κοῦφον φροντίδων ἁπασῶν. r. — Τὸ αὐλεῖν. L. P. — Εὐφραντικόν. M.

4) Μαθεῖν. r. N. χωρὶς δὲ παιδείας οὐ κατορθοῦται. r. L. N. P.

7) [Διάγων:] ὑπῆρχεν, ἤγουν θεραπεύων τὸν ἔρωτα. M. [διᾶγ':] διέτριβε δι' ᾠδῆς τὸν ἔρωτα παραμυθούμενος. N. — Ἤγουν ὁ ἐν Σικελίᾳ ὢν τῇ ἡμετέρᾳ νήσῳ. M.

9) Ηγουν ἐν τούτοις γὰρ πρῶτον τοῖς μέρεσιν ἐκφύονται τὰ γένεια. M. — Τὸν μύστακα. N.

---

1) τρία pro τέτταρα M.[2.4.], ubi deest βρωτὸν et post παστὸν pergitur: πιστὸν μὲν οὖν ἐστὶ τὸ πιν. — βρωστὸν bis Gen.[a.] — πιστὸν δὲ M.[3.] Q. 3) δὲ om. Gen.[a.] 5) ἐπιφικνοῦνται Gen.[a.] 7) ὠδῆς I. L. 8) τε om. a. Gen.[b.] — τὸ δὲ .. ιγένεσθαι a. 9) //Gen.[b.] sine τοῦτο et a. cum lemm. κοῦφον δ' ἔτι. 9) τὴν] add. a. 3. Gen.[b.] 10) τῷ ἐρῶντι] τῷ ἔρωτι a. 3. Gen.[b.], ἐρᾶν vulg. 10) τῷ πάθει a. 3. Gen.[b.] Verba post συντόμως ex a. non enotata. 12) //Gen.[b.] 12) σοφίαν et σοφίας] Gen.[b.], φιλοσοφ. vulg. 13) ἢ τὴν παιδ. et ἢ παιδ. om. Gen.[b.] 13) εὑρεῖν post ἔστιν Gen.[b.] 13) περιγίνεσθαι Gen.[b.] 16) //Gen.[b.] hoc initio: οὕτω γοῦν ῥᾴϊσαι: ῥᾷον οὖν διῆγε. 18) Συρρακ. vulg. 22) //Om. Gen.[a.b.]

οὐκ ἐλαφρῶς ὥστε μῆλα διδόναι ἢ ῥόδα ἢ ἕτερόν τι εἰς τὸ καλλωπίζειν. — Ἠ· (ἤρατο δ' οὐ μάλοις: Gen.[b.]) ἠράσθη οὐκ ἐλαφρῶς καὶ τῶν κατὰ μέρος αὐτῆς, οὔτε ῥόδων οὔτε μήλων· μήλων μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, ῥόδων δὲ ἐπὶ τῆς γυναικείας ἥβης, παρόσον καὶ ῥοδωνιὰν αὐτὴν ἔσθ' ὅτε φασίν, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει·

ὥστ' οὖν ἐσθίων τοῖς σιτίοις ἥδομαι.
ἅπαντα δ' εἶναί ⟨μοι⟩ δοκεῖ ῥοδωνιὰ
καὶ μῆλα καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια.

— Οὐ δὲ κικίνοις: τοῖς μαλίοις, τῇ κόμῃ, ὡς καὶ ὁ κωμικὸς κέχρηται·

ὥσπερ ἐγχέλυς χρυσοῦς ἔχων κικίννους.

Rec. (Κικίνοις: ταῖς ὑπογαστρίαις θριξί, ταῖς κόμαις. *M. Gen.[a.])

Vs. 12.

Vet. Ποτὶ τωὔλιον αὐταί: αὐταὶ ἀντὶ τοῦ μόναι. Ὅμηρος·

Τυδείδης δ' αὐτὸς πονέων.

ἀντὶ τοῦ αὐτόματος καὶ μόνος.

10) Τὸν ἔρωτα διῆγε. L. P. — Ἤγουν οὐ μερικῶς. M. — Κόμαις. r. N.

11) Ἤγουν ἄκρον ⟨ἐκ⟩ καρδίας [ἐνόμιζε.] ἢ τεταμέναις, ἰσχυραῖς, τουτέστι γεννικαῖς ἐπεμάνη αὐτῇ μανίαις. *L. *P. σφοδρῶς καὶ μανικῶς. M. μανικῶς. r. — Περισσὰ εἶναι καὶ μάταια. r.

12. 13) Πρὸς τὰ σταθμά. r. N. τὸ αὔλιον, ἤγουν τὴν μάνδραν. M. — Μόναι. 6. r. — Ἑσπέρας καταλαβούσης. M. — Ἤγουν κορεσθεῖσαι βοτανῶν μόναι ὑπέστρεψαν εἰς τὴν μάνδραν. M.

14) [Αὐτῷ:] αὐτοῦ. v. 6. — Τοῦ αἰγιαλοῦ. M. — Ἐδαμάζετο. M. διερρεῖτο. N. — Τῆς βρύα ἐχούσης. M. P. βρυώδους. r. N.

---

2) //Gen.[a.b.] — ἤρ. δὲ Gen.[a.] 3) οὐκ ἐλ. om. Gen.[b.] — τὴν κατὰ Gen.[b.] 4) ἐπὶ post δὲ] add. Gen.[b.] 5) φασίν] M. Gen.[b.], λέγει vulg., λέγουσιν Hemsterh. 6) ἐννεμεσα Gen.[b.] Ipsos versus Cratini om. Gen.[a.b.] 7) *Cratin. fr.* 5. 8) μοι] suppl. Meursius. 10) //Gen.[b.] c. lemm. κικίννοις. 10) τοῖς μαλίοις] ante Brub., τοῖς μαλλίοις vulg., om. Gen.[b.] 10) ταῖς κόμαις Gen.[b.] 12) ἐγχέλυς] Gen.[b.] et ante Heins. (item E.[2.], qui codex hoc scholium non habet), ἐγχέλεις vulg. — κικίννους] Duebn., κικίνους vulg., κικκίνους Gen.[b.] Versum Aristophani tribuit Toupius. 13) ὑπὸ γαστρίας Gen.[b.] 13) ταῖς κόμαις om. M. 16) //Om. Gen.[a.b.] 18) *Hom. Il.* Θ, 99, ubi T. αὐ. περ ἐών. — Τυδίδης ante Xyl. — 23) γεννικαῖς] Duebn., γενικαῖς codd. 29) βρύα] βρία M., ἐρία P.

Vs. 15.

Rec. (*Ὑποκάρδιον*: ἐν τῇ ψυχῇ, ἤγουν ἐν τῷ ὑπὸ τὴν καρδίαν ἤπατι· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ ἐπιθυμητικόν. *M. Q. Gen.[a])

Vs. 17. 18.

Vet. *Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε*: ἀλλὰ τετρωμένος ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης εὗρε τὸ φάρμακον, τουτέστι τὴν θεραπείαν. καθεζόμενος γὰρ ἐπάνω τινὸς πέτρας ὑψηλῆς μέλη τινὰ συνετίθει ἐμμούσως, πρὸς τὴν θάλασσαν βλέπων.

Vs. 19.

Rec. *Ἀποβάλλῃ*: μισεῖς, ἀπορρίπτεις. ἀποβάλλω γὰρ τὸ ἀπορρίπτω· προσβάλλω τὸ προσκρούω, ὡς τὸ προσβάλλουσιν οἱ πολέμιοι τῷ τείχει τῆς πόλεως· περιβάλλω τὸ ἐνδύω, ὅθεν καὶ περιβολὴ τὸ ἔνδυμα.

Vs. 20.

Vet. *Λευκοτέρα πακτᾶς*: τυροῦ πεπηγότος, ὃ οἱ Ἀττικοὶ τροφαλίδα καλοῦσι.

Vs. 21.

Rec. *Μόσχω γαυροτέρα*: αὐθαδεστέρα. γαῦρος γὰρ ὁ ἐπηρμένος, καὶ γαυριᾷ ῥῆμα ἀντὶ τοῦ ἐπαίρεται. ἐκ τούτου συγκριτικὸν γαυρότερος, καὶ γαυροτέρα θηλυκόν.

15) Ἐκ πρωίας. C. M. ἕωθεν. N. — *Βαρύ*, μισητόν. L. M. P.
16) Ἰωνικῶς τὸ Κύπριος. L. — *Βέλος* λέγω. M.
17) Ἤγουν τὴν διὰ τῆς ᾠδῆς παραμυθίαν. *L. *N. *P.
18) Ἐπ' ἀκρωτηρίου. C.
19) Ἀρχὴ τῆς ᾠδῆς. L. P. — Ἀποπέμπῃ. M. ἀποστρέφῃ. N.
20) *Τοῦ πεπηγμένου γάλακτος*, ἤγουν τοῦ τυροῦ. L. τυροῦ νεωστὶ πεπηγμένου. Stop. μετίθρας (?), τυροῦ. r.
21) *Σκιρτῶσα καὶ ἀγαλλομένη πλέον μόσχου*. *L. οἰστρικωτέρα. M. *γαῦρον*· στερρόν, μέγα, ἀκλινές, ἀγερῶχον. r. — [*Φιαρωτέρα*:] φιαρὸν τὸ ἀσθενές· ἤγουν λαμπροτέρα ἢ στρυφνοτέρα. *L. δριμυτέρα. M. σκληροτέρα. 6. λαμπροτέρα, καθαρωτέρα. r. — Ἀωρίδος. L.

---

2) ἐν τῇ ψ. om. Q. 3) ἐπιθυμητόν Gen.[a] 5) //Om. Gen.[a.b.] 5) τετρωμένος] Kiessl. auctore Toupio, τετραμένος ante Heins., τετραμμένος vulg. 8) εἰς pro πρὸς M. 10) //Om. Gen.[a.b.] 15) //Gen.[b.] c. lemm. *πακτᾶς*, ubi πυροῦ et προφαλ. 18) //Om. Gen.[a.b] — 29) στεργον cod., cf. Suid. *γαῦρον*: στερρόν, μέγα, ἀκλινές, quae gl. ad Arist. Ran. 283 pertinet.

Vet. Φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμῆς: σκληροτέρα ἀώρου σταφυλῆς. ὄμφαξ γὰρ ἡ ἄωρος σταφυλή, καὶ ἡ ἄωρος ἐλαία· ὅθεν καὶ ὀμφάκινον ἔλαιον τὸ ἐξ ἀώρων ἐλαῶν γενόμενον, ὃ δὴ πινόμενον τὰς ἐν τῇ κοιλίᾳ πλατείας ἕλμινθας ἀναιρεῖ.

Vs. 24.

Vet. Πολιὸν λύκον: ἀντὶ τοῦ λευκόν. οἱ γὰρ λύκοι αἰθαλώδεις τὴν χροιάν· ἐπεὶ οὖν ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα, εἶπε καταχρηστικῶς τοὺς λύκους λευκούς. ἢ πολιὸν λέγει ἀντὶ τοῦ γηραιόν.

Vs. 27.

Rec. Ἐξ ὄρεος δρέψασθαι: κυρίως ἐπὶ βοτανῶν καὶ ἐπὶ φύλλων δένδρων· καὶ λέγεται ἀεὶ παθητικῶς. τὰ γὰρ ἐνεργητικὰ ἄχρηστα. σημαίνει δὲ τὸ τέμνω. ἐκ δὲ τούτου τοῦ δρέπω ἀχρήστου καὶ δρεπάνη, δι' ἧς τοὺς ἀστάχυας δρέπομεν.

Vs. 28. 29.

Rec. Παύσασθαι δ' ἐσιδών τυ: οὐ δύναμαι παύσασθαι ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν εἶδόν σε, οὔτε μετὰ τοῦτο οὔτε μέχρι τοῦ νῦν. — (Τοῦ Τρικλινίου. Ἐξ ὅτου περ, φησίν, εἶδόν σε, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ τῷ ἔρωτί σου τρωθεὶς οὐ δύναμαι μέχρι τοῦ νῦν τοῦ ἔρωτος παύσασθαι. M. Q. Gen.[a])

22) [Οὕτως:] μάτην. N.
24) Λευκόν, ἢ γηραιόν. M.
26) Γρ. ἕμα, ἤγουν ὁμοῦ. *r.
27) Ἐγὼ γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν ἡγεμὼν ὑπῆρχον. C. προωδοποίουν, ὡδήγουν ἡμᾶς. M.
28) [Παύσασθαι:] τοῦ ἔρωτος. M. τοῦ ἐρωτιᾶν. L. P. — [Οὐδέτι πα:] ἀκμήν. M.
31) Δασεῖα. M. N. T. — ΟΦΡΥΣ: ὠπαρύς τις οὖσα, ἢ τοὺς ὦπας ῥυομένη καὶ φυλάσσουσα. *L. *Q.

---

1) //Om. Gen.[a.b.] 3) ἐλαῶν] ante Xyl., ἐλαιῶν vulg. 4) τὰς] τοὺς vulg. 4) πλατέας Reisk. seqq. 4) ἕλμυνθας ante Kiessl. 6) //Gen.[a.b.] — λυκὸν πολιὸν Gen.[b.], πολιόν φησι τὸν λυκόν Gen.[a.] 7) χρείαν Gen.[a.] 8) πολιὸν ... γηραιὸν] M., πολιοὺς ἀντὶ τοῦ γηραιοὺς καὶ παλαιοὺς vulg., γηρ. καὶ om. Gen.[b.], ἢ πολ. seqq. om. Gen.[a.] 11) //Om. Gen.[a.b.] 11) ἀνθέων pro βοτανῶν N. 16) //Om. Gen.[a.b.] 18) τοῦ Τρ. om. Gen.[a.] — 27) ἐρωτικοῦ P. 29) ὠπαρὺς] ὠπαρὶς Q., ὀπαρὶς L. 30) ὅπας L.

Vs. 32.

Rec. (*Ἐξ ὠτός*: ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὠτίου μέχρι τοῦ ἑτέρου ὠτίου. *M. Gen.[a])

Vs. 33.

Rec. (*Γράφε ἧς διὰ τοῦ η τροπῇ καὶ προσγραφομένου τοῦ ι.* N.) — *Πλατεῖα ῥὶς ἐπὶ χείλῃ*: τουτέστιν εἰμὶ σιμός. σιμὸς δέ ἐστιν ὁ συγκαθημένην ἔχων τὴν ῥῖνα καὶ ἀνεστηκότας τοὺς ῥώθωνας· γρυπὸς δὲ ὁ ἐπικαμπῆ ταύτην ἔχων δίκην ἱέρακος.

Vs. 34. 35.

Rec. *Ἀλλ' ωὑτὸς τοιοῦτος*: ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς τοιοῦτος ὤν, ἀσχήμων δηλονότι καὶ δυσειδής, ποιμήν εἰμι προβάτων χιλίων καὶ βόσκω αὐτά, καὶ τὸ γάλα τούτων τὸ κάλλιστον πίνω ἀμελγόμενος. ἰστέον ὅτι τὸ ἀμέλγω κοινόν, ὃ καὶ βδέλλω τὸ ἐκπιέζω. ἐκ τούτου καὶ βδέλλα ἡ ἐκμυζῶσα καὶ πίνουσα τὸ αἷμα. Ἀττικῶς δὲ βδάλλω τὸ αὐτό.

Vs. 36.

Rec. (*Τοῦ Τρικλινίου.* Ὀπώρα ἐστὶ κυρίως τὸ θέρος· ἐν τούτῳ γὰρ αἱ ὀπῶραι τῇ τοῦ ἡλίου σφοδρᾷ ἀκτῖνι πεπαίνονται. ἐνταῦθα [οὖν] οὐ τὸ θέρος φησίν — οὐ γὰρ ἐν θέρει ἐπιλείπει τυρός — ἀλλὰ τὸ μετόπωρον καταχρηστικῶς· ἐν μετοπώρῳ γὰρ καὶ χειμῶνι σπάνις τοῦ γάλακτος. M. Q. Gen.[a])

Vs. 37.

Vet. (*AKP.* ἤγουν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τοῦ χειμῶνος, ὥστε ἄκρον ἐνταῦθα ἡ ἀκμὴ τοῦ χειμῶνος. ἢ ἄκρον λέγει τὸ τέλος μὲν τοῦ φθινοπώρου, ἀρχὴν δὲ τοῦ χειμῶνος. 3. Gen.[b])

34) [*Ωὑτός*:] ἄλλως γράφεται *οὕτως*. r. — *Βοσκήματα.* N. *πρόβατα.* T.

37) *Τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος.* L. *ἀκμῇ.* 6. *τῇ ἀκμῇ, ἤγουν τῷ τέλει.* M. *ἐπὶ τῆς ἀκμῆς.* N. — *Ἀπὸ τοῦ τείρω τέρσω τὸ ξηραίνω.* L. *τάλαροι.* N. *τυροψύκται.* M. *φίσινοι, φίσελλα.* r. — *Βεβαρυμένοι τοῖς τυροῖς.* M. P. *βρίθουσι.* C.

---

3) *ὠτίου* in fin.] Duebn., *ὠ.* M., om. Gen.[a], *ὠτός* Gail. 6) //Om. Gen.[a.b] 11) //Om. Gen.[a.b] 18) *τοῦ Τρ.* om. Gen.[a] 20) *οὐ* om. M.[2] Gen.[a] 21) *πυρὸς* Gen.[a] 21) *μετοπώριον* Gen.[a] 24) //In Gen.[b] post schol. Vs. 46, quod ipsum non suo loco legitur, sine lemmate, omisso *ἐν*.

Rec. *Ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεί*: ταρσοὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα τυροβόλια· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ τείρω τερῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου τέρσω, ἀφ' οὗ ταρσός, ἐν ᾧτινι δηλονότι ὁ τυρὸς ξηραίνεται.

Vs. 38—41.

Rec. *Συρίσδεν δ' ὡς οὔτις*: γινώσκω δὲ δια σύριγγος μελουργεῖν ὡς οὐδεὶς τῶν ἐνταῦθα ὄντων Κυκλώπων. — *Τὶν τὸ φίλον γλυκύμαλον*: τοῦτο πρόσφθεγμα ἐρωτικόν. εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες πρὸς τὰς ἐρωμένας λέγειν „γλυκύ μου μῆλον". ἐμαυτὸν καὶ σὲ παρὰ καιρὸν τῆς νυκτὸς ᾄδω, τουτέστι διὰ μελουργημάτων ἐγκωμιάζω.

Vet. Ἄλλως. *Γλυκύμαλον*: ναί, φησίν, οὕτω τὸ συρίζειν ἐπίσταμαι ὡς οὐδεὶς τῶν Κυκλώπων, ὑμνῶν σὲ τὸ προσφιλέστατόν μοι γλυκύμηλον, ἤγουν τὸ γλυκὺ μῆλον. — *Μελίμηλον* δέ ἐστιν ὡς μελίλωτον· ἔστι γάρ τι μήλου γένος ⟨ὃ καὶ γλυκύμηλον⟩. Σαπφώ·

γλυκύμαλον ἐρεύθεται [ὡς] ἄκρω ἐπ' ὄσδω.

— *Τρέφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρώς*: τοῦτο ἐρεθιστικόν, ἤγουν παρακινητικὸν πρὸς ἔρωτα, ὅτι ἐκ περιουσίας ἔχω καὶ ἐλάφους μετὰ τῶν γεννημάτων αὐτῶν. — *Ἀμνοφόρως* γὰρ ἀμνίδας καὶ βρέφη φερούσας. ἢ *μαννοφόρως*· γράφεται γὰρ ἔν τισι καὶ οὕτω. μάννος δέ ἐστιν ὁ περιτραχήλιος κόσμος, τὸ λεγόμενον μανιάκιον. — (⟨*Σκυμνὼς*⟩ *τέσσα-*

38) Ἐπίσταμαι συρίσδειν ὡς οὔτις Κυκλώπων. r.

39) [*Τίν*:] σέ. 5. 9. — Ἤγουν σὲ τὴν γλυκεῖαν ἐμοὶ φίλην. M. — [*Ἁμῶ*:] ἤγουν ὁμοῦ. r. — Παραμυθούμενος. L. P.

40) Ἐν μεσονυκτίῳ. M. — Ἐλάφους καταχρηστικῶς. M.

---

1) //Om. Gen.[a.b.] 6) //Om. Gen.[a.b.] 8) //Om. Gen.[a.b.] 12) //Gen.[b.] 12) τὸ om. Gen.[b.] 13) σὲ] δὲ Gen.[b.], om. vulg. 15) //M. Gen.[b.] — μελίμηλον] μῆλον vulg., γλυκύμηλον p. M. Gen.[b.], γλυκ. δέ ἐστι μήλου τι γένος ὡς μελ. καὶ Σ. M. 15) γάρ τι] Gen.[b.], γάρ τοι καὶ (?) p., γὰρ vulg., καὶ Reisk. seqq. 16) καὶ Σ. M., σαμφὼ M. Can. 17) *Sapph. fr.* 93. — γλυκύ τι μᾶλον M., γλυκύτατον μ. Gen.[b.] — ἐρεύθεται] Sch Hermog., ut conj. Casaub., ἐρεύγεται vulg. — ὡς om. SchHermog. — ἄκρω] ante Xyl., ἄκρῳ Gen.[b.] et vulg. — ἐπ' ὄσδω] p. Can. et cod. Ursini Lyricc. p. 294, ἐπ' ὄσδῳ Gen.[b.], ἐπόσδων M., ἐπ' οὔδῶ ante Brub., ἐπ' οὐδῷ vulg. 18) //Om. Gen.[a.b.] 20) //Gen.[b.] sine ἀμν. γὰρ post schol. ad Vs. 81. 21) μαννοφόρους Gen.[b.] 23) μανιάκιον] Gen.[b.] Vulc., ut suasit Koehlerus, μαννιάκιον 3., μαννάκιον vulg. — 26) ὁμοῦ] Wart., ἐμοῦ cod. 27) In r. est gl. Suidea: ἀωρίᾳ: ἀκαίρως παρὰ τὸν δέοντα καιρόν.

ρας: σκυμνοὶ τῇ τάσει ⟨χρῆται⟩ ὡς μωροί, ὅταν ἐπὶ ἄρκτων ὡς νῦν· ἐπὶ δὲ τῶν λεόντων σκύμνοι, φησί, κυρίως λέγονται ὡς φίλοι. p. Gen.[b])

Rec. Καὶ σκύμνως τέσσαρας: καὶ σκύμνους ἄρκτων τέσσαρας.

Vs. 42.

Rec. Ἀλλ' ἀφίκευ τύ: ἀλλ' ἐλθὲ πρὸς ἐμέ, καὶ οὐχ ἧττον ἐμοῦ ἕξεις· δηλονότι ὁμοίως ἐμοὶ ἀπολαύσεις τῶν ἐμῶν.

Vs. 45.

Rec. Ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι: ῥαδινὸν τὸ ἐπίμηκες καὶ λεπτόν, τὸ ῥεῖα, ἤγουν εὐκόλως, δονούμενον.

Vs. 46.

Vet. Ἐντὶ μέλας κισσός: οὐκ ἀσκόπως τοῦτό φησι· παραδίδωσι γὰρ ὁ Κρατεύας καὶ ἄλλον λευκὸν κισσόν, οὗ τὸν καρπὸν μετὰ τὸ τριβῆναι πινόμενον πρὸς τὴν παιδοποιίαν φησὶ συντελεῖν.

Vs. 47. 48.

Rec. Ἁ πολυδένδρεος Αἴτνα: ἰστέον ὅτι ἡ Αἴτνη τὸ ὄρος τῆς Σικελίας ἐξ ἑνὸς μέρους πῦρ ἀναπέμπει, ὃ καὶ Αἰτναῖον λέγεται, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐστὶ δενδροφόρον, ἐν ᾧ καὶ χιὼν δι' ἔτους τηρεῖται, ἐξ οὗ φησὶν ὁ Θεόκριτος,

41) [Ἀμνοφόρως:] φερούσας νεογνὰ γεννήματα. L. P. ἐχούσας νεβρούς. M. — Σκυλάκια. M.

42) Καὶ ἕξεῖς οὐδὲν ἔλασσον: ἤγουν εἰς τὸ μέλλον οὐδὲν χεῖρόν ⟨σοι παρ'⟩ ἡμῖν γενήσεται. *L. *P. [Οὐδὲν ἔλασσον:] ὧν ἔχεις, ἀλλὰ πάντα καλά. M.

43) [Ὀρεχθεῖν:] κινεῖσθαι. 6. πλήττειν. M.

45) Πυκναί, ἢ λεπταί. L. M. P.

47) [Πολυδένδρεος:] τοιαῦτα γὰρ τὰ ὄρη. M.

1) σκυμνοὶ] σκυμνῶς Gen.[b], σκύμνως p. 1) μωροὶ] μωρῇ Gen.[b], μωροὺς p. 2) φησὶ et ὡς φίλοι om. p. 4) //Om. Gen.[a.b.] 7) //Om. Gen.[a.b.] 11) //Om. Gen.[a.b.] 14) //Gen.[a.] sine lemmate et Gen.[b.] post schol. ἀμνοφόρως ad Vs. 41, quod ipsum non suo loco; ἔστι recte Gen.[b.] 15) γὰρ] M. Gen.[a.], δὲ vulg. 15) Κρατεύας] Reines. Toup. Hemsterh., Κρατῖνος vulg. 16) τριβῆνον Gen.[a.] 16) τὴν] I. Gen.[b.], τὸ M., om. vulg. 17) φησὶ] I. M. Gen.[a.], ut voluit Toup., φασὶ vulg. 19) //Om. Gen.[a.b.]

τῆς χιόνος τηκομένης ῥεῖν τὸ ὕδωρ καὶ μάλα ψυχρόν. — *Ποτὸν ἀμβρόσιον*: νέκταρ θεῶν πόμα· ἀμβροσία τροφὴ θεῶν, ὥς φασιν Ἕλληνες. ἐκ δὲ τῆς ἀμβροσίας καὶ ἀμβρόσιον πόμα τὸ θεῖον, τουτέστι τὸ γλυκύτατον.

Vs. 49.

Rec. *Τίς κ' ἂν τῶνδε θάλασσαν*: ἤγουν τίς τοσαῦτα ἔχων, ὅσα ἐγὼ ἔχω δηλονότι, ἀφεὶς ταῦτα προέλοιτο, ἤγουν προκρίνοι, οἰκεῖν θάλασσαν καὶ κύματα;

Vs. 50—53.

Rec. *Αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ δοκέω*: εἰ δὲ ἐγὼ παρὰ σοὶ νομίζομαι λάσιος εἶναι, δηλονότι σύνοφρυς, καὶ διὰ τοῦτο μεμίσημαι, ἔστι μοι ξύλα δρύϊνα, καὶ καιόμενος καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν, οὗ γλυκερώτερον οὐδὲν ἐμοί, ὑπὸ σοῦ ὑπομείναιμι ἂν ἡδέως. τοῦτό φησιν, ὅτι οἱ ἐρῶντες πάσχοντες ὑπὸ τῶν ἐρωμένων τὰ ἔσχατα τῶν δεινῶν ἡδέως φέρουσιν. — (Τοῦ Τρικλινίου. *Λασιώτερος*: εἴπερ, φησί, δασύς τις εἶναί σοι δοκῶ, ὡς ἐν ὅλῳ τρίχας φέρων τῷ σώματι, ἀλλ' ἔστι μοι ξύλα καὶ πῦρ, εἰ θελήσεις καῦσαι τὰς τρίχας καὶ ψιλῶσαι τὸ σῶμα, εἰ δὲ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν ὀφθαλμόν, οὗ μοι γλυκύτερον οὐδέν, καύσεις, ἀνέξομαι. M. Q. Gen.[a.]) — (Ὑπομένοιμι ἄν, εἰ καὶ τὴν ψυχὴν αὐτὴν καὶ τὸν ὀφθαλμὸν καύσεις, καὶ οὐ μόνας τὰς τρίχας. *M. Gen.[a.])

48) Ἀθάνατον. L. P. ἀένναον. 6. ἡδύ, θεῖον. M.— Πέμπει. C. M.

49) Ἀντὶ τῶνδε. r. ἀντὶ τούτων ὧν εἶπον. M. ἕνεκα τοσούτων. L. [*κἀντ' τῶνδε*:] ἀντί. s. — Προκρίνοιτο. L. M. P.

50) Δασύτερος. M.

51) Τῇ αἰθάλῃ. M. τέφρᾳ. L. P. — Ἄσβεστον. P.

52) [*Καιόμενος*:] ὥστε ψιλωθῆναι τῶν τριχῶν. M. — [*Τὰν ψυχάν*:] σύναπτε ἐνταῦθα τὸ ἕνα ὀφθαλμόν. M. τὴν ψυχὴν αὐτὴν καρτεροίμην. L. P. — Ἀπολέσαι δηλονότι ἐμαυτὸν εἰς τὸ πῦρ ἐμβαλών, ἵνα καυθῶ σοῦ γε ἕνεκα, εἴ σοι δοκῶ λάσιος τὴν ὀφρῦν, Νύμφα φίλη. r.

---

2) //Om. Gen.[a.b.] 6) //Om. Gen.[a.b.] 10) //Om. Gen.[a.b.] 16) τοῦ Τρ. λασ. om. Gen.[a.] 21) ὑπομείνοιμι Gen.[a.] 22) μόνον Gen.[a.] — 25) Gl. in s. est a pr. man. 30) ἔμβαλω cod.

Vs. 54—59.

Rec. (*Βράγχια*: ἰχθύος πτέρα, ἃ περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχει καὶ δι' ὧν πνέει. *M. Gen.[a])

Vet. *Ὤ μοι ὅτ' οὐκ ἔτεκέ μ' ἁ*: ἀπορῶν ὁ Κύκλωψ καὶ ἀποτυγχάνων ὡς ἐρῶν Νηρεΐδος τῆς Γαλατείας φησὶ δεινοπαθῶν· φεῦ μοι ὅτι οὐκ ἐγέννησέ με ἡ μήτηρ μου ἰχθύν. οὕτω γὰρ ἂν κατεφίλησα τὴν χεῖρά σου, ἐὰν μὴ τὸ στόμα ἤθελες· [*Ἔφερον δέ τοι κρίνα λευκά*:] ἔφερον δέ σοι καὶ ἐρωτικὰ σύμβολα, κρίνα δηλονότι λευκὰ καὶ μήκωνος φύλλα. ἀλλ' οὐκ ἂν δυνηθείην φέρειν σοι ἀμφότερα ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ· τὰ γὰρ κρίνα τοῦ θέρους εἰσί, τὰ δὲ τῆς μήκωνος φύλλα τοῦ χειμῶνος. — (Ἐν τῷ θέρει τὰ κρίνα καὶ ἐν τῷ χειμῶνι αἱ μήκωνες καὶ τὰ φύλλα αὐτῶν. Gen.[b]) μήκων δὲ λέγεται ἡ κεφαλή. μήκων καὶ ἀνθηφόρος βοτάνη, ἡ κοινῶς λεγομένη κουδέα. — *Ἐρυθρὰ πλαταγώνια*: (πλαταγώνια M. Gen.[b]) τὰ τῆς μήκωνος φύλλα φασὶ καὶ τὰ τῆς ἀνεμώνης ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, ὅ ἐστι ψοφεῖν. τιθέντες γὰρ αὐτὰ κατὰ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον τύπτουσι τῇ ἑτέρᾳ χειρί (ὥστε ψοφεῖν p. M. Q. Gen.[a.b]). καὶ οὕτω σημειοῦνται, εἰ ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων· [ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς πλαταγῶνος ψόφου, εἰ ἀψόφως ἐπικρουσθείη.]

Vs. 60—62.

Rec. *Νῦν μὲν ὦ κόριον*: λείπεται τοίνυν ὦ κόρη, ἐπεὶ

54) Ἤγουν τὰ σπάραγνα (?) ἰχθύος. καὶ *βράγχι' ἔχοντα καὶ* βραγχιάζω, ἄσω παρὰ τὸ βρέχω, βρόχος ὁ συνεχῶς βρεχόμενος. r.

55) Ἵνα κατῆλθον ἐν τῷ βυθῷ. ἐν σοί. M.

56) [*Λῇς*:] φιλῆσαί με. L. P.

57) Κόκκινα. M. — Ἀπὸ τοῦ πλαταγίζειν, ὅ ἐστι σημεῖον ἔρωτος. r.

58) [*Τὰ μέν*:] Τὰ κρίνα. M. κρίνα. r. — [*Τὰ δέ*:] τὰ τῆς μήκωνος φύλλα. M. — [*Γίνεται*:] μᾶλλον. r.

---

2) ἅπερ οὐδὲν τὴν Gen.[a] 3) πλέει codd. 4) //Om. Gen.[a.b] 5) Νηρεΐδος] ante Brub., Νηρηΐδος vulg. 10) τῷ αὐτῷ] Geel., αὐτῷ τῷ vulg. 12) //Gen.[b] post schol. Vs. 37, quod ipsum non suo loco. 14) μήκων alterum add. Gen.[b], ante quam vocem distinxi. 14) ἀνθοφόρος Gen.[b], ubi desunt ἡ κοινῶς λ. κ. 15) κουδέα] ante Heins., κούδεα vulg. 15) Gen.[a.b] sine lemmate, item M. praefixo παλαιόν. 16) φασὶ] Geel., φησὶ vulg., idque post πλαταγ. Gen.[a.b] 17) πλατάσσειν] Kiessl. auctore Stephano in Thesaur. s. v. ut supra sch. III, 29 p. 143. 12. et Suidas, πλάσσειν Gen.[b] vulg. cum Photio, πλήσσεις Gen.[a] 18) αὐτὸ Gen.[b] 19) ὥστε ψόφον ἀποτελέσαι M. Q. Gen.[a] 20) φιλοῖντο pro ἀγαπ. M. Q. Gen.[a] 20) ὥσπερ seqq. om. M. Q. Gen.[a] 23) //Om. Gen.[a.b] — 24) τὰ ἤγουν cod. Glossae addita sunt Latina „brachia quibus pisces natant.“ 27) φιλήσαιμι codd.

οὐ βράγχια ἔχω, τουτέστιν οὐκ ἰχθὺς ἐγενόμην, μαθεῖν ἐμὲ τὸ νεῖν, τουτέστι τὸ πλέειν καὶ κολυμβᾶν, ἐάνπερ ἀφίκηταί τις ξένος ἐνταῦθα μετὰ νηός· οὗτος γὰρ ἐμὲ διδάξεται δηλονότι πλέειν, ἵνα μάθω, τί γλυκύ ἐστιν ὑμῖν, ταῖς Νηρεῖσι δηλονότι, τὸ κατοικεῖν τὸν βυθόν.

Vet. (*Νῦν μὲν ὦ κόρη: νῦν δὲ ὦ κόρη, ἐάν τις ἐνθάδε πλέων ἔλθῃ ξένος, μαθήσομαι νεῖν, ἤτοι κολυμβᾶν, ὡς ἂν ἴδω, τί δήποτέ ἐστιν ὑμῖν ἡδὺ τὸν βυθὸν κατοικεῖν.* Gen.[a.b.])

Vs. 63—66.

Rec. Ἐξένθοις Γαλάτεια: τὸ πᾶν· εἴθε ἐξέλθοις ὦ Γαλάτεια, καὶ ἐξελθοῦσα εἴθε λήθην λάβοις, ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἐνταῦθα καθήμενος, εἰς τὸν οἶκον ἀπελθεῖν· καὶ εἴθε βουληθείης σὺν ἐμοὶ ποιμαίνειν καὶ ὁμοῦ γάλα ἀμέλγειν· καὶ εἴθε βουληθείης — ἀπὸ κοινοῦ τὸ σχῆμα — τυρὸν πῆξαι πιτύαν δραστικωτάτην ἐμβαλοῦσα.

Vs. 67—71.

Vet. Ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με: ὅτι οὐ μαστροπεύει μοι. αὕτη ἂν εἴη Φόρκυνος θυγάτηρ ἡ Θόωσα, καθώς φησιν ὁ ποιητής. — Ἄλλως. τοῦτο ἀγροικικὸν καὶ ἀφελὲς τὸ ἦθος. ὅτι ἡ μήτηρ μου ἀδικεῖ με μὴ προαγωγεύουσα τὴν ἐμὴν ἐρωμένην πρὸς ἐμέ, καὶ ταῦτα ὁρῶσά με ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἰσχναινόμενον καὶ λεπτυνόμενον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἀντιλυπήσω αὐτὴν προφασιζόμενος ὅτι τὴν κεφαλήν μου

60) *Γράφεται καὶ οὕτω: νῦν μὲν ὦ κόρα νῦν τόγε νεῖν με μαθεῦμαι.* *I. *Q. — *Πλεῖν.* s. — *Μαθοῦμαι, μαθήσομαι.* M.
62) [*Τί ποθ'*:] *εἴ που.* P. *ἄρα.* M. — *Ταῖς Νηρηίσι.* C.
63) *Εἴθε ἐξέλθοις τῆς θαλάσσης.* M. — [*Λάθοιο*:] *σύναπτε πρὸς τὸ οἴκαδε ἀπελθεῖν.* M. *ἐπιλάθεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν θάλασσαν.* L.
64) [*Ἐγὼν νῦν*:] *ἀπελαθόμην οἴκαδε ἀπελθεῖν.* M.
66) *Πιτύαν.* M.
67) *Ἡ Θόωσα. καὶ Ὅμηρος· Θόωσα δέ με τέκε μήτηρ.* L. P.
68) *Ἐν σοί.* M. — *Προσφιλὲς ἐμοί, ἤγουν ὃ ἐγὼ ποθῶ.* M.

---

1) *βραγχία* ante Gail. 4) *Νηρεῖσι*] ante Brub., *Νηρηΐσι* vulg. 6) Lemma om. Gen.[a.] — *δὲ* om. Gen.[b.], ubi haec post schol. Vs. 58, quod ipsum extra ordinem. 7) *μαθ. κολυμβᾶν* reliquis omissis Gen.[b.] 11) //Om. Gen.[a b.] 15) *πιτύαν*] Lamb. Bosius Animadv. p. 133, *πιτείαν* vulg., *πυετίαν* Kiessl., vid. Toup. Cur. post. 18) //Gen.[b.] 18) *με* Gen.[b.] 19) *καθὼς* om. Gen.[b.] — *Hom. Od. A*, 71. 20) //Om. Gen.[a.b.] 20) Male Kiessl. seqq. post *ἦθος* comma posuerunt, postea ante *διὰ τοῦτο* punctum; vulgo utroque loco puncto distinctum. — 25) *νεῖν γε* I. 32) *Hom. Od. A*, 71, ubi *μιν*.

ὀδυνῶμαι καὶ τοὺς πόδας μου ἀμφοτέρους, ἐπεὶ τοῦ ἔρωτός μου οὐ φροντίζει. — (*Φάσω τὰν κεφαλάν: προφασισθῶ καὶ προσποίητον ποιήσομαι φωνὴν κεφαλαλγεῖν· οὐ γὰρ τοῦ ἔρωτός μου ἡ μήτηρ φροντίζει.* I. Gen.[b])

Rec. (*Φάσω τὰν κεφαλήν:* Gen.[a] *πρόφασίν τινα ποιήσομαι τὴν κεφαλὴν ἀλγεῖν καὶ τοὺς πόδας, ὡς ἂν καὶ ἡ μήτηρ λυπηθεῖσα ζητήσῃ θεραπεῦσαί μου τὸν ἔρωτα δηλονότι.* M. Gen.[a] — *Ἵνα λυπηθῇ βλέπουσά με πάσχοντα, ὅπερ λυπηρὸν ταῖς μητράσιν.* *M. Gen.[a])

Vs. 72—74.

Vet. *Ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ: ὥσπερ συστραφεὶς καὶ ἀνήσας τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἐκστάσεως πρὸς ἑαυτὸν διαλέγεται· ποῦ τὰς φρένας ὦ Κύκλωψ ἐκπεπετασμένας καὶ πεπλανημένας ἔχεις; ἐὰν ἀπελθὼν καλαθίσκους συμπλέκοις καὶ πόαν θερίσας τοῖς ἀρνίοις φέροις, ἴσως γένοιο φρονιμώτερος.*

Vs. 75.

Vet. *Τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε: ὁ νοῦς· τί πρὸς ἀμηχανίαν τρέπῃ. Ἡσίοδος·*

νήπιος ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν [τὰ] ἀνέτοιμα διώκει.

— (*Τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε:* Gen.[b]) *κατὰ τὴν παροιμίαν*

69) *Ἡμέραν ἐφ' ἡμέραν.* M. — *Τηκόμενον τῷ ἔρωτι.* P. *τήκομαι γὰρ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.* M.

71) *Ἀλγεῖν.* M. *φλεγμαίνειν.* L.

72) [*Φρένας:*] *καθ' ὅλον καὶ μέρος λέγε.* M. — *Τῶν φρενῶν ἀπέπτης.* L. P. *ἐξέβης.* M.

73) *Εἴθε ἄν.* M. — *Κοφίνια, τὰ κοινῶς τυροβόλια.* M. — *Βοτάνην.* M. *κλάδον ἐλαίας.* r. — *Σωρεύσας.* L.

74) *Δόξεις μᾶλλον νοῦν ἔχειν.* M. *εἰς φρόνησιν πλείονα ἔλθοις.* L. P.

75) *Τὴν παροῦσάν σοι.* M. *τὴν οὖσαν πλησίον.* T. — *Ἤγουν ἔχε.* M.

---

2) Post *μου* Wart. seqq. ex 3. inseruerunt *ἡ μήτηρ*, quae fortasse potius ad l. 4 pertinent. 2) Gen.[b] post schol. Vs. 60, quod ipsum non suo loco. 3) *προσποίητον*] *πρόσφατον* I., *πρόσφαγον* Gen.[b] 6) *ἂν* om. Gen.[a] 8) *ἵνα* om. Gen.[a], ubi haec antecedenti scholio adhaerent, unde Adertus *δηλονότι* huc traxit. 11) //Om. Gen.[a.b.] 11) *ἀνήσας*] *ἀλγήσας* vulg. 14) *συμπλέκῃς* vulg. 17) //Om. Gen.[a.b.] 18) *τρέπῃ*] Kiessl. auctore Toupio, *τρέπει* vulg. 19) *Hesiod. fr.* 209 *Marksch.* — *τὰ ἀνέτ.*] ante Brub., *τ' ἀνέτ.* vulg., *τἀνέτ.* Kiessl. 20) //Gen.[a.b.] sine *τοῦτο λέγει.* — 23) In r. sunt glossae Photianae *σφύζει ... καὶ σφυγμὸς κτλ.*, quae etiam Suidas habet, nisi quod hic *σφρυγμός*.

[τοῦτο λέγει] *τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε*· ἤγουν τὴν ἀγαπῶσάν σε φίλει.

Vs. 78.

Vet. (*Πολλαὶ συμπαίσδε με*: Gen.[b.] γελῶσι δὲ πᾶσαι κόραι, ἐπὰν ἀκούσωμαι αὐτῶν. ἴσως δὲ καταγελῶσιν αὐτοῦ. 3. Gen.[b.])

Vs. 80. 81.

Vet. *Οὕτω τοι Πολύφαμος*: πρὸς τὸν Νικίαν ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. οὕτως ὁ Πολύφημος, φησί, μετεχειρίζετο τὸν ἔρωτα [ἐθεράπευε μελουργῶν]. — (*Μουσίσδων*: τῇ σοφίᾳ τῶν Μουσῶν ᾄδων. M. Gen.[a.b.])

Rec. *Ῥᾶον δὲ διῆγεν*: εὐχερέστερον δὲ διέζη παρὸ μισθὸν δοῦναι, εἰς θεραπείαν τοῦ ἔρωτος δηλονότι.

Vet. (*Ῥᾷον δὲ διῆγεν ᾄδων* I. Gen.[b.]) ἢ εἰ χρυσίον εἶχε δοῦναι, ὅπως πείσῃ τὴν Γαλάτειαν.

Rec. (*Ῥάον δὲ διᾶγ' ἢ χρυσὸν ἔδωκεν*: Gen.[a.] εὐκολώτερον τὸν ἔρωτα ἔφερεν οὕτως ἢ εἰ χρυσὸν δοὺς φάρμακον ὠνήσατο. M. Gen.[a.])

77) Προστάσσουσι, λέγουσι. M. θέλουσι. L. P.
78) Ἠχοῦσιν, ᾄδουσι. M. — Ὁπηνίκα. L.
79) Τῶν πολυσήμων εἰμὶ καὶ ὀνομαστῶν. L.
80) Μετήρχετο, διεξῆγε. M. κατεπράϋνεν. C.
81) Ἔδωκε καὶ ἔπεισε τὴν Γαλάτειαν. L. P.

---

2) σε] add. M. Gen.[a.] — φησι pro φίλει Gen.[a.] 4) γελῶσι] (Gen.[b.]) Kiessl. seqq., γελῶσαι Wart. 5) κόραι] καὶ hoc loco Wart., post ἐπὰν Kiessl. seqq., om. Gen.[b.] 5) αὐτῶν om. Gen.[b.] 5) καταγελῶσιν] καταγελῶσαι Gen.[b.], -ῶμαι 3. — αὐταῖς 3. 8) //Gen.[a.b.], ille sine lemmate. 8) τὸν om. Gen.[a.b.] 9) ἐκ τοῦ π. Gen.[b.] 9) ἤγουν οὗτος ὁ Π. Gen.[b.] 10) ἐθ. μελ. om. M. Gen.[a.b.] 10) Lemma om. M. Gen.[b.] 12) //Om. Gen.[a.b.] 14) //I. Gen.[b.] — εἰς χρυσεῖον Gen.[b.], εἰ om. I. 15) ὅπερ pro ὅπως Gen.[b.] 16) εὐκολώτερον] Duebn., εὐκόλως codd. 17) φάρμακα ὠμνήσατο Gen.[a.]

Idyll. XII.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Ἀΐτης· γέγραπται δὲ Ἰάδι διαλέκτῳ. ἔστι δὲ τὸ εἶδος ἀφηγηματικόν· ἀφ' ἑνὸς γὰρ προσώπου προάγεται ὁ λόγος, τουτέστι τοῦ Θεοκρίτου. διαλέγεται γὰρ ὡς ἐραστὴς πρός τινα ἐρώμενον οὐ πλέον τριῶν ἡμερῶν ἀποδεδημηκότα. ὅθεν φησίν· ἤλθες μετὰ τρεῖς ἡμέρας· ἐγὼ δὲ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ γεγήρακα ὡς ποθῶν. ἔστι δὲ εἴσπνιλος ὁ ἐραστὴς κατὰ τὴν τῶν Ἀμυκλαίων διάλεκτον· ἀΐτης δὲ ὁ ἐρώμενος, ὡς Θετταλοί φασιν. εὔχεται δὲ ἵνα μετὰ θάνατον γένοιντο ἀοίδιμοι. ἐπαινεῖ δὲ καὶ τοὺς Μεγαρέας ὡς τετιμηκότας τὸν Διοκλῆν ὡς παιδεραστὴν ὄντα ἐπιταφίῳ ἀγῶνι, ἐν ᾧ οἱ νέοι ἠγωνίζοντο φιλήμασι καὶ ὁ μᾶλλον ⟨ἥδιον⟩ φιλήσας ἐστεφανοῦτο βαρεῖ στεφάνῳ καὶ ⟨χαίρων⟩ ἀπήρχετο πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα. — (Προσφωνητικόν. Ἰακόν. M. — Ἰακὸν τῇ κοινῇ Ἰάδι. Q. — Τῇ κοινῇ Ἰάδι. B. D. M. — Ἰάδι διαλέκτῳ. G. I. — Ἰάδι διαλέκτῳ ἢ Δωρίδι. r. N.)

(Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν λζ, ὧν τελευταῖος· πεύθονται μὴ φαῦλον ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί. M. Gen.[a])

Inscriptio.

Vet. Ἀΐτας: ἀΐτην τὸν ἑταῖρόν φασιν. Ἀλκμὰν δὲ τὰς ἀΐτιας χορδὰς φησὶν ἀντὶ τοῦ τὰς ἐπεράστους.

Vs. 1. 2.

Rec. Ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε· τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ; ἤλυθες: ὦ φίλε μοι νέε, ἦλθες μετὰ τρεῖς νύκτας τε καὶ ἡμέρας. εἶτα ἐπαναφέρων εἴρηκεν, ὅτι βραδέως ἦλθες. — (Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. M. Ἰστέον ὅτι ἐντεῦθεν τῷ

1) Ὁ λόγος ἐκ τοῦ ποιητοῦ. r. P. — Κατὰ παρέλευσιν τριῶν νυχθημέρων. 6. μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας τοσαύτας. M.

---

3) ἰάδια ante Brub. 13) χαίρων] suppl. Geelius cf. Schol. Vs. 28. 16) διαλ. om. N. 17) τ. αὐ. Τρ. et in fine ἐτ. ἀργ. om. Gen.[a] 21) //Om. Gen.[a.b.] et vulg. Scholion ad inscriptionem carminis pertinens in Call. Hypothesi adhaeret, in 5. L. ab ejus initio ante ἐπιγράφεται legitur. — ἀΐτας om. 5., ἀΐτας οἱ Θεσσαλοὶ φασὶν (?) L. litteris valde evanidis et incertis. — φησὶν 5. 22) ἀΐτιας] EtM. cf. Hypoth., ἀΐτας L. Call., ἄιτας 5. 22) ἀπεράστους φησὶν pro φησὶν ἀ. τ. ἐπ. 5. L. 24) //Om. Gen.[a.b.] 27) ἴσθι Gen.[a]

Θεολόγῳ παρείληπται τὸ „καὶ βίος ἅπας ἡμέρα μία τοῖς πόθῳ κάμνουσιν.“ M. Gen.[a])

Vet. (*Ἠοῖ ἤλυθες*: Gen.[b] *ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἀφ' οὗ οὐκ εἶδόν σε. καὶ συντάσσεται οὕτως· ὦ φίλε κοῦρε, σὺν νυκτὶ τρίτῃ καὶ ἀοῖ ἤλυθες. Ἄλλως. Ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε σὺν νυκτὶ τρίτῃ καὶ ἀοῖ τρίτῃ, ἤγουν μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας.* 3. Gen.[b]) — *Οἱ δὲ ποθεῦντες: οἱ δὲ ἐρῶντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποδυρόμενοι γηρῶσιν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·*

αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.

Rec. *Ἢ· οἱ δὲ ποθοῦντες ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ γηρῶσι τῶν ἐρωμένων ἀποτυγχάνοντες.*

Vet. *Ἄλλως. οἱ ἐρῶντες εἰ μίαν μόνην ἡμέραν τοῦ ἐρωμένου ἀπολειφθεῖεν, τὴν πᾶσαν ζωὴν ἐστερῆσθαι τῆς αὐτοῦ παρουσίας νομίζουσιν.*

Vs. 3—9.

Rec. *Ὅσσον ἔαρ χειμῶνος: ὅσον δὲ ἡδύτερον τὸ ἔαρ τοῦ χειμῶνος, ὅσον ἡ ὄϊς τῆς ἰδίας ἀρνὸς δασυτέρα, ὅσον ἡ παρθένος προτιμοτέρα τῆς πολυγάμου γυναικός, ὅσον ταχυτέρα ἡ ἔλαφος τοῦ μόσχου, ὅσον ἡ ἀηδὼν γλυκυτάτη, εἰς τὸ ᾄδειν δηλονότι, τῶν πετεινῶν πάντων· τόσον φανεὶς σὺ εὔφρανας ἐμέ· κατέφυγον δὲ ὑπὸ σέ, ἀναψυχὴν ληψόμενος δηλονότι, ὥσπερ καὶ ὁδοιπόρος τῷ ἡλίῳ φλεγόμενος ὑπὸ σκιὰν δένδρου κατέφυγε.* —

Vet. (*Τόσσον ἔμ' ἔφρανας: ἡ σύγκρισις κακή. ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν· ὅσον ἔαρ χειμῶνος διαφέρει, τοσοῦτον εἶ καὶ σὺ*

2) [*Ἤλυθες*:] *ὑπὸ χαρᾶς διπλασιάζει τὴν λέξιν.* M. — *Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τῷ πόθῳ τηκόμενοι γέρουσιν ἐοίκασιν.* M.

3) [*Ὅσσον*:] *διαφέρει.* C. — [*Ὅσον*:] *ὑπάρχει ἥδιον.* M. — *Βραβίλου, τοῦ λεγομένου ἀβραβίλου.* M.

4) *Πολυμαλέστερος.* 6.

1) *Gregor. Naz.* — *καὶ βίος καὶ ἅπας* M. 3) *ἀφ' ὦ* Gen.[b] 5) *ἄλλως . . . ἀοῖ τρίτῃ* om. 3. 7) //Gen.[a.b] Lemma om. Gen.[a] 7) *δὲ* om. Gen.[a.b] — *ἔρωτες* Gen.[a] 8) *παρὰ τὸ τοῦ Ἡσιόδου* Gen.[a] 9) *Hom. Od.* T, 360. 10) //Om. Gen.[a.b] 12) //Gen.[a.b] In Gen.[a] post *γηρῶσιν* l. 8 insertum est hoc initio: *εἰ τοῦ ἐρ. ἀπολ.* 12) *εἰς μίαν καὶ μόνην* Gen.[b] 13) *καὶ διὰ πάσης αὐτῶν τῆς ζωῆς ἐστερῆσθαι αὐτοῦ νομίζουσιν.* M. Gen.[a], *στερεῖσθαι* p. 16) //Om. Gen.[a.b] — *ὅσσον* pro *ὅσον* Reisk. seqq. 18) *προτιμωτέρα* ante Gaisf. 24) Lemma sic Gen.[b], *ὅσσον ἔαρ χειμῶνος* minus recte M. Gen.[a] — *ἡ* om. Gen.[a] 25) *γὰρ . . . διαφέρει* om. Gen.[b] — *ὅσσον* Gen.[a] 25) *τοσσοῦτον* Gen.[b] — *καὶ σὺ* om. Gen.[a]

γλυκύτερος. p. M. Gen.[a.b.]) — *Σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγόν:* ὡς ἄν τις, φησί, φλεγόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου εἰς σκιὰν φηγοῦ παρέλθῃ, οὕτω κἀγώ σοι προσανεπαυσάμην ἀσμένως. (ἐπαινέσειεν ἄν τις τῆς παραβολῆς τὸν ποιητήν· παραβάλλει γὰρ τὸν ἔρωτα καύματι, τὴν δὲ παρουσίαν τοῦ ἐρωμένου δρυῒ κατασκιαζούσῃ. 3. B. L. M. Q. Gen.[a.b.])

Rec. (⟨*Παρθενική:*⟩ παρθένος. ⟨*προφέρει:*⟩ κρείττων ἐστὶν εἴς τε εἶδος καὶ τἄλλα. ⟨*τριγάμοιο γυναικός:*⟩ τῆς τρεῖς ἄνδρας σχούσης, ἢ τῆς πολλάκις συνευνηθείσης ἀνδρί. *M. Gen.[a.])

Vs. 10—16.

Vet. *Εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν:* εἴθε, φησίν, ἐνεχώρει ὅμοιον γενέσθαι τὸν εἰς ἀλλήλους ἡμῶν ἔρωτα, ἵνα καὶ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων περιβόητος ἡμῶν ἡ φιλία ᾖ.

Rec. Ἢ· εἴθε δὲ ἐφ' ἡμῖν ἀμφοτέροις εὐμενεῖς οἱ Ἔρωτες γένοιντο καὶ ἐπιπνεύσειαν ἀταράχως, γενοίμεθα δὲ καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἐσομένοις λόγος ᾀδόμενος· ὅτι δύο τινὲς ἐν ἀλλήλοις ἐγένοντο συντακέντες τῷ ἔρωτι.

Vet. *Ἐπ' ἐσσομένοις δέ:* ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῖς ἐσομένοις καὶ μέλλουσιν ἔσεσθαι, ἤτοι τοῖς μεταγενεστέροις, γενοίμεθα

6) Ἐλαφροτέρα εἰς τὸ δραμεῖν. M.

7) Εἰς ᾠδὴν κρείττων. M.

8) Δρῦν. M.

9) Καίοντος. M. — [*Ὁδοιπόρος:*] τρέχει. M. — Ἐν σοὶ τὴν τοῦ ἔρωτος πυρκαϊὰν ἀναψῦξαι. M.

10) [*Ὁμαλοί:*] ἥμεροι. M. — Ἤτοι κατὰ τοὺς ἀμφοτέρους φίλους. L. P. — [*Ἔρωτες:*] φιλίας. M.

11) Τοῖς ἐσύστερον γενησομένοις ἀνθρώποις. M. — Τραγῴδημα. 6. — Λέγουσιν ὅλοις ὅτι. L. P.

---

1) //M. Gen.[a.b.] — *ὑποφαγῶν* Gen.[b.], lemma om. Gen.[a.] 2) ὥσπερ τις M. Gen.[a.] 2) τοῦ] add. Gen.[b.] 3) προστρέχει pro παρέλθῃ M. Gen.[a.] 3) προσανέπνευσα ἄσμενος M., προσανεμαυσάμενος Gen.[a.] 3) ἐπαιν. seqq. in M. Gen.[a.b.] hoc loco leguntur, in 3. B. L. Q. hypothesi adhaerent; in L. recens manus addidit. — ἐπαινέσειεν ἂν] 3. B.[2] L. Q., ἐπαινέσῃ ἂν Gen.[b.], ἐπαινέσειεν δ' ἂν M., ἐπαινέσειε δ' ἂν B.[2] Gen.[a.] 5) τῷ πόθῳ τὸ καῦμα pro τὸν ἔρ. καύμ. 3. B. L. Q. Gen.[b.] 7) Schol. ex glossis interl. conflatum. παρθένος ex M. non affertur. 8) εἴτε εἶδος Gen.[a.] 9) ἐχουσούσης Gen.[a.] 12) //Gen.[b.] c. lemm. *εἴθ' ὁμαλή.* 12) ἐνεχώροι ante Brub. 13) ἡμῶν] add. Vat. (Gen.[b.]) 15) //Om. Gen.[a.b.] 19) //Gen.[b.] post schol. *ἴσῳ ζυγῷ*, quod ipsum non suo loco; ibi lemma sic, *ἐπεσσομένοισι δὲ* Call. 19) αἰσθομένοις Gen.[b.] 20) γεγενήμεθα Gen.[b.] — 29) fort. λέγουσι δηλονότι ut in Scholl.

αοιδή, ἤτοι ἄκουσμα, λέγουσι δηλονότι <*δοιὼ δή τινε*>. — *Δοιὼ δή τινε: τοῦτό ὡς* <*ἀπὸ τῶν μεταγενεστέρων. Προτέροισι:*> *τοῖς προγενεστέροις.* — <*Ἢ·*> *ἵνα οἱ μεταγενέστεροι τῆς φιλίας ἡμῶν μνησθέντες λέγωσιν, ὅτι δύο πρὸ ἡμῶν ἐγένοντο ἄνθρωποι, ἕτερος μὲν ὑπὸ Λακώνων λεγόμενος ἴσπνιλος, τουτέστιν ἐραστής, ἕτερος δὲ ὑπὸ Θεσσαλῶν ἀΐτας, τουτέστιν ἐρώμενος· οὗτοι δ' ἀλλήλους ἐξ ἴσου ἐφίλησαν τοῦ χρυσοῦ γένους, ὡς ἔοικεν, ὄντες.* (*ἐν ἴσῳ ζυγῷ δὲ εἶπε διὰ τὸ ἰσόρροπον τοῦ ζυγοῦ.* M. Gen.[a]) — (*Φαίη χ' ὠ μυκλαΐσδων: ὁ τῇ τῶν Ἀμυκλαίων χρώμενος διαλέκτῳ, ἀντὶ τοῦ τῶν Λακώνων. οὗτοι γάρ φασιν ἐμπνεῖν τὸ ἐρᾶν. Ἀμύκλαι δὲ πόλις Λακωνικῆς. μυκλαΐσδων δέ φησι κατὰ μετάθεσιν τοῦ α ἀντὶ τοῦ ἀμυκλίζων.* 3. M. Gen.[a.b.] et fere p.) — (*Ἴσπνιλος: ἀπὸ τοῦ εἰσπνεῖσθαι.* 3. *M. Gen.[b.] et fere p.) — (*Ἀΐταν: ἑταῖρον.* Hesych.) — (*Ἴσῳ ζυγῷ: ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, ὡς μήτι γεγονέναι ἑτερόρροπον* [*τινὰ*] *ὑπὸ τοῦ σταθμοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ ζυγοῦ μετήνεκται, εἴ τι ἴσον ἐστὶ καὶ μὴ ἑτερορρεπές.* p. 3. Gen.[b.])

Rec. Φῶθ' ὁ μέν, ἦν εἴσπνιλος· φαίη χ' ὠ'μυκλαΐσδων: ὁ μὲν κατὰ τοὺς Ἀμυκλαίους εἴσπνιλος ὀνομαζόμενος — οὗτοι γὰρ τὸν ἐραστὴν εἴσπνιλόν φασιν — ὁ δὲ ἕτερος κατὰ τοὺς Θετταλοὺς ἀΐτης, τουτέστιν ἐρώμενος. τὴν ἀλλήλων δὲ φιλίαν ἰσόρροπον εἶχον ὡς ἐπὶ ζυγοῦ ἰσοστάθμου.

12) [*Τῶδε:*] *ἤγουν ἡμεῖς.* M. — *Συνεκράθησαν ἀλλήλοις εἰς φιλίαν.* M.

13) *Ἔρωτα πνέων.* M. *πνέων ἔρωτα, ἐρῶν.* L. P. — *Ὁ Λακωνίζων.* M. P. *ὁ Λακεδαιμόνιος.* C.

---

1) *λέγ. δηλ.* om. Gen.[b.] 2) //Gen.[b.], ubi *τινες*. 3) *τοὺς προγενεστέρους* vulg. 3) //Gen.[a.b.] — *ἢ*] suppl. Geel. 3) *ἵν' οἱ* Gen.[b.], *εἴθε φησὶν οἱ μετ.* (*ἄνθρωποι* Gen.[a.]) et *λέγοιεν* M. Gen.[a.] 5) *πρὸς* Gen.[a.] 5) *εἷς* pro *ἕτερος* M. Gen.[a.], *μὲν* om. Gen.[a.], ubi *λεγόμενον*. 6) *ἴσπνιλος*] Gen.[a.], *εἴσπνιλος* vulg., *εἴσπνηλος* Gen.[b.] 7) *ἤγουν ἐρ.* M. Gen.[a.] 7) *ἀΐτης καλούμενος* M. Gen.[a.] 7) *οὗτοι* seqq. in Gen.[a.] leguntur post schol. Vs. 17, omisso *δέ*. 10) In M. Gen.[a.] desunt verba ante *οὗτοι*, reliqua post *ἐραστὴς* l. 6 inserta leguntur. Lemma sic Gen.[b.], cujus loco *ἀμυκλαΐσδων* Gaisf. 10) *Ἀμυκλαίων*] Toupio auctore Kiessl. seqq., *ἀμυκλων* Wart., *ἀμυκλέων* Gen.[b.] 11) *γὰρ* om. Gen.[a.] — *ἐμπνεῖν φασὶ* M. Gen.[a.] 12) *οὖν* pro *δέ φησι* M. Gen.[a.] 13) *τοῦ η* Gen.[b.], om. M. Gen.[a.] 13) *ἀντὶ τοῦ*] M. Gen.[a.], om. rell. — *ἀμυκλίζων*] M. Gen.[a.], *ἀμυκλαΐζων* 3. et fort. p., *ἀμυκλαΐσδων* Gen.[b.] 14) *εἴσπνιλος* Gen.[b.] — *δὲ ἀπὸ* 3. (p.?), ubi schol. praecedenti adhaeret. 15) *ἑταῖρον*] Musurus, *ἕτερον* cod. 15) Gen.[b.] post schol. *φαίη χ' ὠ μυκλ.* 16) *ὡς*] Gaisf. et Gen.[b.], *ὥστε* Wart. — *μήτε* et *ἕτερον τρόπον* codd., *ἑτέραν ῥοπὴν* Geel. 17) *ὅτι ἴσον* Gen.[b.] 19) //Om. Gen.[a.b.]

ὡς ἔοικε δέ, τότε ἦσαν πάλιν ἄνδρες ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους, ὅτε ὁ φιλῶν ἀντεφιλεῖτο. Ἀμύκλαι δὲ πόλις Λακωνική.

Vs. 17—21.

Rec. Εἴ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδα: εἴθε γὰρ τοῦτο ὦ Ζεῦ γένοιτο, υἱὲ τοῦ Κρόνου.

Vet. (Ἀθάνατοι: προσληπτέον τὸ ὦ ἔξωθεν ἐπὶ κλητικῆς, ἵν᾽ ᾖ· εἰ γὰρ τοῦτο ὦ Κρονίδη Ζεῦ γένοιτο, Gen.[b.]) εἰ ὦ ἀγήρῳ ἀθάνατοι, ἤγουν ὦ Ζεῦ καὶ ὦ ἕτεροι θεοὶ οἱ μὴ γηράσκοντες καὶ ἀθάνατοι. Ἄλλως. Εἴ γὰρ ἀγήρω ἀθάνατοι: νοητέον ἔξωθεν ἡμεῖς.

Rec. (Εἴ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδα: προσληπτέον τὸ ὦ ἔξωθεν, ἵν᾽ ᾖ· εἴθε ὦ Κρονίδη, ἤγουν ὦ Ζεῦ, καὶ ἄλλοι ἀθάνατοι θεοὶ πέλοι τοῦτο, εἴθε καὶ ἡμεῖς ἀγήρω γενοίμεθα, ἤγουν ἀθάνατοι. M. Gen.[a.])

Vet. Τοῦτο δὲ οὐχ ὡς θεοὺς καὶ αὐτοὺς εἶναί φησιν, ἀλλ᾽ ὡς καὶ τοῖς μεταγενεστέροις διὰ μνήμης εἶναι καὶ ᾄδεσθαι καὶ μὴ ἐπιλησθῆναι. — Ἤ· εἰ γὰρ ἀγήρω ἡμεῖς ὦ ἀθάνατοι, ἤγουν διὰ μνήμης ὑπάρχοιμεν.

Rec. Ὁ νοῦς. τὸ πᾶν· εἴθε ἀθάνατοι γενοίμεθα, μηδόλως γήρως γεγευμένοι· εἰ δὲ συμβαίη ἡμᾶς θανεῖν δηλονότι, εἴθε τις ἀγγείλειεν ἡμῖν εἰς τὸν ἀνέκβατον τόπον τοῦ ᾅδου μετὰ διακοσίας γενεάς, ὅτι ἡ σὴ νῦν φιλία καὶ τοῦ ἐρωμένου τοῖς πάντων ἔγκειται στόμασι, μάλιστα δὲ τοῖς τῶν ἠϊθέων, στόμασι δηλονότι.

17) [Τοῦτο:] τὸ ᾄδεσθαι ἡμᾶς. M. τὸ φημίζεσθαι ἡμᾶς τοῖς μεταγενεστέροις. *L. — Ὑπάρξοι. M. — [Ἀγήρω:] ἀθάνατοι καὶ ἡμεῖς γενοίμεθα ἐν τῷ ἀεὶ ᾄδεσθαι. M.

18) Ἀπείρων γενεῶν διελθουσῶν. M. — [Ἔπειτα:] ἤγουν μετὰ τὰς γενεὰς ταύτας. M.

19) Ἀνέκβατον. 6. τὸν ἐξέλευσιν μὴ ἔχοντα. M. ἐλεύθερον. L. P. — Ἀιδην, ἀπὸ τοῦ ἄχη ῥέειν. 6.

21) Ἐν τοῖς ἐνδόξοις. M.

---

1) πάλιν] ante Heins., πάλαι vulg. 4) //Om. Gen.[a b.] 8) //Gen.[b.] — εἰ ὦ ἀγ. ἀθ.] Gen.[b.] ut Scult., ἢ ὦ ἀγ. ἀθ. Call., εἴ γὰρ ἀγ. ἀθ. Brub., ΑΓΗΡΩ reliquis omissis vulg. post Ox. Ceterum ἀγήρω Gen.[b.] et edd. 8) θεοὶ μὴ γηρασάντες Gen.[b.] 9) ἢ ἄλλως Gen.[b.] 12) ὦ om. M., Ζεῦς Gen.[a.] 15) //M. Gen.[a.b.], etiam M. post praec. sch. 15) καὶ] add. M. Gen.[a.] — αὐτὸν Gen.[b.] 16) ὡς τοῖς Gen.[a.] 17) ἐπιλησθῆναι] M. vulg., ἐπιληθῆναι Gen.[a.b.], ἐπικλησθῆναι Call., ἐπικληθῆναι Brub. et ante Heins. 17) //Gen.[b.] — εἴ γὰρ ante Xyl. 18) ὑπάρχομεν Gen.[b.] et ante Reisk. 19) //Om. Gen.[a.b.] 19) μηδόλως] ante Heins., μηδ᾽ ὅλως vulg.

Vs. 22—24.

Rec. *Ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι:* ἀλλ' οἱ θεοὶ μὲν ἔσονται οἱ Οὐρανίωνες ὑπέρτεροι τούτων, τουτέστιν ἰσχυρότατοι βοηθοί, ὡς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δὲ ἐπαινῶν σε τὸν καλὸν οὐ ψεύσομαι, οὐδὲ ἐπὶ τῆς ῥινὸς τῆς ἐμῆς ἀναβλαστήσω τὰ τοῦ ψεύδους σύμβολα.

Vet. *Ἐγὼ δέ σε:* ἐγὼ δέ σε ἐγκωμιάζων — λέγει δὲ πρὸς τὸν ἐρώμενον — οὐ ψεύσομαι περὶ σοῦ οὐδὲ ἐπάνω τῆς ῥινὸς ψεῦσμα γεννήσω [ἢ μᾶλλον φύσω]. εἰώθασι γὰρ ἔνιοι τὰ ἐπάνω τῆς ῥινὸς φυόμενα ψυδράκια ψεύσματα καλεῖν, καὶ εἶναι ταῦτα σημεῖον ψευδολογίας. — *Ἠ· ψεύδεα ῥινός:* φύσκαι ἐπὶ τῆς ῥινὸς λεπταὶ αἱ λεγόμεναι ἴονθοι, [ἢ ὄνθιοι] ὡς κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας γινόμεναι, ἃς ψυδράκια ἐκάλουν, καὶ οἱ Σικελιῶται τὸν ταῦτα φύσαντα ψευδηγόρον ἐσημαίνοντο εἶναι. ἴονθος δὲ λέγεται παρὰ τὸ ὄνθος, οἱονεὶ μολυσμὸς τῆς ὄψεως.

Rec. (*Ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνῶν:* πρὸς τὸν ἐρώμενον λέγει, ὅτι ἐπαινῶν σε οὐδὲν ψεύσομαι. λέγει δὲ τοῦτο ἀπό τινος συμβάματος. εἰώθασι γὰρ ἔνιοι τὰ ἐπάνω τῆς ῥινὸς φυόμενα ψυδράκια ψεύσματα καλεῖν καὶ λογίζεσθαι ταῦτα σημεῖον ψευδηγορίας. οὐ φύσω οὖν φησὶ ἐπάνω τῆς ῥινὸς ψεύσματα ἐπαινῶν σε, ἀλλ' ἀληθῆ λέξω. καλοῦνται δὲ τὰ τοιαῦτα ψυδράκια καὶ ἴονθοι, ὡς κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας γινόμεναι. M. Gen.[a] ἐξ ὧν τοὺς ψευδομένους τεκμαίρονται. Gen.[a])

22) *Τὸ ἤτοι καὶ τὸ μὲν ἐκ παραλλήλου.* M. — *Ἕνεκα τούτων.* M. — *Οἱ μείζονες πάντων θεοί.* M.

23) [*Ἔσσονθ':*] *ταῦτα.* M.

24) *Ψυδράκια, ἅτινα καὶ ἴονθοι καλοῦνται παρὰ Σικελιώταις.* L. P. *τὰ εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥινὸς φυόμενα ψυδράκια, ἐξ ὧν τοὺς ψευδολόγους τεκμαίρονται.* M. — *Ἐκβάλω.* L. P. *ἐκφύσω, ἤγουν οὐ ψευδῆ εἴπω, ἀλλ' ἀληθῆ.* M.

---

2) //Om. Gen.[a.b.] 5) *ἀναβλαστήσουσι* vulg. 7) //Gen.[b.] — *δὲ σὲ ἐγκ.* Kiessl. 8) *ὅτε οὐ* Vat., *ὅτι οὐδὲν* Gen.[b.] 10) *ψεύματα* ante Brub. 11) //Gen.[b.] post schol. Vs. 8. 9. sine lemmate. 12) *λεπταὶ*] Can. Gen.[b.], *λευκαὶ* vulg. 12) *ἴονθοι ἢ* om. Gen.[b.] — *ὄνθοι* pro *ὄνθιοι* Heins. et vulg. ante Reisk. 13) *γινόμεναι*] *γινόμενα* Gen.[b.], *γενόμεναι* vulg. 13) *ψυδάκρυα* Vulc. 14) *ἐκφύσαντα* Vulc. 15) *δὲ* om. Gen.[b.] 15) *μολ. ἐστι τῆς* Gen.[b.] 24) *γενόμεναι* Gen.[a.] Ad sequentia cf. GlM.

Vs. 25. 26.

Vet. Ἦν γάρ καί τι δάκνης: ἐὰν γὰρ καὶ δηκτικόν τι καὶ λυπηρὸν δράσῃς, ὡς καὶ ὁ λόγος ὁ τρώσας ἰάσεται.

Rec. Ἤ· ἐὰν γὰρ καὶ δηχθῶ ὑπὸ σοῦ, τὸ μὲν δῆγμα τεθεράπευκας καὶ ἀβλαβὲς ἐποίησας, μᾶλλον δὲ καὶ εἰς τὸ διπλάσιον ὠφέλησας· καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὸν οἶκον ἔχων περισσὸν μέτρον τῆς φιλίας.

Vs. 27—33.

Vet. Νισαῖοι Μεγαρῆες: Νισαίους τοὺς πρὸς τῆς Ἀττικῆς· ἐπίνειον γὰρ Μεγαρέων ἡ Νίσαια, ἀφ' οὗ Νισαῖοι καλοῦνται. ⟨ἢ Νισαῖοι:⟩ οἱ Μεγαρεῖς. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίονος, ⟨Μεγαρεῖς δὲ ἀπὸ Μεγαρέως τοῦ Ποσειδῶνος,⟩ συνοικήσαντος αὐτῷ. Ἀριστεύοντες: καὶ Σιμωνίδης ἐπαινεῖ τοὺς Μεγαρεῖς. — Οἰκοίητε: μακαρισθείητε, ὅτι ὑπερβαλλόντως τὸν Διοκλέα ἐτιμήσατε. οὗτος γὰρ Ἀθήνηθεν φεύγων εἰς Μέγαρα, φιλόπαις ὑπερφυῶς ὤν, ἔν τινι μάχῃ ἠρίστευσε καὶ ὑπερασπίζων τινὸς ἐρωμένου ἐκεῖ-

25) *Λυπήσῃς.* M. — *Οὐκ ἐπιβλαβές.* κατ' ἐπίτασιν τοῦ α καὶ οὐ κατὰ στέρησιν. M.

26) [*Ἔχων:*] ὁ λυπηθείς. C. ἔχων γὰρ πολὺ πλέον τοῦ μέτρου. M. περισσοτέραν ὠφέλειαν. L. P. περισσόν. L. rec.

27) *Ἄριστοι τὰ ναυτικά.* M.

28) *Εὐτυχεῖς οἰκοίητε τὴν ὑμῶν χώραν.* M. — *Ἀθηναῖον.* 6. — *Περισσῶς.* C. περισσοτέρως τῶν ἄλλων. M.

29) *Τὸν ἐρώμενον παιδός.* 6. ὃς τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον πολέμου γεγονότος διέσωσεν. M.

30) *Συνηθροισμένοι ἐν ἔαρι ἀρχομένῳ.* M. κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος. 6.

---

2) //Gen.[b.], ubi δάκης. 2) δηκτ. τι καὶ λυπ.] Gen.[b.] (sed δεικτικόν), λυπ. τι ἢ δηκτ. vulg., γὰρ λυπ. τι φησι καὶ δηκτ. M. 3) ὡς καὶ] p. Gen.[b.], ὡς M., om. vulg. 4) //Om. Gen.[a.b.] 6) περισσὸν] conj. Fr. Jacobs, τὸ ἴσον vulg., cf. Gl. 9) //Gen.[b.], ubi Νισσαῖοι. 9) πρὸ Gen.[b.] et vulg. ante Kiessl. 10) ἐπίνηον ante Heins. 10) Νίσαια] Amstel., Νισαα prop. Wart., Νισαία Kiessl., Νίσα Gen.[b.] vulg. 11) οἱ Μεγ. vulgo sine distinctione cum καλοῦνται junctum. 12) Παντίονος Gen.[b.] 13) συνοικήσαντος] συνοικήσαντες vulg., συμβοσκήσαντες 3., συνοικίσαντος αὐτοὺς Amst. 13) ἀριστ. in Gen.[b.] et vulgo ante Reisk. praecedentibus adhaeret. 14) //Gen.[b.] et inde ab οὗτος Gen.[a.], hic ante praec. schol., Phav. inde ab Διοκλῆς Ἀθήνηθεν. 15.16) οὗτος ὁ Διοκλῆς sine γὰρ Gen.[a.] 16) ἀπερχόμενος pro φεύγων M. Gen.[a.] 17) ἠρίστευε M. — 18) Glossae in unam conjunctae erant, nulla distinctione post λυπήσῃς posita.

νον μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δ' ἐτελεύτησεν· ὅθεν τοὺς Μεγαρεῖς φασὶ θάψαι αὐτὸν δημοσίᾳ καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα ἀγῶνά τε αὐτῷ ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι· τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστα, τοῦτον ὑπὸ τοῦ κριτοῦ ὡς κρείττω στεφανοῦσθαι.

Rec. (*Νισσαῖοι Μεγαρῆες*: *Νίσαια γὰρ ἐπίνειον Μεγαρέων.* ⟨ἢ⟩ *ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίονος.* Gen.^{a}) — *Ἄλλως. Ὦ Μεγαρεῖς οἱ τὴν Νίσαιαν κατοικοῦντες καὶ τὰ ναυτικὰ ἀριστεύοντες, εὐτυχοίητε, ὀλβίως τὴν ἑαυτῶν κατοικοῦντες πατρίδα, ἐπεὶ τὸν Ἀθηναῖον Διοκλῆν περισσότερον τῶν ἄλλων τετιμήκατε, ἐραστὴν παιδὸς γεγονότα, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα φιλημάτων τεθείκατε, ἐν ᾧ ὁ γλυκύτατα φιλήσας καὶ τὰ ἑαυτοῦ χείλη τοῖς τοῦ ἀντιφιλοῦντος χείλεσι προσκολλήσας βαρεῖ στεφάνῳ στεφανωθεὶς χαίρων ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.*

Vs. 34—37.

Rec. (*Τοῦ Τρικλινίου.* M. *Ὄλβιος, φησίν, ἐστὶν ὃς κρίνει τοῖς παισὶν ἐκεῖνα τὰ φιλήματα. ὄντως πολλὰ ἐπιβοᾶται τὸν χαροπὸν Γανυμήδην, ἔχειν τὸ στόμα ἴσον τῇ Λυδίᾳ λίθῳ, ἐν ᾗ τὸν ἀληθῆ χρυσὸν οἱ ἀργυραμοιβοὶ δοκιμάζουσι μὴ φαῦλον εἶναι. ἐν Λυδοῖς γὰρ ἡ τὸν χρυσὸν ἐλέγχουσα λίθος εὑρίσκεται.* M. Gen.^{a}) — (*Ἀργυραμοιβοί*: *οἱ ἄργυρον διδόντες καὶ χρυσὸν λαμβάνοντες.* *M. Gen.^{a})

31) [*Ἄκρα*:] *τέλεια.* 6. *δῶρα.* r. *τὰ πρῶτα.* M.

32) *Προσμήξῃ.* r. — [*Χείλεσι*:] *τοῦ κριτοῦ.* r.

33) *Καλλωπιζόμενος, βαρούμενος.* M. — [*Ἀπῆνθεν*:] *ἤγουν ὁ κριτής.* L.

35) *Ὡς ὡραῖον καὶ πρῶτον ἐν νέοις φιληθέντα ὑπὸ τοῦ Διός.* M. — *Ἐπικαλεῖται.* 6. *καλεῖ, βοᾷ.* r. *ὡς θεὸν αὐτὸν ἔλαβεν.* *r.

36) *Τῇ λίθῳ τῇ διακριτικῇ τοῦ χρυσοῦ.* M.

37) *Γινώσκουσι.* r. *μανθάνουσιν.* M. — *Κίβδηλον εἶναι.* M. — *Τὸν ἀληθῆ.* M. — *Τραπεζῖται.* r. *χρυσοχόοι.* 6.

---

1) *διέσωσεν* M. Gen.^{a} 1) *δὲ ἐτελ.* Kiessl. 2) *φασὶ* et *δημοσίᾳ*] add. M. Gen.^{a} 2) *τῷ* pro *τε* Gen.^{a}, *αὐτῷ* om. Phav. 4) *φιλήσαντα* M. Gen.^{a} 4) *αὐτὸν* 3., om. M. Gen.^{a} 4) *ὑπὸ τοῦ κριτοῦ*] *ὑπὸ κριτοῦ τινὸς* M. Gen.^{a}, *ὑπ' αὐτοῦ* 3. Gen.^{b}, *ὑπ' αὐτῶν* vulg., cf. Hypoth. 6) *Νίσα γὰρ ἐπήνειον* cod. 7) //Om. Gen.$^{a.b.}$, habet Phav. post *στεφ.* l. 5. 8) *Νίσαιαν*] Amstel., *Νισαίαν* Gaisf., *Νίσαν* vulg. 9) *εὐτυχοίητε*] *εὐτυχείοιτε* vulg., *εὐτυχέοιτε* Reisk. seqq., *εὐτυχοῖτε* Amstel. 12) *τεθήκατε* ante Heins. (recte Phav.) 18) *λιλήματα* Gen.^{a} 19) *Γαννυμήδεα* Gen.^{a} 23) *ὠνούμενοι* pro *λαμβ.* M.

Vet. *Ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα:* ὄντως ὁ κριτής, φησίν, εὔχεται τῷ Γανυμήδει, ἵν' ἐπιτήδειον ἔχῃ τὸ στόμα πρὸς τὸ δικάζειν τὰ φιλήματα οὕτως ὡς ἡ Λυδία λίθος δοκιμάζει τὸν χρυσόν, εἴτε καλὸς εἴτε καὶ μή. ⟨Λυδία δὲ λίθος⟩ ἡ λεγομένη χρυσῖτις ὡς τοὺς λίθους τούτους παρὰ Λυδοῖς εὑρισκομένους. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· εὔχεται τῇ Λυδίᾳ πέτρᾳ ἴσον ἔχειν τὸ στόμα, ᾗτινι οἱ ἀργυραμοιβοὶ τὸν χρυσὸν δοκιμάζουσιν.

Idyll. XIII.

Θεοκρίτου Ὕλας Δωρίδι. — (Εἴρηται Δωρίδι διαλέκτῳ. B. D. G. I. L. M. N. Q. Gen.[a] — Διηγηματικόν. M. — Ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. P.)

(Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν οε', ὧν τελευταῖος· *πεζᾷ δ' ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.* M. Gen.[a])

Vs. 1. 2.

Vet. [*Οὐχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἐδοκεῦμες. Νικία ᾧτινι τοῦτο θεῶν πόκα τέκνον ἔγεντο:*] (οὐχ ἡμῖν, φησί, μόνοις τοῖς θνητοῖς τὸν Ἔρωτα ἔτεκεν, ὅστις ποτέ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Ἡρακλῆς ἠράσθη. ἐπεὶ δὲ τὰ τῆς ὑπὸ τῶν Νυμφῶν γενέσεως τοῦ Ἔρωτος ἐπὶ πολλὰ διαλλάττει, διὰ τοῦτό φησι· *ᾧτινι τοῦτο θεῶν τέκνον ἔγεντο.* Gen.[b]) — Ἀμφιβάλλουσι, τίνος υἱὸν τὸν Ἔρωτα. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Χάους καὶ Γῆς, Σιμωνίδης Ἄρεος καὶ Ἀφρο-

1) Ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις. M. — Τὸν τῆς φιλίας ἐξάρχοντα. M. — Ὡς ἐνομίζομεν. C. M.

---

1) //Gen.[b] c. lemm. *Γανυμήδεα.* 1) εὔχεται φησὶ δὲ ὁ κριτὴς sine ὄντως Gen.[b] 2) ἵν'] Gen.[b], ἵνα vulg. 4) καλός ἐστι καὶ Gen.[b] 5) χρυσῖτις] χρυσᾶ vulg. commate post μὴ posito. 10) Θεοκρ. Ὑ. Δ. etiam v. post Hypoth., Ὕλλας ante Brub., et ita semper. Vulgo antecedunt eadem quae inter Hypotheses leguntur, ubi vid. 10) εἴρηται δὲ in fine Hyp. Gen.[a] 13) Τρικλ. et in fine ἵκ. Φᾶσιν om. Gen.[a], ubi πεζός. 19) ἁμὶν cod. 22) διαλλάττει] Duebn., διαλύττει cod. 23) //Om. Gen.[a.b.] et vulg. inter scholia, quo Gailius haec referri jussit, quum vulgo Hypothesi adhaereant, ubi desunt in v. B. K. M. N. Q. Y. Gen.[a] et cum reliqua hypothesi in Gen.[b]

δίτης, Ἀκουσίλαος Νυκτὸς καὶ Αἰθέρος, Ἀλκαῖος Ἴριδος καὶ Ζεφύρου, Σαπφὼ Ἀφροδίτης καὶ Οὐρανοῦ, καὶ ἄλλοι ἄλλων. Rec. (*Οὐχ ἡμῖν, φησί, μόνοις τοῖς θνητοῖς ἕτεκε τὸν Ἔρωτα, ἐκεῖνος δηλονότι, τῶν θεῶν ᾧτινι τοῦτο, ἤγουν ὁ Ἔρως, τέκνον ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ Ἡρακλῆς ἠράσθη.* M. Q. Gen.[a])

Vs. 6.

Vet. *Ὃς τὸν λὶν ὑπέμεινε: λὶν τὸν λέοντα ἀπὸ εὐθείας τῆς λίς. καὶ Ὅμηρος·*

ἐπί τε λὶν ἤγαγε δαίμων

καὶ

λὶς ἠϋγένειος.

— *Ἱστορεῖται γ' λέοντας ὑφ' Ἡρακλέους διαφθαρῆναι, τὸν Ἑλικώνιον, τὸν Λέσβιον, τὸν Νεμεαῖον.*

Vs. 7—9.

Vet. *Χαρίεντος Ὕλλα: τὸν Ὕλαν Σωκράτης υἱὸν Ἡρακλέους φησίν, Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος Θειοδάμαντος, ⟨Νίκανδρος⟩ δὲ Κήϋκος, Εὐφορίων δὲ Πολυφήμου τοῦ Ποσειδῶνος ἐρώμενον, [καὶ ἄλλοι ἄλλων].* — *Τὰν πλοκαμίδα φορεῦντος: τοῦ ἔχοντος τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς πεπλεγμένας, ἵν' ᾖ τὸ φοροῦντος ἀντὶ τοῦ [φέροντος καὶ] ἔχοντος.* (ἢ

2) *Ὁ θεὸς ἐκεῖνος.* L. P. *ἐκεῖνος.* M.
3) [*Τὰ καλά:*] *τὸ πρὸς ἀλλήλους κτήσασθαι φίλτρον.* M.
4) *Τὸ μέλλον.* M.
5) *Ὁ γενναῖος κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα.* M. *ὁ ἰσχυρός.* C.
6) *Τὸν ἐν τῇ Νεμέᾳ λέοντα, οὗ καὶ τὴν δορὰν ἐφόρει ὁ Ἡρακλῆς.* L. P. — *Τὸν λέοντα τὸν ἐν Νεμέᾳ ἐβάστασε κτείνας.* M.
7) *Τοῦ ὡραίου, τοῦ τὴν πλοκαμῖδα φέροντος· πεπλεγμένος γὰρ ἦν ὡς γυναικώδης.* M. — *Μαλλὸν πεπλεγμένον. ἢ τοῦ φέροντος προσποιητὸν μαλλόν.* *L. *P.

---

1) *Ἴριδος*] conj. Gaisf., *Ἔριδος* vulg. 4) *δηλαδὴ* Gen.[a] 7) //Gen.[b] sine lemmate. 7) *λὶν*] Gen.[b] et vulg. ante Reisk., qui *ΛΙΝ*; tum *λῖς, λῖν, λῖς* Kiessl. 9) *Hom. Il. Λ*, 480 et *O*, 275. 12) //Om. Gen.[a.b.] — *γ'*] Unger. Parad. Theb. p. 401, *γὰρ* vulg. 13) *Νεμαῖον* ante Heins., fort. *Νέμεον*. 15) //Om. Gen.[a.b.] 16) *Θειοδ. Νίκ. δὲ Κήϋκος*] Toup. et Hemsterh., *Φιλοδάμου καὶ Κύηκος* vulg., *Θεοδάμαντος καὶ Μενοδίκης* Brub. mg. 17) *Πολυφήμου*] Koehl., *Εὐφήμου* vulg. 18) *ἐρώμενον*] Koehl. (quod voluit jam Brub., ubi *ἐρωμένον*), *ἐρωμένου* Call. et vulg. post Scult. 18) //Gen.[b] c. lemm. *φορεῦντος* post schol. *ὀρτάλιχοι* ad Vs. 12. 20) *καὶ* pro *τὸ* Gen.[b] 20) *φορέοντος* pro *φέρ.* Gen.[b] — 21) *ἐκεῖνο* M., unde male ad *τοῦτο* allatum. 28) *τὸ φέροντος προσποίηται* P.

τοῦ τοὺς πλοκάμους φοροῦντος, ἤγουν ἐνδυομένου καὶ περιβαλλομένου. ἴσως γὰρ ἂν φαλακρὸς ἦν, περιεβέβλητο δὲ ἀλλοτρίας τρίχας τῇ κεφαλῇ. p. 3. Gen.[b]) — *Ὅσσα μαθὼν ἀγαθός*: Ἀριστοτέλης φησὶν ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος παιδευθῆναι τὸν Ἡρακλέα, Ἡρόδωρος δὲ ὑπὸ τῶν βουκόλων Ἀμφιτρύωνος, τινὲς δὲ ὑπὸ Χείρωνος καὶ Θεστιάδου. — [Ἰστέον ὅτι] Ὕλας παῖς ἦν Θεοδάμαντος τοῦ Δρύοπος. *Μαθών*: ὁ Ἡρακλῆς. πεπαιδεῦσθαι δὲ αὐτόν φασιν οἱ μὲν ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος, οἱ δὲ ὑπὸ βουκόλων Ἀμφιτρύωνος, ⟨τινὲς δὲ ὑπὸ Χείρωνος⟩ καὶ Θεστιάδου.

Rec. (Ὕλας παῖς ἦν Θεοδάμαντος τοῦ Δρύοπος, ὃν μαθὼν Ἡρακλῆς πεπαιδεῦσθαι, ὥς τινες μέν φασιν, ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος, οἱ δὲ ὑπὸ βουκόλων Ἀμφιτρύωνος, ⟨τινὲς δὲ ὑπὸ Χείρωνος⟩ καὶ Θεστιάδου ἔσχεν ἐρώμενον, παιδεύων καὶ αὐτὸς ἔτι μᾶλλον αὐτόν. M. Gen.[a])

Vs. 10—13.

Vet. *Χωρὶς δ' οὐδέ ποκ' ἦς*: οὐδέποτε, φησίν, ὁ Ἡρακλῆς αὐτοῦ ἐχωρίζετο, οὐδὲ μεσούσης τῆς ἡμέρας οὐδὲ ταῖς ἑωθιναῖς ὥραις. — *Οὐδ' ὁπότ' ὀρτάλιχοι μινυροί*: (οὐδέποτε, φησίν, ὁ Ἡρακλῆς αὐτοῦ ἐχωρίζετο, οὔτε πρωΐ, οὔτε μεσούσης τῆς ἡμέρας, Vat. Gen.[a.b.]) οὔτε κατὰ τὸν καιρόν, καθ' ὃν οἱ νεοσσοὶ ἐν οἰκήματί τινι ὄντες ἀποβλέποιεν

9) Ἀείμνηστος. M. — Ἐγένετο ἄν, εἴπερ ἦν. M.
10) Ἄνευ τούτου. M. διακεχωρισμένος. L. — Οὐδὲ ὅτε ἦν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. M. — Ἐκινήθη. C.

---

1) τοῦ om. Gen.[b.] 2) περιβάλλετο Gen.[b.] 3) //Om. Gen.[a.b.] 5) Ἡρόδωρος] Hemsterh. et Toup. ad Vs. 56, Ἡρόδοτος vulg. 6) Θεστιάδου] Hemsterh., Θεστιάδους vulg. 6) //Gen.[b.] sine ἰστέον ὅτι. Scholium vulgo potius Hypothesi adhaeret. 7) ἦν] Gen.[b.] et Q. in Hypoth., ubi vulg. ὑπῆρχε. — Θεοδήμαντος B. et ante Crisp., Θεομήδοντος Gen.[b.] 7) Δρύοπος] Geel. ex SchApoll. I, 131, δρυόπου Gen.[b.], δρυτόμου Hypoth., cf. lin. 11. 7) μαθὼν ὁ lemmate non distincto Gen.[b.], quorum loco οὗ ἤρα Hypoth. 8) δὲ et μὲν om. Gen.[b.], ubi φησι. 10) Θεστιάδα Q. 11) Ὕλλας Gen.[a.] — Θεοδήμαντος codd. 11) Δρύοπος] δρυόπου M.[2], δρυόμου M.[3.4.], δρυομένου Gen.[a.] 12) Ῥαδαμάνθους Gen.[a.] 14) Θεστιάδος codd. 15) αὐτὸν om. Gen.[a.] 17) //Om. Gen.[a.b.] 18) Verba οὐδὲ μεσούσης seqq. extant etiam in *r. 19) //Gen.[a.b.], ille cum veriore lemmate χωρὶς δ' οὐδέποτ' ἦς. — οὔθ' ὁπ. ὀρτ. Gen.[b.] 21) τῆς om. Gen.[a.] 21) κατὰ] add. M. Gen.[a.] — 24) διακεχωρισμένοι cod.

εἰς τὴν κοίτην, πτερυσσομένης τῆς μητρὸς καὶ λοιπὸν ἀναχωρούσης, τὴν τελευταίαν ἐκδεχόμενοι τροφήν. — Ὀρτάλιχοι δὲ νεοσσοὶ μικροί, μηδέπω πετόμενοι. μινυροὶ δὲ ἀντὶ τοῦ μινυρίζοντες καὶ λεπτῇ φωνῇ θρηνοῦντες. — ⟨Σεισαμένας πτερὰ⟩ μητρός: πτερυσσομένης, ὅπως ὑπὸ τὰς πτέρυγας λάβῃ τοὺς νεοσσούς. — Πέτευρον δὲ σανίδιον λεπτὸν καὶ τεταμένον, ᾧ καὶ εἰς τοὺς ὀρόφους ἀντὶ κεράμων πολλοὶ χρῶνται. οἱ δὲ αἰθαλόεν πέτευρον τὴν δοκὸν λέγουσιν, ὡς καὶ Ὅμηρος·

αὐτοὶ δ' αἰθαλόεντας ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.

τινὲς δέ φασιν αἰθαλόεν εἰπεῖν τὸ πέτευρον διὰ τὸ αἴτιον εἶναι αἰθάλης. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι λίαν (διὰ τὴν λεπτότητα M. Gen.[a.]) οὕτως αὐτὸ ἔφη.

Rec. (Ἄλλως. Ἀλλ' ὁμοῦ ἀεὶ [οὐδέποτε] ἦν. ἤγουν οὐδὲ ὅτε [ἦν] τὸ μέσον ἡμέρας ὁρμήσῃ· τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὴν τοῦ ἡλίου κίνησιν. *M. Gen.[a.]) — (Οὐδ' ὁπότ' ὀρτάλιχοι:

11. 12) Οὔτε πρωῒ οὔτε ἐν ἑσπέρᾳ ἀπελείπετο αὐτοῦ Ἡρακλῆς. r. — Οὔτε ὅτε ἡ Ἡμέρα ὑπὸ γῆν οὖσα ἀνέρχεται εἰς τὸ Διὸς οἴκημα, ἤγουν τὸν οὐρανόν. M. — [Ἐκ Διός:] ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. r. — Οἱ τρωγλῖται. M. στρουθοί. r. — Μικροί, μινυρίζοντες. M. — Ὅταν ὁρῶσι πρὸς τὸν κοῖτον ἐρχομένης τῆς μητρὸς καὶ σεισαμένης τὰ πτερά, φερούσης δὲ αὐτοῖς τροφήν. *r. — Βλέπουσι, ἤγουν πρὸς κοίτην ἔρχονται. r.

13) Ἀναπτερυσσομένης, ὅπως ὑπὸ τὰς πτέρυγας λάβῃ τὰ νεοσσά. M. — Καπνώδει. 6. ξηρῷ ἢ λεπτῷ. M. μεμελανωμένῳ. P. — Πεταύρῳ, ὀρόφῳ. M. σανίδι. r. [Πετάλῳ:] σανιδίῳ. L. rec. P. γράφεται καὶ πηταύρῳ. L.

---

1) τὴν om. Gen.[a.] 1) περιτυσσομένης Gen.[b.], περιπτυσσομένης 3. In M. Q. pro πτερ. seqq. leguntur: ἀνακουφιζομένης τὰ πτερὰ τῆς μητρός, ὡς ὑπ' αὐτὰ τούτους δεξομένης, Gen.[a.] desinit in κοίτην ἀνακουφιζομένη. 2) δεχόμενοι Gen.[b.] 2) //Gen.[a.b.] sine δέ, Gen.[a.] post SchRec., Gen.[b.] post Θεστιάδου pag. 355. 10. 3) οἱ μικροὶ v. οἱ Q. Gen.[a.] 3) μηδέπω] Q., μηδέποτε Gen.[a.] vulg. — τῆς (om. Gen.[a.]) πτήσεως ἀρξάμενοι Q. Gen.[a.] 5) //Gen.[b.] ante schol. praec., cui vulgo μητρὸς πτ. etc. male adhaerent. 5) πτερυσσομένης] Gen.[b.], ut conj. Geelius, περιπτυσσομένης vulg. 6) //Gen.[a.b.] — πέταυρον sine δὲ Gen.[a.] 6) σανίδα Gen.[b.] 7) ὡς pro ᾧ καὶ Gen.[a.b.], εἰς et ἀντὶ κερ. πολλοὶ om. Gen.[a.] 7) κεράμων] Can. Gen.[b.], κεραμίων vulg. 8) οἱ δὲ … μεγάροιο in M. Gen.[a.] post sequentia leguntur. — εἰ δὲ αἰθολόεν πέταυρον Gen.[a.] 10) ἀνὰ ῥῶγας] Phav. vulg., ἀναρῶγας Gen.[b.] Call., ἀναῤῥῶγας Brub. et ante Heins., ἀναρώσας Can. 11) δὲ om. Gen.[b.], αἰθ. δὲ ἢ διὰ mediis omissis Gen.[a.] 13) οὕτως αὐτὸ ἔφη om. M. Gen.[a.] Phav. 13) φασι Gen.[b.] 14) Scholia hoc et sequens in Gen.[a.] leguntur ante SchVet. ὀρτάλιχοι. — οὐδέποτε … ἡμέρας ex M. non afferuntur. 15) ὁρμήσοι M. — 21) κοῖτον] Wart., οἶκον cod.

ἤγουν ὅτε ἑσπέρα καταλάβῃ καὶ οἱ τρωγλῖται ὑπὸ ταῖς καλιαῖς εἰσέρχονται ταῖς ἐν τοῖς τῶν ἀνθρώπων οἰκήμασιν οὔσαις. *M. Gen.[a])

Vs. 1—14.

Rec. [Τὸ δὲ πᾶν ἔχει οὕτω μέχρι τοῦ αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων.] πάλιν ὁ λόγος πρὸς τὸν Νικίαν φίλον ὄντα τοῦ Θεοκρίτου. φησὶ γὰρ ὁ Θεόκριτος πρὸς αὐτόν, ὅτι, ὡς ἐδοκοῦμεν ὦ Νικία, οὐχ ἕνεκα ἡμῶν μόνων ἐγέννησε τὸν Ἔρωτα ὁ θεός, ᾧτινι ἐγένετο τέκνον· οὐχ ἡμῖν μόνοις τὸ καλὸν φαίνεται καλὸν εἶναι, οἵτινες θνητοί ἐσμεν καὶ σήμερον ὁρῶμεν, αὔριον δ' οὐχ ὁρῶμεν, τουτέστι σήμερον ζῶμεν, αὔριον δὲ τεθνηξόμεθα· ἀλλὰ καὶ ὁ Ἡρακλῆς ὁ χαλκεοκάρδιος, τουτέστιν ὁ στερρός, υἱὸς τοῦ Ἀμφιτρύωνος, ὅστις, ὁ Ἡρακλῆς, ἀπέκτεινε τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα, δεδούλωτο τῷ Ἔρωτι. ἠράσθη γὰρ παιδὸς τοῦ χαρίεντος Ὕλα, τοῦ φέροντος πλόκαμον, τουτέστι τοῦ ἔχοντος τὰς τρίχας πεπλεγμένας, καὶ ἐδίδαξεν αὐτόν, τὸν Ὕλαν, ὁ Ἡρακλῆς, πάντα τὰ πρὸς ὠφέλειαν, ὡς καὶ πατὴρ διδάξειεν ἂν τὸν ἑαυτοῦ παῖδα· ἐκεῖνα δηλονότι ἐδίδαξεν αὐτόν, ὅσα αὐτός, ὁ Ἡρακλῆς, μαθὼν ἀγαθὸς ἐγένετο ⟨καὶ ἀοίδιμος,⟩ τουτέστιν ἐπαινετός. ἐς τοσοῦτον δὲ δεδούλωτο ὁ Ἡρακλῆς τῷ ἔρωτι τοῦ παιδός, ὥστε οὐδέποτε ἦν χωρὶς αὐτοῦ, τουτέστι κεχωρισμένος, ἀλλὰ διὰ παντὸς συνῆν καὶ ὡμίλει αὐτῷ — τοῦτο γὰρ δίδωσιν ὁ λόγος τῷ μηδέποτε ἀφίστασθαι τοῦ παιδός, μήτε τῷ μέσῳ τοῦ ἤματος, τουτέστι τῇ μεσημβρίᾳ, μήτε ὁπότε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος — τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀνατρέχει ἡ λεύκιππος Ἠὼς ἐς τὸ δῶμα τοῦ Διός, τουτέστιν ἡ ἐπὶ λευκῶν ἵππων ὀχουμένη — μήτε ὁπότε ὄρνις τις νεοσσοὺς ἐνθουσιάζοντας πρὸς τὴν κοίτην τοῦ ἡλίου δύνοντος, ἐπὶ ξύλου καθημένη καὶ τὰ πτερὰ αὐτοῖς περιβαλοῦσα σκέπει καὶ περιθάλπει. οὕτω πεπαίδευτο ὁ παῖς αὐτῷ κατὰ θυμόν, τουτέστι κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρέσκειαν.

14) [Ὡς:] οὕτως. M. — Κατὰ ψυχήν. M. κατὰ τὴν οἰκείαν βούλησιν. L. P. — Ἠσκημένος. r. πεφιλημένος. M. ὅπως ὁ παῖς ⟨ὑπ'⟩ αὐτοῦ δεδιδαγμένος εἴη. L. P. — [Εἴη:] ἦν. M.

---

1) ἤγουν om. M. 2) τῶν om. M. 5) //Om. Gen.[a.b.] 8) μόνων] μόνον vulg. 20) τοσοῦτο Kiessl. 23) ὁμίλει ante Xyl. 28) ἐνθουσιάζοντας] ἔχουσα καὶ ὄντας vulg. 29) αὐτοῖς] Jacobs., αὐτῆς vulg. 29) περιβαλοῦσα] περιβαλλοῦσα ante Xyl., περιβάλλουσα vulg.

Vs. 15.

Vet. *Αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων*: ἀντὶ τοῦ αὐτόθεν· ὡς παραυτόθεν ἐκ νεότητος καλῶς ἕλκων καὶ κατὰ μηδὲν ἐλαττούμενος μηδὲ ἐλλείπων ἀνὴρ γένοιτο. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἐκ νέου εἰθισμένων καλῶς ἕλκειν.

Rec. (*Αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων*: ἤγουν καλῶς ἐν αὐτῷ διερχόμενος καὶ διαβιβάζων τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν τῶν ἐκ νέου εἰθισμένων καλῶς ἕλκειν. *M. Gen.[a])

Vs. 20.

Vet. *Μιδεάτιδος*: Μίδεια πόλις Ἄργους· οἱ δὲ κώμην αὐτήν φασιν. Ἀργεία δὲ καὶ ἡ Ἀλκμήνη.

Vs. 21.

Rec. (*Ἀργώ*: διὰ τὸ ἐν Ἄργει ἢ ὑπὸ Ἄργου τινὸς κατασκευασθῆναι, ἢ διὰ τὸ ταχεῖαν εἶναι κατ' ἀντίφρασιν. M. Q. Gen.[a])

Vs. 22.

Vet. *Ἄτις Κυανεᾶν*: Καρύστιος ὁ Περγαμηνός φησι

15) *Καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἕλκων αὐτον ἐπαίδευσεν ἐν τῇ ἑαυτοῦ ὠφελείᾳ, ἵνα ἀποβαίη εἰς ἀληθινὸν ἄνδρα ὁ Ὕλας.* *r. — [*Αὐτῷ*:] *ἤγουν ἐν τῇ ἑαυτοῦ ὠφελείᾳ.* r. — [*Ἕλκων*:] *ἑλκόμενος.* 6. Q. *παιδοτριβούμενος. λείπει δὲ τὸ ὅπως.* L. P. *ὑπ' αὐτοῦ διδαχθείς.* r. — *Ἀπέβη ἄν.* M.

16) *Εἰς τὸ δέρμα.* M.

17) *Οὗτοι.* M.

18) *Προκεκριμένοι.* L. M. — *Παρ' ὧν ἦν βοήθειά τις.* L. P.

19) *Ὁ καρτερικὸς καὶ γενναῖος.* M. — [*Ἰαολκόν*:] *ὄνομα πόλεως, ἡ λεγομένη Μαγνησία.* L. P. Q. *τὴν Κολχίαν ἢ τὴν Μαγνησίαν.* M.

20) *Τῆς ἐκ Μιδέας κώμης Ἄργους.* M. *ἥτις Ἀλκμήνη ην ἐκ τῆς Μιδέας πόλεως.* r. — *Τῆς ἡρωικῆς.* M.

21) *Εἰσήρχετο.* M. — *Εὐκάθεδρον.* M.

---

2) //Gen.[b] — *αὐτόθεν*] Duebn., *αὐτόθι* vulg. — *ὡς παραυτόθεν*] *ὥσπερ αὐτόθεν* vulg., *ὅσπερ αὐ.* Gen.[b] 3) *καλὸς* Gen.[b] 7) *τῶν βοῶν* om. M. 10) //Gen.[b] sine lemmate. — *Μίδεια*] *Μίδηα* Gen.[b], *Μίδεα* vulg. 11) *ἡ* om. Gen.[b] 13) //Gen.[a] post schol. *Συνδρομάδων* Vs. 22. 14) *κατὰ* M. Q. 17) //Gen.[b] sine lemmate, ubi hoc scholium et sequens extrema hujus idyllii sunt. — *Καρύστριος* Gen.[b] — 25) *ἦν*] *ἡ* codd. 30) *Μιδέας πόλ.*] Wart., *Μηδέας πολ.* cod.

Κυανέας μὲν ὑπὸ ἀνθρώπων, ὑπὸ δὲ θεῶν Φόρκου πύλας κεκλῆσθαι· Τιμοσθένης δέ φησιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὡσεὶ στάδιον εἶναι νησίδιον σκοπελῶδες, καλεῖσθαι δὲ τὰς τούτου ἄκρας Κυανέας. — Συνδρομάδων: (συνδρομάδας λέγει τὰς Κυανέας πέτρας Gen.[a]) *διὰ τὸ συντρέχειν ἀλλήλαις καὶ συνέρχεσθαι καὶ συνθραύειν τὰς διαπερώσας ναῦς. μόνην δὲ τὴν Ἀργώ φασι προνοίᾳ τῆς Ἀθηνᾶς διαβεβηκέναι. ἦν δὲ πεπρωμένον ταῖς συμπληγάσι πέτραις, ὡς εἰ διαβαίη τις μία ναῦς αὐτὰς ἀβλαβῶς,* [*καὶ τὰς μετὰ ταῦτα μηδέν τι πάσχειν δεινὸν*] *ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου στῆναι· διὸ καὶ ἔστησαν τῆς Ἀργοῦς διαβάσης.*

Vs. 24.

Vet. Βαθὺν δ' ἐσέδραμον Φᾶσιν: Φᾶσις ποταμὸς καὶ πόλις ὁμώνυμος ἐν Κόλχοις, παρ' ἣν Ἕλληνες, Μιλησίων ἄποικοι.

Vs. 25—28.

Vet. Ἀντέλλοντι Πελειάδες: περὶ ἀνατολήν, φησί, τῶν Πελειάδων ἤρξαντο στέλλεσθαι τὸν πλοῦν καὶ ἀνάγεσθαι οἱ ἥρωες εἰς Κόλχους. ἐστὶ δὲ ὁ καιρὸς ἀρχομένου τοῦ θέρους, διὸ καὶ ἐπήγαγε τετραμμένου εἴαρος, τουτέστι λήξαντος. — Ἄλλως. Αἱ Πελειάδες, φησὶ Καλλίμαχος, τῆς βασιλίσσης τῶν Ἀμαζόνων ἦσαν θυγατέρες, αἳ Πελειάδες

22) *Μελαινῶν πετρῶν.* M. *τὰς συμπληγάδας πέτρας φησίν.* L. P. — *Ἐπλησίασε.* M. — *Συμπληγάδων.* M.

23) *Καὶ διεξήλασε.* P. *διέβη ταύτας ἐν τῇ ταχυτῆτι, ἢ τὸ μέγα λαῖτμα.* M.

24) *Αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα: λαῖτμα τὸ πέλαγος ἢ τὸ τῆς θαλάσσης πλάτος.* *L. *P. *ὥσπερ διέρχεται κῦμα.* M. *τὴν μεγάλην θάλασσαν.* M. — *Αἱ πέτραι.* M. *τὰ παραθαλάσσια σκύβαλα.* r.

25) *Ἀκρώρειαι.* 6. *τὰ ἄκρα τῶν ορῶν.* Q. *τὰ ὄρη.* M. *τὰ ἔσχατα μέρη τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν πεδίων.* L. *τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατιὰς ἔλεγον.* r.

---

1) *Φόρκου*] Meinekius ad Menand. p. 141, *Ὅρκου* vulg. 4) //Gen.[a.b.], ille sine lemmate. 6) *καὶ συνδράνειν* Gen.[b.] 6) *διαπεραιουμένας* Gen.[a.] 7) *τῆς Ἀθ.* om. Gen.[a.] 8) *πέτραις* om. Gen.[a.] 8) *εἰ διέλθοι* Gen.[a.] 8) *μία*] 3. Gen.[b.], *ἅπαξ* vulg., om. Gen.[a.] 9) Circumscripta om. Gen.[a.b.] 10) *ἐξ ἐκείνου* seqq.] 3. Gen.[a.b.] (sed *διελθούσης* Gen.[a.], *ἔστη γῆς* pro *ἔστησαν* et *διαβάσας* Gen.[b.]), *ἐξ ἐκ. οὖν τοῦ χρ., ἀφ' οὗ ἡ Ἀργὼ διέβη, ἔστησαν τῆς συνδρομῆς* vulg. 13) //Gen.[a.b.] sine lemmate, hic post schol. Vs. 39. 17) //Gen.[a.b.] post schol. praec. c. lemm. *Πελειάδες* Gen.[b.], *Πλειάδες* Gen.[a.] 20) *ἐπάγει* et *ἔαρος* Gen.[a.] 21) //Om. Gen.[a.b.]

προσηγορεύθησαν. πρῶτον δ' αὗται χορείαν καὶ παννυχίδα συνεστήσαντο παρθενεύουσαι. ὁ δὲ νοῦς· καθ' ὃν, φησί, καιρὸν ἀνατέλλουσιν αἱ Πλειάδες θάλλει τε πᾶσα γῆ ταῖς βοτάναις τοῦ ἔαρος, τηνικαῦτα τοῦ ἀπόπλου ἐφρόντιζον. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν Πλειάδων εἰσὶ ταῦτα· Κοκκυμώ, Γλαυκία, Πρῶτις, Παρθενία, Μαῖα, Στονυχία, Λαμπαδώ. — Θεῖος ἄωτος: τὸ ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων, οἷον οἱ πρῶτοι τῶν ἡρώων. — (*Ἄωτος:* Gen.[a]) *τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων. εἴρηται δὲ ἄωτος ἀπὸ τοῦ ἄειν, ὅ ἐστι πνεῖν καὶ ὀδωδέναι.*

Vs. 30.

Vet. *Εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο: καθωρμίσθησαν ἐν τῇ Προποντίδι κατὰ τὴν Κίον, τὴν νῦν καλουμένην Προῦσαν, ἔνθα τὰ κατὰ τὸν Ὕλαν· ἢ ἔνθα καὶ Ἡρακλῆς ἀπὸ τῶν ἡρώων κατελείφθη. — Ἔνθα Κιανῶν αὔλακας: εἰς τὸν τόπον τῶν Κιανῶν. Κιανοὶ γὰρ οἱ τὴν Κίον οἰκοῦντες, ἥτις νῦν καλεῖται Προῦσα ἀπὸ τοῦ τῶν Βιθυνῶν βασιλέως Προυσίου. Κίος δὲ ἀπὸ Κίου τοῦ υἱοῦ Ὀλύμπου, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος ὁ Ὄλυμπος.*

Rec. (*Ἔνθα Κιανῶν: τῶν τὴν Κίον οἰκούντων, τὴν νῦν καλουμένην Προῦσαν.* Gen.[a])

26) *Λήξαντος τοῦ ἔαρος.* L. P. *παυσαμένου τοῦ ἔαρος.* M.
28) *Βαθεῖαν.* M. — *Εἰσελθόντες.* M. *καθεσθέντες.* C.
29) *Ἤτοι τρεῖς ἡμέρας πνέοντος τοῦ νότου.* *L. *P.
30) *Τὴν εἰς τὸν λιμένα καταγωγὴν ἐποίησαν.* M. — *Τῶν περὶ τὴν Κίον ἀνθρώπων.* L. P. *κόλπος Κίου.* 6.
31) *Σχίζουσι* 6. *πλατύνουσι.* C. *σπουδαίως σύρουσι.* L. rec. P.
32) *Σύνδυο.* 6. *κατὰ συζυγίαν.* C. M. *ζυγὸν ἡ καθέδρα. ζυγοὶ παρὰ Ἡροδότῳ καθέδραι.* r. — *Ἤγουν σύνδυο εἰς τὰ περὶ τροφὴν ἠσχολοῦντο.* p. Vat. L. — *Ἐνήργουν.* 6. L. M. *ἐποίουν.* L. M.
33) *Ἤγουν κατὰ τὸ μεσημέριον.* M. Q. — *Κατέστρωσαν, ἐποίησαν.* M. — *Κοίτην.* M. *ταπεινὴ κλίνη.* r.

5) *Γλαυκία*] ante Scult., *Πλαυκία* vulg. 6) *Λαμπαθὼ* Reisk. seqq. 6) //Om. Gen.[a.b.] 7) *ἡρώων*] conj. Duebn., cf. lin. 8., *ἀνθῶν* vulg. 8) //Gen.[a.b.] post schol. *Πελειάδες.* — *ἤτοι τὸ ἀπ.* Gen.[a.] 9) *καὶ εἴρ. ἄωτος* Gen.[b.], om. Gen.[a.] 9) *ὅ ἐστι*] Gen.[a.b.], *ἤγουν* vulg. 11) //Gen.[b.] c. lemm. *ἔνθα Κιανῶν.* — *καθ' ὁρμ.* ante Brub., *καθορμ.* vulg. ante Kiessl., *καθωρμισθῆσαν* Gen.[b.] 14) *κατέλειφθεν* Gen.[b.] 14) //Om. Gen.[a.b.] 15) *κυανῶν· κυανοὶ* ante Brub. 16) *Βιθυνῶν*] Toup. et Wart., *Ἀθηνῶν* vulg., *Κιανῶν* Brub. mg. 19) *Κίαν* cod. — 21) *λήξαντος*] *ἄρξαντος* codd. — *παυσομένου* cod. 28) *τὸ λεγόμενον* pro *ἤγουν* L. — *τροφὴν*] Wart. II p. 351, *τρυφὴν* codd.

Vs. 34.

Vet. *Στιβάδεσσιν ὄνειαρ*: ἤγουν ταῖς κοίταις ὠφέλεια, παρ᾽ ὅσον ἐποίουν τὰς στιβάδας ἐκ τῆς ἐν τῷ λειμῶνι φυομένης ὕλης. στιβάδα δὲ καλοῦσι τὴν ἐξ ὕλης χορτώδη κατάστρωσιν.

Vs. 15—35.

Rec. Ἄλλως. *Αὐτῷ δ᾽ εὖ ἕλκων*: τὸ πᾶν μέχρι τοῦ *ἔνθα βούτομον ὀξὺ βαθὺ δὲ τάμον κύπειρον* ἔχει οὕτως. ἀγόμενος δὲ ὁ παῖς αὐτῷ τῷ Ἡρακλεῖ, ἵνα ἀποβαίη εἰς ἀληθινὸν ἄνδρα, τουτέστιν ἀνδρεῖος ἀναφανείη, μὴ ψευδόμενος τὴν ἑαυτοῦ φύσιν δηλονότι. ἀλλ᾽ ὅτε ὁ Ἰάσων ἔπλει εἰς τὸ χρύσεον δέρμα, ὁ υἱὸς τοῦ Αἴσονος, συνέπλεον δὲ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων, ἐκλελεγμένοι ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, οἵτινες ἦσαν ὠφέλιμοι — τοῦτο γάρ ἐστι τὸ *ὦν ὄφελός τι* — ἀφίκετο καὶ ὁ Ἡρακλῆς ὁ υἱὸς τῆς Ἀλκμήνης τῆς Μιδεάτιδος τῆς ἡρωίνης ὁ ταλαεργός, τουτέστιν ὁ καρτερικός, ἐς τὴν πόλιν τὴν Ἰαολκὸν τὴν ἀφνειάν, τουτέστι τὴν πλουσίαν· σὺν αὐτῷ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ καὶ ὁ Ὕλας εἰσέβαινεν εἰς τὴν νῆα τὴν Ἀργὼ τὴν εὔεδρον καὶ εὐκάθεδρον, ἥτις, ἡ Ἀργὼ ναῦς δηλονότι, οὐχ ἥψατο τῶν πετρῶν τῶν μελαινῶν τῶν συνδρομάδων, τουτέστι τῶν συγκροτουμένων πρὸς ἀλλήλας, ἀλλὰ διέδραμεν αὐτὰς καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Φᾶσιν ποταμὸν τὸν βαθύν, ὥσπερ ἀετὸς διαπερᾷ τὴν θάλατταν. ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ καιροῦ ἔμειναν αἱ χοιράδες, ⟨τουτέστιν αἱ⟩ πέτραι, ἀκίνητοι. *Ἆμος δ᾽ ἀντέλλοντι Πελειάδες*: τότε δὲ ἐμνήσθησαν οἱ Ἀργοναῦται πλεύσεως, λέγω τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων — τοῦτο γάρ ἐστι τὸ *θεῖος ἄωτος* — ὅτε αἱ Πλειάδες ἀνατέλλουσιν. ἀνατέλλουσι δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔαρος, ὅτε καὶ τὰ ζῷά εἰσιν ἀπολελυμένα πρὸς νομάς· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ *ἐσχατιαὶ ἄρνα νέον βόσκοντι*.

34) *Τόπος λιβαδιαῖος*. M. — *Προέκειτο*. M. — *Ταῖς κοίταις ὄφελος*. M. *ἐπιτήδειον εἰς στρωμνήν*. L. P.

35) [*Βούτομον*:] *εἶδος χόρτου*. 6. L. *πάπυρον, τὸ κοινῶς ῥαγάζιον*. M. — [*Κύπειρον*:] *τὴν κοινῶς κύπεριν*. M.

---

2) //Om. Gen.[a.b.] 4) *στιβάδας* ante Reisk. 7) //Om. Gen.[a.b.] 8) *ἔνθα* et *βαθὺ δὲ τάμον*] ante Heins., *ἔνθεν* et *βαθὺν δ᾽ ἐτάμοντο* vulg. 25) *ἤγουν* supplere maluit Geelius. — 34) In r. est gl. Suid. *βούτομον* (*φυλλάριον* pro *φυτ.*)

καὶ δὴ ἐπιβάντες τῆς Ἀργοῦς — τοῦτο γὰρ ἡ ναῦς ὠνομάζετο — νότου λαμπροῦ πνέοντος μέχρι τρίτης ἡμέρας εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἵκοντο. ἐντὸς δὲ τῆς Προποντίδος ὥρμησαν εἰς τὸν τόπον τῶν Κιανῶν, ἐν ᾧ οἱ βόες ἀροτριοῦντες εὐρεῖαν τὴν αὔλακα ποιοῦσι καὶ κατατρίβουσι τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ — ἔστι δὲ τὸ ὅλον περίφρασις. Κίος δὲ πόλις πρὸς τὴν ἕω κειμένη τῆς Προποντίδος· οἱ δὲ τὴν Κίον οἰκοῦντες Κιανοί. ἐκβάντες δέ, τῆς νηὸς δηλονότι, σύνδυο δεῖπνον ἐπονοῦντο ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δείλης. κοίτην δὲ ἐποιήσαντο μίαν πολλοί. προέκειτο γὰρ αὐτοῖς λειμών, ὅστις ἦν ὠφέλεια τῶν στρωμνῶν, ἐξ οὗτινος λειμῶνος ἔκοψαν βούτομον ὀξὺ καὶ κύπειρον.

Vs. 36—44.

Rec. *Κῶχετο Ὕλλας ὁ ξανθός: ὁ νοῦς· καὶ ὁ Ὕλας ὁ ξανθὸς ἐπορεύθη κομίσων ὕδωρ ἐπιδείπνιον ἕνεκα τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ στερροῦ Τελαμῶνος καὶ ἐμβριθοῦς τὴν ψυχὴν ἢ ἀκαμποῦς καὶ σκληροῦ — τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀστεμφεῖ, οἱονεὶ ἀστρεφεῖ — οἵτινες κοινὴν ἐποιοῦντο τράπεζαν. ᾤχετο δὲ ὁ Ὕλας κρατῶν ξίφος σιδηροῦν. ταχέως δὲ κρήνην εἶδεν ἔν τινι χώρῳ κοίλῳ καὶ οἱονεὶ καθημένῳ· παραπεφύκασι δὲ ταύτῃ βοτάναι πολλαί, λέγω θρύα, χελιδόνιον μέλαν καὶ ἀδίαντον χλωρὸν καὶ σέλινα θαλερὰ καὶ ἄγρωστις ἡ τεινομένη ἅμα καὶ ἑλισσομένη. μέσον δὲ τῆς κρήνης αἱ Νύμφαι ἐχόρευον — τοῦτο γάρ ἐστι τὸ χόρον ἀρτίζοντο — λέγω αἱ Νύμφαι αἱ μηδέπω τῷ ὕπνῳ δουλεύουσαι, αἱ φοβεραὶ τοῖς ἀγροίκοις θεαί.*

Vs. 40.

Vet. *Θρία πολλά: θρίον κυρίως τὸ τῆς συκῆς φύλλον*

36) Ὁ ὡραῖος. M. — Ἐπὶ τῷ δείπνῳ. M. — *ΟΙΣΩΝ*: σύναπτε ἐνταῦθα τὸ χάλκεον ἄγγος ἔχων. *M. *Q.

37) Ἰσχυρῷ, ἀμετακινήτῳ. M. ἀνδρείῳ. C.

38) [Οἳ *μίαν*:] διὰ μέσου. 6. ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Τελαμὼν καὶ ὁ Ὕλας. L. — Εὐωχοῦντο, εἶχον. M.

39) *ΕΓΧΟΣ*: ἄγγος ἀπὸ τοῦ ἐγχεῖσθαι ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ. *L. *P. — Ταχέως. C. ἴσως. M.

---

6) *Κίος ... Προπ.*] *Κίος δὲ π. τῆς Πρ.* ἢ *Κίος δὲ πόλις πρὸς τ. ἕω κειμένη* vulg. 8) *ἐπονοῦντο*] *ἐποιν.* ante Brub., *ἐποιοῦντο* vulg. 12) *καὶ* om. ante Heins. 14) //Om. Gen.[a. b.] 16) *στεροῦ* ante Brub. 19) *οἶδεν* ante Heins. 21) *θρύα*] ante Heins., *θρία* vulg. 28) //Gen.[a. b.], hic post *κολλητζίδαν* pag. 364. 9., uterque sine lemmate.

παρὰ τὸ εἰς τρία διεσχισμένον εἶναι, τρίον καὶ θρίον. ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ θρίαμβος ὠνόμασται. οἱ γὰρ παλαιοὶ προπομπὴν ποιοῦντες φύλλα συκῆς ἐκρέμων τῇ προπομπῇ καὶ ἔβαινον.

Vs. 41.

Vet. Κυάνεόν τε χελιδώνιον: φυτάριόν ἐστι πλατύφυλλον, μέλαν ὡς ἡ χελιδών· ⟨ἢ⟩ ὃ ἅμα τῷ φανῆναι τὴν χελιδόνα ἀνθεῖ. — Ἀδίαντον: βότανον ἐστὶν ἀεὶ [καὶ διαπαντὸς] ἄβροχον. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἀ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ διαίνω τὸ βρέχω, ἤγουν τὸ μηδόλως βρεχόμενον διὰ τὸ εἶναι ὀρθόν τι καὶ ὀξὺ καὶ γλίσχρον. — (Καὶ τὸ ἀδίαντον δέ ἐστι διαπαντὸς ἄβροχον καὶ ταχέως ὡς ξηραινόμενον, καὶ ὕδωρ ἄν τί που ἐπιβληθῇ καὶ ἐπιχεθῇ, διολισθαίνει. p. Gen.[b.]) ἔστι δὲ ὅμοιον πηγάνῳ, τὰ φύλλα ἔχον μικρότατα καὶ μέλανα· καυλὸν δὲ οὐκ ἔχει οὐδὲ ἄνθος οὐδὲ καρπόν, ῥίζαν δὲ μόνην ἄχρηστον καὶ λεπτήν. [καλεῖται δὲ οὕτω παρὰ τὸ μὴ δεύεσθαι ὕδατι, ἐπεὶ ἐὰν ἐπιχέηται ὕδωρ ἐπὶ τῶν φύλλων οὐ μένει, ἀλλ' ὀλισθαίνει. δεῦσαι γὰρ τὸ βρέξαι.]

Rec. (Χελιδόνιον: βοτάνη τις πλατύφυλλος, μέλαινα ὡς ἡ χελιδών, ἥτις ἅμα τῷ φανῆναι τὰς χελιδόνας ἀνθεῖ καὶ τυφλωθείσας ταύτας φωτίζει ἐπιτεθεῖσα. M.) — (Ἀδίαντον: βοτάνη τις ἐν ὕδασι φύουσα ἀπὸ τοῦ ἀεὶ διαίνεσθαι καὶ βρέ-

40) Χθαμαλῷ. 6. L. P. ὁμαλῷ. C. δασεῖ. M. διύγρῳ. r. [ἐν χόρτῳ:] ἐν χλοερῷ τόπῳ. C. — [Θρία:] φύλλα. 6. M. ἤγουν βοτάναι. M. εἶδος βοτάνης. L. P.

41) Ὁ τὰς τῶν χελιδόνων κόρας τυφλωθείσας φωτίζει. Q. — Τὸ ἀκμάζον καὶ νέον. r. — [Ἀδίαντον:] βοτάνη οὕτω καλουμένη ἐν ὕδατι φύουσα. M.

---

1) περὶ τὸ Gen.[b.] 1) διησχ. Gen.[a.] 1) ἀπὸ τούτου Gen.[a.] 2) δὲ om. Gen.[a.b.] 2) ὠνομάσθη 3., om. Gen.[a.b.] 3) καὶ ἐπορεύοντο M. Gen.[a.] 5) //Gen.[b.] c. lemm. χελιδόνιον, sine ἐστι. 6) ὡς ἡ] p. et infra M., ὡσεὶ vulg., ὡς Gen.[b.] 6) ἢ ὅτι Hemsterh. 6. 7) τῇ χελιδόνι Gen.[b.] et vulg. ante Reisk. 7) //Gen.[b.] post ultimum scholium ad Vs. 22—25, quod ipsum non suo loco legitur, c. lemm. τὸ δίαντον. 7) βότανον] Gen.[b.], βοτάνη vulg. 7) καὶ διαπαντὸς om. Gen.[b.], quae verba ex sequente scholio arrepta. 8) ἄβρωτον 3. 9) μηδόλως] ante Heins., μηδ' ὅλως vulg. 10) τι] Gen.[b.] vulg., τε Reisk. seqq. 10) καὶ τὸ et δὲ om. p. 11) διὰ παντὸς p. 11) ὡς om. p. 12) ἄν τί που] ἀντὶ τοῦ Gen.[b.], αὐτῷ p. 12) ἐπιβληθὲν καὶ ἐπισχεθὲν p. 13) //Gen.[b.] sine ultimis καλεῖται seqq. 20) τὰς χελιδόνας] M.[4.], τὴν χελιδόνα M.[3.] 21) τυφλωθείσας ταύτας] M.[2.], τυφλωθεῖσαν ταύτην M.[3.4.], cf. GlQ. 21) In Gen.[a.] falsum lemma χελιδόνιον. 22) ὕδατι M.[2.] — 23) χθαλαμω 6.

χεσθαι κατὰ συγκοπήν, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄβροχος εἶναι, ὥς τινές φασίν. ἔστι δὲ ὀξεῖά τις καὶ ἰθυτενὴς ὡς ἡ ἄγρωστις καὶ λεπτή. M. Q. Gen.[a])

Vs. 42.

Vet. Εἰλιτενὴς ἄγρωστις: ἡ συνεστραμμένη, καθὸ εἰλεῖται ἐπὶ μῆκος καὶ περιπλέκεται τοῖς φυτοῖς κισσοειδῶς. ἄγρωστις δέ ἐστιν ἡ παρὰ τοῖς γεωργοῖς καλουμένη ἀγρία. — Ἄλλοι δὲ τὴν ἄγρωστίν φασιν εἶναι βοτάνην πρασοειδῆ, ἣν ἰδιωτικῶς φασὶ κολλητζίδαν. — (ΑΓΡΩΣΤΙΣ: ἡ παρὰ τοῖς γεωργοῖς καλουμένη ἀγρία· εἰλιτενὴς δὲ ὡς καὶ συνεστραμμένη καὶ εἰς μῆκος ἐκτεινομένη καὶ τοῖς φυτοῖς κισσοῦ δίκην περιπλεκομένη. M.) — (Εἰλιτενὴς ἄγρωστις: ἡ ἐν τοῖς ἕλεσι τεινομένη· ῥιζοβόλος γὰρ τῶν πολὺ διικνουμένων· πλεονασμῷ τοῦ ι. EtM. 299, 18.)

Vs. 43.

Vet. Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο: ἡτοίμαζον, εὐτρέπιζον. συνέβη, φησί, καθ' ὃν καιρὸν ὁ Ὕλας ἦλθεν ἀντλῆσαι, τὰς Νύμφας αὐτόθι χορείαν στήσασθαι.

Vs. 44.

Vet. Δειναὶ θεαὶ ⟨ἀγροιώταις⟩: παρόσον φόβον ἔσθ' ὅτε αὐτοῖς ἐγγεννῶσί τε καὶ ἐπάγουσιν, ὅθεν καὶ νυμφολήπτους τινάς φαμεν.

Rec. (Θεαὶ ἀγροιώταις: τοῖς ἐν ἀγροῖς οἰκοῦσι, φαντάζουσαι αὐτοὺς καὶ τὸν νοῦν παρατρέπουσαι. M. Gen.[a])

42) Ἥτις τείνεται εἰλουμένη. L. P. ἑλικοειδῶς ἐκτεινομένη. M. κισσοειδής. r.

43) Αἱ Νηρηίδες. M. — Ἡτοιμάζοντο. L. κατεσκεύαζον. M.

44) Ἐπανάληψις τὸ σχῆμα. M. — Ἀθάνατοι, ἄγρυπνοι. M. — Φοβεραί. L. P. χαλεπαί. M.

---

5) //Gen.[b] c. lemm. ἄγρωστις. 7) ἄγρωστις seqq.] Gen.[b], ἥτις παρὰ τ. γ. καλεῖται ἀγρία vulg. 8) //Gen.[b] post schol. ἀδίαντον Vs. 41, quod ipsum alienum locum occupavit, hoc initio: τὴν ἄγρ. ἄλλην φασὶ βοτάνην. 9) κολλητζίδα Gen.[b] 10) ὡς καὶ] καὶ ὡς cod. 13) τεινομένη] conj. Meinekius, γινομένη vulg. — τῶν πολὺ διικνουμένων] Gaisf. ex cod. P., ἡ ἐπὶ πολὺ διικνουμένη vulg. 16) //Om. Gen.[a. b.] 20) //Gen.[b.] 21) ἐγγενῶσι ante Kiessl. 22) post φαμὲν in Gen.[b.] adhaerent καὶ οἱ νυμφόληπτοι.

Vs. 45.

Vet. Ἔαρ θ' ὀρόωσα Νύχεια: ἱλαρὸν καὶ ἡδὺ βλέπουσα, ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ἔαρ τερπνότητος.

Vs. 46—50.

Rec. Ἤ τοι ὁ κοῦρος ἐπῆχε ποτῷ: ὁ μὲν δὴ νέος Ὕλας ἐπὶ τῷ ὕδατι τὸν κρωσσόν, ἤγουν τὸ ὑδροφόρον ἀγγεῖον εἶχε, τὸ πολυχώρητον, ἐπειγόμενος πληρῶσαι αὐτὸ ὕδατος. αἱ δὲ Νύμφαι ἐνεπλάκησαν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· τὰς γὰρ φρένας αὐτῶν τὰς ἁπαλὰς ἁπασῶν ὁ ἔρως περιέσχεν ἕνεκεν τοῦ παιδὸς τοῦ Ἀργείου. κατέπεσε δὲ εἰς τὸ βαθὺ ὕδωρ δίκην ἀστέρος, ὅστις πυρώδης ὢν εἰς τὴν θάλατταν κατέπεσεν ἐξαίφνης, ὅ,τι σύμβολον εὐπλοίας ἐστί.

Vet. Συμφωνεῖ δὲ τῇ ἁρπαγῇ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος καὶ Νίκανδρος. ὁ δὲ Ὄνασος ἐν τοῖς Ἀμαζονικοῖς φησὶν αὐτὸν εἰς τὴν κρήνην πεσεῖν καὶ ἀποθανεῖν. κρωσσὸς δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου ὑδροδόχου ἀγγεῖόν ἐστι, διὰ δὲ τοῦ ο μικροῦ [εἶδος] ἱματίου καὶ πύργου. — (Κρωσσὸς τὸ ἀγγεῖον μέγα, κροσσὸς δὲ ὁ τοῦ πύργου καὶ ὁ τοῦ ἱματίου μικρόν. Gen.[b])

Rec. (Κρωσσὸς τὸ ἀγγεῖον τὸ εἰς ὑδάτων μετακομιδὴν ἐπιτήδειον μέγα· κροσσὸς δὲ τὸ ἄκρον τοῦ πύργου καὶ τὸ τοῦ ἱματίου, ὅπερ οἱ κοινοὶ ἀκρόσιον λέγουσι, μικρόν. M. Gen.[a])

Vs. 51. 52.

Rec. Ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος: ἰδὼν γάρ τις αὐτὸν καταπεσόντα λέγει πρὸς τοὺς συμπλέοντας· ὦ παῖδες,

46) Ἐπέβαλε τῷ ὕδατι πολυχώρητον ὑδρίαν. L. P. — [Ἔπεικε:] ἐπέκειτο, ἐπήρειδεν, ἔκυψεν, ἐπάνω τῆς κρήνης ἔκειτο. r. — Πολυχώρητον. 6. εὐρύστομον. M. — Ἀγγεῖον, στάμνον. M.

47) Ἐνεπλάκησαν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. r. περιεπλάκησαν, ἡρμόσθησαν. M.

49) Κατέβαλεν ἑαυτόν. M.

50) [Ἀθρόος:] ἐξαίφνης. r. C. M. — Ξανθός. M. κεκαυμένος. r. — Κατέβαλεν ἑαυτόν. M.

---

2) //Gen.[a.b.] sine Νύχεια. 2) χάριεν καὶ ἱλαρὸν βλ. et κατὰ τὸ ἔαρ M. Gen.[a] 5) //Om. Gen.[a.b.] 12) ὅ,τι] ὅστις vulg. 13) //Om. Gen.[a.b.] 14) Ὄνασος] Reinesius et Koehl., Ὄνατος vulg. 17) Schol. legitur post SchVet. ad Vs. 58. 59. 19) μὲν κομιδὴν M. 20) κρώσσος δὲ Gen.[a] 21) ἀκρώσιον Gen.[a] 24) //Om. Gen.[a.b.]

μετεωρίσατε τὰ ἱστία· ὁ γὰρ ἄνεμος φορος καὶ πρὸς πλεῦσιν ἐπιτηδειότατος.

Vet. *Ἄλλως. Κουφότερ' ὦ παῖδες: εὔλυτα καὶ εὐτρεπῆ* (φησὶ M. Gen.[a]) *ποιεῖτε τὰ ἱστία (καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα τῆς νεώς* M. Gen.[a])· *οὔριον γὰρ ἐπιγενήσεται τὸ πνεῦμα, ὡς τοιούτου ὄντος σημείου, ἐπὰν πέσῃ ἀστήρ.*

Vs. 53—56.

Rec. *Νύμφαι μὲν σφετέροις: αἱ μὲν δὴ Νύμφαι τὸν Ὕλαν ἐπὶ τῶν γονάτων ἀνέχουσαι παρεψύχοντο καὶ παρεμυθοῦντο ἱλαροῖς τισι λόγοις κλαίοντα — βουκολικῶς δὲ τὸ παρεψύχοντο ὡς ἐπὶ τῶν πηγῶν. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὁ τοῦ Ἀμφιτρύωνος ἕνεκεν τοῦ παιδὸς ταρασσόμενος ἐπορεύθη, κατὰ τοὺς Σκύθας λαβὼν τὰ τόξα τὰ κυκλοτερῆ.*

Vet. *Ὤχετο Μαιωτιστί: ἤτοι Σκυθιστί. (ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὁπλιζομένων ἐν τόξοις Σκυθῶν.* M. Gen.[a]) *Μαιῶται γὰρ Σκύθαι οἱ περιοικοῦντες τὴν Μαιῶτιν λίμνην. ἐχρῆτο δὲ Ἡρακλῆς τοῖς Σκυθικοῖς τόξοις διδαχθεὶς παρά τινος Σκύθου Τευτάρου, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδωρος καὶ Καλλίμαχος.*

Vs. 57.

Rec. *Τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε: ἀντὶ τοῦ ἐχώρει. ἀπὸ τοῦ*

52) *Εὔλυτα καὶ εὐτρεπῆ.* r. — *Πετάσατε τὰ ἄρμενα. ἐπιτήδειος εἰς τὸ πλέειν ἄνεμος.* M.

54) *Εὐφραντοῖς.* M. *προσηνέσι.* C. — *Παρεμυθοῦντο. χαριέντως δὲ τοῦτο ὡς ἐπὶ πηγῆς φησίν.* *L. *P. *παρηγόρουν.* 6. C.

55) [*Ἀμφιτρυωνιάδας:*] *προσθέσει τοῦ α, πατρωνυμικόν.* r. — *Λυπούμενος.* M.

56) *Ἐπορεύθη ἀγρίως μαινόμενος.* M. — [*Μαιωτιστί:*] *ἀπὸ τοῦ μαίομαι. Σκυθιστί.* r. *ἐπὶ τοὺς Σκύθας.* C. — *Εὐέλκυστα.* M.

57) *Ἐχώρει, εἶχε.* M.

---

3) //Gen.[a] sine lemmate et Gen.[b] — *εὔλυτα καὶ* om. Gen.[a] — *εὐτρεπῆ*] M. (Gen.[b]) et Reisk. seqq., *εὐπρεπῆ* p. et ante Reisk., *ἡ τρεπὴ* Gen.[a] 4) *ὅπλα* om. Gen.[a] 5. 6) *ἑτοίμου* pro *ὡς τοιούτου* M. 6) *ἡνίκα* pro *ἐπὰν* M. Gen.[a] 8) //Om. Gen.[a.b.] 14) //Gen.[a.b.], ille hoc initio: *Μαιωτιστί, φησίν, ἤτι σκιθυστί.* Phav. habet *Μαιωτιστί: .... τόξοις.* 16) *γὰρ*] add. Gen.[b] Phav. — *Σκύθαι οἱ*] Phav., *οἱ Σκ.* Gen.[b] vulg. *τῶν περὶ τὴν Μαιώτιδα λίμνην οἰκούντων* (*οἰκύτων* Gen.[a]). *ἐχρ. γὰρ* pro *Μαιῶται* seqq. M. Gen.[a] 18) *τευτάλου* M. Gen.[b], *τοῦ ἄλου* Gen.[a], *πεταύλου* Can., *πενταύλου* Vulc. — Seqq. om. Gen.[a.b.] 18) *Ἡρόδωρος*] Toup. et Hemsterh., *Ἡρόδοτος* vulg. 20) //Om. Gen.[a.b.] — 23) *προσηνίσι* cod. 25) *προσθέσει*] Duebn., *προθεσι* cod.

χῶ τὸ χωρῶ χάδω, καὶ ἀπὸ τοῦ χάδω χανδάνω ὡς ἀπὸ τοῦ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι ἀνδάνω.

Vs. 58—60.

Rec. Τρὶς μὲν Ὕλλαν ἄϋσεν: ἐκ τρίτου μὲν ἐφώνησε τὸν Ὕλαν ὅσον ἤρυγεν, ἤγουν ἐχώρει ὁ λαιμὸς αὐτοῦ, τουτέστιν ὅσον ἠδύνατο· ἐκ τρίτου δὲ καὶ ὁ παῖς ἤκουσεν αὐτοῦ βοῶντος.

Vet. Ἀραιὴ δ' ἵκετο φωνά: οὐχ ὡς κατὰ φύσιν ἀσθενῆ φωνὴν τοῦ Ὕλα ἔχοντος, ἀλλ' ὡς ἐν βάθει ὄντος καὶ ὑπὸ τῶν Νυμφῶν κατεχομένου. — (Εἴδετο πόρρω: ἄγαν ἐγγὺς ὢν πορρώθεν ἐδόκει ἀκούειν διὰ τὸ λεπτὴν αὐτοῦ καὶ ἀμαυρὰν φέρεσθαι τὴν φωνήν. Gen.[b.])

Rec. Ἤ· λεπτὴ δὲ καὶ ἀμυδρὰ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐγένετο ἅτε ἐν τῷ ὕδατι ὄντος, καὶ ἐγγὺς ὄντος αὐτοῦ διὰ τὸ λεπτότατον τῆς φωνῆς εἴδετο πόρρω, ἤγουν ἐῴκει πόρρω εἶναι. — (Οὐχ ὡς κατὰ φύσιν ἀσθενῆ φωνὴν τοῦ Ὕλα ἔχοντος λεπτὴ ἦν ἡ φωνὴ αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἐν βυθῷ κατεχομένου ὑπὸ τῶν Νυμφῶν, διὸ καὶ ἄγαν ἐγγὺς ὢν πόρρωθεν ἐδόκει βοᾶν, μὴ ἐξικνουμένης τῆς φωνῆς αὐτοῦ καλυπτομένου τοῖς ὕδασιν. M. Gen.[a.])

Vs. 61—65.

Rec. Ὡς δ' ὁπότ' ἠυγένειος: ὁ δὲ Ἡρακλῆς τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς ἀκούων ἐκινήθη κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἂν καὶ λέων χαροπὸς ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ κοίτης ὢν καὶ πεινῶν ἀκούσας νεβροῦ φθεγξαμένης ἐπήδησεν εἰς τροφὴν ἑτοιμοτάτην. ἐκινήθη δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας τὰς ἀδιοδεύτους καὶ τετάρακτο ποθῶν τὸν παῖδα· ἐπῆλθε δὲ πολύν τινα χῶρον. — (Ὥσπερ δέ, φησίν, νεβροῦ καὶ ἐλάφου φθεγξαμένης

58) Ἀνέπνεεν· ἐρυγὴ γὰρ ἡ πνοή. L. P. ἔπνεεν. M.
60) Εἰκάζετο μακρὰν ὑπάρχειν. M.
63) Εὐωχίαν. M. τροφήν. C.

---

1) χάω pro χῶ Reisk. seqq. 2) ἠνδάνω ante Reisk. 4) //Om. Gen.[a.b.] 8) //Om. Gen.[a.b.] 10) κατεχομένου] Brub. mg. et Reisk. seqq., κατεχομένη vulg., τὸ κατέχεσθαι ὑπὸ τῶν νυμφῶν pro ὑπὸ τ. ν. κατ. 3.[1.], pro κατεχ. 3.[2.] 11) λεπτὴν] Duebn., λεπτὸν cod. 13) //Om. Gen.[a.b.] 15) Post φωνῆς ante Xyl. erat comma, qui quum punctum posuisset, Scult. εἴδετο πόρρω pro lemmate novi scholii posuit, quod Ox. seqq. in ΕΙΔ. mutilarunt. 19) ἐξακουομένης M. 19) καλυπτομένης M.[2.] 22) //Om. Gen.[a.b.] 28) φθεγξάμενος Gen.[a.]

ἀκούσας λέων εὐγένειος ὠμοφάγος ἐξέρχεται τῆς κοίτης αὐτοῦ ἐπὶ ἑτοιμοτάτην τροφήν, οὕτω καὶ Ἡρακλῆς ἀκούσας τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ἀβάτοις ἐν ὄρεσι διήρχετο τεταραγμένος, τὸν παῖδα ποθῶν. M. Gen.[a] — (*Ἀτρίπτοισι ἀκάνθαις: ἤγουν ὄρεσιν ἀκανθώδεσι,* *M. Gen.[a] *μὴ ἔχουσι τρίβον καὶ βάδισιν.* Gen.[a])

Vet. (*Ὥσπερ νεβροῦ φθεγξαμένης ἐκ κοίτης λέων ἀκούσας σπεύδει ἐπὶ τὴν ἑτοίμην τροφὴν αὐτοῦ.* Gen.[b])

Vs. 66. 67.

Rec. Σχέτλιοι οἱ φιλέοντες: ἐλεεινοὶ οἱ φιλοῦντες. καὶ γὰρ ὁ Ἡρακλῆς πολλὰ ἐκακοπάθησε πλανώμενος εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τοὺς δρυμούς· τὰ δὲ τοῦ Ἰάσονος ἐν δευτέρῳ λόγῳ ἦν αὐτῷ, τουτέστι τὸ ἀκολουθεῖν αὐτῷ οὐδὲν ἡγεῖτο. — (*Ὕστερα πάντ' ἦς: ἤγουν τὸν μὲν Ὕλαν ἐζήτει, καὶ πᾶσα ἦν αὐτῷ φρόντις τούτου, τὰ τοῦ Ἰάσονος δὲ ἐν δευτέρῳ εἶχε λόγῳ.* *M. Gen.[a])

Vs. 68—71.

Rec. Ναῦς μὲν ἄρμενα: ἡ μὲν ναῦς τὰ ἄρμενα εἶχε μετέωρα διὰ τῶν παρόντων· οἱ δὲ νέοι ἐκάθηραν τὰ ἱστία κατὰ τὸ μεσονύκτιον περιμένοντες τὸν Ἡρακλῆν. ὁ δὲ Ἡρα-

64) *Οὕτως ἐκινήθη.* C. — *Ἀβάτοις.* 6. r. M. *ἀπατήτοις.* L. P. *ἀδιοδεύτοις.* C. — *Ὄρεσιν ἀκανθώδεσι.* M. —

65) *Ἐταράσσετο.* M. — *Διήρχετο.* 6. L. P. *ἐπήρχετο.* C. *περιήρχετο.* M. — *Μακρὰ βιβάς.* r.

66) *Ἐπίκρισις τὸ σχῆμα καὶ ἐπιφώνημα.* *M. *σημείωσαι.* *r. — *Μετὰ μόχθου διῆλθεν.* M.

67) [*Ὕστερα:*] *τῷ Ἡρακλεῖ τῆς ἀναζητήσεως τοῦ Ὕλα.* L. P.

68) *Ἱστία εὐτρεπίσασα.* r. — [*Παρεόντων:*] *ἕνεκα τῶν πραγμάτων.* r.

69) *Οἱ ἔνδοξοι ἥρωες.* M. — *Ηὐτρέπιζον.* 6. L. P.

70) *Καρτεροῦντες.* M.

71) [*Χαλεπά:*] *χαλεπῶς.* C. — *Ἔτρωσεν.* M. *ἐσπάρασσεν.* L. P. *ἔξεεν.* Paris.

---

3) Post *τεταρ.* recte in M. distinctum, ante in Gen.[b] 5) *τρίβον*] Adert., *τριβὴν* cod. 10) //Om. Gen.[a.b] 13) *ἦν αὐτῷ*] ante Heins. et Reisk. seqq., *ἦν αὐτοῦ* vulg. 15) *πᾶσαν* Gen.[a] 15) *οὗτος* pro *τούτου* Gen.[a] — *Ἰάσονος*] Adert. tac., *Ἰάσωνος* codd. — *δὲ* om. Gen.[a] 18) //Om. Gen.[a.b] 19) *ἐκάθηρον* ante Reisk. — 25) *σημείωσαι* Wart., *σῆ* cod.

κλῆς ὡς μαινόμενος ἐχώρει, ὅπου οἱ πόδες αὐτὸν ἔφερον. ὁ γὰρ θεός, τουτέστιν ὁ Ἔρως, τὸ ἧπαρ αὐτοῦ ἔκοπτε. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἄμυσσεν. ἀμύσσω γὰρ τὸ διὰ ξυροῦ τὴν σάρκα τέμνω· ὅθεν καὶ ἀμυχαί, αἱ τοῦ δέρματος τομαί.

Vs. 72—74.

Rec. *Οὕτω μὲν κάλλιστος: κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὁ κάλλιστος Ὕλας ἐναρίθμιος τοῖς θεοῖς ἐγεγόνει. τὸν δὲ Ἡρακλῆν οἱ συμπλέοντες ἥρωες ἐλοιδόρουν, λέγοντες δηλονότι, λιποναύταν, διότι ἐξέλιπε τὴν Ἀργὼ τὴν τριακοντάζυγον, τουτέστι τὴν πολυκάθεδρον. — (Τριακοντάζυγον: ἤγουν ὑπερμεγέθη, τριάκοντα ἔχουσαν τῷ ἑνὶ μέρει καθέδρας, ὡς ἑξήκοντα εἶναι ἐρετῶν.* *M. Gen.[a])

Vet. (*Λιποναύταν: καθάπερ λιποτάκτην.* p. Vat. *M. Gen.[b]) — *Ἤ·* (*τριακοντάζυγον:* Gen.[b]) *τὴν τριάκοντα ἔχουσαν καθέδρας ἐρετῶν, ὡς ἑξήκοντα εἶναι τοὺς πλέοντας. — Τὸ δὲ ἠρώησεν ἀντὶ τοῦ κατέλιπεν, ἐξέφυγεν ἀπὸ τοῦ ἐρωῆσαι.*

Vs. 75.

Vet. *Πεζᾶ δ' ἐς Κόλχως: ἰδίως πεζόν φησιν ὁ Θεόκριτος τὸν Ἡρακλέα εἰς Κόλχους ἐλθεῖν· ἡ γὰρ πολλὴ κατέχει δόξα, ὅτι βουλῇ Ἥρας ὑστέρησεν Ἡρακλῆς ὑπὲρ τοῦ τὸν Ἰάσονα κατορθῶσαι μόνον δοκεῖν τὸν εἰς Κόλχους πλοῦν καὶ μὴ ἐξιδιοποιήσασθαι τὸν ἆθλον αὐτοῦ.*

72) *Μετὰ θεῶν.* C. M.
73) *Ὠνείδιζον.* L. P.
74) *Κατέλειψε.* 6. — *Πολύζυγον.* 6.
75) *Κακόξενον.* r.

---

3) *ξηροῦ* ante Heins. 6) //Om. Gen.[a.b.] 9) *λειποναύταν* vulg. 10) //Gen.[a.] post schol. Vs. 72. — *ὡς* pro *ἤγουν* M. 11) *ὑπὲρ μεγέθει* Gen.[a.] 11) *τῷ* om. Gen.[a.] 13) *λειποναυτὰν* Gen.[b.] — *ὡς* pro *καθ.* M. — *λειποτάκτην* p. M. Gen.[b.] 14) //Gen.[b.] sine *ἢ* et *τήν.* 16) //Om. Gen.[a.b.] 17) *ἐρωῆσαι*] Brub. mg., *ἀραιῶσθαι* Vulc. et ante Brub., *ἀρεῶσθαι* Brub., *ἐρεῶσθαι* Xyl., *ἐρωεῖσθαι* Heins. vulg. 19) //Gen.[a.b.], ille sine lemmate, *πεζᾶ δ' εἰς Κολχούς* Gen.[b.] 19) *ὁ Θεόκρ.* om. Gen.[a.] 20) *Κολχοὺς* M., et sic ubique. 20) *γὰρ* om. Gen.[a.] 20. 21) *πλείων δόξα κατέχει* M. Gen.[a.] 21) *βολὴ* Gen.[a.] 21) *ὑστέρισεν* M. sec. 21) *τοῦτον Ἰασῶνα* Gen.[a.] 22) *κατορθῶσαι*] M. (Gen.[b.]) et Reisk. seqq., *κατορθῶσθαι* vulg., *κατορθωμόνον* Gen.[a.] — *δοκεῖν* om. M. Gen.[a.] — *τῆς* pro *τὸν* Gen.[a.], *καὶ τὸν* Gen.[b.] 22. 23) *καὶ* (om. M.) *μὴ Ἡρακλέους δόξῃ κατόρθωμα* pro *καὶ μὴ* seqq. M. Gen.[a.]

Rec. Ἄλλως. Πεζᾶ δ' ἐς Κόλχως: ὁ δὲ Ἡρακλῆς, τῶν Ἀργοναυτῶν ἀποπλευσάντων δηλονότι, πεζῇ ἀπῆλθεν εἰς τοὺς Κόλχους καὶ εἰς τὸν Φᾶσιν τὸν ἄξενον, τουτέστι τὸν κακόξενον.

Vet. Μνασέας δὲ Κόλχους φησὶ κληθῆναι ἀπὸ Κόλχου τοῦ Φάσιδος.

Idyll. XIV.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Κυνίσκας ἔρως ἢ Θυώνιχος. προλογίζει δὲ Αἰσχίνης. — (Δωρίδι δραματικόν. M.)

(Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ο', ὧν τελευταῖος· λευκαίνων ὁ χρόνος. ποιεῖν τι δεῖ οἷς γόνυ χλωρόν. M.)

Vs. 1.

Vet. Χαίρην πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. Θ. ἀλλά τοι αὐτῶ Αἰσχίνα. Αἰ. ὡς χρόνιος. Θ. χρόνιος, τί δέ τοι τὸ μέλημα; προλέγων ὁ Αἰσχίνης χαίρειν φησὶ πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. λείπει δὲ τῷ λόγῳ τὸ γένοιτο ἢ τὸ λέγω.

Rec. (Ἀττικῶς δὲ τὸ ρην η γράφεται ὡς τὸ οἱ βασιλῆς καὶ ἱππῆς. M.)

Vs. 2—4.

Vet. Τί δέ τοι τὸ μέλημα: ὁ Θυώνιχος, οἶδα (φησὶ Gen.[b.]) κἀγώ, ὅτι βραδέως ἥκω. τίς δέ σοι (φησὶν ἡ ἐρωμένη; p.) ⟨ἢ⟩ ἡ φροντίς. (⟨οὐχ⟩ οὕτω γὰρ μέμηλε τῆς ἐρωμένης ἢ αὐτῆς τῆς φροντίδος. Ἢ ἄλλως. Τί δέ σοι τὸ μέλημα: τίς δέ σοι φροντὶς χάριν τοῦ μὴ ἰδεῖν με; Ἄλλως.

1) [Τοι αὐτό:] αὐτὸ τὸ χαίρειν ἔστω σοι. M.

2) [Χρόνιος:] ἥκεις. 23. M. — Τίς δέ σοι ἡ φροντίς; ἰδὼν δὲ αὐτὸν κατατηκόμενον τοῦτο λέγει. M.

---

1) //Om. Gen.[a.b.] 5) //Om. Gen.[a.b.] 8) Θυώνυχος Call. 16) //Gen.[b.] c. lemm. χαίρειν πολλά. — προλέγων ὁ Αἰ. χ. φησὶ πολλὰ] B. et alii, ut videtur, codices, vid. ad Hypoth. extr., sine προλέγων Gen.[b.], προλέγει ὁ Αἰ. λέγων χ. πολλὰ vulg. 18) ρην] Duebn. tac., ρῆν M.[3], χαιρῆν M.[2.] — η et bis -ῆς] M.[2.], ῆ et -ῆς M.[3.], οἱβαλῆς M.[2.] 21) // Gen.[b.] post schol. Vs. 9. hoc initio: μέλημα: οἶδα, φησί, κἀγὼ γὰρ μέμηλε mediis omissis. 22) τίς] τί vulg., cf. lin. 25. 23) ἢ ἡ] ἡ p. vulg., ἢ Piccolos, cf. p. 371. 1. 24) ἢ ἄλλως .... φροντὶς om. Gen.[b.] — 27) τί cod.

Μέλημα: ἢ ἡ βραδυτής, ἢ ἡ φροντίς, ἢ ἡ ἐρωμένη. κάλλιον τὸ ἡ φροντίς, ἵν᾽ ᾖ ἀπὸ τοῦ Θυωνίχου τὸ λεγόμενον· χρόνιος μὲν ἦλθον ἐγώ, σὺ δὲ περὶ τίνων φροντίζων ἔοικας εἶναι σύννους; p. Gen.[b]) — Ὁ ἐρώμενός φησι· *πράσσομες οὐχ ὡς λῶστα*, ἤγουν οὐ κατὰ γνώμην. — *Ταῦτ᾽ ἄρα λεπτός*: διὰ τοῦτο λεπτὸς ἐγένου ὦ Αἰσχίνη, καὶ ὁ μύσταξ οὗτος πολὺς ὢν ἐκ τῶν φροντίδων οὐκ ἔτυχεν ἐπιμελείας. (ἔτι δὲ ἡ κόμη σου αὐχμηρὰ καὶ ἀτημέλητος. Ἄλλως. Ὁ πρίν, φησί, λεπτὸς μύσταξ διὰ τὸ συχνάκις κείρεσθαι νῦν πολὺς διὰ τὸ ἀτημέλητος εἶναι καὶ ἄκαρτος. p. M. Gen.[b]) — *Αὐαλέοι δὲ κίκινοι*: ἀντὶ τοῦ κομῶντί σοι τὸ γένειον καὶ οἱ κίκιννοι κατάξηροί εἰσιν, ὡς διὰ τὴν λύπην καὶ τὸ κείρεσθαι παραιτουμένῳ.

Vs. 5. 6.

Vet. *Τοιοῦτος πρώαν τὶς ἀφίκετο Πυθαγοριστάς*: τοιοῦτός τις ἧκεν Ἀθήνηθεν εἰς Σικελίαν πρὸ τούτου ἐπαγγελλόμενος Πυθαγορικὸν δόγμα. τινὲς δέ φασι τοῦτο λέγειν εἰς Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, ἀκούσαντες αὐτὸν ἐξ Ἰταλίας διαβῆναι εἰς Σικελίαν συνταξόμενον Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ. διαφέρουσι δὲ Πυθαγορικοὶ τῶν Πυθαγοριστῶν, ὅτι οἱ μὲν Πυθαγορικοὶ πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τοῦ σώματος, οἱ δὲ Πυθαγορισταὶ ὑπεσταλμένῃ καὶ αὐχμηρᾷ διαίτῃ χρῶνται. τινὲς δὲ Πυθαγοριστὰς λέγουσι τοὺς ἀποδεχομένους τὰ Πυθαγόρου, μὴ ὄντας δὲ τῆς ἐκείνου διαίτης, Πυθαγορικοὺς δὲ τοὺς οὕτω φρονοῦντας ὡς ἐκεῖνος καὶ κατὰ Πυθαγόραν

3) Οὐ λίαν καλῶς. M.
4) Ξηροί. 6. — Βόστρυχοι. 6. αἱ τρίχες. 23. τῆς σῆς κεφαλῆς αἱ τρίχες. M.
5) Πρὸ τῆς χθὲς ἦλθεν ἐν ἡμῖν. M. — Τὸν Πλάτωνα λέγει. r.

---

1) ἢ primum om. p., ἢ tertium Gen.[b] 2) δὲ pro τὸ ἡ p. 3) ἐλθὼν Gen.[b] 3) τινῶν Gen.[b] 4) //Om. Gen.[b] 5) //Gen.[b] omissis lemmate et διὰ τοῦτο post schol. *μέλημα* Vs. 2. 6) *Αἰσχίνη*] Gen.[b], *Αἰσχίνα* vulg. 8) ἔτι δὲ] Gen.[b], ἔτι τε p., καὶ M., ubi καὶ ἡ κόμη .... ἀτημ. post sequentia leguntur. 8) ὁ om. Gen.[b], φησὶ om. p., ὁ μύσταξ φησὶν ὁ πρ. λ. sine ἄλλως M. 10) καὶ ἄκαρτος] Gen.[b], ut correxit Piccolos, καὶ ἄκαρπος p., om. M. 10) //Gen.[b] post schol. *Θηλάζοντα* ad Vs. 15. 11) *κικῖνοι* Gen.[b] 12) κίκιννοι] Duebn., κίκινοι Gaisf., κικῖνοι vulg. 15) //Gen.[b] c. lemm. *πρώαν τις*. 17) τοῦτον Can. 18) διὰ τὸν Πλ. M. 18) ἐξ Ἰταλίας] M., quod Geelius flagitaverat, ἐν Ἰταλίᾳ vulg. 22) ὑπεσταλμένῃ] περισταλμένῃ Gen.[b], περιεσταλμένῃ vulg. 24) διαίτης] Hemsterh., δόξης M. vulg. 25) ἐκείνους et Πυθαγόρας Gen.[b]

διαιτωμένους. ἐλέγετο δὲ ὁ Πλάτων τὸν Πυθαγόραν οὕτως ἀποδέχεσθαι ὡς καί τινα νομίζεσθαι λέγειν ἐξ αὐτοῦ, ὥστε Πυθαγοριστὴν τὸν Πλάτωνα εἰρῆσθαι. τῶν δὲ Πυθαγόρου οἱ μὲν ἦσαν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι, οἵπερ ἐκαλοῦντο σεβαστικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ ἀνθρώπινα, οἵπερ ἐκαλοῦντο πολιτικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα τὰ γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικά, οἵπερ ἐκαλοῦντο μαθηματικοί. τούτων οὖν οἱ μὲν αὐτῷ συγγενόμενοι τῷ Πυθαγόρᾳ ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί, οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ Πυθαγόρειοι· οἱ δὲ ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταὶ Πυθαγορισταί. — (Πυθαγορικὸς καὶ Πυθαγοριστὴς διαφέρει· καὶ Πυθαγορικὸς μέν ἐστιν ὁ τοῦ Πυθαγόρου ἔχων τὰ ἰδιώματα καὶ τοὺς τρόπους, Πυθαγοριστὴς δὲ ὁ τὰ τοῦ Πυθαγόρου ποθῶν, πλὴν μὴ κατ' ἐκεῖνον ὢν μηδὲ τὰ ἐκείνου ποιῶν. ἐνταῦθα δὲ Πυθαγοριστὴν τινὲς τὸν Σιμιχίδα, ἕτεροι δὲ τὸν Πλάτωνά φασιν. ἐλέγετο δὲ ὁ Πλάτων τὸν Πυθαγόραν οὕτως ἀποδέχεσθαι ὡς καί τινα νομίζεσθαι λέγειν ἐξ αὐτοῦ, ὥστε τὸν Πλάτωνα Πυθαγοριστὴν εἰρῆσθαι. ἕτεροι δὲ ἐναντία περὶ τοῦ Πυθαγορικοῦ καὶ Πυθαγοριστοῦ λέγουσιν. Gen.[b])

Vs. 7.

Vet. *Ἤρατο μὰν καὶ τῆνος ἐμὶν δοκεῖ: ἐμοί, φησί, δοκεῖ ὅτι λιμώττων ἤρατο καὶ ἐκεῖνος, ἤγουν ἐπεθύμει, ὀπτοῦ ἀλεύρου, ὅθεν ὠχρός τις ἦν.*

Vs. 8. 9.

Vet. *Παίσδεις ὠγάθ' ἔχων: Ἀττικῶς τὸ ἔχων παρέλκει. ἀντὶ τοῦ σὺ μὲν παίζεις, ἐμὲ δὲ ἡ χαρίεσσα Κυνίσκα*

7) *Ἤγουν ἀδυνάτου πράγματος.* M. *οἷον πτωχός. ἐλίμωττεν.* r.
8) *Ἔχων Ἀττικῶς.* r. — *Ἡ γυνή μου.* r.

1) *ἔλεγε δὲ τὸ ὁ Πλ.* Gen.[b] Ante *ἐλέγετο* in M. leguntur *Πυθαγορίους δὲ τοὺς τῶν Πυθαγορικῶν μαθητάς.* 2. 3) *ὥστε* seqq. om. M., *τὸν Πυθ. Πλ.* Gen.[b] 3) *τῶν δὲ Πυθ.* seqq. extant in Vita Pythagorae Phot. Bibl. cod. CCXLIX. p. 1313, Suid. s. v. *Πυθαγόρας* extr., Eudoc. p. 368. 8) *συγγινόμενοι* Gen.[b] 9) *Πυθαγόριοι* Gen.[b] et ante Heins. 9) *ἔξωθεν ζηλωταὶ*] p. Can. Gen.[b] ut Phot. et Suid., *ἔξω ζητηταὶ* vulg. et Eudocia. 10) Schol. legitur post schol. *Λεπτός* Vs. 3, quod ipsum non suo loco. 10. 11) *Πυθαγορικὸς* bis] Duebn., *Πυθαγορικτὴς* cod. 14) *Πυθαγορικτὴν* cod. 17) *Πυθαγορικτὴν* cod. 18) *Πυθαγορικοῦ*] *-ικτοῦ* cod. 21) //Om. Gen.[b] 25) //Gen.[b] c. lemm. *παίζεις ἔχων.* 25) *παρέλκον* Gen.[b] 26) *ἀντὶ τοῦ*] Gen.[b], *ἤγουν* vulg. 26) *χαρίεσσα* om. Gen.[b]

ἐκμαίνει (ἐρῶντα αὐτῆς. Gen.[b.]). — (*Λασῶ δὲ μανείς*: ἔοικα δὲ λανθάνειν ἐμαυτὸν εἰς μανίαν πεσών· ὀλίγον δὲ τὸ μεταξύ ἐστι καὶ ἀκαριαῖον τοῦ πάντα με κατασχεθῆναι τῷ πάθει τῆς μανίας. ἢ οὕτω· p. Gen.[b.]) *λασῶ δὲ μανείς ποκα*: λανθάνω πως, φησίν, ἐμαυτὸν εἰς μανίαν ἐμπεσών· εἶτα [διὰ μέσου] τὸ *θρὶξ ἀναμέσον*, τουτέστιν ὀλίγον δέ ἐστι τὸ μεταξὺ τοῦ μὴ πάντα με μανῆναι.

Vs. 10.

Vet. *Ἄσυχα ὀξύς*: (ἤγουν Gen.[b.]) ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ τοῦ σιωπᾶν ὀξυνόμενος. — Ἢ· ὅτι μανιώδης εἶ ἠρέμα, οἷον ἔχεις τι καὶ ὀξύτητος· οὐ γὰρ πάντῃ σιωπηλὸς ὑπάρχεις. — (Ἢ· ὃς οὐ πάντῃ σιωπηλὸς ὑπάρχεις, ἀλλ' ἔχεις τι καὶ ὀξύτητος. Gen.[b.]) — (Ἢ· *Ἄσυχα ὀξύς*: ἀντὶ τοῦ αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἔσω λυπούμενος καὶ τηκόμενος ἐν ἡσυχίᾳ καὶ μὴ ἐν φανερῷ. p. Gen.[b.])

Vs. 11.

Vet. *Ὅμως δ' εἶπον τί τὸ καινόν*: ἀλλ' ὅμως εἰπέ μοι, τί τὸ νεώτερον.

Rec. Ἢ ⟨*τὸ καῖνον*:⟩ τὸ πρᾶγμα τὸ λυποῦν σε.

Vs. 12—14.

Vet. *Ὠργεῖος κἠγών*: διηγεῖται τὴν τῆς μανίας ὑπό-

9) *Λαθεῖν μέλλω ἐμαυτὸν ἐκμανείς*. M. — [*Ποκα*:] ἄρα. M. — Ὡς εἰς τρίχα ἦλθον· ἤγουν ὀλίγον ἐστὶ τὸ μέσον τοῦ μανῆναί με. M. — [*Θρίξ*:] ἤγουν ὀλίγον, παροιμιακῶς. r.

10) *Καὶ ὀξύχολος*· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἡσυχάζοντες, ὀξύχολοι. M.

11) [*Ἐθέλων*:] γίνεσθαι δηλονότι. M. — [*Κατὰ καιρόν*:] ἐγκαίρως. M. — [*Τὸ καίνον*:] τὸ λυποῦν σε. 23.

12) [*Θεσσαλός*:] ἐπίθετον. r. — Ὁ τοὺς ἵππους ἐλαύνων ὡς στρατιώτης. M.

---

3) *με*] Duebn., *μοι* codd., cf. lin. 7. et GlM. 3. 4) *τῆς μανίας* om. p. 4) //Gen.[b.] Lemm. om. p., ut videtur, et Gen.[b.] 5) *πως*] *πῶς* p. Gen.[b.], om. vulg. — *φησὶν* om. p. Gen.[b.] 6) *ἀναμέσον*] add. Gen.[b.] — *τουτέστιν*] Gen.[b.], *ἤγουν* vulg. 6) *ὀλίγον*] Gen.[b.], *ὀλίγου* vulg. — *δέ ἐστι*] p. Gen.[b.], *δέεται* vulg. 7) *μὴ*] add. p. Gen.[b.] — *πάντα*] Gen.[b.], *πάντῃ* p. vulg., cf. lin. 3. 9) //Gen.[b.], ubi scholia ad h. v. post scholl. Vs. 22. — *ἄσυχα*] *ἄσυχα* Gen.[b.], *ἄσυχος*, Call. 10) //Om. Gen.[b.] 10) *ἠρέμα* ante Heins. 17) //Om. Gen.[b.] 19) //Om. Gen.[b.] 21) //p. Gen.[b.] c. lemm. *ὠργεῖος*.

θεσιν. (*τὸ δὲ Ἀργεῖος τινὲς ὄνομα κύριόν φασι καὶ οὐκ ἐθνικόν· τὸ δὲ Θεσσαλὸς ἄντικρυς ἐπίθετον· ἐπάγει γὰρ τὸ Ἄπις.* ⟨*Καὶ ὁ Θεσσαλός:*⟩ *ἀντὶ τοῦ ὁ ἐκ Θετταλίας Ἄπις καὶ ὁ στρατιώτης Κλεόνικος εἱστιῶντο τὴν εὐωχίαν σὺν ἐμοί, ἐμοῦ παρασκευάζοντος.* p. Gen.[b])

Vs. 15. 16.

Vet. (*Θηλάζοντα τε χοῖρον: οὐ τὸν θηλάζοντα παῖδα, ἀλλὰ τὸν θηλαζόμενον χοῖρον· ἐνεργητικὸν γὰρ ἀντὶ παθητικοῦ.* p. Gen.[b]) — *Ἀνῶξα δὲ Βύβλινον αὐτοῖς: οἶνον δηλονότι· Θρᾳκικόν,* [*ἢ*] *οὕτω καλουμένης τῆς ἀμπέλου ἐπὶ τῆς Θρᾴκης.* — (*Ὡς ἀπὸ λανῶ:* Gen.[b]) *παλαιὸν μὲν ὄντα ὡς τεσσάρων ἐτῶν, ἀνίσχυρον δὲ πρὸς τὸ μὴ διοχλῆσαι τῷ πίνοντι· σχεδὸν γὰρ* [*τότε*] *ἐδόκει* (⟨*τουτέστι*⟩ *παραχρῆμα καὶ πρὸ βραχέος* Gen.[b]) *ἠντλῆσθαι τῆς ληνοῦ.* — (*Ἄλλως. Ἀφθόνως, ὡς τὸν ἀπὸ ληνοῦ πλήθοντος ῥέοντα εἶναι, οὗ διὰ τὸ θολερὸν ἔτι καταφρονοῦμεν.* p. Gen.[b])

Vs. 17.

Vet. Βολβός τις κολχίας ἐξηρέθη: εἶδος βοτάνης Κολχικῆς ὁμοίας κρομμύῳ.

Rec. (*Τοῦ Τρικλινίου. Οἱ γράφοντες Κολχίας ἀγνοοῦσι τὸ μέτρον. ἔστι δέ, ὥς φασι, βολβὸς εἶδος βοτάνης Κολχικῆς ὁμοίας κρομμύῳ. ἐμοὶ δὲ τὸν οἶνον λέγειν δοκεῖ. εἰσὶ γὰρ καὶ κοχλίαι τοιαύτην οἴνου χροιὰν ἔχοντες, ἤγουν κόκ-*

13) *Εὐωχούμεθα· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν.* M.

14) *Εἰς τὸν οἶκόν μου.* 6. *ἐν τῇ ἡμετέρᾳ οἰκίᾳ.* M. *ἐν τόπῳ.* r. — *Τεμὼν εἰς μέλη παρέθηκα νεοσσοὺς ὄρνεις.* M.

15) *Νεογνὸν δελφάκιον.* M. — *Οἶνον δηλονότι, ἀπὸ Βύβλου νήσου.* M.

16) *Χρόνων.* M. — *Ἤγουν ὅμοιον ὄντα νέῳ οἴνῳ διὰ τὸ ἐρυθρόν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ νέοι οἶνοι.* M.

---

1) *Ἀργεῖον* p. 2) *καὶ* pro *γὰρ* Gen.[b] 3) *Θεσσαλίας Ἄπις* Gen.[b] In utroque codice ante *ἀντὶ* nulla distinctio. 4) *εἱστίων* Gen.[b] 4. 5) *ὁμοῦ παρασκευάζοντες* codd. 7) *τε χοῖρον* et *παῖδα* om. p. 8) *ἀντὶ τοῦ* Gen.[b] 9) //Om. Gen.[b] 10) Distinctionem post *δηλ.* addidi. — *ἐπὶ*] *ἀπὸ* vulg. 11) //Gen.[b] — *ὡς*] *καὶ* vulg., om. Gen.[b] 13) *τότε* om. Gen.[b] 14) *παραβραχέως* cod. 14) *ἠντλῆσθαι*] Gen.[b], *ἀντλεῖσθαι* vulg. 15) *οὐ* Gen.[b] 18) //Om. Gen.[b] Extat schol. in *p. 19) *Κολχικῆς*] *p. et infra Tricl. hoc loco, *Κολχικῷ* vulg. post *κρομμύῳ.* 20) *ἢ* pro *οἱ* M.[2] 23) *καὶ* om. M.[2]

κινον ἢ κερασόχροον· καὶ διὰ τοῦτο νῦν τὸν οἶνον βολβὸν κοχλίαν εἶπεν. M.)

Vs. 18. 19.

Vet. Ἤδη δὲ προϊόντος ἔδοξ' ἐπιχεῖσθ' ἄκρατον ᾧτινος ἤθελ' ἕκαστος: [ἤγουν] ἤδη δὲ προκόπτοντος τοῦ πότου ἔδοξεν ἡμῖν ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον, ἤτοι λείβειν καὶ ἐπισπένδειν· οὕτω γὰρ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς συμποσίοις, ἄκρατον λείβειν καὶ ὀνομάζειν τινὰς ἐρωμένους ἢ φίλους καὶ ἐναποχεῖν τῇ γῇ (ἐκ τοῦ οἴνου M.) καὶ φθέγγεσθαι τῶν φιλτάτων τὰ ὀνόματα. — Ἔδει μόνον ᾧτινος εἰπεῖν: ἔδει δέ, φησί, μόνον εἰπεῖν, οὗ χάριν ὁ οἶνος ἐχεῖτο.

Vs. 20. 21.

Vet. Ἄμμες μὲν φωνεῦντες: ἡμεῖς μὲν ὀνομάζοντες ἕνα ἕκαστος ἐπίνομεν. — (Ἡ δὲ πίνουσα οὐκ ἐφώνει καθὼς ἡμεῖς παρόντος ἐμοῦ. Gen.[b]) — Ἃ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ: αὕτη δέ, ἡ Κυνίσκα δηλονότι, [οὐκ ἔπιε] παρόντος ἐμοῦ οὐδὲ ἀποκρίσεως με ἠξίωσεν ἐν τῷ ἐπιχεῖσθαι αὐτῇ

17) [Βολβός:] ἤγουν οἶνος. M. βολβοὺς τὰ λεγόμενα ὕδνα, ἅτινα τὴν γῆν σκάπτοντες εὑρίσκουσιν οἱ ἄνθρωποι. r. — Βολβός, καὶ ὕδνον, Κολχίας, ἤτοι Λαζικός, ἤγουν μέγας, ἀνεσπάσθη ἐκ τῆς γῆς· οὗτινος ὕδνου ὁ ποτὸς ἐστὶν ἡδύς. r. ὅμοιος τοῖς Κολχικοῖς βολβοῖς. *r. ἐκ Κόλχου. r. Κολχίας ἀπὸ τῆς Κολχικῆς. r. Κολχικὴ ἡ Λαζική. *r. [Κοχλίας:] κόκκινος. M. — Ἐξεβλήθη. M. — Ἤγουν ἡδέως ἐπίνομεν. M.

18) Εἰς τέλος τοῦ πότου ἐρχομένου. M. τοῦ οἴνου. D. — Ἤγουν φιλοτησίαν ποιήσασθαι, ἣν κοινῶς φασι σδράβιτζαν. M.

19) [Ὧτινος:] χάριν. D: οὗ χάριν ὁ οἶνος ἐχεῖτο. r. οὗτινος ἤρα εἰπεῖν. M.

20) Ἡμεῖς μὲν φωνοῦντες ἀλλήλοις χαίρειν· οὕτω γὰρ εἰώθασι ποιεῖν. M. — Ὡς ἐδόκει ἡμῖν. M.

---

4) //Gen.[b] c. lemm. ἤδη δὲ προϊόντος sine ἤγουν et omissis, ut videtur, τοῦ πότου ἔδοξεν. 6) ποτοῦ vulg. — λείβειν] λαμβάνειν vulg. Item mox. 7) ἐν τοῖς .... ἐναποχεῖν om. Gen.[b] 8) τοὺς pro τινὰς M. 8) ἐναποχεῖν] p., ἀποχεῖν M., ἐπιχεῖν vulg. 9) τῶν φιλαύτων ὀνόματα p.[1], τὸ τοῦ φιλουμένου ὄνομα M. 10) //M. Gen.[b] hujus scholii sola ultima habent οὗ χ. ὁ οἶ. ἐχ., praecedenti scholio adhaerentia, item p., ut videtur. 13) //Om. Gen.[b] 14) ἕκαστος] Duebn., ἕκαστον cod. 14) ἡ δὲ πίνουσα] ἢ ἡδὺ πίνουσιν cod. 15) //Gen.[b] hoc initio ἃ δ' οὐδέν: ἡ δὲ ἐμοῦ παρόντος, φησίν, οὐδὲ ἀποκρ. ἠξ. ἐμέ. — 18) βολβὸς cod. Haec sunt ex SchArist. Nub. 188, cf. Phav. 20) Λαζικὸς] ἀλαζονικὸς cod. 22) Κολχικῆς] κόλχης cod. — Λαζικὴ] ἀλαζονικὴ cod.

κυάθους. τίνα οὖν με ἔχειν δοκεῖς διάθεσιν τοιαῦτα πάσχοντα;

Vs. 22—24.

(*Ἔπειτα, φησί, σιγώσης αὐτῆς ἔπαιξέ τις εἰς αὐτὴν εἰπών·* Gen.b) *οὐ φθεγξεῖ; λύκον εἶδες. τοῦτο δὲ ἀμφιβόλως εἴρηται, ἢ ὅτι Λύκου ἐρᾷ ἡ Κυνίσκα, ἢ ὅτι, καθὸ οἱ ὀφθέντες ἄφνω ὑπὸ λύκου δοκοῦσιν ἄφωνοι γίνεσθαι, οὕτω **** δὲ ἐναντίως εἶπεν, οὐχὶ „μήποτε ὑπὸ λύκου ὤφθης", ἀλλὰ „μήτι λύκον εἶδες." — Ἔπαιξέ τις ὡς σοφὸς εἶπεν: ἡ Κυνίσκα, φησί, εἶπε πρὸς τὸν εἰς αὐτὴν παίξαντα, ὡς σοφός τις, καὶ ἅμα ταῦτα εἰποῦσα καὶ μνησθεῖσα τοῦ Λύκου οὕτως ἐφλέγετο ὡς καὶ λύχνον εὐκόλως ἀπ' αὐτῆς ἅψαι.* — (*Ἔπαιξέ τις: πρὸς τὴν Κυνίσκαν, ἤγουν·* Gen.b *οὐ φθεγξῇ, οὐ λαλήσεις. λύκον εἶδες, ὡς σοφὸς εἶπεν, ἤγουν ὡς ὁ παροιμιαστὴς ἐφθέγξατο.* p. Gen.b) — (*Λάβα τῶ γείτονος: τοῦ Λύκου φησὶν ἐρᾶν τὴν Κυνίσκαν διὰ τὸ κάλλος αὐτοῦ· Λάβαν δέ τινά φησι τὸν αὐτοῦ πατέρα ἀπὸ τοῦ παραλαμβάνεσθαι ἐκεῖσε τὴν Αἰσχίνου γυναῖκα.* Gen.b)

Rec. (*Τρικλινίου. Ἐπάϊξέ τις: εὕρηται καὶ ἔπαιξέ τις, καὶ εἰ καλόν, σκοπεῖν δεῖ. οὕτω γὰρ τοῦτο λέγουσιν, ὅτι σιωπώσης τῆς Κυνίσκας ἔπαιξέ τις εἰς αὐτὴν εἰπὼν οὐ φθεγξῇ, ἤγουν οὐ λαλήσεις. λύκον εἶδες, ὡς σοφὸς εἶπεν, ἤγουν ὡς ὁ παροιμιαστὴς ἐφθέγξατο. καὶ ἔφη· οὕτω τοῦ Λύκου δηλονότι ἐρᾷ, ὥστε καὶ φλεγομένης τῷ ἔρωτι εὐ-*

21) *Ἡ Κυνίσκα οὐδὲν ἐφώνει, καθὼς ἡμεῖς.* M. *Κυνίσκα οὐδὲν ἔπινεν, ⟨ἢ⟩ ἔλεξεν.* r.

22. 23) [*Φθεγξῇ:*] *τι περὶ τούτου.* M. — [*Λύκον εἶδες:*] *διὰ τοῦτο οὐ φθέγγῃ.* M. — [*Ἐπάϊξε:*] *συνίζησις. ὥρμησεν, ἦλθε καὶ ἔφη.* M. — *Καὶ ἔφη ἐκείνη, ὡς σοφὸς οὗτος εἶπεν.* r. *ὡς, ⟨ἤγουν⟩ λίαν [ὁ] σοφὸς οὗτος εἶπεν, ἐν καιρῷ δηλονότι.* r. — [*Τις:*] *τῶν φίλων εὐωχουμένων ξένων.* D. — [*Εἶπε:*] *ἡ Κυνίσκα.* D. — [*Κῆφα:*] *η Κυνίσκη.* r. — *Κατ' εἰρωνείαν· ἤγουν οὐδὲ φῶς ἀπ' αὐτῆς λάβῃς εἰς λύχνον τὸ φαυλότατον, ὃς αὐτὴν βούλῃ λαβεῖν.* M.

---

1) *δοκεῖς ἔχειν διάθεσις ταῦτα* Gen.b 5) //Gen.b, ubi *φθεγξῇ*. 5) *δὲ*] add. Gen.b 6) *ἢ καθὸ* Gen.b 8) *οὕτω*] Gen.b, *οὗτος* vulg. 8) *ἔναντι* Gen.b 9) //Gen.b sine *ἔπαιξέ τις*. 10) *εἶπε*] add. Gen.b, ubi deinceps *πρὸς αὐτὸν τὸν εἰς αὐτὴν παίζοντα*. 12) *εὐκόλως* om. Gen.b 16) Schol. extat post schol. Vs. 41. 16) *τοῦ Λύκου*] *τοῦ Λάβα* cod., *Λύκον τοῦ Λάβα* conj. Adertus. 17) *Λάβα* cod. 25) *ἐρᾶν* M.2 — 32) *εὐοχούντων* (λ superscr.) cod. 34) *βούλῃ*] *βου* cod., *βούλεται* Gail.

κόλως ἂν ἀπ' αὐτῆς καὶ λύχνον ἅψαις. παροιμία δέ ἐστι τὸ λύκον εἶδες, ὅτι οἱ λύκον ἰδόντες δοκοῦσιν ἄφωνοι γίνεσθαι. ἐμοὶ δὲ τὸ ἐπάϊξέ τις κρεῖττον εἶναι δοκεῖ, οὕτως· ἐπάϊξεν, ἤγουν ὥρμησε καὶ ἦλθέ τις καὶ ἔφη· εὐκόλως ἂν ἀπ' αὐτῆς καὶ λύχνον ἅψαις, ἤγουν οὐδὲ φῶς ἀπ' αὐτῆς εἰς λύχνον λάβῃς τὸ φαυλότατον, ὃς αὐτὴν βούλῃ λαβεῖν. τὸ δὲ ὡς σοφὸς εἶπε διὰ μέσου εἴρηται, ἤγουν ὡς φρόνιμος τοῦτο ἔφη. ἔστι γάρ, ἔφη, Λύκος τις υἱὸς τοῦ Λάβα, ὅς ἐστιν αὐτῆς ἐραστής. τὸ δὲ οὐ φθεγξῇ λύκον εἶδες πρὸς τὸ τίνα νοῦν ἔχειν με ἐδόκεις ἀποδίδοται. M.)

Vs. 26—28.

Vet. (Κλύμενον — ἔρωτα: ἐξάκουστον. Vulc.) — (Τοῦτο δι' ὠτός: παρηκηκόειν δέ, φησί, πρότερον περὶ τοῦ ἐρᾶν αὐτὴν τοῦ Λύκου, ἀλλ' ἡσύχως, διόπερ οὐκ ἐξήτασα. Gen.[b]) — Μάταν ἐς ἄνδρα γενειῶν: τουτέστι ματαιοπώγων ὑπάρχων, οἷον μάτην ἀνδρὸς πώγωνα ἔχων διὰ τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ ἀνδρὸς γνώμῃ.

Rec. (Τρικλινίου. Ἐπεί, φησί, τοιαῦτα πάσχων οὐκ ἠρεύνων οὐδὲ ἐφρόντιζον, μάτην ἀνέφυσα γένεια καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἀφικόμην. M.)

Vs. 31—33.

Vet. (Θεσσαλικόν τι μέλισμα: οἷον Αἰολικήν τινα

24) Καὶ τότε ἐγὼ ἔλεξα ἐρυθριῶσαν αὐτὴν ἰδών. r. — Ἐστὶν ὁ ταύτης ἐρώμενος. M.

25) Μακρός. M. — Μαλακὸς ὡς γυναικώδης. M.

26) Ἤγουν τούτου. M. — Τὸν ἔνδοξον. F. M. ἐξάκουστον. D. F. M. — Ἐδαμάζετο ἡ Κυνίσκα. M. — [Τῆνον:] μέγαν. D.

27) Ἤγουν ἀκουστὸν ἐγένετο. M.

28) Ἠρεύνησα περὶ τούτου. M.

29) Ἐν πλείστῳ μέρει τῆς πόσεως. M. ἐν ἄκρῳ μέθης. r.

30) [Λαρισσαῖος:] ὁ Θεσσαλός· ἐκεῖ γὰρ ἡ Λάρισσα πόλις. M. ἀοιδός. r. — [Ἆιδεν:] ἔπαιζε. πρὸς ἐχθρόν. r.

31) Ὁ Θετταλοὶ ᾄδουσιν. M. — [Μέλισμα:] ᾠδήν τινα. M. — Ἤγουν κακόφρων ἦν, ὅτι τούτου ἐμνήσθη. M. ὢν κακόφρων, ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ. r.

---

6) βούλῃ] Bast., βούλεται Gail., βου (λ superscr.) cod. 13) Schol. extat post schol. Λάβα Vs. 27, quod ipsum non suo loco. 15) //Gen.[b], ubi μάτην. 16) ἔχων om. Gen.[b] 17) τῇ τοῦ ἀ. p.[1] Gen.[b] — γνώμῃ] Geel., ῥώμῃ vulg., ἐρωμένῃ p. 22) Αἰολικὴν] αἰολικὸν Gen.[b], αἰόλον p. — 35) αὐτὴ cod.

ᾠδὴν ᾔδεν, ὢν κακόφρων, ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ. p. Gen.[b.]) — (Ἐξαπίνης: ἡ δὲ Κυνίσκα, φησίν, ἀκούσασα οὕτως ἐξαπίνης ἔκλαιεν ὡς κόρη τοῦ τῆς μητρὸς κόλπου ἐπιθυμήσασα. Gen.[b.])

Vs. 34—36.

Vet. Τᾶμος ἐγὼ τόν, ἴσης: τότε ἐγὼ ἰδὼν αὐτὴν (φησὶ Gen.[b.]) κλαίουσαν, οἷόν με σὺ Θυώνιχε γινώσκεις ὀργίλον πυγμαῖς τὴν σιαγόνα αὐτῆς ἔπαισα. κόρρην γὰρ τὴν γνάθον καὶ σιαγόνα (φασὶν M. Gen.[b.]) οἱ Ἀττικοὶ (ἀπὸ ⟨τοῦ⟩ κόρση τροπῇ τοῦ σ εἰς ῥ. Gen.[b.]) — (Ἀνείρυσα δὲ πέπλως: ἀντὶ τοῦ ἀνέστειλα καὶ ἐγύμνωσα, καὶ οὕτω δείρας ἐξέβαλον. ἢ ὅτι ἡ Κυνίσκα, φησί, πληγεῖσα καὶ τοὺς πέπλους ἀνελκύσασα ὠκέως διὰ τῶν θυρῶν ἀνέδραμεν. p. M. Gen.[b.])

Vs. 38.

Vet. Τήνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι: ἐκείνῳ, φησί, τῷ Λύκῳ, τὰ ῥέοντά σου δάκρυα μῆλα πίπτει, τουτέστιν ἔρως καὶ ἐπιθυμία. μήλοις γὰρ εἴκαζον τοὺς ἔρωτας διὰ τὴν περὶ αὐτοὺς καλλονήν. (ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησίν· ὢ μάλοισιν ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι. M.)

32) Σύντονον ἢ τρυφερώτερον, ὡς καὶ τὸ τέρεν δάκρυ παρ' Ὁμήρῳ. M.

34) Ὅντινα, ἐμέ, γινώσκεις οἷός εἰμι, δηλονότι ὀργίλος. M. — Οἶδας. D. — Τὰς σιαγόνας, ἢ τὰς μήνιγγας. p.

35) Ἔτυψα, συνέτριψα. M. — [Αὖθις:] ἔτυψα. M. — [Ἀναρύσασα:] ἀνήλκυσα. M.

36) Ἤγουν ταχέως. M. — Τὸ ἐμὸν κακόν. M. — [Οὔ τοι ἀρέσκω:] λέγων [σοι. ἐγώ]· τοῦτο πρὸς τὸ ἤλασα. M.

37) Ὑποκάρδιος, ἐκ καρδίας φιλούμενος. M. πάρεστι. D.

38) Εὔφραινε. M. — Τὰ σὰ δάκρυα μάλα ῥέουσι ἐκείνου ἕνεκα. r. — [Μᾶλα:] ἔρωτες. Vat. ὡς μῆλα καὶ ἔρωτες. D. ἡδύτητα ῥέουσι. M.

---

1) αὐτοῦ] Duebn., αὐτῆς codd. 2) Schol. adhaeret scholio Τοῦτο δι' ὠτὸς ad Vs. 27. 6) //Gen.[b.] c. lemm. τῆμος ἐγὼν τὸν ἴσαις, sine τότε ἐγώ. 7) σὺ Θ. om. Gen.[b.], ubi γιγνώσκεις. 8) πυγμαῖς et αὐτῆς] p. M. Gen.[b.], πυγμῇ et αὐτῇ vulg. 9) καὶ σιαγόνα om. Gen.[b.] 9) οἱ ἰατρικοὶ p., οἱ om. M. 10) πέπλον p. 11) δήρας Gen.[b.] 13) ταχέως et ἐξέδραμεν M. 15) //Gen.[b.] c. lemm. τήνω τὰ σὰ δάκρυα. — τῷ Λ. φησὶ sine ἐκείνῳ M. Gen.[b.] 16) τὰ δάκρυά σου μῆλα ῥέουσι M. 16) πίπτειν ante Reisk. 17) εἴκαζον] p. Gen.[b.] ut Amstel., εἰκάζουσι M., εἰκαστέον vulg. 18) τὴν — καλλονὴν] p. Gen.[b.], τὴν — κολονὴν M., τὸ — κάλλος vulg. — περὶ αὐτὸν Gen.[b.], περὶ αὐτὴν M., om. p. 18) *Idyll. VII*, 116. — 25) Gailius male verba λέγων σοι ad praecedentem glossam traxit. Voluit autem glossator οὔ τοι ἀρ. suppleto λέγων cum ἤλασα conjungi. Σοι et ἐγὼ sunt glossae ad τοι et ἀρέσκω male interjectae.

Vs. 39—41.

Vet. *Μάστακα δ' οἷα τεκνοισιν υποροφίοισι χελιδών*: οὐχ οὕτω τις χελιδὼν τροφὴν δοῦσα τοῖς νεοσσοῖς ταχέως πάλιν ὑπέστρεψεν ἐπὶ τῷ ἑτέραν κομίσαι, ὡς ἐκείνη λιποῦσα τὸν δίφρον (εἰς ὃν ἐκάθητο M.) [ἤγουν τὴν καθέδραν] (διὰ τῶν θυρῶν M. Gen.[b.]) ᾤχετο. Τὸ δὲ *μαλακᾶς* (ἀπὸ *δίφρακος* M. Gen.[b.]), παρόσον αἱ γυναῖκες μαλακῶς καθίζουσιν, καθὼς ἐν Συρακουσίαις.

Vs. 42. 43.

Vet. *Ἰθὺ δι' ἀμφιθυρου*: ηγουν εὐθύ, ἀντικρὺ τοῦ οἴκου τοῦ διθύρου. ἀμφίθυρον γὰρ καὶ δικλὶς ταὐτόν ἐστι, δηλοῖ δὲ τὸ δίθυρον. — *Ἆ πόδες ἆγον*: ὅπου οἱ πόδες ἦγον. — (Οὕτως ⟨ὡς⟩ αὐτὴν τάχος οἱ πόδες ἔφερον. εἶτα ἐπάγει τὴν παροιμίαν· *ἔβακε ταῦρος ἀν' ὕλαν.* Gen.[b.] καὶ γὰρ τοῦτο τὸ φῦλον ὕλης δραξάμενον οὐκ ἐπιστρέφεται τῶν οἴκοι, οὐδ' αὕτη ἐκδραμοῦσα ὑπέστρεψεν. p. r. M. Gen.[b]) — *Ἔβα κεν, ταῦρος ἀν' ὕλαν*: παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν μὴ

39) Οἷα χελιδὼν δέδωκε τροφὴν τοῖς τέκνοις καὶ πάλιν ταχινὴ πέτεται εἰς ἄλλην τροφήν, οὕτως ὠκυτέρα ἐκείνη ἔδραμεν ἀπὸ δίφρου. *r. — Ὥσπερ χελιδὼν πέτεται φέρουσα μάστακα. r. — [*Μάστακα*:] οἱονεὶ μεμαγμένον καὶ ἕτοιμον. M. στόματι. D. — Ὑποκάτω ὀρόφου καθημένοις. M.

40) Βρῶμα, ζωήν. M.

41) Οὕτως ἡ Κυνίσκα. D. — Κλίνης, θρόνου. M. προσκεφάλαιόν τι φορείου. D.

42) Διὰ τοῦ διθύρου· ἀμφότερα γὰρ τὸ αὐτὸ δηλοῖ. M. — Τῆς ἐχούσης δύο κλεῖδας. 6. τοιαύτη ἐστὶ θύρα. r. — Ἔφερον αὐτήν. M.

43) [*Αἶνος*:] παροιμία. D. μῦθος. 6. M. — Δή. M. — Παροιμία. οὕτω καὶ αὕτη οὐχ υπέστρεψεν. r.

---

2) //Gen.[b.] sine lemmate. 3) διδοῦσα M. Gen.[b.] 4) ὑπέστρεψεν] Gen.[b.], ὑπέστρεφεν vulg., ὑποστρέφει M. 4) ἐπὶ τῇ Gen.[b.], om. M. — ἑτέραν κομίσαι] ἕτερα κομίσαι vulg., ἑτέρᾳ οἰκίᾳ Gen.[b.], ἑτέραν λαβεῖν M. 5) ἤγ. τ. καθ. om. M. Gen.[b.] 6) τὸ δὲ *μαλ.*] M., *ὠκυτέρα μαλ.* Gen.[b.], *μαλ.* δὲ vulg. 7) ὅτι pro παρόσον M., παρόσον ὅτι Gen.[b.] — αἱ γυν. post καθίζ. Gen.[b.] 7) μαλακῶς καθίζουσιν] Gen.[b.], μαλακαῖς κάθηνται καθέδραις vulg., ἐπὶ στρωμάτων μαλακῶν καθεύδουσιν M. 8) καθὼς] Gen.[b.], ὡς vulg. — Συρακούσαις ante Reisk., αἱ Συρακούσιαι pro καθὼς ἐν Συρ. M. — *Idyll. XV*, 28. 10) //Om. Gen.[b.] 11) δικλὶς] p., δίπτυχον vulg., cf. GlM. 11) ταὐτὸ Kiessl., τὸ αὐτὸ p. 12) //Om. Gen.[b.] 13) Haec in Gen.[b.] adhaerent scholio *ἀνείρυσα* Vs. 35. 15) Haec in p. fere ut in M. legi tradit Gaisf. (potius ut in Gen.[b.]) ζῶον pro φῦλον r., ὅτι ὥσπερ ὁ ταῦρος ὕλης ἀψίμενος M. 16) οἴκων Gen.[b.] 16) οὐδ' αὕτη ἐκδρ.] οὐδ' αὐτὸν ἐνδραμοῦντα Gen.[b.], καὶ αὕτη οὖν δραμοῦσα οὐχ r., οὕτω κἀκείνη ἐκδραμοῦσα οὐχ M. 17) //Om. Gen.[b.] — 21) μεμαλαγμένον cod.

ἀναστρεφόντων διὰ τὸ τοὺς ταύρους ὕλης ἐπιλαμβανομένους ἀλήπτους εἶναι.

Vs. 44—46.

Vet. Ταὶ δ' ὀκτώ: ψηφίζει τὰς ἡμέρας, ἀφ' οὗ ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένοι εἰσί, καὶ ἀφ' οὗ οὐκ ἐκάρη κατάκρας τὰς τρίχας. — (Σάμερον ἑνδέκατον: ψηφίζει τὰς ἡμέρας ὁ Αἰσχίνης καὶ γίνεται ξ' παρὰ β'. Σάμερον ἑνδέκατον: τοῦ ἐνισταμένου, φησί, μηνὸς σήμερον ιά ἐστιν, ἃς καὶ αὐτάς, λέγω δὲ τὰς ἕνδεκα ἡμέρας, προσληπτέον ταῖς προτέραις, καὶ ἔσονται νη' ἡμέραι. Gen.[b]) — (Θρακιστί: διὰ τὸ μὴ ἀπηντηκέναι μοι ὁσονοὺ μεταμεμόρφωμαι, οὐδὲ Θρακιστί, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ Ἰλλυριστί, κέκαρμαι. ἐκείροντο γὰρ οἱ Θρᾷκες ⟨τὰς τρίχας⟩ διὰ τὸ μὴ ἐν πολέμοις διὰ τούτων ἀτᾶσθαι ἢ κενὸν ἔχειν βάρος αὐτάς. p. Gen.[b])

Rec. (Ἀριθμεῖ τὰς ἡμέρας ὁ Αἰσχίνης, καὶ γίνονται νη'. σήμερον γάρ, φησίν, ἐστὶν ἑνδεκάτη τοῦ ἐνισταμένου μηνός, καὶ προστίθει καὶ ταύτην. προσληπτέον οὖν ταῖς προτέραις τὰς ιά, καὶ ἔσονται ἡμέραι νη'. ἐν αἷς οὗτος τὴν ποσότητα τῶν ἡμερῶν τῶν δύο μηνῶν ἀριθμεῖ οὐκ ἀκριβολογούμενος. M.)

Vs. 47.

Vet. Ἃ δὲ Λύκω νῦν πάντα: αὐτὴ δὲ κατὰ τὰ

44) *Εἰσὶ πᾶσαι ἡμέραι ὁμοῦ.* M.

45) *Γίνονται δὲ ἡμέραι ἑξήκοντα ὀκτώ, καὶ ψηφίζει εἶναι μῆνας δύο δέοντας δυῶν ἡμερῶν.* r. — *Προστίθει.* M. — [*Δύο καὶ δύο*:] *ἐν ἄλλῳ δυοκαίδεκα.* M.

46) *Ἀφ' οὗ ἀπ' ἀλλήλων ἐγεγόνειμεν.* M. — [*Οὐδέ*:] *γράφεται οὐδ' εἰ.* 5. *τῇ λύπῃ.* M. — *Κατὰ τὸν νόμον τῶν Θρᾳκῶν.* *I. *Βουλγαριστὶ ἢ Ἰλλυριστί.* [*οἶδα*]. 5. — *Ἐκείροντο γὰρ Θρᾷκες ὡς πολεμικοί, ἵνα μὴ βάρος αὐτοῖς εἶεν αἱ τρίχες.* M. — [*Κέκαρμαι*:] *κέκραμαι, ἐμίγην, παρὰ τὸ κιρνάω.* D.

47) *Νῦν δὲ κατὰ ⟨πάντα⟩ ἐστὶν ἐκείνη τοῦ Λύκου.* r. — [*Πάντα*:] *κατά.* 23. — *Καὶ ἐν νυκτὶ μνησθεῖσα ἐκείνου ἀνίσταται καὶ ὥσπερ μαινομένη ἀναπηδᾷ. εἰκάζων δὲ τοῦτο λέγει. πῶς γὰρ οἶδεν ἄν, ἐπεὶ ἀπέστη αὐτοῦ;* M.

---

4) //Om. Gen.[b] 5) *ἐκάρην* ante Heins. 5) *κατάκρας*] *κατὰ κάρας* ante Heins., *κατὰ Κᾶρας* vulg. 7) *παρὰ ῆ* cod. 10) *ἡμέρας* cod. 11) *μὴ ἀπηντηκέναι*] Gen.[b], ut correxit Piccolos, *ἀπηντημέναι* sine *μὴ* p. 11) *ὁσονοὺ*] *οἱονεὶ οὐ* codd. 12) *κέκαρμαι* in p. pro lemmate novi scholii; recte Gen.[b], ut jussit Duebn. 13) *ἀτᾶσθαι*] *ἀλᾶσθαι* codd. 14) *αὐτὰς*] *αὐτοὺς* codd. 19) *οὐκ* om. M.[2] 21) //Om. Gen.[b] — 24) *δέοντας*] Duebn., *δευστους* vulg. 28) *οἶδα* est v. l. ad Vs. 47 pertinens. 31) *πάντα*] suppl. Wart.

πάντα τῷ Λύκῳ ἐστίν, ὥστε καὶ νυκτὸς αὐτῷ τὴν θύραν ἀνεῷχθαι.

Vs. 48. 49.

Vet. *Ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμητοί*: ἡμεῖς δὲ παρ' αὐτῇ οὐδ' ἐν ἀριθμῷ ἐσμέν, ὥσπερ οὐδὲ οἱ Μεγαρεῖς ὑπὸ τῆς Πυθίας ἐλέχθησαν εἶναι τινὸς ἄξιοι λόγου. ἱστορεῖ γὰρ Δεινίας, ὅτι οἱ Μεγαρεῖς φρονηματισθέντες ποτέ, ὅτι κράτιστοι τῶν Ἑλλήνων εἰσίν, ἐπύθοντο τοῦ θεοῦ, τίνες κρείττονες τυγχάνοιεν. ὁ δὲ ἔφη·

Γαίης μὲν πάσης τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἄμεινον,
ἵπποι Θρηίκιαι, Λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες,
ἄνδρες δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.
ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσιν ἀμείνονες, οἳ τὸ μεσηγὺ
Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.
ὑμεῖς δ' ὦ Μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι
οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

— (⟨Τοῦτο⟩ παρὰ τὸ ἐν τῷ χρησμῷ *Μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι*. Gen.[b.])

Vs. 50.

Vet. *Κεὶ μὲν ἀποστέρξαιμι*: καὶ εἰ μὲν καταφρονήσαιμι αὐτῆς, δεόντως ἂν μοι τὰ πάντα προχωροίη.

Vs. 51.

Vet. *Νῦν δέ ποθ' ὡς μῦς φαντὶ Θυώνυχε γεύ-*

49) [*Μεγαρῆες*:] ὥσπερ. D. ἤγουν ἡμεῖς. M. — Ἤγουν ἄτιμοί ἐσμεν. M.

50) Καταφρονήσαιμι. D. ἀποχωρισθῶ αὐτῆς τελείως. M. — Πρέπον. M.

---

4) //Gen.[b.] c. lemm. λόγω. 6) ἀπὸ τῆς Πυ Gen.[b.] 6) ἐλέγχθησαν p. 7) φρόνημα σχόντες ὡς κρ. M. 9) τίνες] M. Kiessl., τινὲς Gen.[b.], τίνος vulg. — ἄριστοι pro κρ. p. M. Can. Gen.[b.] — τυγχάνειεν Gen.[b.] et ante Reisk., εἶεν M. 10) Quinque primi versus desunt in M. — ἄργω Gen.[b.] 11) χαλκοδαιμόνιαι Gen.[b.] 12) καλλῆς Gen.[b.] 13) τῶν] Gen.[b.] ut AP. Phot. et codices Suidae, τῶνδ' vulg. — οἳ τὸ] Anth. Pal. XIV, 73., οἱ κατὰ τὸ Gen.[b.], οἳ τὰ p. I. et fort. Vulc., οἵτε vulg. ut Phot. Suid. 14) Ἀρκαδίαν πολύμαλον p. et fere Vulc. 15) πολέμοιο Gen.[b.] 17) δωδέκατοι Gen.[b.], δυωδεκαταῖοι M. Vulc. 18) παρὰ τὸ] περὶ τῶν cod. 21) //Om. Gen.[b.] 24) //Gen.[b.] c. lemm. *νῦν δὲ πόθ' ὡς μῦς* et p. In *Vulc.* hoc sch. fere ut in p. scriptum.

μεθα πίσσας: (ἐλλιπὲς τοῦτο τὸ ἀγαθόν. p. Gen.[b]) παροιμία ἐστὶ τὸ *μῦς γενόμενος πίσσης*. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ἀηδὲς πρᾶγμα ἐμπιπτόντων καὶ δυσεξείλητον καὶ κακῶς ἀπαλλασσομένων. ὥσπερ γάρ, φησί, ὁ μῦς πίσσης γενόμενος ἐνειληθεὶς κρατεῖται καὶ ζῶν τιμωρεῖται, οὕτω κἀγώ, (φησίν, οὐχ ὅτι παρακμάζον ἔχω τὸ πάθος, ἀλλ' ὅτι ἀρχὴν αὐτοῦ λαμβάνω. p. Gen.[b])

Rec. (*Μῦς*: παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς ἀηδὲς ἢ ἄφυκτον πρᾶγμα ἐμπιπτόντων, ἐπεὶ γευσάμενος μῦς πίττης ἀφεύκτως πεδεῖται καὶ ἁλίσκεται. M.) — (*Παροιμία*· *μῦς ἄρτι πίττης γενόμενος* καὶ *μῦς πίττης γεύεται* ἐπὶ τῶν πρώην τολμηρῶν, ἀθρόον δὲ δειλῶν ἀναφανέντων· ἢ ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσομένων μετὰ κόπου. καὶ ὡς Μῦς ἐν Πίσσῃ ἀπὸ Μυὸς τοῦ Ταραντίνου κακῶς Ὀλυμπίασιν ἀπαλλαγέντος. N.)

Vs. 53. 54.

Vet. (*Πλὰν Σῖμος*: πλὴν ὅτι Σῖμος ἡλικιώτης τίς μου ἐκστρατεύσας ὑγιὴς ἀπὸ τοῦ ἔρωτος ἐπανῆλθεν. *ὑπόχαλκον* δὲ ἂν λέγοι τὴν ἀσπίδα, ἐπεί ἐστιν ὑπὸ τῷ χαλκῷ· ⟨ἢ καὶ λέγεται ἐπίχαλκος,⟩ τουτέστιν ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν χαλκόν. ἐκ δὲ τούτου τὴν στρατείαν δηλοῖ. p. Gen.[b])

Vs. 59.

Vet. (*Πτολεμαῖος*: παραινεῖ αὐτῷ ὁ Θυώνιχος πλεῖν

52) Τοῦ ἀμηχάνου. M.

53) Ἐπιχάλκου θυγατρός. M. [*ὑποχάλκω*:] ἀσπίδος, τουτέστιν ὁ στρατιώτης. D.

55) [*Πλασεῦμαι*:] πλευσοῦμαι. M. — Διὰ θαλάσσης. M. — Ἐλάττων, εἰμὶ δηλονότι ἐκείνου. M.

56) Ἤγουν προέχων ἐμοῦ ἐκεῖνος. M. — Ἴσος ἐμοί. M.

59) [*Πτολεμαῖος*:] ἐν Αἰγύπτῳ ἐστί. D. — Τινὶ ἐλευθέρῳ τὴν ψυχήν, ἤγουν τῇ ἐλευθερίᾳ. M. — [*Οἶος*:] μόνος. M. — [*Ἄριστος*:] ἄναξ. D.

---

1) τὸ om. p. 2) ἐστὶ τὸ om. Gen.[b] 3) ἀηδὲς ἢ ἄφυκτον πρ. p. et infra M. 3) ἐμπιπτόντων] p. Gen.[b] et infra M., ἐμπεσόντων vulg. 3) δυσεξείλητον] δυσεξειλήτως vulg., δυσεξαλείπτως p. 3) καὶ κακῶς] add. p. Gen.[b] 4) γὰρ φησὶ om. Gen.[b] 4) ὁ μῦς πίσσης γ.] Gen.[b], ὁ πίσσης γ. μ. vulg. 5) τιμ. ζῶν Gen.[b] 6) παρακμάζον] Duebn., παρακμάζων vulg. 9) ἐπιγευσάμενος M.[2] 16) πλὴν etiam in lemm. Gen.[b] 16) σιμὸς p. 16) τις] τῆς Gen.[b], om. p. — μοι codd. 18) λέγει Gen.[b] 19) ἐφ'] ἀφ' codd. — ἑαυτῆς] Piccolos, ἑαυτοῦ codd. 22) πλεῖν] Adert., πλὴν cod.

εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Φιλάδελφον μισθοφορήσοντα παρ' αὐτῷ. Gen.[b.])

Vs. 60.

Rec. (Τρικλινίου. Ὥσπερ φαμὲν τὸ σοφὸν τοῦ δεῖνα, ἤγουν ἡ σοφία, καὶ τὸ θυμούμενον, ἤγουν ὁ θυμός, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, οὕτω νοήσεις κἀνταῦθα καὶ τῷ ἐλευθέρῳ, ἤγουν τῇ ἐλευθερίᾳ, οὕτως· ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ οἷος καὶ μόνος ἄριστος. εἰ δὲ δασεῖαν ἐν τῷ οἷος θήσεις — εὕρηται γὰρ καὶ οὕτως — ἀντὶ τοῦ μέγας ἐρεῖς, στίξας εἰς τὸ οἷος, ἤγουν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ μέγας Αἰσχίνης· τὸ δὲ ἄριστος ἀσύνδετον ἐρεῖς. M.)

Vs. 65—70.

Vet. (Κατὰ δεξιόν: ὥστε, φησίν, εἴ σοι ἀρέσκει ἐμπεπάρθαι τὸ ἱμάτιον κατὰ τὸν δεξιὸν ὦμον καὶ ὑπομένειν δύνασθαι ἀμφοτέροις βεβηκότι τοῖς ποσὶ προσφερόμενον πολεμικὸν ὁπλίτην, ὡς τάχος ἄπελθε εἰς Αἴγυπτον. Gen.[b.]) — (Πελόμεσθα: ταχέως ἔπεισι τὸ γῆρας ἡμῶν τοῖς κροτάφοις, καὶ αἱ πολιαὶ ἀεὶ καθέρπουσιν ἐκ τῶν ὤτων μεχρὶ τοῦ γενείου ἐφεξῆς. διὸ ποιεῖν τι δεῖ, ἕως τὸ γόνυ χλωρόν p. M. Gen.[b.], ἤγουν ἕως ἰσχὺν ἐκ τῆς ἡλικίας ἔχομεν καὶ ἐνεργεῖν δυνάμεθα. M.) — Ἁ τάχος εἰς Αἴγυπτον: κατὰ τάχος, ἔρχου δηλονότι, εἰς Αἴγυπτον. Ἀπὸ κροτάφων: ἀπὸ τῶν μηνίγγων γινόμεθα πάντες γέροντες, καὶ ἐφεξῆς κατὰ τάξιν ἐς τὴν παρειὰν ἔρχεται λευκαίνων ὁ χρόνος. διὸ δεῖ τι ποιεῖν, οἷς γονὺ χλωρόν, ἀντὶ τοῦ ἕως ἀκμάζομεν.

61) Φιλολόγος. M.

63) [Πολλοῖς:] ἐνταῦθα σύναπτε τὸ οἷα χρὴ βασιλέα. M. — [Διδούς:] ἐστίν. εὐγνώμων ἐστίν. r. — Οὐκ εἰς πάντα αἰτητέον ἐστίν. r.

64) [Χρή:] πράττειν. D. διδόναι. M.

66) Ἱμάτιον. D. — [Ἀμφοτέροις:] τοῖς ποσί. D. ἵπποις, ἤγουν δίφρῳ. M.

67) Ἀνδρεῖον. M. — Στρατιώτην ὡπλισμένον. M.

---

1) μισθοφορήσοντα] Duebn., μισθοφορῆσαι τὰ cod. 2) αὐτῷ] Adert., αὐτῶν cod. 15) βεβηκότι] βεβηκόσι cod., βεβηκὼς Adert. 15. 16) πολεμικὸν ὁπλίτην] Adert., πτολεμίονα πολίτην cod. 17) Schol. ex p. etiam a Bandinio affertur. — ταχέω Gen.[b.], τὸ γῆρας ἡμῖν, φησίν, ἀπὸ τῶν κροτάφων ἐπέρχεται καὶ πολιαὶ M. 18) αἰεὶ αἰεὶ Gen.[b.] 18) ὤτων] ὠτῶν M., αὐτῶν p. Gen.[b.] 21) //Om. Gen.[b.] 23) μυνίγγων ante Brub. 24) ἔρχοιτο vulg.

Rec. (Εἴ σοι, φησίν, ἀρέσκει ἐμπεπάρθαι τὸ ἱμάτιον κατὰ τὸν δεξιὸν ὦμον — τοῦτο δὲ στρατιωτικόν ἐστιν ἔνδυμα, ὃ κοινῶς ἐπανωκλίβανον λέγεται — καὶ βαίνειν ἐπὶ δίφρου καὶ προσδέχεσθαι στρατιώτην ἕτερον ἀνδρεῖον, ἐπερχόμενόν σοι ὅταν οἱ ἀγῶνες γίνωνται, ταχέως εἰς Αἴγυπτον ἄπελθε. M.)

Idyll. XV.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Συρακούσιαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι· προλογίζει δὲ Γοργώ. — (Δραματικὸν Δωρίδι. M.)

(Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ρμθ', ὧν τελευταῖος· χαῖρε Ἄδων' ἀγαπητέ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ. M.)

Vs. 1.

Vet. [Ἔνδοι Πραξινόα. Εὐ. Γοργὼ φίλα. ὡς χρόνῳ. ἔνδοι.] Ἔνδοι: ἀντὶ τοῦ ἔνδον. (γράφεται καὶ ἤνδοι. Gen.[b.]) καὶ ἔστι τοπικὸν ἐπίρρημα ὡς τὸ Μεγαροῖ, Πυθοῖ. ἀντιπίπτει δὲ τούτοις τὸ οἴκοι. ἡ Γοργὼ δέ φησι πρὸς τὴν θεράπαιναν· ἔνδον ἐστίν ἡ Πραξινόα; πρὸς ἣν ἡ δούλη „ὡς χρονία“ λέγει „(ἦλθες M.) ὦ Γοργὼ φίλη.“ [ὡς χρόνῳ ἀντὶ τοῦ ὡς διὰ χρόνου.] εἶτα μικρὸν διαστήσασα ἐπάγει· ἔνδοι ἀντὶ τοῦ ἔνδον ἐστί.

68) [Αἰ:] καθά. M. ὢ τάχος. οὗ τάχος. ὅπου εἶ. ὅπου εἰς Αἴγυπτον ἄγει, κατὰ τάχος ἄπελθε. r. — [Εἰς Αἴγυπτον:] γενοῦ, ἄπελθε. M. πλεῖ ἢ ἄπιθι. D.

69) Κάτεισι. M.

70) Γηρῶν. M. — Ἤγουν οἵτινές εἰσι νέοι. r. — [Ὡς:] γρ. οἷς ἕως. D. rec. — [Γόνυ:] ἡ ἡλικία. 6. — Ἰσχυρόν, νέον ὄν. M.

1) [Ὡς χρόνῳ:] ἦλθες. M. διὰ χρόνου ἧκες μόλις. 6. λίαν χρονίως παρεγένου ἡμῖν. E.

---

2) καὶ pro δὲ M.[2.] 3) ἐπανωκλ.] Duebn., ἐπανοκλ. cod. 5) ἀπῆλθεν M.[2.] 15) //Gen.[b.] et praefixis ἐκ τῶν παλαιῶν σχολίων M. Uterque liber prima ἔνδοι .... οἴκοι in fine habet post ἐπάγει, alteris ἔνδοι .... ἐστὶν omissis. 16) καὶ ἔστι] Gen.[b.], ἔστι δὲ M., ἐστὶ cum ἔνδον junctum vulg. 17) οἷς ἀντιπίπτει τὸ M. — Γοργὼ φίλα tanquam lemma pro ἡ Γ. δὲ Gen.[b.], om. M., tum πρὸς θερ. φησὶν ὅτι ἔνδον ἡ Πρ. ἐστίν M. Gen.[b.] (Πραξινόη M.) 19) χρονία] M., χρονίαν vulg. 19) ὦ Γ. φίλη] M., Γ. φίλα vulg., om. Gen.[b.] — ὡς χρ. ἀ. τοῦ om. M. Gen.[b.] 20) ὡς διὰ χρ. om. M. — 24) πλεῖν cod. 28) χρόνου] Duebn., χρόνον cod.

Vs. 4. 5.

Vet. (⟨Ἀλεμάτω⟩ ψυχῆς: ἤγουν τῆς ἐπιπόνου. p. Gen.[b.]) — (Ἀδέματον ψυχὴν τὴν νεκράν, ἤγουν τὴν ἔξω τοῦ σώματος. Gregor. 177.) — Μόλις ὔμμιν ἐσώθην: [ἤδη ἐπιπόνως·] μόλις πρὸς ὑμᾶς ἐσώθην ἀπὸ τοῦ ὄχλου καὶ τῶν ἁρμάτων.

Vs. 6.

Vet. Παντᾶ κρηπίδες: ἤγουν πανταχοῦ κεκρηπιδωμένοι ἄνδρες. λέγει δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει στρατιώτας.

Vs. 7.

Vet. Ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυτος: ἡ δὲ ὁδὸς πολλή· σὺ δὲ ἑκαστοτέρω, ἀντὶ τοῦ πόρρω μου οἰκεῖς.

Vs. 8.

Vet. Ταῦθ' ὁ πάραρος: ἡ Πραξινόα ταῦτά φησι περὶ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, ὅτι μακρὰν ἐμισθώσατο τὴν οἰκίαν. πάραρος δὲ ὁ παρηρτημένος τὴν γνώμην, ὁ ἀνάρμοστος, ὁ ἀχρή-

2) Τοσοῦτον δηλονότι βραδύνασα. r. E. N. — Θρόνον. M. καθέδραν. r. E. N.

3) Προσκεφαλαίαν. 6. προσκέφαλον. r. ὑποπόδιον ἢ τὸ κοινῶς προσκέφαλον. E. M. N. — [Ἔχει:] τὰ προστεταγμένα. M.

4) [Ἀδαμάντου:] ἐπιπόνου. 5. τῆς μὴ περικειμένης σῶμα. 4. [ἀδειμάντω:] ἀφόβου, ἐπιπόνου. r. E. [ἀδεμάτω:] ὦ τῆς ἀδειμάτου, ἐπιπόνου, ἀφόβου ἡμετέρας ψυχῆς, ⟨μόλις⟩ πως διῆλθε τὸν ὄχλον. M. ἀδείμαντα ἄφοβα, καὶ ἄδειμος ὁ ἄφοβος. *r.

5) [Ὄχλω:] ὄντος δηλονότι κατὰ τὴν ὁδόν. E. ὄντος ἐν τῇ πόλει. M.

6) Πανταχοῦ κεκρηπιδωμένοι ἄνδρες, ἤγουν ὑποδηματοφόροι. r. E. N.

7) Πολλοῦ πόνου παρεκτικὴ διὰ τὸ μῆκος. r. E. N. ἀκαταπόνητος ἀπὸ τοῦ τρύω. r. — Πόρρω, μακράν. M. πορροτέρω ἐμοῦ. E. N.

8) Ὁ παράφορος ἐκεῖνος, ἤγουν ὁ ἀνήρ μου. E. N. ὁ παραφορούμενος ἀνήρ μου. r. παράφορος, ἀνάρμοστος, ἀχρησίμευτος. M. — Ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς πόλεως. E.

---

4) //Gen.[b.] sine lemmate et sine ἤδη ἐπ. 5) ἡμᾶς Gen.[b.] 8) //Gen.[b.] c. lemm. κρηπίδες. 11) //Gen.[b.] sine lemm., ubi ἑκαστοτέρα δέ, omissis σὺ δὲ et μου οἰκεῖς. 12) μου] Duebn., μοι vulg. 14) //Gen[b.] inde ab ἀνάρμοστος. — 23) πῶς cod. — διῆλθε] Duebn., ἦλθε cod.

σιμος καὶ μάταιος ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρηόρων ἵππων, οἵτινες τῷ ζυγῷ οὐ χρησιμεύουσιν.

Vs. 9. 10.

Vet. *Ἰλεὸν δὲ λέγουσι τὸν φωλεὸν ἀπὸ τοῦ τὰ ἑρπετὰ ἐν αὐτῷ εἰλεῖσθαι. — Φθονερὸν δὲ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον.*

Vs. 13.

Vet. *Οὐ λέγω ἀπφῦν: οὕτω τὸν πατέρα καλοῦσιν, ἀφ' οὗ τις πέφυκεν [λέγεται δὲ ὑποκοριστικῶς], ἤδη δὲ ἀπὸ τούτου καὶ τὸν πρεσβύτην. — (Ἀπφὺς παρὰ Θεοκρίτῳ πατρὸς κλῆσις, ἣν βρέφος ἂν προσείποι πατέρα τὸν ἀφ' οὗ ἔφυ.* Eustath. 565, 28.)

Vs. 14.

Vet. *Ναὶ τὰν πότναν καλὸς ἀπφῦς: (ἤγουν* Gen.[b.]*) ναὶ μὰ τὴν θεόν, [ναὶ μὰ] τὴν Κόρην. εὗ δὲ τὸ τὰς Συρακουσίας ταύτην· ὀμνύναι (ἀπὸ τούτου* Vulc.)*· φασὶ γὰρ τὸν Δία τῇ Περσεφόνῃ τὴν Σικελίαν δωρήσασθαι.*

Vs. 15—17.

Vet. *Ἡ Πραξινόα [δέ] φησι ταῦτα τὸν ἄνδρα μεμφομένη. — (Καὶ φῦκος:* Gen.[b.]*) ὁ ἀπφῦς οὖν φησὶν ἐκεῖνος ὡς λόγῳ εἰπεῖν τρισκαιδεκάπηχυς, ([καὶ] οἷον τηλικοῦτος* p. Gen.[b.]*) ὑπάρχων ἀνήρ, πρώην ἐν τῇ πανηγύρει νίτρον (καὶ φῦκος*

12) *Τοῦ μικροῦ παιδὸς παρόντος.* M. *τοῦ σοῦ παιδός.* E. N. — *Ὅτι πρὸς σὲ βλέπει, τί δηλονότι λέγεις ἀκοῦον.* M. *πρὸς σὲ ὁρᾷ.* E.
13) [*Ζωπυρίων*:] *ἤγουν ἐκπυρούμενος ἐν τῷ προσώπῳ.* M.
14) *Νὴ τὴν θεόν, ἤγουν τὴν Περσεφόνην.* E. N. — *Ὁ πατήρ σου ἐστί.* E. M.

---

1) *παρηόρων*] Brub. mg., *παρηόρων* p. M., *παρηόῤῥων* ante Heins., *παράῤῥων* Gen.[b.], *παρήρων* vulg. 2) *χρησ. πάραρον τοῦτον λέγει* M. 4) //Gen.[b.] omissis *δὲ λέγ. τόν.* 5) *εἰλεῖσθαι*] Gen.[b.] Call., *εἱλεῖσθαι* Bas. II. et vulg. 5) //Om. Gen.[b.] 7) //Gen.[b.] c. lemm. *ἀπφύν*, ubi desunt verba *λέγ. δὲ ὑπ.* 8) *ἤδη δὲ τὸν πρ. ἀπὸ τ.* Gen.[b.] 13) //Gen.[b.] c. lemm. *νὴ τὴν πότνιαν.* 14) *νὴ* pro priore *ναὶ μὰ* Gen.[b.], ubi alterum deest. 14) *καλῶς ταύτην αἱ Συρακούσιαι ὀμνύουσι* M., *φασὶ* pro *ταύτην ὀμν.* Gen.[b.] 16) *χαρίσασθαι* Vulc. 18) //Om. Gen.[b.] Vulgo haec praecedenti scholio adhaerent. 19) //Gen.[b.] 20) *λόγῳ*] p. E. (?) M.[2.4.] (Gen.[b.]), ut Kiessl. correxerat, *λόγος* M.[3.] vulg. 21) *ὑπάρχων* om. p. Gen.[b.], *ὢν* sine *ἀνὴρ* M. 21) *ὅτι ἠγόραζε* (i. e. *ὅτε* cf. SchRec.) p. Gen.[b.] post *ἀνήρ.* — 24) *ἐκπυρούμενος*] Adert., *-νον* cod.

p. M. Gen.[b.]) ὠνήσασθαι ἀπελθὼν ἅλας (ἀγοράσας Gen.[b.]) ἤνεγκεν ἡμῖν, ὡς νίτρον [ἅλας] αὐτῷ δεδωκότος τοῦ πωλοῦντος. (διὸ ἐπισκώπτει αὐτὸν εἴς τε μέγεθος καὶ ἄνοιαν. p. M. Gen.[b.]) — (*Ἀγοράσδω*: Gen.[b.] σκηνὴν εἶπε <τὴν πανήγυριν>, παρόσον ἐν ταῖς πανηγύρεσιν σκηνὰς ἐποίουν οἱ πωλοῦντες. p. Gen.[b.])

Rec. (Ὁ ἀπφῦς μὲν οὖν ἐκεῖνος, ἤγουν ὁ πατήρ, πρώην — τοῦτο δ' εἰώθαμεν λέγειν ἐπὶ πάντων τῶν πρὸ ὀλίγου πεπραγμένων — τρισκαιδεκάπηχυς ἀνὴρ ὢν τὴν ἡλικίαν, ἐνδεὴς δὲ κατὰ τὰς φρένας, ὅτε ἠγόραζεν ἐν τῇ πανηγύρει νίτρον καὶ φῦκος, ἀντὶ νίτρου ἅλας ἡμῖν ἔφερεν, r. E. N. τοῦ πωλοῦντος ἀντὶ τούτου δόντος αὐτῷ τὸ ἅλας. E.)

Vs. 18—20.

Vet. *Χ' ὡ μὸς ταῦτα ἔχει φθόρος*: ταῦτα ἡ Γοργὼ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις μεμφομένη τὸν οἰκεῖον ἄνδρα φησί· καὶ ὁ ἐμὸς ἀνὴρ Διοκλείδας ἑπτὰ δραχμῶν ἠγόρασε ποκάρια γεγη-

15. 16) Τοῦτο διὰ μέσου· πάντα δὲ λέγομεν πρώην δή, καὶ τὰ πρὸ πολλοῦ καὶ τὰ πρὸ ὀλίγου δηλονότι γεγονότα. M. — Παροιμία· λέγω δέ, ὡς λόγῳ εἰπεῖν. r. ἤγουν ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν. E. — Γρ. *δήν*, πάντα δὴ ἃ πρώην πεποίηκεν ἀγοράζων. r. — Εἴδη ταῦτά ἐστι, δι' ὧν καλλωπίζονται αἱ γυναῖκες. M. [*φῦκος*:] τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα, ᾧτινι τὰς ὄψεις χρίουσι. r. καὶ φῦκος ἀντὶ ἀλφίτων. *r. — Πανηγύρεως. E. N. σκηνὰς γὰρ ἱστῶσιν οἱ πωλοῦντες ἐν ταῖς πανηγύρεσιν. M.

17) [*Ἅλας*:] ἀντὶ νίτρου καὶ φύκους δηλονότι. E. M. — Μακρὸς ὤν. 6. μακρὸς καὶ ἀφελής. M. ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς ὤν, ἐλλιπὴς δὲ κατὰ γνῶσιν. E.

18) [*Ταὐτά*:] τὰ ὅμοια. E. — Ὁ φθορεὺς τοῦ πλούτου, τῶν χρημάτων. M. φθορεὺς ὤν, ἐπὶ ματαίῳ δηλονότι. E. N.

---

1) *ὠνήσασθαι ἀπελθὼν*] M., θέλων ἀγοράσαι vulg., om. p. Gen.[b.] 1) ἧλας pro ἅλας p. 2) *ἤνεγκεν ἡμὶν ὡς νίτρον*] M. Gen.[b.] (sed ἢν ἡμιν M.[2], ἤνεγκον Gen.[b.]), *νίτρον* sine ἤν. ἡμ. ὡς p., ἡμῖν ἀντὶ νίτρου ἤνεγκεν vulg. 2) ἅλας ... πωλ.] p. Gen.[b.], ἐξαπατήσαντος αὐτὸν τοῦ πωλ. καὶ δεδ. ἅλας ἀντὶ νίτρου M., ὡς τοῦ πωλ. ἅλας ἀντὶ νίτρου δεδ. vulg. 3) σκώπτει δὲ αὐ. εἰς μέγ. κ. ἄ. M. supra ante πρώην. 5) σκιὰς p. 7) ἀπφ. sine ὁ N. 7) πρώαν r., om. E. 8) λόγῳ εἰπεῖν πάντα τὰ πρὸ ὀλ. ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένα. E. 9) τὴν ἡλ. om. E. — ἐνδεὴς bis r. 10) τὰς om. r. E. 10) ἀγόραζεν N., ἀγοράζων r. 11) ἡμὶν om. r., ἅλας ἔφ. ἡ. ἀ. ν. E. 14) //G e n.[b.] sine lemm. — ταῦτα] add. Gen.[b.] In p. eadem vox hinc adhaeret scholio *Ἀγοράσδω* Vs. 4., ut intellexit Adertus. 16) δραγμῶν p. — ὠνήσατο pro ἠγ. M. 16) πόκας Gen.[b.], πόδας p. M. — 20) δὴ] Duebn., δὴν cod. — πρόαν cod. 25) μακρὸς] μυρὸς 6.

ρακότων προβάτων. — Πέντε πόκους ἔλαβεν ἐχθές, ἅπαν ῥύπος. ἔργον ἐπ' ἔργῳ: οὐκ ἔρια, ἀλλ' ἔργον ἐπὶ ἔργῳ διὰ τὸ δὶς αὐτὰ πλύνεσθαι. κυνάδας δὲ οἷον κύνεια, τραχέα. — (Κυνάδας: τὰς κουράς. Gregor. 133.)

Vs. 21.

Vet. Ἀλλ' ἴθι τὠμπέχονον: τὸ περιβόλαιον, τὸ ἱμάτιον. — Καὶ τὰν περονατρίδαν: τὸ διπλοῦν ἔνδυμα, ὅπερ *** πρῶτον ὑπεζώννυντο. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ περονᾶσθαι καὶ κατὰ τὰς ἐπωμίδας συμβάλλεσθαι, ὡς αἱ Μακεδονίτιδες. *Rec.* (Περονατρὶς πέπλον ἐστὶν ἐπάνω τῶν ἐνδυμάτων περιβαλλόμενον, ὅπερ νῦν μανδύον φασίν, ὅπερ οὐ ζώννυνται, ἀλλὰ διὰ περόνης κατὰ τὸ στῆθος συνδοῦσιν. r. E. N.)

Vs. 22. 23.

Vet. Βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ: εἰς τὰ βασίλεια πορευθῶμεν τοῦ ἀφνειοῦ καὶ πλουσίου Πτολεμαίου, θεασόμεναι τὸν Ἄδωνιν.

19) [Ἑπταδράχμως:] ἤγουν ἑπτὰ δραχμῶν. E. δούς. L. — [Κυνάδας:] ἤγουν τραχεῖς. E. N. κυνείας τρίχας. M. — Γεγηρακυιῶν οἴων. E. N. — Ἀποκαθάρματα. E. N. ἀποκόμματα. M. — Τυφλῶν ὑπὸ τοῦ γήρως. E. τυφλῶν οἴων. M.

20) Τὰ κοινῶς ποκάρια. M. — Ἀντὶ τοῦ ἠγόρασε. E. N. — Τὸ ὅλον. E. N. ἅπαντα κατὰ ἀποκοπήν. M. — Ἤγουν δὶς καὶ τρὶς δεόμενα καθαρθῆναι. r. E. N.

21) Εἶα. E. — [Περονατρίδα:] τὸ μανδύον. E. — Λάβε. E. M.

23) [Θασόμεθα:] θεασόμεθα κατὰ ἀποκοπήν. E. — [Χρῆμα:] τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀδώνιδος. M.

24) [Ἐν ὀλβίῳ:] τῇ εὐδαίμονι. E. ἤγουν τῷ εὐτυχεῖ πάντα εὐτυχῆ εἰσίν, ὡς καὶ σοὶ τοιαῦτα ἰδούσῃ. M.

---

1) //Gen.[b] sine lemm. 2) οὗ et ἐπ' ἔργον Gen.[b] 3) αὐτὸ ante Reisk. 3) πληθύνεσθαι ante Heins. 3) κυνάδας] Gen.[b] ut Reisk. seqq., κυνάδες vulg. 6) //Om. Gen.[b] 7) //Gen.[b] c. lemm. περονατρίδα λάζευ ante schol. ἀγοράσδω pag. 387. 4. 7) διπλοῦν] πλέον Gen.[b], τὸ πέπλον καὶ vulg., ἡ περονατρὶς ἔνδυμά τι ἦν M. 8) πρότερον M. — Pro ὑπεζ. in Gen.[b] lacuna. 9) καὶ κατὰ τὰς ἐπωμίδας συμβ.] p. M. Gen.[b] (sed ἐπω sequente lacuna pro reliqua voce Gen.[b]), καὶ τῆς ἐπωμίδος ἐπιλαμβάνεσθαι vulg. 9) ὃ Μακεδονίτιδας p., ὡς Μακεδονίτιδος Gen.[b], ᾧ ἐχρῶντο αἱ Μακ. supra ante ὅπερ M. 10) Hoc schol. etiam H. Stephanus in codice aliquo legit, cf. Thes. s. v. περονητρίς. — πέπλον om. r. 11) ὥπερ r. 12) συνδύουσιν r. 14) //Gen.[b] sic: τῶ βασιλῆος: ἀντὶ τοῦ ἐς πλουσίου τὰ βασ. πορ. τοῦ Πτ. reliquis omissis. — 22) εἰ δὶς καὶ τρὶς λουόμενα καθάρηται r. 28) σοὶ] Gail., σὺ cod.

Vs. 25.

Vet. Ὧν εἶδες χ' ὧν εἶπας: ἀντὶ τοῦ ἐξ ὧν εἶδες καὶ ἐξ ὧν ἐθεάσω, ἐκ τούτων διηγήσαιο ἂν τῷ μὴ θεασαμένῳ.

Vs. 26.

Rec. (Ὥρα ἂν εἴη, φησί, πορεύεσθαι, ἤγουν καιρός ἐστι πορευθῆναι ἡμᾶς. τοῖς ἀργοῖς γὰρ ἀεὶ ἑορτή ἐστιν, ἤτοι οἱ ἀργοὶ καθήμενοι πρὸς τὰς ἑορτὰς ἀεὶ πορεύονται. M.)

Vs. 27—29.

Vet. Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα: ἡ Πραξινόα φησὶ πρὸς τὴν δούλην ἐν ἤθει· ὦ Εὐνόα, ἄρασα τὸ νᾶμα (ὡς καὶ πρώην M. Gen.[b.]) εἰς μέσον θὲς αὐτό. θέλει δ' εἰπεῖν, μὴ ἀμελῶς εἰς τὸ μέσον αὐτὸ θήσεις.

Rec. (Τοῦ αὐτοῦ Τρικλινίου. Παροιμιωδῶς τοῦτό φησι. καὶ γὰρ αἱ γαλαῖ μαλακῶς χρήζουσι καθεύδειν καὶ ἀναπαύεσθαι, καὶ μὴ εὑρίσκουσαι τοῦτο κινοῦνται καὶ τὰ πρὸς ζωὴν πορίζονται. κινοῦ δὴ καὶ σὺ Εὐνόα, καὶ μὴ ἀεὶ μαλακῶς θέλε καθῆσθαι. M.)

25) [Ὧν:] ἀφ' ὧν. E. — [Ὧν:] καὶ ἀφ' ὧν. M. — [Ἰδόντι:] λέγεις δηλονότι. L.

26) [Ἑορτά:] πάρεστι, ἀλλὰ παρέρχεται δηλονότι. E.

27) Λάβε. E. — [Νᾶμα:] τὸ ὕδωρ. E. M. — [Αἰνόθρυπτε:] κενόδοξε ἐπὶ κακοῖς. M. N.[6.]

28) [Γαλεαί:] ἰχθύες. M. — Ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ μηδὲν ἀνιέντων ἡ παροιμία λέγεται γαλῇ χιτών. *r. — Φησὶ δὲ ὅτι, ὥσπερ αἱ γαλαῖ μαλακαί, οὕτω καὶ σὺ εἶ μαλακή. *r. alia manu.

29) Ἐλθέ. 6. M. κινοῦ πρὸς τὸ ἔργον. E. — Ταχέως. M.

30) [Αἴδ' ἐς:] συνίζησις. M. ἴδε εἰς ποιὸν ἀγγεῖον βαλοῦσα τὸ ὕδωρ φέρει ἐμοί. *r. E. M. N. — [Νᾶμα:] τὶ ἄγγος 6., τι a. — [Φέρει:] εἰς τὶ ἀγγεῖον. r.

31) Καταβρέχεις. E. N. βρέχεις. M.

---

2) //Gen.[b.] c. lemm. ὢν ἴδες ὢν εἶπας. 2) εἶδες] M., ἴδες Gen.[b.], εἶπες vulg. 9) //Gen.[b.] c. lemm. αἶρε τὸ ν. post schol. Αἰγυπτιστὶ Vs. 48. 10) ὕδωρ pro νᾶμα M. 11) ἐς μέσον αὐτὸ θὲς M. Gen.[b.] 11) δ'] add. Gen.[b.] 14) γαλαὶ] Bast., γαλαῖαι cod., γαλέαι Gail. 16) σὺ ὦ M.[2.] 17) καθῆσθαι] Bast., καθεῖσθαι cod. — 23) Secundum Suidam sub γαλῇ χ. 27) ποιὸν] πότον M.[5.], ποῖον rell. — βάλλουσα N.[6.] Gl. in r. rubro scripta. 28) τὶ ἄγγος] 6.[1.], ἄγγος τι 6. ap. Ziegl. 29) τὶ] τὸ r.

Vs. 32. 33.

Vet. *Παῦσαι· ὁποῖα θεοῖς:* ἀντὶ τοῦ εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς. *κλὰξ* δὲ ἡ κλεὶς Δωρικῶς.

Vs. 34.

Vet. *Μάλα τοι τὸ καταπτυχές:* τὸ δίπτυχον ἐμπερόνημα καὶ διπλοῦν. λέγει δὲ τὴν διπλοΐδα (ἀπὸ τοῦ περιπτύσσεσθαι καὶ οἷον διπλοῦσθαι M.), ἣν Ὅμηρός φησι

δίπλακα μαρμαρέην.

Vs. 35.

Vet. *Πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ:* ἢ διὰ πόσης ἐξόδου κέκοπταί σοι ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ· ἢ διὰ πόσου σοι χρόνου ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ καθῃρέθη, [καὶ] οἷον ἐξυφάνθη (καὶ ἐτμήθη τοῦ ἱστοῦ. M.)

Vs. 36. 37.

Vet. *Πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶς:* πλέον ἠνάλωσα, φησίν, ἢ δυοῖν μνῶν καθαροῦ ἀργυρίου.

Vs. 38.

Vet. *Ναὶ καλὸν εἶπας:* τοῦτο ἀληθὲς εἶπας, λέγει ἡ Πραξινόα, ὅτι κατὰ γνώμην μοι ἐξυφάνθη.

33) Τοῦ κιβωτίου. M.

34) Τὸ διπλοῦν ἔνδυμα. M. τὸ δεδιπλωμένον. E. N.

35) Πόσου τιμήματος. M. διὰ πόσου ἀργυρίου. E. N. — Ἦλθε. M. ἐξωνήθη. E. N. — Πόσου ἀργυρίου ἐξωνήθη ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ. r.

36) Ἀναμνήσῃς ἐμέ. E. N. ἐξετάσῃς, μνησθῇς. M. — [*Μνᾶν*:] λίτραν. M.

37) Τοῖς τεχνίταις· ἀπὸ τοῦ ποιηθέντος τὸ ποιῆσαν. M. — Προέδωκα. E. M.

38) Ἤγουν ὡς ἐβούλου. E. M. — Ἐγένετο. M.

---

2) //Om. Gen.[b] 5) //Gen.[b] hoc initio: *καταπτυχές:* τὸ διπλ. κ. διπτ. ἐμπ. et M., ubi *κατ. ἐμπερόναμα:* λέγει τὴν διπλοΐδα M. mediis omissis, λ. δὲ ἂν τὴν Gen.[b] 8) *Hom. Il.* Γ, 126. 10) //Gen.[b] c. lemm. *ἀφιστῶ.* — ἢ] M. Gen.[b], ἤγουν vulg. 11) πόσον ante Reisk. 11) χρόνου] add. M. 12) οἷον Gen.[b], om. Reisk. seqq. 15) //Om. Gen.[b] Contra schol. extat in r. — ἠνάλωσε ante Heins. 16) μνῶν] conj. Wart., μνᾶν r. vulg. 18) //Gen.[b] ante schol. *κεκροτημένοι* Vs. 48 hoc initio: *εἶπας:* ἡ Πρ. φησίν, ὅτι τοῦτό με ἀλ. εἶπας, ὅτι.

Vs. 39. 40.

Vet. Εἶτα ἀντιστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν θεράπαιναν καί φησι· φέρε μοι τὸ ἀμπέχονον καὶ τὴν θολίαν, ἤγουν τὸ σκιάδιον, τὸν πέτασον εὐκόσμως ἐπίθες. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θόλῳ ἐοικέναι. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ σκιάδιον σκίρον καλοῦσι (Δωριεῖς δὲ θολίαν M.). — Οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον: ἀπέστρεψε πάλιν τὸν λόγον πρὸς τὸ παιδίον τὸ κλαῖον καί φησιν· οὐκ ἄξω σε τέκνον μετ' ἐμοῦ, ὅτι ἡ Μορμὼ [ἵππος] δάκνει. εἰς κατάπληξιν γὰρ τοῦτο ἔταττον, ὅθεν καὶ τὰ προσωπεῖα μορμολυκεῖα ἔλεγον. — (⟨Μορμὼ δάκνει⟩ ἵππος: Gen.[b] Μορμώ *** Λάμια, βασίλισσα Λαιστρυγόνων, ἡ καὶ Γελὼ λεγομένη, δυστυχοῦσα περὶ τὰ ἑαυτῆς τέκνα ὡς ἀποθνήσκοντα ἤθελε καὶ τὰ λειπόμενα φονεύειν. p. M. Gen.[b])

Vs. 46—50.

Vet. Πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε: τὸν Φιλάδελφον λέγει· ἐποιήθησαν καλὰ ἔργα. — Ἐξ ὢ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών: ἀφ' οὗ ὁ πατήρ σου ἀπεθεώθη, ὁ Σωτὴρ Πτολεμαῖος, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ Φιλαδέλφου. — Δαλεῖται δὲ ἀντὶ

39) Ἱμάτιον, ἔνδυμα. M. — Τὸ σκιάδιον. r.

40) Κομίσω μετ' ἐμοῦ. M. — [Μορμώ:] ἐστὶν ἐν ὁδῷ. r. ἤγουν φεῦ. M.

41) [Χωλόν:] κρουσθὲν ὑπὸ ἵππου. M. ὑπὸ τοῦ κλαυθμοῦ. r. E. N.

42) Ἀπερχώμεθα. E. N. πορευσόμεθα. M. — Δούλη ἐκ Φρυγίας. M.

43) Τὴν τῆς αὐλῆς θύραν. r. E. N. τὴν αὐλὴν ἢ τὴν πύλην. M. — Κλεῖσον. M.

44) Τῆς ὁδοῦ ἀψαμένη τοῦτο λέγει. M. — Διελθεῖν. M.

45) [Κακόν:] ἤγουν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν. M. — [Μύρμακες:] ὥσπερ. 6.

---

2) //Gen.[b], ubi prima usque ad θεράπ. praecedenti scholio adhaerent, tum omissis καί φησι ... ἤγουν sequentia cum lemm. θολίαν suo loco leguntur. — ἀναστρέφει M. 4) σκιάδειον bis Gaisf. Post πέτασον in Gen.[b] inseruntur ἀντὶ τοῦ καὶ τὸ σκιάδειον. 4) εἴρηται ... ἐοικ. om. Gen.[b] 5) σκιάδειον Gen.[b] — σκίρον] Hemsterh. ap. Valcken. ad Adon. p. 343. B., σκίρρον Gen.[b] vulg. 6) //Gen.[b] c. lemm. τέκνον. 7) πάλιν] add. Gen.[b] 7) τὸν παιδ. κλ. Gen.[b] 7) οὐκ ἄξω ... ὅτι ἡ om. p. M. Gen.[b] 8) δάκνει ἵππος p. M. Gen.[b] 9) κατάληξιν Gen.[b] — γὰρ] add. p. M. Gen.[b] 9) ἔταττον] p. M. Gen.[b], ἔλεγον vulg. 9) μορμολυκεῖα] μορμολύκια ante Heins., μορμολύκεια vulg. 11) Μορμὼ δὲ M. — Λάμια] Λάμεια p. M., Λάμιας Gen.[b] 15) //Gen.[b] omissis ἐπ. καλὰ ἔργα. 16) //Gen.[b], ubi ἐξ οὗ. 17) ἀφ' οὗ] Gen.[b], ἐξ οὗ vulg. 18) τοῦ om. Gen.[b] 18) //Om. Gen.[b] — δὲ om. Ox. seqq.

τοῦ βλάπτει. *Παρέρπων*: παρασυρόμενος. — *Αἰγυπτιστί*: τὸ πᾶν· πρὸς τοῖς ἄλλοις σου καλοῖς ἔργοις καὶ τοῦτο. οὐκέτι γὰρ κακοῦργός τις λυμαίνεται τὸν παριόντα ἐξαπατήσας Αἰγυπτιστί. ἠπάτων γὰρ πολυπείρως παίζοντες κακὰ παίγνια **** ⟨*Αἰγυπτιστί*:⟩ παραλογισμοῖς Αἰγυπτιακοῖς. ἀπατηλοὶ γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι, (ὡς λέγει ὁ Αἰσχύλος·

Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

p. M. Gen.[b]) — *Κεκροτημένοι* δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρραπισμένοι, ἐθάδες πανούργων ἔργων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κεκροτημένου χαλκοῦ. (καὶ Σοφοκλῆς

πάνσοφον κρότημα, Λαέρτου γόνος.

p. M. Can. Gen.[b] et cod. Valck.)

Vs. 51—54.

Vet. *Ἡδίστα Γοργοῖ, τί γενοίμεθα*: (ἀντὶ τοῦ Gen.) ὦ γλυκεῖά μοι Γοργώ, τί ἄρα ἡμῖν ἔσται; εὐλαβοῦνται γὰρ θεασάμεναι τοὺς πολεμικοὺς ἵππους πομπεύοντας. — (*Φίλε*:

47) [*Ἐξ ὧν*:] ἔργων. 6. — Τουτέστιν ἀείμνηστος ἔσται. E. N.

48) Τὸν παροδίτην. 6. τὸν διερχόμενον. E. N. — Βαδίζων, παρεπόμενος αὐτῷ. M. — Κατὰ τὸ Αἰγύπτου ἔθος. r. κατὰ τὴν Αἴγυπτον. E. N. εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἢ μετὰ μηχανῆς τινος. M. κεκρυμμένως, ἀπατηλῶς. 6.

49) Ἤγουν ἠπατημένοι ἢ ἀπατῶντες ἑτέρους. E. — [*Κεκροτημένοι*:] ᾀδόμενοι. M. — [*Ἔπαισδον*:] κακὰ παίγνια. r.

50) Ἤγουν πρὸς ἀλλήλους ἐξισάζοντες. E. N. συμφωνοῦντες ἐν τῷ παίζειν. r. E. N. ἴσοι τῷ κακοεργεῖν. 6. — [*Ἐριοί*:] εἰς μίαν βουλὴν ὄντες. r. M. σκοτεινοί, σύμφωνοι. 6. [*ἐρειοί*:] μεγαλοπρεπεῖς, ἔνδοξοι. r. E. N.

51) [*Πτολεμισταί*:] οἱ τοῦ Πτολεμαίου. E.

52) Εἰσὶν οὗτοι. M. παραθέουσιν. E.

53) Ἄνω τοὺς πόδας ἐξῆρεν. M. — [*Πυρρός*:] ἵππος. r. ὁ ξανθὸς ἵππος. M. — Θράσος κυνὸς ἔχων. E. λεπτός, θαρραλέος. M.

---

1) //Gen.[b], ubi *Αἰγ.* δὲ sine τὸ πᾶν. Vulgo *Αἰγυπτιστὶ* cum praec. conjunctum. 2) πρὸς] Gen.[b], σὺν vulg. — ἄλλοις om. Gen.[b], ubi σοῦ post ἔργοις. 4) ἐπὶ πάντα pro ἠπάτων p. M. Gen.[b] 4) κακὸν παιγνίον Gen.[b], κακὸν παιδίον p., om. M. 5) παρὰ λογ. Gen.[b], περὶ λογ. p. 5) *Αἰγύπτιοι χρῶνται* pro *Αἰγυπτιακοῖς* M. 6) οἱ] Gen.[b], καὶ vulg., om. M. 6) ὡς καὶ Αἰσχ. M., ὁ om. Gen.[b] 7) *Aesch. fr.* 362. *W.* — τὸ μηχ. Gen.[b] 8) //p. M. Can. Gen.[b] et cod. Valcken. sine δέ, Gen.[b] c. lemm. ἄνδρες. 8) ἀντὶ τοῦ ἐρραπ.] p. M. Can. Gen.[b] et cod. Valck., διαρραπ. vulg., διερραπ. Reisk. seqq. 9) ἐθάδεις ante Heins. 9) ἤργων Gen.[b] 9) τοῦ κεκροτημένου χαλκοῦ] p. M. Can. Gen.[b] et cod. Valck., τῶν κεκεντρωμένων χαλκῶν vulg. 11) *Soph. fr.* 823. *W.* 14) //Gen.[b] c. lemm. *Γοργοῖ*. — 19) αὐτοῦ cod. 26) μεγαλοπρεπέστερον δόξοι r. 31) θαρραλαῖος cod.

τοῦτο πρός τινα τῶν ἐπιβεβηκότων τοῖς ἵπποις φησὶν ἐν τῷ πλήθει. *M. Gen.[b.]) — (*Κυνοθαρσής*: ἀναιδής. Hesych.) — *Διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα*: διαφθερεῖ τὸν ἱπποκόμον, ἢ τὸν ἡνίοχον.

Vs. 57. 58.

Vet. *Τοὶ δ' ἔβαν ἐς χῶραν*: οἱ δὲ ἵπποι κεχωρήκασιν εἰς ὃν ἔδει τόπον. τὸ δὲ *καὐτὰ συναγείρομαι* ἀντὶ τοῦ ἀνακτῶμαι καὶ ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς ταραχῆς (καὶ τοῦ φόβου M.). — *Καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν*: ἤγουν τὸν ψυχροποιόν.

Vs. 60—62.

Vet. *Ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ*: [— ἔν τισι γράφεται καὶ *ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ*. —] ἡ Γοργώ φησι πρὸς γραῦν τινα· λέγε ἡμῖν ὦ μῆτερ, εὐμαρὲς εἰσελθεῖν; ἡ δέ φησι· πειράθητε καὶ εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν τῶν βασιλείων αὐλήν. — (*Ὦ μήτηρ*: ἡ Γοργώ φησι πρός τινα πρεσβῦτιν ὡς ἐκ τῆς αὐλῆς καὶ τῶν βασιλείων ἐρχομένην· ἆρα ὦ μῆτερ ἔστιν ἡμῖν εὐκόλως εἰσελθεῖν; ἡ δέ φησι· πειράθητε καὶ εἰσελεύσεσθε.

54) [*Οὐ φευξῇ*:] μὴ συμπατηθῇς ὑπὸ τοῦ ἵππου. E. N. — *Φονεύσει*. E. N. — [*Τὸν ἄγοντα*:] ὄντως ἀναβάτην. r.

57) *Εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν*. r. E. N. — *Καὶ ἐγὼ συνάγω εἰς ἐμαυτὴν τὸν νοῦν*. E. καὶ ἐγὼ διὰ ταῦτα εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐμὴν τὸ μου (?) r. φέρω τὸν νοῦν μου εἰς ἐμαυτήν. M.

58) [*Ψυχρόν*:] ἰοβόλον. r. E. N. ψυχρότητος γὰρ ποιητικὸς ὁ ἰὸς τοῦ ὄφεως. E. N.

59) *Ἐκ παιδικῆς ἡλικίας*. E. N. — *Ἐπέρχεται*. M. δίκην ῥευμάτων συχνὸς ἐπέρχεται. E. δίκην ῥευμάτων ἐπιχεῖται. N.

60) [*Ὦ μᾶτερ*:] ἔξελθε δηλονότι. E. — [*Ἐγών*:] ἐξῆλθον δηλονότι. E. — *Εἴσω ἐλθεῖν*. M. διὰ τοσούτου πλήθους. E.

61) *Εὐχερές*. E.

62) [*Παίδων*:] ἀπὸ τῶν ἐμῶν. E. — *Δή*, γάρ. M. — *Κατορθοῦται*. E. πληροῦται. M.

---

1) φ. ἐν τ. πλ. om. M. 3) //Gen.[b.] c. lemm. *τὸν ἄγοντα*. 3) διαφέρει Gen.[b.], διαφθείρει ante Reisk. 4) ἡνίοχον ante Brub., ἡνίοχος Gen.[b.] 6) //Gen.[b.] c. lemm. *εἰς χώραν* sine δέ. 7) κατασυναγείρομαι ante Reisk. 8) καί] add. Gen.[b.] — ἑαυτὴν] Gen.[b.] et ante Brub., ἐμαυτὴν vulg. 8) Verba καὶ τοῦ φ. quum apud Gaisf. codici B. (i. e. P.) adscripta essent, haud dubie sphalmate, Gailius sigla M. P. apposuit. 9) //Gen.[b.] sic: *ψυχρὸν δὲ ὄ*. φησὶ τ. ψ. 11) //Om. Gen.[b.] 15) καὶ ἐκ τῶν Gen.[b.] 16) ἐρχομένην] Bast., ἐρχομένων Gen.[b.], ἐρχομένων ἐρχομένην M. 16) ἆρα δέ ἐστιν Gen.[b.] 17) ἐν τῇ αὐλῇ post εἰσελθεῖν add. M. — 19) „Glossator τοι legisse videtur.“ Wart. 20) κατὰ pro εἰς E. 22) ἐμαυτὸν cod. 23) οἰοβόλον r. 23) ψυχρότατος et ποιητικῶς M.

M. Gen.b καὶ Ἀχαιοὶ γὰρ πειρώμενοι εἰσῆλθον εἰς Τροίαν· τῇ πείρᾳ γὰρ δὴ πάντα τελεῖται. M.)

Vs. 63.

Vet. Χρησμῶς ἁ πρεσβῦτις: ἡ Γοργώ φησιν, ὅτι χρησμοὺς ἀποφοιβάσασα ἡ γραῦς ἀπῆλθε.

Vs. 64.

Vet. Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἥρην: φησὶν ὅτι τὰ πάντα αἱ γυναῖκες γινώσκουσι, καὶ ὅπως ὁ Ζεὺς λάθρᾳ τῇ Ἥρᾳ συνῆλθε. καὶ Ὅμηρος·

εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ Ἑρμιόνης ἱερῶν ἰδιώτερον ἱστορεῖ περὶ τοῦ Διὸς καὶ [τῆς] Ἥρας γάμου. [ἱστορία.] τὸν γὰρ Δία μυθολογεῖ ἐπιβουλεύειν τῇ Ἥρᾳ μιγῆναι, ὅτε αὐτὴν ἴδοι χωρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν. βουλόμενον δὲ ἀφανῆ γενέσθαι καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς, τὴν ὄψιν μεταβάλλειν εἰς κόκκυγα καὶ καθίσαι εἰς ὄρος, ὃ προτοῦ μὲν Θόρναξ ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ Κόκκυξ. καὶ χειμῶνα ποιῆσαι δεινὸν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τὴν δὲ Ἥραν (τότε M.) πορευομένην μόνην ἀφικέ-

63) Μαντείας ἢ αἰνίγματα. M. θείους λόγους. E. — Μαντευσαμένη, εἰποῦσα. M. θείως εἰποῦσα. r. N. ἀληθῶς ἔλεξεν. r.

64) Ἴσασι τὸν μῦθον, δι' οὗ Ζεὺς ἐμίγη τῇ Ἥρᾳ. ἱστορία. *r. — Θρόναξ, Κόκκυξ. r. — Ὅτι. E. πῶς. M. — Ἔλαβε γυναῖκα. M.

---

4) //Gen.b c. lemm. ἁ πρεσβῦτις. 7) //Gen.b c. lemm. ἠγάγεθ' Ἥρην addito ἱστορία. 8) ἴσασι φησὶν αἱ γυναῖκες πῶς mediis omissis M., τὰ πάντα ... ὅπως om. Gen.b 9) ὅπως] πῶς M., ὅτι vulg. — συνῆλθε λ. τῇ Ἥ. ὁ Ζ. M. 10) *Hom. Il.* Ξ, 296. — λήθοντε] apud Hom., ἐλήθοντο Gen.b, λήλοντο M., ἐλάθοντο vulg. 11) ἱερῶν] Hemsterh. et Toup., ἱερῷ Gen.b vulg. 11) ἰδιώτερον] M. Gen.b vulg., ἢ διατριβῇ p. 11) ἱστορεῖ] hoc loco p. M. Gen.b, supra post Ἀρ. δὲ vulg. 12) γάμου Διός τε καὶ Ἥρας M., τοῖς pro τῆς Gen.b 12) ἱστορία] M. et ante Heins., om. vulg. — Τὸν Δία μυθολογοῦσιν seqq. extant in Eudociae Viol. p. 202. cum inscr. περὶ τοῦ γάμου τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. 13) μιγῆναι] p. M. Can. Gen.b Call. Eud., ut conj. Hemsterh. ad Luc. I p. 268, μιγυῆναι Bas. II, μιγνῦναι Brub. vulg. 13) ὅτε αὐτὴν om. Gen.b, ὅτι M. 14) ἀπὸ om. M. 14) βουλόμενον — ἀφανῆ — μεταβάλλειν — καθίσαι] M., βουλόμενος — ἀφανὴς — μεταβάλλει — καθέζεται vulg. 15) μεταβ. ἑαυτὸν omisso τὴν ὄψιν M. 16) προτοῦ] πρῶτον vulg., πρῶτα Gen.b, ποτὲ M. 16) Θόρναξ] Hemsterh., Θρόναξ vulg. 17) ὕστερον pro νῦν Eudoc. 17) καὶ] M., τὸν δὲ Δία vulg. — δεινὸν ποιῆσαι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην M. 18) μόνην om. Eudoc.

σθαι πρὸς τὸ ὄρος καὶ καθέζεσθαι ἐπ' αὐτό, ὅπου νῦν ἐστιν ἱερὸν Ἥρας τελείας. τὸν δὲ κόκκυγα ἰδόντα καταπετασθῆναι καὶ καθεσθῆναι ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς, πεφρικότα καὶ ῥιγῶντα διὰ τὸν χειμῶνα. τὴν δὲ Ἥραν ἰδοῦσαν αὐτὸν οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῇ ἀμπεχόνῃ. τὸν δὲ Δία εὐθέως μεταβαλεῖν τὴν ὄψιν καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς Ἥρας. τῆς δὲ τὴν μίξιν παραιτουμένης διὰ τὴν μητέρα, αὐτὸν ὑποσχέσθαι γυναῖκα ταύτην ποιήσασθαι. καὶ παρ' Ἀργείοις δέ, οἳ μέγιστα τῶν Ἑλλήνων τιμῶσι τὴν θεόν, τὸ ἄγαλμα τῆς Ἥρας ἐν τῷ ναῷ καθήμενον ἐν θρόνῳ τῇ χειρὶ ἔχει σκῆπτρον, καὶ ἐπ' αὐτῷ [τῷ σκήπτρῳ] κόκκυξ (ἐπικάθηται M.).

Vs. 66—68.

Vel. *Λάβε καὶ τὺ Εὐνόα Εὐτυχίδος*: *εἰκὸς τὴν Εὐτυχίδα Γοργοῦς εἶναι θεράπαιναν.* — *Ἀπρὶξ ἔχευ Εὐνόα*: *ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυκότως, ὥστε μὴ διαπρῖσαι τὴν συμφυΐαν.*

65) *Πλῆθος λαοῦ.* E. N.

66) *Μέγας, πολύς.* E. N. — [*Λάβε*:] *σὺ τὴν ἐμὴν δηλονότι.* E.

67) *Ἑτέρας δούλης.* M. *ὄνομα δούλης.* E. — *Πρόσεχε.* M. *προσέχου.* N. *προσεκτικῶς ἔχου.* E. — [*Πλανηθῇς*:] *ἐξ ἡμῶν.* E. *ἀφ' ἡμῶν.* N.

68) [*Ἀπρίξ*:] *διόλου ἀλλήλας κατέχουσαι.* r. E. N.

69) *Εἰς δύο.* E. M. N. — *Λεπτὸν ἱμάτιον.* r. E. *ἔνδυμα θερινὸν λεπτόν.* M.

70) [*Εἴ τι*:] *ὅπως.* M.

71) *Τὸ ἱμάτιόν μου.* E. *τὸ ἔνδυμά μου.* M.

72) *Οὐκ ἐπ' ἐμοί ἐστι τοῦτο.* M. *τουτέστιν οὐκ ἐξ αἰτίας ἐμοῦ ἔσχισται τὸ ἱμάτιόν σου.* E. — [*Ἀθρόος*:] *ὁμοῦ.* M.

---

1) *ἐπ' αὐτῷ* Gen.[b.], *καθίσαι αὐτὴν ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ νῦν* M., *ὅπου καὶ ἱερὸν μετέπειτα αὐτῆς ἵδρυτο, Τελέας Ἥρας ἐπονομασθὲν* Eudoc. 2) *ἰδόντα*] add. M. Gen.[b.], deinceps *προσδραμεῖν καὶ καθίσαι ἐπὶ τοῖς γόνασιν* M. 3) *τὰ*] Gen.[b.] vulg., om. Reisk. seqq. 3) *πεφρ. κ. ῥιγ. δ. τ. χ.*] hoc loco M. Gen.[b.] (sed *ῥηγ.* Gen.[b.], *τῇ τοῦ χειμῶνος σφοδρότητι* M.), *ῥιγ. κ. πεφρ. δ. τ. χ.* supra post *κόκκυγα* vulg. 4) *δὲ* om. Gen.[b.], *Ἥρην* M. 4) *αὐτὸν* potius post *περιβαλεῖν* M. 5) *τὸν δὲ εὐθὺς μεταβαλλόμενον ἀπὸ τῆς τοῦ ὀρνέου μορφῆς ἐπιλ. αὐτῆς* M. 6) *τὴν δὲ τὴν μ. παραιτουμένην* Gen.[b.], *τὴν* ante *μίξιν* om. Kiessl. 7) *μητέρα αὐτῶν Ῥέαν* Eudoc. 7) *αὐτὴν* Gen.[b.] — *ὑποδέχεσθαι* Can. Gen.[b.] Vulc. 8) *ποιῆσαι* M. 8) *οἳ μέγιστα*] *οἳ μέγιστον* vel *μάλιστα* Hemsterh., *οἱ μέγιστοι* vulg. 9) *ἐτίμων* Eudoc. 9) *τὸ ἄγ.*] Hemsterh., *τὸ δὲ ἄγ.* vulg. 9) *ἄγαλμα ταύτης ἐν θρ. καθ. σκῆπτρον φέρει ἐν τῇ χειρὶ* M., *ἐν τῷ θρόνῳ* Gen.[b.] 10) *εἶχε* Eudoc. 11) *τῷ* om. Gen.[b.], *ἐν δὲ τῷ σκ.* M. 13) //Gen.[b.] c. lemm. *ποτέ.* 14) //Gen.[b.] c. lemm. *ἔχευ*, ubi *ἐμπεφυότως.* 15) *διαπρῖσαι*] *διαπρίσαι* (Gen.[b.]) Kiessl. auctore Stephano in Thes., *διαπρῆσαι* vulg.

Vs. 74.

Vet. Κεὶς ὥρας κἤπειτα: ἀντὶ τοῦ καὶ εἰς ὥρας καὶ εἰσαεὶ ἐν καλῷ εἴης περιστέλλων καὶ ἐπιμελούμενος ἡμῶν.

Vs. 76. 77.

Vet. Ἄγ' ὦ δειλὰ τὺ βιάξευ: ἄγε ὦ δειλαία βιάζου καὶ σύ, καὶ ὦθει ὥστε σε εἰσελθεῖν. ἔπειτα εἰσελθούσης αὐτῆς φησί· κάλλιστ', ἐνδοῖ πᾶσαι, (ἤγουν καλῶς ἔχει, ὅτι πᾶσαι ἔνδον ἐγενόμεθα. M.) ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας, ὡς παροιμίας οὔσης. ἀποκλείσας ⟨γὰρ⟩ τὴν νύμφην τις „καλῶς τά γε ἔνδον ἡμῖν ἔχει" φησί· διὸ καὶ ἡ Γοργὼ οὕτως ἐπεφώνησεν.

Rec. (Παροιμία ἐστίν. εἴρηται δὲ ἀπό τινος νυμφίου λαβόντος τὴν νύμφην καὶ εἰσελθόντος εἰς τὸν θάλαμον καὶ κλείσαντος αὐτόν. τοῦτο γὰρ ποιήσας τοῖς ἐκτὸς ἔφη· κάλλιστα ἡμῖν πάντα. r. E. N.)

Vs. 79.

Vet. (⟨Θεῶν περονάματα:⟩ ἢ ἔργα θεῶν, ἢ φορεῖσθαι ὑπὸ θεῶν ἄξια. M. Gen.[b.])

73) Φέρονται. M. — [Ῥύες:] ῥύακες. *r. E. M. N. κατὰ ἀποκοπήν. *r. E. N. ἀπὸ τοῦ ῥέω. *r. — Ἐν ἀδείᾳ ἐσμέν. r. N.
74) [Κεὶς ὥρας:] τὰς νῦν. M. εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον. r. E. N. — Ἤγουν εὐτυχοίης. r. E. N.
75) Ἡμᾶς [καὶ] περιέπων. r. E. N. περιποιούμενος ἡμᾶς. M. — [Χρηστοῦ:] ἔργον ποιῶν δηλονότι. E. N. τοῦτο τὸ ἔργον δηλονότι. M.
76) Στενοχωρεῖται. E. N. — Σὺν ἡμῖν. E. M. N.
77) [Κάλλιστ':] γέγονε δηλαδὴ πάντα. E. — Ἔνδον ἐσμὲν πᾶσαι. N. — Ἀποκλείσας ἐν θαλάμῳ. E. N. ἀποκλείσας νυμφίος. M.
78) Προσέρχου. E. πρόσελθε. M.
79) [Ὡς:] λίαν. E. — [Θεῶν:] ἀναθήματα ἢ ἔργα, τὰ ἱμάτια. E. M. — Ἐρεῖς ἰδοῦσα. E.

---

2) //Gen.[b.] c. lemm. κἤπειτα, ubi desunt καὶ εἰς ὥρας. 2) καὶ εἰς τὰς νῦν ὥρας, φησί, καὶ omisso ἀντὶ τοῦ M. 3) εἰσαεὶ] Gen.[b.], ἐσαεὶ vulg., ἀεὶ M. 3) ἐν καλῷ] M. Gen.[b.], καλῶς vulg. 3) ἐπιμελούμενος] M., τημελούμενος vulg. 5) //Gen.[b.] sine lemmate et ἄγε ὦ. 6) καὶ ὦθει] Gen.[b.], ὤθει vulg. 6) σε om. M. 7) κάλλιστ'] Gen.[b.], κάλλιστα vulg. 8) Vulgo et in Gen.[b.] (ubi ὅταν) ὁ τὰν νυὸν seqq. pro separato scholio sunt. 10) ἔσχε ἡμὶν Gen[b.], ἡμὶν ἔσχεν M. 10) ἐπεφώνησεν] p. M. Gen.[b.], ἐφρόνησεν vulg. 13) τινὰ νύμφην r. 17) ἔργα ὑπὸ θεῶν M. — 23) καὶ om. r.

Vs. 80.

Vet. Ἔριθοι δὲ αἱ ἱστουργοί, ἤγουν ἐριουργοί.

Vs. 82. 83.

Vet. Ὡς ἔτυμ' ἑστάκαντι: ἀντὶ τοῦ ὡς ἀληθῆ ἑστήκασι καὶ ὡς [ζῶντα] ἀληθῆ στρέφονται· ὡς ζῶντά εἰσι καὶ οὐχ ὡς ὑφαντά. — (Ἔτυμος, ὁ ἀληθής, ἐτυμολογεῖται ἀπὸ ⟨τοῦ⟩ ἐθίζω, ἔθιμος καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ καὶ τοῦ ι εἰς υ ἔτυμος. τὰ γὰρ ἀληθῆ ἐκ φύσεως, τὰ δὲ ψευδῆ ἐπείσακτα. ⟨ἀληθῆ δὲ⟩ καὶ ἃ ὁσονοὺκ ἐστὶν ἐκ φύσεως· ἔθος γὰρ τὸ βεβαιωθὲν μακρῷ χρόνῳ φύσεως ἰσχὺν λαμβάνει. Gen.[b.])

Vs. 86.

Vet. Ὁ τριφίλατος Ἄδωνις: ὁ πολυφίλητος, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ·

ἀσπασίη τρίλλιστος.

ἢ (τριφίλητος λέγεται ὁ Ἄδωνις, r.) ὅτι ὑπὸ τριῶν ἐφιλήθη, Ἠοῦς, Ἀφροδίτης καὶ Περσεφόνης. ⟨Ἀχέροντι:⟩ ἐν Ἅιδου.

80) Ἐπόνησαν αὐτά, κατεσκεύασαν. M. αὐτὰ εἰργάσαντο. r. E. — Ἐριουργοὶ χεῖρες. r. E. N. ἐριουργοί, ὑφάντριαι. M.

81) Τὴν ἀκριβῆ ζωγραφίαν. r. E. N. δύο σημαίνει τὸ γράφω. r.

82) [Ἔτυμ':] ἀληθῆ, ζῶντα. r. — Στρέφονται. E. κινοῦνται. M.

83) [Ἔμψυχ':] δοκοῦσιν εἶναι. E. N.

84) Θαυμαστός. E. M. N.

85) Κλίνης. M. — Ἄνθος γενείων. E. N. τὴν γένυν. M. — Ἐκφύων. M.

---

2) //Om. Gen.[b.] 2) αἱ ἱστουργοὶ] Valck. ad Adon. p. 378. B., praeeunte in ἱστ. Hemsterhusio, οἱ ὑπουργοὶ vulg. 2) ἐριουργοὶ] Brub. mg., cf. Gl., ἱερουργοὶ vulg. 4) //Gen.[b.] c. lemm. ἑστάκαντι et *M., uterque omissis ἀντὶ τοῦ ... στρέφ. In M. haec super ὡς ἔτυμ' scripta esse traduntur. 4. 5) ἀληθῆ bis] ἀληθῶς vulg., cf. Glr. 5) στρέφονται] συστρέφονται vulg., cf. GlE. 5) ὡς ζῶντα] add. Gen.[b.] et *M., in quibus εἰσι hoc loco, quod vulgo in fine. 6) οὐχ ὡς] Gen.[b.], οὐχ *M., οὐκ vulg. — ὑφαντά] *M., ἐνύφαντα Gen.[b.] vulg. 6) Haec in Gen.[b.] ad Id. XVI post schol. Vs. 49 leguntur, unde Aderto auctore Duebnerus huc retulit. 9) ἃ ὁσονοὺκ] ὡς οὐκ cod. 12) //Gen.[b.] c. lemm. Ἄδωνις, omisso ὡς. Habet etiam Phav. s. v. Ἄδωνις c. lemm. τριφίλιτος Ἄδ. omissis ὡς ... τρίλλιστος. 14) *Hom. Il.* Θ, 488. — τρίλλιστος] M. Gen.[b.], τριφίλητος vulg. Sequentia etiam in r. extant, ubi ὑπέρ. 16) Ἠοῦς] Δηοῦς M., Διὸς vulg., διὸ Gen.[b.], om. r. E. 16) Ἀφροδίτη καὶ Περσεφόνη Gen.[b.], καὶ om. Phav. 16) ἐν Ἅιδου] M., ἐν ᾅδῃ Gen.[b.] vulg., καὶ Ἅιδου r. E., καὶ ἐν ᾅδῃ Phav. — 17) αὐτὰ om. E.

Rec. (Ὥσπερ ἐπὶ τοῦ τρισμέγιστος καὶ τρισκατάρατος καὶ τρισαριστεὺς καὶ πολλῶν ἄλλων τοιούτων τὸ τρὶς οὐχ ὡρισμένως ἀπὸ τοῦ τρία λέγεται, ἀλλ' ἀόριστον πλῆθος σημαίνει, οὕτω καὶ τὸ τριφίλητος ἀντὶ τοῦ παμφίλτατος. E.)

Vs. 87. 88.

Vet. Παύσασθ' ὦ δύστανοι: παύσασθε, φησίν, ὦ ἐπίπονοι ἀνήνυτα καὶ ἄπειρα κωτίλλουσαι, ἤγουν πολυλογοῦσαι· κωτίλην γὰρ λέγουσι τὴν χελιδόνα. — (Παύσασθ', ὦ δύστανοι: παύσασθε, φησίν, ὦ ἐπίπονοι ἀπειρολαλοῦσαι. M. Gen.[b]) τοῦτο δέ φησί τις παρεπόμενος καὶ ἀγανακτῶν ἐπὶ τῇ ἄγαν αὐτῶν ἀδολεσχίᾳ. διὸ καὶ ἐπιτιμᾷ αὐταῖς ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν εἰκόνων ἀνερευνώσαις. εἶτα πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων· τριγόνες ἐκκναισεῦντι πλατυάσδοισαι ἅπαντα, ἤγουν (τρυγόνες διαφθείρουσι) Δωρίζουσαι πάντα. τὸ γὰρ πλατυάσδοισαι τοιοῦτόν ἐστιν· οἱ γὰρ Δωριεῖς πλατυστομοῦσι τὸ α πλεονάζοντες. ἐκκναισεῦντι δὲ ἀντὶ τοῦ διολλύουσιν. — (Εἶτα ἐπιφέρει ὡς πρὸς ἕτερον λέγων· τρυγόνες ἐκναεσσεῦντι πλασιασδύσαι ἅπαντα. τὸ δὲ ἐκναεσσεῦντι ἀντὶ τοῦ διαφθείρουσιν ὡς τρυγόνες φλυαροῦσαι. Scholl. Hermog. Rhett. VII p. 971. — Ἀντὶ τοῦ διαφθείρουσι, ληροῦσιν ὡς τρυγόνες. Tzetz. ad Hermog. ap. Koen. ad Gregor. p. 329. — Τρυγόνες ἐκναισεῦντι πλα-

86) Ὁ παμφίλτατος. r. E. τὸ τρὶς οὐχ ὡρισμένως ἀπὸ τοῦ τρία λέγεται, ἀλλ' ἀόριστον πλῆθος σημαίνει. r. — Ὅστις καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ὤν, ἤγουν τεθνεώς, ἀγαπᾶται παρὰ πάντων. E.

87) Ἀπλήρωτα φλυαροῦσαι. r. E. N.

88) Ὥσπερ τρυγόνες. E. N. — [Ἐκκναισεῦντι:] διαλέγονται. E. ἀποκναίουσιν ἡμᾶς. r. N. καὶ διαπνίγουσιν. r. — Πλατυστομοῦσαι. E. πλατυστομούμεναι. r. N. διὰ τὸ α ⟨ἀντὶ τοῦ η⟩ καὶ τοῦ ω δηλονότι. r. — Εἰς ἅπαντα. E.

---

6) //Om. M. Gen.[b] 8) κωτίλλην ante Reisk. 8) χελιδῶνα ante Heins. 10) //Gen.[b] — τοῦτο .... ἀνερευνώσαις om. M. 12) εἰκόων Gen.[b] 13) ἐπιστρέφει Gen.[b], ἐπιστρέφεται καί φησι M. 13) τριγόνες ... ἅπαντα, quae sic Call., inde ab Ox. tanquam lemma mutilata sunt; eadem et ἤγουν om. M. Gen.[b] 14) τρ. διαφθείρουσι] τρ. διαφέρουσαι Gen.[b], τρυγόνων οὐ διαφέρουσι M., om. vulg., cf. lin. 19. 15) πάντη M. 15) τὸ δὲ M. Gen.[b] — πλατυάσδουσαι Gen.[b] 15. 16) πλατ. οἱ Δ. sine γὰρ Gen.[b], πλατυστομοῦσαι· οἱ γὰρ Δ. τὸ α πλεονάζουσι M. 16) ἐκκναισεῦνται ante Brub., ἐκναισεῦνται Gen.[b] 17) διολλύουσιν] διαλέγουσιν Gen.[b] vulg., διαλέγονται M., διαφθεροῦσιν Reisk. seqq. 17) De sequentibus locis cf. Vol. I p. 112. — 23) ὡρισμένον cod. 29) καὶ τὸ ω cod.

τείας δῦσαι ἅπαντα: λείπει ἐνταῦθα τὸ ὡς· ὡς τρυγόνες διαφθείρουσι καὶ φλυαροῦσιν, ἁπανταχῆ τῆς πλατείας δῦσαι. Gregor. 143. — Τὸ δὲ *ἐκκναισεῦντι* τὸ διαλέγονται δηλοῖ. Planud. ad Hermog. Rhett. V p. 484. — *Πλατειάζουσαι ἕπονται*: ὅ ἐστι πλατέως λαλοῦσαι. Scholl. Hermog. Rhett. VII p. 970. λέγουσαι πλατέως Tzetz. l. l.)

Vs. 91. 92.

Vet. *Κορίνθιαι εἰμὲν ἄνωθεν*: Κορινθίων γὰρ ἄποικοι οἱ Συρακούσιοι. (⟨*Ὦ καὶ ὁ Βελλεροφῶν*:⟩ ὅθεν ἦν καὶ Βελλεροφόντης· Κορίνθιος γὰρ καὶ οὗτος. M.) — *Ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν*: Κορίνθιος δὲ καὶ ὁ Βελλεροφόντης. — *Πελοπονησιστὶ λαλεῦμες*: ἀντὶ τοῦ Δωριστὶ κατὰ τοὺς Πελοποννησίους· τὴν γὰρ Πελοπόννησον ᾤκησαν οἱ Δωριεῖς οἱ σὺν Ἡρακλείδαις.

Rec. (Ἐπεὶ δὲ ἡ Κόρινθος ἐν Πελοποννήσῳ, διὰ τοῦτό φησι Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες, ἤγουν Δωρικῶς. E. N.)

Vs. 94. 95.

Vet. *Μὴ φυῇ Μελιτῶδες*: ἀντὶ τοῦ μηδεὶς γένοιτο ὦ Περσεφόνη ἄλλος ἡμῶν κύριος. Μελιτώδη δὲ τὴν Περσεφόνην φησὶ κατ' ἀντίφρασιν, ὡς καὶ Κόρην· ⟨ἢ⟩ διὰ τὸ τὰς

89) *Συρακούσιον τὸ μᾶ ἐπὶ ἀγανακτήσεως λεγόμενον.* r. E. N. ἀγανάκτησις παρὰ Συρακουσίοις τὸ μᾶ. *L. *M. — [*Τίν*:] βλάπτομεν δηλονότι σέ. E. μέλει. N. — Πολύλογοι. E. N. πολυλογοῦσαι. M.

90) Κτησάμενος. 6. κτησάμενος ἡμᾶς δούλας. E. ἀγοράσας, κτησάμενός τινα δούλην. M. — Πρόστασσε ἡσυχάζειν. E. N. πρόσταττε. M.

91) Ἀπὸ τῶν πάλαι χρόνων. E. ἐξ ἀρχῆς. M. ἀνέκαθεν. N.

92) Δωριστί. E. M. Δωρικῶς. N.

93) Δωρικῶς ὁμιλεῖν. E. — Ἄδειά ἐστι. E. — Νομίζω. E. M. N.

94) Ἤγουν ὦ Περσεφόνη, κατὰ ἀντίφρασιν· πάντα γὰρ τὰ ἐν ᾅδη πικρά. L. διὰ μέσου ἐπιφώνημα. L. P. — Κύριος, κράτος καὶ ἐξουσίαν ἔχων καθ' ἡμῶν. E. — Ἐστίν. M.

---

8) //M. Gen.[b.], hic c. lemm. *εἰ μέσον*. 9) εἰσιν οἱ Gen.[b.] 10) //Gen.[b.] sine lemm., om. M. 11) καὶ om. Gen.[b.], καὶ ὁ Β. δὲ Κορ. E. 12) //Gen.[b.] c. lemm. *Πελοπονησιαστὶ* omissis ἀντὶ ... Πελοποννησίους. 12) Δωριστὶ] add. M. omissis κατὰ τ. Π. 15) Haec in codd. post Βελλεροφόντης l. 11. 16) λαλοῦμεν E. 18) //Gen.[b.] c. lemm. *Μελιτῶδες*. 19) καὶ μελ. δὲ Gen.[b.] — Μελιτώδη] Gen.[b.] et SchRec., Μελιτῶδες vulg. — 21) ἐπὶ τῶν ἀγανακτησίων r. 22) ἀγαν. Συρακουσίων M. 23) μέλει] Duebn., μέλλει cod. 30) GlL.P. ad *ὅς ἁμῶν* relata erat.

ἱερείας αὐτῆς καὶ τῆς Δήμητρος μελίσσας λέγεσθαι. — *Μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς: μή μοι κενὸν τὸ μέτρον ἀποψήσῃς.* *Rec.* (*Μελιτώδη τὴν Περσεφόνην φησὶ κατὰ ἀντίφρασιν διὰ τὸ πικρίας μᾶλλον εἶναι πρόξενον τοῖς ἀποθνήσκουσι· καταχθονία γὰρ ἡ Περσεφόνη. φησὶν οὖν· ὦ Περσεφόνη, ἡ τῇ φύσει μελιτώδης, μηδεὶς γένοιτο ἄλλος ἡμῶν κύριος, ὥστε δηλονότι μὴ ἐᾶν ἡμᾶς τὰ κατὰ βούλησιν λέγειν ἢ ποιεῖν.* r. E. N.) — (*Μηδείς, φησίν, ὦ Περσεφόνη περιφύῃ μοι, ἤγουν περιπλακείη, ὅς ἐστι καρτερώτερος καὶ ἰσχυρότερος ἡμῶν· τουτέστι μηδεὶς ἐρασθῇ ἡμῶν μείζων ἡμῶν ὤν. ὅμοιον δ' ἐστὶ τὸ παρ' Αἰσχύλῳ·*

μηδὲ κρεισσόνων θεῶν
ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοι με.

M.)

Vs. 97.

Vet. *Ἁ τῆς Ἀργείας θυγάτηρ πολύϊδρις: ἄδηλον τίς ἡ ποιήτρια αὕτη· ἔνιοι δὲ Χαρίας Ἀργείας αὐτήν φασιν εἶναι θυγατέρα ὁμώνυμον τῇ μητρί· εἶναι δὲ ἐκείνην Σικυωνίαν.*

Vs. 100. 101.

Vet. *Δέσποιν' ἃ Γολγόν τε: Γολγὸς πόλις Κύπρου,*

95) *Τοῦ ἐμοῦ ἀνδρός.* E., *ἴσως τοῦ Διὸς ἢ τοῦ βασιλέως.* M. — *Οὐ φροντίζω ἑτέρου.* E. M. — *Τὴν κενήν.* M. *ἄπρακτον.* r. E. N. *ποδέαν* (?) p. *ὁδὸν δηλονότι.* r. — *Ἀποσπογγίσῃς.* r. [*ἀπομάξῃ*:] *ἀποσπογγίσῃ, ἤγουν ἅψεται.* M. — *Εἴθε ἀτυχήσῃς ἐν τῇ ὁδῷ.* r.

97) *Πολλὰ εἰδυῖα.* E. *ἡ ἐπιστήμων.* M. — *Ποιήτρια.* M.

98) [*Σπέρχιν*:] *κατά.* 6. *εἰς τόν.* r. — [*Ἰάλεμον*:] *ὕμνον.* M. *τὸν θρήνου ἄξιον.* r. E. N. *ἰαλέμου ψυχρότερος.* *r. — *Ἀρίστως ὕμνησεν.* r. E. M. N.

99) *Βλακικῶς ἑτοιμάζεται.* r. E.

100) [*Ἰδάλιμον*:] *τόπος Κύπρου Ἰδάλιον.* 6.

---

1) *ἱερείας*] Daceria ad Callim. h. Apoll. 110 et Koehlerus, *ἑταίρας* vulg. 1) *τῆς* om. Gen.[b.] 1) //Om. Gen.[b.] Extat h. sch. in r. 3) In r. sola extant *κατὰ .... ἀποθν.* et *μηδεὶς .... κύριος.* 6) *ἡμῶν ἄλλος* N. 12) *Aesch. Prom.* 903, ubi vulg. *προσδέρκοιτο.* 16) //Gen.[b.] sine lemm. Extat etiam in r., ubi pro *ἄδηλον τ. ἡ π. αὕτη* solum *ἄδηλον* in fine additum. 17) *Χαρίας Ἀργείας*] *Χαρίας* r. E. M. Gen.[b.] Vulc., *Ἀργείας* vulg. — *φασὶ Χ. αὐτὴν εἶναι* r., *φασιν* om. E. M. 18) *θυγατέρα* om. M. 21) //Gen.[b.] c. lemm. *καὶ Ἰδαλιόν*, ubi tum *Γ. γῆς πόλις.* — 27) Gl. *εἰς τὸν* ap. Salv. lemma *ΗΡΙΣΤΕΥΣ.* habet contra ordinem. 28) *τοῦ θρ.* r. 28) *ἄριστα ὕμνησαι* r. Ibidem extat gl. Suid. *Σπέρχις* (*Βοῦρις — τῶν ὑπ' αὐτοῦ* om. — *ὑπὸ τ. Ἀθ.*)

ὠνομασμένη ἀπὸ Γολγοῦ τοῦ Ἀδώνιδος καὶ Ἀφροδίτης. Ἰδάλιον δὲ πόλις καὶ αὐτὴ Κύπρου. — Αἰπεινάν τε Ἔρυκα: Ἔρυξ πόλις Σικελίας ἀπὸ Ἔρυκος τοῦ Βούτου καὶ Ἀφροδίτης. — Χρυσῷ παίζουσ' Ἀφροδίτα: διὰ τούτου δηλοῖ ὅτι οἱ ἐρῶντες (ὡς ἐπιτοπλεῖστον E.) *χρυσῷ πείθουσι τοὺς ἐρωμένους.*

Vs. 102. 103.

Vet. Μηνὶ δυωδεκάτῳ: τινὲς δι' ἑξαμήνου φασὶν ἀνέρχεσθαι τὸν Ἄδωνιν (ἐκ τοῦ ᾅδου. M.). — *Μαλακοὺς δὲ ἔχειν πόδας ἔφη τὰς Ὥρας, ἐπεὶ τὸ ἔαρ μαλακόν* ([*εἰς τὸ πορεύεσθαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ οὐ τραχὺ ὡς ὁ χειμών*]. M.)

Rec. (*Μαλακόποδας ἔφη τὰς Ὥρας διὰ τὸ μὴ ἐξαίφνης τὰς ποιότητας ἀμείβεσθαι, ἀλλὰ σχολαιοτέρως καὶ διὰ μεσοτήτων.* r. E. N.)

Vs. 107. 108.

Vet. (*Τὴν γὰρ μητέρα Βερενίκην καὶ τὸν πατέρα Πτολεμαῖον ἀπεθέωσε.* M. Gen.[b.]) — *Ἐποίησας Βερονίκαν: Βερενίκην δὲ λέγει τὴν τοῦ Σωτῆρος γυναῖκα, μητέρα δὲ τοῦ Φιλαδέλφου καὶ Ἀρσινόης.*

Rec. (*Ἀμβροσία γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ βροτόν, ὃ σημαίνει τὸ φθαρτόν, πλεονασμῷ τοῦ μ.* E. N.)

102) [*Οἷον:*] *θαυμαστόν.* E. — *Τοῦ ᾅδου.* E.

103) *Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος.* L. P.

104) *Βραδεῖς μέν εἰσι.* E. *βραδεῖαι.* M. — *Ἀπὸ τῶν θεῶν.* E. — *Αἱ προσφιλεῖς.* E. — *Ἐκ παραλλήλου φίλαι καὶ ποθειναί.* M.

105) [*Ἀεί τι:*] *ἀγαθόν.* M. *ἡδύ.* 6.

106) *Τῆς Διώνης θυγάτηρ.* M. *λέγεται Κύπρις Διωναία καὶ Διώνη. Διωνία δὲ πόλις, ἣν Θεόπομπος συγκαταλέγει ταῖς Κυπρίαις πόλεσι.* r.

108) *Ἀθανασίαν.* E. N.

---

1) *τοῦ*] *τοῦ τῆς* Gen.[b.], *τινὸς* vulg. 1) *Ἀφρ. υἱοῦ* M. 1) *Ἰδάλιον* seqq. om. Gen.[b.] 2) //Gen.[b.], ubi *Ἔρυξ δὲ* sine lemmate. 3) *Βούτου*] Brub. mg., *Βοιωτοῦ* vulg., *Βιοτοῦ* Gen.[b.] 4) //Gen.[b.] hoc initio: *Χρ. π. Ἀφροδίτην: τοιοῦτον ἴσως ἐστὶ ὅτι*, tum *τὸ ἐρώμενον.* 8) //Gen.[b.] c. lemm. *δυωδεκάτη.* — *δι'*] M. Gen.[b.] vulg., *δὲ* Kiessl. 9) //M. Gen.[b.] post scholia ad Vs. 107. 108. 9) *δέ φησι ἔχειν τοὺς πόδας* (*τ. π. ἔχειν* M.) M. Gen.[b.] 10) *ὅτι* pro *ἐπεὶ* M. 12) *μαλακαίποδας* N., verba ante *διὰ* om. r. 16) *Βερεννίκην* M. 17) //Gen.[b.] sine lemmate. 17) *Βερονίκην* ante Reisk. 18) *Πτολεμαίου* pro *Σωτῆρος* Gen.[b.] — 29) *συγκαταλέγει*] Steph. Byz. s. v. *Διωνία*, unde ultima ducta, *καταλέγει* cod.

Vs. 109—111.

Vet. Τὶν δὲ χαριζομένα: [ἀντὶ τοῦ] σοί, φησί, χαριζομένη ἡ τῆς Βερενίκης θυγάτηρ Ἀρσινόη πᾶσι καλοῖς ἀτιτάλλει καὶ δεξιοῦται τὸν Ἄδωνιν. — (⟨Ἀτιτάλλει:⟩ *** ἐπεὶ τὴν πρόβασιν ἢ αὔξησιν ποιεῖ. Gen.[b.]) — Ἀτιτάλλω [γὰρ] ἐκ τοῦ ἁ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ταλάσσω τὸ κοπιῶ. σημαίνει δὲ τὸ ἀναπαύω καὶ μὴ διὰ κόπου ταλαίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄττω τὸ ὁρμῶ καὶ τοῦ ἅλλω τὸ πηδῶ, καὶ σημαίνει τὸ αὐξάνω.

Rec. (ΠΟΛΥΩΝΥΜΕ: καὶ Εὐριπίδης·
πολλὴ μὲν ἐν βροτοῖσι κοὐκ ἀνώνυμος
θεὰ κέκλημαι Κύπρις. M.)

Vs. 112. 113.

Vet. Ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι: πάντα, φησί, τὰ ἀκρόδρυα παρατίθεται τῷ Ἀδώνιδι ἀπὸ παντοίας ἰδέας ὀπωρῶν. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς Ἀδωνίοις πυροὺς καὶ κριθὰς σπείρειν ἔν τισι γαστρίοις καὶ τοὺς φυτευθέντας (τότε M.) κήπους Ἀδωνείους προσαγορεύειν.

Rec. (Ἁπαλοὶ κᾶποι: τὰ ἐκ τῶν κήπων ὀσφράδια. M.)

Vs. 114—116.

Vet. Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα: ἀλάβα-

109) *Σοὶ δὲ χαριζομένη ἀνθ' ὧν ἀθάνατον ἐποίησας τὴν μητέρα αὐτῆς.* M.

110) *Ἡ ὁμοία τῇ Ἑλένῃ τῷ κάλλει.* L. M. N.

111) *Αὕτη γὰρ ἐτέλει τὴν ἑορτὴν Ἀδώνιδος.* M. — *Αὔξει.* Vat. r. M. N. *τιμᾷ.* Vat. M. N.

112) *Ἔγκαιρα.* E. M. *ἐγκαίρως.* N. *ἐν καιρῷ.* r. — *Ἀντὶ τοῦ παντὸς ὀπωροφόρου δένδρου.* r. E. N. — *Ἐξαίρετα, ἢ τὰ ἀκρόδρυα.* M.

113) *Βοτάναι.* 6. *ἤγουν κηπευόμεναι εὐώδεις βοτάναι.* r. E. N. *ἢ ἄνθη.* E. N. *τὸ περιέχον ⟨ἀντὶ τοῦ⟩ περιεχομένου ἔθηκε.* r. — *Ταλαρίσκοις.* E. N.

---

2) //Om. Gen.[b.] 3) *Βερονίκης* ante Reisk. 3) *Ἀρσ.* seqq. inde ab Scult. male in singulare scholium separata sunt, quum Xyl. post *θυγάτηρ* colo distinxisset. 4) Haec mutila adhaerent scholio *μαλακοὺς* ad Vs. 103. 5) //Gen.[b.] sine *γάρ.* — *ἀτίλλω* ante Brub. 6) *ταλλάσω* ante Scult. 10) *Eurip. Hippol.* 1. 13) //Gen.[b.] c. lemm. *ἄκρα φέρονται.* 14) *παρατίθεται*] M., *περιτίθεται* Gen.[b.], *περιτίθενται* vulg., *παρατίθενται* Toup. — *παρατ. φησὶ τῷ Ἀδ.* M. 15) *ἀδωνείοις* M. 15) *πυῤῥοὺς* ante Brub. 16) *γαστρίοις*] conj. Bastius, *προαστείοις* vulg. 16) *τοὺς* om. Gen.[b.] 17) *Ἀδωνείους*] M. Gen.[b.], *Ἀδωνίους* vulg. 20) //Gen.[b.] sine lemmate et r. inde ab *σανίς.* — 28) *φυτευόμεναι* pro *κηπ.* N. 29) *ἀντὶ τοῦ*] suppl. Wart. — *ἔθηκε*] Duebn., *τέθηκε* cod.

στρα σκεύη μύρων δεκτικά. *Πλαθάνη* δὲ σανίς, ἐν ᾗ διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους. *Ἄνθεα* δὲ (ἃ μίσγουσιν, εἰσὶ r. M.) τὰ ἐπιπάσματα τῶν ἄρτων. λέγοι δ' ἂν τὰ σήσαμα. — (*Πλάθανον*: εἶδος ἀγγείου τινός, ἐν ᾧ σκευάζουσι τὰ πόπανα. Gregor. 148.)

Vs. 117.

Vet. *Ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος*: (ὅσα ἀπὸ μέλιτος καὶ ἐλαίου κατασκευάζονται, M.) ἀντὶ τοῦ πλακοῦντες διάφοροι.

Rec. (*Ὑγρόν* φησι τὸ *ἔλαιον* οὐχ ὡς ὄντος ἐλαίου ξηροῦ καὶ διὰ τοῦτο πρὸς ἐκεῖνο ἀντικείμενον· ἀλλ' ὅτι τῶν ἄλλων πάντων ὑγρῶν, εἴπερ τισὶν ἐπιχέονται, συντόμως ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνιμωμένων, μόνον τὸ ἔλαιον ἐπὶ πολὺ τὸ χρισθὲν ὑγρὸν συντηρεῖ. E. N.)

Vs. 119—122.

Vet. *Χλωραὶ δὲ σκιάδες*: ἀντὶ τοῦ χλωραὶ σκηναὶ καὶ καλύβαι ἀνήθων σὺν αὐτῷ τῷ καρπῷ καταβριθόμεναι γεγόνασιν. — *Οἵ δέ τε κῶροι*: τὰς καλύβας, φησίν, ὑπερπέτονται οἱ Ἔρωτες ὡς οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀηδόνων. — (Οἱ Ἔρω-

115) *Βρώματα.* r. 6. E. M. N. — [*Πλαθάνη*:] *σανιδίῳ.* r. E. N. — *Κατασκευάζουσι.* E. N. *ἐνεργοῦσι.* M.

116) *Φύρουσαι.* E. — *Οἷον σήσαμον καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀλεύρῳ, ἤγουν σεμιδάλει.* M.

118) *Ἐνταῦθα.* M.

119) [*Σκιάδες*:] *εἶδος βοτάνης.* r. E. N. *βοτάναι.* M. *κλάδοι εὐμεγέθεις.* r. *σκιὰς ἡ ἀναδενδράς, καὶ σκηνὴ ὠροφωμένη.* *r. — *Θάλλοντες καρπῷ.* M.

120) *Ἀντὶ τοῦ δεδόμηται κατὰ συγκοπήν.* E. N. — [*Οἵ δέ τε*:] *σὺν τούτοις.* E. *ἐνθάδε πρὸς τούτοις οἱ νέοι πέτονται Ἔρωτες.* N.

121) [*Οἷοι*:] *θαυμαστικῶς.* N. — *Οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀηδόνων.* E. N. — [*Καταεζόμενοι*:] *καθέζομενοι.* E.

122) *Διὰ πτερύγων.* M. — *Κλάδον ἀπὸ κλάδου.* M.

---

1) *δεκτὰ* Gen.[b] 1) *πλαθάνη*] M. Gen.[b], *πλαθάναι* vulg. — *δὲ* om. M. 1) *σανίς*] add. r. M. 1) *ἐν ᾗ*] r. M., *ἐν αἷς* Gen.[b] vulg. 2) *πλάττουσι* r. M. 2) *τὸ δὲ ἄνθεα* Gen.[b], *ἄνθη* r. M. 2) *σμίγουσιν εἰς* r. 3) *ἐπιπάσματα*] r. M. Gen.[b], *ἐπιπάματα* ante Brub., *ἐπιπάμματα* vulg., *ἐπισπέρματα* p. — Seqq. om. r. 3) *λέγοι δ' ἂν*] M., *λέδ' ἂν* Gen.[b], *λέγει δὲ* vulg. 7) //Gen.[b] 8) *ἤγουν πλ.* M. Gen.[b] 16) //Om. Gen.[b] 18) //Gen.[b] c. lemm. *κοῦροι.* — 20) *σανιδίῳ*] *συνοδείᾳ* codd. 26) *σκυὰς* cod.

τες, φησίν, ὑπερπωτῶνται ὥσπερ οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀηδόνων ὑπερίπτανται ἐν τοῖς κλάδοις τῶν δένδρων, ἀποπειρώμενοι τῶν πτερύγων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον μεταβαίνουσι. M.)

Vs. 123. 124.

Vet. *Ὦ ἔβαινος*: τὴν λοιπὴν κόσμησιν τὴν βασιλικὴν θαυμάζει. (ἦσαν γὰρ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐβένου ξύλου καὶ ὀστέων ἐλεφαντίνων ἀετοὶ κατεσκευασμένοι καὶ βαστάζοντες τὸν Γανυμήδην. M.) — *Αἰετώ*: ὡς πεποικιλμένων ἀετῶν ἐλεφαντίνων καὶ βασταζόντων τὸν Γανυμήδην.

Vs. 125—127.

Vet. *Πορφύρεοι δὲ τάπητες*: ὡς μαλακῶν ταπήτων ὑπεστρωμένων τῇ κλίνῃ τῆς Ἀφροδίτης, οὓς φησιν ὑπὸ τῆς Μιλήτου καὶ Σάμου ῥηθήσεσθαι μαλακωτέρους ὕπνου διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς εἰς κάλλος τὰ στρώματα γίνεσθαι. — (Ἐρεῖ τὰ Μιλήτου καὶ Σάμου ἔργα. ἡ δὲ κατὰ ἀναστρεπτέα· ἔστι γὰρ κατὰ τὴν ⟨γῆν τῆς⟩ Σάμου βόσκων· ⟨ἢ⟩ οἷον καταβοσκόμενος καὶ νεμόμενος. p. Gen.[b.]) — (Ἡ Μίλητος, φησίν, ἐρεῖ καὶ ὁ τὴν γῆν τῆς Σάμου νήσου κατανεμόμενος, ὅπως ἦσαν μαλακοὶ οἱ τάπητες, ἤγουν οἱ τὴν Μίλητον καὶ τὴν Σάμον οἰκοῦντες· ἐν ταύταις γὰρ κάλλιστοι γίνονται τάπητες. r. M.)

123) [Ὦ:] ὅπου. N. οὗ, ἤγουν ὅπου ἐστίν. r. E. — Ξύλον μέλαν ὁ ἔβενος. M. τὸ μέλαν ξύλον. καὶ ἔβελος ὁμοίως. r. — [Ὦ:] οὗ bis E.

124) [*Αἰετώ*:] ἀετοί. E. — [*Φέροντες*:] ἐπάνω αὐτῶν. M.

125) [*Τάπητες*:] πεύκια. E. — [*Ὕπνω*:] ἤγουν ὥστε ὑπνῶσαι. E. N.

126) Ἐρώτησον τὴν Μίλητον. *r. — [*Μίλατος*:] ἡ νῆσος. ὁ χωρικός. E. N. Burn. — Εἴποι ὅπως ἦσαν μαλακοί. M. — Τὴν γῆν τῆς Σάμου νήσου, ἤγουν ὁ ἐν Σάμῳ οἰκῶν. M. — Κατατρώγων, ἤγουν ἰδιώτης. r. E. N.

---

6) //Gen.[b.] c. lemm. *ὤ χρυσός*. 6) τοῦ Ἀδώνιδος pro τὴν βασιλικὴν M., pro βασ. lacuna in Gen.[b.] 9) //Gen.[b.] c. lemm. *οἰνοχόον*, ubi αἰετῶν, omisso ἐλεφ. — πεποκ. ante Brub. 10) τὸν] Gen.[b.] vulg., om. Kiessl. 12) //Gen.[b.] c. lemm. *τάπητες*. 13) οἵ φησιν Gen.[b.] 14) ῥηθήσασθαι vulg. ante Reisk. — μαλακώτερα Gen.[b.] 16) ἀναστρεπτέα] ἀναστρεπτέον Gen.[b.], ἀνατρεπτέον p. 17) τοῦ pro τὴν Gen.[b.] 17) βοσκὴν codd. 20) οἱ ταπ. μαλ. M. 21) γίγνονται r. Schol. in r. rubro scriptum.

Vs. 130.

Vet. *Οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ' ἔτι*: τὸ τοῦ Ἀδώνιδος δηλαδή. οὐδέπω γὰρ κέκαρται τὰ γένεια, ὡς κεντῶσιν, ἀλλ' ἔτι χνοάζει.

Vs. 132. 133.

Vet. *Ἅμα δρόσω*: ἀντὶ τοῦ ἅμα ἡμέρᾳ· τότε γὰρ πίπτει ἡ δρόσος ἐν τῇ γῇ. — *Οἰσεῦμες*: ἐπὶ γὰρ τὴν θάλασσαν ἐκφέροντες τὸν Ἄδωνιν ἔρριπτον ἐπ' αὐτήν.

Vs. 136—138.

Rec. (Τρικλινίου. *Κ' εἰς Ἀχέροντα*: Προείρηται γὰρ ὡς μηνὶ δυωδεκάτῳ ἐξ Ἀχέροντος Ἄδωνις ἀνέρχεται· τοῦτο δὲ οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἡρώων εὗρεν. M.) — (*Βαρυμάνιος*: ὁ βαρεῖαν ἀνίαν καὶ λύπην ὑποστάς, ἢ βαρεῖαν μανίαν, ἤγουν μανικὴν νόσον. E. N.)

Vs. 139.

Vet. *Εἴκατι παίδων*: εἴκοσι παίδων. τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀποκέχρηται, ὡς καὶ Σιμωνίδης. Ὅμηρος δὲ ἐννεακαίδεκα λέγει.

128) Ὁ λευκόπηχυς M., ἐρυθρὸς τοὺς πήχεις τῶν χειρῶν. E.

129) Τὸν ἄνδρα γαμβρὸν λέγει ὡς οἱ Αἰολεῖς. 4. ὁ ἀνὴρ Αἰολικῶς. r. E. N. ὁ ἀνὴρ κατὰ Αἰολεῖς. M. P. ὁ ἀνὴρ κατὰ Σικελιώτας. L.

130) Τιτρώσκει. M. — Ἐρυθρά. r. E. N. ἐστίν, ὁ χνοῦς. r. al. man. ξανθὰ γένειά ἐστι. M. — Ἤγουν οὐ κουρεύει τὸ γένειον, ἵνα φιλούμενος κεντῇ τὰ χείλη τῶν φιλούντων. L. P.

133) Ἀποπτύοντα τὸν ἀφρόν. M. τὰ ἀποπεμπόμενα. E.

134) Τοὺς πλοκάμους. M. — Τοὺς ἀστραγάλους ἢ τὰ γόνατα. M. — Ἀφεῖσαι τὰ περὶ τὸ στῆθος ἱμάτια. M.

136) Ἔρχῃ ἐνθάδε, ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἐκ τοῦ ᾅδου καὶ πάλιν ἀπέρχεαι εἰς Ἀχέροντα. r. — Ἔρχῃ. E. πορεύῃ. M. — Τὸν ᾅδην. E.

137. 138) Ἡρώων. M. — [*Μανώτατε*:] νεώτατε. E. — Ἐλθεῖν γὰρ ἐνθάδε οὐδεὶς ἡρώων τοῦτο ἔπαθε, ἀλλὰ σὺ μόνος. r. — [*Τοῦτ'*:] ἤγουν τὸ ἐκ τοῦ ᾅδου ἐπανελθεῖν. E. N. — Ὁ βαρεῖαν ὀργὴν κατὰ τῶν Ἑλλήνων κτησάμενος· ἢ βαρεῖαν μανίαν, ὥστε καὶ ξίφει ἀναιρεθῆναι. M.

139) Τῶν εἴκοσι, Δωρικόν. E.

---

2) //Gen.[b] c. lemm. *τὸ φίλημ' ἔτι*. 3) τὸ γένειον M. omisso ὡς κεντ. 4) ἔτι χνοάζει] p. M., ut voluerant Koehl. et Hemsterh., ἔτι χλοάζει Gen.[b], ἐπιχνοάζει vulg. 6) //Gen.[b] c. lemm. *δρόσῳ*. 7) //Gen.[b] c. lemm. *ποτὶ κύματα*. 8) ἔριπτον M. 16) //Gen.[b], ubi τῷ ἀρ. δὲ ἀρτίῳ, omissis εἴκοσι παίδων. 17) ἀποκέκριται ante Heins. 17) δὲ om. Gen.[b] — *Hom. Il.* Ω, 496. 24) κεντῇ] Gail. tac., κεντεῖ L., εἰς P.

Vs. 141. 142.

Vet. *Δευκαλίωνες*: ἀντὶ τοῦ Δευκαλίδαι ἀπὸ Δευκαλίωνος, ἤγουν Θεσσαλοί· τούτων γὰρ ἐβασίλευσεν ὁ Δευκαλίων. ἢ οἱ Λοκροί· Δευκαλίων γὰρ ἐν Κύνῳ τῆς Λοκρίδος ᾤκησεν. — (Καὶ οἱ Πελασγοὶ οἱ τοῦ Ἄργους ἄκροι, τουτέστιν οἱ ἐξοχώτατοι. Gen.[b.])

Vs. 143.

Vet. *Ἵλαθι νῦ φίλ' Ἄδωνι* ⟨*καὶ ἐς νέω*⟩: ἀντὶ τοῦ ἱλάσθητι ⟨ἐς νέωτα⟩ κατὰ ἀποκοπήν. τὸ δὲ ἵλαθι ἐστὶ Δωρικόν. — (*Ἐς νέω*: ἀντὶ τοῦ ἐς νέωτα, τουτέστιν εἰς ὥρας, εἰς νέον ἔτος. Gen.[b.])

Rec. (Τὸ *ἵλαθι* Δωρικόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἱλάσθητι κατὰ συγκοπήν. M.) — (*Καὶ ἐς νέωτ'*: ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ νέον ἔτος, ἤτοι τὸ ἐπιόν. E. N.)

Vs. 148. 149.

Vet. (⟨*Ὄξος*⟩ *ἄγαν*: ἀντὶ τοῦ ἀκρόχολος. ⟨*Ἀφίκευ*:⟩ ὑπόστρεψον. Gen.[b.])

140) Ὁ Πάτροκλος. M. — Ὁ Νεοπτόλεμος. L. M.

142) Ἄργεος οἱ πρῶτοι, οἱ ἐξοχώτατοι. M. οἱ πρῶτοι τῶν Πελασγῶν, ἤγουν τῶν Ἀργείων. E. N.

143) Τὸ ἐπιὸν ἔτος. r. συνίζησις. εἰς τὸ μέλλον. M.

144) Ὅτε ἄλλοτε ἔλθῃς. M.

145) [*Χρῆμα*:] τῶν γυναικῶν δηλονότι. r. E. N. τὸ τῆς ᾠδῆς. M. — Ἤγουν σοφόν. M. ἀντὶ τοῦ σοφώτατον. E. — Ἡ γυνή, ἡ ἀοιδός. E. N.

146) [*Ὄσσα*:] θαυμαστικόν. E. N. — Λίαν ἐμμελὲς ᾄδει. r. E. N.

147) Ἀπελθεῖν ἡμᾶς. E. N. ἐλθεῖν δηλονότι. M. — Ἄσιτός ἐστιν. E. N. ἄγευστος, μὴ ἠριστηκὼς ἢ φαγών. M. — Ὁ ἀνήρ σου. M.

148) Καὶ ὁ ἀνήρ, ὅτε ἐστιν ἄσιτος δηλαδή, λίαν δριμύτατός ἐστιν ὑπ' ὀργῆς. r. E. N. — [*Ὄξος*:] ὀξύχολος. 6. M. — Ἐκείνῳ προσέλθῃς. M.

149) [*Χαίροντας*:] τοὺς ἐν τῷ ᾅδῃ. E. — Ἄπελθε. E., ἐλθέ, ὑπόστρεψον, ἀφίκου. M.

---

2) //Gen.[b.], ubi *Δευκ. δὲ ἀ. τ. Λευκαλίδας. ἀπὸ τοῦ Δ.* 3) ἤγουν Θεσσαλοί] M., *Θεσσαλοῦ* vulg., *οἱ Θεσσαλοὶ* Ruhnk. ap. Valck. ad Adon. p. 412. 4) *Κύνῳ*] Hemsterh. et Ruhnk. ibid., *Κύδνῳ* vulg., *κίδνα* Gen.[b.] 5) Hoc sch. cum duobus sequentibus in Gen.[b.] legitur ante schol. *οἰσεῦμες* Vs. 132. 8) //Gen.[b.] c. lemm. *ἵλαθι*. 9) τὸ δὲ seqq.] Gen.[b.], nisi quod *δὲ τὸ ἵλαθι*, nihil nisi *Δωρικῶς* vulg. 10) *ἐς νεότητα* cod. 14) *ἢ τὸ* M.[4.] 16) ἀκρόχολος] Piccolos, *ἀκρόλογος* cod. 17) ὑπόστρεψον] Duebn., *ὑπέστρεφεν* cod. — 26) *ᾄδει* om. r. 30) *ὀξυλοχος* 6.

Idyll. XVI.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Χάριτες ἢ Ἱέρων. — (*Ἐγκωμιαστικόν.* M. — *Δωρίδι.* L. M. P.)

(*Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ρθ', ὧν τελευταῖος· ἀνθρώποις ἀπάνευθεν. ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην.* M.)

Vs. 1—4.

Vet. Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει αἰὲν ἀοιδοῖς, ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν: (*Αἱ μὲν Μοῦσαι, φησί, θεαί εἰσι καὶ θεοὺς ἐν ᾠδαῖς ὑμνοῦσι, καὶ ἀεὶ τοῦτο αὐταῖς μέλει· ἡμεῖς δὲ βροτοὶ ὄντες καὶ βροτοὺς ᾄδωμεν.* M.)

Vs. 5.

Vet. Ἡμετέρας χάριτας: τὰ οἰκεῖα ποιήματα.

Vs. 8.

Vet. Σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσί: [*λοιδοροῦσαι.*] *τὸ σκύζειν κυρίως ἐπὶ λέοντος, ὅταν τὸ ἐπισκύνιον χαλάσῃ ὀργιζόμενος. λέγεται δὲ ἡ τῶν ὀφρύων κάθεσις ἐπισκύνιον. τοῦτο δὲ ποιεῖ ὁ λέων, ὅταν κυσὶ κυκλωθῇ καὶ μέλλῃ πολεμεῖν αὐτοῖς.*

Vs. 9.

Vet. Ὅτ' ἀλιθίην ὁδὸν ἦνθον: ἤγουν ματαίαν ὁδόν, [*ἀλλοτρίαν,*] *πεπλανημένην· ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ.*

1) *Ταῖς Μούσαις.* M. — [*Ἀοιδοῖς:*] *ποιήμασι.* Vat.

5) *Λαμπράν, λευκάν.* M. — *Τὴν ἡμέραν, ἤγουν ὑπὸ τὸν ἥλιον.* M.

6) *Τὸν πρὸς χάριν γινόμενον ἡμέτερον ὕμνον.* M. — [*Πετάσας:*] *τὰς χεῖρας.* r.

7) *Ἡδέως.* M. — *Ὀπίσω.* r.

8) *Ὀργιζόμεναι.* M. — *Ἤγουν κεναῖς χερσίν.* M.

9) *Ὀνειδίζουσαι.* — [*Ἀλλοτρίην:*] *γρ. ἀληθείην, ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ.* M.

---

14) //Om. Gen.[b] 16) //Gen.[b] omissis lemmate et glossa *λοιδοροῦσαι.* 17) *ἐπὶ τοῦ λ.* Gen.[b] 17) *ἐπισκήνιον* ante Brub. 19) *ὅτε τοῦτο* pro *τοῦτο δὲ* Gen.[b] 19) *περικυκλωθῇ κ. μ. πρὸς αὐτοὺς παρατάσσεσθαι* M., *μέλλει* Gen.[b] et ante Kiessl. 22) //Gen.[b] c. lemm. *ἀληθείην ἦνθον.* 23) *καὶ πεπλ.* omisso *ἀλλοτρίαν* Gen.[b]

Vs. 10—12.

Vet. (Χηλοῦ: ἐν τῷ πυθμένι, φησί, τοῦ κενοῦ μένουσι κιβωτίου, ὅπου αὐτῶν ἐστιν ἡ συνήθης καθέδρα, ἐγκαμψάμεναι τὴν κεφαλήν M. Gen.[b.] καὶ ἐν τοῖς γόνασι κλίνασαι ὡς λυπούμεναι. M. — Ψυχροῖς δὲ γόνασιν *** Gen.[b.] ὅταν ἄπρακτοι γένωνται. M. Gen.[b.])

Vs. 14—17.

Vet. (Οὐκ οἶδα, φησί, τίς ἐστι νῦν ὃς τὸν ἐπαινοῦντα ἀγαπήσειε καὶ δώροις ἀμείψαιτο. οὐ γὰρ σπεύδουσιν ἄνθρωποι ἀγαθά τινα πράττειν καὶ ἐπαινεῖσθαι, ἀλλ' ὑπὸ κέρδους νενίκηνται, καὶ πάντες πρὸς τὸ λαβεῖν βλέπουσι, καὶ οὐδὲ τὸν τοῦ ἀργύρου ἰὸν ἀποτρίψας τις δοίη τινί. M.)

Vs. 18.

Vet. Ἀπωτέρω, ἢ γόνυ κνήμα: παροιμία ἐστὶ τὸ πορρωτέρω ἡ κνήμη τοῦ γόνατος. τίθεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀγαπώντων ἑαυτοὺς καὶ ἀγόντων προτιμοτέρους εἶναι ἑαυτοὺς τῶν ξένων· οἱ γὰρ πορρωτέρω οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς εἰσιν. ἐνήλλακται δὲ ἡ παροιμία, εἰ λεχθήσεται χωρὶς ὑποδιαστολῆς.

10) [Ὀκνηραί:] ῥάθυμαι. M. — Ἐν τῷ πυθμένι τοῦ κενουμένου κιβωτίου. M.

11) Ἀσθενέσι. M.

12) [Αὔη:] ξηρά. Phil.

13) Τὸν ἀοιδὸν τὸν ἐπαινέσαντα αὐτὸν φιλήσει. M.

14) Ἔργοις. M.

15) Νενίκηνται γὰρ ὑπὸ κέρδους. M.

16) [Ὑπὸ κόλπῳ:] κεκρυμμένας. M. — [Οἴσεται:] λήψεται. M. [αὔσεται:] ἀπολαύσει. Vat.

17) Τὸν τοῦ ἀργύρου ἰὸν τρίψας καὶ καθάρας αὐτὸν δοίη τινί. M.

18) Πορρωτέρω κνήμη γόννος. ἀπωτέρω κνήμη εἴη ἢ γόνυ. ἀπωτέρω ἐσμὲν τοῦ πλουτεῖν, ὥσπερ γόνυ τοῦ πλούτου. Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγαπώντων ἑαυτοὺς καὶ ἀγόντων προτιμοτέρους ἑαυτοὺς τῶν ξένων. r.

---

2) ΕΠΙ ΠΥΘΜΕΝΙ lemm. M. — φησὶ et ἐστιν om. Gen.[b.] 3) ἐγκαλυψάμεναι codd. ὅταν ἄ. γ. in M. deinceps post λυπούμεναι leguntur, unde separavi. 6) γένονται Gen.[b.] 14) //Gen.[b.] hoc initio ἢ γόνυ κνήμας: π. ἐ. πορρωτέρω τὸ γόνυ τῆς κνήμης. τέθειται δέ. 16) ἀγόντων] Glr., λεγόντων vulg. 16) προτιμοτέρους] M. Gen.[b.], προτιμωτέρους vulg. 16) ἑαυτοὺς] Glr., αὐτοὺς vulg., αὑτοὺς Amst., αὐτὸν τὸν χρυσὸν ἔχειν M. — 31) προτιμοτέρους] ex Scholl., προτιμότερον cod.

ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν· πορρωτέρω κνήμη γόνυος. εἰ δὲ μετὰ ὑποδιαστολῆς, οὐκ ἐνήλλακται.

Vs. 34—45.

Vet. Ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις: οἱ δόμοι, φησί, τοῦ Ἀντιόχου ἄγαν πλούσιοι ἦσαν ὥστε πολλοῖς παρέχειν τροφήν. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυσεν ὁ πλοῦτος αὐτῶν πρὸς τὴν νῦν δόξαν, εἰ μὴ ὑπὸ Σιμωνίδου ὑμνήθησαν. [Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς Συρίας.] τὰ δὲ περὶ Ἀλεύαν τὸν Σίμου πάντα ἀνείλεκται Εὐφορίων. ὁ δὲ Ἀντίοχος Ἐχεκρατίδου καὶ Δυσήριδος υἱὸς ἦν, ὥς φησι Σιμωνίδης.

19) Τί ἐμοὶ αὐτῷ γένοιτο, εἴ σοι δοίην τι τῶν ἐμῶν δηλονότι; M.
20) [Ἄλλου:] ποιητοῦ. r. — Θέλει ἀκοῦσαι. M. — Ἀρκεῖ πᾶσιν Ὅμηρος· οὐ χρεία ἑτέρων ποιητῶν. M. — Οὐ δεῖ οὐδὲ σοῦ οὐδὲ ἄλλου. r.
21) Λέγουσι ταῦτα. r. — Κρείττων. r.
22) Φησὶν ὁ Θεόκριτος. r. — Κατάρατοι. r., ἀθλιώτατοι. M. — Πολύς. M. — Ἐντὸς οἴκου. M.
23) [Ὧδε:] οὕτως. M. — Ὠφέλεια. M.
24) [Ψυχᾷ:] θέλε δοῦναι. r. πρέπει διδόναι. M.
25) [Παῶν:] πολίτας. r. συγγενῶν. M.
26) [Ἐπιβώμια:] θύματα. r. M. — [Ῥέζειν:] θέλε. r. πράττειν, θύειν. M.
27) Ξενοδόχον. Vat.
28) Θεραπεύσαντα, ἱλαρύναντα. M. — Πορεύεσθαι. M.
30) Τεθαμμένος. r.
31) Ἄδοξος ὢν ὀδύρῃ. M.
32. 33) Ὡς τις πτωχὸς καὶ ἀκτήμων. r. — Ὥσπερ τις μακέλη, ἤγουν τῇ κοινῶς τζάπῃ. M. ἤγουν τύλους ἐντὸς τῆς παλάμης ἔχων ἀπὸ τῆς μακέλης γεωργός. M. — [Χεῖρας:] ὅλον καὶ μέρος. M. — [Εὐχήν:] μὴ ἔχων τι. Vat.
34) [Ἀλεύα:] τοῦ υἱοῦ Σίμου. M.

---

4) //Gen.[b] — οἱ δόμοι φ. τ. Ἀντιόχου] M., ἀντὶ τοῦ vulg. 5) πλούσιοι] M. Gen.[b], ut divinavit Geel., πλούσιος vulg. — ἦσαν] add. M. 6) ἤνυσεν] Gen.[b] vulg., om. Reisk. seqq., οὐδὲν αὐτοὺς ὁ πλ. ὠφελήσειεν ἂν εἰς τὸ μέχρι νῦν ᾄδεσθαι, εἰ M. 7) ὑμνήθησαν] M. Gen.[b], ἐμνήσθησαν vulg., ὑμνήσθησαν Gaisf. tac. 7) Circumsepta proscripsit Hemsterhusius. — ὁ] add. Gen.[b] 8) ἦν post βασ. M. et Gaisf. tac. 8) περὶ τοῦ Ἀλεύα τοῦ M. 8) Σίμου] Meinekius Comment. Misc. I p. 52., Σιμίου vulg. 8) ἀνείλεκται] Can. Vulc., ἀνείλακται Gen.[b], ἀνείλεται M., ἀνείλετο vulg., ἀνείλεκτο Reisk. seqq. 9) Ἐφορίων ante Reisk. — *Euphor. fr.* 30. *Mein.* 9) Ἀντίοχος δὲ sine articulo M. 9) Ἐχεκρατίδου] M., Ἐχεκράτιδος vulg. 9) Δυσήριδος] Valesius ex Aristide Vol. I p. 75, Σίριδος M. Gen.[b], Σύριδος vulg. — *Simonid. fr.* 34. *Bgk.* 10) ἦν om. Gen.[b], ἦν υἱός, ὡς Σ. φησὶ M. — 11) αὐτοῦ cod. 13) οὐδει ουδεμον cod. 21) ὑμᾶς pro θύματα r. — θέλε] θέλω cod. 25) τεθναμενος cod. 31) Σιμίου cod., cf. Scholl.

Vs. 35.

Vet. Ἐμετρήσαντο πενέσται: Θεόπομπός φησι τοὺς δουλεύοντας τῶν ἐλευθέρων Πενέστας καλεῖσθαι παρὰ Θεσσαλοῖς, ὡς παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἵλωτας.

Vs. 36—39.

Vet. Πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν: (πολλοὺς δὲ μόσχους εἶχον οἱ Σκοπάδαι, τουτέστι πολλὰς ἀγέλας. M. Gen.[b.]) ἐκ δὲ τούτου τὸν πολὺν πλοῦτον δηλοῖ. οἱ δὲ Σκοπάδαι Κρανώνιοι τὸ γένος. Κράνωνα δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν Σκόπας ὁ Κρανώνιος Κρέοντος καὶ Ἐχεκρατείας υἱός. καὶ Σιμωνίδης ἐν Θρήνοις. Σκοπάδαι οὖν οἱ Θεσσαλοί, Κρεώνδας δὲ ὁ Σκόπας. — (Ἐνδιάασκον: ἔτρεφον. ἔνδιον ἡ διατριβή, ἔνδειον δὲ τὸ δειλινόν. Vulc.)

Vs. 44.

Vet. Ἀοιδὸς ὁ Κήϊος αἴολα φωνέων: τὸν Σιμωνίδην φησί, παρόσον ἐκεῖνος τοῖς προειρημένοις ἐνδόξοις ἀνδράσι τῶν Θεσσαλῶν ἐπινίκια ἔγραψε καὶ θρήνους.

35) Ἤγουν τροφὴν κατὰ μῆνα ἔλαβον ἐν μέτρῳ οἱ πένητες. M.

36) Τοῖς τῶν Θεσσαλῶν ἄρχουσι ἐρχόμενοι πρὸς τοὺς σηκούς, ἤγουν τὰς μάνδρας. M.

37) [Μόσχοι:] ἀγέλαι. r. — Κερασφόροις. M. — Ἐμυκήσαντο, συνηυλίσθησαν μυκώμενοι. M.

38) Πολλά. M. ἄσπετα. r. — Διῃτῶντο, διέτριβον. M.

40) Ὄφελος. M. — Ἐξέχεαν. M.

41) Ναῦν. M. — Χαλεποῦ. M.

42) Ἄμνηστοι, ἐπιλελησμένοι. M. — Ἤγουν τὸν πολὺν ἐκεῖνον ὄλβον ἀφέντες. M.

43) Δειλαίοις, ἀθλίοις νεκροῖς. M. — Χρόνους. M.

44) Σιμωνίδης ὁ λυρικὸς ποικίλα ᾄδων. M.

---

2) //Gen.[b.] sine lemmate, ubi Θεόπεμπτος. — *Theopomp. fr.* 134. 3) τοῖς ἐλευθέροις M. 4) εὔλωτας Gen.[b.], εὔλητας M. 6) //Gen.[b.] c. lemm. ἐλαυνόμενοι. — φησὶ pro δὲ M. 7) ἔσχον καὶ οἱ ἐν Σ. Gen.[b.] 7) αἶγας pro ἀγέλας Gen.[b.] 7) ἐκ δὲ τούτου τὸν] Gen.[b.], ἐκ τ. δὲ τὸν M., ἐκ τούτου vulg. 9) Κράνωνα] M. Gen.[b.] et ante Heins., Κράνων vulg. 9) πόλις Σικελίας M. 10) Κρανώνης M. Gen.[b.] 10) Ἐχεκρατείας] Lud. Dindorfius in Thes., Ἐχεκρατίας r. vulg., Ἐχεκράτου Gen.[b.], Ἐχεκρα M. 10) *Simonid. fr.* 33. *Bgk.* — καὶ Σ. ἐν θρ. om. M., ἐν ὕμνοις Vulc. 11) Κρεόνδας Gen.[b.] et vulg. ante Heins. 15) //Gen.[b.] c. lemm. ὁ Κήιος. In M. hoc scholii initium: Κήιον τὸν Σιμ. 17) ἔγραψαν Gen.[b.] — 27) ὄλβον] ὄχλον cod.

Vs. 48.

Rec. (*Τρικλινίου.* *Ἀριστῆας*: *ἀριστέας λέγει Λυκίων, Σαρπηδόνα καὶ Γλαῦκον· οὗτοι εἰς ἐπικουρίαν ἦλθον τῶν Τρώων, τῶν Λυκίων ὄντες ἄρχοντες.* M.)

Vs. 49.

Vet. *Κύκνον ἔγνω*: *Κύκνον λέγει τὸν Ποσειδῶνος καὶ Καλύκης, τὸν ἀνῃρημένον ὑπὸ Ἀχιλλέως. λευκὸς γὰρ ἦν τὴν χροιὰν ἐκ γενετῆς, ὥς φησιν Ἑλλάνικος. διὸ καὶ θῆλυν αὐτὸν εἶπεν ὁ Θεόκριτος διὰ τὴν χροιάν. Ἡσίοδος δέ φησιν αὐτὸν τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκήν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.*

Vs. 54. 55.

Rec. (*Τρικλινίου.* *Ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός*: *ἐν Ὀδυσσείᾳ καὶ τὰ περὶ τούτων Ὅμηρος ἱστορεῖ. ὁ μὲν γὰρ συφορβὸς ἦν Ὀδυσσέως, ὁ δὲ βουκόλος.* M.)

45) *Ὀργάνου εἶδος ἡ βάρβιτος.* M.
46) *Στρατηγοῖς.* M. [*ὁπλοτέρους*:] *νεωτέρους.* Vat.
47) *Νικηταί· οὐ γὰρ στεφανοῦνται ἵπποι.* M.
48) [*Ἀριστῆας*:] *ἤγουν κατὰ τὴν τῆς Ἰλίου ἅλωσιν.* M.
51) *Ἤγουν χρόνους δέκα πλανηθείς.* M.
52) *Εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ ᾅδου.* M.
53) *Τὸ σπήλαιον, εἰς ὃ αὐτὸν κατέκλεισεν.* M.
55) [*Ἀγελαίας*:] *τῆς ἀγέλης.* 12.
56) *Πόνον.* M. — [*Περίσπλαγχνος*:] *πονηρός.* M.
57) *Ἰωνικοῦ. Ὁμήρου.* r. *τοῦ Ὁμήρου ἀπὸ Ἰωνίας, ἤτοι τῆς Χίου.* M.
59) *Τὰ γὰρ χρήματα τῶν θανόντων οἱ ζῶντες εἰς τὰς ἑαυτῶν ἡδονὰς ἀναλίσκουσι· διὰ τοῦτο δὸς τοῖς φίλοις.* r. — *Ἐσθίουσι.* M.
60) *Κόπος.* M. — *Τῷ αἰγιαλῷ.* M.
61) *Εἰς τὴν χέρσον ἐκ θαλάσσης πέμπει.* M.
62) *Μέλαιναν.* M. — *Καθαρῷ.* r. [*διειδέϊ*:] *γλυκύ.* Vat.
63) [*Βεβλημένον*:] *τετρωμένον.* M. — [*Παρελθεῖν*:] *νικῆσαι.* r. M.
64) *Φθειρέσθω.* M.
65) *Πλοῦτος.* r. — *Ἐπιθυμία.* M. — *Ἐκεῖνον τὸν φιλοκερδῆ.* M.

---

6) //Gen.[b] c. lemm. *ἐγώ*. 7) *Καλύκης*] Nic. Heinsius ad Ovid. Her. XIX, 133, *Κάϋκος* M. Gen.[b] et ante Heins., *Κήϋκος* vulg. 8) *Hellanic. fr.* 31. 9) *Hesiod. fr.* 189. 9) *φ. τὴν κεφ. αὐτοῦ ἔχει φησὶ λ.* Gen.[b] — 23) *ἀγέλας* cod. 32) In *r. adduntur ex Suida s. v. *παρελθεῖν*: *Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Κτησιφῶντος· καὶ* (om. Suid.) *παρελθὼν αὐτοὺς* (Suid. *ἀντὶ τοῦ*) *εἰσελθών*.

Vs. 71. 72.

Vet. Οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανός: οὔπω, φησίν, ὁ πᾶς διῆλθεν αἰών· ἔτι ἔσονται πολλοὶ νικηφόροι, ποιητῶν χρείαν ἔχοντες. ἐκ γὰρ τῶν ἵππων καὶ τῶν τροχῶν τοὺς ἱερονίκας δηλοῖ. ἢ τροχὸν ἅρματος τὸν τοῦ ἡλίου λέγει, ἀντὶ τοῦ πολλαὶ ἔσονται μεταβολαί.

Vs. 76.

Vet. Ἤδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι: νῦν τοὺς τὴν Καρχηδονίαν οἰκοῦντάς φησι Φοίνικας. οὗτοι γὰρ συνεχῶς ἐπεστράτευσαν Συρακουσίοις, ὡς λέγεται καὶ παρὰ Πινδάρῳ. οἱ δὲ Φοίνικες ἄποικοι Τυρίων.

Vs. 83. 84.

Vet. Καὶ πότνι' Ἀθάνα κούρη θ' ἃ σὺν τῇ μητρί:

68) Ζητήσαιμι ἐκεῖνον. M. — Ἤγουν χαρίσομαι. M.

69) Λέγω σὺν Μούσαις. r. ἤγουν ὕμνον τινὰ καὶ ᾠδήν τινα προσκομίσας. M.

71) Οὐ κάμνει γὰρ τοὺς μῆνας καὶ τοὺς χρόνους ποιῶν. τοῦτο δὲ διὰ τὸ ἀεὶ κινεῖσθαι αὐτὸν ἔφη. M.

73) Ἀνδρεῖος ἀνήρ. M. — Χρείαν ἕξει. M.

74) Κατορθώσας νίκην. M. — [Βαρύς:] ἰσχυρός. M. — [Αἴας:] ἐκεῖνος ὁ σωηρ (?) ὅσον ἢ Ἀχιλλεὺς ἢ ἄλλοι. r.

75) Ἤγουν τῆς Τροίας, ἐν ᾗ ὁ Σιμόεις ποταμός. M. — Τάφος. r. μνημεῖον. M.

76) Οἱ Καρχηδόνιοι. M.

77) Εἰς τὸ τέλος τῆς Λιβύης. M. — Πόδα. M. — Τοὺς Συρακουσίους δηλονότι νικήσαντας. M.

79) Βαρούμενοι. M. — Σάκη τὰ κοινῶς σκουτάρια. M. — Ἐξ ἰτέας δένδρου κατεσκευασμένοις. M.

81) Ὁπλίζεται. M. — Τὴν περικεφαλαίαν. M.

83) Πολυκτημόνων, ἢ Συρακουσίων τῶν πολλοὺς κλήρους ἐχόντων. M.

---

2) //Gen.[b] c. lemm. οὕτω μῆνας ἄγων. 3) αἰὼν] M. Gen.[b], ut Geelius conjecit, ἀγὼν vulg. 4) ἕξοντες M., ubi desunt ἢ τρόχον seqq. 5) τοῦ ἡλίου] Gen.[b], τῇδε vulg. 8) //Gen.[b] c. lemm. ὑπὸ ἡελίου δίνοντι. Scholion etiam in r. sine lemmate. — νῦν] add. Gen.[b], quae vox spectat Idyll. XVII, 86. 9) τὴν] Gaisf. et Gail. tacite ex M., ut videtur, om. Gen.[b] r. vulg. — Καρχιδονίαν ante Brub., Καρκηδονίαν r. 9) φησὶν οἰκοῦντας M., rectius judice Duebnero. 9) οἵτι γὰρ Gen.[b] 10) ἐστράτευσαν r., ubi desunt ὡς λέγ. seqq. — Συρρακ. Gen.[b] et ita in seqq. 11) δὲ] M. Gen.[b], γὰρ vulg. 13) //Gen.[b] c. lemm. θ' ἡ σὺν μητρί. — 21) ποιήσας pro σωηρ conj. Duebn. 26) ἐνίκησαν cod.

τὴν Δήμητραν λέγει καὶ τὴν Περσεφόνην εἰληχέναι τὸ τῶν Ἐφυραίων ἄστυ, ἤγουν τὰς Συρακούσας, παρόσον Κορινθίων ἄποικοι οἱ Συρακούσιοι. — Παρ' ὕδασι Λυσιμελείας: ὡς Θουκυδίδης φησί, Λυσιμέλεια λίμνη ἐν Συρακούσαις.

Vs. 85.

Vet. Ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο: τοὺς Καρχηδονίους ἐκ τῆς Σικελίας.

Vs. 86.

Vet. Σαρδόνιον κατὰ κῦμα: τὸ κατὰ τὴν νῆσον τὴν Σαρδὼ ⟨πέλαγος⟩, ὃ καλεῖται Σαρδῶον· διὰ τούτου γάρ ἐστιν ὁ εἰς Καρχηδονίαν πλοῦς.

Vs. 93.

Vet. Σκιπναῖον δὲ ἑσπερινόν. — (⟨Σκνιπαῖον⟩ ἐπισπεύδοιεν: τὸν ὄψιον. Gen.[b.]) ἢ παρὰ τὴν σκνῖπα ἢ παρὰ ⟨τὸ σκνῖφος⟩ τὸ κνέφας πεποίηται. σκνὶψ γὰρ ζῷόν ἐστι βραδυκίνητον.

Rec. (Σκνὶψ σκνιπὸς ζωΰφιον εὐτελὲς κωνωποειδές, ὃ καὶ κνὶψ λέγεται· καὶ τὸ μὲν σκνίψ, ὥς φησιν ὁ Χοιροβοσκός,

84) Ἐκληρώσω. M. — Ἐν ὕδασι. M. — [Λυσιμελείας:] λίμνη ἐν Συρακούσαις ψυχρά. M.

87) Ὀλίγους εὐαριθμήτους ἀπὸ ἀναριθμήτων. M.

89) Ἔφθειραν τελείως. M.

91) Λιπανθεῖσαι. M.

92) Ἀνὰ τὸ πεδίον διερχόμενοι βληχήσοιντο. M. — Μάνδραν. M.

93) Ἀργόν. r. M. — Σπουδαίως πορεύεσθαι ποιήσουσι. M. — Τὸν ὁδηγὸν αὐτῶν, ἤτοι τὸν βουκόλον. M.

---

1) φησὶ pro λέγει Gen.[b.] 1) εἰληχέναι] Valcken. ad Herod. VII, 53, εἰληφέναι M. vulg. 2) Ἐφυραίων] Gaisf. tanquam ex M., ἐλαιφυρέων M.[3.4.] Gen.[b.], Συρακουσίων vulg. 2) ἤγουν] M. Gen.[b.], οἷον vulg. 2) Κορινθίων εἰσιν ἀπ. Gen.[b.] 3) //Gen.[b.] sine lemm., ubi ὁ pro ὡς. 4) Λυσιμέλεια] Gen.[b.], Λυσιμελείας vulg. — *Thucyd. VII*, 53. — λίμνη] Reinesius et Toup., λιμὴν Gen.[b.] et vulg. ante Kiessl. 6) //Gen.[b.] 9) //Gen.[b.] c. lemm. κατὰ κῦμα. 9) τὸ] Geel., ὁ vulg., ἤγουν M. — τὴν post νῆσον] add. M., ubi Σαρδῶ, omissis ὃ καλ. Σαρδ. 10) διὰ ... πλοῦς] hoc loco M., ab initio scholii vulg. — τοῦτο Gen.[b.] 11) Καρχηδονίαν] M. Gen.[b.], Καρχηδόνας vulg., Καρχηδόνα Kiessl. 13) //Om. Gen.[b.] prius scholiolum. 14) ὄψιον] ὄφιν cod. 14) //Gen.[b.] — σκνῖπα] Hoeschel. ad Phrynich. p. 399 Lob., σκίπαν vulg., σκνιπαίαν δὲ Gen.[b.] 15) τὸ σκν. suppl. G. Dindorf. Thesaur. VII p. 414. 15) σκνὶψ] Gen.[b.], κνὶψ vulg. Praemittitur ei voci in Gen.[b.] lemma σκνιπαῖον, omissis γὰρ et ἐστι.

κλίνεται διὰ τοῦ φ καὶ διὰ τοῦ π, τὸ δὲ κνὶψ διὰ μόνου τοῦ π. ἀπὸ τούτου σκνιφὸς καὶ κνιπός, μεταγομένης τῆς γενικῆς εἰς εὐθεῖαν, λέγεται ὁ μικρολόγος καὶ ὁ μικρόψυχος. N.) — (Τρικλινίου. *Σκνιπαῖον*: σκνίψ ἐστι ζῷον βραδυκίνητον, καὶ ἀπὸ τούτου σκνιπαῖον λέγει τὸν ἀργὸν βουκόλον, καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ *σκνιφαῖον*. λέγοιτο δ' ἂν οὕτως ἀπὸ τοῦ εἰς κενὸν ἕπεσθαι ταῖς βουσίν. εἴη δ' ἂν τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἀργῶν ὁδοιπόρων· καὶ οὗτοι γὰρ τὰς βοῦς ὁρῶντες εἰς τὸν σταθμὸν ἐρχομένας, ἑσπέρας καταλαβούσης, καὶ αὐτοὶ σπεύδουσιν εἴς τι καταγώγιον ἀφικέσθαι. σπεύδω ἐγώ, ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ σπουδάζειν ποιῶ. M.)

Vs. 94—97.

Vet. *Νειοὶ δὲ νέοιντο*: τουτέστιν αἱ κεχερσωμέναι χῶραι νεάζοιντο πρὸς τὸν σπόρον, τουτέστιν ἀροτριοῖντο. — *Ἡνίκα τέττιξ ποιμένας ἐνδείους πεφυλαγμένος*: ἡνίκα ὁ τέττιξ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κλάδων ἠχεῖ κατὰ τὴν μεσημβρίαν τοὺς ποιμένας φυλασσόμενος. ἐλάσαντες γὰρ οὗτοι ὑπὸ τὴν σκιὰν τὰ θρέμματα ἐν τῇ μεσημβρίᾳ θηρῶσι τοὺς τέττιγας. τὸ δὲ *διαστήσαιντο* ἀντὶ τοῦ διυφήνειαν. — (*Ἀραχνίαν δ' ἐς ὅπλα*: τοῦτό φησιν, ὅτι μὴ γένοιτο τῷ Ἱέρωνι πολέμους ἔχειν συχνούς, ἀλλὰ κειμένων τῶν ὅπλων καὶ μὴ χρωμένων, ἱστὸν ἐν αὐτοῖς αἱ ἀράχναι στήσαιντο. M. Gen.[b.])

94) *Αἱ κεχερσωμέναι χῶραι νεάζοιντο πρὸς τὸν σπόρον*, ἤγουν ἀροτριοῖντο. ἢ αἱ ἀνάροτοι, αἵτινες ἀροτριῶνται εἰς χρόνον ἕνα καὶ πάλιν οὐκ ἀροτριῶνται εἰς χρόνον, καὶ πάλιν διαλιπόντος ἄλλου χρόνου εἰς ἕνα χρόνον ἀροτριῶνται καὶ εἰς ἄλλον οὐκ. r. — *Εἰς σπόρον*, ἤγουν εἰς τὸ σπαρῆναι. M.

95) [*Ἐνδεία*:] δειλινούς. M. γράφεται *ἐνδείους* καὶ δειλινούς. Vat. — *Φυλασσόμενος* μὴ ἀγρευθῇ ὑπὸ τούτων. M.

96) *Τοῖς ἄκροις τῶν δένδρων*. M.

97) *Τφάνειαν*. M. — *Πολέμου*. r. πολέμου, ἐν ᾧ βοαὶ γίνονται. M.

98) *Μέγα*. M.

---

5) *σκνιφαῖον* et postea *σκνιπαῖον* cod. 13) //Gen.[b.] c. lemm. *ἐκπονέοντο*. 13) *κεχαραγμέναι* Gen.[b.], *ἄρουραι* M. 15) //Gen.[b.] c. lemm. *ἐνδεία*. 19) *διαστήσιαν* Gen.[b.] 20) Schol. in Gen.[b.] extat ante duo praecedentia. 20) *ὅτι μηδὲ* Gen.[b.] 21) *κείμενα τὰ ὅπλα καὶ μὴ χρώμενα ἐν αὐτοῖς ἱστὸν αἱ ἄ. στήσαντο* Gen.[b.] — 29) *δειληνοὺς* Vat.

Vs. 99. 100.

Vet. *Καὶ πόντου Σκυθικοῖο*: τοῦ λεγομένου Εὐξείνου. — *Ἀσφάλτω δήσασα*: Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, ὅτι ἀσφάλτῳ ἔδησεν ἡ Σεμίραμις τὸ τεῖχος (τῆς Βαβυλῶνος M.) ἀντὶ πήλου. ([τάδε γὰρ αὐταῖς λέξεσί φησι· „Ποταμός ἐστι περὶ τὴν Βαβυλῶνα καλούμενος Ἴς· οὗτος ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀναδιδοῖ πολλούς. ἔνθεν ἡ ἄσφαλτος ἐς τὸ Βαβυλῶνος τεῖχος ἐκομίσθη.“ καὶ πάλιν· „ἑλκύσαντες δὲ πλίνθους ἱκανάς, ὤπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνοισι, τέλματι χρεόμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ.“ „ἡ πόλις δὲ τοιαύτη δή τις κέεται ἐν πεδίῳ μεγάλῳ, μέγεθος ἐοῦσα μέτωπον ἕκαστον κ' καὶ ρ' σταδίων τετραγώνων. οὗτοι οἱ στάδιοι τῆς περιόδου τῆς πόλεως γίνονται συνάπαντες π' καὶ υ'.“ „τὸ τεῖχος δὲ ν' μὲν πήχεων βασιληίων ἐὸν τὸ εὖρος, ὕψος δὲ διηκοσίων. ὁ δὲ βασιλήιος πῆχυς τοῦ μετρίου ἐστὶ πήχεως μέζων τρισὶ δακτύλοισι.“ M.])

Vs. 101.

Vet. *Εἷς μὲν ἐγώ*: ὁ ἐγκωμιάζων δηλονότι.

Vs. 104. 105.

Vet. *Ἐτεόκλειοι θυγατέρες*: Ἐτεοκλέους θυγατέρας ἔφη τὰς Χάριτας διὰ τὸ Ἐτεοκλέα τὸν Κηφισοῦ πρῶτον ἀποθῦσαι Χάρισιν ἐν Ὀρχομενῷ τῷ Μινυείῳ. — *Ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις*: ἀπεχθόμενον δὲ αὐτὸν ἔφη ταῖς Θήβαις διὰ τὰ τεθρυλλημένα ἐπὶ Ἐργίνῳ τῷ Ὀρχομενίῳ. οὗτος γάρ,

99) Ἐπέκεινα τοῦ πόντου τῶν Σκυθῶν, ἤτοι τῆς Μαιώτιδος λίμνης. M. — Ἤγουν τὴν Βαβυλῶνα. M.
100) Ἡρόδοτος. r. — Βαβυλωνίαν. r.
101) Εἷς εἰμὶ καὶ ἐγὼ τῶν παρὰ Μουσῶν πεφιλημένων. M.
102) Αἱ Μοῦσαι. M. — [*Ἵκοι*:] ἐπέλθοι. Vat. εἴθ' ἔλθοι. r. μέλοι. ἔλθοι ποιηταῖς. r.
103) Αἰχμητήν, πολεμιστήν. M.
105) Μισοῦντα. M.

---

2) //Om. Gen.[b.] 3) //Gen.[b.] c. lemm. *δήσασα*. — *Herod. I*, 178. 179. 5) αὐταῖς λέξεσι] ἐν ταῖς λέξαισι cod. 18) //Om. Gen.[b.] 20) //Gen.[b.] hoc initio: θυγατέρας Ἐτεοκλέος ἔφη. 21) διὰ τὸν Ἐ. Κηφισσοῦ Gen.[b.], Χάριτας τοῦ υἱοῦ Κηφισσοῦ mediis omissis M. 22) //Gen.[b.] c. lemm. *Θήβαις*. 23) Θήβαις, ὅτι ἀναιρεθέντος mediis omissis M. 24) Ἐργίνῳ] Brub. mg., Ὀργίλῳ Gen.[b.] vulg. — 30) μέλοι] Wart., μέλλοι cod.

ἀναιρεθέντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κλυμένου ὑπὸ Θηβαίων, εἷλε τὰς Θήβας καὶ φόρους ἔταξεν, ἕως οὗ Ἡρακλῆς τοῦ δασμοῦ τοὺς Θηβαίους ἀπέλυσε, μάχῃ νικήσας τοὺς Ὀρχομενίους.

Vs. 106.

Vet. *Ἄκλητος μὲν ἐγὼ μίμνοιμί κεν*: *οὐκ ἂν ἀνέλθοιμι, (ἀλλὰ μενῶ.* M.) *καλούμενος δὲ μεθ' ὑμῶν ὦ Χάριτες καὶ τῶν Μουσῶν πορεύσομαι θαρρῶν.*

Idyll. XVII.

Τὸ παρὸν εἰδύλλιον εἰς Πτολεμαῖον τὸν Φιλαδέλφου γέγραπται, Ἀρατείᾳ δὲ κέχρηται εἰσβολῇ. — (Δωρίδι. M.) (*Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τόδε ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ρλη', ὧν τελευταῖος· φθέγξομαι ἐσσομένοις, ἀρετήν γε ἐκ Διὸς αἰτεῦ.* M.)

Vs. 1—4.

Vet. [*Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ εἰς Δία λήγετε Μοῖσαι· ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ἀείδωμεν ἀοιδαῖς. ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω, καὶ πύματος καὶ μέσος· ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.*] (*Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα*: *Ἀράτειος ἡ εἰσβολή.* M. Gen.[b.]) *Ὁ νοῦς. πᾶν, φησί, ποίημα ὅταν γράφω-*

106) *Εἰς τοὺς οἴκους τῶν καλούντων.* M.
107) *Ἰοίμην, ἐλεύσομαι.* M.
108) [*Καλύψω*:] *κρύψω.* M.
109) *Χωρίς.* M.
1) [*Ἐκ Διὸς λήγετε*:] *γρ. ἐς Δία.* Vat.
3) *Ταττέσθω.* M.

---

2) *δρασμοῦ* Gen.[b.], *ἕως Ἡ. ἐλθὼν ἀπέλυσεν αὐτοὺς τοῦ δασμοῦ* M. 5) //Gen.[b.] c. lemm. *ἄκλητος μὲν ἐγώ.* 5) *ἀνέλθοιμι*] Gen.[b.], *ἀπέλθοιμι* vulg., *ἀπέλθω* M. 12) *ρλη'*] M. rec., quem numerum ipsa antiqua manus in fine notavit (cf. Gl. Vs. 137), *ρκε'* pr. man. errore ex antecedente Megara nato, in cujus fine notatum *στίχοι ρκε'*. Ceterum codex 138 versus habet propter versum post Vs. 110 insertum. 19) Post *εἰσβολὴ* in Gen.[b.] adhaeret hypothesis, in M., ubi pro lemmate praefixum *ἐκ τῶν παλαιῶν σχολίων*, pars ejusdem, vid. Hypoth. Ex Cant. afferuntur *ἐκ τοῦ Ὀρφέως τὸ προοίμιον. Ἄρατος ἡ εἰσβολή.* In p. inscriptioni adhaerent verba *ἐκ τοῦ Ἀράτου τὸ προοίμιον.* 20) //Gen.[b.], ubi *ἄλλως*: *πᾶν ποίημα* sine *ὁ νοῦς.* — 25) *γρ.*] *ἤγουν* cod.

μεν, ὑμνοῦμεν τὸν Δία ἐν πρώτοις καὶ μέσοις καὶ πυμάτοις· καὶ Πτολεμαίου οὖν μνησθῶμεν ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ καὶ ἐν τέλει τοῦ ποιήματος.

Vs. 9—11.

Vet. Ἴδαν ἐς πολύδενδρον: ὥσπερ, φησίν, εἰς πολύδενδρον ὕλην ὑλοτόμος ἐλθών, ἔργου πολλοῦ προκειμένου, σκοπεῖ πόθεν ἄρξεται, οὕτω δὴ κἀγὼ ἀπορῶ, πόθεν [πρὸς ὕμνον] εἰσβάλλω. ἴδας δέ φασι πάντα τὰ ὑψηλὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ δύνασθαι κατιδεῖν (καὶ σκοπεῖν Gen.[b]) ἀπ' αὐτῶν πάντα.

Vs. 14.

Vet. Λαγίδας Πτολεμαῖος: τὸν τοῦ Λάγου φησίν, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ Φιλαδέλφου. — Ὄκα φρεσίν: ἀντὶ τοῦ ὅταν βουλεύσηται.

Vs. 16—19.

Vet. Τῆνον καὶ μακάρεσσι: τὸν Σωτῆρά φησι Πτολεμαῖον τὸν Λάγου, καθὸ ἐξεθεώθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ.

4) [Πύματος:] ὕστερος. M. — Κρείττων. M.
6) Ἔτυχον. r. σοφῶν ἐπέτυχον ποιητῶν. M.
8) Τιμή. M. βασιλείαν θεῶν δεδώκατε. r. — Οἱ γὰρ ὕμνοι, οὓς ποιοῦμεν εἰς βασιλέας, εἰσὶ γέρας τι θεῶν καὶ τιμή. *r.
10) Ζητεῖ. M. — [Ἄδην:] δαψιλοῦς λόγου. M.
11) Οὕτω καὶ ἐγὼ ἀπορῶ, πόθεν πρὸς ὕμνον εἰσβάλλω. *r. — Πάρεστι. r. M.
13) [Οἷος:] μέγας. M. δυνατός, μέγας ἦν. Vat.
14) Ὁ τοῦ Λαγωοῦ υἱός. M.
15) Καὶ Καλλίμαχος· βουλὰν ἄν. *r. — [Οἷος:] δυνατός. M.
16) Ὁ Ζεὺς ἴσης τιμῆς ἠξίωσεν. M.
18) Κατεσκεύασται. M. δύο εἰσὶ ῥήματα τὸ *** *r.

---

1) τὸν Δία post πυμάτοις Gen.[b] 1) μέσοις καὶ πυμάτοις] Gen.[b], πυμ. κ. μέσ. vulg. 2) καὶ ante Πτ. om. Gen.[b], ubi eadem vocula ante ἐν ἀρχῇ inserta. 2) καὶ ἐν μ.] Gen.[b], ut conjecit Geelius, καὶ μ. vulg. — μέσοις καὶ ἐν πυμάτοις τ. π. Gen.[b] 5) //Gen.[b] — ὥσπερ φ. εἰς πολ. ὕλην] M. et sine φησὶν Gen.[b], ὡς περὶ τὴν Ἴδην τὴν πολ. vulg. 7) οὕτως Gen.[b] — δὲ Gen.[b] Kiessl. 7) πρὸς ὕμνον om. M. Gen.[b] 8) εἰσβαλῶ Gen.[b], εἰσβάλλω τοῖς ἐπαίνοις M. 8) πάντα et ὑψηλὰ om. Gen.[b] 9) κατιδεῖν] M. Gen.[b], ἰδεῖν vulg. 9) ἀπ' αὐτῶν] hoc loco M. Gen.[b], post ἀπὸ τοῦ vulg. 9) πάντα om. Gen.[b], cujus loco τὰ πόρρω κείμενα M. 11) //Gen.[b] — τὸν] Gen.[b], τοῦ Πτολεμαίου vulg. 11) Λάγου] Valck., Λαγοῦ vulg., γαγοῦ Gen.[b], λαγωοῦ M. — φησὶν om. Gen.[b] 12) //Om. Gen.[b] 15) //Gen.[b] 16) τὸν] (Gen.[b]) et Kiessl. auctore Valckenario ad Adon. p. 355, τοῦ vulg. — Λάγου] Valck., Λαγοῦ vulg. 16) καθὰ Gen.[b] — ἐξεώθη ante Reisk., ἐξεθεώθην Gen.[b] — 20) τι] το cod. 26) Non extant inter reliquias Callimachi.

Rec. (Τὸν Σωτῆρά φησι Πτολεμαῖον, τὸν πατέρα του Λαγωοῦ, ὅν φασιν ἀπαθανατισθῆναι παρὰ θεῶν. ἀποτείνεται δὲ καὶ εἰς τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον, ὅν φασι καὶ αὐτὸν ἀπαθανατισθῆναι. M.)

Vs. 23—26.

Vet. Χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσι: χαίρων ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τοῖς τῶν ἐγγόνων υἱοῖς καὶ ἀπογόνοις ἀποθανατισθεῖσιν. ἀποτείνει δὲ [τὸν λόγον] εἴς τε τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον καὶ εἰς τὸν Πτολεμαῖον· ἀμφότεροι γὰρ ἦσαν ἀφ' Ἡρακλέους. τὸ δὲ ἄμφω ἀντὶ τοῦ τοῖς δυσί, τῷ Πτολεμαίῳ καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ. — (Θεοὶ νέποδες: οἷον μηκέτι ζῶντες μηδὲ κινεῖν πόδα δυνάμενοι θεοὶ ὠνομάσθησαν. M. Can. Gen.[b.] Vulc.)

Vs. 28—33.

Vet. (Τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν: τὸν Ἡρακλέα φησίν, ὃν ἐκ τῆς τῶν θεῶν εὐωχίας καθιστᾶσιν εἰς τὸν εὔδιον τόπον Ἀλέξανδρος καὶ Πτολεμαῖος. Gen.[b.]) — Ὑπωλένιον δὲ τὴν ὑπὸ μασχάλην οὖσαν.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Τὸν Ἡρακλέα φησὶν ἐκ τῆς τῶν θεῶν εὐωχίας ἐλθόντα δοῦναι Πτολεμαίῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τοῖς

19) Σύνεδρός ἐστι. M. — [Πέρσησι:] ἐπεὶ αὐτοὺς κατετροπώσατο. M. — [Αἰολόμιτρας:] ποικίλως τὰ στρατιωτικά. M.

20) Ὁ θρόνος τοῦ κτείναντος τοὺς κενταύρους. M.

21) Ἐστήρικται. M.

22) Ἑορτάς. M.

23) Μέγα. M. — Τοῖς ἐκγόνοις. M.

24) Ἐξέβαλε. M.

25) Μηκέτι κινεῖν τοὺς πόδας δυνάμενοι θεοὶ ὠνομάσθησαν. r.

27) Ἀνάγονται. M.

28) [Τῷ:] οὗ χάριν. M. [τῷ:] καὶ διό. Vat. — Ἐξ εὐωχίας τῶν θεῶν. M. — Ἦλθεν. M.

29) Ἥβης. r.

31) Ῥόπαλον. r. M.

---

6) //Gen.[b.] c. lemm. χαίρων υἱωνῶν. 7) ὁ om. Gen.[b.] 7) ἐκγόνων Gaisf. tac. 8) ἀποτείνεται Gen.[b.], ubi deest τὸν λόγον, ut supra in M. 8) τε et τὸν ante Πτ. om. Gen.[b.] 9) ἐξ Ἡρ. ἦσαν Gen.[b.] 10) ἄμφω] Gen.[b.], ἀμφοῖν vulg. — ἀντὶ Πτολεμαίου καὶ Ἀλεξάνδρου Gen.[b.] 12) θεοὶ ὠν. om. Can. Vulc. 16) καθιστᾶσιν] Duebn., καθίστησαν cod. 17) //Om. Gen.[b.] — 33) Adduntur in r. tres glossae Suideae: σκυτάλαι, σκυτάλη, βακτ. et σκυτάλη, ἐπιστολὴ .... ἐπιμηκές.

αὐτοῦ ἀπογόνοις, τῷ μὲν τόξον καὶ φαρέτραν, ἤτοι οἰστοδόκην, τῷ δὲ σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις. οἶμαι δὲ ῥόπαλον εἶναι σιδηροῦν τὸν στηλειὸν ἔχον, ἐνδεδυμένον δέρματι καὶ ὄζους τινὰς ἔχον, οἷα νῦν εἰσὶ τὰ κοινῶς ἀπελατίκια λεγόμενα, τὰ ἐκ πικρᾶς ἀμυγδαλῆς τὸν στηλειὸν ἔχοντα. M.)

Vs. 34. 35.

Vet. Περικλειτὰ Βερενίκα: Βερενίκην λέγει τὴν Γάμου [μὲν] θυγατέρα, Πτολεμαίου δὲ γυναῖκα τοῦ Σωτῆρος. αὕτη, φησίν, ἐν ταῖς σώφροσι γυναιξὶν εὔδηλος ἦν.

Vs. 36—39.

Vet. Τῆς μὲν Κύπρον ἔχοισα: ἡ Ἀφροδίτη, φησίν, εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς ἀπεμάξατο τὰς χεῖρας, τουτέστιν ἐπαφρόδιτον ἐποίησεν αὐτήν· διὸ καὶ ἠγαπᾶτο ὑπὸ τοῦ ἀνδρός.

Vs. 40—42.

Vet. Θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα: ζῶν γὰρ ἔτι ὁ Σωτὴρ ἐκοινοποίησε τῷ Φιλαδέλφῳ τὴν βασιλείαν. τρεῖς δὲ ἐγένοντο Πτολεμαῖοι· εἷς ὁ Λᾶγος·

32) Εἰς τὸν ἀθάνατον οἶκον τῆς λευκόποδος Ἥβης, ἤγουν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. M.

33) Τόξα τε καὶ ῥόπαλον. r.

34) Φρονίμοις. M. — Ἔνδοξος. M.

35) Γυναιξί. M. — Τοῖς τοκεῦσι. r. γεννησάσαις. M. [γειναμένῃσι:] μητράσι ταῖς γεννησάσαις γυναιξίν. Vat.

36) [Τα:] ἡ μέν. Vat. [Τῇ:] τῇ Βερενίκῃ. Vat. — [Κύπρις:] ἡ Ἀφροδίτη. M.

37) [Κόλπον:] ταύτης. r. — Λεπτάς. M. — Ἐπαφρόδιτον ἐποίησεν. r.

38) [Τῷ:] ἐν τούτῳ. M. [τῶ:] διό. Vat.

41) Ἰδίοις. M. — Δίδωσι. M.

---

3) ἔχον] Gail., ἔχοντα cod. 5) πικρᾶς] Gail., πυκρᾶς cod. 7) //Gen.[b] c. lemm. περικλυτὰ B. 7) Γάμου] Gen.[b], Γαμάου M., Λαγοῦ vulg. 8) μὲν om. M. Gen.[b] 8) Πτ. δὲ γυν.] M. Gen.[b], γυν. δὲ Πτ. vulg. 9) φησὶν] φησὶ Gaisf. et Gail. tacite ex M., ut videtur, om. (Gen.[b]) vulg. 9) διάδηλος M. 11) //Gen.[b] c. lemm. ἐσεμάξατο χεῖρας. 12) τὸν om. Gen.[b] 12) αὐτῆς] hoc loco Gen.[b], ante εἰς vulg. 15) //Gen.[b] c. lemm. θαρσ. σφ., sed verbis τρεῖς seqq. post reliqua ad h. Id. scholia positis. 16) τῷ βασιλεῖ τῷ Φιλ. Gen.[b] 17) δὲ om. Gen.[b] 17) εἷς] add. Gen.[b] 17) Λᾶγος] Λαγὼς Gen.[b], Λαγωὸς vulg., Λαγὸς Geel. — 23) γεννησάσαις γυν.] γενναμέναις γυν. cod. 29) ἰδίαις cod.

ἐγέννησε δὲ οὗτος τὸν Πτολεμαῖον τὸν Σωτῆρα, ὅστις εἶχε τὴν Βερενίκην γυναῖκα· οὗτος δὲ πάλιν ἐγέννησε Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον, ὅστις εἶχε γυναῖκα τὴν Ἀρσινόην.

Rec. (*Τοῦ Τρικλινίου. Ζῶν ἔτι, φησίν, ὁ Σωτὴρ Πτολεμαῖος κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς τὸν Φιλάδελφον ἐποιήσατο. εἰ δὲ τὸ ὁπότε κεν φιλέων συνάψεις μετὰ τοῦ ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον, τὸ δὲ ἑξῆς διὰ μέσου εἴπῃς, οὐκ ἄτοπον ἦν.* M.)

Vs. 46.

Vet. Σοὶ τήνα μεμέλητο: ἤγουν ἐν ἐπιμελείᾳ καὶ φροντίδι ἦν.

Vs. 50—52.

Vet. Ἑὰς δ' ἀπεδάσσαο τιμάς: ἀπεμερίσω. τὰς αὐτῆς τιμὰς ἀπένειμας αὐτῇ. — Κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας: τοῦτο δὲ ποιεῖ, φησίν, ἐπεὶ ἡ Ἀφροδίτη ἀπαθανατίσασα αὐτὴν τῶν δυνάμεων καὶ τιμῶν ἐκοινώνησεν.

Vs. 53. 54.

Vet. Ἀργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα: Ἀργείαν εἶπε τὴν τοῦ Διομήδους μητέρα Δηιπύλην, καθὰ ἐξ

42) *Ὅτε συνεκάθευδε τῇ γυναικί.* M. — [*Βαίνει*:] *γρ. φέρει.* 5.[5.]
43) *Ἀφίλου.* M. — [*Ἀλλοτρίῳ*:] *ἀνδρί.* M.
44) *Ἤγουν εὐκόλως τέκνα γεννᾷ.* M. — [*Τέκνα*:] *τοῦ ἀνδρός, ἐὰν εἰσὶ νόθοι.* r. — *Ὅμοια.* M.
46) *Διὰ φροντίδος ἦν σοι ἡ Βερενίκη.* M.
47) *Οὐκ ἀνώνυμος μέν, ἀλλ' ὀνομαστή.* r.
48) *Πρὸ τοῦ κατελθεῖν.* M.
49) *Μέλαιναν.* 9. — *Χαλεπόν.* M. — [*Πορθμῆα*:] *τὸν Χάροντα.* M. — *Τῶν νεκρῶν.* M.
50) *Ἀπαθανατίσασα εἰς θεοὺς ἤγαγες, διὸ ναοὶ αὐτῇ δίδονται.* r. — [*Ἑάς*:] *τὰς ἰδίας σου.* M. — *Ἐμέρισας αὐτῇ.* M.
51) *Ἥμερος.* M. *τοῖς εὐσεβῶς αὐτὴν ἐπικαλοῦσιν.* r. — *Ἡμέρους.* M.
52) [*Προσπνέοντι*:] *ποθοῦντι.* Vat. *τῷ εἰς ἔρωτας.* Vat. *τῷ πεφιλημένῳ.* r. — *Φροντίδας.* M.
53) [*Ἀργεία*:] *Δηιπύλη.* M. — *Μελάνοφρυ.* M. — *Τὸν πολλοὺς λαοὺς φονεύοντα.* M.

---

9) //Om. Gen.[b.] 12) //Gen.[b.] — *ἑὰς*] Gen.[b.], *τεὰς* Call., *ἀπεδάσατο* Gen.[b.] 12) *αὐτῆς*] Gen.[b.], *σὰς* vulg. 13) //Om. Gen.[b.] 14) *ἀπαθανατήσασα* ante Reisk. 17) //Gen.[b.] c. lemm. *λαοφόνον Διομήδεα.* 18) *τοῦ* om. M. — *Διομήδου* Gen.[b.] 18) *ἐπεὶ* pro *καθὰ* M. — 19) *φέρει* sine *γρ.* Vat.[1.]

Ἄργους ἦν, Ἀδράστου θυγάτηρ. ἦν δὲ καὶ ὀνοματικῶς Ἀργεία καλουμένη. Καλυδώνιον δέ φησι τὸν Διομήδην, ὅτι ὁ Τυδεὺς ἦν ἐκεῖθεν.

Vs. 58.

Vet. *Καί σε Κόως ἀτίταλλε*: (*ἡ νῆσος.* Gen.[b.]) *ὅτι ὁ Φιλάδελφος ἐν Κῷ τῇ νήσῳ ἐγεννήθη ὑπὸ Βερενίκης.*

Vs. 61.

Vet. *Ἀντιγόνας θυγατέρα βεβαρημένα ὠδίνεσσιν*: *ἡ γὰρ Βερενίκη ἐστὶ θυγάτηρ Ἀντιγόνης τῆς Κασάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου.*

Vs. 67.

Rec. (*Τρικλινίου. Ὅτι μελαίνας περικεφαλαίας οἱ ἐν τῇ Δήλῳ εἶχον, διὰ τοῦτο τὴν νῆσον κυανάμπυκα λέγει.* M.)

Vs. 68. 69.

Vet. *⟨Ὡς τοῦ Φιλ⟩αδέλφου ἐσπουδακότος περὶ τὴν ἐν τῷ Τριόπῳ τῶν Δωριέων σύνοδον καὶ τὴν αὐτόθι δρωμένην*

54) *Συγκοιμωμένη τῷ Τυδεῖ.* M. — *Τὸν ἐκ Καλυδῶνος πόλεως.* r. M.
55) [*Ἀχιλῆα*:] *ἔτεκεν.* M.
56) *Μισγομένη τῷ Πηλεῖ.* M. — *Πολεμιστά.* M.
57) [*Αἰχμητᾶ*:] *μισγομένη.* r. M. *αἰχμητοῦ Πτολεμαίου.* r.
58) *Ηὔξησεν, ἔθρεψε.* M. — *Νέον ὄντα.* M.
59) [*Δεξαμένα*:] *ἡ νῆσός σε.* M. — *Ἤγουν ὅτε πρῶτον τὸ φῶς εἶδες.* M. — *Τὴν ἡμέραν.* 5. M.
60) [*Ελλήθυιαν*:] *τὴν μαῖαν.* M. — *Ἐπεκαλέσατο.* M. — *Τὴν λύουσαν τὰς περὶ τὴν ζώνην ὠδῖνας.* M.
61) *Ἡ Βερενίκη.* M. — *Πόνοις.* M.
63) *Ἀνώδυνον αὐτὴν ἐποίησεν.* M. — [*Ὁ δέ*:] *ἤγουν σὺ δέ.* M.
64) *Ἐγένου.* M. — *Ὕμνησεν.* M. — [*Ἰδοῖσα*:] *σέ.* M.
65) *Ἤγουν φιλοῦσα.* M.
66) *Τιμήσοις.* M.

---

1) *ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἀργεία* M. — *καὶ ὀν.*] Gen.[b.], *ὀν. καὶ* vulg. — *ὀνοματικῶς*] Lud. Dindorf. in Thes., *ὀνομαστ.* vulg. 1) *λεγομένη Ἀργεία* Gen.[b.] 2) *τὸν* et 3) *ὁ* om. Gen.[b.] 3) *ἐκεῖθεν ἦν* Gen.[b.] 5) //Gen.[b.] sine *ἀτίταλλε.* 6) *ἐγενήθη* ante Brub. 8) //Gen.[b.] c. lemm. *Ἀντιγόνας θυγατρός.* 9) *γὰρ* post *Βερ.* Gen.[b.], om. M. 9) *ἐστὶ*] add. M. Gen.[b.] — *θυγάτηρ* post *Κασ.* M. 10) Post *Ἀντιπάτρου* vulgo et in M. Gen.[b.] adhaeret mutilum scholium ad Vs. 68, vid. deinceps. 15) //M. Gen.[b.] — *ὡς τοῦ Φιλαδέλφου*] *ἀδελφοῦ* Gen.[b.] et vulg., *ἀδελφῆς* M. 15) *ἐσπουδ.*] vulg., *ἀσπουδ.* Gen.[b.], *τοῦ ἐσπουδ.* M. et Kiessl. auctore Toupio. 15) *περὶ τὴν ἐν τῷ Τριόπῳ*] *τὴν ἐν τῷ περιτροπίῳ* M. Gen.[b.] et vulg., *τὴν ἐν τῷ Τριοπίῳ* Reisk. seqq. auctore Salmasio ad Consecr. T. p. 41, *Τριόπῳ* Brub. mg. 16) *δωρεῶν* Gen.[b.] 16) *αὐτόθεν τῶν δρομέων* M., *δρωμένων* Gen.[b.]

πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγόμενον [ἢ ἀγωνιζόμενον] Ποσειδῶνι καὶ Νύμφαις. — *Ἐν μιᾷ τιμῇ Τρίοπον καταθεῖο κολώναν*: (*περίβλεπτον.* M. Gen.[b.]) *Τρίοψ γὰρ βασιλεὺς* (*ἦν* M.) *τῆς Κῶ, ἀφ' οὗ τὸ ἀκρωτήριον ὠνόμασται τῆς Κνίδου.* — *Ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας*: *ἡ τῶν Δωριέων πεντάπολις Λίνδος Ἰάλυσος Κάμιρος Κῶς Κνίδος. ἄγεται δὲ κοινῇ ὑπὸ τῶν Δωριέων ἀγὼν ἐν Τριόπῳ Νύμφαις Ἀπόλλωνι Ποσειδῶνι. καλεῖται δὲ Δώριος ὁ ἀγών, ὡς Ἀριστείδης φησί. Τὸ δὲ Τρίοπον ἀκρωτήριον τῆς Κνίδου ἀπὸ Τριόπου τοῦ Φόρβαντος, ὡς ἐν τοῖς περὶ Ῥόδου Ἰάσων φησίν.*

Vs. 70.

Vet. *Ἶσον καὶ Ῥήναιαν*: *νῆσος οὕτω λεγομένη, ἣν καὶ [Δῆλόν φασι. τὴν δὲ Ῥήναιαν] προσῆψε τῇ Δήλῳ Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος.*

Vs. 77.

Rec. (*Τρικλινίου. Πρὸς τὸ μυρίαι ἤπειροι τὸ λήιον ἀλδήσκουσιν συνάπτεται. τὸ δὲ ἔθνεα μυρία διὰ μέσου εἴρηται.* M.)

68) [*Τρίοπον*:] *περίβλεπτον.* r. M. et duo Vatt. — *Ποιήσειας.* Vat. *ποίησαι.* M. — *Τὸ ἀκρωτήριον.* M.

69) *Τοῖς Ῥοδίοις.* Vat. *Λυδίοις.* Vat. *πόλεσι.* M.

70) *Ῥήναια νῆσος μικρὰ πλησίον Δήλου.* *r.

71) *Ἤχησε.* M.

72) *Τρίτον.* M.

73) [*Μέλοντι*:] *διὰ φροντίδος ποιουμένῳ.* M.

78) *Τὰς ἀρούρας.* M. — *Αὐξάνουσιν.* r. M. *ἔχουσιν.* *r. — *Αὐξάνουσαι.* M.

79) *Ἡ ὑπτία· οὐ γάρ ἐστιν ὄρη ἐν Αἰγύπτῳ.* M. *εὔγεως.* r.

---

1) *ἢ ἀγων.* om. M. Gen.[b.] 2) //Gen.[b.] c. lemm. *τρίοπον.* Scholium extat etiam in M. hoc initio *τρίοπον λέγει ἤγουν περίβλεπτον. Τρίοψ*, tum in r. hoc initio: *Τρίωψ βασιλεύς.* 4) *καὶ* pro *τὸ* M., om. Gen.[b.] 4) *οὕτως ὠν. τῆς νήσου Κν.* M. 5) *Κνήδου* M. Gen.[b.] Adhaerent in M. *ὃς υἱὸς ἦν Ἄβαντος* ex sch. seq. 5) //Gen.[b.] c. lemm. *ἶσον Δωριέσσι.* 6) *Ἰάλυσος*] M. et Brub. mg., *Ἰάλισος* Gen.[b.], *Ἄλυσος* vulg. 6) *Κάμιρος*] *Κάμηρος* M. Gen.[b.] vulg., *Κάμειρος* Reisk. seqq. 6) *Κνῆδος* M. Gen.[b.] 8) *καὶ Ποσ.* M. 9) *Κνήδου* Gen.[b.] 10) *Φόρβαντος*] Munckerus ad Hygin. fab. 14 et alii, *Ἄβαντος* vulg. Sequentia om. Gen.[b.] 10) *Ῥόδου*] Duebn., *Κνίδου* vulg. 12) //Gen.[b.] — *νῆσος ἡ Ῥήναια. ἣν* M., ubi desunt circumsepta. 13) *προσῆψαι* M. 14) *τύραννος*] M. Gen.[b.], *βασιλεὺς* vulg. — 20) *ἀκρώτερον* cod. 22) *Ῥήνα* cod. — *πλησίον Δήλου*] Toup., *πολλων δόλου* cod.

Vs. 80.

Rec. (*Τρικλινίου. Τὸ θρύπτει ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν τρυφώντων. πιαινόμενοι γὰρ τῇ τρυφῇ οὗτοι ὑπὸ βλακείας διαθρύπτονται, ὅ φασι κοινῶς ἰδιωματεύονται.* M.)

Vs. 81—85.

Vet. Οὐδέ τις ἄστεα τόσα βροτῶν ἔχει: ὁμοῦ γὰρ πᾶσαι αἱ πόλεις τρισμύριαι τρισχίλιαι ⟨*τριακόσιαι*⟩ *τριάκοντα τρεῖς.* — (*Ἔργα δαέντων: ἐπιστημόνων εἰς τὸ ἐργάζεσθαι πᾶν ἔργον, ἤτοι ἐργατῶν.* Gen.[b]) — (*Τρεῖς μέν οἱ πολίων ἑκατοντάδες, τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι: δοιαὶ τριάδες ἑξήκοντα, ἑνδεκάδες τρεῖς τριάκοντα τρεῖς· ὁμοῦ πᾶσαι τρισμύριαι τρισχίλιαι τλγʹ.* Gen.[b])

Rec. (*Τρικλινίου. Ὁ πᾶς ἀριθμὸς τῶν ἀπηριθμημένων πόλεων ἐστὶ μυριάδες τρεῖς καὶ χιλιάδες τρεῖς, τριακόσιαι ἐννενήκοντα τρεῖς. τούτων πασῶν τῶν πόλεων ἦρχεν ὁ ἄριστος Πτολεμαῖος.* M.)

80) *Αὐξάνων.* r. *δι' ὕδατος.* M. — *Τὰς ἀρούρας.* M. — *Πιαίνει.* M. *διατρίβει.* r.

81) *Ἐπιστημόνως ἐργαζομένων τὰ ἔργα.* M. *ἐμπείρων.* r.

82) *Κατεσκευασμέναι εἰσίν.* M.

84) [*Δοιαὶ δὲ τριάδες:*] *ἤγουν ἑξήκοντα ἀπὸ τοῦ τριηκάδες κατὰ συγκοπήν.* M. — *Σὺν αὐτοῖς.* M. — [*Ἑνδεκάδες τρεῖς:*] *ἤγουν τριάκοντα τρεῖς.* M. — *Τὸ σύνολον ͵γτλθʹ ἅπασαί εἰσι πόλεις.* r. — *͵Γτλθʹ.* s.

85) *Ἀνδρεῖος.* M.

86) *Χωρίζεται.* M.

88) *Τοῖς τὴν Παμφυλίαν οἰκοῦσι.* M.

89) *Προστάσσει.* M. — [*Λυκίοις:*] *μαχιμωτάτοις.* M. — [*Κάρεσσιν:*] *ὧν ἡ πόλις τὸ νῦν λεγόμενον Κάρεον.* M.

90) *Αὐτοῦ νῆες.* M.

92) *Ἡγοῦντές εἰσι.* M.

93) [*Μιν:*] *αὐτοῦ.* M. — *Ὡπλισμένοι ἀσπίσιν.* M.

---

6) //Om. Gen.[b] 7) *τριακόσιαι* supplevit Kiessl. auctore Casaubono Lectt. p. 276. 8) *ἔργα δαέντων*] *τρεῖς μὲν οἱ πολίων* cod., *δαέντων* Adert. 8) *ἐπιστημόνων*] conj. Duebn., *ἐπιστημόνως* cod. 9) *ἤτοι ἐργατῶν*] *ἐπὶ ἔργα τῶν* cod. sequente scholio sine distinctione adhaerente. 12) *τριάκοντα*] *ἐνενήκοντα* cod. 12) *τρισμύριαι*] τ̅ α̅ cod. 12) *τλγʹ*] Casaub. Lectt. p. 277 tacite, *τῶν* ϛ̅ Γ̅ cod. 16) *ἐνν. τρεῖς*] Gail., *ἐννενηκοντατρία* cod. — 24) *τὸ συν. λθ* cod. 25) *γγτλθ* cod.

Vs. 97.

Vet. (*Λαοὶ δ' ἔργα*: οἱ δὲ ὄχλοι, φησί, περὶ τὰ ἔργα ἡσύχιοι γίνονται διὰ τὸ εἶναι ἐν εἰρήνῃ. M. Gen.[b.])

Vs. 98.

Vet. (*Νεῖλον ἐπεμβάς*: περὶ τοῦ Νείλου Καλλίμαχος ἐν ἑνί που τῶν ὑπομνημάτων φησὶν εἰρηκέναι τινάς, Μιλησίους κτίσαντας τὴν Ναύκρατιν προσαγορεῦσαι τὸν κατ' Αἴγυπτον ποταμὸν Νεῖλον ἀπὸ τοῦ κτιστοῦ Νείλεω θεμένους τὴν προσηγορίαν. Gen.[b.])

Vs. 103.

Rec. (Τρικλινίου. *Ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν*: οὐκ ἄπειρος ὤν, φησί, τῶν πολεμικῶν, ἐκάθητο εἰρηνεύων, ὡς μήτινα τῶν ἐχθρῶν τὴν αὐτοῦ ληίζεσθαι χώραν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν, ἤγουν πολλὴν τῶν πολεμικῶν ἔχων πεῖραν. M.)

94) *Λάμποντι*. M. — *Σάγματα* ἤτοι ἀσπίδας φέροντες. M. καθωπλισμένοι. Vim. — [*Ἀσφαγερεῦντι*:] ἠχοῦσι. r. [*ἀμφὶ γέροντι*:] εἶδος ὅπλου Περσικοῦ. M.

95) *Νικᾷ* τῷ βάρει τοῦ πλούτου. M.

96) *Ἀναφώνησις*. r. — *Καθ' ἡμέραν ἑκάστην*. M. — *Τόσος* ὁ ὄλβος ἔρχεται εἰς τὸν τοῦ βασιλέως οἶκον, ἀφ' οὗ ἀρύεται καὶ τοῖς ἄλλοις διδοῖ. *r.

97) *Τὰ ἔργα αὐτῶν κοσμοῦσιν ἥσυχοι*. M.

98) [*Πολυκήτεα*:] πλατύν. M. διὰ τοὺς κροκοδείλους καὶ τοὺς ἱπποποτάμους ἐν αὐτῷ ευρισκομένους. r. — *Διαπεράσας τὸν Νεῖλον*. M.

99) *Πόλεμον, μάχην*. r. M.

100) *Τοὺς κατὰ θάλασσαν λέγει πειράτας*. M. — *Ἐξεπήδησε*. M.

101) *Ὁπλισθείς*. M. — *Εἰς τὸ ληίσεσθαι αὐτάς*. M. — *Ἀνάρμοστος*. M. *ἐχθρός*. r.

102) *Ἤγουν ὄλβιος καὶ εἰρηνικός*. M. — *Εἰς πολὺ διήκουσι*. M. — *Κάθηται*. M.

104) *Λίαν*. M.

---

2) οἱ δὲ λαοὶ M. — φησὶ om. Gen.[b.] 5) *Καλλίμαχος*] Κλ̄ obscuriore siglo, in quo solae litterae κ et λ certiores. 6) *τινὰς*] Adert., τινὲς cod. 6) *Μιλησίους κτίσαντας*] μιλησίου σκοπήσαντος cod., *Μιλησίων κτισάντων* Adert. 7) *Ναύκρατιν*] Adert., ναυκράτην cod. 8) *Νείλεω θεμένους*] *Νειλέως θεμένους* Duebn., *Νειλέως θεμένων* Adert., νειλεωθέμενος cod. — 17) *ἀμφὶ γέροντι* M. habet ex corr. ejusdem manus; glossator de γέρρον cogitavit. 20) *τόσος*] Duebn., τόσον cod.

Vs. 105.

Vet. Τὰ δὲ κτεατίζεται: καρποῦται ἀφόβως τὰ ἑαυτοῦ.

Vs. 106—110.

Vet. (Οὐ μὰν ἀχρεῖος γε δόμῳ: οὐ μὴν <ἀχρεῖός> ἐστιν αὐτῷ σεσωρευμένος ὁ χρυσός, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μογεόντων μυρμήκων. ἐκεῖνοι γὰρ ἀεὶ σωρεύουσιν ὡς ἐλλείψοντος αὐτοῖς, ὁ δ' ἀντιδίδωσι πᾶσι. Gen.[b]) — Μυρμάκων: περὶ τῶν μυρμήκων τῶν μεταλλευόντων χρυσὸν ἐν Ἰνδοῖς πολλοῖς ἱστόρηται.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Οὐ μὴν ἀχρεῖός ἐστι, φησίν, αὐτῷ σεσωρευμένος ὁ χρυσός, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μογούντων μυρμήκων. ἐκεῖνοι γὰρ ἀεὶ σωρεύουσιν, ὡς μὴ ἐπιλείψῃ αὐτοῖς ἡ τροφή· ὁ δ' ἀεὶ δίδωσι πᾶσι τὰ πρὸς τὴν χρείαν. περὶ δὲ τῶν μεταλλευόντων τὸν χρυσὸν ἐν Ἰνδοῖς μυρμήκων πολλοῖς ἱστόρηται. M.)

Vs. 112.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Οὔτε Διωνύσου τις: ἢ τοὺς διθυραμβικοὺς λέγει ἢ τοὺς κωμικοὺς ποιητάς. οὗτοι γὰρ ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς τὰ αὐτῶν εἰσῆγον δράματα καὶ τοὺς ἰθυφαλλικοὺς ὕμνους. M.)

105) Ὥσπερ. r. M. — Προσκτᾶται. M.
106) Οὐκ ἔστι, φησί, φειδωλός, ἀλλ' ἐλευθέριος. r. — Ἄχρηστος. M. — Πλουσίῳ. M.
108) [Πολύν:] πλοῦτον. M. — Ἄγαν ἔνδοξοι. M.
109) [Ἀπαρχόμενον:] ὡς ἀπαρχὴν κομιζόμενον. M. — Ἀναθήμασι. M.
110) Ἀνδρείοις. M. — Χαρίζεται. M. — Ἄρχουσι καταχρηστικῶς. M.
112) Ποιητής. r. M.
113) Ἐμμελῆ. M. — Ἆισαι. M.
116) [Κάλλιον:] τοῦ ὑμνεῖσθαι. M.
117) Ἐνδόξῳ. M. — Λαβεῖν. M.
118) [Τοῦτο:] τὸ ὑμνεῖσθαι. M. — [Τῆνα:] πράγματα. M.
119) Ἤγουν τὴν Τροίαν, ἐκτήσαντο λαβόντες. M.
120) [Ἀέρι:] ἤγουν ἀορασίᾳ. M. — [Πᾷ:] πῃ, ὄντως. r. — Καλύπτεται, ὅθεν οὐχ ὑποστρέψουσι. M.

---

2) //Om. Gen.[b] 4) ἀχρεῖος supplevi ex Triclinii scholio. 7) //Gen.[b] sine lemmate, ubi sic περὶ δὲ τῶν μετ. τὸν χρ. ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς μυρμήκων. — πολλοῖς ἱστόρηται] M. infra, πολλεὶς ἱστοροῦσι Gen.[b], πολλοὶ ἱστορήκασι vulg. 20) ἰθυφαλλικοὺς] conj. Gail., ἰθυφατικοὺς cod.

Vs. 121—124.

Vet. *Μοῦνος ὅδε προτέρων*: οὗτος δὲ μόνος τῶν ἐκπάλαι θανόντων καὶ ⟨τῶν⟩ πρὸ μικροῦ τῇ μητρὶ καὶ τῷ πατρὶ ναοὺς ἔκτισε. — (*Μοῦνος ὅδε προτέρων*: οὗτος ⟨μόνος⟩ τῶν προτέρων καὶ τῶν ἑαυτοῦ πάντων [προγόνων]. *Ἔτι θερμὰ κονίῃ*: ἔτι θερμὴ ἡ σποδός. Gen.[b.]) — (Ὅτι πολλοὺς ναοὺς ἱδρύσατο. καὶ Λύκως δὲ ἐν τῷ περὶ Νέστορος „ἐποίησεν ὁ Φιλάδελφος" φησὶν „οὗτος, ᾠκοδόμησε δὲ καὶ τῶν γονέων ἀμφοτέρων παμμεγέθη ναόν, καὶ ταῖς ἀδελφαῖς Ἀρσινόῃ καὶ Φιλωτέρᾳ." Gen.[b.] et cod. ap. Valcken.) — (*Ἐν δ' αὐτούς*: τοὺς γονέας. Gen.[b.])

Rec. (*Τρικλινίου.* Μόνος, φησίν, ἁπάντων ἐκμάσσεται, ἤγουν μιμεῖται, σεβόμενος τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν τῶν προτέρων τοκέων, ἤτοι τῶν προγόνων αὐτοῦ, τὰ καθύπερθεν καὶ ὑπεράνω ἐν τῇ κονίᾳ καὶ τῇ γῇ τυπωθέντα δηλονότι· ἤγουν μόνος κατ' ἴχνος τῶν προγόνων πορεύεται, ἤτοι τὰς ἀρετὰς αὐτῶν ἐκμιμεῖται, ἃς ἐπὶ γῆς ἐπεδείξαντο. M.) — (*Τρικλινίου.* Ὅτι πολλοὺς ναοὺς ἱδρύσατο τοῖς θεοῖς· ᾠκοδόμησε δὲ καὶ τῶν γονέων ἀμφοτέρων παμμεγέθη ναὸν καὶ ταῖς ἀδελφαῖς αὐτοῦ Ἀρσινόῃ καὶ Φιλωτέρᾳ. τὸ *εἵσατο* ἀντὶ τοῦ ἀνέθηκεν, ἔκτισεν. εἴδω γὰρ τὸ κτίζω, ὁ μέλλων εἴσω, ὁ ἀόριστος εἶσα, ὁ μέσος εἰσάμην εἴσω εἴσατο. καὶ Ὅμηρος·

Ἀρτέμιδ' εἴσατ' ἄγαλμα. M.)

Vs. 128—130.

Vet. *Αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος*: Πτολεμαίῳ τῷ

121. 122) [*Τοκέων*:] ἤγουν τῶν προγόνων. M. — *Τὰ ἔτι ζῶντα ἴχνη ἐν τῇ γῇ.* M.

123) *Ἐν οἷς θύουσι.* M. — *Ἐδείματο.* r. *ἀνέθηκεν, ἀνέκτισεν.* M.

124) *Εἰκόνας αὐτῶν.* M. — *Καὶ ἐλέφαντος ὀστέοις.* M. — *Ἐνδιαδύς· ἐλεφαντίνῳ χρυσῷ.* r.

125) *Ἔστησεν.* M. — *Βοηθούς.* M. *πατέρας.* r.

126) *Λίπει εἱλυθέντα.* M. *κνίσῃ εἱλυμένα.* r.

127) *Διερχομένων τῶν μηνῶν καὶ τῶν χρόνων, ἤγουν κατὰ μῆνα ἢ κατὰ χρόνον.* M. — *Κεκαλλωπισμένων χρώμασι.* M.

---

2) //Om. Gen.[b.] 6) Valckenarius ex aliquo codice scholium protulit ad Adon. p. 355. 7) *δ' ἐν* cod. Valck. 8) *οὗτως* cod. Valck. 10) *Φιλωτέρᾳ*] Letronnius, *φωτῆρα* codd. 11) *αὐτὰ* cod. 20) *Ἀρσενόῃ* cod. 20) *Φιλωτέρᾳ*] *φωτῆρα* cod. 22) Potius *Mnasalcas AP. VI*, 268 *τοῦτό σοι Ἄρτεμι δῖα Κλεώνυμος εἷσατ' ἄγαλμα.* 25) //Gen.[b.] sine lemmate. — 29) *ἐν διὰ δὶς* cod. 32) *εἱλιχθέντα* cod. 32) *εἰλημμένα* cod.

Φιλαδέλφῳ συνῴκει πρότερον Ἀρσινόη ἡ Λυσιμάχου, ἀφ' ἧς καὶ τοὺς παῖδας ἐγέννησεν, Πτολεμαῖον καὶ Λυσίμαχον καὶ Βερενίκην. ἐπιβουλεύουσαν δὲ ταύτην εὑρὼν καὶ σὺν αὐτῇ Ἀμύνταν καὶ Χρύσιππον τὸν Ῥόδιον ἰατρόν, τούτους μὲν ἀνεῖλεν, αὐτὴν δὲ ἐξέπεμψεν εἰς Κοπτὸν [ἢ εἰς τόπον] τῆς Θηβαΐδος, καὶ τὴν οἰκείαν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ἔγημε· καὶ εἰσεποιήσατο αὐτῇ τοὺς ἐκ τῆς προτέρας Ἀρσινόης γεννηθέντας παῖδας. ἡ γὰρ ἀδελφὴ [καὶ γυνὴ αὐτοῦ] ἄτεκνος ἀπέθανεν.

Rec. (*Ἀγοστὸς ὁ ἄγαν ὀστώδης τόπος τῆς χειρός· λέγει δὲ τὸν ἀγκῶνα ἀπὸ τοῦ ἄγεσθαι διὰ τὴν καμπὴν τῆς ὠλένης. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ πολλὸς πολλοστός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἄγω ἀγοστός.* M.)

Vs. 131. 132.

Vet. (*Ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος*: *φέρει σύγκρισιν ἀπὸ τοῦ μείζονος, ὅτι οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ εἶχε τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἄνδρα, ἐπεὶ καὶ ἡ Ῥέα ἔτεκε τὴν Ἥραν καὶ τὸν Δία, καὶ συνήφθησαν ἀλλήλοις.* Gen.[b.])

128) *Ἡ γενναιοτάτη.* M. — *Κρείττων.* M.

129) *Νύμφη ἐν οἴκοις περιπλέκεται τῷ ἀγκῶνι.* M.

130) *Ἐκ θυμοῦ, ἤγουν ἐκ ψυχῆς, φιλοῦσα τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς καὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.* M.

131) *Οὕτω στερκτός.* M. — *Θεῶν Διὸς καὶ Ἥρας.* M. — *Ἐγένετο, ἤγουν οὕτω καὶ Ἥρα Δία ἔστεργε.* M.

132) *Βασιλεύουσα.* M. — *Δία καὶ Ἥρην.* r.

133) *Εὐτρεπίζει.* M. — *Ἀναπαύεσθαι αὐτούς.* M.

134) *Καθήρασα.* r. *καθάρασα, πλύνασα.* M.

136) *Δοκῶ· τοῦτο διὰ μέσου.* M. — [*Οὐκ ἀπόβλητον*:] *ἀλλ' εὐαπόδεκτον.* M.

137) *Λέξω τοῖς ὕστερον γενησομένοις ἀνθρώποις.* M. — [*Ἐκ Διὸς ἥξεις*:] *αὐτὸς δοίη.* r. — *Στίχοι ρλη'.* K. M.

---

1) *ἡ Λυσ. καὶ τοὺς παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγ.* Gen.[b.] 3) *εἰσεποιήσατο* post *Βερ.* Gen.[b.] Vulc. ex correctione ad lin. 6. pertinente. 3) *εὑρὼν δὲ αὐτὴν ἐπιβ.* Gen.[b.] 4) *Ἀμύντα* ante Brub. 4) *Χρυσ. τοὺς ἰατροὺς* Vulc., *Χρυσ. ἰατροὺς* Gen.[b.] 5) *Κοπτὸν ἢ εἰς τόπον* om. Can., *εἰς Κοπτὸν ἢ* om. Gen.[b.], *εἰς Κοπτὸν* om. Vulc. 6) *οἰκείαν* om. Gen.[b.], ubi *ἐγ. Ἀρσ.* 6) *ταύτης ἐποιήσατο* pro *εἰσεπ.* Vulc., *καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἑτέρας Ἀρσινόης γενομένους παῖδας αὐτοῦ ταύτης ἐποιήσατο* Gen.[b.], cf. supra ad lin. 3., *γεννηθέντας* ante Brub. 8) *καὶ γυνὴ αὐτοῦ* om. Gen.[b.] 9) Similiter EtM. 12, 30, Zonar. p. 17 et Phav. — 22) *στερκτοὶ* cod.

Idyll. XVIII.

(*Δωρίδι.* M.)

(*Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων ὁμοίων σύγκειται δακτυλικῶν νη΄, ὧν τελευταῖος· Ἡ μ ὰ ν ὦ Ὑ μ έ ν α ι ε γ ά μ ῳ ἐ π ὶ τ ῷ δ ε χ α ρ ε ί η ς.* M.)

Vs. 9.

Vet. Π ρ ώ ϊ ξ ε: ἀντὶ τοῦ πρωϊνός, πρὸ τοῦ δέοντος.

Rec. (*Τοῦ δὲ κατέδραθες τὸ θέμα δάρθω καὶ κατὰ μετάθεσιν δράθω, καὶ ὁ παρατατικὸς ἔδραθον.* M.)

Vs. 16. 17.

Vet. (*Ὄντως, φησίν, ἀγαθός σοι ἐφάνη οἰωνός, ὅτε ἐς Σπάρτην ἀπήρχου, ἔνθα καὶ ἄλλοι ἦσαν ἀριστέες.* M.)

2) [*Κ ό σ μ ο ν:*] *ἤγουν στέφανον.* M.

3) *Νεογράπτου, κεκαλλωπισμένου ἐν γραφαῖς.* M. — *Τοῦ νυμφῶνος.* M. — *Συνεστήσαντο.* M.

4) *Τῶν Λακώνων.* M.

5) [*Τ υ ν δ α ρ ί δ α ν:*] *τὴν θυγατέρα τοῦ Τυνδάρεω.* M. — [*Κ α τ ε κ λ ά γ ε τ ο:*] *συνεκοιμᾶτο ἐκείνῃ.* Vat. *ἐκληρώθη.* Vat. [*κ α τ ε κ λ ά γ ε τ ο:*] *ἀντὶ τοῦ ἐκληρώθη.* cod. Casauboni. [*κ α τ ε λ έ ξ α τ ο:*] *γρ. κατεκλάγετο.* r. *ἤγουν ἐπὶ τὴν κλίνην ἰδίαν ἐν ἐξουσίᾳ ἔλαβεν.* *r.

6) *Εἰς γυναῖκα λαβών.* M.

7) *Κροτέουσαι, ἠχοῦσαι.* M.

8) *Πεπλεγμένοις.* M. — *Ἤχει.* M. — *Ὑπὸ τῷ ᾄσματι.* M.

9) *Ἡ τῶν γυναικῶν ᾠδή.* *r. — *Πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ.* Vat. — *Κατέπεσες εἰς ὕπνον.* M.

10) *Βαρεῖς ἔχων πόδας καὶ μὴ δυνάμενος κινῆσαι.* M.

11) [*Π ο λ ύ ν τ ι ν΄:*] *οἶνον δηλονότι.* M. — *Κατεκλίνου.* M.

12) *Αὐτόν σε ἐχρῆν καθεύδειν χρήζοντα ὕπνου.* *r. — *Κατὰ καιρὸν τὸν ἁρμόζοντα.* M.

13) *Τὴν Ἑλένην.* M. — *Ταῖς ἄλλαις κόραις.* M.

14) *Μέχρι βαθέος ὄρθρου.* M. — [*Ἕ ν α ς:*] *κοινὸν νεομηνίας.* M. [*Ἔ ν ν α ς:*] *ἤγουν δύου* (?). r.

15) *Νύμφη.* M.

16) *Εὐδαιμονέστατε.* M. — *Ἀγαθός τις οἰωνός.* 6. *ὄρνις, οἰωνός.* r. *οἰωνός.* M. — [*Τ ο ι:*] *κοινή.* M. — [*Ἐ π έ π τ α ρ ε ν:*] *ἐπῆλθεν. ἢ ἀγαθόν τι διὰ πταρμοῦ ἐδηλώθη σοι.* M. — [*Ἐ ρ χ ο μ έ ν ῳ:*] *ἀπὸ Λακεδαίμονος.* r.

---

2) Call. et Reisk. seqq. hoc loco hypothesin habent. 7) //Om. Gen.[b] — *π ρ ώ ϊ ξ ε*] addito *κ α τ έ δ ρ α θ ε ν* M., *πρώϊξα* Call. 7) *ἀντὶ τοῦ*] M., *ἤγουν* vulg. — 18) *συνκοιματο* cod. 18) *ἐκληρυνθο* Vat. 19) *γρ. κατηγάγετο* r. in Sylloge.

Vs. 22—25.

Vet. (*Ἄμμες γὰρ πᾶσαι*: Gen.[b.] *ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς πᾶσαι καλαί ἐσμεν, εἰ μὴ παραβληθείημεν τῇ Ἑλένῃ.* M. Gen.[b.]) *ἤ γε μὴν νεολαία ἐστὶ κυρίως ὁ ἐκ νέων λαός.* (*ὅτι δὲ ἔθος εἶχον αἱ Λάκαιναι καὶ αἱ Σπαρτιατίδες κόραι ἀνδρείοις γυμνασίοις καὶ δρόμοις ἀσκεῖσθαι δῆλον.* M. Gen.[b.])

Vs. 34.

Vet. (*Ἔταμ' ἐκ κελεόντων*: Gen.[b.] *ἐκ τῶν ἱστοπόδων·*

17) [*Ἅπερ*:] *ἐκεῖνα.* M. — [*Ἀριστῆες*:] *συνίζησις. οὐ πληροῦσι δηλονότι.* M. — *Πληρώσεις.* M.
18) *Ἥρωσι.* M.
19) *Ὁ κοινῶς φασιν ἐφάπλωμα.* M. *ἐφάπλωμα.* r.
20) [*Πατεῖ*:] *κοινόν.* M. — [*Οὐδὲ μί'*:] *ὡς.* M.
21) *Ἤγουν τέξεται.* M.
22) *Αἱ τῆς αὐτῆς ἡλικίας.* M. — *Τὸ αὐτὸ γυμνάσιον.* 6. *τὰ αὐτὰ γυμνάσια.* M. *ἐξ ἔθους εἰς τὸ γυμνάσιον.* *r.
23) *Κατὰ τὸν νόμον τῶν ἀνδρῶν.* 6. *ἀνδρικῶς.* M.
24) *Ἔθος. μόναι γὰρ αἱ κόραι ἔτρεχον.* *r. — *Ἤγουν διακόσιαι τεσσαράκοντα. ἢ ἀορίστως ἀντὶ τοῦ πολλαί.* M. — *Νέος λαός.* M. *νέων λαός, συναγωγή.* r.
25) *Ἄμεμπτος.* M.
26) [*Ἀώς*:] *Ἡμέρα.* Vat. M. *ὡς.* Vat. *ὅταν.* r. — [*Ἀντέλοισα*:] *ὑπῆρχε.* 6. — *Ἐδείκνυ.* M. — [*Πρόσωπον*:] *αὐτῆς.* 6.
27) *Σεβασμία.* M. — [*Νύξ*:] *ὦ νύξ.* *r. M. — *Οὕτως ἡ Ἑλένη ἦν λευκὴ ἐν ἡμῖν ὥσπερ τὸ ἔαρ φαίνεται λευκὸν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ χειμῶνος.* *r. — [*Λευκόν*:] *κατά.* 6. *διαυγές.* M. — *Παυσαμένου.* 6. *χαυνωθέντος, λήξαντος.* M.
28) *Διαλάμπει.* M.
29) [*Πίειρα*:] *εὐτραφής.* 6. [*πιείρᾳ*:] *τῇ λιπαρᾷ.* M. — [*Ἅτ'*:] *καθά.* 6. *ὥσπερ.* r. *ὥσπερ ὁ σῖτος ἢ τὰ ἄλλα σπέρματα.* M. — *Ἀνεφάνη.* 6. — *Καλλωπισμός.* M. — *Τῇ ἀρούρῃ.* r. 6.
30) [*Θεσσαλός*:] *ἄριστοι γὰρ οἱ ἐντεῦθεν ἵπποι.* M.
31) *Ἡ λευκόχρους.* M. — *Τῇ χώρᾳ τῶν Λακώνων.* M.
32) *Κοφίνῳ ἐν ᾧ τίθεται ἡ μέταξα.* M. — *Ἐργάζεται ἐκ πήνης.* M.
33) *Ποικίλῳ.* M. — *Νῆμα.* M. *στήμονα.* r. Vat.

---

2) *ἡμεῖς, φησί, πᾶσαι* sine *ἀ. τοῦ* M. 3) *περιβληθείη μὲν* Gen.[b.] 3) //Gen.[b.] — *ἤ γε μὴν*] add. Gen.[b.], quum Call. alterum *νεολαία* tanquam lemma praefixum habeat. 5) *Σπαρτιάδες* sine *κόραι* Gen.[b.] 6) *γυμνάζεσθαι* M. 8) Teste Wartono p. 137 h. sch. pars est glossae in 6. — *ἤγουν ἐκ* M. et cod. Kusteri ad Suid. s. v. *κελέοντες*, qui praeterea *τοῦ* pro *τῶν*. — 12) *ἐφάπλωμα*] Duebn., *πάπλωμα* r. 31) *τῇ* om. 6. 34) *ἐκ πήνης*] M.[5], *ἐκπονεῖ* M.[3]

τέμνεται γὰρ τὸ ὕφασμα ἐκ τοῦ ἱστοῦ, ὅταν τελεσθῇ. M. Gen.b. et cod. Kusteri.)

Vs. 39. 40.

Vet. (*Ἄμμ' ἐς δ' ἐς δρόμον*: Gen.b. *ἡμεῖς δέ, φησίν, εἰς τὸ γυμνάσιον καὶ τὸν λειμῶνα πορευσόμεθα ἀνθολογήσουσαι ἐν ἔαρι.* M. Gen.b.)

Vs. 43—46.

Vet. (*Καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον*: Gen.b. *σοί, φησί, πλέξασαι στέφανον κρεμάσομεν ἀπὸ τῆς πλατάνου τῆς ἐν τῷ γυμνασίῳ.* M. Gen.b) *ἐξ ὄλπιδος δέ, ἀντὶ τοῦ ἐκ ληκύθου* (*ἔλαιον αὐτῷ προσρανοῦμεν.* M. Gen.b.)

Vs. 47. 48.

Vet. (*Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ*: Gen.b. *ἐπιγράψεται δὲ τῷ φλοιῷ τῆς πλατάνου γράμματα Δώρια. Δώρια δέ, ἐπεὶ καὶ αὐταὶ αἱ Λακεδαιμόνιαι Δωρίδες.* M. Gen.b)

34) *Ἐργαλείῳ ὑφαντικῷ.* M. — *Ὑφάνασα.* M. — *Ἱστοπόδων.* 6. r. M. *ἐκ τῶν μακρῶν ξύλων.* M. Vatt. Samb. *τῶν ξύλων.* D. *κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. καλέων καλέοντος.* *r.

36) *Πλατύστερνον.* M.

38) *Οἰκουρός.* M. *δέσποινα τοῦ οἴκου.* r.

39) *Εἰς τὸ γυμνάσιον ἐν ἔαρι.* M. — *Τὰ τῶν λειμώνων ἄνθη.* M.

40) *Πορευσόμεθα.* M. *ἐλευσόμεθα.* r. *πορευσόμεθα ἀνθολογοῦσαι ἐν ἔαρι.* *r. — *Τρυγήσουσαι.* M. — [*Ἀδύ*:] *ἤγουν εὐωδίαν.* M.

41) *Γαλακτοτρόφοι.* M.

42) [*Ἄρνες*:] *μέμνηνται.* M. — *Τῆς γεννησάσης.* M.

43) *Ἐκ τοῦ λωτοῦ.* r. — *Ἐν γῇ.* r.

44) *Δασεῖαν.* M. — *Πλάτανον.* M.

45) *Ἀγγείου.* M. *ἐκ ληκύθου. ἀγγεῖον ἀργυροῦν.* r.

46) *Λαμβάνουσαι.* M.

47) *Γραφήσεται.* M. — *Ἵνα.* r. — *Διερχόμενος.* M.

48) [*Ἂν νείμῃ*:] *ἀναγνώσῃ.* Vat. r. [*ἂν μείνῃ*:] *ἐπιμείνῃ ἀναγνώσων.* M. — [*Σέβου*:] *ὦ ὁδοιπορῆτα.* r. — [*Εἰμί*:] *ἀνειμένη.* r.

---

1) *ἐκτέμνεται* M. 4) *ἡμεῖς δὲ φ.* om. Gen.b. 5) *ἀνθολογοῦσαι* codd., etiam Glr. 9) *σοί . . . κρεμ.*] M, *δὲ ἀντὶ τοῦ κρεμάσομεν τὸν στέφανον* Gen.b. — *ἐπὶ τ. πλ.* sine seqq. M. 10) //M. Gen.b. — *καὶ ἐξ ὀλπ. ἤγουν ληκυθίου* M., *δηλονότι* pro *ἀντὶ τοῦ* Gen.b. 11) *ἐπιρανοῦμεν* M. 13) *ἐπιγράψεται δὲ*] *ἐπιγράφεται δὲ* Gen.b., *ἐπιγράψομεν, φησὶ* M., *ἐπιγραφήσεται δὲ* Adert. 14) *αὐτῆς* pro *τῆς πλ.* Gen.b. 15) *αὐταὶ*] *αὐταὶ* Gen.b., *αὗται* M. — 16) *ἐκ τῶν ἱστ.* r. 17) *ἐκ τῶν* om. M. 31) *ἀναγνώσει* r., ubi textus *ταῦτ' εἰδῇ.* 32) *ἀνειμένη*] Duebn., *ἀνιείμη* cod., *ἀνεῖμαι* Wart.

Vs. 51.

Vet. Μενελάου δὲ καὶ Ἑλένης ἀναγράφονται παῖδες Σωσιφάνει Νικόστρατος καὶ Ἴολμος, οἱ δὲ Θρόνιον, θυγατέρες δὲ Μελίτη καὶ Ἑρμιόνη.

Vs. 53.

Vet. (Ὅπως ἐξ ὑποστροφῆς ὁ ὄλβος εἰς τοὺς ἐκ γένους ἔλθῃ. M. Gen.[b.])

Vs. 56.

Vet. (Ἅμα ὄρθρῳ καὶ ἡμεῖς ἐλευσόμεθα, ὅταν ὁ ἀλεκτρυὼν ᾄσῃ. M. Gen.[b.])

51. 52) Ἤγουν εὐτέκνους ὑμᾶς ποιήσει. M. — Ἐπ' ἴσον ὑπ' ἀλλήλων φιλεῖσθαι. M. — Ἄφθαρτον, πολὺν πλοῦτον. M.

53) Ἐξ εὐγενῶν εἰς εὐγενεῖς. M.

54) Ἤγουν τὴν ψυχήν. M. — Φίλτρον. M.

55) Ἀγάπην. M.

56) Ἔλθομεν. M. — Ὁ ἀλέκτωρ. M.

57) [Εὐνᾶς:] τῆς αὐτοῦ. M. — Ἠχήσει ὑψώσας καλότριχα τὸν τραχηλόν. M.

58) [Ἦ μάν:] ἦ μήν. r. ὄντως. r. M.

Idyll. XX. [XXII.]

(Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν ἐξ ὁμοίων σύγκειται στίχων δακτυλικῶν σκα', ὧν τελευταῖος· τοῖα φέρω· γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδή. M.)

2) [Κάστορα:] ἐφεξῆς. Im. — [Φοβερόν:] εἰς τὸ ἐρεθίζειν. M. — Διὰ πυγμήν. M. — [Ἐρεθίξεν:] τοὺς ἀνθρώπους. r. Im. ὥστε παροξύνειν. r. *Im. εἰς τὸ κινεῖν τοὺς ἄλλους ἢ νικᾶν. M.

3) Συνδήσαντα. M. — Ἤγουν βοείοις λώροις. M.

5) Τῆς θυγατρὸς τοῦ Θεστιέως. M. Λήδας. M. r. Im. — [Λακεδαιμονίους:] ἀπὸ κοινοῦ. r. Im.

6) Ἐπὶ ἀκμῆς κινδύνου ὄντων. M.

---

2) //M. Gen.[b.] ultimo loco post schol. Vs. 56, et r., ubi recte huic versui adscriptum. In Call. res ambigua. — δὲ om. r. 2) Σωσιφάνει] conj. Duebn., Σωσιφάνης vulg. 3) Νικόστρατος] add. r. M. Can. Gen.[b.] Vulc. 3) Ἴαλμος r. 3) Θρόνιος M. 4) Μελίπην Gen.[b.], καὶ θυγατέρας Μελίτην καὶ Ἑρμιόνην r. 6) ὅπως, φησίν, ἐξ M. 6) ὁ om. Gen.[b.] 9) καὶ ἡμεῖς, φησίν, ἐλ. ἅμα ὄρθρῳ M. 9) ὁ om. Gen.[b.] — 17) καλλότρ. cod. 25) ἀνθρώπους] Wart., ἄνους r., τὰς ἀνᾶς Im. 29) Pro κοινοῦ in Im. obscurius siglum. 30) ἀκμῆς] conj. Gail., λημῆς cod.

7) *Καὶ αἱματόεντα, ἤγουν πολεμικόν, ἐν ᾧ αἵματα χέονται.* M. — *Κακῶς πασχόντων.* M.

8) *Ἐξ οὐρανοῦ ἀνερχόμενον.* M.

9) *Ἐνέτυχον.* M. r. Im.

11) [*Θυμός*:] *ἡ ὁρμή.* M.

12) *Εἰς βάθος.* M. — [*Ἔρριψαν*:] *τὴν ναῦν.* M. — *Ἔσχισαν.* M.

13) *Τὰ δύο μέρη τοῦ πλοίου.* M.

14) *Ματαίως.* M. Im. — *Συντριβέντα.* M.

15) *Ἐπὶ νυκτὸς ἐπελθὼν ἦν.* M.

16) *Ἰσχυροῖς.* M.

19) *Ἀπολήγονται.* r. *παύονται.* M. — *Ἱλαρά.* M.

21) *Ἐξῆλθε καὶ τότε πάντα τὰ τετράποδα ἐκ τῶν φωλεῶν· σημεῖον γὰρ εὐδίας.* r. Im. — [*Ὄνων*:] *τῶν ἐν τῷ καρκίνῳ δύο ἄστρων.* M. *Λεπτή.* M. —

22) [*Φάτνη*:] *ἡ νεφέλη.* M. — *Προδεικνύουσα.* M.

24) *Ἱππικοὶ μουσικοὶ ἀθληταὶ ᾠδῆς ἐπιστήμονες.* M.

27) *Πολυδεύκους ἐγκώμιον. περὶ τῆς εἰς Κολχοὺς τῆς Ἀργοῦς ἀφίξεως.* M. — *Διελθοῦσα.* M. — *Τὰς Συμπληγάδας.* M.

28) *Τοῦ χιόνας ἀεὶ δεχομένου.* M. — *Βλαβερόν.* M. — *Τοῦ Εὐξείνου.* M.

29) *Εἰς τοὺς Κολχούς.* M.

30. 31) *Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν τοίχων τῆς νεώς.* M. — *Τῆς Ἀργοῦς, ἣν Ἰάσων ἐποίησεν.* M.

32) *Νηνεμίαν ἔχουσαν.* M. — *Ἐσκεπασμένην.* r.

33) *Τὰ κοινῶς πυρέκβολα.* M. — *Ἐκίνουν, ὥστε πῦρ ἅψαι καὶ τροφὰς κατασκευάσαι.* M.

34) *Ἱππότης.* Im. *ὁ ποικίλους ἔχων ἵππους.* M. — *Χαροπὸς ὡς ἀπὸ οἴνου.* M. *ἐρυθρός.* r. Im.

35) *Εἰς ἐρήμους τόπους ἐφέροντο.* M. *διὰ ἐρήμων τόπων περιῆγον.* r. Im.

36) *Θεώμενοι, ἤγουν θαυμάζοντες.* M. *ὁρώμενοι.* Im. — [*Ἄγριον*:] *ἀγρίαν Ἀττικῶς.* M. — *Τὸ δάσος.* M.

37) *Ἀεὶ ῥέουσαν πηγήν.* M. — *Ὁμαλῇ.* M.

38. 39) *Καθαρῷ.* Im. — *Κάτωθεν.* M. *ὑποκάτωθεν.* r. *αἱ δὲ ψῆφοι οὖσαι ὑπένερθε.* *r. *Im. — [*Ἀλλαί*:] *ψῆφοι, λίθοι μικροί.* r. Im. *αἱ ἀναδύσεις.* M. — *Ὡμοιοῦντο.* M. r. Im.

40) *Ἐκ τοῦ βάθους ἦσαν δηλονότι κρυσταλλοειδεῖς, οὐκ ἐπιπολῆς.* M. — [*Πεφύκασιν*:] *ἦσαν.* M.

Vs. 41.

Rec. (*Τοῦ Τρικλινίου. Κυπάρισσος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀπὸ τοῦ κύειν καὶ γεννᾶν πάρισα, ἤτοι ὅμοια. οἵ τε γὰρ κλάδοι αὐτῆς πάρισοι καὶ ὁ καρπὸς ὁμοίως ἔχων· σφαιροειδὴς γάρ.* M.)

---

4) *ἀνέτυχον* adscripto *ἐν* Im. 12) *αὐτῶν φυλεῶν* Im., ubi deest *γάρ*. 24) *ἐσκιασμένον* cod. 29) *περιῆγον*] *περιηον* Im., *περιΐον* r. 35) *αὖσαι ὕπερθε* Im. 41. 42) *πάρισσα* et *πάρισσοι* cod.

41) [*Λεῦκαι*:] *εἶδος δένδρου.* r. Im. *διὰ τὸ εἶναι λευκαί.* M. — [*Πλάτανοι*:] *οἱ εἰς πλάτος καὶ μῆκος τεινόμεναι.* M. — *Αἱ εἰς τὰ ἄκρα κομῶσαι.* M.

42) [*Λασίαις*:] *δασείαις.* M. *φρονίμαις.* r. Im. *συνεταῖς. καὶ Ὅμηρος λάσιον κῆρ.* r. — [*Φίλα ἔργα*:] *ἀπὸ τοῦ κοινοῦ.* r. *ἐκ γὰρ τῶν ἀνθέων τὸ κηρίον ἐργάζονται.* M.

43) *Θάλλει.* M. — *Ἀνὰ τὰ κοινῶς λιβάδια.* M.

44) *Ὑπερήφανος.* M. r. Im. *ἢ ἀνδρεῖος.* M. — *Ἐγκαθήμενος.* M. *ἐνημμένος: ἐνδεδυμένος, ὁπλισμένος.* r. *ἐνδεδυμένος.* Im. *ἐνημμένος ἀπὸ τοῦ ἐνάπτομαι.* r. *Im. *καὶ Ἀριστοφάνης διφθέραν ἐνημμένος.* r.— *Διῆγε, διέτριβεν.* M. *ἐνδιαίτησε.* r. *ἐνδιέτριβε.* Im.

45) *Ἰσχυραῖς.* M. — *Ἀπὸ τοῦ θλάω.* Im. — *Τὰ ὠτία.* M. — *Γρόνθοις, ἤτοι χερσί.* M.

46) *Σφαιροειδῆ ἦν.* M.

47) *Ἰσχυρᾷ.* M. — *Χαλκήλατος.* M. — *Ἀνδριάς.* M.

48) [*Μύες*:] *αἱ περὶ τοὺς βραχίονας σάρκες, ἃς φασι κοινῶς ποντικούς.* M. *μυύσκολοι.* r. — *Τὸ πρὸς τὸν ὦμον μέρος τῆς χειρὸς λέγεται βραχίων, πῆχυς δὲ τὸ ἑξῆς τοῦ ἀγκῶνος.* M.

49) [*Πέτροι*:] *πέτραι Ἀττικῶς.* M. — *Ὁλόκληροι.* M. — *Κυλίων.* M. — *Σύγκρισις.* r. *Im.

50) *Ἐν χειμῶνι ῥέων.* M. — *Συστροφαῖς, ῥεύμασι.* M.

51) *Ἐκρέματο.* M.

52) *Τὸ ἄκρον τῆς δορᾶς τοῦ λέοντος.* *Im. *ἤγουν λεοντῆ.* M. — *Ἀπὸ τοῦ ἅπτομαι.* Im. *ἀπὸ τῶν ἄκρων ποδεῶν κρεμάμενον.* M. — *Τῆς κοινῶς ποδέας. ἐκ παραλλήλου ἡ ἀπὸ καὶ ἡ ἐκ.* M.

53) *Προηγούμενος.* Im. — *Ἀθλητής.* M.

54) *Ὅστις εἶ.* M.

55) [*Ὅτε τ'* :] *ἐπεί τοι.* M.

58) *Ὀργίλος.* M. — *Ἀλαζών.* M.

59) [*Σῆς*:] *οἰκίας.* M.

60) *Φιλοξενίας.* M.

61) *Φιλοξένει.* M. — *Τὰ ἡμέτερα.* M. — *Οὐχ ἕτοιμά ἐστι ξενίζεσθαι.* M. *ἕνεκα ὕδατος.* r. Im.

62) *Εὐδαιμονέστατε.* M. — *Ἐπεὶ οὐχ ὅλον πίομαι.* r. Im.

63) *Ἀνεῳγμένα.* M. — *Δαμάσει.* M.

64) *Εἴπεις.* M.

65) *Ὢν σὺ εἶς.* Im. — [*Καταστάς*:] *εἰς.* Im. *καθειστάς* (?). r.

66) *Διὰ πυγμῆς μαχόμενος.* M. — *Ἤγουν διὰ δρόμου.* M. — *Τύπτων.* M. r. Im.

67) *Πυκτικῶς, ὡς χρὴ πύκταις ποιεῖν, ἐκτείνας.* M. — *Τῆς σῆς.* M. — *Ἤγουν μὴ κρύπτε.* M.

68) *Συμπλέξω λώρους.* M.

69) [*Ἁμός*:] *ἡμέτερος.* M.

---

4) *φρονίμοις* r. 7) *λειβάδια* cod. 10) *ἐνάφτομαι* r. 10) *Ἀριστοφάνης*] Duebn., *ἀριθΦ* cod. — *Arist. Nub.* 73. 11) *ἐνδιαίτησε*] Wart., *ἐνδιέτησε* cod. 20) *σύγκρισις*] Im., ut conj. Duebn., *σύγαρις* r. 34) *οὐκ ὅλον* codd.

71) [*Σὸς μέν*:] τοῦτο δῆλον. Im.

72) *Σύγκρισιν ποιεῖ*. r. — *Ἀλεκτόρων*. r. Im. M. ὧν οἱ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λόφοι φοινικοῖ. M. — *Θόρυβοι*, μάχαι. M. — *Οἷοι οἱ ἀλεκτόρων*, οἱ ἡμέτεροι ἔσονται. Im.

74) *Ἀγῶνι*. M.

75) *Ἔφη δή*. Im. ἔφη δέ. r. M. — *Κάχλου ὄστρακον*. M. βούκινον. r. Im. — *Λαβών*. M. *Im. — *Ἐβόησεν*. M.

77) *Βοήσαντος*. M. — *Κόμας ἔχοντες*. M.

78) *Ἐλθών*. M. ἀπελθών. Im.

79) *Μαγνησίης*. *Μάγνησα γὰρ πόλις ἐν Ἄργει*. M.

80) *Πλοκαῖς*. M. — *Ἐκράτυναν*, συνέδησαν. M. — *Ἐκ βοείων λώρων*. M.

81) [*Γυῖα*:] τὰς χεῖρας. M. — *Ἔπλεξαν*. M.

82) [*Σύναγον*:] ἑαυτούς, ἤγουν συνήχθησαν. M. πόλεμον τὸ ὕστερον ἐποίουν. Im.

84) Ὁποῖος διελθὼν τὸν πρὸς τὰς βολὰς τοῦ ἡλίου βλέποντα δρόμον καὶ νικήσας ὑποστρέψει πρὸς δύσιν, ἐπὶ τὰ νῶτα αὐτοῦ λάμποντα ἔχων τὸν ἥλιον. M.

85) *Ἐπιστήμῃ*. M. ἐμπειρίᾳ καὶ τέχνῃ. r. Im. — [*Μέγαν*:] τὸν Ἄμυκον. M. — *Ἐνίκησας*. M.

86) *Ἀεὶ πρὸς ἥλιον βλέπων ἔτρεχεν ὑστερίσας*. M.

87) *Ἐπορεύετο*. M. ἦγεν. Im.

88) *Στοχαζόμενος*. r. Im. ὑστερίζων. M. — *Τὸν πώγωνα*. M.

89) *Διηγέρθη*. M.

90) *Μάχην συνεκίνησεν*. M. πόλεμον συνήγειρε. Im. — *Ἔνευεν*. νεύουσιν, ὅτε πυκτεύουσιν, οπίσω ἔμπροσθε. *Im.

91) *Ἐπεβόων*. M.

93) *Ἐπελθών*. M. — *Τρώσει*. M.

96) *Ἔνυττεν*, ἤγουν ἐκέντει, ἐτίτρωσκεν. M. ἔξεε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Im. — *Μιᾷ παρὰ μίαν χειρί*. M. — *Ἐκώλυσε*. M.

97) *Ἀνδρεῖον λίαν ἢ ὑπερήφανον*. M.

98) *Καρηβαρέων ὑπὸ τῶν πληγῶν ἔστη*. r. Im. ὑπὸ τῶν πολλῶν πληγῶν καρηβαριῶν καὶ οἷον ἐννεὸς ἱστάμενος ἐξέπτυεν. M.

99) *Ἤχησαν χαρμόσυνον*. M.

101) *Καὶ τὰ ὄμματα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἀμύκου, τοῦ προσώπου οἰδήσαντος* Im., ὥσπερ συμβαίνει τισὶν βεβλαμμένοις ὑπὸ τῶν μελισσῶν. r. *Im. — *Ἐξογκωθέντος*. M. — *Ἐσμικρύνθησαν*, ἐστενώθησαν. M.

102) *Τοῦτον δὲ ὁ Πολυδεύκης ἐτάραξε δεικνὺς τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ τὰ ἄλλα μέλη βλάψαι· ὅμως τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀεὶ ἔκοπτε*. *r. *Im. — [*Ἐτίνασσεν*:] ἔβλαπτεν. r. [*ἐτάρασσεν*:] παρεκίνει. M. — *Μάταια διὰ τῶν χειρῶν ὑποδεικνύων αὐτῷ σχήματά τινα*. M.

103) *Ἀπορήσαντα*. M.

---

2) *σύγκρισιν*] Duebn., *σύγαρις* cod. 2) *ἀλεκτοραν* r. 7) In Im. praefixum *ἑλῶν*, ubi textus Juntinae *ἔχων*. 9) Im. c. lemm. *ἰών*. 19) *τέχνῃ*] Im., ut conj. Duebn., *τύχῃ* r. 23) *στοχ*. r. 25) *συνέγαρε* cod. 27) *ἐκβόων* cod. 33) *καρηβαριῶν*] Gail., *καρυβ*. cod.

104) *Κατὰ τοῦ μετώπου.* M. — *Ἐκίνησεν, ἤγουν ἔτυψε διὰ πυγμῆς.* M.

105) *Τὸ δέρμα τοῦ μετώπου μέχρι τοῦ ὀστέου.* M.

106) *Τὰ νῶτα ἔχων ἐπὶ γῆς, τὸ δὲ πρόσωπον ἄνω βλέπον.* M. — *Ἐξηπλώθη.* M.

107) *Ἰσχυρά.* M. — *Ἀναστάντος αὐτοῦ.* M.

108) *Κατέξαινον, ἔφθειρον.* M.

109) *Ἢ εἰς τὸ στῆθος ἢ καὶ ἔξω* Im., *οὐκ ἔβλεπε γάρ.* r. Im. — [*Ἔξω*:] *τοῦ αὐχένος.* M. — *Ἐκίνει, μετέφερε.* M.

111) [*Συνέφερε*:] *μετέφερεν, ἐκίνει ἔνθα καὶ ἔνθα.* M.

112) *Γρ. τοῦ μέν, Ἀμύκου.* r. Im. — *Ἐλεπτύνοντο. λεπτύνεται γὰρ τὸ σῶμα ἐξικμαζόμενον.* M.

113) *Μικρός.* M. — *Μείζονα.* M.

114) *Ἤγουν πονῶν, μοχθῶν.* M. — *Ἔφερε.* M. *εἶχε.* Im. — *Ἤγουν ἀρχόμενος τοῦ πόνου.* M.

115) [*Γάρ*:] *δέ.* M. — *Πολυφάγον.* M. *μέγαν.* r. Im.

Vs. 116.

Rec. (*Τοῦ Τρικλινίου. Ὑποφήτης: ὅτι προφήτης μέν ἐστιν ὁ προλέγων τι ἐσόμενον, ἤγουν ὁ τὰ μέλλοντα προλέγων· ὑποφήτης δὲ ὁ τὰ προφήτου ἐξηγούμενος καὶ τὰ δυσνόητα σαφηνίζων.* M.)

116) [*Ἑτέρων*:] *ἤγουν ὑμῶν.* M. — *Ἐξηγητής.* M.

117) [*Φθέγξομαι*:] *ὡς ἀπὸ τῆς Μούσης.* M. — *Καὶ ὥς σοι ἀρέσκει.* r. Im.

118) [*Ὅγε*:] *ὁ μέν.* r. M.

120) *Πλάγιος.* M. — *Ἀπαρχῆς.* M. — *Κλίνας.* M. — [*Ἑτέρᾳ*:] *χειρί.* r. Im. M.

121) *Τὴν χεῖρα αὐτοῦ.* Im.

123) *Ὑπάλυξε.* Im. *ἐξανέστησεν.* M.

124) *Τὸν μήνιγγα.* M.

125) *Ἀνοίξαντος.* M. *τυπέντος.* Im.

127) *Ἰσχυροτέρῳ κτύπῳ.* M. — *Ἔβλαπτε.* Im. *ἐτιτρώσκετο, ἐβλάπτετο.* M.

128) *Συνέθλασε τὰς παρειάς.* M.

129) *Παραφρονῶν.* M. *ἄνους.* r. Im. — *Τὴν νίκην ἢ τὴν φιλονεικίαν καὶ ἔριν ἀπαυδῶν.* M. *ὀξέως λαλῶν, βοῶν.* r. Im.

131) *Ἀποστροφή.* M. — *Ἄδικον, παράνομον, ἀπρεπές.* M.

133) *Ἐπέθηκέ σοι ὅρκον.* M.

134) *Μήποτε τοῖς ξένοις ἑκὼν γενέσθαι λυπηρός.* M.

135) *Ὕμνησα ἐγὼ ὁ ποιητής.* r. Im. *εἰς ἄλλον μεταβαίνει.* r. * Im.

---

7) *κατέξυνον* cod., *κατέξυον* Boisson. 12) *ἐξικμ.*] Boisson. et tacite Duebn., *ἐξηκμ.* cod. 23) *ἢ* pro *καὶ* r. — *σοι*] *συ* codd. 24) *ἀρέσκει*] *ἀρέσκῃ* r., *ἀρέσκοι* Im. 30) *μήνυγγα* cod. 34) *παρειάς*] Gail., *παρηάς* cod. 37) *ἐπιστροφή* r. Im. 40) *ὕμνησα* om. Im.

136) Ὦ ὁ ταχὺν ἵππον ἔχων. M. — Ὦ ὁ κινῶν τὸ δόρυ. M. λαοσόε. r. Im. — Ὦ ὁ σιδηροῦν ἔχων θώρακα. M.

137) Καὶ τότε οἱ υἱοὶ δύω τοῦ Διός. r. Im.

138) Τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Im. ἱστορία. r. * Im. — Λυκόφρων. r.

139) Μετὰ ὁρμῆς. M.

140) [Μελλογάμῳ:] ἀπὸ κοινοῦ. r.

141) Κατέλαβον. M.

143) Βαθείαις. M. — Ἀσπίσι. M.

144) Περικεφαλαίας. M.

145) Ὦ εὐδαίμονες. M.

146) Βαρεῖς ἐστέ. M.

147) Μετὰ προικὸς ἔδωκε θυγατέρας. M.

148) Ταύταις δέ. M. — Ἤγουν μετὰ ὅρκου αὗται ἡμῖν ἐμνηστεύθησαν. M. μετὰ ὅρκου. r. Im.

150) Κτήμασιν ἃ ἐληίσασθε. M.

151) Τὸν Λεύκιππον. r. M. ἀπεστήσατε τοῦ καθεστηκότος. M. — Λαθραίως ἐλάβετε. M.

152) [Ἐνώπιος:] ἐνώπιον, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. r. Im.

155) Ἤγουν ἄνδρες παρητοιμασμένοι. M.

156) Ἡ ἱππικὴ Ἦλις, πόλις Θετταλίας. M.

157) Κάλλιστα ἔχουσα πρόβατα. M.

160) Ὁμηρικόν. r. — Ἡλικίας ἐπιδεεῖς, ἤγουν ἀνήλικαι. M.

161) Τούτων εὔκολόν ἐστιν ὑμῖν ὀπυίειν. M.

162) Ἐπεί. r. Im. — [Ἀγαθοῖς:] ὑμῖν. r. Im. καλοῖς, εὐγενέσι. M. — [Πενθεροί:] ὑμῶν. M.

163) Ἔκκριτοι. M.

164) Καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν ἔκκριτοι. M. — Τὸ ἐξ ἀρχῆς. M. ἐνδοξότατον. r. Im. — [Πατρώιον αἷμα:] τῶν προγόνων. M. καὶ διακέκριται. r.

165) Ἄφετε τελεσθῆναι. M.

166) [Νῶι:] ἡμῖν. M. — [Σφῶϊ:] ὑμῖν. συνίζησις. M. — Σκοπήσωμεν. M.

Vs. 167. 168.

Rec. (Τοῦ Τρικλινίου. Τάδε, φησίν, εἰς οὐδὲν ἐχώρησεν, ἤγουν ἅπερ πρὸς ἑαυτοὺς ἔλεγον, ἄπρακτα γέγονε. λέγει δὲ τοῦτο ἐκ μεταφορᾶς τῶν εἰς ὕδωρ γραφόντων ἢ τοιοῦτό τι ποιούντων ἀνυπόστατον καὶ τῶν πρὸς ἀέρα τοὺς λόγους ποιουμένων. M.)

167. 168) Εἶπον Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. r. Im. [ἤσκον:] μετήρχοντο ἀπὸ τοῦ ἀσκῶ ἀποβολῇ τοῦ υ. M. — Τοιαῦτα ὁποῖα εἴρηται. M. — Τὰ δὲ πνοὴ ἀνέμου ἔχουσα ᾤχετο εἰς ὑγρὸν κῦμα M. παροιμιακῶς. r. Im. — [Πνοιή:] ἔχουσα ταῦτα ᾤχετο. r. — Εἵπετο, ἠκολούθει τοῖς λόγοις. M.

---

1) Voluit ὡς λαοσσόος. 18) ἐπιρρήματος] Wart., ῥήματος codd.

169) *Λέγει ἀκμὴν ὁ Λυγκεύς· ἀλλ' ὑμεῖς ἐστέ.* r. Im. *ὑμεῖς μὴ θελγόμενοί ἐστε.* M. — *Ἄγριοι.* M. — [*Ἀλλ'*:] *εἶπεν Λυγκεύς.* r.

170) *Ἐξάδελφοι.* M.

172) *Φιλονεικίαν, μάχην συστησαμένους.* M. — *Ὅμοιον.* M. *κοινόν.* r. Im. — *Τὰ δόρατα βάψαι.* M.

173) *Ἴδας ὁ ἀδελφός μου.* r. *Im. — [*Ἐμός*:] *ὁ σός.* M.

174) *Ἀπράκτους ἕξουσι.* M. *ῥεύσουσι.* r. *βάψουσι.* r. Im. *σχήσουσι,*
οι
παύσουσι. r. rec. — [*Ἀπεσχομένης*:] *ἤγουν ἀποσχόμενοι.* M. [*ἀπεσχομένας*:] *γενομένης.* r. Im.

175) *Μαχεσόμεθα.* Im.

176) [*Γονεῦσι δὲ μή*:] *ὁρᾶτε.* r.

177) *Καταλείψωμεν.* M. — *Ἱκανός.* M.

178) [*Ἄλλοι*:] *οὐχ ἡμεῖς.* r. *ξένοι.* r. Im.

179) *Γαμβροί.* M. — *Μνηστεύσονται.* M.

181) [*Εἶπε*:] *ὁ Λυγκεύς.* r. — *Μάταια, ἀνεμώλια.* M.

184) *Τὴν περιφέρειαν, τὸν κύκλον.* M.

185) *Ἤγουν τὸ δόρυ.* M.

186) *Τῶν κορύθων ἐκινοῦντο αἱ τρίχες τοῦ ἵππου.* M.

187) *Στοχαζόμενοι, ἤγουν ἑτοιμαζόμενοι.* M.

189) *Ἐκ παραλλήλου τὸ ἤτοι καὶ τὸ μέν.* M. — *Τρῶσαι, βλάψαι.* M.

190) *Ἐν ἰσχυροῖς πηχθέντα.* M.

191) *Τότε δὲ οὗτοι.* r. *οἱ δὲ ξίφος ἐκ κολεοῦ, ἐκ τῆς θήκης, ἑλκύσαντες.* M.

192) *Οὐχ ὑπεχώρησαν.* M.

193) *Ἵππου κόμην ἔχουσαν περικεφαλαίαν.* M.

Vs. 194.

Rec. (*Τοῦ Τρικλινίου. Φασὶ τὸν Λυγκέα ὀξυδερκῆ εἶναι τοσοῦτον ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾶν. Ἀριστοφάνης·*

βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.

τοῦτο δὲ καὶ εἰς παροιμίαν ἐλήφθη ἐπὶ τῶν ὀξὺ βλεπόντων λεγόμενον. ἀλλὰ τοῦτο μὲν λῆρός ἐστι μυθικός· τὸ δ' ἀληθές, ὅτι σοφὸς ἦν καὶ πολλὰ τῶν τῆς γῆς μετάλλων εὗρεν, ὀξὺ βλέπειν τοῖς πολλοῖς ἔδοξεν. M.)

194) *Ἔτρωσεν.* M. — *Ἤγουν ὁ ὀπτικώτατος.* M.

195) *Εἰς τὸν λόφον τὸν ἐρυθρόν.* r. Im. *τὸν ἐρυθρὸν λόφον τῆς κόρυθος.* M. — *Ἀπήντα.* r. — *Ἡ ὀξύτης τοῦ ξίφους.* M.

196) *Λυγκέως.* r. — *Τὸ ἄκρον τῆς χειρός.* M. — *Ἐκολόβωσεν, ἀπέτεμεν.* M. *ἠλάττωσεν.* r. Im.

197) *Ἀναπηδήσας.* M.

---

4) *κακὸν* pro *κοινὸν* r. 9) *γενομένας* r., fort. *στυγουμένης* ad *ἀπεχθομένας*, ut habet r. sec. 13) In Im. *ξένοι* male ad *νυμφίοι* relatum. 30) *Aristoph. Plut.* 210. — 36) *εἰς τ. λ. ἐρυθρὰν* r.

198) [Ἔκβαλεν:] εἵλκυσεν. M.
199) *Μνῆμα*. M. *μνημεῖον*. r. Im. — *Ὅπου*. M.
200) *Ἐκκλίνας, ἱστάμενος*. M. — *Ἐθαύμαζε*. M.
201) *Μεταστραφείς, μεθορμήσας*. M. *ἐνέβαλε διόλου ἢ διὰ μέσου*. M.
203) *Συνέχεε, συνετάραξε*. M. — *Κλίνας*. M.
204) *Ἤγουν θάνατος*. M.
205) *Ἐπεῖδεν*. M. — [Πατρῴῃ:] *ἡ πατρική*. M.
207—209) *Λίθον γὰρ κόψας αὐτὸν βάλλειν ἤθελεν*. r. Im. — *Τὴν ὑπερέχουσαν πέτραν*. M. — *Καταβαλών*. M.
210) *Κεκαλλωπισμένην*. M.
211) *Καυστικῷ*. M.
212) *Οὐκ εὐκόλως. ἦν πράγματι*. r. Im. *ἀλλὰ δηλονότι βαρύ ἐστι*. M.
213) [Κρατέοντες:] *νικῶντες*. M. — [Ἐκκρατέοντες:] *λίαν κρατοῦντες*. M.
218) *Ἐβουλεύσατο, ἤγουν ἐποίησεν*. M. — *Ὁ Ὅμηρος*. M. r. Im.
219) *Συγγραψάμενος τὴν κατ' αὐτόν*. (?) M.
220) [Πύργον:] *τὸ στήριγμα*. M.
221) *Λιγυρῶν, μελιχρῶν*. M. — *Μέλη ἡδύφωνα*. M.

Vs. 222.

Rec. (*Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ ὡς ἐμός: ἐπεί, ὡς ἑκάστου οἶκος εὐπορεῖ, τὰ πρὸς θεοὺς ἀναθήματα προσφέρουσιν ἄνθρωποι, διὰ τοῦτο καὶ οὗτος τροπικῶς ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει φησίν, ἤγουν ὡς ἡ* [*καὶ*] *ἐμὴ τοῦ λόγου εὐπορεῖ δύναμις*. M.)

222) *Ἤγουν ὡς ἡ ἐμὴ τοῦ λόγου περιουσία δύναται*. M.
223) *Τῶν ἄλλων τιμῶν*. M. — [Κάλλιστον:] *πρᾶγμά ἐστιν ἡ ἀοιδή*. r. Im.

---

8) ἔθελεν r. 12) οὐκ εὐκ. ἦν. 24) καὶ ejecit Duebn. — 27) ἡ ἀοι-
Ἐλαφρῷ πρ. r. 19) λιγηρῶν cod. δὴ om. r.

Bionis Reliquiae.

I.

(*Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν ἐκ στίχων σύγκειται ὁμοίων δακτυλικῶν ϟη΄, ὧν τελευταῖος· δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.* M.)

4) *Ἔχουσα τὴν στολὴν κυανέαν.* r. Im.
9) *Κατ᾽ ὀλίγον.* Im.
10) [*Ναρκῇ*:] $\overset{\pi'}{\text{τορ}}$. Im.
11) *Τὸ ἐρυθρὸν τοῦ χείλους.* Im.
12) [*Ἀπολεῖ*:] *λήψεται.* M.
21) *Ἄνευ σανδάλων ὑποδήματος.* Im.
25) *Αἰωρεῖτο: ἐκρέματο.* *Im.
29) *Μορφήν.* Im.
41) *Φονικόν.* Im.
42) [*Πάχεας*:] *τότε.* Im.
46—48) *Ζῇ.* M. — [*Φίλαμα*:] *τὸ σόν.* Im. — *Ζώη τὸ φίλαμα. τὸ πνεῦμα τεὸν ῥεύσει ἐς ἐμὸν ἧπαρ ἄχρις ἀπὸ ψυχῆς.* *Im.
55) [*Ἐς σὲ καὶ Ἄρη*:] *ἔσεται.* Im.
58) [*Πόθος*:] *ὁ σός.* Im.
59) [*Ἀνὰ δῶμα*:] *εἰς τὸ οἴκημα.* M.
69) *Ἔρημος.* M.
72) [*Κάτθεο*:] *κύπε* (?) *τὸν Ἄδωνιν.* Im. — [*Ἐνιαύεν*:] *ἵνα ᾖ.* Im.
73) [*Ἐμόχθη*:] *συνεγένετό σοι.* M.
74) *Ποθεῖ: ο κλιντήρ.* *Im.
78) *Φθινέσθω.* Im.
84) [*Φορέοισιν*:] *φέρει.* M.
87) *Ἐπιδυφιαῖς: δυφιές. τὸ δύο φύσεις ἔχον.* Im.
88) [*Καμήλιον*:] *νυμφικόν.* M.
97) *Ἐπισχε.* M. — [*Κώμων*:] *τῶν θρήνων, τῶν ᾠδῶν.* M. *ᾠδῶν, κλαυθμῶν.* r. Im.

Moschi Reliquiae.

I. (II.)

5) *Ἀληθῶν.* Im. — *Πλῆθος.* Im.
8) *Ἐφάνη αὐτῇ, ἔδοξεν αὐτῇ.* Im.
9) [*Ἀντιπέρην*:] *Εὐρώπην.* Im.
13) *Μετὰ βίας ἕλκουσα αὐτὴν χερσίν.* Im.
20) *Ἐξέδωκε.* Im.
21) *Προέπεμψε.* Im.
30) [*Ἐντύναιτο*:] *ηὐτρεπίζετο.* Im.

---

6) *κυανέαν* om. r. 10) h. e. *torpet.* 26) *φθειν* cod. 30) *ᾠδε* pro *ᾠδῶν* r.

31) Ἀναύρων:] ποταμῶν. *Im.
32) [Κέρσοι:] δρέψοι: Im.
36) Τοῖς ἀπὸ τοῦ ῥόδου οὖσι τερπόμεναι ἄνθεσι. Im.
40) Τηλεφάεσσα μήτηρ Εὐρώπης. Im.
44) Ἐκ χρυσοῦ. Im.
55) [Δινήεντος:] καί (?). Im. — Στεφάνην: ὑπὸ δὲ τήν. Im. — Πυθμένι τὸ κρίκον. *Im.
73) Ἀμόλυντον φυλάξαι. Im.
75) Ἀνελπίστοις. Im.
83) Σύρει. Im.
94) Ἕλειχε. Im.
115) Ἕποντο. Im.
123) Εἴρεε: συνέστειλε. Im.
131) [Θεόταυρε:] θεῖε. Im.
133) Φοβῇ. Im.
140) [Ὑψόσ':] εἰς. Im.
156) Μίνωα καὶ Κάδμον. r.

II. [I.]

(Μόσχου Συρακοσίου Ἔρως δραπέτης. οὗτος ὁ Μόσχος ποιητής ἐστι τῶν καλουμένων βουκολικῶν ποιητῶν, ὧν πρῶτος Θεόκριτος, δεύτερος αὐτὸς ὁ Μόσχος, τρίτος Βίων Σμυρναῖος. Paullo post: οὔτε τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἦν ὁ Μόσχος, γινώσκω οὔτε ποιήμασιν αὐτοῦ ἑτέροις ἐνέτυχον. AP. IX, 440.)

12) [Ἰταμόν:] ἀναιδές. r.

Incertorum Idyllia.

Idyll. I. [Mosch. III.]

(Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ὁμοίων τοῖς προρρηθεῖσιν ρκς', ὧν τελευταῖος· συρίσδων δυνάμαν παραπλουτῆι καὐτὸς ἀείδω. M.)

1) Αἴλινον κοινῶς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ὕμνου ἐστὶν ἀπὸ Αἰλίνου τοῦ Καλλιόπης. r.
4) Κόρυμβος ὁ καὶ κάλυξ. Im.
16) Ἡ φωνή. M.
17) Ἀπὸ τοῦ Οἰάγρου πατρὸς Ὀρφέως. Im.
27) [Μελάγχλαινοι:] διὰ τὰς τρίχας. Im.
33) Ἐκ τῶν προβάτων. Im.
40) [Κείρυξ:] ὁ ἄρρην ἀλκυόνος. M.

---

15) βοβῇ cod. 16) Gl. pertinet ad lectionem ὕψος. 17) Potius Ῥαδάμανθυν quam Κάδμον. 20) ποιημάτων cod. 28) E versibus vulgo numeratis 133 in M. desunt Vs. 41 et sex Musurei 94—99; sed praeterea Vs. 22 a manu valde recenti in margine additus est. — 34) ἰάγρου cod.

43) [Ἰωνοῖσιν:] τοῖς τῆς Ἠοῦς. M.
55) Ἡ ἠχώ. *Im.
60) Ἕνεκα σοῦ. Im.
72) Ὦ μέλης, ὦ φίλε. ὥσπερ λέβης λέβητος. Im.
82) Διγαίνων ἔφλεξε. Im.
89) [Ὕλαι:] οἱ δασεῖς τόποι. M.
91) Τὸν Σιμωνίδην. *Im.
100) Ἐκ τούτου τοῦ στίχου σημειοῦται, ὅτι τὰ εἰδύλλια ταῦτα οὐκ εἰσὶ τοῦ Θεοκρίτου, ἀλλ' ἄλλου τινὸς ποιητοῦ. *Im.
103) Ἡμᾶς κληρονόμους. Im.
129) Ἠϊόνεσι Σικελαῖς. Im. αἰγιαλοῖς. D. I.
131) Ἐκ τοῦ ᾅδου πάλιν ἀνελθόντα. r. Im.

Idyll. II. [Theocr. XX.]

(Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν ἐκ στίχων σύγκειται ὁμοίων δακτυλικῶν με', ὧν τελευταῖος· μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις, μώνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις. M.)

(Omnes glossae ex M.)

2) Λοιδοροῦσα. — Φθάρηθι, ἤγουν ἄπελθε ἀπ' ἐμοῦ.
4) [Ἀστικά:] πολιτῶν. — Συνθλίβειν, ἤγουν φιλεῖν. ἀπὸ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦτο εἴρηται.
7) Μαλακόν. — Ἀπατηλά.
8) [Ἀδέα:] ἡδεῖαν ἐκβολῇ τοῦ ι.
11) [Εἰς τεόν:] εἰς τὸν αὐτῆς.
12) Διόλου.
13) [Μυθίζοισα:] ψιθυρίζουσα.
14) Θηλυπρεπὴς ἦν. — [Σεσαρός:] μετὰ μειδιάματος.
15) Ἐπηρμένον. — [Ἔλεξεν:] εἶπεν.
16) Καὶ τὸ σῶμα ἐρυθρίασα. — [Ἔρσαι:] δρόσοι.
17) Ἐγκάρδιον.
18) Ἐμέμψατο πόρνη.
19) Τὸ ἀληθές.
20) Ἐνήλλαξέ με τοῦ προτέρου εἴδους.
22) Κλάδον. — Ἐκόσμει. — Τὰ γένεια.
23) Ἐξήπλωντο.
24) Ἐπέλαμπε.
25) Χαριέστατα.
26) Τυροῦ πεπηγότος, νέου.
27) Ἐξεχεῖτο. — [Μελικήρω:] κηρομέλιτος.
28) [Μέλισμα:] μέλος.
29) [Λαλέω:] ᾄδω. — Καλάμῳ. — [Παγιαύλῳ:] ὃ κοινῶς λέγεται παγιαῦλιν.
30) Αἳ εἰς τὰ ὄρη οἰκοῦσαι.

---

1) Gl. pertinet ad lectionem Ἠώοισιν. 7) Gl. pertinet ad lectionem Κήιον, in quam Juntinae lectio Τήιον superscripto κ mutata. 12) Potius ἀνελθοῦσαν. 18) φθάρητι cod.

31) [Ἀστικά:] χείλη.
33) Ὄρεσι. — Δάμαλιν κινεῖ, ἤγουν ἐπιβαίνει αὐτῇ.
34) Βουκόλῳ, τῷ Ἀδώνιδι.
35) Τῆς Φρυγίας, ἤγουν τοῖς ἐν Φρυγίᾳ. — Ἔβοσκε τὰ ποίμνια σὺν αυτῷ.
36) [Ἔκλαυσεν:] ἀποθανόντα δηλονότι.
38) Τοῦ οὐρανοῦ.
39) Λαθραίως ἀνὰ τὸ ὄρος. — [Εἰς ἑά:] εἰς τὰ ἴδια. — Αὐτῷ τῷ παιδὶ συνεκάθευδεν.
41) Τὸν Γανυμήδην, βοῦς βόσκοντα. — Ἐγένου, διήρχου πλανώμενος ὡς ὄρνις.
42) [Βωκόλον:] ἤγουν ἐμέ.
44) [Ἁ Κύπρι:] ἡ Κύπρις τὸν γλυκύτατον Ἄδωνιν.

Idyll. III. [Theocr. XXI.]

(*Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν ἐκ στίχων σύγκειται ὁμοίων δακτυλικῶν ξζ΄, ὧν τελευταῖος· μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ καί τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.* M.)

(Omnes glossae ex M.)

1) Ἐφευρίσκει.
2) Τοῦ κόπου· ἤγουν αὐτὴ μοχθεῖν ἐν ἔργοις διδάσκει. — Καθεύδειν καὶ ἀμελῶς διακεῖσθαι.
3) Ἐργάταις. — Ἐῶσι.
4) [Ὀλίγον:] μέρος.
5) Διοχλοῦσιν ἐπερχόμεναι φροντίδες.
6) Ἤγουν ἁλιεῖς.
8) Κείμενοι ἐν τοίχῳ.
9) Ἤγουν εἰς ἃ ἀθλοῦσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν.
12) Σχοινία. — Παλαιός. — Στηρίγμασι. — Πλοιάριον.
15) [Κύθραν:] χύτραν Ἰωνικῶς.
16) [Ἑταίρῃ:] φίλη.
19) Τὸν μέσον. — Διήρχετο.
20) Ἤγουν ὁ συνήθης καὶ φιλούμενος.
21) Ἀπορρίψαντες. — Ἐκίνουν.
23) Ἐλάττους εἶναι.
25) Τὸ πρᾶγμα τοῦτο.
28) Διακόπτουσα. — Ὅρα τὸ ἑνικὸν θηλυκὸν μετὰ πληθυντικοῦ ῥήματος. mg.
30) Τοῦ ὀνείρου. — Ἀμέτοχον.
31) [Ἄγραν:] τὴν ἁλίαν.
32) [Νικάξῃ:] νικηθήσῃ.
33) [Ὅ:] οὗτος.
39) Κατέπαυον. — Θαλασσίοις.
40) Πολλὰ φαγών.
42) Προθυμούμενον. — Ἐσκόπουν.

---

39) τὰν cod. 42) κατέπαυον] κατέπαισον cod.

43) *Ἐκίνουν. — Δέλεαρ, τροφήν.*
44) [*Ὠρέξατο*:] *ἔδακεν.*
45) *Ὀνειροπολεῖ. — Καὶ ἐγὼ ἐμαντευόμην.*
46) *Ἐπλέκετο.*
47) *Κυρτούμενον.*
48) *Ἐκτεινόμενον.*
49) *Ἀσθενεστέροις.*
50) *Ὑπομιμνήσκων ἐμαυτόν.*
52) [*Ἀνήλκυσα*:] *ἤγουν ἤγρευσα.*
53) *Κεκοσμημένον.*
55) *Τῆς λευκῆς. — Θησαύρισμα.*
56) *Ἡσύχως.*
59) *Εἰς τὸ ἑξῆς. — Ἤγουν εἰσελθεῖν εἰς τὸ πέλαγος.*
60) *Ἐν χρυσῷ.*
61) *Στήριξον.*
65) *Ζητεῖς.*
67) [*Μή*:] *σκόπει.*

Idyll. IV. [Theocr. XIX.]

4) [*Ἄλλατο*:] *ὑπὸ ἄλγους.* r. Im.
7) [*Τί δ' οὐκ*:] *θαυμάζει.* r.

Idyll. V. [Theocr. XXIII.]

(*Τοῦ Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν ἐκ στίχων σύγκειται ὁμοίων δακτυλικῶν ξγ', ὧν τελευταῖος· στέργετε δ' ὔμμες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάσειν.* M.)

1) *Πολυήρατος.* r. Im. — [*Ἀπηνέος*:] *κρουδ.* r. Im. — *Νέου.* Im.
2) [*Ἀγαθῷ*:] *ὡραίου*: Im.
5) [*Κρατεῖ*:] *βάλλει.* Im.
7) [*Πυρσῶν*:] *ἐρώτων.* r. — [*Παραμύθιον*:] *οὐδὲν εἶχεν.* r. Im. — [*Ἀμάρυγμα*:] *μειλίγματα.* r. Im.
11) [*Ἄρια*:] *ἀρήια, ξηρά, ἐχθρά.* r. Im.
12) [*Ἀνάγκαν*:] *τοῦ ποιεῖν πάντα δηλονότι, ἐπεὶ ἄπειρος ἦν τοῦ ἔρωτος.* r. Im.
14) *Ἐνδεδυμένος.* r. Im.
16) *Καὶ τὸ ἔρευθος τῆς Κυθερείας.* *r. *Im.
32) [*Ἁλμυρά*:] *πικρῶς.* Im.
43) [*Κοιλόν*:] *ἀνεστηκός.* r. Im.
44) *Ἔθανες.* Im.

---

2) *ἔδακεν*] Wordsworth., *ἔδωκεν* cod. 20) *θαυμάζει*] Wart., *θαυμάζη* cod. 25) *πολύρητος* codd. — H. e. *crudelis*. 30) *μειλίγματα*] Wart., *μηλώματα* r., *μελύγματα* Im. 31) *ἠρήια* r. 32) *ταῦτα* pro *πάντα* Im. — *αθει* pro *ἐπεὶ* r. (in Im. primo obtutu *ἤθει* legeris.) 33) *τοῦ* om. r.

47) Ἐπίγραμμα. *r. *Im.
53) [Αὐτόϊξε:] ἄνοιξε. Im. — [Νεκρόν:] Ἄδωνιν. r. Im.
61) [Ἐπενάχετο:] ἐξῆλθε. r. Im.
63) [Ἀΐτας:] ἐρωτικούς. r. Im.

Idyll. VIII. [Mosch. IV.]

(Τοῦ αὐτοῦ. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἐκ στίχων σύγκειται δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων ρκέ, ὧν τελευταῖος· θυμὸς ἐμὸς μὴ ἄλλο παρεκτελέσειέ τι δαίμων. M.)

1) Ἡ Μεγάρα φησὶ πρὸς τὴν Ἀλκμήνην. r. Im.
4) [Υἱός:] τοῦ Διός. Im.
6) [Ἐγώ:] ἡ Μεγάρα. αὕτη γὰρ δι᾽ ὅλου ὀδύρεται. Im.
22) Σύγκρισις. Im.
24) [Πότνια:] ἡ δυστυχὴς ἐνταῦθα. M.
27) Τοὺς υἱούς. Im.
32) [Τῷ:] τούτους. M.
34) Καὶ ἂν οὗτοι οἱ τοκῆες συλλέξαντες τὰ ὀστᾶ ἁπάντων ἡμῶν κατέθαψαν εἰς ἓν ἀγγεῖον, ἐκεῖσε λέγω ὅπου τὸ πρῶτον ἐγενόμεθα. Im.
37) Βοιωτικοῦ. Im. Ἀόνιον ἔθνος Βοιωτικόν, ἀφ᾽ ὧν ἡ Ἀονία καὶ Ἄων καὶ Ἄονες. *Im.
38) Τίρυνς πόλις Πελοποννήσου. Im.
41) Ἀεὶ γὰρ ἄπεστι. Im.
51) [Ἀναπτύξαιμι:] ἀνακαλύψαιμι τὰς ἀθυμίας. M.
52) [Πύρρης:] γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ. Im.
55) Οἶμαι. Im.
56) [Μήλων:] παρειῶν. Im.
61) Νύμφην. Im.
62) Δύσμορος. Im. — [Παίδων:] ἕνεκα τῶν. Im.
63) [Κέκλανται:] εἰσίν (mg. πέλονται). Im. [κέκλωνται:] καλοῦνται, ὀνομάζονται. M.
65) Δεύω καὶ δεύομαι. δεύτατος, δεύτερος, τελευταῖος. Im.
76) [Αἴς κε:] ἀφ᾽ ὧν. Im.
77) Ἔλαττον. Im. — Ἰδίαις. M.
88) [Οἶος:] μόνος. M. Im. ὁ Ἡρακλῆς. Im.
90) [Παλίγκοτον:] κακήν. Im.
91) Ἔξω τοῦ θυμοῦ. καὶ καταθύμιον κεχαρισμένον. Im.
96) Ἔσκαπτεν. Im.
101) [Ἤτοι ὁ:] ὁ μέν. M. — [Προὔχοντος:] ῥέοντος τοῦ ποταμοῦ. Im.
102) [Ἀνδήρου:] χείλεος. Im.
113) Ἀκινήτως. Im.
114) Σύγκρισις. Im. — Ἔβλαψεν, ἐνίκησε. Im.
115) [Κάππεσεν:] κατέπεσεν. M.

---

9) ἡ om. r., ubi Ἀλκμήναν. 25) παρῶν cod.

122) [*Φίλη*:] *ὦ Μεγάρα*. r.
123) [*Παννυχίη*:] *μοι*. r. Im. — [*Πρέποιτο*:] *τραπείη*. M.
125) *Στίχοι ρκέ*. M.

Idyll. IX. [Theocr. XXV.]

(*Τρικλινίου. Καὶ τὸ παρὸν εἰδύλλιον σύγκειται ἐκ στίχων δακτυλικῶν ἑξαμέτρων ἀκαταλήκτων σπ', ὧν τελευταῖος· πολλὰ πάρος μήλοισι καὶ ἀνδράσι πήματα θέντος*. M.)

(Omnes glossae ex M.)

1) [*Ἐπίουρος*:] *ἀκόλουθος, ἐπιμελητής*.
2) *Αὐτοῦ ἐν χερσὶν ἦν*.
4) *Τιμῶν φοβερὰν ἐντολήν*.
6) *Ἄγαν χρήζοντα*. — *Ψεύσηται, ἀπατήσῃ*.
7) [*Εὔφρονος*:] *φρονίμου*.
8) *Βοσκήν*.
9) *Ἡ ἐπὶ καὶ ἡ ἀμφὶ ἐκ παραλλήλου*.
11) [*Βουπρασίου*:] *τόπου τινὸς πολλὰς ἔχοντος ἀμπέλους*.
12) *Μάνδραι*. — [*Ἑκάσταις*:] *βουσίν*.
13. 14) *Ταῖς τῶν βοῶν ἀγέλαις πάσαις*. — *Πολὺ πλῆθος οὖσι*. — *Τόποι βοσκῆς*.
15) [*Τῖφος*:] *τὸν κάθυγρον τόπον*. — *Γλυκεῖαν*.
16) *Τὰ κοινῶς λιβάδια*. — *Θάλλουσι*. — *Ὑδατώδεις τόποι*.
17) *Εἰς αὐτάρκειαν, ἤγουν αὐτάρκως*.
18) *Ὁ τόπος ἐν ᾧ αὐλίζονται*.
19) *Καλῶς λίαν*. — *Τοῦ Πηνειοῦ*.
20) *Ἐν ἐκείνῃ τῇ γῇ, ἢ ἐκεῖ*. — [*Ἐπηεταναί*:] *μακραί*.
21) *Ἀειθαλής*. — *Ἀγριελαία*. — *Τοῦ ἐν νόμοις τιμωμένου*.
22) [*Ἁγνόν*:] *καθαρόν*. — [*Τελειοτάτοιο*:] *ἀνενδεοῦς*.
23) *Βουστάσια*. — *Τοῖς ἐν ἀγροῖς οἰκοῦσιν ἡμῖν*.
24) [*Πολὺν καὶ ἀθέσφατον*:] *ἐκ παραλλήλου*.
25) *Φυλάσσομεν ἐπιμελῶς*. — *Τοῖς κοινῶς τριβολισμένοις*. — *Ταῖς ἠροτριασμέναις ἀρούραις*.
26) *Τετραβολισμένοις*.
27) [*Οὔρους*:] *τὰ ὁροθέσια, τοὺς περιορισμοὺς τῶν χωραφίων*. — [*Νίσσουσι*:] *ἀναστρέφονται, διέρχονται*. — [*Φυτοσκάφοι*:] *οἱ κοινῶς δραγάται*. — *Πολλὰ ἐργαζόμενοί εἰσι*.
28) [*Ληνούς*:] *τὰς ἅλωνας*. — *Ἔγκαιρον*.
29) [*Ἐπίφρονος*:] *φρονίμου*.
30) [*Γύαι*:] *ἄρουραι*. — [*Ἀλωαί*:] *λειμῶνες*.
31) [*Ἐσχατιᾶς*:] *ὑψηλῆς*. — *Πολλὰς πηγὰς ἐχούσης*.
33) *Καθὰ ἐστι δίκαιον ποιεῖν τοῖς δούλοις*.
34) *Ἐπικερδές*.
43) *Τῶν Ἠλείων*.

---

6) Deest enim in M. Vs. 66. — 19) *πάσαις*] Duebn., *πάσαι* cod.

46) [Κρινόμενος:] κεχωρισμένος ὤν.
48) [Αἰσυμνήτης:] ἀγωνοθέτης, ἤγουν ἐπιστάτης τῶν ἔργων.
51) [Προσαῦτις:] αὖθις. — Ἔνδοξος.
52) Βουλῇ.
53) Τελεσθῆναι.
56) Χθεσινός, κατὰ τὴν χθές. — Ἤγουν μετὰ πολλὰς ἡμέρας.
58) [Ἑήδεται:] ἥδεται.
59) [Κηδομένοισι:] τοῖς φροντισταῖς.
61) Καταλάβοιμεν.
62) Προωδοποίει. — Ἐπροθύμει.
63) Ῥάβδον.
η
64) [Μέμοινε:] ὥρμα.
65) Εἰς τοὐπίσω.
66) Σπεύδοντος αὐτοῦ.
68) Μακράν.
72) Σαίνοντες προσήρχοντο.
73) Ἀπὸ τῆς πλησίον αὐτοῖς γῆς.
74) [Ἄψ ὀπίσω:] ἐκ παραλλήλου.
80) Νοητικαί. — Ἐντὸς τοῦ νοῦ αὐτῶν.
82) [Οἱ θηρῶντες:] οἱ θηρευτικοὶ κύνες. — [Ἐδήρησαν:] ἐφιλονείκησαν.
84) [Τωὐλίοις:] τὴν αὐλήν.
85) Τὴν ἑσπέραν.
86) Τὴν δείλην ἑσπέραν τῆς ἡμέρας διαβιβάζων.
87) Τῆς βοσκῆς. — Εἰς τὴν αὐλήν. — Τὰς μάνδρας.
90) [Εἶσιν:] πορεύεται.
91) Θρακικοῦ.
93) Κινεῖ, ἐπιφέρει.
94) Αὔξει.
95) [Μετόπισθε:] ἤγουν μετὰ τὰ ποίμνια. — Ἐπῆλθε.
97) Τῆς λείας. — Ἐστέναζον, ἦχουν.
99) Τῶν ἑλισσόντων τοὺς πόδας ἐν τῷ πορεύεσθαι. — Ἀνεστρέφοντο.
100) Πολλῶν ἀνθρώπων.
101) Εἰς χρείαν ὤν, ἢ χρείαν ἔχων.
102) [Ἀδμήτοισιν:] ἀδαμάστοις, ἰσχυροῖς.
103) [Κωλοπέδιλ':] τῶν ποδῶν ὑποδήματα. — Ἥρμοζε τοῖς ποσίν. — Περιεστώς. — Ὥστε ἀμέλγειν.
104) Ἀφίει.
105) [Λιαροῖο:] χλιαροῦ.
106) Κισσύβιον. — [Στέφε:] ἐν στεφάνῳ ἐτίθει, τῷ κοινῶς τυροβολίῳ.
108) [Βοαύλους:] τοὺς ἐν τοῖς βουσὶν αὐλιζομένους.
109) Ἐπιμέλειαν.

---

17) αὐτοῖς] Duebn., αὐτῆς cod., fort. αὐτοῦ. 22) τὸν αὖλον cod.

110) [Βαρύφρονος:] μεγαλόφρονος. — Ὁ Ἡρακλῆς περιφραστικῶς.
112) Ἰσχυρόν.
113) Ἡρμοσμένον διηνεκῶς.
114) Ἐκπληκτικῶς. — Τὴν χάριν.
116) Λείαν, ἤγουν πλοῦτον.
117) Πολυθρέμμονες, ἀπὸ μέρους· ῥὴν γὰρ τὸ πρόβατον.
120) Ηὔξανεν, ἐπλήθυνε.
121) Τελείως καὶ οὐ μερικῶς.
122) [Αἰγ':] ἤτινι. — [Καταφθίνουσι:] φθείρονται.
125) Ζῶντα γεννῶσαι. — Μεγάλως, λίαν. — Θήλεα τίκτουσαι.
126) Συνεπορεύοντο.
127) Λευκόποδες. — Ἑλίσσοντες τοὺς πόδας.
128) Κόκκινοι. — Ἐπιβαίνοντες ταῖς βουσί.
129) Σὺν τούτοις.
131) Λευκοί. — Ἐμπρέποντες ἦσαν. — Τοῖς βουσί.
132) Μὴ συναγελαζόμεναι. — Ἄγαν θάλλουσαν.
134) Δασέος δρυμοῦ.
135) [Προτεράων:] τῶν προερχομένων, ἤτοι τῶν ἔμπροσθεν πορευομένων.
136) [Ἠΐεσαν:] ἔπεμπον.
137) [Λεύσοντε:] ἔβλεπον καί.
138) [Βίηφί τε καὶ σθένεϊ ᾧ:] ἐκ παραλλήλου. δυνάμει ἰδίᾳ.
139) Ἐπάρσει. — [Φαέθων:] λευκός.
140) Ὅμοιον ἡγοῦντο.
141) Ἐπαινετός.
142) [Σκύτος:] δέρμα.
143) Τῷ καλῶς βάλλοντι ὡς τοξικῷ κατὰ σκοπόν.
144) Πλησιάσαι.
147) Κατέβαλλε συνθλάσας. — Ἰσχυρόν. — Ἀντέστρεψεν.

Vs. 148. 149.

Rec. (Τρικλινίου. Ὤμῳ ἐπιβρίσας: τὰς μὲν χεῖρας, φησίν, εἶχεν ἐρηρεισμένας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ, πιέζων αὐτόν· τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα αὐτοῦ ὀρθὸν ἵστατο, ἤγουν οὐ τελείως ὀρθόν, ἀλλὰ συγκεκυφός. M.)

148) Ἐπιπεσών.
149) [Μυῶν:] τῶν κοινῶς ποντικῶν τῶν ἐν τῷ βραχίονι. — [Ὑπάτοιο:] τοῦ τέλους.
150) Ὁ φρονιμώτατος.
151) [Κορωνίσι:] μελαίναις.
152) Λίαν ἰσχυρόν, ἤγουν ὑπερήφανον.
155) Τῆς λεωφόρου, τῆς πλατείας. — [Ὅρους:] τοῦ ὄρους.

---

21) Cf. lectionem ἤκεσαν in c. 41) μελαίνοις cod. 43) Codex in textu quoque ὄρους habere videtur, ut codd. 18. 23.

156) [*Λεπτήν*:] *ἤτοι τὴν ἄτραπον.* — *Ὁδόν.*

157) *Πρὸς τὸν ἀμπελῶνα.* — *Βουσταθίων.*

158) *Φανερά.* — *Ὑπὸ ὕλης καὶ δάσους.*

161) *Ἡσύχως.*

163) *Οἰκείαις.*

165) *Τῆς παραθαλασσίας.*

168) *Χαλεπὸν λέοντα.* — *Σημεῖον.*

169) *Τόπον ἔνθα ηὐλίζετο.* — *Τοῦ ἐν Νεμέᾳ τιμωμένου.*

171) *Οἰκῶν.*

174) *Ὑπομεῖναι ἢ ἐργάσασθαι.*

175) *Ἀριδήλως.*

178) *Σημειοῦμαι.*

180) [*Φρίξομαι*:] *φοβηθῶ.*

183) [*Κατὰ πίδακα*:] *ἤγουν λίμνην.* — [*Κνώδαλον*:] *θηρίον.*

185) [*Ὀλοφώιον*:] *ὀλέθριον ἀπὸ τοῦ ὀλλύειν τοὺς φῶτας.* — [*Ἔρνος*:] *κλάδος, ἤγουν γένος.*

188) *Ματαίας, ψευδομένης.*

189) *Ἐχώρισεν αὐτὸν τοῦ Ἡρακλέους ἐπὶ μέσης τῆς ὁδοῦ.*

193) [*Αντιάδη*:] *ἀπόγονε τοῦ Ἀντίου.*

194) [*Κατὰ στάθμην*:] *ἤγουν ὀρθῶς.*

Vs. 195. 196.

Rec. (*Τοῦ αὐτοῦ. Ἐπεί, φησί, λελίησαι, ἤγουν θέλεις, ἀκούειν, λέξω σοι ἕκαστα τὰ περὶ τούτου τοῦ μεγάλου θηρίου κεχωρισμένως, ὅπως δηλονότι ἐτελέσθη ἐμοὶ ὁ τούτου φόνος, καὶ ὅθεν ἦλθε τοῖς ἀνθρώποις τὸ τοσοῦτον κακόν. ὃ καὶ προτάσσει. τὸ δὲ λελίησαι γίνεται ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω, λιλῶ λιλήσω λελίλημαι λελίλησαι καὶ ἐκβολῇ τοῦ λ λελίησαι. ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δεδιῶ δεδίηκα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λελιῶ λελίηκα λελίημαι λελίησαι.* M.)

195) *Περὶ τοῦδε.* — *Μεγάλου.*

197) *Χωρίς, ἤγουν κεχωρισμένως.*

199) *Εἰκάζομεν, λογιζόμεθα.*

200) *Θυσιῶν.* — [*Μηνίσαντα*:] *ὀργισθέντα ὑπέρ.* — *Ἐπαγαγεῖν.*

201) [*Πεισῆας*:] *τοπικόν.* — *Ἐπερχόμενος, λυμαινόμενος.*

Vs. 202.

Rec. (*Ἄμοτον τὸ ἀκόρεστον ἢ τὸ ἀπλήρωτον, ἀπὸ τοῦ μετρῶ ἄμετρον καὶ ἄμοτον.* M.)

202) [*Ἄμοτος*:] *ἀκόρεστος.* — *Ἔφθειρε.*

203) [*Ἔθεν ἄγχιστα πρόσναιον*:] *ἐκείνῳ πλησίον προσῳκουν.* — *Δεινά, ἀνυπομόνητα.*

---

25) *τοσσοῦτον* cod. 33) *ὑπὲρ*] Duebn., *ὥσπερ* cod. 39) *ἐκείνων* cod.

205) Ἐνετείλατο.
206) Τόξον στίλβον τῇ λειότητι τῶν ὀστέων. — Ὀϊστοδόκην.
207) Τῇ ἑτέρᾳ χειρί. — Ῥόπαλον.
208) Στερεόν. — Σὺν τῷ αὐτῷ φλοίῳ δασέος ἀγριελαίας.
209) [Ἔμμητρον:] ἤγουν σύρριζον.
210) Τελείως.
212) [Κορώνη:] τῇ κοινῶς κόκᾳ τοῦ τόξου.
213) [Νευρείην:] τὴν νευράν. — Χαλεπὸν στόνον ἔχοντα. — [Εἰσανέβησα:] ἀνέβαλον.
214) [Τέρας:] ἤγουν τὸν λέοντα.
218) [Ἐπὶ βουσί:] ἤγουν ἐργατικός.
219) Ἐσπαρμένης. — Ἀρούρας.
220) [Χλωρόν:] ἤγουν νέον.
221) Ἐκώλυσα. — Πολύδενδρον ἀπὸ μέρους.
223) Τὴν φάραγγα. — Πρὸ δείλης ἑσπέρας.
225) Καταξήρους. — Πεπασμένος ἦν αἵματι.
227) Μικροῖς κλάδοις. — Δασέσι.
229) Τὴν λαγόνα.
230) Μάτην. — Εἰσῆλθεν, ἐπήχθη.
231) Τραχύ. — Ὀπισθόρμητον.
232) Ἐρυθρόν.
233) [Διέδρακεν:] περιέβλεπεν.
234) Ἐκπληκτικούς. — Ὑπεδείκνυε.
235) Τοῦ τόξου ἀπὸ μέρους.
236) Λυπούμενος.
237) [Ἕδρη:] στάσις.
238) [Θύρσαν:] τὸ δέρμα.
239) Κοῦφος, μάταιος.
240) Ἐφρόντιζον.
241) Ἕλκειν τὸ τόξον. — Περιβλέπων.
242) Ἀκόρεστος. — Τοῖς μηροῖς.
244) Ξανθαί. — Ὄρθιαι ἔστησαν τρίχες.
246) [Εἰληθέντος:] συσφίγξαντος ἑαυτόν. — Ὑπὸ τὰς λαπάρας. — Τοὺς νέφρους.
247) Ἅρματα κατασκευάζων.
248) Κλάδους. — Ἀγρίας συκῆς.
249) Θερμάνας. — Τροχοὺς ἅρματι.
250) Μακρόφλοιος. — Ὁ κλάδος.
253) Προθυμούμενος. — Κορέσασθαι. — Ἑτέρωθι.
254) [Προσεσχεθόμην:] ἔθηκα. — Διπλοΐδα. — Τὸ ἱμάτιον.
255) Ὑπὲρ κεφαλῆς.
256) Ἀντὶ τοῦ ἔτυψα. — [Διὰ δ' ἄνδιχα:] διαμέσου. — Συνέθλασα.
257) Τὸ ἐξ ἀγρίας ἐλαίας ῥόπαλον.
258) Ἀγρίου, ἀκαταπονήτου. — Εἰς ἐμὲ ἐλθεῖν, ἢ πρὶν ἐμὲ ἐλθεῖν.

---

15) πρὸ δείλης] Duebn., προδείλης cod. 18) λαγῶνα cod.

259) [Ὑψόθεν ἐκ γαίης:] ἐκ τοῦ ὑψηλοτέρου μέρους τῆς γῆς.
260) Κάτω νεύων.
261) Τοῦ μυελοῦ.
263) Νοήσας. — Ἐξ ὑποστροφῆς. — Ἀναπνεῦσαι.
264) Τὸ ὄπισθεν τοῦ αὐχένος προλαβών.
265) Πολύρραφον βελοθήκην.
266) Ἔπνιγον. — [Σύν:] ἅμα.
267) Ξέσῃ, σπαράξῃ.
268) Τοῖς ἡμετέροις ποσί. — [Πόδας:] ἐκείνου. — Ἰσχυρῶς.
269) [Οὐραίου:] τῆς οὐρᾶς.
270) [Ἐξετάνυσσα:] ἐξήπλωσα. — [Βραχίονα:] ἤγουν τὸν αὐχένα.
271) Μὴ πνέοντα. — Ὁ μέγας. — [Ἔλλαχεν:] ἔλαβεν.
272) Τὴν δασεῖαν. — [Θύρσαν:] τὴν λεοντῆν.
273) [Μελέων:] τῆς σαρκός. — Ἑλκύσω, ἀποδείρω.
275) [Ὕλῃ:] ἑτέρᾳ.
276) [Ἔνθέ μιν:] ὅθεν.
279) Φυλακὴν πολέμου. — Τοῦ τῶν σωμάτων φθορέως θορύβου.

[Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.]

T. I p. 279.

5) Ὅστις αὐτὸν ἔβλαψε. Im.
7) [Ποτανοί:] Ἔρωτες. r. Im.
12) Τὸν ὗν. Im.
19) Ἔβλαψας. ἴπτομαι τὸ βλάπτω. Im.
23) Τὸν Ἄδωνιν. Im.
29) Τὸν πόθον, τὸν ἔρωτα. Im.
32) Οὗτος ὁ Ἄδωνις ἤθελε βλάψαι. r. Im.
33) Τοὺς ὀδόντας. οὗτοι γὰρ αἴτιοι τοῦ πάθους αὐτοῦ, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. r. Im.
38) Τέμνε. r. Im.
46) [Ἔρωτας:] ὀδόντας. r. Im.

---

15) ἀποδύρω cod. 28) πένθους, οὐκ ἐγώ Im.

ADNOTATIO

AD

SCHOLIA ET GLOSSAS.

Digitized by Google

PROLEGOMENA.

Prolegomenorum singula capita horumque partes, tum hypotheses ad Id. I. eique adhaerentia vulgo scholia ad inscriptionem idyllii in libris, quantum constat, hoc ordine se excipiunt:

a) Call. haec habet: I. A., VI. A., VII. A. B., VI. B., II., III., VII. F. G., VIII., [Hypotheses ad Id. I.], IX. A. B., VII. D. E., [scholium prius ad inscr. Id. I.], I. B., [scholium alterum ad inscr. Id. I.]. Eadem eodemque ordine vulgo inde a Valckenario edita erant usque ad Gailium, qui primus ex Parisinis auxit. Ante Valck. praeeunte Bas. I. vulgo ex illis sola haec servata erant: I. A., VI. A., VII. A. B., VI. B., VII. G., VIII., [Hypoth altera ad Id. I.]

b) Pauca in Ald.[a] et Iunt. extant: I. A. B., IX. C., II., III., (IV. Ald.[a]), VI. A., (VII. K. Ald.[a])

c) Borb. et Lips. haec praebent: I. A., VI. A., VII. A., VI. B., II., VII. F. K., [Hypotheses ad Id. I.], IX. A., VIII., VII. G., IX. E., III., IX. D. [SchRec. Id. I. vs. 1. *τὸ ἁδύ*, de quo ex Borb. non refertur.]

d) Gen. hoc ordine utitur: VI. A., VII. A. B., VI. B., II., [Hypotheses ad Id. I. adhaerente priore scholio ad inscr.], IX. A. B., VIII., III., I. A. B., IX. D. E., VII. F. G. H. E. I. K. D.

e) In 1. hic ordo: VI. A., VII. A. B., VI. B., II., VII. K. D. H. E., IX. A., VIII., VII. G., IX. E., III., [SchRec. Id. I. vs. 1. *τὸ ἁδύ*], haec omnia a recentiore manu, quae in exteriore codicis margine apparet, tum ab antiquiore in pag. 1[b] haec: IX. D., I. B. A., [Hypothesis ad Id. I.], VII. F., [Hypoth. Id. I. inde ab *τὰ δὲ πράγματα διάκειται*]. De ultimis minus accurate relatum.

f) In Bar.[a] teste Coxio in Catalogo codicum manuscriptorum Bibl. Bodl. hic ordo: *Γένος Θεοκρίτου*, *Περὶ εὑρέσεως τ. β.*, Epigrammata II. et III., de alio Theocrito ex Plutarcho, *Περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων*, Hypoth. Id. I. et alia quaedam prolegomena. In M., ubi desunt Prolegomena et Hypoth. Id. I., Duebnero teste folia quaedam casu perisse videntur. De reliquorum librorum ordine fere non constat, nisi quod *Θεοκρίτου γένος* in plerisque primum locum tenere videtur.

Libris tantopere variantibus nulli adhaesimus, sed singulos locos secundum argumenta sua collocavimus.

I, p. 1, 5. Qui nomen *Σιμιχίδας* in Id. VII. Theocriti patronymicum esse existimabant, minime inde colligere poterant, patri idem nomen *Σιμιχίδας* fuisse. Quare potius *Σιμίχου* scripsi, acce-

Digitized by Google

dente codicis 1. lectione *Σιμύχου*. Recte in SchVet. Id. III, 8 *Σιμιχίδας* derivatur *ἀπὸ Σιμίχου πατρωνυμικῶς*, nec minus in SchVet. Id. VII, 21 restitui *καθὸ Σιμίχου ἦν υἱὸς* ex Gen.[b] (*Σιμιχίδου* vulg.) et glossis *υἱὸς ἦν τοῦ Σιμίχου* P. et *υἱὲ τοῦ Σιμμίχου* K. Etiam in GlM. ad Syr. 12. *Σιμιχίδας* explicatur *υἱὸς τοῦ Σιμμίχου*, in scholiis ad Syringem AP. XV, 21 *ὁ Σιμήχου παῖς*, et apud Suidam s. v. *Θεόκριτος* legitur *οἱ δὲ Σιμμίχου* (cod. E. *Συμίχου*). Si qui patrem vel vitricum *Σιμιχίδαν* agnoscebant, vid. SchVet. VII, 21 (*υἱὸς Σιμιχίδου* etiam Pedias. ad Syr. 12, *Σιμμιχίδου* Holob. ibid.), aliis testimoniis praeter ipsum Theocriteum uti debebant.

— lin. 8. Quum praesens *εἶναι* alienum sit, ex variae lectionis vestigiis restitui notam verbi *δοκεῖ* constructionem cum indicativo. Infinitivus propter sequens *ἐσχηκέναι* irrepsisse videtur, quanquam hoc Reiskius primus, quem sequentes editores fere sequuti sunt, interpunctione mutata a *δοκεῖ* pendere voluit. Priores editiones et post *λέγουσι* et post *πρόσοψιν* cola habent, interpretes vero Latini inde a Bas. I. recte *ἐσχηκέναι* cum *λέγουσι* junxerunt. Nos in eandem sententiam parenthesin indicavimus.

— lin. 9. In var. lect. ad h. l. lege „*Φιλίνναν* 6." pro „*Φίλ.* b." *Φίλινναν* jam Meinekius in ed. II. scripserat. Utraque vero nominis forma, et *Φιλίνη* (sive Dorice *Φιλίνα*) et *Φίλιννα*, proba est, vid. Keil. Anall. p. 8. 244. Itaque secundum majorem librorum auctoritatem praetuli et hic *Φιλίναν* et infra nr II. in epigrammate *Φιλίνης*. Apud Suidam et Eudociam p. 232 *Φιλίννης* scriptum, sed illius codex V. *Φιλλίνης* habet, *V. *Φιλίνης*.

— lin. 10. Quum Ptolemaeus Lagi a. 284 a. Chr. obierit, Theocritus vero circa a. 300 natus sit, vid. Hauler de Theocr. Cap. 3, parum recte secundum librorum lectiones hic illius aetate floruisse dicitur; multo rectius infra et in fine scholiorum ad Syringem AP. XV, 21 potius Philadelphus nominatur. Itaque hujus nomen excidisse statui, suadente etiam duplici loci recensione, qua libri utuntur.

— p. 2, 2. Ad miram notitiam de Moscho Theocrito conferatur *Μόσχου Θεοκρίτου*, quod cod. Vindob. Moschi in inscriptione Epitaphii in Bionem a pr. man. habet, interserto a sec. man. *ἤ*.

— lin. 4. De Nicandro male inter aequales Theocriti relato cf. O. Schneider. Nicand. p. 11, qui docuit Nicandrum sub finem tertii a. Chr. seculi natum esse.

V. Versus, quos Wartonus politicos esse sibi persuasit, poëta, si diis placet, Byzantinus potius elegiacos esse voluit.

VI, p. 4, 5 seqq. Conferenda est narratio de origine poësis bucolicae apud Probum ad Virgil. Ecl. init. — *Λακεδαιμονία* pro *Λακωνικὴ* haud rarum apud recentiores, vid. Thesaur. Mox pro *ἐνεστώτων* Meinekius inconsultius suspicatus est *συνεστώτων*; illud verissimum „durante etiamtum bello Persico".

— lin. 9. Adnotavit Duebnerus lectionem *Ἀλυάτιδος* grammaticulo Byzantino deberi, qui Minervam Caryatidem ignoraret, nos-

set autem Aleam; Dianam Caryatidem etiam Probus nominat, cui teste Pausania III, 10, 7 virgines quotannis choros instaurabant.

— lin. 14. Schaeferi conjecturam ᾀσθῆναι procul dubio veram judicavit Hamakerus, recepit Meinekius. Contra Duebnerus defendit ἀχθῆναι; grammaticum enim de βουκολικοῖς loqui ut de festo aut de sacris, quemadmodum Probum in narratione de origine Laconica: „per pastores sacra expedierunt adhibitis carminibus etiam rusticis. ritum autem sacrorum bucolicon appellarunt." Conferatur praeterea Hesych. ἄγω, ἀπάγω, μέλπω, ᾄδω. Attamen emendationem ᾀσθῆναι commendant verba Aeliani V. H. 10, 18 ἐκ τούτου δὲ τὰ βουκολικὰ μέλη πρῶτον ᾔσθη. — Addo hic lectiones codicis m. a Morello ad hoc caput enotatas, quas cum reliquis editoribus neglexi: l. 14. πρῶτον ἀχθῆναι, l. 19. 20. διῆλθεν — τὴν θέαν ἰδίοις ποιήμασι καθυμνήσαντες, p. 5, 2. ἐν τοῖς Συῤῥακουσίοις στάσεως ποτὲ γενομένης, l. 3. εἰσελθόντος, l. 4—6. οἱ δὲ ἀγροῖκοι δῶρα ἐκόμισαν καὶ τὴν θεὰν γεγηθότες ἀνύμνησαν· ἔπειτα ταῖς ἀγροίκαις ᾠδαῖς τόπον ἔδωκαν καὶ συνήθειαν. Praeterea ad VII, l. 7. τὰ δὲ βουκολικά, l. 9. εἰλήφασιν — κρατιστεύοντος τοῦ ζωοῦ.

— lin. 18. Pro διαχώροις, voce haud dubie corrupta, lectionem διαφόροις recepi, quam Hamakerus etiam ex ingenio proposuit et aptam videri Duebnerus concessit „ex uno fonte in aliam alius partem abeuntes", quanquam idem haud dubie illam ex interpolatione natam asseverat. Neque enim vel oraculi verba apud Probum „flumen quod septem fluminibus confunderetur", quae comparat, ad eam appellationem pertinent; neque Varronea apud Probum „juxta Rhegium fluvii sunt continui septem." Ceterum διαφόροις potius in 3. vel in 23. quam in 2. legi suspicor.

— lin. 7. Verborum ᾄδειν seqq. transpositionem in hunc locum a nobis factam munit codex q., in quo teste Bandinio post παρέδωκαν εὕρεσιν (in quae verba olim hoc caput desinebat) alii quatuor versus leguntur: ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος οὗτος etc. usque ad ᾄδειν δέ φασιν αὐτὸν ἐξηρτημένον. Haec mutila excipit caput περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων. Adde, quod etiam apud Probum ea, quae cum his concinunt, in narratione de Syracusana bucolicorum origine leguntur.

— lin. 10. Προκεῖσθαι, quod Duebnerus in Adn. probaverat, idem in Praef. p. X damnavit, nescio an propter Probi verba „cornua fronti adjuncta", quae mihi potius illud quam προσκεῖσθαι commendare videntur. Nam πρόκεινται praefixa habent (secundum frequentiorem usum verborum περικεῖσθαι et ἐπικεῖσθαι) nihil aliud est quam fronti adjuncta habent. Etiam Meinekius προκεῖσθαι praetulit.

— p. 6, 3. Numeris tertii versus, qui est Glyconeus, medicaturus Bergkius Lyricc. p. 1035 ἂν φέρμεν proponere ausus est. In ultimo versu καλέσσατο idoneo sensu destitutum esse intelligens Duebnerus proposuit ἂν ἐχαρίσσατο, God. Hermannus simul versus, qui est Pherecrateus, numeris providens, κἀχαρίσσατο. Ma-

gis se commendabit, quod nos posuimus, ubi ᾇ est adverbium quomodo, ἐκελήσατο vero forma etiam ab Epicharmo Syracusano usurpata, vid. Dial. Dor. p. 346. Vulgatae horum versuum lectioni frustra patrocinatus est Haulerus de Vit. Theocr. p. 42. Ceterum cantiunculam, vulgo inde a Bas. II. in duos versus redactam, potius in quatuor distribuendam esse vidit Hamakerus; argumento est hiatus post θεοῦ.

VII, p. 6, 7. Parum recte Reiskii et Hemsterhusii conjecturam διάφορον τὴν τ. π. ἐπιγραφὴν probavit Duebnerus, recepit Meinekius. Veram lectionem meliores libri praebent hoc sensu „bucolica cum inscriptione sua discrepant" sc. quod minime omnia sunt bucolica.

— p. 7, 6. Aut ἠδύλλιον aut ἡδ. scribendum esse indicavit Duebnerus. Haec vocis scriptura reperitur EtM. 273, 42.

— lin. 8. Vulgata loci lectio sensu carebat, neque satis expediebat Meinekii emendatio ὅτι εἶδός ἐστιν, ὁποῖός ἐστι λόγος.

— lin. 11. Pro ἐπινίκιον legendum videtur εἶδος, qua de appellatione carminum Pindaricorum vid. Boeckh. ad Scholl. p. XXXI et Eustath. Prooem. Pind. p. 60.

VIII, lin. 1. Meinekius τῆς φράσεως retinuit deletis μᾶλλον δὲ τῆς κρ. Idem mox ejecit ἥγ. διηγ. καὶ δρ.

IX, p. 8, 11. παρὰ τὴν Ἐπ. conj. Schaeferus, quod recepit Meinekius, παρὰ τὴν τοῦ proposuit Valckenarius, quod admisit Duebnerus, cf. infra l. 20. Attamen librorum lectio verissima est; neque enim Epicharmi et Sophronis Doris severior existimari poterat, prae qua Theocritea mitis esset, id quod critici illi dictum voluerunt. Quo vero jure grammaticus maximam dialecti Theocriteae partem Epicharmo et Sophroni acceptam referri dicat, alio loco quaeremus.

— lin. 17. Haec recensio ex antecedentibus duobus praeceptis male consarcinata est. Etiam in hac παρὰ τὴν Ἐπιχ. conjecerunt Wartonus p. XLIII et Duebnerus.

HYPOTHESES.

Id. I, lin. 3. Lectio γέγραπται, quam recepi, teste Bandinio etiam in p. extat, qui liber utramque hypothesin habet. In proximis verum visum est τῶν ἑξῆς, quod Meinekius proposuit; nam Daphnis vivus introducitur in idylliis VI. VIII. IX., quorum nullum in ullo libro deinceps post Id. I. legitur.

Id. II, lin. 8. Duebnerus conjecit ἀπειροκάλως ⟨προσέθηκεν οἷς⟩ ἐκ τῶν κτλ., quod in SchVet. vs. 69 totum idyllii argumentum ex Sophronis mimis petitum dicatur et ne uterque poëta reprehendi videatur. Mihi quoque locus mutilus esse videtur, sed alio quodam modo explendus; neque enim intelligitur, quid in Thestylide vituperari possit. Ceterum μίδων pro Μίμων etiam in Call. extat.

Id. III, lin. 1. Geelius conjecit οὐ φανείη vel οὐκ ἂν φανείη vel οὐκ ἐνείη, fortasse deceptus vulgata interpunctione, qua post φησιν incisum erat. Quo commate sublato sententia haec est: ὁ ἐπικωμάζων non est poëtae persona, id quod Munatus colligit ex verbis ἠρά γέ τοι σιμὸς κατ. Post sequentia πλανᾶται δὲ καὶ περὶ τοὺς χρόνους plura intercidisse, quibus id ipsum demonstraretur, bene suspicatur Wuestemannus p. XIX, eòdem referens verba ὥσπερ ἐδείξαμεν in hypoth. Id. IV, l. 71, quae nesciebat quo referret Casaubonus Lectt. extr.

Id. IV, p. 13, 16. Excidisse αἰπολικὸν καί, quae supplevi, et ex verbis sequentibus et ex ipso idyllio apparet; conferatur idyllii quinti inscriptio Αἰπολικὸν καὶ Ποιμενικόν. Etiam sequentia in libris corrupta esse apparet vel ex pronomine οἵ, quod vulgo secundum Crispini conjecturam omissum libri tuentur; ἐπεὶ primum in ἐπὶ abisse videtur, unde genitivos in parte librorum natos esse intelligitur, tum in ἐστί.

— p. 14, 6. Nunc demum optimi codicis ope locus de Milone in integritatem restitutus est, in quo septimam Olympiadem suo jure non tolerantes Casaubonus Lectt. c. VI τῇ ἑβδομηκοστῇ ἑβδόμῃ, Valckenarius vero recentioribus probantibus τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἑξακοστῇ proposuerant. Jam apparet Milonem Ol. LX in puerorum lucta vicisse, quo tempore si quatuordecim annorum fuit (Milonem unam πάλης ἐν παισὶν victoriam Olympiae reportasse testatur Pausanias VI, 14, 2), tum quum Crotoniatarum contra Sybaritas dux erat (a. 510), annum fere quadragesimum quintum agebat. Apparet autem numerum ξ' in ζ' corruptum esse. Idem codex in proximis Casauboni emendationem ρκδ' confirmat.

Id. VI, p. 17, 14. Meinekius edidit: διὰ τὴν τ. θρ. πολ. καὶ τοῦ γάλακτος ⟨ἀφθονίαν⟩ Πολύφημον ἱδρύσασθαι. At πολυπλήθειαν etiam ad γάλακτος recte refertur.

Id. VIII, lin. 10. Quae ad hunc locum emendandum conjeceram, postea mihi confirmavit lectio κριτὴν in Gen.[b] Duebnerus scribi jussit ὁ κριτὴς Δάφνιν εὖ μάλα ἅσαντα, quae recepit Meinekius. Qui μαθητεύειν docendi sensu acceperunt, quo sane apud recentissimos subinde utitur; mihi satius visum veriorem vocis usum restituere.

— lin. 15. Meinekius, qui olim Anal. Alex. p. 250 αὐλητικὴν pro vulg. λυρικὴν proposuerat, jam cum Duebnero μουσικὴν probavit.

Id. X, lin. 5. Meinekius pro μὴ μεγαλορρημονῇς, quae cum Duebnero in alteram recensionem recepit, proposuit μὴ μεγαλορρημονήσῃς. Sed conj. praes. recentiori grammatico concedendus.

— lin. 12. Lacunam, quae vel altera recensione comparata facile apparet, ita explevi ut carmen Lityerseum Batto tribuatur, non Miloni, ut in altera recensione factum est, de qua interpretum disceptatione vid. SchVet. vs. 56. Illam vero hujus recensionis mentem esse apparet ex verbis mox sequentibus παυσαμένου δὲ

αὐτοῦ, quam lectionem codicis v. altera *παυσάμενος δὲ* multo veriorem esse luce clarius est.

Id. XI, lin. 2. Ex Laur. XXXI, 5 Bandinius affert argumenti initium: *ὑπόκειται ὁ Κύκλωψ παρηγορῶν αὐτὸν τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ ἔρωτα* et finem *Δωρίδι διηγηματικόν*.

— lin. 8. Meinekii emendationem dubitanter recepi, nec scio an ex priore hypothesi *ποιῶν* rectius in *παρηγορῶν* mutetur. Eadem caret verbis *ἐρῶν τῆς Γαλατείας καί*, quae propter sequentia tolerari nequeunt.

— lin. 13. Dubitat Meinekius an Calliergi lectio *πολλάκι* praestet, quae mihi conjecturam sapit. Praetuli autem collocationem *ποιητὰς πολλούς*, quo facilius procedat verborum constructio *πολλοὺς τ. πρ. ἀμ. ἐδίδαξαν ποιητάς*, i. e. ut poëtae fierent.

Id. XII, p. 23, 2. Vereor ne Zieglerus de loco hujus hypothesis in 3. 4. 5. non recte retulerit, quae et in L. (ubi item Eratostheni adscripta) et in Gen.[a. b.] Call., et in reliquis omnibus, ut videtur, libris suum locum tuetur. Fortasse propter memorabilem Eratosthenis commemorationem inscriptionem ejus hypothesis in schedis suis ita adnotaverat, ut postea eam notitiam parum recte interpretaretur.

— lin. 4. Verba *τοὺς ἐρωμένους . . . . λέγει ἀΐτας* Salmasius ad Dosiad. Ar. p. 223 tanquam ex scholiis ineditis protulit, ut leguntur in Call., nisi quod *λέγουσιν* pro *καλοῦσιν*.

— lin. 7 seqq. Propter vitiosam lectionem *κόρας* Bergkius Lyrr. p. 657 suspicatus est Alcmanem dedisse *ἀΐτιας κορδάς*. Nempe Eustathio teste p. 1915, 23 *κόρδα* pro *χορδὴ* dixerunt *οἱ χυδαῖοι*. Quam formam Alcmani non obtruserim. — Partem etymologiarum vel supplendo vel emendando magis illustravimus. Qui *ἀΐτης* per *ἑταῖρος* interpretati sunt, *ἔτης* putabant in *αἴτης*, *ἀΐτης* abisse; qui per *συνέτης*, *συμπολίτης*, originem ex *αἔτης* agnoscebant. Minus recte Hemsterhusius *συνίτης* scribi jussit, quanquam Choeroboscus Orthogr. p. 73, 3, Zon. p. 74 vocem per *ὁμοΐτης* interpretantur et Methodius EtM. 43, 37 per *ἅμα τινὶ ἰών*.

— lin. 12. Retenta in reliquis vulgari lectione Wordsworthius conjecit *καλοὺς ἥδεται* pro *καὶ οὐ φείδεται*. Duebnerus scribi jussit *ἐκτίθεται δὲ πῶς ὁ ἐρῶν εὐφραίνεται θεασάμενος*, sive potius *ἐρῶν . . . . ἥδεται θεασ.*, ut quaerendum restet, quid lateat in *καὶ οὐφ*. In nostra lectione *ἐνθεασμός*, vox rarior, idem est quod *ἐνθουσιασμὸς* a frequentiore *ἐνθεάζω* = *ἐνθουσιάζω*.

— p. 24, 5. Meinekius proposuit *ἢ ὑπὲρ τῆς ἐκείνου τελευτῆς ἐμπεσόντα εἰς πόλεμον* <*ἀποθανεῖν*>. Nos probabilius, nisi fallimur.

Id. XIII, lin. 15. *Ἡρακλέους* jam Schaeferus ediderat.

Id. XIV, lin. 3. Etiam Meinekius *κοινῆς καὶ* proscripsit. Apparet in parte librorum *Κυνίσκας* in *κοινῆς καὶ* corruptum et haec vocula *καὶ* transposita cum vera lectione conjuncta esse. At ipsa verba *τοῦ τῆς Κυνίσκας ἔρωτος* post *καταστάσεως ἐρωτικῆς* tolerari nequeunt; quae explicationis causa addita videntur.

— lin. 6. Extrema mutila et turbata. Quum Wordsworthii

conjectura εἰκαίως parum proficiatur, cum Meinekio lacunam statui. Verba καὶ προλέγει, quae in parte codicum desunt, ex προλέγων in scholio ad vs. 1 nata sunt.

Id. XV, lin. 2. Vulgata lectio ὑπερεχουσῶν, qua primarias matronas significari putat Valck. ad Adon. p. 191, ex interpretamento ad corruptam lectionem ὀνομαζομένων nata videtur. Unice verum μετὰ τῶν νομιζομένων „cum rebus ad sacrum ritum pertinentibus."

— lin. 5. Recte Blomfieldius Mus. Crit. II p. 346 θαμένων potius quam θεωμένων corrigere videtur Dorica vocis forma servata, quum appareat titulum mimi Sophronei fuisse ταὶ θαμέναι τὰ Ἴσθμια. Et θαμένων jam Boissonadius et Wuestemannus receperunt.

— lin. 11. Calliergi lectio, quam Duebnerus probavit, vix ex antiquis libris hausta esse videtur neque loci offensiones satis tollit. In iis quae nos codicibus ducibus edidimus παρ' ἓν interprete Hesychio est κατὰ τὸ ἑξῆς. Deinde intellige Theocritum singula ad spectaculum Adonideum pertinentia in reginae honorem descripsisse, quum ipse Alexandriae praesens inter spectatores fuisset. In Calliergi lectione difficile erat ad intelligendum, quid reginae interfuisset, mulieres illas Alexandriae versantes describi.

Id. XVI, lin. 2. Intellexit Geelius hoc additamentum in margine adscriptum fuisse ad superiora τὸν ἔσχατον Σικελίας τύραννον, ut eorum error castigaretur.

— lin. 4 seqq. Narrationem de Simonidis cistis partim codicum partim ingenii ope in saniorem sententiam redigere studui. Conferendus maxime Stobaeus Flor. X, 39 Σιμωνίδης, παρακαλοῦντός τινος ἐγκώμιον ποιῆσαι καὶ χάριν ἕξειν λέγοντος, ἀργύριον δὲ μὴ διδόντος, δύο εἶπεν οὗτος ἔχω κιβωτούς, τὴν μὲν χαρίτων, τὴν δὲ ἀργυρίου κτλ., tum Tzetz. Chil. VIII, 228 de Simonide:

δύο γὰρ τεκτηνάμενος κιβώτια ἐκεῖνος
τὸ μὲν ἐκάλει δωρεῶν, τὸ δ' ἕτερον χαρίτων.
ἃ γοῦν γράφων ἐλάμβανεν, ἐτίθει κιβωτίῳ,
ὃ δωρεῶν ἐκάλεσε· λοιπὸν οὖν ἐμεστοῦτο·
τὸ τῶν χαρίτων δὲ κενὸν κιβώτιον ὑπῆρχεν.
ἂν οὖν αὐτόν τις ἀμισθὶ γράψαι ποτὲ ἠξίου,
ἔλεγε· δύο κιβωτοί εἰσί μοι τῇ οἰκίᾳ.
ἡ μὲν καλεῖται δωρεῶν, ἡ δέ γε τῶν χαρίτων.
ἂν οὖν ἀνοίξω κιβωτὸν τῶν δωρεῶν, εὑρίσκω
ἐν οἷς ἂν ἐξωνήσωμαι σύμπαν ἐμοὶ χρειῶδες.
κενὴν δ' εὑρίσκω κιβωτὸν ἀνοίξας τὴν χαρίτων,
καί τι χρειῶδες ἐξ αὐτῆς ὠνεῖσθαι οὐκ ἰσχύω.

Pro vulgari lectione absurda διδόντων, cujus loco ex M. et Tzetze δωρεῶν recepimus, Wyttenbachius ad Plut. S. N. V. p. 58 δοθέντων scribi jussit, probantibus Duebnero et Meinekio, δεδομένων Geelius. Eam cistam Plutarchus S. N. V. p. 555. F. cum Stobaeo ἀργυρίου κιβωτὸν dicit, idem de Curios. p. 520. A. τῶν μι-

σθῶν. Ceterum de hac narratione cf. Wyttenb. l. l. et Schneidew. ad Simonid. p. XXV.

Id. XVII, lin. 13. Verba Ἀρ. δὲ κ. εἰσβολῇ ex scholio ad vs. 1 translata esse videntur. Vulgatae lectionis in ultimis errorem Hemsterhusius et Geelius tollere studuerunt ἀναβιβάζων in καταβιβάζων mutando, probantibus Duebnero et Meinekio. Veriorem loci emendationem ipse codex Gen.[b.] suppeditavit.

Id. XVIII, lin. 2. Haec hyp. etiam in r. extat teste Bandinio, qui initium affert usque ad Ἑλένης, ubi reliqua cum editis conspirant, nisi quod πρώτου deest; neque ἐπιθαλαμίου post Ἑλένης legi videtur. Exit hypothesis in λανθάνῃ δὲ κρυπτομένῃ τῷ θορύβῳ τῶν ᾀδόντων (cf. M.).

Id. XX [XXII]: Hujus idyllii Gaisfordus ex 9. hanc posuit hypothesin: Θεοκρίτου Διόσκουροι κοινῇ Ἰάδι. Quae potius est inscriptio, quare omisimus.

Id. XXII, lin. 15. Παρὰ etiam Wartonus proposuit. In versu Sapphonis sublato sphalmate prosodico scribe ῥοδοπάχεες.

SCHOLIA.

Idyll. I.

Pag. 30, lin. 8. Numerus ρνα´ docet Triclinii exemplar ex 152 versibus, quos idyllium vulgo continet, uno caruisse, haud dubie vs. 108, qui ab optimis libris abest, quanquam in ipsis codicibus M. et P. legi videtur. Minus recte Adertus etiam de vs. 84 suspicatus est.

— lin. 14. Teste Duebnero scholium extat in B. D. P. Q.

Vs. 1—3, p. 30, 23. Scholium etiam in p. primum est teste Bandinio, qui hoc initium affert: ἀδύ τι: ψιλοῦται τὸ α, οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ η τὸ δασὺ εἰς α ψιλὸν τρέπουσιν.

— pag. 32, 3. Lectio codicis E. sic apud Duebnerum, sed φωνὴν pro ἀπήχησιν E.[3.] verius puto.

— lin. 10. Ἀνθαιρήσεται, quod conjecturis tentarunt, recte tutatus est Huschkius in Wolfii Anall. I p. 178 collato Eurip. Hec. 660 οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται.

— lin. 30. Ex codice Gen.[b.] intelligere mihi videor de τηνίκα dictum fuisse, fortasse in hunc modum: τὸ δὲ τηνίκα ἀναλόγως τῷ ἡνίκα, quibus cavetur ne quis τηνίκα a τῆνος ductum putet.

— p. 33, 16. Recte Bergkius σαυτῷ duce ipsius scholiastae interpretatione ἑαυτῷ; sed articulus τὸ mutatione non eget, modo ne inter Pindarica verba referatur, sed toti fragmento praefixus putetur.

— p. 34, 12. Rectius edidissem: Μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον [ἀποίσῃ. ἤγουν] ἀπολαβὼν οἴσεις. Nam verba μετὰ Π. τὸ δ. α. proprie sunt pars paraphrasis, non lemma. In Lips. recte scripta; in Gen.[a.] μετὰ Πᾶνα pro lemmate habita.

— lin. 19 seqq. Epimenidis fragmentum praeterea extat in loco de origine Panis Scholl. Vat. ad Eurip. Rhes. 36 Ἐπιμενίδης δὲ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς παῖδας γεγενῆσθαι Πᾶνα καὶ ἀρκάδω (sic)

διδύμους. Qua lectione aliquatenus sustinetur *Ἀρκάδιον*, quod pro vulg. *Ἀρκάδα* pars librorum praebet numeris commendantibus, quum jam hexametri pars prostet. Eandem nominis formam paragogicam SchVet. vs. 126 servarunt.

— lin. 22. Aristippi *Ἀρκαδικὰ* commemorantur Scholl. Apoll. III, 1087 et teste Toupio a Clemente Alexandrino, quae *τὰ περὶ Ἀρκαδίας* appellat Diog. Laert. II, 8, 5. In hujus genealogia retinui lectionem *Οἰνηΐδος* et hic et infra in SchVet. ad vs. 123, quanquam praeter codicum varietates alia testimonia de Panis origine dubitationem movent, SchVat. ad Eurip. Rhes. 36. *Ἀρίαιθος* (*Ἀρῆθος* cod.) *δὲ ὁ Τεγεάτης Αἰθέρος αὐτὸν καὶ Νύμφης Οἰνόης γενεαλογεῖ*, Holob. ad Syr. 1. *ἔνιοι δὲ Αἰθέρος καὶ Νύμφης Οἰνόης, ὡς καὶ Πίνδαρος* (fr. 76), postremo Paus. VIII, 30, 3, ubi Nympha *Οἰνόη* (ex emend. Siebelisii pro *Σινόη*) Panis nutrix vocatur. Et in Aristippi verbis lectio *Οἰνοηΐδος* in Vulc. ad eandem formam *Οἰνόης* tendit. Similem nominum *Οἰνοίη* et *Οἰνηὶς* permutationem ex SchApoll. I, 623 enotavit L. Dindorfius in Thes. V p. 1815. Ibi *Σίκινος*, quem ipso Apollonio teste vs. 626 *Θόαντι Νηιὰς Οἰνοίη Νύμφη τέκε*, auctore Xenagora secundum vulgatam lectionem dicitur *Θόαντος καὶ Νηίδος Νύμφης*, pro quibus in EtM. 712, 51 in loco ex SchApoll. petito leguntur *Θ. καὶ Νύμφης Οἰνοναΐδος* (*οἰνὸναΐδος* cod. D., *οἰνόους ναΐδος* M., *οἰνόη ναΐδος* V.), quare L. Dindorfius cum Bocharto Chan. 1, 14 *Οἰνηίδος* restituendum censet. Attamen Keilius edidit *καὶ νύμφης Οἰνόης* (sine *Ναΐδος*) secundum Laur., ubi *οἰνώης* vel *οἰνοίης*. Ut autem hic pro *Οἰνόης* comparent lectiones *Οἰνοναΐδος* et *Νηΐδος*, ita in utroque scholiorum Theocriteorum loco tradita sunt *Οἰνηΐδος*, *Οἰνοηΐδος*, *δινηΐδος* et *διηνίδος*, *ἢ ναΐδος* vel *νηΐδος*, denique *Νηρηΐδος*. Hinc verisimile est, non *Οἰνηὶς* aliam formam nominis *Οἰνόη* esse, sed ubique scriptum fuisse *Οἰνόης Ναΐδος*, quod in EtM. jam Sylburgius restitui jussit, addicentibus codicum lectionibus, quanquam paullulum obstat vocis *Νύμφης* collocatio in priore loco scholiorum Theocriteorum et in SchApoll. secundum EtM., quare in hoc Sylburgius maluit *Οἰνόης Ναΐδος Νύμφης*. Praeterea quum Panis pater e nympha illa non solum ab Ariaetho in SchEurip. et Holobolo, sed etiam in SchTheocr. I, 123 *Αἰθὴρ* dicatur, dubitari potest an hic in Aristippi genealogia *Αἰθέρος* pro *Διὸς* scriptum fuerit.

— lin. 23 seqq. Cum hac Panis allegoria comparanda sunt, quae Mythogr. Lat. III, 8, 2 tradit: „Pan igitur, ut dicit Varro, qui deorum tractat potestates et naturas, deus est naturae, et interpretatur omne. habet enim cornua ad radiorum solis et cornuum lunae similitudinem. rubet ejus facies ad aetheris imitationem. in pectore nebridem habet stellatam ad stellarum imaginem. pars ejus inferior hispida est propter arbores, virgulta, feras. caprinos habet pedes propter terrae soliditatem. fistulam gerit septem calamorum propter harmoniam coeli, *καλαύροπα*, i. e. pedum, propter annum qui in se recurrit.“ Cum hoc fere ad verbum conspirant Mythogr. I, 127 et Servius ad Virg. Ecl. 2, 3, nisi quod

hoc initium habent: „Pan deus est rusticus in naturae similitudinem formatus, unde et Pan dictus est i. e. omne." Brevius Philargyrius ad Ecl. 2, 3: „Pan, i. e. natura omnium rerum, inventor est fistulae. Pan pastoralis deus. per cornu solem significat et lunam; per fistulam septem planetas stellas; per pellem maculosam coeli sidera; per cannam ventos; per ungulas caprinas soliditatem terrae. Villosus est, quia vestitis gaudet terra." Quaedam similia etiam Cornutus habet c. 27 et Scholl. Opp. Hal. 3, 15. — Vulgatam lectionem τῆς ὥρας Hamakerus in τοῦ ἀέρος mutari jussit, Duebnerus in τῆς σφαίρας. Probabilius nos, nisi fallimur, locum in eam sententiam constituimus, ut Pan σημεῖον τῆς φορᾶς (i. e. motus) τοῦ παντὸς dicatur, ut πόλοιο φορὰ dixit Theo AP. App. 39. Sequentia enim primum docent formam dei mundi similitudinem referre, tum ejus insignia et munera motum, qui est in rerum natura, significare. Τὸ περιέχον non aër intelligendum est, ut Hamakero visum, sed rariore illo sensu accipiendum, quo utitur apud Strabonem XVI p. 761 τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν καὶ κόσμον καὶ τὴν τῶν ὄντων φύσιν. Neque aliter intellexit is, unde Mythographi et Servius hauserunt, qui verba συνοικειοῦται . . . . περιέχοντι interpretantur „in naturae similitudinem formatus," cf. SchOpp. παρὰ τὸ ἐοικέναι τῷ κόσμῳ. Minus accurate antiqui auctoris mentem ceperunt, qui Panem brevius τοῦ παντὸς symbolum esse volunt, ut Servius deinceps post locum supra allatum „hic totius naturae deus est", Philarg. „natura omnium rerum", Isidorus Origg. VIII, 11, 83 „Panem volunt rerum et totius naturae deum", Varro ap. Mythogr. Vat. III, 8, 2 „Pan deus est naturae", Cornut. „ὁ Πὰν ὁ αὐτός ἐστι τοῦ παντός."

— lin. 26. Verba καὶ μηνίσκους idoneo sensu carent et, arguente etiam lectionis varietate, gravius corrupta esse videntur. Fortasse ejecto cum codicibus ἀπομίμημα scribendum est ἡλίου καὶ σελήνης μηνυτικόν, cf. Philarg. „per cornu solem significat et lunam."

— p. 35, 1. Emendationem ἐνῆφθαι etiam Hemsterhusius invenit comparatis Cornuti verbis νεβρίδα δὲ ἢ πάρδαλιν (παρδαλῆν Par. 4.) αὐτὸν ἐνῆφθαι διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ἄστρων, quae etiam Toupius contulit. Hic librorum lectionem πάρδαλιν iis, quae in Ep. Crit. p. 118 (97) congesserat, satis defendi dicens recentioribus persuasit praeter G. Dindorfium in Thes. VI p. 448 et Osannum, qui Cornuto παρδαλῆν reddidit. Inter exempla vero a Toupio collata ne Lucianeum quidem de conscr. hist. c. 10 idoneum est, ubi jocose Omphalen dicit τὸν λέοντα αὐτοῦ (Herculis) περιβεβλημένην. Neque Ruhnkenius ad Tim. p. 256 probabile reddidit, in vulgari sermone ἀλώπηξ pro ἀλωπεκῆ dici posse et similia. — In proximis Duebnerus propter Latinorum grammaticorum interpretationes (Isid. „propter coeli sidera") proposuit τῆς ἀστρικῆς φαντασίας; praeterea Cornuti verba supra exhibita comparare poterat et Diod. I, 11 de Baccho: ἔναμμα τὸ τῆς νεβρίδος ἀπὸ τῆς

τῶν ἄστρων ποικιλίας περιῆφθαι. Mihi *γῆς* spurium esse videtur, *φαντασία* autem eodem sensu dictum, quo *τὸ φαινόμενον* Polyb. 9, 15, coeli stellati spectaculum. Pro *εἵνεκα* suspicor *εἰκόνα*, cf. Serv. ad stellarum imaginem; nolui autem recipere, quia et Isidorus hoc loco propter et Servius aliquoties in reliquis.

— lin. 3. Vocem *μερῶν* Duebnerus adnotavit satis improprie de collibus, silvis, uliginibus dici. Comparatis vēro quae apud Mythographos et Servium hoc eodem loco inter locos de nebride et fistula leguntur, apud Philargyrium in fine, apparet locum de pedibus caprinis deesse. Quum vero apud Cornutum habeantur *καὶ τὰ μὲν κάτω λάσια καὶ τραγώδη διὰ τὴν τῆς γῆς τραχύτητα* (v. l. *δασύτητα*), adscitis etiam quae infra inter spuria extant, satis probabile est *μερῶν* corruptum esse ex *στερρῶν* (solīditatem terrae Mythogrr. Serv. Phil.) et ante *λάσια* excidisse *τραγώδη καὶ* vel *τράγεα καί.*

— lin. 4. Latinorum interpretationes fistulae „propter harmoniam coeli et septem planetas stellas" ad idem redeunt, quia Pythagorica harmonia coeli in planetis posita est. Eandem sententiam scholiastae restituimus, cujus verba corrupta esse praeter ipsam lectionis varietatem inde colligitur, quod parum probabile est *ἀνέμους* vel *πνεύματα* alio trahi ac *καταιγίδας καὶ τὰς περὶ τὸν ἀέρα μεταβολάς.* Ad ea quae dedimus apposite Plutarchus Mor. p. 745. B. *τὰ πλανώμενα τοῦ κόσμου μέρη.* Videtur autem *πλανωμένων* vel in *πνευμάτων* vel in *πάντων ἀνέμων* ab iis corruptum esse, qui sententiam vocis parum intelligerent, idque satis mature. Nam etiam infra in spuriis *ἡ σῦριγξ* dicitur *σημαίνουσα τοὺς ἀνέμους* et apud Philargyrium praeter illa, quae sunt de fistula, etiam „per cannam ventos", postremo apud Cornutum: *συρικτὴν δὲ εἶναι τάχα μὲν διὰ τὸ ὑπὸ παντοίων ἀνέμων διαπνεῖσθαι.*

— lin. 4. 5. Hemsterhusii conjecturam *αἰγόπουν* pro tradito *αἰγωπὸν* haud dubie veram judicavit Duebnerus, in proximis lectionem *γινομένας* — *μεταβολὰς* probans. At caprinos pedes Latini longe aliter interpretantur, neque scholiasta cum his dissentit, si supra recte judicavimus. Accedit quod *αἰφνίδιοι ταραχαὶ* Panici terroris solennis appellatio est, ut Cornut. l. l. *ἔτι δὲ τὸ πανικὸν λέγεσθαι ταραχὰς τὰς αἰφνιδίους*, Plutarch. Mor. p. 356. C. *τὰς μὲν αἰφνιδίους τῶν ὄχλων ταραχὰς καὶ πτοήσεις ἔτι νῦν διὰ τοῦτο πανικὰς προσαγορεύεσθαι*, SchVat. Eur. Rh. 36 *περὶ δὲ τῶν ἀφνιδίων φόβον ταραχὴν ἀνῆψαν Πανί* (ita cod. corrupte). Itaque locum ita constituimus, ut ea locutio suam vim tueretur.

— lin. 6 seqq. Verba a Duebnero recte damnata aliam eamque recentiorem redactionem ejusdem allegoriae continent. Xylandri emendationem *καὶ τὰ κάτω τραχέα*, accedente codicis Bar. auctoritate, Duebnerus probavit. Nostrae emendationi *τράγεα* accentus in Bar. favet; attamen jam video *τραχέα* commendari Platonis verbis Cratyl. p. 408. D. *Πᾶν — τὰ μὲν ἄνωθεν λεῖος, τὰ δὲ κάτωθεν τραχὺς καὶ τραγοειδής.* Falx Pani male attributa, quae potius ad Priapum pertinet.

Vs. 4—6, p. 36, lin. 1. Quam recte hoc scholium separaverimus et codicis Gen.[b] ope emendaverimus, facile apparebit. Verba παρακατιὼν συνέστειλε ad lectionem αἴκα δ' ἀρέσκῃ vs. 10 in p. traditam pertinere videtur, quam non spernendam esse suo loco docebimus.

— lin. 4. Asclepiadis observationem de brevi α Duebnerus pertinere putat ad Homericum λάψοντες a λάπτω Il. π, 161, Meinekius ad Ionicum perfectum λέλαμμαι, Lehrsius Herodian. p. 443 de vulgari quadam forma λᾰψομαι suspicatur; quae omnia vix satis probabilia. Nec recte Wuestemannus p. XVIII pro τὸ λα scribi jussit τὸ κα, ut totum scholion potius ad αἴκα pertineret; nam productio τοῦ κα potius analogiae Doricae adversatur, ut priora scholia recte monent. Quanquam ille recte sensit, Asclepiadem de quantitate vocalis, quae ad versus numeros nullius momenti est, vix dicturum fuisse. Quum vero in Gen.[b] haec ante scholium de καταρρεῖ legantur, dubito an scribendum sit ἐκτέταται τὸ τα, ut ad lectionem καταρεῖ pertineant, quam Meinekius proposuit; quanquam productio ab Asclepiade non recte ad Doridem revocata foret.

— lin. 13. Pro vulgata lectione ἀνάμελκτος (ἀνήμελκτος 3.) Duebnerus proposuit ἂν ᾖ ἀνάμελκτος. Nos optimam codicis p. lectionem praetulimus. Varia lectio infra allata ἔστ' ἂν ἀμέλξῃς potius ad ἀνάμελκτος vel ἀνήμ. in scholio pertinere videtur, quam ad poëtae verba.

Vs. 7. 8, lin. 2. Non recte Hemsterhusius voluit κατωφερὲς καὶ ἠχοῦν, cf. Gl. Vocem καταχὲς aut ad καταχεῖν aut ad κατηχεῖν revocabant.

— lin. 5. Valckenarius in adnot. ad h. v. scribi jussit μετὰ τοῦ ὕδωρ, contra quem Duebnerus τὸ ferri posse dicit. Immo genitivus a grammatici mente abhorret, qui hoc vult: „si poëta posuisset τῆνο ὕδωρ, τὸ καταλείβεται.“ Infra lectio συνυπαγόμενον, i. e. subjectum, postpositum ex usu grammaticorum, unice apta est.

Vs. 9—11, lin. 18. Jacobsii emendationem οὓς οὐκέτι γάλακτος δεομένους probavit Kiesslingius, recepit Duebnerus. Quae quum primo obtutu valde arrideat, librorum tamen lectio recte se habet. Nam agni paullulum adulti, sed etiamtum lac desiderantes ideo a matribus removebantur, ne omne harum lac exhaurirent.

Vs. 12—14, p. 40, lin. 5. Pro Ἀθηναίων Adertus Δωριέων reponi jubet. At scholiasta dialectologorum doctrinam sequutus est, qui σ in ξ mutatum Atticis tribuunt, vid. Greg. ed. Schaef. p. 631. 644. 672.

— lin. 11. Scholiasta spectat Il. ψ, 116, ubi κάταντα tanquam

---

Vs. 8. Adde καταστάζεται Stop., leg. καταστάζει.
Vs. 10. Adde λιπαρόν, πίονα, ἢ κατὰ τὴν μάνδραν σιτιζόμενον. Stop.
Vs. 14. Adde τῷ τόπῳ. Samb.

ex κατάντεα natum per κατωφερῆ interpretabantur, vid. Eustath., EtM. 98, 27 et all.

— lin. 14. Intellige Aelium Dionysium Atticistam, Halicarnassensem teste Suida et qui aeque Δ. Ἁλικαρνασσεὺς dicitur SchHom. Il. ο, 705; hunc de voce γεώλοφος disputasse apparet ex Eustath. 962, 23, cf. EtM. 222, 53. Duebnerus Aelii patriae non memor sine causa laboravit.

Vs. 15—18, lin. 2. Scholium ultra spem restitutionis mutilatum et corruptum. Parum enim proficitur conjecturis Aderti ὀξ. δὲ καὶ περιδεικνὺς et Duebneri τῇ ῥινὶ δεικνύς. Attamen hoc apparet, quanquam utrumque illorum latuit, ultima verba vulgo praecedenti scholio male adhaerere et potius ad Panem pertinere, de quo dictum fuisse videtur, ὅτι μετὰ τὴν ἄγραν μεσημβρίζειν εἴωθε.

Vs. 21—26, p. 43, 7. Formam προΐηπος, quam restitui, grammaticus finxit, ut nominis Πρίηπος originem ex προΐημι illustraret.

— lin. 8 seqq. Vulgatum lemma Κρανιάδων falsum esse, ipsa prima interpretatio κρηνῶν arguit. Sed ne κρανίδων quidem, quae in textu fere optimorum librorum lectio est, genuinum esse potest; aegre enim intelligitur, quomodo aliquis κρανείας ex ea voce elicere potuerit. Auctor scholii potius κρανααᾶν legisse videtur, quam vocem alii Νύμφας Κρηναίας interpretati sunt, alii κρηναίας = κρήνας, quae forma paragogica (vid. Lobeck. Parall. p. 297 seqq.) olim legebatur Apoll. I, 1208, alii κράνείας, fortasse Doricam mutationem diphthongi ει in αι agnoscentes. Confirmat eam opinionem sequens scholium quamvis corruptum, utroque alterum illustrante. Hic pro Κρηνίδας restituendum esse Κρηναίας praeter alterum scholium lectio κρήνας in 5. Gen.[b] admonet. Iidem fontes veriores lectiones εἶπε et συγκαθιδρυμένων commendant. Alterum scholium ab initio corruptissimum est; lemma vero falsum esse et quid in proximis lateat, priore scholio comparato intelligitur. Praeterea alia quaedam illius ope correximus. Toupius proposuerat: ἐκτὸς εἰ μὴ τὰς νύμφας κρηναίας κρηνιάδας εἴπῃ et συνιδρυμένας τῷ Πρ., hoc probante Duebnero, qui ipse conjecit ἐκτὸς εἰ μή τις τὰς νύμφας νῦν τὰς κρηναίας εἴπῃ.

— p. 44, lin. 3. Duebnerus probavit πολυχίλους ἢ, ut est in 5.; quo sensu, parum perspicio. Scholium brevitate obscurius est, nisi quod apparet τὰς πολυτόκους etiam πολυγαλάκτους existimatas esse.

— lin. 7 seqq. Quum ἀμολγὸς pro vase mulctorio non in usu sit, aut τοὺς δὲ ἀμολγεῖς vel ἀμολγέας aut τὰ δὲ ἀμόλγια scribi poterat. In sequentibus Koehlerus infelici conjectura proposuit παρὰ τὸ πίνειν αὐτοὺς „sc. γάλα, quod lac bibant et capiant". Rectius Jacobsius vidit lacunosa esse, qui quod scripsit παρὰ τὸ πελεκεῖν, Duebnerus rectius παρὰ τὸ πεπελεκῆσθαι proferendum esse intellexit, qua in absurda vocis πέλλα etymologia consentiunt SchHom. Il. π, 642. Eustath. 1079, 54 et 1531, 55. EtM. 659, 42. Quod vero ille in verbis πίνειν ἐν αὐτοῖς reliquias excerptorum ex Athen. XI, 495 haberi judicavit, maxime verborum Hipponacteorum ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτοῖς κύλιξ, id Duebnero perprobabile

visum est, mihi aliter. Collatis enim SchRec. infra l. 20. *πέλλα καὶ γαυλὸς καὶ τάλαρος γαλακτοδόχα ἀγγεῖα* et SchVet. V, 58 *γαυλοὶ ἀγγεῖα χυτροειδῆ γαλακτοδόχα, ἐν οἷς πήσσουσι τὸ γάλα, παρὸ καὶ εἴρηται πλεονασμῷ τοῦ υ, ἅτινα καὶ ἀμολγέας καλοῦσιν*, intelligere mihi videor hic etiam de voce *γαυλὸς* ejusque etymo dictum fuisse. Itaque supplendo et corrigendo locum in eam formam redegi. Ultima verba *ὅ ἐστι γ. ἀ.* novum scholium esse capite truncatum jam Koehlerus perspexerat.

— lin. 18. Notante Jacobsio interpretatio *μέλαινα* pertinet ad V, 99 *τὰν οἶν τὰν πέλλαν*.

— lin. 19. Correctionem *πληρώσει* suasit SchVet. lin. 7. verbis *δύο πέλλας πίμπλησι*. Deinde quum *ἐπὶ μιᾶς φορᾶς* ex usu recentiorum sit una vice, *δύο* supplendum esse judicavi „quippe duas una vice".

— lin. 8. Callimachi fragmentum (nam hujus potius esse quam Hesiodi ex Athen. X, 442. F. et XI, 477. C. primus docuerat Heinsius Lectt. p. 296) vulgo deerat in EtM. 515, 33, sed extat in cod. Par. 346 ubi scriptum est *ὀλίγον δὲ εἴσεται κισσυβίῳ*; etiam corruptius EtG. 323, 14 *ὀλίγῳ δήσεται κισσύμῃ*. Apud Athenaeum traditum est *ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ*, sed lectiones Etymologicorum et Scholiorum significant Callimachum potius scripsisse *ὀλίγῳ δ' ἥσατο κισσυβίῳ*, qua forma praeter Homerum Od. *ι*, 353 etiam Theognis vs. 501 usus est ex mea emendatione pro *ἥρατο*. Et aoristum commendant, quae in pleniore fragmento antecedunt *καὶ γὰρ ὁ Θρηικίην μὲν ἀνήνατο χανδὸν ἄμυστιν ζωροποτεῖν*.

Vs. 27, lin. 10. *Κονιᾶν*, quod proprie est calce vel gypso obducere, ab recentioribus de quavis incrustatione et loricatione dictum esse videtur, qua vasa liquidorum tenaces fiunt. Ubi de cisternis vinum vel oleum asservantibus dictum est, ut Xenoph. Anab. IV, 2, 22 *λάκκοι κονιατοὶ* et Phot. Suid. s. v. *λάκκος*, propria vocis vis teneri potest; sed ubi de vasis, latior quidam usus agnoscitur, ut Diod. 19, 94 *ἀγγεῖα κεκονιαμένα* (v. l. —*ασμένα*), Galen. Tom. XIII p. 637. F. *ἄγγος κεραμεοῦν ἀκονίατον*. Eodem sensu apud Dioscoridem saepius vasa *ἀκόνιτα* dicuntur ut I, 94 *κεραμεοῦν ἀγγεῖον ἀκόνιτον, τουτέστιν ἀπίσσωτον*, et I, 6. 132. II, 65. III, 7, nulla lectionis varietate. Attamen Dindorfius in Thes. Vol. IV. Add. ad p. 1806 in his *ἀκόνιτος* ex *ἀκονίατος* corruptum esse judicavit. Tertia forma *ἀκώνιστος* apud eundem legitur I, 6. II, 65 et saepius; eodem redit *ἀκούνιστος* Geopon. 11, 20, 3, ubi *ἀγγεῖα κεράμια ἀκούνιστα*; frequens enim apud recentissimos Graecos *ω* in *ου* mutatum. Conspirat in hoc scholiorum loco lectio *καὶ κουνισμένον*, i. e. *κεκουνισμένον*. Quanquam aoristi *κωνίσαι* exempla quae olim ad verbum *κωνίζω* referebant, potius *ι* ex *η* corruptum habere et ad *κωνᾶν* vel *κωνεῖν* pertinere recte judicavit G. Dindorfius Thes. V p. 2202. Quod verbum ubi cum *πισσοῦν* synonymum est, Schneiderus in Lex. et Barkerus ad EtM. p. 1106 derivant a *κῶνος*, i. e. *ὑγρὰ πίσσα* teste Dioscor. I, 94. Veriora tradit Photius: *κωνῆσαι*,

περιενεγκεῖν, διακαῦσαι (leg. διακλύσαι). ἀπὸ τῶν πισσούντων, ἐπεὶ περιδινοῦσιν ἐν κύκλῳ τὰ πισσούμενα· κώνους γὰρ καλοῦσι τοὺς στροβίλους· εἰκότως καὶ οἱ πιττοῦντες τὰ ἀγγεῖα ἀπὸ τῆς περιαγωγῆς κωνᾶν. καὶ τοῦ ἐλαίου δὴ περικωνῆσαι· εἴληπται ἀπὸ τῆς τῶν κώνων περιαγωγῆς, οὐκ ἀπὸ τῆς πιττώσεως. Quanquam ultima aliquid obscuritatis habent, apparet tamen haec docti grammatici mens, a κῶνος i. e. στρόβιλος derivari κωνᾶν i. e. περιδινεῖν, de qua potestate satis constat; hoc vero ad picationem et alias unctiones translatum esse, quia picantes vasa circumagant. Latiorem unguendi potestatem etiam Aristophanes tuetur Vesp. 600 τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ, ubi scholia: . . . τὰ ὑποδήματα τῶν δικαστῶν ἀποψῶντα καὶ ἀλείφοντα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων. κυρίως γὰρ περικωνῆσαί ἐστι τὸ πισσῶσαι τὰ κεράμια. Itaque legitima appellatio vasorum non picatorum foret ἀγγεῖα ἀκώνητα, quam formam Salmasius ad Solin. p. 868. A. etiam Dioscoridi non male pro ἀκόνιτος restitui jubebat. Forma ἀκώνιστος, tum ἀκούνιστος apud recentissimos ex vitiosa pronuntiatione κωνίσαι pro κωνῆσαι nata videtur. In hoc scholiorum loco vulgatam lectionem κεκονισμένον minime ea tuentur, quae Barkerus parum judiciose congessit. Contra κεκουνισμένον, quo ducit Lipsiensis lectio, ut infimae Graecitatis forma defendi potest; nam de unctione per ceram illud dici potuisse, patet ex supra dictis. Praetuli autem κεκονιαμένον propter meliorem librorum auctoritatem. Ceterum apparet derivata a κωνᾶν et a κονιᾶν apud recentiores ut forma ita potestate simillima fuisse, ut inter utraque dijudicare difficillimum sit.

Vs. 30. 31, lin. 22. Interpretatio συμπεπλεγμένος ad lectionem κεκολλημένος pertinere videtur, quam Etymologica servarunt.

— lin. 23. Verba κονία . . . . . κεχρισμένος Moschopulus etiam ad Hom. Il. β, 150 adnotavit, ubi desunt κονιάω et καί.

— lin. 3. Verba κισσὸς ἑλ. κεκ. non tanquam lemma scribere debebam, sed ut partem paraphrasis, ut sunt in Lips. Fortasse in hoc κισσὸς hoc loco non legitur (nam sic in altera schedula a me enotatum invenio), ut haec scholio p. 46, 8. adhaereant.

Vs. 32, lin. 2. Pro ἐν τῷ Duebnerus sententiam ἁπλῶς vel simile quid postulare dicit, nisi lacuna sit. Nos vocula οὐ suppleta sanam sententiam restituisse videmur: „fieri non potest ut appellatione γυνὴ Pandora contineatur". Varia lectio γυνά, τι a Calliergo adnotata est, qui lemma hujus scholii omisisset; SchRec. vero lectionem γυνά τις agnoscunt, etiam in Call. receptam.

Vs. 33—35, lin. 16. Pro γινόμεναι reponere velis ἐπιμελούμεναι vel τημελούμεναι, cf. Suid. ἔθειραι, αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμελούμεναι τρίχες, Apoll. Lex. ἔθειραι, αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμελείας ἀξιούμεναι τρίχες et similiter EtM. Hesych. s. v. ἐθείρῃσι, tum sequens scholium. Attamen confer EtM. 318, 51 ἔθειρα ἡ θρὶξ ἡ ἐξ ἔθους ἐπιφοιτῶσά τινι et similiter EtG. 161, 53.

— lin. 16 seqq. Lectionem ἐθειράζοντες jam Koehlerus conjectura assecutus erat, qui pro καὶ καθήκοντες proposuit καθη-

βῶντες. Sed lectionem in Gen.[b] inventam καθεικότες veram esse Adertus vidit. Ipse addidi γενειῶντες ex sequentibus, quae hanc interpretationem castigant. Lectionem γενειάδες apud Homerum etiam meliores libri, Hesychius, EtM. 225, 23 et Eustathius tuentur; alteram ἐθειράδες, quae ante Barnesium vulgabatur, commemorant EtM. et Eustathius.

— lin. 22. Scholiolum valde obscurum. Adertus proposuit προσχωρεῖν, Duebnerus profitetur se non videre quo pertineant. Ipse non dubito quin θεραπεύειν verbum ἐθείρειν interpretetur, ut Apoll. Lex. ἐθείρῃ, τὸ ἐξ ἔθους κοσμῇ καὶ θεραπεύῃ. Itaque ἐθείρειν in ὑποχειρεῖν latere videtur; ceterum manum abstineo.

Vs. 36. 37, lin. 9. In vulgata lectione τοι ferri non potest, et minus etiam μέντοι, ut Reiskius et Duebnerus ediderunt. Quare scripsi τὸ μέν τι abundante pronomine, ut frequenter post ὁ μὲν et ὁ δέ, praecipue post τὸ μὲν et τὸ δέ. Post ὁράσεως quaedam intercidisse Duebnerus recte perspexit. Quae talia fere fuisse videntur „τὸ δέ τι κακῶς καὶ δράσεως", ut ab ὁράσεως ad δράσεως aberratum sit. Apparet enim ex sequente plurali τῶν γλυπτῶν εἰκόνων, haec non ad mulierem solam pertinere, sed etiam ad ejus amatores. Mox particulam ὡς a Wartono ex 5. receptam, quam Kiesslingius ante τῶν γλυπτῶν transponi voluit, Hamakerus damnavit tanquam ex ultima syllaba praecedente natam, Gaisfordus ejecit, quem Duebnerus sequutus est. Mihi recte locum tueri videtur; neque enim sententia generalis est. Intellige „pro sculpturae natura". Nam γραφὴ latiore sensu dictum, quo etiam γλυφὴν comprehendit. In sequentibus Hamakerus audacius et infelicius versatus est; Duebnerus ἀλλ' αἱ τῶν γλ. εἰκόνων ⟨καταστάσεις⟩ vel simile quid scriptum fuisse judicavit. Mihi potius post ἀλλὰ quaedam intercidisse videntur in hanc fere sententiam: ἀλλὰ ⟨τοῦτο ἐχρῆν εἰπεῖν, ὅτι αἱ ὄψεις⟩ τῶν γλ. εἰκ.

Vs. 38, lin. 20. De veriore scriptura κύλα vid. Heringam Observatt. p. 59 et Thesaur. IV p. 2101. Hanc etiam is prae oculis habuisse videtur, qui addidit, quod in p. legitur, μεταθέσει τοῦ στοιχείου, scilicet κύλα ex κοῖλα natum ratus diphthongo οι in υ mutata.

Vs. 39—41, p. 38, 12. EtPar. apud Ruhnk. ad Hesych. Vol. II p. X et EtSorb. Θεόκριτος· τοῖς δὲ μέτα γριπεύς (μετὰ γρυπεῦσιν Sorb.). γριπεὺς γὰρ ὁ ἁλιεύς, καὶ γρῖπος (γρίπος Par.) τὸ ἁλιευτικὸν δίκτυον, οἷον ἄγριπον (ἄγρυπον Sorb.). ἀγρεῖν δὲ τὸ λαμβάνειν. οὕτω Θέων ἐν ὑπομνήσει Θεοκρίτου (οὕτως Θ. ἐν ὑπομνήματι τὸ εἰς Θεόκριτον Sorb.). Ultima ἀγρεῖν seqq., ut sunt in EtSorb., ex EtReg. etiam Larcherus ad Orion. p. 40 attulit. — EtPar. 2630 apud Bekk. post EtGud. p. 808: γρίπος τὸ δίκτυον, οἷον ἄγριπον. ἀγρεῖν δὲ τὸ λαμβάνειν. οὕτω Θέων ἐν τῇ ὑπομνήσει Θεοκρίτου. — EtG. 129, 56 Θεόκριτος· τοῖς δὲ μετὰ γριπεῦσι. γριπεὺς γὰρ ὁ ἁλιεὺς παρὰ τὸ γρίπον τὸ δίκτυον, παρώνυμον γριπεύς. γριπεὺς δὲ παρὰ τὸ ἄγρειν ἐνδείᾳ τοῦ α. — EtM. 241, 23 γριπεύς: ὁ ἁλιεὺς παρὰ τὸ γρίπον παρωνύμως, 28 γρίπος: τὸ δίκτυον

παρὰ τὸ ἀγρεύειν ἐνδείᾳ τοῦ α. Ex his composita sunt quae edidi. — p. 39, 7. Noli in *ἀκμάζοντι* corruptelam quaerere vel interpretationem variae alicujus lectionis pro *κάμνοντι*; scholium enim etiam sequentium versuum sententiam complectitur.

Vs. 42, lin. 6. Praepositio *κατὰ* primo omissa, postea suprascripta fuisse videtur, unde codicum corruptelae natae. Hamakerus in vulg. *καὶ* deleri jusserat.

Vs. 43. 44, lin. 11. Scholium valde perturbatum, cujus emendandi viam muniunt, quae in fine ex Gen.[b] accesserunt. Inde enim apparet fuisse qui *ᾠδήκαντι* ad Aeolicum *ᾠδήκημι* pro *ᾤδηκα* revocarent, quod cum *οἴδημι* pro *οἶδα* comparandum vid. de dial. Aeol. p. 136. Neque vero quisquam de hac origine Aeolica potius cogitasset quam de vulgari Dorismo pro *ᾠδήκασι*, nisi qui *ᾠδήκαντι* pro dativo participii haberet, non pro 3. pers. plur., praesertim quum hujus terminatio *ντι* ab Aeolide aliena sit. Et participium agnoscunt scholii interpretationes, nisi quod dativus vario modo corruptus est. Itaque in hanc sententiam locum correxi. *Ταυρίζειν* recentes Graeci pro *τείνειν* vel *ἕλκειν* usurpant, vid. Ducang. et Thesaur., quare *τεταυρ.* secundum 5. Gen.[b] reposui, quum vulgata *γεγαυρισμ.* et forma et sensu laboret. Ceterum aegre intelligitur, quomodo aliquis ad miram illam vocis *ᾠδήκαντι* interpretationem delabi potuerit.

Vs. 45—47, lin. 6. In EtM. 772, 12 haec leguntur: *τυτθόν, ὀλίγον. τιτθὸς λέγεται ὁ μαστός, καὶ ὑποτίτθια παιδία τὰ βρέφη. ὅθεν γίνεται τυτθὸν τὸ ἐπ' ὀλίγον· καὶ τυτθὴν λέγουσιν ὀλίγην ἢ μικράν*, cf. Phot. *τυτθήν: ὀλίγην ἢ μικράν.*

— lin. 8. Maxime conspirant EtG. 338, 3 et cod. V. ad EtM. 529, 31, ubi *κόρη ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ οἱονεὶ χορή τις . . . ὁρατικὸν πν. κόρη δὲ ἡ . . . ἔνθεν καὶ νεωκόρος . . . τὸ κείρω ἢ κειρ. ἔτι νεάζουσα*, et partim EtOr. 80, 25, ubi *χόρη* et *ὁρατικόν*. EtM. 529, 31 alio ordine *κόρη ἡ παρθένος καὶ ὑγρ. . . . ἔνθα καὶ νεοκόρος· ἢ παρὰ τὸ κόρον ἐμποιεῖν τῇ ἰδέᾳ· ἢ παρὰ τὸ κείρω ἢ κειρ. ἔτι νεάζουσα. κόρη δὲ ἐπὶ τοῦ ὀφθ. οἱονεὶ χόρη . . . ὁρατικὸν πνεῦμα.* Explicatio *ἡ κειρομένη ἔτι καὶ νηπιάζουσα*, ut in Scholl., legitur EtM. 534, 5 et EtG. 341, 42 (hic *ἢν* pro *καί*). Pauca Suidae communia, ubi vulgo item *ὁρατικόν*, sed *διορατικὸν* Bernh. ex A. B. E. V., ut etiam Zonaras.

— p. 54, 2. Minus recte Hamakerus etiam *ἀπὸ* abesse vellet. Nam grammaticus hoc dicit, in *τοσοῦτον ἀπέχει ὅσον* — proprie ab altero intervallo noto demonstrationem fieri debere.

Vs. 48—51, lin. 7. EtM. 929, 5 sic: *ἥμενος, καθ. ἀπὸ τοῦ ἑῶ τὸ κάθημαι γίνεται ἧμαι κτλ.* sine *ἑέμενος*.

— lin. 9. EtM. 634, 35 sic: *ὄρχατος — διαφέρει δὲ ὀρχοῦ· ὀρχὸς γὰρ . . . τὰ φυτὰ (τὸ φυτὸν D. V.) . . . ὄρχατος δὲ ἡ ἐπίστιχος φυτεία . . . καὶ Ἡσίοδος ὀρχὸν . . . φυτείαν τ. ἀμπ.*

— lin. 15. EtM. 797, 48 *παρὰ τὸ οδὸς ὀδῶ, πλεονασμῷ τοῦ ι*

Vs. 38. Adde [*δῆθα:*] *συνεχῶς.* Vim.

οἰδῶ, *τροπῇ τοῦ δ εἰς τ οἰτῶ*, *καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ φοιτῶ*. *σημαίνει δὲ τὸ ὁρμῶ καὶ παραγίνομαι· ὅθεν τὸ φοίτα*. — EtG. 556, 10 *φοιτῶ γίνεται ἐκ τοῦ ὁδὸς ὁδῶ καὶ οἰδῶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι*, *καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ οἰτῷ καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ φοιτῶ*. et similiter l. 15. In scholio verba *ὡς γὰρ* . . . *οὕτω καὶ* absurdum additamentum.

— lin. 18. Scholiolum obscurissimum. Toupius, probantibus Kiesslingio et Hamakero, interpretationem *διδύμους* ad stolidam confusionem vocabulorum *ὄρχος* et *ὄρχις* refert. Hunc Duebnerus miratur, ipse *διδύμους* corruptum judicans non minus quam *κλάδους*, cujus loco secundum codicum lectiones *λαχιδίους*, *λαχισίους*, *χαλιδίους* proponit *λακκιδίους* (?), nisi forte integrum sit *λαχιδίους* ad *λαχαίνειν* alludens; *κλάδους* ex glossa illatum esse, vid. Gl. Attamen haec ipsa interpretatio obscurior. Quae potius ad *ὄσχος* = *ὦσχος* vel *ὄσχη* pertinere videtur, cf. Scholl. Nic. Al. 109 *ὄσχαι κυρίως οἱ κλάδοι τῆς ἀμπέλου*. Itaque nescio an obscurae illae interpretationes, *διδύμους* et *κλάδους* manaverint ex ampliore scholio, quo differentia inter *ὄρχος*, *ὄρχις* et *ὄσχος* exponebatur.

— lin. 21. *Παίγνιον* et *φέρνιον* eadem paragrapho comprehendit Arcadius 119, 27. Idem *παιδίον* et *κλειδίον* componit 119, 12 et 120, 14.

— p. 56, 11. *Κίνδυνος* dictum est ut *μεταφορὰ κινδυνώδης*, cf. Ernesti Lex. Techn. s. v. *κινδυνώδης*. Additamentum *σολοικισμοῦ* in E. N. neque necessarium nec satis verum.

Vs. 52—54, lin. 17 seqq. Scholium pessime habitum. Ut vulgo legitur, distinguuntur *ἀνθέρικος* asphodeli fructus et *ἀνθέριξ* asphodeli caulis. Quae distinctio nec per se probabilis est neque aliorum usu vel interpretationibus firmatur. Nam caulis asphodeli *ἀνθέρικος* vocatur ab Hellanico ap. Athen. XI, 462. b. in loco de Libyum nomadum tentoriis (Herodotus IV, 190 de iisdem narrans ambiguo genitivo *ἀνθερίκων* utitur), Theophr. Hist. Pl. VII, 13, 2. 3, SchVen. Hom. Il. ν, 227 et Eustath. 1206, 11, EtM. 109, 3, infra SchVet. VII, 68, Plin. N. H. 21, 17, 68 et 22, 22, 32. Idem *ἀνθερίσκος* dicitur Anecdd. Bekk. p. 403, 15, qua forma Longus I p. 12 secundum vulgatam lectionem in imitatione loci Theocritei usus est, ubi cod. Flor. teste Cobeto *ἀνθερίκους* (ας). Contra eadem potestate nominativus *ἀνθέριξ* agnoscitur a Suida s. v. *ἀνθέρικες* locum Herodoteum respiciente et Scholl. Nic. Ther. 534 *διὰ τὸ τοὺς καυλοὺς αὐτοῦ* (asphodeli) *ἀνθέρικας καλεῖσθαι*, ubi *καυλοὺς* e conj. Schneideri pro *κύκλους* editum, postremo infra in SchRec. Fructus asphodeli *ἀνθέρικος* dicitur ab Eustathio l. l. *ἀνθέρικος ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπὸς ἢ καυλός*; contra Hesych. *ἀνθέρικας* ... *καὶ ἀσφοδέλου καρπός*. Neque in hoc ipso scholiorum loco codicum auctoritas illam distinctionem sustinet, quae in utraque interpretatione formam *ἀνθέρικος* commendat. Itaque in hoc scholio, formae ambiguitatis ratione non habita, variae vocis *ἀνθέρικος* interpretationes afferuntur. Neque vero valde obscurum est

scholium ex duobus conflatum esse, quorum prius agnoscit interpretationem ἀσφοδέλου καρπός, alterum longius interpretationem καυλὸς probat, hoc vero in libris ab initio mutilum esse; quod aliquatenus supplevi. Verba ἧς τὰ . . . πλατύτερα in antiquo libro ad marginem suppleta fuisse videntur, unde factum ut in codicibus partim omissa partim transposita sint. Confer autem cum his Plin. N. H. 21, 17, 68 „Graeci caulem cubitalem et saepe duûm cubitorum, foliis porri silvestris, ἀνθέρικον vocavere"; Theophrastus l. l. sola haec habet: μέγιστον δὲ πάντων (καυλὸν ἔχει) ἀσφόδελος· ὁ γὰρ ἀνθέρικος μέγιστος. E codicum et Phavorini lectionibus Adertus pro ὅσον πηχυαῖος elicuit ὥς φησι * * * πηχυαῖος; sed quum non solum πηχυαῖος, quod illi foede corruptum habent, certissimum sit, sed etiam ὅσον aptissimum, Calliergi lectio ex praestantissimo libro manasse videtur. Gravior dubitatio est de Ἀπολλόδωρος ὁ Δωριεύς, ut vulgo legitur; neque enim Apollodorum Doriensem quisquam novit. Itaque Apollodorum notissimum, Atheniensem grammaticum intelligens Hamakerus proposuit Ἀπ. δὲ τοὺς Δωριεῖς φ. οὕτω λέγειν aut Ἀπ. δέ φησιν τοῖς Δωριεῦσιν (vel Δωρικῶς) οὕτω λέγεσθαι, Fritzschius de poëtt. buc. p. 34 ὁ Δωριεὺς deleri jussit tanquam ultimis syllabis vocis Ἀπολλόδωρος duplicatis orta, Duebnerus vero scriptum fuisse judicavit Ἀπ. δὲ Δωριεῦσι φ. οὕτω λέγεσθαι. Attamen parum probabile est eam vocis potestatem, quam etiam Hellanicus et Theophrastus tuentur, ex Doride repetitam esse, quare Duebnerus haec ex Apollodori commentariis in Epicharmum petita vult, in quibus quod ille universe dixisset λέγουσι vel λέγεται, de Doriensibus proprie cepisse scholiastam. Denique Adertus, qui varia scholia de ἀνθερίκεσσι conjungere conatus est, proposuit Ἀπ. δὲ ἐν τῷ περὶ θεῶν φησίν, a traditis longius recedens. Mihi probabile est potius alium ex Apollodoris intelligendum et olim scriptum fuisse Ἀπολλόδωρος ὁ περὶ θηρίων, de quo opere, Nicandri potissimo fonte, nuper docte disputavit O. Schneider ad Nicand. p. 181 seqq. Ex ejus reliquiis apparet ibi pariter atque apud Nicandrum de remediis dictum fuisse; asphodelus autem quum secundum Nic. Th. 534 cum scholl. adversus serpentum morsus utilis habitus sit, ejus descriptio ab Apollodori opere illo non aliena erat. Attamen correctione tam dubia interim vulgatam retinui. — Phavorini lectionem οὕτω pro οὐ primus Koehlerus commendaverat; cur lectionem καρπὸν praetulerim, facile apparet.

— p. 67, 3. Duebnerus suspicatur, verba λεπτότερον καὶ εὐτονώτερον ex scholio ad ὑγρὸς vs. 54 superesse. Attamen ipse εὔτονος, quomodo infra in libris ὑγρὸς explicatur, suspectum habet.

— lin. 5. De οὐλὰς i. q. πήρα, cujus loco Toupius θυλὰς volebat, vid. Thesaur. V p. 2380.

Vs. 55. 56, p. 59, 13. Duebneri emendationi εὔκαμπτος favet εὐκαμπὴς in interpretatione codicum p. 3, quod ipsum Hamakerus inde reponi jussit. Non aliter pro εὔτονος, quod Duebnerus singulariter dictum esse adnotavit, scripsi νεόγονος propter alteram in-

terpretationem in p. 3. νεόφυτος. Conferas ex Thesauro Theophyl. Ep. 32 τὰ νεόγονα τῶν ἀμπέλων.

— lin. 14. Minus recte Duebnerus θαῦμα in θέαμα mutari jubet et hic et infra p. 60, 10. Illi ipsum, quod sequitur, θαυμάσειε patrocinatur, nec poterant θάημα minus per θαῦμα interpretari quam θηέομαι per θαυμάζω, ut vulgo fit et recte. In proximis Toupii emendationem Σοφοκλῆς confirmavit glossa postea protracta Anecdd. Bekk. p. 361, 2 et Bachm. I p. 49, 12 αἰολίζειν, τὸ ποικίλλειν. οὕτως Σοφοκλῆς. (fr. 854. W., 826. N.)

— lin. 19. Apparet αἰπολικὸν in lemmate hujus scholii falsum esse et priorem interpretationem aut ad αἰολικὸν pertinere tanquam paragogicam vocis αἰόλος formam, aut ad αἰολίχον, Doricum ejusdem deminutivum, quod ipse Theocrito restituendum duxi. Huic suspicioni favent Hesychii glossa infra posita et altera hujus scholii interpretatio, unde τὸ Αἰτωλικὸν recte in Gen.[b] abesse Hesychius docet. Neque enim recte huic pro altero Αἰολικὸν vel Phavorinus Καλυδωνικὸν dedit vel recentiores critici praeeunte Casaubono Lectt. Theocr. p. 241 Αἰτωλικόν. Potius ipsa serie docente, quum glossa inter Αἰολίονες et αἰολοθώρηξ posita sit, in Hesychii lemmate αἰολίχον scribendum, quod male per Αἰολικὸν interpretatus est; neque aliter altera hujus scholii pars. Scilicet fuerunt qui Αἰολίχος et Αἰολικὸς non magis differre existimarent quam Πυρρίχος et Πυρρικός. vid. ad Scholl. IV, 20. Multo rectius prior interpretatio in solo Gen.[b] servata, in qua pro αἰολικὸν recte αἰόλον scriptum esse facile patet; pariter πυρρίχος IV, 20 in Scholl. et Gl. per πυρρὸς explicatur. — Codicis Gen.[b] lectionem Αἰολὶς γὰρ ἡ Αἰτωλὶς vulgatae praeferendam esse Hesychius comparatus evincit.

— lin. 23. Lectionem ἀπατητικὸν et prius scholium lin. 16. et Gl5. commendant. Deinceps levissima mutatione ποικίλλον scripsi; neque enim interpres poculum vafrum dici voluit, sed decipiens, αἰολικὸν ad αἰολίζω referens. Sequentia verba, quae circumscripsimus, male interpolata sunt; nam ταῦτα γὰρ δύναται τὸ αἰολίζειν ad ἀπατητικόν, ποικίλλον referenda, vid. supra ad lin. 14.; pertinet vero ἐκπληκτικὸν ad ἀτύξαι, vid. infra, reliquis ex superiore scholio lin. 14. transsumptis.

— p. 60, 4. De proverbio Λοκροὶ τὰς συνθήκας cf. Paroemiogr. I p. 116. II p. 186. De forma barbara ταυτὸς vid. Thesaur. Adertus voluit ταὐτό, Piccolos probante Duebnero οἱ αὐτοί. De sequente Hesychii glossa supra dixi.

— lin. 10. Duebnerus iterum minus recte θαῦμα in θέαμα mutari jussit et praeterea θεέω in θεάω, unde grammaticus potius θεάσω et θέαμα derivasset.

Vs. 55, lin. 24. Lege ἄκανος cum Aderto; deinde διὰ τὸ ἀκῇ θάλλειν, cf. EtM. 45, 17 ἄκανθα ἀπὸ τοῦ τῇ ἀκῇ ἀνθεῖν, ὅ ἐστι τῇ ὀξύτητι, EtG. 24, 41 παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀκῇ, ἤγουν τῇ ὀξύτητι τρέχειν. De originatione Adertus et Duebnerus minus recte judicarunt.

Vs. 57. 58, lin. 16. Accentus *Καλύδναι* utique vitiosus est; aut *Καλυδναὶ* aut *Κάλυδναι* scribendum, cf. Thesaur. Apud Homerum Apollodorus et Herodianus praetulerunt *Καλύδνας* a nom. *Κάλυδναι*, vid. Lehrs Herodian. p. 212.

Vs. 59—61, lin. 12. Van Reenen supplevit *ὃ δὲ ποιεῖ φρονήσας, κιν. ποιεῖ. λέγεται δὲ ἐπὶ ἐσκ. καὶ λελ. ἔργον.*

Vs. 64, lin. 21. Dixi de hoc loco ad Bionis Epit. Adon. p. 29. — Scriptura *Μνασίας*, quam libri tuentur, aeque proba est ac *Μνασέας*, vid. Keil. Anall. p. 71. 246. Eandem praebet codex in SchVat. Eur. Rh. 36.

Vs. 65, lin. 9. Suadente Duebnero recepi Dorvillii conjecturam, quum Simonides historicus, de quo Diog. Laert. IV, 5, aegre intelligatur et apud Suidam s. v. *Σαρδάνιος γέλως* Sileni nomen in vulgata lectione aeque in *Σιμωνίδης* corruptum sit. De Sileno vid. Müller Fragm. Histor. Vol. III p. 101.

— lin. 13. *Τῷ ὄρει*, quod est in Vulc., etiam Cluverus Sicil. I, 2 p. 26 addi jusserat, judice Hamakero citra necessitatem.

Vs. 66—69, p. 64, 25. *Θετταλίας*, quod etiam Gronovius ad Aelian. V. H. 3, 1 et Toupius postulaverant, nolui cum recentioribus recipere, ne interpolatoris insciti errorem corrigerem. Neque aliter se habet, quod infra in loco aeque interpolato Pindus crasso errore *ὄρος Ἀρκαδίας ἢ ποταμὸς* dicitur, ubi Santenius ad Propert. p. 518 *Θετταλίας* postulavit.

— p. 65, 2. In loco valde corrupto Duebnerus proposuit *πρὸς διάψυξιν διῃρημένον*, collatis verbis Strabonis de Peneo: *διεκπεσὼν ταύτῃ ἀνέψυξε τὴν χώραν.* Quae nos scripsimus, intellige „quasi meatus divino consilio ligonibus perfossus“.

— lin. 14. Gaisf. verba *ὅτε Δάφνις . . . οὐσῶν* ex 5. tanquam novum scholium protulit, quum Wartonus recte ex eodem *ἐπάσχετο* tanquam variam lectionem pro *ἀπώλετο* enotasset. Illum sequutus Duebnerus pro *ἐπάσχετο* proposuit *ἐτάκετο*, lemma esse ratus. Notus vero euphemismus *πάσχειν τι*, et hanc potius veram lectionem esse quam *ἀπώλετο* ipsum imperfectum prodit. Sequentium, in quibus Hamakerus haesit, collatis quae leguntur p. 64, 22 et p. 66, 10, haec sententia esse videtur, Nympham Daphnidis amore superbe spreto cum reliquis Nymphis Siciliam reliquisse. Participium *αἰνισσόμενος* positum est, quasi antea dictum esset *τοῦτο λέγει.*

— lin. 17. Quum apud Athen. XIII, 589. a. libri Nymphodorei inscriptio integrius sic tradita sit *ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ θαυμαζομένων*, Reinesius in SchTheocr. legi jussit *ἐν τῷ περὶ Σικελίας θαυμαζομένων*, quem Ebertus in Diss. Sic. sequutus est, Jacobsius vero tanquam certam emendationem proposuit *ἐν τῷ τῶν περὶ Σ. θαυμαζομένων* (sic); denique Duebnerus aut *ἐν τῷ περὶ τῶν Σικελίας* (vel *ἐν Σικελίᾳ*) *θαυμαζομένων* aut *ἐν τῷ τῶν περὶ Σικελίαν θαυμαζομένων* legi vult, eas lectiones Reinesio et Jacobsio tribuens. Quod ipse cum Casaubono traditum *θαυμάζομεν* servavi,

---

Vs. 58. Adde *τυρόν*. Cant., *πυριάτῃ*. Butl.

jam poenitet; debebam cum Athenaeo et Duebnero scribere ἐν τῷ περὶ ⟨τῶν ἐν⟩ Σικελίᾳ θαυμαζομένων. Simillime Polemonis liber inscriptus erat περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ θαυμαζομένων ποταμῶν. Sequentia cum Casaubono scribe ὅτι ⟨ἐπὶ⟩ Δάφνιδος Ἆκις π. Σικελίᾳ ἐνῆν. Ebertus maluit ὅτι ἀπ' Ἄκιδος Ἆκις π. Σικελίᾳ ἐνῆν, Duebnerus ὅτι ἐπὶ Δ. Ἆ. π. Σικελίας οὐκ ἦν, quippe Acide post Polyphemi facinus orto. Attamen Nymphodorus ipsum Theocritum sequi poterat. Ceterum Duebnerus magis eo inclinat ut haec valde truncata existimet.

Vs. 71. 72, lin. 10. Duebnerus in πεποιημένη φωνὴ latere suspicatur μόνῃ ⟨τῇ⟩ φωνῇ.

Vs. 73. „Adverte suavitatem loci, nisi quidem ἡδονὴν corruptum est. Sed recte animadvertit scholiastes τὸ παράλληλον inter versus 71. 72 et 74. 75. Post λαλῇ Gaisfordus inseruit τις, quo non multum proficitur.“ Duebn. Scholium mihi valde obscurum.

Vs. 77—85, lin. 10. Οἰκείως abest a Gen.[b.] Locum aperte mutilum sequentium ope supplevi.

— lin. 18. Dixi de hoc loco Dial. Dor. p. 28, ubi nondum intellexeram ultima ineptum recentioris hominis additamentum esse.

— lin. 23. „Αἱ παραγραφαί, i. e. signa appicta, ostendunt in unum contrahendas esse has odas duas.“ Duebn.

— p. 69, 2. Ex mente scholiastarum potius ζάτοισα scribendum. Hoc vero tum demum vere Aeolicum est, si a ζατόω ducitur; a ζητέω Aeolica participii feminini forma est ζάτεισα, quod ipsum in poëtae verbis optimi libri k. D.[b.] praebent.

— p. 70, 5. Pro ἔρασσαι potius ἔραμαι legendum esse videtur.

Vs. 92. 93, lin. 28. Contrarium infra traditur ad vs. 109. 110, p. 77, 9, utrumque aeque inepte, cf. Dial. Dor. p. 29.

V. 95—98, p. 72, 14. Vox λεληθυῖα inepte ex interpretatione ad λάθρῃ pertinente huc illata, quae deest in p. lin. 17 et in loco infra interpolato lin. 22. In Eupolidis fragmento, ut versus constaret, Toupius proposuerat οἷον λυγίζει καὶ στρέφει τὸν αὐχένα, Hemsterhusius vero suspicatus erat in οἷον fabulae titulum latere; denique auctore Porsono apud Gaisf. Duebnerus edidit οἷον αὖ λυγ. Meinekius οἷον non ad poëtae verba traxit. Ipse agnosco tetrametrum iambicum, cujus primus iambus deest. Diphthongus in οἷον correpta ut saepe. Toupius et Hemsterhusius contulerunt locum in SchVet. II, 17 διὰ τὸ πανταχοῦ στρέφειν καὶ λυγίζειν τὸν αὐχένα; vide tamen, quae de hoc disputabimus.

— lin. 19. In loco corruptissimo Hamakerus infelicius versatus est. Duebnerus proposuit τὸ ἀδεῖα καὶ ἃ [δία] ποιητ., ut articulus trajectus notetur. Ipse ducibus Phav. et Gen.[b.] eam sententiam restitui, ut ἀδεῖα pro ἡδέα positum dicatur. Sequentia, ut leguntur, absurda sunt, in quibus Duebnerus suspicatus est aut ἐὰν corruptum esse (ex ἐν ἐνίοις vel ἄλλοις) aut post θυγάτηρ quaedam deesse. Recte idem vidit verba ἐναντίως seqq. ei interpretationi sequentis versus opposita esse, quam ex cod. 6. deinceps posuimus.

Unde colligi potest ἀδία corruptum esse ex aliqua varia lectione ad eundem versum pertinente et interpretationem ἡ Διὸς θυγάτηρ male additam. Itaque suspicor olim scriptum fuisse ἐὰν δὲ γράφηται διὰ τοῦ δ λαδρᾷ, ἐναντίως βούλεται. De Sicula voce λαδρᾷ i. e. χλευαστικῶς dixi Philol. VII p. 416 et accuratius dicam in Adn. Crit. ad poëtae verba. Ultima scholii, quae ex priore scholio male huc translata sunt, recte absunt ab Gen.[b]

— p. 73, 21. Verba παρὰ τὸ δεσμεύειν ex glossa manasse videntur Homerico δίδη in hunc modum superscripta: παρὰ τὸ δίδημι τὸ δεσμεύειν. Deinceps in Ameriae verbis restitui ἄγνος pro ἀγνοῶν propter Hesych. λύγος, ῥάβδος ἁπαλή, ἄγνος, quae eidem Ameriae deberi videntur, ut multae Hesychii interpretationes. Videntur autem post ἄγνος quaedem excidisse, unde syllaba ῶν relicta est, cf. Suid. s. v. λυγιζόμενος: . . . καὶ αἱ μάστιγες, αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτονται, λύγοι καλοῦνται.

Vs. 105—107, p. 75, 21. Duebnerus malit ἀπεστεγασμένος (vel simili sententia vocabulum) ὁ ἀνήρ. Rectissime vero Piccolos; ἀναπεπταμένος ἀὴρ dictum ut ἀναπεπταμένον πέλαγος.

Vs. 109. 110, p. 77, 6. Verior scholii forma, quam homo inscitus in ineptam sententiam detorsit cf. schol. Vs. 92. 93, in Gen.[b] servata lin. 17.

— lin. 11. Μύρρα etiam Kiesslingius et Hamakerus invenerunt. Recte vero Duebnerus lectionem codicum 3. 5. Gen.[b] probavit, quae vulgatam narrationem refert; Μύρρα ad Σμύρνης adscriptum fuisse videtur tanquam alia ejusdem appellatio. In ultimis αἰσθομένη ex vitiato αἰσχυνομένη ortum esse Duebnerus indicavit. Minus recte jubente Munckero ad Hygin. 58 Amstel. et Kiessl. seqq. pro illo ἀχθομένη ediderant.

Vs. 115—117, p. 78, 7 seqq. Σώστρατος scribendum esse etiam Reinesius viderat; ἐν α΄, sc. περὶ ζῴων. Jam Adertus proposuerat ἐν τῷ α΄ περὶ ἄρκτων. Ad sequens scholium cf. Aelian. N. A. VI, 3 et Plin. VIII, 54. Pro κατάστικτοι Duebnerus suspicatur κατάστεγοι. Potius homo inscitus de φολὶς cogitavit, qua voce Heliodorus 9, 28 de maculis pellis usus est: χροιὰν καὶ δορὰν παρδάλεως, φολίσιν ἀνθηραῖς ἐστιγμένην.

— lin. 11. 12. Hamakerus recte divinaverat αἱ εἰς et ἀρκούμεναι, collato EtM. 144, 18.

— p. 79, 10. Heinsius, qui primus edidit ἥκειν, in Lectt. p. 305 proposuit συνήκειν, parum probabiliter. Vulgatam Schneidewinus Ibyc. p. 184 interpretatur „in cujus gratiam, amorem venisse perhibetur", quem dativi usum tum demum concederem, si ex ipso Ibyco transsumptus videretur. Attamen quum libri potius ἥξειν habeant et ipsum ᾗ in Gen.[b] desit, φασι vero propter sequens ὥς φησι suspectum sit, locus gra-

Vs. 105. Adde λείπει τὸ καταισχῦναι. Vim.
Vs. 112. Adde λείπει ὅρα ἢ ὅμοιόν τι. Vim.
Vs. 115. Συνίζησις pertinet ad lectionem ὦ θῶες, ὦ ἀνὰ ὤρεα, in qua θῶες unam syllabam explere putabatur.

vius corruptus esse videtur. In eo quod dedi collocatio verborum offendere possit, in qua aliquid turbatum esse fortasse omissa in Gen.[b] verba διὰ πελ. Ἀλφ. produnt. Hamakerus proposuerat ἢ ἐν Σικ. φασί. De re vide Schneidew. ad Ibyc. l. l.

— lin. 15 seqq. Scholia ad Od. ν, 408 quatuor fontes Arethusas enumerant, ἐν Συρακούσαις, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Χαλκίδι, ἐν Ἰθάκῃ. Itaque, quum de Arethusa Samia non constet et locus Homericus ad Ithacesiam pertineat, suspicor Σάμῳ ex Σμύρνῃ corruptum esse et post eam vocem quaedam excidisse, ut ἄλλη ἐν Ἰθάκῃ. Apud Homerum legitur ἐπί τε κρήνῃ. Ceterum Didymus octo Arethusas norat teste Stephano Byz., ubi tamen Meinekius suspicatur Ἀρέθουσαι δέ εἰσι δ' pro εἰσὶν η', ut libri habent. Cf. M. Schmidt Didym. p. 184. Epaphroditum judice Duebnero probabile est de ea re egisse in ὑπομνήματι τῆς Ὀδυσσείας; videndum tamen esse fueritne pars ejus Λέξεων caput περὶ στοιχείων, de elementis. Mihi multo verisimilius videtur operis titulum mutilatum esse ex ἐν τῷ περὶ λέξεων κατὰ στοιχεῖον, ut Apollonius Archibii a Suida scripsisse dicitur περὶ λέξεων Ὁμηρικῶν κατὰ στοιχεῖον et Diogeniani lexicon ab eodem appellatur παντοδαπὴ λέξις (vulg. παντοδαπαὶ λέξεις) κατὰ στοιχεῖον. Cum titulo libri τὸ περὶ λέξεων, quum idem in SchArist. Eqq. 1150, Vesp. 332 Λέξεις dicatur, cf. quod Pamphili lexicon ab Athenaeo vulgo Γλῶσσαι appellatur, sed aliquoties τὰ περὶ γλωσσῶν, vid. Rank. de Hesych. p. 77. De appellativo vocis ἀρέθουσα usu cf. Lehrs. ad Herodian. π. μ. λ. p. 13, 4.

Vs. 118, lin. 7. Agnosco anacoluthon; debebat pergi γενομένου (sine δὲ) χειμ. ἀν. χῶσαι . . . . ποιῆσαι. Ceterum verba γενομένου seqq. sano sensu carere videntur. Pro ἐφ' ὃν Meinekius vult ἐφ' οὗ.

— lin. 11. Theaeteti etymologiam non intellexit Duebnerus; quam illustrat Servius ad Aen. 3, 500 „Quodam tempore Syracusani victores Atheniensium ceperunt ingentem hostium multitudinem et eam caesis montibus fecerunt addere munimenta civitati. tunc auctis muris etiam fossa intrinsecus facta est, quae flumine admisso repleta munitiorem redderet civitatem. Hanc igitur fossam per hostium poenam et injuriam factam Ybrin vocarunt ἀπὸ τῆς ὕβρεως. . . . . Circa Syracusas autem esse fossam Thibrin (al. Ybrin) nomine Theocritus meminit“, cf. ad Aen. 8, 330. In sequentibus verba καί φησι, quae ex codd. recepimus, Duebnerus potius interpolationem esse judicat sequentia alligare volentium. Attamen perquam probabile est ut lectionem Δύβριδος ita ejus interpretationem recte ad Asclepiadem referri. Quem Δύβριδος legisse, non Δύμβριδος, ut secundum vulgatam lectionem videba-

---

Vs. 118. In glossa [καλόν:] ῥᾴδιον. P., quam recipere non dignatus sum, Meinekius suspicatur potius πρᾷον positum fuisse ab eo qui invenerit χεῖτ' ἀκαλόν, collata Hesychii glossa ἀκαλόν: ἥσυχον, πρᾷον.

tur, satis certum; nam totum scholium ad lectionem Θύβριδος pertinere, ut Gen.[b.] in lemmate, apparet ex etymologia ab ὕβρις. Extat vero lectio δύβριδος in cod. k. et Glp. δύβριδος, θαλάσσης. Male igitur in praecedente scholio interpretatio θάλασσα ad Θύμβριδος adhibita. In varia lectione ὑπὸ Τύμβριδος Wartonus ὑπὸ deleri voluit, Duebnerus veretur ne aliquid lateat, Meinekius scribi jussit ἄλλοι δὲ ἀντὶ Τύμβριδος. Mihi ipsa vulgata lectio Θύμβριδος agnoscenda videtur; quid ὑπὸ sibi velit, nescio.

Vs. 123—126, p. 81, 12. Hemsterhusius teste Gaisfordo conjecit φασὶ χωρίον, quem Duebnerus suspicatur voluisse φασὶ χωρίον καλούμενον. At ipsum χωρίον Καλλιστοῦς suspecta est appellatio, cujus emendationem sequentia suppeditant, ubi codicum lectionem ταφῆναι veram esse („quod commendarent sequentia, nisi verendum esset ne sint recentiora" Duebn.) ex Pausania potissimum intelligitur, qui VIII, 3, 6 sic de Callistone: Ἄρτεμις δὲ ἐς χάριν τῆς Ἥρας κατετόξευσεν αὐτήν. καὶ ὁ Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει σῶσαι τὸν παῖδά οἱ προστάξας, ὃν ἐν τῇ γαστρὶ εἶχεν ἡ Καλλιστώ· Καλλιστὼ δὲ αὐτὴν ἐποίησεν ἀστέρας καλουμένην ἄρκτον μεγάλην . . . . . ἔχοιεν δ᾽ ἂν καὶ ἄλλως τὸ ὄνομα οἱ ἀστέρες ἐπὶ τιμῇ τῇ Καλλιστοῦς, ἐπεὶ τάφον γε αὐτῆς ἀποφαίνουσιν οἱ Ἀρκάδες. Consentaneum est eundem Mercurium, qui puerum ex utero occisae eriperet, hanc sepelisse ex eorum narratione, qui sepultam agnoscerent. Nec video cur Arati commemoratio interpolata habeatur, quae cum τραφῆναι male coit. Itaque recte Duebnerus intellexit in hoc scholio de tumulo Callistus agi, quem Pausanias VIII, 35, 8 his verbis describit: τάφος ἐστὶ Καλλιστοῦς, χῶμα γῆς ὑψηλόν, δένδρα ἔχον πολλὰ μὲν τῶν ἀκάρπων, πολλὰ δὲ καὶ ἥμερα, ἐπὶ δὲ ἄκρῳ τῷ χώματι ἱερόν ἐστιν Ἀρτέμιδος ἐπίκλησιν Καλλίστης. Apparet vero parum apte eum tumulum χωρίον appellari, quod ex χῶμα ἠρίον, ut scripsimus, corruptum esse probabile est. Quod Pausania teste ille tumulus non sub ipso Lycaeo situs erat, non premendum est; hic mons nominatur, quia Callistonis fatum cum Jovis sacro Lycaeo arctissime conjunctum erat. Jam vero non latet totum scholium minime ad Λυκαίω pertinere, sed ad vs. 125 Ἑλίκας δὲ λίπ᾽ ἠρίον et hanc lectionem egregie confirmare, id quod latuit Fritzschium de buc. Gr. p. 47, quum primus perspexisset Ἑλίκας pro Καλλιστοῦς esse. Scholium propter Lycaei commemorationem ad alienum locum translatum est.

— lin. 18. Duebnero legendum videtur ἢ Ἑρμοῦ, quanquam de Maenalo ut Mercurii filio non magis constat quam de Lycaone. Nobis, favente Gen.[b.], Ἑρμοῦ spurium videtur ex priore scholio lin. 8 errore aliquo illatum.

— lin. 22. Cf. EtG. 493, 6. ῥίον — ὄρους ἀκρωτήριον ἀπὸ τοῦ περιρρεῖσθαι τοῖς ὄμβροις, EtM. 704, 36 ῥίον, τὸ ἀκρωτήριον,

---

Vs. 125. Interpretatio συστροφὰς glossatoris stolidi est ἕλικας legentis. Eum, qui primus πηγὴ Ἄργους adscripsit, Adertus putat ῥόον pro ῥίον legisse. Attamen de fonte Argivo Ἑλίκη nihil aliunde constat, nec scio an in πηγῆς Ἄργους lateat verior interpretatio τῆς Ἄρκτου.

ἐπεὶ περιρρεῖται ὕδατι, quae in scholio male aucta. Sequens scholium ad Ἑλίκας pertinere Dukerus indicavit.

— p. 82, 2. Critici de hoc scholio tacuerunt; quod ita correximus, ut αἰπὺ ex Αἰπύτιος τάφος decurtatum dicatur. Nam κεφαλή est exordium, ut in στίχος ἀκέφαλος vel βραχυκέφαλος. Interpres ille sic voluit legi: Αἰπύ τε, σῆμα τῆνο Λυκαονίδαο. Aepytus, sive Elati filius putabatur ut apud Pausaniam, sive Arcadis ut apud Hesychium, ex Lycaonis genere erat. — „Ἄγονα fortasse, quia sine liberis obiit Aepytus" Duebn. Vix crediderim. Obscura autem etiam sequentis scholii extrema, quae ex codd. accesserunt.

— lin. 18. Minus probabiliter quam Hamakerus Duebnerus scribi jubet ἀμφιπονεῖν τὸ περί τι ἀναστρέφεσθαι π. ἕ., ἀμφιπολεῖν δὲ κτλ.

Vs. 128—130, lin. 8. Duebnerus parum recte deletis φέρε εἶτα transponendo haec scholia elici jussit: οἱ μὲν κατὰ συναλοιφὴν (ὦναξ), οἱ δὲ ἐκπληροῦσιν (ὦ ἄναξ), tum εὐπήκτοιο τοῦ καλῶς πεπηγότος, deinceps pergi φέρε δέ. Verissime nobis intellexisse videmur de duplici lectione agi, altera vulgata φέρ' εὐπάκτοιο, altera quam Brunckius divinavit φέρεν πακτοῖο. Frequens enim apud grammaticos συναλοιφή de elisione. In seqq. Adertus voluit μελ. δὲ ἤτοι ἠδ. ἤτοι ὀδ.

Vs. 132—136, lin. 16. Adnotatio de genere vocis βάτος ab hoc loco aliena est, ubi non apparet, utrum poëta praetulerit; neque aliae offensiones desunt. Quum autem νάρκισσος non minus ambigui generis sit, codice Gen.[b] partim adjuvante locum ita constitui, ut post βάτος quaedam perisse et postea de genere vocis νάρκισσος dictum esse appareat.

— lin. 21. Homo inscitus, qui haec addidit, debebat potius τὰ εὐκτικὰ ἀντὶ προστακτικῶν, ut est in SchRec. p. 85, 16 et in GlQ.

— p. 84, 14. Cum scholio, quod codicis Gen.[b] ope restituimus, cf. EtM. 182, 23 ἀχράς, ἡ ἀγρία ἄπιος παρὰ τὴν ὄχλησιν τὴν ἐν τῷ ἐσθίεσθαι γενομένην ὑπ' αὐτῆς, et similiter EtG. 99, 46. Vocem οἱονεὶ Duebnerus ante ὄχλησιν vel ante ὀχλάδας poni jussit.

— p. 85, 3. De Alexandro Athenaeus IX, 391. C. contrarium refert: ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρός φησι τοὺς παρ' Ὁμήρῳ χωρὶς τοῦ σ κῶπας εἶναι καὶ Ἀριστοτέλη οὕτως αὐτοὺς ὠνομακέναι. Aristotelem apud Homerum κῶπες scripsisse testatur praeterea Aelianus H. A. XV, 28, cf. Theognost. Can. p. 136, 3. De σκαιάν, quod Hemsterhusius supplevit, cf. EtM. 719, 50 εἴρηται οὕτως παρὰ τὸ σκαιὰν ἔχειν ὄπα, Eustath. 1523, 55 παρὰ τὸ σκαιὰν ὄπα ἔχειν, SchHom. Od. ε, 66 σκαιόπες οὖν τινές.

Vs. 138—141, lin. 6. Post συνάπτουσι Hamakerus excidisse

Vs. 127. Glossam ὀξύνετε Duebnerus interpretatur: „quasi dicas εἰς τὸ ὀξύ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας adducite." Mihi homo pro λήγετε potius θήγετε in mente habuisse videtur.

Vs. 133, lin. 22. Codex potius utroque loco κόμασαι habet. Quid κρύβηθι velit, nescio.

putat *ταῖς Μοίραις*, ut sensus sit „attribuunt linum Parcis". Quo recte rejecto Duebnerus sic: „*συνάπτουσιν*, videlicet his locutionibus vel huic mytho: nisi (quod probabile) aliud verbum scripsit." Attamen *συνάπτειν* usitatum de nentibus, ut in proverbio *λίνον λίνῳ συνάπτειν*, totum vero scholium absurdissime corruptum, quod in probabilem sententiam restituere conati sumus.

Vs. 146—148, lin. 13 seqq. Recte etiam EtM. 739, 42. Phot. Suid. *τὰ τῶν κηφήνων κηρία* sine *ἐκ*. Vocem *ἱπτάμενοι*, quam codices praebent, Duebnerus absurdam interpolationem existimat ejus qui *οἵτινες* perverse ad *γόνους* referret. Idem in ultimis, ut in codd. extant, aliam interpolationem stupidam agnoscit. Attamen extrema vulgatae lectionis minime genuina videntur, sed correctionem sapiunt. Quare mihi potius post *ἐπὶ τῶν* quaedam excidisse videntur in hanc fere sententiam: *οἱ δὲ κοινότεροι ἐπὶ τῶν* ⟨*ἡδονὴν παρεχόντων*⟩, cf. Hesych. *οἱ δὲ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἡδονὴν σχαδόνες*. Extrema *κηφήνων κτλ.* sunt adnotatio ad scholii vocem *κηφήνων* adscripta, cf. EtM. 524, 48 de fucis: *ἵνα εἰσελθόντες ἐσθίωσι τὸ μέλι*, Tzetz. Chil. VIII, 207 de iisdem: *πολὺ ἐσθίει μέλι* et *πολὺ γὰρ κατεσθίουσιν, ὡς ἔφην, οὗτοι μέλι.* Ceterum codicum lectio *Ἀριστοφάνης* mihi jam verior esse videtur quam *Ἀριστοτέλης*, apud quem hic vocis usus non reperitur, vid. Schneider. in Lex. Intellige Aristophanem grammaticum, cujus *λέξεσιν Ἀττικαῖς* interpretatio *τὰ τῶν κηφήνων κηρία* deberi videtur.

— lin. 20 seqq. Lectione *Αἴγιλα* ex Gen.[b] recepta etiam magis apparet haec a Philemone grammatico petita esse, ex quo Athen. XV, 652. E. sic: *Αἰγιλίδας φησὶν εἶναι τὰς καλλίστας ἰσχάδας. Αἴγιλα δ' εἶναι δῆμον τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ Αἰγίλου τινὸς ἥρωος ὠνομασμένον.* Recte igitur *φυλῆς* a Toupio ejectum, quam vocem tuituri Gavelius proposuit *δῆμος φυλῆς Ἀττικῆς ἀπό τινος ἥρωος*, Heringa Observ. Misc. IX p. 963 *ἀπό τινος ἐμφυλίου ἥρωος*, Meursius *δῆμος τ. Ἀ. φυλῆς *** ἀπό τ. ἥ.*, tribus nomen excidisse ratus, neque aliter Hamakerus *δῆμος τῆς Ἀττικῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς ἀπό τινος ἥρ. ὤν.* Dinonis *ἐν Περσικοῖς* locus de ficis Atticis extat Athen. IX, 652. B. Cum ultimis cf. Steph. Byz. s. v. *Αἰγιλιά*: *ἔστι καὶ νῆσος μεταξὺ Κρήτης καὶ Πελοποννήσου Αἴγιλα*, ubi *Αἴγιλα* ex Meinekii emendatione.

Vs. 151. 152, lin. 3. Eadem nominis *Κιναιθα* interpretatio legitur SchVet. V, 102, nisi quod ibi *ὄϊς* pro *αἴξ*. In sequente scholio Duebnerus proposuit *ἐκ τοῦ κισσός*, qui tum etiam *καὶ τοῦ αἰθὸς* scribere debebat. Sed rectius Hamakerus duas etymologias dari vidit.

— lin. 11. Etiam hic verba *μὴ ὁ τράγος*; quae partem paraphrasis continent, non tanquam lemma scribenda erant.

— lin. 12. „Hoc vult: utpote solis et *τῆς συννόμου στερουμέναις*. Minime scribendum *ὑμῶν*" Duebn. Hoc voluit Bastius.

Idyll. II.

P. 90, 8. Teste Wartono p. VI in initio hujus idyllii manu re-

centi in p. scriptum: τοῦτ' ἄνευ τῶν πνευματικῶν θεωριῶν ἔοικε τῷ τῶν Ἄισματι Ἀισμάτων (leg. Ἄισματι τῶν).

— lin. 10. „In numero erravit Triclinius; lege ρξς'." Adert.

Vs. 2, lin. 24 seqq. Bene Hemsterhusii ingenium perspexerat in vulgata lectione ὄνομα πόλεως ad perversum locum aberrasse, cujus judicium codices confirmarunt. Euphorionis fragmentum servavit etiam Stephanus Byz. s. v. Ἀλύβη cum pleniore titulo ἐν Ἀραῖς ἢ Ποτηριοκλέπτῃ. Ibi ὅστις μεν et μοῦνος, quae recte praetulit Meinekius; Toupio μοῦνον verum visum erat „quod mihi unicum erat argenteum poculum".

Vs. 3, lin. 5. λυποῦντα etiam Phav., ubi verba ante οὗτος extant.

— lin. 14. Locus apud Homerum nusquam legitur, solum θυέεσσι Il. ζ, 270. ι, 499.

Vs. 10, lin. 11. Haec de Pindaro Bergkius fr. 80 secundum vulgatam lectionem attulit (praeter Παρθενίων) nec varietate lectionis adnotata. Ex hac apparet ipsa poëtae verba agnoscenda esse, quae in hunc fere modum restitui posse videntur:

– ⏑ ἤτοι τῶν ἐραστᾶν οἱ μὲν ἄνδρες
εὔχοντ' ἀΐειν ἰαχᾶν Ἅλιον, αἱ δὲ γυναῖκες Σελάναν.

— lin. 16. Titulum Ἱππόλυτος Καλυπτόμενος tuentur Pollux IX, 50 et lemma Stobaei Flor. XII, 10 apud Schowium. Itaque recte καλυπτομένῳ praetulit Hamakerus, quum Toupius κατακαλυπτομένῳ, Wartonus alterum utrum probasset. Sequentia verba mihi corruptissima esse videntur, quanquam critici tacent, nisi quod Duebnerus primum ὅτι delendum esse suspicatur. Codicum ope initium restitui, cujus vulgata lectio haud dubie correctori debetur, deinde interpolationem indicavi, quae ob initium corruptum facta est. Menandri fragmentum Toupius ad Suid. s. v. ἴυγξ scripsit: ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης ἔχεις, quam correctionem Hamakerus confirmavit collata imitatione Philostrati Vit. Soph. p. 518 ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον σοφίας μετέχεις μέρος θεῶν. Et δὴ postea codices praebuerunt.

— lin. 4. „Additum hoc ob διάπυρος: nam (ut ait Empedocles) ἥλιος ὀξυβελής, ἀλλ' ἱλάειρα σελήνη. Hinc petatur exemplum verbi ἠπεδανόω apud H. Stephanum sine auctoritate positi; puto autem hoc loco intransitive dici, ut alia quaedam verba in όω." Duebn. Nos lenem medelam adhibere maluimus.

Vs. 11. 12, p. 94, 7. Apparet in voce καλὸν interpretationem ad ἄσυχα pertinentem latere. Scripsissem ἀκαλὸν vel ἦκαλον, si eas voces apud recentiores usurpatas scirem. Illud Hesychius et EtM.

Vs. 1. Φέρε ἀντὶ τοῦ ἔνεγκον et τὰ εἰς φιλίαν κινοῦντα φάρμακα. Y.[6]

Vs. 2. Adde glossam Ποτηριοκλέπτῃ ἢ Ποτηριογλύπτῃ 5., si Wartonus p. 200 vere de hac retulit. Quae potius est varia lectio.

Vs. 5. Eadem gl. in Y.[6]

Vs. 6. Ἔκρουσεν, ἄφιλος et αὐτοῦ. Y.[6]

Vs. 7. Τὰς κούφας, τὰς ἀβεβαίας. Y.[6]

Vs. 10. Διὰ τῶν ἐν πυρὶ κ. φ. etiam Y.[6]

44, 16, hoc EtM. 424, 16 per ἥσυχος interpretantur. In sequentibus Adertus sine idonea causa τροφὸν scribi jussit. Supplementum Σώφρων νερτέρων ex sequente scholio petitum.

— lin. 12. „Sophronis testimonium ad νερτέρων πρύτανιν pertinere arbitror, minime vero ad sequentia, quae mythica sunt et quantivis pretii, nullo modo in mimum ficta. De qua re nobis quidem graviter errare videtur eximius vir in Aglaophamo p. 1291." Duebn. Similiter senserat Hamakerus, qui καθὰ καὶ Σώφρων parenthesi includi jussit.

— lin. 16. Duebnerus praeterea αὕτη pro αὐτῆς scripsit, qua mutatione non opus. Ceterum forsitan ἐθὰς etiam verius sit quam ἠθάς.

— p. 95, 8. Kiesslingius proposuit φυλακίς. Cum φυλακὴ cf. Hesych. φυλάδα, ἡ Ἑκάτη, ubi Lobeckius Aglaoph. p. 545 aut φύλακα scribi jussit aut φυλακά; hoc probandum.

— lin. 9. Cf. διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἑκάτῃ κύνας apud Hesych. s. v. ἄγαλμα Ἑκάτης et Ἑκάτης ἄγαλμα. In Aristophanis fragmento pro λεπρόν, cujus interpretamentum λευκὸν esse collatis scholiis ad Id. I, 39—41 Toupius vidit, Bergkius sine causa λεπτὸν scripsit; κύων λεπρὸς est scaber, ein räudiger Hund.

— lin. 18. Hamakerus aut verba allegoricam significationem τῶν λαμπάδων declarantia perisse censet aut verba καὶ αἱ ἡ. λαμπ.. ante σημεῖον transponenda.

Vs. 13—16, p. 96, 2. Piccolos conjecit ἐνηρεῖσθαι, sed cf. EtM. 375, 48 ἔρμα — παρὰ τὸ ἐνῆρθαι et 303, 32 εἰρεσιώνη — ἀπὸ τοῦ τοῖς κλάδοις ἐνεῖρχθαι (ἐνῆρχθαι EtG. Sorb. et Anecdd. Ox. II, 436), τὰ ἐξ αὐτῆς κρεμάμενα, quorum locorum utrique ἐνεῖρθαι reddendum esse Sylburgius indicavit.

— lin. 5. Compositum διαπελάζω nihili est; grammaticus δασπλῆτις ex δυσπλῆτις factum voluisse videtur. Mox ἵνα ἔγκειται (quae justa conjunctivi forma) solennis dictio est de parte vocis compositae.

— lin. 14. Pro μέχρι τέλους Gailius ex p. (sic) affert μετὰ τοῦ τέλους, quod siglum sphalmate pro P. positum videtur.

— lin. 19. „Ignoro quem montem dicat." Duebn.

Vs. 17, lin. 7. Quae hic ex Gen.[b] accesserunt, ea potius ad vs. 28. 29 pertinere judicant Adertus et Duebnerus. Attamen recte etiam ad hunc versum apposita sunt, quippe quae iyngis descriptionem contineant quamvis falsam, cf. Tzetz. ad Lycophr. 310 de iynge: ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι κηρίνῳ τροχῷ συντήκουσιν αὐτὸ ἐπ' ἀνθράκων, et SchVet. vs. 30. 31. a nobis emendatum. Parum recte Adertus τοῦτο, quod ad ὄρνεον refertur, in τοῦτον mutavit commate ante hanc vocem posito. In sequentibus Adertus ante ἐπιλέγουσιν inseruit καί, ubi Duebnerus puncto distinguere satis habuit;

Vs. 11. Ἐπικαλοῦμαι et ἡσύχως. Y.[a]

Vs. 12. Ἣν τρομέουσι φοβοῦντες Y.[a], leg. φοβοῦνται, ut est in H. M. P.

nobis ὁ δὲ ab initio enuntiationis in ὅτε δὲ mutare placuit. *Εἰ τύχη*, quod Adertus in *ἂν τύχῃ* mutavit, Duebnerus interpretatur exempli causa, quo sensu *εἰ τύχοι* usitatum vid. Thesaur. VII p. 2562. Pro *ῥόμβος* Adertus scribi jussit *κηρὸς* vel *τροχός*, Duebnero illud probante. Nihil mutandum esse docet SchVet. vs. 30. 31.

— lin. 13. Pindari locus, quo spectatur, legitur Nem. IV, 35 *ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ*, qui in proxima lacuna perisse videtur. Nam ante Aristotelis commemorationem quaedam excidisse certum est, quum ea minime ad metaphoricam iyngis significationem pertineat. Verba Aristotelis sunt: *οἷον ἡ καλουμένη ἴυγξ. αὕτη δέ ἐστι μικρῷ μὲν μείζων σπίζης*. Ceterum lectio *περὶ ζῴων μορίων* homini non indocto debetur, qui hoc Aristotelis opus cognitum haberet; errorem primus notavit Heinsius p. 308. Pro *λέγων* Duebnerus proposuit *λέγει*, scilicet retenta supra vulgata lectione *καὶ Ἀριστοτέλης*.

— lin. 15. Pro *κίναιδος* Hemsterhusius voluit *κιναίδιον*, ut avis apud Hesych. Phot. Suid. et SchPlat. p. 121 vocatur. Neque tamen prototypon non tolerari posse videtur, unde homines cinaedi metaphorice dicti. In v. l. lege „*κινάδος* Gen.[b]" Proxima judicibus Kiesslingio et Duebnero spectant Latinam vocem motacillam, quae secundum Varr. L. L. V, 76 dicta est, quod semper caudam movet. Nisi potius *Ῥωμαῖοι* sunt Byzantini, cf. EtM. 513, 12 *κιγκλίς, ὄρνις λεγομένη πυκνὰ τὴν οὐρὰν κινοῦσα, ἣν ἐν τῇ συνηθείᾳ ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσιν*, Tzetz. Hist. 11, 577 *ἴυγξ, ἡ ὄρνις ἡ κιγκλίς, ἡ σείει τὸ οὐραῖον, ἥνπερ καὶ σεισοπύγιον καλοῦμεν φερωνύμως*, praeterea de Graeca voce *σεισοπυγὶς* vel *σεισοπύγιον* Phot. Suid. Hesych. s. v. *κίγκλος*, EtM. 268, 1 et Hesych. s. v. *διακίγκλισον*, SchAristid. p. 318. A., infra SchRec. et Scholl. V, 117. In proximis *τὸν αὐχένα*, quod hic ineptissimum, manavit ex loco Eupolidis in SchVet. I, 95—98.

— lin. 18. Supplevi *ἐπὶ Ἰοῖ* ex Photio s. v. *ἴυγξ*, ubi *καταφαρμάττουσα δὲ τὸν Δία ἐπὶ Ἰοῖ* (cod. *ἐπί τοι*, Suid. corrupte *ἐπὶ τοιούτοις*). Eodem sensu *φαρμάσσουσα τὸν Δία εἰς τὸν τῆς Ἰοῦς πόθον* SchPind. N. IV, 56, *φαρμακεύουσα τὸν Δία εἰς τὸν Ἰοῦς πόθον* SchLycophr. 310, *φαρμακεύουσα τὸν Δία πρὸς τὸν τῆς Ἰοῦς ἔρωτα* Nicephor. ad Synes. de Insomn. p. 360. Minus recte Kusterus ad Suid. l. l. pro *αὐτῇ* reponi jussit *τῇ Ἰοῖ*. „*Μεταβληθῆναι* corrigit Bentlejus ad Callim. p. 350 (p. 469 Ern.), quod quidem ut fiat non opus est." Hemsterh.

Vs. 19. 20, lin. 4. Recte Duebnerus vidit *ὦ ἐπίπονε* ad *δειλαία* pertinere, neque vero perspexit etiam sequentia ad eundem versum referenda esse, sed dubitari non posse existimavit, quin Geelius recte suspicatus sit scholiastam invenisse mendosam lectionem *καὶ τὶν ἔπι τέρμα τέτυκται*. Ad id, quod ex conj. scripsimus, cf. Aesch. Eum. 400 *ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς*.

Vs. 23—26, lin. 1. Futurum *ἀμαθυνεῖ* vel *ἀμαθυνῇ*, quo hoc scholium docente Gen.[b] pertinet, extat in a. p. 9.

Vs. 26. Leg. *ξηρανθῇ*, quod typotheta corrupit.

Vs. 28. 29, lin. 17. Ultima addita sunt postea quam per errorem Ἀρκαδίας scriptum esset.

Vs. 30. 31, lin. 6. De αἰόλου jure Duebnerus dubitavit. Quod scripsi ἑώλου est marcidi, mollis, quod epitheton Theocriteo χάλκεον oppositum. Deinde parum recte Kiesslingius πήνους scripsit, Hamakerus πηλοῦ, Duebnerus vero πηνίου proposuit, denique Geelius πήνου tutari conatus est collato Latino panus, ut sit glomus lanae. Verissime P. Gen.[b] πτηνοῦ; nam scholiasta describit instrumentum magicum e cera et ave iynge compositum, vid. supra ad vs. 17.

Vs. 33. 34, lin. 19. Valckenarii emendationem ῥ' Ἀδάμαντα Geelius probavit, contra quos Duebnerus „quod scholiastae tribui non potest. Quod olim recte de ἀδάμαντι Plutone traditum erat, Byzantini nostri de viro dictum mirati et textu decepti ad Rhadamanthum transtulerint." Particula ῥα sane hic ineptissima foret, sed emendatio Ἀδάμαντα necessaria, quam firmant ipsa scholia lin. 9. Ut corruptela stupido librario debeatur de Rhadamantho cogitanti, attamen ideo non est servanda.

— lin. 1. Duebnerus lemma καὶ τὸν ἐν Ἅιδῃ delendum judicat et ἀμείλικτον ad ἀδάμαντα Πλούτωνα referendum. Mihi potius scholium ad genuinam lectionem καὶ τὸν ἀναιδῆ pertinere videtur, quam Tayloro praeeunte restitui. Pluto ἀναιδὴς haud male intelligi poterat ἀμείλικτος, i. e. οὐκ αἰδούμενος τοὺς ἱκέτας, et versus Homericus ad illustrandum epitheton apponi. Nec minus deinceps olim scriptum fuisse videtur ἢ ἀναιδῆ ἀδάμαντα ἀκουστέον τὸν στερρότατον, quemadmodum Homericus λᾶας ἀναιδὴς secundum scholia et Hesychium est σκληρός.

— lin. 6. In Amst. δονεῖν editum probante Geelio, cui sequentia obscura visa. Duebnero judice homo ineptus adamantem infernum cepit de duro animo Delphidis, ut ἄλλο ipsi jam ad corpus referendum esset. Mihi potius corruptela esse visa, qua sublata nihil inepti residet. Corruptio sane inde nata, quod καὶ εἰ seqq. ad verba καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο pertinere viderentur.

—lin. 12. Verius lemma foret τὺ δ' Ἄρτ. καὶ τὸν ἐν ᾅδα.

Vs. 35. 36, lin. 9. Proposuerunt praeterea ἔπαιον Coraes ad Plutarch. II p. 468, ἤπειγον Kiesslingius, ἐπῇδον „fecerunt accinere" Heynius ad Apollod. probante Geelio, ἐπήχουν Hemsterhusius. Praetuli Reinesianum ἐπῆγον h. e. adhibebant; nescio tamen an verius sit ἐπῆρον irritabant, cf. χαλκὸν ἤγειρον Callim. fr. 306. Vulgata dictio esset ἔκρουον.

Vs. 38—41, lin. 7. In v. l. restitue „εἶμες 4." pro „εἶμες 23.", quanquam dubito an ea lectio recte ex cod. 4. repetita sit.

— lin. 11. „Recentioribus πόρνη nonnunquam dicebatur μαινάς." Duebn., cf. Herodian. Epim. p. 83 μαινάς, ἡ πόρνη καὶ κλίνεται μαινάδος, de quo vocis usu L. Dindorfius in Thesauro non debebat dubitare.

Vs. 43, lin. 18. Μέχρι τρίτου, quod reposui, et in Gl. ad h. l. legitur et ab interprete pro ἐς τρὶς positum est in SchRec. et

Gl. ad I, 25. In fine Kiesslingius Wartonianum τοῦ τρίου mutavit in τοῦ τρίτου; mihi τοῦ τρεῖς genuinum visum collato scholio praecedente et adjuvante Stephani lectione, quanquam hic e codice suo parum anxie retulisse videtur.

Vs. 45. 46, lin. 10. „Delendum οὐκ in hoc recentium magistrorum additamento, quorum imperitiae debetur etiam ἡ μετ. Νάξος.“ Duebn. Nos aliter transponendo et corrigendo locum turbatum in genuinam formam restituere conati sumus. Apud Stephanum Byz., qui fere easdem insulas Dias enumerat, ἡ πρὸς Μιλήτῳ haud dubie eadem est quae hic ἡ περὶ Μῆλον. E Stephano scholium corrigendum esse censuit Geelius, contra ex scholio apud illum Μήλῳ reposuerunt Berkelius, Holstenius, Meinekius.

Vs. 48. 49, lin. 16 seqq. Scholium partim manavit ex Aristot. H. A. VI, 22, cf. Aelian. N. A. XIV, 18. Ultima male adhaerent, quae ex sequente scholio accesserunt, nisi quod Theophrastus temere additus esse videtur propter frequentem cum Aristotele conjunctionem.

Vs. 51. 52, lin. 11. Geelius proposuit καὶ διφθόγγῳ γράφεται ει. Frequens apud grammaticos δίφθογγον γράφειν i. q. διφθογγογραφεῖν.

Vs. 58, lin. 6. Ad δύσκερκος, quod reposui, cf. SchNicand. Th. 818 de salamandra: ἔστι δὲ τὸ ζῷον ὅμοιον σαύρᾳ, τετράπουν, βραχύκερκον. Aliis σαύρα et σαλαμάνδρα eadem animalia, ut Nicand. Al. 551, Theophr. fr. 6, 1, 15, et in ipso loco Theocriteo salamandram intelligendam esse apparet ex Dioscor. 2, 67. 77, ubi refertur ex hac medicamentum fieri exitiale.

Vs. 59—62, lin. 11. Gailius tacite correxit ζύμωσον καί, quod Duebnerus dubitans servavit. Ultima, quae Duebnerus fatetur se non expedire, Gailius tacite mutaverat in ἐφαπλοῦσα τὰ Δέλφιδος ὀστέα πάσσω. Ut verba corruptissima correximus, retrospiciunt ad vs. 21.

— lin. 17. Verba καθὸ πρότερον Duebnerus existimat glossam esse vocis καθυπέρτερον in lectione φιλίας cum sequentibus junctae; mihi potius ex dittographia orta videntur.

— lin. 3. „Post ἃς (pro ἕως acceptum) ἔτι hi magistri distinxerunt et tanquam ellipticam phrasin explicant.“ Duebn. Hoc certe apparet scholiastam ἃς pro ἕως accepisse et verbum supplevisse, quod ei vix videtur in mentem venire potuisse, si sequentem versum legisset, qui deest in optimo codice k.

Vs. 66—68, lin. 10. Meinekius p. 82 praeterea legendum censuit ἐπικαλοῦνται τ. Ἀ. ἀξιοῦσθαι συγγνώμης ὅτι διεκορήθησαν, Duebnerus potius ⟨εἰώθασιν⟩ ἐπικαλεῖσθαι.

— lin. 21. Λέαινα ἐπομπεύετο, quod extat in M., propter antecedens medium jam Koehlerus postulaverat, probaverunt Geelius et Duebnerus. Quum utrumque recte dicatur, mihi activum verius videtur, quia haec cum antecedente parenthesi minus arcte conjuncta sunt quam cum prioribus, ubi συνεπόμπευε. In sequenti scholio quid sit ὠψίκευε, cum Duebnero ignoro.

Vs. 76—80, lin. 6. Duebnero judice τοῖς ἦν lemma est sequentium τὸ δὲ τοῖς κτλ.; idem ante λιπόντων lacunam statuere videtur. Mihi potius verba τοῖς ἦν ita corrigere visum, ut hoc scholium praecedenti obloqueretur, cujus auctorem apparet post γυμνασίοιο incidisse. Initium scholii respicit ad vs. 51.

— lin. 12. In varia lectione εἰς τὰ Λύκωνος, quae jam ex Gen.[b] comparet, adverbium Sicelioticum ὧς, ubi latere videtur. Duebnerus proposuerat γρ. ἅ τε Λύκωνος.

Vs. 82—85, lin. 17. Ὡς εἶδον αὐτίκα. ἐπίτασιν ἔχει τὸ ὡς ἐν τούτοις. *Y.[6], deinde περισσῶς . . . ἀθλίας. Y.[6] mg.

— lin. 2. Vocem ὁμοῦ, quam Bastius et Geelius tentaverunt, recte interpretatur Duebnerus: „dixit jungenda esse duo vocabula interjecto οἴκαδε separata." Cf. SchRec. V, 78. 79., VII, 47. 48.

— lin. 6. Rectissime in Gen.[b] lemma ἐξάλαξε praefixum, i. e. ἐξάλλαξε; nam huic, non vulgatae lectioni ἐξαλάπαξε convenit interpretatio ἐκτὸς φροντίδος καὶ γνώμης ἐποίησε. Minus apparet de διέσυρεν vel διέφθειρεν; illud tamen genuinum videtur simili sensu dictum ac Latinum distrahere; cujus loco διέφθειρεν scriptum, quum in lemmate ἐξαλάπαξε positum esset. Locum de varia lectione Heinsius scribi jussit γρ. καὶ ἐξάλλαξεν, ἵν' ᾖ ἐξήλλαξεν, Duebnerus „ἐξηλλοίωσε fortasse scriptum erat, sequente alio aoristo in quem aberraverit librarius." Mihi ἐξήλησε, quod Geelius frustra tanquam Graecobarbarum tueri conatus est, facillime in ἐξήρησε, recentem verbi ἐξαιρέω aoristum, mutari posse visum; ea vero interpretatio ad lectionem ἐξαλάπαξε pertinet, cujus loco ἐξάλαξε positum, quum illa lemma occupasset.

— lin. 8. De λάπαθον vel λάπαθος, fossa, praeter ea quae in Thesaur. V p. 109 congesta sunt, cf. indicante Duebnero SchB. Hom. Il. E, 166 Ἀθηναῖοι τὰ κενώματα λάπαθα καλοῦσιν (cod. ἀλάπαθα).

Vs. 88—92, p. 116, 4. Dialectus vocis μάλινα docet non solum Σκυθικὸν ξύλον, sed etiam τούτῳ δὲ seqq. ad Sapphonem referenda esse, id quod Sapphicorum editores fugit. Quae in hanc fere formam restitui possunt:

— ⏑ – Σκύθικον ξύλον,
τῷ βάπτοισί τε τήρια
ποΐεισι δὲ μάλινα
ξανθίσδοισί τε ταὶς τρίχας.

In sequentibus ὑπώπια etiam Toupius et Hemsterhusius, ille collato Dioscoride IV, 157. Geelius praeterea conferri jubet Sal-

---

Vs. 73. Glossa in E. N. ad sphalma ὠμάρτευ pertinere videtur.

Vs. 74, lin. 10. Miram glossam ὀξὺ ἱμάτιον Duebnerus suspicatur syllabae ξυ in ξυστίδα originem debere.

Vs. 83. Ἐφθείρετο, ἐρρεῖτο. Y.[6]

Vs. 89. Ἔρρευν ἀντὶ τοῦ ἔπιπτον et μόνα ὑπόλοιπα. Y.[6] *

Vs. 92. Ἀλλ' ἦν οὐδεμία ἀνάπαυσις. Y.[6]

masium Plin. Exercitt. p. 819, a. E. In Asclepiadis verbis Geelio quaedam deesse videntur.

Vs. 94—98, lin. 12. Scholium etiam in *Y.[6] sine ἤγουν et εἰς αὐτὸν et cum ὅλως pro διόλου.

Vs. 102—107, lin. 3. Nihil tale apud Homerum legitur praeter γήραος οὐδόν. Duebnero ὑπὲρ ex lemmate intrusum videtur.

Vs. 108. 109, lin. 21 seqq. Scholii verba inde a κυρίως ad κνυζεῦνται pertinere, non ad φωνεῦντα, Jacobsius et Duebnerus intellexerunt, de reliquis parum probabiliter disputantes. Ipse ab initio quaedam supplevi, ut ὁμοίως haberet quo referretur; deinde spuria judicavi, quae de avibus ex SchVet. VI, 30 huc male translata sunt, ubi quum item de κνυζᾶσθαι agatur, praeterea leguntur lin. 14. τὸ δὲ ῥύγχος καταχρηστικῶς ἐπὶ τῆς κυνὸς νῦν λέγεται, κυρίως γὰρ ἐπὶ ὀρνέων. Sequens scholium potius ad lectionem κνυζεῦντα pertinet.

Vs. 110, lin. 9. Nihil aliunde de hac vocis δαγὺς significatione (κόσμος γυναικῶν) constat; quare vix dubito quin haec potius ad pravam lectionem παγίδι in w. 23. pr. pertineant et ultima πεπηγὼς ἐπ᾽ αὐτὴν etymologiam contineant. Conferendus Phrynichus Bekkeri p. 18, 22: αἱ τῶν γυναικῶν παγίδες: τοὺς κόσμους καὶ τὰς ἐσθῆτας, αἷς χρῶνται αἱ γυναῖκες καλλωπιζόμεναι, παγίδας εἶπεν Ἀριστοφάνης. Qua interpretatione male intellecta scholiasta παγίδα tanquam alicujus ornamenti muliebris propriam appellationem accepit. Pro ἐγκάρδιος L. Dindorfius in Thesauro III p. 57. C. praefert lectionem ἐγκάρσιος „ut redimiculum significetur caput muliebre oblique ambiens". Geelius mavult ἐπικάρδιος, ut significetur illud monile e collo in pectus dependere. Neutrum probabile et aliud quid latere videtur, forsitan ἐγκόρσιος, ut hic ornatus temporibus adaptatus dicatur. Interpretationes κρύσταλλος et κρύος in sequente scholio et Gll., quas Duebnerus ex vs. 106 fictas existimat, etiam certius ad lectionem παγίδι referendae sunt. Eodem etiam interpretatio στήλη facilius referri posse videtur quam ad δαγύς. Contra interpretatio εἴδωλον originem traxerit e permutatis δαγὺς et Δαγών, cf. Suid. Δαγών, εἴδωλον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων θεραπευόμενον. Quid de interpretatione ἀπεικόνισμα Ἀφροδίτης judicem nescio. Neque enim Aderti suspicio probabilis videtur: „imaguncula forsitan, quam Veneri nupturae consecrabant virgines, cf. Pers. Sat. 2, 70 nempe hoc, quod Veneri donatae a virgine pupae."

Vs. 114—117, lin. 8 seqq. Hoc scholium et sequens agnoscunt lectionem ἤ με παρῆμεν. „Recte hic ἐκάλεσας, quanquam ἐκέλευσας in sch. seq., cf. Gl." (ubi codices utrumque praebent) Duebn. Nisi forte olim scriptum fuit ἐκέλευσας δηλονότι ἢ ἐκάλε-

---

Vs. 98. Non recte siglum 23. pro 4. posui, quanquam vereor ne hoc siglum errore positum sit, fortasse pro 7. Eadem gl. in Y.[6]

Vs. 107. Ἔρρει et δρόσοις ὑγραῖς. Y.[6]

Vs. 110. Glossa κρυστάλλῳ et in 4.[1] et in 23.[3] extat.

σας ἀπὸ κοινοῦ. Qui enim ἤ με παρῆμεν legebant, aut audacius ἐκέλευσας suppleri volebant aut ex καλέσασα repetebant ἐκάλεσας figura ἀπὸ κοινοῦ usi.

Vs. 118. 119, lin. 5. Πρότερον Geelio corruptum visum; Duebnerus in hoc vel πρότερος Byzantinam dicendi formam esse suspicatur. Ipse interpretationem vocis αὐτίκα desidero.

Vs. 120, lin. 10 seqq. „Expulsa interpolatione haec ita scribenda sunt: καθὸ ὑπὸ Ἀφρ. διδ. τῷ Ἱππ. μῆλα ἐκ Διονύσου εἰς ἔρωτα τὴν Ἀτ. ἐκίνησεν. Interrupta haec vel parenthesi vel glossa tali: ἐκ Διονύσου, ⟨ἤγουν οἷς στεφανοῦται ὁ θεός⟩.“ Duebn. Ipse probabiliora restituisse mihi videor. Philetae versus Casaubonus Lectt. p. 248 dicit se ita scriptos invenisse (certe non in Gen.): μᾶλα φέρων κόλποισι, τά οἵ ποτε Κύπρις ἑλοῖσα | δῶρα Διωνύσου δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.

Vs. 121. 122, lin. 2. Ignoratur Olympionicus historicus, quem Duebnerus optime propulit de Eratosthenis opere ad Mülleri Fragm. Chronol. p. 203. 204 ablegans. In fine Duebnerus suspicatur ἀχεροντίδα vel plura excidisse. Vulgo sequens scholium adhaerebat.

Vs. 124—128, lin. 5. Non recte Adertus καὶ τοῦτο scribi jubet; nam haec ad verba τάδ᾽ (vel τὰ δ᾽) ἧς φίλα pertinent. Scholiasta τὰ δ᾽ ἧς . . . . καλεῦμαι pro parenthesi habuit.

Vs. 130. 131, lin. 11. Scholium etiam in Y.[6] extat, ubi recte ἐρρύσω.

Vs. 142. 143, lin. 1. Duebnerus legi jubet διὰ δὲ ταῦτα; at hoc dici videtur, verba ἐψιθυρίζομες ἀδὺ similiter concubitum significare. Geelius ὅτι in ὡς mutari jussit, de sententia scholii incertus.

Vs. 144—152, p. 128, 13. Adertus conjecit τῷ γὰρ ἐρωμένῳ ὁ ἐρασθείς, Piccolos διὰ γὰρ τὸν ἐρώμενον ὁ ἐρ. Nec probo quod Adertus ἔβαλεν in ἔλειβεν mutari jussit; scholiasta enim de cottabo cogitasse videtur, cf. Athen. XV, 668. B. τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο, ἀφιέντες ἐπ᾽ αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσάβους. Idem Adertus rariorem usum vocis δαιτυμὼν notavit.

— lin. 18. Ex hominis stupidissimi interpretatione, qui ἐπεχεῖτο ad ἐπέχειν revocabat, hoc certe discitur, eum ἀκράτως legisse, quod pro adverbio venditat.

Vs. 154—156, lin. 9. Contulit Albertus EtM. 623, 2 ὄλπις — παρὰ τὸ οἱονεὶ ἐλαιόπιν τινὰ εἶναι διὰ τὸ δι᾽ αὐτῆς ὀπιπεύεσθαι

Vs. 122, lin. 29. „Fuerit in archetypo codicis H. ταινίοις superposita αι correctione.“ Duebn. Potius αἰτάνιον apud recentiores Graecos est μίτρα, vid. Ducang. et Thesaur., add. EtG. 11, 4 ἀειτάνιν: διὰ τὸ ἀεὶ τανύεσθαι.

Vs. 127. Ἀπωθεῖσθε, ἀπεπέμπεσθε etiam Y.[6]

Vs. 133. Ὥσπερ εἰμί. Y.[6]

Vs. 140. Ἐμαλακίζετο. Y.[6]

Vs. 154. Ἡ φίλη. Y.[6]

Vs. 158. Τέρψιν αὐτῷ ἐμποιοῦν item Y.[6]

ἔλαιον, quibus in cod. Par. additum ὅ ἐστιν ἐπιτηρεῖσθαι καὶ διαφυλάττεσθαι τὸ ἔλαιον (cf. Phot. ὀπιπεύειν, ἐπιτηρεῖν), tum Suid. ὄλπη, ἡ λήκυθος, οἱονεὶ ἐλαιόπη τις οὖσα διὰ τὸ δι᾽ αὐτῆς ὀπιπτεύεσθαι τὸ ἔλαιον.

Idyll. III.

Vs. 1. 2, p. 132, 14. Ἐν τῷ Αἴγωνι sc. εἰδυλλίῳ; quartum intellige, quod etiam apud Phileticum Aegona inscriptum. Duebnerus infelicius conjecit τινὰ ἐν τῇ Κρότωνι, ὃν κτλ.

— lin. 15. „Ἀγρῶος et ἀγροῖος Byzantinis in usu fuisse videtur; alterum certe saepe in codicibus pro ἀγρεῖος et ἄγριος. Non aptum, quod posuit Gaisf. ex Bar., τῆς ἀγροικίας." Duebn. Verior scriptura ἀγρῷος.

— lin. 22. Ex emendatione nostra scholiasta hoc dicit, secundum quosdam Τίτυρος hic non minus viri nomen esse quam Σιληνὸς (vel Σειληνός, nam utraque forma proba) nomen fuerit historici illius Calactini. Similiter infra in SchRec. lin. 17. comparatur nomen proprium Σάτυρος. Vulgatam non intelligo, neque tenebras disjecit Duebneri adnotatio: „non probavit igitur hic grammaticus aut non novit conjecturam ex Amaryllidis nomine in Id. IV. ductam."

Vs. 3, lin. 27. Haec manaverunt ex EtM. 345, 48 ἐνύπνιον — ὀνοματικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως — θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ονειρος (Hom. Il. β, 46). Ceterum in Var. Lect. linearum numeros 25. 26. 28. 29. muta in 24. 25. 27. 28.

Vs. 4, lin. 9. Traditum ἡμιτομίαν contra Heraldi conjecturam (Advers. I c. 7) ἢ μὴ τομίαν, quam probavit Geelius, recte tuitus erat Heinsius Lectt. p. 316 eam interpretationem ad lectionem ἐνόρχαν pertinere statuens: „utramque vocem habes apud eos magistros, qui collegerunt vocabula τὰ πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως τονούμενα. quod auctores illi ex Theocriti glossatoribus sine ullo dubio compilarunt." (Cf. Thesaur. ἐνόρχης, qui unicum testiculum habet. Cyrill.) Idem Heinsius Virgilium suspicatur apud Theocritum ἐνόρχαν legisse, quippe qui in imitatione loci caprum posuerit, quum auctore Varrone is demum Latine caper dicatur, qui excastratus est, ut tradit Gellius IX, 9 Virgilii interpretationem vituperans, unde apparet ipsum ἐνόρχαν legisse et de testiculato cepisse.

Vs. 5, lin. 15. Λάγνον judice Duebnero potius ad ἐνόρχαν quam ad κνάκωνα pertinet.

Vs. 6, lin. 3. Ὁ ἀστεῖά τινα λέγων, ut Gaisf. tanquam ex codice edidit, etiam Geelii ingenium invenerat.

Vs. 7, lin. 10. „Δριμύλος in veteribus plus auctoritatis habet quam Ἑρμύλος." Duebn.

Vs. 8—11, lin. 12. Διὰ τὸ σιμὸς supra in SchVet. vs. 1. 2, p. 132, 17. correxerat Meinekius; ex eodem scholio supplevi κωμάζειν.

— lin. 16. „Notatio (de ἠνὶ) fortasse non negligenda, quum

multa Dores aspero aut digammo pronuntiaverint; cetera falsa esse constat." Duebn.

Vs. 12, lin. 21. In his latet v. l. ἐμὶν pro ἐμόν, quae in pessima librorum familia extat.

Vs. 13, lin. 4. Ex Charone Lampsaceno haec narratio traditur SchApoll. 2, 477, cf. Tzetz. ad Lycophr. 480; „de Cnido et Nino non vidi apud alios qui haec referunt" Duebn.

— lin. 9. Geelius proposuit ὅτι ἂν ἐθέλῃ, et ὅτι βούλοιτο legitur in SchApoll.

Vs. 14, lin. 20. Reinesius voluerat βλῆχνον; de variis vocis formis vid. Thesaur.

Vs. 18, lin. 10. Duebnerus intellexit ἔπος ex *ΑΙΠΟΣ*, hoc vero ex *ΛΙΠΟΣ* corruptum esse.

Vs. 21—23, lin. 6. „*Τριακοντάφυλλον* rosa est apud Graecos recentiores, vid. Cang. Gloss. in voce *τριάντα.*" Geel.

Vs. 25. 26, lin. 22 seqq. Cf. Gregor. 103 *βαίτην τὴν διφθέραν λέγουσι*, tum 104 *ὄλπις λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ ἁλιεύς, ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἀγρεύων ἰχθῦς. ἀπὸ τοῦ λέπω λεπὶς καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε ἐλπὶς καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο ὄλπις.* Hinc scholium supplevi.

Vs. 28. 29, p. 142, 18. Duebnerus, neutris cum *βοτάνη* junctis jure offensus locum ex GlM. sic supplendum esse suspicatur: ⟨*τὸ τῆς τήλεως φύλλον*⟩ —*βοτάνη δέ ἐστιν — ἐν τῇ πλήξει φωνοῦν.* Uterque scholiasta Genevensis docet pro *βοτάνη* neutrum aliquod restituendum esse, aut *βότανον* ex Gen.[a] aut *βοτάνιον* vel potius novitiam formam *βοτάνιν*, de quo genere vid. Lobeck. Proleg. Pathol. p. 501. Forsitan etiam supra lin. 11. pro *βοτάνιν ἑτέραν*, ut est in Call., rectius scribatur *βοτάνιν ἕτερον* quam *βοτάνην ἑτέραν*, ut primum in Brub. editum. Pro vulg. *βοτάνη* propter additum *ἄβροχον* item neutrum *βότανον* ex Gen.[b] restitui p. 363, 7.

— lin. 23. Geelius, qui verissime *δοχμῆς* restituit, *δοχμὴν σπιθαμιαίαν* dictam putat, ut a *δοχμῇ* proprie sic dicta distinguatur; nonnullis enim *δοχμὴν* et *σπιθαμὴν* synonyma fuisse. Aut pro *σπιθαμιαίας* scribendum censet *ἢ σπιθαμῆς* vel *σπιθαμιαίους* vel *σπιθαμιαῖα δέ.* Mediam conjecturam firmavit Gen.[a] Attamen necessarium visum voculam *καὶ* interserere, i. e. atque adeo.

— p. 143, 10. Piccolos praeterea pro *κατὰ* voluit *ἐπί*; sed *κατὰ τὸν ἀντίχειρα* aeque legitur de eadem re SchVet. XI, 57.

Vs. 30, lin. 15. Initium scholii Geelius fatetur se non intelligere; quam nos indicavimus lacunam, ea in hunc fere modum explenda est: *τοὺς δακτύλους καλεῖ μεταφορικῶς* ⟨*πῆχυν· κυρίως γὰρ πῆχυς τὸ*⟩ *ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος*, cf. Suid. *πῆχυς, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἔκταμα.*

Vs. 32, lin. 15. Adertus proposuit *παραπορευομένη θερισταῖς ἢ ἡ ἔριθος.* Mihi *θεὸς* potius dittographia esse videtur pro *ἔριθος.*

Vs. 35, lin. 2. Quum editor Brubachianae recte perspexisset

Vs. 17 et 18. Hos numeros restitue pro 18. et 17.
Vs. 29. Sphalma *φίλον* pro *φύλλον* extat in E.

verba ἀπὸ τοῦ ἔριθος ad ἐριθακὶς pertinere, non debebat ab illis ἡ ἀκόλουθος revellere, quae interpretatio melius voci ἔριθος quam παραιβάτις convenit. *Μισθώτρια* aequo jure ad ἔριθος et ad derivatum inde ἐριθακὶς (ut in Gl.) referri potest. Ut locum constituimus, scholiasta hoc dicit vocem ἐριθακὶς ab ἔριθος i. e. ἀκόλουθος vel μισθώτρια derivatam aut appellativum esse hypocoristicum aut nomen proprium.

— lin. 4. Geelius conjecit ἐφ' οὗ, quod jam in Brub. mg. propositum. At quum avis potius ἐρίθακος appelletur, alia medela quaerenda erat.

Vs. 40—42, lin. 4. „Secundum alios est ὁ *Μεγαρέως Ἱππομένης*, et sic fort. scribendum." Duebn.

— lin. 9 et 22. Vulgatum in altero loco παραγενόμενος τῷ δρόμῳ Geelius interpretatur „quum ad cursus certamen se obtulisset", Duebnerus legi jubet γενόμενος περὶ τὸν δρόμον. Sententia loci potius προγενόμενος τῷ δρόμῳ postulare visa est, h. e. quum praecucurrisset, cf. quod mala εἰς τοὐπίσω jecisse dicitur. Hinc etiam priorem locum geminum supplevi. Quae in scholio sequente lin. 7. illorum loco leguntur ἀνύων τὸν δρόμον, corrigenti Triclinio deberi videntur.

P. 147, 14. In antiquissimis editionibus verba οἱ δὲ οὕτως utrimque puncta majora habent, ut ambiguum sit, utrum cum praecedentibus an cum sequentibus arctius jungenda sint. Inde a Xyl. post οὕτως colon minus positum est; ipse ita edidi, ut οὕτως aliam interpretationem voculae ὡς contineat. Nunc vero mallem me vulgatam rationem sequutum illa in hunc modum ad SchRec. lin. 18. traxisse: [οἱ δὲ οὕτως·] οὕτως ὡς εἶδε κτλ. Verba scholio praefixa „alii vero sic sc. interpretantur" Calliergo deberi apparet.

— lin. 18. Duebnerus verbis ἐπ' αὐτοῖς offensus est, quae vulgo sine distinctione cum ὡς juncta erant. Offensionem parenthesi indicata sustuli.

Vs. 43—45, p. 148, col. II, lin. 4. Codicibus haec tenentibus adde Q. Verba τὰς βοῦς αὐτῷ secundum Duebneri adnotationem in P. deesse videntur.

— lin. 28. Duebnerus probavit ἐκτέμνοντι absolute positum, ut est in P. Gen.[b], quanquam concedens Eustathium in integrioribus scholiis ζῷα invenisse. Attamen hoc etiam in his scholiis (quibus apparet non fere pleniora fuisse, quae Eustathius legit) recte reponi maxime intelligitur ex ξύλα in M. Gen.[a], quod ex ipso ζῷα corruptum esse certum videtur.

— p. 149, 22. Rectissime Jacobsius pro edito loco potius apricum requirit vel, ut est in narratione apud SchApoll. I, 118, σύνδενδρον, sed pedes ἀσκίους relinquentem. Quare ὑψηλῷ mutavi in ψιλῷ.

Vs. 46—48, p. 151, 4. Ante verba ἄνευ seqq., quae vulgo praecedentibus sine distinctione adhaerent, lemma excidisse docet Gl4. γρ. ἄτερ μαλοιο, ατερ τοῦ συγκαθεύδειν, qua etiam ἄνευ,

quanquam inepte dictum, confirmari Duebnerus indicavit. Idem Geelii conjecturam ἀντὶ τοῦ συγκ., quum hic vocis ποιεῖν interpretationem inesse voluisset, ita probavit ut οὐκ ἄτερ μαζοῦ τιθέναι dicatur esse συγκαθεύδειν καὶ προστερνίζεσθαι. Ipse obscuriorem interpretationem relinquendam censui.

Vs. 49—51, lin. 3. Ἀθάνατον jam Toupius scribi jusserat collato Zenobio III, 76, ubi de Endymione: ὁ δὲ αἱρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθάνατος. In SchApoll. IV, 57, ubi quaedam cum his scholiis congruunt, ex Epimenide refertur αἰτήσασθαι διαπαντὸς καθεύδειν.

Vs. 52, lin. 17. Haec Duebnerus fatetur se non intelligere; mirum sane si quisquam κεφάλαν in penultima acuebat, nec minus mirum quod is Nicander fuisse fertur. Attamen conferenda sunt pauca barytonesis Doricae exempla, quae attuli Dial. Dor. p. 27. O. Schneiderus ad Nicand. p. 135 dubitat de Geelii supplemento et interpretatione, quod Herodianus π. μ. λ. p. 39, 1 nihil de tali tonosi vocis κεφαλὴ moneat, qui omittere non soleat, si quae dictiones solitariae apud unum alterumve scriptorem in ordinem redactae inveniebantur. Saltem pro Nicandro, a cujus studiis talis observatio prosodica aliena sit, alius grammatici nomen reponendum censet, ut Amaranti, nisi potius post Νίκανδρος quaedam exciderint. Volkmannus de Nicandro p. 17 Νικάνωρ restitui jusserat. Ceterum de prosodia κεφάλα dubitandi in Herodiani silentio nihil causae esse videtur, nisi forte propter idem etiam ab Aeolibus illam barytonesin temere abjudicaveris.

Vs. 54, lin. 10. „Τὸ ἐπίλακκον μέρος est pars illa concava, quae collo subjacet. Graeci antiquiores σφαγήν, Hypatus sive Georgius Sanginaticius de Part. Corp. Hum. p. 148 σφαγή, ὁ λάκκος τοῦ τραχήλου." Toup.

Idyll. IV.

Vs. 6, lin. 2. Aristot. fr. 262. Muell.

Vs. 7, lin. 21. De rariore constructione verbi ἀλείφεσθαι cum accusativo cf. SchArist. Eq. 580 ἔλαιον ἀληλιμμένοις.

— lin. 3. Probari posset καλλιστῷ per abbreviationem hypocoristicam pro καλλιστέφανος positum; attamen lectio καλλιστέως in P. indicante Duebnero docet illud ex compendio male intellecto natum esse. Apud Aristotelem de oleastro καλλιστεφάνῳ haec leguntur: ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν, σταδίους ξ' τοῦ ποταμοῦ ἀπέχουσα (SchAristoph. Pl. 586, ubi Aristotelis locus repetitur, pro ποταμοῦ est ἱεροῦ, apud Suidam s. v. κοτίνου στεφάνῳ desunt σταδίους . . . ἀπέχουσα). Hinc Hemsterhusius ad Plut. 586, qui Aristoteli παρὰ τὴν Ἔλισσαν aut π. τὸν Ἐλίσσονα vel Ἐλίσσοντα et σταδίους ἓξ reddi jussit, in scholio Theocriteo, cui ὀκτὼ relinquit, suppleri vult ἥτις ⟨Ἐλίσσης⟩ ἀπέχει vel Ἐλίσσοντος vel etiam Ἀλφειοῦ. Attamen ἐλαίαν καλλιστέφανον, unde victoribus coronae dabantur, Olympiae fuisse ipse Aristoteles testatur (cf. SchPind. Ol. III, 60. VIII, 12), cujus locum in ipsa Alti vel potius

proxime eam quaerendum esse apparet ex Pausaniae descriptione V, 15, 3 quamvis obscura; quare Elisonis vel Elisae commemoratio aliena est, qui fluvius secundum Strabonem VIII p. 338 in Elidis *κοίλης* et Pisatidis confiniis erat. Neque magis intelligo quomodo Dindorfius ad SchArist. p. 572 ab Aristotele Helissontem Arcadicum, qui in Alpheum influit Paus. V, 7, 1, nominatum existimet. Deinde Aristoteli pro *τοῦ ποταμοῦ ἀπέχουσα*, quod cum praecedentibus *παρὰ τὸν — ποταμὸν* male coit, ex SchArist. restituendum videtur *τοῦ ἱεροῦ ἀπέχουσα*. Jam vero apparet primum nomen fluvii *Ἰλισσὸν* (apud Suidam *Εἴλισσὸν* V., *Ἐλισσὸν* *V.) falsissimum esse, quod ab interpolatore pessime intrusum videtur, qui non intelligeret *ποταμὸν* intelligendum esse Alpheum, cujus nomen in descriptione ad Olympiam pertinente recte omitti poterat. Deinde dubitari non potest quin intervallum octo stadiorum ab SchTheocr. indicatum aeque falsum sit ac sexaginta stadiorum apud Aristotelem. Attamen, quum Olympiae topographia etiamnunc obscurissima sit, certiorem aliquam conjecturam proferre non audeo.

— lin. 6. „An *οὐ καλῶς*? sed est potius (nam *οὐκ εὖ* dici solet) epicrisis truncata.“ Duebn.

Vs. 10, lin. 8. Hoc scholium ex ultimo ad h. v., quod in k. hunc ipsum locum occupat, pessime corruptum est. In sequenti scholio, quod codicum ope in veriorem formam restituimus, *ἐντεῦθεν* est interpretatio verae lectionis *τουτόθε*. Verba *αὐτὸν τὸν καρπὸν* intellige nihil aliud nisi fructum.

— lin. 13 seqq. Lectioni *λέγει δὲ* favet etiam superius scholium lin. 9., ubi *δὲ — φησιν*. Ceterum scholium etiamnunc emendatore eget. In codicis k. corrupta lectione *κρέως αισχεῖν* latere videtur *κρέως ἔσθειν* vel *ἐσθίειν*; deinde pro *ἀρχαῖοι* malim *ἀθληταὶ* nec scio an *οἱ ἀθληταὶ* quod supra lin. 8. (quod scholium in k. proxime antecedit) in k. Gen.[b] abundat, hinc aberraverit. Duebnerus initio scholii abjecto post *ἠγωνίζετο* reliqua sequi jubet hoc sensu: *μῆλα* de pomis potius intellige; *οἱ γὰρ ἀρχαῖοι* etc. — „Verba Homeri sunt de hieme. Vult igitur scholiasta poëtae *μῆλα* esse *πάντα τὰ θρέμματα*, quia omnibus illis, non solis ovibus, hiems gravis est.“ Geel.

Vs. 13. Verba in *4. *5. inserta ad alteram interpretationem pertinent, quae sic restitui potest: *ὡς σκαιὸν εὗρον τὸν βουκόλον, τὸν Κορύδωνα.* Ceterum scholii initium justam verborum constructionem significat.

Vs. 15. Jacobsius transponi jussit *πορεύεσθαι ἤγουν στείχεσθαι*, ut origo vocis *πόρτις* magis appareret; medii *στείχεσθαι* tum formam tum significationem Geelius ad Graecobarbara refert. Duebnerus, genitivos singulares *τῆς ἀκμαζούσης* etc. magis probans, verba *τοὺς ταύρους στείχεσθαι* corrupta putat. Ipse aliter judicavi. Hoc enim mihi satis certum videtur, *στείχεσθαι* ex *στύεσθαι* corru-

Vs. 10. Adde [*τουτόθι*:] *ἐνθένδε*. 6.

ptum esse, cf. Lucian. Alex. c. 11 στύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μητέρα. Jam hoc dixit, scholiasta tauros credi juvencas maxime appetere et libidine actos ad illas πορεύεσθαι, hinc ridicule, ut solent, vocis πόρτις etymon quaerens. Quum vero στύεσθαι in στείχεσθαι corruptum esset, librarii hujus interpretationem per καὶ πορεύεσθαι addi rati καὶ partim in ὅ ἐστι partim in ἤγουν mutarunt. In altera etymologia πόρῳ recte conjecerant Hemsterhusius et Geelius.

Vs. 16. Apud Callimachum h. Apoll. 41 legitur ἐν ἄστεϊ δ' ᾧ κεν ἐκεῖναι πρῶκες ἔραζε πέσωσιν, ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο. Nescio an ὡς vel ὥς admiserit, pro οὗ positum, quod ex Siculorum usu Theocritus ascivit. In ejusdem fragmento emendando critici infelicius versati sunt praeterquam quod Casaubonus ἐνδυκέως divinavit, in ceteris vel ideo a vero aberrans, quod hunc locum a priore non sejunxit. Quo recte facto Heinsius Lectt. p. 321 proposuit πρώϊον ἐνδυκέως εἶδαρ ἔδων ⟨τρέφεται⟩, quorum πρώιον etiam Casaubono in mentem venerat, sed ab ipso repudiatum erat; Toupius maluit ⟨ἀοιδὸς⟩ προίκιος ἐνδυκέως ⟨πρώιον⟩ εἶδαρ ἔδων collato Leonida AP. VI, 120; denique Geelius πρῶκας δ' ἐνδυκέως πρώιον εἶδαρ ἔδων, illis melius, quippe qui viderit aliquam vocis πρὼξ formam inesse debere. Πρώκιον — εἶδαρ, ut ipse lenissima mutatione scripsi, est esca quae fit ex rore; loquitur, ut intellectum est, de cicada. Vox πρώκιος lexicis addenda.

Vs. 17, lin. 18. „Ἄλλος ob male intellectum voc. Siciliae." Duebn.

Vs. 18, lin. 3. Excidit, si recte video, altera vocis κῶμυς interpretatio, quae in Hesychii glossa infra posita lin. 8. primum locum tenet; intelligenda autem εἰρεσιώνη, quae et Thargeliis et Pyanepsiis circumferebatur et postremo ante januas statuebatur, cf. locos de iresione SchArist. Eq. 725 et Plut. 1054, Suid. s. v., Eustath. p. 1283 ex Pausania. Itaque in Cratini loco κώμυθα hoc sensu uti ratus εὐδήμου, cujus loco Toupius proposuit εὐόδμου, Geelius εὐδέσμου, Meinekio in Comicorum ed. min. et Duebnero nomen proprium agnoscentibus, mutavi in εὐσήμου i. e. bene ominatae; deinde τὴν λοιπὴν suspicor ex τολύπην corruptum esse, quae vox de variis fructibus conglomeratis, quo etiam κώμυθος appellatio pertinet, apte dici videtur; postremo τῶν πρῴων, quam lectionem praetuli, dictum puto de fructibus praematuris, qualibus Thargeliis iresionen ornari oportebat. Lectio στεφάνων vel στεφάνῳ ex aliqua glossa irrepsisse videtur, ut glossae ad Arist. Pl. 1054 εἰρεσιώνην per στέφανον interpretantur. Numeros agnosco melicos a trochaicis ad glyconicos transeuntes. Ceterum Meinekius in edit. min. edidit: ὁ δὲ μετ' Εὐδήμου τρέχων | κώμυθα τὴν λοιπὴν ἔχει τῶν πρῳίων.

Vs. 19, lin. 17. Λακωνικῆς in SchRec. p. 162, 4. Geelio recte suspectum fuit, quod de Laconicae monte Latymno nusquam traditum esset, sed infelicius Λακινίας conjecit. Ipse illo loco et in glossis reliqui errorem ex corruptela antiqui scholii natum; hic vero Λευκανικῆς reponendum duxi, quanquam neque forma Λευ-

κανική pro *Λευκανία* alibi legi videtur, neque Crotoniatis vulgo Lucaniae pars habetur; attamen illa per se proba est, neque Lucania ab agro Bruttiorum satis certis finibus distincta. Ceterum non repugno, si quis secundum *Λακωνίας* in Glk. genuinam lectionem *Λευκανίας* fuisse judicet.

Vs. 20—22, lin. 9. De deminutivis in *ιχος* in Aeolide Boeotica frequentatis vid. Dial. Aeol. p. 216. Attamen nescio an ex optimi codicis lectione *αἰτολικὸν* eliciendum sit *αἰπολικόν*, ut *πυρρίχος* hypocoristicum esse dicatur, quali caprarii uti solent; loquitur enim Battus caprarius.

— lin. 10. „*Καθ' ἡμᾶς* ad accentum retulerit; sed probabilius videtur *τὸ γὰρ πύρριχος καθ' ἡμᾶς ὀσκάριος*, quod voluit Geelius.“ Duebn. Mihi potius *πύρριχος* h. l. sphalmate pro *πυρρὸς* scriptum esse visum est. Quo statuto transpositione non opus est; nam *τὸ* ante *καθ' ἡμᾶς* noto more abundat. De bobus Epiroticis, quae *Πύρριχαι* vel rectius *Πυρρικαὶ* vocabantur nominis origine ad Pyrrhum relato, vid. Aristot. H. A. 8, 7, Plin. 8, 45, Lobeck Prolegg. Path. p. 342 et Thesaur. VI p. 2281. — „Geryonei quoque tauri erant *πυρροί*, et Hercules cum iis Epirum peragraverat.“ Duebn. Verba *τῶν Λαμπριαδῶν δηλονότι*, quae in codd. scholio adhaerent, Geelius post *οἱ βόες ἐκεῖνοι* transponi jussit; rectius nos, nisi vehementer fallimur, secundum codicum vestigia.

— lin. 14. Cf. Greg. 106 *πύρριχος ὁ πυρρός*.

— lin. 14. seqq. Falsum lemma Calliergianum praefixum est, postquam *δηλονότι* in *δῆμος* corruptum esset. Restitutioni nostrae favet etiam sequentis scholii initium.

— lin. 20. Quae in Gen.[b] addita sunt, eandem variam lectionem, pravae correctioni debitam, continent, quam scholiasta recentior sequutus est. Hic servavit veram lectionem *ζημιωθῶσι*, vulgo in *ζημιωθῇ* depravatam vel propter praecedens *προσδεχθῇ* vel propter adhaerens sine distinctione *ὁ δῆμος*. Sequentia vulgo perturbatissima sunt, quae codicibus partim adjuvantibus probabiliter nobis restituisse videmur. Proxima pertinent ad *τοὶ τῶ Λαμπριάδα τοὶ δαμόται*, in quibus *Λαμπριάδης* aut *δῆμος* esse dicitur (*ὁ δῆμος ὁ Λαμπριάδης*) aut demi eponymus; verba *ὁ Λάμπριος*, quae Gaisfordus auctore Hemsterhusio in *ὁ Λαμπρίας* mutavit, ab optimo codice recte absunt. Geelius professus est se verba *ἢ ὁ Λάμπριος* seqq. non expedire; Duebnerus quaedam excidisse putat, velut *οὐχ εὕρηται* vel *ἀγνοεῖται τίς ἦν ὁ Λ.*

— p. 163, 7. Cf. Greg. 107 *κακοχράσμων ὁ δύστροπος*.

Vs. 23, lin. 18. Trojana *στομαλίμνη* commemoratur a Strabone XIII p. 595. 597, et apud Homerum Il. ζ, 4 varia lectio *μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίμνης* in Scholl. affertur. Varie autem critici ultima scholii verba tentarunt. Casaubonus ad

---

Vs. 23. Glossa *ἰδίως λίμνας* hoc vult, proprie dicendum fuisse *στόμα λίμνας*. Attamen Zieglerus, ut nunc video, eandem glossam legit *ἐς τὰς λίμνας*.

Strab., qui in cod. Gen. τὴν invenerat, proposuit τὴν ἐν Τρ. δὲ στομαλίμνην φασί, Is. Vossius ad Catull. p. 247 κατὰ τῆς ἐν Τροίᾳ δὲ στομαλίμνης πιθανῶς καὶ τοῦτο ὠνόμασται, Heinsius Lectt. p. 321 κατὰ τὸ ἐν Τροίᾳ δὲ στομάλιμνον πιθανῶς καὶ τοῦτο ὠνόμασται, G. Dindorfius in Thesaur. VII p. 809 κατὰ τὸ ἐν Τρ. δὲ στόμα λίμνης πιθανῶς καὶ τ. ὠν., aut (si antea scribatur τοῦτο δὲ ἦν τὸ Στομάλιμνον) κατὰ τὴν ἐν Τρ. δὲ Στομαλίμνην πιθανῶς καὶ τ. ὠν., Duebnerus κατὰ τὴν ἐν Τρ. στομαλίμνην ejectis verbis τοῦτο .... Κρότωνα, ut illa cum οὕτω φασὶ jungantur. Idem pergit „videndum autem an non ad Φύσκον pertineant verba πιθανῶς δὲ τοῦτο ὠνόμασται 〈παρὰ τὸ φύειν βοτάνας〉. De στομαλίμνῳ si dicta sunt, exciderint nonnulla ad regionis descriptionem pertinentia.“ Probabilius, nisi fallor, locum in eam sententiam restitui ut στομαλίμνη Troica dicatur et ipsa appellata esse διὰ τὸ λίμνην εἶναι ἐστομωμένην εἰς θάλασσαν.

— Vs. 24, lin. 5. Vocem συνέβη ab Heinsio additam non credo in k. extare, quanquam collatione tacente. Videtur autem etiam φασι ab ipso Phavorino additum, nec scio an παρόσον κατακαῆναι eodem sensu dictum quo παρὰ τὸ κατακαῆναι tolerari possit. Eadem constructio vulgo legebatur SchVet. p. 54, 21 παρ' ὅσον . . . πυροῦσθαι, ubi secundum codices edidi πυροῦνται. Neque minus παρὸ cum infinitivo junctum legitur p. 344, 12.

Vs. 25, lin. 15. „Eadem infra p. 165, 3. de μελιτείᾳ et de eadem, ut hic γλαυκίζουσα, infra p. 165, 5. γλυκίζουσα; de quibus statuant botanicae periti.“ Duebn. Μελίτεια etiam in Scholl. Id. V, 130 dicitur εἶδος βοτάνης γλυκαζούσης, quam verbi formam fortasse etiam p. 165, 5. restituere debebam; nam γλυκίζειν in unico exemplo, quod Thesaurus habet ex titulo petitum, est dulcia praebere.

— lin. 17 seqq. Cf. SchVet. VII, 68 τὴν κόνυζαν κνύζαν εἶπεν. ἔστι δὲ φυτὸν ψυκτικώτατον κτλ.

— lin. 21. Heinsius Lectt. p. 322 proposuit παρθένοι καὶ γυναῖκες τὸν βίον σεμναὶ κατὰ τὴν κτλ. Ego aliter, quia loquitur de canephoris, quae nunquam non erant virgines eaeque nobiliores, cf. Philochorum ap. Phot. Suid. Harpocr. s. v. κανηφόρος, ubi dicuntur αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι, SchArist. Ach. 242 αἱ εὐγενεῖς παρθένοι. Libros a canephoris portatos esse aegre crediderim; desidero fere τὰς νομίμους θυηλὰς καὶ ἱερά, quanquam homo Christianus, qui addidit ὡς ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις vulgatam lectionem invenisse videtur. De ἀπήρχοντο pro ἐπήρχ. recte restituto Toupius contulit SchArist. Av. 1508 αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια.

Vs. 26—28, lin. 11. Λευκαίνεται legendum esse optime Jacobsius divinaverat ad Eustath. 1766, 38 (adde 786, 18), EtM. 650, 1 et Suid. referens; corruptum λεπτύνεται jam SchRec. p. 166, 2. invenit. Πάλύν G. Dindorfius Thesaur. VI p. 92 ita defendi posse putat, ut ab grammatico pro usitato πάλην propter verbi παλύνω

originationem fictum credatur. Duebnerus ex codicis P. lectione πεπάλιν etiam παιπάλην elici posse judicavit.

— lin. 15. Quum post φάλιον vulgo legerentur obscurissima verba ἀλεύροις ἐν τῷ ἐσθίεσθαι, Casaubonus, qui in Gen.[b] horum loco ταῦρον invenit, ea ex altera pentametri parte ταῦρον ἰηλεμίσαι (de qua constat ex EtM. 463, 4) corrupta esse conjecit, assentientibus Bentlejo et Duebnero. Aliter se rem habere jam ex cod. k. apparet. In verbis ex hoc prolatis εὐρῶτες sunt σκώληκες, vermes, ut e contrario etiam situs σκώληξ dicitur, qua voce ad interpretandum εὐρὼς utuntur glossae ad h. l. et SchArist. Nub. 44.

Vs. 31—33, lin. 16. De Glauce citharoedo vide Bergkium in Mus. Rhen. 1842 p. 357 seqq. Hemsterhusii et Geelii emendationem quum reliqua testimonia de ariete illam amante commendant, tum Aelian. V. H. 9, 39 Γλαύκης δὲ τῆς κιθαρῳδοῦ οἱ μέν φασιν ἐρασθῆναι κύνα, οἱ δὲ κριόν, οἱ δὲ χῆνα.

— p. 167, 1. Scholium de Pyrrho, quod vulgo ad vs. 20 legebatur, potius huc referendum esse et Hemsterhusius et Geelius intellexerunt. Hic praeterea vidit alteram ejus partem, quam Wartonus primus in lucem protraxerat, non ad Glaucam pertinere, quam Ptolemaei Philadelphi aetate vixisse etiam aliunde constat, neque cum Philoxeno comparari referebat, sed ad Pyrrhum, et ipsum Glossis docentibus poëtam dithyrambicum.

— lin. 3. Recte Dukerus (qui vel Ἀλκίνοος vel Ἀλκίνους); nam haud dubie rex Phaeacum intelligendus, qui Phaeacis filius fuisse traditur a Diodoro IV, 72, 4 et Conone Narr. 3. Eadem illius nominis corruptela est EtM. 138, 22 Ἀρετάν, ποταμὸς Κροτωνιάδος χώρας παρὰ τὴν Ἀρέταν τὴν γυναῖκα Ἀλκίμου, ἣς περιρεῖ τὸ μνῆμα, ὡς μαρτυρεῖ Φιλοστέφανος, ubi Ἀλκίνου scribendum esse et Ἀρήτην intelligendam Sylburgius adnotavit. Pro Σικελίᾳ Hemsterhusius et Kiesslingius postulaverunt Ἰταλίᾳ, et ille quidem quanquam memor Cluverii Ital. Ant. IV p. 1311, 39, qui recte admonuit more istius seculi etiam hic illam partem Italiae Siciliam vocari.

— p. 168, 4. Παρὰ recte divinaverat Heinsius Lectt. p. 322, πρὸς minus recte proposuit Toupius. Duebnerus ex lectione Κρότωνος τἄστεα in 4. 5. Gen.[b] elicuit παρὰ Κρότων' ἐστ' ἄστεα numeris parum venustis; neque in repetito articulo haerendum, vid. Bernhardy Wiss. Synt. p. 322.

Vs. 34—37, lin. 7 seqq. De Astyanacte Milesio pancratiasta vide Meinekium in Exercitt. ad Athen. p. 14 et in Adnot. ad h. l. Theocriti, qui de ejus voracitate haec testimonia protulit: Syncell. p. 251 ed. Bonn. Ἀστυάναξ Μιλήσιος τὸ παγκράτιον νικᾷ τρίτον. οὗτος δὲ καὶ ἓξ ἀνδρῶν σιτία κατήσθιεν, Athen. X, 412 Ἀστυδάμας (leg. Ἀστυάναξ auctore Meinekio) δ' ὁ Μιλήσιος τρὶς Ὀλύμπια νικήσας κατὰ τὸ ἑξῆς παγκράτιον, κληθείς ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὑπὸ Ἀριοβαρζάνου τοῦ Πέρσου καὶ ἀφικόμενος ὑπέσχετο φαγεῖν πάντα τὰ πᾶσι παρασκευασθέντα καὶ κατέφαγε, et paullo post καὶ τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσι παρεσκευασμένα παρὰ τῷ Ἀριοβαρζάνῃ εἰς τὸ δεῖ-

πνον μόνον καταφαγεῖν. Narratiuncula de ejus robore nullo alio auctore nititur; simile quid de Titormo pastore tradit Aelianus V. H. 12, 22. In lin. 9. ineptum αὐτοῦ, quod recte ab k. Gen.[b] abest, Hemsterhusius in τοῦ mutari jussit, Hamakerus Lectt. Philostr. p. 87 et Geelius in ἀθλητοῦ, Meinekius Exercitt. ad Athen. I p. 14 in πύκτου.

— lin. 16. „διὰ vitiosum est. Fort. ὡς ἔοικεν, εἰς δεινὴν ἀδδ., aut certe εἰς ἦν inferendum post ἀδδ. et scribendum ἐπὶ ἀθλήσει vel ἐπὶ ἄθλοις.“ Duebn. Mihi causa offensionis non apparet; hoc enim dicit interpres, Aegonem a Milone propter voracitatem incitatum esse ut athleta fieret, scilicet credente hominem etiam in hoc genere se dignum fore. Infinitivo προτετράφθαι ex k. recepto aut notum attractionis genus agnoscendum est aut exclamatio, quales antiquus scholiasta saepius adscripsit.

— p. 169, 1. Pro νεομάλακτον desideraveris νεόμακτον, neque raro μάσσω in μαλάσσω corruptum; attamen νεομάλακτον ferri potest, quum μάσσω saepe per μαλάσσω interpretentur, ut EtM. 572, 52. 573, 24. Cf. infra SchVet. vs. 60. 61.

— p. 169, 2. Adde v. l. ἐπὶ τοῦ Λακινίου καὶ ἐκεῖσε E., ἐν τῷ Λακινίῳ *H. *M. (?) Mox Bastius conjecit παραρπάσας; sed veram lectionem περισπάσας praebuit codex k., h. e. pertrahens.

— Vs. 38. 39, lin. 11. Fort. verius ἐλλειπτικῶς, δέον εἰπεῖν. In seqq. Duebnerus conjecit ὡσεὶ pro vulg. ἢ εἰ. Geelius locum gravius corruptum esse ratus dubitanter proposuit διετέλεσα μᾶλλον ἐν λύπῃ, ἢ εἰ κτλ.

— lin. 14 seqq. Pertinent haec ad disceptationem de persona τοῦ κωμάζοντος in Id. III, quem propter Amaryllidis amorem a Batto hujus idyllii non diversum existimabant, vid. ibi Hypoth. et SchVet. vs. 1. Dicitur vero ex hoc loco apparere Battum, Amaryllidis amatorem, caprarium esse, cujus rei in reliquo idyllio nullum indicium, non Theocritum personatum, quod quidam propter Id. III. posuisse videntur; optime enim se habet nominativus Θεόκριτος, quem cod. k. praebuit. Infra hinc colligitur etiam in Id. III. τὸν ἐπικωμάζοντα non Theocritum esse, sed eundem Battum. Vocem ὑπερβολικῶς corruptam esse, quum in his nulla hyperbole sit, Duebnerus intelligens conjecit ὑπερβατικῶς. In fine scholii Geelius probante Duebnero scribi jussit ὅτε φησὶν ὁ Θ. Qui sententiam loci supra indicatam non recte perceperunt.

Vs. 45, lin. 6. Veriorem formam Ionicam μυρσίνης servavit Ammonius p. 123, unde etiam hic restitui jussit Duebnerus.

— lin. 10. Ad interpretationes vocis δύσσοα cf. Scholl. III, 24. Verba διὰ τὸ εἶναι πτωχά, quae ex auctoritate codicis k. circumscripsimus, in SchE. lin. 23. interpretationi τὰ δυσκόλως σῳζόμενα adhaerent, utroque loco obscura. Geelius parum probabiliter πτω-

Vs. 40. De λοχάω cogitavit, qui ἐλελόγχει per ἐνήδρευσεν interpretatus est.

κάδες i. e. fugaces, timidi restitui jussit, qua voce rarissima soli poëtae usi sunt.

— lin. 12. „Nunquam legi potuit τρώγοντι δυσαία, sed memoratum fuisse videtur hoc adj. ut exemplum in regula de his compositis.“ Duebn. Mihi adnotator δύσοος ex δυσ et ἄω compositum voluisse videtur, vocali α in ο mutata.

— lin. 13. De σίττα et ψίττα cf. Scholl. V, 3. Interpunctio ante ὁμοίως tollenda esse videtur hoc sensu: „quo utuntur aeque atque altera forma ψίττα“. Geelius, sola varia lectione, quam Wartonus ex 3. attulit, cognita ἀποδιώκοντες τὰς βοῦς loco mutato post λέγουσιν οἱ βουκόλοι inserendum esse suspicatus erat.

— lin. 17 seqq. Duebnerus, qui adnotavit „mirum ὁ μὲν et ὁ δὲ pro οἱ“, sententiam loci non perspexit; nam ὁ μὲν est ὁ λέπαργος, si valet ὁ λευκόποκος (quae emendatio se facile tuebitur), ὁ δὲ idem, si intelligitur ὁ λευκόπλευρος.

— p. 172, 2. Duebnerus, apud quem ἢ λευκὸν casu exciderunt, suppleri jussit δέρμα λευκόν· ⟨ἢ ὁ λευκὸς⟩ κατὰ τὴν λ. Ad nostram emendationem cf. supra lin. 20.

Vs. 46, lin. 4. Duebnero vix credibile videtur Κυμαίθα invenisse, qui vocem a κῶμυς deducunt. Attamen apud etymologos Graecos nihil incredibile.

Vs. 48, lin. 9. Adertus tacite edidit ᾆδε περισπαστέον; grammaticus voluit ἅδε, qui legitimus accentus est pro ᾇδε, ἥδε, vid. Lehrs Q. Ep. p. 133. Sequentia non satis perspicua; ὁ δὲ et ὅδε distingui videntur.

Vs. 49, lin. 14. Archilochi verba ab aliis accuratius servata sunt, vid. Bergk. Verba in Gen.[b] addita, quae Adertus et Duebnerus non expedierunt, Archilocheorum interpretationem continent; βάτιος, quod ex βάττος elicui, est Latinum vatius.

Vs. 55, lin. 22. Cf. Greg. 108 τὸ ὅσσιχον ἀντὶ τοῦ ὅσον.

Vs. 56, lin. 2. Geelius minus recte verba ἐξ οὗ καὶ πεδ. τὸ ὑποδ. in finem scholii transponi jussit.

Vs. 58. 59, lin. 7. „Est byzantina observatio de vocabulo γερόντιον, non hellenistico, sed vere diminutivo.“ Duebn. Quare ex SchRec. supplevi, quibus adnexa esset.

— lin. 9. In lemmate potius μυλλεῖ scribendum videtur, verbum a μυλλὸς ductum; nam idem codex affert v. l. μύλλει, cui turpiorem potestatem tribuit (sc. a μύλη). In textu idem k. habet μῦλλει. De μυλλὸς cf. potissimum Eustath. 906, 53 μυλλὸς ὀξυτόνως ὁ διεστραμμένος τὴν ὄψιν. Quae vox cum stirpe sua simillima potestate utitur atque ἰλλός, ἰλλώπτω, ut suo loco amplius demonstrabitur. Hoc inter alia de amantium oculis usurpatur, cf. Ael. Dionys. ap. Eustath. 206, 30 ἰλλώπτειν καὶ ἐνιλλώπτειν τὸ ὑγροῖς καὶ ἐπιμύουσι καὶ ἐπικεκλασμένοις ὀφθαλμοῖς ἐμβλέπειν. Eodem sensu interpres accepit μύλλειν; ridiculo errore ἐρῶντες in γέροντας mutati sunt propter γερόντιον.

— lin. 12. Fortasse scripta erant μύλλει, ἤγουν ⟨ἀλήθει,⟩

ἐπὶ ⟨μίξεως⟩ αἰσχρᾶς, cf. Eustath. 1885, 22 μύλλειν παρὰ Θεοκρίτῳ ἐλέχθη ἐπὶ μίξεως οὐ σεμνῆς.

— lin. 14. Ex scholiis et glossis Theocriteis praeter Hesychium hausit Phavorinus: μύλλει, πλησιάζει, συνουσιάζει, ἀλήθει, ἐλαύνει.

Vs. 62. 63, p. 177, 8. EtM. 531, 23 (inter κορυφὴ et κορύνη): κόρσοιφος: (κόρσοιφος D., κόροιφος M., κόρυφος κόροιφος V.) οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν· ὅθεν καὶ Θεόκριτός φησιν· εὖγ' ὤνθρωπε . . . ἐρίσδει. ἢ τὸν ὡς κόρην οἰφώμενον (ὑφόμενον D. P. et edd. antt., οἰφόμενον M.), τουτέστιν ὀχευόμενον· ἢ παρὰ etc. Vocis forma κόρυφος, quam k. praebet, vera esse videtur, pathici vero ita appellati a κόρυφος i. e. teste Hesychio κόρυμβος γυναικεῖος, quasi hoc mulierum insigni utantur. Qui ad οἰφεῖν revocabant, υ et οι secundum recentiorem pronuntiationem promiscua habebant, ut ὑφεῖ pro οἰφεῖ scriptum in proverbio infra allato apud Suidam, in cod. Coisl. Paroemiogr. I p. 196 et Apost. 3, 92, cf. praeterea infra ad Scholl. V, 43. In proximis Duebneri emendationem, cui Geelius ὁ καθάπερ κόρη οἰφώμενος proponens praeiverat, codex k. egregie confirmavit.

— lin. 9. Toupius, qui ὀπιπεύειν excusare studet exemplis obscenioris usus allatis, comparavit ὀπυίειν, quod certius de concubitu dicitur, et suspicatus est hujus Doricam formam esse οἰφεῖν. Idem Stephani non memor aeque οἰφολὶς postulavit; uterque Hesychii glossa usus est: οἰφολὶς γυνή, καταφερής, μάχλος, πασχητιῶσα.

— p. 178, 3. Scholium ex sequente contractum est. In eo Casaubonus supplevit τοὺς Σατύρους ⟨ἀκρατεῖς⟩ οἱ πλείονές φασιν, probantibus Geelio et Duebnero; Toupius contra interpretatus est „tum Satyros tum Silenos a nonnullis Panes appellari“, quod Duebnero judice graeca qualia leguntur nullo modo sonant. Veriora docuit sequens scholium, vid. infra. Lemma hujus scholii potius Πάνεσσι esse debebat.

— lin. 11 seqq. Ad restituendum locum profuit EtM. 709, 6 Σάτυρος: παρὰ τὸ σάθη τὸ αἰδοῖον σάθηρος καὶ σάτυρος· καταφερὲς γὰρ τὸ γένος τῶν σατύρων. Quum σάθηρος excidisset et pro σάτυρος secundum lemma σατυρίσκος scriptum esset, καὶ σατυρίσκους ad sequentia tractum est et in praecedente scholio inde lemma ἢ σατυρίσκοις fictum. Proxima optime in k. pr., nisi quod etiam hic frequentissimo errore φασὶν pro φησίν. Scholiasta enim notabile arbitratus est, quod poëta de Panibus plurali numero locutus est, id quod de Silenis et Satyris usitatius; Πᾶνας etiam apud Aeschylum et Sophoclem inveniri. Qua sententia parum intellecta librarii primum articulo addito πλείους pro nominativo habuerunt, tum οἱ πλείονες scripserunt ut in sch. praec., ubi insuper verborum Πᾶνας et Σατύρους loci mutati sunt.

— lin. 15. Casaubonus Lectt. p. 249 conjecerat κατ' ἀγροὺς ὄντες, Bentlejus ad Callim. fr. 396 καὶ λαγνοὶ ὄντες, Toupius κατάλαγνοι ὄντες, Hemsterhusius καὶ λαγνεύοντες. Dindorfii emendatio-

nem recte Duebnerus praeferendam censuit. Callimachi verba corruptissima, a quibus Duebnerus manum abstinuit; nescio an hoc modo in probabilem sententiam et numeros choliambicos restitui possint:

εἴ τι φὴρ ἐρημωθὲν
ἄμηρος ⟨εὔμηρον⟩ γυναικίον πειρᾷ.

In his φήρ, quae emendatio mihi certior esse videtur, est Satyrus, ut Euripides Cycl. 620 Satyros θῆρας dixit, cf. Hesych. s. v. θῆρας. Is ἄμηρος, h. e. κακόμηρος praedicatur propter ferinam speciem, ut cognati Panes ab ipso Theocrito κακόκνημοι dicuntur.

— lin. 20. Ineptus interpres cutem minime levem, sed quasi saltuosam significari putavit.

Idyll. V.

Vs. 1, lin. 22. Rectissime se habet ᾤκησαν, quod Geelius in ᾤκισαν vel ἀνῴκισαν mutari jussit, nec minus infra p. 180, 3. ubi jam antea Reiskius ᾤκισαν scripserat. Qui inchoativae aoristi potestatis non memores erant, cf. p. 399, 13.

— p. 180, 1. Vitium, quod correximus, νῦν δὲ καλεῖται Θούριον, jam scholiasta Genevensis invenisse videtur, qui partem hujus scholii in brevius contraxit, nec minus fortasse scholiastae recentiores.

Vs. 2, lin. 21. „ἀρσενικοῦ, nimirum ὁ νάκης, vid. Etym." Duebn.

Vs. 5, lin. 22. „Vid. Athen. VI p. 267. B. ostendentem, quid hic sit turbatum." Duebn. Athenaeus sic: διαφέρειν δέ φησι Χρύσιππος δοῦλον οἰκέτου, γράφων ἐν δευτέρῳ περὶ ὁμονοίας, διὰ τὸ τοὺς ἀπελευθέρους μὲν δούλους ἔτι εἶναι, οἰκέτας δὲ τοὺς μὴ τῆς κτήσεως ἀφειμένους. ὁ γὰρ οἰκέτης, φησί, δοῦλός ἐστι κτήσει κατατεταγμένος. Addito καὶ effeci ut scholium cum his non pugnet.

Vs. 6. 7, lin. 8. Vulgata καὶ συναυλεῖν αὐτῷ audaciorem sequentium correctionem continere videntur. In διὰ τὸ ἀρκεῖν forsitan adverbium ad αὐλεῖν pertinens lateat; interim cum Phavorino proscripsi. De καὶ μόνον l. 10. Toupius conferri jubet sua ad Suid. s. v. Ἴσαν.

Vs. 10, lin. 5. Codicum lectionem Εὐμαρίτου Dindorfius Thesaur. III p. 2341 in Εὐμάρου mutandam censuit probante Duebnero, Meinekius vero, qui per totum carmen nomen Εὐμάρας in Εὐμαρίδας mutavit, hic scribi jussit Εὐμαρίδα ἀντὶ τοῦ Εὐμαρίδου. Utrumque vel ideo probari nequit, quod minime apparet, quomodo scholiasta genitivum agnoscere potuerit; nam Eumaram ipsum δεσπότην esse ex vs. 73. 119 patebat. Itaque aliam medicinam tentavi; Εὐμάρης, Εὐμάρους erat nota nominis forma. Fortasse etiam rectius Εὐμάρῃ scripsissem, pejoris Graecitatis pro Εὐμάρει, ut scholiasta Εὐμάρᾳ Dorica mutatione ex illo natum putaverit.

Vs. 63. „Κακοεράστοις fortasse lascivis". Duebn.

— lin. 7. Veram lectionem esse εὐμάρα δέρμα τι Koehlerus intellexerat. Ceterum mira haec fictio de vocis εὐμάρα potestate ex glossa δέρμα τι super τι scripta manasse videtur. Quae codices I. M. P. in fine scholii habere traduntur, ex SchRec. petita.

Vs. 13, lin. 14. Verba ex Gen.[b] addita ad h. v. pertinere Duebnerus perspexit, non item transponenda esse, quare διότι τι ex δηλονότι corruptum existimavit.

Vs. 14, lin. 1. Oppian. Hal. I, 20 ἐπακτήρων, ubi Scholl. ἐπακτήρων: κυνηγῶν, κυνηγετούντων ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν ἄτην.

— lin. 3. Geelius suspicatus est Ἀπόλλωνα ex Πανὸς ναὸν corruptum esse, quanquam etiam hoc restituto locus integer videri non possit; Duebnero legendum videtur τινὲς δὲ τὸν ⟨Πᾶνα ὡς καὶ τὸν⟩ Ἀπόλλωνα φασὶν ἐπὶ . . . Nostram emendationem suadet Pindari testimonium additum, firmat locus ex EtM. infra positus lin. 11.

— lin. 6. Ἀττικόν, quod Wartonus secundum Gl23 in ἀκτικὸν mutari jussit, Geelius recte tutatus est, maxime allato loco ex EtM., quem infra posuimus. De Pane Athenis post pugnam Marathoniam culto constat vel ex Herod. 6, 106. Ipsum vero Ἄκτιος pro Ἀττικὸς affert Stephanus Byz. s. v. Ἀκτή. Contra ἀκτικός, forma a grammaticis ficta neque ab ipsis Graecis usitata, etiam in Gl. secundum cod. Lips. in Ἀττικὸς mutanda erat.

— lin. 13. Casaubonus Lectt. p. 258 hoc scholium affert tanquam ad οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα adscriptum, qui recte intellexit, quo pertineret.

Vs 15. 16, lin. 22. Pluralis evincit etiam hanc interpretationem ad Aristophanis verba pertinere, cf. ʼSchArist. Vesp. 738 σισύρα — περιβόλαιον ἐκ δερμάτων συνερραμμένον.

Vs. 21. 22, lin. 8. Clearchi, qui erat scriptor de proverbiis, nomen restituendum esse primus vidit Schottus ad Zenobium.

— lin. 2. Geelius dativum τῷ postulavit; attamen recentissimi χρῆσθαι cum acc. jungunt. „ὑποτάσσει, cum conjunctivo struit. Sic schol. Pal. Odyss. I, 168 et alibi." Duebn.

Vs. 25, lin. 4. Geelius, collatis quae leguntur in EtG. 322, 15 κίναιδος: — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κινεῖσθαι τὴν αἰδῶ, ἢ παρὰ τὸ κινεῖν τὰ αἰδοῖα, recte vidit hic vocis κίναιδος etymologiam tradi, quanquam ignorans eam ipsam in codicibus extare et vulgatum κίναδος intactum relinquens. Nolui autem cum Geelio ex EtG.

Vs. 12. Meinekius Νηρηίσιν in Κρηνίσιν vel Νηίσιν mutari jubet, quod Nereides prorsus alienae sint; etiam apud Zenobium Cent. VI, 21, ubi Hylas παρὰ τῶν Νηρηίδων raptus dicitur, Κρηνίδων cum Valckenario aut Νηίδων scribendum esse. Attamen etiam in GlM. ad XIII, 43 Νύμφαι Hylam rapientes dicuntur αἱ Νηρηίδες. Praeterea infra vs. 17 Νύμφαι λιμνάδες in glossa eorundem codicum E. N. dicuntur θαλάσσιοι Νηρηίδες, in 2. Νηρηίδες; tum SchRec. VIII, 93 Νύμφαν Ναΐδα interpretatur τὴν ἐν ταῖς λίμναις Νηρηίδα. Itaque recentissimi Graeci omnes aquarum nymphas Νηρηίδας dixisse videntur: nec male Νύμφαι λιμνάδες Nereides haberi poterant, modo λίμνη intelligatur marina. De his vero h. l. Scholiasta propter vs. 17 cogitasse videtur.

τὴν αἰδῶ pro ἐν αἰδοῖ ponere; nam hoc recte dictum est ut ἐν αἰσχύνῃ pro αἰσχρῶς, illud vero corruptum esse videtur, quum grammaticus eo quo Geelius voluit sensu potius παρὰ τὸ κινεῖν τὴν αἰδῶ dicturus fuerit, ut deinceps in EtG. κινεῖν τὰ αἰδοῖα. Verba ἢ ἀναιδῶς pravam variam lectionem pro ἐν αἰδοῖ continere Duebnerus perspexit; non vidit etiam in sequentibus variam lectionem pro παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν αἰδοῖ haberi. Utraque lectioni traditae ἐν αἰδοῖ praesidio est.

Vs. 26. 27. Nescio an rectius leviore mutatione λυμηρὰν scribatur, quam vocem etiam Theocrito secundum bonos libros reddidi Id. X, 57.

Vs. 28—30, lin. 2. „Ἢ ὅστις κτλ. turbata sunt, fortasse sic constituenda: ἢ ὅστις θελήσει ποιεῖν, οἷον καὶ σύ, νικήσειν φὰς τὸν κτλ., ut illa ἢ εἰπεῖν τοῦτο, ὃς ἀντὶ αἰγὸς κύνα ἀμέλγει retrahenda sint ad scholium praecedens post πέποιθας." Geel. Qui hoc unum recte vidit, locum correctione egere.

— lin. 7. Quum verbum ἰσαξιοῦν, quod ex conj. Toupii in Amst. receptum, probante etiam Duebnero, nemo alius usurpaverit, jam malim ἐξισοῦται.

Vs. 33. 34, lin. 6. Koehlerus proposuit εἶδος στρωμνῆς ἐκ βοτάνης. „Fuerint haec ἢ ἐστιν εἶδος βοτάνης ex stupidis additamentis, quibus scatent scholia nostra; de στοιβῇ planta magister byzantinus in στιβὰς cogitaverit." Duebn. Error ortus ex male intellectis verbis στιβάδα λέγει νῦν τὴν βοτάνην in SchVet., quae hoc volunt, στιβάδα hic esse ipsum gramen humo non ereptum cubili aptum. Post γράφεται Geelio τουτεὶ excidisse visum est collato scholio ad vs. 103 τὸ δὲ τουτεὶ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα; probavit Duebnerus. Ego potius τουτὶ supplevi collata glossa [τουτί:] ἐνταῦθα ἢ τοῦτο; nam τουτεὶ non ἐπιρρηματικῶς dictum esset, sed ipsum ἐπίρρημα. Etiam in scholio vs. 103 rectius τουτὶ legi infra docebo.

— lin. 10. Pronomen ἅδε in antiquis exemplaribus bene hoc accentu scriptum interpres male pro ὧδε positum existimavit, cf. l. 12. Alio errore λαλεῦντι additum, tanquam illud varia lectio esset pro ὧδε ante λαλεῦντι.

Vs. 35—37, lin. 21. Haec, ut vulgo leguntur, corrupta esse et sensu carere non latuit Toupium, qui, veritus ne mutila essent, interim scribendum censuit τὸν Λάκωνα pro τὴν χάριν et προκαλεῖσθαι. Duebnerus proposuit ἐπὶ τῷ τὴν χάριν εἰς ἀχαριστίαν αὐτῷ περιεληλυθέναι· ⟨οὕτω γὰρ ἀγνώμων ὁ⟩ παρ' αὐτοῦ διδαχθείς, ὡς καὶ κτλ.

Vs. 38, lin. 4. „Tale Socratis apophthegma non inveni, et senarii initium esse videtur. Nisi simpliciter corrigendum Ἰσοκράτους, qui ad Demonic. p. 8: τοὺς κακοὺς εὖ ποιῶν ὅμοια πείσει τοῖς τὰς ἀλλοτρίας κύνας σιτίζουσιν." Duebn.

Vs. 34. Adde [Ἀκρίδες:] καταχρηστικῶς τὰ πωλία. E apud Bast. ad Greg. p. 321.

Vs. 40, lin. 17. Haec e glossis congesta; interpretatio δυσγενὲς καὶ ἀνελ. pertinet ad ἀπρεπές, cf. GlM. ἀγενές.

Vs. 41. 42, lin. 2. Geelius pro πυγμαῖς maluit πυγάς. Interpretationem integram esse et castis auribus consulto accommodatam, id quod ex ipsis sequentibus verbis apparere, recte Duebnerus contradixit.

Vs. 43, lin. 13. Geelius proposuit πείρεσθαι, Duebnerus πεπειρᾶσθαι, qui cur εἰργάσθαι spreverint, quod Reiskius edidit, nescio. Intellige „paedicatione ista, quam dicis te in me perfecisse."

— lin. 15. Cf. Greg. 101 τὸν κυρτὸν καλοῦσιν ὑβόν.

— lin. 16. „Γαμῶ solam significationem τοῦ οἰφεῖν in hodierna graecitate servare monet Piccolos; quare nihil hic esse mutandum." Duebn. Vocem tentaverat Jacobsius.

— lin. 18. Aristoph. Ran. 423 τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω | ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν | τίλλειν ἑαυτοῦ, unde Wartonus et Geelius Clisthenem pro Cleone restituendum censuerunt. At scholiastam memoria fefellisse videtur.

Vs. 51, lin. 10. Intellige „μαλακώτερα τοῦ ὕπνου opportune dictum est."

Vs. 53. 54, lin. 16. „Exciderunt quaedam: ὥσπερ καὶ τὸ ⟨κελαινῶν Αἰθιοπήων (Idyll. XVII, 87)· φησὶ δὲ⟩ Αἰθίοπας φύσει ὄντας ἀμαυρούς. Hucusque scholiasta vetus; sequentia ineptus homo Byzantinus adjecit. Non absimilis observatio de ὑγρὸν ἔλαιον legitur sch. XV, 117, item a magistris ad ipsorum captum conformata." Duebn. Mihi parum credibile videtur grammaticum exemplo minime apto κελαινῶν Αἰθιοπήων usum esse, sed suspicor exemplum Pindaricum αἰθοίσας φλογὸς Ol. 7, 48 excidisse, in quo quum olim αἰθοίσας in Αἰθίοπας corruptum esset, ineptissima illa de Aethiopibus addita esse. Ceterum cum ipso vetere scholio potissimum cf. Sch6. ad I, 57. 58 τὸ δὲ λευκοῦ γάλακτος τὸ ἴδιον τίθησιν. οὕτω καὶ μέλαν σκότος.

— lin. 19. Vulgatum παρόσον idoneo sensu caret; πάρισον, ut scripsi, notat epanaphoram στασῶ — στασῶ, quam figuram etiam Anonymus Rhett. VIII p. 639 inter genera παρίσου sive παρισώσεως refert. Aristotelis locum C. Muellerus inter fragmenta posuit fr. 285.

Vs. 59, lin. 2. Toupius supplendum censuit ⟨σκαφίς: ἀγγεῖον,⟩ ἐν ᾧ εἰσὶ μελικηρίδες; Duebnerus potius ἐν οἷς restituendum judicavit. Mihi sensus esse videtur „quo (τῷ κηρία μέλιτος πλήρη) circumscribuntur μελικηρίδες."

Vs. 61. Σπάρταν κτλ. est versus ex Euripidis Telepho fr. 695 W., 722 N., qui in proverbium abiit, vid. Paroemiogr. I p. 307. II. 209. Pro altero Σπάρταν reliqui fontes κείνην (κείναν) vel ταύτην habent.

Vs. 65, lin. 15. Wartonus Apostolium sequutus est, cujus non memor etiam Koehlerus πεσούσης conjecerat, qui postea vidit jam Erasmum idem praetulisse. In Paroemiogr. I p. 394 proverbio ad-

---

Vs. 55. Sphalma πτέρῳ corrige in πτερῷ.

duntur: γϱ. καὶ ξυλοχίσδεται Δωϱικῶς, unde intelligitur illud e scholiis Theocriteis haustum esse.

Vs. 67—69, lin. 10. In vulgata lectione duo diversa scholia male mixta sunt, id quod jam Geelius intellexit. Neque tamen recte vel hic μήτε Λάκωνι pro ὁμιλήσας scribi jussit inserto ἄλλως ante μήτ᾽ οὖν, vel Duebnerus verba μήτ᾽ οὖν . . . χάϱιν aut delenda censuit aut post ἀδικούμενον lin. 14. transponenda.

Vs. 72. 73, lin. 17. Collata glossa Lips. intelligitur hanc interpretationem proprie ad Συβαϱίτα vs. 73 pertinere.

— lin. 1. Ταυτὴν graecobarbarum pro τὴν αὐτήν, cf. ταὐτοί p. 60, 4.

Vs. 78. 79, lin. 14. Intellige αὖθις et supplétum ἀπελθεῖν conjuncta (ὁμοῦ) valere ἐπαναστϱέψαι, cf. schol. II, 82—85 ἐπανέστϱεψα· τοῦτο γὰϱ ὁμοῦ τὸ πάλιν ἀπῆλθον.

— lin. 16. Duebnerus pro γελάσεται proposuit ἀνιάσεται. Forma ἀπολέσεται homini Byzantino condonanda.

Vs. 83, p. 200, 2. Pestis, ut ipsa res docet et sequens narratio, non Peloponnesios invasit, sed Heraclidas, quos coëgit ut Peloponnesum relinquerent. In hanc sententiam lacuna hoc fere modo expleri potest: λοιμὸς ἐπεκϱάτησε ⟨κατὰ τὸν στϱατὸν τῶν Ἡϱακλειδῶν καὶ ἠνάγκασεν αὐτοὺς ἀπολιπεῖν⟩ τὴν Πελοπόννησον.

— lin. 8. Verba διὰ τὸν λοιμὸν parum apta esse Geelius docuit, cujus emendatio Duebnero ingeniosa visa; nostrum ἀεὶ a tradito διὰ propius abest quam εἰς.

— lin. 12. Secundum vulgatam lectionem Argivi Apollini Carneo etiam Jovis et Hegetoris appellationem tribuisse dicuntur, id quod absonum. Quare καὶ Δία mutavi in ὡς Δία (constat enim καὶ et ὡς propter siglorum similitudinem saepissime confusa esse) hoc sensu: „Argivi Apollinem Carneum etiam Ἡγήτοϱα appellant ut Δία Ἡγήτοϱα". Lacones enim Δία Ἀγήτοϱα coluisse constat ex Xenoph. de rep. Lac. 13, 2 et Nicolao Dam. ap. Stob. Flor. XLIV, 41, quem cultum etiam aliis Doriensibus communem fuisse consentaneum est; de Apollinis vero Carnei appellatione Ἀγήτωϱ inde colligi potest quod Carnea teste Hesychio s. v. ἀγητὴς etiam Ἀγητόϱια appellabantur. Deinceps vulgo parum recte Apollo Carneus appellatus esse dicitur, quod Carnus vates exercitum duxisset, id quod non fecit; immo ipse Apollo duxisse credebatur. Quare secundum codicum lectionem Κϱανεῖον scripsi Κάϱνειον, quam vocem olim ad τὸν αὐτὸν adscriptam ex margine huc aberrasse arbitror; deinde pro ὃν ex codd. recepi τὸν οὖν Κάϱνον.

— lin. 17. Praxillae nomen Pausanias III, 13, 5 incorruptum servavit, quo teste Europae filio nomen Κάϱνειος firmatur. Contra Hesychius Καϱνεῖος — ἴσως ἀπὸ Κάϱνου τοῦ Διὸς καὶ Εὐϱώπης, unde Wartonus in schol. Κάϱνου restitui jussit.

Vs. 69. Restitue in lemmate χαϱιξῇ, quod item alii quidam libri pro ὀνάσῃς habent.

— lin. 19. Verba *τοῦ υἱοῦ Δήμητρος* in E. F. N. a recente librario pessime corrupta sunt ex genuinis *Τρωικοῦ. Δημήτριος.*

— p. 201, 7. *Κρανείου* verum esse iudicavit Duebnerus collato Pausania III, 13, 5, ubi: *Ἀπόλλωνα ὀνομάζουσι Κάρνειον ἀπὸ τῶν κρανειῶν, ὑπερθέντες τὸ ῥῶ κατὰ δή τι ἀρχαῖον.*

Vs. 84. 85, lin. 22. Adertus proposuit: *ὤφειλε γὰρ ὁρῶσα διὰ τοῦ ω τῆς δ. σ.*

Vs. 89, lin. 2. „Recte Valckenarius: *παρελῶσα* ne a scholiasta quidem legi potuit, quod putabat Casaubonus. Absona haec reliqua erant ex notatione duplicis significationis verbi *παρελαύνειν τινά*, deinde stolide supplebantur". Duebn. Locum corruptissimum, codicibus partim adjuvantibus persanasse mihi videor. Spectatur Homericum *παρέλασσ'* Il. ψ, 382, quod interpretabantur *παρέδραμε, ἐνίκησε*, vid. Eustath. 1309, 20.

Vs. 92, lin. 19 seqq. Theophrastus H. Pl. III, 18, 5 sic: *τὸ δὲ κυνόσβατον τὸν καρπὸν ὑπέρυθρον ἔχει καὶ παραπλήσιον τῷ τῆς ῥόας· ἔστι δὲ θάμνου καὶ δένδρου μεταξὺ καὶ παρόμοιον ταῖς ῥόαις, τὸ δὲ φύλλον ἀγνῶδες*; quem locum excerpens Athenaeus II, 70. D. dedit *παραπλήσιον τῇ ῥοιᾷ*. Hinc Wartonus etiam in scholio restituendum judicavit *ὅμοιον ῥοιᾷ ἔχον τὸν καρπόν*. Propius a tradito abest *ὅμοιον ῥοιδίῳ*, quod exhibui; fortasse librarius scripsit *ῥοδίῳ*, quae teste Ducangio est forma graecobarbara pro *ῥοίδιον*. Duebnerus *ῥόδῳ* satis defendi credidit iis quae Salmasius disputavit Hyl. Iatr. c. 25 p. 24 (hic tamen tacite *ῥοδίῳ*), modo *ἔχον τὸν καρπὸν* post *δένδρων* transponatur. *Ἀκανθῶδες* etiam Theophrasti pejores quidam libri habent, *ἀγνῶδες* meliores et Athenaeus. Illud Theophrasto ex scholiasta de conjectura restituens Koehlerus comparavit Didymi verba Athen. II, 70. C. *τὸν κυνόσβατον λέγει διὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ τραχὺ εἶναι τὸ φυτόν.* Idem antea *ἢ ταῖς ῥοδέαις* secundum Theophrastum ejici jussit aut in *ἢ ταῖς ῥόδαις* (potius *ῥοδαῖς*) mutari.

— p. 204, 6. Duebnerus censet haud dubie *ἢ Κρατίας κατά τινας* scriptum fuisse, depravatum ob *Κρατίδαν* Theocriti; *Κρατίας* pro *Κρατεύας* saepe in libris extare. Utut est, *ἢ Κρατίδης* pravam variam lectionem continent.

— lin. 14. *Ἄνδηρα* SchNicand. Ther. 576 interpretatur *ἀναχώματα τῶν ποταμῶν*, EtM. 540, 1 in cod. Havn. *τὰ τοῦ ποταμοῦ ἀναχώματα*, Suid. et SchLuc. Lexiph. 2 *ἀναχώματα*, EtM. 101, 39 *χώματα τὰ ἀνέχοντα τὸν ποταμόν*, EtOr. 15, 20 *τὰ χώματα καὶ τὰ χείλη τῶν ποταμῶν*. Eadem quae in scholio corruptela est in EtGud. 348, 23 *παρ' ἀνδήροις, τοῖς τοῦ ποταμοῦ ἀναχωρήμασι.*

— p. 205, 1. EtOr. 15, 20 et EtM. 101, 40 *παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερῶν*, in hoc additis *τουτέστι τῶν διύγρων*, EtG. 53, 43 corrupte *παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν δωρέων, οἱονεὶ τῶν ὑδάτων*, Suid. *διὰ*

Vs. 90. „Ob versum 134 *Κρατίδας* pro patronymico capit; vid. eundem glossatorem (K.) in vs. 99 et praesertim sch. Id. VII, 21, l. 9. Simile somnium de Clearista sch. 88." Duebn.

τ) ὑπεράνω εἶναι τῶν διερῶν. Ceterum Duebnerus transpositione careri posse arbitratus est, si verba κυρίως δὲ . . . . διερῶν in parenthesi posita existimentur. Koehlerus ex conj. restituit παρὰ τὸ ἄνω διερῶν εἶναι, ut ante Heins. legebatur, praeterea φύονται ἐν ταῖς αἱμασιαῖς.

Vs. 94. 95, lin. 12. Cf. τὸ ἄγριον μῆλον infra lin. 6 et ἀγριόμηλα GIL. Etiam Stephanus in Thes. ἄγρια μῆλα tanquam scholiorum interpretationem attulit. De Asclepiadis lectione olim disputavi Philol. VII p. 442. Contuli Eustath. 878, 18 ἔσθ' ὅτε δὲ τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ χρονικοῦ, φασίν, ἐπιρρήματος τίθεται, ὡς τό· εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς, καθά φησιν Ἀσκληπιάδης. — καὶ Παυσανίας δὲ εἰπὼν καὶ αὐτὸς τὸ μὲν ἅμα χρονικόν, τὸ δὲ ὁμοῦ καὶ χρονικὸν καὶ τοπικόν, παρατίθησι καὶ ὅτι ἀμάμηλις σῦκον τὸ ἅμα μήλῳ ἀνθοῦν καὶ μῆλον ἀμάσυκον τὸ ἅμα σύκῳ ἀνθοῦν (Hesych. ἀμασυκάδες, αἱ σὺν τοῖς σύκοις γινόμεναι ἄπιοι), add. Eustath. 1713, 33 et Ammon. de diff. p. 14, ubi Asclepiadi eadem de ὁμοῦ tribuuntur. Quum igitur constet Asclepiadem Myrleanum de adverbii ὁμοῦ potestate egisse et Pausaniam in Lexico rhetorico de eadem re agentem ἀμαμηλίδας et ἀμάσυκα commemorasse, scholiastae vero de Asclepiadis sententia referentis extrema verba aperte ad ἀμάσυκα pertineant, collegi Asclepiadem in commentariis Theocriteis lectionem ὁμομαλίδες (i. q. ἀμαμηλίδες) commendasse et ad eam tuendam de ὁμοῦ temporali egisse, Pausaniam vero ex hoc fonte hausisse, in cujus verbis adeo, ut Eustathius satis concinne disputasse videatur, ὁμομηλίδες restituendum est. Scholium vero in hunc modum corrigendum duxi: Ἀσκληπιάδης δὲ διὰ τοῦ μ ὁμομαλίδες γράφει· ἔστι δὲ τὰ συνακμάζοντα τοῖς μήλοις σῦκα (pro σύκοις μῆλα), aut ἔστι δὲ τὰ συνακμάζοντα <τοῖς μήλοις σῦκα, ὥσπερ ἀμάσυκα τὰ συνακμάζοντα> τοῖς σύκοις μῆλα. Forma ὁμομηλίδες etiam Aethlius in ὥροις Σαμίων apud Athen. XIV, 650. D. usus est.

Hoc judicium de Asclepiadis lectione egregie confirmavit codex Gen.[b], in quo legitur: Ἀσκληπιάδης δὲ ὠμομηλίδες λέγει. Itaque vulgatum διὰ τοῦ ω μεγάλου ex fortuita corruptione hujus lectionis natum videtur.

— lin. 18. Verissime codices P. Gen.[b] infra κοκκοειδής, qui color ab ipso πρίνου fructu nominatus, cf. Theophr. H. Pl. III, 7, 3 ἡ πρῖνος τὸν φοινικοῦν κόκκον (φέρει), 16, 1 φέρει δὲ (ἡ πρῖνος) παρὰ τὴν βάλανον καὶ κόκκον τινὰ φοινικοῦν.

Vs. 96, lin. 14. „ἡ μὲν φάσσα ipsius Alexandri esse videtur, qui subjiciebat ἡ δὲ τρυγὼν vel simile, vide Athen. IX p. 394. E." Duebn.

Vs. 98. 99, lin. 2. In hoc scholio corruptissimo Adertus duas notulas in unam conflatas esse putat, quarum altera ad ὁππόκα, altera ad πείκειν pertineat. Duebnerus proposuit: ἐντεῦθεν <δῆλον

Vs. 93. „Pro τριακοντάφυλλα a graecobarbaro τρίαντα." Duebn.
Vs. 96. Καλλιόπη pro Ἀλκίππη in E. legitur etiam ad vs. 105. 127.

vel νόει, ὅτι τὸ⟩ πέκειν ἐτίθεσαν ἐπὶ τοῦ ξέειν vel ξαίνειν; junxisse enim eos πόκον πέξω et οἶν δωρήσομαι. Attamen etiam qui male jungebant πόκον πέξω, nihilo minus per κείρειν interpretabantur, vid. lin. 16. Emendatio ξαίνειν, quam etiam Adertus dubitanter proposuerat, necessaria est. Ita grammatici vulgo πείκειν interpretantur.

— lin. 6. Ex hoc scholio manavit Gregor. 105: πέλαν τὴν πορφυρᾶν οἶν φασί, τὴν μέλαιναν. ⟨τὴν⟩ γοῦν τοῦ σώματος . . . . καλοῦσιν, uti librorum lectio emendanda est (τὴν μέλαιναν γοῦν a. b. c. Vat., τὴν μ. γὰρ vulg.); Koenio auctore minus recte nunc legitur φασί. τὴν γοῦν μέλαιναν τοῦ σώμ. Confer etiam EtM. 659, 9 πέλον γὰρ τὸ μέλαν· καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος, ἡνίκα ἂν ὑποδρομὴν αἵματος δέξηται καὶ μελαίνηται, πελιώματα καλοῦμεν. Ceterum ut in vulg. πελίδνωμα pro v. l. additum et in praec. sch. praelatum est, ita Phot. EtOr. 155, 5. 169, 30. EtM. 784, 45. EtSorb. s. v. ὦπες ὑπώπια interpretantur τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα (cf. Hesych. ὑπώπια — καὶ τὰ πελιώματα), contra Suid. τὰ ὑπὸ τ. ὀφθ. πελιδνώματα et EtG. 579, 52 s. v. ὦπες corrupte τὰ ὑπὲρ τοὺς ὀφθ. περιδνώματα, Zonarae p. 1889 libris inter πελιώματα et πελιδνώματα fluctuantibus. Melior auctoritas tuetur πελίωμα.

— lin. 14. E. N. potius habent ἐπιτ. ὄντα δηλ.

Vs. 102. 103, lin. 10. „In mente habuerit Falernum montem.“ Duebn. Quod parum credibile. Nec scio cur non credamus in Sybaritide locum Φάλερον vel similis nominis fuisse, quem Asclepiades in Φάλαρος agnoverit. Jacobsius Φάλαρον servans postulavit τὸ καὶ νῦν Φ. κ.

— lin. 15. Scholiolum potius ad lectionem τουτὶ pertinet, ut etiam ex Lips. apparet, cf. supra ad vs. 33. 34.

Vs. 106. 107, lin. 16. „Non de cane haec delira loquitur, sed de λύκῳ, nimirum κύων ὃν λύκος ἄγχει, quod poëtice dictum existimaverit pro canis collare in collo ferens, λύκον capiens de βρόχῳ ἐκ δυοῖν διανταίων.“ Duebn.

— lin. 18. Non est cur cum Aderto ῥέγκειν scribatur, quum etiam ῥέγχειν eodem sensu probum sit. Duebnerus, qui vocem corruptiorem esse putavit, non vidit etiam hoc scholium ad lectionem ὃν λύκος pertinere; ῥέγχειν est sonus canis collari ἀγχομένου. Emendationem πνίγει petii ex SchRec. lin. 1., cf. Hesych. ἄγχει: φέρει, πνίγει, πλησιάζει, quam glossam Meinekius ad hunc locum pertinere judicavit. Etiam reliqua lexica ἄγχειν per πνίγειν interpretantur.

Vs. 110. 111, lin. 17. Scholiasta ἐρεθίζονθ' legisse videtur, quod in a. q. s. extat; quanquam etiam lectiones ἐρεθίζει in L. et ἐρεθίζων in 12. in eam sententiam interpretari poterat.

Vs. 112, lin. 11. Interserta ex Gen.[b] verba glossam conti-

Vs. 103. Duebnero φολιδωτὸς potius ad Κώναρος pertinere videtur. Attamen item in SchL. lin. 13. ad φάλαρος relatum. Interpres hoc a φολίς derivasse videtur.

nent ad praecedentem in scholio vocem ῥάγας. Alterum ἢ in cod. ad sequentia tractum, ubi Duebnerus particulam recipiendam judicat.

— lin. 13—16. Recte Geelius vidit duo diversa scholia permixta esse, quanquam librorum ope destitutus ea non recte separare instituit.

— p. 212, 6. „Μηκώνην urbem (ap. Suid.) et Μύκονον insulam confuderit.“ Duebn.

Vs. 114. 115. Haec continuant superius scholium ῥαγίζοντι p. 211, 10., ipsa interpretatione et codice Gen.[b] docentibus. Ultima ut vulgo leguntur κατὰ τὴν συκώδη φύσιν, in quibus obscenum vocis σῦκον usum agnoverunt Thesaur. VII p. 1024, parum intelligo. Quare ex s. L. Gen.[b] recepi συκάδα, ut κατὰ τὴν συκάδα sit in ficeto, cf. Hesych. οἰνάδες, ἀμπελώδεις τόποι et de periecticis in ας Lobeck. Prolegg. Pathol. p. 445, qui eo loco neque οἰνὰς commemoravit neque Hesych. χειμάς, χειμών, neque νιφὰς i. e. imber nivalis. Praeterea cum Gen.[b] et ἀλληγορεῖ proscripsi et φύσιν in φησὶν mutavi.

Vs. 116. 117, lin. 15. Piccolos proposuit ἡδύνονται οἱ πάσχοντες ἢ λυποῦνται, quo non opus verborum ordine secundum codicem restituto.

— lin. 18. Toupius προσεχόμενος scribi jussit, probantibus Kiesslingio, Geelio, Duebnero, κινεῖσθαι προσεχόμενον idem esse dicens quod προσκινεῖσθαι, cujus obscenum usum exemplis demonstravit, ut Aristoph. Lys. 227. At ipsum προσέρχεσθαι aliquoties obscenam potestatem habet, vid. Thesaur.

— lin. 4. Ἀντεκινοῦ, ut scripsi, eodem obsceno sensu utitur quo προσκινεῖσθαι. — „Σεσηρὼς non distincte scriptum simillimum est voci σιγηρῶς, quod cerni potest in L. Non varietas est igitur, sed vitium.“ Duebn.

— lin. 10. Bastio auctore Kiessl. seqq. receperunt ὀρνέου ὃ νῦν σεισ. Recte vero Geelius ὀρνέου quidem desiderari dicit, sed ἔνιοι retinendum videri propter EtM. 513, 12 κιγκλίς, ὄρνις λεγομένη πυκνὰ τὴν οὐρὰν κινοῦσα, ἣν (ὃ V.) ἐν τῇ συνηθείᾳ ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσιν, qui locus ex ipsis scholiis Theocriteis ductus videtur. Quam lectionem Geelius desideraverat, eam ex 3. 5. (qui libri duplicem hujus scholii redactionem habere videntur) protulit Gaisfordus; neque in hac cum Duebnero ὃν in ὃ mutare necesse est, quum ὃν ad κίγκλος referri possit. Alteram lectionem recentioris redactionis esse, etiam ex sequente voce colligi potest, quae in iisdem fere libris σεισοπύγιν (—ην) scripta, i. e. σεισοπύγιον, quae forma ex uno Tzetze affertur Hist. 11, 477 ἴυγξ, ἡ ὄρνις ἡ κιγκλίς, ἡ σείει τὸ οὐραῖον, ἥνπερ καὶ σεισοπύγιον καλοῦμεν φερωνύμως. In σεισοπυγίδα non minus quam in ἔνιοι EtM. cum vulg. conspirat; eadem forma est in scholl. II, 17.

Vs. 118. 119, lin. 17. Cf. Greg. 95 τὸ ἐκάθηρεν ἀντὶ τοῦ ἐμάστιξε λαμβάνεται.

— lin. 4. „Scribendum, ni magnopere fallor: Ἀριστοφάνης

ἐσπόδει τὰς πλευράς, ἐκάθηρε. Haec vox tanquam glossa adscripta est insolentiori vocabulo ἐσπόδει. Cf. Ran. 675 ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει, ubi scholiastes κάθαιρε. σποδεῖν γὰρ κυρίως τὸ τοὺς βωμοὺς καθαίρειν. Vide praeterea Hesych. Vol. II p. 1250." Jacobs. „Respexit ad Nub. 1379 κᾆπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει, ubi ascripta fuit ad verbum ἐσπόδει explicatio grammatici τὰς πλευρὰς ἐκάθηρε, quam pro verbis poëtae habuit scholiastes." G. Dindorf. Thesaur. IV p. 760. Jam ante hos Wartonus suspicatus erat ἐκάθηρε loci Aristophanei glossema esse. Mihi illa parum probabilia esse videntur neque video cur non credatur scholiasten τὰς πλευρὰς ἐκάθηρε (de hac voce agitur) in perdito comici dramate legisse. Sola corrupta vox πέδει emendanda est, quam in σποδῶν mutavi, numeros Glyconeos agnoscens. Ceterum hoc fragmentum in Bergkii collectione non invenio.

Vs. 125, lin. 23. Scholiasta sequitur lectionem σίου ab Eustathio commemoratam, quam a Ptolemaeo Euergete propositam et commendatam esse Athenaeus tradit II p. 61. C.

Vs. 131, lin. 9. „Observatio prosodica ad κίσθος pertinet et κισθός, quod in aliquot codicibus legitur." Duebn. Nec minus praecedens descriptio, cf. Theophr. VI, 2, 1 ἄμφω δὲ (κίσθου δύο γένη) ὅμοια τοῖς ἀγρίοις ῥόδοις, quare κισθὸς restitui.

— lin. 13. „Notum hoc de τραγακάνθῃ et aliis astragalis peritos botanicae docebit, quam plantam hi grammatici voluerint esse ῥοδάκισσον." Duebn.

Vs. 136. 137, lin. 7. Duebnero judice apparet μιμηλοῦ posterius insertum esse; immo correctione factum ex μικλοῦ, ut est in Gen.[b], hoc vero ex ποικίλου corruptum, cf. locos in Thesaur. IV p. 1583 allatos: Alex. Aphr. Probl. 2, 73 εἴρηται δὲ κίττα (morbosa cupido), ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τοῦ ἀεὶ βώλους κατεσθίοντος, ἢ ὅτι ποικίλον ἐστὶ τῷ χρώματι καὶ ἀλλόκοτος ὥσπερ ἡ τούτων ἐπιθυμία, Paul. Aegin. 1, 1 τὴν ὀνομασίαν ταύτην (κίττα) τὸ πάθος ἐκτήσατο διὰ τὸ ποικίλον τοῦ ζώου τῆς κίττης, Mosch. de pass. mulier. p. 13, 2 ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀρνέου, οὕτινος καὶ ἡ φωνὴ καὶ τὰ πτερὰ ποικίλα ἐστί. Post γυναικῶν Toupius excidisse suspicatus est τῶν γεννωσῶν; frustra Duebnero judice. At παραλαμβάνεται Kiesslingii ingenio debetur, in qua voce verbi κισσᾶν interpretationem latere maxime lectio προσλαμβάνειν in 3. persuadet. Hinc elicui τὸ συλλαμβάνειν, cf. EtM. 515, 40. EtG. 323, 24 κισσῶ τὸ μεθ' ἡδονῆς συλλαβεῖν et Cyrillum ἐκίσσησε Psalm. 50, 5 per συνέλαβεν interpretantem. Sequentia, quae Duebnerus sine justa causa a recentioribus magistris addita esse dicit, corruptissima esse Geelius sensit. Duebnerus suspicatur scriptum fuisse ἀηδίζονται πρὸς τὰ τοιαῦτα et mutatum, postquam plura excidissent, ab iis qui κισσᾶν acciperent recente significatione in Etym. posita. Quod restitui, nisi fallor, probabilius videbitur.

Vs. 141—143, lin. 8. Cf. Greg. 94 τὸ βρενθύεται φριμήσσεται φησί.

— lin. 12. Valcken. ad Ammon. p. 226 scribi jubet ἡ τῶν ἵπ-

Digitized by Google

πων φωνή, qua mutatione non opus, modo libris ducibus articulus proscribatur.

Vs. 147—150, lin. 15. Verum κερατιστής in SchRec. ex P. affertur, quum reliqui libri etiam ibi κεράστης habeant. Eandem corruptelam in schol. IV, 22 Jacobsius sustulit.

— lin. 1. „Notanda est formula ἀμνὸν ἐνίκησα τὸν Λάκωνα, rectior illâ quae in vulgatis est (lin. 19.) τῷ Λάκωνι." Duebn.

— lin. 4. Geelius ἐγώ, si servetur, post κολασθείην transponi jubet. Mihi tradita collocatio nihil offensionis habere videtur; hoc enim dicit periphrastes: „utinam fiam Melanthius et ab Eumaeo Philoetioque in Ulyssis domo castiger", ut non referat, ubi ἐγὼ positum sit.

Idyll. VI.

Vs. 1—3, lin. 24. Recte haec dicta esse sine ἄλλον ante τινα, quod Geelius desideraverat, Duebnerus monuit.

— lin. 3 seqq. Hoc sch. etiam in E. H. extat. Casaubonus, qui id primus ex Gen.[a] protulit Lectt. p. 259, et Geelius scholiastam συνάγαγεν legisse existimant, quippe qui dicat τὸ ἑνικὸν ἐπάγεσθαι ἐπὶ τοῖς δυσίν. At grammaticus potius agit de ὁ βουκόλος pro οἱ βουκόλοι, cf. SchRec. Pind. Ol. 4, 38 (ejusdem haud dubie Moschopuli): χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον: — ἔχει δὲ ὁμοίως τῷ Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος, πλὴν ὅτι ἐκεῖ μὲν τὸ βουκόλος ἀπὸ κοινοῦ λεγόμενον ἀρκοῦν ἦν ἐντελῆ ποιῆσαι τὸν λόγον. — Verissima lectio μετὰ τὸ ἓν in Gen.[a], quam neglexerunt quanquam jam a Casaubono prolatam, cf. Eustath. 1667, 35 de schemate Alcmanico: γίνεται δέ, ὅταν τὸ μετὰ δύο λέξεις τεθησόμενον μεσολαβηθῇ μετὰ μίαν τεθέν. Ceterum idem scholium Moschopulus adscripsit ad Hom. Il. β, 145, ubi sola haec differunt: ὃ καὶ πρ. λέγ. om. — ἐν τοῖς δυσίν· ἐπεὶ δὲ — μετὰ το ἐν — μάχη — οἷον . . . . μάχης post ὑπερβάτῳ om. — λαμβάνων τὸ ἐπαΐξας.

— lin. 14. Quum verba ὁ δὲ πληρώσας αὐτὸ ταῖς θριξὶ aperte ad ἡμιγένειος pertineant, collata interpretatione, quae est in SchRec., et GlC. ἀτελὴς τὴν γενειάδα, facile tibi persuadeas ante πληρώσας excidisse οὔπω. Attamen in SchL. et GlL. fere iisdem verbis sine οὔπω legitur τέλειον ἔχων τὸ γένειον ταῖς θριξί, quam interpretationem in Sch. a Gailio perperam lemmate πυρρὸς instructam esse (gl. interl. adhaeret verbis ἤγουν ἀρτιγένειος ad idem πυρρὸς male relatis) satis patere videtur. Quare nescio an scholiasta potius ἠνιγένειος invenerit, cf. Hesych. ἤνιος, τελείου, νέου παρὰ τὸ ἦνις. Qui quum de etymo ἀνύω cogitasse videantur, ἠνιγένειος non minus quam ἦνις ad ἔνος vel ἕνος trahendum est, cf. Arist. Ach. 610 ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἔνη; ubi schol. οὕτως ἐν τοῖς ἀκριβεστάτοις ἔνη, ἵνα λέγῃ ἐκ πολλοῦ. Ita-

---

Vs. 150, lin. 27. „Nimirum μαῦρος ex nomine." Duebn. Non credo neque in appellatione μωρὸς offensionis aliquid video.

que ἠνιγένειος esset jamdudum barbatus, id quod sententiae multo melius convenire quam ἡμιγένειος suo loco docebimus.

— lin. 15. Duebnerus ὁ ἀρτίχνους hinc in praec. sch. (post γένειον puto) transponi jubet, sine causa; nam interpretatio ὁ ἤδη πωγωνίτης cum ἀρτίχνους synonyma est, cf. Plat. Protag. init. de Alcibiade: ἀνὴρ μέντοι — καὶ πώγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος. ΣΩ. εἶτα τί τοῦτο; οὐ σὺ μέντοι Ὁμήρου ἐπαινέτης εἶ, ὃς ἔφη χαριεστάτην ἥβην εἶναι τοῦ ὑπηνήτου, ἣν νῦν Ἀλκιβιάδης ἔχει; Homericum vero ὑπηνήτῃ vel rectius πρῶτον ὑπηνήτῃ (Il. ω, 348. Od. κ, 279) SchQ. ad Od., Apoll. Lex., Poll. 2, 10, Phot. Suid. interpretantur ἄρτι vel ἀρτίως γενειῶντι, Demosthenes ap. Eustath. 1658, 62 ἄρτι ὑποπιμπλαμένῳ γενείου, SchQ. ad Od. ὑπηνήτης ὁ τὸ χεῖλος πρῶτον χνοάζων γενείῳ.

— lin. 18. „Pro παρμενίσκος Piccolos conjecit νεανίσκος. Crediderim potius, Parmenisci scholium aliquod in Euripidem huc olim fuisse translatum.“ Duebn. Accedo, eaque de causa, quum jam lemma ὁ δ' ἡμιγένειος interpretatione careat, lacunam indicavi.

— lin. 4. Geelius desideravit γενειάδων, non memor Aelii Dionysii apud Eustath. 1257, 57 γένεια αἱ τρίχες, γένειον δὲ ὁ τόπος. Et γένεια hoc sensu legitur p. 332, 14. 333, 30.

Vs. 6, lin. 17. Ad h. sch. et vocem Γαλατείᾳ a nobis suppletam cf. Hypoth.

Vs. 7, lin. 23. Jacobsii conjecturam ἐπεῖχεν αὐτῇ recepit Kiesslingius; vulgatae recte patrocinati sunt Geelius et Duebnerus.

Vs. 9—12, lin. 11. Priora ipse Calliergus in locum antiqui lemmatis substituisse videtur, quod vulgatam lectionem ἆδ' ἴδε tenebat, ad quam scholiasta variam lectionem ἁδὶ sine δὲ annotaverat, quae in p. s. extat. Non recte Duebnerus probavit γράφεται καὶ ἁδὶ sine δέ, ut primus Reiskius ediderat.

— lin. 20. Hemsterhusius eum, qui primus per ἀναβραττόμενα interpretatus est, intellexit potius παφλάζοντα invenisse, quod postea ex 9. prolatum est.

— lin. 24. Κινουμένου, quod Geelio suspectum visum, Duebnero judice, quanquam singulariter pro κλυζομένου positum, tuetur GlE. καχλάζοντα: κινούμενα. Rectius credes scholiastam, qui lectionem καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο interpretatus est, αἰγιαλὸς non de littore, sed de maris prope littus aestuantis superficie accepisse, ut ῥηγμὶς utraque potestate utitur, cf. p. 235, 9. ἐπάνω τῶν κυμάτων, et GlM. πορευομένην ἐπὶ τοῖς κύμασιν. Agnosce autem hunc vocis αἰγιαλὸς usum, de quo lexica tacent, etiam in proverbio αἰγιαλῷ λαλεῖς. Plura disputabimus in Adn. Crit. ad ipsum Theocritum. De vulgato εἰς τὴν θάλασσαν, quanquam aperte sensu caret, critici tacuerunt. Ultima aliam interpretationem continent, quae in littore currentem agnoscit; quare καὶ in ἢ mutandum erat.

— lin. 7 seqq. Haec, quae Duebnerus paullo iniquius plane perditorum ingeniorum esse dicit, hoc velle videntur, Galateam

super undas incedere dici, quemadmodum γαλήνη, qua cum voce Galateae nomen cognatum sit, in maris superficie versetur.

Vs. 13. 14, lin. 18. Conjunctivi κατεδέσηται exemplum ex Galeno attulit Lobeckius ad Buttm. II p. 185.

Vs. 15. 16, lin. 20. Scholia hoc et sequens potius αὐτόθε interpretantur.

— lin. 9. Duebnerus probavit ὡς κεκαυμέναι; at αἱ κεκ. sine offensione est, si a καπυραὶ novum scholium incipitur, ut vulgo major interpunctio antecedit. Idem recte vidit ad θερμότητα variam lectionem λευκότητα ex alio libro adnotatam esse. Debebat tamen illam damnare, quae male ex κεκαυμέναι ficta est; Geelius rectissime intolerabilem ejus tautologiam exagitavit. Existimat autem Duebnerus θερμότητα vel λευκότητα ad Galateam pertinere, auctore Geelio, qui λευκότητα prorsus damnans valde improbabilem conjecturam proposuit. Mihi potius ea verba appellationem πάπποι illustrare videntur. Utut vero est, post ἡλίου quaedam excidisse certum videtur.

Vs. 18. 19, lin. 13. In loco corruptissimo Adertus proposuit τὸν ὕστ. λίθον στ. ὄντα ⟨ἀπὸ⟩ τῆς ψυχῆς ὡς ἀπὸ γρ. τεχνῇ τινὶ κινεῖ.

— lin. 15. Qui γραμμὴ per σφενδόνη interpretabantur (i. e. anuli pala, cf. Gl.), de magico quodam usu cogitabant, qualis de Gyge commemoratur, τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου convertente, vid. Plato de rep. II, 359. E.

— lin. 22. Koehlerus volebat πάντα λίθον κινεῖ, ut postea in E. repertum est et supra lin. 11. in Gen.° Utrumque probum; nam proverbialiter non solum πάντα λίθον κινεῖν dicitur, sed etiam πάντα κάλων κινεῖν, vid. Paroemiogr. II p. 104. 287. Quo proverbio universa loci Theocritei sententia illustratur.

— p. 228, 2. Geelius conjecit πονήσαντες, qua mutatione non opus; nam πολλὰ ποιεῖν dictum est ut πάντα ποιεῖν.

— lin. 10. Ad emendationes scholii cf. Apostol. IX, 21 καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον: ἤτοι ἀπὸ ἀρχῆς βάλλει et Suid. ἀπὸ γραμμῆς: οἷον ἀπ' ἀρχῆς, ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας καὶ γραμμῆς, ἣν ἄφεσιν καὶ βαλβῖδα καλοῦσιν, unde hausit Apostol. III, 48. Duebnerus voluit γραμμὴ ἡ τῶν δρομέων σπάρτη, quo sensu σπάρτη non videtur usurpari. Accedit quod turbatus verborum ordo satis apparet ex perverso initio κυρίως δέ, cujus loco Duebnerus κυρίως μὲν proposuit. Ceterum corrupto lemmati ἐπιγραμμῆς nihil tribuendum.

— lin. 18. Duebnerus talia fere excidisse suspicatur: ἐν τῷ ἔρωτι ⟨γὰρ καὶ τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται⟩. Idem in ultimis corruptissimis proponit ἑτέρωσε ὁ ἔρως μεταφ., vel potius οἷον τὸν ἔρωτα ex p. 227, 18.

Vs. 20—24, lin. 3. Interpretatio ἤρξατο ex glossa irrepsit, vid. Gl., hinc propter tempus aliena.

Vs. 18. Cum prima glossa cf. GlM. ad vs. 15.
Vs. 19. Correxi secundum poëtae verba.

Vs. 28, lin. 6. Cf. SchApoll. I, 1265 Σώστρατος δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ ζῴων διαστέλλει τὸν μύωπα τοῦ οἴστρου.

Vs. 30, lin. 10. Piersonus ad Moer. p. 193 pro μερῶν scribi jussit μηρῶν probante Geelio, quanquam illud Toupius defendit collatis Hesychii verbis s. v. κοχῶναι: — οἱ δὲ τοῦ ἱεροῦ ὀστοῦ τὰ ἑκατέρωθεν μέρη.

Vs. 31. 32, lin. 4. Geelius non dubitat quin legendum sit τερπνόν τι.

Vs. 39, lin. 14. Bentlejus scripsit δαῖμον, τρὶς (δαῖμον etiam Toupius), verius etiam existimans Καλλίμαχος δ' Αἰτίων· τρίς. Melius Boissonadius ad Theocr. locum ex sua Callimachi editione (quam mihi inspicere non licuit) afferens δαίμων, τῇ scriptum habet. Τῇ est in cujus honorem, propter quam, cf. Strat. AP. XII, 229 ὡς ἀγαθὴ θεός ἐστι, δι' ἣν ὑπὸ κόλπον Ἄλεξι πτύομεν ὑστερόπουν ἁζόμενοι Νέμεσιν, quod epigramma Toupius apposuit, δαίμονα recte intelligens Nemesin. Cf. Boisson. ad Callim. p. 207.

Vs. 40, lin. 1. In SchPind. Ol. XIII, 56 Τιμάνδρου Corinthii filiae commemorantur Εὐρυτιώνη et Κωτυτὼ ab Heraclidis occisae. Hinc et propter reliqua scholia pro Κοττὼ restitui Κοτυτώ. Dea Thracica, cujus cultum Corinthii mature receperant, cum antiquis fabulis conjuncta est.

Idyll. VII.

Vs. 3—9, lin. 12. Mira sunt et utique perturbata, quae de accentu genitivi Λυκ. traduntur. Nam Aeolis ignorat terminationem εως neque, si cum Phavorino Aeolicum accentum in Λυκώπεος agnoveris, credibile est antiquos grammaticos Coi hominis nomini Aeolicum accentum obtrusisse. Unde hae turbae ortae sint, intellexisse mihi videor ex Arcadii et Theognosti locis, quos ex eodem Herodiani loco excerptos esse facile apparet: Arcad. p. 26, 13 ἔτι τὰ διὰ τοῦ ωρης, Διώρης Λυκώρης, ὅπερ Καλλίμαχος ὀξύνει, Theognost. p. 45, 30 τὰ διὰ τοῦ ωρης διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφει τὴν παραλήγουσαν· οἷον κατώρης, Διώρης ὄνομα κύριον, αὐτώρης, νεσσώρης, ὑλῃώρης, νεώρης. ἡ Λυκωρέος γενικὴ ἀπὸ τῆς Λυκωρεὺς (cod. λυκορεὺς) εὐθείας ἐκφερομένη οὖσα τετήρηται. Minime credi potest Callimachum Λυκωρὴς scripsisse contra legem; sed collato Theognosto apparet Arcadium male excerpsisse et Callimachum potius Λυκωρέος probasse, hunc genitivum a Λυκωρεὺς ducentem, non a Λυκώρης, unde illi qui Λυκώρεος praeferebant. Jam vero hoc Λυκώρεος vel Λυκωρέος olim in loco Theocriteo pro tradito Λυκωπ. lectum esse, persuadet mihi primum mira illa de accentu controversia; neque enim Λυκώπεος a nominativo Λυκώπης repeti vel ulla de vero accentu Λυκωπέος dubitatio esse

---

Vs. 30, lin. 30. „Ῥογχαλίζειν hodieque in usu est neque debet mutari." Piccolos. Tentaverat Adertus.

Vs. 39. Duebnerus suspicatur ἵνα ἀποτροπὰς λάβω.

poterat. Quum autem *Λυκώρεος* in *Λυκώπεος* corruptum esset (fortasse propter *Λυκωπίτας* vs. 72), ut traditum in antepenultima accentum tueretur, scholiasta male ad Aeolicam dialectum confugit. Mira lectio *Λυκώπεως διὰ τοῦ ω μεγάλου* ex antiquiore scholio male intellecto orta videtur, ubi de *Λυκώρης* et aliis in *ωρης* in penultima *διὰ τοῦ ω μεγάλου* scriptis praeceptum erat ut apud Theognostum. Alterum argumentum, cur Callimacheum illud *Λυκωρέος* Theocrito vindicandum judicem, in eo positum est, quod in scholio vs. 60 aeque accentus vocis Theocriteae a vulgato discedens Callimacho tribuitur. Patet autem hanc prosodiae Theocriteae curam non posse ad Callimachum illum clarissimum, Theocriti aequalem referri, sed recentiorem quendam grammaticum, Herodiano tamen antiquiorem, intelligendum esse. Nisi audacius esset utroque loco nomen corruptum existimare, suspicarer de Callistrato Aristophaneo, quem constat non solum in Homerum sed etiam in alios poëtas commentatum esse ut in Cratini *Θράττας* Athen. XI, 495. a. Plura de his Callimacheis disputavi in Praef. §. 3, 3. e.

— lin. 18. Cum lectione codicis Gen.[b] cf. Suid. s. v. *χαΐα*: *καὶ χαὰ παρὰ Λακεδαιμονίοις τὰ ἀγαθά*, quae nunc secundum optimos libros ejecta sunt.

— p. 238, 6. Verius est nomen *Ἀνταγόρας*, quo etiam unus ex antiquis Cois appellatur apud Plutarchum Q. Gr. 58. Idem apud recentiores Coos in usu fuit, vid. Papii Lexicon.

— lin. 25. Parum recte *ἀγαθοὶ ὄντες* in Amst. editum est, cf. supra p. 237, 20.

— p. 239, 27. Eadem ex codd. L. Gen.[b] infra posuimus p. 240, 22. Verba *καὶ βουγάϊος* cur proscripserimus, non latet; hoc certe loco tolerari non possunt. *Βουγάϊε* apud Homerum bis legitur, Il. *ν*, 824 *Αἶαν ἁμαρτοεπὲς βουγάϊε* et Od. *σ*, 78 *νῦν μὲν μήτ' εἴης βουγάϊε*. Illum locum Geelius spectari putat et *δὴ νῦν* ex *Αἶαν* corruptum; Duebnerus verba ad Odysseae locum refert, alterum quoque probari posse censens.

— lin. 29. Nicanori infra p. 240, 18. recte forma *Βούρρινα* tribuitur, quam etiam hic restituimus.

— p. 240, 5. Geelius conjecit *ἐξεχεῖτο*, collato *ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκχεῖσθαι* lin. 25.

— lin. 16. In Philetae verbis tenui Heinsii emendationes, quanquam dubitatione non carentes, nisi quod neque *Βορίνης* probari poterat, ut ille scripsit, neque *Βυρίνης*, ut Kiesslingius, vel *Βυρίννης*, ut Bachius. Nominis forma *Βύριννα*, quae supra in hoc scholio legebatur, et *Βύρρις*, quae in priore scholio, nulla librorum auctoritate nituntur, neque primae syllabae correptio satis defendi potest. Nam etiamsi grammatici verbis in EtM. 216, 55 *τὸ γὰρ β ῦ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐλέγετο* de particulae *βοῦ* alia forma *βῦ* fidem habeas, de qua re valde dubito, attamen ne ille quidem de correptione testatur. Itaque statui in Philetae verbis extrema hexametri excidisse.

— lin. 20. Apparet haec potius ad lectionem Βούρειαν pertinere, quod nomen aut a βοῦς et ῥέω aut a βοῦ et ῥέω derivatur ut supra p. 239, 23. Inde locum supplevi et correxi.

— p. 241, 2. In his corruptelam latere Geelius sensit; Duebnerus proposuit ἐκ βάθους καὶ μὴ ἀφ' ὑψηλοῦ.

— lin. 3. Verba ἢ γενναίως πρ. τῇ πέτρᾳ Geelius et Duebnerus hinc aliena esse judicarunt. Locum tuentur, modo justum lemma addideris. „Haec de fossoribus στενωπῶν mihi quidem obscura sunt. Byzantinos scriptores rei militaris de talibus agere vidi." Duebn.

— lin. 12. Scholiasta φύλλοισι non cum κομῶσαι junxit, sed cum κατηρεφέες suppleto οὖσαι. Vulgata lectio sano sensu caret. In sequentibus mira adnotatio de genere κλήθρης, quae apud Theocritum non extat. Quare Toupius suspicatus est scholiastam invenisse αἴγειροι κλῆθραί τε, accedente Geelio, nisi quod hic, ne scholium nimis ineptum sit, κλῆθρος scribi jubet idque ad lectionem κλῆθροι refert. Duebnerus potius ex Homerico loco Od. ε, 239 κλήθρη τ' αἴγειρός τε hic illa haesisse existimat, quem Byzantinus magister contulerit simulque cum Theocriteo tractarit. Legendum autem κλῆθρος cum Geelio; aliter aliena haec et futilia etiam insana esse. Mihi parum liquet.

Vs. 10—12, lin. 10. Urbis nomen Κύδων auctore Koehlero Kiesslingius in vulgatam formam Κυδωνία mutavit; attamen Cydon apud Latinos reperitur. Eadem forma etiam in SchVet. l. 14. extat et in GlM. ad vs. 52. De Acacallide Cydonis matre vid. SchApoll. IV, 1492.

Vs. 15. Cf. Moschop. ad Hom. Il. α, 189 λασίοισι: τρίχας ἔχουσι. τὸ γὰρ λάσιον τὸ τρίχας ἔχον ἁπλῶς δηλοῖ, οὐ τὸ δασύτριχον, ὡς ἀπὸ τούτου δῆλον· ἐν μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο κνακὸν δέρμα. εἰ γὰρ τὸ λάσιον τὸ δασύτριχον ἐδήλου ἐξ ἀνάγκης, εἰπὼν ἐνταῦθα λασίοιο οὐκ ἂν ἐπῆγε δασύτριχος.

Vs. 16, lin. 4. Cf. Hesych. (secundum codicem) κνηκόν: τὸ κροκίζον χρῶμα ὑπὸ (leg. ἀπὸ) τοῦ ἄνθους· ὅτε δὲ ἀπὸ καρποῦ, τὸ λευκόν.

— lin. 6. Priora scholii verba corrupta esse, Duebnerus vidit; probabilem correctionem neque ille invenit neque ego. Sequentia, quae circumscripsimus aperte hinc aliena sunt et ex sequente scholio illata; neque enim κνήκου ἄνθος album est sicut σπέρμα. Interpolationem praeterea arguit variatio inter κνήκη et κνῆκος. Ad seq. sch. confer SchVet. III, 5. Quam ibi Duebnero auctore mutavi formam κνήκη, hic reliqui, quo varietas scholiorum magis appareret.

— lin. 12. Lectionem codicis Q. antiquiorem esse vulgata Duebnerus adnotavit. Antea et in sch. seq. librorum lectionem πιτύα suadente Geelio servavi, quum de vera vocis scriptura judicium difficilius sit.

— lin. 14. Neutrum αὐτὸ non intelligo; quare scripsi περὶ αὐτήν, i. e. περὶ τὴν τάμισον vel τὴν πιτύαν. Neque minus corre-

ctio τρεφόμενον pro στρεφ. necessaria visa ut in loco gemino Hom. Il. ε, 902 ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενον συνέπηξεν ὑγρὸν ἐόν· μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκόωντι, ubi Herodiani lectionem, etiam aliunde firmatam, recte Bekkerus vulgatae περιστρέφεται praetulit.

Vs. 17, lin. 20. Quum γέρων tanquam lemma ad sequentia tractum esset, Toupius suppleri jussit γέρων ⟨πέπλος,⟩ τριβ. ἱμ., Geelius vero γέρων ejici. Nostra emendatione simul tollitur offensio, quae est in ἀπὸ τῶν ἡλικιῶν.

Vs. 18—20, lin. 12. Wartonus οὐκέτι ideo non toleravit, quod σεσαρώς etiam Inc. III (olim Theocr. XX) vs. 15 legitur. Quae mutandi causa quum probari nequeat, quia illud idyllium temere inter Theocritea relatum est (Toupius ipso illo οὐκέτι contra ejus originem Theocriteam usus est), nihilominus emendationem οὐκ εὖ confirmant scholia sequentia, ubi καταχρᾶται δὲ τῇ λέξει.

— lin. 13. Διεσταλκώς minus verum videtur quam διεστηκώς. cf. Galen. XII p. 254 διαστῆσαι δὲ τὰ χείλη τῶν ὀδόντων συμβεβλημένων ὀνομάζουσι σεσηρέναι.

— lin. 14. Interpretamentum ὑποκινεῖν tolerari non poterat. Aptissimum, quod reposui, ὑποκεχηνέναι. Glossae ὑποχάσκων habent, Hesychius, Photius, Suidas σεσηρέναι per κεχηνέναι interpretantur, cf. Aristaen. 2, 10 ἡδὺ προσγελᾷ καὶ μικρὸν ὑποκέχηνε.

Vs. 21, lin. 20. Quidam existimabant nomen Σιμιχίδας non ad Theocritum pertinere, sed ad unum ex ejus comitibus in vs. 1 non nominatum, quod in vs. 95 poëta de Simichida tanquam de alia persona loqueretur.

— lin. 23. De hoc loco, quem Duebnerus valde memorabilem esse intellexerat, egit Haulerus de Theocr. Vita p. 6. Qui quum recte πατρωοῦ scribi jubeat, miro quodam errore hujus vocis significationem unicam tanquam rariorem paucis exemplis tuetur. Idem pro certo ponit de Theocrito Simichida agi, quanquam scholii, ut traditum est, ordo potius postulat ut haec ad comitem illum Theocriti referantur. Attamen et ipsi mihi probabile videtur, haec non cum praecedentibus jungenda esse, sed ex alio antiquo scholio, quod Simichidae nomen de Theocrito interpretaretur, addita. Optime autem Haulerus ex hoc testimonio collegit Orchomeno a Thebanis a. 346 ante Chr. iterum diruta Periclem quendam cum aliis Orchomeniis Con insulam migrasse ibique civitatem accepisse, hujus vero filium Simichidam Philinam Theocriti matrem marito Praxagora mortuo uxorem duxisse, Theocritum vero in hoc idyllio se ipsum πατρωνυμικῶς Simichidam appellasse. Similia Meinekius in ed. III p. 251 disputavit, nisi quod ἀπὸ πατρὸς θετοῦ scribi voluit, in Suppl. p. 475 Haulero auctore ἀπὸ πατρῳοῦ (sic) probans. De patronymicis a nominibus ita deductis, ut nihil addatur, praeter scholia deinceps sequens et ad vs. 40 vide SchPind. P. VI, 4 εἴ τις οὖν τὸν τοῦ Ἡρακλείδου υἱὸν πατρωνυμικῶς βούλοιτο σημῆναι, ὁμωνύμως ἂν πάλιν πατρὸς Ἡρακλείδην καλοίη. Ceterum hac Boeotica nominis origine commenda-

tur scriptura *Σιμμιχίδας*, quam libri partim tuentur, cf. *Σιμμίας* apud Keilium Inscr. Boeot. p. 229.

— lin. 8. Spectatur Idyll. V, 90, de cujus inscriptione *Αἰπολικὸν καὶ Ποιμενικὸν* cf. Vol. I p. 36. Lectio *αἰπόλος ποιμενικῷ* in p. nescio an ex *Αἰπολοποιμενικῷ* nata sit. Ceterum *Κρατίδας* male patronymicum visum est iis qui Eumedem V, 134 eundem esse vellent, cf. schol. VII, 40. et Gl. V, 90.

Vs. 22, lin. 23. „Non inveni Aristotelis locum quem respicit." Duebn.

Vs. 23, lin. 4. „*Ἑρπετοῦ* ex sequentibus apparet olim scriptum fuisse, postea emendatum, quum ejusmodi reptilis nullum usquam sit vestigium." Duebn. Mythica narratio de *κορυδαλλίδων* tumulo ducta est ex fabula Aesopea Arist. Av. 471.

— lin. 14. Cf. Galen. XIII, 312 (XII p. 361 Lips.) post locum Aristophaneum: *τοῦτό φασι καὶ τὸν Θεόκριτον αἰνίττεσθαι λέγοντα· οὐδ' ἐπιτ. κτλ. δηλοῦν γὰρ αὐτὸν τὰς τὸν τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐχούσας.*

— lin. 19. Parum recte Adertus de hoc scholio judicavit non memor eorum quae tradiderunt Suidas: *κόρυδοι. ὄρτυξιν ὅμοιοι ὄρνιθες* et plenius SchPlat. p. 368 *κόρυδοι ὄρνιθες ὄρτυξιν ὅμοιοι, οὓς ἔνιοι μὲν κορυδαλλοὺς φασι, Γῆς καὶ Ἀθηνᾶς ἱεροί.* Hinc etiam in hoc scholio ante *καὶ Ἀθ.* apparet vocem *Γῇ* excidisse.

Vs. 24—26, lin. 2. Voluit igitur *λαὸν ἔπι θρώσκεις*. Nam rariore usu antistrophen praepositionis dicit, quae vulgo anastrophe, ut idem glossator in GlM. antistrophen agnoscit in *τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα* Id. IX, 22, cf. SchOppian. Hal. I, 229 *πρύμνῃ δ' ἐπί: ὑπέρβατον, ἀντιστροφή.*

— lin. 3. „Haud dubie scholiastes dixit: aut *μετὰ δαῖτα* est post coenam; ⟨*ἐπείγεται οὖν*⟩ *εἰ ὑστερήσας μοῖραν εὑρίσκει* sive *εὑρήσει τῶν κρεῶν*. Aut jungenda *μετὰ δαῖτα κλητός. οἱ γὰρ κτλ.*" Duebn. Mihi prior pars potius de altera lectione *μετὰ δαῖτ' ἄκλητος*, quam etiam Junt. servavit, agere visa, in quam sententiam supplevi et correxi. In codd. lemmata *δαῖτ' ἄκλητος* et *δαῖτα κλητὸς* permutata sunt. Trimetrum, quem restitui, ex aliqua comoedia sumptum puta.

— lin. 8. Prior versus etiam ab Apollonio de synt. 106, 21 affertur, ubi recte *ὀψὲ κληθείς*. Ita etiam Erasmus scripsit et Toupius scribi jussit, Apollonii non memor.

— lin. 14. Lectionem *Θεόκριτός φησι καὶ τοὺς λίθους* Duebnerus non recte paullo meliorem dicit; scholiastae enim Simichidas est Theocritus.

— lin. 22. Apparet scholiasten in loco Homerico *ξέστῃς αἰθούσῃσιν* non recte interpretatum esse. Vox *ξεστοῖς* spuria est; nam solum *λίθοις* per *δηλονότι* suppleri jubetur.

Vs. 27—34, lin. 2. „*Ἐπὶ τούτου* de cantu syringis sine verbis." Duebn. Geelius desideraverat *ἀπό*.

— lin. 16. Verba *ἔνθα σῖτον ἐκτρίβουσι* Duebnerus putat ad *ἀλωὰν* vs. 34 pertinere. Licet tamen justo loco posita existimare,

si in hunc fere modum suppleantur: <*Θαλύσια: ἑορτὴ τῆς Δήμητρος ἡ καὶ Ἀλῷα λεγομένη ἀπὸ τῆς ἅλω,*> *ἔνθα σῖτον ἐκτρίβουσιν*, cf. Eustath. 772, 25 et Suid. In fine scholii *διδόντες* supplevi ex lin. 18.

Vs. 36, lin. 1. Lemma *τάχ' ὥτερος* scribendum esse jam Koenius indicaverat ad Greg. p. 268.

— lin. 4. Bene Casaubonus locum constituit, partim codice Gen.[b] adjuvante, nisi quod *ἄλλον* supplere neglexit et pro *οὕτερος* scripsit *ἔδει οὖν*, qua mutatione non opus est; ultima paraphrasin continent, in qua *ὥτερος* per *οὕτερος, ὁ ἕτερος* illustratum. Heinsius Lectt. p. 341 proposuit *ἔξεν. τὸ ἄλλος· ἕτερος γὰρ* <*ἐκ δυοῖν*>, quem Amstel. et Duebnerus secuti sunt. Hic praeterea, quum Aderto praeeunte intellexisset in 3. L. Gen.[b] post *Ἡροδότῳ* aliud scholium incipere, minus recte in hoc scribi jubet *ἐξημ. ἔξεν. ἀντὶ τοῦ ὁ ἕτερος κτλ.*, nullo supplemento ex vulgata lectione petito. Ceterum cf. Ammon. p. 11 *ἕτερος — ἐπὶ δυοῖν, ἄλλος δὲ ἐπὶ πλειόνων.*

Vs. 40, lin. 10. In Add. p. X Duebnerus recte probavit *γεγονέναι ὁ Θεόκριτος. Σικελίδας δέ*, quomodo distinctione Wartoni correcta scribendum esse intellexerant Manso ad Bion. p. XLIV et Wuestemannus p. 107.

Vs. 42. Duebnerus conjecit *ἐπιτεταγμένως* vel *ἐπιτετηδευμένως*. Quod scripsi *ἐπιτετευγμένως*, idem est atque *ἐπιτυχῶς* commode, vid. Thesaur.

Vs. 45. 46, lin. 4. Scripturam *Νάξου νήσου* Duebnerus valde notandam dicit, quam propter codicum consensum recepi. Non magis de Naxio rege Oromedonte constat quam de Coo.

— lin. 6. Non intelligitur quomodo quisquam *Ὠρομέδοντα* interpretari potuerit *τὸν οὐρανόν*, quare distinctione paullulum mutata scripsi *τοῦ οὐρανοῦ*, i. e. *παρὰ τὸ μέδειν τοῦ οὐρανοῦ*, ut supra lin. 2. Qui ita interpretabantur, videntur *ὠρομέδων* ex *ὠρανομέδων* per syncopen factum existimasse. In proximis interpretatio *ἡλίου* pertinet ad lectionem *ὡρομέδοντος*, cf. lin. 16., *μοιχὸν Ἥρας* ad *Εὐρυμέδοντος* cf. Scholl. et Eustath. ad Hom. Il. ξ, 295, nisi credis eundem gigantem etiam *Ὠρομέδοντα* appellatum esse, quo nomine unus e gigantibus apud Propertium 3, 9, 48 utitur.

— lin. 7. Hic interpres *ὡρομέδοντος* pro adjectivo habuit, quod per *ὑψηλοτάτου* interpretatus est, ut GIM. per *μεγάλου*; male in lemmate vulgo *Ὠρ.* edebatur. Alius vero interpres lin. 16. hoc scholio ita abusus est, ut montem in Co propter celsitudinem *Ὠρομέδοντα* nominatum esse fingeret.

— lin. 10. „Fortasse ex aliqua hujus periodi sede excidit *Ὅμολος*; nam verba *ὡς προϊὼν, οὗτος λέξει* videntur spectare vs. 103, ubi tamen non *οὗτος* i. e. Lycidas loquitur, sed ipse Theocritus.“ Goel. Pertinent sane ad illum locum; sed neque opus est ipsum montis nomen supplere, neque in *οὗτος* offendendum, quo poëta designatur.

Vs. 47. 48, lin. 24. *Προρρηθέντος*, quod in E. inventum est,

conjecerat Geelius: „vult enim, ni fallor, scholiastes haec Theocriti verba ita esse e superioribus supplenda, ut analogice immutentur, i. e. ut quod vs. 45 dictum erat *ἀπέχθεται*, hic subaudiatur *ἀπέχθονται*.“ Recte; *τὸ προῤῥηθὲν* est id quod pronunciatum est, *τῷ ὑπακουομένῳ* oppositum, hoc loco *Μοισᾶν ὄρνιχες*, quod *κατ' ἀναλογίαν* pluralem *ἀπέχθονται* postulat. Eadem phrasis Moschopulea extat SchRec. I, 71 *συνυπακούεται οὖν τὸ οἰκεῖον κατ' ἀναλογίαν τοῦ προῤῥηθέντος* (*προσῤ*. Lips.), i. e. ad *θῶες* suppletur *ἐγηρύσαντο* ex sequente *λύκοι ὠρύσαντο*, SchRec. VIII, 49—52 *τὸ* δ ε ῦ ρ ο *συνυπακούειν δεῖ ἀπὸ κοινοῦ κατ' ἀναλογίαν τοῦ προῤῥηθέντος* (sic recte Duebn. pro *προσῤ*.), i. e. ex sequente *δεῦτε ἔριφοι* ad *ὦ τράγε* subintelligendum *δεῦρο*, Moschop. ad Hesiod. Op. 230 *συνυπακούεται οὖν τὸ οἰκεῖον κατ' ἀναλογίαν τοῦ προῤῥηθέντος* et iisdem verbis ad vs. 403, SchRec. Pind. Ol. 4, 38 (ad *χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον*): *τὸ ἴσον ἀπὸ κοινοῦ κατὰ ἀναλογίαν τοῦ προῤῥηθέντος*, i. e. *χεῖρες ἴσαι*.

Vs. 52—56, lin. 12. „*Καὶ τοῦτο εὐχόμενον*. Quid? Legendum videtur *καὶ τούτῳ εὔπλοιαν εὐχόμενον*.“ Geel. *Τούτῳ* etiam Reiskius scripserat. Nos loco aliam medicinam quaesivimus.

— lin. 1. Pessime Heinsius verborum ordinem mutaverat; nam per *κατὰ τὸν δυτικὸν ὁρίζοντα* illustratur *ἑσπέριοι*. Verum ordinem secundum libros recte Gaisfordus restituit, Duebnero non obsequente.

Vs. 57, lin. 5. „Omnes, quod sciam, qui de hoc argumento scripserunt, illam *Κανώβην* vocant Aegialen.“ Geel.

— lin. 6. Geelius haec interpretatus est „halcyonem avem quasi forte obtinuisse tutelam trium dearum e Nereidibus“. Adertus aeque improbabiliter secundum lectionem *ἄτη* in Gen.[b] conjecit *ὅτι ἄτη θεῶν λέλογχε Νηρηΐδας*. Duebnerus recte vidit haec mutila esse: „primum ante *Ἀλέξανδρος* quaedam periisse videntur, certe autem post *θεῶν*; nihil enim de mutatione in avem post feminae genealogiam accuratam. Deinde non puto pedestri *Μυθικῶν* (?) scriptori tribui posse *θεαὶ Νηρηΐδες*, quibus Palaemon adeo et Venus annumerantur. Dixerit Alexander, Nereidum vel certe Thetidis Nereidis precibus avem factam in tutela esse vel in praecipua dilectione Leucothees, Palaemonis et Veneris. Hinc intelligitur, quomodo ad vs. 59 *Νηρηΐσι μάλιστα ἐφίλαθεν* scholiastes ascribere potuerit: *λέγει δὲ Λευκοθέαν, Παλαίμονα καὶ Ἀφροδίτην*.“ Cui partim assentiens de aliis quibusdam aliter judicaverim. Alexander Myndius de alcedine haud dubie dixit in libris *περὶ τῆς τῶν πτηνῶν ἱστορίας*, unde similem adnotationem de porphyrione tradidit Athenaeus IX, 388. D. *Λίβυν εἶναί φησι τὸν ὄρνιν καὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην θεῶν ἱερόν*. Hic indidem relatum fuisse videtur: *ὅτι αὕτη θεῶν λέλογχε* ⟨*φιλίαν· λέγει δὲ*⟩ *Λευκο-*

Vs. 53. Gailius ex E. L. protulerat *δύνουσι παρ' ἀστράσι*. Duebnerus *παρ'* deleri jussit, quo teste in E. non extat, voce *ἀστράσι* in eodem libro super *ἐρίφοις* scripto. De L. tacuit.

θέαν, Παλαίμονα, Ἀφροδίτην. Verba a nobis addita exciderunt, quum Νηρηΐδων secundum vs. 59 ad θεῶν adscriptum in ipsum scholium irreperet. Leguntur autem λέγει δὲ Λευκ. Παλ. καὶ Ἀφρ. etiam ad vs. 59 in eum modum, ut non solum Leucothea sed etiam Palaemo et Aphrodite inter Nereides numerari videantur. Ad eum versum tota adnotatio aptius apposita foret.

— lin. 8. Antigonus Carystius c. 27 potius dicit „τῶν δὲ ἀλκυόνων οἱ ἄρσενες κήρυλοι καλοῦνται“, cf. Hesych. s. v. κείρυλος et SchArist. Av. 300, qui recte ex Antigono referunt. Error inde natus, quod Antigonus deinceps addit, alcedines mares senectute debiles a feminis portari. Similiter judicavit Stiehlius in Philol. X p. 171.

— lin. 24. Sphalmate sublato restitue θαλάσσιαι, quanquam θαλάσσιοι, quod est in Gen.[b], fortasse verius.

Vs. 58, lin. 8. „Κικιννοειδῆ legendum videtur (conf. var. in schol. Aristoph. Vesp. 1068): nam τὸ τριχῶδες φῦκος in litoribus Graeciae hodieque exstat teste Fraas. Synops. p. 319“. Duebn.

Vs. 59, lin. 15. Cf. supra ad vs. 57, lin. 6.

Vs. 60. Callimachus igitur recte vidit, formam in —θεν hic potius pro Dorica habendam esse, cui dialecto in codicibus 4. L. Gen.[b] tribuitur; nam accentus ἐφιλάθεν Doricus est, cf. Diall. II p. 29. Attamen antea Αἰολικὸν verius videtur quam Δωρικόν; nam vulgo illae formae ad Aeolidem revocantur, cf. Diall. I §. 46 not. 6, et opponitur Callimachi prosodia Dorica. Secundum vulgatam lectionem Callimachus ἐκοσμήθεν scripsisse dicitur, id quod Dial. Dor. p. 29 ad Cyrenaei poëtae Dorica carmina retuli, in quibus Doricos accentus positos esse existimarem. Contra secundum codices 3. 4. L. Gen.[b] Callimachus ἐφιλάθεν vel potius ἐφιλήθεν scripsit προπαροξυτόνως. Hoc ut jam verius habeam, movet potissimum alia Callimachi de accentu vocis Theocriteae adnotatio, de qua supra dixi ad vs. 3—9, lin. 12. Nec per se satis probabile erat, verbi ἐκόσμηθεν (quod vulgo pro exemplo ejus terminationis sive Boeoticae sive Aeolicae sive Doricae ponitur, ex Homero petitum, vid. Diall. I p. 211, II p. 317) tonosin Doricam ex Callimachi carmine notari.

Vs. 63, lin. 10. Heinsii conjecturam ἄνηθον probaverunt Geelius et Duebnerus invita etymologia, quae additur, παρὰ τὸ ἄνω τείνεσθαι. Nam ἄνηθον debebat ab ἄνω θεῖν derivari ut EtM. 107, 13.

Vs. 65, lin. 3. „Ἀρκ. et Θεσσ. a Πτελεῷ, Triphyliae, quae etiam Arcadiae adnumerabatur, et Thessaliae urbibus. Sequentia obscurum est quo referantur: vix enim possunt ad firmitatem et sanitatem ulmi ἀκίου. Fortasse delendum ἤ. Quanquam Coo praecipue et τεθαλασσωμένῳ vino medicae vires tribuebantur.“ Duebn.

— lin. 4. „Potuit vox δρόσον oriri e fine vocis ἀναδενδράσι.“ Geel. Potius pro παρόσον scriptum erat litteris δρ. ex praecedente voce ascitis. Et in Amstel., ubi legitur ἀναδ. παρόσον πα-

ϱακ., παρόσον quod cum ταῖς inde ab Heins. per sphalma omittebatur, ex ingenio pro δρόσον restitutum videtur.

Vs. 67. 68, lin. 16. „Haec perperam sollicitavit vir doctissimus (Reiskius). Idem στιβάδα πήχεως et στιβάδα πηχυαῖον.“ Toup.

— lin. 8. Geelius malebat ἐκκύπτον, quod judice Duebnero haud dubie verum. Mihi mutandi causa non apparet.

Vs. 69. 70, lin. 21. Ex glossa ad μαλακῶς pertinente huc irrepsit in codd. 3. 4. L. Gen.[b] ἡδέως pro ἀθρόως. Verba καὶ ἀθρόως seqq., quae vulgo praecedenti scholio adhaerent, potius ad αὐταῖσιν κυλίκεσσι pertinere jam Wartonus perspexit codicibus adjuvantibus.

— lin. 24. Unde hoc versus frustum petitum sit, nescio cum Aderto et Duebnero.

Vs. 72, lin. 16. Emendationem Αἰτωλῶν, quam etiam Duebnerus probavit, dubitanter recepi; nam fortasse locus mutilus est. In seqq. codicum lectio ἐχούσης rectissime prodit ea fere excidisse quae supplevimus. Lycopeum intellige Aetolum, fratrem Oenei.

— lin. 19. „Num post Σατύρους excidit οὕτως?“ Geel.

Vs. 73, lin. 1. Intellige cum Duebnero „ut κενεᾶς pro κενῆς, ita ξενέας pro ξένης.“ „Illud ἐκ Κρήτης nescio quo spectet, nisi ad mythum ab Ovidio subindicatum Metam. IV, 277: pastoris amores Daphnidis Idaei, quem Nymphae pellicis ira contulit in saxum.“ Duebn.

— lin. 2. Haud dubie Ξάνθα nomen proprium esse voluerunt, quare παροξυντέον; Nymphae nomen Ξάνθη etiam aliunde notum. Vacat aut γράφεται aut ὡς ἔν τισιν.

Vs. 74—77, p. 263, 2. Rectius Λημνίας βοὸς in EtM. 26, 16 (EtPar. in Crameri Anecdd. Pariss. IV, 96, 14), qui locus ex eodem fonte manavit, cf. Interprett. ad Soph. fr. et ad Paroemiogr. I p. 355. II p. 100. Vulgatam lectionem γίγαντος Ἄθου firmant Steph. Byz. s. v. Ἄθως et EtPar. l. l.

— lin. 5. Non debebat ineptum πέλαγος relinqui; τὸ πέλας sc. ὄρος est Athos, qui est ἐν τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης.

— lin. 10. „Hinc apparet, quam multa aliena appinxerint magistri.“ Duebn.

Vs. 78. 79, lin. 16. „Significant haec: sive ille Comatas fuerit sive Menalcas.“ Geel.

— lin. 23. Intelligendus Lycus Rheginus historicus, vid. Mueller. Fragmm. Hist. Gr. II p. 370. Toupius conjecit ὄρος εἶναι θαλάσσιον, C. Muellerus l. l. p. 373 ὄρος χθαμαλὸν probante Duebnero Praef. p. X. Quae mutatio mihi nomen proprium desideranti parum placet, nec scio cur nomen Θάλαμον tam suspectum sit.

— lin. 24. Νυμφῶν Λουσιάδων ἄντρα in Sybaritide commemorantur a Timaeo Athen. XII, 519. C., fluvius prope Thurios Λουσίας ab Aeliano N. A. X, 38.

— p. 264, 4. In verbis ἐν τούτῳ . . . βουλευόμενος non temere

---

Vs. 73. Adde [Ξενίας:] νύμφης. s.

haerentes Kiesslingius et Geelius conjecturas valde improbabiles protulerunt, ille ἐν τούτῳ διδάξαι ὁ δ. βουλόμενος, hic ἀπέθετο ἐν ταύτῃ· ἐδίσταξεν γὰρ εἰ σώσειαν. Comparanti mihi priorem hujus scholii redactionem, in qua lin. 20. pro his nihil nisi πειράζων, vix dubium videtur, quin illa verba adscripta sint ad ellipticum usum conjunctionis εἰ illustrandum; intellige „in hoc, i. e. in εἰς λάρνακα . . . ἀπέθετο, latet ἐδίσταξεν ὁ δ. βουλευόμενος." Itaque Duebnerus non recte lectionem ἐδίσταξεν praeferre videtur.

— lin. 16. „Verendum ne verba εἰδυῖα κτλ. a mala manu venerint hominis de Danae somniantis." Duebn. Non meminerat emendationis Lennepianae etiam Welckero Kl. Schr. I p. 190 probatae. De Danae somniavit librarius, qui χρυσοῦ pro Ἑρμοῦ scripsit.

Vs. 80. 81, lin. 20. Geelius verba ἀπὸ τοῦ λειμῶνος ante ἐρχόμεναι transponi jubet. At ipse scholiasta verba poëtae non recte conjunxisse videtur.

— lin. 22. Ex interpretatione Jacobsius collegit scholiastam θείαν legisse; secundum lectionem ἡδίαν in Call. aliquis cogitaverit de δῖαν. Neutrum recte; grammaticus illustrare studuit, quatenus illa cista jucunda videri potuerit.

Vs. 83—86, lin. 18. Τοῦ χρόνου graecobarbare pro τοῦ ἔτους positum esse, ut infra p. 266, 11., admonuit Geelius ad Ducangium referens. Idem divinavit ἐργάζονται, subjectum μέλισσαι cogitatione suppleri jubens.

— lin. 22. Pro τουτέστι scripsi ἢ (quod prius in ἤτοι vel ἤγουν corruptum fuisse videtur), quia his duae diversae interpretationes continentur, altera unum totum annum, altera partem anni intelligens, cf. GlE. ad vs. 85 et SchVet. lin. 6 seqq.

— lin. 1. Geelius post Κομάταν puncto distingui jussit; rectius Duebnerus ante ὑπὸ μελισσῶν majorem distinctionem posuit. Supplevi autem verbum, unde Κομάταν penderet.

— lin. 11. Critici de his tacuerunt. Priorem interpretationem recte nobis videmur emendasse, in qua εἰς ὥρας est in sequentem annum; alteram non intelligimus.

Vs. 94. 95, lin. 13. Ex interpretatione apparet hominem ineptissimum vocativum agnovisse, quare γεραίρεν scripsi. Conferantur lectiones ὦ τὺ γεραίρεν Vat. (3. puta), ὦ τὺ γεραίρευν Q., qui codices cum p. cognati.

Vs. 98—102, lin. 10. Haec adnotatio de praepositione ὑπὸ aperte ad ὑπὸ σπλάγχνοισιν pertinet, non ad ὑπ' ὀστέον, quo aberravit.

— lin. 18. Aderto auctore Duebnerus ejecit ὁμόλας tanquam ex vs. 103 illatum. Ego corrigere malui; scholiasta in breve contrahit sententiam verborum οἶδεν Ἄριστις . . . μεγαίροι. Corruptionem adjuvit vox Ὁμόλας ex vs. 103 menti obversata.

Vs. 103—105, lin. 14. De locutione ἐν τῷ βίῳ in vulgari sermone vid. Valcken. ad Ammon. p. 11, Bast. et Schaef. ad Greg. p. 289, adde Phot. s. v. παλίμβολον.

— lin. 16. „Τοιοῦτος, scilicet παιδεραστής.“ Geel. Callimachi locum recte restituit Toupius in Corrigend. extr. et illius non memor Lobeckius Prolegg. Pathol. p. 523. L. Dindorfius in Thes. V p. 1979 perperam ab recentissimo homine additum judicat, qui non intelligeret Πὰν ὁ Μαλειήτης esse scribendum. Appositus est, quod Pan ibi paederasta esse dicitur. Ceterum ὁ Μαλειήτης recte restitutum secundum Steph. Byz. s. v. Αἴγινα, ubi de ethnicis in —ήτης haec mutila leguntur: Αἰγινήτης, Μαλειήτης. ἔστι δὲ τρύπανον αἰπολικόν, cf. Toupium l. l. et Meinekium ad Steph.

— lin. 19. Aristodemus de Homoloiis egerat ἐν δευτέρῳ τῶν Θηβαϊκῶν testibus Eudocia p. 199 atque Photio et Suida s. v. Ὁμολώϊος Ζεύς, nisi quod apud hos vitiose Ἀριστοφάνης traditum est. Adde SchEurip. Ph. 1119, ubi Aristodemus de πύλαις Ὁμολωίσι disputans commemoratur, cf. Interprr. ad Suid.

Vs. 106—108, lin. 5 seqq. Ut lectio παῖδες pro Παίονες praesidium habet in SchRec. lin. 20., ita γένεται δὲ τοῦτο contra perversam lectionem traditam Χῖοι δὲ vel id quod Heinsius proposuit ἔνιοι δέ, quanquam illic desunt. Sed docet illud scholium, ut Duebnerus recte indicavit, haec a praecedentibus separari non posse. „Ista autem de choregis ficta sunt ex Theocriteis κρέα παρείη male intellectis. Sequens vero de ἀγῶνι ἐν σκίλλαις notatio docti hominis esse videtur.“ Duebn. „Ille τῶν ἐφήβων ἐν σκίλλαις ἀγὼν videndum est an non debeatur confusae famae de τῷ τῶν ἐφήβων ἐν τοῖς σκίρροις s. σκίροις ἀγῶνι, de quo Athen. XI, 495. F. ex Aristodemo.“ Duebn. in Add. p. X.

Vs. 109. 110, lin. 17. „Oratio ἀνακόλουθος, quae fortasse expediatur legendo μεταβληθῆναι.“ Geel. Particula καὶ ex Gen.[a. b.] recepta participium pro infinitivo positum est, ut saepius in his scholiis post verbum dicendi. Ceterum haec ultima ex sequente pleniore narratione excerpta sunt.

Vs. 112, lin. 2. Vulgo verba Ἕβρος καλλ. ποτ. pro ipsis Alcaei habebantur; recte autem Bergkius suspicari videtur lectionem codicis L. φησὶν ὅτι ita probandam esse ut sola sententia ad Alcaeum referatur.

Vs. 114, lin. 18. Formam Νείλεω praetuli secundum schol. XVII, 98, ubi eadem nominis Nili origo traditur. De Naucrati condita Toupius potissimum conferri jubet Strab. XVII p. 801 (Μιλήσιοι) καταναυμαχήσαντες Ἰνάρων πόλιν ἔκτισαν Ναύκρατιν. Itaque Νείλεως dux Milesiorum Naucratim condentium, ipsius Mileti conditori cognominis, quem ab alio memorari non memini. Diodorus I, 19. 63 nomen Nili a Nileo rege Aegyptiorum derivat. Sequentia Geelius professus est se prorsus non intelligere, mutila esse censens. Duebnerus recepto λείως sic: „scriptum fuisse puto κατ' ἀντιστροφήν (transpositione vocalium νεῖλος pro ναλειος), sive etiam κατὰ συγκοπὴν (τοῦ α) καὶ ἀντιστροφήν. Errori certe debetur ὅ ἐστι.“ Verius nos, nisi fallimur, nihil nisi voculam μη addentes. Συστροφὴ recentioribus est vortex, ut apud Hesy-

chium s. vv. δίνη, δινήεις, ἴλιγξ. Itaque Νεῖλον appellatum volebant ἀπὸ τοῦ νάειν λείως, quod placide et sine vorticibus flueret. De seqq. cf. EtM. 602, 13.

Vs. 115—119, lin. 11. Duebnero καὶ Ἀρείας in parte librorum recte omitti videtur, quia Area Mileti mater potius fuerit quam uxor. Ego alia ratione succurrere malui. De narratione cf. Nicaenetum ap. Parthen. c. 11.

— lin. 14. Scholiasta non intellexit, optimam lectionem οἰκεῦντα, quam codex E. etiam in textu habet, pro nomine proprio accipiendum esse.

— lin. 2. Apparet verbis ἤγουν τῆς Ἥρας, quae in E. N. post Ἀφροδίτης adhaerere traduntur, aliam glossam ad Διώνας pertinentem contineri, cf. Gl.

Vs. 122—124, lin. 21. Αὐτῶν, quod Geelius in αὐτοῦ mutari jubens, ut ad Philinum referretur, Duebneri assensum tulit, unice verum est propter praecedens ἐρωμένων.

— lin. 1. Duebnerus censuit aut cum Geelio scribendum μὴ ὁ ἀλ. κ. λυποῖ ἡμᾶς (λυποῖ jam ed. Amstel.), aut delenda ut aliena et ex lemmate orta, quod in L. Gen.[b] pro illis legatur. Hoc verius duximus, nisi quod ipsum lemma necessario restituendum erat; nam sequentia, et ipsa corruptiora, verborum ὁ δ' ὄρθριος . . . . διδοίη interpretationem continent, ut SchRec., quod sine novo lemmate vulgo haec excipit. Scholiasta, ut verba correximus, locum male ita interpretatus est ut putaret gallicinii tempore alium venire Simichidae et Arato in Philini limine servando successurum, id quod in scholio codicis L. apertius dictum. Vulgatum ἐγειρομένων ex SchRec. transsumptum videtur.

Vs. 125, lin. 15. Interpretatio προσκαρτέρησιν ex alio scholio lin. 3. transsumpta est. Verba πρὸς ἔρωτα πάλην Wartonus putat in aliquo Anthologiae epigrammate legi.

— lin. 22. „Vel αὐτῶν (scil. τῶν ἐραστῶν) legendum cum Geelio vel αὐτῷ cum L.“ Duebn. Sequentia Geelio et Duebnero obscura fuerunt; videtur ὀρθία πάλη i. q. ὀρθοπάλη de schemate obscoeno dictum esse, ut multa vocabula a lucta ad rem veneream translata sunt Lucian. Luc. 8—10 et alibi.

Vs. 126. 127, lin. 18. Cf. Hesych. (post gl. φθόσις) φθίδιον (. . θίδιον cod.): ὀλιγοχρόνιον, ὀλίγον, ubi Tollius φθοΐδιον (a φθόη) restitui jussit, etiam hoc contra ordinem litterarum. Potius φθύδιον vitiose scriptum fuisse videtur pro φθοίδιον. Ab hoc φθύδιος homo ineptus derivabat ἐπιφθύζω.

Vs. 130. 131. „In his templum Apollinis et Pan Pyxius audacter tribui possunt Buxento Lucaniae; reliqua ficta.“ Duebn. Qui Hermanno credidit, hujus idyllii res in Magna Graecia agi, non in insula Co, et Πύξαν eandem esse, quae vulgo Πυξοῦς audit.

Vs. 120. Recte Adertus vidit interpretem, qui ἀπέλθοις scripsit, ἀπίοιο pessime ab ἄπειμι deduxisse. Minus recte idem reliqua tentavit. Ab ὠχρ. incipit altera interpretatio γένοιτο supplens ut lin. 8. 27.

Ego aliter sentio cum Meinekio, qui recte etiam horum scholiorum de *Πύξα* auctoritate usus est, quanquam in vulgata lectione parum integra acquiescens. Continent haec scholia duplicem sententiam de Pyxa. Secundum alteram *Πύξα* est *δῆμος* vel *τόπος* in Co *παρὰ τὴν φύξιν τοῦ Ἡρακλέους* appellatus, *Πύξα* pro *Φύξα*. Haec doctiorem et antiquiorem interpretem sapit, Nicanorem puto Coum, unde supra de Burinna; de Hercule a Cois fugato narrant Apollod. 2, 7, 1 et Plutarch. Q. Gr. 58. Secundum alteram sententiam *Πύξα* est *τόπος* vel *πόλις* (*τῆς Κῶ* lin. 15.), ubi templum Apollinis, unde hic *Πύξιος* vel *Φύξιος* appellatus. De Apolline Pyxio nemo unus praeterea tradidit; *Φύξιος*, ut saepius *Ζεύς*, appellatur Philostr. p. 701 et ap. Suidam in glossa interpolata. Itaque lectio *Φύξιος* praeferenda est; neque enim difficilius *Φύξιος* a *Πύξα* ducitur quam *Πύξα* ab *φύξις*. Minus certum est etiam haec vere ad Con pertinere; neque tamen non credibile est in loco illo Apollinem *φύξιον* cultum esse tanquam fugae Herculis auctorem eique Panem *Φύξιον*, de quo aliunde non constat, propter *τὸ πανικὸν* additum esse. Ceterum Plutarchus l. l. oppidum prope locum illius pugnae situm Antimachiam commemorat.

— lin. 9. Emendatio nostra *ἄλλως* eo commendatur, quod hic aperte aliud scholium incipit, si cum Gen.[b] *ἢ* post *ἐβάδιζεν* deletur.

— lin. 11. Apparet verba *Φύξα τις ὢν* originationem nominis *Πύξα* continere, excidisse autem *δῆμος* vel *τόπος*, quo *ὢν* referatur.

Vs. 132. 133, lin. 18. „Hoc scholion non pertinet ad vs. 133, sed ad sequentem, ubi revera verba *παραγενόμενοι κατεκλίθημεν* subaudienda sunt.“ Geel. Assensus est Duebnerus, qui postea *γενομέναις* scribi jussit, ut vox ad *χαμευνίσι* referri posset. At *παραγενόμενοι* in priore parte desiderari poterat, non in altera; mutata distinctione et addito ex codd. *ἐπὶ στιβάδος* omnem offensionem sustulimus.

Vs. 134, lin. 5. Insolita forma *οἰνάρεον*, etiamsi Theocrito concedatur, hic tolerari nequit. „Plene distinguendum est post *οἰναρέων*. Ab interpolatore sunt *καὶ τρυγᾶν*, nisi forte ad sequentia pertinent: *καὶ τρυγᾶν γὰρ δεῖ* vel *δεῖ γὰρ καὶ τρυγᾶν καὶ οἰναρίζειν*, i. e. *οὐ μόνον τρυγᾶν, ἀλλὰ καὶ οἰν.*“ Duebn. Mihi probabilius visum est, inde a *καὶ τρυγᾶν* ipsa Phaniae verba incipere (ex libris puto *περὶ φυτῶν* petita), ab initio mutila.

Vs. 138. 139, lin. 17. In Aristotelis commemoratione aliquid turbatum est, fortasse quibusdam post *φησὶ* omissis; nam in H. An. 4, 9 potius sic: *καὶ τὴν ὀλολυγόνα τὴν γινομένην ἐν τῷ ὕδατι οἱ βάτραχοι οἱ ἄρρενες ποιοῦσιν, ὅταν ἀνακαλῶνται τὰς θηλείας πρὸς τὴν ὀχείαν.* Cf. SchArat. 948, ubi *ὀλολυγὼν* dicitur esse *ὄρνεον κατὰ τὴν τρυγόνα* vel secundum alios *ζῷον λιμναῖον*, tum pergitur: *Ἀριστοτέλης δὲ ταῦτα οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἄρρενος βατράχου φωνὴν σημεῖον εἶναί φησι πρὸς συνουσίας ὀργῶντος ἐπὶ τὴν θήλειαν.*

Vs. 139. Glossam codicis L. enotavit Boissonadius.

Cum Aristotele conspirant Aelianus N. An. 9, 13 et Plutarchus Morall. p. 982. E. Contra teste Plinio 11, 37 ipsi mares ranarum feminas ad coitum cientes ololygones dicuntur. Aeliano altero loco 6, 19 ὀλολυγὼν est animal aquatile, Hesychio ζωΰφιον γινόμενον ἐν ὕδασιν.

— lin. 20. „Delenda sunt στάζω σταγὼν et πλάσσω πλαγών, quae ostendunt magistrorum temeritatem in scholiis augendis." Duebn.

Vs. 141, lin. 2. Τὸν αὐτὸν intellige Aristotelem H. An. 8, 5, 4 et 8, 2, 10, unde apparet ultima praecedentis scholii recentius inserta esse. Attamen Aristoteles nihil tradit de tali inimicitia αἰγιθάλλου et ἀκανθίδος, sed potius, ut jam Heinsius Lectt. p. 345 adnotavit, de αἰγίθου et ἄνθου H. An. 9, 1: λέγεται δὲ ὅτι αἰγίθου καὶ ἄνθου αἷμα οὐ συμμίσγεται ἀλλήλοις. Contra cum hoc scholio conspirat Plutarchus Morall. p. 537. B. μισοῦσιν ἀλλήλα καὶ ἀπεχθάνονται καὶ πολεμοῦσιν ὥσπερ ἀσπείστους τινὰς πολέμους ἀετοὶ καὶ δράκοντες, κορῶναι καὶ γλαῦκες, αἰγιθαλλοὶ καὶ ἀκανθυλλίδες· ὥστε τούτων γέ φασι μηδὲ τὸ αἷμα κίρνασθαι σφαττομένων. Quare pro φησι scripsi φασιν, quanquam ultimum scholium diserte Aristotelem auctorem affert et cum hoc αἴγιθον nominat, non αἰγίθαλλον. Fortasse narrationi de aegithallo et acanthide hoc fere additum fuerat „Ἀριστοτέλης δὲ τὸ αὐτὸ περὶ αἰγίθου καὶ ἄνθου λέγει", unde illae turbae.

Vs. 143, lin. 18. Λαμπροῦ est prava varia lectio pro λιπαροῦ. Pro ὀσφραντικῶν Reinesius desideravit γευστικῶν; illud Geelius ita defendit, ut ab epithetis πίονος, λιπαροῦ ne odores quidem excludi diceret, parum probabiliter, quanquam Duebnerus in ea defensione acquievit. Verissima potius est codicis Gen.[b] lectio, secundum quam haec adnotatio non ad πίονος pertinet, sed ad ῥῆμα ωσδεν.

Vs. 147. 148, lin. 22. Locum varie correxerunt: Valck. ad Amm. p. 197 τὸ γὰρ ἔτος ἕνος (vel ἔνος) κατά τινας omisso ἤ, Koehlerus ἢ ⟨τετράενες: τετραετές. τὸ γὰρ⟩ ἕνος ἔτος κατά τινας, Hemsterh. τὸ ἕνος ἔτος vel ἔστιν ἕνος τὸ ἔτος, Toup. ⟨ἕνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός·⟩ ἢ τὸ ἓν ἔτος κατά τινας. Quos omnes fugit, vocem Ἀττικῶς ad sequentia trahendam esse, id quod ex Gen.[b] apparet, vid. lin. 16.

Vs. 149—153, lin. 16. Lectionem ὑφ' ὧν pro ὑφ' οὗ, quam recepi, Duebnerus ob praecedentia nomina duo illatam existimat. Geelius desideravit infinitivum ξενισθῆναι; Duebnerus infinitivum aliquem in corrupto πολλοὶ latere suspicatur. At de illo participii usu vide ad vs. 109. 110 et pro πολλοὶ lectio πολλὰ verissima videtur. Idem Duebnerus, errore quodam in 3. 4. Can. ὁ μέντοι deesse arbitratus, secundum Diod. IV, 12 haec fere supplenda

---

Vs. 147. Ἀπεχύετο potius est varia lectio, quam in textu habent codices s. 6. Bar. Ad eandem Adertus et Duebnerus revocarunt interpretationem ἔχεῖτο in SchRec. et Gl., cf. ἐκέχυτο GlE.

esse censuit: φασὶ πολλοὺς ⟨ἀποκτεῖναι τῶν Κενταύρων, οὓς διοίστρησεν⟩ οἶνος ἐκεῖνος. Geelius proposuit ἐδόθη αὐτῷ ὑπὸ Δ., sine causa; intellige „vinum, quo Pholus Herculem delectabat, illud est quod etc.“

— lin. 18. Minus verum videtur περὶ αὐτῆς, quod Duebnerus proposuit, quam Kiesslingi παρ' αὐτῷ.

— lin. 4. In Euripidis Cyclope vs. 156 potius Silenus vino instigatus χορεῦσαι dicitur; sed probabile est etiam Cyclopem cantui vs. 604 saltationem addidisse.

— lin. 6. Eadem etymologia supra SchVet. I, 68, ubi βληχρόν, sed Gen.b αὐληκρόν.

— lin. 10. Kiesslingius existimavit haec pertinere ad Demetr. de eloc. 115, ubi ψυχρότης agnoscitur in iis quae ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος λιθοβολοῦντος τὴν ναῦν τοῦ Ὀδυσσέως quidam dixerit: „φερομένου τοῦ λίθου αἶγες ἐνέμοντο ἐν αὐτῷ.“ Hunc secutus Duebnerus: „φιλότης depravatum est ex ψυχρότης, et οὐκ οἶδ' ὅπῃ dictum videtur, quod ille Demetrium refutare volebat. Nam in integro scholio haud dubie memorabatur dictum illud de λιθοβολοῦντι Cyclope, quod Demetrius affert.“ Mihi minime credibile videtur illum Demetrii rhetorici locum respici; sed Demetrii comici verba agnosco, cujus in fabula Σικελία (II p. 876. Mein.) peregrinatus aliquis de saxis a Cyclope jactis narraverit. Cur haec verba afferantur, in scholio male excerpto non satis apparet ut saepius. Jam vero φιλότης, quod Toupius prius in φιλοπότης, postea Addend. extr. in Φιλητᾶς mutari jusserat, pro appellandi formula haberi potest.

Vs. 154, lin. 15. Interpretatio ἐκεράσατε potius ad alteram lectionem διεκρανάσατε pertinet, ut ἐπηγάσατε lin. 16. 29. In qua non ἀντίφρασις inest, sed ex veriore lectione περίφρασις quaedam „aqua fontana temperastis.“ Corruptum ἐμεθύσατε Duebnerus ex GlP. in ἐβλύσατε mutari jussit. Probabilius, nisi fallor, ἐμεθήσατε scripsi, qui recentis Graecitatis aoristus a μεθίημι sententiae interpretis aptissimus, qui cum Amaranto διεκρανώσατε accepit pro ἀνεῴξατε. Ad eandem interpretationem locus Homericus pertinet, quare verba ἢ ἐπηγάσατε in Gen.b recte desunt, quae ex Gl. irrepserunt. In versu Homerico δὲ θύρας scriptum ex Od. α, 436 aliorumve locorum memoria, monente Duebnero.

— lin. 18. Priores interpretationes ad διακρανώσατε pertinent, ad καρανόω relatum.

Vs. 155. 156, lin. 11. Non λικμᾶσθαι dicitur sed λικμᾶν.

— lin. 12. „Quod alii τὴν θρίνακα, noster scholiastes τὴν θρινάκην vocat. Quae forma fuerit Alexandrina.“ Toup. — „Κατέθεντο corruptum est; fort. καταθέντες, ubi post usum de manibus ponunt.“ Duebn. Ante Τριπτ. Toupius Σοφοκλέους suppleri jussit, sententia tamen non illustrata. Contra Geelius εἶπεν in εἶχον mutari voluit „hujus moris auctorem habuerunt Triptolemum“, ingeniose judice Duebnero. Faciliore mutatione scripsi εἶπον, i. e. causam hujus moris a Triptolemo derivabant.

Vs. 157, lin. 21. Pro πλεκώματα, voce non usitata, Geelius conjecit πληρώματα secundum EtM. 285, 51 δράγματα τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα. Quod Ruhnkenius ante τοὺς σωροὺς inseri jussit μάκωνας, Wartonus vero μήκωνας, codex p. (quo Wart. usus esse videtur) confirmat μήκωνας eo loco praebens. Confer autem Hesych. μύκων, σωρός, θημών, tum inter Dorica Joann. Gr. et Gregor. 168 τοὺς σωροὺς τῶν ἀχύρων μύχωνας (μύλωνας b., ἀχυρμιὸς Aug., quod Schaef. recepit). Koenius ad Greg. p. 362 haec e scholiis Theocriteis petita esse ideoque Hesychio (praeeunte Sopingio) μήκων, Joanni et Gregorio μήκωνας restituendum esse censuit, parum credibiliter, quum ea ratione probata lateat, quomodo scholiasta μήκωνας per σωροὺς et θημῶνας interpretari potuerit. Rectius statui videtur μύκων (quae scriptura serie alphabetica apud Hesychium firmatur) vocabulum esse Doricum, Sicelioticum puto, pro σωρός, θημών, idque ipsum interpretem apud Theocritum invenisse, illatum ab aliquo, qui insigne Cereri ἀλωάδι aptius requireret. Duebnerus, quod Ceres σωροὺς manibus gestare non potuerit (at potuit frumentum in calatho cumulatum) suspicatur corruptam interpretationem πλεκώματα ad μάκωνας pertinere et sequentibus μύκωνας vel μύχωνας ab illo distingui.

Idyll. VIII.

Vs. 26. 27, lin. 8. Duebnerus ἄγε in ἂν mutari jubet, id quod ex lin. 10. apparere dicit. Potius scholiasta ἦν pro ἠνὶ accepisse et eandem vim adhortativam agnovisse videtur, quam Latinum en habet cum imperativo junctum, ut Virgil. Georg. 3, 42 en age segnes rumpe moras, Ecl. 6, 70 en accipe.

Vs. 30, lin. 30. Pessime hic interpres ἰυκτὰ neutr. plur. ab ἰυκτὸς esse et a λαχὼν pendere voluit, cf. Gl.

Vs. 33—35, lin. 8. Geelius transponi jubet οἷον τὰ συγκ.

Vs. 41—48, p. 293, 9. Hic vulgarem formam πάντῃ positam fuisse ex sequentibus apparet.

— lin. 15. Mutatione non necessaria in Amstel. etiam τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι scriptum.

Vs. 49—52, lin. 22. Μίλω sine iota hic et infra p. 295, 11. vera scriptura est; nam ex Μίλωνι apocope ortum putabatur, cf. Gl. Quare in seqq. Kiessl. recte librorum lectionem revocavit, falso hanc ipsam Heinsio tribuens.

— lin. 2. Vide supra ad VII, 47, 48.

Vs. 53—56, lin. 15. Neutrius τὸ πλοῦτος exempla in Thesaur. ex vetustissimis Novi Testamenti codicibus afferuntur.

Vs. 57—60, lin. 10. Male verba φόβον ἔχον, quibus circumscribitur φοβερόν, in Amstel. et a Geelio tentata. Male etiam Gaisfordus tacite ἔχων edidit.

Vs. 157. In P. teste Bastio ad Greg. p. 363. 737 corrupte φυτὰ κονδαίας legitur.

— lin. 15. Vox graecobarbara ex Latino cancellus facta et geminato λ et simplici utitur; illa scriptura secundum vocis originem verior.

— lin. 16. „Ἀγριμίοις male nescio quis mutat in ἀγροβίοις. Hodieque ἀγρίμιν, id est ἀγρίμιον, dicimus quod Galli le gibier." Piccolos. Ἀγροβίοις Gaisfordus conjecerat.

Vs. 65, lin. 12. „In εἶναι lapsum esse librarium puto post tres infinitivos, quum scribendum fuisset ἐστί. Aut cum Geelio scribe λαμπουρίδι ἴσον εἶναι. Ceterum rectus accentus λάμπουρις ab ipsis veteribus traditur." Duebn. Barbarograecis εἶναι semper est 3. sing. praes. ind. pro ἐστί, vid. Mullach. p. 281, quare illud mutare nolui.

Vs. 66, lin. 23. „Pro parenthesi habenda sunt οἱ δὲ ἔνηβοι ... ποιοῦσιν, nisi ab recentioribus magistris sunt illata: quod Geelii judicium confirmari videtur verbo ποιοῦσι pro ποιοῦνται, ut modo dixerat recte. Sequentia valde concisa, fortasse non integra; certe corrigendum οὐ φροντὶς αὐτῶν (τῶν ποιμνίων). Conf. sch. V, 106, l. 19." Duebn. Recepi ex Gen.[b] αὐτοῦ, i. e. ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τῶν ποιμνίων.

Vs. 67. 68, lin. 3. Verba ἐνεργοῦσαι seqq. Toupio refutato recte intellexit Geelius „vobis enim ejus nova germinatio nullo labore constabit", minus recte νομὴν pro μόνην in Amst. scriptum probans; recte Duebn. haec interpretatur „quandoquidem illa rursus sola et nulla vestra opera proveniet." Pronomen αὐτὴ immutatum relinquere poteram, quum αὐτὸς apud Neograecos demonstrativi loco sit, vid. Mullach. p. 192.

Vs. 72. 73, lin. 15. Lectionem καὶ συνετὴ Wartonus et Geelius non recte probarunt. Sunt enim duae diversae interpretationes. Alteri epitheton σύνοφρυς ad pulchritudinem trahebant (nisi forte interpretatio εὐόμματος vel εὐόφθαλμος ad lectionem εὔοφρυς pertinet), alteri, quum τὸ συνωφρυωμένον vulgo tristitiam et severitatem significare existimetur, prudentem puellam intelligebant.

— lin. 17. Interpres voluit παρελαύνω dictum esse pro ἐλαύνω παρακολουθῶν.

— lin. 23. Gailius pro μελῶν proposuit ὅλων, Duebnerus in μελῶν καὶ μερῶν de dittographia suspicatus est, uterque non memor hanc definitionem τοῦ κάλλους ex Hermogene π. Ἰδ. I c. 12 (Rhett. Vol. III p. 278) petitam esse, qui sic: τὸ κάλλος ἐστὶ συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ' εὐχροίας. Conferantur praeterea quae Walzius ad eum locum attulit, add. Eustath. 382, 2 εὔμορφος — περικαλλὴς ἐν συμμετρίᾳ μελῶν καὶ μερῶν. Jam Plato Legg. VII p. 795. E. conjunxerat τῶν τοῦ σώματος μελῶν καὶ μερῶν.

Vs. 74, lin. 10. Verba ὅπερ seqq. praecedentia continuant. In lin. 12. Duebn. retinuit τὸ πικρόν, quod τὸν πικρὸν sequentibus adversaretur: „nimirum τὸ (in multis codicibus) vel pro relativo ceperunt, ut modo lin. 10., vel pro articulo, ut hic; quare dicit ἵν' ᾖ etc. Ὡς λέγεται autem de glossa intelligendum est illis ἀντιγράφοις addita." At apparet initium scholii ad lectionem τὸ

πικρὸν pertinere, deinde verba τινὰ δὲ seqq. aliam lectionem commemorare; ea est τὸν πικρόν. Scholiastes verba οὐδὲ λόγων — τὸν πικρὸν interpretatus est per οὐδὲν πικρὸν ὢν λέγεται, ut scripsi pro ὡς λέγ., rariore attractionis genere admisso. Neque enim verborum ὡς λέγεται interpretatio, quam Duebnerus proposuit, mihi probabilis videtur.

Vs. 87, lin. 19. Adertus conjecerat πληροῖ, ⟨ἤγουν⟩ τὸν ἀμ. ⟨πλήρη⟩ ποιεῖ.

Vs. 93, lin. 6. Duebnero ἀντιμεταβάλλειν hic ea metaphora verbi dictum videtur, quae a permutandis mercibus derivatur. Rectius conferes exempla de compendiario verbi μεταβάλλειν usu in Thesaur. V p. 843. B. proposita. Sententia est „quum redisset ad pristinum illius amorem".

Idyll. IX.

Vs. 1—3, p. 303, 8. Lectionem συναψάσθω in textu poëtae ex optimis libris restitui.

— p. 304, 1. Adertus suspicatur hunc interpretem invenisse ἀφέντες, lectionem ἐκείναις probans; at ipsum ὑφέντες agnoscit interpretatio ὑπ' ἐκ.

Vs. 9—11, lin. 9. Haec pertinent ad lectionem ἀπ' ἄκρας pro ἁπάσας, quae in 3. et cognatis libris extat.

Vs. 12, lin. 11. „Est finis longioris scholii de φρύγειν et derivato φρύγανα." Duebn.

Vs. 14. Scholium agit de persona hunc versum loquente.

Vs. 15—17, lin. 24. Locum criticis non suspectum recte, quantum fieri potest, restituisse mihi videor; librarius unam lineam praeterviderat.

— lin. 5. Vulgo haec scripta sunt, tanquam ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ φέρειν illud proverbium sit, quod poëta imitatus esse dicitur. Quod quum neque aliunde cognitum sit neque probabili specie utatur, Duebnerus legi jussit ἀπὸ παροιμίας deletis sequentibus tanquam ex lemmate ortis. Mihi potius ipsum proverbium excidisse videtur, fort. τοῦτο κατ' ὄναρ εἶδες, vid. Paroemiogr. II p. 563. Codicibus autem suadentibus duo scholia distinguenda erant.

— lin. 8. „Scite conjicit Geelius aut ex infida memoria citatum aut de industria ita immutatum a quoquam fuisse versum Iliadis. Multa sunt exempla hujusmodi lusuum." Duebn.

Vs. 19—21, lin. 17. Geelius malit διὰ τούτου, ut solet dici.

— lin. 20. Locus pessime habitus. Primum vix dubium est quin ἔγκατα corruptum sit; nam χόρια minime sunt intestina, sed folliculi, quibus foetus includuntur (ἐμβρύων ἀγγεῖα, κυττάρια, ὑμένες, ἔλυτρα, vid. lin. 16. 19. 2., tum Paroemiogr. II p. 51. 719, et Galen. Vol. IV p. 538. Kuehn.), et aliud quid scriptum fuisse lectio codicum 4. Gen.[b] indicat. Deinde librorum lectiones πλήσ-

---

Vs. 88, lin. 24. Hanc gl. ex L. Boissonadius protulit.

σοντες et πλάσσοντες aperte vitiatae, πλήσαντες vero, ut Reiskius scripsit, vel propter sequens praesens ξηραίνοντες rejiciendum, nisi etiam hoc cum Meinekio Comicc. Gr. II p. 226 in aoristum ξηράναντες mutaveris. Desideratur autem in hac accuratiore descriptione quam maxime id indicatum, quibus rebus illos folliculos impleverint, sc. lacte secundum p. 307, 3., melle et lacte secundum Athen. XIV, 646. E. et Hesych., quibus testibus χόρια τὰ διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γινόμενα βρώματα. Itaque locum in probabiliorem formam correxi; nam lac coagulatum esse in illo cibi
γ λ
genere facile suspicamur. Videtur autem in antiquo libro καταπήσσοντες scriptum fuisse, correcturis supra scriptis, et inde lectiones librorum natae.

— lin. 23. Quae in Cratini fragmento scripsi στέφει γένυς, intellige maxillas ornant et implent, cf. potissimum Alcm. fr. 69 κλῖναι μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεσδαι μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι. Pro γένυς scriptum fuisse videtur γέννας, quod in γένας corruptum.

— p. 307, 1. Fort. ἀπὸ τοῦ ἔσω βρύειν, cf. EtM. 334, 13 ἀπὸ τοῦ ἔσω βρύειν, ὅ ἐστιν αὔξεσθαι.

— lin. 3. „Incertum utra lectio (ὑπὸ et ὑπὲρ) sit praeferenda. Potuerunt enim illi ὑμένες aut supra ignem suspensi aut cineribus suppositi fuisse.“ Geel.

— lin. 8. Kiesslingius et Schneiderus in Ind. Theophr. p. 303, qui recte ἡμερὶς et praeeunte Koehlero ἀλίφλοιος, minus recte ἄκυλος scribi jusserunt pro tradito ἄμυλος; neque enim ullus scriptor arborem ἄκυλον dixit. Rectius Koehlerus viderat, ἄμυλον ex scholio ad vs. 21. irrepsisse. Nam hunc locum de quercus generibus et in Gen.[b] et apud Phav. deinceps sequitur lemma ἄμυλος vel ἄμυλον. Audacius tamen ille abjectis καὶ ἄμυλος scripsit τέτταρα γένη. Conferendus omnino locus Theophrasti de δρυὸς generibus H. Pl. 3, 8, 2: γένη μὲν οὖν οἱ μὲν τέτταρα ποιοῦσιν οἱ δὲ πέντε. διαλλάττουσι δ' ἔνια τοῖς ὀνόμασιν, οἷον τὴν τὰς γλυκείας φέρουσαν οἱ μὲν ἡμερίδα καλοῦντες, οἱ δ' ἐτυμόδρυν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων. ὡς δ' οὖν οἱ περὶ τὴν Ἴδην διαιροῦσι, τάδ' ἐστὶ τὰ εἴδη· ἡμερὶς αἰγίλωψ πλατύφυλλος φηγὸς ἀλίφλοιος. Itaque ἄμυλος sequentis lemmatis contagio ex αἰγίλωψ corruptum esse videtur. Praeterea quum ἡμερὶς et ἐτυμόδρυς Theophrasto non diversa sint, suspicor scholiastam eadem illa quinque genera Idaea enumerasse in hunc modum: φηγὸς ἡμερίς, ⟨ἡ καὶ⟩ ἐτυμόδρυς, ἀλίφλοιος ⟨πλατύφυλλος⟩ καὶ αἰγίλωψ.

— lin. 19 seqq. Οὐ μὲν δὴ Wartonus debet Hemsterhusio, qui ita tacite ad Thom. Mag. p. 636, ubi adnotavit οὐ μὲν δὴ . . . ἐστέρηται esse alterius interpretis priora refutantis. Potius verbis λέγεται δὲ seqq. definitio ὁ ἐστερημένος ὀδόντων defenditur contra alius interpretis reprehensionem, cujus sunt verba καὶ τὸ βρέφος . . . . . ἀποβεβληκότα.

— lin. 25. Koehlerus rescribi jussit εἶτα δὲ τῷ ἡλίῳ ἐξηραμμένον.

— p. 308, 5. *Σιτανίων* tanquam vulgatam lectionem afferunt Koehlero praceunte Kiessl. Geel. Duebn. Quod quum in nulla editione invenerim, a Koehlero vulgatam *σατνίων* tacite emendatam esse suspicor. Scriptura vocis inter *σιτ.* et *σητ.* valde dubia, vid. Thesaur. Praetuli *σιτανίων* cum Duebnero. Dorica forma *σατίνων*, quam idem cum Toupio poni posse existimat, a loco aliena est. Ceterum Duebnerus scribi jubet ⟨ὁ⟩ *ἐκ τῶν σιτ. λεγ. πυρῶν πλακοῦς*, hoc pro codicum lectione *ἀλοῦς*, quam aliter emendavi.

Vs. 25—27, lin. 10. Interpretationem *ἐγέλασε*, quam Jacobsius Ep. Crit. p. 11 in *ἐκελάδησε* mutari jussit, tuetur etiam scholium l. 11. et GlC. Bene autem Geelius vidit eam ad lectionem *ἐγκαγχάσατο* vel *εὖ καγχάσατο* pertinere. Auctore Duebnero scholiasta vel legisse vel in mente habuisse videtur *ἐγκαγχήσατο* vel *εὖ καγχήσατο*.

Vs. 28—30, lin. 15. *Μέρος τῆς ᾠδῆς* fere nihil aliud est quam *τὴν ᾠδήν*; ex interpretatione *μου ἐπὶ γλῶσσαν* intelligitur hunc scholiastam non *φύσῃς* legisse, sed *φύσω*.

— lin. 7. H. Stephanus in Thesaur. V p. 1914. A. suspicatus est *φλυκταινώδης*, probante G. Dindorfio ibid. VIII p. 959; *φλυκτώδης* a *φλυκτίς* derivatum Geelius analogia vocis *μαντώδης* et aliorum defendi dicit. Si mutandum, *φλυκτιδώδης* proxime abesset. Mox *ὀλοφλυκτίδα* Duebnero verum videtur; scripturam sine altero *λ* tuentur Photius et Hesychius, deinde synonyma vox *ὀλοφυγδών*. Ad sequentia conferendus Photius: *ὀλοφυκτίς*: *οἷον ἐπινυκτὶς ἢ δοθιήν· ὅτ' ἂν δὲ ἐπὶ τῆς γλώττης τοῦτο γένηται, λέγουσιν αἱ γυναῖκες, ὅσα* (ὅ ex emend., prius ω ut videtur) *ποθεῖς τίς σοι μερίδα ἐπέδωκεν*. Apud hunc Duebnerus corrigit *ὅσα ποθεῖ τις* hoc sensu: „aliquis puer vel aliqua mulier quaecunque amat edulia, tibi portionem addidit, i. e. ipse transmisit, ut ad te deveniat tibique sit portio. Celati amoris indicium in hac re deprehendebant.“ At collato scholio potius apparet priorem scripturam codicis Photiani *ωσα ποθεῖς* in *ὡς ἀποθεὶς* refingendam esse. Hoc certe auctor scholii invenit, qui verbis paullulum mutatis eandem sententiam expressit, nisi quod negatio male intrusa est; *ἀποδεδ.* verius videtur quam Photianum *ἐπιδεδ.* Nam, nisi fallor, ejus dicti haec est sententia. Pustulae subito natae in universum improbitatis indices visae sunt, vid. Hesych. *ἐπινυκτίς*, *φυλακὴ* (*φύσκη* Heins.) *δοκοῦντι ἀδικεῖν*, quae mutila. Pustulae in naso mendacibus nasci credebantur cf. Idyll. XII, 24 ibique scholia et interpretes; contra pustulae in lingua maledicis, vid. p. 309, 17 *τοῖς μηδὲν πρᾶγμα εὐλόγως κρίνουσι* et Phot. s. v. *ὀλοφυκτίς* post verba supra allata: *δοκεῖ δὲ ταῦτα ἐπιγίνεσθαι τῇ γλώττῃ καὶ ὅταν ὑπὲρ ἀπόντος καλοῦ ἢ καλῆς διαλέγηται*, ubi legendum videtur *ὅταν ὑπὲρ ἀπόντος καλοῦ οὐ καλῶς διαλέγηται*. Jam vero, si quis propter pustulam in lingua ortam alium maledicis verbis petiisse videretur, mulieres dixisse videntur: *ὡς ἀποθεὶς τίς σοι μερίδα ἀπέδωκεν*, h. e. illum maledictorum quasi veneni partem reserva-

tam maledico reddidisse, unde pustulam illam natam esse. Ceterum Duebnerus l. 8. velit γένηταί τινι et ex Photio ἐπὶ τῆς γλώττης.

Vs. 33—36, lin. 25. Adertus post ᾠδῆς suppleri jussit οὐκ ἔστιν; sed antecedente scholio comparato dubitari non potest, quin verba πλείων δόσις ex lemmate corrupta sint et post ea quaedam exciderint.

— p. 311, 4. Duebnerus suspicatur δαλήσατο δ' ἐναντίον τῷ ἐδίδαξε. Malui ἔθελξε ponere, unde librarius propter sequens ἀμαθεῖς in ἐδίδαξε aberrasse videtur. Ad vocem δαλεῖς confer Hesych. δαλίς, μωρός.

— lin. 8. Scholiasta verba poëtae sic distinxit: τὼς δ' οὔτι (sc. προσβλέπετε). ποτῷ δαλ. Κίρκη. Eodem modo Eustathius, vid. lin. 14. et SchRec. lin. 22.

Idyll. X.

Vs. 1—3, lin. 20. Cf. EtM. 207, 30 βουκαιος — καὶ Θεόκριτος. σημαίνει δὲ τὸν ἀροτριαστήν, τὸν τοῖς βουσὶ καίνοντα τὴν γῆν, τουτέστι κόπτοντα καὶ σχίζοντα.

— lin. 21. „Diphilus Laodicensis, vid. Athen. VII p. 314. D. Βουκαῖος in ipso principio Theriacorum legitur vs. 5.“ Duebn.

— lin. 6. Cf. EtM. 613, 40 δηλοῖ δὲ ὄγμος τὴν τομὴν τοῦ ἀρότρου παρὰ τὸ οἴγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροῦντος. Eustath. 1161, 55 ὄγμοι — αἱ τοῦ ἀρότρου τομαί— παρὰ τὸ οἴγειν ἀποβολῇ τοῦ ι. οἴγεται γὰρ τῷ ἀρότρῳ ἡ γῆ.

— lin. 12. Vulgatam lectionem ὄρχον confirmat etiam interpretatio ἡ ἐπίστιχος φυτεία p. 312, 26 ad ὄγμον adhibita (item EtM. 613, 35 ὄγμος, ἡ ἐπίστιχος φυτεία τῶν δένδρων, Eustath. 1161, 55 ἐν ἄλλοις ἐπίστιχον φυτείαν ἡ λέξις δηλοῖ. sc. ὄγμος), quum alias eadem ad vocem ὄρχος pertineat, vid. scholl. Id. I, 48. Pro ὄρχον a recentiore aliquo vox graecobarbara et sono et significatione propinqua ὄρδινον posita esse videtur, quae etiam p. 312, 26 comparet et ὀρδίνιον ad vs. 6, lin. 10. Haec ex latino ordo detorsa est et ab Eustathio de versibus librorum usurpatur, vid. Casaub. Lectt. p. 263. Sequentia οἱ δὲ τὸν χόρτον Duebnerus ex ὄρχον his hominibus non amplius satis intellecto orta putat.

Vs. 5. 6, lin. 5. Lacuna, quam statui, in hunc fere modum supplenda esse videtur: καὶ ⟨οὐκ ἀποτέμνεις τῆς αὔλακος οὐδέν. ἢ ποῖος ἔσῃ⟩ εἴπερ σε κτλ., cf. lin. 8 et 14.

Vs. 14, lin. 14. „Vere judicavit Geelius, scholii hujus scriptorem in poëta legisse ᾗς καλά pro ἄσκαλα, atque adeo is fortasse ἃς pro dorica forma habebat. Haec alius magister cum rectioribus conjunxit interpositis voculis νῦν δέ, eademque rursus παραφράζει schol. Gen. lin. 24.“ Duebn. Non assentior. Scholiasta sententiam poëtae ex opposito illustrare studuit. Olim, inquit (i. e. antequam amore captus essem), post sementem

---

Vs. 3, l. 24. De hac significatione vocis λαῖον vid. Bast. ad Gregor. p. 893.

omnia mihi erant pulchra (i. e. bene curata). Pro his in Gen.[b] infra lin. 24. absurde posita πρώην εἶχον ἄφθονα. Sequentia οὐ μόνον . . . . ἀπὸ θυρῶν, quae desunt infra in Gen.[b], minus apte interpolata sunt secundum Hom. Od. χ, 220 τά τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύρηφι.

— lin. 16. Absona sunt ἐσπαρμένα seqq., quare illud in ἐσκαλμένα mutavi, quod sententia postulat, sequentia vero tanquam ineptum additamentum damnavi.

— lin. 2. Adde ἄσκαλα, ἀκάθαρτα. Hesych.

Vs. 15. 16, lin. 12. Duebn. conjecit διὰ τὸ πλεοναχῶς ἐπισκώπτειν. Mihi potius alia interpretatio vocis πολυβώτης inesse visa est; rarum vocabulum βωτεῖν, cui fortasse olim additum erat τουτέστιν ἀροτριᾶν vel ἀροῦν, etymologiae causa positum est, cf. Suid. βωτεῖν, ἀροῦν· Λάκωνες, Hesych. βοωτεῖν, ἀροτριᾶν — Λάκωνες, Hesiod. Op. 391 γυμνὸν δὲ βοωτεῖν.

— lin. 14. „καὶ πηνελόπη δὲ codex depravate, quod non dubito quin ortum sit ex κατὰ συνεκδοχὴν δὲ (conf. lin. 11.). Nam immania hic librarius monstra protulit vel in notissimis vocabulis." Duebn. Nos aliter.

Vs. 17. Adde ἀλιτρόν, ἁμαρτωλὸν ἄδικον. Hesych., cf. EtM. 65, 16 ἀλιτρός: ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἄδικος· οἷον εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. ἀπὸ τοῦ ἀλιτῶ ἀλιτρὸς καὶ ἀλιτραίνω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλιτήριος κατὰ συγκοπήν. Attamen locus Theocriteus deest in codd. D. V.[b] P.

Vs. 18, lin. 15. Kiessl. conjecit προσβλέπει εἴς τι, Duebn. προσβλέψειέ τινι. Ceterum praetuli compositum προβλέπω, i. e. πρότερος βλέπω, quia hanc locustam credidisse videntur sicut lupum ei nocere, quem prior vidisset, cf. Meinek. ad Id. XIV, 22 et ibi potissimum Geopon. XV p. 1038 ὁ γὰρ λύκος προορῶν τὸν ἄνθρωπον etc.

— lin. 17. „Συνεχῶς accipio conjunctim, simul, in saltu suo; nam incedentia animalia pedes ordine unum post alium movent." Duebn. Aegre credo de hac nova vocabuli interpretatione. Suidas et Paroemiographi Vol. I p. 385. II p. 104 ἀρουραίαν μάντιν appellant δυσκίνητον et rusticos dicunt secundum ejus κινήσεις divinare. Sequentia, quae unus Gen.[b] praebuit, Duebnerus dicit non inepte moneri; ego parum intelligo.

— lin. 21. Geelius malit διὰ τὸ τὴν sine καί; Duebnerus praeterea τὴν ἀκρίδα ejectum velit ut explicationem ad αὐτὴν adscriptam. De addito ὡς cf. lin. 23.

— p. 319, 2. Duebnerus ἀκρίς, quod vulgata lectio habet, in Βομβύκη cum Hemsterhusio vel certe in κόρη τις mutari jussit.

— lin. 8. „Ἐντρανὴς cum derivatis de visu frequentantur his scriptoribus; antiquior dixisset ἐνατενίσῃ, quod positum volebant Hemsterh. et Toup." Duebn. Idem Wartonus proposuit.

Vs. 18. Zieglerus ex G. affert χρίμπτεται, πλησιάζεται.

— lin. 11. *Μακροσκελὴς* postulavit G. Hermannus Opusec. V p. 12.

Vs. 26. 27, lin. 7. H. Stephanus conjecit hunc scholiastam *μελίχρωος* legisse, quod etiam apud Philostr. Her. p. 736 legitur ex codd. in *μελίχλωρον* emendandum; verior certe forma esset *μελίχροιον*.

— lin. 14. Parum recte Kiessl. comma, quod post *ἠρέμα* positum erat, ante eam vocem transposuit, neque rectius Duebnerus illum secutus *μελιτοχρῶτα* legendum esse suspicatur. Nam *μελανοχρῶτα ἠρέμα* justam interpretationem vocis *μελίχλωρον* continent.

Vs. 28, lin. 24. Geelius pro *εἶναι* postulavit *ἔστι*. nisi verba *διὰ τοῦτο . . . αἲ αἲ* pro parenthesi habenda sint. Infinitivus aliquatenus ferri potest post supplementum antea ex Gen.[b] additum. Attamen non obsum, si quis *εἶναι* ex Neograecorum usu pro *ἐστὶ* positum existimet, cf. supra ad VIII, 65, l. 12.

Vs. 29, lin. 13. Scholium potius ad lectionem *τὰ πρᾶτα λέγοντι* pertinet.

Vs. 34. 35, lin. 12. *Ἀμυκλαῖον παιδίον* est Hyacinthus, vid. Toup.

— lin. 2. Non debebam *ἐρεῖς* mutare; nam secundum Triclinii usum hoc est „interpretare", cf. p. 383, 9.

Vs. 40, lin. 12. Locus Duebnero merito non integer visus. Quae scripsi intellige: „quo tibi barba, si nihilominus stultus es tanquam imberbis puer."

Vs. 41. 42, lin. 16. Nescio cur Duebnerus *ἐξέφηνεν* ut plusquamperfectum intelligi velit. Optime scholiasta intellexit Milonem Lityersae carmen rustico aptum proferre cum irrisione Batti, qui *ἐργάτης ὢν ἐρωτικὸν ᾄδει*. Ultima (et p. 326, 13) respiciunt diversam personarum distributionem ex p. v. enotatam, secundum quam vs. 41—55 Batti sunt, cf. SchVet. vs. 56.

— lin. 19. Cf. Sosithei fragmentum Daphnidis, fr. 2 N., quod primus Casaubonus protulit Lectt. p. 265, non ex cod. Gen., ut olim credi poterat, neque puto ex alio scholiorum Theocriteorum codice, quanquam praemittit: „Theocriti verba sunt haec, *Θᾶσαι . . . Λιτυέρσα*. Scholiastes adnotat", quum antea dixisset, se forte in hos versus incidisse. Codex, unde hausit, potius ejusdem generis fuerit atque duo illi, unde Anonymi librum de mulieribus quae bello claruerunt Heerenius edidit in Bibl. litt. ant. Fasc. 6. 7., in cujus appendice illa de Lityersa extant. Ceterum simillima de Lityerse etiam Suidas narrat s. *Λιτυέρσης*.

— lin. 12. Fortasse rectius geminatis verbis *Δαμ. πολ.* separatum scholium constituissem: *Δάματερ πολύκαρπε: αὕτη κτλ.*, similiter ac p. 348, 2.

Vs. 44, lin. 2. Duebnerus scribi jubet *ἐπὶ τῷ κέρματι* de pecunia dictum. Nihil mutandum; *τῷ κέρματι* est i. q. *τοῖς ἓξ ὀβολοῖς*, vid. EtM. 285, 53. 613, 16. Eustath. 136, 10. 421, 26.

Vs. 40, lin. 26. Num *ἀληθιστὶ* adverbium ab *ἀληθίζω* derivatum?

Vs. 46. 47, lin. 1. Praepositionem *πρός*, quam Duebnerus hinc etiam supra lin. 13. intrusit, recentius additam esse vel collocatio vocis *παρατετηρημένως* evincit; *λέγειν* pro *κελεύειν* etiam apud antiquiores accusativum cum infinitivo regens reperitur.

Vs. 54. 55, lin. 1. Optime Gen.[b.] haec ad *κύμινον* refert; interpres agnovit duo nimiae parsimoniae documenta, primum quod lentem non coctam dat, tum quod carnem in minimas partes sectam; in scholio sequente male etiam *φακὸς* dicitur *καθ' ὑπόνοιαν* pro carne positum esse.

Vs. 56—58, lin. 2. Adertus, lectione *τὰ* in Gen.[b.] usus, legi jussit *τὰ ἐπάνω τούτῳ* (Miloni) *συνάπτουσι*, in quibus *συνάπτουσι* vix recte dictum. Neque vulgata lectio aliud quid dicit atque Adertus dici voluit; hoc enim inest, secundum quosdam in hoc versu personae mutationem non fieri, sc. etiam praecedentibus Miloni tributis.

Idyll. XI.

Vs. 1—18, lin. 2. Recte se habet *αὐτόν*, in quo notum attractionis genus conspicitur.

Vs. 1—4, lin. 9. In scholio valde corrupto Duebn. proposuit *ἐν τῷ ἔρωτι κουφότητα παρέχει τῷ πάθει*, Geel. *σύντομον γίνεται ⟨τὸ πάθος⟩ τῇ σοφίᾳ, ἢ σύντομον τῷ μ. εἶναί τ.* In nostris *περιγίνεται* sc. *τοῦ πάθους* intellige „vincit amorem".

Vs. 7, lin. 16. Secundum Gen[b.] restitue *ῥᾷον*, quod a librariis saepe in *ῥᾴδιον* corruptum, cf. Lobeck. ad Phryn. p. 403.

— lin. 18. Pro *φέρει* Duebn. suspicatur *λέγει*, sequentia mutila esse existimans Geelio auctore.

Vs. 10, lin. 7. „Jovis-Cycni esse verba satis apparet, initio corrupta; conjicio: *ὡς στρουθίων τοῖς σιτίοισιν ἥδομαι*, quam his passerum cibariis delector! quod ut sequentia alludit ad rem libidinosam." Duebn.

— lin. 10. *Μαλίοις* etiam in Amst. editum, idque Geelius tuetur e Ducangio docens *μαλίον* esse comam. Quanquam etiam *μαλλίον* scribitur, vid. Coraes *Ἄτακτ.* p. 307.

Vs. 21, lin. 4. Vox *ἕλμις* nunquam non feminini generis esse videtur; et frequentatur *πλαθεῖαι ἕλμινθες*.

Vs. 10. *Ἔρωτα* Gailius tacite scripsit; nam *ἔρον* L., *ὅρον* P.

Vs. 11. Duebnerus vidit *ἐνόμιζε* esse glossam ad sequens *ἀγεῖτο* et *τεταμέναις* ad veram lectionem *ὀρθαῖς* pertinere, quum ipsi codices L. P. *ὀλοαῖς* habeant.

Vs. 21, lin. 30. Duebnerus pro *ἀσθενὲς* proposuit *εὐφανές*. At et haec interpretatio et mox *στρυφνοτέρα* nec minus p. 336, 1 et GIß· *σκληροτέρα* et GIM. *δριμυτέρα* potius non ad vulgatam lectionem *φιαρωτέρα* pertinent, a cujus vocis potestate longissime absunt, sed ad aliam quandam, cujus vestigia partim servarunt lectiones *φιλαιτέρα* et *φιαλωτέρα* in parte codicum, partim *σφριγανοτέρα* in Call. Quae illa fuerit, ex his Hesychii glossis divinari potest: *σφειλόν* (cod. *σφειλλόν*), *λοξόν*, *πυκνόν*, *εὐκίνητον*, *προσφυές*, *δριμύ*. — *σφηλόν*, *λοξόν*, *πυκνόν*, *εὐκίνητον*. *ἄσφηλον δὲ τὸ ἀκίνητον*. — *ἄσφηλοι*, *ἀσθενεῖς*. *σφηλὸν γὰρ τὸ*

Vs. 34. 35, lin. 14. Cf. Scholl. Id. II, 55. 56.

Vs. 36, lin. 20. In v. l. intellige in M.[2] Gen.[a] prius οὐ omissum esse, quod ante τὸ θέρος extat. Nisi fallor, in M. sphalma οὖν supra lineam in οὐ correctum.

Vs. 38—41, lin. 15. Bene Geelius vidit post γλυκὺ μῆλον novum scholion incipere, id quod confirmat codex M., ubi his παλαιὸν additum. Attamen minus recte proposuit: ἄλλως. γλυκύμηλόν ἐστι τὸ μελίμηλον. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο μήλου γένος, neque rectius puto Duebnerus ex M., sed recepto Geelii μελίμηλον pro μελίλωτον, scribi jussit: γλυκύμηλον δέ ἐστι μῆλόν τι γένος ὡς μελίμηλον. Nam si comparaveris lectionem τὸ φίλον μοι μᾶλον in p. C. Burn. cum vulgata hujus scholii lectione μῆλον δέ ἐστιν ὡς μελίλωτον, probabile fit utrobique eodem errore μῆλον pro μελίμηλον scriptum esse, quod recte cum μελίλωτον comparari poterat. Ante Sapphonis locum, qui ad γλυκύμαλον pertinet, pauca exciderunt. — lin. 1. Cf. EtM. 720, 23 σκύμνος λέγεται ἐπὶ λέοντος, σκυμνὸς δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων, SchDid. Hom. Il. σ, 319: ὀξυτονουμένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς τὸ τοῦ λέοντος ἔκγονον, βαρυνομένης δὲ τὰ τῶν ἄλλων ζώων. Ceterum φησί, sc. grammaticus, unde regula petita. Pro κυρίως Duebnerus p. X. βαρέως scribi jussit, non recte puto; nam barytonesis indicatur verbis ὡς φίλοι, quae ex Gen.[b] addidi, et recte σκύμνος proprie de leonibus dici refertur.

Vs. 42. Nescio an legendum sit: οὐχ ἧττον ἕξεις, ἐμοῦ δηλονότι· ⟨ἤγουν⟩ ὁμοίως ἐμοὶ ἀπολαύσεις τῶν ἐμῶν. Quanquam in SchRec. ad haec posteriora idyllia δηλονότι aliquoties pro ἤγουν vel τουτέστι usurpatum est, ut p. 338, 4. 340, 11.

Vs. 45. Koehlerus et Jacobsius scribi jusserunt δινούμενον, hic Eustathium advocans p. 1316, 63, qui ῥαδινὸν ortum dicit παρὰ τὸ ῥᾷον δινεῖσθαι, ἤτοι κάμπτεσθαι. Immo ipsi Eustathio δονεῖσθαι restituendum videtur, vid. Apoll. Lex. Hom. ῥαδινόν: λεπτόν, οἱονεὶ ῥαδονὸν παρὰ τὸ ῥᾳδίως δονεῖσθαι.

Vs. 47. 48, lin. 3. „Ἕλληνες gentiles." Hemst. „Hinc patet nostrum scholiastam Christianum fuisse." Toup.

Vs. 54—59, lin. 2. Constat βράγχια piscibus pro pulmone esse, cf. Aristot. de resp. p. 471 Bekk. et Strab. XVII p. 826 βράγχια, δι' ὧν ἀναπνέουσι.

ἰσχυρόν. — σπηλόν, σκληρόν. In primis duabus pro εὐκίνητον legendum esse ἀκίνητον, contra εὐκίνητον pro ἀκιν., tertia evincit, tum quarta, in qua σπ pro σφ ut σφόνδυλος, σπόνδυλος — σφυράς, σπυρὰς etc. Jam interpretationes Hesychianae δριμὺ et σκληρὸν (ἰσχυρόν, ἀκίνητον) conferendae cum δριμυτέρα, στρυφνοτέρα et σκληροτέρα apud interpretes Theocriti, deinde ἄσφηλοι, ἀσθενεῖς cum illis φιαρὸν τὸ ἀσθενὲς in SchL. Apparet enim, ni fallor, haec valde mutila esse et olim plenius sic fere scripta fuisse: σκληροτέρα, ἰσχυροτέρα· ἄσφηλον γὰρ τὸ ἀσθενές, lectionem vero illam in antiquioribus libris σφηλωτέρα fuisse.

Vs. 31. Rectius ὠπορὺς scribetur, de quo etymologorum figmento cf. EtM. 644, 31. EtG. 444, 24. EtOr. 117, 6.

Vs. 43. Κινεῖσθαι etiam r.

— lin. 14. Geelius suspicatus erat legendum esse κεφαλή τινος ἀνθηφόρου βοτάνης.

— lin. 16 seqq. Conf. Phot. et Suid. πλαταγώνιον: τὸ μηδέν· κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν (Phot. πλάσσειν), τουτέστιν ἠχεῖν. — ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν, τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο· (εἰ δὲ μή, τὸ ἀνάπαλιν add. Suid.). Ultima scholii mutila et corrupta esse, indicavit Geelius, eadem recentius addita Duebnerus, qui pro ὥσπερ καὶ dicit sententiam postulare τεκμαιρόμενοι et deinde ἢ εἰ ἀψ., nisi omittendo peccatum sit. Nemo alius forma ἡ πλαταγὼν usus est.

Vs. 67—71, lin. 3. Duebn. πρόσφατον ex πρόφασιν natum judicat eoque corrupto φωνὴν additum.

Vs. 72—74, lin. 11. Geelius conjecit καὶ λωφήσας τ. ψ., ingeniose judice Duebnero. Eodem sensu, sed leviore mutatione scripsi ἀνήσας, qui recentis Graecitatis aoristus ab ἀνίημι.

Vs. 75, lin. 19. Recte τὰ deest apud reliquos, qui hoc versu utuntur.

Vs. 78. Apparet lemma falsum esse pro κιχλίσδοντι.

Vs. 80. 81, lin. 12. „Παρὸ hic ut supra Sch. vs. 1—18, lin. 7., et hodieque idem usus manet in comparationibus et post comparativos.“ Duebn.

Idyll. XII.

Praem. lin. 12. Jacobsius pro μᾶλλον scribi jussit μαλακώτερον, Geelius ἥδιον, ut in Hypoth. et Sch. vs. 28 ἥδιστα dictum. Mihi ἥδιον potius excidisse visum; neque enim μᾶλλον pleonastice comparativis additum inusitatum est.

Vs. 10—16, p. 348, 1. Pro ἄκουσμα Toupius voluit ᾆσμα, qua correctione non opus. Post δηλονότι propter sequens lemma excidit initium verborum posteris tributorum, a λέγουσι, quod suppleri jubetur, pendentium. Praeivit aliquatenus Geelius, qui sequens scholium adjungens proposuit: λέγοιεν δηλονότι· δοιὼ τούτω ἦσαν ἐν τοῖς προγενεστέροις.

— lin. 2. Geelii conjecturam modo attulimus; Duebnerus proposuit τοῦτο δηλοῖ (vox προτέροισι) τοὺς προγ., qui hoc recte indicavit, haec ad veram lectionem μετὰ προτέροισι pertinere, quo etiam πρὸ ἡμῶν in seq. sch. recte tractum est.

— lin. 6. De vera vocis forma ἴσπνιλος ad ipsum Theocritum dicam.

— lin. 12. Homo stupidus, quum χ' ὡ μυκλαϊσδων scriptum invenisset, sibi persuasit α initiale vocis ἀμυκλίζων in mediam vocem transpositum esse.

Vs. 81. Libri potius habent καὶ κατέπεισε.
Vs. 11. Judice Duebnero ὅλοις exprimit vocem πᾶσιν.

— lin. 15. Vix dubitari potest quin ad Theocriti locum etiam pertineat Lex. Seg. p. 348 *ἀείταν*: *τὸν ἑταῖρον*, *Ἀριστοφάνης δὲ τὸν ἐρώμενον*, quamquam hinc colligere nolo Aristophanem ipsius loci Theocritei memorem fuisse, cujus in *γλώσσαις* potius lectum esse videtur *ἀΐτης*, *ὁ ἐρώμενος*, qua interpretatione Etymologica, Cyrillus, hypothesis ad h. id., alii usi sunt. De interpretatione *ἑταῖρος* cf. praeterea p. 23, 8. 345, 21 et Suid. Zonar. *ἀείτης ὁ ἑταῖρος*. Unde apparet male M. Schmidtium Hesychio *ἕτερον* reddidisse propter poëtae verba *τὸν δ' ἕτερον — ἀΐταν*.

— lin. 16. Geelii conjecturam probavit Duebnerus, *μὴ* pro *μήτε* scribi jubens. Kiessl. proposuerat *μηδὲ γεγονέναι ἑτέρωσε τροπήν τινα*.

Vs. 17—21, lin. 21. In v. l. adde *ἀνέκβαστον* ante Heins.

Vs. 22—24, lin. 4. De *βοηθοὶ* dubitat Duebnerus. In seqq. *ἀναβλαστήσω*, quod reposui (cf. lin. 9.), ab aliquo mutatum videtur, qui transitivum verbi *βλαστάνω* usum non meminisset.

— lin. 10. Vereor ne male de appellatione *ψεύσματα* tradatur, quae ab nemine alio commemoratur. Recte enim lin. 13. ipsa potius appellatio *ψυδράκια*, de qua etiam aliunde satis constat, ad mendacii indicium refertur, quare suspicor *ψεῦσμα* et *ψεύσματα* (*ψεύματα* Call.) ex *φῦμα*, *φύματα* corrupta esse et illi correctionem *ἢ μᾶλλον φῦμα* adscriptam fuisse, quae ad *γεννήσω* relata in *ἢ μ. φύσω* abierit. Totus igitur locus olim sic scriptus fuerit: *οὐδὲ ἐπάνω τῆς ῥινὸς φῦμα γεννήσω. εἰώθασι γάρ τινες τὰ ἐπάνω τῆς ῥινὸς φυόμενα φύματα ψυδράκια καλεῖν* vel *τὰ ἐπ. τ. ῥ. φύματα ψυδράκια [ψεύσματα] καλεῖν*. Homo recentior, qui scholium lin. 17 seqq. ex vetustioribus composuit, lectionem corruptam invenit.

Vs. 27 — 33, lin. 10. „*Νίσα*, quum tam notus sit portus, non debebat defendi hac notatione Pausaniae, ab Megareo Neptuni Megaris urbi nomen esse *πρότερον Νίσᾳ καλουμένῃ* I, 39, 5.“ Duebn.

— lin. 11. „Haec inde ab *ὠνομάσθησαν* reliquiae sunt scholii amplioris de Megarensium nomine duplici, quod similia referebat iis, quae apud Pausaniam leguntur I, 39, 6, unde haec solum repeto: *Μεγαρέα τὸν Ποσειδῶνος θυγατρὶ Νίσου συνοικήσαντα Ἰφινόῃ διαδέξασθαι τὴν τοῦ Νίσου ἀρχήν*.“ Duebn. Locum supplere conatus sum; Megareus recte etiam Niso *συνοικῆσαι* dicitur.

— lin. 13. Simonidis commemorationem (fr. 199 Bgk.) Schneidewinus suspicatur ad epigramma in lapide servatum fr. 110 pertinere.

— p. 352, 4. „*Τῷ αὐτοῦ* Vat. 3., quasi vellet interpres: puerum suavissime osculantem arbitrum hujus osculandi certaminis, illum ab eodem arbitro floribus coronatum dimitti. Bene: sed nondum mentio facta erat arbitri.“ Wart.

Vs. 19. *Ἐλεύθερον* non magis intelligo quam Duebnerus.

Vs. 25. Nisi *οὐκ* delendum, duae proferuntur vocis *ἀβλαβὲς* interpretationes, altera *α* privativum agnoscens, altera intensivum.

Vs. 34—37, lin. 5. In Amstel. probante Geelio editum: ἡ λεγομένη Λυδία ὡς τοῦ λίθου τούτου παρὰ Λ. εὑρισκομένου. Accusativus absolutus in his scholiis nihil offensionis habet; de χρυσῖτις, ut scripsi, cf. Hesych. χρυσίτις, λίθος ἡ καλουμένη βάσανος ἡ Λυδία. Neque enim propter obscuriorem Suidae adnotationem s. v. χρυσίτης Bernhardyus recte femininum apud Hesychium damnare videtur.

Idyll. XIII.

Vs. 1. 2, lin. 23. sqq. Jam Boissonadius in ed. pr. viderat haec ex hypothesi ad scholia vs. 1 transferenda esse. Comparato autem scholio ad Apollon. III, 26 facile apparet aut utrumque interpretem ex eodem fonte hausisse aut (id quod verius videtur) Theocriteum ex scholio Apolloniano tum integriore hausisse, in quo post Ἴβυκος lacunam esse ex cod. Laur. patefactum est. Ab initio Valckenarius edidit τινος corruptelae signo praefixo. Recte primus Gailius, tum Meinekius ed. II revocarunt τίνος, ut est in Call., simul signo illo abjecto. Meinekius in ed. III proposuit τίνος υἱὸν ⟨λεκτέον⟩ τὸν Ἔρωτα. Nescio tamen an byzantina quaedam constructio agnoscenda sit. Genealogiae sequentes compluribus erroribus laborant. Primum Hesiodus Th. 120 non dixit Erotem Χάους καὶ Γῆς esse, sed post Χάος et Γῆν et Τάρταρα natum esse; etiam SchApoll. male: ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐκ Χάους λέγει τὸν Ἔρωτα. Deinde in Alcaei genealogia, quae deest in SchApoll., pro Ἔριδος restituendum esse Ἴριδος secundum ipsa Alcaei verba fr. 13 Bgk. et alia testimonia (cf. Gaisf. ad Heph. p. 337, Matth. ad Alc. p. 16, Bergk. ad Alc. fr. 13) recte Gaisfordus intellexit. Tum in SchApoll. potius traditur Σαπφὼ δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, id quod multo probabilius et recte a Blomfieldio praelatum probante Nevio p. 97, Wuestemanno, Duebnero p. X; in fr. 74 Sappho Erotem Veneris θεράποντα dicit, non filium. Traditum in SchTheocr. Ἀφροδίτης Bergkius ad fr. 132 non debebat defendere verbis Pausaniae IX, 27, 3: Σαπφὼ δ' ἡ Λεσβία πολλά τε καὶ οὐχ ὁμολογοῦντα ἀλλήλοις ἐς Ἔρωτα ᾖσεν. Nam utrumque scholiastam eandem genealogiam spectare pro certo haberi potest; Ἀφροδίτης irrepsisse videtur ex praecedentibus in SchApoll. verbis: Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεαλογεῖ.

Vs. 7—9, lin. 15. „Mutila haec et perturbata pluribus tractarunt Rutgersius Var. Lectt. III c. 8, p. 217, Toupius et Kochlerus ad h. l. Conferendus est SchApoll. I, 1207. In notatione ex Socrate (quem SchApoll. quoque citat et de quo vid. Meinek. Anal. Alex. p. 149 seq.) petita Ὕλλον cum Ὕλλα, ut ubique scribit SchApoll. Parisinus, confusum esse annotavit Hemsterhusius, qui sequentia sic corrigit: Ἀπ. δὲ ὁ Ῥόδιος Θειοδάμαντος, Νίκανδρος δὲ (ap. Anton. Lib. c. 26) Κήϋκος· Εὐφορίων δὲ Πολυφήμου τοῦ Π. ἐρώμενον. Quae de Polyphemo Argonauta dicta sunt, non de

---

Vs. 1. Adde [μόνοις:] πράτοις (?) Vat.

Cyclope, vid. SchApoll. I, 40. Sed *Εὐφήμου* nomen recte tuetur Kiesslingius ex SchPind. Pyth. IV, 35 (Hesiod. fr. 15) et turbatum esse aliquid ex SchApoll. apparet, qui amorem Polyphemi ex solo Socrate, patrem ejus ex Socrate et Euphorione memorat. Quod supra (lin. 15.) tanquam Socratis editur, ad Anticlidem referendum videtur, qui in Deliacis *ἰδίως* narraverat *οὐ τὸν Ὕλλαν, ἀλλὰ τὸν Ὕλλον Ἡρακλέους υἱὸν ἀποβάντα ἐφ' ὕδωρ μὴ ὑποστρέψαι* (SchApoll. I, 1207 et 1289 extr.). In tanta igitur perturbatione non mirum etiam verba *καὶ ἄλλοι ἄλλων* loco mota esse, quibus abuti non debebat vir doctus (Geelius) ad tuendum genitivum *ἐρωμένου*." Duebn. Mihi cum Koehlero (qui et ipse postea *Θειοδάμαντος*) non prorsus improbabile videtur Hylam secundum aliquam traditionem Socrati probatam Herculis filium dictum esse, praesertim quum idem Socrates illum amasium Polyphemi, non Herculis esse tradidisset. *Πολυφήμου ἐρώμενον*, quod etiam Wart. et Hemsterh. proposuerunt, cum Meinekio Anal. Alex. p. 152 verum duxi collatis SchApoll. I, 1207 *Σωκράτης δὲ ἐν τῷ πρὸς Εἰδόθεόν φησι τὸν Ὕλαν ἐρώμενον Πολυφήμου καὶ οὐχ Ἡρακλέους γενέσθαι* et ibid. I, 40 *τὸν δὲ Πολύφημον Ἐλάτου παῖδα εἶπεν Ἀπολλώνιος, Σωκράτης δὲ καὶ Εὐφορίων Ποσειδῶνος.* Nam ex SchPind., quo Kiessl. probantibus Geelio et Duebnero ad tuendum *Εὐφήμου* usus est, nihil apparet, nisi Euphemum quoque ab Hesiodo Neptuni filium dictum esse. Verba *καὶ ἄλλοι ἄλλων*, quae Duebnerus videtur post *Κήϋκος* transposita voluisse, malui circumscribere ut repetita ex scholio superiore lin. 2.

— lin. 4. 5. Aristot. fr. 286. Müll. — „Leg. *Ἡρόδωρος δὲ ὑπό τινος τῶν βουκ.* Is Teutarus est, cujus meminit ad vs. 56." Hemsterh. At *βουκόλοι* etiam lin. 9 et 13.

— lin. 7. „Dryops et Dryopum rex erat Thiodamas, nisi scholiastes voluit Dryopis filius. Atque ita ad verbum SchApoll. I, 131: *Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς Θειοδάμαντος τοῦ Δρύοπος. οὕτω Μνασέας.*" Duebn. In proximis vulgatae lectionis errorem, quem Duebn. secundum sch. praec. castigavit, ex Gen.[b] corrigere contigit. Apparet librarium pro illis *μαθὼν ὃ*, quae non intelligeret, temeraria conjectura *οὐ ἦρα* scripsisse. Ultima hujus scholii, in quibus aliquid vitii latere Meinekius sensit ed. III, supplevi ex lin. 6.

— lin. 11. Hujus scholii auctor praecedens scholium prae oculis habuit, quale fere in Gen.[b] extat valde corruptum, neque *μαθὼν* lemma esse perspexit. Apertiora sphalmata ex antiquiore illo libro repetita corrigenda duxi.

Vs. 10—13, lin. 1. „*Ἀνακουφιζομένης* (ut M. Q. Gen.[a]) absurdum est; nec potest gallina pullos tegere et alis amplecti in fuliginoso tigillo. Vulgatum intelligam: matre in pertica alas agitante et deinde secedente in nidum vel angulum aliquem, ut pullis cubitum det. Sequentia vero *τὴν τελ. ἐκδ. τροφὴν* posterius addita sunt ab iis qui hirundines intelligebant." Duebn. Probabilius *ἀναχωρούσης* de hirundine matre cum victu

ad nidum redeunte intelligi videtur, nec fere dubito, quin ipse scholii auctor locum male interpretatus sit, cf. l. 20 sqq.

— lin. 10. Indicavit Geelius duos versus Homeri confundi Od. χ, 239 *αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον.*
„ 143 *ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.*

Vs. 1—14, lin. 28. Jacobsius pro *καὶ ὄντας* conjecit *σπεύδοντας*, Amstel. *βλέποντας*, Geelius *ὁρῶντας*. Sed quum etiam *ἔχουσα* ineptum sit, pro *ἔχουσα καὶ ὄντας* scripsi *ἐνθουσιάζοντας*, i. e. concupiscentes ut *ἐνθουσιᾶν εἰς μῖξιν*.

Vs. 15, lin. 2. Duebnerus conjecerat *ἀντὶ τοῦ αὐτόθεν· ὡς αὐτόθεν*. Nostrum a tradito propius abest; *παραυτόθεν* confestim ex Arriano affertur.

Vs. 20. Cf. Steph. Byz. *Μίδεια, πόλις ἐν Ἄργει, ἡ νῦν κώμη.*

Vs. 22, lin. 1. Meinekii emendationem probavit et illustravit Lobeckius Aglaoph. p. 863 seqq., sed aliam quoque correctionem proposuit *Ἄρκου πύλας*, i. e. portam Arctoam.

— lin. 2. „Timosthenes *περὶ τῶν λιμένων*, qui de eadem regione citatur ab Harpocratione in *Ἐφ' ἱερόν*." Duebn. „Significatur templum Jovis Urii, de quo Strabo VII p. 319, quod templum eximie vocatur *ἱερόν*, de qua re vid. Valckenaer. ad Herod. IV c. 85. init." Geel.

Vs. 25—28, lin. 22. „*Πλειάδες προσηγορεύθησαν* Toupius. Sed graviora in hoc scholio quaerenda restant." Duebn. Neque illius mutationis causa apparet.

Vs. 15—34, lin. 23. „Malim *διαπερῶσα*, ut ad navem ipsam referatur." Geel. Sed cf. GlM. *ὥσπερ διέρχεται κῦμα.*

— lin. 6. „Verba *Κίος δὲ πόλις πρὸς τὴν ἕω κειμένη* mutila sunt aut absurdam continent vocis *Κίος* etymologiam, ut quodammodo *Κίος* contractum sit ex *κειμένη* et *ἕω*." Geel. Probabili, nisi fallor, correctione loci vitium sustuli.

Vs. 36—44, lin. 19. *ξίφος* interpretatur lectionem multorum librorum *ἔγχος*.

Vs. 40, lin. 2. „Conferendus qui bellam etymologiam a *θρίον, ἀνὰ* et *βαίνω* doctius exponit EtM. 455, 25." Duebn.

Vs. 41, lin. 6. Recte Hemsterh. *ἢ* supplevit, quia his altera appellationis *χελιδόνιον* explicatio continetur. Non invenit autem particulam SchM. lin. 19., qui haec paullulum mutavit.

— lin. 12. Adert. proposuit *καὶ ὕδωρ ἐὰν ἐπὶ τούτου*, Piccolos probante Duebnero *κἂν ὕδωρ ἐπ' αὐτοῦ*. De recentiore forma *χεθῆναι* pro *χυθῆναι*, quam Adertus et Duebnerus non tolerarunt, vid. Lobeck. ad Phryn. p. 731.

Vs. 31. Gl. *σπουδαίως σύρουσι*, ut Duebnerus recte indicavit, ad lectionem *εὐρύοντι* pertinere videtur, quae in p. extat, non in P., ut Duebn. dicit; nam hic potius *εὐρύνονται* habet. Neque cum Duebnero putaverim interpretem de *εἰρύοντι* cogitasse; sed is potius *εὖ ῥύοντι* legisse et *ῥύω* pro *ἐρύω* cepisse videtur.

— lin. 16. Jacobsius legi jubet παρὰ τὸ μὴ <διαίνεσθαι ἤγουν> δεύεσθαι, adversantibus extremis δεῦσαι γὰρ τὸ βρέξαι. Rectius rescripseris διαίνεσθαι et διῆναι; sed hujus additamenti auctori vox διαίνω parum nota fuisse videtur, ut ἀδίαντον potius ad δεύω retulerit.

— lin. 21. „Idem narrat Plinius XXV c. 8, 50, 39. Adde GlQ." Duebn.

Vs. 42, lin. 12. „Hemsterhusius Etymologum apud Theocritum εἰλιγενὴς legisse suspicabatur; non ita legisse postrema grammatici verba dilucide ostendunt, quae aperte docent glossae auctorem εἰλιτενὴς explicare de planta, cujus radices in paludosis locis late serpunt; pro γινομένη fort. scrib. τεινομένη." Meinek. ad Theocr. p. 289. Cf. lin. 11. et Gl., tum p. 362, 22. Pro vulg. ἡ ἐπιπολὺ Wordsworthius p. 111 proposuit καὶ ἐπιπ., et ita tacite Meinekius l. l.

Vs. 44, lin. 21. Hemsterhusii correctione ἀνθρώποις pro αὐτοῖς non opus, si in lemmate ἀγροιώταις suppletur, quo αὐτοῖς referatur.

Vs. 46—50, lin. 14. „Nicander in libro II Ἑτεροιουμένων, quem excerpsit Anton. Lib. c. 26." Duebn. Cf. SchApoll. I, 1236, ubi post Theocriteae narrationis commemorationem: Ὄνασος δὲ ἐν τῷ α΄ τῶν Ἀμαζονικῶν πεσόντα τὸν Ὕλαν φησὶν ὑποβρύχιον γενέσθαι. Καὶ Νίκανδρος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἑτεροιουμένων ὑπὸ πασῶν φησιν αὐτὸν ἁρπαγῆναι νυμφῶν· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὑπὸ μιᾶς, et ad I, 1207: Ὄνασος δὲ ἐν πρώτῳ Ἀμαζονικῶν ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται, οὐχ ἡρπάσθαι αὐτὸν ὑπὸ νυμφῶν, ἀλλὰ κατηνέχθαι εἰς κρήνην καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. Hinc Reinesius teste Kiesslingio, Koehlerus et Wartonus in SchTheocr. Ὄνασος reponi jusserunt. Attamen quum Onasus historicus praeterea nusquam commemoretur, Reinesius (vid. Westermann. ad Voss. de hist. Gr. p. 420 nr. 42) id nomen ex Μνασέας corruptum judicavit, quanquam de hujus Amazonicis nihil traditum; contra C. Muellerus Hist. Gr. III p. 158, probante Heckero Philol. V p. 426, Διονύσιος inesse vult, Milesium intelligens, quem etiam de Amazonibus egisse constat. Corruptelam Muellerus ita natam putat, ut post γενέσθαι et ἡρπάσθαι, quae in SchApoll. antecedunt, Δι perierit. At in scholiis Apollonianis satis bene servatis talis notissimi nominis corruptela, eaque bis repetita, aegre statuitur, etiamsi concedamus interpretem Theocriteum ex illis jam corruptis hausisse. Nec video cur credi non possit, Onasum quendam, casu raro commemoratum ut multos alios scriptores, Amazonica scripsisse.

— lin. 17. Pro εἶδος Geelius proposuit ἄκρον collato EtM. 540, 43 κροσσοὺς τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων λέγουσι, quam emendationem Duebnerus scholio postea protracto lin. 20. firmatam existimat. At scholium sequens potius docet εἶδος insertum esse ab aliquo, qui brevitatem interpretis parum caperet. Ex Hesychio huc pertinet πολυχανδέα: πολλὰ χωροῦσαν.

Vs. 53—56, lin. 18. De Teutaro Scytha, Amphitryonis bu-

bulco, Herculis in arte sagittandi magistro Hemsterhusius et Toupius compararunt Lycophr. 56 et Tzetz. ad Lycophr. 51. 458.

Vs. 58—60, lin. 14. Genitivum absolutum pro nominativo positum contra Toupii conjecturam ὢν αὐτὸς recte Duebnerus tutatur.

Idyll. XIV.

Vs. 2—4, lin. 23. Hoc dicit: „Thyonichus potius scire cupit, quid Aeschini cordi sit, quam quae mulier ab eo amata." Duebnerus proposuit ἢ περὶ αὐτῆς vel ἢ ἐπ' αὐτῆς.

— lin. 4. Gaisf. seqq. post additamentum ex p. petitum male reliquerunt ἡ φροντὶς ex vulgata lectione, vid. supra lin. 23.

Vs. 5. 6, lin. 19. Pro συνταξόμεθα Hemsterh. conjecit συντευξόμεθα, in quod etiam Toupius inciderat, qui illud recte tutatus est collatis SchSoph. Tr. 531 συντάττεται ταῖς αἰχμαλώτοις i. e. διαλέγεται et SchApoll. 3, 482, ubi συντάξομαι eodem sensu.

— lin. 1. Geelius malit τὰ Πυθαγόρου ut supra lin. 23; τὸν Πυθαγόραν extat etiam lin. 15.

Vs. 8. 9, lin. 5. διὰ μέσου est glossa ad ἀνὰ μέσσον non suo loco inserta.

Vs. 10, lin. 9. Geelius proposuit ἐκ τοῦ π. ἀπὸ τοῦ σιωπᾶν ὀξ. „subito post silentium iracundia flagrans", qui sensus etiam non mutatis verbis inest; nam ad τοῦ σιωπᾶν repetendum ἐκ.

Vs. 11, lin. 19. Lectio prava καῖνον, quo haec altera lectio pertinet, cf. Gl., extat in 23. sec. Y. et aliis libris.

Vs. 12—14, lin. 4. Verba ἐμοῦ παρασκευάζοντος, ut scripsi, interpretantur παρ' ἐμίν.

Vs. 15. 16, lin. 7. Intellige τὸν χοῖρον ὃς θηλάζει παῖδα.

— lin. 10. Cf. EtM. 197, 32 βίβλινος οἶνος: — ἀπὸ βιβλίνης οὕτω καλουμένης Θρακίας ἀμπέλου.

— lin. 13. Verbis παραχρῆμα καὶ πρὸ βραχέος explicatur σχεδόν.

— lin. 14. Sine causa Duebn. conjicit ἄφθονον propter sequentia. Explicatur ὡς ἀπὸ λανῶ „large vinum dedi, tanquam esset ex prelo manans." Eo enim sensu apud hos recentes ὡς cum inf. ponitur.

Vs. 20. 21, lin. 14. Duebn. ἢ ἡδὺ πίνουσιν ex ἡ Κυνίσκα corrupta putat cf. Gl. Malui ἡ δὲ πίνουσα ponere, quia h. sch. et sequens diversas interpretationes continent. Alii enim intelligebant, idque recte, Cyniscam et ipsam bibentem nullum amati nomen pronuntiasse; alii cyathis in ejus honorem exhaustis eam nihil respondisse.

Vs. 22—24, lin. 8. Lacuna, quam primus indicavi, in hunc fere modum explenda videtur: οὕτω ⟨καὶ ἡ Κυνίσκα ἄφνω ἄφωνος ἐγένετο. διὰ τοῦτο⟩ δὲ ἐναντίως εἶπεν.

Vs. 17, lin. 20 et 22. Cf. Tzetz. ad Lycophr. 887 Κόλχοι οἳ καὶ Λάζοι καλούμενοι et (quem laudat Hasius in Thes.) τῶν πάλαι μὲν Κολχῶν, νυνὶ δὲ Λαζῶν ὀνομαζομένων Jo. Philopon. de cr. mundi p. 153, 1.

Vs. 26—28, lin. 14. Ἀλλ' Duebnero corruptum videtur.

Vs. 31—33, lin. 22. „Αἰόλον, versutum, si integrum, spectat ad Θετταλῶν σόφισμα, ἐπὶ τῶν οὐκ εὐθυμαχούντων, ἀλλὰ κακουργούντων." Duebn. Ex αἰολικὸν in Gen.[b] restitui Αἰολικήν, qua interpretatione scholiasta usus esse videtur non solum quod Thessali sunt Aeoles, sed etiam quod οἱ Αἰολεῖς διαβάλλονται ἐπ' ἀπάτῃ, cf. Scholl. et Interprett. ad Id. I, 56, ex quo loco nescio an Αἰολικὸν in mente habuerit.

Vs. 39—41, lin. 7. Lectio codicis Gen.[b] praeferenda erat, quia in Syracusiarum loco illud ipsum μαλακῶς legitur; reliquae lectiones correctores sapiunt.

Vs. 42. 43, lin. 11. Huc pertinet Hesych. δικλίδος, διθύρου, ut Toupius recte codicis lectionem δίθυρος emendavit.

Vs. 44—46, lin. 5. Cares hinc alienissimi; κατάκρας, ut scripsi, est prorsus, quo comprehenditur sententia verborum οὐδ' εἰ Θρᾳκιστί.

— lin. 7. ξ' παρὰ η' essent quinquaginta duo dies, quare scripsi ξ' παρὰ β', i. e. ἑξήκοντα δυοῖν δέουσαι vel νη'.

— lin. 11. Piccolos voluit μὴ ἀπηντηκέναι με; „μοι relinqui poterat, sc. αὐτήν." Duebn. Idem deleto οὐ scribi jubet οἱονεὶ μεταμ.

— lin. 13. ἀλᾶσθαι pro ἁλίσκεσθαι positum putavit Duebnerus vel ἁλῶναι cum Wartono reponendum.

— lin. 14. „Αὐτούς, nimirum τοὺς πώγωνας, qui jam in διὰ τούτων intelligebantur. Est epitome scholii amplioris." Duebn. At vix dubium quin potius capilli maxime intelligendi sint et recte in GIM., quae similia habet, αἱ τρίχες nominentur; quare supra τὰς τρίχας supplevi et hic femininum reposui, quod propter τούτων male acceptum labem traxit.

Vs. 48. 49, lin. 9. Τίνες κρείττονες εἶεν τῶν Ἑλλήνων Phot. s. v. ὑμεῖς ὦ Μεγαρῆς, et similiter Suid. et paroemiographi Zenob. I, 48, Diog. I, 47, Apost. I, 59. Quare vulgatum κρείττονες servavi. De illo oraculo Aegiensibus vel Megarensibus dato vid. Paroemiogr. I p. 19 et qui ibi laudantur; ipsum oraculum extat Anth. Pal. XIV, 73 et Phot. Suid. s. ὑμεῖς ὦ Μεγαρῆς.

Vs. 51, lin. 3. Aegre defenderis δυσεξειλήτως ἀπαλλάσσεσθαι, quare scripsi δυσεξείλητον (ad πρᾶγμα), cujus loco p. M. synonymam vocem usitatiorem ἄφυκτον habent, ille una cum corrupto δυσεξαλείπτως.

— lin. 10. Hoc scholium e duabus Suidae glossis conflatum: μῦς ἄρτι πίττης γευόμενος: ἐπὶ τῶν πρώην τολμηρῶν καὶ ἀναιδῶν, ἀθρόως δὲ δειλῶν ἀναφανέντων (quae proverbii interpre-

---

Vs. 39., lin. 21. Glossator μάσταξ derivat a μάσσω, quod saepissime in μαλάσσω corruptum. Sequens glossa στόματι ad lectionem μάσταxι, in nullo libro traditam pertinet, nisi glossator oscitanter aliqua glossa ad μάστακ' Hom. Il. λ, 324 pertinente usus est; hoc enim Apollonius Lex. 110, 2 pro μάστακι capit, vocem per στόμα interpretatus.

tatio nulli alii communis est) et *μῦς πίσσης γεύεται*: *ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων μετὰ κόπου. καὶ ὅσα Μῦς ἐν Πίσσῃ . . . . ἀπαλλάξαντος*. Hic locus etiam apud Photium extat, ubi item *ἀπαλλασσόντων, ὅσα Μῦς, ἀπαλλάξαντος*, aliis quibusdam a Suida et scholio discedentibus. De proverbio *ὅσα Μῦς ἐν Πίσσῃ* et Mye Tarentino vide praeterea Paroemiogr. I p. 139. II p. 11.

Vs. 53. 54, lin. 17 seqq. Lectionem *ὑπόχαλκον* hinc et ex codicibus B. D. in poëtae verba recepi, sed aliter interpretatus. Verba *τουτέστιν* seqq. post mutationes adhibitas, sine quibus sano sensu carent, pertinent ad *ἐπίχαλκος* pro *ἀσπὶς* dictum, cf. Sch Aristoph. Vesp. 18 *ἐπίχαλκον*: *τὴν ἔξωθεν χαλκῆν*, Hesych. *ἐπίχαλκος*: *ἀσπίς· ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολήν*. Itaque quaedam supplevi, ut *ἐπίχαλκος* commemoretur. Quanquam nunc video, etiam sine hoc supplemento sententiam non absurdam inesse; nam quae est *ὑπὸ τῷ χαλκῷ*, simul *τὸν χαλκὸν ἐφ' ἑαυτῆς ἔχει*, quo addito ad notiorem appellationem *ἐπίχαλκος* alluditur.

Vs. 65—70, lin. 18. Pro *ἐκ τῶν* repone *ἀπὸ τῶν*, ut in codd. legitur. In sequenti voce Duebneri judicium sequutus sum *ὠτῶν* (sic) praeferentis. At quum in poëtae verbis nihil de auribus legatur, jam nescio an *ἀπὸ τῶν αὐτῶν* se recte habeat, i. e. *ἀπὸ τῶν κροτάφων*.

— lin. 25. Interpretatio *ἕως ἀκμάζομεν* potius ad veram lectionem *ἇς* pertinet. Item in Gl. p. 384, 26.

Idyll. XV.

Vs. 1, lin. 15. Varia lectio *ἠνδοῖ* non spernenda est, in qua crasem agnosco ex *ἦ* interrogativo et *ἐνδοῖ*. Ceterum scholium in libris paullo perturbatius probabiliter constituisse mihi videor; *ὡς διὰ χρόνου* l. 20., quae in M. recte desunt, ex glossa irrepserunt.

Vs. 4. 5, lin. 2. Interpretatio *ἐπιπόνου* ad epitheton vocis *ψυχᾶς* pertinet idque, ut videtur, ad veram lectionem *ἀλεμάτω*. Verba *ἤδη ἐπιπόνως* in sch. seq. ex illius scholii corruptela irrepserunt.

Vs. 13. Qui vocis *ἀπφῦς* absurdam originationem ex *ἀπὸ* et *φῦναι* probabant, non poterant simul hypocoristicum agnoscere propter terminationem *ῦς*.

Vs. 15—17, lin. 2. *Ὡς νίτρον* intellige tanquam nitrum; sequens *ἅλας* insertum videtur, ne qua ambiguitas restaret.

Vs. 18—20, lin. 16. *Ἠγόρασεν ε' ποκάρια* secundum poëtae verba conjecit Toupius de Syrac. p. 331.

Vs. 21, lin. 6. Parum recte Koehlerus has interpretationes ad *περονατρίδα* referri voluit, cf. EtM. 85, 50 *ἀμπεχόνη*: — *λέγεται*

Vs. 68, lin. 22. Lege *ὡς τάχος. οὐ τάχος*. Sequentia quid velint, obscurum.

Vs. 4, lin. 23. *Δηλῆθε* pertinet ad lectionem *ἐσώθη*, quam ex L. recepi: ipse M. vulgatam *ἐσώθην* habere videtur. Codici E. haec glossa a Gailio non recte tribuitur.

δὲ ἀντὶ τοῦ περιβολῆς (leg. περιβολαίου ἢ) ἱματίου. Suid. ἀμπεχόνη: ἄμφιον, ἱμάτιον. Quum vero ille utrumque scholium audacius in hunc modum constitui jussisset: τωμπέχονον: τὸ πέπλον καὶ ἔνδ., ὅπερ πρῶτον ὑπεζώννυντο. καὶ τὰν περονατρίδα: τὸ περιβόλαιον ἱμάτιον, ὅπερ οὐκ ἐζώννυντο, Duebnerus postremum certum esse dixit, quippe confirmatum sequente scholio, quo ipse Koehlerus secundum H. Stephanum in Thes. usus erat. Attamen idem Duebnerus postea suspicatur verba ὅπερ πρῶτον (vel πρότερον) ὑπεζώννυντο ex ampliore scholio petita esse de περιβολαίου genere pridem cingulo, postea fibula fixo. Mihi primum verba τὸ πέπλον καὶ ἔνδυμα, vel propter neutrum πέπλον suspecta (pro quibus Gen.[b] τὸ πλέον ἔνδ., M. ἔνδυμά τι), in τὸ διπλοῦν ἔνδυμα mutanda visa sunt, quibus verbis vs. 34 ἐμπερόναμα (unde περονατρὶς haud dubie non diversa) in GIM. explicatur, cf. ibid. Scholl. Sequentia vero lacunosa judicavi. Dictum fuisse videtur τὴν περονητρίδα super inferiore veste succincta circumjectam esse. Scholiasta recentior vetustiore scholio corrupto usus esse videtur et inde πέπλον transsumpsisse.

Vs. 35. De ἔξοδος pro ἀνάλωμα vid. Thesaur. III p. 1320.

Vs. 39. 40, lin. 8. Vocem ἵππος male additam esse ejus collocatio in codd. prodit; interpretatio ad solum μορμὼ pertinet.

— lin. 11. De Lamia vid. Leutsch. ad Paroemiogr. II, 497 et quos laudat; quae ab reliquis Libyca dicitur, hoc uno loco regina Laestrygonum propter simile Lami nomen. Quod cum Mormone et Gellone (de his vid. Thesaur.) componitur, cf. potissimum SchAristid. p. 18 οἷον Λαμίαι καὶ τὰ τοιαῦτα φάσματα· λέγει δὲ τὴν Μορμώ, tum p. 19 ὁ δὲ Φιλόστρατος Μορμὼ καὶ Λαμίαν καὶ Ἔμπουσαν τὴν αὐτὴν λέγει. Accedit ex SchTheocr. Γελλώ, quae etiam Hesychio εἴδωλον Ἐμπούσης dicitur. Ceterum post Μορμὼ quaedam excidisse facile apparet. Γελὼ uno λ utitur etiam in altera Hesychii glossa; forma Γελλώ, quae ex Sapphone affertur, Aeolicae dialecto propria fuisse videtur.

Vs. 46—50, lin. 4. Ἠπάτων . . . παίγνια interpretantur poëtae verba οἷα . . . ἔριοι, quibusdam post παίγνια, ut videtur, perditis; pro ἠπάτων aliud quid scriptum fuisse codicum lectio ἐπὶ πάντα probabile reddit. Sequentia vero παραλογισμοῖς κτλ. aperte ad Αἰγυπτιστὶ pertinent, quare lemmate addito aliud scholium inde incipere indicavi.

— lin. 8. Valckenarius ad Adon. p. 357. A. hoc sch. ex aliquo codice manuscripto enotatum protulit, vulgatum κεκεντρ. recte damnans.

Vs. 64, lin. 9. Duebn. vel καὶ ὡς vel cum M. καὶ πῶς legi jussit. Hoc relinquere poteram.

— lin 11. „Ἀριστοκλῆς δὲ Grashofius (in Jahnii Annall. 1829 p. 143 et Preller ad Polem. p. 59. Videnda quae de hoc loco disseruit C. Müller. Histor. fragm. Vol. II p. 190 seq.“ Duebn. Prellerus potius Ἀριστείδης proposuit, Aristidem Milesium intelligens, quem periegesin scripsisse suspicatur. — „Ἰδιώτερον haud

dubie etiam p., ex quo Wart. affert ἡ διατριβῇ. Nimirum compendium vocis ἰδιώτερον ostendit quasi ἰδιατρί, quod Sanctamandus (potius Salvinius) pro compendio accepit vocis ἰ (ῇ) διατριβῇ. Ut vana sint omnia quae conjiciuntur de historica hac scilicet διατριβῇ. Geelius quoque, qua est sagacitate, reprehendit Kiesslingium, qui διατριβῇ recepit in locum vocis ἰδιώτερον." Duebn. — lin. 16. De Θόρναξ cf. Pausan. 2, 36, 1. De tota narratione docte multa indicavit Hemsterhusius ap. Gaisf.

Vs. 66—68, lin. 15. „Διαπρίσαι] Antea legebatur διαπρῆσαι, quod certatim mutarunt Reinesius, Stephanus in Thesauro, alii. Cf. Oudendorp. ad Thom. M. p. 107." Kiessl.

Vs. 74, lin. 3. Τημελεῖν dicitur, non τημελεῖσθαι, cf. L. Dindorf. in Thesaur. VII p. 2145, qui in loco Dionysii Hal. aeque ἐτημελεῖτο codicis ope in ἐπεμελεῖτο mutari jubet.

Vs. 80. Ἐριουργοὶ certatim etiam Koehlerus, Hemsterhusius, Valckenarius.

Vs. 82. 83, lin. 5. Ζῶντα, quae interpretatio ad ἔμψυχα pertinet, huc male irrepsit.

Vs 86, lin. 16. Pro vulgato Διὸς Valckenarius ad Adon. p. 378. B. conjecit Διονύσου reponendum esse, a quo Adonidem amatum esse Phanocles tradiderit. Geelius, Διὸς ex Apollod. 3, 14, 4 defendere conatus, in hujus narratione παρ' ἑαυτῷ male de Jove intellexit, quum ad ipsum Adonidem referantur. Δηοῦς ex M. receperunt Gaisfordius et Duebnerus; at neque de Adonide a Cerere amato aliunde constat, et offensioni est reconditius illud nomen pro Δήμητρος. Aurora vero, cujus nomen restitui, arctissimis vinculis cum Adonide juncta est, vid. Engel. Cypr. II p. 645 seqq. Quae quum Aoi i. e. Adonidis mater fuisse tradatur EtM. s. v. Ἀῷος, in antiquissimis mythis fortasse eum amasium habuisse narrabatur. Sufficit tamen hoc loco matrem amantem agnoscere.

Vs. 87. 88, lin. 17. Διαφθεροῦσι, ut Reiskio auctore editur, nimis a librorum lectionibus recedit, quam ut verum haberi possit; διαλέγονται, quod praeter M. etiam GlE. et Planudes infra p. 399. 3. habent, haud dubie ab emendatore ex διαλέγουσιν factum est, ut Gen.[b] vulg. Haec vero lectio apertius corrupta in διολλύουσιν a nobis correcta est secundum interpretationem διαφθείρουσι lin. 14. 19. 21 et p. 399, 2. Forsitan aliquis praetulerit διαπνίγουσιν ex Glr.

Vs. 91. 92, lin. 9. Apparet ὅθεν ad lectionem ὦ pertinere, quam ex L. Cant. recepi; in ipso codice M. textus vulgatum ὡς habere videtur.

Vs. 95. 96, lin. 1. Ad emendationem ἱερείας cf. SchPind. P. 4, 104 et Muret. Var. Lect. II c. 20, qui attulit Porphyrii locum de antr. Nymph. c. 18 καὶ τὰς Δήμητρος ἱερείας — μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, αὐτήν τε τὴν Κόρην μελιτώδη. Hunc potius ex SchTheocr. hausisse existimaverim, quam cum Geelio scholiastam ex illo.

Vs. 97, lin. 17. Hemsterh. Ἀργείαν scribi jussit deleto θυγα-

τέρα (et deest in M.); probabiliter, nisi codices memorabilem lectionem *Χαρίας* tuerentur. Itaque utramque lectionem traditam in *Χαρίας Ἀργείας* conjunxi, ut illi interpretes *Ἀργείας* pro gentili acceperint. Chariae Argivae filia Charia ex patre Sicyonia esse poterat. Ceterum de Charia poëtria non magis constat quam de Argea; fortasse de illa apud Suidam legeremus s. v. *Χάρεια*, nisi hic omnia praeter ipsum nomen perissent. Nominis formam *Χαρία* tuentur masculina *Χαρίας* et *Χάριος*.

Vs. 100. 101, lin. 3. De Buta cf. potissimum Cluver. Sicil. II c. 1 p. 239 et Wessel. ad Diodor. IV c. 83.

Vs. 112. 113, lin. 15. Duebn. non recte *Ἀδωνείοις* probavit; nam festum intelligendum, cf. Hesych. s. v. *Ἀδώνιδος κῆποι*, quod *Ἀδώνια* dici constat. Vox *προαστείοις* varie tentata est. Hemsterhusius et V. D. apud Valck. ad Adon. p. 396. B. proposuerunt *ὀστράκοις*, qua voce de hortis Adonidis dicentes utuntur Theophr. H. Pl. 6, 7, 3. Plutarch. Mor. p. 560. Hesych. et Suidas; Valckenarius *ἀγγείοις*, quod vocabulum de eadem re legitur Zenob. I, 49. Diogen. I, 14; Jacobsius ad Anthol. Vol. XI p. 166 *κεραμείοις ἀγγείοις*; Bastius Ep. Crit. p. 193 *γαστρίοις* secundum Hermae scholium ad Plat. Phaedr. 276. B., ubi Adonidis horti *ἐν γάστραις* et *ἐν γαστρίοις* esse dicuntur. Idem tamen conjectura sua spreta traditum *προαστείοις* his verbis tueri conatus est: „nihil dicit aliud nisi, dum feriae Adonidis celebrarentur, in nonnullis suburbiis morem fuisse frumentum hordeumque seminandi, nec singulo verbo vasorum mentionem facit, quibus horti isti componerentur.“ Quae quomodo Geelio et Duebnero persuadere potuerint, non intelligo; quis enim crediderit, hortos Adonidis in solis suburbiis, non in urbibus satos fuisse? Itaque recepi *γαστρίοις*, quod minus quam reliquae conjecturae ab tradito recedit.

Vs. 114—116, lin. 3. Miror quod etiam Duebnerus *ἐπιπάμματα*, vocem nihili, non e libris correxerit, qui veram lectionem adeo commemorare neglexit; recte judicavit L. Dindorfius in Thesaur.

Vs. 125—127, lin. 16. *Τὴν δὲ κατὰ ἀναστρεπτέον* proposuit Piccolos. Duplex autem loci interpretatio distinguenda erat; altera *Σαμίαν κάτα βόσκων* scriptum volebat, altera *καταβόσκων*, quod pro *καταβοσκόμενος* esset.

Vs. 132. 133, lin. 8. Koehlerus voluit *ἔρρυπτον ἐν αὐτῇ*. Hemsterhusius apud Valck. ad Adon. p. 410. A. *ἔρρυπτον ἐπ' αὐτῇ* vel *ἐν αὐτῇ*, probantibus Valckenario et Geelio, qui ipse conjecerat *ἔνιπτον*. Tradita lectio verissima est, cf. Engel. de Cypro II p. 552 et p. 540 seqq.

Vs. 143, lin. 9. Non recte Gaisfordius et Duebnerus ex M. lin. 12. receperunt *συγκοπήν*; ex sequente enim scholio intelligitur apocopen pertinere ad *ἐς νέω*, ut etiam in hujus scholii lem-

---

Vs. 120. Interpretationes *σὺν τούτοις* et *πρὸς τούτοις* pertinent ad lectionem *οἳ δ' ἔτι* a me receptam.

mate et in Junt Call. extat, quod apocope ex ἐς νέωτα natum putabatur. Quum vero κατὰ ἀποκοπὴν ad ἱλάσθητι aberrassent, in M. a correctore συγκοπὴν scriptum, ut ἵλαθι ex ἱλάσθητι syncope factum diceretur, satis inepte, praesertim apposito Δωρικῶς, quod significat scholiastam ἵλαθι pro ἵληθι dictum voluisse η in ᾱ mutato et hoc postea correpto.

Idyll. XVI.

Vs. 10—12, lin. 3. Traditum ἐγκαλυψάμεναι in poëtae verbis non habet quo referatur; ἐγκαμψάμεναι τὴν κεφ. interpretatur verba κάρη ἐν γονάτεσσι βαλοῦσαι.

Vs. 18. Vulgata proverbii forma potius est γόνυ κνήμης ἔγγιον, vid. Paroemiogr. I p. 57. II p. 106. Ultima, quae sunt de hypodiastole, non satis intelligo.

Vs. 34—45, lin. 6. Geelius conjecit ὤνησεν ὁ πλ. αὐτούς, ut accuratius redderentur Theocritea οὔ σφιν τῶν ἦδος; et favent quae sunt in M. αὐτοὺς ὁ πλ. ὠφελήσειεν ἄν. Duebnerus ex illis solum ὤνησεν probavit. Attamen tradita lectio per se bona.

— lin. 8. 9. Cf. de his hominibus Thessalis Buttmann. Mythol. Vol. II p. 280 seqq. et Meinekii Anall. Alex. p. 66.

Vs. 35. Τῶν ἐλευθέρων obscurius dictum est et vix sanum. In ipso Theopompi loco, quem servavit Athen. VI, 265. B., leguntur: Λακεδαιμόνιοι μὲν γὰρ καὶ Θετταλοὶ φανήσονται κατασκευασάμενοι τὴν δουλείαν ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῶν οἰκούντων πρότερον τὴν χώραν ἣν ἐκεῖνοι νῦν ἔχουσι, unde conjeceris τῶν Ἑλλήνων. Nisi forte ampliore scholio male excerpto Theopompo aliena tributa sunt; tum suspicarer τοὺς δουλεύοντας ἐξ ἐλευθέρων, cf. definitio Penestarum οἱ μὴ γόνῳ δοῦλοι Athen. VI, 264. A. Phot. Suid. Hesych.

Vs. 36—39, lin. 9. Formam Κράνωνα pro Κρανών, quam ex libris restitui, adde iis quae Lobeckius congessit Paralipp. p. 141 seqq.

Vs. 49, lin. 7. Καλύκης etiam Toupius ex Hygin. fab. 157. Lennepium ad Ovid. Her. 19,127 laudat Geelius.

Vs. 71. 72, lin. 5. Geelius conjecit τὸν Τύχης λέγει, egregie judice Duebnero. At verissima lectio τοῦ ἡλίου, quam illi ignorabant; τῇδε natum est ex utriusque vocis compendiis male intellectis.

Vs. 76, lin. 11. „Immo ipsi Tyrii erant pars Phoenicum. Lege οὗτοι γὰρ κτλ.“ Geel. Contra quem Duebnerus monet Poenos intelligendos esse. Malim tamen οἱ δὲ Φ. οὗτοι vel λέγονται δὲ Φοίνικες ὡς ἄποικοι Τυρίων.

Vs. 93, lin. 13. Heinsius Lectt. p. 384 haec sic constitui jussit: σκιπναῖον δὲ ἑσπερινόν, ἢ παρὰ τὴν σκνίπαν ἢ παρὰ τὸ κνέφας πεποίηται· ἢ παρὰ τὴν κνίπα· κνὶψ γὰρ κτλ. Hemsterh. vulgatum σκίπαν in σκίπνα pro σκνίπα mutari jussit. Τὸ σκνῖφος, quod G. Dindorfius supplevit, ad lectionem σκνιφαῖος pertineret; nisi forte τὸ σκνῖπος legendum, quanquam de τὸ σκνῖφος = σκότος

Hesychius testatur, de τὸ σκνῖπος nemo. Attamen in hac tota stirpe π et φ promiscua sunt.

Vs. 94—97, lin. 13. Interpretatio non ad perversam lemmatis Calliergiani lectionem νέοιντο pertinet, sed ad veram νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο; nam ipsae νειοὶ sunt χῶραι vel ἄρουραι νεαζόμεναι cf. EtM. 602, 37. Hesych. Suid.

Idyll. XVII.

Vs. 9—11, lin. 8. Cf. SchHom. Il. δ, 475 Δίδυμος δὲ πάντα τὰ ὄρη ἴδας λέγει ἀπὸ τοῦ δύνασθαι ἀπ' αὐτῶν πάντα (πλεῖστα D.) καθορᾶν, Eustath. 500, 43 κατὰ Δίδυμον ἴδη — πᾶν ὄρος, ἐξ οὗ τὰ κύκλῳ ἔστιν ἰδεῖν, EtM. 465, 52 Ἴδη, ὄρος ἐστὶν ὑψηλόν· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν· ὅθεν ἔστιν ἅπαντα θεωρεῖν τὰ μήκοθεν, Sch. Pind. N. X, 132 Ἴδην πᾶν ὄρος ὑψηλόν, Hellad. Chrest. p. 19 Ἴδην μὲν κοινῶς ἕκαστον ὄρος, ἐξ οὗ ῥᾴδιόν ἐστιν ἰδεῖν τὰ κάτω, Hesych. ἴδας — πάντα τὰ ὑψηλά. Ceterum vide quomodo recentiores in πάντα offenderint, quo ipse Didymus usus esse videtur.

Vs. 14, lin. 11. Τὸν Πτολεμαῖον τὸν Λάγου scribi jussit Duebnerus, quum Geelius certe τὸν Λαγοῦ desiderasset.

Vs. 16—19, lin. 1. Inepti hominis errores apparent. Ultima potius ad Vs. 23 seqq. pertinent, cf. sch. seq.

Vs. 28—33, lin. 16. „Καθίστασαν Adertus. Rectius, ni fallor, praesenti καθίστησιν vel καθιστᾶσιν. Mire dictum ὁ εὔδιος τόπος de loco quietis, cubiculo." Duebn.

Vs. 34. 35, lin. 7. Vulgatae lectioni plerique crediderunt, Berenicen Ptolemaei Soteris uxorem eodem quo hic patre Lago usam esse. Palmerius Exercitt. p. 807 duos diversos Lagos statuit; Jacobsius, nisi haec indocti hominis viderentur, propositurus erat τὴν Ἀντιγόνης θυγατέρα secundum schol. vs. 61. Duebnerus ex codicis M. lectione τοῦ Γαμάου θυγατέρα recte collegit, Lagi nomen pro alio quodam male intrusum esse. De nomine Γάμος, quod ex Gen.[b.] recepi, vid. Papium.

Vs. 50—52, lin. 15. „Ἐκοινώνησεν pro participem reddidit nove dictum. Fortasse ἐκοινοποίησε legendum ut supra ad vs. 41. 42." Geel. „Ejusmodi exemplum in mente habuit Budaeus Thesaur. IV p. 1725." Duebn.

Vs. 61. Turbas fecit ἀδελφοῦ, quod huic scholio vulgo male adhaeret, quum constet Cassandrum Antipatri filium, non fratrem fuisse. Hinc Droysenius Hellenism. I p. 418 contra reliquorum traditionem Cassandrum cum Antipatro Iollae filium esse jussit, probante ut videtur Duebnero, qui etiam ἀδελφῆς, ut in M. ab homine errorem sentiente scriptum est, defendi posse existimavit.

Vs. 68. 69, lin. 15. Intellexit Duebnerus verba ἐσπουδακότος seqq. minime ad Antigonae parentes et vs. 61 pertinere, sed ad vs. 68, et bene suspicatus est τὸν ἐσπουδακότα esse Philadelphum. At minus felix in eo fuit, quod τοῦ ἐσπουδακέναι scriptum fuisse et ante ea verba lacunam indicandam esse conjecit. Neque enim dubium est quin molestum illud ἀδελφοῦ (vid. ad vs. 61) ex muti-

lato *Φιλαδέλφου* haeserit. In proximis Salmasii lectionem etiam Toupius probavit. Quum vero *σπουδάζειν τὴν σύνοδον* vix recte dicatur, praepositione *περί*, quae in corrupta librorum lectione latet, transposita vulgatam verbi constructionem restitui. Praeterea malui *Τριόπῳ* (cujus solum *ι* in libris transpositum) quam *Τριοπίῳ*, quia illam rariorem nominis formam etiam in sch. seq. libri bis tuentur contra Salmasium et Geelium *Τριόπιον* postulantes; vid. de illa Boeckh. ad SchPind. P. 2, 27.

— lin. 3. Glossa *περίβλεπτον*, qua *τρίοπον* tanquam adjectivum exponitur, in M. Gen.[b.] male in scholium irrepsit.

— lin. 6. De veriore scriptura *Κάμιρος* vid. Poppo Prolegg. Thuc. II p. 472 et Thesaur.

— lin. 8. „*Ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ Κνίδου συγγράμματι* SchPind. P. 3, 14." Duebn.

— lin. 10. *Φόρβαντος* etiam Wassius ad Thuc. VIII, 44 et alii, vid. Wesseling. ad Diod. IV, 58. Iasonis librum *περὶ Ῥόδου* Suidas commemorat s. v. *Ἰάσων*, quare Duebnerus bene suspicatur *Κνίδου* ex praecedentibus male pro *Ῥόδου* illatum esse.

Vs. 81—85, lin. 12. Qui 33393 urbes computabat, miro errore *τριάδες* syncope pro *τριακάδες* positum existimabat, cf. GIM., praeterea pejorem lectionem *ἑνδεκάδες* sequutus.

Vs. 98. Siglum nominis (adde post hoc cod.) Adertus in apographo suspicatus est *Κλείταρχος* vel *Κλέανδρος* legendum esse, in adn. ad scholia edita, ubi ipsum siglum non protulit, *Καλλισθένης* his additis: „sed nihil affirmare ausim. Etenim de Nilo vel in Hellenicis (conf. Jo. Lydum de mens. IV, 68) vel in Periplo (SchApoll. I, 1037) scripsisse quaedam verisimile est: nam de *ὑπομνήμασι* minime sollicitor, quum sit cujusdam quem ignorabat schol. libri mentio." Malui Callimachum agnoscere, cujus *ὑπομνήματα ἱστορικὰ* nota sunt. Ejus nomen in codicibus saepe *Καλλι*[u] scribitur, cf. Bast. Palaeogr. p. 817, quo sigli figura prope accedit, si siglum extremae parti superscriptum ex *μ* corruptum putatur. In sequentibus Duebnerus paullo audacius scripsit: *φησὶ Νειλέως τινὸς Μιλησίου κτίσαντος τὴν Ναύκρατιν*. Ceterum cf. adn. ad sch. Id. VII, 114.

Vs. 121—124, lin. 5. Duebnerus post *προγόνων* inseri jubet *ὧν* vel *καὶ ὧν*, non recte; nam scholiasta veram lectionem *προτέρων τε καὶ ὧν* perverse interpretatur verbis *τῶν προτέρων καὶ τῶν ἑαυτοῦ*. Quod vero circumscripsi *προγόνων*, ex glossa ad falsam lectionem *τοκέων* irrepsit, cf. infra Triclin. et GIM. Verba *ἔτι θερμὰ κονίη* interpres in parenthesi posita existimavit.

— lin. 6 seqq. Reliqui in hoc scholio librorum lectionem corruptam praeter *Φιλωτέρα*, quod Letronnius egregie restituit Inscr. de l'Egypte I p. 180 secundum Strabonem XVI p. 769, qui eam Philadelphi sororem commemorat. Idem reliqua in hunc modum emendari jussit: *ὅτι πολλοὺς ναοὺς ἱδρύσατο καὶ ἐποίησεν ὁ Φιλάδελφος. Λύκος δὲ ἐν τῷ περὶ Νέστορος φησὶν οὕτως· „ᾠκοδόμησε δὲ καὶ τοῖν γονέοιν ἀμφοτέροιν κτλ.*" Recepit haec Duebnerus (verba

ἐποίησιν ὁ Φιλ., quae Letr. transposuit, posterius adjecta esse monens) praeterquam quod genitivum pluralem τῶν γονέων ἀμφοτέρων retinuit; quippe dativos ταῖς ἀδελφαῖς κτλ. fortasse suspensos esse a verbis sequentibus, quae scholiasta exscribere neglexerit. Nec scio an apud ipsum scriptorem sequuta sint πόλεις ὁμωνύμους ἔκτισεν; Philotera enim secundum alteram sororem appellata ad sinum Arabicum sita erat, ibidem tres Arsinoae et alibi plures. Aliter de his judicaverunt Bergkius in Zeitschr. f. Alterthumsw. 1846 p. 471 et C. Muellerus Fragmm. Hist. Gr. II p. 374, uterque suo jure de Lyci (Letronnius historicum Rheginum intellexit) libro illo περὶ Νέστορος dubitans. Et Bergkius quidem proposuit: ὅτι π. ν. ἱδρύσατο, καὶ ὁ Λυτικὸς ἐν τῷ περὶ Νεστορίδος φησίν· ἐποίησεν ὁ Φιλάδελφος οὗτος *** ᾠκοδόμησε κτλ. Sosibium intelligit τὸν λυτικόν, quem conjicit aeque atque Asclepiadem Myrleanum de Nestoride scripsisse, quanquam hoc ex Athenaei loco XI, 493. C., quo provocat, minime colligi posse ipse sentiens. In eo scripto putat fortasse et alia pocula artificiosa commemorata esse et ῥυτὸν illud Arsinoae statuis a Philadelpho additum Athen. XI, 497. B. Similiter Muellerus agnoscit librum περὶ τῆς τοῦ Νέστορος κύλικος, de reliquis parum probabilia disputans. Ipse dubito an scriptum fuerit καὶ Λυγκεὺς δὲ ἐν τῇ πρὸς Νέστορα (sc. ἐπιστολῇ). Nam Lynceus, Duridis frater et cum hoc Theophrasti discipulus, et Aegyptiaca scripsit Athen. IV, 150. B. et in epistola ad Hippolochum Ptolemaei regis epulas enarravit IV, 128. B.; qui quum non minus quam frater Duris etiam sub Philadelpho floruisse videatur, in aliqua epistola ad Nestorem quendam illa narrasse probabiliter existimari potest. Ceterum ejus verba minus corrupta quam ab utraque parte truncata esse videntur.

Vs. 128—130, lin. 5. Verba ἢ εἰς τόπον aperte variam lectionem pro εἰς Κοπτὸν continent, cf. Strab. XVI p. 781 εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαΐδος, quo additamento haec Coptus ab altera distinguitur.

Idyll. XVIII.

Vs. 51. Geelio Σωσιφάνης, nomen Tragici ex Plejade, recte suspectum fuit. „De Nicostrato et Hermione constat; ceteri a poëta nova captante, nisi potius ex locis poëtarum male intellectis, videntur esse ficti.“ Duebn. Bergkius teste Nauckio Fr. Tragg. p. 638 restitui jussit Νικόστρατος καὶ Αἰθιόλας, quos filios Menelai secundum SchHom. Il. γ, 175 Lacedaemonii agnoscebant.

Vs. 5, l. 18. Nescio unde Casaubonus hanc glossam sumpserit, qui praeter codicem Gen. et Harl. (hic sola Id. I—V. tenet) nullis subsidiis manuscriptis usus est. Nisi forte Adertus in Genevensi conferendo illud scholiolum praetervidit.

Vs. 48, l. 32. Potius in r. ἀνιειμη ex ἀννείμῃ corruptum esse videtur, varia lectione in marg. adscripta.

Idyll. XX (XXII).

Sch. metr. „Σκα' etiam in fine. Nimirum codex omittit versum 122 et versus 175. 176 in unum confundit." Duebn.

Vs. 38. 39. Hae glossae egregie confirmarunt Ruhnkenii emendationem λάλλαι.

Vs. 62. Glossam ἐπεὶ οὐχ ὅλον πίομαι Duebnerus vidit ad genitivum partitivum ὕδατος pertinere, eodem minus recte suspicatus referendam esse glossam ἕνεκα ὕδατος ad vs. 61 adscriptam; intellige „quod attinet ad aquam."

Vs. 102, l. 40. Duebn. conjecit βλάψειν.

Vs. 117. Σοι jam Wartonus.

Vs. 131. Post „ἀποστροφῇ M." adde sigla r. Im.

Vs. 140. Wart. glossam ad articulum semel positum refert, vix recte.

Bion. I.

Vs. 73. Haec gl. firmat conjecturam ἐμίχθη.

Vs. 87. Glossator in corrupta codicis sui lectione absurde cogitavit de διφυές.

Vs. 97. Interpretationes pertinent ad veram lectionem κομμῶν, recte a viris doctis divinatam.

Incertorum Idyllia.

Idyll. I. (Mosch. III.)

Vs. 72. Cogitavit de ὦ μέλε.

Idyll. II. [Theocr. XX.]

Vs. 11. Gl. pertinet ad veram lectionem εἰς ἑόν.

Vs. 13. Gl. interpretatur veram lectionem μυχθίζοισα.

Idyll. III. [Theocr. XXI.]

Vs. 39. Emendatio κατέπαυον Duebnero debetur.

Idyll. V. [Theocr. XXIII.]

Vs. 7. Wartoni μειλίγματα vix verum est.

Vs. 16. Haec auctore Salvinio pro supplemento lacunae sunt, quae in parte librorum est.

Vs. 53. Interpretatio ἄνοιξε firmat lectionem αὐτ' ᾤιξε a Stephano restitutam. — „Manifesto respexit Anacreonticum Theocriti ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη." Wart.

Idyll. IX. [Theocr. XXV.]

Vs. 208. „Videantur igitur Byzantini nonnunquam dixisse ὁ αὐτὸς pro αὐτὸς ὁ, quod supra alicubi vidimus, a Geelio correctum." Duebn.

Vs. 275. Contra Wordsworthium, qui glossatorem ἄλλῃ legisse existimat p. 410, recte Meinekius: „ipsum hoc ἑτέρᾳ ad ὕλῃ supplendum esse indicare voluit, neque alia materia."

CORRIGENDA.

A. in Textu.

pag. 9, l. 10. 15. 25. del. signum —, ut librorum sigla ad omnia praecedentia referantur.
pag. 14, l. 9. leg. „Gen.[a. b.]"
pag. 17, l. 15. 19. del. signa ( ).
pag. 20.[a.] extr. leg. „Gen.[a.]"
pag. 30, l. 3. leg. „Gen.[a.]"
pag. 41, l. 3. Schol. τὸ μεσημβρινόν nunc ad SchRec. referre malim.
pag. 49, l. 12. del. signum dirimens —.
pag. 70, l. 28. } haec scholia potius ad SchRec. pertinent.
pag. 72, l. 1. }
pag. 100, l. 16. Librorum lectio ὁ Μύνδου retinenda erat; nam ita solent recentiores.
pag. 120, l. 16. Hoc scholium rectius ad SchVet. traxissem.
pag. 134, l. 14. add. ἄλλως ante Κναχ.
pag. 191, l. 11. Scholiolum potius inter SchVet. ponendum erat.
pag. 208, l. 12. Corruptam vocem φαλόν in φαλιόν corrigere debebam, cf. p. 290, 1.
pag. 222, l. 24. Post ἀρτιγένειος add. siglum L.
pag. 227, l. 1. Schol. potius ad SchRec. pertinet.
pag. 230, l. 5. leg. μάντεως.
pag. 252, l. 2. leg. ἐπίταδες.
pag. 316, l. 20. Schol. potius ad SchRec. pertinet.

B. in Varia Lectione.

pag. 1.[b], l. 5 extr. leg. „περὶ τήν l. 23. Ald.[a.] Iunt." omisso siglo 2.
pag. 3.[a.], l. 7 extr. leg. „testatus".
pag. 3.[b.], l. 10 extr. leg. „q." pro „9."
pag. 4.[b.], l. 11. leg. „διαφόροις] 2. 5."
pag. 8.[b.], l. 2. leg. „10) δὲ καί."
pag. 14.[a.], l. 12 extr. Codex p. teste Salvinio in verba illa desinit.
pag. 17.[a.], l. 12. leg. „quibus locis"
— l. 16. leg. „ἀνέρι τήνῳ om. v. L. Gen.[b.]"
pag. 19.[b.], l. 6 extr. Siglum) transpone post alterum Gen.[b.]
pag. 20.[b.], l. 1. leg. „Gen.[α.β.]"
pag. 22.[a.], l. 18. leg. „ποιῶν vulg."
pag. 28.[b.], l. 1. 2. leg. „Gen.[b.]" bis.
pag. 52.[b.], ad l. 18. leg. „//Gen.[b.] post sch. praec."
pag. 56.[a.], l. 3. leg. „om. Gen.[a.]" pro „καθίξῃ γρ. καὶ Gen.[a.]"
pag. 93.[a.], l. 4 extr. add. „//Gen.[b.]" ante ταῖς.
pag. 97.[b.], l. 9. leg. „κινάδος Gen.[b.]"
pag. 104.[a.], l. 8. leg. „εἶμες 4." pro „εἶμες 23."
pag. 133.[b.], l. 4 seqq. Numeros praefixos muta in „24) —25) —27) —27) —28)."

pag. 149.[b], ad l. 20. Schol. in Gen.[a] antecedenti adhaeret.
pag. 191.[b], ad l. 12. Hoc sch. teste Bandinio etiam in Laur. LXXXVI, 25. extat, ubi item *παροιμία* et desunt circumscripta.
pag. 225.[b], ad l. 20. In Gen.[a] est lemma: *καὶ αὐτόθι ἔτοι διαθρύπτεται καὶ αὐτόθι.*
pag. 247.[b], ad l. 24. leg. „*Lips."
pag. 252.[a], l. 6. add. post Y. „ex quibus afferuntur *ὅτι — εἰργασμένον*."
— l. 7. Verba „(omnes hoc loco)" transpone post Gen.[a]
pag. 282.[b], ad l. 17. H. sch. usque ad *ἔχουσι* etiam in Gen.[a] extat; ibi (non in Gen.[b]) legitur *αὐταί.*
pag. 341.[b], ad l. 17. Verba *τιθέντες* seqq. etiam Phav. s. v. *πλαταγώνιον* post Suidae verba; ibi *ἀπὸ τῶν ἐρωμένων* et *ἐπικρουσθείς.*
pag. 256.[a], ad l. 5. H. sch. in Gen.[b] potius post *τροφήν* l. 2. legitur, quam ante sch. *ὀρτάλιχοι.*
pag. 374.[a], l. 2. leg. „*Θεσσαλίας, Ἆπις* Gen.[b]"
pag. 424.[a], l. 2. add. ante obscuriore „cod."

Alia quaedam errata in Adn. Crit. correximus; levissima, quae lector facile ipse corriget, omisimus, quo pertinent potissimum accentuum et spirituum signa post correctas plagulas culpa operarum saepe omissa.

Digitized by Google

89097879308

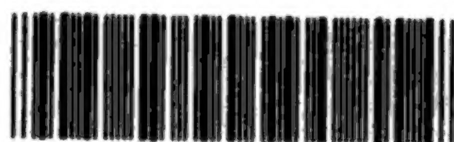
B89097879308A

Digitized by Google

G. E. STECHERT
& Co.
NEW YORK

Digitized by Google

Digitized by Google